ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК

AKADEMIA NAUK UKRAIŃSKIEJ SRR
INSTYTUT NAUK SPOŁECZNYCH

SŁOWNIK POLSKO-UKRAIŃSKI

WE DWÓCH TOMACH

Kolegium redakcyjne:
A. I. GĘSIORSKI, Ł. Ł. HUMECKA (redaktor naczelny),
I. M. KIERNYCKI, M. J. ONYSZKIEWICZ, M. I. RUDNYCKI

WYDAWNICTWO AKADEMII NAUK UKRAIŃSKIEJ SRR
KIJÓW — 1958

АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
ІНСТИТУТ СУСПІЛЬНИХ НАУК

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК

У ДВОХ ТОМАХ

ТОМ ПЕРШИЙ

A — N

Редакційна колегія:
А. І. ГЕНСЬОРСЬКИЙ, Л. Л. ГУМЕЦЬКА (головний редактор),
І. М. КЕРНИЦЬКИЙ, М. Й. ОНИШКЕВИЧ,
М. І. РУДНИЦЬКИЙ

ВИДАВНИЦТВО АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
КИЇВ — 1958

Друкується за постановою вченої ради Інституту суспільних наук Академії наук Української РСР

У складанні словника брали участь співробітники Інституту суспільних наук: *Д. Г. Бандрівський, А. І. Генсьорський, Л. Л. Гумецька, П. М. Деркач, У. Я. Єдлінська, І. М. Керницький, О. С. Тисовський.*

ПЕРЕДМОВА

Радянська лексикографія збагатилася останнім часом значною кількістю двомовних словників, потреба в яких викликана величезним інтересом радянського народу до культури і мови всіх народів світу. Характерно, що, незважаючи на вікове сусідство і довгі періоди політичного співжиття українців і поляків, ні за австрійського режиму, ні в Польщі періоду 1918—1939 рр. не було видано ні одного великого польсько-українського словника, і тільки в радянський період вперше появляється такий словник. Возз'єднання українських земель в єдиній Українській Радянській державі і перемога народно-демократичного ладу в Польщі створили сприятливі умови для творчої співпраці обох братніх народів. В 1957 р. вийшов у Варшаві українсько-польський словник, що має близько 30 000 реєстрових слів (Słownik ukraińsko-polski. Pod redakcją S. Hrabca, P. Zwolińskiego, Instytut Polsko-Radziecki, Warszawa, 1957). В Інституті суспільних наук АН УРСР складений великий Польсько-український словник.

Цей Польсько-український словник має близько 100 000 реєстрових слів і ставить собі за мету відобразити словниковий склад сучасної польської літературної мови в усіх його стилістичних пластах. Проте реєстр словника містить в собі і певну частину лексики, яка відбиває явища і предмети, що відносяться до минулого, і яка зустрічається в мові художніх творів XIX ст.

Головним джерелом реєстру словника був так званий Варшавський словник (Słownik języka polskiego, ułożony pod redakcją Jana Karłowicza, Antoniego Kryńskiego i Władysława Niedźwiedzkiego, t. I—VIII, Warszawa, 1900—1927). Крім цього, були використані такі словники: Nowy słownik języka polskiego pod redakcją prof. T. Lehr-Spławińskiego (A—motyczka), 1938—1939; M. Arcta, Słownik ilustrowany języka polskiego, wydanie trzecie,

Warszawa, 1929; Słownik francusko-polski i polsko-francuski, opracował P. Kalina, cz. druga, polsko-francuska, Warszawa. Використана в словнику також нова лексика і фразеологія сучасної польської літературної мови, відбита в пресі народно-демократичної Польщі і в сучасних літературних, публіцистичних та наукових творах. У реєстр словника введені лише ті слова, що вживаються у загальнонародній мові. Не включено в словник ні діалектизмів, ні надто вузьких професіоналізмів, ні неологізмів поетів та письменників, що залишаються особливістю тільки їх стилю.

Основні труднощі в роботі над словником були викликані відсутністю нового тлумачного словника польської мови, українського тлумачного словника та українських нормативних термінологічних словників багатьох галузей науки. Проте упорядники словника висловлюють надію, що їх праця стане певною основою для дальшого розвитку польсько-української лексикографії і разом з тим служитиме справі зміцнення дружніх зв'язків між двома братніми народами.

ПОБУДОВА СЛОВНИКА

Польський реєстр словника складений за безгніздовим, алфавітним принципом. Словникові статті розміщені в алфавітному порядку. Окремо подаються утворені від прикметників прислівники, так само як і іменники жіночого роду, утворені від іменників чоловічого роду, чи зменшені форми іменників. В одній словниковій статті об'єднуються тільки дієслова недоконаного і доконаного виду — **kiwać, kiwnąć,** — крім дієслів доконаного виду, утворених за допомогою префіксів.

Коли дієслово середнього стану може виступати з часткою **się** або без неї, частка **się** додається в дужках біля форми інфінітива, але не повторюється в особових формах: **zostać (się), -stanę, -staniesz, -stał.**

Фонетичні чи граматичні варіанти того самого реєстрового слова даються, як правило, двічі, в окремих місцях, а переклад — тільки один раз, при більш уживаній формі, на яку подається посилання від рідшої форми реєстрового слова: **bielas** *m. див.* **białas; Holenderczyk** *m. див.* **Holender; hurmą** *przst. див.* **hurmem.** Варіантна фор-

ма слова, зумовлена наявністю чи випаданням в ньому тільки одного звука, позначається введенням відповідної букви слова в круглі дужки: **bum(b)lować.** Якщо в реєстровому слові можлива взаємозаміна двох голосних, один з варіантних голосних вводиться в квадратні дужки: Антó[і]н.

Віддієслівні іменники подаються, як правило, від усіх дієслів доконаного виду для підкреслення різниці між польською і українською мовою, в якій не завжди можливе творення віддієслівних іменників доконаного виду.

Окремими словниковими статтями подаються в словнику прислівники, сполучники, займенники, що складені з двох слів і пишуться окремо: **do rana, jak gdyby, jaki bądź.**

Якщо польське реєстрове слово має частіше вживаний синонім, воно подається без українських відповідників з посиланням на цей синонім: **odpływek, -wku,** *m. див.* **nasadnica.** Так само дієслова доконаного виду подаються з посиланням на дієслова недоконаного виду, якщо вони за алфавітом не стоять поряд: **spiąć** *див.* **spinać.**

В окремих випадках, коли відсутні відповідники в українській мові, при зменшених формах польського реєстрового слова подається посилання на відповідне слово-основу: **brudasek** *zdr. див.* **brudas.**

Омонімічні слова даються в окремих словникових статтях і позначаються римськими цифрами: **koło** I *n.*, **koło** II *przyim.*

Роздільна вимова фонем **r** і **z** позначена рискою: **mar-znąć.**

У перекладі польського реєстрового слова словник додержується принципу семантичної і стилістичної адекватності відповідників: **bałuchy, -chów,** *blp., pogardl. (про очі)* бáнькú (*род.* бáньóк). Описовий виклад реєстрового слова подається тільки у тих випадках, коли адекватного відповідника в українській мові немає: **szarmant,** *lm.* **-nci,** *m.* мужчúна з галáнтними манéрами.

Коли польське реєстрове слово всіма своїми значеннями збігається з українським, воно перекладається одним відповідником, без будь-яких пояснювальних ремарок, напр. **ziemia** *ż.* землá.

Значення полісемічного реєстрового слова викладаються в українській частині в порядку їх уживаності в су-

часній польській літературній мові, нумеруються і пояснюються відповідними ремарками, причому при першому значенні слова ремарки подаються тільки в окремих випадках: **grunt, -tu,** *m.* 1) грунт, -ту; 2) *(ріки, ставу)* дно; 3) *буд., перен.* фунда́мент, -ту. Значення полісемічного віддієслівного іменника в українській частині подаються без ремарок, а в кінці словникової статті дається посилання на основне дієслово за допомогою ремарки *пор.*: **badanie** *n.* 1) дослі́дження, до́слід, -ду; 2) до́пит, -ту; 3) меди́чний о́гляд, -ду, медо́гляд. *Пор.* **badać.**

Якщо окремі значення польського реєстрового слова різко не розмежовуються, вони не нумеруються в українській частині словника і відокремлюються тільки крапкою з комою звичайно з відповідними ремарками: **grobla** *ż.* гре́бля, зага́та; *(про вал, насип на берегах ставу)* да́мба; *(для проїзду багнистим місцем)* гать, -ті, га́тка. Коли дане реєстрове слово всіма своїми значеннями відповідає якомусь українському слову, але одне з його значень можна передати ще й іншим словом, це останнє подається після першого відповідника, відокремленого крапкою з комою, з ремаркою, до якої додається слово *ще*: **jednostka** *ż.* одини́ця; *(військ. — ще)* части́на.

В українській частині словника слово з постремаркою відокремлюється від попереднього крапкою з комою.

Ілюстративний матеріал подається після значення реєстрового слова. Якщо ілюстративний матеріал викладений словами, які відрізняються од відповідників, він подається на кінці словникової статті і відокремлюється ромбом.

Зворотні форми від активних дієслів і дієслівних іменників подаються в тій самій статті, але в українській частині словника — у вигляді тильди і частки **się**: **myć, myję, myjesz, mył** ми́ти; // ~ **się** ми́тися. Якщо в одній словниковій статті об'єднуються форми недоконаного і доконаного виду дієслів, тильда в українській частині стосується завжди обох, недоконаної і доконаної, форм дієслів: **ubezpieczać, ubezpieczyć, -czę, -czysz, -czył** застрахо́вувати, -вую, -вуєш, застрахува́ти, -страху́ю -страху́єш; // ~ **się** застрахо́вуватися, застрахува́тися. Тому в ілюстративному матеріалі треба додавати до тильди частину даного дієслова, яка вказувала б на його вид: **~czyć się** o d n i e s z c z ę ś l i w y c h w y p a d k ó w застрахува́тися

від нещасних випадків. Коли одне з значень зворотної форми дієслова вживається тільки в недоконаній або в доконаній формі, це позначається відповідною ремаркою: **głaskać, głaskam, głaskasz** (*a.* **głaszczę, głaszczesz), głaskał, głasnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** 1) гла́дити, -джу, -диш, погла́дити...; // ~ **się** 1) гла́дити себе́, погла́дити себе́; 2) (z kim) *(лише недокон.) розм.* голу́битися, -блюся, -бишся, милува́тися, -лу́юся, -лу́єшся.

В словнику при реєстрових словах подаються їх граматичні форми. В польській частині подаються форми родового однини при іменниках чоловічого роду, які мають у цьому відмінку закінчення **-u: sad, -du.** Так само подаються закінчення родового однини при іменниках чоловічого роду на **-a: komunista, -ty,** а також іменниках чоловічого роду з суфіксами, що мають випадне **-e: stołek, -łka; walec, -lca.** Якщо іменники чоловічого роду закінчуються в родовому однини на **-a,** граматичні форми при них подаються тільки тоді, коли в родовому однини виступає зміна корінного голосного: **nóż, noża** і т. д. Якщо іменник має два варіанти закінчення родового однини, у словнику подаються обидва: **szezlong, -gu** *a.* **-ga,** *m.* Так само подаються форми родового однини при іменниках середнього роду з суфіксами **-ęc(i), -en(i): cielę, -lęcia; imię, imienia.**

Форми називного множини подаються при всіх іменниках чоловічого роду, що означають назви осіб: **komunista, -ty,** *lm.* **-ści; robotnik,** *lm.* **-cy; student,** *lm.* **-nci; bełkot** II, **-ta,** *lm.* **-ty;** і т. д. Так само даються форми називного множини усіх іменників чоловічого роду з основою на м'який і функціонально м'який приголосний: **koń,** *lm.* **-nie; nóż, noża,** *lm.* **noże; hamulec, -lca,** *lm.* **-lce;** і т. д. При іменниках чоловічого роду з суфіксами **-anin (-'anin)** подаються двоскладові закінчення називного множини і закінчення родового множини: **mieszczanin,** *lm.* **-czanie, -czan.**

При іменниках середнього роду з суфіксом **-um,** що в однині не відмінюються, іменниках середнього роду на **-ę** і іменниках, що не мають однини або частіше вживаються в множині, в словнику подаються форми називного і родового множини: **gimnazjum,** *lp. nieodm., lm.* **-ja, -jów,** *n.*; **cielę, -lęcia,** *lm.* **-lęta, -ląt,** *n.*; **delikatesy, -sów,** *blp.* При іменниках, що мають в називному множини два ва-

ріанти закінчення, подаються обидва ці варіанти: **rządca, -cy,** *lm.* **-cy** *a.* **-cowie,** *m.*

До всіх дієслів із змінною основою додаються форми 1-ої і 2-ої особи однини теперішнього часу, форма 3-ої особи однини минулого часу і, якщо в множині виступає зміна голосного основи,— форма 3-ої особи множини минулого часу (чоловічо-особова форма): **klepać, -pię, -piesz, -pał,** але **widzieć, -dzę, -dzisz, -dział, -dzieli.** Якщо дієслово має варіантні форми закінчень, всі вони подаються при ньому в порядку вживаності: **gulgotać, -goczę, -goczesz** (*rzadziej* **-gocę, -gocesz,** *rzadko* **-gotam, -gotasz**), **-gotał.**

До числівників додаються чоловічо-особові форми називного відмінка множини: **cztery, -rech;** *m.-os.* **czterej, czterech,** а до займенників — родові форми однини і обидві форми множини: **ten** *m.* (**ta** *ż.*, **to** *n.*, *lm.* *m.-os.* **-ci,** *ż.-rzecz.* **te**).

Реєстрові слова рідкого вжитку мають в словнику посилання на широко вживані слова і подаються без українських відповідників, але з потрібними граматичними формами на загальних принципах: **grabiciel,** *lm.* **-le,** *m.* *див.* **grabieżca; gęgotać, -gotam, -gotasz** (*a.* **-goczę, -goczesz,** *rzadziej* **-gocę, -gocesz**), **-gotał** *див.* **gęgać,** крім випадків, коли реєстрове слово і дієслово, на яке зроблено посилання, мають однакові закінчення, яким передують однакові приголосні: **grawirować** *див.* **grawerować.** Дієслова доконаного виду, що стоять в словнику окремо, подані без граматичних форм, які даються в статті з дієсловом недоконаного виду.

Закінчення всіх граматичних форм здебільшого подаються починаючи з останнього незмінного приголосного основи. Тільки форми називного множини іменників чоловічого роду, які означають назви осіб і закінчуються на **-t** або на суфікс **-k,** подаються у вигляді закінчень **-ci, -cy,** щоб уникнути подачі двоскладового закінчення: **kandydat,** *lm.* **-ci,** *m.*; **robotnik,** *lm.* **-cy,** *m.*

При польських дієсловах подається керування у тих випадках, коли воно розходиться з українським: **zawiadamiać** (kogo) повідомля́ти (кого́ *a.* кому́), а іноді й тоді, коли воно не розходиться з українським, але з тих чи інших причин може викликати сумніви: **bratać** *książ.* (co z czym) пое́днувати, -ную, -нуєш, сполуча́ти (що з чим).

В українській частині словника при іменниках чоловічого роду подаються форми родового однини на -у, -ю з попереднім приголосним: стук, -ку; готе́ль, -лю. Якщо в формах іменників чергуються голосні, чергування ілюструється формою родового однини: рід (*род.* ро́ду), порі́г, -ро́га, ячмі́нь, -ме́ню. Форми родового однини ілюструють також зміну місця наголосу: гарбу́з, -за́. При всіх іменниках чоловічого роду, що закінчуються на -р, подаються форми родового однини: лі́кар, -ря; трансформа́тор, -ра. Форми родового однини подаються також при іменниках чоловічого роду з суфіксами, що мають випадні -е- або -о-: хло́пець, -пця; садо́к, -дка́.

Форми родового однини подаються, крім того, при іменниках жіночого роду III відміни: кість (*род.* ко́сті) — і іменниках середнього роду IV відміни: теля́, -ля́ти. До іменників, що не мають однини або переважно вживаються в множині, завжди додаються форми родового відмінка множини: но́жиці, -жиць. Невідмінювані іменники відмічаються відповідною ремаркою.

При дієсловах подаються форми 1-ої і 2-ої особи однини тільки тоді, коли в них у порівнянні з формою інфінітива в основі дієслова змінюється звук або місце наголосу: крути́ти (кручу́, кру́тиш). Відмічаються і можливі варіанти цих форм: кря́кати (кря́каю, кря́каєш *а.* кря́чу, кря́чеш). При всіх без винятку дієсловах з суфіксом -увати (-ювати) подаються форми 1-ої і 2-ої особи однини. Від дієслів з суфіксом -ати (-яти) ці форми подаються тільки тоді, коли у формах теперішнього часу втрачається суфікс -а- (-я-): крича́ти, -чу́, -чи́ш; га́яти (га́ю, га́єш).

Коли в одній і тій самій словниковій статті повторюється іменник або дієслово чи його зворотна форма, граматичні форми вдруге не подаються: **trybunał, -łu,** *m.* трибуна́л, -лу; ~ w o j s k o w y вое́нний трибуна́л; **tworzyć, -rzę, -rzysz, -rzył** ство́рювати, -рюю, -рюєш; //~ **się** ство́рюватися. Так само не повторюються форми родового однини або дієслівні форми, коли в словниковій статті наявні іменник або дієслово, що мають однаковий приголосний перед однаковим суфіксом: **trzeźwość** *ż.* твере́зість, -зості; *(перен. — ще)* розсу́дливість, -вості, розва́жливість; **gderacz,** *lm.* **-cze,** *m., pot.* боркоту́н, -на́, бурку́н, воркоту́н; **mamrotać** *pot.* мурмота́ти, -мочу́, -мо́чеш, мурмоті́ти, -мочу́, -моти́ш, бо[у]рмота́ти, бо[у]рмоті́ти.

Граматичні форми при іменниках і дієсловах не подаються: 1) коли після даного іменника чи дієслова стоїть пояснювальна ремарка або варіант даного слова; 2) коли дані іменник чи дієслово виступають у виразах у сполученні з іншими словами або в дужках як варіант попереднього слова: масти́ти (ма́зати) жи́ром; Жовтне́ві свя́та (торжества́).

Повні форми подаються від односкладових іменників, в яких виступає чергування корінних голосних: грім (*род.* гро́му). Від дієслів, які утворюють двоскладові форми теперішнього часу і в основі яких відбувається чергування приголосних, даються повні форми 1-ої і 2-ої особи однини: мітити (мічу, мітиш).

При українських дієсловах подається в дужках керування на таких самих принципах, як і в польській частині словника.

В українській частині позначається місце наголосу в словах.

Усі ремарки і пояснювальні позначки в польській частині словника даються польською мовою, в українській частині — українською мовою, крім позначення керування польського дієслова. До ботанічних, зоологічних, орнітологічних, ентомологічних, іхтіологічних і медичних термінів додаються в дужках латинські терміни. Усі ремарки і пояснення в українській частині словника, які стоять перед українськими відповідниками, стосуються польських реєстрових слів і узгоджуються з ними в своїх граматичних формах: **fabryka** *ż.* 1) фа́брика; 2) *(велика)* заво́д, -ду. Ремарки, які мають на меті характеристику чи пояснення українського відповідника, подаються завжди після даного українського відповідника: **czasokres, -su,** *m.* 1) ви́значений пері́од, -ду; 2) *юр.* строк, -ку; те́рмін, -ну *(заст.)*.

Усі пояснювальні ремарки подаються в дужках. Граматичні і кваліфікаційні ремарки подаються в дужках тільки тоді, коли вони виступають як постремарки.

УМОВНІ СКОРОЧЕННЯ

а — або
абстр. — абстрактний
ав. — авіаційний
агр. — агрономічний
адмін. — адміністративний
анат. — анатомічний
антр. — антропологічний
артил. — артилерійський
арх. — архаїчний
археол. — археологічний
архіт. — архітектурний
астр. — астрономічний
бакт. — бактеріологічний
банк. — банковий
бдж. — бджільницький
безос. — безособовий
біол. — біологічний
бірж. — біржовий
бот. — ботанічний
буд. — будівельний
бурж. — буржуазний
бухг. — бухгалтерський
вет. — ветеринарний
виг. — вигук
відм. — відмінок
військ. — військовий
вульг. — вульгарний
геогр. — географічний
геод. — геодезичний
геол. — геологічний
гірн. — гірничий
городн. — городницький
грам. — граматичний
дв. — двоїна
див. — дивись
дипл. — дипломатичний
дит. — дитячий
дієприкм. — дієприкметник
дієсл. — дієслово
докон. — доконаний
дорев. — дореволюційний
друк. — друкарський
дуб. — дубильний
ек. — економічний
ел. — електротехнічний
ембр. — ембріологічний
ент. — ентомологічний
етногр. — етнографічний
етнол. — етнологічний
ж. р. — жіночий рід
жарт. — жартівливий
займ. — займенник
закорд. — закордонний
зал. — залізничний
заст. — застарілий
зб. — збірний
збіл. — збільшений
зменш. — зменшений
зневажл. — зневажливий
зоол. — зоологічний
ім. — іменник
ін. — інший
ірон. — іронічний
іст. — історичний
іхт. — іхтіологічний
канц. — канцелярський
карт. — картярський
кін. — кінематографічний
книж. — книжний
конд. — кондитерський
космет. — косметичний
крав. — кравецький
кул. — кулінарний
лайл. — лайливий
лінгв. — лінгвістичний
ліс. — лісовий

літ.	— літературний
мал.	— малярський
мат.	— математичний
мед.	— медичний
мет.	— металургічний
метеор.	— метеорологічний
мех.	— механічний
мисл.	— мисливський
мист.	— мистецький
мін.	— мінералогічний
міф.	— міфологічний
мн.	— множина
многокр.	— многократний
мор.	— морський
муз.	— музичний
наук.	— науковий
невідм.	— невідмінюваний
недокон.	— недоконаний
неперех.	— неперехідний
несхв.	— несхвальний
обл.	— обласний
одн.	— однина
однокр.	— однократний
орн.	— орнітологічний
офіц.	— офіціальний
палеонт.	— палеонтологічний
пас.	— пасивний стан
перен.	— переносний
перех.	— перехідний
пестл.	— пестливий
підсил.	— підсилювальний
побл.	— поблажливий
под.	— подібний
поез.	— що стосується поезії
поет.	— що стосується поетики
поліграф.	— поліграфічний
політ.	— політичний
пор.	— порівняйте
предик.	— предикативне слово
прийм.	— прийменник
прик.	— приказка
прикм.	— прикметник
прцсл.	— прислів'я
прислів.	— прислівник
просторічн.	— просторічний
прям.	— прямий
псих.	— психологічний
радіо.	— радіотехнічний
рел.	— релігійний
риб.	— рибальський
рит.	— риторичний
род.	— родовий відмінок
розм.	— розмовний
с.-г.	— сільськогосподарський
с. р.	— середній рід
сад.	— садівничий
соц.	— соціологічний
спец.	— спеціальний
співчутл.	— співчутливий
спол.	— сполучник
спорт.	— спортивний
стол.	— столярський
театр.	— театральний
текст.	— текстильний
тел.	— телефонний
телегр.	— телеграфний
тесл.	— теслярський
тех.	— технічний
торг.	— торговельний
уроч.	— урочистий
фам.	— фамільярний
фарм.	— фармацевтичний
фіз.	— фізичний
фізіол.	— фізіологічний
філол.	— філологічний
філос.	— філософський
фін.	— фінансовий
фольк.	— фольклорний
фот.	— фотографічний
хім.	— хімічний
хір.	— хірургічний
церк.	— церковний
ч. р.	— чоловічий рід
част.	— частка
числ.	— числівник
шахм.	— шахматний
шев.	— шевський
шкіл.	— шкільний
юр.	— юридичний

WYKAZ SKRÓTÓW

a. — albo
adm. — administracyjny
anat. — anatomiczny
antr. — antropologiczny
arch. — archaiczny
archeol. — archeologiczny
archit. — architektoniczny
art. — artyleryjski
astr. — astronomiczny
bakt. — bakteriologiczny
bezp. — bezpośredni
bibl. — biblijny
biol. — biologiczny
blm. — bez liczby mnogiej
blp. — bez liczby pojedynczej
bot. — botaniczny
buch. — buchalteryjny
bud. — budowlany
burż. — burżuazyjny
chem. — chemiczny
chir. — chirurgiczny
cies. — ciesielski
cuk. — cukierniczy
częst. — częstotliwy
dok. — dokonany
druk. — drukarski
dypl. — dyplomatyczny
dziec. — dziecinny
ek. — ekonomiczny
el. — elektrotechniczny
embr. — embriologiczny
ent. — entomologiczny
etnogr. — etnograficzny
etnol. — etnologiczny
farm. — farmaceutyczny
fil. — filozoficzny
filol. — filologiczny
fin. — finansowy
fiz. — fizyczny
fizjol. — fizjologiczny
folk. — folklorystyczny
fot. — fotograficzny
garb. — garbarski
geo. — geograficzny
geod. — geodezyjny
geol. — geologiczny
giełd. — giełdowy
gór. — górniczy
gram. — gramatyczny
handl. — handlowy
hist. — historyczny
hod. — hodowla bydła
hut. — hutniczy
icht. — ichtiologiczny
in. — inny
iron. — ironiczny
jednokr. — jednokrotny
kanc. — kancelaryjny
karc. — karciarski
kin. — kinematograficzny
kol. — kolejowy
kosm. — kosmetyczny
kośc. — kościelny
kraw. — krawiecki
kryst. — krystalograficzny
książk. — książkowy
kul. — kulinarny
lekc. — lekceważący
leśn. — leśny, leśniczy
licz. — liczebnik
lingw. — lingwistyczny
lit. — literacki
lot. — lotniczy
m. — męski
mal. — malarski
mat. — matematyczny

mech. — mechaniczny
med. — medyczny
meteor. — meteorologiczny
min. — mineralogiczny
mit. — mitologiczny
mor. — morski
m.-os. — męsko-osobowy
muz. — muzyczny
myśl. — myśliwski
n. — nijaki
nauk. — naukowy
niedok. — niedokonany
nieodm. — nieodmienny
nieos. — nieosobowy
obelż. — obelżywy
ofic. — oficjalny
ogr. — ogrodniczy
orn. — ornitologiczny
paleont. — paleontologiczny
part. — partykuła
pieszcz. — pieszczotliwy
pobłaż. — pobłażliwy
poet. — poetyczny
poetyc. — poetycki
pogardl. — pogardliwy
poligr. — poligraficzny
polit. — polityczny
posp. — pospolity
pot. — potoczny
pouf. — poufały
praw. — prawniczy
predyk. — predykatywny
przedrew. — przedrewolucyjny
przen. — przenośny
przest. — przestarzały
przsł. — przysłówek
przyim. — przyimek
przym. — przymiotnik
pszczel. — pszczelarski
rad. — radiowy
rel. — religijny
ret. — retoryczny
roln. — rolniczy
rub. — rubaszny
ryb. — rybacki
sad. — sadowniczy
skr. — skrót
soc. — socjologiczny
sp. — spójnik
spec. — specjalny
sport. — sportowy
stol. — stolarski
szach. — szachowy
szk. — szkolny
szt. — z dziedziny sztuki
teatr. — teatralny
tech. — techniczny
tel. — telefoniczny
telegr. — telegraficzny
tkac. — tkacki
urocz. — uroczysty
wet. — weterynaryjny
wielokr. — wielokrotny
wkrz. — wykrzyknik
wojs. — wojskowy
wulg. — wulgarny
wyr. wtr. — wyraz wtrącony
zagr. — zagraniczny
zaim. — zaimek
zb. — zbiorowy
zdr. — zdrobniały
zgr. — zgrubiały
zool. — zoologiczny
ż. — żeński
żart. — żartobliwy
żegl. — żeglarski
ż.-rzecz. — żeńsko-rzeczowy

ПОЛЬСЬКИЙ АЛФАВІТ

Aaą, Bb, Cc, Ćć, Dd, Eeę, Ff, Gg, Hh, Ii, Jj, Kk, Ll, Łł, Mm, Nnń, Oo, Óó, Pp, Rr, Ss, Śś, Tt, Uu, Ww, Yy, Zz, Źź, Żż.

A

a I *sp.* 1) *(протиставний)* а; **tutaj, ~ nie tam** тут, а не там; 2) *(єднальний)* і (й), та; **dwa ~ dwa** два і два; **między oknem ~ szafą** між вікном і (та) шафою; 3) *(підсилювальний)* а, та; **~ za kogo ty mnie masz?** а за кого ти мене вважаєш? ◊ **nic ~ nic** нічогісінько; **w tym ~ w tym miejscu** в такому-то місці.
a! II *wkrz* а! **~, to wy!** а, це ви!
a III *n., muz.* ля.
Abakan, -nu, *m.* 1) *(ріка)* Абакан, -ну; 2) *(місто)* Абакан, -на.
abalienacja *ż., praw.* відчуження, експропріація.
abażur, -ru, *m.* абажур, -ра.
abc *nieodm.* азй, -зів; **zaczynać od ~** починати з азів.
abchaski абхазький.
Abchaz, *lm.* **-zi,** *m.* абхазець, -зця.
Abchazka *ż.* абхазка.
Abchazja *ż.* Абхазія.
abdykacja *ż.* відречення від престолу, абдикація.
abdykacyjny: akt ~ акт відречення, акт абдикації.
abdykować, -kuję, -kujesz, -kował відректися від престолу.
abecadło *n.* азбука, абетка, алфавіт, -ту; **według ~ła** за абеткою, за алфавітом, по алфавіту.
abecadłowy азбучний, алфавітний, абетковий.
aberracja *ż., fiz., med., przen.* аберація.
Abisynia *ż.* Абіссінія.
Abisynka *ż.* абіссінка.
Abisyńczyk, *lm.* **-cy,** *m.* абіссінець, -нця.
abisyński абіссінський.
abiturient, *lm.* **-nci,** *m.* абітурієнт, випускник (середньої школи).
abiturientka *ż.* абітурієнтка, випускниця (середньої школи).
ablatyw, -wu, *m., gram.* аблатив.
ableger, -gra, *m., sad.* відсадок, -дка.
abnegacja *ż.* самозречення, само(по)жертва, самопожертвування, самовідданість, -ності, самовіддання.
abnegat, *lm.* **-ci,** *n.* 1) повна самозречення людина, самовіддана людина; 2) *перен.* нехлюя.
abolicja *ż., polit., praw.* аболіція; *(частіше)* помилування, скасування (закону, рішення).
abolicjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., hist.* аболіціоніст.
abolicjonizm, -mu, *m., hist.* аболіціонізм, -му.
abominacja *ż., książ.* огида, відраза.
abonament, -tu, *m.* 1) абонемент; **kupić ~ teatralny** купити абонемент на театральні вистави; 2) *(на періодичні видання)* передплата, підписка.
abonamentowy 1) абонементний; 2) передплатний, підписний. *Пор.* **abonament.**
abonent, *lm.* **-nci,** *m.* 1) абонент; **~ radiowy** радіоабонент; 2) передплатник. *Пор.* **abonament.**
abonentka *ż.* 1) абонентка; 2) передплатниця. *Пор.* **abonament.**
abonować, -nuję, -nujesz, -nował

1) абонува́ти, -ну́ю, -ну́єш; 2) передпла́чувати, -чую, -чуєш (що), підпи́суватися, -суюся, -суєшся (на що). *Пор.* **abonament.**

abordaż, -żu, *m., mor.* аборда́ж, -жу.

aborygen, *lm.* **-ni,** *m.* абориге́н, тубі́лець, -льця, корі́нний жи́тель.

abrewiacja *ż. див* **skrót.**

abrewiatura *ż.* абревіату́ра, скоро́чення.

abrys, -su, *m.* а́брис.

absces, -su, *m., med.* абсце́с.

absencja *ż.* відсу́тність, -ності, нея́вка, нез'я́влення; про́пуск (уро́ків, заня́ть); неви́хід (на робо́ту).

absenteizm, -mu, *m.* абсенте́ї́зм, -му.

absentować się, -tuję, -tujesz, -tował бу́ти відсу́тнім, не з'явля́тися; пропуска́ти (уро́ки, заня́ття); не вихо́дити (на робо́ту); uczeń się stale **~tuje** у́чень системати́чно не з'явля́ється (пропуска́є уро́ки, заня́ття).

absolucja *ż., praw., rel.* абсолю́ція; *(юр. — звичайно)* виправда́ння; звільне́ння (від пока́рання, зобов'я́зання тощо); *(рел. — звичайно)* відпу́щення гріхі́в, розрі́шення.

absolut, -tu, *m., fil.* абсолю́т.

absolutnie абсолю́тно.

absolutny абсолю́тний.

absolutorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* 1) *(на звітно-перевиборних зборах)* схва́лення; 2) свідо́цтво про ви́слухання ку́рсу в університе́ті без скла́дення держа́вного і́спиту; ◊ udzielić komu **~** схвали́ти чию́ діяльність.

absolutysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* абсолюти́ст.

absolutyzm, -mu, *m., polit.* абсолюти́зм, -му.

absolwent, *lm.* **-nci,** *m.* випускни́к, -ка́.

absolwentka *ż.* випускни́ця.

absolwować, -wuję, -wujesz, -wował 1) (kogo) звільни́ти (кого́ від чо́го); 2) *(школу)* закінчи́ти.

absorbować, -buję, -bujesz, -bował 1) *хім., фіз.* абсорбува́ти, -бу́ю, -бу́єш, поглина́ти, погли́нути, всмо́ктувати, -тую, -туєш, всмокта́ти, -кчу́, -кчеш, вбира́ти, увібра́ти (вберу́, вбере́ш), втя́гувати, -гую, -гуєш, втягну́ти, -ну́, -неш; 2) (kogo) *перен.* забира́ти час, забра́ти час (у ко́го, кому́); 3) *перен.* захо́плювати цілко́м, захопи́ти цілко́м (кого́).

absorbcja *ż., chem., fiz.* абсо́рбція, поглина́ння, всмо́ктування, вбира́ння, втя́гування.

absorbcyjny *chem., fiz.* абсорбці́йний, всмо́ктувальний, вбира́ючий.

abstrahować, -huję, -hujesz, -hował абстрагува́ти, -гу́ю, -гу́єш; ◊ **~hując** od tego, że... не ка́жучи про те, що...

abstrakcja *ż.* абстра́кція.

abstrakcyjnie абстра́ктно.

abstrakcyjność *ż.* абстра́ктність, -ності.

abstrakcyjny абстра́ктний.

abstynencja *ż.* абстине́нція, здéржливість, -вості, невжива́ння (чого́), утри́мування (від чо́го); *(від спиртних напоїв — ще)* твере́зість, -зості.

abstynent, *lm.* **-nci,** *m.* абстине́нт, здéржлива люди́на; прихи́льник твере́зості, непиту́щий.

absurd, -du, *m.* абсу́рд, -ду, нісені́тниця, безглу́здя; sprowadzić do **~du** довести́ до абсу́рду.

absurdalny абсу́рдний, нісені́тний, безглу́здий.

absyda *ż., archit.* апси́да, абси́да.

absynt, -tu, *m.* абсе́нт, -ту.

abulia *ż., med.* абулі́я, безво́льність, -ності.

aby *sp.* щоб; niemożliwe, **~** on to zrobił неможли́во, щоб він це зроби́в; ◊ **~** tylko аби́ ті́льки, ті́льки б, аби́ лише́ (лиш).

aceton, -nu, *m., chem.* ацето́н, -ну.

acetylen, -nu, *m., chem.* ацетилéн, -ну.
acetylenowy *chem.* ацетилéновий.
ach! *wkrz.* ах!
Achillesowy: pięta **~wa** *przen.* ахіллéсова п'ятá.
achromatyczny *fiz.* ахроматичний.
achromatyzm, -mu, *m., fiz.* ахроматизм, -му.
a conto I *przsł. див.* **a konto** I.
a conto II *n. див.* **a konto** II.
aczkolwiek *sp., książ.* хоч, хочá.
adadżio, *lm.* **-dżia, -dżiów,** *n., muz.* адáжіо *(невідм.).*
adagio *n., muz. див.* **adadżio.**
Adam Адáм; ◊ *розм.* w stroju **~ma** в костюмі Адáма, в чому мáти породила.
adamaszek, -szku, *m., tkac. przest.* адамáшок, -шку, одамáшок.
adamaszkowy *tkac. przest.* адамáшковий, одамáшковий.
adamowy: jabłko **~we** *anat., pot.* адáмове яблуко, кадик, -кá; борлáк, -кá *(розм.).*
adamsyt, -tu, *ż., chem.* адамсит, -ту.
adaptacja *ż.* 1) *біол., перен.* адаптáція, пристосувáння; 2) *перен.* переробка.
adapter *m., tech., pot.* адáптер, -ра.
adaptować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *біол., перен.* адаптувáти, -тýю, -тýєш, пристосóвувати, -вую, -вуєш, пристосувáти, -сýю, -сýєш; 2) *перен.* переробляти, -люю, -люєш, переробити, -блю, -биш.
Addis-Abeba *ż.* Аддіс-Абéба.
adekwatny адеквáтний.
Adela Адéль, -лі.
adept, *lm.* **-pci,** *m.* адéпт, прихильник, послідóвник.
adeptka *ż.* адéптка, прихильниця, послідóвниця.
adherent, *lm.* **-nci,** *m.* прибічник, прихильник.
adiunkt, *lm.* **-kci,** *m.* ад'юнкт.
adiutancki ад'ютáнтський.
adiutant, *lm.* **-nci,** *m.* ад'ютáнт.
adiutantostwo *n. див.* **adiutantura.**
adiutantura *ż.* 1) ад'ютáнтство; 2) канцелярія ад'ютáнта.
administracja *ż.* адміністрáція; *(частіше)* управління, завідувáння; **~** wojskowa військóво-господáрське управління; **~** personalna завідування особóвим склáдом; ◊ **~** cywilna цивільна влáда; **~** państwowa держáвний апарáт, -ту.
administracyjnie адміністративно, в адміністративному порядку.
administracyjny адміністративний, управлінський; kara **~na** адміністративне стягнення; ◊ biuro **~ne** управління спрáвами; *зневажл.* **~** styl pracy адмініструвáння.
administrator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* адміністрáтор, -ра; *(частіше)* завідувач (чогó), завідуючий (чим), управитель.
administratorka *ż.* *(про жінку)* адміністрáтор, -ра; завідуюча, управителька. *Пор.* **administrator.**
administratorski адміністрáторський.
administratorstwo *n.* адміністрáторство.
administrować, -ruję, -rujesz, -rował адмініструвáти, -рýю, -рýєш; *(частіше)* управляти, завідувати, -дую, -дуєш, керувáти, -рýю, -рýєш.
admiracja *ż.* захóплення (ким, чим), пóдив, -ву.
admiralicja *ż.* адміралтéйство.
admiralicyjny адміралтéйський.
admiralski адмірáльський; ◊ okręt **~** флáгманський корабéль, -бля.
admiralstwo *n.* адмірáльство, адмірáльський чин, -ну.
admirał, *lm.* **-łowie,** *m.* адмірáл.
admirator *m. див.* **adorator.**
admirować, -ruję, -rujesz, -rował (kogo, co) захóплюватися, -лююся, -люєшся (ким, чим).
admonicja *ż., książ.* напучення, зауваження, повчáння.
adnotacja *ż.* 1) примітка, приписка; 2) *(внизу сторінки)* винóска.
adonis I, *lm.* **-sowie,** *m., żart.* дáм-

ський кавалéр, -ра, зальóтник; красýнь-юнáк.
adonis II, *lm.* **-sy**, *m., bot.* адóніс, горицвіт, -ту.
adoptacja *ż.* адоптáція; прийняттé за сина, усинóвлення; прийняттé за дочкý, удочеріння. *Пор.* **adoptować.**
adoptować, -tuję, -tujesz, -tował адоптувáти, -тýю, -тýєш; *(хлопця — ще)* приймáти за сина, прийняти за сина, усиновляти, усиновити, -влю, -виш; *(дівчину — ще)* приймáти за дочкý, прийняти за дочкý, удочеряти, удочерити.
adoptowany адоптóваний; прийнятий за сина, усинóвлений; прийнята за дочкý; ◊ **~na** córka приймáчка, нáзвана дочкá; **~** syn приймáк, -кá, нáзваний син.
adoracja *ż.* адорáція, поклоніння, обóжування; *(перен. — ще)* палкá любóв, -ві.
adorator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* поклóнник, обожáтель; залицяльник *(розм.).*
adorować, -ruję, -rujesz, -rował (kogo) поклонятися (комý), обóжувати, -жую, -жуєш (когó).
adrenalina *ż., chem.* адреналін, -ну.
adres, -su, *m.* 1) адрéса; pod czyim **~sem** на чию адрéсу; 2) *(письмове привітання)* áдрес; **~** dziękczynny подячний áдрес, подячний лист, -тá *(заст.).*
adresant, *lm.* **-nci,** *m.* адресáнт, відпрáвник (листá).
adresantka *ż.* адресáнтка, відпрáвниця (листá).
adresat, *lm.* **-ci,** *m.* адресáт.
adresatka *ż.* адресáтка.
adresować, -suję, -sujesz, -sował адресувáти, -сýю, -сýєш.
adresowy 1) áдресний; biuro **~we** áдресний стіл *(род.* столá); 2) áдресний. *Пор.* **adres.**
Adrian Адріáн, Андріян.
adriatycki адріатичний; Morze **Adriatyckie** Адріатичне мóре, Адріáтика.
adwent, -tu, *m., rel. (різдвяний піст)* пилипівка.
adwersarz, *lm.* **-rze,** *m., przen.* протúвник; супротивник *(рідше)*; *(в суперечці — ще)* суперéчник.
adwokacki адвокáтський.
adwokactwo *n. див.* **adwokatura.**
adwokat, *lm.* **-ci,** *m.* адвокáт.
adwokatowa, -wej, *ż.* дружина адвокáта.
adwokatować, -tuję, -tujesz, -tował *pot.* адвокатувáти, -тýю, -тýєш.
adwokatura *ż.* адвокатýра.
Adygea *ż.* Адигéя.
adygejski адигéйський.
Adżaria *ż.* Аджáрія.
adżarski аджáрський.
Adżarystan, -nu, *m.* Аджаристáн, -ну.
aerodrom, -mu, *m.* аеродрóм, -му.
aerodynamiczny *mech.* аеродинамічний.
aerodynamika *ż., mech.* аеродинáміка.
aerofotografia *ż.* аерофотогрáфія.
aeroklub, -bu, *m.* аероклýб, -бу.
aerolit, -tu, *m., astr.* аероліт.
aerologia *ż.* аерológія.
aeromechanika *ż.* аеромехáніка.
aerometr *m., tech.* аеромéтр, -ра.
aeronauta, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* аеронáвт.
aeronautyka *ż.* аеронáвтика.
aeronawigacja *ż.* аеронавігáція.
aeroplan, -nu, *m.* аероплáн.
aerosanie, -sani, *rzadziej* **-sań,** *blp.* аеросáни, -нéй.
aerostat, -tu, *m.* аеростáт.
aerostatyczny аеростатичний.
aerostatyka *ż.* аеростáтика.
afazja *ż., med.* афáзія, рóзлад мóви.
afekcja *ż.* 1) *фізіол.* подрáзнення, збýдження; 2) *мед. (affectio)* урáження хворóбою.
afekt, -tu, *m.* 1) *псих., мед., юр.* афéкт, -ту; 2) *книж.* симпáтія; *(перен. — ще)* любóв, -ві.
afektacja *ż.* афектáція; *(частіше)* манірність, -ності, штýчність, неприрóдність, удáваність.
afektować, -tuję, -tujesz, -tował (co) *przest.* вдавáти, -даю, -даєш (з сéбе шо), прикидáтися (ким); ◊ **~** uczoność стрó-

їти з себе вченого; ~ skromność скромничати.
afektowany афектований; манірний, вдаваний, роблений, напускний. *Пор.* **afektacja, afektować.**
afera *ż.* афера, (темна) справа; zatuszować ~rę зам'яти справу.
aferzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* аферист.
aferzystka *ż.* аферистка.
Afganistan, -nu, *m.* Афганістан, -ну.
Afganka *ż.* афганка.
Afgańczyk, *lm.* **-cy,** *m.* афганець, -нця.
afgański афганський.
afiks, -su, *m., lingw.* афікс.
afirmacja *ż.* афірмація, ствердження, підтвердження.
afirmatywa *ż. див.* **afirmacja.**
afirmatywny *fil.* стверджувальний.
afisz, *lm.* **-sze,** *m.* афіша.
afiszować, -szuję, -szujesz, -szował афішувати, -шую, -шуєш; // ~ **się** афішуватися; (z czym) виставляти напоказ (що), хизуватися (чим); (z kim) появлятися публічно (з ким).
afiszowy афішний.
aforystyczny афористичний.
aforyzm, -mu, *m.* афоризм.
aforyzmowy *див.* **aforystyczny.**
afront, -tu, *m.* (прилюдна) образа, зневага; афронт, -ту *(заст.)*; spotkał go ~ він зазнав (прилюдної) образи (зневаги).
Afryka *ż.* Африка.
Afrykanin, *lm.* **-kanie, -kanów** *m.* африканець, -нця.
Afrykanka *ż.* африканка.
Afrykańska Unia Południowa *ż.* Південно-Африканський Союз, -зу.
afrykański африканський.
aga, -gi, *lm.* **-gowie,** *m.* ага.
agat, -tu, *m., min.* агат.
Agata Агата, Агафія, Гафія.
Agaton Агатон, Агафон, Агапон.
agatowy *min.* агатовий.
agawa *ż., bot.* агава.
agencja *ż.* агентство; **Agencja** Prasowa Телеграфне агентство.
agenda *ż.* 1) *(лише в мн.)* коло (круг) справ *а.* обов'язків; ~dy konsularne коло (круг) справ *а.* обов'язків консула; 2) *спец.* записна книжка; 3) *церк.* требник.
agent, *lm.* **-nci,** *m.* агент.
agentka *ż.* *(про жінку)* агент.
agentura *ż.* 1) агентура; 2) *див.* **agencja.**
agitacja *ż.* агітація.
agitacyjno-masowy агітаційно-масовий, агітмасовий.
agitacyjny агітаційний.
agitator, *lm.* **-rzy,** *m.* агітатор, -ра.
agitatorka *ż.* *(про жінку)* агітатор, -ра, агітаторка.
agitatorski агітаторський.
agitatorstwo *n.* 1) робота агітатора; 2) *(дія)* агітування.
agitować, -tuję, -tujesz, -tował агітувати, -тую, -туєш.
agitowanie *n.* агітування.
aglomeracja *ż., spec.* агломерація.
aglomerat, -tu, *m.* агломерат, -ту.
aglutynacja *ż., lingw. i in.* аглютинація.
aglutynacyjny *lingw.* аглютинативний.
agnacja *ż.* спорідненість (по чоловічій лінії).
agnat, *lm.* **-ci,** *m.* родич, кревний (по чоловічій лінії).
Agnieszka Агнія, Агнеса.
agnoskować, -kuję, -kujesz, -kował *ofic.* розпізнавати, -наю, -наєш, розпізнати.
agnostycyzm, -mu, *m., fil.* агностицизм, -му.
agnostyk, *lm.* **-cy,** *m., fil.* агностик.
agonia *ż.* агонія.
agorafobia *ż., med.* агорафобія.
agrafa *ż.* аграф, застібка, застіжка, пряжка.
agrafka *ż.* англійська шпилька.
agraria, -riów, *blp.* сільськогосподарський реманент, -ту.
agrariusz, *lm.* **-sze,** *m., pot.* аграрій, великий землевласник, поміщик.
agrarny аграрний, земельний

agregat, -tu, *m.* агрегáт, -ту; *мін.* ~ krystaliczny кристалíчний агрегáт.
agresja *ż.* агрéсія.
agresor, *lm.* **-rzy,** *m.* агрéсор, -ра.
agrest, -tu, *m.* áгрус, -су.
agrestowy áгрусовий.
agresywnie агресúвно.
agresywność *ż.* агресúвність, -ності.
agresywny агресúвний.
agrobiologia *ż.* агробіолóгія.
agrobiologiczny агробіологíчний.
agromiasto *n.* агромíсто.
agronom, *lm.* **-mowie,** *m.* агронóм.
agronomia *ż.* агронóмія.
agronomiczny агрономíчний.
agrotechniczny агротехнíчний; zabiegi **~ne** агротехнíчні зáходи, -дів.
agrykultura *ż.* агрикультýра.
Agrypina Агріппíна, Горпúна.
aj! *wkrz.* ай!
ajencja *ż.* *див.* **agencja.**
ajentka *ż.* *див.* **agentka.**
ajentura *ż.* *див.* **agentura.**
ajer, -ru, *m., bot.* *(acorus calamus)* áїр тростúнний, татáрське зíлля, лепехá.
ajerowy *bot.* áїровий.
akacja *ż.* акáція.
akacjowy акáційовий.
akademia *ż.* 1) акадéмія; **Akademia** Nauk Акадéмія наýк; **Akademia** Sztuk Pięknych Акадéмія мистéцтв; 2) урочúсті збóри, -рів; урочúсте засíдання; ~ żałobna трáурне засíдання; 3) *(про деякі вузи)* інститýт, -ту; **Akademia** Górnicza гірнúчий інститýт; 4) *(іст. — в давній Польщі)* університéт, -ту.
akademicki 1) академíчний; 2) студéнтський; dom ~ студéнтський гуртóжиток, -тку; *пор.* **akademik**; 3) університéтський; wykład ~ університéтська лéкція; *пор.* **akademia** 4.
akademik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) акадéмік; 2) *(вузу)* студéнт.
akademizm, -mu, *m.* академíзм, -му.
akant, -tu, *m., bot.* акáнт.
akantowy *bot.* акáнтовий.
akcent, -tu, *m.* 1) акцéнт, -ту, вимóва; *(грам. — ще)* нáголос, -су; mieć dobry ~ мáти дóбру вимóву; *грам.* ~ stały постíйний нáголос (акцéнт); 2) *перен.* прúтиск, -ку; powiedzieć coś z **~tem** сказáти що з прúтиском; 3) *перен.* модуляція (гóлосу), інтонáція; 4) *(перен. — зафарбування)* тон, -ну, нóт(к)а; nie brak też **~tów** satyrycznych не бракýє тáкож сатирúчних нóток.
akcentować, -tuję, -tujesz, -tował 1) акцентувáти, -тýю, -тýєш; наголóшувати, -шую, -шуєш; 2) говорúти з прúтиском, підкрéслювати. *Пор.* **akcent** 1, 2.
akcentowanie *n.* 1) акцентувáння; наголóшування; 2) підкрéслювання тóном. *Пор.* **akcent** 1, 2.
akcentowany 1) акцентóваний; наголóшений; 2) вúмовлений з прúтиском, підкрéслений тóном. *Пор.* **akcent** 1, 2.
akcentowy *lingw.* акцентологíчний; zasady **~we** акцентологíчні прúнципи, прúнципи нáголосу.
akcentuacja *ż., lingw.* акцентуáція.
akcept, -tu, *m., handl.* акцéпт.
akceptacja *ż., handl.* акцептáція.
akceptant, *lm.* **-nci,** *m., handl.* акцептáнт.
akceptować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *торг.* акцептувáти, -тýю, -тýєш; 2) *перен.* приймáти, схвáлювати, -люю, -люєш; підтрúмувати, -мую, -муєш; ~ projekt схвáлювати проéкт.
akceptowany 1) акцептóваний; 2) схвáлений. *Пор.* **akceptować.**
akces, -su, *m., przest.* (do czego) приєднáння, прилýчення (до чóго).
akcesoria, -riów, *blp., teatr. i in.* аксесуáри, -рів; *(театр. — ще)* реквізúт, -ту, бутафóрія.
akcesoryjny *teatr.* бутафóрський.
akcja *ż.* 1) дíя; *(військ. — ще)* бій *(род.* бóю), бúтва; *літ.* ~ po-

w i e ś c i дія рома́на (по́вісті); *театр.* j e d n o ś ć ~ji є́дність дії; *фіз.* ~ i r e a k c j a дія і протидія; *військ.* ~ w o j e n n a воє́нні дії; *військ.* ~ z a c z e p n a наступа́льні дії; 2) *політ. і ін.* кампа́нія; ~ w y b o r c z a ви́борча кампа́нія; ~ o d c z y t o w a лекційна кампа́нія; ~ s k u p u заготіве́льна кампа́нія; *(міжнародного характеру)* а́кція; ~ d y p l o m a t y c z n a диплома́тична а́кція; *(збройна)* рух, -ху, ви́ступ, -пу; ~ r e w o l u c y j n a революційний рух; 3) *торг., перен.* а́кція; ~je i d ą w g ó r ę а́кції іду́ть вго́ру; ~je s p a d a j ą а́кції па́дають; 4) *юр.* ска́рга, по́зов, -ву; w y s t ą p i ć z ~ją p r z e d s ą d пода́ти ска́ргу в суд; ◊ ~ r a t u n k o w a рятува́льні за́ходи, -дів.

akcjonariusz, *lm.* **-sze**, *m.* акціоне́р, -ра.

akcjonariuszowski акціоне́рський.

akcydens, **-su**, *m.*, *fil.*, *druk.* акциде́нція.

akcyjnie *pot.* по-компанійському; t r a k t o w a ć s p r a w ę ~ підхо́дити до спра́ви по-компанійському.

akcyjność *ż.*, *pot.* компанійщина.

akcyjny 1) *торг.* акціоне́рний; t o w a r z y s t w o ~ne акціоне́рне товари́ство, товари́ство на пая́х; 2) *розм.* компанійський, одна́ковий для всіх уча́сників.

akcyza *ż.* акци́з, -зу.

akcyzowy акци́зний.

akcyźnik, *lm.* **-cy**, *m.*, *przedrew. pot.* акци́зний, -ного, акци́зник.

aklamacja *ż.* аклама́ція, гу́чне схва́лення.

aklamacyjny: w y b ó r ~ ви́бір шляхо́м аклама́ції, ви́бір без голосува́ння на підста́ві одностайного гучно́го схва́лення.

aklimatyzacja *ż.* акліматиза́ція.

aklimatyzacyjny акліматизаційний.

aklimatyzować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** акліматизува́ти, -зу́ю, -зу́єш; //~ **się** акліматизува́тися.

aklimatyzowanie (się) *n.* акліматизува́ння, акліматиза́ція.

Akmolińsk *m.* Акмо́лінськ.

akmoliński акмо́лінський.

akomodacja *ż.*, *spec.* акомода́ція, пристосува́ння.

akomodacyjny акомодаційний.

akompaniament, **-tu**, *m.* акомпане́ме́нт, су́провід, -воду; p r z y ~ncie під акомпанеме́нт, в су́проводі.

akompaniator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie**, *m.*, *muz.* акомпаніа́тор, -ра.

akompaniatorka *ż.*, *muz.* акомпаніа́торка.

akompaniować, **-niuję**, **-niujesz**, **-niował** *muz.* акомпанува́ти, -ну́ю, -ну́єш.

a konto I *przsł.* в раху́нок (чого́).

a konto II *n.* ава́нс, -су.

akord I, **-du**, *m.* 1) *муз.* ако́рд, -ду; 2) *перен.* гармо́нія, співзву́чність, -ності.

akord II, **-du**, *m.* відря́дна робо́та; відря́дна пла́та (за робо́ту); ◊ r o b i ć n a ~ працюва́ти відря́дно.

akordeon, **-nu**, *m.*, *muz.* акордео́н.

akordowy 1) ако́рдо́вий; 2) ако́рдний, відря́дний. *Пор.* **akord I, II.**

akr, **-ru**, *m.* акр, -ра.

akredytować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** 1) *(дипл.)* акредитува́ти, -ту́ю, -ту́єш, уповнова́жувати, -жую, -жуєш, уповнова́жити; 2) *(фін.)* акредитува́ти, відкрива́ти креди́т.

akredytowanie *n.*, *dypl.*, *fin.* акредитува́ння, уповнова́ження.

akredytowany *dypl.*, *fin.* акредито́ваний, уповнова́жений.

akredytywa *ż.*, *fin.* акредити́в.

akrobata, **-ty**, *lm.* **-ci**, *m.* акроба́т.

akrobatka *ż.* акроба́тка.

akrobatyczny акробати́чний.

akrobatyka *ż.* акроба́тика.

akronim, **-mu**, *m.* ініціа́льна абревіату́ра, ве́нзель.

akrostych, **-chu**, *m.*, *poetyc.* акрости́х.

aksamit, **-tu**, *m.* оксами́т, -ту, ба́рхат, -ту.

aksamitka *ż.* оксами́тка, ба́рхатка.

aksamitny оксами́тний, оксами́товий, ба́рхатний.
aksamitowaty бархати́стий.
akselbant *m.* аксельба́нт.
aksjomat, -tu, *m.* аксіо́ма.
akt I, -tu, *lm.* **akta** *a.* **akty, akt** *a.* **aktów,** *m.* 1) акт, -ту, дія; 2) *(документ)* акт, -та; *(іст. — ще)* гра́мота; *юр.* ∼ alienacyjny акт переда́чі майна́, акт відчу́ження; *іст.* ∼**ta** grodzkie міські́ а́кти (гра́моти); *юр.* ∼ łaski (акт) поми́лування; *юр.* ∼ oskarżenia обвинува́льний акт; *юр.* ∼ podawczy акт переда́чі; *юр.* ∼**ta** stanu cywilnego а́кти громадя́нського ста́ну; ◊ *юр. іст.* ∼ darowizny да́рчий за́пис (лист); *юр.* ∼ kupna i sprzedaży ку́пча, -чої; *юр.* ∼ prawny юриди́чна уго́да; ∼ urodzenia ме́трика; до́відка (свідо́цтво) про наро́дження; ∼ weselny весі́льна церемо́нія; *юр.* ∼ zajęcia о́пис майна́; *юр.* ∼ zastawu закладна́, -но́ї, заставна́; ∼ zejścia до́відка (свідо́цтво) про смерть; *юр.* ∼ zeznania протоко́л до́питу.
akt II, *lm.* **akty, aktów,** *m.* 1) *театр.* дія, акт, -та; sztuka w czterech ∼**tach** п'є́са на чоти́ри дії; 2) *мал.* акт.
Aktiubińsk *m.* Актю́бінськ.
aktiubiński актю́бінський.
aktor, *lm.* **-rzy,** *m.* акто́р, -ра.
aktorka *ż.* актри́са, акто́рка.
aktorski акто́рський.
aktorstwo *n.* акто́рство.
aktowy а́ктовий.
aktualnie в да́ну хвили́ну, в да́ний моме́нт, за́раз; на сього́днішній день.
aktualność *ż.* актуа́льність, -ності, злободе́нність; ◊ najświeższe ∼**ci** нови́нки, -нок.
aktualny актуа́льний, злободе́нний; kwestia ∼**na** актуа́льне (злободе́нне) пита́ння.
aktyw, -wu, *m., polit.* акти́в, -ву.
aktywa, -wów, *blp., buch.* акти́в, -ву.
aktywacja *ż., chem.* активá́ція; ∼ węgla актива́ція вугі́лля.
aktywista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* активі́ст.
aktywistka *ż.* активі́стка.
aktywizacja *ż.* активіза́ція.
aktywnie акти́вно.
aktywność *ż.* акти́вність, -ності.
aktywny акти́вний; ∼**ne** prawo wyborcze акти́вне ви́борче пра́во.
aktywować, -wuję, -wujesz, -wował *chem.* активува́ти, -ву́ю, -ву́єш.
aktywowany *chem.* активо́ваний.
akumulacja *ż.* акумуля́ція; нагрома́дження. *Пор.* **akumulować.**
akumulator *m., el., tech.* акумуля́тор, -ра.
akumulator(ow)nia *ż.* акумуля́торний заво́д, -ду.
akumulować, -luję, -lujesz, -lował акумулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; *(капітал — звичайно)* нагрома́джувати, -джую, -джуєш.
akurat *przsł.* якра́з, са́ме, точні́сінько; jest teraz ∼ druga godzina тепе́р якра́з (са́ме, точні́сінько) дру́га годи́на; *(про подібне)* достеме́нно; ∼ taki sam достеме́нно таки́й са́мий.
akuratnie *див.* **akurat.**
akuratność *ż.* акура́тність, -ності, то́чність.
akuratny акура́тний, то́чний.
akustycznie акусти́чно.
akustyczność *ż.* акусти́чність, -ності.
akustyczny акусти́чний.
akustyka *ż.* аку́стика.
akuszer, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* акуше́р, -ра.
akuszeria *ż.* *див.* **akuszerstwo.**
akuszerka *ż.* акуше́рка.
akuszerować, -ruję, -rujesz, -rował акушерува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
akuszerski акуше́рський.
akuszerstwo *n.* акуше́рство.
akut, -tu, *m., lingw.* аку́т.
akutowy *lingw.* аку́товий; intonacja ∼**wa** аку́това інтона́ція.

akuzatyw, -wu, *m., gram.* акузатйв.
akwaforcista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szt.* офортйст.
akwaforta *ż., szt.* офóрт.
akwamaryna *ż., min.* аквамарйн.
akwarela *ż.* акварéль, -лі.
akwarelista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* акварелíст.
akwarelistka *ż.* аквареліс́тка.
akwarelowy акварéльний.
akwarium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* аквáріум.
akwatynta *ż., szt.* акватйнта.
akwedukt, -tu, *m.* акведýк.
Akwizgran, -nu, *m.* Аáхен.
akwizycja *ż.* придбáння, набуттй, купíвля.
akwizytor, *lm.* **-rzy,** *m.* аквізйтор, -ра, набувáч, -чá.
alabaster, -tru, *m.* алебáстр, -ру.
alabastrowy алебáстровий.
alabastryt, -tu, *m., min.* алебастрйт, -ту.
alandzki алáндський; W y s p y A l a n d z k i e Алáндські острові́, -вíв.
alarm, -mu, *m.* спóлох, -ху; d z w on i ć (b i ć) n a ~ бйти на спóлох, бйти тривóгу; *військ.* тривóга, сигнáл тривóги; ~ g az o w y хімíчна тривóга; ~ l o tn i c z y повітрянá тривóга; u d e r z y ć n a ~ знйти (піднйти) тривóгу.
alarmista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* алармíст; панікéр, -ра *(розм.).*
alarmistyczny алармíстський; панікéрський. *Пор.* **alarmista.**
alarmować, -muję, -mujesz, -mował бйти на спóлох; бйти тривóгу, знімáти (здіймáти) тривóгу; ◊ ~ s t r a ż o g n i o w ą викликáти пожéжну комáнду. *Пор.* **alarm.**
alarmowy тривóжний; s y g n a ł ~ тривóжний сигнáл, -лу; d z w o n ~ дзвін на спóлох, віщóвий дзвін (*род.* дзвóна).
alarmujący 1) сигналізýючий тривóгу; 2) *перен.* тривóжний; w i e ś c i ~ce тривóжні звісткй (вíсті); 3) *див.* **alarmistyczny.**
Alaska *ż.* Алйска.
alasz, -szu, *m. (лікер)* алáш, -шу.
Albania *ż.* Албáнія.
Albanka *ż.* албáнка.
Albańczyk, *lm.* **-cy,** *m.* албáнець, -нця.
Albańska Republika Ludowa Нарóдна Респýбліка Албáнії.
albański албáнський.
albatros *m., orn.* альбатрóс.
Albert Альбéрт.
alberty, -tów, *blp.* рід печéння.
Albin Альбíн.
Albina Альбíна.
albinizm, -mu, *m., fizjol.* альбінíзм, -му.
albinos *m., zool., med.* альбінóс.
Albion, -nu, *m.* Альбіóн, -ну.
albo *sp.* абó; ~ — ~ абó — абó, чи—чи.
albowiem *sp., książ.* томý що, бо.
alboż *sp.* абó ж, хібá ж, чи ж.
album, -mu, *n.* альбóм.
albumin, -nu, *m., chem.* альбумíн, -ну.
albumowy альбóмний.
alchemia *ż.* алхíмія.
alchemiczny алхімíчний.
alchemik, *lm.* **-cy,** *m.* алхíмік.
alcista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* альтйст.
aldehyd, -du, *m., chem.* альдегíд, -ду.
ale 1) алé; та *(рідше)*; 2) *(після заперечної частини речення)* а; n i e t u t a j, ~ t a m не тут, а там; ◊ ~ż t a k пéвна річ, звичáйно; *прик.* n i k t n i e j e s t b e z ~ немáє людйни без вáди.
alegat, -tu, *m., kanc.* додáток у письмóвій фóрмі.
alegoria *ż.* алегóрія.
alegorycznie алегорйчно.
alegoryczność *ż.* алегорйчність, -ності.
alegoryczny алегорйчний.
alegoryzm, -mu, *m.* алегорйзм, -му.
alegoryzować, -zuję, -zujesz, -zował 1) виражáти що алегорйчно; 2) розумíти *а.* тлумáчити що алегорйчно.
aleja *ż.* алéя.
Aleksander, -dra Олексáндр, -ра.
Aleksandra Олексáндра.
Aleksandria *ż.* Александрíя.

aleksandryn, -nu, *m., poetyc.* олександрійський вірш.
Aleksy, -sego Олексій, Олекса.
alembik, -ku, *m.* 1) *тех.* аламбік, перегінний куб; дистиляційний апарат; 2) *перен.* вузький прохід, -ходу, суточки, -чок.
Aleuty, -tów, *blp.* Алеутські острови, -вів.
alfa: ~ i o m e g a альфа і омега, початок і кінець.
alfabet, -tu, *m.* алфавіт, -ту, абетка, азбука; w e d ł u g **~tu** за алфавітом, по алфавіту, за абеткою; *телегр.* ~ M o r s e g o азбука (абетка) Морзе.
alfabetycznie за алфавітом, по алфавіту, за абеткою.
alfabetyczny алфавітний.
Alfons Альфонс.
alfons *m.* альфонс.
Alfred Альфред.
algebra *ż.* алгебра.
algebraicznie алгебраїчно.
algebraiczny алгебраїчний.
algebraik, *lm.* **-cy,** *m.* алгебраїст.
Alger, -ru, *m.* *(місто)* Алжір, -ра.
Algerczyk, *lm.* **-cy,** *m.* алжірець, -рця.
Algeria *ż.* *(країна)* Алжір, -ру, Алжірія.
Algerka *ż.* алжірка.
algerski алжірський.
aliancki союзницький.
alians, -su, *m.* альянс, -су, союз, -зу.
aliant, *lm.* **-nci,** *m.* союзник.
alias *książ.* 1) *прислів. див.* **inaczej**; 2) *спол. див.* **czyli.**
aliaż, -żu, *m., hut.* сплав, -ву, лігатура.
alibi *nieodm., n.* алібі *(невідм.).*
alienacja *ż.* 1) *юр.* відчуження; 2) *мед.* *(alienatio)* алієнація; ◊ ~ u m y s ł o w a *(alienatio mentis)* психоз, -зу, божевілля.
alienista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., przest.* психіатр, -ра.
aligator *m., zool.* алігатор, -ра.
alimenta, *rzadziej* **-ty, -tów,** *blp.* аліменти, -тів.
alimentacja *ż., spec.* забезпечення (чим); ~ w o d ą забезпечення водою, водопостачання.
aliteracja *ż., poetyc.* алітерація.
alizaryna *ż., chem.* алізарин, -ну.
alkalia, -liów, *blp., chem.* алкалі *(невідм.),* луги, -гів.
alkaliczny *chem.* алкалічний, лужний.
alkalizować, -zuję, -zujesz, -zował *chem.* лужити.
alkaloid, -du, *m., chem.* алкалоїд, -ду.
alkierz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* *(бокова кімната)* ванькир, -ра.
alkohol, -lu, *lm.* **-le,** *m.* алкоголь, -лю, спирт, -ту; ~ d e n a t u r o w a n y денатурований спирт, денатурат, -ту.
alkoholiczka *ż.* алкоголічка.
alkoholiczny алкоголічний.
alkoholik, *lm.* **-cy,** *m.* алкоголік.
alkoholizm, -mu, *m.* алкоголізм, -му.
alkoholometr, -ru, *m.* спиртомір, -ра.
alkoholowany алкоголізований.
alkoholowy алкогольний, спиртний.
alkowa *ż.* альков.
allach *m., rel.* аллах.
allegro *n., muz.* алегро *(невідм.).*
almanach *m.* альманах.
alod, -du, *m., hist.* алод.
aloes, -su, *m., bot., farm.* алое *(невідм.).*
aloesowy *bot., farm.* алойовий.
alokucja *ż., książ.* урочиста промова, урочисте звернення.
Alojzy, -zego Алоїсій.
alopata, -ty, *lm.* **-ci,** *m., med.* алопат.
alopatia *ż., med.* алопатія.
alopatyczny *med.* алопатичний.
alpaga *ż., hut., tkac. див.* **alpaka.**
alpagowy *hut., tkac. див.* **alpakowy.**
alpaka *ż.* 1) *мет.* альпака *(невідм.)*; 2) *текст.* альпака, альпага *(невідм.).*
alpakowy 1) альпаковий; 2) альпаковий, альпаговий. *Пор.* **alpaka.**
alpejski альпійський.
alpinista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., sport.* альпініст.
alpinistka *ż., sport.* альпіністка.

alpinizm, -mu, *m., sport.* альпінізм, -му.
Alpy, Alp, *blp.* Альпи (*род.* Альп).
alt, -tu, *m., muz.* (*голос*) альт (*род.* áльтá).
altana *ż.* альтáна.
altanka *ż., zdr.* альтáнка, бесідка.
altembas, -su, *m., tkac. przest.* альтембáс, -су, алтабáс, -су, парчá.
alteracja I *ż., muz.* альтерáція.
alteracja II *ż., książ.* внýтрішній неспóкій, -кóю, схвильóваність, -ності.
alternacja *ż.* 1) черговá змíна; ~je a t m o s f e r y атмосфéрні змíни; 2) *лінгв.* альтернáція, чергувáння.
alternator *m., el.* альтернáтор, -ра, генерáтор змíнного стрýму.
alternatywa *ż.* альтернатúва.
alternatywny альтернатúвний.
alternować, -nuję, -nujesz, -nował (z czym) чергувáтися, -гýюся, -гýєшся, перемежáтися (з чим).
alterować I, **-ruję, -rujesz, -rował** *muz.* альтерувáти, -рýю, -рýєш, підвúщувати *a.* знúжувати на півтóна нóту акóрду.
alterować II, **-ruję, -rujesz, -rował** *książ.* неприéмно хвилювáти, -люю, -люєш (когó); // ~ **się** хвилювáтися.
altowy *muz.* альтóвий.
altówka *ż., muz.* (*інструмент*) альт (*род.* áльтá).
altruista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* альтруїст.
altruistka *ż.* альтруїстка.
altruistycznie альтруїстúчно.
altruistyczny альтруїстúчний.
altruizm, -mu, *m.* альтруїзм, -му.
altymetr, -ru, *m., geod.* альтимéтр, -ра, висотомíр, -ра.
altysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* (*співак*) альт (*род.* áльтá).
aluminiowy алюмíнійовий.
aluminium *nieodm., n.* алюмíній, -нію.
alumn, *lm* **-ni,** *m., przest.* семінарúст, бурсáк, -кá.
aluwialny *geol.* алювіáльний.
aluwium, *lp. nieodm., lm.* **-wia, -wiów,** *n., geol.* 1) алю́вій, -вію; 2) (*лише в мн.*) осáдки, -ків.
aluzja *ż.* нáтяк, -ку; ◊ c z y n i ć ~**zje** (do czegoś) натякáти (на що).
Alzacja *ż.* Ельзáс, -су.
alzacki ельзáський.
Alzatczyk, *lm.* **-cy,** *m.* ельзáсець, -сця.
Alzatka *ż.* ельзáска.
ałłach *m., rel. див.* **allach.**
Ałma-Ata *ż.* Алмá-Атá (*невідм.*).
ałma-atyński алмá-атúнський.
Ałtaj, -ju, *m.* Алтáй, -тáю.
ałtajski алтáйський; g ó r y **Ałtajskie** Алтáйські гóри (*род.* гір).
ałun, -nu, *m., chem.* галýн, -нý.
ałunit, -tu, *m., chem.* алунíт, -ту.
ałunować, -nuję, -nujesz, -nował *chem.* галýнити.
ałunowy *chem.* галунóвий.
Ałupka *ż.* Алýпка.
Ałuszta *ż.* Алýшта.
amalgam(at), -mu (-tu), *m., chem.* амальгáма.
amalgamować, -muję, -mujesz, -mował *chem.* амальгамувáти, -мýю, мýєш.
amant, *lm.* **-nci,** *m.* кохáнець, -нця.
amantka *ż.* кохáнка.
amarant, -tu, *m.* 1) *бот.* (*amaranthus*) щирúця; 2) амарáнтовий кóлір, -льору.
amarantowate, -tych, *bot.* (*amaranthaceae*) щирцéві, -вих.
amarantowy амарáнтовий.
amarylis *m., bot.* амарúліс.
amator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* амáтор, -ра, любúтель.
amatorka *ż.* амáторка, любúтелька.
amatorski самодіяльний, амáторський, любúтельський; ~ z e s p ó ł t a n e c z n y самодіяльний танцювáльний ансáмбль, -лю.
amatorstwo *n.* амáторство, любúтельство.
amazonka *ż.* амазóнка.
Amazonka *ż.* Амазóнка.
ambaras, -su, *m., pot.* турбóта, клóпіт, -поту; клопітлúве станóвище; s p r a w i ć k o m u ~

(n a r o b i ć k o m u **~su**) завдáти комý клóпоту (турбóти); b y ć w **~sie** а) бýти в клопітлúвому станóвищі; б) вагáтися.
ambarasować, -suję, -sujesz, -sował *pot.* турбувáти, -бýю, -бýєш (когó); **~suje** m n i e t a w i a d o m o ś ć менé турбýє ця звíстка; **~** k o g o s w y m i i n t e r e s a m i турбувáти когó своїми спрáвами; *(про незручне становище)* зв'язувати, -зую, -зуєш (когó); **~suje** j ą t o t o w a r z y s t w o її зв'язує це товарúство; //**~ się** турбувáтися, клопотáтися, -почýся, -пóчешся.
ambarasowny *pot.* клопітлúвий, клопіткúй, клопітнúй.
ambarasujący *pot. див.* **ambarasowny.**
ambasada *ż.* посóльство.
ambasador, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* повновáжний посóл, -слá.
ambasadorowa *ż.* дружúна повновáжного послá
ambasadorski посóльський.
ambasadorstwo I, *n.* пост повновáжного послá.
ambasadorstwo II, *n., zb.* повновáжний посóл з дружúною.
ambicja *ż.* амбíція, амбíтність, -ності.
ambicyjka *ż.* дрібнá амбíція.
ambit: w z i ą ć n a **~** *żart.* вдáтися в амбíцію.
ambitnie амбíтно, амбіціóзно.
ambitnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставáти щорáз бíльше амбíтним (амбіціóзним).
ambitny амбíтний, амбіціóзний, амбіцíйний.
ambona *ż., kośc.* амвóн.
ambra *ż.* áмбра.
ambrazura *ż.* амбразýра.
ambrozja *ż., mit.* амбрóзія.
Ambroży, -żego Амврóсій, Амбрóсій, Амбрóсь.
ambulans, -su, *m., wojs.* 1) польовúй гóспіталь, -лю; перев'язочний пункт, -ту; 2) санітáрна повóзка.
ambulatorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* амбулатóрія.
ambulatoryjny амбулатóрний.
ameba *ż., zool.* амéба.
Amelia Амéлія.
amen *nieodm., rel., przen.* амíнь *(невідм.)*; ◊ j a k **~** w p a c i e r z u як два рáзи (як двíчі) по два — чотúри.
Ameryka *ż.* Амéрика.
amerykan *m. (двоколісний екіпаж)* америкáнка.
Amerykanin, *lm.* **-kanie, -kanów,** *m.* америкáнець, -нця.
amerykanizacja *ż.* американізáція.
amerykanizm, -mu, *m.* американíзм, -му.
amerykanizować, -zuję, -zujesz, -zował американізувáти, -зýю, -зýєш; // **~ się** американізувáтися.
Amerykanka *ż.* америкáнка.
amerykański америкáнський.
ametyst, -tu, *m.* аметúст.
ametystowy аметúстовий.
amfibium, *lp. nieodm., lm.* **-bia, -biów,** *n., zool.* амфíбія.
amfibrach, -chu, *m., poetyc.* амфібрáхій.
amfilada *ż.* анфілáда.
amfiteatr, -ru, *m.* амфітеáтр, -ра.
amfiteatralnie амфітеáтром *(присл.)*.
amfiteatralny розташóваний амфітеáтром.
amfitrion, *lm.* **-nowie,** *m., poet.* амфітріóн.
amfora *ż.* áмфóра.
amidyna *ż., chem.* амідúн, -ну.
amnestia *ż.* амнíстія.
amnestionować, -nuję, -nujesz, -nował амністувáти, -тýю, -тýєш.
amnestyjny якúй (що) стосýється амнíстії; *(у контексті)* про амнíстію тóщо; u s t a w a **~na** закóн про амнíстію.
amnezja *ż., med.* амнéзія.
amon, -nu, *m., chem.* амóній, -нію.
amonal, -lu, *m., chem.* амонáл, -лу.
amoniak, -ku, *m., chem., farm.* ам(он)іáк, -кý; нашатúр, -рю́ *(розм.)*.
amoniakowy *chem., farm.* амоніáковий; нашатúрний. *Пор.* **amoniak.**

amonit, -tu, *m., chem.* амоніт, -ту.
amor *m., przen.* амýр, -ра.
amoralnie аморáльно.
amoralność *ż.* аморáльність, -ності.
amoralny аморáльний.
amorek, -rka, *m., mit., zdr.* амýрчик.
amorficzny *chem., min.* амóрфний.
amorfizm, -mu, *n., chem., min.* аморфíзм, -му, амóрфність, -ності.
amortyzacja *ż., ek. i in.* амортизáція.
amortyzacyjny *ek. i in.* амортизаційний.
amortyzator *m., tech.* амортизáтор, -ра.
amortyzować, -zuję, -zujesz, -zował *ek. i in.* амортизувáти, -зýю, -зýєш; //~ **się** амортизувáтися.
amory, -rów, *blp., żart.* лю́бощі, -щів, любóвні пригóди, -гóд.
amper *m., fiz.* ампéр, -ра.
amperometr, -ru, *m., fiz.* ампермéтр, -ра.
ampla *ż.* висяча лáмпа з кулястим скляним ковпакóм.
amplifikacja *ż.* 1) *поет. і ін.* ампліфікáція; 2) *ел., радіо.* підсúлення стрýму.
amplifikator *m., el., rad.* підсилювач стрýму.
amplifikować, -kuję, -kujesz, -kował *poetyc.* вживáти ампліфікáцій.
amplituda *ż., nauk., przen.* амплітýда.
ampułka *ż., farm.* áмпула.
amputacja *ż., chir.* ампутáція.
amputacyjny *chir.* ампутаційний.
amputować, -tuję, -tujesz, -tował *chir.* ампутувáти, -тýю, -тýєш.
Amsterdam, -mu, *m.* Амстердáм.
amsterdamski амстердáмський.
Amu-Daria *ż.* Амý-Дар'я́.
amulet, -tu, *m.* амулéт.
amunicja *ż., wojs.* боєприпáси, -сів; ~ k r u s z ą c a боєприпáси бризáнтного діяння; ~ ś l e p a холості боєприпáси; ~ w y b u c h o w a підривні боєприпáси; *(у широкому розумінні)* амуніція.
amunicyjny який (що) стосýється боєприпáсів; *(у контексті)* боєприпáсів; **~na** s k ł a d n i c a склад боєприпáсів; який (що) стосýється амуніції; *пор.* **amunicja;** ◊ **~na** k o l u m n a колóнна (взвод) артилерійського трáнспорту.
Amur, -ru, *m.* Амýр, -ру.
amurski амýрський.
anachoreta, -ty, *lm.* **-ci,** *m., przest.* анахорéт, відлюдник, самітник.
anachroniczny анахронічний.
anachronizm, -mu, *m.* анахронíзм, -му.
anafora *ż., poetyc.* анáфора.
anagram, -mu, *m., poetyc.* анагрáма.
anakolut, -tu, *m., poetyc.* анаколýф.
anakreontyczny *lit.* анакреонтичний.
anakreontyk *m., lit.* анакреонтичний вірш.
analekta, -tów, *blp., lit.* аналéкти, -тів.
analfabeta, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* 1) неписьмéнний, -ного, неграмотний; 2) *перен.* негрáмотний; ~ p o l i t y c z n y політично негрáмотний.
analfabetka *ż.* 1) неписьмéнна, -ної, негрáмотна, -ної; 2) негрáмотна. *Пор.* **analfabeta.**
analfabetyzm, -mu, *m.* 1) неписьмéнність, -ності, негрáмотність; 2) негрáмотність. *Пор.* **analfabeta.**
analitycznie аналітúчно.
analityczny аналітúчний.
analityk, *lm.* **-cy,** *m.* аналíтик.
analityka *ż.* аналíтика.
analiza *ż.* анáліз, -зу.
analizator *m., spec.* аналізáтор, -ра.
analizować, -zuję, -zujesz, -zował аналізувáти, -зýю, -зýєш.
analogia *ż.* аналóгія.
analogicznie аналогíчно.
analogiczny аналогíчний.
analogizować, -zuję, -zujesz, -zował 1) довóдити на підстáві аналóгії; 2) застосóвувати мéтод аналóгії; 3) провóдити аналóгію.

Anam, -mu, *m.* Аннáм, -му.
Anamita, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* аннамíт.
anamneza *ż., med.* анамнéз, -зу.
anamski аннáмський.
ananas I *m.* ананáс.
ananas II *m., przen., żart.* (*про людину*) фрукт.
ananasarnia *ż.* теплйця для виро́щування ананáсів.
ananasik *m., pot. див.* **ananas** II.
ananasowate, -tych, *bot.* ананáсові, -вих.
ananasowy ананáсний, ананáсовий; truskawka ~**wa** ананáсна (ананáсова) полунйця; ◊ *перен. розм.* interes ~ золотé дíло.
ananasówka *ż.* 1) сорт грýші; 2) ананáсна (ананáсова) горíлка.
Anapa *ż.* Анáпа.
anapest, -tu, *m., poetyc.* анапéст.
anarchia *ż.* анáрхія; ~ wytwórczości kapitalistycznej анáрхія капіталістйчного виробнйцтва.
anarchiczny анархíчний.
anarchista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* анархíст.
anarchistka *ż.* анархíстка.
anarchistyczny анархíстський.
anarchizm, -mu, *m.* анархíзм, -му.
anarchizować, -zuję, -zujesz, -zował привóдити в стан анáрхії.
anarchosyndykalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* анáрхо-синдикалíст.
anarchosyndykalizm, -mu, *m.* анáрхо-синдикалíзм, -му.
Anastazja Анастáсія, Настáсія, Нáстя.
Anastazy, -zego Анастáсій, Анастáс, Настáс.
anatema *ż., kośc., przen.* анáфема.
Anatolia *ż.* Анатóлія.
anatom, *lm.* **-mowie,** *m.* анáтом.
anatomia *ż.* анатóмія.
anatomiczny анатомíчний.
anatomizować, -zuję, -zujesz, -zował анатомувáти, -мýю, -мýєш.
Andaluzja *ż.* Андалýзія.
andante I, *lp. nieodm., lm.* **-ta, -tów,** *m., muz.* андáнте (*невідм.*).
andante II *przsł., muz.* андáнте.
androny: pleść ~ *pot.* теревéні прáвити, -влю, -виш.
andrus, *lm.* **-sy,** *m., pot.* шйбеник.
andrusowski якйй (що) стосýється шйбеника; (*у контексті*) шйбеника; ~**ka** mina мíна шйбеника.
andrut, -tu, *m.* вáфля.
Andrzej Андрíй.
Andy, -dów, *blp.* Анди, -дів.
Andyżan, -nu, *m.* Андижáн.
andyżański андижáнський.
anegdota *ż.* анекдóт.
anegdotka *ż. див.* **anekdota.**
anegdotycznie анекдотйчно.
anegdotyczny анекдотйчний.
aneks, -su, *m., książ.* додáток (до дóговóру тощо).
aneksja *ż.* анéксія.
aneksjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* анексіонíст.
aneksjonizm, -mu, *m., polit.* анексіонíстська полíтика.
aneksyjny анексіонíстський.
anektować, -tuję, -tujesz, -tował анексувáти, -сýю, -сýєш.
anemia *ż., med.* анемíя.
anemicznie анемíчно.
anemiczny анемíчний.
anemograf *m., meteor.* анемóграф.
anemometr, -ru, *m., meteor.* анемóметр, -ра.
anemon, -nu, *m., bot.* анемóна.
anemona *ż. див.* **anemon.**
aneroid, -du, *m., meteor.* анерóїд.
anestetyczny *med.* анестезýючий.
anestezja *ż., med.* анестезíя.
anewryzm, -mu, *m., med.* аневрйзм, -му.
Angara *ż.* Ангарá.
angażować, -żuję, -żujesz, -żował 1) ангажувáти, -жýю, -жýєш; (*до танцю — звичайно*) запрóшувати, -шую, -шуєш; (*на роботу*) приймáти; 2) (*у якусь справу*) вплýтувати, -тую, -туєш, втягáти; 3) *військ.* ввóдити в бій; ~ odwody ввóдити в бій резéрви; //~ się 1) зобов'язуватися, -зуюся, -зуєшся, брáти на сéбе зобов'язáння; 2) вплýтуватися, втягáтися, встрявáти (в що).
angażowanie *n.* 1) ангажувáння; 2) вплýтування, втягáння;

3) введення в дію (в бій); ~ g r o s s i ł введення в бій головних сил; *пор.* **angażować**; //~ **się** 1) зобов'язування; 2) вплутування, втягання, встрявання (в що). *Пор.* **angażować się.**
Angielka *ż.* англійка.
angielski англійський; *мед.* **~ka** c h o r o b a англійська хвороба, рахіт, -ту.
angielszczyć, -czę, -czysz, -czył англізувати, -зую, -зуєш; ~ j ę z y k англізувати мову; //~ **się** англізуватися.
angielszczyzna *ż.* все, що англійське: мова, мода, звичаї (*род.* звичаїв).
angina *ż., med.* ангіна.
Anglia *ż.* Англія.
Anglik, *lm.* **-cy,** *m.* англієць, -лійця.
anglikanin, *lm.* **-kanie, -kanów,** *m., rel.* англіканець, -нця.
anglikanizm, -mu, *m., rel.* англіканізм, -му.
anglikański *rel.* англіканський.
anglizować, -zuję, -zujesz, -zował англізувати, -зую, -зуєш; ~ k o n i a англізувати коня.
anglo-amerykański англо-американський; ~ i m p e r i a l i z m англо-американський імперіалізм, -му.
angloman, *lm.* **-ni** *a.* **-nowie,** *m.* англоман.
anglomania *ż.* англоманія.
anglosaski англосаксонський, англосакський.
Angola *ż.* Ангола.
angora *ż.* 1) ангорська порода (*кіз, овець, кроликів, котів*); 2) ангорська вовна (шерсть).
Angora *ż. див.* **Ankara.**
angorowy з ангорської вовни.
angorski ангорський.
angrosista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* гуртовик, -ка.
anhydryt, -tu, *m., chem.* ангідрид, -ду.
ani 1) *спол.* ні, ані; ~ j e d e n ~ d r u g i ні (ані) один, ні (ані) другий; s o b i e n i e w e ź m i e, ~ d r u g i e m u n i e d a ні (ані) собі не візьме, ні (ані) другому не дасть; 2) *част.* ні; ані (*підсил.*); ~ d u d u (m r u - m r u) нічичирк, анічичирк, ні телень, анітелень, ні (ані) мур-мур; ~ r u s z нізащо, ніяк; ~ r u s z n i e c h c i a ł нізащо (ніяк) не хотів; ~ w z ą b ні в зуб, нічогісінько.
Aniela Ангеліна.
anielski *rel., przen.* ангельський; **~ka** d o b r o ć ангельська доброта (добрість).
anielsko *przen.* як ангел; ~ p i ę k n a гарна, як ангел.
anilina *ż., chem.* анілін, -ну.
anilinowy *chem.* аніліновий; **~we** f a r b y анілінові фарби (*род.* фарб).
animistyczny *rel.* аністичний.
animizm, -mu, *m., rel.* анімізм, -му.
animować, -muję, -mujesz, -mował *książ.* запалювати, -люю, -люєш; ~ d o w a l k i запалювати до бою; //~ **się** запалюватися.
animozja *ż., książ.* упередження, упередженість, -ності (до кого).
animusz, -szu, *m., przest., pot.* дух, -ху; d o d a ć **~szu** (k o m u) додати духу (кому), піднести (підняти) дух (в кому), підбадьорити (кого); n a b r a ć **~szu** набратися духу, підбадьоритися.
anioł, *lm.* **aniołowie** *a.* **anieli,** *m., rel., przen.* ангел; ◊ M i c h a ł **Anioł** Мікельанджело.
anion, -nu, *m., fiz.* аніон, -ну.
ani razu *przsł.* ні разу.
aniżeli *sp.* ніж, як.
Ankara *ż.* Анкара.
ankier, -kra, *m.* 1) *тех.* анкер, -ра; 2) *мор.* якір (*род.* якоря).
ankieta *ż.* анкета.
ankietowy анкетний.
ankra *ż., bud.* анкер, -ра.
ankrować, -kruję, -krujesz, -krował *bud.* кріпити (скріплювати, скріпляти) анкерами.
Anna Ганна; Анна (*рідше*).
annale *blp. див.* **annały.**

annalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* анналі́ст, літопи́сець, -сця.
annały, -łów, *blp.* анна́ли, -лів, літо́пис, -су.
ano *part.* ну; ~ d o b r z e ну, до́бре; ану́ *(підсил.)*; ~ z a b i e r z s i ę d o r o b o t y ану́, бери́ся (візьми́ся) до робо́ти!
anoda *ż., fiz.* ано́д.
anodowy *fiz.* ано́дний.
anodówka *ż., rad.* ано́дна батаре́я.
anomalia *ż.* анома́лія.
anonim, -mu, *m.* анoні́м.
anonimowy анoні́мний.
anons, -su, *m.* ано́нс; *(в газеті — звичайно)* оголо́шення, об'я́ва.
anonsować, -suję, -sujesz, -sował анонсува́ти, -су́ю, -су́єш; оголо́шувати, -шую, -шуєш, об'явля́ти. *Пор.* **anons.**
anonsowy яки́й (що) стосу́ється ано́нсів; (оголо́шень, об'я́в); *(в контексті)* ано́нсів; оголо́шень, об'я́в; d z i a ł ~ w g a z e c i e сторі́нка оголо́шень. *Пор.* **anons.**
anormalnie анорма́льно.
anormalność *ż.* анорма́льність, -ності.
anormalny анорма́льний.
ansa: m i e ć ~sę d o k o g o почува́ти непри́язнь до ко́го.
ansambl, -lu, *lm.* **-le,** *m.* 1) анса́мбль, -лю; 2) *театр.* ма́сова сце́на.
antagonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* антагоні́ст.
antagonistyczny антагоністи́чний; s p r z e c z n o ś c i ~ne k a p i t a l i z m u антагоністи́чні супере́чності капіталі́зму.
antagonizm, -mu, *m.* антагоні́зм, -му.
antałek, -łka, *m.* бочо́нок, -нка, бари́льце.
antarktyczny антаркти́чний.
Antarktyda *ż.* Антаркти́да.
antedata *ż.* датува́ння за́днім число́м.
antedatować, -tuję, -tujesz, -tował датува́ти за́днім число́м.
antek, -tka, *lm.* **-tki,** *m., pot.* ву́личний хлопча́к, -ка́.
antena *ż., rad.* анте́на; ~ k i e r u n k o w a напра́влена анте́на; ~ n a d a w c z a передатна́ анте́на; ~ o d b i o r c z a прийма́льна анте́на.
antenat, *lm.* **-ty** *a.* **-ci,** *m., książ.* пре́док, -дка, пра́щур, -ра.
Antiochia *ż.* Антіохі́я.
antologia *ż., lit.* антоло́гія.
antologiczny *lit.* антологі́чний.
Antoni, -niego Анто́[і]н, -то́на.
Antonina Антоні́на.
antonówka *ż., sad.* анто́нівка.
antracen, -nu, *m., chem.* антраце́н, -ну.
antracenowy *chem.* антраце́новий.
antracyt, -tu, *m.* антраци́т, -ту.
antrakt, -tu, *m.* антра́кт, -ту.
antreprener, *lm.* **-rzy,** *m., teatr.* антрепрене́р, -ра.
antreprenerka *ż., teatr.* *(про жінку)* антрепрене́р, -ра.
antrepryza *ż., teatr.* антрепри́за.
antresola *ż.* антресо́лі, -лей.
antropocentryczny *fil.* антропоцентри́чний.
antropocentryzm, -mu, *m., fil.* антропоцентри́зм, -му.
antropofag, *lm.* **-gi,** *m.* антропофа́г, людої́д, людоже́р, -ра.
antropofagia *ż.* антропофа́гія, людої́дство, людоже́рство.
antropoid *m., zool.* антропо́їд.
antropolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* антропо́лог.
antropologia *ż.* антрополо́гія.
antropologiczny антропологі́чний.
antropologizm, -mu, *m., fil.* антропологі́зм, -му.
antropometria *ż., antr.* антропоме́трія.
antropometryczny *antr.* антропометри́чний.
antropomorficzny *rel.* антропоморфі́чний.
antropomorfizm, -mu, *m., rel.* антропоморфі́зм, -му.
antropomorfizować, -zuję, -zujesz, -zował надава́ти чому́ лю́дських рис.

Antwerpia *ż.* Антве́рпен.
Anty, -tów, *blp., hist.* а́нти, -тів.
antyalkoholiczny антиалкого́льний.
antyalkoholik, *lm.* **-cy,** *m.* проти́вник алкого́лю.
antybiotyk, -ku, *m., farm.* антибіо́тик.
antycholeryczny антихоле́рний.
antychryst *m.* анти́христ.
antycyklon, -nu, *m.* антицикло́н, -ну.
antycypacja *ż.* антиципа́ція.
antycypować, -puję, -pujesz, -pował 1) випереджа́ти (що); 2) уга́дувати напере́д.
antyczny 1) анти́чний; 2) *перен. жарт. див.* **staroświecki.**
antydatować *див.* **antedatować.**
antydemokratyczny антидемокра-ти́чний.
antydot, -tu, *m.* антидо́т, -ту.
antydotum, *lp. nieodm., lm.* **-ta, -tów,** *n. див.* **antydot.**
antydynastyczny антидинасти́чний.
antyfaszysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* антифаши́ст.
antyfaszystowski антифаши́стський.
antyfeminista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* женоненá висник.
antyfeministyczny женоненави́сницький.
antyfeminizm, -mu, *m.* женоненави́сництво.
antyfilozoficzny антифілосо́фський.
antyfona *ż., muz., kośc.* антифо́н, -ну.
antyhigieniczny антигігієні́чний.
antyhitlerowski антигі́тлерівський.
antyimperialistyczny антиімперіалісти́чний.
antyk *m.* 1) анти́к; 2) *перен.* старосві́тський, немо́дний предме́т; *жарт.* старосві́тська, відста́ла люди́на.
antyklerykalizm, -mu, *m.* антиклерикалі́зм, -му.
antyklerykalny антиклерика́льний.
antykomunistyczny антикомуністи́чний.
antykonstytucyjny антиконституці́йний.
antykwa *ż., druk.* анти́ква.

antykwaria, -riów, *blp.* антиква́рні ці́нні предме́ти, -тів.
antykwariat, -tu, *m.* антикваріа́т, -ту.
antykwariusz, *lm.* **-sze,** *m.* антиква́р, -ра, антиква́рій.
antykwariuszostwo *n.* на́хил до збира́ння антиква́рних предме́тів.
antykwariuszowski антиква́рський.
antykwarnia *ż.* букіністи́чна крамни́ця.
antykwarniany *див.* **antykwaryczny.**
antykwarski букіні́стський.
antykwarstwo *n.* профе́сія букіні́ста.
antykwaryczny букіністи́чний.
antykwarz, *lm.* **-rze,** *m.* букіні́ст.
Antyle, -li, *blp.* Анті́льські острови́, -ві́в.
antyliberalizm, -mu, *m.* антилібералі́зм, -му.
antyliberalny антиліберá льний.
antylopa *ż., zool.* антило́па.
antylopi антило́п'ячий.
antyludowy антинаро́дний; **~wa** p o l i t y k a r z ą d ó w b u r ż u a z y j n y c h антинаро́дна полі́тика буржуа́зних у́рядів.
antyludzki людиноненави́сницький.
antymarksistowski антимаркси́стський.
antymaterialista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* антиматеріалі́ст.
antymaterialistyczny антиматеріалісти́чний.
antymilitarny антимілітари́стський.
antymilitarystyczny антимілітари́стський.
antymilitarysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* антимілітари́ст.
antymilitaryzm, -mu, *m.* антимілітари́зм, -му.
antymon, -nu, *m., chem.* антимо́ній, -нію, сурма́.
antymonarchiczny антимонархі́чний.
antymonarchista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* антимонархі́ст.
antymonowy *chem.* антимо́нійовий.
antymoralny антимора́льний, амора́льний.

antynacjonalistyczny антинаціоналістичний.
antynacjonalny антинаціональний.
antynarodowościowy *див.* **antynacjonalny.**
antynarodowy антинародний; антинаціональний.
antynaturalny протиприродний.
antynaukowy антинауковий.
antynomia *ż., fil., praw.* антиномія.
antynomiczny *fil., praw.* антиномічний.
antypaństwowy антидержавний, протидержавний.
antypapież, *lm.* **-że,** *m., hist.* антипапа.
antypapizm, -mu, *m.* антипапізм, -му.
antypartyjny антипартійний.
antypatia *ż.* антипатія.
antypatycznie антипатично.
antypatyczność *ż.* антипатичність, -ності.
antypatyczny антипатичний.
antypiryna *ż., farm.* антипірин, -ну.
antypoda *ż.* антипод.
antypostępowy антипрогресивний.
antyproletarski антипролетарський.
antyradziecki антирадянський.
antyreligijny антирелігійний.
antyrepublikański антиреспубліканський.
antyrewolucyjny антиреволюційний, контрреволюційний.
antyrządowy антиурядовий, протиурядовий.
antysanitarny антисанітарний.
antysemicki антисемітський.
antysemita, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* антисеміт.
antysemitka *ż.* антисемітка.
antysemityzm, -mu, *m.* антисемітизм, -му.
antyseptyczny *med.* антисептичний.
antyseptyka *ż., med.* антисептика.
antysocjalistyczny антисоціалістичний.
antysocjalny антисоціальний.
antysowiecki *див.* **antyradziecki.**
antyspołeczny антигромадський.
antyszlachecki антишляхетський.
antytetyczny *fil.* антитетичний.
antyteza *ż.* 1) *філ.* антитезис, -су; 2) *літ., перен.* антитеза.
antytoksyna *ż.* антитоксин, -ну.
antywojenny антивоєнний.
antyżydowski антиєврейський.
anulować, -luję, -lujesz, -lował анулювати, -люю, -люєш.
anulowanie *n* анулювання.
Anusia Ганнуся.
anyż, -żu, *m., bot. (anisum)* аніс, -су, ганус, -су.
anyżek, -żku, *m., bot. див.* **anyż.**
anyżkowy *див.* **anyżowy.**
anyżowy анісовий.
anyżówka *ż.* ганусівка.
aorta *ż., anat.* аорта.
aoryst, -tu, *m., gram.* аорист.
apanaże, -żów *a.* **-ży,** *blp., polit.* цивільний лист, -та.
aparat, -tu, *m.* 1) апарат, -та; ~ r a d i o w y радіоапарат; *тел.* ~ H u g h e s a апарат Юза; 2) *перен.* апарат, -ту; ~ p a ń s t w o w y державний апарат; ◊ *військ.* ~ d o w y k r y w a n i a g a z ó w b o j o w y c h газовизначник; *військ.* ~ f i l t r u j ą c y фільтруючий протигаз; *радіо.* ~ n a d a w c z y радіопередавач, -ча; *радіо.* ~ o d b i o r c z y радіоприймач, -ча.
aparatura *ż.* апаратура.
apartamencik, -ku, *m., zdr.* невеличкі апартаменти, -тів.
apartament, -tu, *m.* апартаменти, -тів.
aparycja *ż., książ.* 1) поява; 2) *перен., розм.* зовнішній вигляд людини.
apasz, *lm.* **-sze,** *m.* апаш.
apaszka *ż.* косинка на шию.
apatia *ż.* апатія.
apatycznie апатично.
apatycznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставати апатичним.
apatyczność *ż.* апатичність, -ності.
apatyczny апатичний.
apatyt, -tu, *m., min.* апатит, -ту.
apel, -lu, *blm., m.* 1) *військ.* перекличка, переклик, -ку; t r ą b i ć n a ~ сурмити перекличку; 2) *перен.* заклик, -ку; s t a n ą ć

do ~lu явитися (відгукнутися) на заклик; *(публічне звернення)* відозва; ~ Sztokholmski Стокгольмська відозва; ◊ rzucić ~ кинути клич; zrobić ~ do czyjego serca апелювати до чийого серця.
apelacja *ż., praw.* 1) апеляція; założyć ~ję подати апеляцію, оскаржити в апеляційному порядку; 2) апеляційна інстанція.
apelacyjny *praw.* апеляційний.
apelować, -luję, -lujesz, -lował *praw., przen.* апелювати, -люю, -люєш; *перен.* ~ do czyjego honoru апелювати до чиєї честі.
Apeniny, -nin, *blp.* Апенніни *(род.* Апеннін).
apeniński апеннінський; Półwysep **Apeniński** Апеннінський півострів, -рова.
apercepcja *ż., psych., fil.* апперцепція.
apercepcyjny *psych.* який (що) стосується апперцепції; *(у контексті)* апперцепції; akt ~ акт апперцепції.
apercypować, -puję, -pujesz, -pował *psych.* апперципувати, -пую, -пуєш.
apetyczny апетитний.
apetyt, -tu, *m.* апетит, -ту; zdradzać dobry ~ виявляти добрий апетит.
apetytny *див.* **apetyczny.**
aplaudować, -duję, -dujesz, -dował аплодувати, -дую, -дуєш.
aplauz, -zu, *m* аплодисменти, -тів, оплески, -ків.
aplikacja *ż.* 1) *спец.* аплікація; 2) *юр.* практична підготовка юриста; 3) *заст.* старанність, -ності; ~ do nauki старанність в навчанні.
aplikacyjny 1) аплікаційний; 2) підготовчий. *Пор.* **aplikacja** 1, 2.
aplikant, *lm.* **-nci,** *m., praw.* стажист, стажер, -ра.
aplikatura *ż., muz.* аплікатура.
aplikować, -kuję, -kujesz, -kował прописувати, -сую, -суєш, приписувати; ~ lekarstwo прописувати ліки; 2) *юр.* стажувати, -жую, -жуєш; 3) *(про рукоділля)* виготовляти аплікацію; // *заст.* ~ się (do czego) виявляти старанність (в чому).
aplomb, -bu, *m.* апломб, -бу.
apodyktyczny аподиктичний.
apogeum, *lp. nieodm., blm., n.* апогей, -гею.
apokalipsa *ż., lit., kośc.* апокаліпсис.
apokaliptyczny *lit., kośc.* апокаліпсичний.
apokryf, -fu, *m., lit.* апокриф.
apokryficzny *lit.* апокрифічний.
Apolin *див.* **Apollo.**
Apolinary, -rego Аполлінарій.
apolityczność *ż.* аполітичність, -ності.
apolityczny аполітичний.
Apollo Аполлон.
apologeta, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* апологет.
apologetyka *ż.* апологетика.
apologia *ż.* апологія.
apologizować, -zuję, -zujesz, -zował 1) захищати якусь ідею; 2) *перен.* звеличувати, -чую, -чуєш, звеличити, звеличати (кого, що).
apopleksja *ż., med.* апоплексія, удар, -ру.
apoplektyczny апоплексичний.
apoplektyk, *lm.* **-cy,** *m.* апоплектик.
aport! *wkrz.* апорт!
aporta *ż., sad.* апорт; jabłka ~ яблука апорт.
aportować, -tuję, -tujesz, -tował *(про дресировану собаку)* приносити речі з наказу.
apostata, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* відступник.
apostazja *ż.* відступництво.
a posteriori *przsł.* апостеріорі.
aposteriorycznie *fil.* апостеріорно.
aposterioryczny *fil.* апостеріорний.
apostolski *rel., przen.* апостольський.
apostoł, *lm.* **-łowie,** *m., rel., przen.* апостол.

apostrof, **-fu**, *m.*, *gram.*, *druk.* апо́строф.
apostrofa *ż.*, *poetyc.* апостро́фа, зверта́ння.
apoteoza *ż.* апофео́з, -зу.
apoteozować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** звели́чувати, -чую, -чуєш, звели́чити, звелича́ти.
apozycja *ż.*, *gram.* аппози́ція.
apretura *ż.*, *tech.* апрету́ра.
apreturować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** *tech.* апретува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
apreturowy *tech.* апрету́рний; **~wa** m a s z y n a апрету́рна маши́на.
a priori *przsł.* апріо́рі.
apriorycznie *fil.* апріо́рно.
aprioryczny *fil.* апріо́рний.
aprobacja *ż.* апроба́ція, схва́лення.
aprobata *ż.* *див.* **aprobacja.**
aprobować, **-buję**, **-bujesz**, **-bował** апробува́ти, -бу́ю, -бу́єш, схва́лювати, -люю, -люєш, схвали́ти, -лю́, -лиш.
a propos *przsł.* до ре́чі.
aprosza *ż.*, *wojs.* рів (*род.* ро́ву).
aprowizacja *ż.* 1) *(дія)* постача́ння; 2) *(продукти)* харчі́, -чі́в.
aprowizacyjny 1) постача́льний; 2) харчови́й. *Пор.* **aprowizacja.**
apsik! *wkrz.* 1) ачхи́! 2) *(на кота)* тпрусь!
apsyda *ż.*, *archit.* апси́да, абси́да.
apszeroński апшеро́нський; P ó ł w y s e p **Apszeroński** Апшеро́нський пі́вострів, -рова.
apteczka *ż.*, *zdr.* апте́чка.
apteczny апте́чний.
apteka *ż.* апте́ка.
aptekarczyk, *lm.* **-ki**, *m.* апте́карський у́чень, -чня.
aptekarka *ż.* 1) апте́карка; 2) *розм.* дружи́на апте́каря.
aptekarski апте́карський.
aptekarstwo I *n.* профе́сія апте́каря; ◊ t r u d n i ć s i ę **~wem** бу́ти апте́карем.
aptekarstwo II *n.* апте́кар з дружи́ною.
aptekarz, *lm.* **-rze**, *m.* апте́кар, -ря.
aptekarzowa *ż.* дружи́на апте́каря.
ar *m.* ар (*род.* а́ра).
ara *ż.*, *orn.* а́ра.
Arab, *lm.* **-bowie** *a.* **-bi**, *m.* ара́б.
arab, *lm.* **-by**, *m.* ара́бський кінь (*род.* коня́).
arabczyk *m.* *див.* **arab.**
arabeska *ż.* арабе́ска.
Arabia *ż.* Ара́вія.
arabista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.*, *filol.* арабі́ст.
Arabka *ż.* ара́бка.
arabski ара́бський; g u m a **~ka** гуміара́бік, -ку; ◊ Z a t o k a **Arabska** Араві́йська зато́ка.
arabszczyzna *ż.* все, що ара́бське: мо́ва, звича́ї то́що.
arak, **-ku**, *m.* ара́к, -ку.
arakczejewski *hist.* аракче́євський; r e ż y m **~** аракче́євський режи́м, -му.
arakowy ара́ковий.
aralski ара́льський; J e z i o r o **Aralskie** Ара́льське мо́ре.
aranżer, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.* 1) розпоря́дник та́нців; 2) організа́тор (чого́).
aranżować, **-żuję**, **-żujesz**, **-żował** 1) розпоряджа́тися та́нцями; 2) *перен.* організо́вувати, -вую, -вуєш, влашто́вувати; 3) *муз.* аранжува́ти, -жу́ю, -жу́єш.
Ararat, **-tu**, *m.* Арара́т, -ту.
ar(r)as, **-su**, *m.* арра́ський гобеле́н.
araukaria *ż.*, *bot.* араука́рія.
arba *ż.* гарба́; арба́ *(рідко)*.
arbiter, **-tra**, *lm.* **-trowie**, *m.* арбі́тр, -ра.
arbitralnie самові́льно, сваві́льно.
arbitralność *ż.* самові́льність, -ності, сваві́льність.
arbitralny самові́льний, сваві́льний.
arbitraż, **-żu**, *m.* арбітра́ж, -жу.
arbitrażowy арбітра́жний.
arbuz *m.* гарбу́з, -за́.
archaicznie архаї́чно.
archaiczność *ż.* архаї́чність, -ності.
archaiczny архаї́чний.
archaizm, **-mu**, *m.* архаї́зм, -му.
archaizować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** архаїзува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
Archangielsk *m.* Арха́нгельськ.
archangielski арха́нгельський.
archanielski *rel.* арха́нгельський.
archanioł, *lm.* **-łowie**, *m.*, *rel.* арха́нгел.

archeograf, *lm.* **-fowie,** *m., filol.* археограф.
archeografia *ż., filol.* археографія.
archeograficzny *filol.* археографічний.
archeolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* археолог.
archeologia *ż.* археологія.
archeologiczny археологічний.
archimandryta, -ty, *lm.* **-ci,** *m., kośc.* архімандрит.
archipelag, -gu, *m., geo.* архіпелаг, -гу.
architekt, *lm.* **-kci,** *m.* архітектор, -ра.
architektonicznie з точки зору архітектоніки; ~ m i e ć d u ż e w a d y мати великі хиби щодо архітектоніки.
architektoniczny архітектонічний.
architektonika *ż.* архітектоніка.
architektura *ż.* архітектура.
architekturalny архітектурний.
architraw, -wu, *m., archit.* архітрав.
archiwalia, -liów, *blp.* архівні документи, -тів.
archiwalnie на підставі архівних документів.
archiwalny архівний.
archiwariusz, *lm.* **-sze,** *m.* архіваріус.
archiwista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* *див.* **archiwariusz.**
archiwum, *lp.* *nieodm., lm.* **-wa, -wów,** *n.* архів, -ву.
archont, *lm.* **-nci** *a.* **-ntowie,** *m., hist.* архонт.
arcybiskup, -pa, *lm.* **-pi,** *m., kośc.* архієпіскоп.
arcybiskupstwo *n., kośc.* архієпіскопство.
arcydzieło *ż.* шедевр, -ра.
arcygłupi *pot.* дуже дурний, дурний як пень (як ступа).
arcykapłan, *lm.* **-ni,** *m., kośc.* первосвященик.
arcyksiążę, -księcia, *lm.* **-książęta, -książąt,** *m., hist.* ерцгерцог.
arcyksiążęcy *hist.* ерцгерцогський.
arcyksięstwo *n., hist.* ерцгерцогство.
arcyksiężna, -ny *a.* **-nej,** *lm.* **-ny** *a.* **-ne,** *ż., hist.* *(дружина)* ерцгерцогиня.
arcyksiężniczka *ż., hist.* *(дочка)* ерцгерцогиня.
arcymistrz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) незрівнянний митець, -тця; 2) *шахм.* гросмейстер, -ра.
arcyniemiły *pot.* дуже неприємний, прикрий.
arcynudny *pot.* безмежно нудний (скучний).
arcypasterz, *lm.* **-rze,** *m., kośc.* архіпастир, -ря.
Ardeny, -nów Арденни, -денн.
areał, -łu, *m., geo. przest., lingw.* площа, поверхня, ареал, -лу.
arena *ż.* арена.
arenda *ż.* оренда; *(дія — ще)* орендування; ◊ t r z y m a ć m ł y n w **~dzie** орендувати млин.
arendarka *ż.* орендарка.
arendarski орендарський.
arendarz, *lm.* **-rze,** *m.* орендар, -ря.
arendować, -duję, -dujesz, -dował 1) орендувати, -дую, -дуєш; 2) здавати в оренду.
arendowny орендний.
areometr, -ru, *m., fiz.* ареометр, -ра.
areopag, -gu, *m., hist., przen.* ареопаг, -гу.
areszt, -tu, *m.* 1) арешт, -ту; ~ d o m o w y домашній арешт; n a ł o ż y ć ~ n a o k r ę t накласти арешт на пароплав; p o ł o ż y ć k o m u ~ n a p e n s j ę накласти арешт на чию зарплату; 2) *перен. розм.* тюрма, в'язниця; арешт *(заст.)*; холодна, -ної *(розм.)*; s i e d z i e ć w **~szcie** сидіти в тюрмі (в холодній).
aresztancki арештантський.
aresztant, *lm.* **-nci,** *m.* арештант.
aresztantka *ż.* арештантка.
aresztować, -tuję, -tujesz, -tował арештувати, -тую, -туєш.
aresztowanie *n.* арештування.
aresztowany арештований.
aresztowny арештний.
arfa *ż.* *див.* **harfa.**
arfiarka *ż.* *див.* **harfiarka.**

arfiarski *див.* **harfiarski.**
arfiarz *m. див.* **harfiarz.**
Argentyna *ż.* Аргентіна.
Argentynka *ż.* аргентінка.
Argentyńczyk, *lm.* **-cy,** *m.* аргентінець, -нця.
argentyński аргентінський.
argon, -nu, *m., chem.* аргóн, -ну.
argument, -tu, *m.* аргумéнт, -ту.
argumentacja *ż.* аргументáція.
argumentator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* той, що аргументýє.
argumentować аргументувáти, -тýю, -тýєш.
argus *m., orn., przen.* áргус.
argusowy: o c z y **~we** *przen.* óчі áргуса, пильне óко.
aria *ż., muz.* áрія.
arianin, *lm.* **arianie, arian,** *m., rel., hist.* аріáнин.
arianizm, -mu, *m., rel., hist.* аріанíзм, -му.
ariaństwo *n., rel., hist.* 1) сéкта аріáн; 2) *зб.* аріáни (*род.* аріáн).
ariergarda *ż., wojs.* ар'єргáрд, -ду.
arietka *ż., muz. див.* **aryjka.**
ariowie, ariów, *blp.* арíйці, -ців.
arka I *ż., mit., przen.* ковчéг; **~** p r z y m i e r z a ковчéг заповíту; **~** N o e g o Нóїв ковчéг.
arka II *ż., archit.* áрка.
arkada *ż., archit.* аркáда.
Arkadia *ż., hist.* Аркáдія.
Arkadiusz Аркáдій.
arkadowy: d z i e d z i n i e c **~** *archit.* двір з аркáдами.
arkadyjski *poet.* аркáдський.
arkan *m.* аркáн.
arkana *a.* **-ny, -nów,** *blp., n., książ.* таємни́ці, -ни́ць, секрéти, -тів; **~** p o l i t y c z n e таємни́ці полíтики.
arktyczny аркти́чний.
arkusik *m., zdr.* ли́стик; (невеличкий) áркуш. *Пор.* **arkusz.**
arkusz, *lm.* **-sze,** *m.* лист, -тá; **~** b l a c h y лист жéрсті (бляхи); (*паперовий, друкований — звичайно*) áркуш; ◊ **~** e w i d e n c y j n y листóк óбліку.
arkuszowy листови́й; аркушéвий; *пор.* **arkusz;** ◊ k s i ą ż k a f o r m a t u **~wego** книжка формáту в півáркуша, фоліáнт.
arlekin, *lm.* **-ny,** *m., teatr., przen.* арлекíн.
arlekinada *ż., teatr., przen.* арлекінáда.
arlekiński арлекíнський.
armada *ż., hist.* армáда.
armata *ż.* гармáта.
armatni гармáтний.
armatura *ż., wojs., tech.* арматýра.
Armenia *ż.* Вірмéнія.
Armeńczyk, *lm.* **-cy,** *m.* вірмени́н.
armia *ż.* áрмія; *іст.* **Armia** C z e r w o n a Червóна Áрмія; **Armia** R a d z i e c k a Радя́нська Áрмія; ◊ **~** p o w i e t r z n a повітря́ні військóві си́ли (*род.* сил).
arnika *ż.; bot., farm.* áрніка.
arnikowy *bot., farm.* áрніковий.
arogancja *ż.* нахáбство, нахáбність, -ності, зухвáльство, зухвáлість, -лості.
arogancki нахáбний, зухвáлий.
arogancko нахáбно, зухвáло.
arogant, *lm.* **-nci,** *m.* нахáба, нахáбник, зухвáлець, -льця.
arogantka *ż.* нахáба, нахáбниця, зухвáла, -лої.
arogować, -guję, -gujesz, -gował (sobie co) *książ.* припи́сувати, -сую, -суєш (собí що).
aromat, -tu, *m.* аромáт, -ту; ◊ *спец.* **~.** w i n a букéт винá.
aromatyczny 1) аромáтний; 2) *хім.* ароматичний; **~ne** z w i ą z k i ароматичні сполýки, -лýк.
aron *m., bot. (arum)* áрум.
arpedżio, *lm.* **-dżia, -dżiów,** *n., muz.* арпéджіо (*невідм.*).
arsen, -nu, *m., chem.* арсéн, -ну, миш'я́к, -кý (*елемент*).
arsenał, -łu, *m.* арсенáл, -лу.
arsenałowy арсенáльний.
Arseniusz Арсéн.
arsenowy *chem.* арсéновий; k w a s **~** арсéнова кислотá.
arszenik, -ku, *m.* миш'я́к, -кý (*сполука*).
arszenikowy миш'якóвий.
arszyn *m., przest.* арши́н.

arszynowy *przest.* арши́нний.
artel, -lu, *lm.* **-le,** *m.* арті́ль, -лі; ~ p r a c y трудова́ арті́ль; ~ r o l n i c z y сільськогоспода́рська арті́ль; c z ł o n e k ~**lu** член арті́лі, арті́льник.
artelowy арті́льний; ~**wa** u p r a w a z i e m i арті́льний обробі́ток землі́.
artemizja *ż., bot. (artemisia absinthium)* полин звичайний.
arteria *ż.* арте́рія.
arterialny артеріа́льний.
arterioskleroza *ż., med.* артеріоскле́ро́з, -зу.
artezyjski: s t u d n i a ~**ka** *tech.* артезіа́нський коло́дязь.
artretyczny *med.* артрити́чний.
artretyzm, -mu, *m., med.* артри́т, -ту.
Artur Арту́р, -ра.
artykulacja *ż., lingw.* артикуля́ція.
artykulik *m.* стате́йка.
artykulować *lingw. див.* **artykułować.**
artykulowany *lingw. див.* **artykułowany.**
artykuł, -łu, *m.* 1) стаття́; 2) *(книжки)* ро́зділ, -лу; 3) *юр.* стаття́; арти́кул *(заст.)*; ~ k o d e k s u k a r n e g o стаття́ ка́рного ко́дексу; 4) *торг.* това́р, -ру; ~**ły** c o d z i e n n e j (p i e r w s z e j) p o t r z e b y това́ри широ́кого вжи́тку; p r o w a d z i ć ~ держа́ти това́р, торгува́ти (чим); ◊ ~ w i a r y си́мвол ві́ри, кре́до; ~ w s t ę p n y передови́ця, передова́, -во́ї.
artykułować, -łuję, -łujesz, -łował *lingw.* артикулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
artykułowany *lingw.* артикульо́ваний, членоподі́льний; m o w a ~**na** членоподі́льна (артикульо́вана) мо́ва.
artyleria *ż.* артиле́рія; ~ a r m i i армі́йська артиле́рія; ~ c i ę ż k a важка́ артиле́рія; ~ d a l e k o n o ś n a далекобі́йна артиле́рія; ~ g ą s i e n i c o w a артиле́рія на гу́сеничній тя́зі; ~ l ą d o w a суході́льна артиле́рія; ~ m a ł o k a l i b r o w a дрібнокалі́берна артиле́рія; ~ m o t o r o w a моторизо́вана артиле́рія; ~ n i e o r g a n i c z n a до́дана артиле́рія; ~ p r z e c i w c z o ł g o w a протита́нкова артиле́рія; ~ p r z e c i w l o t n i c z a зені́тна артиле́рія; ~ t o w a r z y s z ą c a супровідна артиле́рія; *(перен. жарт.— про неповороткого)* c i ę ż k a ~ важка́ артиле́рія.
artyleryjski артилері́йський.
artylerzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* артилери́ст.
artysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* худо́жник, мите́ць, -тця́; *театр.* арти́ст; ~ m a l a r z живопи́сець, -сця, худо́жник, ма́ляр *(род.* маляра́); ◊ ~ r z e ź b i a r z ску́льптор, -ра.
artystka *ż.* худо́жниця; арти́стка. *Пор.* **artysta.**
artystycznie худо́жньо, по-мисте́цьки; артисти́чно. *Пор.* **artysta.**
artystyczny худо́жній, мисте́цький; артисти́чний. *Пор.* **artysta.**
artyzm, -mu, *m.* худо́жність, -ності.
Aryjczyk, *lm.* **-cy,** *m.* арі́єць *(род.* арі́йця).
Aryjka *ż.* арі́йка.
aryjka *ż., zdr., muz.* невели́чка а́рія.
aryjski арі́йський.
aryk, -ku, *m.* ари́к.
arystokracja *ż.* аристокра́тія.
arystokrata, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* аристокра́т.
arystokratka *ż.* аристокра́тка.
arystokratycznie аристократи́чно.
arystokratyczny аристократи́чний.
arystokratyzm, -mu, *m.* аристократи́зм, -му.
aryston, -nu, *m., muz.* аристо́н.
arytmetycznie арифмети́чно.
arytmetyczny арифмети́чний.
arytmetyka *ż.* арифме́тика.
arytmia *ż., med.* аритмі́я.
arytmograf, -fu, *m.* арифмо́граф.
arytmometr, -ru, *m.* арифмо́метр, -ра.

as *m.* 1) *карт.* туз, -зá; 2) *перен.* ас; ~ l o t n i c t w a ас авіáції; ~ s p o r t o w y спортúвний ас.
asawuła, -ły, *lm.* **-łowie,** *m., hist.* осавýл.
asceta, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* аскéт.
ascetycznie аскетúчно.
ascetyczny аскетúчний.
ascetyzm, -mu, *m.* аскетúзм, -му.
Aschabad, -du, *m.* Ашхабáд.
aschabadzki ашхабáдський.
asekuracja *ż.* страхувáння.
asekuracyjny страховúй.
asekuranctwo *n., polit. lekc.* перестрахóвка.
asekurant, *lm.* **-nci,** *m.* 1) страхувáльник; 2) *перен. зневажл.* перестрахувáльник.
asekurować, -ruję, -rujesz, -rował страхувáти (страхýю, страхýєш); //~ **się** страхувáтися.
asenizacja *ż.* асенізáція.
asenizacyjny асенізацíйний.
asenizator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m., spec.* асенізáтор, -ра.
asenizować, -zuję, -zujesz, -zował провóдити асенізáцію.
asenterować, -ruję, -rujesz, -rował *wojs. див.* **powoływać** 3.
asenterunek, -nku, *m., wojs. див.* **pobór** 2.
asenterunkowy *wojs. див.* **poborowy** I.
aseptyczny *med.* асептúчний.
aseptyka *ż., med.* асéптика.
asesor, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m., hist.* асéсор, -ра.
asesorski *hist.* асéсорський.
asfalciarstwo *n., spec.* виробнúцтво асфáльту.
asfalciarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* асфальтувáльник.
asfalt, -tu, *m.* асфáльт, -ту.
asfaltować, -tuję, -tujesz, -tował асфальтувáти, -тýю, -тýєш.
asfaltowanie *n.* асфальтувáння.
asfaltowany асфальтóваний.
asfaltowy асфáльтовий.
asfiksja *ż., med. (asphyxia)* асфíксія.
askaryda *ż., zool.* аскарúда.
asocjacja *ż., psych. i in.* асоціáція; ~ m y ś l i асоціáція ідéй; ~ s t o w a r z y s z e ń n a u k o w y c h асоціáція наукóвих устанóв.
asocjacyjny 1) асоціацíйний; 2) *псих.* асоціатúвний.
asocjować, -juję, -jujesz, -jował *psych. i in.* асоціювáти, -ціюю, -цію́єш.
asonacja *ż., poetyc. див.* **asonans.**
asonans, -su, *m., poetyc.* асонáнс.
asonansowy: r y m ~ асонáнс.
asortyment, -tu, *m.* асортимéнт, -ту.
aspekt, -tu, *m.* аспéкт, -ту; *(грам.— звичайно)* **вид, -ду.**
aspiracja *ż.* 1) прáгнення; устремлíння *(рідше)*; m i e ć w y s o k i e ~je мáти висóкі прáгнення (устремлíння); 2) *лінгв.* прúдих, -ху; 3) *мед.* аспірáція.
aspiracyjny 1) придихóвий; 2) аспірацíйний. *Пор.* **aspiracja** 2, 3.
aspirant, *lm.* **-nci,** *m.* аспірáнт.
aspirantka *ż.* аспірáнтка.
aspirantura *ż.* аспірантýра.
aspirata *ż., lingw.* аспірáта.
aspirator *m., tech.* аспірáтор, -ра.
aspirować, -ruję, -rujesz, -rował (do czego) прáгнути (чогó).
aspiryna *ż., farm.* аспірúн, -ну.
aspis *m., zool.* áспід.
Assam, -mu, *m.* Ассáм, -му.
astenia *ż., med.* астенíя.
asteniczny *med.* астенíчний.
aster, -tra, *m., bot.* áйстра.
asteroida *(częściej w lm.)* **-roidy, -roid,** *ż., astr.* астерóїди, -дів.
astma *ż., med.* áстма.
astmatyczka *ż., med.* астматúчка.
astmatyczny *med.* астматúчний.
astmatyk, *lm.* **-cy,** *med.* астмáтик.
astra *ż. див.* **aster.**
Astrachań *m.* Áстрахань, -ні.
astrachański астрахáнський.
astralny *astr.* астрáльний.
astrofizyczny *astr.* астрофізúчний.
astrofizyk, *lm.* **-cy,** *m., astr.* астрофíзик.
astrofizyka *ż., astr.* астрофíзика.
astrograf *m., spec.* астрогрáф.
astrolabia *ż., geod.* астролябія.

astrolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* астро́лог.
astrologia *ż.* астроло́гія.
astrologiczny астрологі́чний.
astronom, *lm.* **-mi** *a.* **-mowie**, *m.* астроно́м.
astronomia *ż.* астроно́мія.
astronomicznie астрономі́чно.
astronomiczny астрономі́чний.
astygmatyczny *med.* астигмати́чний.
astygmatyzm, **-mu**, *m., med.* астигмати́зм, -му.
asumpt, **-tu**, *m., książ.* спону́ка, при́від, -воду.
asygnacja *ż.* 1) *(дія)* асигнува́ння; 2) *(банковий білет)* асигна́ція.
asygnacyjny асигнаці́йний; ◊ **kwit** ~ асигно́вка; **pieniądz** ~ асигна́ція.
asygnata *ż.* 1) *(банковий білет)* асигна́ція; 2) *(документ для одержання грошей)* асигно́вка; 3) *(документ на видачу товарів)* наря́д, -ду.
asygnować, **-nuję**, **-nujesz**, **-nował** асигнува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
asygnowanie *n.* асигнува́ння.
asymetria *ż.* асиметрі́я.
asymetryczny асиметри́чний.
asymilacja *ż.* асиміля́ція.
asymilacyjny асиміляти́вний.
asymilować, **-luję**, **-lujesz**, **-lował** асимілюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; //~ **się** асимілюва́тися.
Asyria *ż., hist.* Ассі́рія.
Asyryjczyk, *lm.* **-cy**, *m.* ассірі́єць, -рі́йця.
Asyryjka *ż.* ассірі́йка.
asyryjski ассірі́йський.
asysta *ż.* су́провід, -воду.
asystencja *ż.* 1) по́чет (*род.* по́чту); 2) *юр.* прису́тність, -ності.
asystencki асисте́нтський.
asystent, *lm.* **-nci**, *m.* асисте́нт.
asystentka *ż.* асисте́нтка.
asystować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** 1) (przy czym) бу́ти прису́тнім (при чо́му); *спец.* асистува́ти, -ту́ю, -ту́єш; ~ **przy operacji** асистува́ти при опера́ції; 2) (komu) супрово́дити, -джу, -диш (кого́); ~ **komu w podróży** супрово́дити кого́ в доро́зі; ◊ ~ **damom** залиця́тися, упада́ти ко́ло дам.
at! *wkrz.* ат! ет! е!
atak, **-ku**, *m.* 1) *військ.* ата́ка; ~ **boczny** фла́нгова ата́ка; ~ **czołgów** та́нкова ата́ка; ~ **czołowy** лобова́ ата́ка; 2) *мед.* припа́док, -дку; ~ **serca** серце́вий припа́док.
atakować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** атакува́ти, -ку́ю, -ку́єш; ◊ *перен.* ~ **kogo prośbami** надокуча́ти кому́ проха́ннями.
atakowy *med.* припа́дочний, припа́дковий.
ataman, *lm.* **-ni**, *m.* ота́ман.
atamanić, **-nię**, **-nisz**, **-nił** отаманува́ти, -ну́ю, -ну́єш, ота́манити.
atamański ота́манський.
atamaństwo *n.* ота́манство, отаманува́ння.
Atanazy, **-zego** Опана́с, Пана́с; Атана́сій.
ataraksja *ż., fil.* атара́ксія.
atawistyczny атавісти́чний.
atawizm, **-mu**, *m.* атаві́зм, -му.
ateista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.* атеї́ст.
ateistka *ż.* атеї́стка.
ateistyczny атеїсти́чний.
ateizm, **-mu**, *m.* атеї́зм, -му.
atencja *ż., książ.* 1) напру́жена ува́га; 2) *(у поведінці)* пова́га, поша́на; **być dla kogo z wielką** ~**ją** виявля́ти до ко́го вели́ку поша́ну, ста́витися до ко́го з вели́кою пова́гою.
Atenka *ż.* афі́нянка.
Ateny, **Aten**, *blp.* Афі́ни, -фі́н.
Ateńczyk, *lm.* **-cy**, *m.* афі́нянин.
ateński афі́нський.
atermiczny *fiz.* атермі́чний.
atestacja *ż.* атеста́ція.
atestat, **-tu**, *m.* атеста́т.
atestować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** атестува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
ateusz, *lm.* **-sze**, *m.* *див.* **ateista.**
ateuszostwo *n.* *див.* **ateizm.**
ateuszowski *див.* **ateistyczny.**
atlant *m., archit.* атла́нт.
atlantycki атланти́чний; **Ocean Atlantycki** Атланти́чний океа́н, -ну.

Atlantyk, -ku, *m.* Атлантичний океан, -ну.
atlas, -su, *m.* атлас; ~ anatomiczny анатомічний атлас.
Atlas, -su, *m.* Атлас, -су.
atleta, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* атлет.
atletyczny атлетичний.
atletyka *ż.* атлетика.
atłas, -su, *m.* атлас, -су; ◊ *прик.* szkoda czasu i ~su марна праця, шкода заходу (праці).
atłasowy 1) атласний; 2) *перен.* делікатний, ніжний.
atmosfera *ż.* атмосфера.
atmosferyczny атмосферний.
atoli *sp., książ.* проте, однак; *(розм. — ще)* одначе.
atom, -mu, *m.* атом.
atomista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., -fil.* атоміст, прихильник атомістичної теорії.
atomistyczny *fil.* атомістичний.
atomistyka *ż., fil.* атомістика.
atomizm, -mu, *m., fil.* атомізм, -му.
atomowość *ż.* атомність, -ності.
atomowy атомний; ciężar ~ атомна вага; bomba ~wa атомна бомба.
atonia *ż., med.* атонія.
atoniczny *med.* атонічний.
Atos, -su, *m.* Афон, -ну.
atrakcja *ż.* 1) *фіз., хім., лінгв.* атракція; 2) *перен.* явище, яке викликає величезне зацікавлення; obecna wystawa jest ~ją miasta ця виставка викликає величезне зацікавлення в місті; 3) *(програми)* атракціон, -ну.
atrakcyjny привабливий; ◊ siła ~na привабливість, -вості.
atrament, -tu, *blm., m.* чорнило; *спец.* ~ sympatyczny симпатичне (секретне) чорнило.
atramentowy чорнильний.
atrofia *ż.* атрофія.
atrofowany атрофований.
atrofować się, -fuję, -fujesz, -fował атрофуватися, -фуюся, -фуєшся.
atropina *ż., chem., farm.* атропін, -ну.
atropinowy *chem., farm.* атропіновий.
atrybucja *ż., ofic.* компетенція; należeć do czyjej ~ji належати до чиєї компетенції, входити в чию компетенцію.
atrybut *m.* атрибут.
atrybutywny атрибутивний.
attaché *nieodm., m., dypl.* аташе *(невідм.).*
attycki аттічний.
attycyzm, -mu, *m.* аттіцизм, -му.
attyka *ż., archit.* аттік.
Attyka *ż.* Аттіка.
atut, -tu, *m.* козир, -ря.
atutować, -tuję, -tujesz, -tował козиряти, ходити з козиря.
atutowy козирний.
audiencja *ż.* аудієнція.
audiencjonalny який (що) стосується аудієнції; *(у контексті)* для аудієнцій; sala ~na зал для аудієнцій.
audycja *ż., rad.* радіопередача, передача.
audytor, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m., praw., wojs.* аудитор, -ра.
audytorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* аудиторія.
audytorski *praw., wojs.* аудиторський.
augiaszowy: stajnie ~we *przen.* авгійові стайні *(род.* стаєнь).
augur, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m., hist., przen.* авгур, -ра.
August Август.
Augustyn Августин.
aukcja *ż., przest. див.* **licytacja.**
aukcjonować, -nuję, -nujesz, -nował *przen. див.* **licytować.**
aukcyjny *przest. див.* **licytacyjny.**
aula *ż. (здебільшого в університеті)* актовий зал, -лу.
aul, -łu, *m.* аул, -лу.
aura *ż.* 1) *книж.* погода; 2) *мед.* аура.
Aurelia Аврелія.
aureola *ż., bezp., przen.* ореол, -лу.
aurora *ż., poet., przest.* аврора.
auskultacja *ż., med.* аускультація.
auskultant, *lm.* **-nci,** *m.* судовий практикант.

auskultator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.*, *med.* лікар, який вислýхує хвóрого.
auskultować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** *med.* вислýхувати (хвóрого).
auspicja, **-jów**, *blp.* 1) *рел. іст.* ауспíції, -цій, прúзвістка; *перен.* p o d d o b r y m i **~jami** при дóбрих ауспíціях, в щаслúвий (дóбрий) час, при сприятливих обстáвинах; 2) *книж.* покровú-тельство; r o b i ć c o ś p o d c z y i m i ś **~jami** робúти що під чиїм покровúтельством (прóводом).
austeria *ż.* корчмá, постоялий двір (*род.* дворá).
Australczyk, *lm.* **-cy**, *m.* австра-ліéць, -лíйця.
Australia *ż.* Австрáлія.
australijski австралíйський.
Australka *ż.* австралíйка.
Austria *ż.* Áвстрія.
austriacki австрíйський.
Austriaczka *ż.* австрíйка.
Austriak, *lm.* **-cy**, *m.* австріéць, -рíйця.
austromarksizm, **-mu**, *m.* австро-марксúзм, -му.
Austro-Węgry, **-gier**, *blp.*, *hist.* Австро-Угóрщина.
auszpik, **-ku**, *m.*, *kul.* холодéць, -дцю́, драглí, -лíв.
aut, **-tu**, *m.*, *sport.* áут; w y c h o-d z i ć n a **~** робúти áут.
autarkia *ż.*, *ek.*, *fil.* автаркíя.
autentycznie автентúчно.
autentyczność *ż.* автентúчність, -ності.
autentyczny автентúчний.
autentyk, **-ku**, *m.* оригінáл, -лу.
auto *m.* автó *(невідм.)*.
autoanaliza *ż.* самоанáліз, -зу.
autobiografia *ż.* автобіогрáфія.
autobiograficzny автобіографíчний.
autobus, **-su**, *m.* автóбус.
autobusowy автóбусний.
autochton, *lm.* **-ni**, *m.* 1) автохтóн, корінний житель, тубілець, -льця; 2) *(лише в мн.)* місцéве насé-лення.
autochtoniczny автохтóнний, місцé-вого похóдження.

autodafe *nieodm.*, *n.*, *hist.* ауто-дафé, автодафé *(невідм.)*.
autodrezyna *ż.*, *kol.* автодрезúна.
autodydakta, **-ty**, *lm.* **-ci**, *m.* авто-дидáкт, самоýк, самоýчка.
autodydaktyka *ż.* автодидáктика, самонавчáння, самоосвíта.
autodyna *ż.*, *rad.* автодúн.
autogenetyczny *biol.* автогенетúч-ний.
autogeneza *ż.*, *biol.* автогенéз, -зу.
autogiro *n.*, *lot.* автожúр, -ра, вер-толíт, -льóта.
autograf, **-fu**, *m.* автóграф.
autograficzny автографíчний.
autoinfekcja *ż.*, *med.* самозарáжен-ня, автоінфéкція.
autokolumna *ż.* автоколóна.
autokracja *ż.* автокрáтія, самодер-жáвство.
autokrata, **-ty**, *lm.* **-ci**, *m.* авто-крáт, самодéржець, -жця.
autokratyczny автократúчний, са-модержáвний.
autokrytycyzm, **-mu**, *m.* самокрú-тика.
automat, **-tu**, *m.* автомáт.
automatycznie автоматúчно.
automatyczność *ż.* автоматúчність, -ності.
automatyczny автоматúчний.
automatyzacja *ż.* автоматизáція.
automatyzm, **-mu**, *m.* автоматúзм, -му.
automatyzować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zo-wał** автоматизувáти, -зýю, -зýєш.
automobil, **-lu**, *lm.* **-le**, *m.* автомо-бíль; ◊ **~** o p a n c e r z o n y броневúк, -кá.
automobilista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.* ав-томобілíст.
automobilizm, **-mu**, *m.* автомобíль-ний спорт, -ту, автомобілíзм, -му.
automobilowy автомобíльний.
autonomia *ż.* автонóмія.
autonomicznie автонóмно.
autonomiczność *ż.* автонóмність, -ності.
autonomiczny автонóмний.
autonomista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.*, *polit.* автономíст.

autonomiczny *polit.* автономістський.
autoplastyka *ż., chir., druk.* автопла́стика.
autopług *m., roln.* автоплу́г.
autoportret, -tu, *m.* автопортре́т.
autopsja *ż.* авто́псія; *(труп — ще)* ро́зтин, -ну.
autor, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* а́втор, -ра.
autorament: c z ł o w i e k s t a r e g o **~tu** люди́на старо́го (да́внього) скла́ду, люди́на старосві́тських зви́чаїв.
autoreklama *ż.* самоекла́ма.
autorka *ż.* а́вторка.
autorski а́вторський.
autorstwo *n.* а́вторство.
autorytatywny авторите́тний.
autorytet, -tu, *m.* 1) авторите́т, -ту; c i e s z y ć s i ę **~tem** кори́стуватися авторите́том; p o d w a ż y ć c z y j **~** підірва́ти чий авторите́т; 2) *(про людину)* авторите́т, -та.
autoryzacja *ż.* авториза́ція.
autoryzować, -zuję, -zujesz, -zował авторизува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
autoryzowany авторизо́ваний.
autosanie, -ni, *blp.* автоса́ни, -не́й.
autostrada *ż.* автостра́да.
autosugestia *ż.* автосуге́стія.
autoterapia *ż., med.* автотерапі́я.
autotyp, -pu, *m., poligr.* автоти́пія *(відбиток).*
autożyro *n., lot. див.* **autogiro.**
Avignon, -nu, *m.* Авінйо́н.
awangarda *ż.* аванга́рд, -ду; p a r t i a k o m u n i s t y c z n a j e s t **~dą** k l a s y r o b o t n i c z e j комуністи́чна па́ртія — аванга́рд робітни́чого кла́су.
awans, -su, *m.* 1) *бухг., перен.* ава́нс, -су; t y t u ł e m **~su** ава́нсом; *перен.* r o b i ć **~se** (komu) роби́ти ава́нси (кому́); 2) підви́щення по слу́жбі; ◊ **~** s p o ł e c z n y p r o l e t a r i a t u висува́нство.
awansować, -suję, -sujesz, -sował 1) авансува́ти, -су́ю, -су́єш, видава́ти ава́нс; 2) підви́щувати кого́ по слу́жбі; 3) іти́ вго́ру по слу́жбі; оде́ржувати ви́щий чин; 4) (kogo) *політ.* висува́ти, ви́сунути (кого́); //**~ się** *див.* **awansować** 3.
awansowana, -nej, *ż., polit.* висува́нка.
awansowanie *n.* 1) авансува́ння, видава́ння ава́нсу; 2) підви́щування по слу́жбі; 3) висува́ння; *докон.* ви́сунення. *Пор.* **awansować.**
awansowany, -nego, *lm.* **-ni,** *m., polit.* висува́нець,- нця.
awansowy ава́нсовий.
awantura *ż.* 1) сканда́л, -лу, бе́шкет, -ту; 2) *заст.* приго́да.
awanturnica *ż.* 1) скандалі́стка, бешке́тниця; 2) та, що шука́є приго́д. *Пор.* **awanturnik.**
awanturnictwo *n. див.* **awanturniczość.**
awanturniczo сварли́во, приче́пливо.
awanturniczość *ż.* 1) на́хил до сканда́лів; 2) *заст.* шука́ння приго́д.
awanturniczy сварли́вий, приче́пливий.
awanturnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) скандалі́ст, бешке́тник; 2) *заст.* той, що шука́є приго́д.
awanturować się, -ruję, -rujesz, -rował сканда́лити, бешкетува́ти, -ту́ю, -ту́єш..
awaria *ż., mor.* ава́рія.
awaryjny авар́ійний.
awers, -su, *m.* аве́рс.
awersja *ż., med. i in.* оги́да, відра́за.
awiacja *ż.* авіа́ція.
awiacyjny авіаці́йний.
awiator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m. див.* **lotnik.**
awiomatka *ż. див.* **lotniskowiec.**
awionetka *ż.* **авіє́тка.**
awitaminoza *ż., med.* авітамі́нóз, -зу.
awiz, -zu, *m.* 1) *торг.* пові́домлення, спові́щення; 2) *банк.* аві́зо *(невідм.).*
awizacja *ż.* 1) пові́стка; **~** s ą d o w a судова́ пові́стка; 2) *див.* **awiz** 1.

awizacyjny авізний, повідомний.
awizo *n., mor., handl.* авізо (*невідм.*).
awizować, -zuję, -zujesz, -zował *ofic.* повідомляти, сповіщати.
azalia *ż., bot.* азалія.
azbest, -tu, *m., min.* азбест, -ту.
azbestowy азбестовий.
Azerbejdżan, -nu, *m.* Азербайджан, -ну.
Azerbejdżaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* азербайджанець, -нця.
Azerbejdżanka *ż.* азербайджанка.
Azja *ż.* Азія.
Azjata, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* азіат.
azjatycki азіатський.
azoiczny *geol.* азойський.
azorka *ż., bot.* (*azorella*) азореля.
azorski азорський; Wyspy **Azorskie** Азорські острови, -вів.
azot, -tu, *m., chem.* азот, -ту.
azotan, -nu, *m., chem.* азотнокисла сіль (*род.* солі).
azotowy *chem.* азотний.
azowski азовський; Morze **Azowskie** Азовське море.
Azów, -zowa *m.* Азов.
azulina *ż., chem.* азурин, -ну, азулін, -ну.
azuryt, -tu, *m., min.* азурит, -ту.
azyl, -lu, *m., praw., polit.* притулок, -лку, пристановище; prawo **~lu** право притулку.
azymut, -tu, *m., astr., mat.* азимут.
aż *sp., part.* аж; będę czekał **~** on przyjdzie почекаю, (аж) поки він прийде; **~** dotąd аж досі.
ażeby *sp. див.* **aby.**
ażio *nieodm., n., handl.* ажіо (*невідм.*).
ażiotaż, -żu, *m., handl.* ажіотаж, -жу.
ażur, -ru, *m.* ажур, -ру.
ażurek, -rku, *m.* (*вишивка*) ажур, -ру.
ażurowy ажурний.

B

b I *muz.* сі бемоль.
b II (były) *skr.* колишній.
b III (bieżący) *skr.* поточний; (*у датуванні — звичайно*) цей; **~** miesiąca цього місяця.
ba! *wkrz., pot.* ба, та ба! ◊ **~ ~** ну, ну!
baba *ż.* 1) *прям., перен., тех., археол.* баба; *розм.* herod **~** козир-баба; *міф., перен.* **~**jaga баба-яга; 2) *орн.* (*pelicanus anocratylus*) пелікан, баба-птиця; 3) *мисл.* сойка; 4) *астр.* **Baby** Плеяди (*род.* Плеяд).
babcia *ż., pieszcz.* бабуся, бабуня.
babcin(y) *pieszcz.* бабусин, бабунин.
babczyn(y) 1) бабчин; бабин; 2) бабусин; 3) бабин. *Пор.* **babka** 1—3.
Bab-el-Mandeb, -bu, *m.* Баб-ель-Мандебська протока.
babi: ~bie lato бабине літо.
babiarz, *lm.* **-rze,** *m., pogardl.* бабій, -бія, баболюб.
babieć, -bieję, -biejesz, -biał, -bieli *pot.* 1) (*про жінок*) старіти, старітися; 2) *перен. зневажл.* ставати бабою, бабіти, бабитися, -блюся, -бишся.
Babilon, -nu, *m., hist.* Вавілон.
babiloński *hist.* вавілонський; *перен.* wieża **~ka** вавілонське стовпотворіння.
babimór, -moru, *m., bot.* (*lycopodium clavatum*) п'ядич булавовидний.
babin бабин.
babina *ż., pobłaż.* бабуся.
babiniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* 1) *жарт.* жіноче царство; 2) (*в церкві*) бабинець, -нця.
babinka *ż., pobłaż. див.* **babina.**
babisko *n., pogardl. див.* **babsko.**
babit, -tu, *m., tech.* бабіт, -ту.
babka *ż.* 1) (*про споріднення*) бабка, (*розм.—ще*) баба; 2) (*ста-*

рушка) бабу́ся; 3) *(дорев. — сільська акушерка)* ба́ба, пови́туха; 4) *кул.* ба́ба; 5) *бот.* *(plantago)* подоро́жник; ◊ ~ ślepa піжмурки, -рок, жму́рки.

babkowate, -tych, *bot.* *(plantaginaceae)* подоро́жникові, -вих.

babkowaty 1) ба́б'ячий; 2) *перен.* зморшкува́тий; twarz ~**ta** зморшкува́те обли́ччя.

babosze, -szów, *blp.* панто́флі, -фель *a.* -флів.

babrać, -brzę, -brzesz, -brał *pot.* 1) ба́брати; 2) *(погано малювати, писати)* ма́зати (ма́жу, ма́жеш), ба́зграти, ля́пати; //~ **się** ба́братися.

babrała, -ły, *lm.* **-ły,** *m., pot.* 1) нехлю́й, -лю́я, замазу́ра; 2) *(перен. — про повільну людину)* мару́да, мару́дник.

babranie *n., pot.* 1) ба́брання; 2) ма́зання, ба́зграння, ля́пання; *пор.* **babrać;** //~ **się** ба́брання.

babranina *ż., pot.* 1) мазани́на, базграни́на; to najzwyklejsza ~, nie obraz це про́сто мазани́на, а не карти́на; 2) *(дія)* *див.* **babranie.**

babski ба́бський, ба́б'ячий.

babsko *n., pogardl.* баби́ще, баби́сько, бабе́га, бабе́ра.

babula *ż., pieszcz.* *див.* **babunia.**

babunia *ż., pieszcz.* бабу́ся, бабу́ня, бабу́сечка, бабу́сенька.

babusia *ż., pieszcz.* *див.* **babunia.**

babuwizm, -mu, *m., polit.* бабуві́зм, -му.

baca, -cy, *lm.* **-cowie,** *m.* *(в Татрах)* ста́рший чаба́н, -на́.

bach! *wkrz.* бах, баба́х!

bachanalia *(częściej w lm.)* **-lie, -lii,** *ż.* вакхана́лія.

bachantka *ż.* вакха́нка.

Bachczysaraj, -ju, *m.* Бахчисара́й.

bachiczny вакхі́чний.

bachmat *m., hist.* бахма́т.

bachnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli баба́хнути, ге́пнути, ге́пнутися.

bachor, *lm.* **-ry,** *m.* 1) вередли́ва (незно́сна) дити́на; 2) *(нешлюбна дитина)* байстря́, -ря́ти, байстрю́к, -ка́ *(заст.).*

Bachus *m., mit.* Вакх.

baciar(z), *lm.* **-ry** *a.* **-rze,** *m.* 1) ву́личний хлопчи́сько; 2) *(про бешкетника)* хуліга́н; 3) *(про обідранця)* boся́к, -ка́; 4) *(у моральному відношенні)* розпу́сник, розпу́тник; 5) *(про пустуна)* гульві́са, ши́беник.

bacik *m.* батіжо́к, -жка́.

bacisko *m. a. n.* батожи́ще.

bacnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(ударити)* ба́хнути, ля́снути; 2) *(упасти)* баба́хнути, ге́пнути(ся), бря́знути.

bacówka *ż.* *(в Татрах)* пасту́ший курі́нь, -реня́, колиба.

baczek, -czka, *m., karc., żart.* бакара́ *(невідм.).*

baczenie *n.* зверта́ння ува́ги, зважа́ння; пи́льність, -ності; ◊ mieć ~ (na co) зважа́ти, зверта́ти ува́гу (на що); dać ~ (na co) зва́жити, зверну́ти ува́гу (на що).

bacznie ува́жно; пи́льно.

baczność *ż.* 1) ува́га; dać ~ na co зважа́ти на що, ма́ти що на ува́зі; пи́льність, -ності; ~ bolszewicka більшови́цька пи́льність; 2) *(вигук)* ува́га! обере́жно! *військ.* струнко! ◊ mieć się na ~**ci** стерегти́ся, -режу́ся, -реже́шся, берегти́ся.

baczny ува́жний; пи́льний.

baczyć, -czę, -czysz, -czył зверта́ти ува́гу, зважа́ти; nie ~**cząc** na... незважа́ючи на... невважа́ючи на...; ◊ **bacz,** żebyś się nie pomylił диви́сь, не помили́ся.

bać się, boję, boisz, bał (o kogo, o co) боя́тися (бою́ся, бої́шся) (за ко́го, за що).

badacz, *lm.* **-cze,** *m.* дослі́дник.

badaczka *ż.* дослі́дниця.

badać 1) дослі́джувати, -джую, -джуєш, вивча́ти; 2) *(провадити слідство)* допи́тувати, -тую, -туєш; 3) *мед.* огляда́ти, обслі́дувати, -дую, -дуєш.

badanie *n.* 1) дослі́дження, до́слід,

-ду; ~ naukowe науковий дослід, наукове дослідження; *(недокон. дія)* досліджування; 2) допит, -ту; ~ jeńca допит полоненого; ~ krzyżowe перехресний допит; 3) медичний огляд, -ду, медогляд. *Пор.* **badać.**

badawczo допитливо.

badawczość *ż.* допитливість, -вості.

badawczy 1) допитливий; ~ umysł допитливий розум, -му; 2) *(зв'язаний з науковим дослідом)* дослідний; praca naukowo-**~cza** науково-дослідна праця.

Baden, -nu, *m.* Баден.

Badenia *ż.* Баден, -ну, *(провінція).*

bady, -dów, *blp., żart., pot.* курорти, -тів.

badyl, *lm.* **-le,** *m.* стеблина, бадилина.

badylek, -lka, *m., zdr.* стеблинка, бадилинка.

Baffina: Ziemia ~ *ż.* Баффінова Земля.

bagatela *ż.* 1) дрібниця; to nie ~ це не дрібниця, це не жарт; 2) *муз.* п'єска.

bagatelizować, -zuję, -zujesz, -zował (kogo, co) нехтувати, -тую, -туєш (ким, чим *і* кого, що), легковажити (кого, що *і* ким, чим).

bagatelizowanie *n.* нехтування, легковаження.

bagatelka *ż., zdr.* дрібничка.

bagatelny *pot.* маловажний, малозначний, незначний.

bagaż, -żu, *lm.* **-że,** *m.* багаж, -жу.

bagażnik *m.* багажник.

bagażowe, -wego, *n., kol. i in.* 1) плата за перевіз багажу; 2) багажний тариф, -фу.

bagażowy I *kol. i in.* багажний.

bagażowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m., kol i in.* носильник, носій, -сія.

Bagdad, -du, *m.* Багдад.

bagdadzki багдадський.

bagienko *n., zdr.* болітце.

bagiennica *ż., med. (paludismus)* малярія, болотна гарячка, пропасниця.

bagienny болотний; болотяний *(рідше); хім.* gaz ~ болотний газ, -зу; *мед.* gorączka **~na** болотна гарячка, болотна пропасниця.

bagier, -gra, *m., tech.* землечерпалка.

bagieta *ż., tech.* багет.

bagietka *ż., farm. i in.* скляна паличка для розмішування рідин.

bagnet, -tu, *m., wojs.* штик, -ка, багнет; ~ na broń! примкнути штики! ~ zdejm! знять штики! iść na **~ty** йти в штики; ◊ walka na **~ty** штиковий бій *(род.* бою).

bagnetówka *ż., wojs.* рушниця з штиком (з багнетом).

bagnetsztanga *ż., tech. див.* **pręt zakrętowy.**

bagniówka *ż., bot. (empetrum)* водянка.

bagnisko *n.* 1) багнище, багнисько; 2) *бот. (ledum palustre)* багно звичайне, багульник.

bagnisty багнистий, болотистий; трясовинний, драговинний. *Пор.* **bagno** 1.

bagno *n.* 1) багно, болото; *(про грузьке місце — ще)* трясовина, драговина; 2) *бот. див.* **bagnisko** 2.

bagrować, -ruję, -rujesz, -rował *tech.* черпати землечерпалкою, поглиблювати, -люю, -люєш.

bagrownica *ż., tech. див.* **bagier.**

Bahama *ż.* Багамські острови, -вів.

bai I, *lm.* **-jowie,** *m., przedrew.* **бай.**

baj II, *lm.* **-je,** *m., pot. див.* **bajarz.**

baja *ż., tkac.* байка.

bajacz, *lm.* **-cze,** *m. див.* **bajarz.**

bajać, -ję, -jesz, -jał 1) казати (розповідати) казки; 2) *(нісенітниці)* плести (плету, плетеш), верзти.

bajadera *ż.* баядерка.

bajan *m., muz.* баян.

bajanie *n.* теревені, -нів, балаканина.

bajanista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* баяніст.

bajarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) казкар, -ря,

розповідач казок; 2) *див.* **bajczarz.**
bajbardzo *przst., posp.* байдуже; j e m u t o ~ йому байдуже; ◊ m i e ć k o g o z a ~ мати кого ні за що (за ніщо).
bajc *m., chem. див.* **bejc.**
bajcować *chem., kul. див.* **bejcować 1.**
bajcowanie *n., chem., kul. див.* **bejcowanie.**
bajczarka *ż.* плетуха.
bajczarski плетунський.
bajczarstwo *n.* розпускання пліток.
bajczarz, *lm.* **-rze,** *m.* плетун, -на.
bajda *ż.* вигадка, байка; *(про дурницю)* нісенітниця, небилиця, теревені, -нів; o p o w i a d a ć ~**dy** теревені (нісенітниці, небилиці) плести (правити).
bajdak *m.* байдак, -ка.
Bajdarskie Wrota, Wrót, *blp.* Байдарські ворота (*род.* воріт).
bajdura, -ry, *lm.* **-ry,** *m., posp. див.* **bajczarz.**
bajdurzenie *n., pot.* базікання, балаканина; теревені, -нів, нісенітниці, -ниць. *Пор.* **bajdurzyć.**
bajdurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *pot.* базікати, балакати; *(про дурниці)* верзти, торочити.
bajeczka *ż., zdr.* 1) казочка; 2) баєчка. *Пор.* **bajka.**
bajecznie казково; неймовірно, надзвичайно, незвичайно; ~ t a n i o казково (неймовірно, надзвичайно). дешево. *Пор.* **bajeczny.**
bajeczny казковий; *(перен. — ще)* неймовірний, надзвичайний, незвичайний.
bajka *ż.* 1) казка; 2) *(повчальна, алегорична)* байка; ◊ r o z s i e w a ć ~**ki** поширювати вигадки (плітки); e, t o ~! це пусте!
bajkalski байкальський; J e z i o r o **Bajkalskie** озеро Байкал, -лу.
Bajkał, -łu, *m.* Байкал, -лу.
bajkopis, *lm.* **-sowie,** *m. див.* **bajkopisarz.**
bajkopisarstwo *blm., n.* байкарство; ◊ c e l o w a ć w ~**wie** бути видатним байкарем, бути майстром байки.
bajkopisarz, *lm.* **-rze,** *m.* байкар, -ря.
bajkowy *див.* **bajeczny.**
bajoński: s u m y ~**kie** величезні (казкові) суми (*род.* сум).
bajorko *n., zdr.* калюжка, баюрка.
bajoro *n.* калюжа, баюра.
bajowy *tkac.* байковий.
bajroniczny *lit.* байронічний.
bajronizm, -mu, *m., lit.* байронізм, -му.
bajtała, -ły, *lm.* **-ły,** *m., pot., żart.* недотепа.
bajtlować, -luję, -lujesz, -lował *pot., żart.* плести (плету, плетеш), верзти; *(говорити пусте — ще)* базікати.
bajura *ż. див.* **bajoro.**
bak *m., mor.* бак.
baka I: ~**kę** (~**ki**) k o m u ś w i e c i ć *pot.* лестити в очі кому, в очі світити кому.
baka II *ż., mor.* бакен; *(сигнальна башта)* маяк, -ка.
bakalarnia *ż., pogardl.* 1) початкова школа; 2) погана школа.
bakalarstwo *n.* 1) учителювання; 2) педантизм, -му. *Пор.* **bakałarz 1, 2.**
bakalaureat, -tu, *m.* ступінь бакалавра.
bakalie, -lii, *blp.* бакалія, бакалійні товари, -рів.
bakałarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *розм.* учитель початкової школи; 2) *перен.* педант; 3) *іст.* бакалавр, -ра.
bakarat, -tu, *blm., m., karc.* бакара *(невідм.).*
bakcyl, *lm.* **-le,** *m.* бацила.
bakenbardy, -dów, *blp., pot. див.* **bokobrody.**
baki *blp. див.* **bokobrody.**
bakierować, -ruję, -rujesz, -rował *pot.* 1) викривляти; 2) *перен.* псувати (псую, псуєш); 3) *(у розмові)* гнути, хилити, -лю, -лиш; ◊ ~ **czapkę** збивати шапку набакир; //~ **się** збиватися з правильного шляху (з путтям).
bakiński бакинський.

bakłażan, -nu, *m.* баклажа́н.
bakszysz, *lm.* **-sze,** *m.* бакши́ш, -ша́.
bakteria *ż.* бакте́рія.
bakteriobójczy бактерици́дний.
bakteriolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* бактеріо́лог.
bakteriologia *ż.* бактеріоло́гія.
bakteriologiczny бактеріологі́чний; w o j n a ~**na** бактеріологі́чна війна́.
Baku *nieodm., n.* Баку́ *(невідм.).*
bakun, -nu, *m., bot. (nicotina rustica)* баку́н, -на́.
bal I, **-lu,** *lm.* **-le, -lów,** *m.* бал, -лу; ~ m a s k o w y бал-маскара́д, -ду; ◊ *перен.* s p r a w i ć k o m u ~ ви́сікти (відшмага́ти) кого́, да́ти чо́су кому́.
bal II, **-la,** *lm.* **-le, -li,** *m.* 1) *(про колоду)* ба́лка; 2) *(про матерію)* суві́й, -во́ю.
balans, -su, *m.* 1) рівнова́га; 2) жерди́на акроба́та.
balansjer *m., tech.* 1) *тех.* баланси́р, -ра; 2) *(у возі)* коро́мисло.
balansować, -suję, -sujesz, -sował 1) балансува́ти, -су́ю, -су́єш; 2) *перен.* ба́йдики би́ти (б'ю, б'єш), байдикува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
balansowanie *n.* 1) балансува́ння; 2) байдикува́ння. *Пор.* **balansować.**
balas *m., bud.* баля́са, баля́сина.
balast, -tu, *m.* бала́ст, -ту; n i e p o t r z e b n y ~ за́йвий бала́ст.
balastować, -tuję, -tujesz, -tował *kol.* баластува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
baldach, -chu, *m.* 1) *бот. (umbella)* зо́нтик; 2) *див.* **baldachim.**
baldachim, -mu, *m.* балдахі́н.
baldaszek, -szka, *m., zdr.* невели́чкий балдахі́н.
baldaszkow(at)e, -w(at)ych, *bot. (umbelliferae)* зо́нтичні, -них.
baldrian, -nu, *m., bot. (valeriana)* валеріа́на.
Baleary, -rów, *blp.* Балеа́рські острови́, -ві́в.
baleczka *ż., zdr.* брусо́к, -ска́, ба́лка.

baleryna *ż. див.* **baletnica.**
balet, -tu, *m.* бале́т, -ту.
baletmistrz, *lm.* **-rze,** *m.* балетме́йстер, -ра.
baletnica *ż.* балери́на; бале́тниця *(розм.).*
baletniczka *ż. див.* **baletnica.**
baletnik, *lm.* **-cy,** *m.* танцівни́к, -ка́; бале́тник *(розм.).*
balia *ż.* ба́лія.
balistyczny *art.* балісти́чний.
balistyka *ż., art.* балі́стика.
balkon, -nu, *m.* балко́н.
balkonik, -ku, *m., zdr.* балко́нчик.
balkonowy балко́нний.
ballada *ż.* бала́да.
balneografia *ż., med.* бальнеогра́фія.
balneograficzny *med.* бальнеографі́чний.
balneologia *ż., med.* бальнеоло́гія.
balneologiczny *med.* бальнеологі́чний.
balneoterapia *ż., med.* бальнеотерапі́я.
balon, -nu, *m.* 1) аероста́т; ~ k u l i s t y сфери́чний аероста́т; ~ **na** u w i ę z i прив'я́зний аероста́т; ~ o b s e r w a c y j n y спостере́жний аероста́т; p u s z c z a ć ~ пуска́ти (підніма́ти) аероста́т; 2) *(посудина)* бало́н; ~ g a z o w y газобало́н; 3) *(іграшка)* м'яч, -ча́; ◊ ~ s t e r o w y дирижа́бль.
balonik *m.* 1) ша́рик; 2) *(іграшка)* м'я́чик; ◊ *метеор.* ~ p r ó b n y спро́бна ку́ля.
balonowy 1) аероста́товий, аероста́тний; 2) бало́нний, бало́новий. *Пор.* **balon** 1, 2.
balonoznawstwo *n., spec.* аерона́втика.
balotować, -tuję, -tujesz, -tował *przest.* балотува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
balotowanie *n., przest.* балотува́ння.
balować, -luję, -lujesz, -lował *pot.* 1) справля́ти бали́; 2) ходи́ти на бали́; 3) *перен.* гуля́ти, бенкетува́ти, -ту́ю, -ту́єш, балува́ти, -лу́ю, -лу́єш.
balowy ба́льний; бальо́вий *(заст.).*

balsam, -mu, *m.* бальза́м, -му.
balsamicznie як бальза́м; pachnąć ~ па́хнути як бальза́м.
balsamiczny бальзамі́чний.
balsamina *ż., bot. (balsamina impatiens)* бальзамі́н.
balsaminowy бальзамі́нний, бальзамі́новий.
balsamować, -muję, -mujesz, -mował бальзамува́ти, -му́ю, -му́єш.
balsamowanie *n.* бальзамува́ння.
balsamowy бальза́мовий, бальза́мний, бальзамі́чний.
balustrada *ż.* балюстра́да.
balwiernia *ż., arch.* циру́льня.
balwierski *arch.* циру́льницький.
balwierstwo *n., arch.* циру́льницьке ремесло́.
balwierz, *lm.* **-rze,** *m., arch.* циру́льник.
bałabajka *ż. див.* **bałałajka.**
bałagan, -nu, *m., pot.* розгардія́ш, -шу.
bałaganiarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* плу́таник.
bałaguła, -ły, *lm.* **-ły,** *m., przest.* балагу́ла.
Bałakława *ż.* Балакла́ва.
bałałajka *ż.* балала́йка.
bałamucić, -cę, -cisz, -cił баламу́тити, -му́чу, -му́тиш; //~ się 1) пи́ти-гуля́ти, пия́чити; 2) *(помилятися)* плу́татися.
bałamuctwo *n.* 1) баламу́тство; 2) *перен.* гульба́, гульня́.
bałamut, *lm.* **-ci,** *m.* баламу́т; *(у відношенні до жінок — ще)* женолю́бний, -ного.
bałamutka *ż.* 1) баламу́тка, коке́тка; 2) *бот. (corydalis)* ряст, -ту.
bałamutnie баламу́тно; тума́нно. *Пор.* **bałamutny** 1.
bałamutny 1) баламу́тний; *(перен.—ще)* тума́нний; 2) *(жарт.— про жінок)* коке́тливий.
Bałchasz, -szu, *m.* Балха́ш, -ша́.
Bałkany, -nów, *blp.* Балка́ни, -ка́н.
bałtycki балті́йський; marynarka ~ka балті́йський флот, -ту; Morze **Bałtyckie** Балті́йське мо́ре.
Bałtyk, -ku, *m.* Ба́лтика.
bałuchy, -chów, *blp., pogardl. (про очі)* ба́ньки́ (*род.* ба́ньок), ба́лухи, -хів.
bałuszyć, -szę, -szysz, -szył *pogardl.* виря́чувати (витріща́ти, вибалу́шувати) о́чі.
bałwan I *m.* 1) клуб; *(про порох — ще)* стовп, -па́; ~ny dymu клуби́ ди́му; ~ny kurzu стовпи́ (клуби́) ку́ряви (по́роху); 2) *(велика хвиля)* вал, -лу.
bałwan II *m.* 1) снігова́ ба́ба; 2) *(язичеський)* і́дол, куми́р, -ра; 3) *(зневажл. — про людину)* бо́вдур, -ра; 4) *(про капелюшну форму)* болва́н; 5) *(про оцупок)* коло́да.
bałwaniasty *(про море)* бурхли́вий, розбу́рханий, вкри́тий вала́ми.
bałwanić, -ni, -nił *mor.* хвилюва́ти, -лю́є, вкрива́ти вала́ми; // ~ się хвилюва́тися, вкрива́тися вала́ми, бурха́ти, бушува́ти, -шу́є.
bałwanieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *rub.* тумані́ти, торопі́ти.
bałwanisko *m., zgr.* ду́рень, -рня, бо́вдур, -ра.
bałwański *rub.* ідіо́тський, крети́нський.
bałwaństwo *n., rub.* ідіоти́зм, -му, кретині́зм, -му.
bałwian *m., bot. (ailanthus)* айла́нт.
bałwochwalca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., rel., przen.* ідолопокло́нник.
bałwochwalczo *rel., przen.* по-ідолопокло́нницькому; ◊ kochać ~ обо́жувати, -жую, -жуєш.
bałwochwalczy *rel., przen.* ідолопокло́нницький; ◊ miłość ~cza обо́жування.
bałwochwalczyni *ż., rel.* ідолопокло́нниця.
bałwochwalić, -lę, -lisz, -lił *rel.* поклоня́тися і́долам.
bałwochwalstwo *n., rel., przen.* ідолопокло́нство; *(перен. — ще)* благогові́ння, поклоні́ння, схиля́ння; *несхв.* низькопокло́нство.

bałyk: n a ~**ku** рáчки.
bałykować, -kuję, -kujesz, -kował рачкувáти, -кýю, -кýєш.
bambus *m.* бамбýк.
bambusowy бамбукóвий.
bambusówka *ż.* бамбукóва пáлиця.
banalizować, -zuję, -zujesz, -zował робúти банáльним, заялóжувати, -жую, -жуєш.
banalnie банáльно.
banalnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставáти банáльним.
banalność *ż.* банáльність, -ності.
banalny банáльний.
banał, -łu, *m.* 1) банáльність, -ності; 2) *(про слово)* загáльник.
banan, -nu, *m.* банáн.
bananiarnia *ż., spec.* теплúця (оранжерéя) для банáнів.
bananowate, -tych, *bot. (musaceae)* банáнові, -вих.
bananowy банáновий.
Banat, -tu, *m.* Банáт, -ту.
banatka *ż., roln. (пшениця)* банáтка.
banczek, -czka, *m., zdr. див.* **bank.**
banda *ż.* 1) бáнда; ~**dy** f a s z y s t o w s k i e фашúстські бáнди; 2) *муз. розм.* духовúй оркéстр, -ру; 3) *мор.* борт, -ту; óблавок, -вка *(заст.)*; 4) *(у більярді)* борт, -тá.
bandaż, -żu, *lm.* **-że,** *m.* бандáж, -жá; *(мед. — ще)* пов'язка; ~ r u p t u r o w y грижовá (килóвá) пов'язка; n a ł o ż y ć ~ зробúти пов'язку, забинтувáти, -тýю, -тýєш.
bandażować, -żuję, -żujesz, -żował бинтувáти, -тýю, -тýєш, перев'язувати, -зую, -зуєш.
bandażowanie *n.* бинтувáння, перев'язування.
bandażysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* бандажúст.
bandera *ż., mor.* прáпор, -ра, флаг; w y w i e s i ć ~**rę** вúкинути (піднятu) прáпор (флаг).
banderola *ż.* 1) бандерóль, -лі; 2) *(на щоглі корабля)* флажóк, -жкá, прапорéць, -рцá.
banderolować, -luję, -lujesz, -lował наклéювати бандерóлі.
bandolet, -tu, *m., wojs.* перéв'язь для шáблі.
bandos, *lm.* **-si,** *m.* батрáк, -кá.
bandura *ż.* 1) *муз.* бандýра; 2) *перен. розм.* вайлó, тюхтíй, -тія́, мамýла, тéлепень, -пня.
bandurzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* бандурúст.
bandycki бандúтський.
bandyta, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* бандúт.
bandytyzm, -mu, *m.* бандитúзм, -му.
band-zega *ż., tech. див.* **piła taśmowa.**
Bangkok, -ku, *m.* Бангкóк.
bania *ż.* 1) скляний абажýр, -ра; 2) куля́ста посýдина; 3) *архіт.* кýпол, бáня; 4) *бот.* тúква; 5) *(перен.—про людину)* бóчка.
baniak *m.* 1) казáн, -нá, котéл, -тлá; баня́к, -кá *(розм.)*; 2) *шкіл.* кіл *(род.* колá).
banialuka *(częściej w lm.)* **-luki, -luk,** *ż.* нісенíтниця, дурнúця, теревéні, -нів; p r a w i ć (p l e ś ć) ~**ki** верзтú (плестú) нісенíтниці, теревéні прáвити, -влю, -виш.
baniasto куполоподíбно; опýкло, вúпукло. *Пор.* **baniasty.**
baniasty куполоподíбний; *(про форму — ще)* опýклий, вúпуклий.
banicja *ż., hist.* вигнáння.
banieczka *ż., zdr.* 1) бáночка; *(для духів тощо)* флакóнчик; 2) *(на ялинку)* склянá кýля.
baniecznik I, *lm.* **-cy,** *m., spec.* той, що рóбить бáнки.
baniecznik II, *lm.* **-ki,** *m., med.* скарифікáтор, -ра.
banita, -ty, *lm.* **-ci,** *m., hist.* вигнáнець, -нця; *(в стародавній Русі)* ізгóй.
bank, -ku, *m., fin., karc.* банк, -ку; *карт.* r o z b i ć ~ розбúти банк; *карт.* t r z y m a ć ~ метáти банк, банкувáти, -кýю, -кýєш.
bankiecik, -ku, *m., zdr.* бенкéтик.
bankier, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) банкíр, -ра; 2) *карт.* банківнúк, -кá.

bankierski банкірський.
bankierstwo *n.* 1) профе́сія банкі́ра; 2) *зб.* банкі́р з дружи́ною.
bankiet, -tu, *m.* 1) *(офіціальний)* банке́т, -ту; *(приватний прийом)* бе́нке́т, -ту; 2) *буд.* кла́дка; ~ b e t o n o w y бутобето́нна кла́дка (фунда́менту); ◊ *перен.* s p r a w i ć k o m u ~ відшмага́ти (ви́сікти) кого́, да́ти чо́су (прочуха́на) кому́, вте́рти ма́ку; *(про прикрість)* дошку́лити кому́.
bankietować, -tuję, -tujesz, -tował бенкетува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
bankietowy бенке́тний.
banknot, -tu, *m., fin.* банкно́т, банкно́та, креди́тний (ба́нковий) біле́т.
bankokracja *ż.* банкокра́тія.
bankowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* 1) службо́вець ба́нку; 2) спеціалі́ст ба́нкової спра́ви; 3) *див.* **bankier.**
bankowość *ż.* ба́нкова спра́ва.
bankowy ба́нковий; d o m ~ ба́нкова конто́ра.
bankructwo *n.* банкру́тство, банкро́тство; *перен.* ~ i d e o w e іде́йне банкру́тство (банкро́тство).
bankrut, *lm.* **-ci,** *m.* банкру́т, банкро́т; o g ł o s i ć ~**tem** об'яви́ти банкру́том (банкро́том).
bankrutować, -tuję, -tujesz, -tował банкрутува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
bant, -tu, *m., archit.* хому́т, -та́, по́в'язь, -зі, перев'я́зка; скрі́па з залі́за або́ де́рева.
bańczasty 1) пузи́рчастий; 2) *мед.* пухи́рчастий.
bańka *ż.* 1) *(посудина)* бідо́н; ~ n a m l e k o бідо́н на молоко́; 2) *мед.* ба́нка; ~**ki** c i ę t e кров'яні́ ба́нки; ~**ki** s t a w i a ć ста́вити ба́нки; 3) *(на рідині)* бу́лька, бу́льбашка, ба́нька; *(мильна — ще)* пузи́р, -ря́; 4) *(газу)* бу́лька, бу́льочка, ба́нька, ба́ньочка.
bańkowaty *див.* **bańczasty.**
baobab, -bu, *m., bot.* баоба́б.
baon, *m., skr., wojs.* *див.* **bâtalion.**

bar I, **-ru,** *m.* бар, -ру *(ресторан).*
bar II, **-ru,** *m., chem.* ба́рій, -рію.
barak, -ku, *m.* бара́к.
baran *m.* 1) бара́н, -на́; 2) *текст.* ву́злик заплу́таної рівни́ці; 3) *астр.* **Baran** Ове́н (*род.* Овна́); ◊ *перен.* s t r z y ć ~**ny** стри́гти купо́ни *(акцій або процентних паперів)*; w z i ą ć k o g o n a ~**na** взя́ти кого́ на пле́чі (на горго́ші).
baranek, -nka, *m., zdr.* 1) бара́нчик, баране́ць, -нця́; *(менший)* ягня́, -ня́ти; *перен.* ~ w w i l c z e j s k ó r z e ягня́ у во́вчій шку́рі; 2) *(шкурка)* сму́шок, -шка; ◊ c z a p k a z ~**nkiem** ша́пка із смуше́вою обши́вкою; *перен. розм.* ~**nki** e g i p s k i e во́ші, -шей, ну́жа.
barani бара́нячий; *перен.* g ł o w a ~**nia** бара́няча (тупа́) голова́.
baranica *ż.* 1) бара́няча шку́ра, барани́ця; 2) бара́няче ху́тро; 3) смуше́ва ша́пка.
baranieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *pot.* чмані́ти, дурмані́ти; *(ставати дурним)* дурні́ти.
baranię, -nięcia, *lm.* **-nięta, -niąt,** *n., pieszcz.* баране́ць, -нця́, бара́нчик.
baranina *ż.* бара́нина.
baranki, -ków, *blp.* 1) сму́шки, -шок; 2) *(кучеряві хмарки)* баранці́, -ці́в.
barankowy смуше́вий.
baraszki, -ków, *blp., pot.* ба́йдики, -ків, ба́йди (*род.* байд); s t r o i ć ~ ба́йдики (ба́йди) би́ти (б'ю, б'єш), байдикува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
baraszkować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* байдикува́ти, -ку́ю, -ку́єш, ба́йдики (ба́йди) би́ти (б'ю, б'єш).
baraszkowanie *n., pot.* байдикува́ння.
Barbados, -su, *m.* Барбадо́с, -су.
barbakan, -nu, *m., hist.* 1) кріпосна́ стіна́ з бійни́цями; 2) *(польове укріплення)* ша́нець, -нця; 3) бійни́ця *(в кріпосній стіні).*
Barbara Варва́ра.
barbaryzm, -mu, *m.* 1) *лінгв.* вар-

варизм, -му; 2) *(грубість)* варварство.
barbarzyńca, **-су**, *lm.* **-су**, *m.* варвар, -ра.
barbarzyński варварський.
barbarzyńsko по-варварському, по-варварськи.
barbarzyństwo *n.* варварство.
Barcelona *ż.* Барселона.
barchan, **-nu**, *m.*, *tkac.* бумазея.
barchanka *ż.*, *pot.* бумазейна спідниця.
barchanowaty подібний до бумазеї.
barchanowy *tkac.* бумазейний.
barciowy *roln.* бортьовий; m i ó d ~ бортьовий мед, -ду.
barczany *див.* **barkowy.**
barczystość *ż.* плечистість, -тості, широкоплечість, -чості.
barczysty плечистий, широкоплечий.
barć *ż.*, *roln.*, *przest.* борть, -ті.
bard, *lm.* **-dowie**, *m.*, *hist.*, *poet.* бард.
bardo *n.*, *tkac.* бердо.
bardon, **-nu**, *m.*, *poet.* лютня.
barduny, **-nów**, *blp.*, *mor.* канати, -тів.
bardziej *przsł.* більше; c o r a z ~ щораз (все) більше; i m ~ ... t y m ~ чим більш... тим більш; t y m ~, ż e ... тим більше, що...
bardzo дуже, вельми.
bareczka *ż.*, *zdr.* невеличка барка, барочка.
barelief, **-fu**, *m.*, *szt.* барельєф.
Barentsa: M o r z e ~ *n.* Баренцове море.
bariera *ż.* бар'єр, -ра.
bark, **-ku**, *m.* плече; ◊ *перен.* m i e ć k o g o n a **~kach** піклуватися, -луюся, -луєшся, дбати (про кого), опікуватися, -куюся, -куєшся (ким); n a s w o i c h **~kach** d ź w i g a ć c a ł ą s p r a w ę взяти на себе всю справу; t o c i ę ż a r n i e n a t w o j e **~ki** цей тягар тобі не під силу; w s z y s t k o s p o c z y w a n a j e g o **~kach** всі справи лежать на ньому.
barka *ż.* барка; *(широка, велика)* баржа; *військ.* ~ a m u n i c y j n a баржа для перевозу боєприпасів; *військ.* ~ a r t y l e r y j s k a артилерійська баржа, пливаюча батарея; ~-c y s t e r n a баржа-цистерна, наливна баржа.
barkarola *ż.*, *muz.* баркарола.
barkarz, *lm.* **-rze**, *m.* барочник.
barkas, **-su**, *m.* баркас.
barkasowy баркасний.
barkowy I плечовий.
barkowy II 1) *(про барку)* барочний; 2) *(про баржу)* баржовий.
barłożyć, **-żę**, **-żysz**, **-żył** 1) стелити солом'яну підстілку (барліг); 2) *перен. вульг.* смітити (смічу, смітиш).
barłóg, **-łogu**, *m.* 1) *(в корівнику)* солом'яна підстілка; *(у свинюшнику — ще)* барліг, -лога; 2) *(звіра)* лігвище, лігво; *(ведмедя)* берлога, барліг; 3) *перен. вульг.* брудна постіль (постеля), бебехи, -хів; ◊ p o d n i e ś ć k o g o z **~łogu** витягти кого з нужди (із злиднів).
barnaulski барнаульський.
Barnauł, **-łu**, *m.* Барнаул.
barograf, **-fu**, *m.*, *fiz.* барограф.
barok, **-ku**, *m.*, *szt.* барокко *(невідм.)*.
barokowo *szt.* у стилі барокко.
barokowy *szt.* барокковий, барочний, у стилі барокко.
barometr, **-ru**, *m.* барометр, -ра; ◊ *метеор.* ~ s a m o p i s z ą c y барограф.
barometrograf, **-fu**, *m.*, *meteor.* барограф.
barometryczny барометричний.
baron, *lm.* **-nowie**, *m.* барон.
baronet, *lm.* **-ci**, *m.* баронет.
baronostwo *n.* 1) *(титул барона)* баронство; 2) барон з дружиною.
baronowa, **-wej**, *ż.* *(дружина барона)* баронеса.
baronowski баронський.
baronówna, **-ny**, *ż.* *(дочка барона)* баронеса.

baroskop *m., fiz., meteor.* бароскóп.
barszcz, -czu, *m.* 1) борщ, -щý; 2) *перен. розм.* слабé (неміцнé) винó; 3) *бот. див.* **barszczownik**; ◊ *перен. розм.* rura do **~czu** розтелéпа, мамýла, тюхтíй, -тíя, роззяˊва; *перен. розм.* wleźć w ~ (znaleźć się w **~czu**) вклепáтися, -пáюся, -пáєшся *і* -плюся, -плешся, вскóчити.
barszczownik *m., bot. (heracleum)* борщівнúк, -кá.
barszczowy борщéвий, борщовúй; ◊ garnek ~ гóрщик на борщ, борщівнúк, -кá.
barszczyk, -ku, *m., pieszcz.* бóрщик, -ку.
bartek, -tka, *lm.* **-tki,** *m., pot.* простáк, -кá, грубіяˊн.
Bartłomiej Варфоломíй.
bartne, -nego, *n., roln. hist.* оплáта (данúна) від бóрті.
bartnictwo *n., roln. hist.* бóртництво.
bartniczy *roln. hist.* бóртницький.
bartnik I, *lm.* **-cy,** *m., roln. hist.* бóртник.
bartnik II, *lm.* **-ki,** *m. (про ведмедя)* бортняˊк, -кá.
bartny бортьовúй.
barwa *ż.* 1) кóлір, -льору, бáрва, фáрба; *перен.* malować (przedstawiać) co w czarnych **~wach** змальóвувати що тéмними фáрбами; ~ ochronna захиснúй кóлір; **~wy** państwowe кóлір держáвних прапорíв; *перен.* widzieć co w różowych **~wach** бáчити що в рожéвих бáрвах (кóльорах); **~wy** tęczowe рáйдужні (рáдужні, весéлкові) кóльори (бáрви); 2) *(перен. — голосу)* тембр, -ру; ◊ zmieniać **~wy** przekonań мінáти політúчні переконáння (політúчну орієнтáцію); ~ pisma політúчне облúччя газéти.
barwena *ż., icht. (mulus barbatus)* барбýля, барбýн, -нá.
barwica *ż.* 1) косметúчна фáрба; 2) *бот. (asperula tinctoria)* фарбувáльна (красúльна) марéнка.
barwiczkować, -kuję, -kujesz, -kował фарбувáти (розмальóвувати) облúччя.
barwić, -wię, -wisz, -wił 1) фарбувáти, -бýю, -бýєш, крáсúти (крáшý, крáсиш); 2) *перен.* прикрашáти, прикрáшувати, -шую, -шуєш, оздóблювати, -люю, -люєш; ◊ ~ sukno ворсувáти, -сýю, -сýєш, ворсúти (воршý, ворсúш).
barwidło *n.* 1) косметúчні фáрби (*род.* фарб); 2) *див.* **barwnik 1.**
barwienie *n.* 1) фарбувáння, крáшення, красíння; 2) прикрашáння, прикрáшування, оздóблювання. *Пор.* **barwić.**
barwik *m. див.* **barwnik.**
barwikowy *див.* **barwnikowy.**
barwinek, -nku, *m., bot.* барвíнок, -нку.
barwinkowy барвíнковий.
barwiony 1) фарбóваний, крáшений; 2) прикрáшений, оздóблений; *пор.* **barwić**; ◊ **~ne** słówka солóдкі словá (*род.* слів).
barwisto *див.* **barwnie.**
barwistość *ż. див.* **barwność.**
barwisty *див.* **barwny.**
barwnie барвúсто, кольорúсто, пишнобáрвно.
barwnik *m.* 1) *хім.* барвнúк, -кá, красúтель; 2) *біол.* пігмéнт, -ту.
barwnikowy 1) красúльний, барвнúй; 2) пігмéнтний, пігмéнтовий. *Пор.* **barwnik.**
barwność барвúстість, -тості, кольорúстість, пишнобáрвність, -ності.
barwny барвúстий, кольорúстий, пишнобáрвний; styl ~ барвúстий стиль, -лю.
barwomierz, *lm.* **-rze,** *m., fiz.* колорúметр, -ра.
barwoślepota *ż., med.* ахроматóпсія, сліпотá на кóльори.
bary, -rów, *blp.* плéчі (*род.* плечéй *і* пліч); ◊ wziąć się z

k i m z a ~ взятися (схопитися) за бáрки з ким.
barykada *ż.* барикáда; w a l k i n a ~**dach** барикáдні бої (*род.* боїв).
barykadować, -duję, -dujesz, -dował барикадувáти, -дýю, -дýєш; //~ **się** барикадувáтися.
barykadowy барикáдний.
baryła *ż.* 1) барило; 2) *перен. розм.* черевáнь, -ня́, пузáнь, -ня́.
baryłeczka *ż., zdr. див.* **baryłka.**
baryłka *ż., zdr.* барилко, барильце.
baryłkowaty *bezp., przen.* бочкоподібний.
barysfera *ż., geol.* барисфéра.
baryt, -tu, *m., min.* барит, -ту.
baryton I, **-nu,** *lm.* **-ny,** *m.* (*голос*) баритóн.
baryton II, **-na,** *lm.* **-nowie,** *m.* (*співак*) баритóн.
barytonik, -ku, *m., żart.* невеличкий баритóн, баритóнчик.
barytonowy баритóнний, баритóновий; баритонáльний.
barża *ż. див.* **barka.**
bas I, **-su,** *lm.* **-sy,** *m.* 1) (*голос*) бас; 2) (*інструмент*) бас; 3) *див.* **basetla** 1.
bas II, **-sa,** *lm.* **-sowie,** *m.* 1) (*співак*) бас; 2) *див.* **basetlista.**
basałyk *m., przest.* 1) канчýк, -кá, нагáйка, нагáй, -гáя; 2) (*перен. розм. — про людину*) вайлó, тюхтíй, -тíя, мамýла, тéлепень, -пня; (*про дитину*) карапýз, пузáнчик, черевáнчик.
basałykować się, -kuję, -kujesz, -kował *przest.* бáйдики бити (б'ю, б'єш), байдикувáти, -кýю, -кýєш.
basałykowaty *przest.* (*про людину*) вайлувáтий, незгрáбний.
basarunek, -nku, *m.* 1) *заст.* винагорóда за кривду; 2) *перен. розм.* прочухáн.
basen, -nu, *m.* 1) басéйн, -ну; ~ p ł y w a c k i плáвальний басéйн; 2) *мед.* суднó.
basetla *ż.* 1) *муз.* контрабáс; 2) *перен. розм.* товстýха, товстýля, гладýха.
basetlista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* контрабасист.
basik, -ku, *m., żart.* басóк, -скá.
basior *m., myśl.* вовк.
basista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) (*співак*) бас; 2) *перен.* підлéсник, облéсник, лестýн, -нá; 3) *див.* **basetlista.**
baskak *m., hist.* баскáк, -кá.
Baskunczak, -ku, *m.* Баскунчáк, -кá.
basować, -suję, -sujesz, -sował 1) співáти бáсом, басити (башý, басиш); 2) грáти на контрабáсі; 3) (komu) лестити (лещý, лестиш) (комý), підлéщуватися, -щуюся, -щуєшся (до кóго).
basowanie *n.* (komu) підлéщування (до кóго).
basowy 1) бáсовий; 2) (*про інструмент*) контрабáсовий, контрабáсний.
basta! *wkrz., pot.* бáста! гóді!
bastard *m.* 1) *біол.* гібрид; 2) *розм. заст.* байстрюк, -кá, байстря́, -ря́ти.
bastion, -nu, *m., wojs.* бастіóн, -ну; *перен.* ~ p o k o j u оплóт миру.
bastionowy *wojs.* бастіóнний, бастіóновий.
bastować, -tuję, -tujesz, -tował *pot.* здавáтися (здаюся, здаєшся), пасувáти, -сýю, -сýєш.
bastylia *ż., hist.* фортéця.
Bastylia *ż., hist.* Бастíлія.
Basutoland, -du, *m.* Басýтоленд, -ду.
basy, -sów, *blp., pot.* 1) удáри (*батогами, киями тощо*); 2) знáки від удáрів.
basza, -szy, *lm.* **-szowie,** *m.* пашá.
Baszkir, *lm.* **-rowie,** *m.* башкир, -ра, башкирин.
Baszkiria *ż.* Башкирія.
Baszkirka *ż.* башкирка.
baszkirski башкирський.
baszłyk *m.* башлик, -кá.
baszta *ż.* 1) бáшта, вéжа; 2) *перен.* оплóт, -ту, твердиня; ◊ *військ. мор.* ~ b o j o w a бойовá рýбка; ~ w o d n a водокáчка.
baszybuzuk *m., hist.* башибузýк.

baś! baś! *wkrz.* *(на овець)* бир-бир! базь-базь!
baśniarka *ż.* 1) казкáрка; 2) áвторка казóк.
baśniarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) казкáр, -ря́; 2) áвтор казóк.
baśniowy казкóвий; бáєчний. *Пор.* **baśń.**
baśń *ż.* кáзка; *(перен. — ще)* бáйка.
bat I, **-ta,** *m.* 1) батíг, -тогá; пýга *(рідко)*; s t r z e l a ć z **~ta** ля́скати батогóм; 2) *(лише в мн.)* *перен.* тілéсна кáра; ◊ d a ć k o m u **~ty** вúсікти, -січу, -січеш, відшмагáти, відбатóжити (когó).
bat II, **-tu,** *m., mor.* бóтик.
batalia *ż., wojs., przest.* батáлія.
batalion, -nu, *wojs., m.* батальйóн, -ну.
batalionowy *wojs.* батальйóнний.
batalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szt.* баталíст.
batalistyczny *szt.* баталістúчний.
Batawia *ż., hist.* Батáвія.
bateria *ż., wojs., el.* батарéя; *військ.* ~ b u t l i g a z o w y c h колéкторна батарéя газобалóнів; *військ.* ~ k a r a b i n ó w m a s z y n o w y c h p r z e c i w l o t n i c z y c h зенíтна кулемéтна батарéя; *військ.* ~ m o t o r o w a моторизóвана батарéя; *військ.* ~ m o ź d z i e r z y мортúрна батарéя; *військ.* ~ r e f l e k t o r ó w прожéкторна батарéя; ~ s u c h y c h o g n i w e l e k t r y c z n y c h батарéя сухúх елемéнтів; *перен. жарт.* ~ f l a s z e k батарéя пляшóк.
bateryjny *wojs., el.* батарéйний.
batiar *m. див.* **baciar(z).**
batog *m.* батíг, -тогá; пýга *(рідше)*.
batorówka *ż., hist.* 1) шáпка часíв королá Батóрія; 2) шáбля часíв королá Батóрія.
batożyć, -żę, -żysz, -żył батóжити, -тóжу, -тóжиш.
Batum, -mu, *m.* Батýмі *(невідм.)*.
batumski батýмський.
batuta *ż.* диригéнтська пáличка.
batyk, -ku, *m., szt.* бáтик.
batymetr, -ru, *m., spec.* батóметр, -ра.
batymetria *ż., spec.* батимéтрія.
batyst, -tu, *m., tkac.* батúст, -ту.
batystowy *tkac.* батúстовий.
bawar *blm., m., pot.* бавáрське пúво.
Bawarczyk, *lm.* **-cy,** *m.* бавáрець, -рця.
Bawaria *ż.* Бавáрія.
Bawarka *ż.* бавáрка.
bawarski бавáрський.
bawełna *ż.* 1) бавóвна; 2) *бот.* *(gossypium)* бавóвник, -ку; ◊ *хім.* ~ s t r z e l n i c z a піроксилíн, -ну; *перен.* o b w i j a ć w **~nę** говорúти нáтяками, говорúти непря́мо, закидáти наздогáд, золотúти пілю́лю.
bawełniak *m.* 1) бавóвняна тканúна; 2) каптáн з бавóвняної тканúни.
bawełnianka *ż.* 1) бавóвняна тканúна; бавовня́нка *(розм.)*; 2) спіднúця з бавóвняної тканúни.
bawełniany бавóвняний.
bawełniarski: p r z e m y s ł ~ бавóвняна промислóвість, -вості.
bawełniarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* фабрикáнт бавóвняних вирóбів.
bawełniasty схóжий на бавóвну.
bawełniczy *див.* **bawełniarski.**
bawialnia *ż.* вітáльня.
bawialny: p o k ó j ~ *див.* **bawialnia.**
bawić, -wię, -wisz, -wił 1) (gdzie, u kogo) перебувáти, проживáти (де, в кóго); g d z i e o n o b e c n i e **~wi?** де він тепéр перебувáє (проживáє)? 2) (kogoś) забирáти у кóго (комý) час; n i e **baw** m n i e не забирáй у мéне чáсу; 3) (kogoś) *(розвеселяти)* бáвити, -влю, -виш, забавля́ти, розважáти (когó); //~ się 1) (czym) грáтися (чим); (w co) грáтися, гуля́ти (в що); ~ w c i u c i u b a b k ę грáтися (гуля́ти) в піжмурки (жмýрки); 2) *(весело проводити час)* розважáтися, забавля́тися;

~ rozmową розважáтися (забавля́тися) розмóвою; *перен.* ~ cudzym kosztem розважáтися (забавля́тися) на чужи́й рахýнок; 3) *(бенкетувати)* гуля́ти; 4) (czymś) *(перен. — несерйозно)* займáтися (чим); ~ głupstwami займáтися дурни́цями; trochę ~wił się sztuką він трóхи займáвся мистéцтвом; 5) *(про гаяння часу)* бари́тися, -рю́ся, -ри́шся, гáятися; nie baw się długo! не бари́ся дóвго! 6) (w kogoś) удавáти (стрóïти) з сéбе (когó).

bawidamek, -mka, *lm.* **-mkowie,** *m., przest., żart.* дáмський догі́дник.

bawidełko *n., zdr. див.* **bawidło.**

bawidło *n.* íграшка; *(перен. — ще)* зáбавка.

bawienie *n.* забавля́ння, розважáння; //~ **się** 1) гра, забáва; 2) розвáга, забáва; 3) гýлянка, гуля́ння; 4) заня́ття́; 5) барíння, гáяння; 6) удавáння з сéбе (когó). *Пор.* **bawić się.**

bawolę, -lęcia, *lm.* **-lęta, -ląt,** *m.* буйволеня́, -ня́ти.

bawoli бýйволовий.

bawolica *ż.* бýйволи́ця.

bawolina *ż.* бýйволове м'ясо, буйволя́тина.

bawół, -wołu, *m.* бýйвол.

baza *ż.* 1) *філос.* бáзис, -су; 2) *буд.* оснóва; *(з каменю, бетону тощо — ще)* фундáмент, -ту; *(колони)* бáза; 3) *лінгв., військ.* бáза; *військ.* ~ lotnicza авіаці́йна бáза, авіабáза; ◇ *військ. перен.* potężna ~ wypadowa потýжний плацдáрм, -му.

bazalt, -tu, *m., geol.* базáльт, -ту.

bazaltowy *geol.* базáльтовий.

bazar, -ru, *m.* базáр, -ру.

bazarnik, *lm.* **-cy,** *m.* торгóвець на базáрі; базáрник *(розм.).*

bazarowy базáрний.

bazgracz, *lm.* **-cze,** *m., żart., iron.* мазі́й, -зія́; *(про поганого поета)* писáка, віршомáз.

bazgrać, -rzę, -rzesz, -rał, *żart., iron.* мáзати (мáжу, мáжеш), ля́пати, мазю́кати, бáзграти.

bazgranina *ż., żart., iron.* базграни́на, мазани́на.

bazia *ż.* 1) *пестл.* овéчка, бáзя, бíря; 2) квітýчий верболíз, -лóзу; 3) *бот.* серéжка; *(розм. — ще)* кóтик.

bazować, -zuję, -zujesz, -zował базувáтися, -зýюся, -зýєшся.

Bazyleja *ż.* Бáзель.

Bazyli, -lego Васи́ль, -ля́.

bazylia *ż., bot. (ocimum basilicum)* васильки́ спрáвжні.

bazylika *ż.* бази́ліка.

bazylikowy бази́ліковий.

bazyliszek, -szka, *m.* 1) *зоол.* васи́ліск; 2) *перен.* злóбна (злíсна) люди́на.

bazyliszkowy 1) василíсковий; 2) злóбний, злíсний. *Пор.* **bazyliszek.**

baźka *ż., zdr. див.* **bazia.**

bażant *m., orn.* фазáн.

bażantarnia *ż.* фазáнник, фазáнячий двір (*род.* дворá).

bażantnik, *lm.* **-cy,** *m.* фазанóвод.

bażantowy *orn.* фазáнячий; ogród ~ фазáнячий птáшни́к, (*род.* птáшникá).

bażyna *ż., bot. (empetrum nigrum)* водя́нка чóрна.

bażynowate, -tych, *bot. (empetraceae)* водя́нкові, -вих.

bąbel, -bla, *lm.* **-ble,** *m.* 1) бýлька, бýльбашка, бáнька; 2) *мед.* пузи́р, -ря́, пухи́р, -ря́.

bąbelek, -lka, *m., zdr.* 1) бýлька, бýльбашка, бáнечка; 2) *(висяча прикраса)* висýлька, дармови́с.

bąblica *ż., med. (pemphigus)* пухирчáтка, пéмфігус.

bąblisty *med.* пухи́рчастий, пухи́ристий.

bączek, -czka, *m.* 1) *військ.* кільцé на лóжі гвинтíвки; 2) *зменш. див.* **bąk** 2; ◇ *перен.* puścić ~**czka** розпусти́ти плíтки́ (сенсаці́йні звісткú).

bądź *sp.* чи, чи то; ~ (to) ... ~ (to) абó ... абó, чи ... чи.

bądź co bądź *przsł.* як-не-як, все ж таки; ~ starał się spełnić obowiązek як-не-як він старався виконати обов'язок.
bąk *m.* 1) *орн.* *(botaurus stellaris)* бугай водяний; 2) *ент.* *(tabanus bovinus)* óвід (*род.* óвода), гедзь; 3) *(про іграшку)* дзиґа; puszczać ~ka крутити дзиґу; 4) *жарт.* розпущена дитина; 5) стрілка цибулі; ◊ ~ka strzelić зробити дурницю; zbijać ~ki байдикувати, -кую, -куєш, байдики бити (б'ю, б'єш).
bąkać, bąknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) мурмотати, -мочу, -мó-, чеш, промурмотати, мурмотіти, -мочу, -мотиш, промурмотіти, бо[у]рмотати, пробо[у]рмотати, бо[у]рмотіти, пробо[у]рмотіти, мимрити, промимрити, бубоніти, пробубоніти; *однокр.* бовкнути, муркнути, мугикнути; ani ~nął навіть не муркнув (не мугикнув); 2) *(лише недокон.)* *розм.* читати по складах.
bąkanie *n.* 1) мурмотання, мурмотіння, бо[у]рмотання, бо[у]рмотіння, мимрення, бубоніння; 2) *див.* **bąkanina** 1. *Пор.* **bąkać.**
bąkanina *ż., pot.* 1) *перен.* читання по складах; 2) *див.* **bąkanie** 1.
bąknąć *див.* **bąkać.**
bąkowaty подібний до óвода (гéдзя).
be *n., muz.* сі бемоль.
bean, *lm.* **-ny,** *m.* 1) *шкіл. іст.* новак, -кá, новачок, -чкá; 2) *іроí.* неотéса.
Beata Беáта.
beatrycze *ż., poet., żart.* дáма сéрця.
bebech *(częściej w lm.)* **-chy, -chów,** *m., rub.* *(нутрощі а. постіль)* бéбехи, -хів; ◊ ~**chy** mi się przewracają в мéні аж кипить *(від злості)*; *розм. жарт.* z ~**chami** poczciwy наскрізь чéсний.
beczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli, beknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) бéкати, бéкнути, мéкати, мéкнути; 2) *(жарт. — про людину)* плáкати (плáчу, плáчеш), заплáкати; *підсил.* ревіти, -вý, -вéш, заревіти; 3) *(лише недокон.)* *(жарт. — на інструменті)* терликати, цигикати; *(несхв. — про інструмент)* ревіти; 4) *(лише докон.)* *перен. жарт., фам.* поплатитися, -плачýся, -плáтишся, зазнáти втрат; *(в карти)* програти.
beczenie *n.* 1) бéкання, мéкання; 2) плач (*род.* плáчý); рев, -ву. *Пор.* **beczeć** 1, 2.
beczka *ż.* 1) бóчка; *(перен. глузливо — про людину — ще)* черевáнь, -ня, пузáнь; 2) *(ав. — фігура пілотажу)* бóчка; ◊ *(перен. — про марнотратного)* ~ bez dna дірявий мішóк, -шкá; *перен.* zacząć z innej ~**ki** змінити тéму розмóви; *перен.* zjeść z kim ~**kę** soli з'їсти з ким пуд сóлі.
beczkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) розливáти в бóчки; 2) пакувáти в бóчки.
beczkowanie *n.* 1) розливáння в бóчки; 2) пакувáння в бóчки.
beczkowaty бочкоподібний, бочкувáтий.
beczkowóz, -woza, *m.* бочковóз.
beczkowy бочковий; piwo ~**we** бочковé (розливнé) пиво.
beczkówka *ż.* клéпка.
beczułeczka *ż., zdr.* *див.* **beczułka.**
beczułka *ż., zdr.* бóчечка, барильце.
bedel *m.* *див.* **pedel.**
bednarczyk, *lm.* ~**ki,** *m.* 1) *(учень)* бондарчýк, -кá; 2) *(син бондаря)* бондарéнко.
bednarka I *ż.* 1) *(про жінку)* бóндар, -ря; бóндарка *(розм.)*; 2) *(жінка бондаря)* бондариха, бóндарка.
bednarka II *ż.* *(ремесло)* бóндáрство, бондарювáння.
bednarski бóндáрський.
bednarstwo *n.* бóндáрство, бондарювáння.
bednarz, *lm.* **-rze,** *m.* бóндар, -ря.

bednarzowa, -wej, *ż. див.* **bednarka** 2.
bednarzówna *ż. (дочка бондаря)* бондарівна.
bedniarnia *ż.* бондáрня, бóндáрська майстéрня.
beduin, *lm.* **-ni,** *m.* бедуї́н.
befsztyk *m., kul.* біфштéкс.
begonia *ż., bot.* бегóнія.
bej, *lm.* **-jowie,** *m.* бей.
bejc, -cu, *m.* 1) протрáва; 2) маринáд, -ду. *Пор.* **bejcować.**
bejcować, -cuję, -cujesz, -cował 1) *хім.* протравля́ти, протрáвлювати, -люю, -люєш; 2) *кул.* маринувáти, -нýю, -нýєш.
bejcowanie *n.* 1) протравля́ння, протрáвлювання; 2) маринувáння. *Пор.* **bejcować.**
bejcowy *chem.* протравни́й; **~we** b a r w n i k i протравні фáрби (*род.* фарб).
bek, -ku, *m.* 1) бéкання, мéкання; 2) *перен.* плач (*род.* плáчý); рев, -ву; ◊ *розм.* d o s y ć t y c h **~ków** бýде (гóді) ревти́, гóді рю́м(с)ати. *Пор.* **beczeć** 1, 2.
beka *ż., zgr.* вели́ка бóчка.
bekać *myśl. (про оленя)* парувáтися, -рýється, спарóвуватися, -вується.
bekanie *n., myśl.* парувáння (спарóвування) óленів.
bekas *m.* 1) *орн.* бекáс, барáнчик; 2) *перен. див.* **beksa.**
bekasi *orn.* бекаси́ний.
bekasiątko *n., zdr., orn., pieszcz.* бекася́, -ся́ти, бекася́тко.
bekasica *ż., orn.* сáмка бекáса; бекаси́ха *(розм.).*
bekasowy *див.* **bekasi.**
bekawisko *n.* місце парувáння óленів.
bekiesza *ż.* бекéша.
bekieszowy бекéшний, бекéшовий.
bekliwy *przen.* плакси́вий, плачли́вий.
beknąć *див.* **beczeć.**
bekon, -nu, *m.* бéкóн, -ну.
bekoniarnia *ż.* бéкóнний (бéкóновий) завóд, -ду.
bekoniarstwo *n.* бéкóнне (бéкóнове) виробни́цтво.
beksa, -sy, *m. і ż.* плаксі́й, -сія́ (*ч. р.*); плаксі́йка (*ж. р.*); плáкса, рéва, рю́мса (*ч. р. і ж. р.*).
bela *ż., handl. (вовни, бавовни тощо)* кі́па; *(сукна)* сувíй, -вóю; *(паперу)* дéсять стіп; ◊ *перен.* p i j a n y j a k **~** п'я́ний як чіп (як ніч, як хлющ, як хлю́ща, як дим).
beleczka *ż., zdr., bud. див.* **belka.**
belemnit, -tu, *m., paleont.* белемнíт.
beletrysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* белетри́ст.
beletrystka *ż.* белетри́стка.
beletrystyczny белетристи́чний.
beletrystyka *ż.* белетри́стика.
belfer, -fra, *lm.* **-frowie** *a.* **-fry,** *m., żart., pogardl.* учи́тель.
belferek, -rka, *lm.* **-rkowie,** *m., zdr., żart.* молоди́й учи́тель.
belferka *ż., żart., pogardl.* 1) учи́телька; 2) *(дія)* учителювáння.
belferski *żart., pogardl.* учи́тельський.
belfrować, -ruję, -rujesz, -rował, *żart., pogardl.* учителювáти, -лю́ю, -лю́єш.
Belg, *lm.* **-gowie,** *m.* бельгíєць, -гíйця.
Belgia *ż.* Бéльгія.
Belgijczyk, *lm.* **-cy,** *m. див.* **Belg.**
Belgijka *ż.* бельгíйка.
belgijski бельгíйський.
Belgrad, -du, *m.* Белгрáд.
belgradzki белгрáдський.
belka *ż., bud.* 1) бáлка; 2) *(обпиляна колода)* брус; ◊ **~** w a g i корóмисло терезíв.
belkować, -kuję, -kujesz, -kował, *bud.* клáсти (укладáти) бáлки.
belkowanie *n.* 1) бáлочне перекриття́; 2) *(дія)* укладáння бáлок.
belkowina *ż., zb., bud.* дéрево, придáтне на бáлки (брýси), брусовé дéрево.
belkowy *bud.* 1) бáлочний; 2) брусови́й. *Пор.* **belka.**
belladona *ż., farm., bot.* белладóнна.
beluarda *ż., wojs., hist.* 1) оборóнна бáшта (вéжа); 2) облóгова

(кріпосна́) рухо́ма ба́шта (ве́жа); 3) бастіо́н, -ну.
belweder, -ru, *m.* 1) *архіт.* бельведе́р, -ра; 2) *бот.* (*linaria*) льоно́к, -нку́.
belwederczyk, *lm.* **-cy,** *m., hist.* уча́сник на́паду на варша́вський Бельведе́р (*під час повстання 1830 р.*).
belzebub *m., mit.* вельзеву́л.
bełkot I, **-tu,** *m.* 1) бе́лькіт, -коту, белькота́ння, белькоті́ння; 2) бу́лькання, булькота́ння, булькоті́ння; 3) ле́пет, -ту; *пор.* **bełkotać;** 4) *мисл.* токува́ння (кльо́чення) те́терева; ◊ *фам., жарт.* przytrzymaj troche ten twój ~ прикуси́ язика́ (язи́к).
bełkot II, **-ta,** *lm.* **-ty,** *m.* косноязи́чний, -ного, недорі́куватий, -того, недорі́ка.
bełkotać, -koczę, -koczesz (*rzadziej* **-kocę, -kocesz**), **-kotał** 1) (*неясно говорити*) белькота́ти, -кочу́, -ко́чеш, белькоті́ти, -кочу́, -коти́ш; 2) (*перен. — про рідину*) бу́лькати; *підсил.* булькоті́ти; 3) (*про дитину, шум хвиль тощо*) лепета́ти, -печу́, -пе́чеш.
bełkotanie *n.* 1) *див.* **bełkot** I, 1—3; 2) *мед. див.* **bełkotliwość** 3.
bełkotka *ż., pot.* торохті́йка, цокоту́ха.
bełkotliwość *ż.* 1) белькотли́вість, -вості; 2) гомі[о]нли́вість, говорли́вість, гові́ркість, -кості; 3) косноязи́чність, -ності, недорі́куватість, -тості, недомо́вність. *Пор.* **bełkotliwy.**
bełkotliwy 1) белькотли́вий; 2) *перен.* гомі[о]нли́вий, говорли́вий; **~we** fale гомі[о]нли́ві (говорли́ві) хви́лі (*род.* хвиль); 3) *мед.* косноязи́чний, недорі́куватий, недомо́вний.
bełtać бо́втати; (*ложкою, колотівкою тощо — ще*) колоти́ти, -лочу́, -ло́тиш.
bełtanie *n.* бо́втання; колоті́ння. *Пор.* **bełtać.**
bełtanina *ż., pogardl.* (*про поганий напій*) бо́втанка.
bemol, *lm.* **-le,** *m., muz.* бемо́ль.
bemolowy *muz.* бемо́льний.
benedyk(t), -k(t)u, *m., bot.* (*geum urbanum*) гравіла́т, -ту.
Benedykt Бенеди́кт, Венеди́кт.
benedyktyn, -nu, *m.* бенедикти́н, -ну.
beneficjant, *lm.* **-nci,** *m., hist.* 1) володі́лець (вла́сник) бенефі́ції; 2) той, що надає́ бенефі́ції.
beneficjariusz, *lm.* **-sze,** *m., hist. див.* **beneficjant.**
beneficjum, *lp. nieodm., lm.* **-ja, -jów,** *n., hist.* бенефі́ція, бенефі́цій.
benefis, -su, *m., teatr.* бенефі́с, -су; koncert dany na jego ~ конце́рт улашто́ваний на його́ бенефі́с.
benefisant, *lm.* **-nci,** *m., teatr.* бенефіціа́нт.
benefisantka *ż., teatr.* бенефіціа́нтка.
benefisowy *teatr.* бенефі́сний.
Bengalia *ż.* Бенга́лія.
bengalina *ż., tkac.* бенгалі́н, -ну.
bengalski бенга́льський; ogień ~ бенга́льський вого́нь (*род.* вогню́).
beniaminek, -nka, *lm.* **-nki,** *m., pot.* 1) наймоло́дша дити́на, мізи́нчик; 2) *перен.* люби́мчик, пестю́нчик.
benzoes, -su, *m., chem.* бензо́й, -зо́ю.
benzoesowy *chem.* бензо́йний; żywica **~wa** бензо́йна смола́.
benzoil, -lu, *m., chem.* бензоі́н, -ну.
benzol, -lu, *m., chem.* бензо́л, -лу.
benzyna *ż.* бензи́н, -ну.
benzynomierz, *lm.* **-rze,** *m., tech.* бензиномі́р, -ра.
benzynowy бензи́новий; ◊ kuchenka (maszynka) **~wa** бензи́нка; motor ~ бензиномото́р, -ра; stacja **~wa** наливни́й (заправни́й) пункт, -ту.
Beograd *m. див.* **Belgrad.**

ber, bru *a.* **beru,** *m., bot.* *(panicum italicum)* італійське просо.
bera *ż., sad.* бéра.
berajter, *lm.* **-rzy,** *m., przest.* берéйтор, -ра.
berajterka *ż., przest.* 1) *(про жінку)* берéйтор, -ра; берéйторка *(розм.)*; 2) профéсія берéйтора, берéйторство.
berajternia *ż., przest.* манéж, -жу.
berajterski *przest.* берéйторський.
berbeć, *lm.* **-cie,** *m., pot.* карапýз, маля́, -ля́ти.
berberyna *ż., farm.* берберúн, -ну.
berberys, -su, *m., bot.* *(berberis)* барбарúс, -су, байбарúс.
berberysowate, -tych, *bot.* *(berberidaceae)* барбарúсові, -вих.
berberysowy барбарúсний, барбарúсовий.
berdanka *ż.* бердáнка.
berdysz, *lm.* **-sze,** *m., hist.* бердúш, -шá, топірéць, -рця́, протазáн.
berecik *m., zdr.* берéтик.
berek I, **-rka,** *lm.* **-rkowie,** *m., żart.* хабáрник.
berek II, **-rka,** *m., bot.* *(crataegus azarolus)* глід велúкий.
berek III: b a w i ć s i ę w ~**rka** грáтися в квачá.
bereka *ż., bot.* *(mespilus)* мушмулá.
beret, -tu, *m.* берéт.
Berezyna *ż.* Березінá.
bergamot, -tu, *m., farm.* бергамóтове мáсло.
bergamo[u]ta *ż., sad.* бергамóт.
bergamo[u]towy *sad.* бергамóтовий, бергамóтний.
bergryn, -nu, *blm., m., mal., min.* берг-грю́н, гірськá зéлень, -ні, мíдна зéлень, землúстий малахíт, -ту.
beri-beri, *nieodm., n., med.* *(polyneuritis tropica)* бéрі-бéрі *(невідм.)*.
Beringa: M o r z e ~ *n.* Бéрінгове мóре.
berkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., arch.* бéрковець, -ківця.
berkut *m., orn.* бéркут.
berlacz *(częściej w lm.)* **-cze, -czy,** *m.* повстяні бóти *(род.* бот).
Berlin *m.* Берлíн.
berliniarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* 1) влáсник берлúни; 2) робітнúк на берлúні.
Berlinka *ż.* берлíнка, мéшканка Берлíна.
berlinka *ż., spec.* берлúна.
Berlińczyk, *lm.* **-cy,** *m.* берлíнець, -нця, мéшканець Берлíна.
berliński берлíнський.
berło *ż.* 1) *іст.* скíпетр, -ра; бéрло *(рідко)*; *(перен. — ще)* влáда; s i ę g a ć p o ~ зазіхáти на влáду, прáгнути влáди; 2) *(у птахоловів)* жердúна, тичúна; ◊ *зал.* ~ p o c i ą g o w e залізнúчний жезл.
berma *ż., wojs.* бéрма.
Bermudy, -dów, *blp.* Бермýдські островú, -вíв.
bermyca *ż., wojs. hist.* висóка хутрянá шáпка.
Bern *m.* Берн.
Bernard Бернáрд.
bernardynek, -nka, *m., bot.* *(aconitum)* аконíт, -ту.
Berno *n.* Брно.
berta: g r u b a ~ *wojs. hist.* важкá гармáта, бéрта.
bertram, -mu, *m., bot.* *(pyrethrum)* марýна.
bertramowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. див.* **bertram.**
beryl, -lu, *blm., m., min.* берúл.
berylowy *min.* берúловий.
Besarabia *ż.* Бессарáбія.
besarabski бессарáбський.
besemerować, -ruję, -rujesz, -rował *hut.* бесемерувáти, -рýю, -рýєш.
besemerowanie *n., hut.* бесемерувáння.
besemerownia *ż., hut.* завóд для бесемерувáння.
besemerowski *hut.* бесемéрівський; ~ p i e c бесемéрівська піч *(род.* пéчі); ~**ka** s t a l бесемéрівська сталь, -лі.
besować, -suję, -sujesz, -sował *tech.* *(камінь, кість)* фарбувáти, -бýю, -бýєш, крáсити (крáшу, крáсиш); *(дерево)* морúти, -рю́, -рúш.
besowanie *n., tech.* фарбувáння,

кра́шення, красі́ння; морі́ння. *Пор.* **besować.**
bessa *ż., handl., fin.* 1) зни́ження, бе́са; 2) біржова́ спекуля́ція на зни́женні (на бе́сі).
bestia *ż.* 1) (ди́кий кровоже́рливий) звір, -ра; 2) *(про людину)* бе́стія, не́люд, бузуві́р, -ра.
bestializm, -mu, *m.* звіря́чість, -чості, бестіалі́зм, -му.
bestialnie по-звіря́чому.
bestialny *bezp., przen.* звіря́чий.
bestialsko звіря́че.
bestialstwo *przen.* звí́рство, звіря́чі інсти́нкти, -тів.
bestwić, -wię, -wisz, -wił (kogo) 1) розпаля́ти в ко́му звіря́чі інсти́нкти; 2) збу́джувати в ко́му при́страсть; *//*~ **się** *див.* **bestwieć.**
bestwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli 1) звірі́ти; 2) *(вести розпусне життя)* розбе́щуватися, -щуюся, -щуєшся.
bestyjka *ż., zdr., pieszcz., pot.* ше́льма.
bestyjstwo *n.* 1) *розм.* ни́зькість, -кості, пі́длість, -лості; 2) *див.* **bestialstwo.**
beszamel, -lu, *blm., m., kul.* бешаме́ль, -лі.
besztać *pot.* ла́яти, бе́штати.
besztanie *n., pot.* ла́йка; *(дія — ще)* ла́яння.
besztanina *ż. див.* **besztanie.**
bet I, *(częściej w lm.)* **-ty, -tów,** *m., żart. (постіль)* бе́бехи, -хів.
bet II *m., karc.* 1) про́граш, -шу; 2) про́грана ста́вка.
betaina *ż., chem.* бетаї́н, -ну.
betel, -lu, *blm., m., bot.* бе́тель, -лю.
betol, -lu, *m., chem.* бето́л, -лу.
beton, -nu, *m.* бето́н, -ну.
betoniarka *ż., bud.* бетономіша́лка.
betoniarnia *ż.* бето́нний заво́д, -ду.
betoniarstwo *n.* бето́нне виробни́цтво.
betoniarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* бето́нник, бетоня́р, -ра, бетонува́льник.
betonować, -nuję, -nujesz, -nował *bud.* бетонува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
betonowanie *n., bud.* бетонува́ння.
betonownia *ż. див.* **betoniarnia.**
betonowy бето́нний, бето́новий.
bez(e) I *przyim.* без; **beze** m n i e без ме́не; ◊ ~ n a m y s ł u не заду́муючись; ~ w z g l ę d u n a t o незважа́ючи (невважа́ючи) на те; z w o l ą c z y ~ w o l i хо́ч-не-хо́ч, ра́дий чи не ра́дий, во́лею чи нево́лею.
bez II, **bzu,** *m., bot.* бузо́к, -зку́.
beza *ż., cuk.* безе́ *(невідм.).*
bezakcentowość *ż., lingw., przen.* ненаголо́шеність, -ності.
bezakcentowy *lingw.* ненаголо́шений.
bezakcyzny безакци́зний.
bezanmaszt, -tu, *m., mor.* біза́ньщо́гла.
bezapelacyjnie безапеляці́йно.
bezapelacyjny безапеляці́йний.
bezawaryjny безаварі́йний.
bezazotowy *chem.* безазо́тний.
bezbarwnie безба́рвно; безко́лірно. *Пор.* **bezbarwny.**
bezbarwność *ż.* безба́рвність, -ності; безко́лірність. *Пор.* **bezbarwny.**
bezbarwny безба́рвний; *(прям. — ще)* безко́лірний.
bezbłędnie безпомилко́во, непохи́бно, непоми́льно.
bezbłędność *ż.* безпомилко́вість, -вості, непохи́бність, -ності, непоми́льність.
bezbłędny безпомилко́вий, непохи́бний, непоми́льний.
bezbolesność *ż.* безбо́лісність, -ності.
bezbolesny безбо́лісний.
bezboleśnie безбо́лісно.
bezbożnica *ż.* безві́рниця, безбо́жниця.
bezbożnictwo *n. див.* **bezbożność.**
bezbożniczy безві́рницький.
bezbożnik, *lm.* **-cy,** *m.* безві́рник, безбо́жник.
bezbożność *ż.* безві́р'я, безбо́жність, -ності.
bezbożny безві́рний, безбо́жний.
bezbrakowo: p r a c o w a ć ~ працюва́ти без бра́ку.
bezbrodny 1) без бро́ду; 2) *(не-*

рен. — про глибину) бездóнний; 3) *(про пустиню тощо)* непрохіднйй.
bezbrody безборóдий.
bezbronnie беззáхйсно.
bezbronność *ż.* беззáхйсність, -ності.
bezbronny беззáхйсний.
bezbrzeże *n.* безберéжжя, бéзкрай, -краю, безмéжжя.
bezbrzeżnie 1) безберéжно; 2) безмéжно. *Пор.* **bezbrzeżny.**
bezbrzeżność *ż.* 1) безберéжність, -ності; безкрáїсть, -рáйості, безкрáйність; 2) безмéжність. *Пор.* **bezbrzeżny.**
bezbrzeżny 1) безберéжний, безберéгий; 2) *(що не має кінця)* безкрáїй, безкрáйній, безмéжний.
bezcelowo безцíльно; дарéмно. *Пор.* **bezcelowy.**
bezcelowość *ż.* безцíльність, -ності; дарéмність. *Пор.* **bezcelowy.**
bezcelowy безцíльний; *(безрезультатний — ще)* дарéмний; z a b i e g i ~**we** дарéмні (мáрні) зáходи (старáння, намагáння).
bezcenność *ż.* безцíнність, -ності; неоцінéнність, неоцінúмість, -мості, неоцíнність. *Пор.* **bezcenny.**
bezcenny безцíнний; *(перен. — ще)* неоцінéнний, неоцінúмий, неоцíнний.
bezceremonialnie безцеремóнно.
bezceremonialność *ż.* безцеремóнність, -ності.
bezceremonialny безцеремóнний.
bezchlebny безхлíбний.
bezchmurnie безхмáрно.
bezchmurny безхмáрний.
bezcielesność *ż.* безтілéсність, -ності; безплóтність. *Пор.* **bezcielesny.**
bezcielesny безтілéсний; безплóтний *(заст.)*.
bezcieleśnie безтілéсно; безплóтно. *Пор.* **bezcielesny.**
bezcierniowy 1) без колючóк; 2) *(про рибу)* без остéй, безóстий.
bezczelnie нахáбно, зухвáло.
bezczelność *ż.* нахáбство, нахáбність, -ності, зухвáлість, -лості, зухвáльство.
bezczelny нахáбний, зухвáлий.
bezcześcić, -czeszczę, -cześcisz, -cześcił безчéстити, -чéщу, -чéстиш, неслáвити, -влю, -виш, ганьбúти, -блю́, -бúш.
bezcześć *ż.* безчéстя, ганьбá.
bezczyn, -nu, *m.* бездíяльність, -ності.
bezczynnie бездíяльно.
bezczynność *ż.* бездíяльність, -ності.
bezczynny бездíяльний; c z ł o w i e k ~ бездíяльна людúна; ◊ *торг.* k a p i t a ł ~ заморóжений (мéртвий) капітáл, -лу; *перен.* u m y s ł ~ квóлий рóзум, -му.
bezdarny бездáрний.
bezdech, beztchu, *m., med. (apnoë)* апнóе; відсýтність дúхальних рýхів.
bezdennie бездóнно; безмéжно. *Пор.* **bezdenny.**
bezdenność *ż.* бездóнність, -ності; безмéжність. *Пор.* **bezdenny.**
bezdenny бездóнний; *(перен.—ще)* безмéжний.
bezdeń *ż.* безóдня; *(глибокий обрив)* прíрва, провáлля.
bezdeszczowy без дощý.
bezdnia *ż., див.* **bezdeń.**
bezdolny безталáнний; бездóльний *(рідко)*.
bezdomie *n.* бездóмність, -ності; безпритýльність. *Пор.* **bezdomny.**
bezdomny бездóмний; *(позбавлений притулку — ще)* безпритýльний.
bezdroże *n.* 1) бездорíжжя; 2) *перен.* непрáвильний життéвий шлях *(род.* шляхý), манівцí, -цíв; z a b r n ą ć w ~**ża** збúтися з дорóги (з путтá), зійтú на манівцí.
bezdrożny бездорíжний.
bezdrutowy бездротóвий; k o m u n i k a c j a ~**wa** бездротóвий зв'язóк, -зкý.
bezdrzewie *n.* мíсце, не засáджене дерéвами.

bezdrzewność *ż.* відсутність дерев.
bezdzietny бездітний.
bezdrzewny не засаджений деревами; без дерев; **~na** o k o l i c a місцевість без дерев; ◊ *тех.* p a p i e r ~ папір без деревної маси.
bezdusznie бездушно.
bezduszność *ż.* бездушність, -ності, бездушшя.
bezduszny бездушний.
bezdymny бездимний.
bezdziedziczny 1) без потомків (нащадків), бездітний; 2) *юр.* позбавлений спадщини (спадку); ◊ *юр.* **~na** m a s a виморочне майно, відумерщина.
bezdzietnie бездітно.
bezdzietność *ż.* бездітність, -ності.
bezdzietny бездітний.
bezdźwięcznie 1) беззвучно, безгучно; 2) глухо. *Пор.* **bezdźwięczny.**
bezdźwięczność *ż.* 1) беззвучність, -ності, безгучність; 2) глухість, -хості. *Пор.* **bezdźwięczny.**
bezdźwięczny 1) беззвучний, безгучний; **~nym** g ł o s e m беззвучним голосом; 2) *лінгв.* глухий.
bezeceństwo *n.* неподобство, мерзота.
bezecnica *ż.* безчесна жінка; ледащиця *(розм.).*
bezecnić, -nię, -nisz, -nił, *przest.* безчестити, -чещу, -честиш, неславити, -влю, -виш, ганьбити, -блю, -биш.
bezecnie безчесно, ганебно.
bezecnik, *lm.* **-cy,** *m.* безчесний, -ного.
bezecność *ż.* безчесність, -ності, ганебність.
bezecny безчесний, ганебний.
bezforemność *ż.* безформність, -ності.
bezforemny безформний.
bezfrasobliwy безтурботний, безжурний.
bezgłos, -su, *m., med.* афонія, втрата голосу, беззвучність голосу.
bezgłosy *bezp., przen.* безголосий, без голосу.
bezgłowy *bezp., przen.* безголовий, без голови; p o t w ó r ~ страхіття без голови (безголове); *перен.* **~wa** d z i e w c z y n a безголова дівчина.
bezgorączkowy *med.* *(apyreticus)* безгарячковий.
bezgotówkowy *fin.* безготівковий, безгрошовий, безгрошевий.
bezgranicznie безмежно.
bezgraniczność *ż.* безмежність, -ності, безкраїсть, -райості, безкрайність.
bezgraniczny безмежний, безкраїй, безкрайній.
bezgrzesznie *przest.* безгрішно.
bezgrzeszność *ż., przest.* безгрішність, -ності.
bezgrzeszny *przest.* безгрішний.
bezgrzywy безгривий.
bezgwiezdny беззоряний.
bezhołowie *n., pot.* безтолковщина.
bezideowość *ż.* безідейність, -ності.
bezideowy безідейний.
bezimieniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* безіменний, -ного; *(автор)* анонім.
bezimiennie безіменно; анонімно. *Пор.* **bezimienny.**
bezimienność *ż.* безіменність, -ності; анонімність. *Пор.* **bezimienny.**
bezimienny безіменний; *(про автора — ще)* анонімний.
bezindukcyjny *fiz.* безіндукційний.
bezinteresownie безкорисливо, некорисливо.
bezinteresowność *ż.* безкорисливість, -вості, некорисливість.
bezinteresowny 1) безкорисливий, некорисливий; 2) *(без грошової винагороди)* безплатний; **~ne** z a j ę c i e безплатне заняття.
bezistotny неістотний; *(що не стосується суті — ще)* непосутній.
bezjęzyczny 1) без'язикий; 2) *перен.* німий, безсловесний.
bezkarnie безкарно; t o m u ~ n i e u j d z i e це йому безкарно (так) не минеться.
bezkarność *ż.* безкарність, -ності.
bezkarny безкарний.

bezkielny без іклів, безіклий.
bezklasowy безкла́совий; **~we** społeczeństwo безкла́сове суспільство.
bezkłopotliwy безтурбо́тний, безжу́рний; młodość **~wa** безтурбо́тна (безжу́рна) мо́лодість, -дості.
bezkolorowy *див.* **bezbarwny.**
bezkompromisowy безкомпромі́сний.
bezkonkurencyjny поза конкуре́нцією; towar **~** това́р поза конкуре́нцією.
bezkoronowy *bot. (apetalus)* безпелюстко́вий.
bezkorzenny без ко́реня, безкорі́нний, безкорене́вий.
bezkostny безко́стий.
bezkotwiczny без я́коря, без'я́кірний.
bezkrańcowy *див.* **bezgraniczny.**
bezkres, -su, *m.* безме́жний (безкра́їй) про́стір (*род.* про́стору), безме́жжя, .бе́змір, -ру.
bezkresny безме́жний, безкра́їй, безкра́йній.
bezkreśnie безме́жно; *(без обмеження)* необме́жено.
bezkręgowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., zool. (evertebratus, invertebratus)* безхребе́тна твари́на; **~wce** безхребе́тні, -них.
bezkręgowy *zool.* безхребе́тний.
bezkrólewie *n., hist., przen.* міжцарі́в'я, міжкоролі́в'я.
bezkrwawo безкро́вно, без пролиття́ кро́ві.
bezkrwawy безкро́вний.
bezkrwistość *ż., med.* недокрі́в'я.
bezkrwisty *med.* недокрі́вний.
bezkrytycyzm, -mu, *m.* некрити́чність, -ності, безкрити́чність.
bezkrytycznie некрити́чно, безкрити́чно.
bezkrytyczny некрити́чний, безкрити́чний; **~** stosunek do sprawy некрити́чне (безкрити́чне) ста́влення до спра́ви.
bezksiężycowy безмі́сячний.
bezkształt, -tu, *m. див.* **bezkształtność.**

bezkształtnie 1) безфо́рмно; 2) амо́рфно. *Пор.* **bezkształtny.**
bezkształtność *ż.* 1) безфо́рмність, -ності; 2) амо́рфність. *Пор.* **bezkształtny.**
bezkształtny 1) безфо́рмний; 2) *мін., хім., мед.* амо́рфний.
bezkunsztownie нешту́чно; про́сто; безпосере́дньо. *Пор.* **bezkunsztowny.**
bezkunsztowność *ż.* нешту́чність, -ності; простота́; безпосере́дність. *Пор.* **bezkunsztowny.**
bezkunsztowny 1) нешту́чний; *(природний)* про́стий; *(що йде за внутрішнім потягом)* безпосере́дній; 2) *несхв.* приміти́вний, нему́дрий, нехи́трий.
bezkwiat, -tu, *m., bot.* горя́нка.
bezkwiatowe, '-wych, *bot. (apetalae)* безпелюстко́ві, -вих.
bezlesie *n.* безлі́сся.
bezleśność *ż. див.* **bezlesie.**
bezleśny безлі́сний, безлі́сий.
bezlik, -ku, *m.* бе́зліч, -чі, бе́злік, -ку.
bez liku *przsl.* без лі́ку, бе́зліч, си́ла.
bezlistny безли́стий.
bezlitosny безжа́лісний, безжа́льний.
bezlitość *ż.* безжа́лісність, -ності, безжа́льність.
bezlitośnie безжа́лісно, безжа́льно.
bezlotek, -tka, *m., orn.* пінгві́н.
bezlotność *ż.* 1) незда́тність літа́ти; 2) безкри́лість, -лості. *Пор.* **bezlotny.**
bezlotny 1) незда́тний літа́ти; 2) *перен.* безкри́лий.
bezludnie безлю́дно.
bezludność *ż.* безлю́ддя, безлю́дність, -ності.
bezludny безлю́дний.
bezludzie *n.* безлю́ддя, безлю́дне (незасе́лене) мі́сце.
bezład, -du, *m.* 1) безла́ддя, не́лад, -ду, бе́злад; 2) *мед. (ataxia)* атакся́, ро́злад координа́ції м'я́зови́х груп.
bezładnie безла́дно.
bezładność *ż. див.* **bezład.**
bezładny 1) безла́дний; 2) *мед.*

(atacticus) атактичний, некоординований.
bezłakność *ż., med. (inappetentia)* відсутність апетиту.
bezłodygowy *bot. (acaulis)* безстебловий.
bezłuski *biol.* безлуский.
bez mała *przst.* майже, мало не, трохи не; сливе *(розм.)*.
bezmałżeński безшлюбний; *(про чоловіка — ще)* безженний; *(про жінку — ще)* безмужній.
bezmian, -nu, *m.* безмін; *(пружинний)* кантар, -ра.
bezmiar, -ru, *m.* безмірність, -ності, безмежність, безмір, -ру; ◊ ~ n i e n a w i ś c i безмежна ненависть (зненависть).
bezmiernie безмірно; безмежно. *Пор.* **bezmierny.**
bezmierny безмірний; *(без меж)* безмежний, безкраїй.
bezmiesięczny *див.* **bezksiężycowy.**
bezmięsny 1) без м'яса; ~**ne** k o ś c i кості без м'яса; 2) *(про їжу)* не м'ясний, вегетаріанський; w i k t ~ вегетаріанське харчування, вегетаріанський стіл *(род.* стóлу).
bezmiłosiernie немилосердо.
bezmiłosierny немилосердий.
bezmocny: p r ą d ~ *el.* безватний струм, -му.
bezmocz, -czu, *m., med. (anuria)* анурія, відсутність сечі.
bezmownie 1) безмовно; мовчазно; 2) безсловесно, німо. *Пор.* **bezmowny.**
bezmowność *ż., med. (aphasia)* афазія.
bezmowny 1) безмовний; *(схильний мовчати)* мовчазний; 2) *перен.* безсловесний, німий.
bezmózgi безмозкий, безглуздий, безтямний.
bezmyślnie безглуздо, нісенітно; безтямно. *Пор.* **bezmyślny.**
bezmyślność *ż.* безглуздість, -дості, нісенітність, -ності; безтямність. *Пор.* **bezmyślny.**
bezmyślny безглуздий, нісенітний; *(що не розуміє)* безтямний.
beznadziejnie безнадійно; ~ c h o r y безнадійно хворий.
beznadziejność *ż.* безнадійність, -ності, безнадія.
beznadziejny безнадійний.
beznamiętnie безпристрасно, безстрасно; байдуже, байдужно; холодно. *Пор.* **beznamiętny.**
beznamiętność *ż.* безпристрасність, -ності, безстрасність; байдужість, -жості, байдужність; холодність, холод, -ду. *Пор.* **beznamiętny.**
beznamiętny безпристрасний, безстрасний; *(позбавлений інтересу до навколишнього життя)* байдужий, байдужний; *(дуже стриманий у виявi почувань)* холодний.
bez namysłu *przst.* не задумуючись.
beznasienny 1) *бот.* безнасінний; 2) *зоол.* безсім'яний.
beznogi безногий.
beznosy безносий.
bezobłoczny безхмарний.
bezobłudny нелицемірний.
bezobrotny *astr.* нерухомий; g w i a z d y ~**ne** нерухомі зорі *(род.* зір).
bezodpływowy *tech.* невідвідний.
bezogoniaste, -tych, *zool. див.* **bezogonowe.**
bezogonowe, -wych, *zool.* безхвості, -тих.
bezogonny безхвостий.
bezoki безокий.
bezokolicznik *m., gram.* неозначена форма дієслова, інфінітив.
bezokolicznikowy *gram.* інфінітивний.
bezorężny беззбройний.
bez osłonek *przst.* прямо, навпростець.
bezosobowy *gram.* безособовий.
bezowocnie 1) безплідно; 2) марно, даремно. *Пор.* **bezowocny.**
bezowocność *ż.* 1) безплідність, -ності; 2) марність, даремність. *Пор.* **bezowocny.**
bezowocny 1) безплідний, неплідний; 2) *перен.* марний, даремний; ~**ne** u s i ł o w a n i a даремні зусилля, -силь.

bezowy: ciastko **~we** безé *(невідм.)*.
bezpalcy безпáлий.
bezpamięć *ż., med. (amnesia)* амнезíя, забýтливість, -вості.
bez pamięci *przsl.* без пáм'яті, до нестя́ми; kochać ~ любúти до нестя́ми (шалéно).
bezpamiętnie нестя́мно, безтя́мно, до нестя́ми; zakochać się ~ закохáтися (влюбúтися) до нестя́ми (без пáм'яті).
bezpamiętny нестя́мний, безтя́мний; ◊ miłość **~na** кохáння до нестя́ми.
bezpański безхазя́йний, без госпóдаря.
bezpaństwowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* людúна без громадя́нства.
bezpaństwowy без громадя́нства.
bezpardonowy безпардóнний.
bez pardonu *przsl.* безпардóнно.
bezpartyjność *ż.* безпартíйність, -ності.
bezpartyjny безпартíйний.
bezpaszportowy безпáспортний.
bezpatentowy безпатéнтний, без патéнту.
bezpieczeństwo *n.* 1) *(властивість)* безпéчність, -ності; 2) *(відсутність небезпеки)* безпéка, безпéчність, -ності; ~ publiczne громáдська безпéка; ~ zbiorowe колектúвна безпéка; Rada **Bezpieczeństwa** ONZ Рáда Безпéки ООН; ◊ *тех.* klapa **~wa** запобíжний клáпан; ~ pracy охорóна прáці; *гірн.* lampa **~wa** запобíжна лáмпа Дéві.
bezpiecznie безпéчно.
bezpiecznik *m., tech.* запобíжник; *ел.* ~ korkowy штéпсельний запобíжник, запобíжна прóбка; *ел.* ~ napowietrzny повітря́ний запобíжник, запобíжник для повітря́ної провóдки (для повітря́них прóводів).
bezpiecznikowy: korek ~ *el.* запобíжна прóбка.
bezpiecznіś, *lm.* **-sie,** *m., żart., iron.* безтурбóтна людúна.
bezpieczny безпéчний.
bezpieniężny 1) безгрошовúй, безгрошéвий; 2) *(розм. — що не має грошей)* без грóшей.
bezpióry безпéрий.
bezplamy незаплямóваний, незаплáмлений.
bezplanowość *ż.* безплáновість, -вості.
bezplanowy безплáновий.
bezpłatkowe, -wych, *bot. (apetalae)* безпелюсткóві, -вих.
bezpłatnie безплáтно; дáром. *Пор.* **bezpłatny.**
bezpłatność *ż.* безплáтність, -ності.
bezpłatny безплáтний; *(одержаний даром — ще)* даровúй; nauka **~na** безплáтне навчáння; bilet ~ даровúй квитóк, -тká.
bezpłciowość *ż.* безстатéвість, -вості.
bezpłciowy безстатéвий.
bezpłodnie 1) безплíдно, неплíдно; 2) мáрно, дарéмно. *Пор.* **bezpłodny.**
bezpłodność *ż.* 1) безплíдність, -ності, неплíдність; неродю́чість, -чості; 2) дарéмність, мáрність. *Пор.* **bezpłodny.**
bezpłodny 1) безплíдний, неплíдний; *(про грунт)* неродю́чий; 2) *перен.* мáрний, дарéмний.
bezpoczątkowy одвíчний, вíчний, споконвíчний, безвíчний, безпочаткóвий.
bezpodmiotowo *gram.* безпідметóво, безсуб'éктно.
bezpodmiotowość *ż. gram.* безпідметóвість, -вості, безсуб'éктність, -ності.
bezpodmiotowy *gram.* безпідметóвий, безсуб'éктний.
bezpodstawnie необгрунтóвано, безпідстáвно.
bezpodstawność *ż.* необгрунтóваність, безпідстáвність.
bezpodstawny необгрунтóваний, безпідстáвний.
bezpokładowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* безпáлубне суднó.
bez porównania *przsl.* незрівня́нно.
bezposażnie *przest.* без прúданого.

bezposażny *przest.* без придáного; ◊ p a n n a **~na** безпридáнниця.

bezpostaciowość *ż., min.* аморфізм, -му.

bezpostaciowy *min.* амóрфний.

bezpośredni 1) безпосерéдній, прямий; **~nia** o d p o w i e d ź безпосерéдня відповідь, -ді; w y b o r y **~nie** прямі (безпосерéдні) вибори, -рів; 2) *перен.* безпосерéдній, щирий, прямий; c h a r a k t e r ~ безпосерéдній (прямий) харáктер, -ру.

bezpośrednio 1) безпосерéдньо, прямо; z w r ó c i ć s i ę d o k o g o ~ прямо (безпосерéдньо) звернýтися до кóго; 2) безпосерéдньо, щиро, прямо. *Пор.* **bezpośredni.**

bezpośredniość *ż.* 1) безпосерéдність, -ності; 2) безпосерéдність, щирість, -рості, прямотá. *Пор.* **bezpośredni.**

bezpotomnie без потóмків, без нащáдків, бездітно.

bezpotomność *ż.* бездітність, -ності.

bezpotomny без потóмків, без нащáдків, бездітний.

bezpotrzebnie непотрíбно.

bezpotrzebny непотрíбний.

bezpowietrzny безповітряний.

bezpowrotnie безповорóтно, без вороття́.

bezpowrotność *ż.* безповорóтність, -ності.

bezpowrotny безповорóтний.

bezprawie *n.* беззакóння; d o p u ś c i ć s i ę **~wia** вчини́ти беззакóння.

bezprawnie беззакóнно, протизакóнно.

bezprawność *ż.* беззакóнність, -ності, протизакóнність.

bezprawny беззакóнний, протизакóнний.

bezprądowy *el.* без стрýму.

bezpretensjonalnie невибáгливо; невимóгливо; скрóмно. *Пор.* **bezpretensjonalny.**

bezpretensjonalność *ż.* невибáгливість, -вості; невимóгливість; скрóмність, -ності. *Пор.* **bezpretensjonalny.**

bezpretensjonalny невибáгливий; *(без претензій)* невимóгливий; скрóмний *(у своїх вимогах).*

bezprocentowo безпроцéнтно.

bezprocentowy безпроцéнтний.

bezproduktywnie непродукти́вно; недоцíльно. *Пор.* **bezproduktywny.**

bezproduktywny непродукти́вний; *(що не має позитивних наслідків)* недоцíльний.

bezpromienny без прóменів.

bezprzedmiotowość *ż.* безпредмéтність, -ності.

bezprzedmiotowy безпредмéтний.

bez przestanku *przsł.* *див.* **bezprzestannie.**

bezprzestannie безперестáнно, невпи́нно.

bezprzestanny безперестáнний, невпи́нний.

bezprzestrzenny безмéжний, безкрáїй, безкрáйній.

bezprzyczynność *ż.* безпричи́нність, -ності.

bezprzyczynowy безпричи́нний.

bezprzykładnie безпри́кладно, безпрецедéнтно; нечýвано; небувáло. *Пор.* **bezprzykładny.**

bezprzykładność *ż.* безпри́кладність, -ності, безпрецедéнтність; нечýваність; небувáлість, -лості. *Пор.* **bezprzykładny.**

bezprzykładny безпри́кладний, безпрецедéнтний; *(разючий)* нечýваний; *(незвичайний)* небувáлий.

bezprzymusowy неви́мушений, непримýшений, незмýшений; *(діючий по своїй волі)* добровíльний.

bezprzytomnie непритóмно.

bezprzytomność *ż.* непритóмність, -ності.

bezprzytomny непритóмний.

bezradnie безпорáдно, безпóмічно.

bezradność *ż.* безпорáдність, -ності, безпóмічність.

bezradny безпорáдний, безпóмічний.

bezradosny безра́дісний; *(сумний)* невесе́лий.
bezradośnie безра́дісно; неве́село. *Пор.* **bezradosny.**
bezrangowy *przest.* нечино́вний.
bezreligijność *ż.* нерелігі́йність, -ності.
bezreligijny нерелігі́йний.
bezrękawy без рукаві́в, безрука́вний.
bezręki безру́кий.
bezrobocie *n.* безробі́ття.
bezroboczy ві́льний від робо́ти; *(про день — звичайно)* вихі́дний.
bezrobotny безробі́тний.
bezrodny безрі́дний.
bezrogi безро́гий; ◊ t r z o d a **~ga** свині́, -не́й.
bezrolność *ż.* безземе́лля.
bezrolny безземе́льний.
bezroślinny що не ма́є росли́нності.
bezrozum, -mu, *m. див.* **bezrozumność.**
bezrozumnie нерозу́мно.
bezrozumność *ż.* нерозу́мність, -ності, неро́зум, -му.
bezrozumny нерозу́мний.
bezruch, -chu, *m.* непору́шність, -ності; *(поез. — ще)* недви́жність, -ності.
bezrybie *n.* безри́б'я; *присл.* n a **~biu** i r a k r y b a на безри́б'ї (безві́дді) і рак ри́ба.
bezrybny безри́бний.
bezrymowy *poetyc.* неримо́ваний; p o e z j a **~wa** неримо́вана пое́зія; w i e r s z **~** бі́лий вірш.
bezrząd, -du, *m.* безвла́ддя; *(перен. — ще)* ана́рхія, безла́ддя, хао́с, -су.
bezrządnie без держа́вної вла́ди; анархі́чно, безла́дно, хаоти́чно. *Пор.* **bezrząd.**
bezrządność *ż.* безда́рність (безпора́дність) у́ряду.
bezrządny без держа́вної вла́ди; анархі́чний, безла́дний, хаоти́чний. *Пор.* **bezrząd.**
bezrzęsny без вій.
bezsennie безсо́нно, без сну.
bezsenność *ż.* безсо́ння, безсо́нниця.
bezsenny безсо́нний.
bezsens, -su, *m.* безглу́здя, нісені́тниця.
bezsensownie безглу́здо, нісені́тно.
bezsensowność *ż.* безглу́здість, -дості, нісені́тність, -ності.
bezsensowny безглу́здий, нісені́тний.
bezsilnie безси́ло, безси́льно.
bezsilnikowy *tech.* безмото́рний; l o t **~** безмото́рний полі́т, -льо́ту.
bezsilność *ż.* безси́лля.
bezsilny безси́лий, безси́льний.
bezskrzelny *icht.* без зя́бер.
bezskrzydły безкри́лий.
bezskutecznie 1) безрезульта́тно; 2) ма́рно, даре́мно. *Пор.* **bezskuteczny** 1, 2.
bezskuteczność *ż.* 1) безрезульта́тність, -ності; 2) ма́рність, даре́мність. *Пор.* **bezskuteczny** 1, 2.
bezskuteczny 1) безрезульта́тний; 2) *(безуспішний)* ма́рний, даре́мний; 3) *(про ліки)* неді́ючий.
bezsłoneczny без со́нця, безсо́нячний.
bezsłowny безслове́сний.
bezspadkowy *praw.* ви́морочний.
bezspornie безспі́рно, безсупере́чно.
bezsporność *ż.* безспі́рність, -ності, безсупере́чність.
bezsporny безспі́рний, безсупере́чний.
bezspójnikowy *gram.* безсполучнико́вий.
bezsprzecznie безпере́чно.
bezsprzeczność *ż.* безпере́чність, -ності.
bezsprzeczny безпере́чний.
bezsromy безсоро́мний.
bezstanowy безста́новий; *(що не має каст)* безка́стовий.
bezstaranny *див.* **niestaranny.**
bezstronnie безсторо́нньо; неупере́джено. *Пор.* **bezstronny.**
bezstronność *ż.* безсторо́нність, -ності; неупере́дженість. *Пор.* **bezstronny.**
bezstronny безсторо́нній; *(без упередження)* неупере́джений.
bezstru(n)ny безстру́нний.
bezstylowy нести́льний.

bezsumiennie безсо́вісно.
bezsumienność *ż.* безсо́вісність, -ності.
bezsumienny безсо́вісний.
bezszczękie, -kich, *zool. (agnatha)* безще́лепні, -них.
bezszelestny безшу́мний.
bezszypułkowy *bot.* безстебловий.
bezśnieżnie безсніжно, без снігу.
bezśnieżność *ż.* безсніжність, -ності.
bezśnieżny безсніжний, без снігу.
bezświadomie 1) неприто́мно; 2) несвідо́мо. *Пор.* **bezświadomy.**
bezświadomość *ż.* 1) неприто́мність, -ності; 2) несвідо́мість, -мості. *Пор.* **bezświadomy.**
bezświadomy 1) неприто́мний; 2) *(що не має свідомості)* несвідо́мий.
beztakt, -tu, *m., przest.* безта́ктність, -ності, нетакто́вність.
beztaktownie *przest.* безта́ктно, нетакто́вно.
beztaktowność *ż., przest. див.* **beztakt.**
beztaktowny *przest.* безта́ктний, нетакто́вний.
beztendencyjnie без тенденційності.
beztendencyjność *ż.* відсу́тність тенденційності.
beztendencyjny без тенденційності.
bezterminowo безстроко́во.
bezterminowość *ż.* безстроко́вість, -вості.
bezterminowy безстроко́вий.
beztestamentowy без заповіту.
beztlenowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bakt.* анаероби, -бів *(лише в мн.).*
beztreściowość *ż.* беззмісто́вність, -ності.
beztreściowy беззмісто́вний.
beztroska *ż.* безтурбо́тність, -ності, безжу́рність.
beztroski безтурбо́тний, безжу́рний.
beztrosko безтурбо́тно, безжу́рно.
beztrud, -du, *m.* дозвілля.
bezuchy безву́хий, безу́хий.
bezuczuciowy нечутли́вий; *(перен. — ще)* нечу́лий.
bez ustanku *przsł. див.* **bezustannie.**
bezustannie безуста́нно, ненаста́нно, невпи́нно.
bezustanność *ż.* безуста́нність, -ності, ненаста́нність, невпи́нність.
bezustanny безуста́нний, ненаста́нний, невпи́нний.
bezużytecznie 1) неприда́тно; 2) безуспішно, ма́рно, даре́мно. *Пор.* **bezużyteczny.**
bezużyteczność *ż.* 1) неприда́тність, -ності; 2) безуспішність, ма́рність, даре́мність. *Пор.* **bezużyteczny.**
bezużyteczny 1) неприда́тний (до чо́го, на що, для чо́го); 2) *перен.* безуспішний, ма́рний, даре́мний.
bezwartościowość *ż.* малоцінність.
bezwartościowy малоцінний.
bezwarunkowo 1) безумо́вно; 2) беззастере́жно. *Пор.* **bezwarunkowy.**
bezwarunkowość *ż.* 1) безумо́вність, -ності; 2) беззастере́жність. *Пор.* **bezwarunkowy.**
bezwarunkowy 1) безумо́вний; **~wa** moc obowiązujących uchwał безумо́вна обов'язко́вість рішень; *фізіол.* **~** odruch безумо́вний рефле́кс, -су; 2) *(не зв'язаний застереженнями)* беззастере́жний.
bezwąsy безву́сий, безу́сий.
bez wątpienia *przsł.* безсумнівно.
bezwęch, -chu, *m., med. (anosmia)* аносмія, недоста́тній нюх, -ху.
bezwiednie мимово́лі, мимохіть, несамохіть.
bezwiedność *ż.* мимовільність, -ності.
bezwiedny мимовільний.
bezwiedza *ż. (необізнаність з чим)* невідання, незнання.
bezwietrzny безвітряний, безвітрий; *(безшумний)* ти́хий; *(захищений від вітру)* затишний.
bezwład, -du, *m., med. (acinosis)* нездатність до ру́ху; ◊ **~** kończyn пара́ліч кінцівок; *перен.* **~** umysłu безси́лля ду́мки.

bezwładnie 1) безси́ло, безси́льно; 2) іне́ртно. *Пор.* **bezwładny.**
bezwładnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) втрача́ти зда́тність до ру́ху; 2) *перен.* става́ти іне́ртним.
bezwładność *ż.* 1) безси́лля; 2) іне́рція; *(перен. — ще)* іне́ртність, -ності. *Пор.* **bezwładny.**
bezwładny 1) нездатний до ру́ху; 2) *фіз., перен.* іне́ртний.
bezwłasnowolność *ż., praw.* підопі́чність, -ності.
bezwłasnowolny *praw.* підопі́чний.
bezwłosy безволо́сий.
bezwodnik *m., chem.* ангідри́д, -ду; ~ s i a r k o w y сульфітангідри́д.
bezwodność *ż.* безві́ддя.
bezwodny безво́дний, безво́дий.
bezwodzie *n.* *див.* **bezwodność.**
bezwola *ż., med. (abulia)* брак во́лі, абулі́я.
bezwolność *ż.* безво́лля, безво́льність, -ності.
bezwolny безво́льний.
bezwonnie без за́паху.
bezwonny без за́паху.
bezwrażliwość *ż.* нечутли́вість, -вості; нечу́лість, -лості; невразли́вість. *Пор.* **bezwrażliwy.**
bezwrażliwy (na co) нечутли́вий (до чо́го); *(несприйнятливий)* нечу́лий; *(на біль, подразнення)* невразли́вий.
bezwstyd, -du, *m.* безсоро́мність, -ності, безсти́дство.
bezwstydnica *ż.* безсоро́мна, -ної, безсти́дниця.
bezwstydnie безсоро́мно, безсти́дно.
bezwstydnik, *lm.* **-cy,** *m.* безсоро́мний, -ного, безсти́дник.
bezwstydność *ż.* *див.* **bezwstyd.**
bezwstydny безсоро́мний, безсти́дний.
bezwyborowy неперебі́рливий.
bezwyjątkowo без ви́нятку.
bezwyjątkowy без ви́нятку.
bezwyjściowość *ż.* безви́хідність, -ності.
bezwyjściowy безви́хідний.
bezwyznaniowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* люди́на, що не визнає ні́якого віросповіда́ння (що не сповідує ні́якої ві́ри), безві́рник.
bezwyznaniowo без віросповіда́ння.
bezwyznaniowość *ż.* невизнава́ння ні́якого віросповіда́ння, несповідування ні́якої ві́ри, безві́р'я, безві́рництво.
bezwyznaniowy без віросповіда́ння, безві́рницький.
bezwyznaniówka *ż.* 1) жі́нка, яка́ не визнає ні́якого віросповіда́ння (яка́ не сповідує ні́якої ві́ри), безві́рниця; 2) *(атеїзм)* безві́рництво, безві́р'я.
bezwzajemnie без взає́мності.
bezwzajemny без взає́мності.
bezwzględnie 1) безумо́вно; 2) нещадно, безпоща́дно; 3) абсолю́тно. *Пор.* **bezwzględny.**
bezwzględność *ż.* 1) безумо́вність, -ності; 2) неща́дність, безпоща́дність; 3) абсолю́тність. *Пор.* **bezwzględny.**
bezwzględny 1) безумо́вний; 2) *(що не знає пощади)* неща́дний, безпоща́дний; 3) *фіз., мат., філос.* абсолю́тний.
bezzagonowy безземе́льний.
bezzaradnie безпора́дно, безпо́мічно.
bezzaradność *ż.* безпора́дність, -ності, безпо́мічність.
bezzaradny безпора́дний, безпо́мічний.
bezzasadnie 1) необгрунто́вано; 2) безпринци́пно. *Пор.* **bezzasadny.**
bezzasadność *ż.* 1) необгрунто́ваність, -ності; 2) безпринци́пність. *Пор.* **bezzasadny.**
bezzasadny 1) необгрунто́ваний; 2) *(без моральних норм)* безпринци́пний.
bezzębność *ż.* беззу́бість, -бості.
bezzęb(n)y беззу́бий.
bezzmienny беззмі́нний.
bezznamienny без я́сно (яскра́во) ви́ражених озна́к, позба́влений характе́рних рис.
bezzwłocznie нега́йно.
bezzwłoczność нега́йність, -ності.
bezzwłoczny нега́йний; ~**nie** w y-

konanie zlecenia негайне виконання доручення.
bezzwrotny безповоротний; pożyczka **~na** безповоротна позика.
bezżennie: żyć **~** жити неодруженим.
bezżenność *ż. див.* **bezżeństwo.**
bezżenny неодружений, нежонатий; zostawać w **~nym** stanie залишатися неодруженим (нежонатим).
bezżeństwo *n.* безшлюбність, -ності, неодруженість.
bezżółciowość *ż.* незлобивість, -вості, незлобність, -ності.
bezżółci(owy) без жовчі; *(перен.— ще)* незлобивий, незлобний.
bezżylny не жилавий.
beż: kolor **~** бежовий колір, -льору.
beżowy бежовий.
bęben, -bna, *m.* 1) *муз., тех., архіт.* барабан; 2) *перен.* карапуз; *несхв.* розпущена дитина; 3) *перен., жарт.* товсте пузо; *(про людину)* пузань, -ня, черевань, -ня.
bębenek, -nka, *m.* 1) барабанчик; *(музичний інструмент з бубонцями)* бубон, -бна; 2) *заст.* рід п'яльців; 3) *анат.* барабанна перетинка; 4) *друк.* тимпан, кришка друкарського преса; 5) *тех.* поршень насоса, насосний поршень, -шня; ◊ **~** nabojowy барабан револьвера; podbijać komu **~nka** підбивати (кого на що).
bębenkowy барабанний; *(мед. — ще)* тимпанічний; *анат.* błona **~wa** барабанна перетинка; odgłos **~wy** тимпанічний (барабанний) звук, -ку; ◊ *тех.* **~** jaz водозливна (переливна) гребля.
bębenny барабанний.
bębnica *ż., med. (meteorismus, tympanitis)* метеоризм, -му, здуття живота газами.
bębnić, -nię, -nisz, -nił 1) барабанити; *(перен. розм. — кому над вухом — ще)* тарабанити; 2) *(перен. розм. — направо і наліво)* трубити, -блю, -биш, дзвонити, -ню, -ниш; 3) *(про комах)* гудіти, густи (гуду, гудеш); 4) *шкіл.* зубрити, -рю, -риш.
bębnienie *n.* 1) барабанення; тарабанення; 2) гудіння. *Пор.* **bębnić** 1, 3.
bębnista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* барабанщик.
bębnowy барабанний; *(мед. — ще)* тимпанічний.
bęc! *wkrz. (при падінні)* бах! бабах!
bęcnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli бебехнути, гепнути, гепнутися.
bęcwał, *lm.* **-ły,** *m.* 1) вайло, незграба; 2) *(про дурня)* бовдур, -ра, йолоп.
będźwin, -nu, *m., bot.* бензойне дерево.
bęk, -ku, *m. (про комах)* дзижчання; *(з гулом)* гудіння.
bękarci *rub.* байстрючий, безбатченків.
bękarcieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *rub.* вироджуватися, -джуюся, -джуєшся.
bękart, *lm.* **-ty,** *m.* 1) *лайл.* байстрюк, -ка, безбатченко; 2) *розм.* хлопчак, -ка, хлопчисько; 3) *(про тварин)* бастард; ◊ **~** u drzewa пасинок на дереві.
bękartka *ż., rub.* байстрючка.
biada! *wkrz.* горе! лихо! **~** zwyciężonym! горе переможеним!
biadać горювати, -рюю, -рюєш (за ким, за чим *і* по кому, по чому); *(жалітися)* бідкатися, скаржитися, нарікати (на кого, на що), ремствувати, -вую, -вуєш.
biadanie *n.* горювання; бідкання, скарга, нарікання, ремствування. *Пор.* **biadać.**
biadolić, -lę, -lisz, -lił *pot.* плакатися (плачуся, плачешся); *(жалітися)* бідкатися, нарікати.
bialica *ż., med. (leucoderma)* лейкодерма, природжені білі плями на шкірі.
bialuchny *див.* **bialutki.**
bialusieńki *див.* **bielusieńki.**

bialutki *pieszcz.* біленький.
bialutko *pieszcz.* біленько.
białaczka *ż., med. (leucaemia)* білокрів'я, лейкоцитемія.
białas *m.* 1) *(про людину)* біля́вий, -вого; 2) *(про тварин)* біля́к, -ка́.
białas(z)ek, -s(z)ka, *m., pieszcz. див.* **białas.**
białawo білува́то, біля́сто.
białawość *ż.* білува́тість, -тості, біля́стість.
białawy білува́тий, біля́стий.
białczysty *med. (albuminatus)* білко́вий, білкови́нний.
białek, -łka, *m. див.* **białko.**
białka *ż., arch.* жінка.
białkan, -nu, *m., chem.* альбуміна́т, -ту.
białko *n.* біло́к, -лка́; ~ o c z n e о́чний біло́к.
białkomocz, -czu, *m., med. (albuminuria)* альбумінурія, виділення в се́чі білка́.
białkomoczowy *med.* альбумінури́чний.
białkowatość *ż.* білкува́тість, -тості.
białkowaty білкува́тий, з білко́м.
białkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., chem.* протеї́н, -ну.
białkowy білко́вий.
białkówka *ż., anat. (membrana albuginea)* о́чний біло́к, -лка́.
biało біло.
białobrewy білобри́[о́]вий.
białobrody білоборо́дий.
białogardł *m., orn.* пли́ска біла.
białogłowa *ż., arch.* жінка.
białogłowski *arch.* жіно́чий.
białogłowy білоголо́вий.
Białogród, -grodu, *m. див.* **Belgrad.**
białogrzywy білогри́вий.
białogwardyjski білогварді́йський.
białogwardzista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* білогварді́єць, -ді́йця.
białokory білоко́рий.
białokrusz, -szu, *blm., m., chem.* о́кис свинцю́, свинце́ва гле́йта.
białolicy білоли́ций, білови́дий.
białolistny білоли́стий.
białomleczny молочнобілий.
białomorsko-bałtycki біломо́рсько-балті́йський; **Białomorsko-Bałtycki** K a n a ł Біломо́рсько-Балті́йський кана́л, -лу.
białonakrapiany з білими крапка́ми (цятка́ми).
białonogi білоно́гий.
białonóżka *ż.* білоні́жка.
białooki білоо́кий.
białopióry білопе́рий.
białopstry *див.* **białonakrapiany.**
białoramienny білопле́чий, білораме́нний.
białoręki білору́кий.
Białorus, *lm.* **-si** *a.* **-sowie,** *m.* білору́с.
Białorusin, *lm.* **-ni,** *m. див.* **Białorus.**
Białorusinka *ż.* білору́ска.
Białoruska Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Білору́ська Радя́нська Соціалісти́чна Респу́бліка.
białoruski білору́ський.
białoruszczyzna *ż.* все, що білору́ське: мо́ва, літерату́ра, культу́ра то́що, білору́щина.
Białoruś *ż.* Білору́сь, -сі.
białorzęsy з білими віями.
białoskórnictwo *n., spec.* сиром'я́тне виробни́цтво.
białoskórniczy *spec.* яки́й (що) стосу́ється сири́чника; *(у контексті)* сири́чника то́що; z a w ó d ~ профе́сія сири́чника.
białoskórnik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* сири́чник.
białoskrzydły білокри́лий.
białostocki белосто́цький.
białosz, *lm.* **-sze,** *m. (про коня)* білий, -лого.
białoszaty у білому о́дязі.
białoszyi білоши́їй.
białość *ż.* білість, -лості, білизна́, білина́.
białowąs, *lm.* **-sy,** *m.* білову́с, білову́сий, -сого.
białowąsy білову́сий.
białowieski білове́зький; P u s z c z a **Białowieska** Білове́зька Пу́ща.
białowłosy біловоло́сий.
białozęb(n)y білозу́бий.
białozłot(aw)y білозоло́тий, білозоло́тистий.

białozór, -zora, *m., orn.* кречет.
białożółtawy біложовтуватий.
biały білий; ~ c h l e b білий хліб; c z a r n e n a **~łym** чорне по білому; ~ d z i e ń білий день (*род.* дня); **~łe** m i ę s o біле м'ясо; M o r z e **Białe** Біле море; *перен.* **~łą** n i c i ą s z y t y шитий білими нитками; ◊ **~ła** b r o ń холодна зброя; **~ła** c h o r o b a бліда неміч, -мочі; *перен.* **~ła** i z b a світлиця; **~ła** k a w a кава (кофе) з молоком *а.* з вершками; *перен.* ~ k r u k раритет, -ту; ~ m e t a l срібло; ~ m r ó z паморозь, -зі, іній, -нею; **~ła** p ł e ć жіноча стать, -ті; **~ła** s k r o ń сиве волосся; *спец.* **~łe** s z k ł o матове скло; **~łe** s z y c i e білошвейна робота.
Białystok, Białegostoku, *m.* Бєлосток.
bianco *див.* **blanko.**
biba *ż., pot.* випивка; (*п'яна гулянка — ще*) пиятика.
bib(e)loty, -tów, *blp.* художні дрібнички, -чок, цяцьки, -цьок.
bibka *ż., zdr., pot. див.* **biba.**
biblia *ż., rel.* біблія.
biblijny *rel.* біблійний, біблейський.
bibliofil, *lm.* **-le,** *m.* бібліофіл.
bibliofilstwo *n.* бібліофільство.
bibliograf, *lm.* **-fowie,** *m.* бібліограф.
bibliografia *ż.* бібліографія.
bibliograficzny бібліографічний.
biblioman, *lm.* **-ni,** *m.* бібліоман.
bibliomania *ż.* бібліоманія.
biblioteczka *ż., zdr.* бібліотечка.
biblioteczny бібліотечний.
biblioteka *ż.* бібліотека; книгозбірня (*рідше*); ~ r u c h o m a пересувна бібліотека.
bibliotekarka *ż.* бібліотекарка.
bibliotekarski бібліотекарський.
bibliotekarstwo *n.* бібліотечна справа.
bibliotekarz, *lm.* **-rze,** *m.* бібліотекар, -ря.
bibliotekoznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* бібліотекознавець, -вця.
bibliotekoznawstwo *n.* бібліотекознавство.
biblista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., rel.* знавець *а.* дослідник біблії.
bibosz, *lm.* **-sze,** *m., pot.* п'яниця, гуляка.
bibulany *див.* **bibułkowy.**
bibularnia *ż.* 1) фабрика промокального (пропускного) паперу; 2) фабрика папіросного паперу.
bibularz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) пресбювар, -ра; 2) *перен. фам., жарт.* любитель книжок.
bibulasty 1) подібний до промокального паперу; 2) з поганого паперу.
bibuła *ż.* 1) промокальний (пропускний) папір, -перу; 2) цигарковий (папіросний) папір; 3) *зб., політ., іст.* нелегальні видання, -дань.
bibułka *ż.* цигарковий (папіросний) папір, -перу.
bibułkowy з цигаркового (папіросного) паперу.
bibułomania *ż.* манія збирати старі рукописи, папери.
bibułowy *див.* **bibułkowy.**
bicie *n.* 1) биття; ~ p u l s u биття пульсу, пульсація; ~ s e r c a серцебиття; 2) (*худоби*) забій, -бою, заріз, -зу; ◊ ~ w b ę b n y барабанний бій (*род.* бою); *заст., перен.* ~ c z o ł e m чолобиття, суплікування; ~ d o g ł o w y запаморочення (голови), головокружіння; ~ m o n e t y карбування монети; ~ z d z i a ł канонада, гарматна стрільба (стрілянина); //~ **się** биття; ◊ *перен.* ~ z m y ś l a m i хитання в думках; ~ n a p i ę ś c i кулачний бій.
bicykl, *lm.* **-le,** *m. див.* **rower.**
bicyklista, -ty, *lm.* **-ści,** *m. див.* **cyklista.**
bicyklistka *ż. див.* **cyklistka.**
bicyklowy *див.* **rowerowy.**
bicz, *lm.* **-cze,** *m.* бич, -ча; (*перен. — ще*) лихо; ◊ ~ k r ę c i ć n a k o g o ś замишляти (що проти кого), копати яму кому; z p i a s k u ~ k r ę c i ć марно (даремно) працювати, робити

дурну́ робо́ту; jak z ~cza trzasł як батого́м ля́снув, ми́ттю; tego z ~cza nie wytrzaśnie ми́ттю цього́ не зро́биш; puścić kogo z ~czem обібра́ти (обде́рти, обідра́ти) кого́; dać komu ~ na siebie да́ти кому́ ко́зир про́ти се́бе.

biczować, -czuję, -czujesz, -czował 1) бато́жити, -то́жу́, -то́жиш, шмага́ти, бичува́ти, -чу́ю, -чу́єш; 2) *перен.* бичува́ти, карта́ти; //~ **się** бичува́тися.

biczowanie *n.* 1) бато́ження, шмага́ння, бичува́ння; 2) бичува́ння, карта́ння; *пор.* **biczować**; //~ **się** самобичува́ння.

biczownik, *lm.* **-cy**, *m., hist.* флагела́нт.

biczowy: pokuta ~**wa** *hist.* публі́чне бичува́ння.

biczyk *m., zdr.* баті́жо́к, -жка́.

biczykowaty поді́бний до батіжка́, батіжкува́тий.

biczysko *n.* 1) *збіл.* батожи́ще; 2) *(палка батога)* пу́жално.

bić, biję, bijesz, bił 1) би́ти (б'ю, б'єш); ~ w dzwony би́ти в дзвін; *карт.* ~ kartę би́ти ка́рту *(в грі)*; *перен.* ~ na co би́ти на що; piorun **bije** грім б'є; to **bije** w nos це смерди́ть (б'є в ніс); ~ wroga би́ти во́рога; zegar **bijący** годи́нник, яки́й (що) б'є годи́ни; 2) рі́зати худо́бу; ◊ ~ brawo аплодува́ти, -ду́ю, -ду́єш; *(про коня)* ~ bokami ва́жко ди́хати, роби́ти бока́ми; *(про кров)* ~ do głowy паморо́чити; ~ głową o ścianę вдава́тися у від́ча́й (в ро́зпач); ~ groblę гати́ти гре́блю; ~ książkę друкува́ти кни́жку; ~ monetę карбува́ти моне́ту; ognie biją na mnie жар мене́ пройма́є; on na niego **bij** zabij він ла́ден розірва́ти його́ на шматки́; strzelba daleko ~**jąca** далекобі́йна рушни́ця; w oczy ~ впада́ти в о́чі (у ві́чі); ~ z dział пали́ти з гарма́т; z niego **bije** dobroć він ди́ше доброто́ю (до́брістю); //~ **się** би́тися; ◊ ~ z myślami вага́тися.

bidet, -tu, *m., spec.* біде́ *(невідм.)*.

bideusz, *lm.* **-sze,** *m., żart. див.* **biedak.**

bidło, *lm.* **-ła** *a.* **-ły,** *n.* 1) *(с.-г. — в бороні)* би́льце; 2) *текст.* ля́да, на́бівка.

biec, biegnę, biegniesz, biegł, biegli 1) бі́гти (біжу́, біжи́ш); 2) *(перен. — вгору)* підні́матися, підійма́тися, здійма́тися, підно́ситися, -но́шуся, -но́сишся; skała **biegnie** w górę ске́ля підні́мається (підійма́ється, здійма́ється, підно́ситься) вго́ру; *(про рослини)* буя́ти; ◊ ~ na zgubę шука́ти собі́ заги́белі (біди́), дово́дити себе́ до заги́белі; śmietanka **biegnie** z garnka вершки́ збіга́ють з го́рщика.

bieda *ż.* 1) біда́; *(нещастя)* ли́хо; ~**dę** klepać (cierpieć) біду́ тягти́, сяк-та́к прожива́ти, прожива́ти з бідо́ю; narobić sobie ~**dy** напита́ти собі́ біди́ (кло́поту); ~ mu zajrzała w oczy біда́ йому́ загля́нула в о́чі; pół ~**dy** півбіди́; 2) *зб.* бідно́та́.

bi(e)da *ż. див.* **bi(e)dka.**

biedactwo *n.* 1) бідола́ха *(ч. і ж. р.)*, серде́шний, -ного; серде́шна, -ної; небора́ка *(ч. р.)*, небора́к *(ч. р.)*; небора́чка *(ж. р.)*; *пестл.* бідола́шка *(ч. і ж. р.)*; 2) *зб.* бідно́та́.

biedaczek, -czka, *lm.* **-czki,** *m., pieszcz.* бідола́шка.

biedaczka *ż.* бідола́ха, серде́шна, -ної, небора́чка.

biedaczy бідола́шний.

biedaczyna, -ny, *blm., m. див.* **biedak.**

biedaczysko *m. і n. див.* **biedak.**

biedak, *lm.* **-ki** *a.* **-cy,** *m.* 1) бідня́к, -ка́; біда́р, -ря́, біда́к, -ка́ *(рідше)*; 2) *(нещасний)* бідола́ха, серде́шний, -ного, небора́ка, небора́к.

bi(e)dka *ż.* двоколка; *(розм.— ще)* біда́, бідка; *військ.* ~ amunicyjna двоколка з амуніцією.
biedniacki бідняцький.
biednie бідно; убого. *Пор.* **biedny.**
biednieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli бідніти; убожіти. *Пор.* **biedny.**
biedniuchny *див.* **biedniusieńki.**
biedniusieńki 1) *пестл.* біднесенький; 2) *(зовсім бідний)* бідні́сінький.
biedniusieńko 1) біднесенько; 2) біднісінько. *Пор.* **biedniusieńki.**
biedniuteńki *див.* **biedniusieńki.**
biedniutki *pieszcz.* бідне́нький.
biedniutko *pieszcz.* бідне́нько.
biedno *див.* **biednie.**
biednota *blm., ż.* 1) *зб.* біднота́; 2) злида́рська (злидняцька) обстано́вка; 3) *(злидні)* бідність, -ності; *(нестаток — ще)* убо́гість, -гості, убо́зтво; 4) *див.* **biedak** 1.
biedny бідний; *(злиденний — ще)* убо́гий.
biedota *ż.* 1) *див.* **biedak** 1; 2) *див.* **biednota.**
biedować, -duję, -dujesz, -dował бідува́ти, -ду́ю, -ду́єш.
biedowanie *n.* бідува́ння.
biedr(z)onka *ż., ent. (coccinella)* со́нечко.
biedrzeniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., bot. (pimpinella)* бедри́нець, -нця.
biedulka *ż., pieszcz.* бідола́шка.
biedzić się, -dzę, -dzisz, -dził 1) му́читися (з чим *і* над чим); ~dzą się nad robotą му́чаться з (над) робо́тою; 2) *(вести постійну боротьбу з чим)* боро́тися, -рю́ся, -решся; ~ ze swym usposobieniem боро́тися з своє́ю вда́чею.
bieg, -gu, *m.* 1) біг, -гу; *(води — ще)* течія́; *астр.* ~ ciał niebieskich біг небе́сних світи́л; *спорт.* ~ długodystansowy біг на велику диста́нцію; ~ rzeki біг (течія́) ріки́ (річки); z ~giem czasu з бі́гом ча́су, з ча́сом, згодом; *(тех., зал. — звичайно)* рух, -ху; *зал.* ~ pociągu рух пої́зда; *тех.* ~ wirowy оберта́льний рух; *(мор., мех. і ін.— звичайно)* хід (*род.* хо́ду); *мор.* ~ okrętu хід паропла́ва; *мех* ~ jałowy холости́й хід; w pełnym ~gu на по́вному ходу́; *мех., ел.* ~ wstecz зворо́тний хід; ~ wydarzeń хід поді́й; 2) *(у часі)* пере́біг; ~ życia пере́біг життя́; 3) *тех.* шви́дкість, -кості; próbować ~ випробо́вувати шви́дкість; skrzynka ~gów коро́бка шви́дкостей; ◊ *перен.* inny ~ nadać myślom зверну́ти думки́ на що інше; *гірн.* ~ kopalni прохо́дка ша́хти; *гірн.* ~ pokładu заляга́ння пласта́; *перен.* swoim ~giem свої́м поря́дком.
biegacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *спорт.* бігу́н, -на́; 2) *перен. розм.* непоси́да *(ч. р.).*
biegaczka *ż.* 1) бігу́ха; 2) непоси́да *(ж. р.). Пор.* **biegacz.**
biegać бі́гати.
biegający: ptaki ~ce *orn. (cursores)* бігуни́, -ні́в.
biegalnia *ż., sport. див.* **bieżnia.**
bieganie. *n.* бі́гання.
bieganina *ż., pot.* бігани́на.
biegiem *przsł.* бі́гом, бігце́м; ~ marsz! бі́гом руш!
biegle умі́ло, впра́вно; *(говорити чужою мовою)* ві́льно; mówić ~ po polsku ві́льно говори́ти по-по́льському (по́льською мо́вою).
biegłość *ż.* умі́лість, -лості, впра́вність, -ності; ◊ ~ w mówieniu умі́ння ві́льно висло́влюватися.
biegły I умі́лий, впра́вний; ◊ ~ w interesach досві́дчений у спра́вах.
biegły II, **-łego,** *lm.* **-li,** *m.* експе́рт.
biegnąć, -gnę, -gniesz, -gł, -gli *див.* **biec.**
biegnik *m., muz. див.* **pasaż** I.
biegowy *sport.* бігови́й.
biegun *m.* 1) скакови́й кінь (*род.* коня́); 2) зі́гнутий по́лоз для

гойда́ння; 3) *астр., ел., фіз.* по́люс; *ел.* ~ z w r o t n y різноіме́нний по́люс; ◊ f o t e l n a ~nach кача́лка.
biegunecznik *m., bot. (simaruba)* симару́ба.
biegunka *ż., med. (diarrhoea)* діаре́я, поно́с, -су, проно́с; ◊ k r w a w a ~ дизентерія.
biegunki, -nek, *blp., tkac.* бігунки́, -кі́в.
biegunkowy *med.* поно́сний, проно́сний.
biegunowanie *n., fiz.* поляриза́ція.
biegunowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* поля́рний жи́тель (ме́шканець).
biegunowo *(про протилежність)* діаметра́льно; p o j ę c i a ~ p r z e c i w n e діаметра́льно протиле́жні поня́ття, -ня́ть.
biegunowość *ż.* 1) діаметра́льна протиле́жність, -ності; 2) поля́рність. *Пор.* **biegunowy** 3, 2.
biegunowy 1) по́люсний; *ел.* **~wa** k o t w i c a по́люсний я́кір, -ко́ря; 2) *геогр., астр., фіз., мат.* поля́рний; 3) *перен.* діаметра́льно протиле́жний; **~we** u j ę c i e t e g o s a m e g o p r o b l e m u діаметра́льно протиле́жний підхі́д до тіє́ї ж пробле́ми.
biegus *m.* 1) *орн. (tringa)* коловодник; 2) *див.* **biegacz** 1; 3) *див.* **biegun** 1.
biel *ż.* 1) білість, -лості, білизна́, білина́; 2) бі́лий о́дяг, -гу; k o b i e t a w **~li** жі́нка в бі́лому о́дязі; 3) *хім.* білило; ~ c y n k o w a ци́нкове біли́ло.
bielactwo *n., med. (leucoderma adnatum)* альбіні́зм, -му.
bielak I, *lm.* **-cy,** *m., med.* альбіно́с.
bielak II, *lm.* **-ki,** *m. (заєць)* біля́к, -ка́.
bielarka *ż., spec.* біли́льниця.
bielarnia *ż., spec.* біли́льня.
bielarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* біли́льник; ◊ ~ c y n ą луди́льник.
bielas *m. див.* **białas.**
bielec, -lca, *lm.* **-lce,** *ent. (termes)* термі́т.
bieleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli біли́ти; *(перен. — ще)* сиві́ти.
bielenie *n.* бі́лення; *(стін — ще)* побі́лка, побі́л, -лу; луді́ння, лу́дження. *Пор.* **bielić** 1.
bieleń: ~ o ł o w i a n a *chem.* свинце́ве біли́ло, полу́да.
bielić, -lę, -lisz, -lił 1) біли́ти, -лю́, -лиш; *(спец. — ще)* луди́ти (луджу́, лу́диш); 2) *кул.* приправля́ти смета́ною (молоко́м), забі́лювати, -люю, -люєш; 3) *(зайця, кролика тощо)* білува́ти, -лу́ю, -лу́єш; //~ **się** 1) біліти; білі́тися *(рідко)*; 2) *перен.* випого́джуватися, джується; n i e b o s i ę **~li** не́бо випого́джується.
bielidło *n.* біли́ло; полу́да. *Пор.* **bielić** 1.
bielik *m., orn. (haliaëtos albicilla)* оре́л-сірува́тень (*род.* орла́-сірува́тня).
bielikrasa *ż., bot. (calla)* образки́, -кі́в.
bielinek, -nka, *m., ent. (pieris brassicae)* біла́н капу́стяний, капу́сник.
bielizna *blm., ż.* 1) біли́зна; 2) *(про властивість)* білість, -лості, білизна́, білина́; 3) *(в дереві)* за́болонь, -ні, м'яка́ молода́ дереви́на (деревина́); 4) *див.* **biel** 2.
bieliźniany біли́зняний; *(що стосується шиття білизни)* білошве́йний; w y t w ó r n i a (s z w a l n i a) **~na** білошве́йна майсте́рня.
bieliźniarka *ż.* 1) білошве́йка; 2) ша́фа для біли́зни.
bieliźniarski білошве́йний; p r z e m y s ł ~ білошве́йне виробни́цтво.
bieliźniarstwo *n.* білошве́йне виробни́цтво.
bieliźniarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) виробни́к біли́зни; 2) вла́сник білошве́йної майсте́рні.
bielmo *n.* 1) *прям., перен.* більмо́, полу́да; *(мед. — ще)* бі́ла пля́ма на рогі́вці; 2) *хім.* альбумі́н, -ну, білко́ва речовина́.

bielmowaty альбумінний; n a s i o n a **~te** альбумінне насіння.
bielmowy *див.* **bielmowaty.**
bielnia *ż., spec. див.* **bielarnia.**
bielnik *m.* 1) пензель (щітка) для білення; 2) *спец. див.* **bielarnia.**
bielony 1) білений; **~na** i z b a білена кімната (здебільшого в сільській хаті); 2) *(про посуд)* емальований, полив'яний; **~** r o n d e l емальована (полив'яна) каструля; 3) *(про страву)* забілений; b a r s z c z **~** забілений борщ, -щу; ◊ k a w a **~na** кава (кофе) з молоком *а.* з вершками.
bieluchno *див.* **bielutko.**
bieluchny *див.* **bielutki.**
bieluń, *lm.* **-nie,** *m., bot. (datura)* дурман, -ну.
bielusieńko 1) білесенько; 2) білісінько. *Пор.* **bielusieńki.**
bielusieńki 1) білесенький; 2) *(зовсім білий)* білісінький.
bieluteńki *див.* **bielusieńki.**
bieluteńko *див.* **bielusieńko.**
bielutki *pieszcz.* біленький.
bielutko *pieszcz.* біленько.
Biełgród, -grodu, *m.* Бєлгород.
Biełhorod, -du, *m.* Бєлгород.
bieługa *ż., icht.* білуга.
bienium, *lp. nieodm., lm.* **-nia, -niów,** *m., książ.* дворіччя, дволіття.
bierać *wielokr.* 1) часто (не раз) брати; 2) *перен. розм.* бути битим; ◊ **~ałem** i j a w s k ó r ę перепадало й мені буханів (березової каші).
bierczy *myśl. (про собаку)* беручий, чіпкий.
bierka *ż.* 1) гральна кість *(род.* кості); 2) взятка *(в картах).*
biernie пасивно; z a c h o w y w a ć s i ę **~** поводитися пасивно; не виявляти ініціативи.
biernik *m., gram.* знахідний відмінок, -нка.
bierność *ż.* пасивність, -ності.
bierny пасивний; *політ.* **~ne** p r a w o w y b o r c z e пасивне виборче право; *бухг.* s t a n **~** m a j ą t k u пасивний стан майна; *грам.* s t r o n a **~na** пасивний стан, -ну.
bierwiono *n.* колода, деревина.
bierzmować, -muję, -mujesz, -mował *kość.* миропомазувати, -зую, -зуєш.
bierzmowanie *n., kość.* миропомазання.
bies *m., mit.* біс; *(лайл. — ще)* дідько.
biesaga *ż.* сакви, -ков *(лише в мн.).*
biesiada *ż.* бенкет, -ту.
biesiadka *ż., zdr. див.* **biesiada.**
biesiadnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) *(учасник бенкету)* бенкетник, бенкетар, -ря, бенкетуючий, -чого; 2) *(любитель бенкетів)* бенкетар, гуляка.
biesiadny бенкетний.
biesiadować, -duję, -dujesz, -dował бенкетувати, -тую, -туєш.
biesiadowanie *n.* бенкетування.
biesiadowy *див.* **biesiadny.**
biesowy *mit.* бісівський; дідьчий. *Пор.* **bies.**
bieżący 1) проточний, текучий; біжучий *(рідко)*; **~ca** w o d a а) проточна (текуча) вода; б) вода з водопроводу; m i e s z k a n i e z w o d ą **~cą** квартира з водопроводом; 2) *перен.* поточний; *(в датуванні — ще)* цей; **~** m i e s i ą c цей (поточний) місяць; **~ce** s p r a w y поточні справи *(род.* справ); ◊ **~** d ł u g несплачений борг, -гу; *бірж.* k u r s **~** денний курс, -су; **~ce** n u m e r y чергові номери, -рів.
bieżnia *ż., sport.* бігова доріжка.
bieżny бігкий, бігучий.
bifilarny *el.* біфілярний, двонитковий; c e w k a i n d u k c y j n a **~na** біфілярна індукційна котушка.
bifsztyk *m. див.* **befsztyk.**
bifurkacja *ż.* біфуркація.
bifurkacyjny біфуркаційний.
bigamia *ż.* бігамія.
bigamiczny бігамічний.
bigamista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* двоєженець, -нця.

bigamistka *ż.* двомужня жінка.
bigiel, -gla, *lm.* **-gle,** *m.* 1) гóнча, -чої, гончáк, -кá; 2) *тех.* дýжка; 3) *друк.* станúна вáлика друкáрського верстáта; 4) *тесл.* укóсина, підпóра.
bigos, -su, *m.* 1) *кул.* м'яснá солянка, бігос, -су; 2) *перен.* хáос, -су, плутанúна, мішанúна; ◊ *перен.* n a w a r z y ć ~**su** наварúти кáші; *перен. розм.* z r o b i ć ~ z k o g o побúти когó на гáмуз.
bigosik, -ku, *m., pieszcz. див.* **bigos** 1.
bigot, *lm.* **-ci,** *m.* святéнник, святóша.
bigoteria *ż.* святéнництво.
bigoteryjny святéнницький.
bigotka *ż.* святéнниця, святóша; *(жарт. — ще)* преподóбниця.
bigotyzm, -mu, *m. див.* **bigoteria.**
bijać *wielokr. див.* **bić.**
bijak *m.* 1) *(у ціпі)* бияк, -кá, бич, -чá; 2) *тех.* бúло, товкáч, -чá; 3) *розм.* забіяка, задирáка.
bijatyka *ż.* бійка.
bika *ż.* 1) кúрка; 2) *с.-г.* сáпá; 3) *гірн.* кáйло.
bikiniarstwo *n., pot.* мóдничання.
bikiniarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* мóдник, стиляга.
bil, *lm.* **-le,** *m.* *(сало)* здір *(род.* здóру).
bila *ż.* 1) більярдна кýля; 2) удáр (на більярді).
bilans, -su, *m., buch.* балáнс, -су; ~ b i e r n y пасúвний балáнс; ~ c z y n n y актúвний балáнс; ~ d o c h o d u прибуткóвий балáнс; ~ h a n d l o w y торгóвий (торговéльний) балáнс; ~ p ł a t n i c z y платíжний (розрахункóвий) балáнс; ~ p r ó b n y попередній балáнс; ~ w y d a t k ó w видаткóвий балáнс; z e s t a w i ć (s p o r z ą d z i ć) ~ склáсти балáнс; ◊ *перен.* r o b i ć ~ підбивáти підсумки.
bilansista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* спеціаліст (фахівéць) по складáнню балáнсу.
bilansować, -suję, -sujesz, -sował 1) *бухг.* складáти балáнс; 2) *перен.* підсумóвувати, -вую, -вуєш (що), підбивáти підсумки (чогó).
bilansowy балáнсовий.
bilard, -du, *m.* більярд.
bilardowy більярдний; ◊ s a l a ~**wa** більярдна, -ної.
bilardzista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* грач (гравéць) на більярді.
bilateralnie білатерáльно, двобічно, двосторóнньо.
bilateralność *ż.* білатерáльність, -ності, двобічність, двосторóнність.
bilateralny білатерáльний, двобічний, двосторóнній.
Bilbao *nieodm., n.* Більбáо *(невідм.).*
bilbokiet, -tu, *m.* *(гра)* більбокé *(невідм.).*
bilecik, -ku, *m.* 1) запúска, лúстик; 2) *пестл.* квитóк, -ткá, квитóчок, -чка.
bilet, -tu, *m.* 1) квитóк, -ткá, білéт; ~ b a n k o w y бáнковий білéт, банкнóт(а); ~ k o l e j o w y залізнúчний квитóк; ~ l o t e r y j n y лотерéйний білéт; ~ p a r t y j n y партíйний квитóк; ~ s k a r b o w y кредúтний білéт; асигнáція *(заст.)*; 2) *(короткий лист)* запúска; ◊ ~ w i z y t o w y візúтна кáртка.
bileter, *lm.* **-rzy,** *m.* білетéр, -ра.
bileterka *ż.* білетéрка.
biletowy квиткóвий, білéтний; k a s a ~**wa** квиткóва кáса.
bilinearny дволінíйний.
bilion *m.* більйóн.
bilionowy більйóнний.
bilka *ż., zdr. див.* **bila** 1.
bill, -lu, *m., polit.* *(англійський законопроект)* білль.
bilon *m., spec.* білóн, -ну.
bilonowy *spec.* білóнний, білóновий; розмíнний *(розм.)*; m o n e t a ~**wa** розмíнна монéта.
bilowe, -wego, *blm., m.* оплáта за гру на більярді.
bimbać *pot.* 1) бóвкати, бóмкати, дзвонúти, -ню, -ниш; 2) *перен. розм.* байдикувáти, -кýю, -кýєш,

байдики (байди) бити (б'ю, б'єш); ◊ mówią mu, a on sobie ~ba йому говорять, а йому байдуже (а йому хоч би що).
bim-bam! *wkrz.* бім-бам!
bimetal, -lu, *m.* біметал, -лу.
bimetalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., ek.* прихильник біметалізму.
bimetalistyczny *ek.* біметалічний.
bimetalizm, -mu, *blm., m., ek.* біметалізм, -му.
bimorfizm, -mu, *blm., m., min.* біморфізм, -му.
binarny *mat.* бінарний.
binda *ż.* 1) пов'язка; 2) *спец.* шпагат, -ту; 3) *буд.* плінтус.
binduga *ż.* 1) *мор.* бон; 2) сплав дерева; 3) прибережний склад дерева, призначеного на сплав.
binokle, -li, *blp.* пенсне *(невідм.).*
binokularny *fiz.* бінокулярний; ~ne widzenie бінокулярний зір (*род.* зору).
binom, -mu, *m., mat.* біном.
biochemia *ż., biol.* біохімія.
biochemiczny *biol.* біохімічний.
biodro *n., anat.* стегно, бедро.
biodrolędźwiowy *anat.* клубо-поперековий.
biodrowy *anat.* стегновий, стегенний.
biodrzysty з широкими стегнами; бедратий *(рідко).*
biodynamika *ż., biol.* біодинаміка.
biofizyka *ż.* біофізика.
biogenetyczny *biol.* біогенетичний.
biogeneza *ż., biol.* біогенез, -зу.
biogenia *ż., biol.* історія розвитку.
biogeografia *ż.* біогеографія.
biogeograficzny біогеографічний.
biograf, *lm.* **-fowie,** *m.* біограф.
biografia *ż.* біографія.
biograficzny біографічний.
biolog, *lm.* **-lodzy** *a.* **-logowie,** *m.* біолог.
biologia *ż.* біологія.
biologiczny біологічний.
biomagnetyzm, -mu, *m.* тваринний магнетизм, -му.
biomechanika *ż., fizjol., anat.* біомеханіка.
biometria *ż., biol.* біометрія.
bionomia *ż., biol.* біономія.
biosfera *ż., biol.* біосфера.
biotyt, -tu, *m., min.* біотит, -ту.
biplan, -nu, *m., lot.* біплан.
birbancki *pot.* гуляцький, гультяйський.
birbant, *lm.* **-nci** *a.* **-nty,** *m., pot.* гуляка, гультяй, -тяя, гульвіса.
birbanteria *ż., pot.* 1) гульня, гульба; 2) *зб.* гуляки, -ляк.
birbantka *ż., pot.* 1) гульня, гульба; 2) *(про жінку)* гуляка, гультяйка.
birbantować (się), -tuję, -tujesz, -tował *pot.* гуляти, пити-гуляти, пиячити.
birbantowanie (się) *n., pot. див.* **birbantka** 1.
birecik, -ku, *m., zdr. див.* **berecik.**
biret, -tu, *m. див.* **beret.**
Birma *ż.* Бірма.
Birobidżan, -nu, *m.* Біробіджан.
birobidżański біробіджанський.
bis! *wkrz.* біс!
bisior, -ru, *m.* 1) *(коштовна тканина в стародавній Греції)* вісон, -ну; 2) *(волокна морських черепашок)* морський шовк, -ку; 3) *(звисаючі прикраси)* гірлянда; 4) *див.* **bisiorka** 2.
bisiorek, -rka, *m.* брелок.
bisiorka *ż.* 1) бісеринка; 2) *(лише в мн.) архіт.* прикраси на карнизах у вигляді чоток; ліпні прикраси у вигляді кульок.
bisiorowy 1) з вісону; 2) з морського шовку. *Пор.* **bisior** 1, 2.
Biskaja *ż.* Біскайя.
biskajski біскайський.
biskup, *lm.* **-pi,** *m., kośc.* єпіскоп.
biskupi *kośc.* єпіскопський.
biskupstwo *n., kośc.* єпіскопство.
biskupszczyzna *ż., hist.* маєтки (володіння) єпіскопів.
biskwit, -tu, *m.* бісквіт.
bisować, -suję, -sujesz, -sował 1) гукати «біс»!; 2) *(повторяти виступ)* бісирувати, -рую, -руєш.
bisowanie *n.* 1) гукання «біс»!; 2) бісирування. *Пор.* **bisować.**
bistr, *blm., m., spec. (темнокоричнева фарба)* біст(е)р, -ру.

bistur, -ru, *m., chir.* бістýрій.
bisurman, *lm.* **-ni,** *m., hist.* бусурмá[é]н.
bisurmanić, -nię, -nisz, -nił *hist.* бусурмá[é]нити; //~ **się** бусурмá[é]нитися.
bisurmanieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *hist. див.* **bisurmanić się.**
bisurmanin, *lm.* **-manie,** *m., hist. див.* **bisurman.**
bisurmański *hist.* бусурмá[é]нський.
bisurmaństwo *n., hist.* бусурмá[é]нська віра, іслáм, -му.
biszkopcik *m., zdr.* бісквíтик.
biszkopt *m.* бісквíт.
biszkoptowy бісквíтний.
biszof, -fu, *blm., m.* глінтвéйн, -ну.
bitek, -tka, *m., kul. див.* **bitka 2.**
biteń, -tnia, *lm.* **-tnie,** *m.* стільникóвий мед, -ду.
bitewka *ż., zdr.* незначний (невеликий) бій (*род.* бóю), сýтичка.
bitewny бойовúй.
bitka *ż.* 1) бíйка; 2) *кул.* битóк, -ткá; 3) *(в картах)* взятка.
bitnia *ż., tech.* бáба.
bitnie *(про бойові якості)* хорóбро.
bitnik, *lm.* **-cy,** *m., pot.* забіяка, горлоріз.
bitność *ż.* хорóбрість (в бою).
bitny *(про бойові якості)* хорóбрий; *орн.* ~ ptak *(machetes pugnax)* брижáч, -чá, коловóдник, бойцýн, -нá.
bitum, -mu, *m., chem.* бітум, -му.
bituminiczny *chem.* бітумінóзний.
bitwa *ż.* бій (*род.* бóю), битва; *військ.* ~ rozstrzygająca вирішáльний бій; *військ.* ~ walna генерáльний бій; *військ.* ~ wre бій кипить, бій у пóвному рóзпалі; pole **~wy** пóле бóю (битви), бойовище; zacięta ~ запéклий бій; wydać **~wę** дáти бій; ◊ *військ.* ~ zaczepna наступáльна оперáція.
bity 1) битий; droga **~ta** битий шлях (*род.* шляхý); 2) *(про друк, почерк тощо)* густий; **~te** pismo густé письмó; pisać **~tym** charakterem писáти густим пóчерком; 3) *перен.* досвíдчений, тямýщий; ~ w tych sprawach досвíдчений (тямýщий) у цих спрáвах; ◊ ~ drób рíзана свíйська (домáшня) птиця; **~ta** godzina drogi дóбра годúна дорóги.
biuletyn, -nu, *m.* бюлетéнь.
biuralista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) канцелярист; 2) *перен.* бюрократ.
biureczko *n., zdr. див.* **biurko.**
biureta *ż., tech., chem.* бюрéтка.
biurko *n.* письмóвий стіл (*род.* столá).
biuro *n.* бюрó *(невідм.)*; ~ informacyjne довíдкове бюрó; ~ pośrednictwa посерéдницьке бюрó; **Biuro** Polityczne Політúчне бюрó (Політбюрó); ~ presowe пресбюрó; Radzieckie **Biuro** Informacyjne Радянське інформаційне бюрó (Радінформбюрó); ~ wywiadowcze розвíдувальне бюрó; *(про установу діловодного характеру — ще)* контóра, канцелярія; ◊ ~ adresowe áдресний стіл (*род.* столá); ~ personalne відділ кáдрів; ~ pocztowe поштóвий відділ, -лу.
biurokracja *ż.* бюрокрáтія.
biurokracyjny *див.* **biurokratyczny.**
biurokrata, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* бюрократ.
biurokratycznie бюрократúчно.
biurokratyczny бюрократúчний.
biurokratyzm, -mu, *m.* бюрократúзм, -му.
biurokratyzować, -zuję, -zujesz, -zował бюрократизувáти, -зýю, -зýєш.
biuromania *ż., iron.* 1) надмíрне захóплення канцелярською рóботою; 2) бюрократúчна мáнія.
biurowy контóрський, канцелярський; urzędnik ~ контóрський (канцелярський) службóвець, -вця; *(про час праці)* службóвий; godziny **~we** службóві годúни, -дúн.
biust, -tu, *m.* бюст; *(мист. — ще)* погрýддя.

biusthalter *m.* бюстгáльтер, -ра.
biwak, -ku, *m., wojs.* бів(у)áк, -ку; ◊ ~ kwaterunkowy розміщення вíйська тáбором.
biwakować, -kuję, -kujesz, -kował *wojs.* розташóвуватися бів(у)áком.
biwakowanie *n., wojs.* розташóвування бів(у)áком.
biwakowy *wojs.* бів(у)áчний.
biwuak *m. див.* **biwak.**
Bizancjum *nieodm., n.* Візантíя.
bizantyjczyk, *lm.* **-cy,** *m.* візантíєць, -тíйця.
bizantyjski візантíйський.
bizantynizm, -mu, *m., bezp., przen.* візантíйство.
bizantyńczyk *m. див.* **bizantyjczyk.**
bizantyński *див.* **bizantyjski.**
bizmut, -tu, *m., chem.* вíсмут, -ту
bizmutowy *chem.* вíсмутовий.
bizmutyn, -nu, *m., min.* вісмутúн, -ну.
bizmutyt, -tu, *m., min.* вісмутúт, -ту.
bizon *m.* 1) *зоол.* бізóн; 2) *див.* **bizun.**
bizun *m.* батíг, -тогá, канчýк, -кá, нагáй, -гаю́; ◊ goły jak ~ гóлий як бýбон.
biżuteria *ż.* ювелíрні вúроби, -бів.
blacha *ż.* 1) жерсть, -ті, бля́ха; ~ mosiężna латýнна жерсть (бля́ха); ~ walcowa прокáтна жерсть (бля́ха); 2) *(для печіння тістечок, тортів тощо)* лист, -тá, фóрма; 3) *(в кухні)* плитá; zapalić pod ~chą розтопúти плитý; 4) *(у плузі)* стóвба.
blacharczyk, *lm.* **-ki,** *m.* ýчень (підмáйстер) у жерстя́ника (бляхаря́).
blacharka *ż.* 1) робóта жерстя́ника (бляхаря́); 2) жíнка жерстя́ника (бляхаря́).
blacharnia *ż.* 1) майстéрня жерстянúх (бляшáних) вúробів, бляхáрня; 2) магазúн (склад) жéрсті (бля́хи).
blacharski 1) бляхáрський; 2) *(про вироби)* жерстянúй, бляшáний; zakład ~ майстéрня жерстянúх (бляшáних) вúробів, бляхáрня.
blacharstwo *n.* бляхáрство, ремеслó жерстя́ника (бляхаря́).
blacharz, *lm.* **-rze,** *m.* жерстя́ник, бляхáр, -ря́.
blachmal, -lu, *lm.* **-le,** *m.* 1) *мет.* сірчáсте срібнó; 2) металíчна пластúнка; 3) *(на очах)* більмó, полýда.
blachman, -nu, *m. див.* **blachmal.**
blachownica *ż.* 1) листопрокáтний верстáт; 2) *(військ. іст. — металічний нагрудник)* кірáса.
bladawo блідувáто.
bladawość *ż.* блідувáтість, -тості.
bladawy блідувáтий.
bladnąć *див.* **blednąć.**
blado блíдо.
bladoczerwony блідочервóний.
bladolicy блідолúций.
bladoniebieski блідоголубúй.
bladooki яснóокий.
bladoróżowy блідорожéвий.
bladość *ż.* блíдість, -дості; ~ trupia смертéльна (мéртвéнна) блíдість.
bladozielony блідозелéний.
bladożółty блідожóвтий.
blady блідúй; ~ jak trup блідúй, як мрець; *перен.* ~de odbicie rzeczywistości блідé відобрáження дíйсності.
bladziuchny *pieszcz. див.* **bladziutki.**
bladziusieńki *див.* **bladziuteńki.**
bladziuteńki 1) *пестл.* блідéсенький; 2) *(зовсім блідий)* блідíсінький.
bladziutki *pieszcz.* блідéнький.
blaga *ż., pot.* 1) брехня́; замúлювання очéй; 2) *(про щось вигадане)* вúгадка, вúгад, -ду, вúмисел, -слу.
blagier, *lm.* **-rzy,** *m., pot.* брехýн, -нá; окозамúлювач. *Пор.* **blaga** 1.
blagierka *ż., pot.* брехýха; окозамúлювачка. *Пор.* **blaga** 1.
blagierski *pot.* брехýнський.
blagierstwo *n. див.* **blaga.**
blagować, -guję, -gujesz, -gował *pot.* 1) брехáти (брешý, брéшеш); замúлювати (комý) óчі;

2) вигáдувати, -дую, -дуєш. *Пор.* **blaga.**
blagowanie *n., pot.* 1) брехáння; замúлювання очéй (комý); 2) вигáдування. *Пор.* **blaga.**
blajwas, -su, *m., chem. див.* **blejwa(j)s.**
blaknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli вицвітáти, линяти; *(втрачати свіжість)* бля́кнути.
blaknięcie *n.* вицвітáння, линя́ння; бля́кнення. *Пор.* **blaknąć.**
blakować, -kuję, -kujesz, -kował *див.* **blaknąć.**
blakowny линючий.
blamanż, -żu, *blm., m., kul.* бланманжé *(невідм.).*
blamaż, -żu, *m.* компрометáція.
blamować, -muję, -mujesz, -mował *pot.* компрометувáти, -тýю, -тýєш; *//~* **się** компрометувáтися.
blank, -ku, *m.* 1) *іст.* амбразýра, бійнúця в мýрі; 2) *дуб.* підошóвна шкíра; товстá шкíра для лимáрних вúробів; 3) *мор.* плáнка, обшивнá дóшка (обшивнúй пóяс) суднá; пароплáвні порýччя.
blankier, -ru, *m.* найкрáщий сорт янтарю́.
blankiet, -tu, *m.* бланк; ~ f i r m o w y фíрмовий бланк; ~ t e l e g r a f i c z n y телегрáфний бланк; ~ w e k s l o w y вéксельний бланк.
blankietowy блáнковий.
blankista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) *торг.* біржовúй спекуля́нт, що продаé цíнні папéри без кредúтного забезпéчення; 2) *(іст. — прихильник бланкізму)* бланкíст.
blankizm, -mu, *m., hist.* бланкíзм, -му.
blanko: i n ~ *handl.* блáнковий; k r e d y t i n ~ блáнковий кредúт, -ту; w e k s e l i n ~ блáнковий вéксель.
blankokredyt, -tu, *m. див.* **blanko.**
blankoweksel, -sla, *lm.* **-sle,** *m., handl. див.* **blanko.**
blansz, -szu, *blm., m., kosm.* білúло.
blanszować, -szuję, -szujesz, -szował білúти, -лю́, -лиш; *//~* **się** білúтися.

blasfemia *ż. див.* **bluźnierstwo.**
blask, -ku, *m.* блиск, -ку; w y s t ą p i ć w c a ł y m **~ku** вúступити в усьомý блúску; *(про світло)* ся́йво; ~ s ł o n e c z n y сóнячне ся́йво.
blaszanka *ż.* бляшáнка, жерстя́нка.
blaszany жерстянúй, бляшáний.
blaszka *ż.* 1) тонкá жерстянá (бляшáна) пластúнка, бля́шка; тонкá жерсть (бля́ха); 2) *перен.* блúскітка; 3) *бот.* пластúнка.
blaszkowaty 1) подíбний до жерстянóї (бляшáної) пластúнки (до бля́шки); 2) *бот.* пластúнча(с)тий. *Пор.* **blaszka 1, 3.**
blaszkowy 1) зрóблений з жерстянóї (бляшáної) пластúнки; 2) *див.* **blaszkowaty 1;** ◊ z ł o t o **~we** мішýрне листовé зóлото.
blat, -tu, *m.* вéрхня дóшка столá, верстáта тощо.
blech, -chu, *m., spec.* білúльня.
blecharka *ż., spec.* білúльниця.
blecharnia *ż., spec. див.* **bielarnia.**
blecharski *spec.* білúльний.
blecharz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* білúльник.
blechować, blechuję, blechujesz, blechował *spec. див.* **bielić 1.**
blechowanie *n., spec. див.* **bielenie.**
blednąć, blednę, bledniesz, bladnął, bladnęli *a.* **bladł, bledli** 1) блíднути; *перен.* t o w s z y s t k o **~nie** w o b e c... це все блíдне пéред...; 2) *перен.* линя́ти, вицвітáти; ◊ j e g o g w i a z d a **~nie** йогó зíрка захóдить.
blednica *ż., med. (chlorosis)* хлорóз, -зу, блідá нéміч, -мочі.
bledniec, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **blednąć.**
bledniuchny *pieszcz. див.* **bladziutki.**
bledziutki *pieszcz. див.* **bladziutki.**
bleja *ż., icht. (abramis ballerus)* синéць, -нцю́.
blejtram, -mu, *m., mal.* підрáмник.
blejtramowy *mal.* пристосóваний до підрáмника.
blejwa(j)s, -su, *blm., m., chem.* блейвéйс, -су, свинцéве білúло.
blejwa(j)sowy *chem.* блейвéйсовий.

blekot, -tu, *m., bot. (aethusa cynapium)* собача петрушка.
blenda *ż., fot., min.* бленда.
blich *m., spec. див.* **blech.**
blicharnia *ż., spec. див.* **bielarnia.**
blicharski *spec. див.* **blecharski.**
blicharz *m., spec. див.* **blecharz.**
blichować, blichuję, blichujesz, blichował *spec. див.* **bielić** 1.
blichowanie *n., spec. див.* **bielenie.**
blichtr, -ru, *m.* 1) бли́скітка; 2) *перен.* лоск, -ку, полиск, -ку; *(обманливий — ще)* мішура́.
blichtrowy *przen.* мішу́рний.
bliki, -ków, *blp., mal.* бліки, -ків.
blikować, -kuję, -kujesz, -kował *mal.* надава́ти малюнкові світла.
blikowanie *n., mal.* надава́ння малюнкові світла.
blin *m., kul.* млинéць, -нця́.
blinda *ż., wojs.* за́слінка, ширма, бле́нда.
blindaż, *lm.* **-że,** *m., wojs.* бліндáж, -жá.
blindować, -duję, -dujesz, -dował *wojs.* бліндирува́ти, -ру́ю, -ру́еш.
bliski бли́зький; ~ s ą s i a d бли́зький сусі́д (сусі́да); ~ w y j a z d бли́зький від'їзд, -ду; ~ k r e w n y бли́зький ро́дич; p o z o s t a w a ć z k i m w ~**kich** s t o s u n k a c h перебува́ти з ким у бли́зьких відно́синах (стосу́нках); *(що лежить близько — ще)* по́близький, бли́жчий; ~ d o m по́близький (бли́жчий) дім (*род.* до́му); *(у часі — ще)* немину́чий; ~**ka** r u i n a немину́че розо́рення, немину́ча руї́на.
blisko 1) *прислів.* бли́зько; b y ć z k i m ~ s p o k r e w n i o n y m бу́ти з ким бли́зько спорі́дненим; *(про час)* ско́ро, незаба́ром; l a t o j u ż ~ ско́ро (незаба́ром) лі́то; 2) *прийм.* бли́зько, бі́ля, ко́ло; ~ l a s u бли́зько лі́су; m i e ć ~ 30 l a t ма́ти бли́зько (ко́ло) 30 ро́ків; *(приблизно)* ма́йже, ма́ло не; p r o d u k c j a w z r o s ł a ~ c z t e r o k r o t n i e проду́кція збільшилася ма́йже (ма́ло не) в чоти́ри ра́зи.
bliskobrzmiący який (що) поді́бно звучи́ть.
bliskoległy бли́жчий, по́близький; *(поряд чого — ще)* сусі́дній.
bliskoplemienny: ~**ne** n a r o d y спорі́днені наро́ди, -дів.
bliskostyczny: l i n i a ~**na** *mat.* асимпто́та.
bliskość *ż.* бли́зькість, -кості; w ~**ci** поблизу́ (кого́, чого́), бли́зько (ко́го, чо́го).
bliskowidz, *lm.* **-dze,** *m.* короткозо́рий, -рого.
bliskoznacznik *m., lingw.* сино́нім.
bliskoznaczny *lingw.* синоні́мічний.
bliza *ż., mor. див.* **baka** II.
blizenka *ż., zdr.* ру́бчик, шра́мик.
bliziuchno *pieszcz. див.* **bliziutko.**
bliziuchny *pieszcz. див.* **bliziutki.**
bliziuteńki 1) близе́сенький; *(зовсім близький)* близі́сінький.
bliziuteńko 1) близе́сенько; 2) близі́сінько. *Пор.* **bliziuteńki.**
bliziutki *pieszcz.* близе́нький.
bliziutko *pieszcz.* близе́нько.
blizna *ż.* рубе́ць, -бця́, шрам, -му.
bliznowy рубце́вий, рубцьови́й, шрамови́й.
bliźni, -niego, *lm.* **-ni,** *m.* бли́жній, -нього.
bliźniaczek, -czka, *lm.* **-czki,** *m., zdr. див.* **bliźniak.**
bliźniaczka *ż.* близню́чка, близни́ця.
bliźniaczy 1) близню́чний, двійня́цький; 2) *мед.* двійча́стий; 3) *анат.* близню́чний; 4) *перен.* подві́йний; s ł u p ~ подві́йний стовп, -па́; ◊ p u l s ~ *(pulsus bigeminus)* пульс гру́пами в два уда́ри.
bliźniak, *lm.* **-cy,** *m.* 1) близню́к, -ка́, близня́, -ня́ти; 2) *(лише в мн.) (розм.— про горшки)* близнюки́, -кі́в; 3) *мін.* двійнико́вий криста́л, -лу, двійни́к, -ка́.
bliźnięcy *див.* **bliźniaczy.**
bliźnięta, -niąt, *blp., n.* близня́та, -ня́т, близнюки́, -кі́в, двійня́та, -ня́т.
bliżej бли́жче.
bliższość *ż.* бли́жчість, -чості.
bliższy бли́жчий; ~**sze** s z c z e g ó-

ły бли́жчі подро́биці, -биць; *(більш вичерпний)* точні́ший; ~sze informacje точні́ші відо́мості, точні́ша інформа́ція.
bloczek, -czka, *m.* 1) *зменш. тех.* невели́чкий блок; 2) тало́нна кни́жка; че́кова кни́жка; 3) *(карточка з номером)* тало́н; *торг.* чек; 4) ка́ртка картоте́ки; 5) *анат. (trochlea)* блок.
bloczkowy 1) бло́чний, бло́ковий; 2) тало́нний; че́ковий; 3) бло́ковий, блокови́нний. *Пор.* **bloczek** 1, 3, 5.
blok, -ku, *m.* 1) *політ.* блок; ~ wyborczy ви́борчий блок; ~ komunistów i bezpartyjnych блок комуні́стів і безпарті́йних; 2) *тех.* блок; 3) *(дерева)* коло́да; *(граніту тощо)* бри́ла, гли́ба; *(шоколаду)* шокола́д-лом, -му; 4) *(відривний)* блокно́т; 5) *(рисувальний)* блок; ◊ *ав.* ~ balonowy лебі́дка; ~ mieszkalny багатоповерхо́вий житлови́й буди́нок, -нку; *зал.* ~ sygnałowy семафо́р, -ра.
blokada *ż., wojs., polit., kol.* блока́да; *військ.* przerwać ~ę прорва́ти (форсува́ти) блока́ду; ◊ *зал.* ~ liniowa устаткува́ння залізни́чної лі́нії блокпо́стами.
blokhauz, -zu, *m., wojs.* блокга́уз.
blokować, -kuję, -kujesz, -kował *wojs. i in.* блокува́ти, -ку́ю, -ку́єш; //~ się *політ.* блокува́тися.
blokowy I бло́чний, бло́ковий; блокно́тний; papier ~ блокно́тний папі́р, -пе́ру; *пор.* **blok** 2, 4; ◊ *тесл.* hak ~ дерев'я́ний цвях для скрі́плення коло́д; *зал.* posterunek ~ *див.* **blokowy** II; *зал.* **system** ~ систе́ма блокува́ння поїзді́в електросемафо́рами.
blokowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m., kol.* блокува́льник.
blond: włosy ~ біля́ве воло́сся.
blondyn, *lm.* **-ni,** *m.* блонди́н, біля́вий, -вого.
blondyna *ż.* блонди́нка, біля́ва, -вої; біля́вка *(розм.)*.
blondynek, -nka, *lm.* **-nki,** *m., zdr., pieszcz. див.* **blondyn.**
blondynka *ż. див.* **blondyna.**
bluetka *ż., teatr.* жарт на одну́ ді́ю.
bluff, -fu, *m.* блеф, -фу.
bluszcz, -czu, *lm.* **-cze,** *m., bot.* плющ, -ща́.
bluszczolišciasty *bot.* з плющеви́дним ли́стям.
bluszczować, -czuję, -czujesz, -czował, *przen., książ.* чіпля́тися за опо́ру.
bluszczowaty *bot.* плющови́дний.
bluszczowy *bot.* плющови́й.
bluszczyk *m., bot. (glechoma)* розхі́дник.
bluza *ż.* блу́за.
bluzczarka *ż.* шва́чка (шва́ля) блу́зок.
bluzeczka *ż.* блу́зочка.
bluzg, -gu, *m.* бри́зка.
bluzgacz, *lm.* **-cze,** *m.* огу́дник.
bluzgać, bluznąć, -nę, -niesz, -nął, nęli 1) бри́зкати, бри́знути; 2) *(лише недокон.) перен.* лихосло́вити, -влю, -виш, гу́дити, -джу, -диш; *(дурниці)* плести́ (плету́, плете́ш), плеска́ти (плещу́, пле́щеш), верзти́.
bluzganie *n.* 1) бри́зкання; 2) лихослі́в'я; плеті́ння, плеска́ння. *Пор.* **bluzgać.**
bluzgotać, -goczę, -goczesz *(rzadziej* **-gocę, -gocesz**), **-gotał** *див.* **bluzgać.**
bluzka *ż.* блу́зка.
bluznąć *див.* **bluzgać.**
bluźnciel, *lm.* **-le,** *m., див.* **bluźnierca.**
bluźnić, -nię, -nisz, -nił (komu, czemu, przeciw komu, czemu, na kogo, na co) 1) *церк.* богоху́льствувати, -вую, -вуєш, богоху́льничати; *(насміхатися над предметами культу)* блюзни́ти, кощу́нствувати, -вую, -вуєш; 2) *(перен. — насміхатися)* глуми́тися, -млю́ся, -ми́шся (з ко́го, з чо́го, *рідше* над ким, над чим); *(зло сміятися — ще)* знуща́тися (з ко́го, з чо́го, *рідше* над

ким, над чим); ~ p r a w d z i e глумитися з правди; ~ r o z u m o w i знущатися з розуму.
bluźnienie, *n., kośc. див.* **bluźnierstwo.**
bluźnierca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., kośc.* богохульник; блюзнір, -ра, кощунник. *Пор.* **bluźnić** 1.
bluźnierczo *kośc.* по-богохульському; по-блюзнірському. *Пор.* **bluźnić** 1.
bluźnierczy *kośc.* богохульний; блюзнірський. *Пор.* **bluźnić** 1.
bluźnierstwo *n., kośc.* богохульство; блюзнірство, кощунство. *Пор.* **bluźnić** 1.
blwać *див.* **wymiotować.**
błagać благати, молити, -лю, -лиш.
błagająco благаюче, благально.
błagający благаючий, благальний.
błagalnie благально, благаюче.
błagalny благальний, благаючий.
błaganie *n.* благання, мольба.
błaho 1) неповажно, неважливо; 2) незначно, дріб'язково; мізерно. *Пор.* **błahy.**
błahostka *ż.* дрібниця; *(незначний факт — ще)* дурниця.
błahostkowość *ż.* дріб'язковість, -вості.
błahostkowy дріб'язковий.
błahość *ż.* 1) неважність, -ності, неважливість, -вості; 2) незначність, дріб'язковість; мізерність. *Пор.* **błahy.**
błahy 1) пустий; *(несерйозний — ще)* неважний, неважливий; ~ p o w ó d пустий привід, -воду, неважлива причина; t o **~ha** r z e c z це пусте; 2) *(маленький)* незначний, дрібний; **~ha** s u m a дрібна (незначна) сума; *підсил.* мізерний; ~ z y s k мізерний бариш, -ша. ◊ z **~hych** p r z y c z y n без поважних причин.
błam, -mu, *m. (зшиті шкурки для хутряної підкладки)* хутряний мішок, -шка.
błamować, -muję, -mujesz, -mował зшивати шкурки для хутряної підкладки; підшивати хутром.
bławat, -tu, *m.* 1) *бот. (centaurea cyanus)* волошка синя; 2) *текст.* тонкі тканини, -нин; 3) блакитний колір, -льору; ◊ *заст.* w **~tach** c h o d z i ć ходити в шовках, одягатися в шовки.
bławatek, -tka, *m., bot. див.* **bławat** 1.
bławatkowy волошковий; *(про колір — ще)* васильковий.
bławatnia *ż., przest.* мануфактурний магазин.
bławatny: t o w a r y **~ne** мануфактура.
bławy блідоголубий, ясноголубий.
błazen, -zna, *lm.* **-zny,** *m.* 1) блазень, -зня; *іст., перен.* ~ n a d w o r n y придворний блазень; 2) *(іст. — в стародавній Русі)* скоморох; ◊ ~ c y r k o w y клоун; u d a w a ć **~zna** вдавати дурника.
błazeński 1) блазенський; блазнівський *(рідко)*; **~ka** c z a p k a блазенський ковпак, -ка; 2) *перен.* дурний; *(позбавлений смислу)* безглуздий; ~ k a w a ł безглузда вихватка.
błazeńsko 1) по-блазенському, як блазень; 2) по-дурному; безглуздо. *Пор.* **błazeński.**
błazeństwo *n.* 1) блазенство; 2) *перен.* дурощі, -щів, блазенство.
błaznować, -nuję, -nujesz, -nował 1) блазнювати, -нюю, -нюєш; *(перен. — ще)* дуріти; 2) *(про дітей)* пустувати, -тую, -туєш, дуріти.
błaznowanie *n.* 1) блазнювання; дуріння; 2) пустування, дуріння. *Пор.* **błaznować.**
błaźnica *ż.* блазниха.
błaźnić się, -nię, -nisz, -nił 1) *див.* **błaznować**; 2) *див.* **kompromitować się.**
Błażej Влас.
błąd, błędu *m.* помилка; *(упущення — ще)* похибка, промах, -ху; *(неправильність — ще)* хиба; ~ d r u k a r s k i друкарська помилка; r o i ć s i ę o d **~dów** кишіти помилками; ~ s i ę w k r a d ł d o... помилка вкралася (закралася) до...; p o p e ł n i ć ~ зро-

бйти пóхибку (прóмах); ~ we wnioskowaniu хйба у вйсновках; wytykać komu **błędy** робйти зауважéння комý за йогó пóмилки; wyprowadzić kogo z **błędu** пояснйти (показáти) комý йогó пóмилку; розкрйти комý óчі; w ~ (kogo) wprowadzić ввестй в омáну, призвéсти когó до пóмилки; ◊ **błędy** młodości гріхй мóлодості; być w **błędzie** помилятися; wpaść w ~ помилйтися, -лю́ся, -лишся.

błądzący блукáючий; *ел.* ~ prąd блукáючий струм, -му.

błądzenie *n.* блукáння.

błądzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) *(шукаючи дороги)* блукáти, блудйти, -джý, -диш; ~ w lesie блукáти по лíсі; 2) *перен.* помилятися; ludzka rzecz ~ людйні властйво помилятися.

błąkać się блукáти; ~ wśród obcych блукáти між чужйми; *(шукаючи дороги — ще)* блудйти, -джý, -диш; **~kał się** długo po lesie він дóвго блукáв (блудйв) по лíсі; ◊ **~kające** gwiazdy мандрíвні зóрі (*род.* зір).

błąkanie się блукáння.

błąkanina *ż.* блуканйна.

błędnie помилкóво; хйбно, неправильно; mówić ~ говорйти непрáвильно (з пóмилками); ~ sobie tłumaczyć хйбно собí пояснювати (тлумáчити); ◊ ~ o czym sądzić мáти про щó хйбну дýмку, мáти хйбний пóгляд на щó. *Пор.* **błędny** 1.

błędnik *m.* 1) блукáючий, (блýдний) вóгник; 2) *(анат. — про вухо)* лабірйнт.

błędność *ż.* помилкóвість, -вості; хйбність, -ності, непрáвильність. *Пор.* **błędny** 1.

błędny 1) помилкóвий; *(невірний — ще)* хйбний, непрáвильний, з пóмилкáми; **~ne** wypracowanie впрáва з пóмилкáми; **~na** wymowa хйбна (непрáвильна) вимóва; **~na** droga хйбна (непрáвильна, помилкóва) дорóга, хйбний (непрáвильний, помилкóвий) шлях (*род.* шляхý); *торг.* **~ne** księgowanie непрáвильне записувáння в кнйгах; **~ne** mniemanie хйбна дýмка (гáдка); хйбний пóгляд, -ду; 2) *перен.* блукáючий; **~ne** spojrzenie блукáючий пóгляд, -ду; *(який переміщається з місця на місце — звичайно)* мандрíвнйй; *астр.* **~ne** gwiazdy мандрíвні зóрі (*род.* зір); **~ne** ogniki мандрíвні (блукáючі, блýдні) вóгники; *іст.* ~ rycerz мандрíвний рйцар, -ря; ◊ **~na** owca заблýдна вівця; **~ne** koło зачарóване кóло; *геол.* głazy **~ne** ератйчні валунй, -нів.

błękiciec, -ćca, *lm.* **-ćce,** *m.* 1) *бот.* *(haematoxylon)* компешіáнське дéрево; 2) *мін.* ціанíд, -ду.

błękit, -tu, *m.* блакйть, -ті, сйнява; ◊ *мін.* ~ miedzi азурйт, -ту; *хім.* ~ pruski берлíнська лазýр, -рі.

błękitnawy сйнявий, синювáтий, блакитнувáтий.

błękitnawo сйняво, синювáто, блакитнувáто.

błękitnie блакйтно, сйньо.

błękitnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli блакитнíти, синíти.

błękitnik *m.* 1) *бот.* *(crozophora tinctoria)* лáкмусова травá; 2) *хім.* лáкмус, -су.

błękitno *див.* **błękitnie.**

błękitnokrusz, -szu, *m., chem.* мідянá синь, -ні.

błękitnooki блакитноóкий, синьоóкий.

błękitnopierś, *lm.* **-sie,** *m., orn.* *(motacilla suecica)* синьошййка.

błękitność *ż.* блакйтність, -ності, сйнява.

błękitny блакйтний, сйній.

błociany: **~na** chata мáзанка.

błociarz, *lm.* **-rze,** *m., myśl.* кабáн, нá; вепр, -ра *(заст.)*.

błocić, -cę, -cisz, -cił бруднйти (калятити, мáзати) грязззю.

błocisko *n., zgr.* грязюка.

błocisty *див.* **błotnisty.**
błocko *n., zdr., pot.* болітце.
błogi 1) блаженний; 2) *(про вплив)* благотворний.
błogo 1) блаженно; 2) благотворно; ◊ ~ ż y ć благоденствувати, -вую, -вуєш, блаженствувати. *Пор.* **błogi.**
błogosławić, -wię, -wisz, -wił *kość., żart.* благословляти.
błogosławienie *n., kość., żart.* благословення, благословенство.
błogosławieństwo *n. див.* **błogosławienie.**
błogosławiony 1) благословенний *(книж.)*; *(щасливий — ще)* блаженний; 2) *перен.* спасенний; **~na** r a d a спасенна порада; ◊ b y ć w s t a n i e **~nym** бути вагітною, бути при надії.
błogostan, -nu, *m.* блаженний стан, -ну, блаженство.
błogość *ż.* 1) блаженство; *(перен. — ще)* ясність, -ності, спокій, -кою; ~ d u s z y (u m y s ł u) ясність (спокій) душі; 2) благотворність, -ності. *Пор.* **błogi.**
błona *ż.* плівка, плінка; *(анат.— ще)* оболонка, перетинка, плівá; *(фіз. — ще)* мембрана; *анат.* ~ d z i e w i c z a *(hymen)* дівоча перетинка (оболонка, плівка), гімен, -ну; *анат.* ~ m ó z g o w a t w a r d a *(meninx)* мозкова оболонка; *анат.* ~ n a c z y n i o w a *(tunica chorioidea)* судинна оболонка; *анат.* ~ p a j ę c z y n o w a *(arachnoidea)* павутинна оболонка; *анат.* ~ r o g o w a *(cornea)* рогова оболонка, рогівка; *анат.* ~ s e r c o w a *(pericardium)* навколосерцева (перикардіальна) оболонка; *анат.* ~ ś l u z o w a *(tunica mucosa)* слизова оболонка.
błoniasty плівчастий, оболончастий.
błonica *ż., med. (diphtheritis)* дифтерит, -ту.
błonicowy *med.* дифтеритний.
błoniczy *med. див.* **błonicowy.**
błonie *n.* 1) оболонь, -ні, лука; 2) *(для випасу)* вигін, -гону.
błonka *ż., zdr. див.* **błona.**
błonkoskrzydłe, -łych, *ent. (hymenoptera)* перетинчастокрилі, -лих.
błonkowaty *див.* **błoniasty.**
błonkówki, -wek, *ent. див.* **błonkoskrzydłe.**
błonnik *m., tech.* целюлоза.
błonowaty *див.* **błoniasty.**
błonowy *див.* **błoniasty.**
błotko *n., zdr., pot.* болітце.
błotniak *m., orn. (circus)* лунь.
błotniarka *ż.* 1) *тех.* фільтпрес; 2) *зоол. (limnaea)* пєтрик болотяний.
błotnica *ż. див.* **błotnik** 2.
błotniczka *ż., orn. (parus palustris)* синиця болотна.
błotnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставати болотистим, заболочуватися, -чуюся, -чуєшся.
błotnik *m.* 1) яма для грязі; 2) *(в екіпажах тощо)* щиток, -тка, крило (від грязі).
błotnisto болотисто.
błotnisty 1) болотистий; 2) *див.* **błotny** 1.
błotny 1) болотний; болотяний *(рідше)*; *хім.* ~ g a z болотний газ, -зу; *бот.* r o ś l i n y **~ne** болотяні (болотні) рослини, -лин; 2) *мед.* грязьовий; k ą p i e l e **~ne** грязьові ванни *(род.* ванн).
błoto *n.* 1) грязь, -зі; 2) *(багно і перен.)* болото.
błysk, -ku, *m. див.* **błyśnięcie.**
błyskać, błysnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) блискати, блиснути; *підсил.* блискотіти, -кочу, -котиш *(лише недокон.)*, виблискувати, -кую, -куєш, виблиснути; 2) *(про постріл)* спалахувати, -лахую, -лахуєш, спалахнути; // *(лише недокон.) безос.* ~ się блискати; p o d c z a s b u r z y b a r d z o się **~skało** під час грози сильно блискала блискавка (блискало).
błyskanie *n.* 1) блискання; блискотіння, виблискування; 2) спалахування. *Пор.* **błyskać.**
błyskawica *ż.* 1) блискавка; 2) *(перен. — газета)* стіннівка; ◊ l o t e m **~cy** блискавично, миттю, вмить.

błyskawicznie блискавично, миттю.
błyskawiczny *bezp., przen.* блискавичний; szybkość **~na** блискавична швидкість, -кості; ◊ *зал.* pociąg ~ експрес.
błyskawka *ż.* *див.* **błyskotka.**
błyskotać, -koczę, -koczesz, (*a.* **-kotam, -kotasz**), **-kotał** блискати; *підсил.* виблискувати, -кую, -куєш, блискотіти, -кочу, -котиш, блискотати, -кочу, -кочеш.
błyskotanie *n.* блискання; виблискування, блискотіння. *Пор.* **błyskotać.**
błyskotka *ż.* 1) блискотлива цяцька; 2) *перен.* блискітка; **~ki** stylowe стилістичні блискітки, -ток.
błyskotliwie блискотливо.
błyskotliwość *ż.* блискотливість, -вості.
błyskotliwy блискаючий, виблискуючий, блискотливий.
błyskowy: srebro **~we** *hut.* бліковане (чисте) срібло.
błysnąć *див.* 1) **błyskać**; 2) **błyszczeć.**
błyszcz, -czu, *m., min., chem.* блиск, -ку; ~ antymonowy стибійовий блиск; ~ miedzi мідний блиск.
błyszczący *bezp., przen.* блискучий; **~ca** szabla блискуча шабля; ◊ *перен.* **~ca** nędza злидні в шовках.
błyszczeć (się), -czę, -czysz, -czał, -czeli, błysnąć (się), -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) блищати, блиснути; *присл.* nie wszystko złoto, co się **~czy** не все те золото, що блищить; *підсил.* блискотіти, -кочу, -котиш (*лише недокон.*), виблискувати, -кую, -куєш, вибдиснути; 2) (*про світло*) сяяти (сяю, сяєш), засяяти, сіяти, засіяти.
błyszczenie *n.* 1) блищання; блискотіння; виблискування; 2) сяяння, сіяння. *Пор.* **błyszczeć (się).**
błyśnięcie *n.* блиск, -ку; виблиск. *Пор.* **błyszczeć (się)** 1.
bo *sp.* бо.

boa I *nieodm., m., zool.* боа (*невідм.*).
boa II *nieodm., n.* боа (*невідм.*).
boazeria *ż., spec.* панель, -лі.
bobak *m., zool.* (*arctomys bobac*) бабак, -ка, байбак; *перен.* spać jak ~ спати як бабак (як байбак).
bobas *m., pieszcz.* *див.* **bobo.**
bobek, -bka, *m.* 1) (*дерево*) лавр, -ра; 2) (*звичайно в мн.*) (*плоди лавра*) бобки, -ків; 3) лавровий лист, -та; 4) *зменш.* *див.* **bobik.**
bobiasty бобовидний.
bobik *m., bot.* дрібний біб (*род.* бобу), бобик, бобок, -бка.
bobkowy лавровий; ◊ *бот.* róża **~wa** (*nerium oleander*) олеандр, -ра.
bobo *nieodm., n., pieszcz.* маля, -ляти, малятко, крихітка.
bobodrzew, -wu, *m., bot.* (*gleditschia*) гледичія.
bobowiny, -win, *blp., roln.* бобовиння.
bobowisko *n., roln.* бобовище.
bobownik *m., bot.* 1) (*menyathes trifoliata*) бобівник трилистий; 2) (*veronica*) вероніка.
bobowy бобовий.
bobrować, -ruję, -rujesz, -rował 1) бродити (*як бобер по воді*); kaczki **~rują** w stawie качки бродять у ставі; 2) *перен.* шарити, шукати; (*пильно*) нишпорити; w czasie nieobecności matki dzieci **~ły** w spiżarni під час відсутності матері діти нишпорили в коморі; 3) (*мисл. — про собаку*) шукати.
bobrowisko *n., myśl.* трясовина в лісі, в якій перебувають літом лосі.
bobrownia *ż.* боброва нора (хатка).
bobrownik, *lm.* **-cy,** *m.* ловець бобрів.
bobrowy бобровий; *фарм.* krople **~we** (*castoreum*) боброва струмина; ◊ *бот.* drzewo **~we** (*magnolia*) магнолія.
bobslejowy *sport.* з бобслею;

m i s t r z o s t w a **~we** змага́ння на пе́ршість з бо́бслею.
boby *nieodm., n., sport.* бо́бслей.
bochen, -chna, *m.* вели́ка буха́нка, буха́н, -на́.
bocheneczek, -czka, *m., zdr. див.* **bochenek.**
bochenek, -nka, *m.* бухане́ць, -нця́, буха́нка.
bochenkowaty подібний до буханця́ (до буха́нки).
bocian *m.* чорногу́з, леле́ка, бу́сол, -сла.
bocianek, -nka, *m., zdr.* чорногузеня́, -няти, лелеченя́, бусленя́.
bociani чорногу́зячий; **~nie** g n i a z d o а) чорногу́зяче (леле́че, буслине, бусля́че) гніздо́, б) *мор.* марс; ◊ *перен.* **~nie** n o g i до́вгі но́ги (*род.* ніг); *бот.* **~nie** n o s k i *див.* **bodziszek.**
bocianica *ż.* чорногу́зиха, леле́чиха, бу́слиха.
bocianię, -nięcia, *lm.* **-nięta, -niąt,** *n.* чорногузеня́, -няти, лелеченя́, бусленя́.
bocianka *ż.* опу́кла пля́шка з до́вгою ши́йкою.
bocianowaty подібний до чорногу́за (леле́ки, бу́сла).
bocianowy *див.* **bociani.**
boczek, -czka, *a.* **-czku,** *m.* 1) *пестл.* бочо́к, -ка́; 2) *(із свинячої туші)* бочо́к, -чка́; *(з грудної частини туші)* груди́нка; 3) *крав.* бік блу́зки *a.* ліфа; 4) бік за́чіски; ◊ *перен.* **~kiem** p a t r z e ć погляда́ти ско́са (криви́м о́ком); z **~czku** n a s i e b i e s p o g l ą d a ć а) крадькома́ (ни́шком) оди́н на о́дного погляда́ти; б) *(обмінюватися швидкими поглядами)* перегляда́тися.
bocznica *ż., kol.* вітка.
bocznicowy *kol.* *(про поїзд)* під'їзни́й.
bocznik *m., el.* відгалу́ження стру́му.
boczny 1) бокови́й, бічни́й; l i n i a **~na** бокова́ (бічна́) лінія; 2) *перен. дорев.* — позашлю́бний, побічни́й, бічни́й; s y n **~ny** побічний син; ◊ *зал.* z d e r z e n i e **~ne** зіткнення поїздів на схре́щенні.
boczyć się, -czę, -czysz, -czył 1) цура́тися, трима́тися (держа́тися) о́сторонь, сторони́тися, -ню́ся, -нишся; бочи́тися *(рідко)*; 2) **~** (na kogo) злим (лихи́м) о́ком диви́тися, -влю́ся, -ви́шся (на ко́го).
boć *sp.* бо ж.
boćwina *ż.* буряча́ння, ботви́на.
bodaj! I *wkrz.* бода́й! бода́й би! **~** c i ę! бода́й тебе́!
bodaj II *sp.* щоб, аби́, тільки б; **~** b y m b y ł f a ł s z y w y m p r o r o k i e m щоб (аби́, тільки б) моє́ проро́цтво не збу́лося.
bodaj III *part.* хоч; d a j **~** g r o s z дай хоч копі́йку.
bodaj IV *wyr. wtr.* ма́бу́ть, либо́нь; **~** n i e p r z y j d z i e ма́бу́ть (либо́нь), не при́йде.
bodiak *m.* будя́к, -ка́, чортополо́х.
bodliwość *ż.* битли́вість, -вості.
bodliwy битли́вий.
bodmeria *ż., handl.* бодмере́я.
bodnąć *див.* **bóść.**
bodziec, -dźca, *lm.* **-dźce,** *m.* 1) *псих., фізіол., перен.* сти́мул, -лу, і́мпульс, -су; *(перен. — ще)* по́штовх, -ху; d o d a ć k o m u **~dźca** (do czego) ста́ти для ко́го по́штовхом (до чо́го); 2) *тех.* збу́дник; ◊ d a ć k o n i o w i **~dźcem** пришпо́рити (сти́снути острога́ми) коня́.
bodziszek, -szka, *m., bot.* *(geranium)* гера́нь, -ні, жураве́ць, -вця́.
bodziszkowate, -tych, *bot.* *(geraniaceae)* гера́нійові, -вих.
Boer *m. див.* **Bur.**
bogacenie (się) *n.* багаті́ння.
bogacić, -cę, -cisz, -cił збага́чувати, -чую, -чуєш; //**~ się** збага́чуватися, багаті́ти.
bogacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli багаті́ти; *(ставати багатішим — ще)* бага́тшати, багаті́шати.

bogactwo *n.* багатство.
bogacz, *lm.* **-cze,** *m.* багач, -ча.
bogaczka *ż.* багачка.
bogatek, -tka, *m., ent.* *(buprestis)* *(жук)* крицяк, -ка.
bogato *bezp., przen.* багато.
bogaty *bezp., przen.* багатий; ~ w doświadczenie багатий досвідом, досвідчений; kraj ~ w zboże країна багата на хліб (на збіжжя).
bogdaj *wkrz.* *див.* **bodaj** I.
Bogdan Богдан.
bogdanka *ż., książ.* кохана, -ної, люба, -бої; суджена, -ної.
bogini *ż.* богиня.
boginka *ż., folk.* німфа; ◊ ~ leśna мавка; ~ wodna русалка.
bogobojnie богобоязливо.
bogobojność *ż.* богобоязливість, -вості.
bogobojny богобоязливий.
Bogota *ż.* Богота.
Bogumił Богуміл.
Bogumiła Богуміла.
Bogusław Богуслав.
bohater, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* 1) герой; **Bohater** Związku Radzieckiego Герой Радянського Союзу; **Bohater** Pracy Socjalistycznej Герой Соціалістичної Праці; *(фольк.)* богатир, -ря; 2) *(лише в мн.)* персонажі, -жів.
bohaterka *ż.* героїня.
bohaterski героїчний; геройський; ~ duch narodu radzieckiego героїчний дух радянського народу; **~kie** wojsko героїчна армія; *літ.* poemat ~ героїчна поема; *театр.* tenor ~ героїчний тенор, -ра; богатирський. *Пор.* **bohater** 1.
bohatersko героїчно; по-геройському, як герой.
bohaterskość *ż.* героїчність, -ності.
bohaterstwo *n.* геройство; героїзм, -му.
Bohdan Богдан.
bohdanka *ż., książ.* *див.* **bogdanka.**
bohema *ż.* *див.* **cyganeria.**
bohomaz *m., pogardl.* богомаз.
boisko *n.* 1) *спорт.* майдан, -ну; 2) *с.-г.* тік (*род.* току); ◊ ~ piłkarskie футбольне поле.
boj: mieć ~ja *żart.* боятися (боюся, боїшся).
boja *ż., mor.* буй, бакен.
bojaczka *ż., rub.* 1) боягузка, страхополох; 2) *див.* **bojaźń.**
bojar, *lm.* **-rowie,** *m., hist.* боярин.
bojarski *hist.* боярський.
bojarstwo *n., hist.* боярство.
bojarzyn, *lm.* **-rzy,** *m.* *див.* **bojar.**
bojaźliwie бо́язко, боязливо.
bojaźliwiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* боягуз, страхополох.
bojaźliwość *ż.* бо́язкість, -кості, боязливість, -вості.
bojaźliwy боязкий, боязливий.
bojaźń *ż.* боязнь, -ні; *підсил.* острах, -ху, страх (*род.* страху); *(до деякої міри)* побоювання.
bojek, -jka, *m.* буйок, -йка.
bojer *m., mor.* буєр, -ра.
bojka *ż., tkac.* байка.
bojkot, -tu, *m.* бойкот, -ту.
bojkotować, -tuję, -tujesz, -tował бойкотувати, -тую, -туєш.
bojkotowanie *n.* бойкотування.
bojować, -juję, -jujesz, -jował воювати, (воюю, воюєш).
bojowanie *n.* воювання.
bojowiec I, **-wca,** *lm.* **-wce,** *m., mor.* лінійний корабель, -бля, дредноут.
bojowiec II, **-wca,** *lm.* **-wcy,** *m., polit.* *(член бойової дружини)* бойовик, -ка.
bojowisko *n.* побоїще, бойовище; бойовисько *(рідко).*
bojownic(zk)a *ż.* *(про жінку)* борець, -рця (за що).
bojowniczy войовничий.
bojownik, *lm.* **-cy,** *m.* бойовик, -ка; *(перен.— звичайно)* борець, -рця (за що); ◊ ~ ruchu oporu учасник руху опору.
bojowość *ż.* бойовий дух, -ху, войовничість, -чості; *(здатність до ведення воєнних дій)* боєздатність.
bojowy бойовий; **~wę** cechy rę-

wolucyjne бойові революційні якості, -тей; *військ.* szyk ~ бойовий стрій (*род.* строю); *військ.* **~we** środki chemiczne бойові хімічні засоби, -бів; ◊ *військ.* plac ~ поле бою.
bojówka *ż.* бойова дружина.
bojówkarz, *lm.* **-rze,** *m., pogardl.* фашистський молодчик.
bok, -ku, *m.* 1) бік (*род.* боку); mieć kłócie w **~ku** відчувати колькй в боку; na **~**! набік! **~kami** robić важко дихати, боками робити, -блю, -биш; skok na ~ стрибок убік; to mu **~kiem** wyszło це йому боком вилізло; *мат.* ~ trójkąta бік трикутника; *мор.* wiatr z **~ku** вітер збоку; wyspać się na wszystkie **~ki** виспатися на всі боки; wziąć się (trzymać się) za **~ki** взятися в (під) боки; żarty na ~ жарти набік, годі жартувати; 2) *військ.* крило, фланг, -гу; odsłonić się z **~ku** відкрити свій фланг; uderzyć na nieprzyjaciela z **~ku** ударити на ворога з крила (з флангу); ◊ *перен.* patrzeć **~kiem** коситися (кошуся, косишся), кривитися, -влюся, -вишся, поглядати (дивитися) скоса (кривим оком) (на кого, на що); *перен. розм.* pod **~ki** się z kim prowadzić ходити з ким під руку; *перен. розм.* **~kami** świecić бідувати, -дую, -дуєш; *перен.* trzymać się na **~ku** триматися осторонь, не втручатися; *перен. розм.* zarabiać co z **~ku** (додатково) підробляти; ~ góry схил (спад) горй, узбіччя; **~ki** zrywać ze śmiechu надриватися (перериватися) від (із) сміху (від реготу, з реготу).
bokobrody, -dów, *blp.* баки, -ків, бакенбарди, -дів.
bokować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *крав.* робити боковий кант; 2) (*про рушницю*) бити (відносити) вбік; 3) (*триматися осторонь*) бокувати, -кую, -куєш (від кого, від чого).
bokówka *ż.* бічна кімната.
boks, -su, *m., sport.* бокс, **-су.**
bokser, *lm.* **-rzy,** *m., sport.* боксер, -ра.
bokserski *sport.* боксерський.
boksować, -suję, -sujesz, -sował *sport.* боксувати, -сую, -суєш; //**~** się боксуватися.
boksowanie (się) *n., sport.* боксування.
boksy, -sów, *blp.* стійло (станок) для одного коня; місце в гаражі для одного автомобіля.
boksyt, -tu, *m., min.* боксит, -ту.
bol, -lu, *m., min.* (*рід глини*) болюс, -су.
bolak *m. див.* **wrzód.**
bolący болючий; ◊ *перен.* trafić w **~ce** miejsce зачепити за живе; попасти в саму точку.
bolączka *ż.* 1) болячка; 2) *перен.* болюче (слабе, вузьке) місце.
boleć I, (*tylko w 3 osobie*) **-li, -lał, -lały** боліти, болить (кого, кому *і* в кого); *прик.* bardziej **~li** od języka, niż od miecza гірше болить від язика, як від меча; *присл.* co kogo **~li,** o tym mówić woli що в кого (кому, кого) болить, про те й говорить; niech cię głowa o to nie **~li** хай тобі (у тебе, тебе) за те голова не болить; не журись (не турбуйся) про це; це не твоє діло; *присл.* od przybytku głowa nie **~li** з прибутку голова не болить; to mię ani **~li,** ani świerzbi це мене не болить і не свербить.
boleć II, **-leję, -lejesz, -lał, -leli** уболівати (за ким, за чим), боліти (за ким, за чим *і* чим), боліти серцем; **~leć** nad stratą уболівати над втратою.
bolejący скорботний; (*що переживає сум — ще*) сумний, сумовитий.

bolenie *n.* 1) біль (*род.* бóлю); 2) *перен.* хворóба.
boleń, *lm.* **-nie**, *m.*, *icht.* марéна звичáйна.
bolero *n.* болéрó (*невідм.*).
Bolesław Болеслáв.
bolesno *див.* **boleśnie.**
bolesność *ż.* болю́чість, -чості; бóлісність, -ності; тя́жкість, -кості; скорбóтність. *Пор.* **bolesny.**
bolesny болю́чий; (*перен.* — *ще*) тяжки́й; (*повний болю* — *ще*) бóлісний; **~na** r a n a болю́ча рáна; j ę k ~ бóлісний (болю́чий) стóгін, -гону; **~ne** w s p o m n i e n i e бóлісний (болю́чий) спóгад, -ду; **~na** s t r a t a тяжкá (болю́ча) втрáта; (*сумний*) скорбóтний; s ł o w a **~ne** скорбóтні словá (*род.* слів).
boleściwie *przest.* з бóлем.
boleściwy *przest.* спóвнений бóлю.
boleść *ż.* 1) біль (*род.* бóлю); 2) *перен.* хворóба; хвóрість, -рості, слáбість, -бості (*рідше*); ◊ ł o ż e **~ci** одр страждáння; *перен. жарт.* r o b o t n i k o d s i e d m i u **~ci** гóре-робітни́к, -кá.
boleśnie бóлячé; *перен.* ~ s i ę z a w i e ś ć бóлячé розчаровувáтися, -рýюся, -рýєшся; бóлісно; тя́жко; скорбóтно. *Пор.* **bolesny.**
bolid *m.*, *astr.* болíд.
bolimuszka *ż.*, *ent.* (*stomoxys*) жигáлка.
Boliwia *ż.* Болíвія.
Boliwijczyk, *lm.* **-cy**, *m.* болівíєць, -вíйця.
Boliwijka *ż.* болівíйка.
boliwijski болівíйський.
bolometr, -ru, *m.*, *fiz.* болóметр, -ра.
bolszewicki більшови́цький.
bolszewiczka *ż.* більшови́чка.
bolszewik, *lm.* **-cy**, *m.* більшови́к, -кá.
bolszewizacja *ż.* більшовизáція.
bolszewizm, -mu, *m.* більшови́зм, -му.
bolszewizować, -zuję, -zujesz, -zował більшовизувáти, зýю, -зýєш.
bomba *ż.*, *wojs.*, *przen.* бóмба; *військ.* ~ a t o m o w a áтомна бóмба; *військ.* ~ b u r z ą c a фугáсна бóмба; *військ.* ~ ć w i c z e b n a учбóва бóмба; *військ.* ~ g a z o w a хімíчна бóмба; *військ.* ~ g a z o w o - k r u s z ą c a хімíчна оскóлкова бóмба; *військ.* ~ l o t n i c z a авіацíйна бóмба; *військ.* ~ w o d o r o w a воднéва бóмба; *перен. розм.* w p a ś ć j a k ~ влетíти як бóмба; ◊ *перен. розм.* p u s z c z a ć **~bę** пускáти сенсацíйну вíстку.
bombardier, *lm.* **-rzy**, *m.*, *wojs.*, *hist.* бомбарди́р, -ра.
bombardierski *wojs.*, *hist.* бомбарди́рський.
bombardować, -duję, -dujesz, -dował *wojs.*, *przen.* бомбардувáти, -дýю, -дýєш; бомби́ти, -блю́, -би́ш (*розм.*).
bombardowanie *n.*, *wojs.*, *przen.* бомбардувáння; бомбувáння; ~ g a z o w e t r u j ą c e бомбардувáння снаря́дами з отрýйними речови́нами. *Пор.* **bombardować.**
bombast, -tu, *m.* *див.* **bombastyczność.**
bombastycznie високомóвно, пишномóвно.
bombastyczność *ż.* високомóвність, -ності, пишномóвність.
bombastyczny високомóвний, пишномóвний.
bombelek *m.* *див.* **bąbelek.**
bombiasty (*про одяг*) з нáпуском; з пи́шними склáдками.
bomblować *див.* **bum[b]lować.**
bomblowanie *n.* *див.* **bum[b]lowanie.**
bombonierka *ż.* бонбоньéрка.
bombowiec, -wca, *lm.* **-wce**, *m.*, *lot.* бомбардувáльник, бомбовóз.
bon, -nu, *m.* талóн.
bona *ż.*, *przest.* бóнна.
bonapartysta, -ty, *lm.* **-ści**, *m.*, *polit.*, *hist.* бонапарти́ст.
bonapartyzm, -mu, *m.*, *polit.*, *hist.* бонапарти́зм, -му.
bonie, boń, *blp.*, *archit.* рýстика.
Bonifacy, -cego Боніфáтій.
bonifikacja *ż.*, *handl.* боніфікáція; u d z i e l i ć **~ji** ви́платити боніфікáцію.

bonifikować, -kuję, -kujesz, -kował *handl.* відшкодо́вувати, -вую, -вуєш.
bonifikowanie *n., handl.* боніфіка́ція.
boniować, -niuję, -niujesz, -niował *archit.* облицьо́вувати ру́стикою.
boniowanie *n., archit.* облицьо́вування ру́стикою.
bonończyk *m.* боло́нка.
bonus, -su, *m., handl.* бо́нус.
bonza, -zy, *lm.* **-zowie,** *m., rel., przen.* бо́нза.
bonżurka *ż.* рід чолові́чої дома́шньої ку́ртки.
bor I, **-ru,** *m., chem.* бор, -ру.
bor II, **-ra,** *m., tech. див.* **wiertak.**
bora *blm., ż., meteor.* бо́ра́.
boracyt, -tu, *m., min.* борaци́т, -ту.
boraks, -su, *m., chem.* бура́.
Bordeaux *nieodm., n.* Бордо́ *(невідм.).*
border *m., handl.* бордеро́.
bordiura *ż.* бордю́р, -ру.
bordiurować, -ruję, -rujesz, -rował облямо́вувати бордю́ром.
bordo I *nieodm., n. (рід вина)* бордо́ *(невідм.).*
bordo II *nieodm., przym. (колір)* бордо́ *(невідм.).*
bordowy бордо́вий.
borealny *poet., przest.* півні́чний.
boreasz, *lm.* **-sze,** *m., poet., przest.* борві́й, -ві́ю, боре́й.
borg, -gu, *m., pot.* борг, -гу; dać *a.* wziąć na ~ да́ти *а.* взя́ти в борг (на́борг; на́бір *розм.*).
borgować, -guję, -gujesz, -gował, *pot.* бра́ти *а.* дава́ти в борг (на́борг; на́бір *розм.*).
bormaszyna *ż., tech.* свердли́льний (свердлува́льний) верста́т.
Borneo *nieodm., n.* Борне́о *(невідм.).*
borneol, -lu, *m., chem.* борнео́л, -лу.
borny *chem.* бо́рний; kwas ~ бо́рна кислота́.
Borodino *n.* Бородіно́.
borować, -ruję, -rujesz, -rował *tech.* свердли́ти, свердлува́ти, -лу́ю, -лу́єш, бура́вити, -влю, -виш, working бури́ти.
borowanie *n., tech.* свердлі́ння, свердлува́ння, бура́влення, бурі́ння.
borowiczka *ż.* ялівце́ва горі́лка.
borowik *m., bot.* борови́к, -ка́.
borowina *ż., med.* лікува́льна грязь, -зі.
borowinowy *med.* грязьови́й.
borowisko *n., leśn.* розчи́щений від бо́ру грунт, -ту.
borowizna *ż.* 1) *див.* **bór;** 2) *див.* **borowisko.**
borownia *ż., tech.* свердли́льний цех, -ху.
borowy I 1) борови́й, лісови́й; 2) *див.* **borny;** ◊ *перен.* **~wa** szyszka дрібни́ця, дурни́ця; *перен.* mieć kogo za **~wą** szyszkę ма́ти (вважа́ти) кого́ за ніщо́ (ні за що́).
borowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m.* 1) лісни́чий, -чого; 2) *(фольк.— дух)* лісови́к, -ка́.
borówczany чорни́чний.
borówka *ż.* чорни́ця.
borsuczy 1) борсуко́вий; 2) *перен.* грі́зний, суво́рий; *(про міну)* насу́плений.
borsuk *m.* бо́рсук.
borsukowy *див.* **borsuczy.**
bort, -tu, *m.* 1) *крав.* борт; 2) *мор. див.* **burta.**
borta *ż., tkac.* рід позуме́нтної та́сьми́.
boruta, -ty, *blm., m., folk.* нечи́стий, -того, лихи́й, -хо́го; *(який живе в лісі)* лісови́к, -ка́.
borykać się борюка́тися; борі́ка́тися *(рідше).*
borykanie (się) *n.* борюка́ння; борі́ка́ння. *Пор.* **borykać się.**
Borys Бори́с.
bosak, *lm.* **-ki,** *m.* 1) *спец.* баго́р, -гра́, гак; 2) *(розм. — про людину)* босоно́гий, -гого.
bosakiem *przst. див.* **boso.**
Bosfor, -ru, *m.* Босфо́р, -ру.
boski 1) бо́жий; *виг.* skaranie **~kie!** ка́ра бо́жа! 2) *перен.* боже́стве́нний; mieć ~ głos ма́ти боже́стве́нний го́лос.
bosko *przen., rel.* боже́стве́нно.
boskość *ż., przen., rel.* боже́стве́нність, -ності.

bosman, *lm.* **-nowie,** *m., mor.* бóцман.
boso босóніж.
bosonogi босонóгий.
bosonóżka *ż.* босоні́жка.
Boston, -nu, *m.* Бостóн.
boston *m., tkac. i in.* бостóн.
bosy бóсий; koń ~ бóсий (непідкóваний) кінь (*род.* коня́).
bość *див.* **bóść.**
Bośnia *ż.* Бóснія.
bośniacki боснíйський.
Bośniaczka *ż.* боснячка.
Bośniak, *lm.* **-cy,** *m.* босня́к, -ка́.
botaniczny ботанíчний.
botanik, *lm.* **-cy,** *m.* ботáнік.
botanika *ż.* ботáніка.
botanizować, -zuję, -zujesz, -zował ботанізувáти, -зýю, -зýєш.
botnicki ботнíчний; Zatoka **Botnicka** Ботнíчна затóка.
botriogen, -nu, *blm., m., min.* ботріогéн, -ну.
botwina *ż. див.* **boćwina.**
bowiem *sp.* бо.
bożek, -żka, *m.* божóк, -жкá, кумир, -ра, íдол.
bożnica *ż., rel. див.* **bóżnica.**
boży *rel., przen.* бóжий; **~że** drzewko а) *бот.* *(artemisia abrotanum)* бóже дéрево; б) *див.* **choinka** 2; ◊ *ент.* **~ża** krówka сóнечко.
bożyszcze *n.* 1) божóк, -жкá, íдол, істукáн; 2) *перен.* божествó, кумир, -ра.
bób, bobu, *m.* біб (*род.* бóбу); *перен. розм.* zadać komuś **bobu** дáти комý бóбу; ◊ ~ turecki квасóля; *перен.* jak **bobu** як мáку, як піскý.
bóbr, bobra, *m., zool.* бобéр (*род.* бобрá); ◊ *перен. розм.* płakać jak ~ гíрко плáкати, проливáти гíркі сльóзи.
bóg, boga *m., rel.* бог; *розм.* dzięki **~gu** дя́кувати бóгові; ◊ *розм.* jak **~ga** kocham їйбó, їй-бóгу, далебí, бігмé.
bój, boju, *lm.* **boje,** *m.* бій (*род.* бóю); stoczyć ~ дáти бій.
bójka *ż.* бíйка.
ból, bolu *a.* **bólu,** *lm.* **bóle,** *m.* біль (*род.* бóлю).
bór, boru, *m.* бір (*род.* бóру).
bóstwo *n.* божествó.
bóść, bodę, bodziesz, bódł, bodli, bodnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) би́ти (колóти) рогáми, вдáрити (вколóти) рогáми; *(про баранів — ще)* бýцати, бýцнути; 2) *(коня шпорами)* пришпóрювати, -рюю, -рюєш, пришпóрити, стискáти острóгами, стиснýти острóгами.
bóżnica *ż., rel.* синагóга.
bóżniczny *rel.* синагогáльний.
br. (bieżącego roku) *skr.* ц. р. (цьогó рóку).
Brabancja *ż.* Брабáнт.
brabancki брабáнтський.
brabanty, -tów, *blp.* брабáнтські мерéжива, -жив.
brach: brachu! *wkrz., pot.* брáте!
brachicefal, *lm.* **-le,** *m., antr.* брахіцефáл.
brachicefaliczny *antr.* брахіцефалíчний.
braciszek, -szka, *lm.* **-szkowie,** *m.* 1) *пестл.* братýсь, -тýся́, брáтець, -тця, брáтік; 2) *(монах)* брат.
bracki *(що є власністю братства)* брáтський.
bractwo *n.* 1) *(організація)* брáтство; 2) *зб., перен. жарт.* братвá; *(розм. — ще)* компáнія, товари́ство; ładne ~ дóбра компáнія, дóбре товари́ство.
brać I *ż., zb., przest. див.* **bractwo** 2.
brać II, **biorę, bierzesz, brał** брáти (берý, берéш); ~ do serca брáти бли́зько до сéрця; ~ górę брáти гóру (верх), перемагáти; **bierze** mię chętka берé менé охóта, корти́ть мені́ (менé); *перен.* ~ na prawo, na lewo брáти напрáво, налíво; брáти хабарí; ~ na rozum брáти до рóзсуду; ~ na serio брáти всерйóз; ~ na świadka брáти за свíдка (у свíдки); ~ pod uwagę брáти до увáги (на увáгу), зважáти на що;

~ udział бра́ти у́часть; ~ za dobrą monetę бра́ти за щи́ру пра́вду (за чи́сту моне́ту); ◊ ~ co w rachubę врахо́вувати, -вую, -вуєш (що); ~ lekarstwo прийма́ти лі́ки; *розм.* ~ na kawał а) жартува́ти, -ту́ю, -ту́єш, шуткува́ти, -ку́ю, -ку́єш (з кого *і* над ким); б) бра́ти (убира́ти) в шо́ри кого́, в ду́рні пошива́ти кого́; *перен. розм.* ~ na kieł а) закуси́ти вуди́ла; б) бра́ти на зу́би кого́; ~ na opak розумі́ти щось навпаки́; *розм.* ~ nogi za pas ки́датися навті́ки (навтікача́); za kogo mnie bierzesz? за ко́го мене́ ма́єш (уважа́єш)?; ~ komu co za złe а) не схва́лювати, -люю, -люєш (що); б) бу́ти на ко́го в прете́нзії; //~ się (do czegoś) бра́тися (за що, до чо́го), захо́джуватися, -джуюся, -джуєшся (ко́ло чо́го), става́ти (до чо́го); ~się na różne sposoby бра́тися на рі́зний спо́сіб, ужива́ти рі́зних спо́собів (за́ходів); ◊ biorą się go żarty йому́ жа́рти в голові́.

braha *blm., ż.* 1) бра́га; 2) *(перен. — про поганий напій)* пі́йло, бурда́.

brak I, **-ku**, *m.* 1) брак, -ку; dla ~ku (w ~ku) че́рез брак, за бра́ком; 2) *(про зіпсовану продукцію)* брак; 3) *(у творі тощо)* недо́лік, -ку, хи́ба; w tym dziele są ~ki в цьо́му тво́рі є недо́ліки (хи́би); ◊ ~ ryby мілька́, мільга́; uzupełniać ~ki попо́внювати (поповня́ти) прога́лини; ~ zaufania недові́р'я, недові́ра.

brak II *predyk.* браку́є, нема́(є); ~ mu doświadczenia йому́ браку́є до́свіду, в ньо́го нема́(є) до́свіду; *розм.* ~ mu piątej klepki у ньо́го однієї клёпки немає, у ньо́го не всі до́ма.

brakarz, *lm.* **-rze**, *m., spec.* браке́р, -ра.

braknąć *див.* **brakować** II.

brakonier, *lm.* **-rzy**, *m. див.* **kłusownik.**

brakoróḃ, **-roba**, *lm.* **-robi** *a.* **-roby**, *m., pot.* бракоро́б.

brakoróbka *ż., lekc. (про жінку)* бракоро́б.

brakoróbstwo *n., lekc.* бракоро́бство.

brakować I, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** *spec.* бракува́ти, -ку́ю, -ку́єш (що).

brakować II, **-kuje**, **-kowało**, **braknąć**, **-knie**, **-kło** *nieos.* бракува́ти, -ку́є, забра́кнути, невистача́ти, неви́стачити; *(бути відсутнім — ще)* нестава́ти, -стає́, неста́ти, -ста́не; ~**kło** mu pieniędzy йому́ забра́кло (неви́стачило) гро́шей; tylko tego ~**wało** ті́льки цьо́го й бракува́ло (нестава́ло).

brakowanie *n., spec.* бракува́ння.

brakownik, *lm.* **-cy**, *m., spec. див.* **brakarz.**

brakow(n)y *spec.* брако́ваний.

brakujący яко́го нестає́ (браку́є); ~**ca** suma су́ма, яко́ї нестає́ (браку́є), недоста́ча, неста́ча.

brama *ż.* воро́та (*род.* ворі́т), бра́ма.

bramanizm, **-mu**, *m., rel. див.* **braminizm.**

Bramaputra *ż.* Брамапу́тра.

bramin, *lm.* **-ni**, *m., rel.* брамі́н.

braminizm, **-mu**, *m., rel.* брамінізм, -му.

bramiński *rel.* брамі́нський.

bramka *ż.* 1) *спорт.* воро́та, -рі́т; obrona ~**ki** (за́хист) ворі́т; 2) *зменш.* ворі́тця, -тець.

bramkarz, *lm.* **-rze**, *m., sport.* вота́р, -ря́, голкі́пер, -ра.

bramkowy: linia ~**wa** *sport.* лі́нія ворі́т.

bramować, **-muję**, **-mujesz**, **-mował** облямо́вувати, -вую, -вуєш, лямува́ти, -му́ю, -му́єш; *(тесом)* обшива́ти; *(дерном)* оброблклада́ти.

bramowanie *n.* 1) *(дія)* облямо́вування, лямува́ння; обшива́ння; обклада́ння; *пор.* **bramować;**

2) *(смуга матеріалу)* облямівка, каймá.
Brandenburg *m.* 1) *(місто)* Бранденбýрг, -га; 2) *(провінція) див.* **Brandenburgia.**
Brandenburgia *ż.* Бранденбýрг, -гу.
brander *m., mor.* брáндер, -ра.
brandmajster, -tra, *lm.* **-trowie** *m. див.* **brandmistrz.**
brandmistrz, *lm.* **-rze** *a.* **-rzowie,** *m.* 1) брандмéйстер, -ра; 2) *див.* **ogniomistrz.**
brandmur, -ru, *m., bud.* брандмáуер, -ра.
braniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., hist.* брáнець, -нця, полонéник, полонянин.
branka *ż., hist.* 1) полонянка, брáнка; 2) рекрýтський набір, -бóру.
brankard, -du, *m., kol.* багáжний вагóн.
bransolet(k)a *ż.* браслéт.
bransza *ż. див.* **branża.**
brant, -tu, *m., spec.* 1) чисте зóлото абó срібло́; 2) прóба на зóлоті або сріблі.
brantować, -tuję, -tujesz, -towal *spec.* плáвити (топи́ти) зóлото абó срібло́.
branzola *ż., szew.* ýстілка.
branża *ż., handl.* гáлузь, -зі; p r a c u j ę w t e j ~ży o d s z e r e g u l a t я працюю в цій гáлузі дóвгий час (багáто рóків).
branżowy галузéвий; ~**we** p r z e d s i ę b i o r s t w a p r o d u k c y j n e галузéві виробни́чі підприéмства, -éмств.
bras, -su, *m., sport.* брас, -су.
brat, *lm.* **bracia, braci,** *m.* брат; ~ c i o t e c z n y *(син тітки)* двою́рідний брат; ~ m l e c z n y молóчний брат; ~ p r z y r o d n i (p r z y r o d z o n y) звéдений брат; ~ r o d z o n y рідний брат; ~ s t r y j e c z n y *(син батькового брата)* двою́рідний брат; ~ w u j e c z n y *(син материного брата)* двою́рідний брат; ◊ *розм.* b y ć z k i m z a p a n ~ бýти з ким запанібрáта.
bratać (co z czym) *książ.* поéднувати, -ную, -нуєш, сполучáти (що з чим); ~ c n o t ę z w d z i ę k a m i сполучáти доброчéсність з принáдністю; //~ **się** братáтися.
bratanek, -nka, *lm.* **-nki,** *m.* *(син брата)* племíнник, нéбіж (*род.* нéбожá).
bratanica *ż. див.* **bratanka.**
bratanlec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m. див.* **bratanek.**
bratanka *ż.* *(дочка брата)* племíнниця, небóга.
bratek, -tka, *lm.* **-tki,** *m.* 1) *зменш.* братýсь, -тýся, брáтик, брáтець, -тця; 2) *бот.* брáтки, -ток.
braterski братéрський, брáтній, брáтський.
bratersko по-братéрському, по-брáтньому, по-брáтському.
braterskość *ż.* братéрське стáвлення; ◊ ~ u c z u ć братéрські почуттá, -тів.
braterstwo *n.* 1) братéрство, брáтство; 2) брат з дружи́ною.
bratni брáтній, братéрський, брáтський.
bratniak *m., pot.* організáція студентської взаємодопомóги.
bratnio по-брáтньому, по-братéрському, по-брáтському.
bratobójca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* братовбивця, братовби́вець, -вця.
bratobójczy братовби́вчий.
bratobójczyni *ż.* братовби́вця, братовбíйниця.
bratobójstwo *n.* братовби́вство.
bratowa, -wej, *ż.* невíстка, братовá, -вóї.
bratowizna *ż., przest.* братови́зна, спáдщина після брáта.
Bratysława *ż.* Братіслáва.
brauning *m.* брáунінг.
brawada *ż.* бравáда, бравíрування.
brawo! I *wkrz.* брáво!
brawo II *n.* óплески, -ків, аплодисмéнти, -тів; ◊ d a w a ć (b i ć) ~ аплодувáти, -дýю, -дýєш.
brawować, -wuję, -wujesz, -wował бравíрувати, -рую, -руєш.
brawura *ż.* бравýрність, -ності.

brawurowy бравýрний.
Brazylia *ż.* Бразíлія.
Brazylijczyk, *lm.* **-cy**, *m.* бразíлець, -льця.
Brazylijka *ż.* бразіліáнка.
brazylijski бразíльський.
brąz, **-zu**, *blm.*, *m.* 1) брóнза; 2) *перен.* корйчневий кóлір, -льору; ◊ opalić się na ~ стáти брóнзовим (корйчневим) від загáру.
brązować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** 1) *спец.* бронзувáти, -зýю, -зýєш; 2) *(перен. жарт. — людину)* звелйчувати, -чую, -чуєш.
brązowanie *n.* 1) бронзувáння; 2) звелйчування; *пор.* **brązować**; 3) *(лише в мн.)* брóнзові прикрáси, -рáс; брóнзове окýття.
brązowieć, **-wieję**, **-wiejesz**, **-wiał**, **-wieli** ставáти корйчневим.
brązownictwo *n.* 1) профéсія бронзувáльника; 2) умíння бронзувáти.
brązowniczy бронзувáльний.
brązownik, *lm.* **-cy**, *m.* 1) бронзувáльник; 2) той, що звелйчує (когó). *Пор.* **brązować**
brązowo 1) брóнзово; 2) корйчнево; ◊ opalić się na ~ стáти брóнзовим (корйчневим) від загáру. *Пор.* **brązowy.**
brązowy 1) брóнзовий; 2) *(про колір)* корйчневий.
brednia *(częściej w lm.)* **-nie**, **-ni**, *ż.* бредня́; *(пусте)* дурнйця, нісенíтниця; ◊ pleść **~nie** теревéні прáвити (точйти), верзтй.
bredzić, **-dzę**, **-dzisz**, **-dził** 1) *мед.* мáрити, маячйти, -ячý, -ячйш; 2) *перен.* верзтй, ля́пати, молóти (мелю́, мéлеш).
breja *blm.*, *ż.* рідóта.
brek, **-ku**, *m.* 1) *(екіпаж)* лінíйка; 2) *зал.* гальмовá площáдка.
brekcja *ż.*, *min.* брéкчія.
brekowy лінíйковий.
breloczek, **-czka**, *m.*, *zdr.* невелйчкий брелóк.
brelok *m.* брелóк.
Brema *ż.* Брéмен.
bremeński брéменський.
bremza *ż.*, *kol.* гальмó.
bremzer, *lm.* **-rzy**, *m.*, *kol.* гальмовий кондýктор, -ра.
Bretania *ż.* Бретáнь, -ні.
bretnal, *lm.* **-le**, *m.*, *tech.* підлóговий *a.* покрівéльний цвях, костйль, -ля́.
Bretonka *ż.* бретóнка.
Bretończyk, *lm.* **-cy**, *m.* бретóнець, -нця.
bretoński бретóнський.
brew, **brwi**, *ż.* бровá; krzaczaste **brwi** густí (кошлáті) брóви *(род.* брів); **brwi** marszczyć насýплювати брóви.
brewe *nieodm.*, *n.* *(папська грамота)* брéве *(невідм.)*.
breweria *(częściej w lm.)* **-rie**, **-rii**, *ż.* 1) бéшкет, -ту, скандáл, -лу; 2) *(дитячі)* пýстощі, -щів; ◊ wyprawiać **~rie** а) бешкетувáти, -тýю, -тýєш, скандáлити; б) *(про дітей)* пустувáти, -тýю, -тýєш, витворя́ти.
brewiarz, *lm.* **-rze**, *m.*, *rel.* *(молитвослов католицького священика)* бревіáрій.
brewka *ż.*, *zdr.*, *pieszcz.* брíвка, брíвонька.
brezent, **-tu**, *m.* брезéнт, -ту.
brezentowy брезéнтовий.
Briańsk *m.* Бря́нськ.
briański бря́нський.
bridż *m.*, *karc.* *див.* **brydż.**
briosza *ż.*, *kul.* бріóш, -ші.
brnąć, **-nę**, **-niesz**, **-nął**, **-nęli** 1) брестй (бредý, бредéш); 2) *перен.* грýзнути, загрузáти, погрузáти, потопáти; ~ w długi грýзнути в боргáх; ◊ *перен.* ~ w uciechy дедáлі (щорáз) бíльше віддавáтися розвáгам.
broczyć, **-czę**, **-czysz**, **-czył** 1) кровоточйти, -чý, -чйш; nos mu **~czy** krwią у нього йде кров з нóса; 2) *(бруднити кров'ю)* закривáвлювати, -лю́ю, -лю́єш; обагря́ти крóв'ю *(книж.)*; ~ ręce we krwi закривáвлювати рýки; обагря́ти рýки крóв'ю.
broda *ż.* 1) підборíддя, підборíдок, -дка; 2) *(волосся)* бородá; *присл.* ~ mędrcem nie

c z y n i борода́ му́дрості не додає́; z a p u s z c z a ć ~dę відро́щувати (запуска́ти) бо́роду.
brodacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli зароста́ти бородо́ю.
brodacz, *lm.* **-cze**, *m.* 1) *розм.* борода́нь, -ня́, борода́ч, -ча́; 2) *бот.* борода́ч.
brodal, *lm.* **-le**, *m., pot. див.* **brodacz.**
brodaty борода́тий.
brodawczany *див.* **brodawkowy.**
brodawcza(s)ty борода́вчастий, борода́вчатий.
brodaweczka *ż., zdr. див.* **brodawka.**
brodawiec, -wca, *lm.* **-wce**, *m., bot. (heliotropium)* геліотро́п.
brodawka *ż.* 1) *мед.* бо́ро́да́вка; 2) *анат.* сосо́к, -ска́; ~ p i e r s i o w a грудни́й сосо́к.
brodawkowaty 1) борода́вчастий, борода́вчатий; 2) сосочкови́дний. *Пор.* **brodawka.**
brodawkowy *anat.* папіля́рний, сосо́чковий.
brodawnik *m., bot.* 1) *(leontodon)* лю́бочки, -ків; 2) *див.* **brodawiec.**
brodnia *ż., ryb.* во́лок, бре́день, -дня.
brodnisty 1) бага́тий на бро́ди; 2) *перен.* мілки́й, неглибо́кий.
brodzące, -cych, *orn. (grallatores)* голіна́сті, -тих.
brodzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) бро́дити по воді́, боло́ті то́що; 2) перехо́дити брід; 3) *перен.* порина́ти; *(у злочинах тощо)* погруза́ти.
brodziec, -dźca, *lm.* **-dźce**, *m., orn.* коловодник.
brodzina *ż., lekc.* борі́дка.
brodzisko *n., zgr.* бороди́ще.
brodzisty *див.* **brodnisty.**
brogować, -guję, -gujesz, -gował *roln.* скиртува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
broić, broję, broisz, broił пустува́ти, -ту́ю, -ту́єш, витворя́ти, бро́їти.
brojenie *n.* пустува́ння, витворя́ння, бро́їння.
brok, -ku, *blm., m., myśl.* дріб *(род.* дро́бу), шріт *(род.* шро́ту).
brokat, -tu, *m., tkac.* парча́.
brokatowy парче́вий.
brom, -mu, *m., chem.* бром, -му.
bromek, -mku, *m., chem.* брома́т, -ту.
bromowodorowy *chem.* бромистоводне́вий.
bromowodór, -doru, *m., chem.* бромово́день, -дню.
bromowy *chem.* бро́мовий, бро́мний, бро́мистий.
brona *ż., roln.* борона́.
bronchit, -tu, *m., med.* бронхі́т, -ту.
bronchy, bronch, *blp., anat.* бро́нхи, -хів.
broniak *m.* зуб борони́.
bronić, -nię, -nisz, -nił 1) *(відбиваючи напад і перен.)* обороня́ти, захища́ти, борони́ти, -ню́, -ниш; 2) *(не дозволяти)* забороня́ти; //~ **się** захища́тися, обороня́тися, борони́тися; ~ p r z e c i w n i e p r z y j a c i e l o w i чини́ти о́пір во́рогові; обороня́тися (захища́тися) від во́рога; ~ w y m o w ą захища́тися красномо́вством; ◊ ~ **się** o d w s p o m n i e ń відганя́ти від се́бе спо́гади; ~ **się** p r z e d z a r z u t a m i спросто́вувати за́киди.
Bronisław Броніслав.
Bronisława Броніслава.
bronować, -nuję, -nujesz, -nował *roln.* боронува́ти, -ну́ю, -ну́єш, борони́ти, -ню́, -ниш; *(після сівби — ще)* волочи́ти, -чу́, -чиш; *(перед сівбою)* скоро́дити, -джу, -диш.
bronowanie *n., roln.* боронува́ння; волочі́ння. *Пор.* **bronować.**
bronz *m. див.* **brąz.**
bronzowo *див.* **brązowo.**
bronzowy *див.* **brązowy.**
bronowy *roln.* борі́нний; ◊ s p u l c h n i a c z ~ бороноро́зпушник.
broń *ż.* зброя; ~ b i a ł a холо́дна зброя; ~ g w i n t o w a n a нарізна́ зброя; ~ j ą d r o w a **(термо)я́дерна зброя;** ~ **m a-**

sowej zagłady зброя масового знищення; ~ palna вогнестрільна (огнестрільна, вогнепальна, огнепальна) зброя; ~ półsamoczynna напівавтоматична зброя; ~ samoczynna автоматична зброя; ~ sieczna січна зброя; ~ do walki wręcz зброя для рукопашного бою; *військ.* do ~ni! до зброї! podnieść ~ зняти зброю (проти кого); powołać pod ~ покликати до зброї; pozwolenie na ~ дозвіл на право носити зброю; wziąć (porwać) się do ~ni взятися за зброю (до зброї); złożyć ~ скласти зброю, капітулювати, -люю, -люєш, здатися (здамся, здасися), піддатися; ◊ *перен.* chwytać się każdej ~ni боротися всякими засобами; *військ.* plac ~ni плацдарм, -му; *військ.* ~nie pancerne бронечастини, -тин; *військ.* pod jaką ~nią służy? в яких військах він служить? *військ.* prezentować ~ взяти на караул; *військ.* stać pod ~nią бути зовсім (цілком) готовим до бою; *військ.* wszystkie rodzaje ~ni всі роди військ; *військ.* zawieszenie ~ni перемир'я.

brosza *ż.* *див.* **broszka.**

broszka *ż.* брошка.

broszura *ż.* брошура.

broszurka *ż., zdr.* брошурка.

broszurować, -ruję, -rujesz, -rował броши[у]рувати, -рую, -руєш.

broszurowanie *n.* брошировка, броши[у]рування.

broszurownia *ż.* броши[у]рувальня.

browar, -ru, *m.* пивоварний завод, -ду; броварня, бровар (*род.* бровАря) *заст.*

browarnictwo *n.* пивоварство; броварництво. *Пор.* **browar.**

browarniczy пивоварний; броварний. *Пор.* **browar.**

browarnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) технобітник пивоварного заводу; пивовар, -ра; 2) *зневажл.* власник пивоварного заводу; броварник *(заст.).*

browarny пивоварний; броварний *(заст.)*; kadź ~**na** пивоварний (броварний) чан.

browning *m.* *див.* **brauning.**

brożek, -żka, *m., zdr.* *див.* **bróg.**

bród, brodu, *m.* брід (*род.* броду); ◊ *перен.* w ~ досхочу, вволю, вдосталь; mieć wszystkiego w ~ мати всього вдосталь (досхочу, вволю).

bródka *ż., zdr.* 1) підборіддячко; 2) борідка. *Пор.* **broda.**

bróg, brogu, *m., roln.* 1) навіс для соломи *a.* сіна, оборіг, -рогу; 2) *(сіна)* стіг (*род.* стогу), скирта; *(соломи — звичайно)* ожеред, -ду.

brózda *ż.* *див.* **bruzda.**

brózdować *див.* **bruzdować.**

brózdownik *m., roln.* *див.* **bruzdownik.**

bróździć *див.* **bruździć.**

bróździsty *див.* **bruździsty.**

brr! *wkrz.* бр!

brud, -du, *m.* 1) бруд, -ду; 2) *(лише в мн.)* брудна білизна; *перен.* брудні (нечисті, підозрілі, нечесні) вчинки (справи).

brudas, *lm.* **-sy,** *m., pot.* замазура *(ч. і ж. р.).*

brudasek, -ska, *lm.* **-ski,** *m., zdr., pieszcz.* *див.* **brudas.**

bruderszaft: pić ~ пити на брудершафт.

brudnawy бруднуватий, брудненький.

brudnica *ż., ent.* *(liparis)* прядка; ~ mniszka прядка черниця; ~ nieparka прядка недопарка.

brudnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli брудніти, брудинтися.

brudno *bezp., przen.* брудно; грязно. *Пор.* **brudny.**

brudnokasztanowaty темнокаштановий.

brudny *bezp., przen.* брудний; грязний *(рідше)*; *перен.* ~**na** **sprawa брудна справа.**

brudota *ż., przen., pot.* бруднота, брудота, брудний вчинок, -нку.
brudzenie (się) *n., bezp., przen.* забруднювання, каляння, мазання.
brudzić, -dzę, -dzisz, -dził, *bezp., przen.* бруднити, забруднювати, -нюю, -нюєш, каляти, мазати (мажу, мажеш); *перен.* ~ sobie ręce бруднити (забруднювати) собі руки; //~ się бруднитися, забруднюватися, калятися, мазатися.
brudziec, -dźca, *lm.* **-dźce,** *m., med. (rupia)* струп.
bruk, -ku, *m.* мостова, -вої; *(з каменю — ще)* бруківка, брук, -ку; ◊ *перен.* mieszkać na ~ku жити на вулиці (без даху над головою); *перен.* szlifować ~ki тинятися (вештатися, швендятися) без діла, байдики бити (б'ю, б'єш); *перен.* wyrzucić na ~ викинути на вулицю.
brukać (się) *див.* **brudzić.**
brukanie (się) *див.* **brudzenie (się).**
brukarski *spec.* мостильницький; бруківницький. *Пор.* **brukować.**
brukarstwo *n., spec.* ремесло (заняття) мостильника (бруківника). *Пор.* **brukować.**
brukarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* мостильник; бруківник, -ка. *Пор.* **brukować.**
brukiew *ż., bot.* бруква.
brukotłuk, *lm.* **-ki,** *m., iron.* швендя, гультяй, -тяя.
brukować, -kuję, -kujesz, -kował мостити, мощу, мостиш; *(камінням — ще)* брукувати, -кую, -куєш.
brukowanie *n.* мостіння; брукування. *Пор.* **brukować.**
brukowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* 1) мостовий (бруковий) камінь, -меню, булижник, -ку, дикий камінь; 2) *зневажл.* бульварна газета; бульварний роман.
brukowy 1) бруковий; 2) *перен. зневажл.* вуличний, бульварний; gazeta ~wa бульварна газета; ~we wiadomości вуличні новинки, -нок; ◊ wyrażenie ~we грубий вислів (вираз).
Bruksela *ż.* Брюссель.
brukselka *ż.* брюссельська капуста.
brulion, -nu, *m.* 1) зшиток для чорновиx записів; 2) *(писаний текст)* чернетка.
brulionowy чорновий; ◊ ~ rękopis чернетка рукопису.
brunacić, -cę, -cisz, -cił *див.* **brunatnić.**
brunatnawy коричнюватий.
brunatniak *m.* буре вугілля.
brunatnić, -nię, -nisz, -nił робити коричневим; *(перен. — ще)* робити смуглявим.
brunatnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) ставати коричневим; 2) смуглявіти, смугліти, смаглiти. *Пор.* **brunatny.**
brunatno 1) коричнево; na ~ farbować фарбувати в коричневий колір; 2) смугляво, смугло, смагло; wyglądać ~ мати смугляве обличчя. *Пор.* **brunatny.**
brunatnoczerwony коричневочервоний.
brunatność *ż.* 1) коричневий колір, -льору; 2) смуглявість, -вості, смуглість, -лості. *Пор.* **brunatny.**
brunatny 1) коричневий; брунатний *(заст.)*; 2) *перен.* смуглявий, смуглий, смаглий; ◊ węgiel ~ буре вугілля.
brunecik *m., zdr., pieszcz.* брюнетик.
brunela *ż., bot. (prunus insititia)* тернослив, тернослива.
brunelka *ż., bot. (brunella)* суховершки, -ків.
brunet, *lm.* **-ci,** *m.* брюнет, чорнявий, -вого.
brunetka *ż.* брюнетка, чорнява, -вої; чорнявка *(розм.)*.
brunirować, -ruję, -rujesz, -rował *spec.* воронувати залізо; бронзувати залізо.
brunirowanie *n., spec.* воронування заліза; бронзування заліза.
Brunszwik, -ku, *m.* 1) *(держава,*

провінція) Бра́уншвейг, -гу; 2) *(місто)* Бра́уншвейг, -га.
Brunświk *m. див.* **Brunszwik.**
brus *m.* 1) *(точильний камінь)* брусо́к, -ска́, брус; 2) *(колода)* брус; 3) *(перен. — про людину)* неоте́са, грубія́н.
brusek, -ska, *m., zdr. див.* **brus** 1, 2.
brusowanie *n., bud.* перекриття́ ба́лками.
brusowaty грубува́тий.
brusowica *ż., bud.* кронште́йн.
brustwer, -ru, *m., wojs.* бру́ствер, -ра.
brusznica *ż.* брусни́ця.
brusznicowy брусни́чний.
bruśnica *ż. див.* **brusznica.**
brutal, *lm.* **-le,** *m.* брута́льний, -ного, грубія́н.
brutalizować, -zuję, -zujesz, -zował (kogo) пово́дитися (з ким) брута́льно (гру́бо).
brutalka *ż.* брута́льна жінка, грубія́нка.
brutalnie гру́бо; брута́льно. *Пор.* **brutalny.**
brutalność *ż.* гру́бість, -бості; брута́льність, -ності. *Пор.* **brutalny.**
brutalny гру́бий; *(про поведінку — ще)* брута́льний; s i ł a ~**na** гру́ба си́ла.
brutalstwo *n. див.* **brutalność.**
brutto *nieodm., n., handl.* бру́тто *(невідм.).*
bruzda *ż.* 1) *с.-г.* борозна́; 2) *перен.* змо́ршка.
bruzdować, -duję, -dujesz, -dował, *roln.* борозни́ти.
bruzdowanie *n., roln.* проклада́ння бо́розен.
bruzdownik *m., roln.* борозни́к, -ка́.
bruździć, -żdżę, -ździsz, -ździł 1) перешкоджа́ти, заважа́ти; 2) *с.-г. див.* **bruzdować.**
bruździsty бо́розни́стий.
brużdżenie *n.* 1) перешкоджа́ння, заважа́ння; 2) *див.* **bruzdowanie.** *Пор.* **bruździć.**
brwiowy брівни́й.
brwisty густобро́вий, брова́тий, брова́стий.
bryczka *ż.* бри́чка.
brydż *m., karc.* бридж.
bryg, -gu, *m., mor.* бриг.
brygada *ż.* брига́да; *військ.* ~ c z o ł g o w a та́нкова брига́да; *військ.* ~ j a z d y кавалері́йська брига́да; ~ l o t n i c z a авіаці́йна брига́да; ~ k o m p l e k s o w a ко́мпле́ксна брига́да; ~ m ł o d z i e ż o w a молоді́жна брига́да; ~ p r a c y трудова́ брига́да; ~ s z t a n d a r o w a червонопра́порна брига́да; ~ s z t u r m o w a уда́рна брига́да; *с.-г.* ~ ż n i w n a збира́льна брига́да.
brygadier, *lm.* **-rowie,** *m.* бригади́р, -ра.
brygadierski бригади́рський.
brygadowy брига́дний.
brygadzista, -ty, *lm.* **-ści,** *m. див.* **brygadier.**
brygantyna *ż., mor., hist.* бриганти́на.
Brygida Бригі́та.
bryk *m., szk.* дослі́вник, підря́дник; *(про елементарно викладений посібник, збірник відповідей до задачника)* ключ, -ча́.
bryka *ż.* бри́ка.
brykać, bryknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) брика́ти, брикну́ти; 2) *перен.* підпли́гувати, -гую, -гуєш, підплигну́ти, підстри́бувати, -бую, -буєш, підстрибну́ти; 3) *(лише недокон.) перен.* вести́ легкова́жний спо́сіб життя́; 4) *(лише докон.) фам. жарт.* дремену́ти, чкурну́ти.
brykanie *n.* 1) брика́ння; 2) підпли́гування, підстри́бування; 3) легкова́жний спо́сіб життя́. *Пор.* **brykać** 1—3.
brykiet, -tu, *blm., m.* брике́т, -ту.
brykietować, -tuję, -tujesz, -tował брикетува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
brykietownia *ż., spec.* брике́тний заво́д, -ду.
brykla *ż.* корсе́тний планше́т, корсе́тна планше́тка.
brykliwy *pot.* брикли́вий.
bryknąć *див.* **brykać.**
brylancik *m., zdr.* брилья́нтик.

brylant, -tu, *m.* брильянт; ◊ *перен.* to ~ це зо́лото, не людина.
brylantować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *(алмаз)* гранува́ти, -ну́ю, -ну́єш, грани́ти; 2) о(б)сипа́ти брилья́нтами.
brylantowanie *n.* 1) гранува́ння, грані́ння; 2) о(б)сипа́ння брилья́нтами.
brylantowo як брилья́нт(и); ~ iskrzyła się bryła брила іскри́лась, як брилья́нт (гра́ла алма́зами).
brylantowy 1) брилья́нтовий; *перен.* ~we wesele брилья́нтове весі́лля; 2) *перен.* блиску́чий; ~ humor блиску́чий на́стрій, -рою.
brylantyna *blm., ż., kosm.* брильянти́н, -ну.
brylasty 1) *(в брилах)* брила́стий; ~ta ruda брила́ста руда́; 2) *(про вигляд)* брилува́тий, брилоподі́бний.
brylić się, -lę, -lisz, -lił злипа́тися в бри́ли.
brylować, -luję, -lujesz, -lował *przen.* відзнача́тися, блища́ти, вража́ти (чим).
bryła *ż.* 1) бри́ла, гли́ба; ~ śniegu бри́ла (гли́ба) сні́гу; ~ ziemi бри́ла (гли́ба) землі́; 2) *мат.* ті́ло; ◊ ~ lodu крижи́на.
bryłka *ż.* гру́дка; ~ soli гру́дка со́лі; ◊ ~ krwi згу́сток кро́ві.
bryłkowaty грудкува́тий, в грудка́х.
bryłowaty 1) брилоподі́бний, брилува́тий; 2) *(в брилах)* брила́стий.
bryłowy *mat.* ті́лесний; kąt ~ ті́лесний кут, -та́, ребро́.
bryndza *ż.* 1) бри́нза; 2) *перен. розм.* нужда́, неста́тки, -ків, злидні, -нів; *(брак грошей)* безгрі́шшя; bić ~dzę тягти́ бі́ду за хвіст, сидіти на боба́х.
brystol, -lu, *m., spec.* бристо́ль, -лю.
bryś, *lm.* **-sie,** *m.* соба́чка.
bryt, -tu, *m., kraw.* поло́тнище; *(в одязі— ще)* пі́лка.
brytan *m.* англі́йський дог.
Brytania *ż. див.* **Wielka Brytania.**
brytański *див.* **brytyjski.**
brytfanka *ż., kul., zdr.* невели́чкий лист, -та́.
brytfanna *ż., kul.* лист, -та́.
Brytyjczyk, *lm.* **-cy,** *m.* брита́нець, -нця.
Brytyjka *ż.* брита́нка.
brytyjski брита́нський.
bryza *ż.* бриз, -зу.
bryzg, -gu, *m.* 1) бри́зка; 2) *перен.* оско́лок, -лка; w ~gi в (на) дрі́зки.
bryzgać, bryznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli бри́зкати, бри́знути.
bryzganie *n.* бри́зкання.
brzankowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (crypsis)* скри́тниця.
brzask, -ku, *m.* світа́нок, -нку, світа́ння, до́світок, -тку; ро́зсвіт, -ту *(рідше)*; o pierwszym ~ku на світа́нку, на світа́нні, вдо́світа, ле́две на світ зазорі́ло.
brząkać *див.* **brzękać.**
brząkadełko *n. див.* **brzękadełko.**
brząkadło *n. див.* **brzękadło.**
brząkała, -ły, *lm.* **-ły,** *m., pot. żart. див.* **brzdąkacz 1.**
brząknąć *dok. див.* **brzękać.**
brzdąc, *lm.* **-ce,** *m., pot.* карапу́з.
brzdąkacz, *lm.* **-cze,** *m., pot. żart.* 1) *(про поганого піаніста)* бри́нькало; 2) *(про буркотливу людину)* буркоту́н, -на́, бурку́н, -на́, воркоту́н.
brzdąkać, brzdąknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) бриньча́ти, -чу́, -чи́ш, забриньча́ти; *(на музичному інструменті — ще)* бри́нькати, бри́нькнути; 2) *перен.* бурча́ти, бу́ркнути, бубоні́ти, пробубоні́ти.
brzdąkalski, -kiego, *lm.* **-scy,** *m. див.* **brzdąkacz 1.**
brzdąkanie *n.* бриньча́ння; бри́нькання. *Пор.* **brzdąkać 1.**
brzdąkanina *ż. (ірон. — про гру на роялі)* бри́нькання.
brzdąknąć *див.* **brzdąkać.**
brzdęk! *wkrz.* брязь! брязк!
brzdęknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* 1) бебе́хнути, бебе́хнутися, ге́пнути, ге́пнутися, бря́знути;

2) *докон.* *див.* **brzdąkać**; ◊ **~nął** jak długi простя́гся на весь зріст.
brzechwa *ż., arch.* стріла́ без нако́нечника.
brzeczka *ż., spec.* су́сло.
brzeg, -gu, *m.* 1) бе́рег; *присл.* cicha woda **~gi** rwie ти́ха вода́ берегй рве; 2) *(гранична лінія)* край (*род.* кра́ю); książka ze złoconymi **~gami** кни́жка з золо́ченими края́ми; золотообрі́зна кни́га; *перен.* na **~gu** przepaści на краю́ безо́дні; *перен.* pierwszy z **~gu** пе́рший, хто (що) тра́пився (тра́питься), хто (що) попа́ло, пе́рший-лі́пший; 3) *(частіше в мн.) (книги)* поля́, -лі́в, берегй, -гі́в; robić uwagi na **~gach** książki роби́ти помі́тки на поля́х кни́жки; ◊ **~** deski ребро́ до́шки; **~** lasu узлі́сся, узлі́сок, -ска; **~** monety рант, гурт; sala, wypełniona po **~gi** зал, запо́внений вщерть (до кра́ю).
brzegować, -guję, -gujesz, -gował 1) укрі́плювати (укріпля́ти) берегй; 2) *(монету)* гурти́ти (гурчу́, гурти́ш).
brzegowanie *n.* 1) укрі́плювання (укріпля́ння) берегі́в; 2) гурче́ння. *Пор.* **brzegować.**
brzegowe, -wego, *n., hist.* берегове́ (ми́то).
brzegowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* 1) *зоол.* *(manatus)* мана́т, морська́ коро́ва; 2) *мор.* берегови́й кре́йсер, -ра.
brzegowisko *n.* узбере́жжя, побере́жжя.
brzegownica *ż.* гурти́льний верста́т.
brzegowy берегови́й.
brzemienna, -nej, *ż.* ваrі́тна, -ної.
brzemienność *ż.* вагі́тність, -ності.
brzemienny *przen., książ.* чрева́тий (чим); czas wielkie zdarzenia **~** доба́ чрева́та вели́кими поді́ями.
brzemię, -mienia, *lm.* **-miona, -mion,** *n.* тяга́р, -ря́; ◊ **~** siana обе́ремок сі́на.
brzeski бре́стський.
brzeszczot, -tu, *m.* клино́к, -нка́.
Brześć nad Bugiem *m.* Брест.
brzezina *ż.* 1) *(лісок)* бере́зник, -ре́зника́, березня́к, -ка́; 2) бере́зові дро́ва (*род.* дров); 3) бере́зова рі́зка; 4) *пестл.* бере́за.
brzezinowy бере́зовий; lasek **~** бере́зовий лісо́к, -ска́; **~wa** miotła бере́зовий ві́ник.
brzeźniak *m.* 1) *(лісок)* бере́зник, -ре́зника́, березня́к, -ка́; 2) *(про молоде дерево)* бері́зка.
brzeżanin, *lm.* **-żanie,** *m.* *див.* **brzegowiec 1.**
brzeżek, -żka, *m., zdr.* 1) бережо́к, -жка́, каймо́ка; **~** chusteczki бережо́к (кайо́мка) ху́сточки (хусти́нки); 2) *(про граничну лінію предмета)* крає́чок, -чка; край (*род.* кра́ю) *(рідше)*; **~** krzesła крає́чок сті́льця́; filiżanka ze złoconymi **~żkami** ча́шка з золо́ченими края́ми (ві́нцями); ◊ **~** lasu узлі́сся, узлі́сок, -ска.
brzeźnik *m., tech.* обрі́зний верста́т.
brzeżny *див.* **brzegowy.**
brzęczący: ~ca moneta дзві́нка́ моне́та.
brzęczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli, brzęknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(про метал)* дзе́нькати, дзе́нькнути, бря́зкати, бря́знути; 2) *(про комах)* дзижча́ти, -чу́, -чи́ш, задзижча́ти; *(з гулом)* густи́ (гуду́, гуде́ш). гуді́ти, загуді́ти; *(дзвінко)* брині́ти, -ню́, -ни́ш, забрині́ти.
brzęczenie *n.* 1) дзе́нькання, бря́зкання; 2) дзижча́ння; гуді́ння; брині́ння. *Пор.* **brzęczeć.**
brzęczyk *m., tech.* зу́ммер, -ра.
brzęk, -ku, *m.* 1) дзе́нькіт, -коту, бря́зкіт; 2) дзижча́ння; гуді́ння; брині́ння; *пор.* **brzęczeć**; ◊ czczy **~** słów пуста́ брязкотня́ слів.
brzękać, brzęknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) бря́зкати, бряжча́ти, -чу́, -чи́ш, бря́знути; 2) *(лише недокон.) (час від часу)* побря́з-

кувати, -кую, -куєш; ~kać kluczami побрязкувати ключами.
brzękadełko *n., zdr.* *див.* **brzękadło.**
brzękadło *n.* брязкальце, брязкало.
brzękliwy брязкучий.
brzęknąć I *див.* 1) **brzęczeć;** 2) **brzękać.**
brzęknąć II, **-nę, -niesz, -nął, -nęli** *niedokon.* брякнути, набрякати.
brzmiący гучний, дзвінкий, голосний.
brzmieć, -mię, -misz, -miał, -mieli 1) лунати; ~**mią** oklaski лунають оплески; niech ~**mi** sława bohaterów хай лунає слава героїв; 2) *(про звуки мови)* вимовлятися; „j" francuskie ~**mi** jak „ż" polskie французьке „j" вимовляється як польське „ż"; 3) *(звучати)* бриніти; 4) *див.* **brzęczeć** 2; ◊ *перен.* jak ~**mią** jego słowa? як він сказав? які були його слова? *перен.* depesza ~**mi** jak następuje в телеграмі говориться (сказано, написано) так.
brzmienie *n.* 1) лунання; 2) вимова; 3) бриніння; *пор.* **brzmieć;** 4) *мед.* набрякання; 5) *див.* **brzęczenie** 2.
brzoskwinia *ż., bot.* 1) персикове дерево; 2) персик.
brzoskwiniowy персиковий.
brzost, -tu, *m., bot.* в'яз, берест.
brzostowina *ż.* 1) *(дерево)* берестина; 2) *(ліс)* берестник, -ка.
brzostowy в'язовий, берестовий.
brzoza *ż.* береза.
brzozowate, -tych, *bot. (betulaceae)* березові, -вих.
brzozownik *m.* березник, -резника, березняк, -ка.
brzozowy березовий.
brzózka *ż., zdr., pieszcz.* берізка.
brzuch *m.* 1) *анат., перен.* живіт, -вота; 2) *жарт., фам.* черево, пузо; ~**chem** do góry leżeć лежати догори черевом, ледарювати, -рюю, -рюєш; ◊ *присл.* trudno mówić do ~**cha,** który nie ma ucha голодного черева не заговориш.
brzuchacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *posp.* відпускати черево, череватіти.
brzuchacz, *lm.* **-cze,** *m., posp.* черевань, -ня, пузань, -ня.
brzuchal, *lm.* **-le,** *m.* *див.* **brzuchacz.**
brzuchaty *posp.* череватий, пузатий, товстопузий.
brzuchomowstwo *n.* *див.* **brzuchomówstwo.**
brzuchomówca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* черевомовник, чревовіщатель.
brzuchomówstwo *n.* черевомовлення, чревовіщання.
brzuchopas, *lm.* **-sy,** *m., iron.* обжера, черевоугодник.
brzuchopaśny *iron.* ненажерливий, прожерливий, пажерливий.
brzuchopłetwe, -wych, *zool. (abdominales)* черевківці, -ців.
brzusiec, -śca, *lm.* **-śce,** *m.* опукла частина (деяких предметів), випуклість, -лості, опуклість; ◊ ~ miecza лезо меча; ~ mięśnia м'якуш м'яза; ~ palca пучка пальця.
brzuszek, -szka, *m., zdr.* 1) животик; 2) черевце. *Пор.* **brzuch.**
brzuszny черевний; *анат.* jama ~**na** черевна порожнина; *мед.* tyfus ~ черевний тиф, -фу; ◊ *анат.* przepona ~**na** очеревина.
brzuszysko *m., posp.* товсте черево (пузо).
brzydactwo *n. (про зовнішній вигляд)* бридкість, -кості.
brzydal, *lm.* **-le,** *m., zgr.* негарний, -ного, бридкий, -кого, некрасивий, -вого.
brzydki 1) негарний, бридкий, некрасивий, поганий; *розм.* ~ aż strach страх негарний (некрасивий); *розм.* ~ jak półtora nieszczęścia сім раз поганий; 2) *(у моральному відношенні)* гидкий, бридкий, паскудний; ~ postępek гидкий (бридкий, паскудний) вчинок, -нку; 3) *(нехороший)* поганий;

~**ka** pogoda погáна погóда, негóда; *розм.* ~**ka** choroba погáна (венерúчна) хворóба.
brzydko 1) негáрно, брúдко, некрасúво, погáно; 2) гúдко, брúдко, паскýдно; ~ się znaleźć гúдко (брúдко, паскýдно) зробúти (вчинúти); 3) погáно. *Пор.* **brzydki.**
brzydnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) поганíти, поганíшати; 2) *перен.* набридáти, обридáти; *підсил.* ставáти осорýжним.
brzydota *ż.* 1) негáрність, -ності, брúдкість, -кості, некрасúвість, -вості; 2) гидóта. *Пор.* **brzydki** 1, 2.
brzydzenie się *n.* гидувáння, брúдження.
brzydzić, -dzę, -dzisz, -dził виклúкáти (спричиняти) огúду (відрáзу); *(до їжі — ще)* відбивáти смак; //~ **się** гидувáти, -дýю, -дýєш, брúдитися, -джуся, -дишся.
brzytew *ż.* *див.* **brzytwa.**
brzytewka *ż., zdr.* невелúчка брúтва.
brzytewnia *ż.* 1) бритóвниця; 2) точúльня бритв.
brzytewnik *m., spec.* тупéць, -пця́, тупáк, -кá.
brzytwa *ż.* брúтва; *присл.* tonący ~**wy** się chwyta хто потопáє, той і за соломúнку (за ніж, за брúтву) хапáється.
buazeria *ż.* *див.* **boazeria.**
bubek, -bka, *lm.* **-bki,** *m., pot.* фéртик; ◊ byczy ~ молодéць, -дця́.
bucefał *m.* 1) буцефáл; 2) *перен.* вайлó, тюхтíй, -тія́.
buch! *wkrz.* бух! *(про падіння — ще)* бебéх!
buchacz, *lm.* **-cze,** *m., posp.* злóдій.
buchać, buchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) бýхати, бýхнути; *(про дим, пару тощо — ще)* шугáти, шугнýти, валúти, -лю́, -лиш, повалúти; *(про воду — ще)* рúнути *(недокон. і докон)*, хлúнути *(лише докон.)*; *(про кров)* цебенíти, юшити *(лише недокон.)*; 2) *(про полум'я)* палáти *(лише недокон.)*; бýхати, бýхнути; Wezuwiusz ~**cha** ogniem Везýвій палáє; 3) *(сміхом, плачем)* захóдитися, -джуся, -дишся, зайтúся, -йдýся, -йдешся; 4) *перен. розм.* крáсти (крáду, крáдеш), укрáсти, цýпити, -плю, -пиш, зцýпити, поцýпити; 5) (kogo) *розм.* давáти комý стусанíв, дáти комý стусанá, годувáти когó буханáми, дáти комý буханá; 6) *(лише недокон.)* *(вульг. — їсти)* жéрти (жерý, жерéш); ◊ wódka od niego ~**cha** від ньóго тхне горíлкою; //*(лише докон.) розм.* ~ **się** сúльно удáритися.
buchalter, *lm.* **-rzy,** *m.* бухгáлтер, -ра; główny ~ головнúй бухгáлтер, головбýх.
buchalteria *ż.* бухгалтéрія; ◊ ~ przebitkowa копíр-облíк, -ку.
buchalterka *ż.* бухгáлтерка.
buchalterski бухгáлтерський; *(у контексті — ще)* бухгáлтера; pomocnik ~ помічнúк бухгáлтера.
buchalterstwo *n.* занятт́я (посáда) бухгáлтера.
buchalteryjny бухгáлтерський; *(у контексті — ще)* бухгалтéрії; wydział ~ вíддíл бухгалтéрії.
buchaniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., pot.* стусáн, -нá, штовхáн, -нá, штурхáн, буханéць, -нця́.
buchanka *ż., żart., posp.* злодíйство.
Buchara *ż.* Бухарá.
bucharski бухáрський.
buchastość *ż.* *(про одяг)* ширинá, простóрість, -рості.
buchasty *(про одяг)* ширóкий, вíльний, простóрий.
buchnąć *див.* **buchać.**
buchta *ż.* 1) *кул.* рід сáйки з нáчинкою; 2) *мор.* бýхта.
buchtować, -tuję, -tujesz, -tował, *spec.* 1) ввóдити суднó в бýхту; 2) звивáти канáт (лúнву, кодóлу).

buciar *m., zgr., pot.* чоботи́ще, чоботи́сько.
buciczek, -czka. *m., zdr., pieszcz.* черевичок, -чка.
bucik *m.* черевик, ботинок, -нка.
buciory, -rów, *blp., zgr.* чоботи́ща, -ти́щ, чоботи́ська, -ків.
bucisko *n., zgr. див.* **buciar.**
buczak *m.* 1) *(дерево)* бучо́к, -чка́; 2) *перен.* ціпо́к, -пка́, па́лиця, па́лка, кий, бучо́к.
buczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) гуді́ти, густи́ (гуду́, гуде́ш); *(про комах — ще)* дзижча́ти, -чить; 2) *(розм.— плакати)* ревти́ (реву́, реве́ш), рю́м(с)ати.
buczek, -czka, *m. див.* **buczak.**
buczenie *n.* 1) гуді́ння; дзижча́ння; 2) рев, -ву, реві́ння, рю́м(с)ання. *Пор.* **buczeć.**
buczniеć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) бу́хнути, розбуха́ти; *(від вологи — ще)* набряка́ти; *(про дерева — ще)* бубня́віти; 2) *перен.* става́ти зарозумі́лим, зазнава́тися, -наю́ся, -нає́шся.
buczyna *ż.* 1) бу́кови́на; 2) бу́ковий горі́шок, -шка.
buda *ż.* 1) ларьо́к, -рка́, бу́дка, рунду́к, -ка́, я́тка, пала́тка; 2) *(пастуша)* курі́нь, -реня́; 3) *(для собак)* бу́да, ко́нура; 4) *(ведмедя)* берло́га, барлі́г, -ло́га́; 5) верх прольо́тки, бу́дка; 6) *перен. розм.* каре́та; 7) *перен. жарт.* мі́сце робо́ти (навча́ння); 8) *(перен. зневажл. — про старий будинок)* руї́на, халу́па; ◊ *перен.* to psu na **~dę** się nie zdało це ніку́ди не годи́ться; *перен. жарт.* zamknąć **~dę** закри́ти ла́вочку.
Budapeszt, -tu, *m.* Будапе́шт.
budapeszteński будапе́штський.
buddaizm, -mu, *m., rel.* будди́зм, -му.
buddyjski *rel.* будді́йський.
buddysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., rel.* будди́ст.
buddystka *ż., rel.* будди́стка.
buddystyczny *rel. див.* **buddyjski.**
buddyzm, -mu, *m., rel. див.* **buddaizm.**
budka *ż.* 1) бу́дка; *зал.* ~ dróżnicza (kolejowa) залізни́чна бу́дка; *зал.* ~ strażnicza бу́дка вартово́го сто́рожа, сто́рожка; *театр.* ~ suflerska суфле́рська бу́дка; 2) верх дитя́чої коля́ски.
budnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) залізни́чний сто́рож, бу́дочник; 2) садо́вий сто́рож; 3) *(в лісі)* лісни́к, -ка́; карбівни́чий, -чого, побережни́к, -ка́ *(заст.).*
budowa *ż.* 1) будівни́цтво; pracować przy **~wie** працюва́ти на будівни́цтві; ~ elektrowni будівни́цтво електроста́нції; *(дія — ще)* будува́ння; ~ maszyn машинобудува́ння; 2) *(те, що побудовано)* буді́вля, будо́ва; z daleka widać **~wę** зда́лека ви́дно буді́влю (будо́ву); 3) *(структура)* будо́ва; *анат.* ~ ciała будо́ва ті́ла; *грам.* ~ zdania будо́ва ре́чення; ◊ *зал.* ~ podtorowa земляни́й на́сип полотна́ залізни́ці.
budować, -duję, -dujesz, -dował 1) будува́ти, -ду́ю, -ду́єш; *(розм. — про будівлю — ще)* ста́вити, -влю, -виш; *(з каменю, з цегли — ще)* мурува́ти, -ру́ю, -ру́єш; *перен.* ~ zamki na lodzie (z piasku zamki ~) будува́ти на піску́; *(виводити будівлі)* споруджа́ти, спору́джувати, -джую, -джуєш; 2) *(перен. — спиратися на що)* будува́ти, базува́ти, -зу́ю, -зу́єш (що на чо́му); 3) *(перен. — готувати собі)* будува́ти собі́ що; ~ sobie przyszłość будува́ти собі́ майбу́тнє; 4) *(перен.— виховувати)* вплива́ти (на ко́го); ~ wszystkich przykładem вплива́ти на всіх при́кладом; ◊ *перен.* każdy zwykł sobie swe szczęście ~ ко́жний сам кує́ собі́ до́лю; //**~** się 1) будува́тися; ста́витися; мурува́тися; споруджа́тися, спору́джуватися; 2) бу-

дува́тися, базува́тися; 3) *перен.* піддава́тися до́брому впли́вові.
budowanie (się) *n.* 1) будува́ння; ста́влення; мурува́ння; спору́дження, спору́джування; 2) будува́ння, базува́ння; 3) будува́ння. *Пор.* **budować** 1—3.
budowla *ż.* будівля, будо́ва.
budowlany будіве́льний; m a t e r i a ł y **~ne** будіве́льні матеріа́ли, -лів.
budownictwo *n.* будівни́цтво; *(дія— ще)* будува́ння; *тех.* ~ f u n d a m e n t a l n e капіта́льне будівни́цтво; ~ p a r t y j n e партійне будівни́цтво; *тех.* ~ p o ś p i e s z n e шви́дкісне будівни́цтво; *тех.* ~ w o d n e будівни́цтво во́дних шляхів; ~ o k r ę t ó w кораблебудува́ння, суднобудува́ння.
budowniczy, -czego, *lm.* **-czowie,** *m.* 1) будівни́к, -ка́; ~ o k r ę t ó w кораблебудівни́к, суднобудівни́к; 2) *(архітектор)* будівни́чий, -чого.
buduar, -ru, *m.* будуа́р, -ра.
buduarowy будуа́рний.
budująco повча́льно, напу́тливо.
budujący повча́льний, напу́тливий; p r z y k ł a d ~ повча́льний при́клад, -ду.
budulcowy будіве́льний.
budulec, -lca, *blm., m.* будіве́льний ліс, -су; будіве́льне де́рево; ◊ ~ t a r t y пи́ляне де́рево; ~ s p ł a w i a n y сплавни́й ліс.
budynek, -nku, *m.* буди́нок, -нку.
budyń, -niu, *lm.* **-nie,** *m., kul.* пу́динг, -гу.
budzenie *n.* будіння; виклика́ння; //~ **się** просипа́ння, прокида́ння. *Пор.* **budzić.**
budziciel, *lm.* **-le,** *m. (про людину)* буди́льник.
budzicielka *ż.* буди́льниця.
budzić, -dzę, -dzisz, -dził буди́ти, -джу́, -диш; *(перен. — ще)* виклика́ти, збу́джувати, -джую, -джуєш; ~ l i t o ś ć буди́ти (виклика́ти, збу́джувати) жаль (жа́лість); //~ **się** просипа́тися, прокида́тися.
budzik *m.* буди́льник.
budżet, -tu, *m.* бюдже́т, -ту.
budżetować, -tuję, -tujesz, -tował склада́ти бюдже́т.
budżetowanie *n.* склада́ння бюдже́ту.
budżetowy бюдже́тний; p r e l i m i n a r z ~ попере́дній бюдже́тний кошто́рис, -су; b i e ż ą c y r o k ~ пото́чний бюдже́тний рік *(род.* ро́ку).
Buenos Aires *nieodm., m.* Буе́нос-Айрес.
bufa *ż., kraw.* бу́фи *(род.* буф).
bufeciarka *ż. (власниця буфету)* буфе́тниця.
bufeciarz, *lm.* **-rze,** *m. (власник буфету)* буфе́тник.
bufet, -tu, *m.* буфе́т, -ту.
bufetowa, -wej, *ż. (робітниця буфету)* буфе́тниця.
bufetowy I буфе́тний.
bufetowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m. (робітник буфету)* буфе́тник.
bufiasty *(про сукню, рукави тощо)* з бу́фами.
bufka *ż., zdr. див.* **bufa.**
bufon, *lm.* **-ny,** *m., teatr., przen.* буфо́н.
bufonada *ż., teatr., przen.* буфона́да.
bufoneria *ż. див.* **bufonada.**
bufonować, -nuję, -nujesz, -nował *pot.* хизува́тися, -зу́юся, -зу́єшся, хва́стати, хва́статися, хвали́тися, -лю́ся, -лишся.
bufor, -ru, *m., kol.* бу́фер, -ра.
buforowy *kol.* бу́ферний.
Bug, -gu, *m.* Буг, -гу.
buhaj, *lm.* **-je,** *m.* буга́й, -гая́, племінни́й бик, -ка́.
buja *ż. див.* **boja.**
bujać 1) ширя́ти; *(перен. — ще)* буя́ти; *(віддаватися мріям — ще)* вита́ти, літа́ти; ~ w o b ł o k a c h вита́ти (літа́ти) в хма́рах; 2) *(про рослини)* бу́йно рости́, буя́ти; 3) *(дитину і под.)* гойда́ти; *(присипляючи)* колиса́ти, -лишу́, -ли́шеш, колиха́ти; 4) *(розм.—обманювати)* дури́ти; -рю́, -риш, обду́рювати, -рюю, -рюєш; 5) *(по світу)* блука́ти,

мандрувáти; *(без діла)* вéштатися, швéндяти, швéндятися, тинятися; //~ się гойдáтися; колисáтися, колихáтися.
bujak *m.* *(крісло)* качáлка.
bujanie *n.* 1) ширяння; буяння; витáння, літáння; ~ w powietrzu ширяння у хмáрах; 2) бýйне проростáння, буяння; 3) гойдáння; колисáння, колихáння (когó); 4) обдýрювання; 5) блукáння, мандрувáння; вéштання, швéндяння, тиняння; *пор.* **bujać**; //~ się гойдáння; колихáння, колисáння. *Пор.* **bujać się.**
bujda *ż., pot.* 1) вигадка, вигад, -ду, вимисел, -слу; 2) *(дурниця)* нісенітниця; ~ na resorach а) теревéні, -нів, баляндрáси, -сів, баляси, -сів; б) сýща брехня.
bujnie бýйно; пишно. *Пор.* **bujny.**
bujno *див.* **bujnie.**
bujnogrzywy буйногривий, гривá(с)тий.
bujność *ż.* бýйність, -ності; пишність; багáтство. *Пор.* **bujny.**
bujny бýйний; *(про волосся — ще)* пишний; ~**ne** zboże бýйне збіжжя; ~**ne** włosy бýйне (пишне) волóсся; *(про уяву — звичайно)* багáтий; ~**na** fantazja багáта фантáзія; ◊ ~**na** ziemia родюча (тýчна) земля.
bujrep *m., mor.* бýйреп.
buk, -ku *a.* **-ka,** *m., bot.* 1) бук; 2) *зб.* бýкові дрóва (*род.* дров).
Bukareszt, -tu, *m.* Бухарéст.
bukaresztański бухарéстський.
bukat *m.* 1) молóчний бичóк, -чкá, бузимок, -мка; 2) *(спец. — про шкіру)* вирosток, -тка.
bukieciarka *ż.* квіткáрка.
bukieciarstwo *n.* квіткáрство.
bukieciarz, *lm.* **-rze,** *m.* квіткáр, -ря.
bukiecik *m., zdr.* букéтик.
bukiet, -tu, *m.* букéт; *спец.* ~ wina букéт винá; ◊ *перен. заст.* ~ towarzystwa добíрне товариство.
bukietowy **букéтний.**
bukiew *ż.* бýковий горíшок, -шка.
bukinista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* букіні́ст.
bukinistyczny букіністичний.
bukłaczek, -czka, *m., zdr.* бурдючóк, -чкá.
bukłak *m.* бурдю́к, -кá.
bukolika *ż., lit.* букóліка.
bukować, -kuję, -kujesz, -kował *roln.* шеретувáти, -тýю, -тýєш, лýщити *(зерно).*
Bukowina *ż.* Буковина.
bukowina *ż. див.* **buczyna.**
Bukowiniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* буковинець, -нця.
Bukowinka *ż.* буковинка.
bukowiński буковинський.
bukownik *m., roln.* *(машина для лущення зерна)* шеретóвка.
bukowy бýковий.
buksa *ż., tech.* бýкса.
buksować, -suję, -sujesz, -sował 1) *тех.* буксувáти, -сýю, -сýєш; 2) *мор.* буксирувáти, -сирýю, -сирýєш.
buksowanie *n.* 1) буксувáння; 2) буксирувáння. *Пор.* **buksować.**
bukszpan, -nu, *m., bot.* *(buxus)* самшит, -ту, букс, -су, бýкшпан, -ну.
bukszpanowy *bot.* самшитовий, бýксовий, бýкшпановий.
bukszpryt, -tu, *n., mor.* бýгшприт, бýшприт, носáтка.
bukszteie, -li *a.* **-lów,** *blp., bud.* кружáло.
bukwica *ż., bot.* *(betonica officinalis)* бýквиця лікáрська.
buldeneż, -żu, *m., bot.* бульденéж.
buldog *m.* бульдóг.
buldogowaty подíбний до бульдóга.
buldozer *m., tech.* бульдóзер, -ра.
bulgotać, -goczę, -goczesz (*rzadziej* **-gocę, -gocesz**), **-gotał** бýлькати; *підсил.* булькотíти, -кочý, -котиш, булькотáти, -кочý, -кóчеш.
bulgotanie *n.* бýлькіт, -коту; булькотíння, булькотáння. *Пор.* **bulgotać.**

bulimia *ż., med. (bulimia)* булімія, вовчий апетит, -ту.
bulina *ż., mor.* булінь.
bulion, -nu, *m.* бульйон, -ну.
bulionowy бульйонний, бульйоновий.
bulka *ż.* булька, бульбашка, банька.
bulkotać *див.* **bulgotać.**
bulla *ż., hist.* булла.
bulwa *ż., bot. (tuber)* бульба.
bulwar, -ru, *m.* бульвар, -ру.
bulwarowy бульварний.
bulwiasty *bot.* 1) бульбовидний, бульбуватий; 2) *(багатий бульбами)* бульбистий.
bulwka *ż., bot., zdr. див.* **bulwa.**
bulwowy бульбовий.
buła *ż., zgr.* велика булка.
bułanek, -nka, *m.* буланий, -ного.
bułany буланий.
bułat *m., przest.* булат.
bułatny *przest.* булатний.
bułatowy *див.* **bułatny.**
buława *ż., hist.* булава.
bułczany булочний.
bułczarka *ż.* булочниця.
bułczarz, *lm.* **-rze,** *m.* булочник.
bułeczka *ż., zdr.* булочка.
Bułgar, *lm.* **-rzy,** *m.* болгарин.
Bułgaria *ż.* Болгарія.
Bułgarka *ż.* болгарка.
Bułgarska Republika Ludowa Народна Республіка Болгарії.
bułgarski болгарський.
bułka *ż.* булка.
bułkowy *див.* **bułczany.**
bum(b)lować, -luję, -lujesz, -lował *żart.* 1) гуляти, пити-гуляти, пиячити; 2) *перен.* прогулювати, -люю, -люєш.
bum(b)lowanie *n., żart.* 1) гульня; 2) прогул, -лу. *Пор.* **bum(b)lować.**
bumelanctwo *n., pot.* прогул, -лу.
bumelant, *lm.* **-nci,** *m., pot.* прогульник.
bumelcug, -gu, *m., pot.* повільний пасажирський поїзд.
bumelnictwo *n. див.* **bumelanctwo.**
bumelnik, *lm.* **-cy,** *m. див.* **bumelant.**
bumerang *m.* бумеранг.
buncik *m., zdr. див.* **bunt** II.
bunda *ż.* теплий дорожний балахон, бунда.
bundowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., polit.* бундівець, -вця.
bundowski *polit.* бундівський.
bundziuczyć się *див.* **bufidziuczyć się.**
bunkier, -kru, *m., wojs., tech.* бункер, -ра.
bunt I, **-tu,** *m.* бунт, -ту; p o d n i e ś ć ~ підняти бунт; s t ł u m i ć ~ придушити бунт.
bunt II, **-tu,** *m.* в'язка, бунт, -та.
buntować, -tuję, -tujesz, -tował *(підбурювати)* бунтувати, -тую, -туєш; //~ się бунтувати, бунтуватися, повставати, -стаю, -стаєш.
buntowanie *n.* бунтування; //~ się бунтування, повставання.
buntownica *ż.* бунтівниця, бунтарка.
buntowniczo по-бунтарському.
buntowniczy бунтарський.
buntownik, *lm.* **-cy,** *m.* бунтівник, -ка, бунтар, -ря.
bunzen *m., tech.* пальник (горілка) Бунзена.
buńczucznie пихато, бундючно; ◊ h u c z n o ~ з гуком, стуком, гучно-бучно.
buńczuczno *див.* **buńczucznie.**
buńczuczny пихатий, бундючний.
buńczuczyć się *pot. див.* **buńdziuczyć się.**
buńczuk *m., hist.* бунчук, -ка.
buńdziuczyć się, -czę, -czysz, -czył, *pot.* пишатися, пиндючитися, бундючитися.
Bur, *lm.* **-rowie,** *m.* бур, -ра.
bura *ż., pot.* нагінка, прочухан, прочуханка; d o s t a ć (o b e r w a ć) ~rę дістати добру нагінку (доброго прочухана).
buraczany буряковий, бурячний.
buraczarka *ż., roln.* бурякокопач, -ча.
buraczek, -czka, *m., zdr.* бурячок, -чка.
buraczki, -ków, *blp., kul.* бурячковий гарнір, -ру.
buraczkowy 1) буряковий; *кул.*

з буряків; 2) буряко́вого ко́льору.
buraczysko *n., roln. (поле)* буря́чи́ще.
burak *m.* буря́к, -ка́; ~ c u k r o w y цукро́вий буря́к.
burakowy *див.* **buraczany.**
buran, -nu, *m.* бура́н.
burawy буруватий.
burczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli, burknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli бурча́ти, -чу́, -чи́ш, бу́ркнути.
burczenie *n.* бурча́ння.
burczymucha *m., pot.* буркоту́н, -на́, бурку́н, -на́, воркоту́н.
burda I, *ż.* сканда́л, -лу, бе́шкет, -ту.
burda II, **-dy,** *lm.* **-dy,** *m., pot.* бешке́тник, буя́н, забія́ка.
burdon, -nu, *m., muz. (в органі)* бас.
burdonet, -tu, *m., med.* тампо́н.
burek, -rka, *m.* 1) *(про пса)* сірко́; 2) *(про кота)* сі́рий, -рого.
burg, -gu, *m., hist.* за́мок, -мка.
burgos, -su, *m., druk.* бо́ргес.
burgrabia, -biego, *lm.* **-biowie,** *m., hist.* бурггра́ф.
burgrabina *ż., hist.* дружи́на бурггра́фа.
burgrabiowski *hist.* бурггра́фський.
burgrabstwo *n., hist.* 1) поса́да бурггра́фа; 2) житло́ бурггра́фа; 3) бурггра́ф з дружи́ною.
burgund *m., pot.* бургу́ндське вино́.
Burgundczyk, *lm.* **-cy,** *m.* бургу́ндець, -дця.
burgunder *m. див.* **burgund.**
Burgundia *ż.* Бургу́ндія.
Burgundka *ż.* бургу́ндка.
burgundzki бургу́ндський.
buriacki буря́тський.
Buriat, *lm.* **-ci,** *m.* буря́т.
Buriatka *ż.* буря́тка.
burka *ż.* бу́рка.
burkliwy буркотли́вий.
burknąć *див.* **burczeć.**
burkotać, -koczę, -koczesz (*rzadziej* **-kocę, -kocesz), -kotał** бурча́ти, -чу́, -чи́ш, буркота́ти, -кочу́, -ко́чеш, буркоті́ти, -кочу́, -коти́ш.
burkotanie *n.* бурча́ння, буркота́ння, буркоті́ння.
burleska *ż., teatr.* бурле́ск, -ку.
burłak, *lm.* **-cy,** *m., przest.* бурла́ка.
burmistrz, *lm.* **-rzowie,** *m.* бургомі́стр, -ра.
burmistrzostwo *n.* 1) поса́да бургомі́стра; 2) бургомі́стр з дружи́ною.
burmistrzowa, -wej, *ż.* дружи́на бургомі́стра.
burmistrzować, -rzuję, -rzujesz, -rzował 1) займа́ти поса́ду бургомі́стра, бу́ти бургомі́стром; 2) *перен.* верхово́дити, -джу, -диш, кома́ндувати, -дую, -дуєш.
burmistrzowanie *n.* 1) вико́нування обо́в'язків бургомі́стра; 2) верхово́дство, кома́ндування. *Пор.* **burmistrzować.**
burmistrzowski бургомі́стерський; *(у контексті — ще)* бургомі́стра; u r z ą d ~ поса́да бургомі́стра.
burmistrzyni *ż.* 1) *(про жінку)* бургомі́стр, -ра; 2) *перен. жарт.* верхово́да *(ж. р.).*
burnus *m.* бурну́с.
buroszpat, -tu, *m., min.* бу́рий шпат, -ту.
burość *ż.* бу́рий ко́лір, -льору.
bursa *ż.* гурто́житок для шкі́льної мо́лоді; бу́рса *(заст.).*
bursak, *lm.* **-cy,** *m.* у́чень, що живе́ в гурто́житку; бурса́к, -ка́ *(заст.).*
bursz, *lm.* **-sze,** *m.* бурш.
burszostwo *n.* 1) бурше́нша́фт, -ту; 2) *зб.* студе́нти-бу́рші, -шів.
burszować, -szuję, -szujesz, -szował 1) бу́ти чле́ном бурше́нша́фту; 2) *перен.* гуля́ти, пи́ти-гуля́ти, пия́чити.
burszowski бу́ршівський.
bursztyn, -nu, *m.* янта́р, -рю́; бурушти́н, -ну *(заст.).*
bursztyniarnia *ż.* 1) копа́льня янта́рю́ (бурушти́ну); 2) майсте́рня янта́рних ви́робів.
bursztyniarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) копа́ч *а.* збира́ч янтарю́; 2) виро́бник предме́тів з янтарю́.
bursztynowy янта́рний; бурштино́вий; b a r w y ~**wej** **янта́рного**

кольору; *хім.* kwas ~ янтарна кислота. *Пор.* **bursztyn.**
burt, -tu, *m.* 1) облямівка, каймá, обшивка; *(шита золотом тасьма)* позумент, -ту, галун, -нá; 2) *див.* **burta.**
burta *ż., mor.* борт, -ту; облавок, -вка *(заст.).*
burtnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) позументник; 2) *мор.* гребець, -бця, весляр, -рá.
burtować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *мор.* обшивáти суднó дошкáми; 2) *тесл. див.* **fugować.**
burtówka *ż., mor.* бокова (бічнá) рубка.
bury бурий; ◊ *присл.* w nocy wszystkie koty **~re** вночі всі коти сірі.
burza *ż.* 1) грозá, громовиця; *підсил.* буря; *(морська)* шторм, -му; *(снігова)* хуртовина; 2) *перен.* буря; *присл.* kto **~rzę** sieje, pioruny zbiera хто сіє вітер, збирáє бурю; ◊ ~ oklasków бурхливі оплески; *прик.* z wielkiej **~rzy** mały deszcz з великої хмари малий дощ.
burzan, -nu, *m.* бур'ян, -нý.
burzący: bomba **~ca** *wojs.* фугáсна бомба.
burzenie *n.* 1) руйнувáння; 2) порушування; 3) куйовдження; 4) хвилювáння; підбурювання; *пор.* **burzyć;** //~ **się** 1) хвилювáння; 2) повставáння, бунтувáння; 3) бродіння; шумувáння. *Пор.* **burzyć się.**
burzliwie бурхливо.
burzliwiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* людина бурхливого темперáменту.
burzliwość *ż.* бурхливість, -вості.
burzliwy бурхливий; *(перен.— ще)* неспокійний; posiedzenie **~we** бурхливе засідання; *перен.* umysł ~ неспокійний ум, -мá.
burzowy грозовий; ◊ *тех.* kanał ~ а) зливовідвідний боковий канáл, -лу; б) спуск для дощової води; в) шлюзовий щит (для спуску дощової води).
burzyciel, *lm.* **-le,** *m.* 1) руйнівник, -кá, руїнник, нищитель; 2) бунтівник, заколотник.
burzycielka *ż.* руйнівниця, руїнниця, нищителька.
burzycielski руйнівний, руйнуючий, руйнувáльний, руїнницький.
burzycielstwo *n.* 1) нáхил до викликáння неспокою; 2) *перен.* авантюризм, -му.
burzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) руйнувáти, -нýю, -нýєш; ~ kraj ogniem i mieczem руйнувáти країну вогнем і мечем; 2) *перен.* порушувати, -шую, -шуєш; ~ spokój publiczny порушувати громáдський спокій; 3) *(волосся)* куйовдити, -джу, -диш; 4) *(поверхню води і перен.)* хвилювáти, -люю, -люєш; *(людей — ще)* підбурювати, -рюю, -рюєш; wiatr **~rzy** wodę вітер хвилює воду; //~ **się** 1) хвилювáтися; morze **się ~rzy** море хвилюється (бушує); 2) *(збурюватися проти кого)* повставáти, -стаю, -стаєш, бунтувáти, -тую, -туєш, бунтувáтися; krew się we mnie **~rzy** кров бунтується в мені; 3) *(про ферментацію і перен.)* шумувáти, -мую, -муєш, бродити, -джý, -диш; *(розм. — ще)* грáти; piwo **~rzy się** пиво шумує (бродить, грáє); *присл.* młode piwko **się ~rzy** молоде пиво грáє, молодá кров грáє (шумує); ◊ umysły **się ~rzą** піднімáється хвиля незадоволення.
burzyświat, *lm.* **-ty,** *m. див.* **burzyciel.**
burżuazja *ż.* буржуазія.
burżuazyjny буржуáзний.
burżuj, *lm.* **-je,** *m., pot.* буржуй.
burżujka *ż., pot.* буржуйка.
busola *ż., geod.* бусоль, -лі, компас; ~ nachyleń бусоль нахилення; ~ stycznych тáнгенс-бусоль; *перен.* bez **~li** без компаса; ◊ ~ zboczeń деклінáтор, -ра.
busolować, -luję, -lujesz, -lował

geod. вимірювати (виміряти) за допомогою бусолі.
buszel, -szla, *lm.* **-szle,** *m.* бушель.
buszka *ż., roln.* *(частина плуга)* передок, -дка, колішня.
Buszmen, *lm.* **-ni,** *m.* бушмен.
Buszmenka *ż.* бушменка.
buszować, -szuję, -szujesz, -szował *pot.* шарити, шукати; *(старанно шукаючи)* нишпорити.
but *m.* чобіт, -бота; *жарт.* **~ty** p i ć c h c ą чоботи їсти просять; ◊ *розм.* p s u n a **~ty** s i ę n i e z d a ł o нікуди не годиться; *розм.* t a k i e **~ty?** ось як?
buta *ż.* пиха.
butan, -nu, *m., chem.* бутан, -ну.
butel, -tla, *lm.* **-tle,** *m.* *див.* **butla.**
butelczyna *ż.* плящина.
buteleczka *ż., zdr.* пляшечка.
butelka *ż.* пляшка; k a r m i ć **~ką** годувати з пляшки; d o b r y d o **~ki** добрий до чарки (до пляшки); ◊ *фіз.* **~** l e j d e j s k a лейденська банка; *розм.* n a b i ć k o g o w **~kę** піддурити, -рю, -риш, обдурити (кого); *розм.* l u b i ć **~kę** любити випити.
butelkować, -kuję, -kujesz, -kował розливати в пляшки.
butelkowanie *n.* розливання в пляшки.
butelkowy пляшковий, в пляшках; p i w o **~we** пиво в пляшках; ◊ *перен.* p r z y j a c i e l **~** товариш по чарці, горілчаний брат.
butersznit, -tu, *m.* бутерброд.
butla *ż.* 1) бутель, -тля; 2) *спец.* балон; **~** t l e n o w a кисневий балон.
butnie бундючно, пихато.
butnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставати бундючним (пихатим), бундючитися.
butno *див.* **butnie.**
butność *ż.* бундючність, -ності, пихатість, -тості.
butny бундючний, пихатий.
butonierka *ż.* бутоньєрка.
butwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli 1) трухлявіти, трухнути; 2) *перен.* ставати лінивим, інертним.

butylen, -nu, *m., chem.* бутилен, -ну.
buza *ż., pot.* нагінка, прочухан, прочуханка.
buzdygan *m., hist.* пірнач, -ча *(рід булави).*
buzia *ż.* 1) *зменш., пестл.* личко; 2) *зменш., пестл.* губки, -бок; 3) *перен.* гарна молода жінка.
buziaczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* *див.* **buzia.**
buziak *m., zdr., pieszcz.* *див.* **buzia.**
buzować, -zuję, -zujesz, -zował (kogo) лаяти (кого), вичитувати, -тую, -туєш (кому); //**~ się** палати; *(спалахуючи — ще)* палахкотіти, -кочу, -котиш, палахкотати, -кочу, -кочеш; o g i e ń **~zuje się** вогонь палахкотить.
by *sp.* 1) щоб; r o z k a z a n o, **~** w s z e d ł наказали, щоб увійшов; 2) *(допустовий)* хоч би, хоча б; **~** n i e w i e m c o, n i e d a m! хоч би не знати що, не дам! 3) *(книж. — умовний)* якби, коли б, якщо б; b y ł b y w z i ą ł z a m e k, **by** b y ł d ł u ż e j l e ż a ł k o ł o n i e g o був би взяв замок, якби довше облягав його.
bycie *n.* буття.
byczek, -czka, *m., zdr.* бичок, -чка.
byczo *pot.* чудово, прекрасно; **~** w y g l ą d a ć чудово (прекрасно) виглядати.
byczy 1) бичачий, бичий; 2) *перен. жарт.* бундючний; **~cza** m i n a бундючна міна, бундючний вигляд, -ду; 3) *перен. жарт.* прекрасний, чудовий; **~** p o m y s ł прекрасна (чудова) ідея.
byczyna *ż.* 1) бичача (бича) шкура; 2) *див.* **wołowina.**
być, jestem, jesteś, jest, jesteśmy, jesteście, są, był, byli, były бути; **~** a l b o n i e **~** бути чи не бути; **~** p r z y n a d z i e i бути при надії, бути вагітною; **~** n a u r z ę d z i e бути на посаді, займати посаду; **bądź** z d r ó w бувай здоровий! **będzie z** n i e g o

człowiek з нього будуть люди; **jest** zimno холодно; **jesteś** przy zegarku? чи в тебе є годинник? ◊ ja **będę** w tym, aby cię nie pominięto я постараюся, щоб тебе не обминули; to **jest** (t. j.) тобто, значить; to **jest** do niczego це нікуди не годиться.
bydełko *n., pieszcz.* худібка.
bydgoski бидгощський.
Bydgoszcz *ż.* Бидгощ, -щі.
bydlak *m. див.* **bydlę.**
bydlarka *ż., kol.* вагон для худоби.
bydlarz. *lm.* **-rze,** *m.* 1) пастух, -ха, чередник, -ка; 2) собака, що пильнує при пастухах худобу.
bydlątko *n., pieszcz. див.* **bydełko.**
bydlę, -lęcia, *lm.* **-lęta, -ląt,** *n.* 1) худобина; 2) *перен. лайл.* тварюка; to ~ skończone це справжня тварюка.
bydlęcieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *przen.* ставати тварюкою.
bydlęcy 1) скотський, скотячий; *(про рогату худобу — здебільшого)* товарячий; 2) *перен.* скотський; ◊ po **~cemu** як худоба, як скотина.
bydło *n.* худоба, скот, -та, скотина; *(переважно рогата — ще)* товар, -ру; ◊ hodowla **~ła** тваринництво, скотарство.
bydłobójnia *ż.* бойня, різниця.
bydłostan, -nu, *m.* поголів'я худоби.
byfsztyk *m. див.* **befsztyk.**
byk *m.* 1) бик, -ка; *перен. розм.* wziąć **~ka** za rogi взяти бика за роги; *(плідник)* бугай, -гая; 2) *розм.* промах, -ху; груба помилка; *перен. розм.* robić **~ki** робити грубі помилки; 3) *астр.* **Byk** Телець, -льця; ◊ *перен. розм.* jak ~ ясно, виразно; *перен. розм.* strzelić **~ka** дати маху, дати фука.
bykowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* ремінний бич, -ча.
byle *sp.* аби тільки, щоб тільки; ~ był zdrów аби тільки (щоб тільки) був здоровий.
byle co *zaim.* будь-що.
byle gdzie *przsł.* будь-де.
byle jak *przsł.* як-небудь, абияк, сяк-так, так-сяк.
byle jaki *zaim.* який-небудь, будь-який.
byle kto *zaim.* будь-хто, хто-небудь, хто-будь.
bylica *ż., bot. (artemisia vulgaris)* чорнобиль, -лю.
bylina *ż., bot.* билинка.
były колишній; бувший *(рідко).*
bynajmniej *przsł.* аж ніяк, ані трохи, зовсім ні; ~ nie żałuję я аж ніяк (ані трохи, зовсім) не жалкую (шкодую, жалую).
bysio *m., pieszcz.* бичок, -чка.
bystro 1) швидко, прудко, бистро; 2) бистро, гостро, проникливо; пронизливо; кмітливо; *Пор.* **bystry.**
bystrolotny швидкольотний, бистрольотний.
bystromyślny кмітливий; *(що легко розуміє — ще)* тямущий, тямовитий.
bystronogi бистроногий, прудконогий.
bystrooki бистроокий.
bystroskrzydły бистрокрилий, прудкокрилий.
bystrość *ż.* 1) швидкість, -кості, прудкість, бистрота; 2) бистрота, гострість, -рості, гострота, проникливість, -вості; ~ pamięci гострість пам'яті; ~ umysłu проникливість (гострість) розуму; пронизливість; ~ wzroku пронизливість зору. *Пор.* **bystry.**
bystry 1) швидкий, прудкий, бистрий; 2) *перен.* бистрий, гострий, проникливий; *(про зір — ще)* пронизливий; *(про людину—ще)* моторний, проворний; umysł ~ бистрий (проникливий) розум, -му; ~ słuch гострий слух, -ху; *(що швидко міркує)* кмітливий; ◊ ~ nurt бистрінь, -ні, бистрина, бистря.
bystrz, -rzu, *m.* бистрина, бистрінь, -ні, бистря.

bystrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył гальмувáти веслóм швидкúй хід чóвнá.
bystrzyna *ż. див.* **bystrz.**
byt, -tu, *m.* 1) буттє́, існувáння; r a c j a **~tu** прáво на існувáння; w a l k a o ~ боротьбá за існувáння; 2) *перен.* пóбут, -ту; ◊ d o b r y ~ добрóбут, -ту; p o z i o m **~tu** життє́вий рíвень, -вня; z a p e w n i ć k o m u ~ забезпе́чити комý прожúток.
bytność *ż.* перебувáння, пробувáння.
Bytom, -mia, *m.* Бúтом.
bytować, -tuję, -tujesz, -tował існувáти, -нýю, -нýєш, жúти (живý, живе́ш).
bytowanie *n.* існувáння, життя́.
bytowy побутóвий; w a r u n k i **~we** побутóві умóви (*род.* умóв).
bywać 1) бувáти, траплятися; n a ś w i e c i e r o z m a i c i e **~wa** на світі всіляко буває (трапляється); 2) *(в гостях, між людьми)* бувáти; **~wa** w ś w i e c i e буває в світі (між людьмú, на лю́дях); n i g d z i e n i e **~wam** нідé не бувáю, ні до кóго не ходжý; ◊ p r o s i ł e m g o **~wa'o** бувáло, я не раз просúв йогó; **~waj** z d r ó w! бувáй здорóвий! будь здорóв! прощ(ав)áй!
bywalec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* 1) бувáлий, -лого; o p o w i a d a n i e **~lca** оповідáння бувáлого; 2) постíйний відвíдувач (зáвсідник); s t a ł y ~ w y ś c i g o w y постíйний відвíдувач скáчок (верхогóнів).
bywały бувáлий.
bywanie *n.* (u kogo) відвíдування (когó).
bzdura *ż. див.* **bzdurstwo.**
bzdurny нісенітний, безглýздий.
bzdurstwo *n.* дурнúця, нісенітниця; *зб.* дурнúці, -нúць, нісенітниці; o l a d a ~ s i ę g n i e w a гнíвається за кóжну дурнúцю; p l e ś ć **~wa** верзтú (плестú) нісенітниці (дурнúці).
bzdurzenie *n.* базíкання.
bzdurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył верзтú, теревéнити, плестú (плетý, плетéш), базíкати; t r z y p o t r z y **~rzy** плетé (верзé) нісенітниці, теревéні прáвить (гне, тóчить).
bzianka *ż.* я́года бузинú.
bzik I, **-ka,** *lm.* **-ki,** *m., pot.* 1) псих; 2) *(легкий психоз)* дуринá; m i e ć **~ka** бýти з дуринóю, не мáти однóї клéпки; ◊ d o s t a ć **~ka** з'íхати з глýзду, здурíти.
bzik II, **-ku,** *m., żart.* невелúчкий кýщик *a.* гíлка бузкý.
bzikować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* дурíти, психувáти (психýю, психýєш).
bzikowaty з дуринóю, придýркуватий, чудакувáтий.
bzowina *ż.* бузинá.
bzowy бузкóвий.
bzykać, bzyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli дзижчáти, -чý, -чúш, задзижчáти; *(з гулом)* густú (гудý, гудéш), гудíти, загудíти; *(дзвінко)* бринíти, забринíти.

C

C 1) *(римська цифра)* 100; 2) *(Celsjusza)* за Цéльсієм.
c *muz.* до.
caca *przsl., dziec.* цяця.
cacanka *ż.* цяця́нка; *присл.:* o b i e c a n k a ~ обіця́нка — цяця́нка.
cacany *dziec.* гáрний; *(про поведінку)* чéмний.
cackać się *pot.* цяцькатися, пáнькатися.
cackanie się *n., pot.* цяцькання, пáнькання.

cacko *n.* цяцька, цяцечка; j a k ~ як цяцечка.
Caën *m., nieodm.* Кан *(невідм.).*
cajg, -gu, *m., tkac.* рід бавовняної тканини.
cal, *lm.* **-le,** *m.* дюйм; g r u b y n a ~ завтовшки (товщиною) в один дюйм; ◊ *перен.* a n i n a ~ нітрошечки; *перен.* w k a ż d y m ~**lu** d ż e n t e l m e n у всіх відношеннях (з усякого погляду, з усіх поглядів) джентльмен; *перен.* b y ć n a ~ o d z g u b y бути на волосинку (на волосок) від загибелі.
Calais *nieodm., n.* Кале *(невідм.).*
calizna *ż., roln.* цілина.
caliznowy *roln.* цілинний.
calowy дюймовий.
calówka *ż., spec.* 1) дюймівка; 2) мірка з дюймовим діленням.
calusieńki *див.* **caluteńki.**
caluteńki цілісінький.
calutki 1) *пестл.* цілий; 2) *(абсолютно цілий) див.* **caluteńki.**
całka *ż., mat.* інтеграл.
całkiem *przst.* зовсім; *(повністю)* цілком.
całkować, -kuję, -kujesz, -kował *mat.* інтегрувати, -рую, -руєш.
całkowanie *n., mat.* інтегрування.
całkowicie цілком, повністю.
całkowity 1) цілковитий, повний; ~**te** z a ć m i e n i e s ł o ń c a повне (цілковите) затемнення сонця; *(без решти — звичайно)* весь, увесь, ввесь, цілий, повний; ~**ta** p e n s j a вся (ціла, повна) зарплата; 2) *мат.* цілий; l i c z b a ~**ta** ціле число.
całkowy: r a c h u n e k ~ *mat.* інтегральне числення.
cało *przst.* 1) в цілості, в повній цілості, цілим; b u d o w a t a d o t ą d s t o i ~ ця споруда й досі стоїть ціла (в цілості, в повній цілості); 2) *(про людей)* живим, цілим і здоровим; p o w r ó c i ć ~ повернутися живим (цілим і здоровим).
całodniowy *див.* **całodzienny.**
całodziennie цілий день, протягом цілого дня.
całodzienny цілоденний.
całogodzinny (цілo)годинний.
całokształt, -tu, *m.* 1) цілість, -лості; t w o r z y ć ~ становити цілість; 2) *(сполучення окремих елементів)* сукупність, -ності; ~ z a g a d n i e ń сукупність проблем; 3) *гірн.* система; ~ o d b u d ó w система експлуатації (добування, видобування).
całoletni який (що) триває ціле літо.
całomiesięczny який (що) триває цілий місяць.
całonocny який (що) триває цілу ніч.
całopalenie *n., rel. hist.* 1) всеспалення, все(с)паління; 2) жертва всеспалення.
całopalny *rel. hist.* 1) призначений для всеспалення; 2) *(про жертву)* всеспалювальний.
całoroczny цілорічний, річний; d o c h ó d ~ річний прибуток, -тку.
całość *ż.* 1) ціле, -лого; c z ą s t k a ~**ci** частинка цілого; 2) *(неторкнутий стан)* цілість, -лості; ~ t e r y t o r i u m цілість території; 3) *мат.* ціле число.
całotygodniowy (цілo)тижневий.
całować, -łuję, -łujesz, -łował цілувати, -лую, -луєш; //~ **się** цілуватися.
całowanie *n.* 1) цілування; 2) *поез.* поцілунок, -нку; //~ **się** цілування.
całun, -nu, *m.* саван; *поез.* b i a ł y ~ ś n i e g u білий саван снігу.
całus *m.* поцілунок, -нку; p o s ł a ć k o m u ~**sa** послати кому поцілунок; u k r a ś ć ~**sa** зірвати поцілунок; ◊ d a ć k o m u ~**sa** поцілувати кого.
całusek, -ska, *m.* 1) *перен.* рід пряника; 2) *зменш. див.* **całus.**
cały 1) цілий; *(повний — звичайно)* весь, увесь, ввесь; ~**łe** ż y c i e ціле (все) життя; ~**ła** w ł a d z a w r ę c e R a d вся влада Радам; z ~**łego** s e r c a від усього серця, від щирої душі; 2) *(перен. — непошко-*

джений) цілий; *(про людину — ще)* живий, цілий і здоровий; pomnik ten został się prawie ~ цей пам'ятник залишився майже цілий; wróć mi ~ła! повернися жива (ціла й здорова); 3) *(z ciebie, z niego тощо)* справжній; ~ z niego malarz він (з нього) справжній художник; 4) *(перен. — подібний)* вилитий, викапаний, справжній; to ~ ojciec це вилитий (викапаний, справжній) батько; ◊ *розм.* na ~łego цілком, повністю.
Cambridge *nieodm., n.* Кембрідж.
Cannes *nieodm., n.* Канн.
Canossa *ż.* Каносса; *перен.* iść do ~sy ітй в Каноссу (до Каносси).
Canterbury *nieodm., n.* Кентербері.
cap I *m.* 1) цап, козел, -зла; 2) *перен.* дурень, -рня.
cap! II *wkrz.* лап! хап!
capać, -pię, -piesz (*rzadziej* **-pam, -pasz**), **-pał, capnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** 1) *розм.* хапати, хапнути, лапати, лапнути; 2) *лише докон. (вульг. — вкрасти)* зцупити, -плю, -пиш, поцупити, потягти, -гну, -гнеш; // *(лише недокон.)* ~ **się** тягтися.
capieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli *pot.* дурніти, дурнішати.
capię, -pięcia, *lm.* **-pięta, -piąt,** *n.* цапеня, -няти, козеня, козля, -ляти.
capnąć *див.* **capać.**
Capri *nieodm., n.* Каприі *(невідм.).*
capstrzyk, -ku, *m., wojs. przest.* зоря.
car, *lm.* **-rowie,** *m., hist.* цар, -ря.
carat, -tu, *m., hist.* 1) царизм, -му, царат, -ту; 2) царська держава.
carewicz, *lm.* **-cze,** *m., hist.* царевич.
carogrodzki царгородський.
Carogród, -grodu, *m., hist.* Царгород.
carowa, -wej, *lm.* **-we,** *ż., hist.* цариця.
carówna, -ny, *lm.* **-ny,** *ż., hist.* царівна.
carski царський.
carstwo *n., hist.* 1) цар з царицею; 2) *див.* **carat** 2.
caryca *ż. див.* **carowa.**
Carycyn *m., hist.* Царицин.
caryzm, -mu, *m. див.* **carat** 1.
Casa Blanca *ż.* Касабланка.
Cayennes *nieodm., n.* Кайєнна.
cąber *m., kul. див.* **comber.**
cążki, -żek, *blp., zdr. див.* **cęgi.**
ceber, -bra, *m.* цебро, цебер (*род.* цебра), баддя; ◊ *перен.* leje jak z ~ra дощ ллє як з відра, ллє (іде) ливцем.
cebrzyk *m.* цебрик.
cebula *ż.* 1) цибуля; 2) *бот.* цибулина; 3) *(жарт. — великий кишеньковий годинник)* цибуля; 4) *(лише в мн.— перен. жарт.— про очі)* баньки (*род.* баньок).
cebularka *ż., przest.* торговка цибулею.
cebularz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* торговець цибулею.
cebulasty 1) цибулиновидний, цибулиноподібний; 2) *(розм. — про очі)* витріщений, вирячений.
cebulka *ż., zdr.* 1) цибулька; 2) *бот.* цибулинка; ◊ *анат.* ~ włosowa корінь (луковиця) волоса.
cebulkowaty 1) цибулиноподібний; 2) *див.* **cebulowy.**
cebulkowy 1) *бот.* цибулинний; rośliny ~we цибулинні рослини, -лин; 2) *див.* **cebulowy.**
cebulowaty *див.* **cebulasty.**
cebulowy цибульний.
cech, -chu, *m., hist.* цех, -ху.
cecha *ż.* 1) ознака; *(характер)* прикмета, риса, властивість, -вості, особливість; 2) фабрична марка; 3) *(на злочинцеві, тварині)* тавро, клеймо; 4) *тех.* прилад для позначання; 5) *іст.* шляхетський герб, -ба; ◊ ~ na monecie карб, -бу.
cechmistrz, *lm.* **-rze,** *m., hist.* цеховий майстер, -тра, цехмістер, -тра; цеховий старшина.
cechmistrzostwo *n., hist.* звання цехового майстра; звання цехового старшини.
cechować, cechuję, cechujesz, ce-

~~chowal~~ **chował** 1) значи́ти, -чу́, -чиш, мі́тити (мі́чу, мі́тиш), роби́ти помі́тки (по́значки, за́значки); *(злочинців, тварин)* таврува́ти, -ру́ю, -ру́єш, клеймува́ти, -му́ю, -му́єш, клейми́ти, -млю́, -ми́ш; 2) *перен.* відзнача́тися (чим); ~ **wała** g o o d w a g a він відзнача́вся відва́гою.
cechowanie *n.* значі́ння, мі́чення; таврува́ння, клеймува́ння. *Пор.* **cechować** 1.
cechowany позна́чений, з помі́ткою; *(про золото)* з про́бою.
cechowniczy: u r z ę d n i k ~ клеймува́льник.
cechowy цехови́й; ◊ *перен.* p i j a k ~ завзя́тий п'я́ни́ця.
cechówka *ż.* 1) *ліс.* соки́ра для карбува́ння де́рева; 2) клі́щі (щи́пці) для таврува́ння ове́ць.
Cecylia *ż.* Цеци́лія.
cedent, *lm.* **-nci**, *m.*, *praw.*, *handl.* 1) усту́пник; 2) *(векселя)* передава́ч, -ча́.
cedować, **-duję**, **-dujesz**, **-dował** *dok. i niedok.*, *praw.*, *handl.* 1) уступа́ти (відступа́ти) кому́ свої́ права́, уступи́ти (відступи́ти) кому́ свої́ права́; 2) передава́ти ве́ксель, переда́ти ве́ксель.
cedowanie *n.*, *dok. i niedok.*, *praw.*, *handl.* 1) усту́пка, усту́плення, відсту́плення; 2) *(векселя)* переда́ча, переві́д, -во́ду.
cedr, **-ru**, *m.*, *bot.* кедр, -ра; ◊ ~ c z e r w o n y *(iuniperus virginiana)* ялове́ць віргі́нський.
cedria *ż.* ке́дрова живи́ця.
cedrowina *blm.*, *ż.* кедри́на, ке́дрове де́рево.
cedrowy ке́дровий.
cedryt, **-tu**, *m.* ке́дрове вино́.
ceduła *ż.* 1) біржови́й бюлете́нь; 2) спи́сок пошто́вих поси́лок; 3) розпи́ска (квита́нція) в при́йомі това́ру; *зал.* ~ b a g a ż o w a бага́жна квита́нція; ◊ *зал.* ~ l ą d o w a накладна́, -но́ї; *торг.* ~ w o d n a коносаме́нт, -ту.
cedułka *ż.* 1) запи́ска, циду́лка; 2) *зал.* листо́к з інстру́кціями для залізни́чників, па́м'ятний листо́к залізни́чника.
cedzak *m.*, *kul.* друшля́к, -ка́.
cedzenie *n.* ціді́ння.
cedzić, **-dzę**, **-dzisz**, **-dził** ціди́ти, -джу́, -диш; *перен.* ~ s ł ó w k a ціди́ти крізь зу́би.
cedzidło *n.* ціди́лко.
cedziny, **-dzin**, *blp.* ви́цідки, -док.
cegielnia *ż.* 1) цеге́льний заво́д, -ду, цеге́льня; 2) сара́й для це́гли.
cegielniany цеге́льний.
cegielnictwo *n.* цеге́льне виробни́цтво.
cegielniczy цеге́льницький.
cegielnik, *lm.* **-cy**, *m.* цеге́льник.
cegielny цеге́льний.
cegiełka *ż.* цегли́нка; ◊ *перен.* p o ł o ż y ć ~**kę** внести́ свою́ ле́пту.
cegiełkować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** *tech.* брикетува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
ceglany цегляни́й.
ceglarka *ż.* цеге́льниця.
ceglarski цеге́льний *(який стосується цегельного виробництва)*.
ceglarstwo *n.* *див.* **cegielnictwo**.
ceglarz, *lm.* **-rze**, *m.* *див.* **cegielnik**.
ceglasty цегляни́й, цегли́стий, цегляно́го ко́льору.
cegła *ż.* це́гла; ~ d r ą ż o n a порожни́ста це́гла; ~ o g n i o t r w a ł a вогнетривка́ це́гла; ~ p o l e w a n a поли́в'яна це́гла, ка́хля, ка́хель, -хля; ~ w o d o t r w a ł a непромока́льна це́гла; ~**ły** r o b i ć (w y p a l a ć) пали́ти (випа́лювати) це́глу.
Cejlon, **-nu**, *m.* Цейло́н, -ну.
cejloński цейло́нський.
cekaem, **-mu**, *m.* (ciężki karabin maszynowy) станко́вий кулеме́т.
cekhauz, **-zu**, *m.*, *wojs. przest.* цейхга́уз, -зу.
cekin, **-na** *a.* **-nu**, *m.* 1) *іст.* цехі́н; 2) *(лише в мн.)* сере́жки у ви́гляді півмі́сяця.
cel, **-lu**, *lm.* **-le**, *m.* 1) ціль, -лі; *(військ. — ще)* прилі́л, -лу; *військ.* ~ l o t n y летю́ча ціль; *військ.* l i n i a ~**lu** лі́нія при-

цілу; 2) *перен.* метá; ~ komu wytykać стáвити комý метý (за метý); dopiąć ~lu досягтй метй, осягтй метý; mieć na ~lu мáти на меті; mijać się z ~lem не досягáти метй; *перен.* zmierzać do ~lu прямувáти до метй; 3) *геод.* *див.* celownica; ◊ brać kogo na ~ цілитися в когó; *військ.* ~ pal! плі!

cela *ż.* 1) кéлія; 2) *(тюремна)* кáмера.

Celebes, -su, *m.* Цéлебес, -су.

celebrować, -ruję, -rujesz, -rował *kość.* урочйсто прáвити обíдню.

celem *przyim.* (czego) для (чóго), з метóю (чогó).

Celestyn Целестйн.

celestyn, -nu, *m., min.* целестйн, -ну.

celibat, -tu, *m.* целібáт, -ту, безшлюбність, -ності.

celik *m., wojs.* мýшка.

celka *ż., zdr.* 1) кéлійка; 2) невелйчка кáмера. *Пор.* **cela.**

celkowy: więzienie ~we 1) одинóчне ув'язнення; 2) одинóчна кáмера, одинóчка.

celnie влýчно; strzelać ~ влýчно стрілЯти, дóбре попадáти (влучáти) в ціль.

celnik, *lm.* **-cy,** *m.* мйтник.

celność *ż.* 1) влýчність, -ності; 2) впрáвність, цілкість, -кості. *Пор.* **celny** I.

celny I 1) влýчний; ~ strzał влýчний пóстріл, -лу; 2) *(про стрільця)* впрáвний, цілкйй.

celny II мйтний; komora ~na мйтниця; тамóжня *(рідко).*

celny III кéлійний.

celny IV видатнйй, визначнйй; ~ne dzieło видатнйй (визначнйй) твір *(род.* твóру); ~niejsi pisarze найвидатніші (найвизначніші) письмéнники, -ків.

celofan, -nu, *m.* целофáн, -ну.

celować, -luję, -lujesz, -lował 1) цілитися, цілити (в когó, в що); 2) *перен.* *розм.* націлЯтися (на що), пнýтися (в що, кудй); ~ wysoko вйсоко пнýтися; 3) *геод.* візирувáти, -рýю, -рýєш; 4) (w czym) відзначáтися (робйти ýспіхи) (в чóму); ~ w nauce відзначáтися (робйти ýспіхи) в навчáнні.

celowanie *n.* 1) *військ.* навóдка; ~ bezpośrednie прямá навóдка; 2) візйрування. *Пор.* **celować** 1, 3.

celownica *ż., geod.* діóптр, -ра.

celowniczy I *wojs.* прицільний; przyrząd ~ прицільний прйлад, -ду.

celowniczy II, **-czego,** *lm.* **-czowie,** *m., wojs.* навіднйк, -кá.

celownik *m.* 1) *військ.* приціл, -лу; ~ kołowy кільцéвий приціл; ~ przeciwlotniczy зенітний приціл; ~ słupkowy стержнéвий приціл; 2) *грам.* давáльний відмінок, -нка; 3) *геод.* алідáда; 4) *спорт.* стрічка фінішу, фінішна стрічка.

celowość *ż.* доцільність, -ності.

celowy доцільний; uznać za ~we вйзнати за доцільне.

Celsjusz: termometr ~sza термóметр Цéльсія.

Celt, *lm.* **-towie,** *m.* кельт.

celta *ż.* 1) брезéнт, -ту; 2) *військ., перен.* палáтка.

celtycki кéльтський.

celujący відмінний.

celuloid, -du, *m.* целулóїд, -ду.

celuloidowy целулóїдний, целулóїдовий.

celuloza *ż., chem.* целюлóза.

celulozowy *chem.* целюлóзний.

cembra *ż.* цЯмрина.

cembrować, -ruję, -rujesz, -rował обшивáти (викладáти) стíни кринйці дóшками (брускáми, камінням).

cembrowany *(про стіни криниці)* обшйтий (вйкладений) дóшками (брускáми, камінням).

cembrowina *ż. див.* **cembra.**

cement, -tu, *m.* цéмéнт, -ту.

cementacja *ż.* цементáція.

cementarnia *ż.* цéмéнтний завóд, -ду.

cementować, -tuję, -tujesz, -tował

1) цементува́ти, -ту́ю, -ту́єш; 2) *перен.* скріпля́ти; ~ sojusz robotniczo-chłopski скріпля́ти робітни́чо-селя́нський сою́з.
cementowanie *n.* цементува́ння.
cementowany цементо́ваний.
cementownia *ż.* це́ме́нтний заво́д, -ду.
cementownictwo *n.* виробни́цтво це́ме́нту.
cementownik, *lm.* **-cy,** *m.* цеме́нтник.
cementowy це́ме́нтний.
cementówka *ż., spec.* це́ме́нтний підмурі́вок, -вка.
cena *ż.* ціна́; ~ bez rabatu ціна́ без зни́жки; być w ~**nie** (mieć ~**nę**) бу́ти в ціні́, ви́сокоціни́тися; ~**ny** cennikowe ці́ни за прейскура́нтом; ~ detaliczna роздрі́бна́ ціна́; ~ hurtowa оптова́ (гуртова́) ціна́; ~ jednostkowa пошту́чна ціна́; podbić ~**nę** наби́ти ціну́; pójść w ~**nę** (podskoczyć w ~**nie**) підня́тися в ціні́; spuścić z ~**ny** зме́ншити (спусти́ти) ціну́; ~ stała (sztywna) тверда́ ціна́; towar spadł w ~**nie** ціна́ това́ру пони́зилася; za wszelką ~**nę** вся́кою ціно́ю, за вся́ку ціну́, що б то не ста́ло; zniżka **cen** зни́ження цін; ◊ po ~**nie** kosztów по собіва́ртості.
cenić, -nię, -nisz, -nił 1) ціни́ти, -ню́, -ниш, цінува́ти, -ну́ю, -ну́єш; 2) ціну́ пра́вити, -влю, -виш; ~ (za) drogo пра́вити на́дто висо́ку ціну́.
cennik *m.* 1) прейскура́нт, ці́нни́к, -ка́; 2) *зал.* тари́ф, -фу; ~ jazdy пасажи́рський тари́ф; ~ przewozu towarów това́рний тари́ф.
cennikowy: ceny ~**we** ціна́ за прейскура́нтом.
cenność *ż.* ці́нність, -ності; кошто́вність. *Пор.* **cenny.**
cenny ці́нний; *(великої матеріальної вартості — ще)* кошто́вний.
cent *m.* 1) *(сота частина долара, гульдена тощо)* цент; 2) *перен.* гріш (*род.* гроша́), шаг, -га́, копі́йка; nie ma ani ~**ta** він не ма́є (в ньо́го нема́є) ні гроша́ (ні шага́, ні копі́йки) (за душе́ю).
centaur *m., mit.* кента́вр, -ра, цента́вр.
centnar *m. див.* **cetnar.**
centrala *ż.* 1) центра́льна ста́нція; *військ.* ~ odbiorcza центра́льна прийма́льна ста́нція; ~ telefoniczna центра́льна телефо́нна ста́нція; 2) головне́ управлі́ння; ~ przemysłu węglowego головне́ управлі́ння ву́гільної промисло́вості; ◊ *військ.* ~ meldunkowa збі́рний пункт доне́сень; **Centrala** Wynajmu Filmów Головкінопрока́т, -ту.
centralista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* централі́ст.
centralistyczny централі́стський.
centralizacja *ż.* централіза́ція.
centralizm, -mu, *m., polit.* централі́зм, -му.
centralizować, -zuję, -zujesz, -zował централізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
centralny центра́льний; Komitet **Centralny** Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Центра́льний Коміте́т **Комуні**сти́чної Па́ртії Радя́нського Сою́зу; ~**ne** ogrzewanie центра́льне опа́лення.
centrowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., polit.* центри́ст.
centrum, *lp. nieodm., lm.* **-ra, -rów,** *n.* центр, -ра.
centryfuga *ż.* центрифу́га; *(для молока — звичайно)* сепара́тор, -ра.
centryfugalny 1) *фіз. заст.* відце́нтровий; 2) *див.* **centryfugowy.**
centryfugowy центрифу́гований; сепаро́ваний. *Пор.* **centryfuga.**
centrypetalny *fiz. przest.* доце́нтровий.
centrystowski *polit.* центри́стський.
centryzm, -mu, *m.* центри́зм, -му.

centuria *ż.* 1) *іст.* центýрія; 2) *бот.* *(centaurium)* золототи́сячник.
centurion, *lm.* **-ni** *a.* **-nowie,** *m., hist.* центуріóн.
centyfolia *ż., bot.* центифóлія.
centygram *m.* сантигрáм.
centylitr *m.* сантилíтр, -ра.
centym *m.* санти́м.
centymetr *m.* сантиме́тр, -ра.
cenzor, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m., hist., przedrew.* це́нзор, -ра.
cenzorski *hist., przedrew.* це́нзорський.
cenzura *ż., hist., przedrew.* 1) цензýра; ~ prewencyjna попере́дня цензýра; 2) *перен. див.* **cenzurowany.**
cenzuralny *hist., przen.* цензýрний.
cenzurować, -ruję, -rujesz, -rował *hist., przedrew.* цензуруа́ти, -рýю, -рýєш.
cenzurowane, -nego, *n. див.* **cenzurowany.**
cenzurowany, -nego, *m.* гра в це́нзора.
cenzus, -su, *blm., m.* ценз, -зу; ~ majątkowy майнови́й ценз; ~ wieku вікови́й ценз, ценз за віком; ~ wykształcenia освíтній ценз.
cenzusowy це́нзовий.
cep *m.* 1) ціп; 2) *(тех. — у ткацькому верстаті)* підні́жки, -жóк; 3) *перен. вульг.* йóлоп.
cepak *m.* 1) *(рукоятка ціпа)* ціпи́ло, ціпи́лно; 2) *перен.* молóтник.
cer, -ru, *m., chem.* це́рій, -рію.
cera I *ż.* кóлір обли́ччя; śniada ~ смáглий (смугля́вий) кóлір обли́ччя.
cera II *ż.* штóпка.
ceramiczny керамíчний.
ceramika *ż.* керáміка.
cerata *ż.* клейóнка; церáта *(рідше).*
ceratowy 1) клейóнчатий; 2) *(що стосується клейонки)* клейóнковий; церáтовий *(рідше).*
cerazyna *ż.* вишне́ва каме́дь, -ді, вишне́вий клей *(род.* клéю).
cerber *m., mit., przen.* це́рбер, -ра.
cerebralny *anat.* церебрáльний.
ceregiele, -li, *blp., pot.* непотрíбні (зáйві) церемóнії, -ній.
ceregielować się, -luję, -lujesz, -lował *pot.* церемóнитися, розвóдити церемóнії, манíритися.
ceremonia *ż.* церемóнія; mistrz ~nii церемоні́йме́йстер, -ра; ◊ mówić bez ~nii говори́ти без церемóній (зáпросто).
ceremonialnie церемóнно.
ceremonialność *ż.* церемóнність, -ності.
ceremonialny 1) церемоніáльний; marsz ~ церемоніáльний марш, -шу; 2) *перен.* церемóнний.
ceremoniał, -łu, *m.* церемоніáл, -лу.
ceremoniant, *lm.* **-nci,** *m.* церемóнна люди́на.
ceremoniować się, -niuję, -niujesz, -niował церемóнитися, церемóнничати.
cerezyna *ż., chem.* церези́н, -ну.
cerka *ż., zdr. див.* **cera** II.
cerkiew *ż.* це́рква.
cerkiewnosłowiański *filol.* церковнослов'я́нський, старослов'я́нський.
cerkiewny церкóвний.
cerowaczka *ż.* штóпальниця.
cerować, -ruję, -rujesz, -rował штóпати.
cerowanie *n.* штóпання.
cerownia *ż.* штóпальна майсте́рня.
certa *ż., icht.* *(abramis vimba)* рибе́ць, -бця́.
certować się, -tuję, -tujesz, -tował *żart. див.* **ceregielować się.**
certyfikat, -tu, *m., fin. i in.* сертифікáт.
certyfikować, -kuję, -kujesz, -kował *fin. i in.* посвíдчувати, -чую, -чуєш, стве́рджувати, -джую, -джуєш.
cerusyt, -tu, *m., min.* церуси́т, -ту.
ceryt, -tu, *m., min.* цери́т, -ту.
cesarka *ż., orn.* цесáрка.
cesarski *hist.* імперáторський; цáрський; це́сарський; цісáрський; ке́сарів; *мед.* ~kie cięcie ке́сарів рóзтин, -ну. *Пор.* **cesarz.**
cesarstwo *n., hist.* 1) імпе́рія, цáр-

ство; 2) імперáторська (цáрська; цéсарська; цíсáрська) влáда. *Пор.* **cesarz.**

cesarz, *lm.* **-rze,** *m., hist.* імперáтор, -ра; *(в Росії — ще)* цар, -ря́; *(в Західній Європі — ще)* цéсар, -ря; *(в Австрії — ще)* цíсар; *(в стародавньому Римі — ще)* цéзар, кéсар.

cesarzewicz, *lm.* **-cze,** *m., hist.* царéвич, цесарéвич.

cesarzowa *ż., hist.* імператрúця, царúця.

cesja *ż., praw.* 1) передáча, устýплення (прав); 2) устýпний акт, зáпис, -су; передáточний нáпис.

cesjonariusz, *lm.* **-sze,** *m., praw.* устýпник, передавáч, -чá.

cetnar *m.* цéнтнер, -ра.

cetnarowy вагóю в одúн цéнтнер, цéнтнеровий.

cetnarówka *ż.* бóчка мíсткістю в одúн цéнтнер.

cetno *n., przest.* чіт (*род.* чéту); *(рід гри)* ~ **i licho** чіт і лúшка.

cetyna *ż.* хвóя; *(про хвойні шпильки — ще)* глúця.

Cetynia *ż.* Цетíньє.

cewa *ż.* 1) цíвка; *(текст. — ще)* шпýля; 2) *ел.* котýшка, бобíна; 3) *мисл.* сильцé; 4) *(у млині)* шестерня́.

ceweczka *ż.* 1) цíвочка; 2) *анат.* канáлець, -льця, трýбочка, рýрочка.

cewiarka *ż., tkac.* мотáлка.

cewiarnia *ż., tkac.* мотáльний відділ, -лу, мотáльний цех, -ху.

cewić, -wię, -wisz, -wił *tkac.* намóтувати, -тую, -туєш, навивáти.

cewienie *n., tkac.* намóтування, навивáння.

cewka *ż.* 1) цíвка; 2) *тех.* котýшка; *(текст. — ще)* шпýлька; *(ел. — ще)* бобíна; 3) *анат.* канáл, -лу; ~ **moczowa** *(urethra)* сечовúй канáл, -лу; 4) *бот.* судúна.

cewkarka *ż.* 1) *текст.* шпýльниця; 2) дружúна шпýльника.

cewkarz, *lm.* **-rze,** *m., tkac.* шпýльник.

cewkowato цівкувáто, цівкоподíбно.

cewkowaty цівкувáтий, цівкоподíбний.

cewkowy цівковúй.

cewnik *m., med. (catheter)* катéтер, -ра.

cez, -zu, *m., chem.* цéзій, -зію.

cezaropapizm, -mu, *m., hist.* цезаропапíзм, -му.

cezura *ż., poetyc.* цезýра.

cęgi, -gów, *blp. (кліщі)* плоскозýбці, -ців, плоскогýбці.

cętka *ż.* ця́тка; *(на тканині тощо — ще)* крáпка.

cętkować, -kuję, -kujesz, -kował цяткувáти, -кýю, -кýєш.

cętkowany цяткóваний.

Chabarowsk *m.* Хабáровськ.

chabarowski хабáровський.

Chabarowski Kraj, -ju, *m.* Хабáровський край (*род.* крáю).

chabazyt, -tu, *m., min.* шабазúт, -ту.

chaber, -bru, *m., bot. (centaurea)* волóшка.

chabeta *ż., pot.* шкáпа, шкапúна.

chabrowy волóшкóвий; *(про колір — ще)* волошкóвий.

chacina *ż., pot.* хатúна.

chacisko *n., zgr.* велúка незугáрна хáта.

chadecja *ż., polit.* християнські демокрáти, -тів.

chadecki *polit.* християнсько-демократúчний.

chadzać *wielokr. див.* **chodzić.**

Chakasja *ż.* Хакáссія.

chakaski хакáський.

chalcedon, -nu, *m., min.* халцедóн, -ну.

chalcedonowy *min.* халцедóновий.

Chaldeja *ż., hist.* Халдéя.

Chaldejczyk, *lm.* **-cy,** *m., hist.* халдéй.

Chaldejka *ż., hist.* халдéйка.

chaldejski *hist.* халдéйський.

chała *ż. (булка)* хáла.

chałat *m.* халáт.

chałupa *ż.* хáта; *(непоказна)* халýпа.

chałupeczka *ż., zdr., pieszcz.* хатинка, хатиночка; халупочка. *Пор.* **chałupa.**
chałupina *ż., pobłaż.* хатина, хатчина, халупина, халупчина.
chałupka *ż., zdr.* хатка, хатина, хатинка; халупка. *Пор.* **chałupa.**
chałupnica *ż., hist.* 1) *(про жінку)* кустар, -ря; 2) безземельна селянка; халупниця *(заст.)*; 3) жінка кустаря.
chałupnictwo *n., hist.* кустарний промисел, -слу.
chałupniczy *hist.* 1) кустарний; 2) який (що) стосується безземельного; *(у контексті)* безземельного; zagroda **~cza** двір безземельного.
chałupnik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* 1) кустар, -ря; 2) безземельний, -ного; халупник *(заст.)*.
chałwa *ż.* халва.
cham *m., obelż.* хам.
chamisko *m. i n., obelż.* хамло, хамлюга.
chamka *ż., obelż.* хамка.
chamski *obelż.* хамський; po **~ku** по-хамському.
chamstwo *n., obelż.* хамство.
chan, *lm.* **-nowie,** *m.* хан.
chanat, -tu, *m.* ханство.
chandra *ż.* хандра.
chański ханський.
chaństwo *n. див.* **chanat.**
chaos, -su, *m.* хаос, -су.
chaotycznie хаотично.
chaotyczność *ż.* хаотичність, -ності.
chaotyczny хаотичний.
chaotyzować, -zuję, -zujesz, -zował робити хаос (безладдя), плутати.
chap! *wkrz.* хап!
chapać, -pię, -piesz, -pał, chapnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli хапати, хапнути.
chapanie *n.* хапання.
chapanina *ż.* хапанина.
chapnąć *див.* **chapać.**
charakter, -ru, *m.* характер, -ру; ◊ brak **~ru** безхарактерність, -ності; ciemny **~** темний тип, темна особа; *жарт.* mieć **~** w nogach бути прудконогим, добре бігати; mieć (nosić) **~** czego мати вигляд чого; pracować w **~rze** maszynisty працювати машиністом; przybrać **~** набрати вигляду, прибрати вигляд.
charakterystycznie характерно, характеристично.
charakterystyczność *ż.* характерність, -ності, характеристичність.
charakterystyczny характерний, характеристичний.
charakterystyka *ż.* характеристика.
charakteryzacja *ż., teatr.* гримування.
charakteryzować, -zuję, -zujesz, -zował 1) характеризувати, -зую, -зуєш; 2) *театр.* гримувати, -мую, -муєш; ◊ **~zuje** go wielka gościnność він відзначається великою гостинністю; //**~ się** гримуватися.
charakteryzowanie się *n.* гримування.
Charbin *m.* Харбін.
charbiński харбінський.
charci хортячий, хортовий.
charciątko *n., zdr., pieszcz.* хортеня, -няти.
charcica *ż.* хортиця.
charcię, -cięcia, *lm.* **-cięta, -ciąt,** *n., zdr.* хортеня, -няти.
charcik *m., zdr. див.* **chart.**
charczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) хрипіти, -плю, -пиш; *(розм.— ще)* харчати, -чу, -чиш; 2) *(про собаку)* гарчати.
charczenie *n.* 1) хрипіння, хрип, -пу; 2) гарчання. *Пор.* **charczeć.**
chargé d'affaires *nieodm., m., polit.* повірений у справах.
charkać, charknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli харкати, харкнути.
charkanie *n.* харкання.
charkanina *ż.* харканина, харкітня.
charkociny, -cin, *blp.* харкотиння, харкотина.
charkot, -tu, *m. див.* **charczenie.**
charkotać, -koczę, -koczesz *(rzadziej* **-kocę, -kocesz), -kotał** *див.* **charczeć.**

charkotliwie хрипко, хрипло.
charkotliwy хрипкий, хриплий.
charkowski харківський.
Charków, -kowa, *m.* Харків, -кова.
charleston *m.* *(танець)* чарлстон.
charłacki хирлявий, хирний, виснажений.
charłactwo *n.* 1) хирлявість, -вості, хирність, -ності, виснаженість; 2) *див.* **charłak.**
charłak, *lm.* **-ki** *a.* **-cy,** *m.* хирляк, -ка, хирлявий, -вого, хирний, -ного.
chart *m.* хорт, -та.
charta *ż.* хартія; *іст.* W i e l k a **Charta** W o l n o ś c i Велика хартія вільностей.
Charybda *ż., mit.* Харібда.
charytatywny благодійний, добродійний.
Chasan, -nu, *m.* Хасан, -ну.
chasański хасанський.
chasyd, *lm.* **-dzi,** *m.* хасид.
chaszcz, -czu *(częściej w lm.)* **-cze, -czy** *a.* **-czów,** *m.* густий чагарник, -ка, густий чагар, -ря, хаща.
chata *ż.* хата; *прик.* c z y m ~ b o g a t a, t y m r a d a чим багаті, тим і раді; що хата має, тим і приймає.
chatka *ż., zdr.* хатка.
chatyna *ż.* хатина.
Chazar, *lm.* **-rowie,** *m., hist.* хазар, -ра, хазарин.
chazarski *hist.* хазарський.
chcenie *n.* хотіння.
chcieć, chcę, chcesz, chciał, chcieli хотіти (хочу, хочеш).
chciwie жадібно, жадно, жадливо, хтиво; пожадливо; ненажерливо; зажерливо. *Пор.* **chciwy.**
chciwiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* жадібний, -ного, жадний *(род.* жадного), жадливий, -вого; пожадливий; ненажера; користолюбець, -бця; жаднюга *(фам.). Пор.* **chciwy.**
chciwość *ż.* жадоба, жадність, -ності, жадливість, -вості, хтивість; ~ p i e n i ę d z y жадоба грошей; пожадливість, -вості; ненажерливість; зажерливість. *Пор.* **chciwy.**
chciwy жадібний, жадний, жадливий, хтивий; *(пристрасно бажаючий — ще)* пожадливий; *(їжі — ще)* ненажерливий; *(про користолюбство — ще)* зажерливий.
chebd, -du, *m., bot.* *(sambucus ebulus)* бузина трав'яниста.
cheder, -ru, *m., przest.* *(єврейська релігійна школа)* хедер, -ру.
chelidonia *ż., bot.* *(chelidonium maius)* чистотіл більший.
chełbia *ż., zool.* *(aurelia aurita)* медуза вухата.
chełpić się, -pię, -pisz, -pił хвастати, хвастатися, похвалятися, хизуватися, -зуюся, -зуєшся, чванитися.
chełpliwie хвастовито, хвалькувато, чванькувато, чванливо.
chełpliwiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* хвастун, -на, хвалько, чванько.
chełpliwość *ż.* хвастовитість, -тості, хвалькуватість, чванство.
chełpliwy хвастовитий, хвалькуватий, чванькуватий, чваньковитий, чванливий.
chemia *ż.* хімія.
chemiczka *ż.* хімічка.
chemicznie хімічно; ~ b i e r n y хімічно пасивний; ~ c z y n n y хімічно активний.
chemiczny хімічний; ~**ne** ś r o d k i b o j o w e бойові хімічні засоби, -бів.
chemik, *lm.* **-cy,** *m.* хімік.
chemikalia, -liów, *blp.* хімікалії, -лій, хімікати, -тів.
chemitografia *ż., druk.* хімічна літографія.
cherlacki *див.* **charłacki.**
cherlactwo *n.* *див.* **charłactwo.**
cherlać *pot.* хиріти; *(хворіти)* нездужати.
cherłak, *lm.* **-ki** *a.* **-cy,** *m., pot.* *див.* **charłak.**
cherlawy *pot.* хирлявий, хирний.
Cherson, -nu, *m.* Херсон.
chersoński херсонський.
cherubin *m., rel., przen.* херувим.

cherubinek, **-nka**, *m.*, *rel.*, *przen.*, *zdr.* херувимчик.

chęć *ż.* 1) (czego) бажання; ~ p o ś w i ę c e n i a s i ę бажання пожертвувати собою; 2) (do czego) охота, бажання; ~ d o p r a c y охота до праці, бажання працювати; n a ~ci m u n i e z b y w a бажання (охота) в нього є; z d r a d z a ć ~ci виявляти охоту (бажання); 3) (na co) охота; m i e ć d o s y ć ~ci n a w s z y s t k o мати доволі охоти до всього; p o r w a ł a g o ~ взяла його охота; 4) (*задум*) намір, -ру; m i e ć d o b r e ~ci мати благі (добрі) наміри; *присл.* (d o b r a) ~ z a u c z y n e k s t o i добрий намір півділа варт; ◊ m i m o ~ci мимоволі, мимохіть, несамохіть; z m i ł ą ~cią з великою приємністю, з дорогою душею.

chędogi охайний, чепурний, кукібний.

chędogo *przst.* охайно, чепурно, кукібно.

chędożenie *n.*, *przest.* чищення, чистка.

chędożyć, **-żę**, **-żysz**, **żył** *przest.* чистити (чищу, чистиш).

chętka: ~ m n i e b i e r z e мені (мене) кортить.

chętnie охоче; ◊ n i e b y ł ~ w i d z i a n y a) йому булй не раді; б) його неполюбляли (недолюбловали).

chętny охочий.

Chicago *nieodm.*, *n.* Чікаго (*невідм.*).

chicagowski чікагський.

chichi *nieodm.*, *blp.*, *pot.* смішки, -ків, хихоньки, -ньок, хахоньки.

chichot, **-tu**, *m.* хіхікання, хихотіння.

chichotać, **-choczę**, **-choczesz** (*rzadziej* **-chocę**, **-chocesz**), **-chotał** хіхікати, хихотіти, -хочу, -хотиш.

chichotanie *n.* *див.* **chichot.**

chichotka *ż.* реготуха.

chichotliwy смішливий, сміхотливий.

Chile *nieodm.*, *n.* Чілі (*невідм.*)

chilijski чілійський.

chimera *ż.* химера.

chimeryczka *ż.* химерниця.

chimerycznie химерно.

chimeryczność *ż.* химерність, -ності.

chimeryczny химерний.

chimeryk, *lm.* **-cy**, *m.* химерник.

chinchila *ż.*, *zool.* шиншила.

Chingan, **-nu**, *m.* 1) (*гірський хребет*) Хінган, -ну; 2) (*місто*) Хінган, -на.

chinina *blm.*, *ż.*, *farm.* хінін, -ну.

Chinka *ż.* китаянка.

chinolog, *lm.* **-gowie**, *m.* синолог, китаїст.

chinowiec, **-wca**, *m.* **-wce**, *m.*, *bot.* (*cinchona*) хінне дерево.

chinowy хінний.

Chiny, **Chin**, *blp.* Китай, -таю.

Chińczyk, *lm.* **-cy**, *m.* китаєць, -тайця.

Chińska Republika Ludowa Китайська Народна Республіка.

chiński китайський; ~ m u r китайський мур, -ру.

chińszczyzna *ż.* 1) усе, що китайське; 2) китайська мова; 3) (*перен. — про важке для зрозуміння*) китайська грамота.

Chios, **-su**, *m.* Хіос, -су.

chiragra *ż.*, *med.* (*chiragra*) хірагра.

chiromancja *ż.* хіромантія.

chiromanta, **-ty**, *lm.* **-nci**, *m.* хіромант.

chiromantka *ż.* хіромантка.

chirurg, *lm.* **-rgowie** *a.* **-rdzy**, *m.* хірург.

chirurgia *ż.* хірургія.

chirurgicznie хірургічно.

chirurgiczny хірургічний.

chiton, **-nu**, *m.*, *hist.* хітон.

chityna *ż.*, *zool.* хітин, -ну.

Chiwa *ż.* Хіва.

Chiwanin, *lm.* **-wanie**, **-wan**, *m.* хівинець, -нця.

Chiwanka *ż.* хівинка.

chiwański *див.* **chiwski.**

chiwski хівинський.

chlać: ~ w ó d k ę *wulg.* **хлистати** (дудлити) горілку.

chlamida *ż.*, *hist.* хламида.

chlap! *wkrz.* хляп!
chlapa *ż., pot.* сльотá, мокротéча; болóто.
chlapać, -pię, -piesz, -pał, chlapnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) бри́зкати, бри́знути; *(на кого водою — ще)* плескáти (плещý, плéщеш), плесну́ти, хлю́пати, хлю́пнути; 2) *(перен. — язиком)* ля́пати, ля́пнути; // *(лише недокон.)* ~ się бри́зкатися; плескáтися, хлю́патися.
chlapanina *ż., pot. див.* **chlapa.**
chlas(t)nąć *див.* **chlastać.**
chlast! *wkrz.* лясь! хляп!
chlastać, chlastam, chlastasz (*a.* **chlaszczę, chlaszczesz), chlastał, chlas(t)nąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** 1) *(гряззю)* ля́пати, ля́пнути, бри́зкати, бри́знути; 2) *(лише докон.) (про удар)* хльóснути; ◊ ~**s(t)nąć** kieliszek wódki хильну́ти чáрку горíлки; *фам.* ~**stać** swój obiad уминáти свій обíд; *фам.* ~**stać** wiersz za wierszem строчи́ти вíрш за вíршем.
chleb *m.* хлíб; być na łaskawym ~**bie** жи́ти на ласкáвому хлíбі, бу́ти нахлíбником; *присл.* głodnemu ~ na myśli голóдній кумí хлíб на умí; ~ powszedni насу́щний хлíб; przyjąć ~**bem** i solą зустрíти когó (з) хлíбом і сíллю; ~ razowy чóрний хлíб; żyć o ~**bie** i wodzie жи́ти на (самóму) хлíбі й водí; ◊ *бот.* ~ świętojański *(ceratonia siliqua)* ріжковéць, -ківця́.
chlebak *m., wojs.* польовá су́мка.
chlebek, -bka, *m., zdr., pieszcz.* хлíбéць (*род.* хлíбця́), хлíбчик.
chlebnica *ż.* діжá.
chlebny хлíбний.
chlebodajny хліборóдний.
chlebodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., przest.* роботодáвець, -вця.
chlebodawczyni *ż., przest.* роботодáвиця.
chlebojad *m., ent. (anobium panticeum)* хлíбний шáшіль, -шеля.
chleborodny *див.* **chlebodajny.**
chlebowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (artocarpus)* хлíбне дéрево.
chlebowy хлíбний.
chlebuś, *lm.* **-sie,** *m., pieszcz. див.* **chlebek.**
chlew *m.* хлів, -вá, свинáрник, свинáрня.
chlewnia *ż., m.* хлів, -вá, свинáрник, свинáрня.
chlewiarka *ż.* свинáрка.
chlewiarz, *lm.* **-rze,** *m.* свинáр, -ря́.
chlewny: trzoda ~**na** свині, -нéй; nawóz ~ свиня́чий гній (*род.* гнóю).
chlip! chlip! *wkrz.* 1) *(про ходіння по грязі)* чалáп! чалáп! 2) *(про схлипування)* хлип! хлип! 3) *(про хлебтання)* хлеп! хлеп!
chlipać, -pię, -piesz, -pał, chlipnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) хли́пати, хлипну́ти, схли́пувати, -пую, -пуєш, схлипну́ти; 2) *див.* **chłeptać.**
chlor, -ru, *m., chem.* хлор, -ру.
chloral, -lu, *m., chem.* хлорáл, -лу.
chlorek, -rku, *m., chem.* хлори́д, -ду; ~ bromu хлори́д брóму; ◊ ~ magnezu хлóристий мáгній, -нію; ~ potasu хлóристий кáлій, -лію; ~ siarki хлóриста сíрка; ~ sodu хлóристий нáтрій, -рію; ~ wapnia хлóристий кáльцій, -цію.
chlorkować *див.* **chlorować.**
chlorofil, -lu, *m., bot.* хлорофíл, -лу.
chloroform, -mu, *m., farm.* хлорофóрм, -му.
chloroformować, -muję, -mujesz, -mował хлороформувáти, -мýю, -мýєш.
chloroformowanie *n.* хлороформувáння.
chlorohidryna *ż., chem.* хлорогідри́н, -ну.
chloroplast, -tu, *m., bot.* хлоропláст.
chlorować, -ruję, -rujesz, -rował *spec.* хлорувáти, -рýю, -рýєш.
chlorowanie *n., spec.* хлорувáння.
chlorowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., chem.* галóїд, -ду.

chlorowodorowy *chem.* хлороводнéвий.
chlorowodór, -doru, *m., chem.* хлоровóдень, -дню.
chlorowy хлóрний.
chlorpikryna *ż., chem.* хлорпікрúн, -ну.
chloryt, -tu, *m., min.* хлорúт, -ту.
chluba *ż.* гóрдість, -дості, гóрдощі, -щів; m o g ę t o z **∼bą** o s o b i e p o w i e d z i e ć мóжу це з гóрдістю про сéбе сказáти; o n j e s t **∼bą** n a s z e g o k r a j u він — гóрдість нáшої краї́ни; ◊ p r z y n o s i ć k o m u **∼bę** принóсити (робúти) комý честь.
chlubić się, -bię, -bisz, -bił пишáтися, гордúтися, -джýся, -дúшся.
chlubnie похвáльно.
chlubny похвáльний; ◊ d a ć k o m u **∼ną** o p i n i ę похвáльно відізвáтись про кóго; дáти комý прекрáсну характерúстику.
chlubotać *див.* **chlupotać.**
chlubotanie *n. див.* **chlupotanie.**
chlup! *wkrz.* хлюп!
chlupać, -pię, -piesz (*rzadziej* **-pam, -pasz), -pał, chlupnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** 1) хлю́пати, хлю́пнути, плю́скати, плю́снути; 2) *див.* **chlustać** 3; //**∼ się** хлю́патися, плю́скатися.
chlupot, -tu, *m. див.* **chlupotanie.**
chlupotać, -poczę, -poczesz (*rzadziej* **-pocę, -pocesz), -potał** хлюпотáти, -почý, -пóчеш, плюскотíти, -кочý, -кóчеш.
chlupotanie *n.* хлюпотíння, плюскотíння.
chlusnąć *див.* **chlustać.**
chlust! *wkrz.* 1) хлюп!; 2) хльось! *Пор.* **chlustać** 1, 5.
chlustać, chlustam, chlustasz, chlustał, chlusnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) брúзкати, брúзнути; *(водою — ще)* плескáти (плещý, плéщеш), плеснýти, хлю́пати, хлю́пнути; 2) *(перен. — виливатися)* цебенíти *(лише недокон.)*; k r e w **chluszcze** z r a n y кров цебенúть з рáни; 3) *(лише недокон.)* ля́пати *(язиком)*; 4) *(лише докон.) (скочити в воду)* плю́снутися, шубóвснути; 5) *(лише докон.) (вдарити)* хльóснути.
chłeptać, -pczę, -pczesz (*rzadziej* **-pcę, -pcesz), -ptał** *(про собаку)* хлебтáти, -бчý, -бчеш.
chłodek, -dku, *m.* 1) холодóк, -дкá, прохолóда; 2) *бот.* *(arnoseris)* арнозéрис.
chłodnawo холоднувáто.
chłodnawy холоднувáтий.
chłodnąć, chłodnę, chłodniesz, chłódł *a.* **chłodnął, chłodli** холóнути.
chłodnia *ż., tech.* холодúльник.
chłodnica *ż.* 1) *тех.* охолоднúк, -кá; 2) *(в моторах)* радіáтор, -ра; **∼** p ł y t k o w a пластúнчатий радіáтор; **∼** z r u r e k ż a b o r k o w y c h трубчáстий радіáтор.
chłodnictwo *n., tech.* 1) холодúльна тéхніка; 2) холодúльна промислóвість, -вості.
chłodniczy *tech.* холодúльний.
chłodnieć, chłodnieję, chłodniejesz, chłodniał, chłodnieli *a.* **chłódł, chłodli** холоднíти; *(ставати більш прохолодним)* холоднíшати.
chłodnik *m., kul.* холоднúк, -кá.
chłodniutki *pieszcz.* прохолóдний.
chłodno 1) прохолóдно; 2) хóлодно. *Пор.* **chłodny.**
chłodny 1) прохолóдний; 2) *перен.* холóдний; **∼ne** p r z y j ę c i e холóдний прийóм, -му.
chłodownia *ż. див.* 1) **chłodnica** 2; 2) **chłodnia.**
chłodzarnia *ż., spec. див.* **chłodnia.**
chłodzący 1) прохолóдний; n a p o j e **∼ce** прохолóдні напóї; -пóїв, холодóщі, -щів; 2) *хім., фарм.* охолоднúй; l e k i **∼ce** охолоднí ліки, -ків.
chłodzenie *n.* охолóджування.
chłodzić, -dzę, -dzisz, -dził холодúти, -джý, -дúш, охолóджувати, -джую, -джуєш.
chłodziuchny *pieszcz. див.* **chłodniutki.**

chłonąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli вбира́ти в се́бе, всмо́ктувати, -тую, -туєш, всиса́ти; *(наук.— ще)* абсорбува́ти, -бу́ю, -бу́єш, поглина́ти; ◊ ~ kogo spojrzeniem пожира́ти кого́ очи́ма.
chłonica *ż., anat.* лімфати́чна су-ди́на.
chłoniczy *anat.* лімфати́чний.
chłonienie *n.* *див.* **chłonięcie.**
chłonięcie *n.* вбира́ння, всмо́ктування, всиса́ння; абсо́рбція, поглина́ння. *Пор.* **chłonąć.**
chłonnik *m., tech.* абсо́рбер, -ра, вбира́ч, -ча́.
chłonność *ż.* 1) абсорбці́йність, -ності; зда́тність вбира́ти в се́бе; 2) є́мкість, -кості; ~ rynku є́мкість ри́нку. *Пор.* **chłonny.**
chłonny 1) вбирни́й, абсорбу́ючий, всмо́ктуючий; 2) *ек.* є́мкий.
chłop, *lm.* **-pi,** *m.* 1) селяни́н; 2) *розм.* хло́пець, -пця; to swój ~ це свій хло́пець; ~ w ~pa хло́пці оди́н в оди́н (як оди́н, як ді́брані, як на підбі́р); 3) *перен. фам.* мужчи́на, чолові́к; ◊ ~ gospodarujący indywidualnie одноосі́бник; ~ małorolny бідня́к, -ка́; ~ średniorolny середня́к.
chłopaczek, -czka, *lm.* **-czki,** *m., zdr., pieszcz.* *див.* **chłopczyk.**
chłopaczyna, -ny, *m., zdr., pieszcz.* *див.* **chłopczyna.**
chłopak, *lm.* **-ki** *a.* **-cy,** *m.* хлопча́к, -ка́.
chłopczątko *n., zdr., pieszcz.* хлопченя́, -ня́ти, хлопченя́тко.
chłopczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n., zdr., pieszcz.* хлоп'я́, -п'я́ти.
chłopczyk, *lm.* **-ki,** *m., zdr.* хло́пчик.
chłopczyna, -ny, *m., zdr., pieszcz.* хлопчи́на, хло́пець, -пця.
chłopczysko, *lm.* **-ka,** *n., zgr.* хлопчи́сько.
chłopiec, -pca, *lm.* **-pcy,** *m.* хло́пець, -пця.
chłopię, -pięcia, *lm.* **-pięta, -piąt,** *m., zdr., pieszcz.* хлоп'я́, -п'я́ти.
chłopięctwo *n.* хлоп'я́чі літа́ (*род.* літ), хлоп'я́чий вік, -ку, о́троцтво.
chłopięcy хлоп'я́чий, о́трочий; ~ce lata *див.* **chłopięctwo.**
chłopisko *n.* 1) *збіл., зневажл.* хлопи́ще, здорови́ло; 2) *співчутл.* бідола́ха.
chłopka *ż.* селя́нка.
chłopski 1) селя́нський; 2) чолові́чий. *Пор.* **chłop** 1, 3.
chłopstwo *n., zb.* селя́нство.
chłosnąć *див.* **chłostać.**
chłosta *ż.* ті́лесна ка́ра; хльо́ста *(розм.).*
chłostać, chłoszczę, chłoszczesz, chłostał, chłosnąć, -snę, -śniesz. -snął, -snęli хльо́стати, хльо́снути, стьоба́ти, стьобну́ти; хви́ськати, хви́снути *(розм.)*; ◊ ~stać ironią бичува́ти сарка́змом.
chłód, chłodu, *m.* прохоло́да.
chłypnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* сьорбну́ти, ковтну́ти, хлебну́ти; ◊ ~ nauki лизну́ти нау́ки, пома́затися нау́кою; ~ świeżego powietrza вдихну́ти сві́жого пові́тря.
chłystek, -tka, *lm.* **-tki,** *m., pogardl.* 1) молокосо́с; 2) *(про франта)* хлищ, -ща́, же́вжик.
chmara *ż.* бе́зліч,-чі, хма́ра, си́ла-силе́нна.
chmiel, -lu, *m., bot.* хміль *(род.* хме́лю); ◊ *перен.* narobić ~lu навари́ти ка́ші, завари́ти ка́шу.
chmielarka *ż.* 1) хмеля́рка; 2) жі́нка хмеляра́.
chmielarnia *ż.* 1) хмелесуша́рня; 2) *див.* **chmielnik.**
chmielarski хмеля́рський, хмільни́цький.
chmielarstwo *n.* хмеля́рство, хмільни́цтво.
chmielarz, *lm.* **-rze,** *m.* хмеля́р, -ра́.
chmielenie *n.* заправля́ння хме́лем, хмелі́ння.
chmielić, -lę, -lisz, -lił заправля́ти хме́лем, хмели́ти.
chmielina *ż.* хмели́на.
chmielinka *ż.* хмели́нка, хмели́ночка.

chmielnik *m.* хмільни́к, -ка́.
chmielowy хмельови́й.
chmielówka *ż.* хмельова́ ти́чка (тичи́на).
chmura *ż.* хма́ра; ◊ z a j ś ć ~**rą** захма́ритися, затьма́ритися.
chmurka *ż., zdr.* хма́рка, хмари́нка.
chmurnawy тро́хи хма́рний, тро́хи хмурни́й, тро́хи похму́рий.
chmurnie *див.* **chmurno.**
chmurno 1) хма́рно, хму́рно, похму́рно; 2) хму́ро, похму́ро. *Пор.* **chmurny.**
chmurność *ż.* 1) хма́рність, -ності, хму́рність, похму́рність; 2) хму́рість, -рості, похму́рість. *Пор.* **chmurny.**
chmurny 1) хма́рний, хмурни́й, похму́рний; 2) *перен.* хму́рий, похму́рий.
chmurowładca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., mit.* воло́дар (повели́тель) хмар.
chmurowładny *mit.* хмаровла́дний.
chmurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył хму́рити; *(брови)* су́пити, -плю, -пиш; // ~ **się** 1) *безос.* хма́ритися; 2) хму́ритися; су́питися.
chmurzysko *n., zgr.* хма́рище.
chmurzysty *див.* **chmurny** 1.
chochelka *ż., zdr.* ополо́ничок, -чка.
chochla *ż.* 1) ополо́ник; 2) *тех.* ківш (*род.* ковша́).
chochlik *m., mit.* 1) домови́к, -ка́; 2) *перен.* бі́сик.
chochoł *m.* 1) зимо́ве соло́м'яне покриття́ росли́н; 2) *перен.* опу́дало; 3) *(про волосся)* чуб.
chociaż *sp.* *див.* **choć.**
chociażby *sp.* хоча́ б, хоч би́.
choć *sp.* хоч, хоча́.
choćby 1) *спол.* хоча́ б; 2) *част.* чи то; n a k a ż d y m k r o k u c o ś n o w e g o: ~ l a s, ~ r z e k a... на ко́жному кро́ці щось нове́: чи то ліс, чи то рі́чка...
chodaczek, -czka, *m., zdr.* *див.* **chodak.**
chodaczkowy: s z l a c h t a ~**wa** дрібнопомі́сна шля́хта.
chodak *m.* хода́к, -ка́.
chodniczek, -czka, *m., zdr.* *див.* **chodnik** 2.
chodnik *m.* 1) тротуа́р, -ру; 2) *(на підлогу)* дорі́жка; 3) *гірн.* штрек, -ку; *(з безпосереднім виходом на земну поверхню)* што́льня; 4) *військ.* галере́я; ~ m i n o w y мі́нна галере́я.
chodzący 1) ходя́чий; 2) *перен.* спра́вжній; e n c y k l o p e d i a ~**ca** спра́вжня енциклопе́дія.
chodzenie *n.* ході́ння.
chodzić, -dzę, -dzisz, -dził ходи́ти, -джу́, -диш; ~ c z y s t o ходи́ти чи́сто; ~ d o k o g o ś ходи́ти до ко́го; ~ k o m u p o p i ę t a c h (z a k i m ś j a k c i e ń) ходи́ти слідо́м (як тінь) за ким; ~ n a p a l c a c h ходи́ти навшпи́ньки (навшпи́ньках); ~ n a s p a c e r ходи́ти гуля́ти; **chodźno!** іди́-но, ходи́-но; ~**dzą** w i e ś c i хо́дять чутки́; **chodźże** іди́ ж, ходи́ ж; z e g a r ~**dzi** годи́нник хо́дить; ◊ ~ k o ł o s p r a w y улашто́вувати спра́ву; ~**dzi** o t o, ż e... йде́ться про те, що...
choina *ż.* 1) *бот.* *(pinus silvestris)* сосна́ звича́йна; 2) *(про ліс)* сосня́к, -ка́; 3) *(гілка)* хво́я; *(лист хвойного дерева — ще)* гли́ця, шпи́лька.
choinka *ż.* 1) *зменш.* сосо́нка; 2) *(новорічна)* яли́нка; 3) *бот.* *(euphorbia esula)* молоча́й го́стрий.
choinkowy яли́нковий.
choinowy 1) сосно́вий; 2) хво́йний. *Пор.* **choina** 1, 3.
chojar, -ra *a.* **-ru,** *m.* *див.* **choina.**
cholera *ż.* холе́ра.
cholernik, *lm.* **-ki** *a.* **-cy,** *m., pot.* холе́рний, -ного.
cholerny холе́рний.
choleryczka *ż.* 1) *(про жінку)* холе́рик; 2) холе́рна, -ної. *Пор.* **choleryk.**
choleryczny 1) холе́рний; s z p i t a l ~ холе́рна ліка́рня; 2) *(про темперамент)* холери́чний.

choleryk, *lm.* **-cy**, *m.* 1) холéрик; 2) *мед.* холéрний, -ного.
choleryna *ż.*, *med.* холерúна.
cholesteryna *ż.*, *chem.* холестерúн, -ну.
cholewa *ż.* халя́ва; ◊ buty z ~wami чóботи, -біт.
cholewka *ż.*, *zdr.* халя́вка; *перен.* smalić ~ki халявкú смалúти, -лю́, -лиш.
chołodziec, **-dźca**, *m.*, *kul.* холодéць, -дцю́.
chomąt *m.* *див.* **chomąto.**
chomątnik, *lm.* **-cy**, *m.* хомýтник.
chomąto *n.* хомýт, -тá.
chomątowy хомýтний, хомутóвий.
chomik *m.*, *zool.* *(cricetus frumentarius)* хом'я́к, -кá.
chorał, **-łu**, *m.*, *muz.* хорáл, -лу.
chorągiew *ż.* 1) прáпор, -ра, флаг; корогвá *(поез.)*; wywiesić (zatknąć) ~ вúвісити (вúкинути) прáпор (флаг); 2) *церк.* корогвá, хорýгва; 3) *іст.* *(загін кінноти)* хорýгов, -гви.
chorągiewka *ż.*, *zdr.* прапорéць, -рця́, флажóк, -жкá, корогóвка *(поез.)*; ~ sygnałowa сигнáльний прапорéць (флажóк); 2) *прям.*, *перен.* флю́гер, -ра; ◊ *ірон.* zwinąć ~kę повернýти голóблі, ретирувáтися, -рýюся, -рýєшся, відступúти, -плю́, -пиш; змінúти тáктику.
chorągiewny прáпорний, флáговий, флáжний.
chorążanka *ż.*, *hist.* дочкá хорýнжого, хорунжíвна.
chorążostwo *n.*, *hist.* 1) чин (сан) хорýнжого; 2) хорýнжий з дружúною.
chorąży, **-żego**, *lm.* **-żowie**, *m.* 1) прапоронóсець, -сця; ~ pokoju прапоронóсець мúру; 2) *іст.* хорýнжий, -жого.
chorążyc, *lm.* **-ce**, *m.*, *hist.* син хорýнжого.
chorążyna *ż.*, *hist.* дружúна хорýнжого.
chorej, *lm.* **-je**, *m.*, *poetyc.* хорéй.
choreografia *ż.*, *spec.* хореогрáфія.
choreograficzny *spec.* хореографíчний.
choro ненáче хвóрий; wygląda ~ він виглядáє хвóрим.
choroba *ż.* хворóба, хвóрість, -рості; слáбість, -бості *(рідше)*; dotknięty ~bą хвóрий, урáжений хворóбою; nabawić się ~by схопúти хворóбу; ~ nieuleczalna невилікóвна хворóба; przechodzić ~bę перенóсити хворóбу; ~by socjalne соціáльні хворóби; ~ umysłowa душéвна хворóба; złożony ~bą звáлений хворóбою; ◊ ~ św. Walentego падýча, -чої; zapaść na ~bę занедýжати, захворíти.
chorobliwie *bezp.*, *przen.* хворобли́во.
chorobliwość *ż.*, *bezp.*, *przen.* хворобли́вість, -вості.
chorobliwy *bezp.*, *przen.* хворобли́вий.
chorobotwórczy *med.* хворботвóрний.
chorobowy якúй (що) стосýється хворóби; *(у контексті)* по хворóбі; zasiłek ~ допомóга по хворóбі.
chorografia *ż.* хорогрáфія.
chorować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** (na co) хворíти (на що *і* чим); слабувáти, -бýю, -бýєш, нездýжати *(рідше)*; *жарт.* ~ na kieszeń хворíти на сухóти кишéні; ◊ *перен.* ~ na uczonego удавáти з сéбе вчéного, кóрчити (стрóїти) з сéбе вчéного.
chorowicie хворобли́во.
chorowito *див.* **chorowicie.**
chorowitość *ż.* хворобли́вість, -вості.
chorowity хворобли́вий.
Chorwacja *ż.* Хорвáтія.
chorwacki хорвáтський.
Chorwat, *lm.* **-ci**, *m.* хорвáт.
Chorwatka *ż.* хорвáтка.
chory хвóрий, недýжий; слабúй *(рідше)*; ~ z urojenia уя́вно хвóрий; ~ na umyśle душéвно хвóрий; *жарт.* ~ na kieszeń хвóрий на брак грó-

шей (на сухóти кишéні), в кишéні вітер свистить.

chować 1) ховáти; *(переховувати — ще)* зберігáти; ~ w tajemnicy зберігáти (ховáти) в таємниці; 2) *(вирощувати)* розвóдити, -джу, -диш, плекáти; ~ rasowe krowy розвóдити племінних корів; 3) *(додержувати)* зберігáти; ~ wdzięczność dla kogo зберігáти (мáти) вдячність до кóго; //~ się 1) ховáтися; słońce ~wa się za chmury сóнце ховáється за хмáри; 2) *(виховуватися)* рости́; ~liśmy się razem ми вкýпі (рáзом) рослú.

chowanie *n.* 1) ховáння; 2) розвéдення, плекáння; 3) зберігáння. *Пор.* **chować.**

chowanka *ż.* 1) схóванка; 2) *(гра)* (с)хóванки, -нок.

chowany: bawić się w ~nego грáти в (с)хóванки.

chód, chodu *m.* хід (*род.* хóду); *(про крок — ще)* ходá; ~ zegarka хід годúнника; ~ powolny повільна ходá.

chór, chóru, *m.* хор, -ру.

chóralnie хóром.

chóralny хоровúй; ◊ zespół chóralno-taneczny ансáмбль пісні і тáнцю.

chórek, -rku, *m., zdr.* невелúчкий хор, -ру.

chórowy *див.* **chóralny.**

chórzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* хорúст.

chórzystka *ż.* хорúстка.

chów, chowu, *m.* розвéдення, плекáння; ◊ ~ bydła rogatego скотáрство; koń własnego **chowu** кінь свогó приплóду, доморóслий кінь (*род.* конá); ~ nierogacizny свинáрство; ~ ptactwa domowego птахівнúцтво.

chrabąszcz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *ент.* хрущ, -щá; 2) *перен. розм.* слабосúлий, -лого, хúрлявий, -вого.

chram, -mu, *m., poet.* храм, -му.

chrap *m., pot.* хропіння, хрóпіт, -поту.

chrapać, -pię, -piesz, -pał, chrapnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli хропти́, хропіти, -плю́, -пи́ш, хропнýти.

chrapała, -ły, *lm.* **-ły,** *m., pot.* хропýн, -нá.

chrapanie *n.* хропіння, хрóпіт, -поту.

chrapka: mieć ~kę na coś *pot.* мáти охóту до чóго, бýти лáсим (до чóго, на що).

chrapki, -pek, *blp., zdr. див.* **chrapy.**

chrapliwie хрúпло, хрúпко.

chrapliwość *ż.* хрúплість, -лості, хрúпкість, -кості.

chrapliwy хрúплий, хрипкúй.

chrapnąć *див.* **chrapać.**

chrapy, -pów, *blp. (ніздрі тварини)* хрáпи, -пів.

chrestomatia *ż.* хрестомáтія.

chrobot, -tu, *m.* хруст, -ту, хрýскіт, -коту; скрип, -пу; шарудіння, шурчáння. *Пор.* **chrobotać.**

chrobotać, -boczę, -boczesz (*rzadziej* **-bocę, -bocesz), -botał** хрустіти (хрущý, хрустúш); *(про віз, двері тощо)* скрипіти, -плю́, -пи́ш; *(про звук від тертя, легкого дотику)* шарудіти, -джý, -дúш, шурчáти, -чý, -чúш; mysz ~bocze papierami мúша шарудúть (шурчúть) папéром.

chrobotanie *n.* хрустіння; скрипіння; шарудіння, шурчáння. *Пор.* **chrobotać.**

chrobry хорóбрий.

chrom, -mu, *m., chem., spec.* хром, -му.

chromać кульгáти, шкутильгáти.

chromanie *n.* кульгáння, шкутильгáння.

chromatoskop, -pu, *m., spec.* хроматоскóп.

chromatyczność *ż., muz. див.* **chromatyzm.**

chromatyczny *fiz., muz.* хроматúчний.

chromatyzm, -mu, *m., fiz., muz.* хроматúзм, -му.

chromian, -nu, *m., chem.* сіль хрóмової кислотú, хромáт, -ту.

chromit, -tu, *m., gór., hut.* хромíт, -ту.
chromo кульгáво, крúво.
chromodruk, -ku, *m., poligr.* хромогравю́ра.
chromofotografia *ż., fot.* хромофотогрáфія.
chromogen, -nu, *m., chem.* хромоґéн, -ну.
chromogeniczny *chem.* хромоґéнний.
chromolitografia *ż., poligr.* хромолітогрáфія.
chromolitograficzny *poligr.* хромолітографíчний.
chromosfera *ż., astr.* хромосфéра.
chromosom, -mu, *m., biol.* хромосóма.
chromość *ż.* кульгáвість, -вості.
chromotyp, -pu, *m., poligr.* хромотúпія *(відбиток).*
chromotypia *ż., poligr.* хромотúпія *(друкування).*
chromotypografia *ż., poligr.* хромотипогрáфія.
chromotypograficzny *poligr.* хромотипографíчний.
chromować, -muję, -mujesz, -mował *chem.* хромувáти, -мýю, -мýєш.
chromowy хрóмовий; *(хім. — ще)* хрóмистий; o b u w i e **~we** хрóмове взуттá; k w a s ~ хрóмова (хрóмиста) кислотá; ◊ s k ó r a **~wa** хром, -му.
chromy кульгáвий, кривúй.
chronicznie хронíчно.
chroniczny хронíчний.
chronić, -nię, -nisz, -nił (kogo, czego *a.* kogo, co od kogo, od czego, przed kim, przed czym) 1) захищáти (когó, що від кóго, чóго); *(оберігати—ще)* охоронáти (когó, що від кóго, чóго); ~ o d s ł o ń c a захищáти від сóнця; g r o m o c h r o n **~ni** p r z e d p i o r u n e m громовідвíд охороняє від блúскавки; 2) *(таємницю)* берегтú, -режý, -режéш, зберігáти; //~ **się** 1) стерегтúся (чогó); ~ p r z e d z a r a z ą стерегтúся пóшесті; 2) *(знаходити притулок)* ховáтися (від чóго); ~ p r z e d b u r z ą ховáтися від бýрі.
chronik, *lm.* **-cy,** *m., med.* хрóнік.
chronograf, -fu, *m.* хронóграф.
chronogram, -mu, *m., poetyc.* хронограмa.
chronolog, *lm.* **-gowie,** *m.* хронóлог.
chronologia *ż.* хронолóгія.
chronologicznie хронологíчно.
chronologiczny хронологíчний.
chronometr, -ru, *m., astr., spec.* хронóметр, -ра.
chronometria *ż., spec.* хронометрíя.
chronometryczny *astr., spec.* хронометрúчний.
chronoskop, -pu, *m., spec.* хроноскóп.
chropawieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *див.* **chropowacieć.**
chropawo *див.* **chropowato.**
chropawość *ż.* *див.* **chropowatość.**
chropawy *див.* **chropowaty.**
chropowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli шершáвіти.
chropowato шершáво, шерехáто.
chropowatość *ż.* шершáвість, -вості, шерехáтість, -тості.
chropowaty 1) шершáвий, шерехáтий; 2) *перен.* хрипкúй, хрúплий; g ł o s ~ хрипкúй (хрúплий) гóлос, -су.
chróst *m.* *див.* **chrust.**
chrup! chrup! *wkrz.* хрусь! хрум! хруп!
chrupać, -pię, -piesz, -pał, chrupnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(лише недокон.)* хрýпати, хрýмати; 2) *(лише докон.)* хрýснути; k o ś ć **~pnęła** хрýснула кíстка.
chrupanie *n.* хрýпання, хрýмання.
chrupnąć *див.* **chrupać.**
chrupot, -tu, *m.* *див.* **chrobotanie.**
chrusnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok.* *див.* **chrzęścić.**
chrust, -tu, *m.* 1) хмиз, -зу, хвóрост *(род.* хворостý); 2) *конд.* хрущ, -щá, вергýн, -нá.
chrustać, chruszczę, chruszczesz, chrustał *див.* **chrupać.**
chruściany хмúзний, хворостянúй.
chruściel, *lm.* **-le,** *m., orn.* *(crex pratensis)* деркáч, -чá.

chruśniak *m. див.* **chrust** 1.
chryja *ż., pot.* скандáл, -лу.
chrypiący *див.* **chrypliwy.**
chrypieć, -pię, -piesz, -piał, -pieli хрипíти, -плю́, -пи́ш.
chrypka *ż.* хрипотá.
chrypliwie хри́пко, хри́пло.
chrypliwy хрипки́й, хри́плий.
Chrystiania *ż., hist.* Хрістiáнiя.
Chrystus *m., rel.* Христóс (*род.* Христá).
chryzalida *ż., ent.* хризалíда.
chryzantem, -mu, *m. див.* **chryzantema.**
chryzantema *ż.* хризантéма.
chryzoberyl, -lu, *lm.* **-le,** *m., min.* хризобери́л.
chryzolit, -tu, *m., min.* хризолíт.
chrzan, -nu, *m.* хрін, -ну.
chrzanowy хрíновий.
chrząkać, chrząknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) вiдкáшлюватися, -лююся, -люєшся, вiдкáшлятися, кашляну́ти; 2) *(про свиню)* хрю́кати, хрю́кнути, рóхкати, рóхнути, хрóкати, хрóкнути.
chrząkanie *n.* 1) вiдкáшлювання; 2) рóхкання. *Пор.* **chrząkać.**
chrząknąć *див.* **chrząkać.**
chrząknięcie *n. докон.* вiдкáшлювання.
chrząsnąć *див.* **chrzęsnąć.**
chrząsteczka *ż., zdr.* хря́щик, хря́стка.
chrząstka *ż.* хрящ, -щá.
chrząstkowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli ставáти хрящувáтим, перетвóрюватися на хрящ.
chrząstkowaty хрящувáтий.
chrząstkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., icht. (ammocoetes)* невели́чка мінóга.
chrząstkowy хрящови́й.
chrząstniak *m., med. (ecchondrosis)* хондрóма, хрящови́й óпух, -ху.
chrząstnik *m., anat.* хрящови́й клей (*род.* клéю).
chrząszcz *m. див.* **chrabąszcz.**
chrząszczyk *m., zdr.* хру́щик.
chrzcić, chrzczę, chrzcisz, chrzcił 1) *рел.* хрести́ти (хрещу́, хрéстиш); 2) *перен. жарт.* розбавля́ти (розвóдити) водóю; // ~ **się** хрести́тися.
chrzcielnica *ż., rel.* хрести́льниця.
chrzciny, -cin, *blp.* 1) хрести́ни, -ти́н; 2) *див.* **chrzest;** ◊ *перен. жарт.* wyprawić komu ~ нагрíти комý чу́ба.
chrzczony 1) *рел.* хрещéний; 2) *перен. розм.* розвéдений, розбáвлений; mleko ~**ne** розбáвлене (розвéдене) молокó.
chrzest, chrztu, *m., rel., przen.* хрещéння; ~ bojowy бойовé хрещéння; ◊ *жарт.* sprawić komu ~ дáти прочухáна комý.
chrzestny *kośc.* хрещéний; rodzice ~**ni** хрещéні батьки́, -кíв.
chrześcijanin, *lm.* **-janie, -jan,** *m.* християни́н.
chrześcijanka *ż.* християнка.
chrześcijański християнський.
chrześcijaństwo *n.* християнство.
chrześniaczka *ż.* хрещéниця.
chrześniak, *lm.* **-cy,** *m.* хрещéник.
chrzęsnąć *див.* **chrzęścić.**
chrzęst, -tu, *m.* 1) хруск, -ку, хру́скiт, -коту, хряск, хря́скiт; *(дія — ще)* хрустíння, хря́скання; 2) бря́зкiт; *(дія — ще)* бряжчáння, бря́зкання.
chrzęścić, chrzęszczę, chrzęścisz, chrzęścił, chrzęsnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) хрустíти (хрущу́, хрусти́ш), хру́снути, хря́скати, хря́снути; 2) *(лише недокон.) (про зброю)* бряжчáти, -чу́, -чи́ш, бря́зкати; *пiдсил.* брязкотíти, -кочу́, -коти́ш.
chuch, -chu, *m. (подих)* хух, -ху.
chuchać, chuchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) ху́хати, ху́хнути, ху́кати, ху́кнути; ~**chać** w ręce ху́хати в (на) ру́ки; 2) (na kogo) *перен.* не надихáтися (на кóго).
chucherko *n., zdr., pieszcz. див.* **chuchrak.**
chuchnięcie *n. див.* **chuch.**
chuchraczek, -czka, *m., zdr., pieszcz. див.* **chuchrak.**
chuchrak, *lm.* **-ki,** *m., pouf.* 1) квóлий, -лого, хи́рний, хирля́вий,

-вого; 2) *співчутл.* бідоляха, неборак, неборака.
chuchro *n.* 1) риб'ячий шлунок, -нка; 2) *анат. розм.* нутрощі, -щів; 3) *(кусок порохнявого дерева)* порохно, трухлявина; 4) *фам. див.* **chuchrak.**
chuciowy похітливий.
chuć *ż.* похіть, -хоті.
chudawy *див.* **chuderlawy.**
chuderlak, *lm.* **-ki,** *m., pogardl.* худорлявий, -вого, сухорлявий; хирний, -ного, хирлявий, -вого, кволий, -лого. *Пор.* **chuderlawy.**
chuderlawo худорляво, сухорляво; хирно, хирляво, кволо. *Пор.* **chuderlawy.**
chuderlawość *ż.* худорлявість, -вості, сухорлявість; хирність, -ності, хирлявість, кволість, -лості. *Пор.* **chuderlawy.**
chuderlawy худорлявий, сухорлявий; *(слабого здоров'я)* хирний, хирлявий, кволий.
chudeusz, *lm.* **-sze,** *m., pot.* 1) бідняк, -ка; голяк, -ка *(розм.)*; 2) *див.* **chuderlak.**
chudnąć, -nę, -niesz, chudł худнути; *(чахнути)* марніти.
chudo 1) худо; 2) пісно; 3) бідно, убого. *Пор.* **chudy** 1, 2, 4.
chudoba *ż.* 1) худоба, скотина, скот, -та; *(рогата — ще)* товар, -ру; 2) *розм. жарт.* манатки, -ків.
chudopachołek, -łka, *lm.* **-łki,** *m., żart. див.* **chudeusz.**
chudość *ż.* худина, худорба.
chudy 1) худий; ~ j a k s z c z a p a худий, як тріска; 2) *(про їжу, землю тощо)* пісний; 3) *(неврожайний)* голодний; ~ r o k голодний рік *(род.* року); 4) *(перен. — незаможний)* бідний, убогий; 5) *(перен.— невдалий)* слабий; **~de** d z i e ł o l i t e r a c k i e слабий літературний твір *(род.* твору).
chudziątko *n., pieszcz.* бідолашка *(ч. і ж. р.)*; неборака, неборак, сердешний, -ного *(ч. р.)*; неборачка, сердешна, -ної *(ж. р.).*
chudzić się, -dzę, -dzisz, -dził виснажуватися, -жуюся, -жуєшся.
chudzina, -ny, *lm.* **-ny,** *m. і ż.* 1) бідолашка *(ч. і ж. р.)*; 2) *зб.* біднота.
chudziuchny *pieszcz. див.* **chudziutki.**
chudziusieńki *див.* **chudziuteńki.**
chudziuteńki 1) *пестл.* худесенький; 2) *(зовсім худий)* худісінький.
chudziutki *pieszcz.* худенький.
chudzizna *ż.* 1) худе, -дого; 2) *розм.* пісне м'ясо.
chuligan, *lm.* **-ni,** *m.* хуліган.
chuligaństwo *n.* хуліганство.
chusta *ż.* 1) велика хустка (хустина); 2) *(лише в мн.)* брудне шмаття, брудна білизна; ◊ z b l a d ł j a k ~ пополотнів, сполотнів.
chusteczka *ż.* хустинка, хусточка; ~ d o n o s a хусточка до носа, носова хусточка.
chustka *ż.* хустка, хустина; ◊ ~ n a s z y j ę кашне *(невідм.)*; ~ p i o n e r s k a піонерський галстук.
chutor, -ru, *m.* хутір, -тора.
chwacki хвацький, молодецький.
chwacko хвацько, по-молодецькому.
chwalba *ż.* 1) *(себе)* похвальба, хвальба; 2) *(другого)* похвала; хвала *(книж.).*
chwalca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* хвалій, -лія *(розм.).*
chwalebnie похвально.
chwalebny похвальний; z a c h o w a n i e **~ne** похвальна поведінка.
chwalenie *n.* хваління; //**~ się** хвастощі, -щів.
chwalić, -lę, -lisz, -lił хвалити, -лю, -лиш; //**~ się** похвалятися, хвастати, хвастатися.
chwała *ż.* 1) хвала; *(похвальний відзив)* похвала; z **~łą** w y r a z i ć s i ę o k i m ś з похвалою відізватися про кого; 2) *(предмет гордості)* гордощі, -щів, гордість, -дості; ~ b o h a t e-

r o m слáва герóям; p e ł n y ~ły слáвний, славéтний.
chwast, -tu, *m.* бур'я́н, -нý.
chwaściwy бур'яни́стий.
chwat, *lm.* **-ty,** *m., pot.* зух, хват.
chwiać, chwieję, chwiejesz, chwiał, chwiali *a.* **chwieli** (co *a.* czym) колихáти, -лишý, -ли́шеш, гойдáти; ~ c z ó ł n e m (c z ó ł n o) колихáти (гойдáти) чóвен; ~ g a ł ę z i e (g a ł ę z i a m i *a.* g a ł ę ź m i) колихáти (гойдáти) гілки́; *(головою)* хитáти; //~ się 1) колихáтися; 2) *прям., перен.* хитáтися; *(перен.— ще)* вагáтися; z ą b **chwieje się** зуб хитáється; *перен.* ~ w s w y c h p r z e k o n a n i a c h хитáтися (вагáтися) в своїх переконáннях; **chwieją się** p o d s t a w y ż y c i a хитáються підвáлини (устóї) життя́; ~ n a n o g a c h хитáтися на ногáх.
chwianie *n.* колихáння, гойдáння; хитáння; *пор.* **chwiać;** //~ **się** 1) колихáння; 2) хитáння; вагáння. *Пор.* **chwiać się.**
chwiejnie 1) хи́тко, хи́стко; 2) хи́тко, хи́стко, хитли́во. *Пор.* **chwiejny.**
chwiejność *ż.* 1) хи́ткість, -кості, хи́сткість; 2) хи́ткість, хи́сткість, хитли́вість, -вості. *Пор.* **chwiejny.**
chwiejny 1) хитки́й, хистки́й; ~**nym** k r o k i e m хитки́м крóком; 2) *перен.* хитки́й, хитли́вий, нестійки́й; ~ c h a r a k t e r нестійки́й (мінли́вий) харáктер, -ру; ~**ne** e l e m e n t y нестійкі́ елемéнти, -тів.
chwierutać, -rutam, -rutasz, -rutał коливáти; //~ się коливáтися.
chwila *ż.* *(мить)* хвили́на; ~**lę** (p r z e z ~**lę**) s t a ł n i e r u c h o m o хвили́ну стоя́в нерухóмо (непорýшно); d o b r a ~ дóвга хвили́на; k a ż d e j ~**li** (w k a ż d e j ~**li**) щохвили́ни, кóжну хвили́ну; l a d a ~ з хвили́ни на хвили́ну; от-óт, ось-óсь; p o ~**li** (w ~**lę** p o c z y m) чéрез (за) хвили́ну, хвили́ну перегóдом; w t e j ~**li** зáраз, зáраз же, ціє́ї ж хвили́ни, цю ж мить; z a ~**lę** чéрез (за) хвили́ну; ◊ d o ~**li** o b e c n e j до цьóго чáсу; *мед.* j a s n a ~**la** *(lucidum intervallum)* світли́й прóміжок, -жку; j e d n e j ~**li** (w j e d n e j ~**li**) в однý мить, ми́ттю, вмить; n a ~**lę** на мить (хвилину); o d t e j ~**li** з (від) цьóго чáсу; p o d o w e (t e) ~**le** в той (цей) час; t r a f i ć w d o b r ą ~**lę** попáсти в спри́ятливий (дóбрий) момéнт; w w o l n y c h ~**lach** на дозві́ллі; w y b r a ć o d p o w i e d n i ą ~**lę** ви́брати слýшний момéнт; ~ w y t c h n i e n i a переди́шка, перепочи́нок, -нку.
chwileczka *ż., zdr., pieszcz.* хвили́ночка.
chwilka *ż., zdr.* хвили́нка.
chwilowo тимчасóво; в цю хвили́ну; в цей час.
chwilowość *ż.* 1) короткочáсність, -ності, недóвгочáсність; 2) тимчасóвість, -вості. *Пор.* **chwilowy.**
chwilowy 1) скороминýщий, перебі́жний; ~ g n i e w скороминýщий гнів, -ву; *(що триває короткий час)* короткочáсний, недовгочáсний; ~**wa** n i e o b e c n o ś ć короткочáсна відсýтність, -ності; 2) *(непостійний)* тимчасóвий; ~ z a s t ę p c a тимчасóвий застýпник.
chwist, -tu *a.* **-ta,** *m., mor.* шквал, -лу.
chwostyzm, -mu, *m., polit.* хвости́зм, -му.
chwoszczka *ż., bot.* *(equisetum)* хвощ, -щá.
chwycić *див.* **chwytać.**
chwyt, -tu, *m.* 1) хвáтка; 2) *(про спосіб дії)* прийóм, -му; ~**ty** s z a b l ą прийóми шáблею; ~**ty** l i t e r a c k i e літератýрні прийóми, -мів; 3) *зоол.* щýпальце полі́па; 4) шип підкóви.
chwytacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) той, що хапáє (лóвить), хапкó; 2) *гірн.*

ловильний гак (крюк); *(механізм у шахті)* парашут; 3) *дуб.* затискач, -ча; 4) *зоол. (cercoleptes)* кіннажу *(невідм.)*; 5) *друк.* підойма (при наборі).

chwytać, chwycić, -cę, -cisz, -cił 1) хапати, ухопити, -плю, -пиш; wilk **~ta** owce вовк хапає овець (вівці); 2) *(перен. — про почуття)* охоплювати, -люю, -люєш, охопити; **chwycił** ją żal niezmierny її охопив безмірний жаль; 3) *(вухом)* ловити, -влю, -виш; **~tać** uchem najmniejszy szelest ловити вухом найменший шелест; 4) *(про краску, клей)* приставати, -стає, пристати, -стане; *(розм.— ще)* брати (бере), взяти (візьме); farba nie **~ta** фарба не бере (не пристає); ◊ *перен.* odrazu **chwyciło** зразу подіяло; **~tać** powietrze ustami задихатися; жадібно вдихати повітря; *присл.* wielu srok za ogon nie **~taj,** żadnej nie złapiesz за двома зайцями не женись, ні одного не піймаєш; **~tać** za serce брати за серце, зворушувати, -шую, -шуєш; **~tać** za słowa ловити на слові; //**~ się** 1) (czego, za co) хапатися, ухопитися (за що *а.* чого); *(перен.— ще)* братися, взятися (за що); **~cić się** rzemiosła взятися за ремесло; **~tać się** za boki братися за боки; 2) (z kim) *(у боротьбі)* зчеплюватися, -лююся, -люєшся, зчепитися, -плюся, -пишся (з ким); 3) (czego) *(прилипати)* приставати, пристати (до чого); *(розм.— про липкі, красильні речовини — ще)* братися, взятися (чого); gorące szkło rozgrzewanego żelaza jak karuk się **~ta** гаряче скло, як клей, пристає до розпеченого заліза (береться розпеченого заліза); 4) (na czym) *(виявляти в собі)* ловити себе (на чому); **~tała się** na złych pomyśleniach ловила себе на недобрих думках.

chwytka *ż.* 1) *спорт.* шкіряний м'яч, -ча; 2) *тех.* лещата, -щат.

chwytnoogonowe, -wych, *zool.* чіпкохвості, -тих.

chwytność *ż.* 1) чіпкість, -кості; 2) спритність, -ності. *Пор.* **chwytny.**

chwytny 1) чіпкий; **~** ogon чіпкий хвіст (*род.* хвоста); 2) *(про собаку)* спритний, хапкий.

chyba I *ż.* 1) недолік, -ку; *(гандж)* вада, дефект, -ту; *(помилка)* хиба; 2) *(у грі)* похибка, промах, -ху.

chyba II *sp.* хіба; zrobię z pewnością, **~** że wyjadę (**~** bym wyjechał) зроблю напевно, хіба що виїду.

chyba III *part.* хіба, чи не; **~** samemu pójść хіба самому піти, чи не піти самому?

chyba IV *przsł.* хіба що, хіба тільки, єдино; o tym mówią **~** specjaliści про те говорять хіба що (єдино) спеціалісти.

chybcik: **~kiem** *przsł.* миттю, вмить.

chybiać, chybić, -bię, -bisz, -bił (czego) хибити, -блю, -биш, схибити (що), промахуватися, -махуюся, -махуєшся, промахнутися, давати маху, дати маху; strzelił, ale **~bił** він вистрілив, але схибив (промахнувся); ◊ ani **~bi** напевно; поза всяким сумнівом; *перен.* **~bić** celu не досягти мети; **~bić** drogi а) збитися з дороги; б) *перен.* збитися з пуття; na **~bił**-trafił (na **~bi**-trafi) навмання; *(як попало)* на щастя; nigdy go nie **~bi** ніколи його не обмине.

chybiony 1) невлучний; **~** strzał невлучний постріл, -лу; 2) *перен.* невдалий; **~** dowcip невдалий дотеп, -пу.

chybki швидкий, бистрий, прудкий.

chybko швидко, бистро, прудко.
chybkość *ż.* швидкість, -кості, бистрота, прудкість.
chybny помилковий; *(неправильний — ще)* хибний.
chybotać, -boczę, -boczesz, -botał (co *a.* czym) качати, гойдати; *(злегка)* колихати; //~ **się** качатися; колихатися.
chybotanie (się) *n.* качання, гойдання; колихання. *Пор.* **chybotać.**
chybotliwy хиткий, хисткий, хитливий, хибкий.
chycić *dok. див.* **chwytać.**
chyl, -lu, *m., med. (chylus)* хілус, -су, молочний сік (*род.* соку).
chylać *див.* **chylić.**
chylanie *n.* нахиляння, схиляння.
chylić, -lę, -lisz, -lił хилити, -лю, -лиш, клонити, -ню, -ниш; *(нагинати)* нахиляти, схиляти; ~ głowę przed kim схиляти голову перед ким; sosny ~**lą** głowy сосни нахиляють верхівки; //~ **się** 1) хилитися, клонитися; *(під тягарем — ще)* згинатися; gałęzie ~**liły się** pod owocami гілки згинались під фруктами (овочами); 2) *перен.* схилятися, хилитися; słońce ~**li się** ku zachodowi сонце схиляється на захід; zwycięstwo ~**liło się** to na jedną, to na drugą stronę перемога хилилася то в один, то в другий бік; ~ ku starości хилитися до старості.
chyłkiem *przsł.* крадькома, пригинцем; *(скритно)* нишком, потай, потайки.
chyłomierz, *lm.* **-rze,** *m., geod.* екліметр, -ра.
chym, -mu, *m., med. (chymus)* хімус, -су.
chytrek, -rka, *m., pot.* хитрун, -на, хитряк, -ка, хитрик.
chytro 1) хитро; лукаво; хитромудро; 2) хитро, мудро. *Пор.* **chytry.**
chytrość *ż.* 1) хитрість, -рості; лукавство, лукавість, -вості; хитромудрість; 2) хитрість, мудрість; *пор.* **chytry;** 3) *(вчинок, прийом)* хитрощі, -щів, хитрість.
chytry 1) хитрий; *(підступний — ще)* лукавий; *(сповнений тонкого розуму — ще)* хитромудрий; 2) *(вигадливий)* хитрий, мудрий; ◊ ~ na jedzenie а) обжерливий; б) *(ненаситний)* ненажерливий; ~ na pieniądze грошолюбний, жадібний (жадний, жадливий) до грошей.
chytrze *див.* **chytro.**
chytrzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli ставати хитрим.
chytrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył хитрувати, -рую, -руєш, хитрити.
chyżo швидко, бистро, прудко.
chyżolotny бистрольотний, прудкольотний.
chyżonogi бистроногий, прудконогий.
chyżopióry бистрокрилий, прудкокрилий.
chyżość *ż.* швидкість, -кості, бистрота, прудкість.
chyży швидкий, бистрий, прудкий.
ciach! *wkrz.* чах!
ciachać, ciachnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* 1) рубати, рубнути; *підсил.* рубонути; 2) *(бити)* хльостати, хльоснути, стьобати, стьобнути; хвиськати, хвиснути *(розм.).*
ciałko *n., zdr., pieszcz.* тільце; ~ dziecka тільце дитини; ◊ *фізіол.* ~**ka** krwi białe лейкоцити, -тів, білокрівці, -ців; *фізіол.* czerwone ~**ka** krwi еритроцити, червонокрівці.
ciało *n.* тіло; nabierać ~**ła** набирати тіла, входити в тіло, брати тіло; *астр.* ~ niebieskie небесне тіло; *фіз.* ~ płynne рідке тіло; spadać z ~**ła** спадати з тіла; *перен.* świecić ~**łem** світити тілом, ходити в лахмітті; плоть, -ті

(книжн., церк.); ◊ ~ **dyplomatyczne** дипломатичний корпус, -су; ~ **prawodawcze** законодавчий орган, -ну; ~ **profesorskie** професорсько-викладацький склад, -ду.
całopalenie *n.* кремація.
całopalny кремаційний.
całoskład, -du, *m.* будова тіла, комплекція.
ciam! ciam! *wkrz.* *(про плямкання)* плям! плям!
ciama *m. i ż., pot. див.* **ciamajda.**
ciamać *pot.* плямкати, цямкати.
ciamajda, -dy, *lm.* **-dy,** *m. i ż., pot.* мамула, розтелепа, розтяпака.
ciamciowaty *pot.* млявий.
ciamkać *pot. див.* **ciamać.**
ciap! ciap! *wkrz.* *(по мокрому)* чалап! талап!
ciapa *m. i ż., pot. див.* **ciamajda.**
ciapać, -pię, -piesz (*a.* **-pam, -pasz), -pał, ciapnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** *pot.* 1) *(по грязі)* чалапати *(лише недокон.)*; хляпати, хляпнути, шльопати, шльопнути; 2) *див.* **ciamać.**
ciarka *ż., bot.* *(prunus spinosa)* терен, -рну.
ciarki, -rek, *blp.* мурашки, -рашок, мурахи, -рах *(перен.)*; ~**ki mię przechodzą** мурашки (мурахи) по тілу бігають.
ciasno 1) тісно; 2) обмежено. *Пор.* **ciasny.**
ciasnogłowy тупоголовий.
ciasność *ż.* 1) тіснота; 2) обмеженість, -ності; ◊ ~ **umysłu** тупоумство. *Пор.* **ciasny.**
ciasnota *ż. див.* **ciasność.**
ciasny 1) тісний; 2) *(перен. — про зв'язки)* близький; *перен.* ~**ne węzły przyjaźni** узи близької дружби; 3) *(перен.— про розум)* обмежений; *(нездібний — ще)* тупий; ~**na głowa** обмежена (тупа) голова; ◊ **zapędzić kogo w ~ kąt** загнати кого в безвихідь, (в глухий кут), поставити кого в тупик.
ciasteczko *n., zdr. див.* **ciastko.**
ciastko *n.* тістечко, пирожне, -ного.
ciasto *n.* 1) тісто; 2) *(лише в мн.)* тістечка, -чок, пирожні, -них; *(здобні булочні вироби)* здоба *(зб.)*
ciastowaty тістуватий, тістоподібний.
ciastowy з тіста.
ciaścisty подібний до клейкого тіста.
ciaśniuchny *див.* **ciaśniuteńki.**
ciaśniuteńki 1) *пестл.* тісненький; 2) *(зовсім тісний)* тіснісінький.
ciaśniutki *pieszcz.* тісненький.
ciąć, tnę, tniesz, ciął, cięli 1) *(лише недокон.)* різати (ріжу, ріжеш); *(ліс)* рубати; 2) *(лише докон.)* рубнути; *підсил.* рубонути; ~ **pałaszem** рубнути (рубонути) шаблею; *(палицею)* потягнути; *фам.* ~ **kogo przez łeb** потягнути (тарахнути) кого по голові; *(чимось гнучким)* хльоснути, стьобнути; ~ **kogo batem** хльоснути (стьобнути) кого батогом; 3) *(лише недокон.)* *(перен. — словами)* колоти, -лю, -леш, шпигати; ◊ *розм.* ~ **kieliszek po kieliszku** вихиляти (тягнути) чарку за чаркою; **komary tną** комарі кусають; *розм.* ~ **komu prawdę w oczy** різати кому (щиру) правду в очі (у вічі); *розм.* ~ **mazura** шкварити (шпарити, тяти) мазурку; **mole tną futro** міль їсть хутро; //~ **się** 1) *(лише недокон.)* пікіруватися, -руюся, -руєшся; 2) *(лише недокон.)* *(розм. — на іспиті)* різатися; 3) (**w co**) *(лише докон.)* урізати, порізати (що); ~ **w palec** урізати (порізати) палець.
ciąg, -gu, *m.* 1) ряд, -ду, низка; ~ **dni** ряд (низка) днів; 2) *(про час)* протяг, -гу; **w ~gu roku** на протязі (протягом) року, весь (увесь) рік; 3) *(в грубі)* тяга; 4) *мат.* ряд, -ду; ~ **geometryczny** геометричний ряд; 5) *шах.* хід *(род.*

ходу); ◊ ~ dalszy продовження; ~ dalszy nastąpi далі буде, продовження буде; jednym **~giem** не відриваючись; ~ ptaków ключ птахів; toczyć się w dalszym **~gu** тривати (продовжуватися) далі (надалі); w **~gu** rozmowy під час розмови, за розмовою, в розмові; ~ wozów валка.

ciągać 1) (co *a.* czym) тягти, -гну, -гнеш, тягнути, волокти, -лочу, -лочеш; ~ nogami (nogi) тягти (волокти) ноги; 2) (*перен. — по судах*) тягати; 3) (kogo za sobą) тягати, таскати; //~ się тягатися.

ciągarka *ż.* 1) *текст.* витяжна машина; 2) (*в плузі*) тяж, -жа, ланцюговий привод.

ciągle безперестанно, невпинно, безперервно; (*незмінно*) постійно, завжди, повсякчас; ~ to samo завжди (вічно) те саме.

ciągliwość *ż.* тягучість, -чості; ковкість, -кості. *Пор.* **ciągliwy.**

ciągliwy тягучий; (*про залізо — ще*) ковкий.

ciągłość *ż.* 1) безперервність, -ності; *військ.* ~ działania безперервність (неперервність) воєнних дій; 2) неперервність, неперервність; сталість, -лості; 3) постійність; повсякчасність. *Пор.* **ciągły.**

ciągły 1) безперервний; неперервний (*рідше*); **~ła** pogoda безперервна погода; 2) *мат.* неперервний, неперервний; linia **~ła** неперервна лінія; (*стійкий*) сталий; proporcja **~ła** стала пропорція; 3) (*у часі*) постійний; *торг.* ~ popyt постійний попит, -ту; **~łe** stosunki постійні стосунки (взаємини, зв'язки); *ел.* ~ prąd постійний струм, -му; (*що існує завжди — звичайно*) повсякчасний; **~łe** kłopoty повсякчасні турботи, -бот; ◊ *ліс.* drzewo **~łe** дерево без сучків; ziemia **~ła** суша, суходіл, -долу.

ciągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) тягти, -гну, -гнеш, тягнути; ~ wóz тягти (тягнути) віз; 2) *перен.* тягти, притягати, прихиляти (до себе); ~ na swoją stronę на свій бік тягти (тягнути); wszystkich do siebie **~nie** всіх притягає (прихиляє) до себе; coś mnie do niego **~nęło** мене тягло до нього; 3) (*перен.—по судах*) тягати; 4) (*баритися*) тягти (що *a.* з чим), зволікати; ~ sprawę тягти справу (діло); 5) (*про птахів*) летіти (лечу, летиш); dzikie gęsi **~ną** na południe дикі гуси летять (відлітають) у вирій; 6) (*йти вперед*) проходити, -джу, -диш, просуватися; wojska **~nęły** przez... війська проходили (просувалися) через...; 7) *безос.* тягти, тягнути; od drzwi **~nie** тягне від дверей; ◊ *карт.* ~ bank метати банк, банкувати, -кую, -куєш; ~ fajkę смоктати люльку; ~ palcem po czym водити пальцем по чому; *торг.* ~ weksel трасувати вексель; *розм.* ~ wino тягти (тягнути) вино; ~ za język тягти (смикати) за язик; ~ zyski одержувати прибуток; ~ żywot тягти (тягнути) лямку, ледве животіти; //~ się 1) тягтися, тягнутися; (*плентатися — ще*) волоктися, -лочуся, -лочешся; 2) (*по судах*) тягатися; 3) (*займати простір*) тягтися, тягнутися, простягатися; **~ną** się łany простягаються лани; 4) (*у часі*) тягтися, тягнутися, тривати; ~ do nieskończoności тягтися без кінця (без кінця-краю).

ciągnica *ż., tech.* канат (линва, кодола) фунікулеру.

ciągnienie *n.* 1) тягнення; 2) (*про лотерею*) тираж, -жу; 3) (*металів*) прокатка; 4) *мисл.* тяга.

ciągnięcie *n. див.* **ciągnienie.**

ciągnięty *tech.* *(про дріт)* тя́гнений, воло́чений.
ciągnik *m.* тра́ктор, -ра, тяга́ч, -ча́; ~ gąsienicowy гу́сеничний тра́ктор.
ciągnikowy тра́кторний.
ciągniony *tech.* волочи́льний.
ciągota *(częściej w lm.)* **-goty, -got,** *ż.* 1) *(тіла)* потя́гування; 2) *мед.* ломо́та; 3) *(мед. — дрож)* озно́б, -бу.
ciągówka *ż.* *див.* **ciągnik.**
ciąża *ż.* вагі́тність, -ності.
ciążek, -żka, *m.* 1) *зменш.* гі́рка, важо́к, -жка́; 2) *(лише в мн.)*ганте́лі, -лів.
ciążenie *n.* 1) да́влення, ти́снення; 2) *фіз.* тяжі́ння; prawo ~**nia** powszechnego зако́н зага́льного тяжі́ння; 3) *див.* **pociąg** II.
ciążyć, -żę, -żysz, -żył 1) (komu, czemu) бу́ти тягаре́м (для ко́го, для чо́го); ten obowiązek mi ~**ży** цей обо́в'язок є для ме́не тягаре́м; 2) (na kim, na czym) *(давити на що)* обтя́жувати, -жую, -жуєш; belka ~**ży** na słupie ба́лка обтя́жує стовп; 3) (nad kim, nad czym) *(перен. — бути загрозою)* тяжі́ти (-жу́, -жи́ш *і* -жі́ю, -жі́єш) (над ким, над чим); ucisk metropolii ~**ży** nad kolonią гніт метропо́лії тяжі́є (тяжи́ть) над коло́нією; 4) (ku komu, ku czemu *i* do kogo, do czego) *(перен. — схилятися)* пра́гнути (чого́ *а.* до чо́го), відчува́ти (почува́ти) по́тяг (до ко́го, до чо́го); Rząd tymczasowy ~**żył** ku monarchii Тимчасо́вий у́ряд пра́гнув до мона́рхії; ◊ głowa mi ~**ży** в ме́не важка́ голова́; to mi ~**ży** na sercu це лежи́ть мені́ на се́рці; na nim ~**ży** obowiązek на ньо́му лежи́ть обо́в'язок; *торг.* koszty ~**żące** na towarze накладні́ ви́трати, -трат.
cibora *ż., bot.* *(cyperus)* смика́вець, -вця.
ciborowate, -tych, *bot.* *(cyperaceae)* осоко́ві, -вих.
cicerone *nieodm., m.* чичеро́не *(невідм.).*
cichaczem *przsł.* тихе́нько, ни́шком, ни́щечком, ти́шком, ти́шком-ни́шком, тихце́м.
cichcem *przsł.* *див.* **cichaczem.**
cichnąć, cichnę, cichniesz, cichnął, cichnęli *a.* **cichł, cichli** ти́хнути, стиха́ти; *(по бурю, вітер і перен. — ще)* вщуха́ти.
cicho ти́хо; *прик.* ~, jak makiem siał ти́хо, як в у́сі; *(говорити — ще)* сти́ха.
cichość *ż.* ти́хість, -хості; *(відсутність шуму)* ти́ша.
cichuśki *pieszcz.* *див.* **cichutki.**
cichuśko *pieszcz.* *див.* **cichutko.**
cichuteńki 1) *пестл.* тихе́сенький; 2) *(зовсім тихий)* тихі́сінький.
cichuteńko 1) тихе́сенько; 2) тихі́сінько. *Пор.* **cichuteńki.**
cichutki *pieszcz.* тихе́нький.
cichutko *pieszcz.* тихе́нько.
cichy 1) ти́хий; *(про течію — ще)* пові́льний; Ocean **Cichy** Ти́хий океа́н, -ну; *присл.* ~**cha** woda brzegi rwie ти́ха вода́ гре́блю рве, в ти́хому боло́ті чорти́ во́дяться; 2) *торг.* негла́сний; ~ wspólnik негла́сний компаньйо́н (спі́льник); ◊ *фін.* ~**che** akcje а́кції, які́ не коти́руються; ~**che** łzy скри́ті (проли́ті ни́шком) сльо́зи (*род.* сліз); ~**cha** zasługa неві́до́ма заслу́га; *розм.* z ~**cha** pęk уда́ваний смире́нник, тишко́.
ciec, cieknę, ciekniesz, ciekł, ciekli 1) текти́ (течу́, тече́ш); 2) (czym) стіка́ти, сплива́ти (чим).
cieciorka *ż., orn.* тете́рка, тете́рючка.
ciecz *ż.* 1) ріди́на́; 2) *мед.* *(humor aequus)* воло́га в о́ці.
cieczenie: ~ krwi витіка́ння кро́ві, кровоте́ча.
cieczka *ż., myśl.* ті́чка.
ciek, -ku, *m.* 1) течі́я; 2) *анат.* *(canalis)* кана́л, -лу, прото́ка.

ciekać się *myśl. (про собак, вовків)* парувáтися, -рýються.
ciekaw *predyk.* цікáвий; ~ **j e s t e m** цікáвий я знáти, мені цікáво.
ciekawić, -wię, -wisz, -wił цікáвити, -влю, -виш; //~ **się** цікáвитися.
ciekawie цікáво.
ciekawostka *ż.* цікáва подрóбиця.
ciekawość *ż.* 1) цікáвість, -вості; **z a s p o k o i ć c z y j ą** ~ задовольни́ти (вдовольни́ти) чию́ цікáвість; 2) *(предикативне слово)* цікáво; ~, **c o t e ż o n p o w i e n a t o** цікáво, що він на те скáже.
ciekawska, -kiej, *ż., pot.* нáдто цікáва, -вої.
ciekawski, -kiego, *lm.* **-scy,** *m., pot.* нáдто цікáвий, -вого.
ciekawy 1) цікáвий; *(що викликає зацікавлення — ще)* інтерéсний; 2) *(мисл. — про собак)* з дóбрим нюхом.
ciekący 1) текýчий; 2) *див.* **bieżący.**
cieklina *ż. (гір)* відрíг, -рóга, віднóга.
ciekłość *ż., fiz.* рíдкість, -кості.
ciekły 1) *фіз.* рідки́й; 2) *(мисл.— про собак)* спри́тний, з дóбрим нюхом.
cieknący *див.* **ciekący.**
cieknąć *див.* **ciec.**
cielaczek, -czka, *m., zdr., pieszcz. див.* **cielątko.**
cielak *m. див.* **cielę.**
cielątko *n., zdr., pieszcz.* телятко.
cielec: z ł o t y ~ *książ.* золоти́й телéць, -льця́.
cielenie się *n.* отéлення *(лише докон.).*
cielesność *ż.* тілéсність, -ності.
cielesny 1) тілéсний; **k a r a** ~**na** тілéсна кáра; 2) *перен.* плóтський; ◊ **ż ą d z a** ~**na** жагá, хти́вість, -вості.
cieleśnie: ~ **u k a r a ć** піддáти тілéсній кáрі.
cielę, -lęcia, *lm.* **-lęta, -ląt,** *n.* 1) телá, -ляти; 2) *перен.* дýрень, -рня; 3) опрáва з теля́чої шкíри; 4) *мисл.* молодá сáрна, лань, -ні, козýля; ◊ *зоол.* ~ **m o r s k i e** тюлéнь.
cielęcina *ż.* теля́тина.
cielęcy теля́чий; *перен.* ~ **w i e k** теля́чий вік, -ку.
cielętnik *m.* 1) теля́тник; 2) пасови́ще (пасови́сько) для теля́т.
cielica *ż.* тели́ця.
cieliczka *ż.* тели́чка.
cielić się, -li, -liła тели́тися, -литься.
cielisty 1) тілéсного кóльору; 2) *(в тілі)* повнотíлий.
cielna *(про корову)* тíльна.
cielsko *n., zgr.* тýша.
ciemiączko *n., anat.* тíм'ячко.
ciemieniowy *anat. (parietalis)* парієтáльний, пристíнний.
ciemiernik *m., bot. (helleborus)* чемерни́к, -кá; ~ **c z a r n y** *(helleborus niger)* чемерни́к чóрний.
ciemierzyca *ż., bot.* 1) *(veratrum)* чемери́ця; 2) *(scrophularia)* рáнник; 3) *див.* **ciemiernik.**
ciemię, -mienia, *lm.* **-miona, -mion,** *n.* 1) тíм'я (*род.* тíм'я); *розм.* **n i e w** ~ **b i t y** не в тíм'я би́тий; 2) *мед.* лупá, струп на тíм'ї немовля́ти.
ciemięga, -gi, *lm.* **-gi,** *m.* нездáра, марýда, м'я́ло.
ciemięstwo *n. див.* **ciemiężenie.**
ciemiężca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* гноби́тель, пригнóблювач.
ciemiężenie *n.* гнóблення, пригнóблювання.
ciemiężyciel, *lm.* **-le,** *m. див.* **ciemiężca.**
ciemiężycielka *ż.* гноби́телька, пригнóблювачка.
ciemiężyć, -żę, -żysz, -żył гноби́ти, -блю́, -биш, невóлити, пригнóблювати, -люю, -люєш.
ciemiężyk, *m., bot. (cynanchum)* лáстовень, -вня.
ciemnawo темнувáто, темнéнько.
ciemnawość *ż.* темнувáтість, -тості.
ciemnawy 1) темнувáтий, темнéнький; 2) *перен.* смугля́вий, смýглий, смáглий.
ciemnia *ż.* 1) тéмне мíсце; тéмна кімнáта; 2) *фіз.* кáмера-обскýра;

3) *фот.* тёмна кімната для проявляння негатйвів.
ciemnica *ż.* 1) тёмне місце; 2) *перен.* в'язнйця; темнйця (*поез., заст.*); 3) (*темнота*) тёмрява, тёмінь, -мені.
ciemniczny в'язнйчний; темнйчний. *Пор.* **ciemnica** 2.
ciemnić, -nię, -nisz, -nił затемняти, затёмнювати, -нюю, -нюєш; //~ **się** *див.* **ciemnieć.**
ciemnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) темніти; (*ставати більш темним — звичайно*) темнішати; (*ставати хмарним*) тьмаритися; (*смеркати*) сутеніти; 2) *перен.* тьмяніти; (*поступово втрачати блиск*) тьмаритися, мёркнути, мёрхнути; 3) (*втрачати зір*) сліпнути.
ciemnik *m.* 1) (*на лампу*) абажур, -ра, ковпак, -ка; 2) захисний козирок, -рка.
ciemniuchno *pieszcz.* *див.* **ciemniutko.**
ciemniuchny *pieszcz.* *див.* **ciemniutki.**
ciemniusieńki 1) *пестл.* темнёсенький; 2) (*зовсім темний*) темнісінький.
ciemniusieńko 1) темнёсенько; 2) темнісінько. *Пор.* **ciemniusieńki.**
ciemniutki *pieszcz.* темнёнький.
ciemniutko *pieszcz.* темнёнько.
ciemno I *n.* *див.* **ciemność.**
ciemno II *przsł.* тёмно; ~, choć oczy wykol тёмно, хоч в око стрель (хоч око вйколи); ◊ ~ mu w oczach йому потемніло в очах.
ciemnobarwny темноколірний, темнобарвний.
ciemnoblond *nieodm., przym.* темнорусий.
ciemnobłękitny темноблакйтний.
ciemnobrunatny темнокорйчневий.
ciemnoczerwony темночервоний.
ciemnofioletowy темнофіолётовий.
ciemnogniady темногнідйй.
ciemnooki темноокий.
ciemnoskóry темношкірий.
ciemność *ż.* тёмрява, темнота; ◊ *перен.* ~ci egipskie тьма єгипетська; ~ oczu сліпота.
ciemnota *ż.* (*про неуцтво*) темнота.
ciemnowłosy темноволосий.
ciemnożółty темножовтий.
ciemny 1) *прям., перен.* тёмний; *перен.* ~na strona sprawy тёмний бік справи; *перен.* osoba spod ~nej gwiazdy тёмний тип; *фіз.* ~ne linie widma тёмні *а.* фраунгоферові лінії спектра; ~ styl тёмний стиль, -лю; 2) (*сліпий*) незрячий, невидющий; ◊ *фіз.* promienie ~ne невйдимі промені, -нів; *фіз.* ~ne widma невйдимі спектри, -рів.
ciemń *ż.* 1) тёмрява, тёмінь, -мені; 2) *перен.* пітьма, тьма.
cieniak *m.* 1) манекён; 2) *мисл.* чучело птаха.
cienić, -nię, -nisz, -nił затіняти, затінювати, -нюю, -нюєш.
cieniorys, -su, *m.* силуёт, -ту.
cieniować, -niuję, -niujesz, -niował 1) *мал.* тінйти; 2) (*прям., перен. — виділяти*) відтіняти, відтінювати, -нюю, -нюєш; 3) *городн.* затіняти, затінювати.
cieniowy тіньовйй; rysunek ~ тіньовйй рисунок, -нка, силуёт, -ту.
cienisto тінйсто, тіняво; тінясто. *Пор.* **cienisty.**
cienistość *ż.* тінйстість, -тості, тінявість, -вості.
cienisty тінйстий, тінявий; тінястий (*рідко*).
cieniuchno *pieszcz.* *див.* **cieniutko.**
cieniuchny *pieszcz.* *див.* **cieniutki.**
cieniusieńki 1) *пестл.* тонёсенький; 2) (*зовсім тонкий*) тонісінький.
cieniusieńko 1) тонёсенько; 2) тонісінько. *Пор.* **cieniusieńki.**
cieniutki *pieszcz.* тонёнький.
cieniutko *pieszcz.* тонёнько.
cienki 1) *прям., перен.* тонкйй; (*субтильний — ще*) вйтончений; *анат.* jelito ~kie тонка кишка; ~ słuch тонкйй (вйтончений) слух, -ху; 2) *перен. жарт.* (*про напої*) рідкйй; ~kie mle-

ko рідке́ (водяне́) молоко́; ~ka kawa рідка́ ка́ва, рідке́ ко́фе; *(про пиво, вино)* ле́гкий, неміцни́й, слаби́й; *(про їжу)* скупи́й; *(недостатній)* скро́мний; ~ obiad скро́мний обі́д, -ду; ◊ *мисл.* ~ zwierz дрі́бний звір, -ра.

cienko то́нко; ви́тончено; *присл.* gdzie ~, tam się rwie де то́нко, там і рве́ться; ◊ *перен.* śpiewać ~ бу́ти в скрутно́му стано́вищі. *Пор.* **cienki** 1.

cienkonogi тонконо́гий.

cienkość *ż.* то́нкість, -кості; ви́тонченість, -ності. *Пор.* **cienki** 1.

cienkusz *m.* 1) ле́гке́ пи́во, півпи́во; 2) *(у пивоварстві)* пивна́ гу́ща; 3) *(слабий алкогольний напій)* бурда́.

cień, *lm.* **-nie**, *m.* 1) тінь, -ні; ~ od drzew тінь від дере́в; *перен.* chodzić za kim jak ~ ходи́ти за ким як тінь; *мал.* dawać ~nie кла́сти ті́ні; *перен.* ledwo z niego pozostał ~ залиши́лася ті́льки одна́ тінь від ньо́го; lękać się własnego ~nia боя́тися вла́сної ті́ні; *перен.* ~ nadziei тінь (про́блиск) наді́ї; *перен.* ~ rzucać na kogo кида́ти тінь на ко́го; *перен.* trzymać się w ~niu трима́тися (держа́тися) в ті́ні; 2) *(затінене місце)* за́тінок, -нку; *(в спеку — ще)* холодо́к, -дка́; spocząć w ~niu відпочи́ти (спочи́ти) в за́тінку (в холодку́); ◊ *перен.* niema w tym i ~nia prawdy нема́є в цьо́му ні кри́хти пра́вди; *поез.* w ~niu czyich skrzydeł під покро́вом чиї́х крил, під чиї́м за́хистом.

cieńczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli то́ншати; *(про людину — ще)* ху́днути.

cieplarnia *ż.* тепли́ця.

cieplarniany теплі́чний.

ciepleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli тепліти, теплі́шати.

cieplica, *(częściej w lm.)* **-lice, -lic,** *ż.* 1) лікува́льні те́плі джере́ла, -ре́л; куро́рт з те́плими джере́лами; 2) те́плі краї́ (*род.* краї́в); *(для птахів)* ви́рій, -рію.

ciepliczny *див.* **cieplarniany.**

cieplić, -lę, -lisz, -lił оте́плювати, -люю, -люєш.

cieplik, *blm., m., chem., hist.* тепле́ць, -лецю́, флогісто́н, -ну.

cieplny *fiz.* теплови́й.

ciepluchny *pieszcz. див.* **cieplutki.**

cieplusieńki 1) *пестл.* тепле́сенький; 2) *(зовсім теплий)* теплі́сінький.

cieplusieńko 1) тепле́сенько; 2) теплі́сінько. *Пор.* **cieplusieńki.**

cieplutki *pieszcz.* тепле́нький.

cieplutko *pieszcz.* тепле́нько.

ciepławy теплува́тий, тепле́нький.

ciepło I *n.* 1) тепло́; 7 stopni ~ła 7 гра́дусів тепла́; *перен.* mówić z ~łem говори́ти те́пло; 2) *(якість, властивість)* теплота́, те́плість, -лості; ~ powietrza теплота́ пові́тря; 3) *фіз.* теплота́; ~ utajone захо́вана (лате́нтна) теплота́; ~ właściwe пито́ма теплота́.

ciepło II *przsł.* те́пло; ~ się robi теплі́є, теплі́шає, ро́биться (стає́) те́пло; ~ się ubierać те́пло одяга́тися; ◊ *розм. жарт.* trzymaj się ~! бува́й здоро́в! трима́йсь!

ciepłobarwność *ż., fiz.* термохро́з, -зу.

ciepłodajność *ż., fiz.* теплопродукти́вність, -ності.

ciepłojemność *ż., fiz.* теплоє́мкість, -кості.

ciepłokres, -su, *m., meteor.* термо́граф.

ciepłokrwiste, -tych, *zool.* теплокро́вні, -них.

ciepłomierz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* тепломі́р, -ра.

ciepłonośny теплоно́сний.

ciepłorodność *ż., fiz.* теплотво́рність, -ності.

ciepłorodny *fiz.* теплотво́рний.

ciepłostan, -nu, *m., meteor.* сере́дня температу́ра.

ciepłostka *ż., fiz.* кало́рія.

ciepłość *ż.* те́плість, -лості.

ciepłota *ż.* теплота́.
ciepłownia *ż., tech.* теплоелектроста́нція.
ciepły те́плий; *перен.* **~łe** p r z y j ę c i e те́плий прийо́м, -му; s ł o w o **~łe** те́пле сло́во; ◊ *перен. жарт.* **~ła** w d ó w k a бага́та вдови́чка; d a ć c o **~łą** r ę k ą переда́ти що в спа́дщину ще за життя́; *перен. iрон.* **~ła** w o d a (**~łe** k l u s k i) ле́мішка, кваша, маму́ла, бамбу́ла.
cierkać *див.* **ćwierkać.**
cierkanie *n. див.* **ćwierkanie.**
cierknąć *dok. див.* **ćwierkać.**
cierlica *ż., roln.* те́рниця, те́рлиця, тіпа́лка.
cierniса *ż., zool. (maja)* павука́нь колю́чий.
ciernić, -nię, -nisz, -nił обгоро́джувати терніко́м, терни́ти.
ciernie *blm., n.* терни́, -нів, те́рня.
cierznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli зароста́ти терна́ми (те́рням).
ciernik *m.* 1) *ixт. (gastrosteus aculeatus)* колю́чка звича́йна; 2) *eнт. (hispa)* терню́х, -ха́; 3) *бот. (lycium)* пові́й, -во́ю.
cierniopłetwe, -wych, *icht.* колючопе́рі, -рих.
cierniopromienne, -nych, *icht. див.* **cierniopłetwe.**
cierniowaty 1) терноподі́бний; 2) *(з терням)* терни́стий.
cierniowy 1) терно́вий, терено́вий; 2) *перен.* терно́вий; **~wa** k o r o n a терно́вий віно́к, -нка́; ◊ **~** p ł o t терно́вий живоплі́т, -пло́ту; *анат.* w y r o s t e k **~** *(processus spinosus)* ости́стий (терни́стий) па́росток (відро́сток).
cierniówka *ż. (ягода)* те́рен, -рну.
ciernisko *n.* 1) за́рості терніку́, терни́к, -ку́, тернови́ще; 2) *збiл.* те́рня.
ciernistość *ż., bezp., przen.* терни́стість, -тості.
ciernisty *bezp., przen.* терни́стий; **~ta** d r o g a терни́стий шлях (*род.* шля́ху́), терни́ста путь, -ті́.
cierny *spec.* тертко́вий.
cierń, *lm.* **-nie,** *m.* колю́чка; *(розм. — ще)* шпи́лька, шпи́чка; g d z i e ż j e s t r ó ż a b e z **~ni?** нема́є троя́нди без колючо́к.
cierpiący хво́рий; ◊ **~** n ę d z ę яки́й (що) живе́ в злидня́х; z a d a n i e n i e **~ce** z w ł o k i невідкла́дне завда́ння.
cierpieć, -pię, -pisz, -piał, -pieli 1) стражда́ти; t y l e **~piałem** я так страждáв; 2) *(переносити)* терпі́ти, -плю́, -пиш; **~** g ł ó d терпі́ти го́лод; n i e **~** (kogo) не терпі́ти (кого́); r z e c z n i e **~pi** z w ł o k i спра́ва нега́йна (невідкла́дна), спра́ва не те́рпить зволіка́ння; 3) (na co) *(про стан здоров'я)* хворі́ти (на що *i* чим); **~** n a b ó l z ę b ó w хворі́ти на зу́би (зуба́ми).
cierpienie *n.* 1) стражда́ння; 2) хворо́ба. *Пор.* **cierpieć** 1, 3.
cierpiętnik, *lm.* **-cy,** *m., iron.* стра́дник, стражда́льник, страда́лець, -льця.
cierpkawy терпкува́тий.
cierpki 1) терпки́й; **~kie** w i n o терпке́ вино́; 2) *перен.* нелюб'я́зний, нелaска́вий; *(про міну)* ки́слий; *(про слова)* докі́рливий.
cierpko 1) те́рпко; 2) нелюб'я́зно, нелaска́во. *Пор.* **cierpki.**
cierpkość *ż.* 1) те́рпкість, -кості; 2) нелюб'я́зність, -ності, нелaска́вість, -вості. *Пор.* **cierpki.**
cierpliwie терпля́че, терпели́во.
cierpliwość *ż.* 1) терпля́чість, -чості, терпели́вість, -вості; 2) *(стан)* терпі́ння, терпе́ць, -пцю́ *(розм.)*; u z b r o i ć s i ę w **~** запасти́ся терпі́нням; **~** s i ę w y c z e r p a ł a терпе́ць увірва́вся.
cierpliwy терпля́чий, терпели́вий.
cierpnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) те́рпнути; *(від страху — ще)* ціпені́ти; 2) става́ти терпки́м.
cierzeniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., ryb.* сак, риба́льська сі́тка.
ciesak *m., tech.* тесло́, ба́рда.
ciesielczyk, *lm.* **-ki,** *m.* 1) *заст.* тесля́рський у́чень, -чня; теслярчу́к, -ка́; 2) син тесляра́ (те́слі), тесляре́нко.

ciesielka *ż. див.* **ciesielstwo.**
ciesielski теслярський.
ciesielstwo *n.* теслярство.
ciesiołka *ż., pot. див.* **ciesielstwo.**
cieszyć, -szę, -szysz, -szył радувати, -дую, -дуєш, тішити; //~ **się** (z czego) радіти (з чого), радуватися, тішитися (ким, чим); ◊ ~ dobrą opinią мати добру репутацію; ~ wielkim zainteresowaniem викликати великий інтерес (велике зацікавлення); ~ zaufaniem мати довір'я (довіру); zebrania ~szą się dużą frekwencją збори охоче відвідують.
Cieszyn *m.* Тешен.
cieśla, -li, *lm.* **-le,** *m.* тесляр, -ра, тесля.
cieślarnia *ż.* теслярська майстерня.
cieślarstwo *n. див.* **ciesielstwo.**
cieśnić, -nię, -nisz, -nił тіснити.
cieśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставати тісним, тіснішати.
cieśnina *ż.* 1) тіснина; 2) *(в горах)* ущелина, міжгір'я, межигір'я; 3) *(на морі)* протока; ◊ *анат.* ~ gardła *(isthmus faucium)* вхід у зів.
cieśń *ż.* 1) *анат. (isthmus)* вхід (*род.* входу), перемичка, перешийок, -шийка; 2) *див.* **cieśnina** 1.
cietrzew, -wia, *lm.* **-wie,** *m., orn.* 1) тетерев, тетерюк, -ка, тетеря, тетервак, -ка; 2) *перен.* недотепа, роззява; ◊ ~ głuchy глухар, -ря.
cietrzewi тетерячий.
cietrzewka *ż., orn.* тетерка, тетерючка.
cięcie *n.* 1) різання; рубання; *пор.* **ciąć** 1; 2) *(гострим знаряддям)* удар, -ру; 3) *мед. (sectio)* розтин, -ну; cesarskie ~ кесарів розтин; 4) *сад.* підрізка; ◊ (za) jednym ~ciem одним махом, з одного маху.
cięciwa *ż.* 1) тятива; 2) *мат.* хорда.
cięciwomierz, *lm.* **-rze,** *wojs., m.* хордокутомір, -ра.
cięgi, cięgów *blp., pot.* 1) прочухан, прочуханка; dać komu ~ дати кому прочухана; 2) *перен.* невдача; *підсил.* поразка; wziąć ~ зазнати невдачі (поразки).
cięgiel, -gla, *lm.* **-gle,** *m.* 1) *зал.* тяга тягового апарата; 2) *див.* **cyngiel.**
cięgło *n., kol.* зчіпка, упряжний прилад, -ду.
ciętość *ż.* гострість, -рості. *Пор.* **cięty** 2.
cięty 1) різаний; rana ~ta різана рана; 2) *(перен. — ущипливо дотепний)* гострий; ~ta odpowiedź гостра відповідь, -ді; ~te pióro гостре перо; ◊ *мед.* ~te bańki кровососні банки, -нок; *с.-г.* ~te ziarno *(дроблена крупа)* січка; kwiaty ~te зрізні квіти, -тів.
ciężar, -ru, *m.* 1) вага *(лише в одн.)*, важка річ (*род.* речі); uginać się pod ~rem згинатися під вагою; 2) *перен.* тягар, -ря; wziąć na siebie ~ взяти на себе тягар; być komu ~rem бути тягарем для кого; 3) *фіз.* вага; ~ właściwy (gatunkowy) питома вага; ~ atomowy атомна вага; ◊ *ek.* ~ry gruntowe податки від земельної власності (на земельну власність).
ciężarek, -rka, *m.* гиря; *зменш.* гирка, важок, -жка.
ciężarność *ż.* вагітність, -ності.
ciężarny 1) навантажений; 2) *(про жінку)* вагітна; 3) *перен.* багатий (на що); чреватий (чим) *(рідка)*; ~ w następstwa багатий на наслідки.
ciężarowy вантажний; ◊ automobil ~ вантажний автомобіль, вантажна машина; pociąg ~ товарний поїзд.
ciężarówka *ż.* грузовик, -ка.
ciężeć, -żeję, -żejesz, -żał, -żeli *див.* **ciążyć.**
ciężenie *n. див.* **ciążenie.**
ciężkawy важкуватий, важкенький.
ciężki 1) *прям., перен.* важкий; *військ., перен.* ~ka artyleria

важка́ артиле́рія; *військ.* **~kie** dział o важка́ гарма́та; **~kie** metale важкі́ мета́ли, -лів; ~ styl важки́й стиль, -лю; 2) *(перен. — трудний, болісний)* тяжки́й; ~ poród а) тяжкі ро́ди (поло́ги); б) *жарт.* тяжка́ спра́ва; ~ cios тяжки́й уда́р, -ру; ◊ *військ.* ~ karabin maszynowy станко́вий куле́ме́т; *жарт.* ~ idiota по́вний (кру́глий) ідіо́т; ~ błąd гру́ба по́ми́лка.

ciężko 1) ва́жко; ~ chodzić ва́жко ходи́ти, -джу́, -диш; 2) тя́жко; ~ ranny тя́жко пора́нений; ~ mi na sercu мені́ тя́жко на се́рці; ~ przewinić się тя́жко провини́тися (проступи́тися); ◊ ~ mówić за̄ іка́тися, наси́лу говори́ти, бу́ти недорі́кою. *Пор.* **ciężki.**

ciężkomierz, *lm.* **-rze,** *fiz., m. див.* **areometr.**

ciężkomówny 1) заї́куватий; (з *невиразною вимовою)* косноязи́чний, недорі́куватий, недомо́вний; 2) з витієва́тим сти́лем.

ciężkomyślny *pot.* важкоду́м.

ciężkonogi 1) *(у ходьбі)* важки́й; 2) *перен.* важки́й на піді́йо́м.

ciężkostrawny нелегкостра́вний, нестра́вний.

ciężkość *ż.* 1) ва́жкість, -кості; 2) тя́жкість; ~ choroby тя́жкість хворо́би; *пор.* **ciężki;** 3) *фіз.* вага́; środek **~ci** центр ваги́.

ciężkowaty важкува́тий, важке́нький.

ciężkozbrojny *wojs., hist.* тяжкоозбро́єний.

ciężyć *див.* **ciążyć.**

ciocia *ż.* ті́тка.

ciocin ті́тчин.

ciołek, -łka, *m.* бичо́к, -чка́.

cios, -su, *m.* 1) *прям., перен.* уда́р, -ру; jednym **~sem** (od jednego **~su**) одни́м уда́ром, з одного́ уда́ру; odbić ~ відби́ти (пари́рувати) уда́р; ~ rozstrzygający (ostateczny) виріша́льний (оста́то́чний) уда́р; zadać komu ~ завда́ти кому́ уда́р; *перен.* ~ bolesny тяжки́й уда́р; 2) те́саний ка́мінь, -меню; *(рідше)* те́сане де́рево, тес, -су.

ciosać, ciosam, ciosasz (*a.* **cieszę, cieszesz**), **ciosał** теса́ти (тешу́, те́шеш); *перен.* ~ komu kołki na głowie теса́ти кому́ кіл на голові́.

ciosanie *n.* теса́ння.

ciosany те́саний; **~ne** drzewo те́сане де́рево.

ciosarka *ż., tech.* теса́льна маши́на.

ciosowy тесо́вий; kamień ~ тесо́вий ка́мінь, -меню; ◊ *спорт.* ruch ~ за́мах, -ху.

ciota *ż., zgr.* ті́тка.

ciotczany *див.* **ciotczyn.**

ciotczyn ті́тчин.

cioteczka *ż., pieszcz.* ті́точка, ті́тонька, тіту́ся.

cioteczny двою́рідний; ~ brat двою́рідний брат, ті́тчин син.

ciotka *ż.* ті́тка.

ciotkować, -kuję, -kujesz, -kował (komu) *pot.* виступа́ти в ро́лі ті́тки; *(перен. — ще)* пі́клува́тися (дба́ти) (про ко́го).

ciotuchna *ż., pieszcz. див.* **cioteczka.**

ciotula *ż., pieszcz. див.* **cioteczka.**

ciotunia *ż., pieszcz. див.* **cioteczka.**

cip! cip! *wkrz.* ціп! ціп!

cipka *ż., dziec. (про курча)* ці́пка, ці́па.

ciroza *ż., med. (cirrhosis)* циро́з, -зу, змо́рщування.

cis I *m.* тис, -са; *(про деревину)* тис, -су.

cis II *muz.* до дієз.

Cisa *ż.* Ти́са.

cisak *m.* гніди́й, -до́го, гнідко́, гніда́н, -на́.

cisawica *ż., med. (Addisoni morbus)* хворо́ба Аддісо́на, бро́нзова хворо́ба.

cisawy *(про коня)* ясногніди́й, кашта́новий.

ciskać, cisnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli шпурля́ти, шпурну́ти, швирга́ти, швиргону́ти; ~ kamienia-

mi шпурляти камінням; ◊ ~ pieniędzmi сіяти (розкидатися) грішми; //~ się (в гніві) кидатися, кинутися, метатися, метнутися, борсатися; ◊ перен. ~ jak ryba na wędce битися як риба об лід.
cisnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli 1) давити, -влю, -виш; (про взуття) муляти, мулити; 2) (na kogo) перен. натискати, натискувати, -кую, -куєш, тиснути (на кого); 3) (книжки) друкувати, -кую, -куєш; **ciśnięto** w drukarni uniwersyteckiej видруковано в університетській друкарні; 4) (kogo, co) перен. гнітити (гнічу, гнітиш); 5) (горіхи) розколювати, -люю, -люєш; //~ **się** протискуватися, пропихатися, протовплюватися, -люються, -люєшся; ◊ różne myśli ~**ną** mi się do głowy різні думки лізуть мені в голову.
cisowate, -tych, bot. (taxineae) тисові, -вих.
cisowy тисовий.
cisza ż. тиша; ◊ ~ morska штиль, -лю.
ciszyć, -szę, -szysz, -szył втихомирювати, -рюю, -рюєш; //~ **się** втихомирюватися.
ciśnienie n., fiz., med. тиск, -ку, тиснення; фіз. ~ atmosferyczne атмосферне тиснення; мед. ~ krwi кров'яний тиск.
ciu! wkrz. 1) (вираз смакового задоволення) тц; 2) (на свиней) еса, аціо, ачу!
ciuciubabka ż. піжмурки, -рок, жмурки; прям., перен. grać z kim w ~**kę** грати(ся) з ким в піжмурки.
ciułacz, lm. **-cze,** m. скнара.
ciułać складати копійку до копійки; (виявляти скупість) скнарити, скнарувати, -рую, -руєш.
ciup: złożyć usta w ~ зібрати губи на шнурок.
ciupa ż., pot. 1) (невеличка погана кімнатка) хижа, хижка; 2) (тюрма) холодна, -ної, буцегарня; wpakować kogo do ~**py** засадити кого в холодну (в буцегарню).
ciupać, -pię, -piesz, -pał, ciupnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (сокирою) цюкати, цюкнути.
ciupaga ż. 1) палиця-топірець татранських горян (верховинців); 2) поганенька сокира, сокирчина, цюкалка.
ciupanina ż., pot. цюкання.
ciupas: odesłać ~**sem** przest. відправити етапним порядком (етапом, по етапу).
ciupka ż., zdr. див. **ciupa** 1.
ciupnąć див. **ciupać.**
ciur! wkrz. (звук текучої рідини) цюр! дзюр! (на домашню птицю) ~, ~ ціп, ціп!
ciura, -ry, lm. **-ry** a. **-rowie,** m. 1) розм. нездара, роззява, гава; 2) іст. джура.
ciurczeć, -czę, -czesz, -czał, -czeli див. **ciurkać.**
ciurkać, ciurknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (про воду) дзюрчати, -чу, -чиш, задзюрчати, дзюркотати, -кочу, -кочеш, задзюркотати, дзюркотіти, -кочу, -котиш, задзюркотіти, журчати, зажурчати; 2) (про птахів) цвірінькати, цвірінчати, цвірінькнути; 3) (про комах) цвірчати, зацвірчати, цвіркати, зацвіркати, сюрчати, засюрчати.
ciurkiem przsl. цюрком, дзюрком.
ciurknąć див. **ciurkać.**
ciwun, lm. **-ni,** m., hist. тивун, -на.
ciżba ż. 1) тиск, -ку, тиснява, давка; 2) (про збіговище людей) натовп, -пу (лише в одн.), юрба, юрма.
ciżemka ż., zdr. див. **ciżma.**
ciżma ż., arch. рід шнурованого черевика.
cklenie n. нудота.
ckliwica ż., bot. (scilla) проліска, пролісок, -ска.
ckliwie див. **ckliwo.**
ckliwo нудотно; ◊ ~ mi мені нудить, мені нудно.

ckliwość *ż.* 1) нудóтність, -ності; 2) *мед.* *(nausea)* нудóта.

ckliwy 1) нудни́й; *перен.* ~**we** gadanie нуднá балаканйна; 2) *(що викликає нудоту)* нудóтний; ~ zapach нудóтний зáпах, -ху.

cknić: ckni mi **się** менé нýдить.

clearing, -gu, *m., fiz.* клíринг, -гу.

clić, clę, clisz, clił 1) накладáти ми́то, обкладáти ми́том; 2) сплáчувати ми́то.

cło *n.* ми́то; ~ ochronne охорóнне ми́то; ~ nałożyć наклáсти ми́то; ~ opłacić сплати́ти ми́то; ~ przywozowe ввізнé ми́то.

cłowy *див.* **celny** II.

cmentarnik, *lm.* **-cy,** *m.* кладови́щенський стóрож.

cmentarny кладови́щенський.

cmentarz, *lm.* **-rze,** *m.* клáдовище; *(при церкві)* цви́нтар, -ря.

cmentarzowy *див.* **cmentarny.**

cmentarzysko *n.* 1) *збіл.* вели́ке клáдовище; 2) *археол.* старови́нне клáдовище, поля́ похова́ння.

cmok! *wkrz.* цмок!

cmokać, cmoknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli цмóкати, цмóкнути.

cmokanie *n.* цмóкання.

cmoknąć *див.* **cmokać.**

cna: do ~ до рéшти, до остáнку, дотлá, доще́нту, геть-чи́сто.

cnota *ż.* 1) доброчéсність, -ності, чеснóта; 2) *(лише в мн.)* дóблесть, -ті; ~**ty** obywatelskie громадя́нська дóблесть; ◊ ~**ty** konia позити́вні я́кості коня́.

cnotka *ż.* 1) удáвана (лицемíрна) доброчéсність, -ності; 2) *(перен. — про людину)* лицемíр, -ра, святéнник, святóша.

cnotliwie доброчéсно, чеснотли́во.

cnotliwiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., iron., pobłaż.* прáведна душá.

cnotliwość *ż.* доброчéсність, -ності.

cnotliwy доброчéсний, чеснотли́вий.

cny *arch.* шанóвний.

co *zaim.* 1) *(питальний)* що; ~ ci jest? що з тобóю?; 2) *(неозначений)* що; opowiedz ~ ciekawego розкажи́ що цікáве; 3) *(відносний) (із співвідносним словом у головному реченні)* що; to, ~ mówisz, jest słuszne те, що ти говóриш, слу́шне; *(лише в називному і знахідному)* що; towarzysz ~ był tu wczoraj товáриш, що був тут учóра; ◊ jak przyjdzie ~ do czego як при́йде до дíла, як дíйде(ться) до чóго; ~ do grosza до (остáнньої) копíйки; ~ do wiadomej ci sprawy щóдо відóмої тобí спрáви; *прик.* ~ głowa, to rozum що головá, то й рóзум; ~ gorszy щонайгíрший (якнайгíрший); ~ koń wyskoczy нáвскáч, вскóки, навскóки, скóком; *прик.* ~ kraj, to obyczaj що край, то й звичáй, що крини́ця, то й води́ця; ~ krok на кóжному крóці; krzyczeć ~ głosu кричáти на все гóрло (на весь гóлос), горлáти; ~ lepszy щонайкрáщий (щонайлíпший, щонайлу́ччий, якнайкрáщий, якнайлíпший, якнайлу́ччий); ~ mi tam! е, що менí! nie ma ~ czekać нíчого (немá чогó) чекáти; nie ma ~, trzeba się wrócić нíчóго не вдíєш (нíчого роби́ти), трéба поверну́тися (верну́тися); ~ nie pół worka мáло не (трóхи не) полови́ну мішкá (півмішкá); artysta ~ się zowie арти́ст, що назива́ється; wyciąć wszystkich ~ do jednego (~ do nogi) ви́різати всіх до óдного (до ноги́); *розм.* ~ tu czekasz чогó тут чекáєш; ~ za wieczór! що за вéчір! *арх.* ~ zacz? що за оди́н? хто таки́й? ~ z grubsza а) сяк-тáк, так-ся́к; б) здебíльшого.

co bądź *zaim.* що-нéбудь, будь-щó.

co chwila *przsł.* щохвили́ни.

co chwilę *przsł.* *див.* **co chwila.**

co do joty *przsł.* точнíсінько.

codziennie щоде́нно.
codzienny щоде́нний; g a z e t a **\~na** щоде́нна газе́та; ◊ a r t y k u ł y **\~nej** p o t r z e b y това́ри широ́кого вжи́тку (ширвжи́тку).
co dzień *przsł.* щодня́.
cofacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* кла́віш зворо́тного хо́ду.
cofać, cofnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) подава́ти наза́д, пода́ти наза́д; **\~fnąć** k o n i e пода́ти наза́д ко́ней; *(годинник)* перево́дити наза́д, перевести́ наза́д; 2) *перен.* бра́ти наза́д, взя́ти наза́д; **\~fnąć** o b i e t n i c ę взя́ти наза́д обіця́нку; *офіц.* касува́ти, -су́ю, -су́єш, скасо́вувати, -вую, -вуєш, скасува́ти; **\~fnąć** r o z k a z скасува́ти нака́з; ◊ **\~fnąć** r ę k ę відхопи́ти (відсмикну́ти) ру́ку; //**\~ się** 1) подава́тися наза́д, пода́тися наза́д, відступа́ти, відступи́ти, -плю́, -пиш; 2) *військ.* відступа́ти, відступи́ти; 3) (z czym) *перен.* відмовля́тися, відмо́витися, -влюся, -вишся (від чо́го); ◊ n i e **\~fnąć się** p r z e d o b o w i ą z k i e m не занедба́ти (не занеха́яти) обо́в'язку.
cofanie się *n., wojs. див.* **odwrót.**
cofnąć *див.* **cofać.**
cofnięcie *n.* 1) пода́ння наза́д; переве́дення наза́д; 2) взяття́ наза́д, скасува́ння; *пор.* **cofać;** //**\~ się** 1) пода́ння наза́д, ві́дступ, -пу; 2) ві́дступ; 3) відмо́влення. *Пор.* **cofać się.**
co godzina *przsł.* щогоди́ни.
co godzinę *przsł. див.* **co godzina.**
cogodzinny щогоди́нний.
co godziny *przsł. див.* **co godzina.**
co gorsza *wyraz modalny* найгі́рше те, що...
cokolwiek I *zaim.* що-не́будь, будь-що́; ◊ **\~** m u d a s z, s t r a c i що б йому́ не да́в, змарну́є; **\~** b y b y ł o що́ б не було́.
cokolwiek II *przsł.* тро́хи, де́що.
cokolwiek bądź *zaim. див.* **cokolwiek** I.
cokół, -kołu, *m., archit.* цо́коль, -лю.
co krok *przsł.* на ко́жному кро́ці.
comber, -bra, *m., kul.* філе́ *(невідм.)*; поля́двиця *(рідко)*.
comberek, -rka, *m, zdr. див.* **comber.**
co miesiąc *przsł.* щомі́сяця, щомі́сячно.
comiesięczny щомі́сячний.
co najmniej *przsł.* щонайме́нше.
co najwięcej *przsł.* щонайбі́льше.
co najwyżej *przsł. див.* **co najwięcej.**
conferencier, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* конферансьє́ *(невідм.)*.
conocnie щоно́чі, ко́жної но́чі, щоні́чно.
conocny щоні́чний.
co pary *przsł.* щоду́ху.
co pędu *przsł.* ми́ттю, вмить, цю ж мить.
co prawda *wyraz modalny* щопра́вда, пра́вда.
co prędzej *przsł.* мерщі́й, хутчі́й.
coraz щора́з; **\~** w y ż e j щора́з (все) ви́ще; **\~** l e p i e j щора́з (все) кра́ще (лі́пше).
corocznie щоро́ку, щорі́чно.
coroczny щорі́чний.
co rok *przsł. див.* **co roku.**
co roku *przsł.* щоро́ку, щорі́чно.
co rusz *przsł.* щохвили́ни.
co rychlej *przsł.* мерщі́й, хутчі́й.
co sekundę *przsł. див.* **co sekundy.**
co sekundy *przsł.* щосеку́нди.
co sił *przsł.* щоси́ли.
Costarica *ż.* Ко́ста-Рі́ка.
coś I *zaim.* щось; p o w i e d z i e ć **\~** w e s o ł e g o сказа́ти щось весе́ле.
coś II *przsł.* 1) чого́сь; **\~** n i e p r z y c h o d z i чого́сь не прихо́дить; 2) *(приблизно)* щось із; **\~** d w a m i e s i ą c e щось із два мі́сяці, яки́хось два мі́сяці.
cośkolwiek *див.* **cokolwiek** I.
coś niecoś *przsł.* де́що.
co tchu *przsł.* щоду́ху.
co tydzień *przsł.* щоти́жня.
cotygodniowy щотижне́вий, тижне́вий.
co tylko тільки що, тільки-но, що́йно.

co wieczór *przsł.* щовечір, щовечора.
córa *ż.* *див.* **córka.**
córeczka *ż., zdr., pieszcz.* доня, донька.
córka *ż.* дочка.
córuchna *ż., pieszcz.* донечка, доочечка.
córunia *ż., pieszcz.* *див.* **córuchna.**
córusia *ż., pieszcz.* *див.* **córuchna.**
córuś *ż., pieszcz.* *див.* **córuchna.**
cóż *zaim.* що ж.
cuchnący, смердючий, зловонний, вонючий.
cuchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli смердіти, -джу, -диш, воняти (чим).
cuchnienie *n.* *див.* **cuchnięcie.**
cuchnięcie *n.* сморід, -роду.
cucić, -cę, -cisz, -cił приводити до притомності (кого).
cud, -du, *lm.* **-da** *a.* **-dy,** *m.* чудо (*мн.* чудеса); диво *(заст.)*; *перен.* **~dów** d o k a z y w a ć робити (творити) чудеса.
cudacki *див.* **cudaczny.**
cudactwo *n.* 1) дивацтво, чудацтво; 2) *(розм. — річ)* чудеса, -дес.
cudaczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli ставати диваком (чудаком).
cudaczka *ż.* дивачка, чудачка, чудна, -ної.
cudacznie 1) по-дивацькому, почудацькому; 2) чудно, дивно. *Пор.* **cudaczny.**
cudaczność *ż.* *див.* **cudactwo** 1.
cudaczny 1) чудацький, дивацький; 2) *(дивовижний)* чудний, дивний.
cudaczyć, -czę, -czysz, -czył химерувати, -рую, -руєш, чудити, -диш, -дить, дивачити.
cudak, *lm.* **-cy** *a.* **-ki,** *m.* дивак, -ка, чудак, чудний, -ного.
cudem *przsł.* (якимсь) чудом, дивом; **~** u n i k n ą ć ś m i e r c i (якимсь) чудом (дивом) уцілiти.
cudnie чудово.
cudny чудовий.
cudo *n.* 1) чудасія *(розм.)*; 2) *див.* **cud.**
cudotwórca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* чудотворець, -рця.
cudotwórczość *ż.* чудотворна сила, чудодійність, -ності.
cudotwórczy чудотворний, чудодійний.
cudować się, -duję, -dujesz, -dował чудуватися, -дуюся, -дуєшся.
cudowisko *n.* *(незнане явище)* чудо, диво.
cudownie 1) чудово; 2) *див.* **cudem.**
cudowność *ż.* 1) чудесність, -ності; 2) чудовість, -вості. *Пор.* **cudowny.**
cudowny 1) чудесний; 2) *перен.* чудовий; **~ne** d z i e c k o вундеркінд.
cudze, -dzego *n.* чуже, -жого.
cudzo чужо.
cudzokrajowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., przest.* *див.* **cudzoziemiec.**
cudzołożca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., przest.* *див.* **cudzołożnik.**
cudzołożnica *ż., przest.* перелюбниця.
cudzołożnik, *lm.* **-cy,** *m., przest.* перелюбник, перелюбець, -бця.
cudzołożny *przest.* перелюбний.
cudzołożyć, -żę, -żysz, -żył *przest.* перелюб чинити, -ню, -ниш, перелюбствувати, -вую, -вуєш.
cudzołóstwo *n., przest.* перелюбство, перелюб, -бу.
cudzoziemczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli *див.* **cudzoziemczyć się.**
cudzoziemczyć, -czę, -czysz, -czył денаціоналізувати, -зую, -зуєш; *//***~ się** денаціоналізуватися.
cudzoziemiec, -mca, *lm.* **-mcy,** *m.* іноземець, -мця, чужоземець.
cudzoziemka *ż.* іноземка, чужоземка.
cudzoziemski іноземний, чужоземний.
cudzoziemszczyzna *ż.* іноземщина, чужоземщина.
cudzy чужий; ż y ć **~dzym** k o s z t e m жити на чужі кошти (чужим коштом); ◊ b a w i ć s i ę

~**dzym** k o s z t e m глузувáти, потішáтися над ким.
cudzysłów, -słowu, *m., gram.* лапкú, -пóк.
cug, -gu, *m.* 1) *(чотири- а. шестикінний запряг)* цуг, -гу; 2) *(повітряний)* прóтяг, -гу; 3) *мисл.* ключ птахів; 4) *розм. див.* **ciąg** 3.
cugle, -li, *blp.* поводú, -дíв, повíддя; p o p u ś c i ć ~**li** попустúти поводú; ◊ *перен.* p u ś c i ć ~ c z e m u дáти вóлю чому; *перен.* t r z y m a ć k o g o ś w ~**lach** тримáти когó в шóрах.
cugowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* цуговúй кінь (*род.* коня́).
cugowy цуговúй.
cukier, -kru, *m.* цýкор, -кру, сáхар, -ру; f a b r y k a ~**kru** цукрóвий (сáхарний) завóд, -ду, цукровáрня.
cukierek, -rka, *m.* цукéрок, -рка, цукéрка, конфéта; ~ n a d z i e w a n y цукéрок з нáчинкою.
cukierenka *ż., zdr.* невелúчка кондúтерська, -кої.
cukierkowy 1) цукéрковий, конфéтний; 2) *перен.* солодкувáтий, солодéнький.
cukiernia *ż.* кондúтерська, -кої.
cukierniany кондúтерський.
cukiernica *ż. див.* **cukierniczka.**
cukiernictwo *n.* кондúтерське виробнúцтво.
cukierniczka *ż.* 1) сáхарниця; 2) *(про жінку)* кондúтер, -ра.
cukierniczy кондúтерський.
cukiernik, *lm.* **-cy,** *m.* кондúтер, -ра.
cukrodajny *bot.* цукронóсний, сахаронóсний.
cukromierz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* сахарúметр, -ра.
cukrowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał засáхарюватися, -рююся, -рюєшся, зацукрóвуватися, -вуюся, -вуєшся, цукрувáтіти.
cukrować, -ruję, -rujesz, -rował сáхарúти, цукрувáти, -рýю, -рýєш.
cukrowany 1) цукрóваний; 2) *перен., несхв.* медóвий, солóдкий; ~**ne** s ł ó w k a медóві (солóдкі) словá (*род.* слів).
cukrowar, *lm.* **-rowie,** *m., spec. див.* **cukrownik.**
cukrowarnia *ż., spec. див.* **cukrownia.**
cukrowarstwo *n., spec. див.* **cukrownictwo.**
cukrowaty цукрúстий, сахарúстий.
cukrowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot.* цукрóва (сáхарна) тростúна.
cukrownia *ż.* цукрóвий (сáхарний) завóд, -ду, цукровáрня.
cukrowniany цукровáрний; ◊ r o b o t n i k ~ цукровúк, -кá, сáхарник.
cukrownictwo *n.* цукрóва (сáхарна) промислóвість, -вості, цукровáрство.
cukrowniczy *spec.* цукровáрний.
cukrownik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* 1) цукровáр, -ра, сахаровáр; 2) *(дорев. — про власника)* цукрозавóдчик.
cukrowy 1) цукрóвий; *мед.* ~**wa** c h o r o b a цукрóва хворóба, діабéт, -ту; 2) *перен. див.* **cukrowany** 2.
cukry, -rów, *blp.* кондúтерські вúроби, -бів; лáсощі, -щів, сóлодощі.
cukrzany 1) зрóблений з цýкру, цукрóвий; f i g u r k i ~**ne** фігýрки з цýкру; 2) *перен. див.* **cukrowany** 2.
cukrzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał *див.* **cukrowacieć.**
cukrzyca *ż., med. (diabetes mellitus)* цукрóва хворóба, діабéт, -ту.
cukrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *див.* **cukrować.**
cuma *ż., mor.* швáртóв, прив'язнúй трос, причáл, -лу.
cumować, -muję, -mujesz, -mował *mor.* пришвартóвувати, -вую, -вуєш, причáлювати, -люю, -люєш.
cumowanie *n., mor.* пришвартóвування, причáлювання.
cup! *wkrz.* хап! лап!
cupnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli

1) припáсти до землí; 2) *(ногою)* тýпнути.
curie *nieodm., n., chem.* кюрí *(невідм.).*
curiosum *n. див.* **kuriozum.**
cwał, -łu, *blm., m.* галóп, -пу.
cwałem *przsł.* галóпом.
cwałować, -łuję, -łujesz, -łował галопувáти, -пýю, -пýєш.
cwałowanie *n.* їздá галóпом.
cwaniak, *lm.* **-ki,** *m., pouf.* спрúтник, бúтий жак.
cwany *pouf.* спрúтний.
cwelich *m., tkac.* тик, -ку.
cwelichowy *tkac.* тúковий.
cwikier, -ru, *m.* пенснé *(невідм.).*
cybuch *m.* 1) чубýк, -кá, цибýх, -хá; 2) *спец.* видувáльна трýбка.
cybuchowy чубукóвий.
cybuszek, -szka, *m., zdr.* невелúчкий чубýк, -кá, цибушóк, -шкá, чубучóк, -чкá.
cyca(s)ty *rub.* грудúстий.
cycero *m., druk. (шрифт)* цúцеро.
cycerone *m. див.* **cicerone.**
cyd(e)r, -dru, *m.* сидр, -ру.
cyferblat, -tu, *rzadziej* **-ta,** *m.* 1) циферблáт; 2) *фам.* облúччя, лицé, фізіонóмія; пúка *(вульг.).*
cyfra *ż.* 1) цúфра; 2) *(таємний знак)* шифр, -ру; ◊ l i s t **~rami** p i s a n y шифрóваний лист, -тá.
cyfrować, -ruję, -rujesz, -rował 1) цифрувáти, -рýю, -рýєш; 2) *(таємними знаками)* шифрувáти; 3) *(у татранських горян)* вишивáти узóрами.
cyfrowanie *n.* 1) цифрувáння; 2) шифрувáння; 3) вишивáння узóрами. *Пор.* **cyfrować.**
cyfrowany I 1) цифрóваний; 2) шифрóваний; 3) узóрчатий, узóристий. *Пор.* **cyfrować.**
cyfrowany II, **-nego,** *m.* тáнець пóльських горя́н (татрáнських горя́н).
cyfrowo цúфрами, за допомóгою цифр.
cyfrowy 1) цифровúй; 2) *(рідко — про таємне письмо)* шифрóваний.
cyga *ż.* дзúга; k r ę c i ć s i ę j a k **~** крутúтись як дзúга.
Cygan, *lm.* **-nie,** *m.* цúган.
cyganek, -nka, *m.* 1) складáний нóжик з дерев'я́ною колóдочкою; 2) піч з англíйською плитóю.
cyganeria *ż.* богéма.
cyganić, -nię, -nisz, -nił *pot.* обмáнювати, -нюю, -нюєш, обдýрювати, -рюю, -рюєш.
Cyganka *ż.* цигáнка.
cyganka *ż. (смуглява жінка)* цигáнка, смугля́вка.
cygański цигáнський.
cygaństwo *n.* 1) *зб.* цигáни, -нів; 2) цигáнські звичáї (*род.* звичáїв).
cygareta *ż.* сигарéта.
cygaretka *ż., zdr.* сигарéтка.
cygarnica *ż.* 1) папірóсниця, портсигáр, -ра, цигáрниця; 2) *див.* **cygarniczka** 1.
cygarniczka *ż.* 1) мундштýк, -кá; 2) *зменш. див.* **cygarnica** 1.
cygaro *n.* сигáра.
cygarowy сигáрний.
cyjan, -nu, *m., chem.* ціáн, -ну.
cyjanek, -nku, *m., chem.* ціáністий метáл, -лу; **~** p o t a s u *див.* **cyjankali.**
cyjankali *nieodm., n., chem.* ціáністий кáлій, -лію.
cyjanowodór, -doru, *m., chem.* синúльна кислотá.
cyjanowy *chem.* ціáновий.
cyjanoza *ż., med.* ціанóз, -зу, синюха.
cykać, cyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(про годинник)* цóкати; 2) *(розм. — час від часу)* давáти невелúчку сýму грóшей; c o j a k i ś c z a s **~nie** m u k i l k a r u b l i від чáсу до чáсу кúне йомý дéкілька карбóванців.
cykada *ż., ent.* цикáда.
cykanie *n.* 1) цóкання; 2) сплáчування невелúчкими сýмами. *Пор.* **cykać.**
cykata *ż.* цукáт, -ту.
cykl, -lu, *lm.* **-le,** *m.* цикл, -лу.
Cyklady, -ladów, *blp.* Кіклáди,

Кікла́д, Кікла́дські острові́, -вів.
cyklamen, -nu, *m., bot.* цикламе́н.
cykliczny циклі́чний.
cyklik, *lm.* **-cy,** *lit.* циклічний поет.
cyklin(g)a *ż., tech., spec.* ци́кля.
cyklinować, -nuję, -nujesz, -nował *tech., spec.* вигла́джувати ци́клею, циклува́ти, -лу́ю, -лу́єш.
cyklista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* велосипеди́ст.
cyklistka *ż.* велосипеди́стка.
cyklizm, -mu, *m.* велосипе́дний спорт, -ту.
cyklodrom, -mu, *m.* велодро́м, -му; циклодро́м *(рідко)*.
cykloida *m., mat.* циклої́да.
cykloidalny *mat.* циклоїда́льний.
cyklon, -nu, *m., meteor.* цикло́н, -ну.
cyklonet, -tu, *m.* триколісний автомобіль.
cyklop I, *lm.* **-pi,** *m., mit.* цикло́п.
cyklop II, *lm.* **-py,** *m., zool.* цикло́п.
cyklopowy *archeol.* циклопі́чний.
cyklowy циклі́чний.
cyknąć *див.* **cykać.**
cykoria *ż.* 1) *бот.* цико́рій, -рію, петро́ві батоги́, -гів; 2) *(сурогат кави)* цико́рій.
cykoriowy цико́рний.
cykuta *ż., bot.* ціку́та.
Cylicja *ż.* Кілі́кія.
cylinder, -dra, *m.* 1) *(тех. і головний убір)* цилі́ндр, -ра; 2) скло га́сової ла́мпи.
cylindrowy цилі́ндровий; ~ z e g a r e k цилі́ндровий годи́нник.
cylindryczny циліндри́чний.
cymbalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* цимбалі́ст.
cymbał, *lm.* **-ły,** *m., pot.* ду́рень, -рня.
cymbały, -łów, *m., muz.* цимба́ли, -лів.
cymelia, -liów, *blp.* рідкісні книги *a.* руко́писи.
cyna *ż., min.* 1) о́лово; 2) *перен.* олов'я́ний по́суд, -ду.
cynaderki, -rek, *blp., kul.* *див.* **cynadra** 2.
cynadra, -der, *blp.* 1) ни́рки твари́н; 2) *кул.* стра́ва з ни́рок.
cynądry, -rów, *blp.* *див.* **cynadra.**
cynamon, -nu, *m.* 1) кори́ця; 2) *бот.* *див.* **cynamonowiec.**
cynamonowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot.* *(cinamonium)* кори́чне де́рево.
cynamonowy 1) кори́чний; 2) *(про колір)* кори́чневий.
cynamonówka *ż.* кори́чна насто́йка (насто́янка).
cyneraria *ż., bot.* цинера́рія.
cynfolia *ż.* олов'я́на фо́льга, станіо́ль, -лю.
cyngiel, -gla, *lm.* **-gle,** *m.* куро́к (*род.* курка́), соба́чка; p o c i ą g n ą ć z a ~ нати́снути куро́к.
cynicznie цині́чно.
cyniczność *ż.* цині́чність, -ності.
cyniczny цині́чний.
cynik, *lm.* **-cy,** *m.* ци́нік.
cynizm, -mu, *m.* цині́зм, -му.
cynk, -ku, *m.* цинк, -ку.
cynkograf, *lm.* **-fowie,** *m., poligr.* цинко́граф.
cynkografia *ż., poligr.* цинкогра́фія.
cynkograficznie *poligr.* цинкографі́чно.
cynkograficzny *poligr.* цинкографі́чний.
cynkotypia *ż.* *див.* **cynkografia.**
cynkować, -kuję, -kujesz, -kował *spec.* цинкува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
cynkowanie *n., spec.* цинкува́ння.
cynkownia *ż.* ци́нковий заво́д, -ду.
cynkownik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* оцинко́вник.
cynkowy *chem.* ци́нковий; *мін.* b l e n d a ~**wa** ци́нкова обма́нка, ци́нкова бле́нда.
cynkwajs, -su, *m., chem.* ци́нкове біли́ло.
cynober, -bru, *m., min.* кі́новар, -рі.
cynobrowy *min.* кінова́рний.
cynować, -nuję, -nujesz, -nował луди́ти, -джу́, -ди́ш.
cynowanie *n.* луді́ння.
cynownia *ż., hut.* оловоплави́льний заво́д, -ду.
cynowy олов'я́ний; ~**we** n a c z y n i e олов'я́ний по́суд, -ду; *хім.* k w a s ~ олов'я́на кислота́.
cypel, -pla, *lm.* **-ple,** *m.* 1) *геогр.* коса́, мис, -су; 2) *(гори)* шпиль, -ля́.

cyplisko *n.* пік, шпиль, -ля́.
Cypr, -ru, *m.* Кіпр, -ру.
Cyprian Купріян; Купер'ян (*розм.*).
cypryjski кіпрський.
cyprys, -sa *a.* **-su,** *bot.* кипари́с.
cyprysowate, -tych, *bot.* кипари́сові, -вих.
cyprysowy кипари́сний, кипари́совий.
cyranka *ż., orn.* *(anas querquedula)* чи́рка, чиро́к, -рка́; *(про самку)* чиря́нка.
cyrenaik, *lm.* **-cy,** *m., fil.* *див.* **hedonista.**
cyrenaizm, -mu, *m., fil.* *див.* **hedonizm.**
cyrenajski *fil.* *див.* **hedonistyczny.**
cyrk, -ku, *m.* цирк, -ку.
cyrkać 1) *(про птахів)* цвірінькати, цвіріньча́ти, -чить; 2) *(розм. — пити)* сьо́рбати.
cyrkiel, -kla, *lm.* **-kle,** *m.* 1) ци́ркуль; 2) *перен.* дуга́; ◊ *перен.* r o b i ć p o d ~ роби́ти то́чно (акура́тно).
cyrklować, -luję, -lujesz, -lował 1) накре́слювати ко́ло ци́ркулем; 2) *(перен. — про політ)* кружля́ти; s o k ó ł p o d n i e b e m ~**luje** со́кіл під не́бом кружля́є.
cyrklowy ци́ркульний.
cyrkon, -nu, *m.* 1) *хім.* цирко́ній, -нію; 2) *мін.* цирко́н, -ну.
cyrkonowy 1) цирко́нійовий; 2) цирко́новий. *Пор.* **cyrkon.**
cyrkowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* 1) циркови́й арти́ст; циркач, -ча́ *(розм.)*; 2) люби́тель (ама́тор) циркови́х виста́в.
cyrkowy циркови́й.
cyrkówka *ż., pot.* 1) циркова́ арти́стка; 2) люби́телька (ама́торка) циркови́х виста́в.
cyrkulacja *ż.* циркуля́ція; *(кровіще)* кровоо́біг, -гу, кровобіг.
cyrkulacyjny циркуляці́йний.
cyrkularka *ż., tech.* циркуля́рна пи́лка.
cyrkularny циркуля́рний.
cyrkularz, *lm.* **-rze,** *m., kanc.* циркуля́р, -ра.
cyrkulować, -luję, -lujesz, -lował 1) циркулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; w i a d o m o ś c i ~**lują** циркулю́ють чутки́; 2) *(про гроші)* бу́ти в о́бігу.
cyrkuł, -łu, *m., przest.* 1) райо́н мі́ста; *(адмін. — ще)* дільни́ця; 2) *(дорев. — поліцейський)* уча́сток, -тку.
cyrkułowy *przest.* райо́нний; дільни́чний. *Пор.* **cyrkuł** 1.
cyrkumfleks, -su *a.* **-sa,** *lingw., m.* циркумфле́кс.
cyrograf, -fu, *m.* власнору́чне пи́сане (письмо́ве) зобов'я́зання.
cyrroza *ż., med.* *(cirrhosis)* циро́з, -зу.
cyrulik, *lm.* **-cy,** *m., przest.* 1) фе́льдшер, -ра; 2) *(про парикмахера)* циру́льник *(заст.)*.
Cyryl Кири́ло.
cyrylica *ż., filol.* кири́лиця.
cyrylicki *filol.* кири́личний.
cysta *ż., med.* *(cystis)* кіста́.
cysterna *ż.* цисте́рна.
cysternowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* наливна́ ба́ржа.
cysternowy: p a r o w i e c ~ *див.* **cysternowiec.**
cystoskop, -pu, *m., med.* цистоско́п.
cyt! *wkrz.* цить!, ци́тьте!
cytacja *ż.* 1) цита́ція; 2) *заст.* офіціа́льний ви́клик, -ку.
cytadela *ż.* 1) *військ.* цитаде́ль, -лі, форте́ця; 2) в'язни́ця у форте́ці.
cytarzysta *m.* *див.* **cytrzysta.**
cytat, -tu, *m.* *див.* **cytata.**
cytata *ż.* цита́та.
cytologia *ż., biol.* цитоло́гія.
cytować, -tuję, -tujesz, -tował 1) цитува́ти, -ту́ю, -ту́єш; 2) *заст.* офіціа́льно виклика́ти.
cytowanie *n.* цитува́ння.
cytra *ż., muz.* ци́тра.
cytryna *ż.* лимо́н, цитри́на.
cytrynian, -nu, *m., chem.* лимоннокисла сіль (*род.* со́лі).
cytrynowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot.* *(citrus)* ци́трус.
cytrynowy лимо́нний, цитри́новий, цитри́нний.
cytrynówka *ż.* лимо́нівка.
cytrzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* цитри́ст.

cytwar, -ru, *m., farm.* цитварне сім'я, глисник, -ку.
cytwarowy *farm.* цитварний.
cytwarówka *ż.* цитварна горілка.
cywil, *lm.* **-le,** *m.* цивільний, -ного, штатський, -кого; *розм.* w ~lu а) в цивільному вбранні (одязі); б) в цивільному стані.
cywilista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., praw.* цивіліст.
cywilistyka *ż., praw.* цивільне право.
cywilizacja *ż.* цивілізація.
cywilizacyjny цивілізаційний.
cywilizator, *lm.* **-rowie,** *m.* цивілізатор, -ра.
cywilizować, -zuję, -zujesz, -zował цивілізувати, -зую, -зуєш; //~ **się** цивілізуватися.
cywilizowany цивілізований.
cywilny 1) громадянський; U r z ą d S t a n u **Cywilnego** запис актів громадянського стану (загс); *перен.* o d w a g a ~**na** громадянська мужність (відвага); 2) *юр.* цивільний; p r a w o ~**ne** цивільне право; w ł a d z e ~**ne** цивільні власті, -тей.
cyzelacja *ż.* *див.* **cyzelowanie.**
cyzeler, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** 1) гравер, гравірувальник (на металі); 2) *перен.* тонкий виконавець, -вця.
cyzelerski 1) граверний, гравірувальний; 2) тонкий, філігранний. *Пор.* **cyzeler.**
cyzelerstwo *n.* 1) мистецтво гравірування (на металі); 2) тонка (філігранна) робота. *Пор.* **cyzeler.**
cyzelować, -luję, -lujesz, -lował 1) гравірувати, -рую, -руєш (на металі); 2) *перен.* старанно викінчувати роботу; ◊ ~ w i e r s z e шліфувати вірші.
cyzelowanie *n.* 1) гравіровка, гравірування (на металі); 2) старанне викінчування роботи. *Пор.* **cyzelować.**
cyzelowany 1) гравірований (на металі); 2) старанно викінчений, *Пор.* **cyzelować.**
cyzelownia *ż.* майстерня гравера (гравірувальника).
cyzelownik, *lm.* **-cy,** *m.* *див.* **cyzeler.**
czaban, *lm.* **-ni,** *m.* чабан, -на.
Czad: j e z i o r o ~ *n.* озеро Чад.
czad, -du, *m.* чад, -ду.
czadzić, -dzę, -dzisz, -dził чадити, -джу, -диш.
czahar, -ru *a.* **-ra,** *(częściej w lm.)* **-ry, -rów,** *m.* чагарник, -ка, чагар, -ря.
czaić się, czaję, czaisz, czaił (na kogo, na co) підстерігати (кого, що), чатувати, -тую, -туєш (на кого, на що).
czajczyn чаїний, чайчин.
czajka *ż.* чайка.
czajnik *m.* чайник.
czakan *m.* *див.* **czekan.**
czako *n., wojs., hist.* ківер, -ра.
czamara *ż.* *див.* **czamarka.**
czamarka *ż.* *(рід бекеші)* чумарка, чемерка.
czapa *ż., zgr.* велика шапка.
czapczyna *ż., pobłaż.* шапчина.
czapeczka *ż., zdr.* шапочка.
czapka *ż.* шапка; *присл.* n a z ł o d z i e j u ~ g o r e на злодії шапка горить; ◊ *астр. розм.* l i s i a ~ гало *(невідм.)*; *перен.* u c h y l i ć ~**ki** вклонитися, -нюся, -нишся, поклонитися; ~ u g w o ź d z i a головка цвяха.
czapkarstwo *n.* 1) професія шапкаря; 2) виробництво шапок; 3) торгівля шапками.
czapkarz, *lm.* **-rze,** *m.* шапкар, -ря.
czapkować, -kuję, -kujesz, -kował (przed kim) шапкувати, -кую, -куєш (перед ким), низько вклонятися (кому).
czapkowy шапковий.
czapla *ż.* чапля.
czaplątko *n., zdr., pieszcz.* чапленя, -няти.
czaplę, -lęcia, *lm.* **-lęta, -ląt,** *zdr., n.* *див.* **czaplątko.**
czapli чаплин.
czapnictwo *n.* *див.* **czapkarstwo.**
czapniczy шапкарський.
czapnik, *lm.* **-cy,** *m.* *див.* **czapkarz.**
czaprak *m.* чапрак, -ка.

czar, -ru, *m.* 1) чарівність, -ності; 2) *(лише в мн.)* чáри, -рів.
czara *ż.* чáра.
czarci чóртів, бісів, чортячий, бісівський.
czardasz *m.* чардáш, -шá.
Czardżuj *nieodm., n.* Чарджóу *(невідм.).*
czarka *ż.* чáрка.
czarniawy чорнявий.
czarniuchny *pieszcz. див.* **czarniutki.**
czarniusieńki *див.* **czarniuteńki.**
czarniuteńki 1) *пестл.* чорнéсенький; 2) *(зовсім чорний)* чорнісінький.
czarniuteńko 1) чорнéсенько; 2) чорнісінько. *Пор.* **czarniuteńki.**
czarniutki *pieszcz.* чорнéнький.
czarno чóрно; ◊ ~ n a b i a ł y m чóрним по білому; ~ p r z e d o c z a m i тéмно в очáх; ~ s i ę n o s i ć одягáтися в чóрне, ходити в чóрному.
czarnobrew(k)a *ż.* чорнобрив(к)а.
czarnobrewy чорнобривий.
czarnobrody чорнобарóдий.
czarnobrunatny чорнобýрий.
czarnobyl, -lu, *m., bot.* чорнóбиль, -лю.
czarnogiełdziarz, *lm.* **-rze,** *m., zagr.* спекулянт на чóрній біржі.
czarnogłowy чорноголóвий.
Czarnogóra *ż.* Чорногóрія.
Czarnogórka *ż.* Чорногóрка.
czarnogórski чорногóрський.
Czarnogórzec, -rca, *lm.* **-rcy,** *m.* чорногóрець, -рця.
czarnogrzywy чорногривий.
czarnoksięski *przest.* чорнокнижний; ◊ *фіз.* l a t a r n i a ~**ka** проекційний ліхтáр, -ря́.
czarnoksięstwo *n., przest.* чорнокнижництво.
czarnoksiężnik, *lm.* **-cy,** *m., przest.* чорнокнижник.
czarnomorski чорномóрський.
czarnonakrapiany з чóрними цяткáми (крапкáми).
czarnooki чорноóкий.
czarnoseciniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., polit.* чорносóтенець, -нця.
czarnosecinny *polit.* чорносóтенний.
czarnoskrzydły чорнокрилий.
czarność *ż.* чорнотá.
czarnowłosy чорноволóсий.
czarnowron *m.* чóрна ворóна, чóрна гáва.
czarnoziem, -mu, *m.* чорнóзем, -му, чорнóземля.
czarnoziemny чорнозéмний.
czarnuszka *ż.* 1) *бот.* *(nigella)* чорнýшка; 2) *перен., пестл.* чорнявка.
czarny чóрний; ~**na** k a w a чóрна кáва, чóрне кóфе; *театр.* ~ c h a r a k t e r чóрний харáктер, -ру; M o r z e **Czarne** Чóрне мóре; ◊ ~**na** j a g o d a чорниця.
czarodziej, *lm.* **-je,** *m.* чарівник, -кá, чародій; *(етногр.— ще)* чаклýн, -нá, відьмáк, -кá.
czarodziejka *ż.* чарівниця, чародійка; чаклýнка. *Пор.* **czarodziej.**
czarodziejski 1) чарівницький, чародійний; ~**ka** s i ł a чародійна сила; 2) *перен. див.* **czarowny;** ◊ ~ p a ł a c зачарóваний палáц, -цу.
czarodziejstwo *n.* 1) чарівництво, чаклýнство; 2) *перен.* чáри, -рів.
czarować, -ruję, -rujesz, -rował 1) чарувáти, -рýю, -рýєш, чаклувáти, -лýю, -лýєш, чародіяти, -дію, -дієш, відьмити, -млю, -миш, відьмувáти, -мýю, -мýєш; 2) *перен.* очарóвувати, -вую, -вуєш, зачарóвувати, чарувáти.
czarowanie *n.* 1) чарувáння, чаклувáння, відьмувáння; 2) очарóвування, зачарóвування, чарувáння. *Пор.* **czarować.**
czarownica *ż.* чарівниця, чаклýнка, відьма.
czarownik I, *lm.* **-cy,** *m.* чарівник, -кá, чаклýн, -нá, відьмáк, -кá.
czarownik II, *lm.* **-ki,** *m., bot.* *(circaea luteriana)* цирцéя звичáйна.
czarowny чарівний.
czart, *lm.* **-rci** *a.* **-rty,** *m., mit.* чорт.
czartopłoch, -chu, *m., bot.* будяк, -кá, чортополóх.
czartowski чортячий.
czartowy чóртів; ◊ *бот.* ~**wc**

mleko *(euphorbia)* молочáй, -чаю.

czartysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., hist.* чарти́ст.

czartyzm, -mu, *m., hist.* чарти́зм, -му.

czarujący чарівний.

czas, -su, *m.* час, -су; cały ~ (przez cały ~) весь час; *фіз.* ~ działania skutecznego час кори́сної дії; ~ lokalny місцéвий час; mieć ~ мáти час; ~ na coś (coś zrobić) час для чóго (зроби́ти що); *прик.* ~ najlepszy doktor час — найкрáщий лікар, час загóює всі рáни; *військ.* ~ natarcia час нáступу; ~ obracać na co використóвувати час на що (для чóго); od ~su do ~su час від чáсу, від чáсу до чáсу, вряди́-годи; *(зрідка — ще)* колй-не-коли́; okres ~su перíод чáсу; ~ po temu слу́шний час; przeciąg ~su промíжок чáсу; *грам.* ~ przeszły мину́лий час; przez ten ~ (w ciągu tego ~su) за цей час, прóтягом цьóго чáсу; *грам.* ~ przyszły майбу́тній час; *íрон.* rychło w ~ сáме в час (впóру); ~ schodzi (mija, upływa) *(про заняття*: na czym; *про настрій*: w czym; *про оточення*: wśród czego) час минáє (ідé, прохóдить) в чóму; *грам.* ~ teraźniejszy тепéрішній час; *присл.* ~ to pieniądz час—то грóші; trawić ~ *(для позначення мети*: na co; *для позначення зовнішньої обставини*: na czym) провóдити час (рóблячи що, в чóму); *військ.* ~ trwania ognia час тривáння вогню́; w ~sie czego під час чóго; w jakiś ~ пíсля якóгось (дéякого) чáсу; w ~ niedługi через які́йсь час, незабáром, невдóвзі; ~su wojny під час вíйни́; w swoim ~sie (swego ~su) свогó чáсу, в свíй час; w tym ~sie в той час, тодí; *військ.* ~ wymarszu час ви́ступу; za ~sów за часíв; z biegiem ~su згóдом, з чáсом; zabijać ~ czym гáяти час на чóму; ząb ~su слід чáсу; z braku ~su чéрез брак (за брáком) чáсу; zyskać na ~sie ви́грати час; ◊ *прик.* komu w drogę, temu ~ комý в дорóгу, томý порá; najwyższy (wielki, sam, ostatni) ~ na co крáйній строк, крáйня порá (зроби́ти що); nie ~ po temu не порá на те; nie na ~sie а) несвоєчáсно, невчáсно; б) несвоєчáсний, невчáсний; ~ ogórkowy мéртвий сезóн, -ну; po ~sie пíзно; przed ~sem передчáсно; w krótkim ~sie незабáром, скóро; za wszystkie ~sy досхочу́, ввóлю.

czasami *przsl.* часáми, íноді, íнколи.

czasem *przsl.* чáсом, íноді, íнколи.

czasokres, -su, *m.* 1) ви́значений перíод, -ду; 2) *юр.* строк, -ку; тéрмін, -ну *(заст.)*.

czasomierz, *lm.* **-rze,** *m.* хронóметр, -ра.

czasopismo *n.* періоди́чне видáння; ◊ ~ codzienne щодéнна газéта; ~ kwartalne квартáльний журнáл, -лу; ~ miesięczne щомíсячник, мíсячник; ~ roczne щорíчник; ~ tygodniowe щотижнéвик, тижнéвик.

czasopiśmiennictwo *n.* журналíстика.

czasopiśmienniczy журналíстський.

czasownik *m., gram.* дієслóво.

czasownikowy *gram.* дієслíвний.

czasowo тимчасóво.

czasowość *ż.* тимчасóвість, -вості.

czasowy 1) часови́й; 2) *(недовгий)* тимчасóвий; pobyt ~ тимчасóве перебувáння; ◊ *ліс.* drzewo ~we дéрево, придáтне на будівéльний матеріáл.

czasza *ż.* чáша, кéлих.

czaszka *ż.* 1) *анат.* чéреп; 2) *бот.* чáшечка; ~ żołędziowa чáшечка жóлудя.

czaszkowy *anat.* черепний.
czata, *(częściej w lm.)* **czaty, czat,** *ż.* 1) *військ.* дозі[ó]р, -зо́ру, ро́звідка; *(про сторожу перед головною лінією фронту)* піке́т, -ту; заста́ва, сторожова́ охоро́на; ча́та *(заст.)*; ~ g ł ó w n a головна́ сторожова́ заста́ва; **~ty** m a r s z o w e похі́дна охоро́на; 2) *мисл. і ін.* підстеріга́ння, за́сідка; ◊ s t a ć n a **~tach** (o d p r a w i a ć **~ty**) вартува́ти, -ту́ю, -ту́єш, стоя́ти на ва́рті (на сторо́жі, на ча́тах); p r z e d n i e **~ty** форпо́ст, аванпо́ст.
czatować, -tuję, -tujesz, -tował (na kogo) підстеріга́ти (кого́), роби́ти за́сідку (на ко́го), чатува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
czatownia *ż.* 1) сторожова́ (вартова́) ба́шта (ве́жа); *(іст. — ще)* каланча́; 2) *мисл.* за́сідка.
czatowniczy сторожови́й, вартови́й.
czatownik, *lm.* **-cy,** *m.* сторожови́й, -во́го, вартови́й, -во́го.
cząber, -bra, *m., bot.* *див.* **cząberek.**
cząberek, -rka, *m., bot.* *(satureja hortensis)* чабе́р горо́дній.
cząsteczka *ż.* 1) *зменш.* ча́сточка; 2) *фіз.* моле́кула.
cząsteczkowy *fiz.* молекуля́рний.
cząstka *ż., zdr.* ча́стка, части́нка.
cząstkowo частко́во.
cząstkowy частко́вий.
czchać, czchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) чха́ти, чхну́ти, чиха́ти, чихну́ти; 2) *(розм. — тікати)* чухра́ти, чкурну́ти.
czciciel, *lm.* **-le,** *m.* покло́нник.
czcicielka *ż.* покло́нниця.
czcić, czczę, czcisz, czcił (kogo, co) 1) шанува́ти, -ну́ю, -ну́єш, поважа́ти (кого́, що); 2) *(рел.)* поклоня́тися (кому́, чому́).
czcigodny високоповажа́ний, вельмишано́вний.
czcionka *ż., druk.* 1) лі́тера; 2) *(лише в мн.)* шрифт, -ту.
czcionkarstwo *n., druk.* профе́сія словолі́тника.
czcionkarz, *lm.* **-rze,** *m., druk.* словолі́тник.
czcionkolejnia *ż., druk.* словолі́тня.
czcionnik *m., druk.* склада́льна (набо́рна) ка́са.
czczenie *n.* шанува́ння, поважа́ння.
czczo: ~ m i j e s t мене́ ну́дить.
czczość *ż., przen.* суєта́.
czczy пусти́й, поро́жній; *(перен.— ще)* ма́рний; *перен.* **~cze** g a d a n i e пуста́ балакани́на; ~ o r z e c h поро́жній (пусти́й) горі́х; ~ ż o ł ą d e k поро́жній шлу́нок, -нка; *перен.* **~cza** n a d z i e j a ма́рна (поро́жня, пуста́) наді́я.
Czech, *lm.* **Czesi,** *m.* чех.
czechizm, -mu, *m., filol.* чехі́зм, -му.
Czechosłowacja *ż.* Чехослова́ччина.
Czechosłowacka Republika Ludowa Чехослова́цька Наро́дна Респу́бліка.
czechosłowacki чехослова́цький.
Czechy, Czech, *blp.* Че́хія.
czeczotka *ż.* 1) *орн.* *(acanthis linaria)* чечі́тка; 2) *бот.* *(betula nodosa)* каре́льська бере́за; 3) *(перен. — про балакучу жінку)* щебету́ха, цокоту́ха.
czeczuga *ż., icht.* *(acipenser ruthenus)* чечу́га, сте́рлядь, -ді.
czego *див.* **dlaczego.**
czegoś *przsl.* чому́сь, чого́сь.
czegóż *див.* **dlaczegóż.**
czek, -ku, *m., handl.* чек; ~ n a o k a z i c i e l a чек на пред'явника́; ~ p ł a t n y g o t ó w k ą чек, спла́чуваний готі́вкою.
czeka *ż., hist.* чека́ *(невідм.)* (Надзвича́йна комі́сія для боротьби́ з контрреволю́цією).
czekać (na kogo, na co) чека́ти (на ко́го, на що і кого́, чого́), жда́ти (жду, ждеш) (кого́, чого́); ◊ **~kaj!** стрива́й, підожди́! почека́й!.
czekalnia *ż.* *див.* **poczekalnia.**
czekan, -na *a.* **-nu,** *m., hist.* чека́н.
czekanie *n.* чека́ння, жда́ння.

czekista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., hist.* чекіст.
czekistowski *hist.* чекістський.
czekolada *ż.* шоколад, -ду; t a b l i c z k a **~dy** плитка шоколаду.
czekoladka *ż., zdr.* шоколадка.
czekoladowy шоколадний.
czekoladziarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* робітник на шоколадній фабриці.
czekowy чековий; o b r ó t **~** чековий оборот, -ту.
Czelabińsk *m.* Челябінськ.
czelabiński челябінський.
czeladka *ż., zdr., pieszcz. див.* **czeladź.**
czeladna, -nej, *ż., hist.* челядня.
czeladnia *ż. див.* **czeladna.**
czeladnictwo *n.* становище підмайстра.
czeladniczy який (що) стосується підмайстра; *(у контексті)* підмайстра; p a t e n t **~** патент підмайстра.
czeladnik, *lm.* **-cy,** *m.* підмайстер, -тра.
czeladny *hist.* челядницький; ◊ i z b a **~na** челядня.
czeladź *ż.* 1) *зб., заст.* підмайстри, -рів, підручні робітники, -ків; 2) *іст.* челядь, -ді; ◊ *військ. іст.* **~** o b o z o w a обозні, -них.
czelnie зухвало, нахабно.
czelność *ż.* зухвальство, зухвалість, -лості, нахабство, нахабність, -ності.
czelny зухвалий, нахабний.
Czeluskin: p r z y l ą d e k **~** *m.* мис Челюскін.
czeluść *ż.* 1) глибокий отвір, -вору; *(у печі)* челюсті, -тів; 2) *(перен. — про глибину)* безодня.
czemu *див.* **dlaczego.**
czepeczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* чепчик.
czepek, -pka, *m.* че[і]пець (*род.* чіпця), чепчик; ◊ *прик.* w **~ku** s i ę u r o d z i ć народитися в сорочці.
czepiać, czepić, -pię, -pisz, -pił чіпляти, причіпляти, причіплювати, -люю, -люєш, причепити, -плю, -пиш; //**~ się** чіплятися, вчепитися (до кого *і* кого), причепитися (до кого); *(перен. — про настирливу людину — ще)* приставати, -стаю, -стаєш, пристати, -стану, -станеш, присікуватися, -куюся, -куєшся, присікатися (до кого); ◊ b i e d a g o **się ~piła** злидні його обсіли; **~piają się** g o g ł u p s t w a дурна нього находить.
czepianie *n.* чіпляння; //**~ się** чіпляння; приставання. *Пор.* **czepiać się.**
czepiec, -pca, *lm.* **-pce,** *m.* 1) *(відділ шлунка у жуйних)* рубець, -бця; 2) *див.* **czepek.**
czepigi, -pig, *blp., roln.* чепіги, -піг.
czepny *bot.* виткий; r o ś l i n y **~ne** виткі рослини, -лин.
czereda *ż., pot.* юрба, юрма.
czeremcha *ż.* черемха, черемуха; *(про одно дерево — ще)* черемшина.
czeremchowy черемховий.
czerep, -pu, *rzadziej* **-pa,** *m.* 1) *анат.* череп; 2) *(посудини)* черепок, -пка; 3) панцир черепахи.
czereśnia *ż.* черешня.
czereśniowy черешневий.
Czerkasy, -kas, *blp.* Черкаси, -кас.
Czerkies, *lm.* **-si,** *m.* черкес.
czerkies *m.* кінь черкеської породи.
Czerkieska *ż.* черкеска.
czerkieski черкеський.
czerniaczka *ż., med.* *(melanosis)* меланоз, -зу, чорне забарвлення шкіри.
czerniak *m., med., wet.* *(melanoma)* меланома, пігментний опух, -ху.
czerniawa *ż.* *(чорніючі предмети)* чорнява.
czernica *ż.* 1) *бот.* *(rubus coesius)* ожина сиза; 2) *мед.* *(melanaemia)* меланемія, чорна кров, -ві, чорнокрів'я.
czernić, -nię, -nisz, -nił чорнити; *(перен. — ще)* обмовляти;

//~ się чорні́ти; чорні́тися (рідше).
czernidło *n.* 1) чо́рна фа́рба; 2) чо́рна па́ста для взуття́.
czernieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **czernić się.**
czernienie *n.* чорні́ння; обмовля́ння. *Пор.* **czernić.**
Czernihów, -howa, *m.* Черні́гів, -гова.
czernina *ż., kul.* чо́рна підли́ва.
Czerniowce, -wiec, *blp.* Черні́вці́, -ців.
czerń *ż.* 1) чорнота́; 2) *зневажл.* чернь, -ні; 3) *іст.* просто́люд, -ду; 4) *хім.* чо́рний барвни́к, -ка́; ◊ c h o d z i ć w ~**ni** ходи́ти в чо́рному.
czerpacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) черпа́льник; 2) *див.* **czerpak.**
czerpaczka *ż.* 1) черпа́льниця; 2) *див.* **czerpak.**
czerpać, -pię, -piesz, -pał, czerpnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) черпа́ти, черпну́ти; 2) *(лише недокон.) перен.* черпа́ти, бра́ти (беру́, бере́ш); ~**pać** d o w o d y черпа́ти (бра́ти) до́кази.
czerpadło *n. див.* **czerpak.**
czerpak *m.* черпа́к, -ка́, черпа́лка.
czerpanie *n.* черпа́ння.
czerparka *ż.* механі́чна черпа́лка.
czerstwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli че́рствіти, черстві́шати.
czerstwo *przen.* бадьо́ро, сві́жо; ◊ ~ w y g l ą d a ć ма́ти бадьо́рий (сві́жий) ви́гляд.
czerstwość *ż.* 1) че́рствість, -вості; нечу́лість, -лості; 2) бадьо́рість, -рості, сві́жість, -жості. *Пор.* **czerstwy.**
czerstwy 1) черстви́й; ~ c h l e b черстви́й хліб; *(перен. — про вдачу — ще)* нечу́лий; ~**we** s e r c e нечу́ле се́рце; 2) *(перен. — про зовнішній вигляд)* бадьо́рий, здоро́вий, сві́жий; s t a r u s z e k j e s z c z e ~ ді́дусь іще́ бадьо́рий.
czerw, -wia, *lm.* **-wie,** *m.* 1) черв'я́к, -ка́, (х)роба́к, -ка́; 2) *(про личинки бджіл)* черва́; ◊ ~ d r z e w n y ша́шіль, -шеля; ~ ż y t n i зернова́ мі́ль *(род.* мо́лі).
czerwcowe, -wych, *bot. (scleranthеae)* червце́ві, -вих.
czerwcowy червне́вий.
czerwczyk *m., ent. (rizotrogus solsticialis)* личи́нка хруща́.
czerwiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* 1) че́рвень, -вня; 2) *бот. (scleranthus)* черве́ць, -вцю́; 3) *ент.* кошені́ль, -лі.
czerwienić, -nię, -nisz, -nił червони́ти; //~ **się** червоні́ти.
czerwieniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* 1) *іст.* черві́нець, -нця; 2) *бот. (isatis tinctoria)* ва́йда фарбова́.
czerwienieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli червоні́ти.
czerwień *ż.* 1) черво́ний ко́лір, -льору; 2) *карт.* че́рва, чи́рва; 3) *хім.* черво́ний барвни́к, -ка́.
czerwonawy червонува́тий, червоня́стий.
czerwoniuchny *pieszcz. див.* **czerwoniutki.**
czerwoniuteńki 1) *пестл.* червоне́сенький; 2) *(зовсім червоний)* червоні́сінький.
czerwoniutki *pieszcz.* червоне́нький.
czerwonka *ż.* 1) *мед. (dysenteria)* дизентері́я; 2) черво́на гли́на.
czerwono: n a ~ в черво́ний ко́лір.
czerwonoarmista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* червоноармі́єць, -мі́йця.
czerwonobarwny червоноко́лірний, червоноба́рвний.
czerwonogwardzista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* червоногварді́єць, -ді́йця.
czerwonolicy червоноли́ций.
czerwononogi червононо́гий.
czerwononosy червононо́сий.
czerwonooki червоноо́кий.
czerwonoskóry червоношкі́рий.
czerwonoskórzec, -rca, *lm.* **-rcy,** *m.* червоношкі́рий, -рого.
czerwoność *ż.* черво́ність, -ності.

czerwony червóний; *іст.* A r m i a **Czerwona** Червóна Áрмія; ~ k ą c i k червóний кутóк, -тка́; **Czerwony** k r z y ż Червóний хрест, -та́; M o r z e **Czerwone** Червóне мóре; ~ s z t a n d a r червóний прáпор, -ра.
czesać, -szę, -szesz, -sał чесáти (чешу́, чéшеш); *(волосся — ще)* причі́сувати, -сую, -суєш, зачі́сувати; *(вовну)* чухрáти; //~ się чесáтися; причі́суватися, зачі́суватися.
czesanie *n.* чесáння; причі́сування, зачі́сування; чухрáння. *Пор.* **czesać.**
czesanka *ż., tkac.* 1) гребі́нна (камвóльна) шерсть (вóвна); 2) матéрія з гребі́нної пря́жі.
czesankowy: w e ł n a ~**wa** *tkac. див.* **czesanka** 1.
czesarka *ż., tkac.* льоночесáльна маши́на.
czeski чéський.
czesko-słowacki чехословáцький.
Czesław Чеслáв.
czesne, -nego *n.* плáта за навчáння (в шкóлі).
czeszczyzna *ż.* 1) усé, що чéське; 2) чéська мóва.
Czeszka *ż.* чéшка.
cześć, czci *ż.* 1) повáґа, пошáна, шáна; z d o b y ć s o b i e ~ u l u d z i завойовáти собі́ пошáну (шáну) у людéй; 2) *(шанування)* честь, -ті; n a ~ c z y j ą ś (k u **czci** c z y j e j ś) c o ś z r o b i ć зроби́ти що в честь когó; 3) *(добре ім'я)* честь; u w ł a c z a ć c z y j e j **czci** ображáти чию́ честь; ◊ *(розм.— вітання)* **cześć!** приві́т!
cześnik, *lm.* **-cy** *a.* **-kowie,** *m., hist. (сановник у давній Польщі)* чáшник.
często чáсто; ~ g ę s t o частéнько, чáсто-гу́сто.
Częstochowa *ż.* Ченстохóв.
częstochowski ченстохóвський; ◊ p o e t a ~ віршомáз.
częstokół, -kołu, *m.* частокі́л, -кóлу.
częstokroć *przsł. див.* **często.**

częstościomierz *m., el.* частотомі́р, -ра.
częstość *ż.* частотá.
częstotliwość *ż.* 1) багаторазóвість, -вості, кількаразóвість; 2) *ел.* частотá; ~ m a ł a малá частотá; ~ w i e l k a висóка частотá; 3) *грам.* многокрáтність, -ності.
częstotliwy 1) багаторазóвий, кількаразóвий; 2) *грам.* многокрáтний; c z a s o w n i k ~ многокрáтне дієслóво.
częstować, -tuję, -tujesz, -towal угощáти, пригощáти, частувáти, -ту́ю, -ту́єш; //~ się угощáтися, пригощáтися, частувáтися.
częstowanie *n.* угощáння, пригощáння, частувáння.
częstunek, -nku, *m. див.* **częstowanie.**
częsty чáстий.
częścią *przsł. див.* **częściowo.**
częściowo часткóво.
częściowy часткóвий; *астр.* z a ć m i e n i e ~**we** часткóве затéмнення.
część *ż.* 1) части́на; *(перен. — ще)* чáстка; *грам.* ~**ci** m o w y части́ни мóви; *перен.* ~ p r a w d y чáстка і́стини (прáвди); трóхи прáвди *(розм.)*; ~**ci** ś w i a t a части́ни сві́ту; ~**ci** z a m i e n n e запасні́ части́ни; 2) *(одержана при поділі)* чáстка, пáйка; l w i a ~ лéвова пáйка (чáстка); ◊ p o n a j w i ę k s z e j ~**ci** здебі́льшого.
czkać, czknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli ікáти, ікну́ти; гикáти, гикну́ти *(розм.)*.
czkawka *ż.* і́кавка; ги́кавка *(розм.)*.
czknąć *див.* **czkać.**
człap! *wkrz.* чалáп!
człapać, -pię, -piesz, -pał чалáпати.
człapaki, -ków, *blp.* нáдто вели́ке взуття́.
człapanie *n.* чалáпання.
człeczy *див.* **człowieczy.**
człeczyna, -ny, *lm.* **-ny,** *m., pobłaż.* людéць, -дця́, чоловíчок, -чка, мізéрна люди́на.

człeczysko, *lm.* **-ka,** *m. i n. pouf.* чолов'яга.
człek *m., arch. див.* **człowiek.**
człekokształtny людиноподібний.
człon, -na *a.* **-nu,** *m.* 1) частина; *військ.* ~ kolumny marszowej частина маршової колони; 2) *(складова частина послідовного ряду)* ланка; *військ.* ~ mostu pontonowego ланка понтонного моста (мосту); 3) *мат., грам.* член.
członek I, **-nka,** *lm.* **-nki,** *m.* член *(тіла).*
członek II, **-nka,** *lm.* **-nkowie,** *m.* член *(організації)*; ~ Partii Komunistycznej член Комуністичної партії; ~ rzeczywisty дійсний член.
członkini *ż. (про жінку)* член.
członkonogie, -gich, *zool. (arthropoda)* членистоногі, -гих.
członkonóg, -noga, *m., zool.* членистонога тварина.
członkostwo *n.* членство.
członkować, -kuję, -kujesz, -kował розчленовувати, -вую, -вуєш; ділити на частини.
członkowanie *n.* 1) розчленовування; ділення на частини; 2) *анат.* зчленування.
członkowany *anat.* зчленований.
członkowski членський.
członkowy *anat.* членний.
człowieczek, -czka, *m.* 1) чоловічок, -чка; 2) *анат. розм.* чоловічок.
człowieczeństwo *n.* 1) людська природа; 2) *див.* **ludzkość.**
człowieczy людський.
człowieczyna, -ny, *m. див.* **człeczyna.**
człowiek, *lm.* **ludzie,** *m.* 1) людина (*мн.* люди, -дей); 2) *(іст.— дворовий)* слуга; ◊ ~ do wszystkiego майстер на всі руки; ~ jak się patrzy порядна (статечна) людина; ~ honoru людина з почуттям честі; wyjść na **~ka** вийти в люди; *перен.* ~ z głową людина з головою.
czmerać рйтися, копатися; ~ w papierach ритися (копатися) в паперах; ◊ **~ra** mu w głowie він напідпитку (під чаркою).
czmychać, czmychnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* 1) давати драла, дати драла; *(докон. лише)* дременути, чкурнути; 2) *(носом)* пирхати, пирхнути, чмихати, чмихнути.
czochać się *(про тварин)* чухатися.
czochanie się *n.* чухання.
czochra *ż., tkac.* льоночесалка.
czochrać 1) *(волосся)* скуйовджувати, -джую, -джуєш, розпатлувати, -лую, -луєш; 2) *(льон)* чесати (чешу, чешеш); *(вовну)* чухрати; //~ **się** *(про тварин)* чухатися.
czochranie *n., tkac.* чесання; чухрання. *Пор.* **czochrać** 2.
czołg *m., wojs.* танк; ~ amfibia танк-амфібія; ~ ciągnik танк-тягач, -ча; ~ ciężki важкий танк; ~ gazowy хімічний танк.
czołgać się 1) повзти; 2) *перен.* плазувати, -зую, -зуєш; ◊ *бот.* rośliny **~gające się** повзучі рослини, -лин.
czołganie się *n.* 1) повзання; 2) плазування. *Пор.* **czołgać się.**
czołgista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., wojs.* танкіст.
czołko *n. див.* **czółko.**
czoło *n.* 1) чоло; *(прям. — звичайно)* лоб; *іст. перен.* bić **~łem** бити чолом; marszczyć ~ морщити лоб (чоло); *перен.* stać na **czele** стояти на чолі; 2) *архіт.* фасад, -ду; 3) *військ.* голова; ~ kolumny голова колони; ◊ *(вітання)* **~łem!** привіт! вітаю! *(при відході)* прощайте! *(з обуренням)* jakim **~łem?** як ти (він тощо) смієш (сміє)? mieć miedziane *a.* wytarte ~ (nie mieć **~ła**) бути безсоромним; stawić **~ła** (~) чинити опір; протистояти (кому); uderzyć się w ~ схаменутися; wysu-

nąć się na ~ czego зайняти перше місце.
czołobitność *ż.* 1) *іст.* земний поклін, -лону; 2) *несхв.* низькопоклонство, плазування.
czołobitny низькопоклонницький.
czołowy 1) *анат.* лобовий, лобний; kość ~**wa** лобна кістка; 2) *перен.* передовий, провідний; Partia Komunistyczna jest ~**wym** oddziałem klasy robotniczej Комуністична партія — передовий загін робітничого класу; ~ pisarz передовий (провідний) письменник; *(важливий)* першочерговий; ~**we** zadanie першочергове завдання; 3) *військ.* передовий, головний; ~ oddział piechoty головний загін піхоти; 4) *(військ. — про атаку)* лобовий, фронтальний; 5) *спорт.* добірний; відбірний *(рідше)*; ~**wa** drużyna добірна команда.
czołówka *ż.* 1) передова група; *перен.* авангард, -ду; 2) *військ.* головна (передова) частина; 3) *спорт.* група лідерів; ◊ *військ.* ~ amunicyjna головний склад боєприпасів; *військ.* ~ bazy lotniczej головний рухомий авіаційний склад, -ду; *військ.* ~ chirurgiczna хірургічна летючка (летучка); *військ.* ~ sanitarna kolejowa головний санітарний поїзд; *військ.* ~ warsztatowa головна майстерня.
czop *m.* 1) *(у бочці)* чіп *(род.* чопа); 2) *тех.* цапфа; 3) *стол., тесл.* шпунт; 4) *перен. розм.* вайло, незграба.
czopek, -pka, *m.* 1) затичка; 2) *мед.* *(suppositorium)* свічка.
czopiarka *ż., tech.* машина для виробу чопів, затичок.
czopować, -puję, -pujesz, -powal 1) затикати чопом; 2) шпунтувати, -тую, -туєш. *Пор.* **czop** 1, 3.
czopowe, -wego, *n., hist.* *(податок від спиртних напоїв)* чопове, -вого.
czopowy 1) чоповий; 2) шпунтовий. *Пор.* **czop** 1, 3.
czosnek, -nku, *m.* часник, -ку.
czosnkować, -kuję, -kujesz, -kował заправляти (приправляти) часником.
czosnkowy часниковий.
czółenko *n.* 1) *зменш., тех.* човник; 2) *(жіноча туфля)* лодочка.
czółenkowato у вигляді човника, човником.
czółenkowaty подібний до човника.
czółko *n., pieszcz.* лобик.
czółno *n.* човен *(род.* човна).
czółnowy човновий.
czterdziestka *ż.* 1) сорок осіб; 2) цифра 40; 3) сорок років; jest już dobrze po ~**tce** йому вже далеко за сорок.
czterdziestogodzinny сорокагодинний.
czterdziestolecie *n.* сорокаліття, сорокаріччя.
czterdziestoletni сорокалітній, сорокарічний.
czterdziestu *m. — os.* *див.* **czterdzieści.**
czterdziesty сороковий.
czterdzieści, -stu; *m. — os.* **czterdziestu** сорок, -ка.
czterdzieścioro, -rga, *zb.* сорок, -ка.
czterech *m. — os.* *див.* **cztery.**
czterechsetny чотирьохсотий.
czterej *m. — os.* *див.* **cztery.**
czternastka *ż.* 1) чотирнадцять осіб; 2) цифра 14.
czternastodniowy чотирнадцятиденний.
czternastolatek, -tka, *m.* чотирнадцятирічний, -ного, чотирнадцятилітній, -нього.
czternastolatka *ż.* чотирнадцятирічна, -ної, чотирнадцятилітня, -ньої.
czternastoletni чотирнадцятирічний, чотирнадцятилітній.
czternastu *m.— os.* *див.* **czternaście.**
czternasty чотирнадцятий; mamy dziś ~**tego** сьогодні чотирнадцяте.

czternaście, -stu; *m.— os.* **czternastu** чотирнáдцять, -ти *a.* -тьóх.
czternaścioro, -rga, *zb.* чотирнáдцять, -ти *a.* -тьóх, чотирнáдцятеро, -тьóх.
czterobok *m.* *див.* **czworobok.**
czterodniowy чотириде́нний.
czterodzienny *див.* **czterodniowy.**
czterogodzinny чотиригоди́нний.
czterograniasty *див.* **czworograniasty.**
czterokąt *m.* *див.* **czworokąt.**
czteroklasowy чотирикла́сний.
czterokonny запря́жений четверне́ю; ◊ *мех.* m o t o r ~ мотóр в чоти́ри кíнських си́ли.
czterokrotnie *przsł.* чоти́ри рáзи, чотирикрáтно.
czterokrotny чотириразóвий; чотирикрáтний.
czterolampowy чотирилáмповий.
czterolatek, -tka, *m.* чотирилíтня (чотирирíчна) дити́на *a.* твари́на.
czterolatka *ż.* 1) *(план, школа)* чотирирíчка; 2) *див.* **czterolatek.**
czterolecie *n.* чотирилíття, чотирирíччя.
czteroletni чотирилíтній, чотирирíчний.
czterolistny *bot.* чотирили́стий.
czteroliściowy *bot.* *див.* **czterolistny.**
czterołokciowy довжинóю в чоти́ри лíкті.
czteromasztowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* суднó з чотирмá щóглами.
czteromasztowy: s t a t e k ~ *див.* **czteromasztowiec.**
czteromiarowy *poetyc.* *див.* **czterostopowy.**
czteromiesięczny чотиримíсячний.
czteronożny *див.* **czworonożny.**
czteroosiowy чотиривíсний, чотирьохосьови́й.
czteroosobowy чотиримíсний, на чоти́ри осóби.
czteropalcowy завтóвшки (товщинóю) на чоти́ри пáльці.
czteropalczasty чотирипáлий.
czteropiętrowy п'ятиповерхóвий.
czteropłatkowy *bot.* чотирипелюсткóвий.
czteropręcikowy *bot.* чотиритичи́нковий.
czteroprocentowy чотирипроце́нтний.
czterorzędowy *bot.* чотириря́дний; j ę c z m i e ń ~ чотириря́дний ячмíнь, -ме́ню.
czteroskibowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., roln.* чотирилемíшний плуг.
czteroskibowy *roln.* чотирилемíшний.
czterosłupkowe, -wych, *bot.* *(tetragyna)* чотиримáточкóві, -вих.
czterostopowy *poetyc.* чотиристóпний; w i e r s z ~ чотиристóпний вірш, тетрáметр, -ра.
czterostronny чотиристорóнній.
czterosylabowy *див.* **czterozgłoskowy.**
czterotaktowy *mech.* чотиритáктний; s i l n i k ~ чотиритáктний двигу́н, -нá.
czterowiersz, *lm.* **-sze,** *m., poetyc.* чотиривíрш.
czterowiosłowy чотиривесло́вий.
czterowiosłówka *ż.* чотиривесло́вий чóвен (*род.* чóвнá).
czterozgłoskowy чотирискладóвий.
cztery, -rech; *m.— os.* **czterej, czterech** чоти́ри, -рьóх; ◊ *прик.* ~ k ą t y i p i e c p i ą t y пустá хáта, самí гóлі стíни.
czterykroć чоти́ри рáзи.
czterysta, -stu; *m.— os.* **czterystu** чоти́риста (*род.* чотирьохсóт).
czub *m.* 1) мáківка, верх, -ху, верше́чок, -чка; 2) *(на голові)* чуб; w z i ą ć s i ę z a ~**by** взя́тися за чуби́, зчепи́тися, -плю́ся, -пишся; 3) *(на головному уборі)* ки́тиця, султáн, плюмáж, -жу; 4) *(розм. — про міряння)* верх; z ~**bem** з ве́рхóм; ◊ *перен. розм.* m i e ć w ~**bie** бу́ти напідпи́тку, бу́ти під чáркою; *перен.* p r z y t r z e ć k o m u ~**ba** втéрти нóса комý.
czubatka *ż.* 1) чубáта кýрка; 2) *орн.* *(parus cristatus)* сини́ця чубáта.
czubato *(про міру)* з ве́рхóм.

czubaty 1) чубáтий; 2) *перен. розм.* пóвний, з вéрхóм; t a l e r z ~ пóвна (з вéрхóм) тарíлка.
czubek, -bka, *m.* 1) чубóк, -бкá, чýбик, чýбчик; 2) *перен.* мáківка, верх, -ху, вершéчок, -чка; ◊ *присл.* k a ż d y d u d e k m a s w ó j ~ немá людúни без вáди.
czubiasto *див.* **czubato.**
czubiasty *див.* **czubaty.**
czubić, -bię, -bisz, -bił скýбти за чýба, чýбити, -блю, -биш; //~ **się** чýбитися, тягáтися за чубú; k t o s i ę l u b i, t e n s i ę ~**bi** хто когó лю́бить, той тогó чýбить.
czuch, -chu, *m.* 1) неприéмний зáпах, -ху; 2) *мисл.* нюх у собáк.
czuchrać *див.* **czochrać.**
czucie *n.* 1) почуттá; *(псих. — ще)* чуттá; ~ d o t y k o w e дóтик, -ку, почуттá дотикáння; 2) *(майбутнього)* передчуттá; ◊ p a ś ć b e z ~**cia** знепритóмніти, -зомлíти; w r ó c i ć d o ~**cia** опритóмніти.
czuciomierz, *lm.* **-rze,** *m., med.* естезіóметр, -ра.
czuciowy почуттéвий, чуттéвий.
czuć, czuję, czujesz, czuł 1) *(органами почуттів)* відчувáти, чýти; ~ z a p a c h відчувáти (чýти) зáпах; ~ g ł ó d відчувáти (чýти) гóлод; *(перен. — ще)* почувáти; ~ w d z i ę c z n o ś ć почувáти (відчувáти, чýти) вдя́чність; 2) *(про тварин)* чýти; w i l k **czuje** o w c e вовк чýє овéць; 3) (czym) *(лише в інфінітиві)* відгóнити, тхнýти (чим); ◊ *розм.* ~ p i s m o n o s e m чýти бідý; //~ **się** почувáти себé; ~ d o b r z e дóбре себé почувáти.
czujka *ż., wojs.* 1) *(людина)* вартовúй, -вóго; 2) *(місце)* спостерéжний (сторожовúй, вартовúй) пост, -тá; ~ k o n n a кавалерíйський спостерéжний пост.
czujnie 1) пúльно; 2) чýтко; чýйно. *Пор.* **czujny.**
czujno *див.* **czujnie.**
czujność *ż.* 1) пúльність, -ності; 2) чýткість, -кості; чýйність. *Пор.* **czujny.**
czujny 1) пúльний; ~ n a d z ó r пúльний нáгляд, -ду; 2) *(про сон тощо)* чуткúй; *(про собаку — ще)* чýйний.
Czukcza, -czy, *lm.* **-czowie,** *m., hist.* чýкча.
czukocki чукóтський; M o r z e **Czukockie** Чукóтське мóре.
czule чýло, ніжно.
czulić się, -lę, -lisz, -lił *(взаємно)* голýбитися, -блюся, -бишся, милувáтися, -лýюся, -лýєшся.
czulny: n e r w ~ *anat.* вразлúвий нерв.
czułek, -łka, *m.* 1) *бот.* *(mimosa pudica)* мімóза соромлúва; 2) *зоол.* *(tentaculum)* щýпальце.
czułkowate, -tych, *bot.* *(mimosaceae)* мімóзові, -вих.
czułostka *ż.* надмíрна чýлість (ніжність).
czułostkowość *ż.* надмíрна чýлість (чутлúвість), сентиментáльність, -ності.
czułostkowy надмíрно чýлий (чутлúвий), сентиментáльний.
czułościomierz, *lm.* **-rze,** *m., fot.* сенситóметр, -ра.
czułościowy *див.* **czułostkowy.**
czułość *ż.* 1) вразлúвість, -вості; 2) чутлúвість; 3) ніжність, -ності. *Пор.* **czuły.**
czuły 1) *(сприйнятливий)* вразлúвий; o k o j e s t b a r d z o ~**łe** óко дýже вразлúве; *перен.* ~**łe** m i e j s c e вразлúве мíсце; 2) *(про прилади)* чутлúвий; w a g a ~**ła** чутлúва вагá, чутлúві терезú, -зíв; 3) *перен.* чýлий, ніжний; ~**ła** m a t k a ніжна мáти.
czumacki чумáцький.
czumak, *lm.* **-cy,** *m.* чумáк, -кá.
czupiradło *n., pot.* 1) чудернáцький головнúй убíр у жінóк; 2) *(ірон. — про жінку в такому уборі)* опýдало, страхопýд.
czupirzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył наряджáтися по-чудернáцькому.

czupryna *ż.* чуприна; ◊ z **~ny** m u s i ę k u r z y він напідпитку (під чаркою).
czupurnie задирливо, задерикувато.
czupurność *ż.* задирливість, -вості, задерикуватість, -тості.
czupurny задирливий, задерикуватий.
czupurzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył бундючитися, пріндитися, -джуся, -дишся, гороїжитися; *(сердито)* їжитися.
Czusyma *ż.* Цусіма.
czuwać 1) бути пильним; 2) (nad czym) наглядати (за чим); **~** n a d b e z p i e c z e ń s t w e m p u b l i c z n y m наглядати за громадською безпекою; 3) *(всю ніч)* не спати (сплю, спиш); 4) (przy kim) *(при хворому)* чергувати, -гую, -гуєш, дежурити; 5) (nad kim) піклуватися, -луюся, -луєшся (про кого).
czuwanie *n.* 1) нагляд, -ду; 2) неспання ночами; 3) чергування, дежурство; 4) піклування. *Пор.* **czuwać.**
Czuwaska Autonomiczna Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Чуваська Автономна Радянська Соціалістична Республіка.
czuwaski чуваський.
Czuwasz, *lm.* **-sze,** *m.* чуваш, -ша.
Czuwaszka *ż.* чувашка.
czwartak I, *lm.* **-cy,** *m. див.* **czwartoklasista.**
czwartak II, *lm.* **-ki,** *m.* *(давня польська монета)* чотири гроші, -шів.
czwartek, -tku, *m.* четвер, -рга.
czwartkowy четверговий.
czwartoklasista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szk.* четвертокласник.
czwartoklasistka *ż., szk.* четвертокласниця.
czwarty четвертий; p o **~te** по-четверте; m a m y d z i ś **~tego** сьогодні (маємо) четверте (число).
czworaczki, -ków, *blp.* 1) чотири з'єднані посудини, -дин; 2) *(про немовлят)* четверніята, -нят.
czworak *m.* 1) барак на чотири кімнати для батраків на панських дворах (фільварках) у давній Польщі; 2) *(лише в мн.) див.* **czworaczki;** ◊ c h o d z i ć n a **~kach** ходити на четвереньках; ходити рачки, рачкувати, -кую, -куєш *(розм.)*.
czworaki *licz.* чотирьох гатунків; **~kie** w i n o вино чотирьох гатунків.
czworako на чотири способи, чотирма способами.
czworo, -rga, *zb.* четверо (*род.* чотирьох); w e **~** вчетверо.
czworoboczny *mat.* чотиристоронній.
czworobok, -ku, *m.* 1) *мат.* чотирикутник; 2) *військ.* каре *(невідм.)*.
czworogran, -nu, *m., mat. див.* **czworobok** 1.
czworograniasty *mat.* чотиригранний.
czworogranny *mat. див.* **czworograniasty.**
czworokąt, -tu, *m., mat.* чотирикутник.
czworokątny *mat.* чотирикутний.
czworokonny *див.* **czterokonny.**
czworokończasty чотирикінцевий.
czworolist, -tu, *m., bot.* *(paris quadrifolia)* вороняче око.
czworolistny *див.* **czterolistny.**
czworonogi *див.* **czworonożny.**
czworonożny чотириногий.
czwororęczny *zool.* чотирирукий.
czwororęki *zool. див.* **czwororęczny.**
czwororogi *див.* **czwororożny.**
czwororożny 1) *(про тварину)* з чотирма рогами; 2) *(про форму)* чотирикутний; b e r e t **~** чотирикутний берет.
czwororzędny в чотири ряди, чотирирядний.
czworościan, -nu, *m., mat.* тетраедр, -ра, чотиригранник.
czworościenny *mat.* чотиригранний.
czwórka *ż.* 1) четвірка; 2) *(про запряг)* четверня, четверик, -ка; 3) *друк.* чвертка; ◊ w e **~kę** вчотирьох; m a s z e r o w a ć **~ka-**

-mi марширува́ти по чоти́ри в ряда́х.

czwórnasób *przsł.* вче́тверо (в чоти́ри ра́зи) бі́льше.

czy (*частка*) чи; ~ to prawda? чи це пра́вда? (*розділовий сполучник*) ~ ... ~ чи ... чи; ~ ten, ~ inny чи той, чи і́нший; ~ aby przyjdzie? але́ чи він при́йде?

czyhać (na kogo, na co) ва́жити, чига́ти (на ко́го, на що); ~ na czyją zgubę ва́жити на чиє́ життя́.

czyj *zaim.* чий.

czyj bądź *zaim.* будь-чи́й, чийбу́дь, чий-не́будь.

czyjkolwiek *zaim.* будь-чи́й, чийбу́дь, чий-не́будь.

czyjkolwiek bądź *zaim.* *див.* **czyjkolwiek.**

czyjś *zaim.* **чийсь.**

czyl, *lm.* **-le**, *m.*, *hut.* фо́рма для литва́.

czyli 1) (*пояснювальний спол.*) або́, то́бто; internacjonalny ~ międzynarodowy інтернаціона́льний, або́ (то́бто) міжнаро́дний; 2) (*частка*) чи; ~ to prawda? чи це пра́вда?

czyliż *part.* чи ж.

czym prędzej *przsł.* швиде́нько.

czym raz *przsł.* чимра́з, деда́лі.

czym — tym *sp.* чим — тим; **czym** więcej, **tym** lepiej чим бі́льше, тим кра́ще.

czyn, **-nu**, *m.* вчи́нок, -нку; (*геройський — звичайно*) по́двиг, -гу; dokonać ~**nu** зроби́ти по́двиг; ◊ dopuścić się karygodnego ~**nu** учини́ти зло́чин; ~**ny** melioracyjne меліорати́вні за́ходи, -дів; stanąć do ~**nu** вста́ти на трудову́ ва́хту; ~**nów** trzeba, nie **słów** ді́ла тре́ба, не слів; wcielić (wprowadzić) co w ~ здійсни́ти, ви́конати (що).

czynić, **-nię**, **-nisz**, **-nił** роби́ти, -блю́, -биш; чини́ти, -ню́, -ниш (*рідше*); ~ dobrze роби́ти до́бре; ◊ *перен.* ~ plany укла́дати (будува́ти) пла́ни; to ~**ni** pokaźną sumę це стано́вить значну́ су́му; ~ zadość swoim obowiązkom справля́тися з своїми обо́в'язками; ~ zadość wymogom відповіда́ти вимо́гам, задовольня́ти вимо́ги (вимо́гам); // ~ **się** (kimś, czymś) удава́ти (стро́їти) з се́бе (кого́, що).

czynienie: mieć wiele do ~**nia** ма́ти бага́то ді́ла; mieć z kim do ~**nia** ма́ти з ким спра́ву.

czynnie ді́яльно, акти́вно; ~ uczestniczyć бра́ти акти́вну у́часть; ◊ ~ znieważyć kogoś да́ти кому́ ля́паса (ляща́).

czynnik *m.* 1) фа́ктор, -ра, чи́нник; *ек.* ~**ki** produkcji фа́ктори (чи́нники) проду́кції; 2) *мат.* фа́ктор, співмно́жник; ◊ ~**ki** miarodajne авторите́тні ко́ла (*род.* кіл).

czynność *ż.* 1) *біол.*, *фізіол.*, *перен.* фу́нкція; ~ serca фу́нкція се́рця; ~**ci** służbowe службо́ві фу́нкції; службо́ві обо́в'язки, -ків; 2) акти́вність, -ності; niezmordowana ~ невто́мна акти́вність.

czynny 1) ді́яльний, акти́вний; brać ~ udział w czym бра́ти ді́яльну (акти́вну) у́часть у чо́му; 2) *юр.*, *грам.* акти́вний; *юр.* ~**ne** prawo wyborcze акти́вне ви́борче пра́во; *грам.* strona ~**na** акти́вний стан, -ну; 3) (*який виявляє діяльність*) ді́ючий; wulkan ~ ді́ючий вулка́н; ◊ ~ do godziny piątej відкри́тий (працює) до п'яти́; maszyna jest ~**na** маши́на працює; *військ.* oficer służby ~**nej** ка́дровий офіце́р, -ра; *військ.* ~**na** służba ді́йсна військо́ва слу́жба.

czynsz, **-szu**, *m.* 1) кварти́рна пла́та, квартпла́та; 2) *юр.*, *ек.* чинш, -шу; 3) *іст.* обро́к, -ку.

czynszownik, *lm.* **-cy**, *m.* 1) чинshо́вик, -ка́; 2) обро́чник. *Пор.* **czynsz** 2, 3.

czynszowny *див.* **czynszowy.**
czynszowy 1) дохóдний; d o m ~ дохóдний дім (*род.* дóму); 2) чиншовий; 3) обрóчний. *Пор.* **czynsz.**
czyrak *m.* чиряк, -кá.
czyrk! *wkrz.* *див.* **ćwierk!**
czyr(y)kać *див.* **ćwierkać.**
czyr(y)knąć *dok.* *див.* **ćwierkać.**
czysto чúсто; ◊ *торг.* z a r o b i ć n a ~ заробúти чúстою готíвкою; w y j ś ć n a ~ z e s p r a w y вúйти сухúм з водú.
czystość *ż.* чистотá.
czysty чúстий; *торг.* ~ d o c h ó d чúстий дохóд (прибýток); *перен.* ~**ta** p r a w d a щúра (чúста) прáвда; *перен.* ~ p r z y p a d e k чúста випадкóвість, -вості; *перен.* ~**ta** w y m o w a чúста вимóва; *перен.* ~**te** z a m i a r y чúсті нáміри, -рів.
czyszczenie *n.* чúщення, чúстка.
czyściciel, *lm.* **-le,** *m.* 1) чистúльник; 2) *вет.* кастрáтор, -ра.
czyścicielka *ż.* чистúльниця.
czyścić, czyszczę, czyścisz, czyścił 1) чúстити (чúщу, чúстиш); (*вет.— ще*) холостúти, -лощý, -лостúш, каструвáти, -рýю, -рýєш; 2) *безос.*, *мед.* пронóсити, -сить.
czyściec, -śćca, *lm.* **-śćce,** *m.* 1) *рел.* чистúлище; 2) *бот.* (*stachys*) чистéць, -тцю́.
czyściucha *ż.*, *pot.* сивýха.
czyściuchny *pieszcz.* *див.* **czyściutki.**
czyściuteńki 1) *пестл.* чистéсенький; 2) (*зовсім чистий*) чистíсінький.
czyściuteńko 1) чистéсенько; 2) чистíсінько. *Пор.* **czyściuteńki.**
czyściutki *pieszcz.* чистéнький.
czyściutko *pieszcz.* чистéнько.
Czyta *ż.* Читá.
czytać читáти.
czytanie *n.* читáння.
czytanka *ż.* чúтанка.
czytelnia *ż.* 1) читáльня; 2) бібліотéка (якá видаé абонéнтам книжкú).
czytelniany читáльний.
czytelnictwo *n.* читáння книжóк.
czytelniczka *ż.* читáчка.
czytelniczy читáцький; r z e s z e ~**cze** ширóкі кóла читачíв, читáцькі мáси (*род.* мас).
czytelnie чíтко.
czytelnik, *lm.* **-cy,** *m.* читáч, -чá.
czytelność *ż.* чíткість, -кості.
czytelny чіткúй; ~ c h a r a k t e r p i s m a чіткúй пóчерк, -ку.
czytywać, -tuję, -tujesz, -tywał *wielokr.* чáсто читáти.
czyż I, *lm.* **-że,** *m.*, *orn.* чиж, -жá.
czyż II, *part.* *див.* **czy.**
czyżyczka *ż.*, *orn.* сáмка чижá; чижúха (*розм.*).
czyżyk *m.*, *orn.* чúжик.

Ć

ćma *ż.* 1) *ент.* (*lithocolletis*) нéтля; (*noctuadea*) нощúця; 2) *розм.* тьма, пітьмá; (*морок*) тéмрява; 3) (*перен. — про велику кількість*) сúла, тьма.
ćmić, ćmię, ćmisz, ćmił 1) темнúти, тьмáрити; 2) (*виднітися*) темнíти; ◊ *розм.* ~ p a p i e r o s y курúти, -рю́, -риш, палúти, -лю́, -лиш; // *безос.* ~ **się** темнíти, тьмáритися; **ćmi się** w o c z a c h в очáх темнíє (тьмáриться); ◊ **ćmi się** w g ł o w i e в головí пáморочиться.
ćwiarteczka *ż.*, *zdr.* *див.* **ćwiartka.**
ćwiartka *ż.* 1) чверть, -ті; четвертúна (*рідше*); k s i ą ż k a w f o r m a c i e ~**ki** кнúжка у чверть áркуша; 2) (*міра*) чéтверть, -ті.
ćwiartkowy чвéртковий.
ćwiartować, -tuję, -tujesz, -tował *hist.* четвертувáти, -тýю, -тýєш.
ćwiartowanie *n.*, *hist.* четвертувáння.
ćwiczebny (*для тренування*) учбóвий; p l a c ~ a) учбóва пло-

щáдка; б) *військ. іст.* учбóвий плац, -цу.
ćwiczenie *n.* 1) впрáва; *(дія — ще)* вправля́ння; *військ.* **~nia** g a z o w e військóво-хімі́чні впрáви; **~nie** s z k o l n e шкі́льнá впрáва; *військ.* **~nia** w s z y k u z w a r t y m впрáви в зі́мкнутому строю́; 2) шмагáння, хльóста. *Пор.* **ćwiczyć** 1—3.
ćwiczony умі́лий, впрáвний.
ćwiczyć, -czę, -czysz, -czył 1) (kogo czym) хльóстати, шмагáти; 2) (kogo w czym) учи́ти, -чý, -чиш; ~ k o g o w r o z w i ą z y w a n i u z a d a ń учи́ти (навчáти) когó розв'я́зувати задáчі; 3) (co) вправля́ти; ~ p a m i ę ć вправля́ти пáм'ять; //~ **się** вправля́тися.
ćwieczek, -czka, *m.* цвя́шок, -шка; ◊ *прик.* z a k r ó l a **Ćwieczka** за царя́ Горóха, за царя́ Панькá (Тимкá).
ćwieczkować, -kuję, -kujesz, -kował оббивáти цвя́шками, цвяшкувáти, -кýю, -кýєш.
ćwiek *m.* цвях; ◊ *розм.* m a **~ka** w g ł o w i e він трóхи з глýзду з'ї́хав, у ньóго не всі дóма; *розм.* t o n i e l a d a ~ це не абияка причи́на (закови́ка); *прик.* z a b i ć k o m u **~ka** w g ł o w ę загнýти карлю́чку комý, задáти комý головолóмку.
ćwiekarski *spec.* цвяхови́й, гвозди́льний.
ćwiekarnia *ż., spec.* цвяховá майстéрня; цвяхови́й завóд, -ду.
ćwiekarstwo *n., spec.* цвяховé вирóбництво.
ćwiekarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* цвяхáр, -ря́.
ćwiekować, -kuję, -kujesz, -kował 1) оббивáти цвя́хами, цвяхувáти (цвяхýю, цвяхýєш); 2) *перен.* сі́кти до крóві.
ćwiekowy цвяхови́й; гвоздяни́й *(рідко)*.
ćwierciowy четвертни́й.
ćwierczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli *див.* **ćwierkać.**
ćwierć *ż.* 1) чверть, -ті; четвертинá *(рідше)*; 2) *(міра)* четверть, -ті.
ćwierćarkuszowy рóзміром у чвéрть áркуша.
ćwierćkilowy вагóю у чверть кілогрáма.
ćwierćłokciowy довжинóю у чверть лі́ктя.
ćwierćmilowy довжинóю у чверть ми́лі.
ćwierćnuta *ż., muz.* чверть, -ті.
ćwierćroczny тримі́сячний, квартáльний.
ćwierćstulecie *n.* чверть столі́ття (столі́ччя, ві́ку).
ćwierćton, -nu, *m., muz.* чверть тóну.
ćwierćwiecze *n. див.* **ćwierćstulecie.**
ćwierćwiekowy яки́й (що) тривáє чверть столі́ття, двадцятип'ятирі́чний.
ćwiergotać, -goczę, -goczesz (*rzadziej* **-gocę, -gocesz,** *rzadko* **-gotam, -gotasz), -gotał** цвірі́нькати, цвірі́ньчáти, -чý, -чи́ш.
ćwiergotanie *n.* цвірі́нькання, цвірі́ньчáння.
ćwierk! *wkrz.* чирк!
ćwierk, -ku, *m. див.* **ćwierkanie.**
ćwierkać, ćwierknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(про комах)* цвірчáти, -чý, -чи́ш, зацвірчáти, цві́ркати, зацві́ркати, сюрчáти, засюрчáти; 2) *(про птахів)* цвірі́нькати, цвірі́ньчáти, цвірі́нькнути.
ćwierkanie *n.* 1) цвірчáння, цві́ркання, сюрчáння; 2) цвірі́нькання, цвірі́ньчáння. *Пор.* **ćwierkać.**
ćwierknąć *див.* **ćwierkać.**
ćwik, *m., pot.* 1) бувáлий, -лого; 2) напіввихóлощений пі́вень, -вня; c z e r w o n y j a k ~ червóний як пі́вень; 3) вели́кий кóроп.
ćwikła *ż., kul.* буряковий гарні́р з хрі́ном.
ćwikłowy бурякóвий, буря́чний, з бурякі́в.
ćwirkać *див.* **ćwierkać.**
ćwirknąć *dok. див.* **ćwierkać.**

D

d *muz.* ре.
dacapo *przsł., muz., przen.* дака́по.
dach, -chu, *m.* 1) покрівля; *(залізний, черепичний — ще)* дах, -ху; mieszkać pod jednym **~chem** жити під одніє́ю покрівлею; 2) *гірн.* сте́ля што́льні; ◊ *перен.* nie mieć **~chu** nad głową залиши́тися без приту́лку.
dacharz, *lm.* **-rze,** *m.* покріве́льник.
dachowy покріве́льний; дахови́й. *Пор.* **dach.**
dachówka *ż.* черепи́ця.
dachówkarz, *lm.* **-rze,** *m.* черепи́чник.
dachówkowy черепи́чний.
dać *див.* **dawać.**
dadaizm, -mu, *m., szt.* дадаї́зм, -му.
dafna *ż., bot. (daphne)* во́вче ли́ко, во́вчі я́годи (*род.* я́гід).
dagerotyp, -pu, *m., fot., hist.* дагероти́п.
dagerotypia *ż., fot., hist.* дагероти́пія.
Dagestan, -nu, *m.* Дагеста́н, -ну.
dagestański дагеста́нський.
daktyl, *lm.* **-le,** *m.* 1) *бот.* фі́нік; 2) *поет.* да́ктиль.
daktyliczny *poetyc.* дактилі́чний.
daktylografia *ż., spec.* дактилогра́фія.
daktylologia *ż., spec.* дактилоло́гія.
daktyloskopia *ż., spec.* дактилоско́пія.
daktylowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* 1) *бот. (phoenix dactylifera)* фі́нікова па́льма; 2) *конд.* фі́нікове пече́ння; фі́ніковий торт *а.* пирі́г, -рога́.
daktylowy фі́ніковий.
dal *ż.* далечі́нь, -ні, далечина́, далина́, да́леч, -чі, даль, -лі; ◊ skok w **~** стрибо́к в довжину́.
dalece: jak **~** наскі́льки, в які́й мі́рі, до які́ї мі́ри; tak **~** настільки, до тако́ї мі́ри, в такі́й мі́рі.
dalej *przsł.* да́лі, да́льше; i tak **~** (i t. d.) і так да́лі (і т. д.), то́що.
daleki дале́кий; **~** krewny дале́кий ро́дич; *перен.* **~** jestem od tego, aby... я дале́кий від то́го, щоб...
daleko 1) *(в просторі, в часі)* дале́ко; **~** jeszcze do rana ще дале́ко до ра́нку; mamy **~** do domu нам дале́ко додо́му; **~** zajść дале́ко піти́; 2) *(з формами вищого ступеня)* набага́то, бага́то, зна́чно, дале́ко; **~** więcej набага́то (бага́то, зна́чно, дале́ко) бі́льше; ◊ jak **~** pamięcią sięgać наскі́льки лише́ мо́жна пригада́ти.
dalekobieżny 1) *(про поїзд)* дале́кого слі́дування; 2) *(про пароплав)* дале́кого пла́вання.
dalekomierz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* далекомі́р, -ра.
dalekomorski далекомо́рський.
dalekonośność *ż., wojs.* далекобі́йність, -ності.
dalekonośny 1) *військ.* далекобі́йний; 2) *(перен. — про плани тощо)* далекося́жний; ◊ *ел.* **~na** linia лі́нія дале́кої ві́дстані.
dalekowidz, *lm.* **-dze,** *m.* далекозо́рий, -рого.
dalekowidzenie *n. див.* **dalekowzroczność.**
dalekowzroczność *ż.* далекозо́рість, -рості; далекогля́дність, -ності, прозорли́вість, -вості, передба́чливість. *Пор.* **dalekowzroczny.**
dalekowzroczny далекозо́рий; *(перен. — ще)* далекогля́дний, прозорли́вий, передба́чливий.
dalia *ż., bot.* жоржи́на.
dalibóg *wyr. wtr.* дале́бі, їй-бо́гу, їй-бо́.
Dalmacja *ż.* Далма́ція.
dalmacki далма́тський.
dalszy да́льший; **~sze** koleje

losu да́льша до́ля; ◊ ciąg ~ nastąpi да́лі (продо́вження) бу́де.
daltonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., med.* дальто́нік.
daltonizm, -mu, *m., med.* дальтоні́зм, -му.
dama *ż.* 1) да́ма; *іст.* ~ dworu (dworska) придво́рна (двірська́) да́ма, фре́йліна; 2) *карт.* да́ма, кра́ля; ~ pikowa піко́ва да́ма, вино́ва кра́ля; 3) *(в шахах)* ферзь, короле́ва; ◊ *дорев.* ~ do towarzystwa компаньйо́нка.
damascenka *ż.* ша́бля з дама́ської ста́лі; дома́ха *(заст.)*.
damasceński дама́сський.
Damokles: miecz ~sa дамо́клів меч, -ча́.
damski да́мський, жіно́чий.
damulka *ż., iron.* да́мочка.
dancing, -gu, *m.* да́нсинг, -гу, та́нці, -ців.
dandys, *lm.* **-si,** *m.* де́нді *(невідм.)*.
dane, -nych, *blp.* да́ні, -них; wszelkie ~ne do czego всі да́ні на що (для чо́го).
Dania *ż.* Да́нія.
danie *n.* 1) стра́ва; obiad z czterech **dań** обі́д з чотирьо́х страв (пере́мін); 2) *(дія)* пода́ння́, пода́ча; ~ pomocy пода́ння (пода́ча) допомо́ги.
Daniel Дани́ло.
daniel, *lm.* **-le,** *m., zool. (platyceros dama)* чуба́рий о́лень.
danina *ż.* дани́на, дань, -ні.
dannictwo *n., hist.* да́нницька зале́жність, -ності.
danniczy *hist.* да́нницький.
dannik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* да́нник.
danser, *lm.* **-rzy,** *m. (у танцях)* кавале́р, -ра.
danserka *ż. (у танцях)* да́ма.
dantejski жахли́вий, страшни́й; ~**kie** sceny жахли́ві (страшні́) сце́ни (*род.* сцен).
dany да́ний; w ~**nych** okolicznościach за да́них умо́в.
dań *ż. див.* **danina.**
dar, -ru, *m.* 1) дар, -ру, дару́нок, -нка; otrzymać w ~**rze** оде́ржати в дар (в дару́нок); 2) *(про природжені здібності)* дар; ~ słowa дар сло́ва; *(талант)* хист, -ту; ~ poetycki поети́чний хист.
Dardanele, -li *a.* **-lów,** *blp.* Дардане́лли, -не́лл.
dardanelski дарданелльський; ◊ *перен.* osioł ~ непри[о]торе́нний ду́рень, -рня.
daremnie даре́мно, ма́рно; ду́рно *(рідше)*; *(предик. — звичайно)* дарма́, даре́мно.
daremność *ż.* даре́мність, -ності, ма́рність.
daremny 1) даре́мний, ма́рний; 2) *див.* **darmowy.**
daremszczyzna *ż.* дарови́зна, дарівщи́на.
darmo 1) да́ром; leczyć kogo ~ лікува́ти кого́ да́ром; to mu ~ nie ujdzie це йому́ да́ром не мине́ться; 2) *див.* **daremnie.**
darmocha *ż., pot. див.* **daremszczyzna.**
darmowy дарови́й.
darmozjad, *lm.* **-dy,** *m.* дармоїд.
darniasty дерни́стий.
darnik *m.* 1) *с.-г.* дерноріз; 2) *(заросль)* чагарни́к, -ка́, чага́р, -ря́, кущі́, -щі́в; *(сухі гілки)* хмиз, -зу; 3) *див.* **darnina.**
darnina *ż.* дерни́на.
darniować, -niuję, -niujesz, -niował *spec.* дернува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
darniowaty дернува́тий.
darniowy дерно́вий.
darniówka *ż.* 1) *с.-г.* дерноріз; 2) обкла́дка з де́рну.
darnisty дерни́стий.
darń *ż.* де́рен (*род.* де́рну).
darodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., praw.* дари́тель, -ля.
darodawczyni *ż., praw.* дари́телька.
darować, -ruję, -rujesz, -rował *niedok. i dok.* дарува́ти, -ру́ю, -ру́єш, подарува́ти; ~ wolność дарува́ти во́лю; *перен.* ~ urazę дарува́ти обра́зу.
darowizna *ż., praw.* дар, -ру; akt ~**ny** да́рчий за́пис, -су.

darty 1) дрáний, подéртий; 2) *мед.* рвáний; r a n a **~ta** рвáна рáна.
darwinista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* дарвіні́ст.
darwinistka *ż.* дарвіні́стка.
darwinizm, -mu, *m.* дарвіні́зм, -му.
darzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (kogo, co czym) *książ.* дарувáти, -рýю, -рýєш (комý що); *недок.* обдарóвувати, -вую, -вуєш (когó чим); 2) *перен.* виявля́ти (що до кóго, до чóго); **~** k o g o p r z y j a ź n i ą виявля́ти дрýжні почуття́ до кóго; **~** c o z a i n t e r e s o w a n i e m виявля́ти інтерéс до чóго; **~** k o g o z a u f a n i e m виявля́ти дові́ру до кóго; // *безос.* **~ się** щасти́ти, талани́ти, везти́; w e w s z y s t k i m m u **się darzy** у всьóму йомý щасти́ть (талани́ть, везé).
daszek, -szka, *m.* 1) *зменш.* покрі́велька; дашóк, -шкá; *пор.* **dach;** 2) *(кашкета)* козирóк, -ркá; 3) *(на лампу)* абажýр, -ра; 4) *лінгв.* дашóк *(над літерою).*
data *ż.* 1) дáта; 2) *перен.* епóха, добá; ◊ c z ł o w i e k s t a r e j **~ty** люди́на старóго (дáвнього) склáду, люди́на старосві́тських звичáїв; b y ć p o d d o b r ą **~tą** бýти напі́дпитку (під чáркою).
datek, -tku, *m.* 1) пожéртва; 2) *(для старців)* ми́лостиня.
datować, -tuję, -tujesz, -tował датувáти, -тýю, -тýєш; //**~ się** датувáтися; ◊ i c h w z a j e m n a n i e c h ę ć **~tuje się** o d d a w n a ї́х непри́язнь тя́гнеться віддáвна.
datowanie *n.* датувáння.
datownik *m.* штéмпель з дáтою; **~** p o c z t o w y поштóвий штéмпель.
dawać, daję, dajesz, dawał, dać, dam, dasz, dał давáти (даю́, даєш), дáти (дам, даси́); **dać** d o z r o z u m i e n i a (d o p o z n a n i a) дáти зрозумі́ти; **dawać** d o w o d y давáти (наводи́ти) дóкази; **dawać** g ł o s n a k o g o (z a k i m) подавáти гóлос за кóго; **dawać** k o m u o k a z j ę давáти комý нагóду; **dawać** k o n c e r t давáти концéрт; **dać** p o s ł u c h c z y i m ś s ł o w o m дáти ві́ру (пові́рити) чиї́м словáм; **dać** s ł o w o дáти слóво; ◊ *розм.* **dać** k o m u p o n o s i e втéрти комý нóса; **dajmy** n a t o, ż e... припусті́мо, що; *військ.* **dać** o g n i a відкри́ти вогóнь; ви́стрілити; **daj** p o k ó j! облиш! поки́нь! *спорт.* **dawać** s z c z u p a k a *(у волейболі)* гаси́ти (гашý, гáсиш); **dać** w y r a z c z e m u ви́разити (ви́словити) що; **dać** z a w y g r a n ą пасувáти, -сýю, -сýєш; //**~ się** 1) давáтися, дáтися; **dać się** w e z n a k i дáтися взнаки́; 2) *безос.* мóжна; **daje się** z a u w a ż y ć... мóжна помі́тити...; ◊ **dać się** u n i e ś ć скипі́ти, -плю́, -пи́ш.
dawanie *n.* давáння.
dawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) давéць, -вця́; 2) *юр.* дари́тель; 3) *мед.* дóнор, -ра.
dawczyni *ż.* 1) *(про жінку)* давéць, -вця́; 2) дари́телька; 3) *(про жінку)* дóнор, -ра. *Пор.* **dawca.**
dawka *ż.* дóза.
dawkować, -kuję, -kujesz, -kował дозувáти, -зýю, -зýєш.
dawkowanie *n.* дозувáння.
dawniuteńki 1) *пестл.* давнéнький; 2) дýже дáвній.
dawniuteńko 1) давнéнько; 2) дýже давнó. *Пор.* **dawniuteńki.**
dawniutki *pieszcz.* давнéнький.
dawniutko *pieszcz.* давнéнько.
dawno давнó.
dawność *ż.* дáвність, -ності.
dawny дáвній; z a **~nych** c z a s ó w за дáвніх (стари́х) часі́в, в старовинý; **~na** z n a j o m o ś ć а) дáвнє знайóмство; б) *(про людину — ще)* дáвній (стари́й) знайóмий, -мого; ◊ **~ne** d z i e j e старовинá, давнинá.
dąb, dębu, *m.* дуб; c h ł o p j a k **~** чоловíк, як дуб; ◊ *фам.* d a ć **dęba** дременýти, чкурнýти; s t a-

w a ć **dęba** *(про коней)* става́ти на дибй, става́ти дйбки, става́ти ду́ба; w ł o s y n a g ł o w i e s t a n ę ł y **dęba** воло́сся на голові ста́ло ду́ба (дйба).

dąbczak *m.* *див.* **dębczak.**

dąbeczek, -czka, *m., pieszcz.* дубо́чок, -чка.

dąbek, -bka, *m., zdr.* дубо́к, -бка́.

dąbrowa *ż.* діббро́ва.

Dąbrowa *ż.* Домбро́ва.

dąć, dmę, dmiesz, dął, dęli ду́ти (ду́ю, ду́єш *i* дму, дмеш); *(ротом — ще)* дму́хати; //~ **się** 1) ду́тися, надима́тися; 2) *перен.* пиша́тися, пиндю́читися, бундю́читися.

dąsać się ду́тися (ду́юся, ду́єшся *i* дму́ся, дме́шся).

dąsanie się *n.* *див.* **dąsy.**

dąsy, -sów, *blp.* капри́зи, -зів, вередува́ння; ◊ s t r o i ć ~ *див.* **dąsąć się.**

dążenie *n.* 1) прямува́ння, простува́ння; 2) пра́гнення. *Пор.* **dążyć.**

dążność *ż.* (do czego) 1) пра́гнення; стремлі́ння *(рідко)*; ~ d o n a p r a w i e n i a z ł e g o пра́гнення ви́правити зло; 2) *перен.* на́хил, -лу, схи́льність, -ності; ~ d o s a m o l u b s t w a на́хил до себелю́бства; ◊ ~**cią** j e g o b y ł o... він пра́гнув...

dążyć, -żę, -żysz, -żył (do czego) 1) прямува́ти, -му́ю, -му́єш, простува́ти, -ту́ю, -ту́єш (до чо́го); ~ d o c e l u прямува́ти (простува́ти) до мети́; 2) *перен.* пра́гнути (чого́ *i* до чо́го); ~ d o w ł a d z y пра́гнути вла́ди.

dbać (o kogo, o co) дба́ти; *(турбуватися — ще)* піклува́тися, -лу́юся, -лу́єшся (про ко́го, про що); m a t k a **dba** o d z i e c i ма́ти дба́є (піклу́ється) про діте́й; o n i c n i e ~ ні про що не дба́ти; ◊ n i e **dbam** o t o це мені́ байду́же.

dbale дбайли́во; дба́ло. *Пор.* **dbały.**

dbałość *ż.* дбайли́вість, -вості; дба́лість. *Пор.* **dbały.**

dbały дбайли́вий; дба́лий *(рідше).*

dbanie *n.* дба́ння; піклува́ння. *Пор.* **dbać.**

debarkader, -ru, *m., kol.* дебаркаде́р, -ра.

debata *(częściej w lm.)* **-baty, -bat,** *ż.* деба́ти, -тів.

debatować, -tuję, -tujesz, -tował дебатува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

debet, -tu, *blm., m., buch.* де́бет, -ту.

debetować, -tuję, -tujesz, -tował *buch.* дебетува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

debetowy: s a l d o ~**we** де́бетове са́льдо.

debit, -tu, *m.* 1) до́звіл власте́й на поши́рення закордо́нних вида́нь; 2) *торг.* збут, -ту.

debitor, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m., buch.* дебіто́р, -ра.

debiut, -tu, *m.* дебю́т, -ту.

debiutant, *lm.* **-nci,** *m.* дебюта́нт.

debiutantka *ż.* дебюта́нтка.

debiutować, -tuję, -tujesz, -tował дебютува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

deboszować, -szuję, -szujesz, -szował бешкетува́ти, -ту́ю, -ту́єш, дебоши́рити.

deboszowanie *n.* бешкетува́ння, дебоши́рство.

decentralista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* децентралі́ст, прихи́льник децентраліза́ції.

decentralizacja *ż.* децентраліза́ція.

decentralizować, -zuję, -zujesz, -zował децентралізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.

dech, tchu, *blm., m.* ві́ддих, -ху; дух, -ху *(розм.)*; b r a k m i **tchu** не мо́жу перевести́ (звести́) дух (ди́хати не дає́, дух запира́є); j e d n y m **tchem** за одни́м ду́хом, відра́зу; s ł u c h a ć b e z **tchu** слу́хати затаї́вши дух; ~ z a m a r ł (komu *a.* w kim) дух завме́р (в ко́му, в ко́го); ◊ d o o s t a t n i e g o **tchu** до оста́ннього по́диху, до са́мої сме́рті, до заги́ну.

dechomierz, *lm.* **-rze,** *m., med.* спіро́метр, -ра.

decydować, -duję, -dujesz, -dował (o czym) вирі́шувати, -шую,

-шуєш (що); o t y m ~duje m i n i s t e r це вирішує міністр; виносити постанову, ухвалювати, -люю, -люєш (що); //~ się 1) *пас.* вирішуватися; d z i s i a j s i ę t w o j a s p r a w a ~duje сьогодні вирішується твоя справа; 2) *(про людину)* зважуватися, -жуюся, -жуєшся, наважуватися; n i e p r ę d k o się ~duje він не скоро зважується (наважується).
decydowanie *n.* вирішування.
decydujący вирішальний, вирішний.
decyfrować, -ruję, -rujesz, -rował дешифрувати, -рую, -руєш.
decyfrowanie *n.* дешифрування, розшифрування.
decygram *m.* дециграм.
decylitr *m.* децилітр, -ра.
decyma *ż., muz.* децима.
decymalny децимальний.
decymetr *m.* дециметр, -ра.
decyzja *ż.* рішення; постанова, ухвала; p o w z i ą ć ~ję а) вирішити; б) винести постанову; *пор.* **decydować**; ◊ c z ł o w i e k z ~ją рішуча людина; s z y b k o ś ć ~ji рішучість, -чості.
dedukcja *ż., fil.* дедукція.
dedukcyjnie *fil.* шляхом дедукції, дедуктивно.
dedukcyjny *fil.* дедуктивний.
dedukować, -kuję, -kujesz, -kował *fil.* дедукувати, -кую, -куєш.
dedykacja *ż.* присвячення (твору), присвята; дарчий напис, -су.
dedykacyjny присвятний.
dedykować, -kuję, -kujesz, -kował присвячувати, -чую, -чуєш.
defekacja *ż., med., tech.* дефекація.
defekcik *m., pot.* незначний дефект, -ту, дефектик.
defekt, -tu, *m.* дефект, -ту.
defektowy 1) дефектний; e g z e m p l a r z ~ дефектний примірник; 2) *(про людину)* дефективний.
defensywa *ż., wojs. i in.* дефензива.
defensywny *wojs.* оборонний; ~na t a k t y k a оборонна тактика.
defetysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* пораженець, -нця, поразник.
defetyzm, -mu, *m., polit.* пораженство, поразництво.
deficyt, -tu, *m.* дефіцит, -ту.
deficytowy дефіцитний.
defilada *ż.* дефілювання, парад, -ду; проходження колон демонстрантів.
defilować, -luję, -lujesz, -lował дефілювати, -люю, -люєш; проходити в колонах.
defilowanie *n. див.* **defilada.**
definicja *ż.* дефініція, визначення; p o d p a d a ć p o d ~ję підпадати під дефініцію.
definiować, -niuję, -niujesz, -niował давати дефініцію (визначення), визначати.
definitywnie остаточно, дефінітивно.
definitywny остаточний, дефінітивний.
deflacja *ż., geol., ek.* дефляція.
defloracja *ż., med.* дефлорація, позбавлення дівоцтва, розтління.
deformacja *ż.* деформація.
deformować, -muję, -mujesz, -mował деформувати, -мую, -муєш; //~ się деформуватися.
defraudacja *ż.* розтрата.
defraudant, *lm.* **-nci,** *m.* розтратник.
defraudować, -duję, -dujesz, -dował розтрачувати, -чую, -чуєш.
degazacja *ż., tech.* дегазація.
degeneracja *ż.* дегенерація.
degeneracyjny дегенеративний.
degenerat, *lm.* **-ci,** *m.* дегенерат.
degeneratka *ż.* дегенератка.
degenerować się, -ruję, -rujesz, -rował дегенерувати, -рую, -руєш, вироджуватися, -джуюся, -джуєшся.
degradacja *ż.* 1) деградація; 2) розжалування. *Пор.* **degradować.**
degradować, -duję, -dujesz, -dował 1) деградувати, -дую, -дуєш; 2) *військ.* позбавити звання; розжалувати, -лую, -луєш *(лише докон.)* *(заст.)*.
deista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* деїст.
deistyczny *fil.* деїстичний.

deizm, -mu, *m., fil.* деїзм, -му.
deka I *ż.* 1) прикриття, покривало; *(для коней)* попона; 2) *(в музичному інструменті)* дека; ◊ *анат.* ~ piersiowa грудина.
deka II *nieodm., n. див.* **dekagram.**
dekabrysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., hist.* декабрист.
dekada *ż.* декада.
dekadencki декадентський.
dekadent, *lm.* **-nci,** *m.* декадент.
dekadentyzm, -mu, *m.* декадентство.
dekagram *m.* декаграм.
dekalitr *m.* декалітр, -ра.
dekalkomania *ż., tech.* декалькоманія.
dekalkować, -kuję, -kujesz, -kował *tech.* декалькувати, -кую, -куєш.
dekametr *m.* декаметр, -ра.
dekanat, -tu, *m. (посада декана)* деканство.
dekarbonizacja *ż., chem.* декарбонізація.
dekastyl, -lu, *lm.* **-le,** *m., archit.* десятиколонний фасад, -ду.
dekatyzować, -zuję, -zujesz, -zował *tech.* декатирувати, -тирую, -тируєш.
dekatyzowanie *n., tech.* декатирування.
dekiel, -kla, *lm.* **-kle,** *m.* 1) *друк.* декель; 2) *(іст. — у вогнестрільній зброї)* кришка панівки (полички).
deklamacja *ż.* декламація.
deklamator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* 1) декламатор, -ра; 2) *перен.* фразер, -ра.
deklamatorski 1) декламаторський; 2) фразерський. *Пор.* **deklamator.**
deklamować, -muję, -mujesz, -mował декламувати, -мую, -муєш.
deklamowanie *n.* декламування.
deklaracja *ż.* декларація; ~ rządu декларація уряду; złożyć ~ję зробити декларацію.
deklarować, -ruję, -rujesz, -rował декларувати, -рую, -руєш; //~ się декларуватися.
deklarowanie *n. див.* **deklaracja.**
deklasować, -suję, -sujesz, -sował декласувати, -сую, -суєш; //~ się декласуватися.
deklinacja *ż.* 1) *грам.* відміна; 2) *астр., фіз.* схилення.
deklinacyjny *gram.* який (що) стосується відміни (відмінювання); *(у контексті)* відміни, відмінювання тощо; system ~ система відмінювання.
deklinator *m., fiz.* деклінатор, -ра.
deklinować, -nuję, -nujesz, -nował 1) *грам.* відмінювати, -нюю, -нюєш; 2) *фіз.* відхилятися.
dekokt, -tu, *m., med.* декокт, -ту, відвар, -ру.
dekolt, -tu, *m.* декольте *(невідм.)*.
dekoltować się, -tuję, -tujesz, -tował декольтуватися, -туюся, -туєшся.
dekoltowany декольтований.
dekompletować, -tuję, -tujesz, -tował розбивати комплект.
dekompozycja *ż., chem.* розклад, -ду.
dekoncertować, -tuję, -tujesz, -tował *książ.* збивати з пантелику; бентежити; //~ się збиватися з пантелику; бентежитися.
dekonspirować, -ruję, -rujesz, -rował викривати; //~ się виходити з підпілля.
dekoracja *ż.* 1) декорація; *театр., перен.* zmiana ~ji зміна (переміна) декорації; 2) *(про відзнаку)* орден; uroczysta ~ odznaczeniami вручення орденів.
dekoracyjnie декоративно.
dekoracyjny 1) декораційний; zakład ~ декораційна майстерня; 2) *театр.* обстановочний; sztuka ~na обстановочна п'єса; 3) *(що стосується прикрашування)* декоративний; sztuki ~ne декоративне мистецтво.
dekorator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* декоратор, -ра.
dekoratornia *ż., teatr.* декораційна майстерня.
dekoratorski декораторський.
dekoratorstwo *n.* професія декоратора.

dekorować, -ruję, -rujesz, -rował 1) декорувáти, -рýю, -рýєш, прикрашáти; 2) нагорóджувати (óрденом).
dekorowanie *n.* 1) декорувáння, прикрашáння; 2) нагорóдження (óрденом).
dekorum *nieodm., n.* декóрум, -му.
dekować się, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* 1) укривáтися; 2) *військ.* ухилятися від слýжби на фрóнті, відси́джуватися в тилý.
dekret, -tu, *m.* декрéт, -ту; z a w i e s i ć ~ припини́ти дію декрéту.
dekretować, -tuję, -tujesz, -tował декретувáти, -тýю, -тýєш.
dekstroza *ż., chem.* декстрóза.
dekstryna *ż., chem.* декстри́н, -ну.
dekstrynowy *chem.* декстри́новий.
delegacja *ż.* 1) делегáція; 2) *(в службових справах)* відря́дження.
delegacyjny делегáтський.
delegalizacja *ż., praw.* оголóшення пóза закóном.
delegalizować, -zuję, -zujesz, -zował *praw.* постáвити пóза закóном.
delegat, *lm.* **-ci,** *m.* делегáт.
delegatka *ż.* делегáтка.
delegatura *ż.* представни́цтво.
delegować, -guję, -gujesz, -gował 1) делегувáти, -гýю, -гýєш; 2) *(в службових справах)* відряджáти, відряди́ти, -джý, -ди́ш.
delegowanie *n.* делегувáння.
delektować się, -tuję, -tujesz, -tował милувáтися, -лýюся, -лýєшся, любувáтися, -бýюся, -бýєшся; кохáтися (в чóму); *підсил.* розкошувáти, -шýю, -шýєш, упивáтися (чим).
delfin I, *lm.* **-ny,** *m., zool. (delphinus)* дельфíн.
delfin II, *lm.* **-nowie,** *m.* 1) *іст.* дофíн; 2) *перен. жарт.* перворóдний син.
Delhi *nieodm., n.* Дéлі *(невідм.)*.
delia *ż., hist.* підби́тий хýтром вéрхній óдяг, -гу.
deliberacja *ż. див.* **deliberowanie.**
deliberować, -ruję, -rujesz, -rował (nad czym), *książ.* обмíркóвувати, -вую, -вуєш, обдýмувати, -мую, -муєш.
deliberowanie *n., książ.* обмíркóвування, обдýмування.
delicja *(częściej w lm.)* **-cje, -cji,** *ż.* 1) насолóда, рóзкіш, -коші; 2) *див.* **delikatesy.**
delikacik *m., iron.* пестýнчик.
delikatesy, -sów, *blp.* делікатéси, -сів.
delikatnie 1) делікáтно; 2) тóнко; ви́тончено; 3) чýтко; 4) лéгко. *Пор.* **delikatny.**
delikatniś, *lm.* **-sie,** *m., iron. див.* **delikacik.**
delikatność *ż.* 1) делікáтність, -ності; 2) тóнкість, -кості, ви́тонченість; 3) чýткість; 4) лéгкість. *Пор.* **delikatny.**
delikatny 1) делікáтний; ~ c z ł o w i e k делікáтна люди́на; **~na** b u d o w a c i a ł a делікáтна комплéкція; 2) *(перен. — негрубий)* тонки́й; **~ne** p ł ó t n o тонкé полотнó; **~ne** r y s y тонкí ри́си (*род.* рис); *(про смак)* ви́тончений; 3) *(перен. — вразливий)* чутки́й; **~ne** s u m i e n i e чуткá сóвість, чуткé сумлíння; 4) *(перен. — про доторк)* легки́й.
delikwent, *lm.* **-nci,** *m., praw.* правопорýшник.
delikwentka *ż., praw.* правопорýшниця.
delimitacja *ż., książ.* розмежувáння; установлення кордóнів.
delimitacyjny *książ.* розмежувáльний.
delimitować, -tuję, -tujesz, -tował *książ.* розмежóвувати, -вую, -вуєш; устанóвлювати кордóни.
delirium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n., med.* делíрій, -рію, маячення, мáрення; ◊ ~ t r e m e n s біла гаря́чка.
delożować, -żuję, -żujesz, -żował *książ.* виселяти з кварти́ри, ви́селити з кварти́ри.
delta *ż.* дéльта.
deltoid, -du, *m., mat.* дельтоїд.
demagog, *lm.* **-godzy,** *m.* демагóг.

demagogia *ż.* демагóгія.
demagogiczny демагогíчний.
demarkacja *ż.* демаркáція.
demarkacyjny демаркаціййний; ~**na linia** демаркаційна лінія.
demaskator, *lm.* **-rowie,** *m.* викривáч, -чá.
demaskatorski викривáльний.
demaskować, -kuję, -kujesz, -kował 1) (kogo) викривáти (когó); 2) *військ.* демаскувáти, -кýю, -кýєш; //~ **się** демаскувáтися.
demaskowanie *n.* 1) викривáння; 2) демаскувáння. *Пор.* **demaskować.**
demencja *ż., med.* демéнція.
dementi *nieodm., n.* урядóве спростувáння.
dementować, -tuję, -tujesz, -tował офіціáльно спростóвувати (від імéні ýряду).
demiurg *blm., m., fil., hist., poet.* деміýрг.
demobilizacja *ż.* демобілізáція.
demobilizować, -zuję, -zujesz, -zował демобілізувáти, -зýю, -зýєш.
demobilizowany демобілізóваний.
demografia *ż.* демогрáфія.
demograficzny демографíчний.
demokracja *ż.* демокрáтія; ~ **ludowa** нарóдна демокрáтія.
demokrata, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* демокрáт; ~ **rewolucyjny** революціонéр-демокрáт.
demokratka *ż.* демокрáтка.
Demokratyczna Republika Viet-Nam, -mu Демократична Респýбліка В'єтнáм, -му.
demokratycznie демократи́чно.
demokratyczny демократи́чний.
demokratyzacja *ż.* демократизáція.
demokratyzm, -mu, *m.* демократи́зм, -му.
demokratyzować, -zuję, -zujesz, -zował демократизувáти, -зýю, -зýєш; //~ **się** демократизувáтися.
demokratyzowanie(się) *n.* демократизувáння.
demolować, -luję, -lujesz, -lował руйнувáти, -нýю, -нýєш.
demon *m., mit., przen.* дéмон.
demonetyzacja *ż., ek., fin.* демонетизáція.

demoniczność *ż.* демонíзм, -му.
demoniczny демонíчний.
demonizm, -mu, *m.* вíра в дéмонів (в злих дýхів).
demonstracja *ż.* демонстрáція.
demonstracyjnie демонстрати́вно.
demonstracyjność *ż.* демонстрати́вність, -ності.
demonstracyjny демонстрати́вний.
demonstrant, *lm.* **-nci,** *m.* демонстрáнт.
demonstrantka *ż.* демонстрáнтка.
demonstrator, *lm.* **-rzy,** *m.* демонстрáтор, -ра.
demonstrować, -ruję, -rujesz, -rował демонструвáти, -рýю, -рýєш.
demonstrowanie *n.* демонструвáння.
demontować, -tuję, -tujesz, -tował *tech.* демонтувáти, -тýю, -тýєш, розбирáти (маши́ну на части́ни).
demontowanie *n., tech.* демонтáж, -жý, демонтувáння.
demoralizacja *ż.* деморалізáція.
demoralizacyjny деморалізýючий; **wpływ** ~ деморалізýючий вплив, -ву.
demoralizator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* той, що деморалізýє; *перен.* розтли́тель (морáлі, свідóмості).
demoralizatorka *ż.* та, що деморалізýє; *(перен.— про жінку)* розтли́тель (морáлі, свідóмості).
demoralizować, -zuję, -zujesz, -zował деморалізувáти, зýю, -зýєш; //~ **się** деморалізувáтися.
demoralizowanie *n. див.* **demoralizacja.**
demoralizująco деморалізýюче.
demoralizujący деморалізýючий.
denacjonalizacja *ż.* денаціоналізáція.
denar *m., hist.* денáрій.
denat, *lm.* **-ci,** *m.* самовби́вця, самогýбець, -бця; помéрлий не своéю смéртю.
denaturalizacja *ż., praw.* денатуралізáція, позбáвлення громадя́нства.
denaturalizować, -zuję, -zujesz, -zował *praw.* денатуралізувáти, -зýю, -зýєш, позбавля́ти громадя́нства, позбáвити громадя́нства.

denaturalizowany *praw.* денатуралізо́ваний, позбавлений громадя́нства.
denaturat, -tu, *m., spec.* денатура́т, -ту.
denaturować, -ruję, -rujesz, -rował *spec.* денатурува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
denaturowany *spec.* денатуро́ваний; s p i r y t u s ~ денатуро́ваний спирт, -ту, денатура́т, -ту.
denaturyzować, -zuję, -zujesz, -zował *spec. див.* **denaturować.**
dendrolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* дендро́лог.
dendrologia *ż., bot.* дендроло́гія.
dendryt, -tu, *m., anat., min.* дендри́т.
denerwować, -wuję, -wujesz, -wował нервува́ти, -ву́ю, -ву́єш, хвилюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; //~ **się** нервува́тися, хвилюва́тися.
denko *n., zdr.* де́нце.
denny до́нний.
denonsować, -suję, -sujesz, -sował *dypl.* денонсува́ти, -су́ю, -су́єш.
dentysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* данти́ст, зубни́й лікар, -ря.
dentystka *ż.* данти́стка, зубна́ лікарка.
dentystyczny *med.* зуболіка́рський.
dentystyka *ż., med.* зуболікува́ння.
denudacja *ż., geol.* денуда́ція.
denuncjacja *ż.* доно́с, -су, денунціа́ція.
denuncjant, *lm.* **-nci,** *m.* доно́щик, денунціа́тор, -ра.
denuncjantka *ż.* доно́щиця, денунціа́торка.
denuncjator, *lm.* **-rzy,** *m. див.* **denuncjant.**
denuncjatorka *ż. див.* **denuncjantka.**
denuncjatorski доно́щицький, денунціа́торський.
denuncjować, -juję, -jujesz, -jował (kogo) доно́сити, -но́шу, -но́сиш (на ко́го).
departament, -tu, *m.* департа́мент, -ту; **Departament** S t a n u держдепарта́мент.
departamentowy департа́ментський.
dependent, *lm.* **-nci,** *m., praw.* практика́нт (у адвока́та *a.* нотаріуса).

depesza *ż.* телегра́ма, депе́ша; ~ r a d i o w a радіотелегра́ма.
depeszować, -szuję, -szujesz, -szował телеграфува́ти, -фу́ю, -фу́єш, посила́ти депе́шу.
depilacja *ż., med.* депіля́ція.
depo *nieodm., n.* депо́ *(невідм.).*
depolaryzacja *ż., fiz.* деполяриза́ція.
deponent, *lm.* **-nci,** *m., fin.* депози́тор, -ра, депоне́нт.
deponować, -nuję, -nujesz, -nował *fin.* депонува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
depopulacja *ż.* зме́ншення насе́лення.
depopularyzować, -zuję, -zujesz, -zował позбавля́ти популя́рності; //~ **się** втрача́ти популя́рність.
deportacja *ż.* депорта́ція, засла́ння.
deportować, -tuję, -tujesz, -tował засила́ти (на засла́ння).
deportowany: o s o b y ~**ne** переміщені осо́би, -сіб.
depozyt, -tu, *m., fin.* депози́т, -ту.
depozytariusz, *lm.* **-sze,** *m., fin.* храни́тель депози́ту.
depozytor, *lm.* **-rzy,** *m., fin. див.* **deponent.**
depozytowy *fin.* депози́тний.
deprawacja *ż.* розтлі́ння, мора́льна зіпсо́ваність, -ності.
deprawator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* розтли́тель.
deprawować, -wuję, -wujesz, -wował розтліва́ти, мора́льно псува́ти (псую́, псує́ш).
deprecjacja *ż.* знеці́нення.
deprecjonować, -nuję, -nujesz, -nował знеці́нювати, -нюю, -нюєш.
depresja *ż.* депре́сія.
depresyjny депреси́вний.
deprymować, -muję, -mujesz, -mował гніти́ти (гнічу́, гніти́ш).
deprymująco гніту́че.
deprymujący гніту́чий.
deptać, -pczę, -pczesz *(rzadziej* **-pcę, -pcesz), -ptał** 1) топта́ти, -пчу́, -пчеш; *перен.* ~ c z y j e ś u c z u c i a топта́ти чиї́ почуття́; *перен.* ~ p r a w o топта́ти зако́н, зневажа́ти зако́н, не́хтувати зако́н (зако́ном); 2) *(спец.— сукно)* валя́ти; ◊ ~ g l i n ę утрамбо́вувати гли́ну; *розм.* ~

koło czyjej sprawy (za czyją sprawą) клопотатися про чию справу; ~ w błocie чалапати (хляпати, шльопати) по болоті (по грязюці); *перен. розм.* ~ komu po piętach а) ходити слідом за ким; б) квапити, -плю, -пиш, підганяти (кого).
deptak *m.* 1) валяльний вал; 2) млин з кінним приводом; 3) *(на курорті)* місце публічних прогулянок.
deputacja *ż.* депутація.
deputat I, *lm.* **-ci**, *m.* *див.* **deputowany.**
deputat II, **-tu**, *lm.* **-ty**, *m.* додаток до зарплати в натурі.
deputowany, **-nego**, *m.* депутат; izba **~nych** палата депутатів.
dera *ż.* попона.
deranżować, **-żuję**, **-żujesz**, **-żował** (kogo) заважати, перешкоджати (кому).
derby *nieodm., n., sport.* дербі *(невідм.).*
dereniak, **-ku**, *m.* деренова (кизилова) наливка, дереняк, -ку.
dereniówka *ż.* деренівка.
derenowate, **-tych**, *bot.* *(cornaceae)* деренові, -вих.
derenowy дереновий, кизиловий.
dereń, *lm.* **-nie**, *m., bot.* *(cornus)* дерен, -ну, кизил, -лу.
deresz, *lm.* **-sze**, *m.* 1) чалий кінь *(род.* коня); 2) слабий (легкий) напій, -пою.
derka *ż.* *див.* **dera.**
derkacz, *lm.* **-cze**, *m., orn.* деркач, -ча.
derkać деркотати, -кочу, -кочеш, деркотіти, -кочу, -котиш.
dermatolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy**, *m., med.* дерматолог.
dermatologia *ż., med.* дерматологія.
dermatologiczny *med.* дерматологічний.
derwisz, *lm.* **-sze**, *m.* дервіш *(род.* дервіша).
derywacja *ż., wojs., mat., lingw.* деривація; *(лінгв. — ще)* словотворення.
derywat, **-tu**, *m., nauk.* дериват.
derywować, **-wuję**, **-wujesz**, **-wował** *lingw.* творити похідні слова.

des *nieodm., n., muz.* ре бемоль.
desant, **-tu**, *m.* десант, -ту.
deseczka *ż., zdr.* дощечка.
deseń, *lm.* **-nie**, *m.* узор, -ра, розводи *(на тканині, паркеті, обоях тощо).*
deser, **-ru**, *m.* десерт, -ту.
deserowy десертний.
deska *ż.* 1) дошка; ~ do prasowania гладильна (прасувальна) дошка; ~ do rysowania креслярська дошка; *перен.* przeczytać książkę od **~ki** do **~ki** прочитати книжку від дошки до дошки; 2) *спорт.* лижа; ◊ marzyć o **~kach** scenicznych мріяти про сцену (про акторську кар'єру); nie zapomnę do grobowej **~ki** не забуду до самої смерті (довіку); (ostatnia) ~ ratunku остання надія; *анат.* ~ piersiowa грудина; **~ki** sceniczne підмостки, -ків, кін *(род.* кону).
deskal *m.* *див.* **bretnal.**
deskować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** обшивати дошками.
deskowanie *n.* обшивання (обшивка) дошками.
despekt, **-tu**, *m., książ.* зневага.
desperacja *ż.* відчай, -чаю, розпач, -чу.
desperacki розпачливий.
desperacko розпачливо.
desperat, *lm.* **-ci**, *m.* той, що вдався у відчай (в розпач).
desperować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** вдаватися у відчай (в розпач), убиватися, побиватися.
despota, **-ty**, *lm.* **-ci**, *m.* деспот.
despotka *ż.* деспотка.
despotycznie деспотично.
despotyczny деспотичний.
despotyzm, **-mu**, *m.* деспотизм, -му.
destrukcja *ż.* деструкція.
destrukcyjnie деструктивно.
destrukcyjny деструктивний.
destruktywny *див.* **destrukcyjny.**
destylacja *ż.* дистиляція.
destylarnia *ż.* перегінний завод, -ду.
destylat, **-tu**, *m.* дистилят, -ту.

destylator I, *lm.* **-ry**, *m., tech.* дистилятор, -ра.
destylator II, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m., spec.* дистилятор, -ра.
destylować, **-luję**, **-lujesz**, **-lował** дистилювáти, -люю, -люєш.
destylowanie *n.* дистилювáння.
desygnat, **-tu**, *m., spec.* означуваний предмéт.
desygnować, **-nuję**, **-nujesz**, **-nował** *dypl.* призначáти, признáчити, -нáчý, -нáчиш.
deszcz, **-czu**, *lm.* **-cze** (*rzadziej* **dżdżu**, *lm.* **dżdże**), *m.* дощ, -щý; ~ p a d a дощ ідé; s p a ś ć z ~**czu** p o d r y n n ę потрáпити з дощý та під ринву; ◊ *перен.* ~ k u l град куль.
deszczomierz, *lm.* **-rze**, *m., fiz.* дощомір, -ра.
deszczowy дощовий.
deszczówka *ż.* дощовá водá.
deszczułka *ż., zdr.* дóщечка.
deszczyk, **-ku**, *m., zdr., pieszcz.* дóщик, дóщичок, -чка.
deszyfrować *див.* **decyfrować.**
deszyfrowanie *n.* *див.* **decyfrowanie.**
detal, **-lu**, *lm.* **-le**, *m.* 1) детáль, -лі; (*перен. — звичайно*) подрóбиця; o p o w i a d a ć z ~**lami** оповідáти з подрóбицями; 2) *торг.* рóздріб, -робу.
detalicznie 1) детáльно, доклáдно; 2) врóздріб. *Пор.* **detaliczny.**
detaliczny 1) детáльний, доклáдний; 2) *торг.* роздрібний; h a n d e l ~ роздрібнá торгíвля.
detalista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.* роздрібний торгóвець, -вця.
detalizować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** деталізувáти, -зýю, -зýєш.
detektor *m., rad., tech.* детéктор, -ра; ~ k r y s z t a ł o w y кристалíчний детéктор; ~ s t y k o w y контáктний детéктор; ◊ *військ.* ~ w y k r y w a c z g a z ó w газовизнáчник.
detektorowy *rad., tech.* детéкторний.
detektyw, *lm.* **-wi**, *m.* детектив.
determinacja *ż.* 1) рішýчість, -чості; 2) *наук.* детермінáція.
determinant *m., mat., lingw.* детермінáнт.
determinista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m., fil.* детерміні́ст.
deterministyczny *fil.* детерміністський.
determinizm, **-mu**, *m., fil.* детермінізм, -му.
detonacja I *ż.* вибух, -ху, детонáція.
detonacja II *ż., muz.* детонáція.
detonator *m., tech.* детонáтор, -ра.
detonować, **-nuję**, **-nujesz**, **-nował** 1) *тех., муз.* детонувáти, -нýю, -нýєш; 2) (kogo) бентéжити; //~ się бентéжитися.
detronizacja *ż.* скинення з престóлу.
detronizować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** скидáти з престóлу.
dętto *nieodm., n.* те ж сáме.
dewaluacja *ż., ek.* девальвáція.
dewastacja *ż.* спустóшення; зруйнувáння. *Пор.* **dewastować.**
dewastator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.* пустошитель, спустошитель; руйнівник, -кá, руїнник. *Пор.* **dewastować.**
dewastować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** спустóшувати, -шую, -шуєш, пустóшити; (*перен. — ще*) руйнувáти, -нýю, -нýєш.
dewiza *ż.* 1) девíз, -зу; 2) *фін.* девíза.
dewizowy *fin.* девíзний.
dewocja *ż.* надмíрна побóжність, -ності, надмíрне благочéстя, святéнництво, святéнність.
dewon, **-nu**, *m., geol.* девóн, -ну.
dewoński *geol.* девóнський.
dewot, *lm.* **-ci**, *m.* святéнник, святóша; (*лицемір*) ханжá.
dewotka *ż.* святéнниця, святóша; (*жарт. — ще*) преподóбниця; ханжá. *Пор.* **dewot.**
dezabil, **-lu**, *lm.* **-le**, *m.* дезабільé (*невідм.*).
dezaprobacja *ż.* *див.* **dezaprobata.**
dezaprobata *ż.* 1) несхвáлення; 2) осýдження, óсуд, -ду, засýдження; ◊ m ó w i ć, p i s a ć o c z y m z ~**tą** говорити, писáти про що несхвáльно. *Пор.* **dezaprobować.**
dezaprobować, **-buję**, **-bujesz**, **-bo-**

wał 1) не давáти апробáції, не схвáлювати, -люю, -люєш; 2) *перен.* осýджувати, -джую, -джуєш, засýджувати.
dezawantaż, -żu, *m., przest.* шкóда.
dezawuować, -wuuję, -wuujesz, -wuował дезавуíрувати, -рую, -руєш.
dezercja *ż.* дезертíрство.
dezerter, *lm.* **-rzy,** *m.* дезертíр, -ра.
dezerterować, -ruję, -rujesz, -rował дезертíрувати, -рую, -руєш.
dezerterowanie *n.* дезертíрування.
dezertować, -tuję, -tujesz, -tował *див.* **dezerterować.**
dezorganizacja *ż.* дезорганізáція.
dezorganizator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* дезорганізáтор, -ра.
dezorganizować, -zuję, -zujesz, -zował дезорганізóвувати, -вую, -вуєш, дезорганізувáти, -зýю, -зýєш *(недокон.).*
dezorientacja *ż.* дезорієнтáція.
dezorientować, -tuję, -tujesz, -tował дезорієнтувáти, -тýю, -тýєш; //**~ się** дезорієнтувáтися.
dezyderat, -tu, *m., książ.* 1) побажáння; 2) *(наполеглива прохання)* вимóга.
dezynfekcja *ż.* дезинфéкція.
dezynfekcyjny дезинфекцíйний.
dezynfekować, -kuję, -kujesz, -kował дезинфікувáти, -кýю, -кýєш.
dezynfekowanie *n.* дезинфікувáння.
dezynfektor I, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* дезинфéктор, -ра.
dezynfektor II, *lm.* **-ry,** *m.* прилад для дезинфікувáння.
dezyntegracja *ż., nauk.* дезинтегрáція.
dezyntegrator *m., tech.* дезинтегрáтор, -ра.
dębczak *m.* 1) *зменш.* дубóк, -бкá, дубчáк, -кá; 2) дубóвий дрючóк, -чкá.
dębiarnia *ż., garb.* дубíльня.
dębić, -bię, -bisz, -bił 1) дубúти, -блю, -биш; 2) *розм.* зубрúти, -рю, -риш.
dębieć, -bieję, -biejesz, -biał, -bieli 1) твердíти, твéрднути; 2) *перен. розм.* дурнíти, туманíти.
dębina *ż.* 1) дубúна, дубóве дéрево; 2) *(дубовий ліс)* дубня́к, -кá, дубúна, дíбрóва.
Dęblin *m.* Дéмблін.
dębniak *m.* 1) кáрликовий дуб; 2) рід питнóго мéду.
dębnica *ż., garb.* дубúльний екстрáкт, -ту.
dębowy дубóвий.
dębówka *ż.* дубóва настóйка.
dęcie *n., spec.* вúдувка; **~** s z k ł a вúдувка скла.
dęga *ż.* 1) клéпка *(в бочці)*; 2) *мед.* синя смýга, синéць, -нця́.
dętka *ż.* 1) *(на рідині)* бýлька, бýльбашка, бáнька; 2) дýта намúстина; 3) *спорт., тех.* кáмера; **~** p i ł k i n o ż n e j кáмера футбóльного м'ячá; **~** r o w e r o w a велосипéдна кáмера.
dęty 1) дýтий; 2) *(порожній всередині)* порожнúстий; 3) *муз.* духовúй; i n s t r u m e n t y **~te** духові інструмéнти, -тів.
diabelnie *pouf.* страшéнно, з бíса; **~** m ą d r y страшéнно (з бíса) мýдрий.
diabelny страшéнний; **~ne** z i m n o страшéнна холоднéча.
diabelski дия́вольський; *(перен.— ще)* страшéнний; перен. **~kie** s z c z ę ś c i e дия́вольське (страшéнне) щáстя.
• **diabelsko** *див.* **diablo.**
diabeł, -bła, *lm.* **-bli** *a.* **-bły,** *m.* дия́вол; *(перен. — ще)* чорт, дíдько, біс; *розм.* i d ź d o **~bła!** іди́ до чóрта; **~bli** n a d a l i чорт принíс; p a l **~bli!** хай йомý чорт (дíдько); *розм.* p o j a k i e g o **~bła** якóго чóрта (дíдька); *розм.* t o j e d e n **~** одúн біс (чорт); *присл.* w s t a r y m p i e c u **~** p a l i волóсся сивíє, а головá шалíє, сивинá в бóроду, а чорт у ребрó; **~bli** w z i ę l i чортú взя́ли.
diabełek, -łka, *m., zdr.* чóртик.
diabetyk, *lm.* **-cy,** *m., med.* діабéтик.
diablątko *n., zdr., pieszcz. див.* **diablę.**
diablę, -lęcia, *lm.* **-lęta, -ląt,** *m., zdr.* чортеня́, -ня́ти, бісеня́.

diabli *див.* **diabelski.**
diablica *ż.* чортиха, чортиця.
diablik *m.* чортик; ◊ ~ d r u k a r s k i друкарська помилка.
diablo страшенно; ~ g ł u p i a s p r a w a страшенно дурна справа.
diachil, -lu, *blm., m., farm.* свинцевий пластир, -ру.
diadem, -mu, *m.* діадема.
diafragma *ż., anat., fiz.* діафрагма.
diagnosta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., med. див.* **diagnostyk.**
diagnostyczny *med.* діагностичний.
diagnostyk, *lm.* **-cy,** *m., med.* діагност, діагностик.
diagnostyka *ż., med.* діагностика.
diagnoza, *ż., med.* діагноз, -зу.
diagonalny *mat.* діагональний; ◊ l i n i a ~**na** діагональ, -лі.
diagraf, -fu, *m., tech.* діаграф.
diagram, -mu, *m.* діаграма.
diak, *lm.* **-cy,** дяк, -ка.
diakon, *lm.* **-ni,** *m., kośc.* диякон.
diakrytyczny *lingw.* діакритичний.
dialekt, -tu, *m., lingw.* діалект, -ту.
dialektolog, *lm.* **-gowie,** *m., lingw.* діалектолог.
dialektologia *ż., lingw.* діалектологія.
dialektologiczny *lingw.* діалектологічний; a t l a s ~ діалектологічний атлас.
dialektycznie 1) діалектично; 2) діалектно, діалектально. *Пор.* **dialektyczny.**
dialektyczny 1) *філос.* діалектичний; m a t e r i a l i z m ~ діалектичний матеріалізм, -му; 2) *лінгв.* діалектний, діалектальний; r ó ż n i c e ~**ne** діалектні (діалектальні) відмінності, -тей.
dialektyk, *lm.* **-cy,** *m., fil.* діалектик.
dialektyka *ż., fil.* діалектика.
dialog, -gu, *m.* діалог.
dialogiczny діалогічний.
diamagnetyzm, -mu, *m., fiz.* діамагнетизм, -му.
diamencik *m., zdr. див.* **diament** 1.
diament, -tu, *m.* 1) алмаз; діамант *(заст.)*; 2) *друк.* діамант.
diamentowy алмазний.
diametr, -ru, *m.* діаметр, -ра.
diametralnie діаметрально.
diametralny діаметральний.
diapazon, -nu, *m., muz., przen.* діапазон, -ну.
diapozytyw, -wu, *m., fot.* діапозитив.
diaria *ż., med. (diarrhoea)* діарея, пронос, -су.
diariusz, *lm.* **-sze,** *m., zast.* щоденник.
diasek: c o u ~**ska!** *pot.* що за чорт!
diastaz, -zu, *m., chem.* діастаз, -зу.
diastaza *ż., chem. див.* **diastaz.**
diatermia *ż., med.* діатермія.
diatermiczność *ż., fiz.* діатермічність, -ності.
diatermiczny *fiz.* діатермічний.
diatoniczny *muz.* діатонічний.
diecezalny *kośc.* єпархіальний.
diecezja *ż., kośc.* єпархія.
dielektryczny *fiz.* діелектричний.
dielektryk *m., fiz.* діелектрик.
diesel *ż., tech. див.* **dyzel.**
dieta *ż.* 1) *мед.* дієта; 2) *(про командировочні гроші)* добові, -вих.
dietetyczny 1) дієтичний; 2) *(згідний з правилами дієтетики)* дієтетичний.
dietetyka *ż., med.* дієтетика.
dioda *ż., rad.* діод.
Dionizy, -zego Деніс.
dioptra *ż.* 1) *тех.* діоптр, -ра; 2) *фіз.* діоптрія.
dioptryczny *fiz.* діоптричний.
dioptryka *ż., fiz.* діоптрика.
diorama *ż., fiz.* діорама.
diugoń, *lm.* **-nie,** *m., zool. (halicore dugong)* дюгонь.
diuna *ż.* дюна.
diwa *ż., teatr. przest.* дива.
dla *przyim.* для; *(зважаючи на кого, на що — ще)* заради, ради; задля *(рідше)*; ~ p a l ą c y c h для курців; ~ i d e i заради (для) ідеї; *(для позначення причини)* через (що), з-за, із-за (чого); ~ b r a k u c z a s u через брак часу, за браком часу.
dlaczego *przsł.* чому, чого.
dlaczegoż *przsł.* чому ж, чого ж.
dlań (dla niego) *skr.* для нього.

dlatego *przsł.* 1) *(про причину)* тому́, че́рез те; ~ s i ę z d z i w i ł він тому́ (че́рез те) здивува́вся; 2) *(про мету)* для то́го, на те.
dławica *ż., tech.* про́бка (радіа́тора).
dławiciel, *lm.* **-le**, *m.* зати́скувач; ~ k r y t y k i зати́скувач кри́тики.
dławić, **-wię**, **-wisz**, **-wił** души́ти, -шу́, -шиш; *(критику)* зати́скувати, -кую, -куєш; //~ **się** души́тися, дави́тися, -влю́ся, -вишся.
dławidło *n., tech.* дро́сельний при́стрій, -рою.
dławiec, **-wca**, *blm., m., med.* круп, -пу.
dławienie *n.* души́ння, ду́шення; за́тиск, -ку, зати́скування; ~ k r y t y k i зати́скування кри́тики. *Пор.* **dławić**.
dławik *m.* 1) *ел.* дро́сель; 2) *радіо.* реле́ *(невідм.)*.
dławnica *ż.* 1) *ел.* дро́сельна коту́шка; 2) *тех.* са́льник.
dłoniak *m., icht.* мілька́ (мільга́) для розпло́ду.
dłoniasty доло́нчатий.
dłoniowy *anat.* доло́нний.
dłoń *ż.* доло́ня; *перен.* j a k n a ~**ni** як на доло́ні; w t e d y, j a k n a ~**ni** w ł o s y w y r o s n ą як на доло́ні воло́сся ви́росте; ◊ *перен.* p o d a ć k o m u (p o m o c n ą) ~ пода́ти кому́ ру́ку (допомо́ги); ś c i s k a m w a s z ą ~ ти́сну ва́шу ру́ку.
dłóto *n. див.* **dłuto**.
dłubacz, *lm.* **-cze**, *m.* 1) *тех.* до́вбало; 2) *іроп.* копітки́й дослі́дник.
dłubaczka *ż.* 1) лі́карська скреба́чка; 2) *стол.* стаме́ска; 3) *заст.* зубочи́стка.
dłubać, **-bię**, **-biesz**, **-bał** 1) колупа́ти, копирса́ти, длу́бати; 2) *(долотом)* довба́ти; //~ **się** длу́батися (ко́ло чо́го).
dłubalska, **-kiej**, *ż., pot.* мару́да, мару́дниця.
dłubalski, **-skiego**, *lm.* **-scy**, *m., pot., див.* **dłubała**.
dłubała, **-ły**, *lm.* **-ły**, *m., pot.* мару́да, мару́дник.
dłubanie *n.* 1) колупа́ння, копирса́ння; 2) *(долотом)* довба́ння.
dłubanina *ż., pot.* копітка́ робо́та.
dług, **-gu**, *m.* 1) борг, -гу; w p a ś ć w ~**gi** залі́зти в борги́; u i ś c i ć s i ę z ~**gów** сплати́ти борги́; w y b r n ą ć z ~**gów** ви́плутатися з боргі́в; *перен.* ~ w d z i ę c z n o ś c i борг вдя́чності; 2) *(в моральному розумінні)* обо́в'язок, -зку; пови́нність, -ності *(рідше)*; s p ł a c i ć ~ o j c z y ź n i e ви́конати свій обо́в'язок пе́ред ба́тьківщи́ною; ◊ *перен.* s p ł a c i ć ~ n a t u r z e уме́рти (умру́, умре́ш), поме́рти; z a c i ą g a ć ~ познча́ти гро́ші.
długawy довгува́тий, довге́нький.
długi до́вгий; ◊ *розм.* m i e ć ~ j ę z y k бу́ти слизькоязи́ким; *розм.* u p a d ł j a k ~ простягну́вся на весь зріст.
długo до́вго; ◊ ~ s i ę n o s i ć носи́ти до́вгий о́дяг.
długobrody довгоборо́дий.
długodystansowiec, **-wca**, *lm.* **-wcy**, *m., sport.* бігу́н на да́льні диста́нції, ста́йєр, -ра.
długodystansowy 1) дале́кого слі́дування; s a m o l o t ~ літа́к дале́кого слі́дування; 2) *спорт.* на до́вгу диста́нцію; b i e g ~ біг на до́вгу диста́нцію; 3) *перен.* далекогля́дний; ~**wa** p o l i t y k a далекогля́дна полі́тика.
długodzioby довгодзьо́бий.
długofalowy далекося́жний; *перен* перспекти́вний; ~ p l a n p r a c y перспекти́вний план пра́ці.
długogłowie *n., antr.* доліхоцефа́лія.
długogłowiec, **-wca**, *lm.* **-wcy**, *m., antr. див.* **długogłów**.
długogłowy довгоголо́вий.
długogłów, **-głowa**, *m., antr.* доліхоцефа́л.
długogrzywy довгогри́вий.
długoletni довголі́тній, багаторіч-

ний; *(про життя — ще)* довговічний.
długoletniość *ż.* довголіття, до́вгий вік, -ку.
długonogi довгоно́гий.
długonosy довгоно́сий.
długoogoniasty *див.* **długoogonowy.**
długoogonkowy *bot.* з до́вгим черешко́м.
długoogonowy довгохво́стий.
długookresowy довгостроко́вий, довготерміно́вий.
długopalczasty 1) з до́вгими па́льцями; 2) *бот.* з до́вгими ло́патями.
długopoły довгопо́лий.
długoręki довгору́кий.
długorogi з до́вгими рога́ми, довгоро́гий.
długorzęsy довгові́їй, ві́ястий.
długoskrzydły довгокри́лий.
długoszyi *див.* **długoszyjny.**
długoszyjny довгоши́їй.
długość *ż.* 1) довжина́; *радіо.* ~ f a l i довжина́ хви́лі; 2) *геогр.* довгота́; 3) *(часу)* трива́лість, -лості, довгота́; ~ d n i a i n o c y трива́лість (довгота́) дня і но́чі; ◊ (o) **~ci** завдо́вжки.
długoterminowy довгостроко́вий, довготерміно́вий.
długotrwałość *ż.* (довго)трива́лість, -лості.
długotrwały 1) (довго)трива́лий; 2) *(мед. — про хворобу)* затяжни́й, хроні́чний.
długouch *m.* 1) *жарт.* осе́л *(род.* осла́); 2) *зоол. (plecotus auritus)* вуха́нь, -ня́.
długouchy довгову́хий, вуха́тий.
długowieczność *ż.* довговічність, -ності.
długowieczny довгові́чний.
długowiekowy багатовіко́вий.
długowłosy довговоло́сий.
długowy борго́вий.
długowzroczność *ż.* *див.* **dalekowzroczność.**
dłutko *n.*, *zdr.* долітце́.
dłuto *n.* долото́.
dłutować, -tuję, -tujesz, -tował видо́вбувати долото́м.
dłużeć, -żeję, -żejesz, -żał, -żeli до́вшати.
dłużek, -żku, *m., zdr.* боржо́к, -жка́.
dłużen *див.* **dłużny 1.**
dłużniczka *ż.* боржни́ця.
dłużniczy боржникі́в; ◊ z o b o w i ą z a n i e **~cze** боргове́ зобов'я́зання.
dłużnik, *lm.* **-cy,** *m.* боржни́к, -ка́.
dłużny 1) *предик.* ви́нен; j e s t e m m u ~ w i e l k ą s u m ę я йому́ ви́нен вели́ку су́му; 2) *(про документ)* борго́вий; s k r y p t ~ боргова́ розпи́ска.
dłużyć się, -żę, -żysz, -żył *(в часі)* тягти́ся, -гну́ся, -гнешся, тягну́тися (без кінця́); p o d r ó ż **~żyła się** по́дорож тягла́ся (без кінця́).
dłużyzna *ż.* довгота́, розтя́гнутість, -тості.
dmuch, -chu, *m., med.* шум у се́рці.
dmuchacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* склоду́в.
dmuchać, dmuchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *(ротом)* ду́ти, ду́нути, дму́хати, дмухну́ти; *присл.* k t o s i ę n a g o r ą c y m s p a r z y, t e n n a z i m n e **~cha** обпі́кшись на молоці́, бу́деш ду́ти і на во́ду; *фам.* **~chać** k o m u w k a s z ę втруча́тися в чиї спра́ви, дму́хати кому́ в ка́шу; 2) *(лише докон.) (фам. — ударити)* двигну́ти, свисну́ти, заціди́ти, -джу́, -диш; 3) *(лише докон.) (жарт. — втекти)* чкурну́ти, дремену́ти; ◊ *розм.* **~chnąć** k o m u c o ś s p r z e d n o s a сви́снути (поцу́пити) у ко́го (кому́) що з-пе́ред но́са.
dmuchawa *ż., hut.* повітроду́вка.
dmuchawiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot.* кульба́ба.
dmuchawka *ż.* 1) повітроду́вна тру́бка; 2) *тех.* пая́льна тру́бка.
dmuchnąć *див.* **dmuchać.**
dna *ż., med.(arthritis)* артри́т, -ту.
dnawy *med.* артрити́чний.
dnieć, dnieje, dniało світа́ти, розвидня́тися, дні́ти, благословля́тися на світ.
Dniepr, -ru, *m.* Дніпро́; Дні́пр, -ра́ *(рідко).*

Dnieprohes, -su (Dnieprzańska hydroelektryczna stacja) *m.* Дніпрогéс, -су (Дніпрóвська гідроелектри́чна стáнція).
dnieprzański дніпрóвський; дніпря́нський *(рідше).*
Dniestr, -ru, *m.* Дністéр, -трá.
dniestrzański дністрóвський; дністря́нський *(рідше).*
dniować, dniuję, dniujesz, dniował днювáти (дню́ю, дню́єш).
dniówka *ż.* 1) поде́нна робóта, поде́нщина; 2) *(в колгоспі)* трудоде́нь, -дня́; ~ obrachunkowa (robocza) трудоде́нь; 3) *військ.* дньóвка; ◊ robić na ~kę працювáти поде́нно.
dno *n.* дно; iść na ~ іти́ на дно; ◊ *бот.* ~ kwiatowe квітколóже; *анат.* ~ oka сітчáтка; *перен.* na dnie serca у глибині сéрця.
do *przyim.* 1) до (кóго, чóго); 2) *(для позначення мети)* для; ~ użytku для вживáння; 3) *(у сполученні з числ.)* бли́зько, кóло; zeszło się ~ tysiąca ludzi зійшлóся бли́зько (кóло) ти́сячі людéй; ◊ dwa razy ~ roku два рáзи в рік (на рік); iść ~ roboty іти́ на робóту; wpół ~ pierwszej о пів на пéршу.
doba *ż.* добá; nie spać dwie ~by не спáти дві добí; *перен.* ~ rozkwitu добá рóзквіту.
dobadać się (czego) 1) досліди́ти, -джý, -ди́ш (що); 2) *перен.* дійти́, -йдý, -йдеш, добрáтися, -берýся, -берéшся, докопáтися (до чóго).
dobić *див.* **dobijać.**
dobiec *див.* **dobiegać.**
dobieg, -gu, *m., sport.* *(про бігуна)* прибуття́ до мети́, фíніш, -шу.
dobiegać, dobiec, -biegnę, -biegniesz, -biegł 1) добігáти, добíгти, -біжý, -біжи́ш; 2) *(лише недок.)* *(перен. — про час, строк)* минáти; ~ga godzina trzecia минáє трéтя годи́на; ◊ *спорт.* ~biec do mety прийти́ пéршим до мети́, фінішувáти, -шýю, -шýєш; ~gać końca (do końca) наближáтися до кінця́.
dobiegnąć, -biegnę, -biegniesz, -biegł *dok. див.* **dobiegać.**
dobielać, dobielić, -lę, -lisz, -lił добíлювати, -люю, -люєш, добіли́ти, -лю́, -лиш.
dobierać, dobrać, -biorę, -bierzesz, -brał добирáти, добрáти, дібрáти (доберý, доберéш); *(щось відповідне — ще)* підбирáти, підібрáти (підберý, підберéш); ~brać klucz(a) підібрáти (добрáти) ключ (ключá); ~brać do koloru підібрáти під кóлір, дібрáти до кóльору; //~ się 1) *(лише докон.)* *(вдачею)* зійти́ся, -йдýся, -йдешся; ~brali się вони́ зійшли́ся вдáчею; 2) (do kogo, do czego) добирáтися, добрáтися (до кóго, до чóго), добувáтися, добýтися, -бýдуся, -бýдешся (до чóго); lis ~rał się do kurnika лис добрáвся (добýвся) до курникá.
dobieżny *astr.* синоди́чний; miesiąc ~ синоди́чний мíсяць.
dobijać, dobić, -biję, -bijesz, -bił 1) добивáти, доби́ти, -б'ю́, -б'éш; ~bić bestię faszystowską доби́ти фаши́стського звíра; 2) *друк.* додрукóвувати, -вую, -вуєш, додрукувáти, -кýю, -кýєш; ~bić sto egzemplarzy додрукувáти сто примíрників; ◊ ~bić do brzegu причáлити до бéрега; *перен.* ~bić interesu переби́ти рýки; //~ się 1) (o co, czego) добивáтися, доби́тися (чогó); ~bijać się czyich względów добивáтися чиéї прихи́льності; 2) (do czego) *(лише недокон.)* ломи́тися, -млю́ся, -ми́шся, добивáтися, добувáтися (до чóго); ~bijać się do drzwi добивáтися (добувáтися, ломи́тися) у двéрі; 3) *(лише докон.)* *прям., перен.* доби́ти себé; 4) (czego) *(осягати)* здобувáти, здобýти, -бýду, -бýдеш (що); ~bić się sławy здобýти слáву; ◊ ~bić się swego домогти́ся свогó.

dobitnie чітко.
dobitność *ż.* чіткість, -кості.
dobitny чіткий.
dobłąkać się добратися блукаючи, приблукати, приблудити(ся), -джу(ся), -диш(ся).
dobnia *ż.* довбня.
doborowy добірний.
dobosz, *lm.* **-sze,** *m., wojs.* барабанщик; довбиш *(іст.).*
dobór, -boru, *m.* 1) підбір, -бору; *(біол. — ще)* добір, -бору; *біол.* ~ naturalny природний добір; 2) *мет.* присадка.
dobra, dóbr, *blp.* 1) маєтки, -ків; добра (*род.* добр) *(іст.)*; 2) *ек.* блага (*род.* благ); ~ra materialne матеріальні блага.
dobra! *wkrz., pot.* гаразд!
dobrać *див.* **dobierać.**
dobranoc! добраніч! надобраніч!
dobrany дібраний, підібраний; dobrze ~ kolektyw добре дібраний (підібраний) колектив, -ву, дружний колектив.
dobre, -rego, *blm., n.* добро; *присл.* nie ma złego, coby na ~ nie wyszło лихо не без добра, нема добра без лиха; ◊ *розм.* rozgniewać się na ~ розгніватися не в жарт.
dobrnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli добрести, -реду, -редеш.
dobro *n.* добро, благо; *(про позитивний результат—ще)* користь, -ті; ~ publiczne загальне (громадське) добро (благо); ◊ dla ~ra sprawy в інтересах справи, заради справи.
dobrobyt, -tu, *blm., m.* добробут, -ту; *(заможність — ще)* достатки, -ків, достаток, -тку.
dobroczynnie 1) благодійно, добродійно; 2) благотворно. *Пор.* **dobroczynny.**
dobroczynność *ż.* благодійність, -ності, добродійність.
dobroczynny 1) благодійний, добродійний; 2) *(що приносить користь)* благотворний; ~ wpływ благотворний вплив, -ву.
dobroczyńca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* благодійник, добродійник.
dobroć *ż.* 1) доброта, добрість, -рості; 2) *(про якість)* доброякісність, -ності, добротність; ~ materiału доброякісність (добротність) матеріалу; 3) *(лише в мн.)* благодіяння, добродіяння; ◊ po ~ci по-доброму, добром.
dobrodusznie добродушно, благодушно.
dobroduszność *ż.* добродушність, -ності, благодушність.
dobroduszny добродушний, благодушний.
dobrodziej, *lm.* **-je,** *m.* 1) *(заст.— звертання)* добродій; 2) *див.* **dobroczyńca.**
dobrodziejka *ż.* 1) благодійниця, добродійниця; 2) *(заст. — звертання)* добродійка.
dobrodziejstwo *n.* благодіяння, добродіяння.
dobroić się, -roję, -roisz, -roił *pot., iron.* довоюватися, -воююся, -воюєшся.
dobrosąsiedzki добросусідський.
dobrotliwie добросердо.
dobrotliwość *ż.* добросердя, добросердість, -дості.
dobrotliwy добросердий.
dobrowolnie добровільно.
dobrowolność *ż.* добровільність, -ності.
dobrowolny добровільний.
dobrudzić, -dzę, -dzisz, -dził забруднити до кінця, забруднити до решти.
Dobrudża *ż.* Добруджа.
dobrukać, -ruczę, -ruczesz (*a.* **-rukam, -rukasz**), **-rukał** *див.* **dobrudzić.**
dobrukowywać, -kowuję, -kowujesz, -kowywał, dobrukować, -kuję, -kujesz, -kował добруковувати, -вую, -вуєш, добрукувати, -кую, -куєш, домощувати, -щую, -щуєш, домостити, -мощу, -мостиш.
dobruteńki 1) *пестл.* добресенький; 2) *(дуже добрий)* добрісінький.
dobrutki *pieszcz.* добренький.

dobry 1) дóбрий; **~re** s ł o w o дóбре (ласкáве) слóво; l u d z i e **~rej** w o l i люди дóброї вóлі; z **~rej** w o l i з дóброї вóлі, добровíльно; 2) (do czego) підхóжий (для чóго); ~ d o t e j r o b o t y підхóжий для ціéї робóти; 3) (na co) придáтний (на що); m a t e r i a **~ra** n a p ł a s z c z матéрія придáтна на плащ; ◊ *розм.* a t o **~re!** от тобí й мáєш! от тобí й на! *розм.* **~ra** n a s z a! нáша берé!
dobry wieczór! *wkrz.* добрúвечір! дóбрий вéчір!
dobrze дóбре; *(як слід — ще)* гарáзд; ◊ ~ c i t a k так тобí й трéба; ~ s i ę m i e ć жúти в достáтках; ~ p o p ó ł n o c y далéко за пíвніч.
dobrzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli добрíти, добрíшати.
dobudowa *ż.* *див.* **dobudówka.**
dobudowanie *n.* 1) добудувáння; 2) прибудувáння. *Пор.* **dobudowywać.**
dobudowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, dobudować, -duję, -dujesz, -dował 1) добудóвувати, -вую, -вуєш, добудувáти, -дýю, -дýєш; 2) *(до чого)* прибудóвувати, прибудувáти.
dobudówka *ż.* прибудóва.
dobudzić się, -dzę, -dzisz, -dził (kogo) добудúтися, -джýся, -дишся (когó).
dobyć *див.* **dobywać.**
dobytek, -tku, *m.* 1) худóба, скот, -тá, скотúна; *(рогатий — ще)* товáр, -ру; 2) *(рухоме майно)* добрó; s t r a c i ł c a ł y s w ó j ~ втрáтив усé своé добрó.
dobywać, dobyć, -będę, -będziesz, -był 1) *(витягати)* добувáти, добýти, -бýду, -бýдеш, діставáти, -стаю, -стаєш, дістáти, -стáну, -стáнеш; **~być** s z a b l i z p o c h w y добýти (дістáти) шáблю з пíхов; 2) *(військ. — здобувати)* добувáти, добýти; **~bywać** m i a s t a добувáти мíсто; 3) (gdzie) *(лише докон.)* добýти (де); ~ d o k o ń c a r o k u добýти до кінця́ рóку; ◊ **~być** o s t a t n i c h s i ł напрýжити остáнні сúли; // *(лише докон.)* ~ **się** 1) (do czego) добрáтися, -берýся, -берéшся, дібрáтися, добýтися (до чóго); 2) (skąd) вúбратися (звíдки); ~ z t ł o k u вúбратися з нáтовпу.
doceniać, docenić, -nię, -nisz, -nił: n i e ~ недооцíнювати, -нюю, -нюєш, недооцінúти.
docent, *lm.* **-nci,** *m.* доцéнт.
docentura *ż.* доцентýра.
dochodny *див.* **dochodowy.**
dochodowość *ż.* дохóдність, -ності.
dochodowy 1) дохóдний; p r z e d s i ę b i o r s t w o **~we** дохóдне підприéмство; 2) *(про податок)* прибуткóвий.
dochodzenie *n.* слíдство; ~ a d m i n i s t r a c y j n e адміністратúвне слíдство; p r z e p r o w a d z i ć ~ провестú слíдство.
dochodzić I, **-dzę, -dzisz, -dził, dojść, dojdę, dojdziesz, doszedł, doszli** 1) (do kogo, do czego, *рідше* czego) дохóдити, -джу, -диш, дійтú, -йдý, -йдеш (до кóго, до чóго, *рідше* чогó); **dochodzić** d o m i a s t a дохóдити до мíста; w o d a **doszła** d o o k i e n водá дійшлá до вíкон; **dojść** d o p o r o z u m i e n i a дійтú до згóди; **dojść** k o ń c a дійтú (до) кінця́; l i s t n i e **doszedł** лист не дійшóв; *кул.* **dochodzić** n a o g n i u дохóдити; **doszła** n a s w i a d o m o ś ć дійшлá до нас звíстка (вíстка); **dojść** t a j e m n i c y дійтú таємнúці, збагнýти таємнúцю; *(про звук — звичайно)* донóситися, -нóшуся, -нóсишся, донестúся, -несýся, -несéшся, долітáти, долетíти, -лечý, -летúш; **doszedł** u s z u m o i c h d a l e k i s t r z a ł до мéне донíсся (долетíв) звук далéкого пóстрілу; 2) *(перен.— про збіжжя, фрукти тощо)* дохóдити, дійтú; 3) (czego) дохóдити, дійтú, добивáтися, добúтися, -б'ю́ся, -б'éшся (чогó); **dochodzić** s w y c h p r a w дохóди-

ти (добивáтися) своїх прав; 4) (do czego) *безос.* дохóдити, дійтú; **doszło** do kłótni дійшлó до свáрки; ◊ **dojść** do sławy здобýти слáву; **dojść** do skutku здійснúтися; **dojść** do wniosku прийтú до вúсновку.

dochodzić II, **-dzę, -dzisz, -dził** *dok.* доходúти, -джý, -диш.

dochowywać, -wuję, -wujesz (*a.* **-wywam, -wywasz**), **-wywał, dochować** 1) зберігáти, зберегтú, -режý, -режéш; **~chować** do wiosny зберегтú до веснú; 2) *перен.* додéржувати, -жую, -жуєш, додéржати, -жу, -жиш; **~chować** słowa додéржати слóва; 3) (kogo) *(лише докон.)* вúховати когó аж до пéвного чáсу; **~** do dwudziestego roku życia вúховати до двадцятого рóку життя; // *(лише докон.)* **~ się** (kogo) вúховати собí (когó); **~** dzieci вúховати собí дітéй.

dochód, -chodu, *m.* дохóд, -ду; ciągnąć (pobierać, czerpać) **~** мáти дохóд; **~** narodowy національний дохóд; obracać **~** na co уживáти (витрачáти) дохóд на що.

dochówek, -wku, *m.* приплíд, -лóду.

dochrapać się, -pię, -piesz, -pał (czego) *pot.* насúлу дійтú до чóго.

dociąć *див.* **docinać.**

dociągać, dociągnąć, -gnę, -gniesz, -gnął, -gnęli дотягáти, дотягувати, -гую, -гуєш, дотягтú, -гнý, -гнеш, дотягнýти; *перен.* chory nie **~gnie** do rana хвóрий не дотягне до рáнку.

dociekać, dociec, -ciekę, -cieczesz, -ciekł 1) дотікáти, дотектú, -течý, -течéш; woda **~kła** do progu водá дотеклá до порóга; 2) *перен.* осягáти (рóзумом), осягнýти (рóзумом), угáдувати, -дую, -дуєш, збагнýти; **~ciec** czyich zamiarów збагнýти чиї нáміри.

dociekanie *n., książ.* 1) дослíджування, дóслід, -ду; 2) *(лише в мн.) перен.* шукáння, -кáнь.

docieknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **dociekać.**

docierać, dotrzeć, -trę, -trzesz, -tarł 1) дотирáти, дотéрти, -трý, -трéш; 2) (dokąd) дохóдити, -джу, -диш, дійтú, -йдý, -йдеш; **dotrzeć** do bieguna дійтú до пóлюса; *(крізь перешкоди)* пробирáтися, пробрáтися, -берýся, -берéшся; **dotrzeć** do obozu nieprzyjacielskiego пробрáтися у тáбір вóрога.

docierpieć, -pię, -pisz, -piał, -pieli дотерпíти, -плю, -пиш.

docinać, dociąć, dotnę, dotniesz, dociął, docięli 1) (co) дорíзувати, -зую, -зуєш, дорíзати, -рíжу, -рíжеш; дорýбувати, -бую, -буєш, дорубáти; *пор.* **ciąć;** 2) (komu) *перен.* колóти, -лю, -леш, вколóти, шпигáти, шпигнýти (когó).

docinek, -nka, *m.* кóлкість, -кості, ущúпливе слóво; шпúлька *(перен. розм.).*

dociosywać, -suję, -sujesz, -sywał, dociosać, -sam, -sasz (*rzadziej* **-szę, -szesz**), **-sał** дотíсувати, -сую, -суєш, дотесáти, -тешý, -тéшеш.

dociskać, docisnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(до кінця)* притискáти, притúскувати, -кую, -куєш, притиснýти; **~snąć** wieko kufra притиснýти вíко сундукá; 2) *(до цілі)* докидáти, докúнути; **~snąć** kamieniem do celu докúнути кáмінь до цíлі; // *(лише докон.)* **~ się** протиснýтися, пропхáтися, пропхнýтися, протóвпитися, -плюся, -пишся.

do cna *przsł.* 1) зóвсім, цілкóм, геть-чúсто; **~** zapomniałem я зóвсім (цілкóм, геть-чúсто) забýв; 2) *(до решти)* дотлá, до остáнку, геть-чúсто; spalić się **~** згорíти дотлá (до остáнку, геть-чúсто).

docucić się, -cę, -cisz, -cił (kogo) привестú до пáм'яті (до притóмності).

do czasu *przst.* до порй, до часу; до якогось (певного) часу; *присл.* ~ dzban wodę nosi до порй глек воду носить.

doczekać 1) діждатися, -дуся, -дешся, дочекатися; ~ dowieczora діждатися (дочекатися) вечора; 2) *перен.* дожйти, -живу, -живеш; nie ~ do rana не дожйти до ранку; //~ **się** діждатися, дочекатися.

doczepek, -pku, *m., pot.* додаток, -тка.

doczepiać, doczepić, -pię, -pisz, -pił причіпляти, причіплювати, -люю, -люєш, причепйти, -плю, -пиш.

doczepka *ż., spec.* прйчіп, -чепа; причіпнйй вагон.

doczerniać, doczernić, -nię, -nisz, -nił докінчувати чорнйти, дочорнйти.

doczesność *ż., przest.* тлінність, -ності; тимчасовість, -вості; минущість, -щості. *Пор.* **doczesny.**

doczesny *przest.* минущий, скороминущий; *(недовговічний — ще)* тлінний; *(короткотривалий — ще)* тимчасовий.

doczołgać się доповзтй.

do czysta *przst.* дочйста, геть-чйсто.

doczyszczać, doczyścić, -czyszczę, -czyścisz, -czyścił дочищати, дочйстити, -чйщу, -чйстиш; // *(лише докон.)* ~ **się** дочйститися.

doczytywać, -tuję, -tujesz, -tywał, doczytać дочйтувати, -тую, -туєш, дочитати; // *(лише докон.)* ~ **się** (czego) вйчитати (що); ◊ ~ czegoś z czyjej twarzy прочитати що на чийому обличчі, прочитати що з вйразу чийого обличчя, побачити що по чиїх очах.

doćwiczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo w czym) остаточно навчйти (кого робйти що).

dodać *див.* **dodawać.**

dodajna, -nej, *ż., mat.* доданок, -нка.

dodajnik *m., mat.* доданок, -нка.

dodanie *n.* додання; добавлення. *Пор.* **dodawać.**

dodatek, -tku, *m.* 1) додаток, -тка, додача; добавка; *пор.* **dodawać;** 2) *(до зарплати)* прибавка; ◊ ~ nadzwyczajny (gazety) екстрений вйпуск (газети).

dodatkowo додатково.

dodatkowy додатковий; *ek.* wartość ~**wa** додаткова вартість, -тості.

dodatni 1) *фіз., перен.* позитйвний; *(корисний — ще)* благотворний; *перен.* w ~ **nim** znaczeniu tego słowa в позитйвному розумінні цього слова; ~ wpływ благотворний (позитйвний) вплив, -ву; 2) *мат.* додатний; liczba ~**nia** додатне число.

dodatnio позитйвно; благотворно. *Пор.* **dodatni** 1.

dodatniość *ż.* 1) позитйвність, -ності; 2) благотворність. *Пор.* **dodatni** 1.

dodawać, -daję, -dajesz, -dawał, dodać додавати, -даю, -даєш, додати, -дам, -дасй; *(в доповнення — ще)* добавляти, добавити, -влю, -виш.

dodawanie *n.* додавання; добавляння. *Пор.* **dodawać.**

do dna *przst.* зовсім, цілком; ~ obojętny зовсім (цілком) байдужий.

do dnia *przst.* вдосвіта, до світа.

dodrapać się, -pię, -piesz, -pał (czego) *pot.* *див.* **dochrapać się.**

dodrukowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, dodrukować, -kuję, -kujesz, -kował додруковувати, -вую, -вуєш, додрукувати, -кую, -куєш.

dodrzeć, -drę, -drzesz, -darł 1) порвати (подерти, подрати) до решти, дорвати, -рву, -рвеш; ~ ubranie дорвати костюм; 2) закінчйти дерти (пір'я).

dodusić, -szę, -sisz, -sił придушйти, -шу, -шиш.

do dziś *przst.* до сьогодні, досі.

do dziś dnia *przst.* до сьогоднішнього дня, до сьогодні.

dodzwonić, -nię, -nisz, -nił додзвонйти, -ню, -ниш, закінчйти

дзвони́ти; //~ **się** додзвони́тися, -ню́ся, -ни́шся.
dodźwigać *(вагу)* донести́.
dodźwignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **dodźwigać.**
dofrontowy *wojs.* спрямо́ваний до фро́нту, в на́прямі фро́нту.
dog *m.* дог.
dogadać się (z kim *i* do czego) договори́тися, -рю́ся, -ри́шся (з ким і до чо́го).
dogadywać, -duję, -dujesz, -dywał (komu) шпига́ти слова́ми (кого́).
dogadzać, dogodzić, -dzę, -dzisz, -dził догоджа́ти, догоди́ти, -джу́, -ди́ш; ~**gadzać** c z y i m a m b i c j o m догоджа́ти чийо́му честолю́бству.
dogadzanie *n.* догоджа́ння.
doganiacz *m., myśl.* *див.* **dojeżdżacz.**
doganiać, dogonić, -nię, -nisz, -nił доганя́ти, догна́ти (дожену́, дожене́ш), наздоганя́ти, наздогна́ти, здоганя́ти, здогна́ти; ~**gonić** i p r z e ś c i g n ą ć догна́ти і перегна́ти.
dogarki, -ków, *blp.* недо́гарки, -кі́в, голове́шки, -шок.
dogasać, dogasnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *a.* **-sł, -śli** га́снути, угаса́ти, пога́снути, згаса́ти, зга́снути; *(про вогонь — ще)* загаса́ти, зага́снути, погаса́ти, пога́снути; d z i e ń ~**sa** день га́сне (угаса́є, згаса́є).
dogasić, -szę, -sisz, -sił погаси́ти до кінця́, догаси́ти, -шу́, -сиш.
dogasnąć *див.* **dogasać.**
dogląd, -du, *m.* до́гляд, -ду; на́гляд (за ким, за чим). *Пор.* **doglądać.**
doglądacz, *lm.* **-cze,** *m.* догляда́ч, -гля́дача́, нагля́да́ч.
doglądać, doglądnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli догляда́ти, догля́нути, догля́діти, -джу, -диш (кого́, що *і* за ким, за чим); *(стежити)* нагляда́ти *(лише недокон.)* (за ким, за чим).
do głębi *przsł.* до глибини́.
dogłębny глибо́кий.
dogmat, -tu, *m.* до́гма.
dogmatycznie догмати́чно.
dogmatyczność *ż.* догмати́чність, -ності.
dogmatyczny догмати́чний.
dogmatyk, *lm.* **-cy,** *m.* догма́тик.
dogmatyzm, -mu, *m.* догмати́зм, -му.
dognać *dok.* *див.* **doganiać.**
dognić, -niję, -nijesz, -nił догни́ти, -ни́ю, -ние́ш.
dogodnie 1) вигі́дно; 2) зру́чно. *Пор.* **dogodny.**
dogodność *ż.* 1) вигі́дність, -ності; 2) зру́чність. *Пор.* **dogodny.**
dogodny 1) вигі́дний; 2) *(відповідний)* зру́чний.
dogodzić *див.* **dogadzać.**
dogoić, -goję, -goisz, -goił *(рану)* доліку́вати, -ку́ю, -ку́єш; дого́їти *(рідше)*; //~ **się** зажи́ти, -живе́, заго́їтися, дого́їтися.
dogonić *див.* **doganiać.**
dogorywać, dogorzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli 1) догоря́ти, догорі́ти, -рю́, -ри́ш; 2) *(лише недокон.) (перен. — бути в агонії)* кінча́тися, дохо́дити, -джу, -диш.
dogospodarować się, -ruję, -rujesz, -rował 1) нажи́тися (доробитися) на господа́рстві; 2) *несхв.* дохазя́йнува́тися, -ну́юся, -ну́єшся (до чо́го).
dogotowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, dogotować, -tuję, -tujesz, -tował дова́рювати, -рюю, -рюєш, довари́ти, -рю́, -риш; //~ **się** дова́рюватися, довари́тися.
do góry *przsł.* вго́ру, вверх; p o d n o s i ć r ę c e ~ підніма́ти ру́ки вго́ру (вверх); догори́ *(рідше)*; ~ n o g a m i догори́ нога́ми; *(перен. — ще)* шкеребе́рть.
dograbić, -bię, -bisz, -bił догребти́, догрома́дити, -джу, -диш.
dograć догра́ти; //~ **się** догра́тися.
dogramolić się, -lę, -lisz, -lił *pot.* 1) дотягти́ся, -гну́ся, -гне́шся, дотягну́тися, допле́нтатися, доволокти́ся, -лочу́ся, -лоче́шся; 2) *див.* **dochrapać się.**
do gruntu *przsł.* 1) грунто́вно, глибо́ко; p o z n a ć ~ грунто́вно

(глибо́ко) пізна́ти, грунто́вно (глибо́ко) ви́вчити, до́бре познайо́митися з чим; 2) *перен.* зо́всім, цілко́м; z ł y ~ зо́всім (цілко́м) пога́ний.

dogryzać, dogryźć, -gryzę, -gryziesz, -gryzł 1) догриза́ти, догри́зти, -зу́, -зе́ш; 2) (kogo) *(лише докон.) перен.* доби́ти, -б'ю́, -б'є́ш, докона́ти; z m a r t w i e n i e g o **~zło** турбо́та доби́ла (докона́ла) його́; 3) (komu) *(перен. — словами)* шпига́ти, шпигну́ти.

dogryzki, -ków, *blp.* недо́гризки, -ків.

dogryźć *див.* **dogryzać.**

dogrzać *див.* **dogrzewać.**

dogrzebać się, -bię, -biesz, -bał (czego) 1) дори́тися, докопа́тися (до чо́го); 2) *перен. див.* **dochrapać się.**

dogrzewać, dogrzać, -grzeję, -grzejesz, -grzał 1) підігріва́ти, підігрі́ти; 2) *(про сонце)* пригріва́ти, пригрі́ти.

doicielka *ż.* доя́рка.

doić, doję, doisz, doił 1) доі́ти (дою́, до́їш); 2) *(вульг.— пити)* хлиста́ти (хлищу́, хли́щеш), ду́длити, жлукта́ти, -кчу́, -кчеш, жлу́ктити, -кчу, -ктиш, цму́лити.

doigrać się (czego) догра́тися (до чо́го); ~ z a p a l e n i a p ł u c догра́тися до запа́лення леге́нів.

dojadać, dojeść, -jem, -jesz, -jadł, -jedli 1) доїда́ти, доі́сти, -і́м, -ісй́; 2) (komu) *(лише докон.) перен.* набри́днути, обри́днути; *(досадити)* надоку́чити.

dojarka *ż.*: ~ e l e k t r y c z n a електродоі́лка.

dojazd, -du, *m.* під'ї́зд, -ду.

dojazdowy під'ї́зний; *зал.* k o l e j k a **~wa** під'ї́зна́ вузькоколі́йна залізни́ця.

dojąć *див.* **dojmować.**

dojechać *див.* **dojeżdżać.**

dojenie *n.* доі́ння; ~ e l e k t r y c z n e електродоі́ння.

dojeść *див.* **dojadać.**

dojeżdżacz, *lm.* **-cze,** *m., myśl.* доїжджа́чий, -чого.

dojeżdżać, dojechać, -jadę, -jedziesz, -jechał 1) доїжджа́ти, доїзди́ти, (доїжджу́, доїзди́ш), дої́хати, -ї́ду, -ї́деш; 2) (kogo czym) *(лише докон.) перен. розм.* двигну́ти, моло́снути (кого́ чим); ◊ *перен.* **~chać** k o m u d o ż y w e g o ді́йняти кого́ до живо́го.

dojka *ż. див.* **dójka.**

dojmować, -muję, -mujesz, -mował, dojąć, -jmę, -jmiesz, -jął, -jęli 1) *(про вітер, холод)* пройма́ти, пройня́ти (про́йме́), прони́зувати, -зує, прониза́ти, -ни́же; z i m n o **~jęło** m n i e d o s z p i k u k o ś c i хо́лод пройня́в (прониза́в) мене́ наскрі́зь, хо́лод пройня́в (прониза́в) мене́ до мо́зку кісто́к; 2) *(лише докон.) перен.* ді́йняти; **~jąć** d o ż y w e g o ді́йняти до живо́го.

dojmująco 1) пройма́юче, прони́зуюче, прони́зливо; 2) дошку́льно. *Пор.* **dojmujący.**

dojmujący 1) пройма́ючий, прони́зуючий, прони́зливий; 2) *(про біль)* дошку́льний.

dojnica *ż.* ді́йни́ця.

dojny ді́йний; *прям.* і *перен.* **~na** k r o w a ді́йна́ коро́ва.

dojrzale зрі́ло.

dojrzałość *ż.* зрі́лість, -лості, дозрі́лість; ś w i a d e c t w o **~ci** атеста́т зрі́лості; спі́лість, дости́глість, сти́глість. *Пор.* **dojrzewać.**

dojrzały зрі́лий; ~ s ą d зрі́ла ду́мка; спі́лий, дости́глий. *Пор.* **dojrzewać.**

dojrzeć, -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli 1) (kogo, co) поба́чити, доба́чити; 2) (czego) догля́діти, -джу, -диш, догля́нути.

dojrzewać, dojrzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli дозріва́ти, дозрі́ти; *(про думку — ще)* визріва́ти, ви́зріти; *(про овочі, збіжжя — звичайно)* доспіва́ти, доспі́ти, достига́ти, дости́гнути, дости́гти, -гне.

dojrzewanie *n.* дозріва́ння; визрі-

вáння; доспівáння, достигáння. *Пор.* **dojrzewać.**

dojście *n.* дóступ, -пу; ◊ ~ do sławy здобуттń слáви.

dojść *див.* **dochodzić.**

do jutra *przsł.* до зáвтра.

dok, -ku, *m., mor.* док, -ку; ~ pływający плавýчий док; ~ suchy сухи́й док.

dokańczać, dokończyć, -czę, -czysz, czył докíнчувати, -чую, -чуєш, докінчи́ти, -чý, -чиш.

dokarmiać, dokarmić, -mię, -misz, -mił догодóвувати, -вую, -вуєш, догодувáти, -дýю, -дýєш.

dokarmianie *n.* догодóвування.

dokarmić *див.* **dokarmiać.**

dokazać: ~ swego доказáти свогó, постáвити на своéму, добúтися (домогти́ся) свогó.

dokazywać, -zuję, -zujesz, -zywał витворя́ти, пустувáти, -тýю, -тýєш; ◊ ~ cudów odwagi виявля́ти чудесá хорóбрості.

dokazywanie *n.* витворя́ння, пустувáння.

dokąd *przsł.* 1) *(про місце)* куди́; 2) *(про час)* дóки.

dokąd bądź *przsł. див.* **dokądkolwiek.**

dokądinąd *przsł.* в íнше мíсце, куди́-íнде; ~ dziś już nie pójdę в íнше мíсце (куди́-íнде) сьогóдні вже не підý.

dokądkolwiek *przsł.* 1) *(про місце)* куди-нéбудь; 2) *(про час)* до якóго-нéбудь чáсу.

dokądś *przsł.* кудúсь.

dokądś tam *przsł.* до якóгось чáсу; ~ burza trwała до якóгось чáсу тривáла бýря.

dokądże *przsł.* 1) *(про місце)* куди́ ж; 2) *(про час)* дóки ж.

doker, *lm.* **-rzy,** *m., mor.* дóкер, -ра.

dokowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., mor. див.* **doker.**

dokleić, -leję, -leisz, -leił доклéїти.

dokładać, dołożyć, -żę, -żysz, -żył 1) докладáти, доклáсти, -кладý, -кладéш; *перен.* **dokładać** wszelkich starań докладáти всіх зуси́ль, прикладáти все старáння (всі си́ли); 2) (do czego) *перен.* доплáчувати до чóго (з влáсної кишéні), доплати́ти до чóго (з влáсної кишéні).

dokładka *ż.* додáток, -тка, додáча.

dokładnie доклáдно, тóчно.

dokładność *ż.* доклáдність, -ності, тóчність.

dokładny доклáдний, тóчний.

dokoła *przsł.* навкруги́, довкóла, навкóло.

dokołatać się, -łaczę, -łaczesz (*rzadziej* **-łacę, -łacesz), -łatał** 1) (do czego) достýкатися; ~ do bramy достýкатися до брáми; 2) (czego) *перен. розм.* добúтися, -б'ю́ся, -б'éшся (чогó).

dokompletować, -tuję, -tujesz, -tował укомплектувáти, -тýю, -тýєш.

dokomponować, -nuję, -nujesz, -nował *muz.* скомпонувáти (мýзику до чóго); ~ muzykę do libretta скомпонувáти мýзику до лібрéтто.

dokonać *див.* **dokonywać.**

dokonanie *n.* 1) довéршення; 2) зрóблення. *Пор.* **dokonywać.**

dokonaność *ż., gram.* знáчення докóнаного ви́ду.

dokonany *gram.* докóнаний.

dokonywać, -nuję, -nujesz (*a.* **-nywam, -nywasz), -nywał, dokonać** (czego) 1) довéршувати, -шую, -шуєш, доверши́ти; **~konać** jakiegoś dzieła доверши́ти якýсь прáцю (яки́йсь труд); 2) *книж.* роби́ти, -блю́, -биш, зроби́ти; **~konać** trudnej operacji зроби́ти (провести́) важкý оперáцію; ◊ **~konać** likwidacji зліквідувáти, -дýю, -дýєш; **~konać** życia умéрти, -мрý, -мрéш; //~ się 1) ставáтися, стáтися; **~konał się** przewrót стáвся перевóрот; *(здійснюватися)* відбувáтися, відбýтися, -бýдеться; **~wały się** przemiany відбувáлися змíни.

dokończać *див.* **dokańczać.**

dokończenie *n.* докíнчення; ◊ ~

n a s t ą p i кінéць (закінчення) бýде.
dokończyć *див.* **dokańczać.**
dokooptować, -tuję, -tujesz, -tował додатко́во кооптувáти, -тýю, -тýєш.
dokopywać, -puję, -pujesz, -pywał, dokopać, -pię, -piesz, -pał докóпувати, -пую, -пуєш, докопáти; //~ **się** докóпуватися, докопáтися.
dokosić, -szę, -sisz, -sił докоси́ти, -кошý, -кóсиш.
dokować, -kuję, -kujesz, -kował *mor.* ввóдити суднó в док.
dokowy *mor.* дóковий.
dokrajać, -ję, -jesz, -jał *див.* **dokroić.**
dokręcać, dokręcić, -cę, -cisz, -cił докрýчувати, -чую, -чуєш, докрути́ти, -кручý, -крýтиш.
dokroić, -kroję, -kroisz, -kroił дорізати, -ріжу, -ріжеш; *(продуктів, тканини тощо — ще)* докрáяти, -крáю, -крáєш.
dokształcać, dokształcić, -cę, -cisz, -cił 1) доýчувати, -чую, -чуєш, довчáти, довчи́ти (когó); 2) *(лише недокон.)* підви́щувати чию́ кваліфікáцію *a.* освíту.
dokształcający: k u r s y ~**ce** кýрси (для) підви́щення кваліфікáції *a.* освíти.
dokształcanie *n.* 1) доýчування; 2) підви́щування кваліфікáції *a.* освíти.
dokształcić *див.* **dokształcać.**
doktor, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) лíкар, -ря, дóктор, -ра; 2) *(з вченим ступенем)* дóктор; ~ p r a w a дóктор юриди́чних наýк.
doktorant, *lm.* **-nci,** *m.* докторáнт.
doktorat, -tu, *m.* докторáт, -ту.
doktorka *ż.* лíкарка.
doktorostwo *n., zb.* лíкар (дóктор) з дружи́ною.
doktorowa, -wej, *ż.* дружи́на лíкаря; дóкторша, лíкарша *(розм.).*
doktorski 1) лíкарський, дóкторський; 2) дóкторський. *Пор.* **doktor.**
doktoryzacja *ż.* 1) одéржання дóкторського стýпеня; 2) присýдження дóкторського стýпеня; 3) зáхист дóкторської дисертáції.
doktoryzacyjny *(що стосується одержання докторського ступеня)* дóкторський; r o z p r a w a ~**na** дóкторська дисертáція.
doktoryzować się, -zuję, -zujesz, -zował 1) захищáти дóкторську дисертáцію; 2) одéржувати дóкторський стýпінь.
doktoryzowanie się *n. див.* **doktoryzacja** 1.
doktryna *ż.* доктри́на.
doktrynalny побудóваний на доктри́ні.
doktryner, *lm.* **-rzy,** *m.* доктринéр, -ра.
doktryneria *ż. див.* **doktrynerstwo.**
doktrynerka *ż. (про жінку)* доктринéр, -ра.
doktrynerski доктринéрський.
doktrynerstwo *n.* доктринéрство.
dokuczać, dokuczyć, -czę, -czysz, -czył докучáти, докýчити; *(набридати — ще)* надокучáти, надокýчити.
dokuczanie *n.* докучáння; надокучáння. *Пор.* **dokuczać.**
dokuczliwie докýчливо.
dokuczliwość *ż.* докýчливість, -вості.
dokuczliwy докýчливий.
dokuczyć *див.* **dokuczać.**
dokuć *див.* **dokuwać.**
dokument, -tu, *lm.* **-ty,** *m.* докумéнт.
dokumentalnie документáльно.
dokumentalny документáльний.
dokumentarny *див.* **dokumentalny.**
dokumentnie *pot.* грунтóвно; доклáдно. *Пор.* **dokumentny.**
dokumentny *pot.* грунтóвний; *(точний)* доклáдний.
dokumentować, -tuję, -tujesz, -tował 1) документувáти, -тýю, -тýєш; 2) *перен.* довóдити, -джу, -диш, докáзувати, -зую, -зуєш; 3) *(наочно показувати)* демонструвáти, -рýю, -рýєш; ~ p r z y j a ź ń, w i e r n o ś ć демонструвáти дрýжбу, вíрність.
dokupować, -puję, -pujesz, -pował,

dokupić, **-pię**, **-pisz**, **-pił** докупо́вувати, -вую, -вуєш, докупля́ти, докупи́ти, -плю́, -пиш.
dokupywać, **-puję**, **-pujesz**, **-pywał** *див.* **dokupować**.
dokuwać, **dokuć**, **-kuję**, **-kujesz**, **-kuł** доко́вувати, -вую, -вуєш, докува́ти, -кую́, -куєш.
dokwitać, **dokwitnąć**, **-tnę**, **-tniesz**, **-tnął**, **-tnęli** *a.* **-tł**, **-tli** доцвіта́ти, доцвісти́, -цвіту́, -цвітеш.
dola *ż.* до́ля.
dolać *див.* **dolewać**.
dolar *m.* до́лар, -ра.
dolatywać, **-tuję**, **-tujesz**, **-tywał**, **dolecieć**, **-cę**, **-cisz**, **-ciał**, **-cieli** (do kogo, do czego *i* kogo) доліта́ти, долеті́ти, -лечу́, -летиш; *(поез. докон. — ще)* доли́нути (до ко́го, до чо́го); ◊ *перен.* **~latywały** n a s w i e ś c i дохо́дили до нас чутки́.
doleczyć, **-czę**, **-czysz**, **-czył** доліку́вати, -ку́ю, -ку́єш; //**~ się** 1) долікува́тися; 2) (kogo) *розм.* ви́лікувати; n i e m ó g ł **się ~** p a c j e n t a він не міг ви́лікувати паціє́нта.
dolegać (komu) болі́ти; *(перен.— ще)* му́чити; c o c i **~ga?** що в те́бе (тобі́, тебе́) боли́ть; *перен.* **~ga** m i m y ś l... мене́ му́чить ду́мка...
dolegliwie бо́лісно, болю́че.
dolegliwość *(częściej w lm.)* **-ci**, *ż.* 1) біль (*род.* бо́лю); z n o s i ć c i e r p l i w i e **~ci** терпля́че перено́сити біль; 2) *мед.* неду́ги, -ду́г, сла́бості, -тей; **~ci** w i e k u s t a r c z e g o старе́чі неду́ги (сла́бості).
dolegliwy бо́лісний, болю́чий.
dolepiać, **dolepić**, **-pię**, **-pisz**, **-pił** доклею́вати, -ле́юю, -ле́юєш, докле́їти; долі́плювати, -люю, -люєш, доліпи́ти, -плю́, -пиш *(розм.)*.
dolewać, **dolać**, **-leję**, **-lejesz**, **-lał**, **-lali** *a.* **leli** долива́ти, доли́ти (доллю́, долле́ш).
dolewka *ż.* доли́вка.
doleźć *див.* **dołazić**.
doleżeć, **-żę**, **-żysz**, **-żał**, **-żeli** доле́жати, -жу, -жиш; //**~ się** *(про фрукти)* вле́жатися.
do licha! *wkrz.* туди́ к лихі́й годи́ні!
doliczać, **doliczyć**, **-czę**, **-czysz**, **-czył** 1) прилі́чувати, -чую, -чуєш, прилічи́ти, -чу́, -чиш, прирахо́вувати, -вую, -вуєш, прирахува́ти, -раху́ю, -раху́єш; 2) *(до певного числа)* долі́чувати, долічи́ти, дорахо́вувати, дорахува́ти.
doliczenie: z a **~niem** k o s z t ó w включа́ючи ко́шти.
doliczyć *див.* **doliczać**.
dolina *ż.* доли́на.
dolinka *ż.*, *zdr.* доли́нка.
dolisty вибо́їстий.
dolizywać, **-zuję**, **-zujesz**, **-zywał**, **dolizać**, **-żę**, **-żesz**, **-zał** доли́зувати, -зую, -зуєш, долиза́ти, -лижу́, -ли́жеш.
dolman, **-nu**, *m.*, *wojs. hist.* дол(о)ма́н *(гусарський мундир)*.
dolno-łużycki нижньолу́жицький.
dolno-niemiecki нижньоніме́цький.
dolnopłat *m.*, *lot.* моноплан.
dolno-śląski нижньосіле́зький.
dolny ни́жній.
dolomit, **-tu**, *m.*, *min.* доломі́т, -ту.
dolomitowy *min.* доломі́тний, доломі́товий.
dolomityczny *див.* **dolomitowy**.
doludniać, **doludnić**, **-nię**, **-nisz**, **-nił** додатко́во заселя́ти, додатко́во засели́ти, -лю́, -лиш.
dolutowywać, **-wuję**, **-wujesz**, **-wywał**, **dolutować**, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** допа́ювати, -па́юю, -па́юєш, допая́ти.
doładowywać, **-wuję**, **-wujesz**, **-wywał**, **doładować**, **-duję**, **-dujesz**, **-dował** довантá́жувати, -жую, -жуєш, дованта́жити.
dołamywać, **-muję**, **-mujesz**, **-mywał**, **dołamać**, **-mię**, **-miesz**, **-mał** дола́мувати, -мую, -муєш, долама́ти.
dołatać долата́ти.
dołazić, **-żę**, **-zisz**, **-ził**, **doleźć**, **-lezę**, **-leziesz**, **-lazł**, **-leźli** дола́зити, -ла́жу, -ла́зиш, доліза́ти, до-

лізти; ~leźć na wierzch góry долізти на шпиль горй.
dołączać, dołączyć, -czę, -czysz, -czył приєднувати, -ную, -нуєш, приєднáти; *(документи і под.)* додавáти, -даю́, -даéш, додáти, -дáм, -дасй; //~ się приéднуватися, приєднáтися.
dołączenie *n.* приєднáння; доданнń; *пор.* **dołączać;** //~ się приєднáння.
dołączyć *див.* **dołączać.**
dołeczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* я́мочка; ~czki w twarzy я́мочки на щóкáх.
dołeczkowaty з я́мочками, ямкувáтий.
dołek, -łka, *m., zdr.* 1) я́мка; *присл.* kto pod kim ~ki kopie, sam w nie wpada не копáй дрýгому я́ми, бо сам у нéї впадéш; 2) *(звичайно в мн.) кул.* олáдки, -док.
dołem *przsł.* нйзом, дóлом.
dołgać прибрехáти, -брешý, -брéшеш.
dołkowaty пóвний ям (запáдин); *(про дорогу — звичайно)* вибóїстий.
dołowanie *n., astr.* дóлішня кульмінáція.
dołowatość: ~ gruntu нерíвність грýнту.
dołowaty *див.* **dołkowaty.**
dołowy низовйй; prasa ~wa низовá прéса; organizacja ~wa низовá (первйнна) організáція.
dołożyć *див.* **dokładać.**
dom, -mu, *m.* дім *(род.* дóму); ~ handlowy торгóвий дім; ~ poprawy виправнйй дім; ~ wariatów дім для божевíльних, божевíльня; *(про споруду — звичайно)* будйнок, -нку; ~ dziecka дитя́чий будйнок (дитбудйнок); ~ kultury будйнок культýри; ~ położniczy родйльний будйнок (родбудйнок); ~ wypoczynku будйнок відпочйнку; ◊ ~ bankowy банкíрська контóра; czuć się jak u siebie **w domu** почувáти себé, як дóма (вдóма); ~ rodzinny рíдна домíвка; ~ towarowy універмáг, -гу; *(про замужню жінку)* z ~mu урóджена; *заст.* ~ zajezdny заїжджйй двір *(род.* дворá), заїзд, -ду; ~ zdrowia санатóрій, -рію, санатóрія.
domacać się (czego) домáцатися (чогó).
domagać się, domóc się, -mogę, -możesz, -mógł, -mogli домагáтися, домогтйся, -мóжуся, -мóжешся.
domaganie się *n.* домагáння.
domalowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, domalować, -luję, -lujesz, -lował домальóвувати, -вую, -вуєш, домалювáти, -лю́ю, -лю́єш.
domator, *lm.* **-rzy,** *m.* домосíд; домонтáр, -ря́ *(арх.).*
domatorka *ż.* домосíдка; домонтáрка. *Пор.* **domator.**
domatorski якйй (що) стосýється домосíда; *(у контексті)* домосíда; usposobienie ~kie вдáча домосíда.
domatorstwo *n.* домувáння, домосíдство; домонтáрство. *Пор.* **domator.**
domawiać, domówić, -wię, -wisz, -wił 1) договóрювати, -рюю, -рюєш, договорйти, -рю́, -рйш, домовля́ти, -ля́ю, -ля́єш, домóвити, -влю, -вйш; 2) (komu) *перен.* допікáти, допектй, -печý, -печéш; // *(лише докон.)* ~ się (do czego) договорйтися (до чóго).
domeczek, -czku, *m., zdr.* домóчок, -чка.
domek, -mku, *m., zdr.* домóк, -мкá, дóмик, будйночок, -чка.
domena *ż.* пóле дія́льності; to jego ~ це йогó пóле дія́льності; *(науки, знання)* гáлузь, -зі, ділянка, цáрина, óбласть, -ті.
domeny, -men, *blp., hist.* домéн, -ну.
domęczyć, -czę, -czysz, -czył 1) домýчити; 2) *перен.* насйлу докінчйти, домýчити; //~ się домýчитися.

domiarkować się, -kuję, -kujesz, -kował додуматися, зміркувати, -кую, -куєш.
domierzać, domierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył домірювати, -рюю, -рюєш, доміряти, доміряти.
domierzanie *n.* домірювання.
domierzyć *див.* **domierzać.**
domieszać домішати.
domieszanie *n.* домішання.
domieszka *ż.* домішка; ~ t r u j ą c a отруйна (отруйлива) домішка.
domieszkać дожити до строку (на квартирі).
dominacja *ż.* домінування.
dominanta *ż.* домінанта.
dominantowy домінантний.
dominialny домініонний.
Dominik Домінік.
dominium, *lp. nieodm., lm.* **-nia, -niów,** *n.* 1) домініон, -ну; 2) *іст.* великий спадковий маєток, -тку.
domino *n.* доміно *(невідм.).*
dominować, -nuję, -nujesz, -nował домінувати, -ную, -нуєш.
dominujący домінуючий.
domisko *n., zgr.* домище.
domknąć *див.* **domykać.**
domleć, -mielę, -mielesz, -mełł домолоти, -мелю, -мелеш.
domłacać, domłócić, -cę, -cisz, -cił домолочувати, -чую, -чуєш, домолотити, -лочу, -лотиш.
domna *ż., hut.* домна.
domniemanie *n.* припущення, здогад, -ду.
domniemany гаданий, здогадний.
domokrąstwo *n., przest.* торгівля на рознос.
domokrążca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., handl. przest.* 1) рознощик, коробейник; 2) *(скупник старизни)* лахмітник.
domokrążny: h a n d e l ~ торгівля на рознос.
domorodny 1) *(про тварин)* доморослий; 2) *(про рослини)* місцевий.
domorosły доморослий, доморощений.
domostwo *n.* садиба; *(селянське—ще)* обійстя.
domownik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) мешканець будинку; 2) *заст.* домочадець, -дця.
domowy 1) домашній, хатній; t e l e f o n ~ домашній (хатній) телефон, -ну; ż y c i e ~**we** домашне життя; 2) *(що стосується будинку)* домовий; k o m i t e t ~ домовий комітет, -ту; 3) *(про тварин)* свійський, домашній; ◊ d o z o r c a ~ двірник *(род.* двірника); w o j n a ~**wa** громадянська війна.
domóc się *див.* **domagać się.**
domówić *див.* **domawiać.**
domówienie *n.* договорення.
domurować *див.* **domurowywać.**
domurowanie *n.* домурування.
domurowywać, -wuję, -wujesz *(a.* **-wywam, -wywasz), -wywał, domurować, -ruję, -rujesz, -rował** домуровувати, -вую, -вуєш, домурувати, -рую, -руєш.
domyć *див.* **domywać.**
domykać, domknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli примикати, примкнути; // *(лише недокон.)* ~ **się** причинятися.
domysł, -łu, *m.* догадка, здогад, -ду; *(необгрунтований)* домисел, -слу; ◊ g u b i ć s i ę w ~**łach** не знати, що й думати; n a p r o w a d z a ć n a ~ (n a s u w a ć ~) наводити (наштовхувати) на думку; w p a ś ć n a ~ напасти (натрапити) на думку; z a p u s z c z a ć s i ę w ~**ły** вдаватися в міркування.
domyślać się, domyślić się, -lę, -lisz, -lił догадуватися, -дуюся, -дуєшся, догадатися.
domyślnie 1) кмітливо; 2) здогадно. *Пор.* **domyślny.**
domyślnik *m.* 1) двозначність, -ності; 2) *грам.* крапки, -пок.
domyślność *ż.* догадливість, -вості; кмітливість. *Пор.* **domyślny 1.**
domyślny 1) *(про людину)* догадливий; *(тямущий)* кмітливий; 2) *(про припущення)* здогадний.
domywać, domyć, -myję, -myjesz, -mył домивати, домити.
Don, -nu, *m.* Дон, -ну.

donacja *ż., praw. hist.* наділяння державними маєтками.
donacyjny *praw. hist.* жалуваний; d o k u m e n t ~ жалувана грамота.
do naga *przsł.* доголá.
donaszać, donosić, -szę, -sisz, -sił донóшувати, -шую, -шуєш, доносити, -ношý, -нóсиш; ~**szać** s u k n i ę донóшувати сýкню.
donatariusz, *lm.* **-sze,** *m., praw. hist.* обдарóваний держáвним маєтком.
donator, *lm.* **-rzy,** *m., praw. hist.* дарúтель.
donatorka *ż., praw. hist.* дарúтелька.
Donbas, -su, *m.* Донбáс, -су.
donica *ż.* 1) макíтра; 2) *див.* **doniczka** 2.
do niczego ні до чóго.
doniczka *ż., zdr.* 1) малá макíтра, макíтерка; 2) *(на квіти)* гóрщик, вазóн, глéчик.
doniczkowy *(про квіти)* горшковий.
doniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* *(донський козак)* донéць, -нцá.
doniecki донéцький.
do niedawna *przsł.* донедáвна.
doniesienie *n.* донéсення; повідóмлення. *Пор.* **donosić** II.
donieść *див.* **donosić** II.
donikąd *przsł.* нікýди.
doniosłość *ż.* важлúвість, -вості, вагá; s p r a w a w i e l k i e j ~**ci** спрáва велúкої вагú, дýже важлúва спрáва.
doniosły важлúвий.
doniszczyć, -czę, -czysz, -czył зносити до рéшти.
donkiszocki *iron.* донкіхóтський.
donkiszot *lm.* **-ci,** *m., iron.* донкіхóт.
donkiszoteria *ż., iron.* донкіхóтство.
donna *ż.* дóнна.
donosiciel, *lm.* **-le,** *m.* донóщик.
donosicielka *ż.* донóщиця.
donosicielski донóщицький.
donosicielstwo *n.* доносúтельство.
donosić I *див.* **donaszać.**
donosić II, **-noszę, -nosisz, -nosił, donieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli** донóсити, -нóшу, -нóсиш, донестú; *(інформувати)* повідомляти, повідóмити, -млю, -миш.
donośnie гóлосно, гýчно.
donośność *ż.* 1) далекобíйність, -ності; ~ s t r z a ł u далекобíйність пóстрілу; n a j w i ę k s z a ~ максимáльна далекобíйність; 2) гýчність, гóлосність; ~ g ł o s u гýчність (сúла) гóлосу. *Пор.* **donośny.**
donośny 1) *(про постріл)* далекобíйний; 2) *(про голос)* гучнúй, голоснúй.
donżuan, *lm.* **-ni,** *m., iron.* донжуáн.
donżuaneria *ż. див.* **donżuaństwo.**
donżuański *iron.* донжуáнський.
donżuaństwo *n., iron.* донжуáнство.
doń (do niego) до ньóго.
doński донськúй.
dookoła *przsł. див.* **dokoła.**
doorywać, doorać, -rzę, -rzesz, -rał доóрювати, -рюю, -рюєш, доорáти, -орю́, -орéш.
do ostatka *przsł.* до остáнку.
dopadać, dopaść, -padnę, -padniesz, -padł 1) (do czego, czego) добігáти, добíгти, -біжý, -біжúш; g o n i e c ~**padł** d o m i a s t a гонéць добíг до міста; 2) (kogo) *(лише докон.)* наздогнáти, -доженý, -доженéш (когó); ~**paść** n i e p r z y j a c i e l a наздогнáти вóрога; 3) (czego) хапáти, ухопúти, -плю́, -пиш (що); c z e g o k t o ~**padł,** t y m b i ł що хто ухопúв у рýки, тим бив; ◊ ~**paść** k o n i a скóчити на конá, спáсти на конá.
dopalać, dopalić, -lę, -lisz, -lił 1) допáлювати, -люю, -люєш, допалúти, -лю́, -лиш; *(папіросу — ще)* докýрювати, -рюю, -рюєш, докурúти, -рю́, -риш; 2) *(каву)* дожáрювати, -рюю, -рюєш, дожáрити; // ~ **się** догоряти, догорíти.
dopasowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, dopasować, -suję, -sujesz, -sował (do czego) 1) підбирáти, підібрáти (підберý, підберéш) (під що *і* до чóго), добu-

ра́ти, дібра́ти (доберу́, добере́ш) (до чо́го); **~sować** b u c i k i d o s u k n i дібра́ти череви́ки до су́кні, підібра́ти череви́ки під ко́лір (до ко́льору) су́кні; 2) *тех.* припасо́вувати, -вую, -вуєш, припасува́ти, -су́ю, -су́єш, пригання́ти, пригна́ти (прижену́, прижене́ш); // *(лише докон.)* ~ **się** *(перен. — характером)* зійти́ся, -йду́ся, -йдешся.

dopaść *див.* **dopadać.**

dopatrywać się, -ruję, -rujesz, -rywał (czego) доба́ча́ти, вбача́ти (що), вважа́ти (за що); w p o j a w i e n i u s i ę k o m e t y **~wali się** z n a k u w o j n y в поя́ві комети вбача́ли знак війни́, поя́ву коме́ти вважа́ли за знак війни́.

dopatrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (czego) догля́нути, догля́діти, -джу, -диш (що); // ~ **się** поба́чити (що).

dopchać się проштовха́тися, прохатися.

do pełna *przsł.* до краї́в, по ві́нця, вщерть.

dopełniacz, *lm.* **-cze,** *m., gram.* родо́вий відмі́нок, -нка.

dopełniać, dopełnić, -nię, -nisz, -nił 1) (co) доповня́ти, допо́внювати, -нюю, -нюєш, допо́внити; 2) (czego) вико́нувати, -ную, -нуєш, ви́конати; // *(лише докон.)* ~ **się** здійсни́тися.

dopełnienie *n., gram.* дода́ток, -тка.

dopełzać, dopełznąć, -pełznę, -pełzniesz, -pełznął, -pełzł, -pełzli доповза́ти, доповзти́.

dopędzać, dopędzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) *(настигати)* доганя́ти, догна́ти, наздоганя́ти, наздогна́ти; 2) (dokąd) пригання́ти, приго́нити, пригна́ти (прижену́, прижене́ш); **~dzać** o w c e d o z a g r o d y приганя́ти ві́вці до коша́ри.

dopiąć *див.* **dopinać.**

dopić *див.* **dopijać.**

dopiekać, dopiec, -piekę, -pieczesz, -piekł 1) допіка́ти, допекти́, -печу́, -пече́ш; *(перен. — ще)* дошку́лювати, -люю, -люєш, дошку́лити; 2) *(про сонце)* припіка́ти, припекти́.

dopiero *przsł.* тільки що, тільки-но, щойно, допі́ру.

dopiero co *przsł. див.* **dopiero.**

dopięcie *n.* дося́гнення; ◊ d l a **~cia** c e l u щоб досягти́ мети́.

dopijać, dopić, -piję, -pijesz, -pił допива́ти, допи́ти, -п'ю, п'є́ш.

dopilnować, -nuję, -nujesz, -nował догля́нути, доглядіти, -джу́, -ди́ш, допильнува́ти, -ну́ю, -ну́єш; ~ d z i e c i догля́нути (доглядіти, допильнува́ти) діте́й.

dopiłować, -łuję, -łujesz, -łował допиля́ти.

dopinać, dopiąć, -pnę, -pniesz, -piął, -pięli 1) (co) застіба́ти, застебну́ти (що); 2) (czego) *перен.* досяга́ти, досягти́, -гну́, -гнеш, досягну́ти (чого́); **~piąć** c e l u досягти́ мети́, осягти́ мету́.

doping, -gu, *m.* 1) до́пінг, -гу; 2) *перен.* сти́мул, -лу.

dopis, -su, *m. див.* **dopisek.**

dopisać *див.* **dopisywać.**

dopisanie *n.* допи́ска.

dopisek, -sku, *m.* припи́ска.

dopisywać, -suję, -sujesz, -sywał, dopisać, -szę, -szesz, -sał 1) (co) допи́сувати, -сую, -суєш, дописа́ти, -пишу́, -пи́шеш (що); 2) (do czego) припи́сувати, приписа́ти; 3) (komu) *(лише в 3 особі)* спра́вджувати чиї́ наді́ї, сподіва́ння, спра́вдити чиї́ наді́ї, сподіва́ння; p o g o d a n a m n i e **~sała** пого́да не спра́вдила на́ших наді́й (сподіва́нь); пого́да підвела́ *(розм.)*; ◊ z d r o w i e m u n i e **~suje** в нього нева́жне здоро́в'я; // ~ **się** 1) припи́суватися, приписа́тися; 2) (czego) *(лише докон.) несхв.* дописа́тися (до чо́го); **~sać się** n i e d o r z e c z n o ś c i дописа́тися до дурни́ць.

dopłacać, dopłacić, -cę, -cisz, -cił допла́чувати, -чую, -чуєш, доплати́ти, -плачу́, -пла́тиш.

dopłacenie *n.* допла́та.

dopłacić *див.* **dopłacać.**

dopłata *ż.* допла́та.
dopłynąć *див.* **dopływać.**
dopływ, -wu, *m.* 1) припли́в, -ву; 2) *геогр.* прито́ка.
dopływać, dopłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) допливáти, доплисти́, -пливу́, -пливе́ш, допливти́; 2) *(перен. — про звуки)* долітáти, долетíти, -лечу́, -лети́ш.
dopływowy *tech.* приводни́й, впускни́й, підводя́чий; rura **~wa** приводнá (впускнá, підводя́ча) трубá.
dopokąd *przsł.* по́ки; до́ки *(рідше).*
dopomagać, dopomóc, -mogę, -możesz, -mógł, -mogli допомагáти, допомогти́, -мо́жу, -мо́жеш, помагáти, помогти́.
dopominać się, dopomnieć się, -mnę, -mnisz, -mniał, -mnieli (o co *a.* czego) домагáтися, постáвити вимо́гу (чого́).
dopominanie się *n.* домагáння.
dopomnieć się *див.* **dopominać się.**
dopomóc *див.* **dopomagać.**
dopowiadać, dopowiedzieć, -wiem, -wiesz, -wiedział, -wiedzieli договóрювати, -рюю, -рюєш, договори́ти, -рю́, -риш, домовля́ти, -ля́ю, -ля́єш, домо́вити, -влю, -виш; *(оповідання тощо — ще)* докáзувати, -зую, -зуєш, доказáти, -кажу́, -кáжеш.
dopowiedzenie *n.* 1) *(дія)* договóрення, домо́влення; доказáння; *пор.* **dopowiadać;** 2) *грам.* при́кладка.
dopowiedzieć *див.* **dopowiadać.**
dopożyczać, dopożyczyć, -czę, -czysz, -czył додатко́во позичáти, додатко́во пози́чити.
dopókąd *przsł.* *див.* **dopokąd.**
dopóki *sp.* по́ки, до́ки.
dopóty *przsł.* до́ти.
do późna *przsł.* допíзна.
doprać, -piorę, -pierzesz, -prał допрáти, -перу́, -пере́ш.
dopraszać się, doprosić się, -szę, -sisz, -sił допро́шуватися, -шуюся, -шуєшся, допроси́тися, -прошу́ся, -про́сишся.
doprawa *ż.* 1) *кул.* припрáва; 2) *с.-г.* угно́єння.
doprawdy *wyr. wtr.* спрáвді.
doprawiać, doprawić, -wię, -wisz, -wił 1) *кул.* приправля́ти, припрáвити, -влю, -виш; 2) (co do czego) доробля́ти, доро́би́ти, -блю́, -биш.
doprosić się *див.* **dopraszać się.**
doprowadzać, doprowadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) дово́дити, -джу, -диш, довести́, -веду́, -веде́ш; 2) *перен.* приво́дити, привести́; **~dzić** do wniosku привести́ до ви́сновку; 3) *спец.* підво́дити, підвести́; *ел.* **~dzać** prąd підво́дити струм; ◊ **~dzać** do wyników давáти нáслідки.
doprowadzenie *n.* 1) дове́дення; 2) приве́дення; 3) підво́дка, підві́д, -во́ду, підве́дення. *Пор.* **doprowadzać.**
doprowadzić *див.* **doprowadzać.**
dopruwać, dopruć, -pruję, -prujesz, -pruł допо́рювати, -рюю, -рюєш, допоро́ти, -рю́, -реш.
doprządnąć, -przęgnę, -przęgniesz, -przęgnął, -przęgnęli *dok.* *див.* **doprzęgać.**
do przesady *przsł.* перебíльшено, надмíрно.
doprzęgać, doprząc, -przęgnę, -przęgniesz, -prządł, -przęgli припрягáти, припрягти́, -пряжу́, -пряже́ш, підпрягáти, підпрягти́.
doprzęgarka *ż., el.* реду́ктор, -ра.
doprzęgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok.* *див.* **doprzęgać.**
dopuszczać, dopuścić, -puszczę, -puścisz, -puścił допускáти, допусти́ти, -пущу́, -пу́стиш; **~ścić** do egzaminu допусти́ти до íспиту (екзáмену); // **~ się** (czegoś) чини́ти, -ню́, -ниш, учини́ти (що), допускáтися, допусти́тися (чого́); **~ścić się** zbrodni учини́ти зло́чин, допусти́тися зло́чину.
dopuszczalność *ż.* 1) допусти́мість, -мості; 2) *див.* **przypuszczalność.**
dopuszczalny 1) допусти́мий; 2) *див.* **przypuszczalny.**
dopuszczenie *n.* допу́щення, до́пуск, -ку.

dopuścić *див.* **dopuszczać.**
dopytywać się, -tuję, -tujesz, -tywał, dopytać się допитуватися, -туюся, -туєшся, допитатися; *(про дорогу — звичайно)* розпитувати, розпитати.
dorabiać, dorobić, -bię, -bisz, -bił приробляти, прироблювати, -люю, -люєш, приробити, -блю, -биш; **~rabiać** klucz do zamku приробляти ключ до замка; //**~ się** наживатися, нажитися, -живуся, -живешся, дороблюватися, доробля́тися, доробитися.
dorachować, -rachuję, -rachujesz, -rachował 1) прилічити, -чу, -чиш, прирахувати, -рахую, -рахуєш; 2) *(до певного числа)* долічити, дорахувати; // **~ się** долічитися, дорахуватися; nie mógł **się ~** sumy не міг долічитися (дорахуватися) суми.
doradca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* порадник; дорадник *(рідко)*; ◊ **~** prawny адвокат; *(установи)* юрисконсульт.
doradczy дорадчий; głos **~** дорадчий голос, -су.
doradczyni *ż.* порадниця; дорадниця. *Пор.* **doradca.**
doradzać, doradzić, -dzę, -dzisz, -dził радити, -джу, -диш, порадити.
do rana *przsł.* до ранку, до рання.
dorastać, dorość, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli доростати, дорости; *перен.* nie **~róść** (do czego) не дорости (до чого).
dorastanie *n.* дорослання; ◊ okres **~nia** юнацький вік, -ку, юнацтво.
doraźnie негайно, невідкладно.
doraźność *ż.* негайність, -ності, невідкладність.
doraźny негайний, невідкладний; ◊ **~na** pomoc швидка допомога; sąd **~** військово-польовий суд, -ду.
dorąbać, -bię, -biesz, -bał дорубати.
do reszty *przsł.* до решти.
doręczać, doręczyć, -czę, -czysz, -czył вручати, вручити, -чу, -чиш.
doręczanie *n.* вручання.
doręczenie *n.* вручення.
doręczyciel, *lm.* **-le,** *m., ofic.* подавець, -вця.
doręczycielka *ż., ofic.* подателька.
doręczyć *див.* **doręczać.**
dorobek, -bku, *m.* 1) доробок, -робку, набуток, -тку, надбання; 2) *перен.* доробок, надбання, здобуток, досягнення; **~** kulturalny культурне надбання, культурний здобуток.
dorobić *див.* **dorabiać.**
dorobkiewicz, *lm.* **-cze,** *m., pogardl.* нуворйш, багач-вискочка.
dorobkiewiczowski *pogardl.* який (що) стосується нувориша (багача-вискочки); *(у контексті)* нувориша, багача-вискочки; maniery **~kie** манери багача-вискочки.
dorobkowy придбаний, нажитий, набутий.
dorocznie щорічно, щороку.
doroczny щорічний.
dorodność *ż.* ставність, вродливість, -вості.
dorodny 1) *(про людину)* ставний, вродливий; 2) *(про зерно тощо)* дорідний; **~na** pszenica дорідна пшениця.
dorosły дорослий.
dorosnąć *dok. див.* **dorastać.**
Dorota Дорота, Дорофея.
dorozumiewać się, dorozumieć się, -miem, -miesz, -miał, -mieli догадуватися, -дуюся, -дуєшся, догадатися.
dorożka *ż.* дрожки, -жок, фіакр, -ра; дрожка *(рідко)*; ◊ wziąć **~kę** найняти візника.
dorożkarski візницький.
dorożkarstwo *n.* *(промисел)* візництво; *(про заняття)* візникування.
dorożkarz, *lm.* **-rze,** *m.* візник, -ка; *(розм. — ще)* звощик.
dorość *див.* **dorastać.**
dorównać *див.* **dorównywać.**
dorównanie *n.* зрівняння.
dorównywać, -nuję, -nujesz *(rzadziej* **-nywam, -nywasz), -nywał, dorównać** (komu) зрівнюватися,

-нююся, -нюєшся, зрівнятися (з ким).
dorównywanie *n.* зрівнювання.
dorsyt, -tu, *m., chem.* дорсит, -ту.
dorsz, *lm.* **-sze,** *m., icht. (gadus morrhua)* тріска.
dorwać *див.* **dorywać.**
dorycki 1) *архіт.* доричний, 2) *іст.* дорійський.
doryjski *див.* **dorycki.**
dorysować *див.* **dorysowywać.**
dorysowanie *n.* дорисовка, дорисування.
dorysowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, dorysować, -suję, -sujesz, -sował 1) дорисовувати, -вую, -вуєш, дорисувати, -сую, -суєш; 2) *спец.* докреслювати, -люю, -люєш, докреслити.
dorywać, dorwać, -wę, -wiesz, -wał доривати, дорвати, -ву, -веш; // *(лише докон.)* ~ **się** (czego *a.* do czego) дорватися; *(жадібно — ще)* допастися, -падуся, -падешся; ~ do jedzenia дорватися (допастися) до їжі; ~ władzy дорватися до влади.
dorywczo 1) похапцем, нашвидку; 2) тимчасово; випадково, від нагоди до нагоди. *Пор.* **dorywczy.**
dorywczość *ż.* 1) поспіх, -ху, поспішність, -ності; 2) тимчасовість, -вості; випадковість. *Пор.* **dorywczy.**
dorywczy тимчасовий; *(що трапляється іноді — ще)* випадковий; opatrunek ~ тимчасова перев'язка; zarobek ~ випадковий (тимчасовий, спорадичний) заробіток, -тку; ◊ ~**cza** rozmowa кваплива розмова, розмова похапцем (нашвидку).
dorzecze *n.* басейн ріки.
do rzeczy *wyr. wtr.* до речі.
dorznąć *dok. див.* **dorzynać.**
dorzucać, dorzucić, -cę, -cisz, -cił докидати, докинути; *(перен. — ще)* додавати, -даю, -даєш, додати, -дам, -дасй.
dorzut, -tu, *m.* 1) *фіз.* дистанція кидка; сила кидка; 2) *мат.* проекція; 3) *мед.* додатковий симптом, -му.
dorzynać, dorżnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) дорізувати, -зую, -зуєш, дорізати, -ріжу, -ріжеш; 2) *(лише докон.) перен.* добити, -б'ю, -б'єш; przegrana ~**nęła** go програш його добив; // ~ **się** дорізуватися, дорізатися.
dosadnie круто.
dosadność *ż.* крутість, -тості.
dosadny *(про вислів)* крутий; ~**ny** wyraz круте слівце; *(виразистий)* гострий, колоритний.
dosadzać, dosadzić, -dzę, -dzisz, -dził досаджувати, -джую, -джуєш, досадити, -джу, -диш.
dosalać, dosolić, -lę, -lisz, -lił 1) досолювати, -люю, -люєш, досолити, -лю, -лиш; 2) (komu) *(лише докон.) перен.* допектй, -печу, -печеш, дозолити, -лю, -лиш, насолити.
doschnąć *див.* **dosychać.**
dosiać *див.* **dosiewać.**
dosiadać, dosiąść, -siądę, -siądziesz (*rzadziej* **-sięde, -sięcziesz**), **-siadł, -siedli** (kogo) *(на коня)* сідати, сісти (сяду, сядеш).
dosiadywać, -duję, -dujesz, -dywał, dosiedzieć, -dzę, -dzisz, -dział, -dzieli 1) досиджувати, -джую, -джуєш, досидіти, -джу, -диш; 2) *див.* **przesiadywać;** // ~ **się** досиджуватися, досидітися.
dosiąg, -sięgu, *blm., m.* 1) досяжність, -ності, досяг, -гу; 2) *військ.* далекобійність, -ності.
dosiąść *див.* **dosiadać.**
dosiec *див.* **dosiekać.**
dosieczna, -nej, *ż., mat.* косеканс.
dosiedzieć *див.* **dosiadywać.**
dosiekać, dosiec, -siekę, -sieczesz, -siekł 1) дорубувати, -бую, -буєш, дорубати; 2) *(траву)* докошувати, -шую, -шуєш, докосити, -кошу, -косиш.
dosiewać, dosiać, -sieję, -siejesz, -siał, -siali *a.* **-sieli** досівати, досіювати, -сіюю, -сіюєш, досіяти, -сію, -сієш.
dosięgać, dosięgnąć, -sięgnę, -sięgniesz, -sięgnął, -sięgnęli *a.* **-sięgł, -sięgli** досягати, досягти, -гну, -гнеш, досягнути; *перен.* ~**nąć**

celu досягти́ мети́, осягти́ мету́; ◊ *перен.* **~gnąć** stu lat дожи́ти до ста ро́ків; *перен.* **~gnąć** rozumem збагну́ти.
dosięgalność *ż.* дося́жність, -ності.
dosięgalny дося́жний.
dosięgłość *ż. див.* **dosięgalność.**
dosięgnąć *див.* **dosięgać.**
doskakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, doskoczyć, -czę, -czysz, -czył 1) (do czego) доска́кувати, -кую, -куєш, доскака́ти, -скачу́, -ска́чеш, доско́чити, доплі́гувати, -гую, -гуєш, доплигну́ти, дострі́бувати, -бую, -буєш, достребну́ти; 2) (do kogo) приплі́гувати, приплигну́ти, пристрі́бувати, пристрибну́ти.
do składu *przsł.* скла́дно, до ладу́.
doskoczyć *див.* **doskakiwać.**
doskonale 1) доскона́ло; 2) чудо́во, прекра́сно. *Пор.* **doskonały.**
doskonalenie (się) *n.* удоскона́лювання.
doskonalić, -lę, -lisz, -lił удоскона́лювати, -люю, -люєш; // **~ się** удоскона́люватися.
doskonałość *ż.* доскона́лість, -лості.
doskonały 1) доскона́лий; 2) *перен.* чудо́вий, прекра́сний.
doskrobywać, -buję, -bujesz, -bywał, doskrobać, -bię, -biesz, -bał доскріба́ти, доскребти́; // **~ się** доскріба́тися, доскребти́ся.
doskwierać (komu) досажда́ти (кому́); ◊ głód mu **~rał** його́ му́чив го́лод.
dosładzać, dosłodzić, -dzę, -dzisz, -dził досоло́джувати, -джую, -джуєш, досолоди́ти, -джу́, -ди́ш.
dosłownie дослі́вно, буква́льно.
dosłowność *ż.* дослі́вність, -ності, буква́льність.
dosłowny дослі́вний, буква́льний; tłumaczenie **~ne** дослі́вний (буква́льний) пере́клад, -ду.
dosłuchać дослу́хати; // **~ się** дослу́хатися.
dosługiwać, -guję, -gujesz, -giwał, dosłużyć, -żę, -żysz, -żył дослу́жувати, -жую, -жуєш, дослужи́ти, -жу́, -жиш; // *(лише докон.)* **~ się** дослужи́тися.
dosłyszalnie чу́тно.
dosłyszalność *ż.* чу́тність, -ності.
dosłyszalny чу́тний.
dosłyszeć, -szę, -szysz, -szał, -szeli почу́ти, дочу́ти; **~szał** trzask він почу́в трі́ск; nie **~** недочу́ти.
dosmażyć, -żę, -żysz, -żył 1) дожа́рити, досма́жити; 2) *(варення)* доварі́ти, -рю́, -риш; // **~ się** 1) дожа́ритися, досма́житися; 2) доварі́тися.
dosolić *див.* **dosalać.**
dospać *див.* **dosypiać.**
do spodu *przsł.* дони́зу, вниз.
dostać I, -stoję, -stoisz, -stał досто́яти, -сто́ю, -сто́їш; ◊ **~** komu placu не поступи́тися, -плю́ся, -пишся (пе́ред ким в чо́му); // **~ się** 1) (czego) досто́ятися (до чо́го); 2) *(про рідину)* усто́ятися; 3) *(про фрукти)* досто́яти.
dostać II *див.* **dostawać.**
dostarczać, dostarczyć, -czę, -czysz, -czył (co *a.* czego) 1) доставля́ти, доста́вити, -влю, -виш; *(забезпечувати чим)* постача́ти, поста́чити (що); **~czać** towarów постача́ти това́ри; 2) *перен.* дава́ти (даю́, дає́ш), да́ти (дам, даси́); **~czyć** przykładu да́ти при́клад.
dostarczanie *n.* 1) доста́вка, доставля́ння; постача́ння; 2) да́ча, дава́ння. *Пор.* **dostarczać.**
dostarczenie *n.* 1) доста́вка, доста́влення; поста́чення; 2) да́ча, *Пор.* **dostarczać.**
dostarczyciel, *lm.* **-le,** *m. див.* **dostawca.**
dostarczyć *див.* **dostarczać.**
dostatecznie 1) доста́тньо; 2) задові́льно, посере́дньо. *Пор.* **dostateczny.**
dostateczność *ż.* доста́тність, -ності.
dostateczny 1) доста́тній; **~na** ilość доста́тня кі́лькість, -кості; 2) *(про оцінку)* задові́льний, посере́дній.
dostatek, -tku, *m.* 1) доста́ток, -тку, добро́бут, -ту, доста́тки, -ків; żyć w **~tku** жи́ти в до-

статку; 2) велика кількість, -кості; *(плодів)* рясно́та́.

dostatni 1) замо́жний; **~nie** życie замо́жне життя́; 2) *(перен. — про одяг)* вільний, просто́рий.

dostatnio замо́жно.

dostawa I *ż.* доста́вка; постача́ння, поста́вка; зда́ча; **~wy** zboża хлібозда́ча, зернопоста́вка; **~wy** ryb рибозда́ча. *Пор.* **dostawiać.**

dostawa II *ż., mat.* ко́синус.

dostawać, -taję, -tajesz, -tawał, dostać, -tanę, -taniesz, -tał 1) оде́ржувати, -жую, -жуєш, оде́ржати; **~tać** list оде́ржати листа́; **~tawać** nagrodę оде́ржувати нагоро́ду; *(нежить, ляпаса)* діставати, -таю, -тає́ш, діста́ти, -та́ну, -та́неш; 2) (czego) дістава́ти, діста́ти, добува́ти добу́ти, -бу́ду, -бу́деш; **~tać** szabli діста́ти (добу́ти) ша́блю; 3) (do czego *a.* czego) дістава́ти, діста́ти, сяга́ти, досяга́ти, досягти́, -гну́, -гнеш, досягну́ти (до чо́го); **~wać** głową (do) powały голово́ю дістава́ти (досяга́ти) до сте́лі; ◊ nie **~staje** mu rozumu йому́ не стає́ ро́зуму; *розм.* **~tał** po nosie втёрли йому́ но́са; //**~ się** (dokąd) добира́тися, добра́тися, -беру́ся, -бере́шся, дістава́тися, діста́тися, добува́тися, добу́тися, добива́тися, доби́тися, -б'ю́ся, -б'є́шся; nareszcie **~liśmy się** do miasta наре́шті ми добра́лися (діста́лися, добу́лися) до мі́ста; ◊ *ірон.* dobrze mu się **~stało** до́бре йому́ перепа́ло (попа́ло); **~stać się** do niewoli попа́сти в поло́н; marny **~stał** mu się los лиха́ до́ля йому́ припа́ла.

dostawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* поставщик, -ка́, постача́льник.

dostawczyni *ż.* поставщи́ця, постача́льниця.

dostawiać, dostawić, -wię, -wisz, -wił доставля́ти, доста́вити, -влю, -виш; *(забезпечувати чим — звичайно)* постача́ти, поста́чити; *(державі)* здава́ти, -даю́, -дає́ш, зда́ти, -дам, -даси́.

dostawianie *n.* доставля́ння; постача́ння, поста́вка. *Пор.* **dostawiać.**

dostawienie *n.* доста́влення; поста́чення, поста́вка. *Пор.* **dostawiać.**

dostawne, -nego, *n.* опла́та за доста́вку.

dostąpić, -pię, -pisz, -pił 1) (do kogo, do czego) приступи́ти, -плю́, -пиш, доступи́ти; 2) (czego) *(почестей)* удосто́їтися, -то́юся, -то́їшся.

dostęp, -pu, *m.* до́ступ, -пу.

dostępnie присту́пно, досту́пно; дохі́дливо. *Пор.* **dostępny.**

dostępność *ż.* присту́пність, -ності, досту́пність; дохі́дливість, -вості. *Пор.* **dostępny.**

dostępny присту́пний, досту́пний; *(зрозумілий — ще)* дохі́дливий; wykład **~** присту́пна (досту́пна, дохі́длива) ле́кція.

dostojeństwo *n.* 1) *(про моральну вартість)* досто́йність, -ності, гі́дність; 2) *(про почесне становище)* сан, -ну.

dostojnie гі́дно, досто́йно.

dostojnik, *lm.* **-cy,** *m.* сано́вник *(дорев.)*.

dostojność *ż.* гі́дність, -ності, досто́йність.

dostojny гі́дний, досто́йний.

dostosować *див.* **dostosowywać.**

dostosowanie *n.* пристосува́ння; підбі́р, -бо́ру; *пор.* **dostosowywać;** //**~ się** пристосува́ння.

dostosowywać, -wuję, -wujesz (*a.* **-wywam, -wywasz**), **-wywał, dostosować, -suję, -sujesz, -sował** пристосо́вувати, -вую, -вуєш, пристосува́ти, -су́ю, -су́єш; *(знаходити відповідне)* підбира́ти, підібра́ти (підберу́, підбере́ш); //**~ się** пристосо́вуватися, пристосува́тися.

dostrajać, dostroić, -roję, -roisz, -roił 1) *муз.* підстро́ювати, -ро́юю, -ро́юєш, підстро́їти; 2) *(лише докон.)* докінчи́ти убира́ти, докінчи́ти прибира́ти; //**~ się** (do czego) пристосо́ву-

ватися, -вуюся, -вуєшся, пристосувáтися, -сýюся, -сýєшся (до чóго).
dostrajanie *n., muz.* підстрóювання.
dostroić *див.* **dostrajać.**
dostrojenie *n., muz.* підстрóєння.
dostrzegać, dostrzec, -rzegę, -rzeżesz, -rzegł 1) спостерігáти, спостерегтú, -режý, -режéш; 2) *(з запереченням)* недобачáти, недобáчити.
dostrzegalnia *ż.* спостерéжнá вúшка; ◊ *ліс.* ~ **pożarowa** каланчá.
dostrzegalność *ż.* видúмість, -мості.
dostrzegalny 1) видúмий; 2) *(помітний)* вúдний; **ledwo** ~ лéдве вúдний, лéдве влóвний (уловúмий).
dostrzeganie *n.* спостерігáння.
dostrzeżenie *n.* спостерéження.
dostrzygać, dostrzyc, -rzygę, -rzyżesz, -rzygł достригáти, достригтú, -стрижý, -стрижéш.
dostudzać, dostudzić, -dzę, -dzisz, -dził охолóджувати, -джую, -джуєш, охолодúти, -джý, -дúш, остýджувати, -джую, -джуєш, остудúти, -джý, -диш (до кінця́).
dostukać się достýкатися.
dostyczna *ż., mat.* *див.* **dotyczna.**
dostygnąć, -gnę, -gniesz, -gnął, -gnęli *a.* **-gł, -gli** остатóчно остúгнути, остатóчно охолóнути.
dosunąć *див.* **dosuwać.**
dosuszać, dosuszyć, -szę, -szysz, -szył досýшувати, -шую, -шуєш, досушúти, -шý, -шиш.
dosuwać, dosunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli досувáти, досýнути.
dosychać, doschnąć, -schnę, -schniesz, -schnął *a.* **-sechł, -schli** досихáти, досóхнути.
dosyć 1) *прислів.* довóлі, дóсить; 2) *(вигук)* гóді! бýде!
dosyłowy *el.* струмопровіднúй; **przewód** ~ струмопровіднúй дріт (*род.* дрóту).
dosypać *див.* **dosypywać.**
dosypiać, dospać, -śpię, -śpisz, -spał досипáти, досипля́ти, доспáти, -сплю́, -спúш.
dosypka *ż.* досúпка; ◊ **namierzyć z** ~**ką** намíрити з вéрхом.
dosypywać, -puję, -pujesz, -pywał, dosypać, -pię, -piesz, -pał досипáти, досúпати, -плю, -плеш.
dosyt, -tu, *m.* почуття́ сúтості.
do syta *przsł.* досúта; *(перен. — ще)* ввóлю, досхочý.
doszczętnie дощéнту, до рéшти, дотлá.
doszczętny цілковúтий, пóвний; ~**na zagłada** цілковúте (пóвне) знúщення.
do szczętu *przsł.* *див.* **doszczętnie.**
doszkolenie *n.* підвúщення кваліфікáції.
doszkolić, -lę, -lisz, -lił підвúщити кваліфікáцію (чию́); //~ **się** підвúщити кваліфікáцію (свою́).
doszlifować, -fuję, -fujesz, -fował докінчúти шліфувáти, дошліфувáти, -фýю, -фýєш.
doszperać się (czego) *pot.* докопáтися (до чóго *і* чогó).
dosztukowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, dosztukować, -kuję, -kujesz, -kował 1) надставля́ти, надстáвити, -влю, -виш; *(одяг)* дотóчувати, -чую, -чуєш, доточúти, -чý, -чиш; 2) *перен. розм.* прирóблювати, -люю, -люєш, приробля́ти, приробúти, -блю́, -биш.
doszukiwać się, -kuję, -kujesz, -kiwał, doszukać się дошýкуватися, -куюся, -куєшся, дошукáтися.
doszywać, doszyć, -szyję, -szyjesz, -szył дошивáти, дошúти.
dościgać, doścignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli наздоганя́ти, наздогнáти, -доженý, -доженéш; ~**gnąć zbiega** наздогнáти втікачá.
doścignięcie *n.* наздогнáння.
dość *див.* **dosyć.**
dośmiertny *див.* **dozgonny.**
dośpiewywać, -wuję, -wujesz, -wywał, dośpiewać доспíвувати, -вую, -вуєш, доспівáти.
dośrodkowy *fiz.* доцентрóвий.
dośrubowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, dośrubować, -buję, -bujesz, -bował 1) догвúнчувати, -чую,

-чуєш, догвинтити, -нчу́, -нти́ш; 2) *(прикріплювати)* пригвинчувати, пригвинтити; **~bować** z a m e k d o d r z w i пригвинтити замо́к до двере́й.

doświadczać, doświadczyć, -czę, -czysz, -czył 1) (kogo) випро́бувати, -бую, -буєш, випробо́вувати, -бо́вую, -бо́вуєш, ви́пробувати, -бую, -буєш; 2) (czego) зазнава́ти, -наю́, -нає́ш, зазна́ти; **~czyć** c z e g o n a w ł a s n e j s k ó r z e зазна́ти чого́ на собі, спро́бувати що на вла́сній шку́рі; ◊ l o s g o c i ę ż k o **~czył** він пройшо́в тяжкі ви́пробування.

doświadczalnia *ż.* до́слідна ста́нція.

doświadczalnie 1) експеримента́льно; 2) за (з) допомо́гою до́свіду. *Пор.* **doświadczalny** 1, 3.

doświadczalny 1) експеримента́льний; f i z y k a **~na** експеримента́льна фізика; 2) *(призначений для дослідів)* до́слідний; s t a c j a **~na** до́слідна ста́нція; 3) *(оснований на досвіді)* до́свідний; m e t o d a **~na** до́свідний ме́тод, -ду.

doświadczanie *n.* 1) випро́бування, випробо́вування; 2) зазнава́ння. *Пор.* **doświadczać.**

doświadczenie *n.* 1) ви́пробування; ~ c z y j e j w i e r n o ś c i ви́пробування чиє́ї ві́рності; 2) *(життєва практика)* до́свід, -ду; ~ n a b y w a s i ę p o w o l i до́свід набува́ється пово́лі; w y m i a n a **~czeń** о́бмін до́свідом; 3) *наук.* спро́ба, експериме́нт, -ту; ~ f i z y c z n e фізи́чна спро́ба, фізи́чний експериме́нт; 4) *(сукупність знань, навиків)* до́свід; w i e d z a, o p a r t a n a **~niu** знання́, спе́рте на до́свід.

doświadczony 1) ви́пробуваний; ~ p r z y j a c i e l ви́пробуваний друг; 2) *(з досвідом)* досві́дчений; ~ l e k a r z досві́дчений лі́кар, -ря.

doświadczyć *див.* **doświadczać.**

dotacja *ż.* дота́ція.

dotacyjny дотаці́йний.

dotarcie *n.* прибуття́.

dotąd *przsł.* 1) *(про час)* до́ти, до то́го ча́су; ~, a ż . . . до то́го ча́су (до́ти), по́ки . . .; 2) *(про місце)* до́сі, до цього мі́сця.

dotkać *текст.* доткати, -тчу́, -тче́ш.

dotkliwie 1) бо́ляче́; ~ s i ę p o t ł u c бо́ляче́ розби́тися; 2) *перен.* бо́лісно, болю́че, бо́ляче́; ~ o d c z u w a ć c z y j ą ś s t r a t ę бо́лісно (болю́че) відчува́ти чию́ втра́ту; ◊ ~ o d c z u w a ć b r a k w o d y стражда́ти че́рез брак води́.

dotkliwość *ż.* дошку́льність, -ності; при́крість, -рості. *Пор.* **dotkliwy.**

dotkliwy дошку́льний; *(перен. — болісний — ще)* важки́й; *(неприємний — ще)* при́крий; ~ b ó l дошку́льний біль (*род.* бо́лю); *перен.* ~ c i o s дошку́льний (важки́й) уда́р, -ру; *перен.* **~we** s ł o w a дошку́льні (при́крі) слова́ (*род.* слів).

dotknąć (się) *див.* **dotykać (się).**

dotknąć *див.* **dotykać.**

dotknięcie (się) *n.* до́торк, -ку, до́тик, -ку, при́торк.

dotknięcie *n.* ура́ження; обра́за. *Пор.* **dotykać** 4.

dotleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli дотлі́ти; *(догоріти без полум'я — ще)* доже́врiти.

dotlić się, -lę, -lisz, -lił *див.* **dotleć.**

dotłuc, -łukę, -łuczesz, -łukł дотовкти́, -вчу́, -вче́ш; //~ się 1) дотовкти́ся; 2) *перен. розм.* допле́нтатися, дотягти́ся, -гну́ся, -гнешся, дотягну́тися, доволокти́ся, -лочу́ся, -лоче́шся.

dotować, -tuję, -tujesz, -tował *niedok. i dok., hist.* наділя́ти дота́ціями, наділи́ти дота́ціями.

dotowanie *n., hist.* наділя́ння дота́ціями, наді́лення дота́ціями.

dotrwać 1) протрива́ти (до пе́вного ча́су); z i m a **~wała** d o k o ń c a m a r c a зима́ протрива́ла до кінця́ бе́резня; 2) *(до кінця)* ви́тримати, ви́держати, -жу, -жиш; n i e **~wał** d o k o ń-

са не ви́тримав (ви́держав) до кінця́.

dotrzeć *див.* **docierać.**

dotrzymać *див.* **dotrzymywać.**

dotrzymanie *n.* дотри́мання, додéржання.

dotrzymywać, -muję, -mujesz, -mywał, dotrzymać дотри́мувати, -мую, -муєш, дотри́мати, додéржувати, -жую, -жуєш, додéржати, -жу, -жиш; **~mać** obietnicy дотри́мати (додéржати) обіця́нки; **~mać** przysięgi дотри́мати (додéржати) прися́ги; **~mywać** warunków umowy дотри́мувати (додéржувати) умóв дóговóру; ◊ **~mywać** komu kroku іти́ з ким у нóгу; **~mać** placu устóяти, не поступи́тися, -плю́ся, -пишся; **~mać** tajemnicy зберегти́ таємни́цю.

dotychczas *przsl.* до цьóго ча́су, дóсі; дотепéр *(рідко).*

dotychczasowy дотепéрішній.

dotyczna, -nej, *mat., ż.* котáнгенс.

dotyczyć (się), -czy, -czył (kogo, czego) стосува́тися, -сýється (когó, чогó *i* до кóго, до чóго); віднóситися, -ситься (до кóго, до чóго); to **~czy** sprawy це стосýється (до) спрáви, це віднóситься до спрáви; to go **dotyczy** це йогó (до ньóго) стосýється, це до ньóго віднóситься.

dotyk, -ku, *m.* дóторк, -ку, дóтик, при́торк; zmysł **~ku** дóтик, почуття́ дотикáння.

dotykać (się), dotknąć (się), -nę, -niesz, -nął, -nęli (kogo, czego) доторкáтися, дотóркуватися, -куюся, -куєшся, доторкнýтися, приторкáтися, приторкнýтися (до кóго, до чóго *i* когó, чогó), дотикáтися, діткнýтися (до кóго, до чóго).

dotykać, dotknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (czego) торкáтися, торкнýтися (чогó), порýшувати, -шую, -шуєш, порýшити (що); nie **~tknął** tej kwestii w swoim referacie не торкнýвся (не порýшив) у своїй дóповіді цьогó питáння; 2) (czego) *(лише недокон.)* межувáти, -жýю, -жýєш (з чим); pole **~tyka** lasu пóле межýє з лíсом; *(стикáтися)* прилягáти (до чóго); jego dom **~tyka** prawie mego йогó дім мáйже прилягáє до мóго; 3) (kogo) *(лише докон.) перен.* зажури́ти, -рю́, -риш, засмути́ти, -мучý, мýтиш; twoje nieszczęście głęboko nas **~tknęło** твоє́ нещáстя дýже нас зажýрило (засмути́ло); 4) (kogo) *(лише докон.) (перен. — словом, вчинком)* врази́ти (уражý, урази́ш); *(нанести образу)* обрáзити, -рáжу, -рáзиш; **~tknąć** kogo w jego uczuciach обрáзити чиї почуття́; 5) (kogo, co) *(лише докон.) (про стихійне лихо)* спіткáти, спости́гнути (когó, що), упáсти, -падé, спáсти (на кóго, на що); kraj **~tknęła** straszna klęska powodzi на країну впáло (країну спости́гло) страшнé ли́хо пóводі; ◊ **~tknąć** kogo do żywego дійня́ти когó до живóго.

dotykalnie дотикáльно.

dotykalność *ż.* дотикáльність, -ності.

dotykalny дотикáльний.

dotykanie *n.* доторкáння, дотикáння.

dotykowo дóторком, дóтиком, чéрез дóторк, чéрез дóтик.

dotykowy дотикóвий.

douczać, douczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo) доýчувати, -чую, -чуєш, довчáти, довчи́ти (когó); //**~ się** (czego) доýчуватися, довчáтися, довчи́тися (чогó).

douczanie *n.* доýчування, довчáння.

douczyć *див.* **douczać.**

do upadłego *przsl.* 1) до остáннього, до остáнньої снаги́, до остáнку; 2) аж до знеси́лення, до упáду; tańczyć **~** танцювáти аж до знеси́лення (до упáду).

doustny *med.* внýтрішній.

dowarzać, dowarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) доварювати, -рюю, -рюєш, доварити, -рю, -риш; 2) *(лише докон.) перен.* поморозити, -рожу, -розиш; //~ **się** 1) доварюватися, доваритися; 2) поморозитися.
doważać, doważyć, -żę, -żysz, -żył доважувати, -жую, -жуєш, доважити.
dowąchać się (czego) 1) донюхатися (до чого); 2) *перен. розм.* пронюхати (що).
dowcip, -pu, *m.* 1) дотепність, -ності; 2) *(про вислів)* дотеп, -пу; płaski ~ заялložений дотеп; ◊ *розм.* na ~ się sadzić намагатися бути дотепним.
dowcipek, -pku, *m., pot.* недоречний дотеп, -пу.
dowcipkować, -kuję, -kujesz, -kował говорити дотепи, шуткувати, -кую, -куєш, жартувати, -тую, -туєш, гострословити, -влю, -виш.
dowcipnie дотепно.
dowcipnisia *ż., pôt* дотепниця.
dowcipniś, *lm.* **-sie,** *m., pot.* дотепник.
dowcipny дотепний.
do wczoraj *przsł.* до вчорашнього дня.
dowiadywać się, -duję, -dujesz. -dywał, dowiedzieć się, -wiem, -wiesz, -wiedział, -wiedzieli дізнаватися, -наюся, -наєшся, дізнатися, довідуватися, -дуюся, -дуєшся, довідатися.
dowiadywanie się *n.* дізнавання, довідування.
do widzenia! *wkrz.* до побачення!
dowidzieć: nie ~ *(лише з запереченням)* недобачати.
dowiedzieć się *див.* **dowiadywać się.**
dowiedziony: rzecz **~na** певна річ (*род.* речі).
dowiercać, dowiercić, -cę, -cisz, -cił досвердлювати, -люю, -люєш, досвердлити; // *(лише докон.)* ~ **się (czego)** досвердлитися (до чого).
dowierzać довіряти.
dowierzający довірливий.
dowierzanie *n.* довіряння.
dowieść *див.* **dowodzić.**
dowieźć *див.* **dowozić.**
dowlekać, dowlec, -wlokę, -wleczesz, -wloką, -wlókł, -wlekli 1) донизувати, -зую, -зуєш, донизати, -нижу, -нижеш; 2) *(лише докон.)* доволокти, -лочу, -лочеш, доволочити, -чу, -чиш; // *(лише докон.)* ~ **się** доволоктися, доволочитися.
dowodnie переконливо.
dowodność *ż.* 1) доказовість, -вості, довідність, -ності, довідливість; 2) переконливість. *Пор.* **dowodny.**
dowodny 1) переконливий; 2) *юр. див.* **dowodowy** 1.
dowodowy 1) *юр.* доказовий, довідний, довідливий; 2) *перен. див.* **dowodny** 1.
dowodzenie *n.* 1) довiдження; 2) командування. *Пор.* **dowodzić** 2, 3.
dowodzić, -dzę, -dzisz, -dził, dowieść, -wiodę, -wiedziesz, -wiódł, -wiedli 1) (do czego) доводити, -джу, -диш, довести, -веду, -ведеш (до чого); 2) (co) доводити, довести (що); 3) (kim, czym) *(лише недокон.) військ.* командувати, -дую, -дуєш (ким, чим).
dowojować się, -juję, -jujesz, -jował довоюватися, -воююся, -воюєшся.
do woli *przsł.* вволю.
dowolnie довільно.
dowolność *ż.* 1) довільність, -ності; ~ wyboru довільність вибору; 2) *(в тексті)* неточність, -ності; **~ci** referatu неточності доповіді.
dowolny 1) будь-який; **~na** ilość будь-яка кількість, -кості; 2) *(залежний від власної волі)* довільний; ~ wniosek довільний висновок, -вку; ◊ *спорт.* styl ~ вільний стиль, -лю.
dowołać się доклікатися, -кличуся, -кличешся, дозватися, -звуся, -звешся.
dowozić, -wożę, -wozisz, -woził,

dowieźć, -wiozę, -wieziesz, -wiózł, -wieźli 1) довозити, -вожу, -возиш, довезти; 2) *(доставляти)* привозити, привезти; *(на недалеку відстань — ще)* підвозити, підвезти.

dowozowy 1) привізний; produkty **~we** привізні продукти, -тів; 2) ввізний; utrudnienia **~we** ввізні перешкоди, -кід. *Пор.* **dowóz.**

dowód, -wodu, *m.* 1) доказ, -зу; *(аргумент)* довід, -воду; przytaczać co za **~** наводити що на доказ; *юр.* **~** rzeczowy речовий доказ; stanowić **~** (służyć za **~**) бути доказом; *юр.* **~** winy доказ провинності; **~** zaufania доказ довір'я; 2) *(про документ)* посвідчення, посвідка; **~** osobisty (tożsamożności) посвідчення особи, посвідка про особу; ◊ *перен.* dać **~** (czego) довести, -веду, -ведеш (що); продемонструвати, -рую, -руєш (що) *(книж.)*.

dowódca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., wojs.* 1) командуючий, -чого (чим), командувач (чого); **~** armii командуючий армією, командувач армії; 2) *(військової частини)* командир, -ра; **~** dywizji командир дивізії; 3) *(комендант)* начальник; **~** obszaru warownego начальник укріпленого району.

dowódczyni *ż. див.* **przewodniczka.**

dowództwo *n., wojs.* 1) командування; **~** naczelne верховне (головне) командування; **~** wojska військове командування; 2) *(приміщення)* комендатура.

dowóz, -wozu, *m.* 1) привіз, -возу; підвіз; *пор.* **dowozić** 2; 2) *(імпорт)* ввіз (*род.* ввозу), довіз (*род.* довозу).

dowózka *ż. див.* **dowóz** 1.

doza *ż.* 1) доза; 2) *перен.* частка; pewna **~** ryzyka певний риск, -ку.

dozbrajać, dozbroić, -roję, -roisz, -roił дозброювати, -роюю, -роюєш, дозброїти; //**~ się** дозброюватися, дозброїтися.

dozgonnie довічно, довіку.

dozgonność *ż.* довічність, -ності.

dozgonny довічний; **~na** przyjaźń довічна приязнь, приязнь до самої смерті (довіку).

doziemny: przewód **~** *el.* провід заземлення.

doznać *див.* **doznawać.**

doznanie *n.* відчуття.

doznawać, -naję, -najesz, -nawał, doznać (czego) 1) почувати, відчувати, відчути (що); 2) *перен.* зазнавати, -наю, -наєш, зазнати; дізнавати, дізнати (чого) *(рідше)*; **~nać** przykrości зазнати прикрості; **~nać** zawodu зазнати розчарування; **~nawać** rozkoszy зазнавати насолоди; ◊ **~nać** wrażenia мати враження.

dozorca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* наглядач, -глядача; дозорець, -рця *(заст.)*; ◊ **~** domowy двірник (*род.* двірника); **~** więzienny тюремник.

dozorcostwo *n.* професія двірника.

dozorczyni *ż.* наглядачка; ◊ **~** domu двірничка.

dozorować, -ruję, -rujesz, -rował 1) (nad kim, nad czym) наглядати (за ким, за чим); 2) (kogo, czego) доглядати (кого, що, чого *і* за ким, за чим).

dozorowanie *n. див.* **dozór.**

dozować, dozuję, -zujesz, -zował *chem., farm.* дозувати, -зую, -зуєш.

dozór, -zoru, *m.* 1) нагляд, -ду; 2) догляд. *Пор.* **dozorować.**

dozwalać, dozwolić, -lę, -lisz, -lił дозволяти, дозволити.

dozwolenie *n.* дозвіл, -волу.

dozwolić *див.* **dozwalać.**

doża, -ży, *lm.* **-żowie,** *m., hist.* дож.

dożąć *див.* **dożynać.**

dożeglować, -luję, -lujesz, -lował доплисти, допливти (парусним судном).

dożerać, dożreć, -żrę, -żresz, -żarł 1) (co) дожирати, дожерти,

-рý, -рéш; 2) (komu) *перен. розм.* дошкуля́ти, дошкýлити, допіка́ти, допекти́, -печý, -печéш.

dożęcie *n.* дожи́н, -ну.

dożreć *див.* **dożerać.**

dożuwać, dożuć, -żuję, -żujesz, -żuł дожóвувати, -вую, -вуєш, дожува́ти, -жую́, -жуéш.

dożycie *n.* дожиття́.

dożyć *див.* **dożywać.**

dożynać, dożąć, -żnę, -żniesz, -żął, -żęli дожина́ти, дожа́ти, -жнý, -жнéш.

dożynki, -nek, *blp.* обжи́нки, -ків, свя́то врожа́ю.

dożynkowy обжи́нковий; ◊ o b c h ó d ~ обжи́нки, -ків, свя́то врожа́ю.

dożywać, dożyć, -żyję, -żyjesz, -żył (czego) дожива́ти, дожи́ти, -живý, -живéш (до чóго).

dożywiać, dożywić, -wię, -wisz, -wił догодóвувати, -вую, -вуєш, догодува́ти, -дýю, -дýєш; *(інтенсивніше)* підгодóвувати, підгодува́ти.

dożywianie *n.* догодóвування; підгодóвування. *Пор.* **dożywiać.**

dożywić *див.* **dożywiać.**

dożywocie *n.* дові́чне користува́ння (чим), дові́чна рéнта.

dożywotni дові́чний.

dożywotnie *див.* **dożywotnio.**

dożywotnio дові́чно.

dój, doju, *m.* 1) доїння; 2) *(результат доїння)* удíй (*род.* удóю), надíй.

dójka *ż.* 1) дíйка; 2) *спец.* доя́рка; 3) дíйна корóва.

dół, dołu, *m.* 1) я́ма; w i l c z y ~ вóвча я́ма; 2) *(нижня частина чого)* низ, -зу, дíл (*род.* дóлу); *(ріки — ще)* пони́ззя; ◊ *мор.* ~ o k r ę t u трюм, -му; *військ.* ~ s t r z e l e c k i окóп, -пу.

drab *m.* 1) здорови́ло, здорова́нь, -ня́; 2) *(про непевну людину)* підозрíлий (непéвний) суб'єкт; 3) *(про нечесну людину)* мерзóтник.

drabina *ż.* драби́на; ◊ *перен.* ~ s p o ł e c z n a ієрархíчна ска́ла.

drabiniasty: w ó z ~ драбиня́стий (драби́нчастий, драбча́стий) віз (*род.* вóза); драбиня́к, -кá *(розм.).*

drabinka *ż.* 1) *зменш.* драби́нка; 2) *тех.* стрем'я́нка.

drabinowy яки́й (що) стосýється драби́ни; *(у контексті)* з драби́нами, на драби́нах тóщо; s t r a ż a c k i e w o z y ~we пожа́рні ві́зи з драби́нами; *спорт.* ć w i c z e n i a ~ we впра́ви на драби́нах.

drabisko *m., zgr. див.* **drab.**

dracena *ż., bot.* драцéна.

drachma *ż.* дра́хма.

draga *ż., tech.* дра́га.

draganek, -nka *m., bot. (artemisia dracunculus)* естрагóн, -ну, остpогíн, -гóну.

dragoman, *lm.* **-nowie** *a.* **-ni,** *m., dypl.* драгома́н.

dragon, *lm.* **-ni,** *m.* 1) *військ. íст.* драгýн; 2) *перен. жарт.* здорови́ло, здорова́нь, -ня́; 3) *крав.* хля́стик.

dragoński *wojs. hist.* драгýнський.

dragować, -guję, -gujesz, -gował *tech.* драгíрувати, -рую, -руєш.

drakon *m.* дракóн.

drakoński *przen.* дракóнівський; p r a w o ~kie дракóнівський закóн, -ну.

drała: d a ć ~ *żart.* да́ти дра́ла (дра́чки).

drałować, -łuję, -łujesz, -łował *pot.* 1) дава́ти дра́ла (дра́чки); 2) *(довго йти)* чимчикува́ти, -кýю, -кýєш.

dramat, -tu, *m.* дра́ма.

dramatopisarski драматургíчний; t a l e n t ~ драматургíчний тала́нт, -ту.

dramatopisarstwo *n.* драматургíя.

dramatopisarz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **dramaturg.**

dramaturg, *lm.* **-gowie,** *m.* драматýрг.

dramaturgia *ż.* драматургíя.

dramaturgiczny драматургíчний.

dramatycznie драмати́чно; ~ n a s t r o j o n y драмати́чно настрóєний; f o r m a ~ d o s k o n a ł a фóрма драмати́чно доскона́ла.

dramatyczność *ż.* драмати́чність, -ності.
dramatyczny драмати́чний.
dramatyzm, *m.* драмати́зм, -му.
dramatyzować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** драматизува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
dranica *ż., bud.* дра́нка.
dranicowy *bud.* дра́нко́вий; з дра́нки, з дра́нок; d a c h ~ покрівля з дра́нок (з дра́нки).
drań, *lm.* **-nie**, *m., pogardl.* негі́дник, мерзо́тник.
drańcie *n., pot.* 1) *(про речі)* мо́тлох, -ху, дра́нтя; 2) *див.* **drań.**
draństwo *n.* 1) *(про вчинок)* мерзо́та; 2) *зб.* негі́дники, -ків, мерзо́тники; 3) *див.* **drańcie** 1.
drap! *wkrz.* дряп!
drapacz, *lm.* **-cze**, *m.* 1) *с.-г.* скарифіка́тор, -ра; 2) *бот.* *(cnicus)* хрестови́й ко́рінь, -реня; 3) *див.* **drapak**; ◊ ~ c h m u r хмаро-чо́с, небося́г.
drapaczka *ż.* скребло́, скребни́ця.
drapać, **-pię**, **-piesz**, **-pał**, **drapnąć**, **-nę**, **-niesz**, **-nął**, **-nęli** 1) дря́пати, дряпну́ти; 2) *(лише докон.)* *перен. розм.* дремену́ти; ◊ ~**pie** w g a r d l e дере́ в го́рлі; //~ **się** 1) дря́патися, дряпну́тися; 2) *(лише недокон.)* чу́хатися; чеса́тися (чешу́ся, че́шешся) *(рідше)*; 3) *(лише недокон.)* *(перен. — нагору)* де́ртися, -ру́ся, -ре́шся, видира́тися, дря́патися, бра́тися (беру́ся, бере́шся).
drapak I *m.* стара́ мітла́.
drapak II: d a ć ~**ka** да́ти дра́ла (дра́чки, драпака́, дьо́ру).
drapanie *n.* дря́пання.
draperia *ż.* драпіро́вка; драпрі́ *(невідм.)*.
drapichrust, *lm.* **-ści** *a.* **-ty**, *m., posp.* 1) волоцю́га, бродя́га; 2) *(шибеник)* гульві́са, гультя́й, -тяя́.
drapieżca, **-cy**, *lm.* **-cy**, *m.* хижа́к, -ка́; *(про людину — ще)* дра-пі́жник, -ка; драпі́ка *(розм.)*.
drapieżnie 1) хи́жо; 2) по-хижа́цькому; по-драпі́жному. *Пор.* **drapieżny.**
drapieżnik *m.* хижа́к, -ка́.
drapieżność *ż.* 1) хи́жість, -жості; 2) хижа́цтво; драпі́жка. *Пор.* **drapieżny.**
drapieżny 1) хи́жий; 2) *перен.* хижа́цький; драпі́жний *(розм.)*.
drapnąć *див.* **drapać.**
drapnięcie *n.* 1) дряпи́на, подря́пина; 2) вте́ча. *Пор.* **drapać.**
drapować, **-puję**, **-pujesz**, **-pował** драпірува́ти, -ру́ю, -ру́єш, драпува́ти, -пу́ю, -пу́єш; //~ **się** (w co) драпірува́тися, драпува́тися (в що).
drapowanie *n.* драпірува́ння, драпува́ння.
drasnąć, **-snę**, **-śniesz**, **-snął**, **-snęli** 1) дряпну́ти; k u l a ~**nęła** g o t y l k o ку́ля тільки дряпну́ла його́; 2) *перен.* урази́ти (уражу́, урази́ш), обра́зити, -ра́жу, -ра́зиш; ~ c z y j ą d u m ę обра́зити чию́ го́рдість; //~ **się** дряпну́тися.
drastycznie 1) ризико́вано; з ризико́ваними подро́бицями; o p i s y w a ć w y p a d e k z b y t ~ опи́сувати поді́ю з на́дто ризико́ваними подро́бицями; 2) си́льно; d z i a ł a ć ~ си́льно ді́яти; 3) кру́то, суво́ро. *Пор.* **drastyczny.**
drastyczność *ż.* 1) ризико́ваність, -ності; ризико́ваний зміст, -ту; ~ o p o w i a d a n i a ризико́ваний зміст оповіда́ння; 2) си́ла ді́яння; 3) кру́тість, -тості, суво́рість, -рості. *Пор.* **drastyczny.**
drastyczny 1) *(не зовсім пристойний)* ризико́ваний; ~**na** t r e ś ć d r a m a t u ризико́ваний зміст дра́ми; 2) *мед.* сильноді́ючий; l e k a r s t w a ~**ne** сильноді́ючі лі́ки, -ків; 3) *перен.* крути́й, суво́рий; ~**ne** ś r o d k i круті́ (суво́рі) за́ходи, -дів.
draśnięcie *n.* дряпи́на, подря́пина.
dratwa *ż.* дра́тва.
drażliwie дражли́во.
drażliwość *ż.* 1) дражли́вість, -вості, деліка́тність, -ності; 2) враз-

ли́вість; 3) дразли́вість, дратівли́вість. *Пор.* **drażliwy.**

drażliwy 1) *(що вимагав такту)* дражли́вий, делікáтний; **~wa** kwestia дражли́ве (делікáтне) питáння; 2) *фізіол.* вразли́вий; mimoza jest bardzo **~wa** мімóза дýже вразли́ва; 3) *(про психічний стан)* дразли́вий, дратівли́вий, дражли́вий; czuć się ciągle rozstrojonym i **~wym** почувáти себé постíйно розстрóєним і дразли́вим.

drażniący 1) подрáзний, дратівни́й; 2) дратýючий. *Пор.* **drażnić** 2, 3.

drażnić, -nię, -nisz, -nił 1) дражни́ти, -ню́, -ниш; ~ psa дражни́ти собáку; 2) *фізіол.* подрáзнювати, -нюю, -нюєш; ~ powonienie подрáзнювати нюх; 3) *(виводити з себе)* дратувáти, -тýю, -тýєш, роздратóвувати, -вую, -вуєш; //~ się (z kim) дражни́ти (когó), дражни́тися (з ким).

drażnienie *n.* 1) дрáжнення; 2) подрáзнення, подрáзнювання; 3) дратувáння, роздратóвування. *Пор.* **drażnić.**

drąg *m.* 1) дрюк; *(залізний)* лом; 2) *перен. див.* **drągal.**

drągal, *lm.* **-le**, *m., pot.* здорови́ло, здоровáнь, -ня́.

drążek, -żka, *m.* 1) дрючóк, -чкá; 2) *спорт.* турнíк, -кá; 3) *тех.* пíдойма, вáжіль, -желя; ~ hamulcowy гальмовий вáжіль; ◊ *ав.* ~ sterowy штурвáл; *гірн.* ~ tłokowy поршнéвий шток, -ку; **~żki** u pługa чепíги, -пíг; ~ u wagi корóмисло терезíв.

drążenie *n.* 1) довбáння; 2) підтóчування. *Пор.* **drążyć.**

drążkowy 1) в штáбах; **~we** złoto зóлото в штáбах; 2) *тех.* підóймовий, вáжільний; 3) *іст.* другоря́дний; **~we** krzesło w senacie другоря́дне мíсце в сенáті; ◊ szlachta **~wa** дрібнопомíсна шля́хта.

drążyć, -żę, -żysz, -żył 1) довбáти; 2) *(про черв'яків і перен.)* підтóчувати, -чую, -чуєш.

drednought *m., mor.* дреднóут.

drelich, -chu, *m., tkac.* тик, -ку.

drelicharz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* 1) робíтни́к на фáбриці ти́ку; 2) фабрикáнт ти́кових матеріáлів.

drelichowy *tkac.* ти́ковий.

dreliszek, -szka, *m., tkac. pot.* дешевéнький тик, -ку.

dreliszkowy *tkac. pot.* з дешевéнького ти́ку.

drelować *див.* **drylować.**

drelownik *m. див.* **drylownik.**

dren, -nu, *m., spec.* дрен.

drenarski *spec.* дренáжний.

drenarstwo *n., spec.* 1) *(дія)* дренувáння; 2) наýка дренувáння.

drenarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* дренáжний робітни́к, -кá.

drenaż, -żu, *m.* дренáж, -жу.

drenować, -nuję, -nujesz, -nował *spec.* дренувáти, -нýю, нýєш.

drenowanie *n., spec.* дренувáння.

drenowy *spec.* дренáжний; rura **~wa** дренáжна трубá.

dreptać, -pczę, -pczesz *(rzadziej* **-pcę, -pcesz), -ptał** дріботíти (ногáми).

dresować *див.* **tresować.**

dreszcz, -czu, *lm.* **-cze,** *m.* 1) дрож, -жу *(ч. р.) і* -жі *(ж. р.),* тремтíння; ~ go przechodzi дрож проймáє йогó; ~ radości тремтíння рáдості; *(неприємний)* здригáння; 2) *мед.* ознóб, -бу; chory ma **~cze** у хвóрого ознóб, хвóрого морóзить.

dreszczyk, -ku, *m.* легки́й дрож, -жу, легкá дрож, -жі, легкé тремтíння.

drewienko *n.* дереви́нка.

drewniak *m.* 1) дерев'я́ний буди́нок, -нку; 2) постíл *a.* черевик з дерев'я́ною підóшвою.

drewniany дерев'я́ний; *(про голос — ще)* глухи́й, беззвýчний.

drewniasty дерев'яни́стий.

drewnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli дерев'янíти.

drewnienie *n.* дерев'янíння.

drewno *n.* 1) древеси́на, дереви-

нá; 2) (обрóблене) дéрево; 3) дерев'яний предмéт.
drewutnia *ż.* *див.* **drwalnia.**
drezdeński дрéзденський.
Drezno *n.* Дрéзден.
drezyna *ż.* дрезина.
dręczenie *n.* мýчення; терзáння. *Пор.* **dręczyć.**
dręczyciel, *lm.* **-le,** *m.* мучитель.
dręczycielka *ż.* мучителька.
dręczycielski який (що) стосýється мучителя; *(у контексті)* мучителя; instynkty **~kie** інстинкти мучителя.
dręczycielstwo *n.* *див.* **dręczenie.**
dręczyć, -czę, -czysz, -czył мýчити; терзáти *(рит.)*; //**~ się** мýчитися; терзáтися.
drętwa *ż., icht.* *(torpedo marmorata)* електричний скат.
drętwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli ціпеніти; *(від холоду — ще)* кля́кнути, заклякáти, дубíти, костеніти.
drętwienie *n.* ціпеніння; кля́кнення, заклякáння, дубіння, костеніння. *Пор.* **drętwieć.**
drętwik *m., icht.* *(gymnotus electricus)* вугóр електричний.
drgać, drgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) тремтіти, -мчý, -мтиш, затремтіти, дрижáти, -жý, -жиш, задрижáти; 2) *(лише докон.)* *(раптово)* здригнýтися; 3) *(лише недокон.)* *(в судорогах)* здригáтися; ◊ ani **~gnie** і не ворухнéться.
drganie *n.* 1) тремтіння, дрижáння; 2) здригáння; *пор.* **drgać;** 3) *мед.* *див.* **drgawka.**
drgawka *(częściej w lm.)* **-wki, -wek,** *ż.* сýдороги, -рог; *(розм.— ще)* судóма.
drgawkowy сýдорожний.
drgnąć *див.* **drgać.**
drgnienie *n.* *див.* **drgnięcie.**
drgnięcie *n.* 1) *докон.* тремтіння, дрижáння; 2) *докон.* здригáння; *пор.* **drgać;** 3) *див.* **drgawka.**
driada *ż., mit.* дріáда.
driakiew *ż.* 1) *мед. іст.* теріáк, -ку; 2) *бот.* *(scabiosa)* скабіóза.
drobiarka *ż., spec.* птахівниця.
drobiazg, -gu, *m.* 1) *(звичайно в мн.)* *(дрібні речі)* дріб'язок, -зку; *(для прикраси)* дрібнички, -чок; 2) *(маловажна річ)* дрібниця; 3) *зб., перен.* дріб'язок, дрібнóта; *(дрібні діти)* малéча; *(дрібна риба)* мількá, мільгá.
drobiazgowo 1) з (усімá) подрóбицями; 2) детáльно; доклáдно. *Пор.* **drobiazgowy** 2.
drobiazgowość *ż.* 1) дріб'язкóвість, -вості; 2) детáльність, -ності; доклáдність. *Пор.* **drobiazgowy** 1, 2.
drobiazgowy 1) дріб'язкóвий; **~** człowiek дріб'язкóва людина; 2) *перен.* детáльний; *(точний — ще)* доклáдний; **~** opis детáльний (доклáдний) óпис, -су; 3) *торг.* *див.* **detaliczny** 2.
drobić, -bię, -bisz, -bił 1) дробити, -блю, -биш, кришити, -шý, шиш; 2) *(про ходу)* дріботіти, -бочý, -ботиш.
drobienie *n.* 1) дрóблення, дробіння, кришіння; 2) дріботіння (ногáми). *Пор.* **drobić.**
drobina *ż.* 1) дрíбка, дрібóк, -бкá; *(хліба — звичайно)* кришка; 2) *хім., фіз.* áтом.
drobinka *ż., zdr.* дрібочка, дрібóчок, -чка; кришечка. *Пор.* **drobina** 1.
drobinowy *fiz., chem.* áтомний.
drobne, -nych, *blp.* дрібні грóші, -шей.
drobniak *(częściej w lm.)* **-ki, -ków,** *m., pot. lekc.* дрібняки, -ків, дрібнячки.
drobnica *ż.* 1) *зал.* дрібний вантáж, -жý; 2) *тех.* відхóди, -дів.
drobnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) дрібніти, дрібнішати; 2) *(у віддалі)* мéншати; samolot **~niał** i **~niał**, aż znikł za horyzontem літáк все мéншав і мéншав, пóки врéшті не зник за óбрієм.
drobniuteńki 1) *пестл.* дрібнéсень-

кий; 2) *(зовсім дрібний)* дрібнісінький.
drobniuteńko 1) дрібнéсенько; 2) дрібнісінько. *Пор.* **drobniuteńki.**
drobniutki *pieszcz.* дрібнéнький.
drobniutko *pieszcz.* дрібнéнько.
drobno дрíбно.
drobnoburżuazyjny дрібнобуржуáзний.
drobnolistny дрібнолúстий.
drobnoliściasty *див.* **drobnolistny.**
drobnomierz, *lm.* **-rze,** *m., tech.* мікрóметр, -ра.
drobnomieszczanin, *lm.* **-czanie, -czan,** *m.* дрібнúй буржуá (міщанúн).
drobnomieszczański дрібнобуржуáзний.
drobnomieszczaństwo *n.* дрібнá буржуазія.
drobnoprzemysłowy дрібнопромислóвий.
drobnorolny малоземéльний.
drobnostka *ż.* дрібнúця; *(маловажна річ — ще)* дурнúця.
drobnostkowo *див.* **drobiazgowo.**
drobnostkowość *ż.* 1) дріб'язкóвість, -вості; 2) *див.* **drobiazgowość** 2.
drobnostkowy 1) дріб'язкóвий; 2) *див.* **drobiazgowy** 2.
drobność *ż.* дрíбність, -ності.
drobnota *ż.* 1) дрíб'язок, -зку, дрібнóта; 2) *див.* **drobność.**
drobnotowarowy *ek.* дрібнотовáрний.
drobnotwór, -tworu, *m., biol. див.* **drobnoustrój.**
drobnoustrojowy: ż y j ą t k a **~we** *biol.* мікроорганізми, -мів.
drobnoustrój, -roju, *lm.* **-roje,** *m., biol.* мікроорганізм, -му.
drobnowłasnościowy дрібновлáсницький.
drobnoziarnistość *ż.* дрібнозернúстість, -тості.
drobnoziarnisty дрібнозернúстий.
drobny дрібнúй; *(торг.— ще)* роздрібнúй; *(невеликий — ще)* малúй; **~** d e s z c z дрібнúй дощ, -щý; **~ne** d z i e c i дрібні (малі) діти, -тéй, малéча; **~** p r z e m y s ł дрібнá промислóвість, -вості; ◊ **~ne** r y b k i мількá, мільгá; **~ne** s z c z e g ó ł y подрóбиці, -биць.
droczenie (się) *n.* дрáжнення.
droczyć, -czę, -czysz, -czył дражнúти, -ню́, -ниш; дрочúти, -чý, -чиш *(розм.)*; //**~ się** (z kim) дражнúти (когó); дрочúтися.
droga *ż.* дорóга; *(лінія сполучення — звичайно)* шлях *(род.* шляхý); путь, -ті *(рідше)*; **~** b i t a шосéйна дорóга; шосé *(невідм.)*; *перен.* **~** d o s ł a w y шлях до слáви; *перен.* **~** d o k o m u n i z m u шлях до комунізму; **~gi** h a n d l o w e торговéльні шляхú; *розм.* k a w a ł **~gi** шмат дорóги; **~gi** k o m u n i k a c y j n e шляхú сполýчення; k r ę t a **~ga** а) звúвиста (покрýчена) дорóга; б) *перен.* кружнá (обхіднá, об'ї́зна) дорóга (путь); k r o c z y ć (i ś ć) **~gą** h o n o r u, йти чéсною дорóгою (по чéсній путí); *перен.* **~** l e g a l n a закóнна дорóга, закóнний порядок, -дку; *астр.* **Droga** M l e c z n a Млéчна Путь; *(розм. — ще)* Чумáцька Дорóга, Чумáцький (Молóчний) Шлях; *анат.* **~gi** o d d e c h o w e дихальні шляхú; **~** p o w i e t r z n a повітрянá дорóга; p u ś c i ć s i ę (u d a ć s i ę) w **~gę** вúрушити (подáтися) в дорóгу; *перен.* s p r a w a j e s t n a d o b r e j **drodze** спрáва на дóбрій дорóзі; **~gi** s t r a t e g i c z n e стратегíчні шляхú; s z c z ę ś l i w e j **~gi!** щаслúвої дорóги! *перен.* w e j ś ć k o m u w **~gę** перебíгти (перебúти) комý дорóгу; **~** w o d n a вóдний шлях; ◊ *перен.* k r o c z y ć u t a r t y m i **~gami** ітú уторóваною (протóптаною) стéжкою, ітú по вторóваній (протóптаній) стéжці; o d b y w a ć **~gę** s a m o l o t e m летíти літакóм; **~gi** r o z s t a j n e роздорíжжя; s w o j ą **~gą,** ż e... íнша спрáва (річ), що...;

to swoją ~gą це своїм порядком; urząd dróg шляхове управління; w drodze łaski з ласки; zajedną ~gą попутно, за одним заходом; ~ żelazna залізниця.
drogeria *ż.* магазин санітарії і гігієни.
drogeryjny аптекарський; artykuły ~**ne** аптекарські товари, -рів.
drogerzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) продавець аптекарських товарів; дрогіст *(заст.)*; 2) власник аптекарського магазина.
drogi дорогий; ◊ za ~**gie** pieniądze за великі гроші.
drogista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* *див.* **drogerzysta.**
drogo дорого.
drogocenność *ż.* дорогоцінність, -ності; коштовність. *Пор.* **drogocenny.**
drogocenny дорогоцінний; *(прям.— ще)* коштовний.
drogość *ż.* 1) висока ціна; 2) висока вартість, -тості; 3) *див.* **drożyzna.**
drogowe, -wego, *n., hist.* шляхова оплата, шляхове мито.
drogowskaz, -zu, *m.* 1) дороговказ, -зу; 2) *перен.* віха.
drogowy дорожній; шляховий; dozorca ~**wy** шляховий майстер, -тра; opłata ~**wa** *див.* **drogowe.** *Пор.* **droga.**
dromader *m., zool.* дромадер, -ра.
dromedar *m., zool.* *див.* **dromader.**
drop, -pia, *lm.* **-pie,** *m., orn.* *(otis)* дрохва.
dropi дрохвиний.
dropia(s)ty подібний до дрохви.
drozd *m., orn.* дрізд *(род.* дрозда).
drożdżak *m.* дріжджовий грибок, -бка.
drożdżarnia *ż.* *див.* **drożdżownia** 2.
drożdże, -dży, *blp.* дріжджі, -джів; *перен.* róść jak na ~**dżach** рости як на дріжджах.
drożdżownia *ż.* 1) дріжджовий завод, -ду; 2) приміщення для ферментації дріжджів.
drożdżownictwo *n.* виробництво дріжджів.
drożdżowniczy *(що стосується виробництва дріжджів)* дріжджовий; przemysł ~ дріжджова промисловість, -вості.
drożdżownik I, *lm.* **-cy,** *spec., m.* дріжджовик, -ка.
drożdżownik II, *lm.* **-ki,** *m., bot.* дріжджовий грибок, -бка.
drożdżowy дріжджовий.
drożeć, -żeję, -żejesz, -żał, -żeli дорожчати.
drożny 1) дорожній; шляховий; *пор.* **droga**; 2) *анат.* *(permeabilis)* проникний; 3) *(про коней і под.)* витривалий.
drożyć, -żę, -żysz, -żył підвищувати ціну; //~ **się** 1) дорожитися; 2) *перен.* надто високо себе цінити, -ню, -ниш; *несхв.* маніритися.
drożyna *ż., zdr.* доріжка.
drożynka *ż., zdr., pieszcz.* доріженька.
drożysko *n.* 1) місце, де була дорога; 2) погана дорога.
drożyzna *ż.* дорожнеча.
drożyźniany викликаний дорожнечею.
drób, drobiu, *blm., m.* свійська (домашня) птиця.
dróżka *ż., zdr.* доріжка; *ав.* ~ startowa злітна доріжка.
dróżnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) шляховий сторож; 2) залізничний сторож.
druciak *m.* дротяний цвях.
druciany дротяний.
druciarnia *ż.* дротовий завод, -ду.
druciarstwo *n.* виробництво дроту.
druciarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) робітник на дротовому заводі; 2) *заст.* мандрівний робітник, що лагодить дротом розбитий посуд.
drucik *m., zdr.* дротик.
druczek, -czku, *m., zdr.* 1) дрібний шрифт, -ту; 2) *(про видання)* брошура; невеличка книжечка; 3) *канц.* бланк.
drugi 1) *числ.* другий; po ~**gie** по-друге; wpół do ~**giej** о пів

на дру́гу (до дру́гої), в полови́ні дру́гої; 2) *прикм.* і́нший; дру́гий *(рідко)*; wybierz sobie **~gą** książkę ви́бери собі́ і́ншу (дру́гу) кни́жку; ◊ jeden za **~gim** оди́н за о́дним; **~** raz вдру́ге; **~gie** tyle вдвоє сті́льки ж.
drugoklasista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szk.* другоклáсник.
drugoklasistka *ż., szk.* другоклáсниця.
drugokursista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* студе́нт дру́гого ку́рсу, другоку́рсник.
drugokursistka *ż.* студе́нтка дру́гого ку́рсу, другоку́рсниця.
drugoplanowy другоря́дний, на за́дньому пла́ні.
drugoroczniak, *lm.* **-ki** *a.* **-cy,** *m., szk.* другорі́чник.
drugoroczny: uczeń **~** *див.* **drugoroczniak.**
drugorzędny другоря́дний.
druh, *lm.* **-howie,** *m.* 1) *поез.* друг; 2) *див.* **harcerz.**
druhna *ż.* 1) *поез.* по́друга; дру́гиня *(заст.)*; 2) *див.* **drużka;** 3) *див.* **harcerka.**
druid, *lm.* **-dowie,** *m., rel., hist.* друї́д.
druk, -ku, *m.* 1) друк, -ку; wolność **~ku** свобо́да дру́ку; wyjść z **~ku** ви́йти з дру́ку; 2) *(лише в мн.) (про друковану продукцію)* дру́ки, -ків; stare **~ki** стародру́ки; 3) *(про друкарське мистецтво)* друкáрство, книгодрукувáння; wynalazca **~ku** винахі́дник друкáрства (книгодрукувáння); ◊ być w **~ku** друкувáтися, -ку́юся, -ку́єшся; drobny **~** дрі́бний шрифт, -ту; omyłki **~ku** друкáрські по́милки́ *(род.* по́мило́к).
drukarczyk, *lm.* **-ki,** *m.* друкáрський у́чень, -чня.
drukarka *ż.* друкáрка.
drukarnia *ż.* друкáрня.
drukarski друкáрський; błąd **~** друкáрська по́милка.
drukarstwo *n.* друкáрська спрáва, друкáрство.
drukarz, *lm.* **-rze,** *m.* друкáр, -ря́.
drukować, -kuję, -kujesz, -kował друкувáти, -ку́ю, -ку́єш.
drukowanie *n.* друкувáння.
drumla *ż., muz.* дри́мба, варгáн.
druszlak *m.* 1) *кул.* друшля́к, -кá; 2) *тех.* пробі́йник.
drut, -tu, *m.* 1) дріт *(род.* дро́ту); **~** kolczasty колю́чий дріт; 2) *ел.* про́від, -во́да; **~** izolowany ізольо́ваний про́від; 3) *(звичайно в мн.) (для в'язання)* спи́ця, дро́тик; ◊ *військ.* **~ty** kolczaste дротяні́ загоро́дження, -джень.
drutować, -tuję, -tujesz, -tował скріпля́ти (стягáти) дро́том.
drutowy 1) дротови́й; srebro **~we** дротове́ (саморо́[і]дне) срі́бло́; 2) в'я́заний на спи́цях (на дро́тиках).
druzgotać, -goczę, -goczesz *(rzadziej* **-gocę, -gocesz), -gotał** розбивáти вдрі́зки, розторо́щувати, -щую, -щуєш.
druzgotanie *n.* розбивáння вдрі́зки, розторо́щування.
drużba, *lm.* **-bowie,** *m., przest. (у весільному обряді)* дру́жба, боя́рин.
drużbować, -buję, -bujesz, -bował *przest. (у весільному обряді)* бу́ти дру́жбою (боя́рином).
drużka *ż., przest. (у весільному обряді)* дру́жка.
drużyna *ż.* 1) дружи́на; **~** bojowa бойовá дружи́на; *іст.* **~** książęca кня́жа дружи́на; 2) *військ., зал.* ві́дді́л, -лу; **~** drogowa ві́дді́л (гру́па) шляхово́ї слу́жби; **~** karabinów maszynowych кулеме́тний ві́дді́л, -лу; **~** ruchu залізни́чний ві́дді́л слу́жби ру́ху; 3) *спорт.* комáнда; **~** piłki nożnej футбо́льна комáнда.
drużynowa, -wej, *ż.* піонервожáта, -тої.
drużynowy I *sport.* комáндний; mistrzostwo **~we** комáндна пе́ршість, -шості, комáндне пе́рше́нство́.

drużynowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m.* піонервожáтий, -того.
drwa, drew, *blp.* дрóва (*род.* дров); (*рубані*) полíна, -лíн; ◊ *присл.* g d z i e ~ r ą b i ą, t a m t r z a s k i l e c ą ліс рубáють — тріскú летять, де п'ють, там і ллють.
drwal, *lm.* **-le,** *m.* дроворýб.
drwalnia *ż.* дровнúк, -кá, дровíтня.
drwiąco насмíшкувато, глузлúво.
drwiący насмíшкуватий, глузлúвий.
drwić, -wię, -wisz, -wił (z kogo, z czego) насміхáтися, глузувáти, -зýю, -зýєш (з кóго, з чóго, *рідко* над ким, над чим).
drwina (*częściej w lm.*) **-winy, -win,** *ż.* насмíшка, нáсміх, -ху, пóсміх, глум, -му, глузувáння; s t r o i ć s o b i e z k o g o ~**ny** на глýзи піднімáти (брáти) когó, на глум піднімáти (підіймáти, здіймáти, брáти) когó.
drwinkarz, *lm.* **-rze,** *m.* насмíшник.
drwinki, -nek, *blp. див.* **drwina.**
drwinkować, -kuję, -kujesz, -kował (z kogo, z czego) підсміювáтися, -смíююся, -смíюєшся (з кóго, з чóго, *рідко* над ким, над чим).
drwinkowanie *n.* підсмíювання.
dryblas, *lm.* **-sy,** *m., pot.* довгáнь, -ня́, довгáль, -ля́.
dryf, -fu, *m., mor.* дрейф, -фу.
dryfować, -fuję, -fujesz, -fował *mor.* дрейфувáти, -фýю, -фýєш.
drygać, drygnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pouf.* дрúгати, дрúгнути.
dryl, -la *a.* **-lu,** *lm.* **-le,** *m.* 1) (*для прочистки люльки*) прóтичка; 2) (*лише в одн.*) *військ. заст.* мýштра; 3) *тех. див.* **drylownik** 1; 4) *кул. див.* **drylownik** 2.
drylować, -luję, -lujesz, -lował *tech., kul.* дрилювáти, -люю, -люєш.
drylowanie *n., tech., kul.* дрилювáння.
drylownik *m.* 1) *тех.* дриль, -ля́, колóворóт; 2) *кул.* прилад для дрилювáння.
drynda *ż., pogardl.* тарадáйка.
dryndziarski *pogardl.* візнúцький; k o ń ~ візнúцька шкáпа.
dryndziarz, *lm.* **-rze,** *m., pogardl.* візнúк, -кá; (*розм.* — *ще*) звóщик.
drzazga *ż.* трíска; (*для освітлювання* — *ще*) скíпка, скáлка.
drzeć, drę, drzesz, darł дéрти, дрáти (дерý, дерéш); (*зношувати* — *ще*) рвáти (рву, рвеш); (*розм.* — *за волосся* — *ще*) скýбти, -бý, -бéш, скубáти; *перен. розм.* ~ g a r d ł o дéрти гóрло, горлáти, репетувáти, -тýю, -тýєш; *перен.* ~ l u d z i z e s k ó r y дéрти (дрáти) втрúдорога; ◊ *перен. розм.* ~ g ę b ę позіхáти; *перен. розм.* ~ z k i m ś k o t y не в злáгоді жúти з ким; //~ **się** 1) (*пасивна форма*) дéртися; рвáтися; 2) (*неперехідне дієслово*) *розм.* а) верещáти, -рещý, -рещúш; б) (*про плач*) ревíти; 3) (z kimś o co) а) бúтися з ким; б) сварúтися з ким (через що, з-за, із-за чóго, за що); 4) (na co) (*перен. розм.* — *на гору*) дéртися, видирáтися, дря́патися, брáтися (берýся, берéшся).
drzemać, -mię, -miesz, -mał дрімáти.
drzemanie *n.* дрімáння.
drzemiący 1) дрімáючий; 2) *перен.* дрімóтний, дрімлúвий.
drzemka *ż.* дрімóта; дрíмки, -кíв (*розм.*); ◊ u c i ą ć s o b i e ~**kę** поспáти, -плю, -пиш.
drzewce *n.* дрéвко; (*в списі*) рáтище.
drzewianka *ż., zool.* (*hyla arborea*) деревéсниця.
drzewiasty дерев'янúстий.
drzewina *ż.* деревúна.
drzewinka *ż., zdr.* деревúнка.
drzewisty *див.* **zadrzewiony.**
drzewko *n., zdr.* 1) деревцé; 2) (*новорічне*) ялúнка.
drzewkowaty деревоподíбний.
drzewnik *m., bot., chem.* клітковúна, целюлóза.
drzewny деревнúй, деревéсний; s p i r y t u s ~ деревнúй (деревéсний) спирт, -ту; w ę g i e l ~ деревнé (деревéсне) вýгілля; ◊

handel ~ торгівля лісом; торгівля дрóвами; przemysł ~ деревообрóбна промислóвість, -вості.
drzewo *n.* дéрево; ~ budowlane будівéльний ліс, -су, будівéльне дéрево; *перен.* ~ genealogiczne родовідне дéрево, родовід, -вóду; ~**wa** iglaste хвóйні дерéва; ~**wa** liściaste листяні дерéва; ◊ ~ opałowe дрóва (*род.* дров).
drzeworyt, -tu, *m., poligr.* деревори́т, -ту, ксилогрáфія.
drzewor ytnia *ż., poligr.* ксилографічна майстéрня.
drzeworytnictwo *n., poligr.* ксилогрáфія.
drzeworytniczy *poligr.* ксилографічний.
drzeworytnik, *lm.* **-cy,** *m., poligr.* ксилóграф.
drzewostan, -nu, *m., leśn.* лісонасáдження; ~ czysty однорідне лісонасáдження; ~ mieszany змішане лісонасáдження.
drzewoznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* дендрóлог.
drzewoznawstwo *n., bot.* дендролóгія.
drzwi, drzwi, *blp.* двéрі, -рéй; kołatać do ~ стýкати в двéрі; *присл.* nie wkładaj palców między ~ не сунь пáльці поміж двéрі; *юр.* przy ~**wiach** zamkniętych при закри́тих (зачи́нених) дверях; ◊ zima za ~**wiami** зимá за плечи́ма.
drzwiczki, -czek, *blp.* двéрки, -рок, двéрці, -рець, дверця́та, -ця́т.
drżący тремтя́чий.
drżączka *ż.* 1) дрож, -жу *(ч. р.)* *i* -жі *(ж. р.)*; дрижаки́, -кіб *(розм.)*; 2) *бот. (briza)* тряс́учка.
drżeć, -żę, -żysz, -żał, -żeli тремті́ти, -мчý, -мти́ш, дрижáти, -жý, -жи́ш.
drżenie *n.* тремті́ння, дрижáння.
dualis, -lisu, *m., gram.* двоїнá.
dualista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* дуаліст.
dualistyczny *fil.* дуалісти́чний.
dualizm, -mu, *m., fil.* дуалíзм, -му.
dubelt *m., orn.* дýпель.
dubeltowo подвíйно; zapłacić ~ заплати́ти подвíйно.
dubeltowy подвíйний; ◊ *перен.* ~ osieł страшéнний (неприґ[о]торéнний) дýрень, -рня, крýглий ідіóт.
dubeltówka *ż.* двоствóлка; дубельтівка *(заст.)*.
dubla *ż.* 1) *карт.* подвíйна стáвка; 2) *(у більярдній грі)* дуплéт.
dubler, *lm.* **-rowie,** *m., teatr.* дублéр, -ра.
dublet, -tu, *m.* дублéт.
Dublin, -nu, *m.* Дýблін.
dublować, -luję, -lujesz, -lował 1) дублювáти, -лю́ю, -лю́єш; 2) *мисл.* уби́ти двох твари́н одни́м пóстрілом.
duby: ~ smalone *pot.* дурни́ці, -ни́ць, нісенітниці.
duch *m.* 1) дух, -ху; ~ czasu дух чáсу; podnieść kogo na ~**chu** піднести́ (підня́ти) дух в кóму; upaść na ~**chu** занепáсти дýхом; wyzionąć ~**cha** спусти́ти дух, сконáти; душá *(рідше)*; nie było żywego ~**cha** не булó ні живóї душí; śmiać się w ~**chu** сміятися в душí; 2) *міф.* дух, -ха.
duchowieństwo *n.* духовéнство, духівни́цтво; попíвство. *Пор.* **duchowny II.**
duchowny I духóвний.
duchowny II, -nego, *lm.* **-ni,** *m.* свящéник; піп (*род.* попá) *(розм.)*.
duchowość *ż.* духóвність, -ності.
duchowy духóвний.
duda *(częściej w lm.)* **dudy, dud,** *ż., muz.* воли́нка; козá *(неточно)*.
dudarz, *lm.* **-rze,** *m., muz.* воли́нщик.
dudek, -dka, *m.* 1) *орн. (upupa epops)* óдуд; 2) *перен.* дýрень, -рня; wystrychnąć kogo na ~**dka** пошити когó в дýрні.
dudka *ż.* дýдка.
dudlić, -lę, -lisz, -lił 1) погáно грá-

ти на духовому інструменті; 2) (*фам. — пити*) дудлити.
dudnić, -nię, -nisz, -nił дудніти, стугоніти.
dudnienie *n.* дудніння, стугоніння.
duet, -tu, *m.* дует.
dukać *pot.* 1) *несхв.* читати по складах; 2) (*перен.— нарікати*) скиглити, нити; 3) *див.* **rechotać.**
dukat *m.* дукат.
dukatowy: złoto **~we** червоне золото.
dulcynea *ż., żart.* дульцинея.
dulka *ż.* кочет (*в човні*).
duma I *ż. poet. przest.* дума; pogrążyć się w **~my** поринути в думи.
duma II *ż.* 1) пиха, гордовитість, -тості; ~ magnacka магнатська пиха (гордовитість); 2) (*про позитивну рису*) гордість, -дості; ~ narodowa національна гордість; 3) (*предмет гордості*) гордість, гордощі, -щів; ~ naszego kraju гордощі нашої країни.
duma III *ż., hist.* дума; ~ państwowa державна дума.
dumać *poet.* 1) думати; 2) (*витати в мріях*) мріяти (мрію, мрієш), марити.
dumka *ż., muz., lit.* думка.
dumnie гордо, згорда; гордовито, пихато; гордливо. *Пор.* **dumny.**
dumnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставати гордовитим (пихатим).
dumny (z czego) гордий; (*в негативному розумінні*) гордовитий, пихатий; гордливий (*рідко*).
dumping, -gu, *m., ek.* демпінг, -гу.
dumski *hist.* думський.
Dunaj, -ju, *m.* Дунай, -наю.
dunder: niech cię ~ świśnie *pot.* хай тобі всячина.
Dunka *ż.* датчанка.
Dunkierka *ż.* Дюнкірхен.
duny, dun, *blp.* дюни (*род.* дюн).
Duńczyk, *lm.* **-cy,** *m.* датчанин.
duński датський.
duplikat, -tu, *m.* дублікат.
duplikator *m., el.* дуплікатор, -ра.
dur I, **-ru,** *m.* 1) дурман, -ну; 2) *мед.* тиф, -фу; ~ plamisty висипний тиф; ~ powrotny поворотний тиф.
dur II *nieodm., m., muz.* мажор, -ру.
dureń, -rnia, *lm.* **-rnie,** *m., pot.* дурень, -рня.
durnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *pot.* дурніти, дурнішати.
durnowatość *ż., pot.* придуркуватість, -тості, недоумкуватість.
durnowaty *pot.* придуркуватий, недоумкуватий, дурнуватий.
durny *pot.* дурний.
durowy I *med.* тифозний.
durowy II *muz.* мажорний.
durszlak *m. див.* **druszlak.**
durzenie *n.* обдурювання.
durzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *pot.* дурити, -рю, -риш; //~ **się** 1) обманювати себе; 2) (w kim) бути закоханим (в кому *і* в кого), бути без ума (від кого); ◊ ~ nadzieją тішити себе (тішитися) надією.
dusiciel, *lm.* **-le,** *m.* 1) душитель; 2) *зоол.* удав.
dusicielka *ż.* душителька.
dusić, -szę, -sisz, -sił 1) душити, -шу, -шиш; *перен. розм.* ~ pieniądze душити копійчину; 2) *кул.* тушкувати, -кую, -куєш; ~ mięso тушкувати м'ясо; ◊ *перен.* ~ w sobie śmiech придушувати (подавляти) сміх; //~ **się** душитися.
dusigrosz, *lm.* **-sze,** *m., pot.* скнара, скупій, -пія.
dusza *ż.* 1) душа; ~ na ramieniu душа в п'яти сховалася; nie ma żywej **~szy** немає ні живої душі; poczciwa ~ добряга, добряча (щира) душа; z całej **~szy** від усієї душі, від щирого серця; 2) (*в утюзі*) плитка; 3) (*в скрипці*) підставка; душа (*розм.*).
duszący задушливий, задушний.
duszenie *n.* 1) душіння, душення; 2) тушкування; *пор.* **dusić;** 3) *мед.* ядуха.

duszka *ż., pieszcz.* сéрденько, дýшечка.
duszkiem *przsł.* одни́м (за одни́м) дýхом.
duszno 1) дýшно, пáрко; 2) задýшно, вáжко. *Пор.* **duszny.**
duszność *ż.* 1) *мед.* задúшка; 2) *(про важке повітря)* задýха, духóтá.
duszny 1) дýшний, паркúй; 2) *(для дихання)* задýшний, важкúй.
duszpasterz, *lm.* **-rze,** *m., kość.* пáстир, -ря.
dużo багáто.
duży велúкий; *(розм. — про зріст — ще)* здорóвий; ◊ *перен.* z r o b i ć **~że** o c z y здивувáтися, -вýюся, -вýєшся, вúрячити óчі з велúкого дúва.
dwa, dwu, dwóch; *m.—os.* **dwaj, dwu, dwóch** два *(род.* двох).
dwadzieścia, dwudziestu; *m.—os.* **dwudziestu** двáдцять, -тú *і* -тьóх.
dwadzieścioro, -rga, *zb.* двáдцятеро, -тьóх.
dwaj *m.—os. див.* **dwa.**
dwakroć двíчі.
dwanaście, dwunastu; *m.—os.* **dwunastu** дванáдцять, -ти *і* -тьóх.
dwanaścioro, -rga, *zb.* дванáдцятеро, -тьóх.
dwie *ż.* дві *(род.* двох).
dwieście, dwustu; *m.—os.* **dwustu** двíсті *(род.* двохсóт).
dwoić, dwoję, dwoisz, dwoił 1) подвóювати, -вóюю, -вóюєш; 2) *(ділити на дві частини)* двоїти; //**~ się** двоїтися.
dwoistość *ż.* 1) двоїстість, -тості, подвíйність, -ності; 2) дволúчність; 3) *див.* **dwuznaczność.** *Пор.* **dwoisty.**
dwoisty 1) двоїстий, подвíйний; 2) *(про характер)* дволúчний; 3) *див.* **dwuznaczny.**
dwoiście *див.* **podwójnie.**
dwojaczki, -czków, *blp.* 1) двійня́та, -ня́т; 2) *(про фрукти, посуду)* двійчáтка.
dwojaki двоя́кий.
dwojako двоя́ко.
dwoje, -jga, *zb.* двóє *(род.* двох).
dwojenie *n.* ділення на дві частúни; ◊ *мед.* **~** w o c z a c h диплопíя; //**~ się** двоїння.
dworak, *lm.* **-cy,** *m.* 1) *дорев.* дворóвий, -вого, дворáк, -кá; 2) *див.* **dworzanin.**
dworcowy вокзáльний; ś w i e t l i c a **~wa** вокзáльний червóний кутóк, -ткá.
dworek, -rku, *m., zdr.* садúбка, двóрик.
dwornia *ż., hist.* двірня́, двірськá чéлядь, -ді.
dworski *przedrew.* 1) придвóрний, двірськúй; c z e l a d ź **~ka** двірськá чéлядь, -ді, двірня́; 2) *(що є власністю поміщика)* помíщицький; g r u n t a **~kie** помíщицькі зéмлі, -мéль; z a b u d o w a n i a **~kie** помíщицькі господáрські будíвлі, -вéль.
dworzanin, *lm.* **-nie,** *m., przedrew.* придвóрний, -ного.
dworzec, -rca, *lm.* **-rce,** *m.* вокзáл, -лу; **~** g ł ó w n y центрáльний вокзáл; **~** o s o b o w y пасажúрський вокзáл; 2) *(палац)* двóрець *(род.* двірця́).
dwóch *m.—os. див.* **dwa.**
dwója *ż. див.* **dwójka** 2.
dwójka *ż.* 1) цúфра 2; 2) *шкіл.* двíйка; 3) *(двоє)* пáра; i ś ć **~kami** йти пáрами.
dwójkowy 1) *мат.* бінáрний; u k ł a d **~** бінáрна систéма; 2) *див.* **dwuosobowy.**
dwór, dworu, *m.* 1) *дорев.* помíщицька садúба; 2) *(монарх і його оточення)* двір *(род.* двóру); 3) *див.* **podwórze.**
dwu *m.—os. див.* **dwa.**
dwuaktowy *teatr.* двохáктний, на дві дії.
dwuarkuszowy двохаркушéвий.
dwuatomowy *fiz.* двохáтомний.
dwubarwność *ż.* 1) двокóлірність, -ності, двобáрвність; 2) *фіз., мін.* дихроїзм, -му.
dwubarwny двокóлірний, двобáрвний.
dwuboczny двобíчний, двосторóнній.
dwucalowy дводюймóвий.
dwucalówka *ż., spec.* дводюймíвка,

dwucyfrowy з двох цифр.
dwucylindrowy *tech.* двоциліндрóвий.
dwudniowy дводéнний.
dwudyszne, -nych, *blp., icht.* двоякодúхаючі, -чих.
dwudzielność *ż., bot.* дихотомія.
dwudzielny *bot.* дихотомíчний.
dwudziestka *ż.* двадцятка.
dwudziestoczterogodzinny двадцятичотирьохгодúнний.
dwudziestogroszówka *ż.* монéта вáртістю в 20 грóшів.
dwudziestokrotny двадцятиразóвий, двадцятикрáтний.
dwudziestolecie *n.* двадцятиліття, двадцятиріччя.
dwudziestoletni двадцятилíтній, двадцятирíчний.
dwudziestopięciolecie *n.* двадцятип'ятиліття, двадцятип'ятиріччя.
dwudziestopięcioletni двадцятип'ятилíтній, двадцятип'ятирíчний.
dwudziestozłotowy вáртістю в двáдцять злóтих.
dwudziestu *m.— os. див.* **dwadzieścia.**
dwudziesty двадцятий.
dwufazowy *el.* двофáзний.
dwugarbny двогóрбий.
dwugłos, -su, *m., muz.* акóрд з двох тóнів.
dwugłoska *ż., lingw.* двоголоснúй, -нóго, дифтóнг.
dwugłoskowy *lingw.* двоголоснúй, дифтонгíчний.
dwugłosowy *muz.* для двох голосів.
dwugłowy двоглáвий, двоголóвий.
dwugodzinny двогодúнний.
dwugraniasty двогрáнний.
dwugroszówka *ż.* монéта вáртістю в два грóші.
dwuimienny з двомá іменáми.
dwuizbowość *ż., polit.* двопалáтна систéма.
dwuizbowy *polit.* двопалáтний.
dwujęzyczność *ż.* двомóвність, -ності.
dwujęzyczny 1) двомóвний; 2) *перен.* брехлúвий, неправдúвий.
dwukierunkowy 1) у двóх нáпрямах; **r u c h ~** рух у двох нáпрямах; 2) *ел.* перемíнний, змíнний.
dwuklasowy двоклáсний.
dwuklasówka *ż., przest.* двоклáсна шкóла.
dwukolorowy двокóлірний, двобáрвний.
dwukołowy двоколíсний.
dwukonka *ż.* двокíнна візнúцька дрóжка.
dwukonny двокíнний.
dwukopytny *zool.* парнокопúтний, двокопúтний.
dwukółka *ż.* двокóлка.
dwukropek, -pka, *m.* двокрáпка.
dwukrotnie два рáзи, двíчі, дворазóво, двокрáтно.
dwukrotny дворазóвий, двокрáтний.
dwukruszcowość *ż., ek.* біметалізм, -му.
dwukruszcowy *ek.* біметалíчний.
dwukształtność *ż., biol., min.* диморфізм, -му.
dwukwadrat, -tu, *m., mat.* біквадрáт.
dwukwadratowy *mat.* біквадрáтний; ◊ **r ó w n a n i e ~we** рівняння четвéртого стéпеня.
dwulampowy *rad.* дволáмповий.
dwulampówka *ż., rad.* дволáмповий приймáч, -чá.
dwulatek, -tka, *m.* дволíтній (дворíчний) самéць, -мцá.
dwulatka *ż.* дволíтня (дворíчна) сáмка.
dwulecie *m.* дволíття, дворíччя.
dwuletni дволíтній, дворíчний.
dwulicowość *ż.* дволúчність, -ності, двоєдýшність; дворýшництво. *Пор.* **dwulicowy** 2.
dwulicowy 1) дволúкий, дволúций; 2) *перен.* дволúчний, двоєдýшний; *(в політиці)* дворýшницький.
dwulistny дволúстий.
dwuliścieniowe, -wych, *bot. (dicotyledoneae)* дводóльні, -них.
dwułuk, -ku, *m., archit.* готúчна áрка; стрілчáсте склепíння.
dwumasztowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* двощóглове суднó.
dwumasztowy двощóгловий.

dwumian, -nu, *m., mat.* біно́м.
dwumiejscowy двомі́сний, на два місця.
dwumiesięczny двомі́сячний.
dwumilowy довжино́ю у дві ми́лі.
dwumotorowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., lot.* двомото́рний літа́к, -ка́.
dwunastka *ż.* двана́дцятка.
dwunastnica *ż., anat.* дванадцятипа́ла ки́шка.
dwunastodniowy дванадцятиде́нний.
dwunastogodzinny дванадцятигоди́нний.
dwunastokąt *m., mat.* дванадцятику́тник.
dwunastolatka *ż.* дванадцятилі́тня, -ньої, дванадцятирі́чна, -ної.
dwunastoletni дванадцятилі́тній, дванадцятирі́чний.
dwunastomiesięczny дванадцятимі́сячний.
dwunastościan, -nu, *m., mat.* дванадцятигра́нник.
dwunastu *m.— os.* *див.* **dwanaście.**
dwunasty двана́дцятий.
dwunitkowy *fiz.* біфіля́рний.
dwunogi *див.* **dwunożny.**
dwunożny двоно́гий.
dwuoczny *med.* бінокуля́рний, двоо́кий.
dwuogniskowy *fiz.* двофо́кусний.
dwuokapowy: d a c h ~ двосхи́ла покрі́вля.
dwuosiowy двові́сний, двохосьови́й.
dwuosobowy двомі́сний, на дві осо́би.
dwuparówka *ż.* чо́вен для двох гребці́в (веслярі́в).
dwupiętrowy двоповерхо́вий.
dwupłatowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., lot.* біпла́н.
dwupłatowy: s a m o l o t ~ *див.* **dwupłatowiec.**
dwupłatkowy *bot.* двопелюстко́вий.
dwupłciowość *ż., bot.* двостате́вість, -вості.
dwupłciowy *bot.* двостате́вий.
dwupokładowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* двопа́лубне судно́.
dwupokładowy *mor.* двопа́лубний.
dwupokojowy: m i e s z k a n i e ~**we** кварти́ра (поме́шкання) з двох кімна́т.
dwupolowy *roln.* двопі́льний.
dwupolówka *ż., roln.* двопі́лля.
dwupostaciowość *ż., chem., min.* диморфі́зм, -му.
dwuprocentowy двопроце́нтний.
dwuprzymierze *n., polit.* двоїсгий сою́з, -зу.
dwuramienny *tech.* двопле́чий; d ź w i g n i a ~**na** двопле́чий ва́жіль, -желя, двопле́ча підо́йма.
dwuramnik *m., wojs.* реда́н.
dwurazowy дворазо́вий, двокра́тний.
dwuręki двору́кий.
dwuroczniak *m.* *див.* **dwulatek.**
dwuroczny дворі́чний, дволі́тній.
dwurodzajowy двох ро́дів.
dwurogi дворо́гий.
dwururka *ż.* двостово́лка.
dwurzędny *див.* **dwurzędowy.**
dwurzędowy 1) дворя́дний; *бот.* ~ j ę c z m i e ń дворя́дний ячмі́нь, -ме́ню; 2) *крав.* двобо́ртний; ~**wa** m a r y n a r k a двобо́ртний піджа́к, -ка́.
dwusetny двохсо́тий.
dwusieczna, -nej, *ż., mat.* бісектри́са.
dwusieczny 1) двосі́чний, го́стрий з обо́х бокі́в, обоюдого́стрий; 2) *(перен. — про язик)* зло́бний.
dwusiedzeniowy двомі́сний, на два місця.
dwusilnikowy *tech.* двомото́рний.
dwuskibowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., roln.* дволемі́шний плуг.
dwuskibowy дволемі́шний; ~ p ł u g *див.* **dwuskibowiec.**
dwuskrzydły 1) *ент.* двокри́лий; 2) *(перен. — про двері)* двосту́лковий, двійча́стий, двійча́тий.
dwustopniowy *polit.* двоступене́вий, двоступі́нний; w y b o r y ~**we** двоступене́ві (двоступі́нні) ви́бори, -рів.
dwustopowy 1) завдо́вжки *а.* завши́ршки в дві стопи́; 2) *поет.* двосто́пний.
dwustronnie обопі́льно; u g o d a ~ o b o w i ą z u j ą c a уго́да, що зобов'я́зує обопі́льно,

dwustronny 1) двосторóнній, двобíчний; 2) *(взаємний)* обопíльний; u g o d a **~na** обопíльне порозумíння.
dwustrzałowy: p i s t o l e t ~ пістолéт на два набóї.
dwustu *m.— os. див.* **dwieście.**
dwustuletni двохсотлíтній, двохсотрíчний.
dwusylabowy *див.* **dwuzgłoskowy.**
dwuszeregowy у два рядú; s z y k ~ стрій у два рядú.
dwuszpaltowy *druk.* у два стовпцí, у дві шпáльти.
dwuśrubowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* двогвинтовúй пароплáв.
dwutaktowy *muz., tech.* двотáктний.
dwuteownik *m., tech.* двотаврóве залíзо.
dwutlenek, -nku, *m., chem.* двоóкис, -су.
dwutłokowy *tech.* двопоршнéвий.
dwutomowy двотóмний; ◊ d z i e ł o **~we** двотóмник.
dwutorowy *kol.* двоколíйний.
dwutorówka *ż., kol.* двоколíйна залізнúця.
dwutygodnik *m.* двотижнéвик.
dwutygodniowy двотижнéвий.
dwutysięczny двохтúсячний.
dwuwargowy *lingw.* губногубнúй.
dwuwęglan, -nu, *m., chem.* двовуглекúсла сіль (*род.* сóлі).
dwuwiekowy двовіковúй.
dwuwiersz, *lm.* **-sze,** *m., poetyc.* двовíрш, дúстих.
dwuwierszowy у два рядкú.
dwuwierzchołkowy *lingw i in.* двовершúнний.
dwuwieżowy з двомá бáштами (вéжами).
dwuklęsły *fiz.* двояковгнýтий.
dwuwładza *ż., див.* **dwuwładztwo.**
dwuwładztwo *n.* двовлáддя.
dwuwymiarowość *ż., mat.* двомíрність, -ності.
dwuwymiarowy *mat.* двомíрний.
dwuwypukły *fiz.* двоякоопýклий.
dwuząb, -zęba, *m.* 1) *с.-г.* вúла (*род.* вил); 2) *бот. (bidens)* чередá.
dwuzgłoskowy *gram.* двоскладóвий.
dwuzłotówka *ż.* монéта вáртістю в два пóльські злóті.
dwuzmianowy на дві зміни, двозмíнний; **~wa** p r a c a прáця на дві зміни.
dwuznacznie двознáчно.
dwuznacznik *m. (про вислів)* двознáчність, -ності.
dwuznaczność *ż.* двознáчність, -ності.
dwuznaczny двознáчний.
dwużeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* двоєжéнець, -нця.
dwużeństwo *n.* двоєжéнство.
dybać, -bię, -biesz, -bał 1) (za kim) крáстися (крáдуся, крáдешся) (за ким); 2) (na kogo, na co) вáжити, навáжуватися, -жуюся, -жуєшся (на кóго, на що); ~ n a c z y j e ż y c i e вáжити (навáжуватися) на чиé життя́.
dyby, dyb, *blp.* 1) *іст.* колодкú, -дóк, дúби, -бів; 2) *перен.* кайдáни, -нів.
dychać *див.* **dyszeć.**
dychawica *ż., wet., med.* задúшка.
dychawicznik, *lm.* **-cy,** *m., med.* хвóрий задúшкою.
dychawiczność *ż., wet., med. див.* **dychawica.**
dychawiczny *wet., med.* хвóрий задúшкою.
dychawka *ż., anat., zool.* трахéя.
dychawkowy *anat.* трахéйний.
dycht, -tu, *m.* 1) матеріáл для конопáчення; 2) *стол. див.* **dykta.**
dychtować, -tuję, -tujesz, -tował *spec.* конопáтити, -пáчу, -пáтиш.
dydaktyczny дидактúчний.
dydaktyk, *lm.* **-cy,** *m.* дидáктик.
dydaktyka *ż.* дидáктика.
dydaktyzm, -mu, *m.* дидактúзм, -му.
dydelf *m., zool. (didelphus)* опóсум.
dyfamacja *ż., praw. przest.* дифамáція, знеслáвлення, нáклеп, -пу.
dyferencja *ż., handl., mat.* різнúця.
dyferencjacja *ż.* диференціáція.
dyferencjalny диференціáльний.
dyferencjał, -łu, *m., mat., tech.* диференціáл.
dyferencjować, -juję, -jujesz, -jował

диференціювáти, -ціюю, -ціюєш; // ~się диференціювáтися.
dyfteria *ż., med.* дифтери́т, -ту.
dyfteryt, -tu, *m. див.* **dyfteria.**
dyfterytyczny *med.* дифтери́тний.
dyftong, -gu, *m., lingw.* дифтóнг.
dyftongiczny *lingw.* дифтонгíчний.
dyfuzja *ż., fiz.* дифу́зія.
dyg, -gu, *m., przest.* кníксен.
dygać, dygnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli роби́ти кníксен, зроби́ти кníксен.
dygnitarski санови́тий.
dygnitarstwo *n.* сан, -ну.
dygnitarz, *lm.* **-rze,** *m.* санóвник.
dygotać, -goczę, -goczesz (*rzadziej* **-gocę, -gocesz, -gotał** трясти́ся, труси́тися (трушу́ся, тру́сишся).
dygresja *ż.* відхи́лення; *(від теми і под.)* відсту́п, -пу, дигрéсія.
dykcja *ż.* ди́кція.
dykcjonarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* словни́к, -кá.
dykta *ż., stol.* дикт, -ту, фанéра.
dyktando *n.* диктáнт, -ту, диктóвка.
dyktat, -tu, *m. див.* **dyktando.**
dyktator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* диктáтор, -ра.
dyktatorski диктáторський.
dyktatorstwo *n.* диктáторство.
dyktatura *ż.* диктату́ра; ~ p r o l e t a r i a t u диктату́ра пролетаріáту.
dykteryjka *ż.* анекдóт.
dyktować, -tuję, -tujesz, -tował диктувáти, -ту́ю, -ту́єш; *(текст.— свою волю, умови тощо — ще)* прокáзувати, -зую, -зуєш; *перен.* t a k r o z u m **~tuje** так дикту́є рóзум.
dyl, *lm.* **-le,** *m., bud.* брус; гру́ба дóшка.
dylemat, -tu, *m.* дилéма.
dyletancki дилетáнтський.
dyletanctwo *n.* дилетáнтство.
dyletant, *lm.* **-nci,** *m.* дилетáнт.
dyletantka *ż.* дилетáнтка.
dyletantyzm, -mu, *m.* дилетанти́зм, -му.
dyliżans, -su, *m., przest.* дилíжáнс.
dylować, -luję, -lujesz, -lował *bud.* настилáти бру́сами.
dylowanie *n., bud.* 1) *(дія)* настилáння бру́сами; 2) *(результат)* нáсти́лка, нáстілка, нáстил, -лу.
dylowy *bud.* зрóблений з бру́сів.
dyluwialny *geol.* дилювіáльний.
dyluwium *nieodm., blm., n., geol.* дилю́вій, -вію.
dym, -mu, *m.* дим, -му; *військ.* ~ m a s k u j ą c y маскувáльний дим; ◊ *військ.* ~ b o j o w y гáзова хви́ля; *розм.* j a k w ~ смíли́во, смíло; без вагáння; p ó j ś ć z **~mem** з ди́мом піти́, згорíти; p u ś c i ć z **~mem** пусти́ти з ди́мом, спали́ти, -лю́, -лиш.
dyma *ż., tkac.* дамáст, -ту; *(на білизну)* гринсбóн, -ну.
dymać 1) *(ковальським міхом)* ду́ти (ду́ю, ду́єш *і* дму, дмеш); 2) *(фам.— іти)* чухрáти.
dymek, -mku, *m.* 1) *зменш.* димóк, -мку́; 2) *(спец.— про вино)* букéт.
dymić, -mię, -misz, -mił дими́ти, -млю́, -ми́ш; *(про лампу)* копти́ти, -пчу́, -пти́ш; // ~ się дими́тися.
dymienica *ż., med.* бубóн, -ну.
dymienicowy *med.* бубóнний.
dymisja *ż.* відстáвка; демíсія *(заст.)*; d a ć k o m u **~ję** дáти кому́ відстáвку; p o d a ć s i ę d o **~ji** подáти у відстáвку; подáтися на демíсію.
dymisjonować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo) давáти відстáвку (кому́), звільняти з посáди (когó).
dymisjonowany відставни́й.
Dymitr Дмитрó.
dymka I *ż.* 1) цибу́ля горóдня; 2) кóпчена сли́ва.
dymka II *ż., tkac. див.* **dyma.**
dymnica *ż.* 1) *тех.* димовá корóбка паровóза; 2) *бот.* *(fumaria)* ру́тка.
dymnik *m.* 1) димохíд, -хóду; 2) даховé (слуховé) вікнó.
dymny 1) ди́мний; *(про хату —*

ще) курний; 2) *(з диму)* димовий; *військ.* ~ granat димовий снаряд; zasłona ~na димова завіса (заслона).
dymochłon, -nu, *m., tech.* димогарний прилад, -ду.
dymochłonny *tech.* димогарний.
dymorfizm, -mu, *m., min., biol.* диморфізм, -му.
dymowy димовий; *військ.* ~**wa** zasłona димова завіса (заслона).
dymówka *ż.* 1) городня цибуля; 2) *орн. (hirundo rustica)* ластівка сільська.
dyna *ż., fiz.* дина.
dynamiciarz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **dynamitnik.**
dynamiczny динамічний.
dynamika *ż.* динаміка.
dynamit, -tu, *m.* динаміт, -ту.
dynamitnik, *lm.* **-cy,** *m.* динамітник.
dynamitowy динамітний, динамітовий.
dynamizm, -mu, *m.* динамізм, -му.
dynamo *n., el.* динамо *(невідм.)*
dynamomaszyna *ż., el.* динамомашина.
dynamometr, -ru, *m., fiz.* динамометр, -ра.
dynasta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., hist.* член династії.
dynastia *ż.* династія.
dynastyczny династичний.
dynia *ż., bot. (cucurbita)* гарбуз, -за.
dyniowate, -tych, *bot. (cucurbitaceae)* гарбузові, -вих.
dyniowy гарбузовий.
dyplom, -mu, *m.* диплом.
dyplomacja *ż.* дипломатія.
dyplomata, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* дипломат.
dyplomatka *ż. (про жінку)* дипломат; дипломатка *(розм.).*
dyplomatycznie дипломатично.
dyplomatyczny дипломатичний; ciało ~**ne** дипломатичний корпус, -су; stosunki ~**ne** дипломатичні відносини, -син.
dyplomatyka *ż.* 1) *іст., філол.* дипломатика; 2) *перен. див.* **dyplomacja.**
dyplomatyzować, -zuję, -zujesz, -zował вести себе дипломатично.
dyplomować, -muję, -mujesz, -mował дипломувати, -мую, -муєш.
dyplomowany дипломований.
dyplomowy дипломний; praca ~**wa** дипломна праця (робота).
dyptam, -mu, *m., bot. (dictamnus)* ясенець, -нця.
dyptych, -chu, *m. див.* **dyptyk.**
dyptyk, -ku, *m., mal.* диптих.
dyrekcja *ż.* 1) дирекція; 2) *адм.* управління; ~ kolejowa управління залізниці; ~ policji управління поліції; 3) *муз.* керування, керівництво; chór pod ~**ją...** хор під керівництвом...
dyrekcyjny який (що) стосується дирекції; *(у контексті)* дирекції; ~**ne** rozporządzenie розпорядження дирекції.
dyrektor, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* директор, -ра.
dyrektoriat, -tu, *m., hist.* директорія.
dyrektorka *ż. (про жінку)* директор, -ра.
dyrektorowa, -wej, *ż.* дружина директора; директорша *(розм.).*
dyrektorski директорський.
dyrektorstwo *n.* 1) директорство, директорування; 2) *зб.* директор з дружиною.
dyrektywa *ż.* директива; postępować w myśl ~**tyw** додержувати(ся) директив.
dyrygent, *lm.* **-nci,** *m.* диригент.
dyrygować, -guję, -gujesz, -gował диригувати, -гую, -гуєш.
dyscyplina *ż.* 1) дисципліна; ~ wojskowa військова дисципліна; ~ pracy трудова дисципліна (труддисципліна); 2) *заст.* канчук, -ка.
dyscyplinarka *ż.* дисциплінарне слідство.
dyscyplinarny дисциплінарний; dochodzenia ~**ne** *див.* **dyscyplinarka.**
dyscyplinować, -nuję, -nujesz, -no-

wał дисциплінува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
dyscyplinowany дисциплíно́ваний.
dysertacja *ż.* дисерта́ція.
dysertant, *lm.* **-nci,** *m.* дисерта́нт.
dysharmonia *ż.* дисгармо́нія.
dysharmonijny дисгармоні́чний.
dysharmoniować, -niuję, -niujesz, -niował дисгармоніюва́ти, -ні́юю, -ні́юєш.
dyshonor, -ru, *m., przest.* знева́га.
dysk, -ku, *m.* диск.
dyskobol, *lm.* **-le,** *m., hist., sport.* дискобо́л, мета́льник ди́ска.
dyskont, -tu, *m., handl.* диско́нт, -ту.
dyskonter, *lm.* **-rzy,** *m., handl.* дисконте́р, -ра.
dyskonto *m., handl. див.* **dyskont.**
dyskontować, -tuję, -tujesz, -tował *handl.* дисконтува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
dyskontowanie *n., handl.* дисконтува́ння.
dyskontowy *handl.* диско́нтний, дисконто́вий.
dyskowy ди́сковий.
dyskrecja *ż.* умі́ння зберіга́ти таємни́цю; ◊ m o ż n a l i c z y ć n a j e g o **~ję** мо́жна бу́ти пе́вним, що він збереже́ таємни́цю.
dyskrecjonalny *praw., polit.* дискреці́йний; p r a w o **~ne** дискреці́йне пра́во.
dyskredytować, -tuję, -tujesz, -tował дискредитува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
dyskretnie не розголо́шуючи спра́ви.
dyskretność *ż. див.* **dyskrecja.**
dyskretny 1) яки́й (що) вміє зберіга́ти таємни́цю; 2) *(перен. — нерізкий)* ні́жний; **~na** b a r w a ні́жний ко́лір, -льору; *(про музику)* ти́хий.
dyskurs, -su, *m., przest.* розмо́ва; w s z c z ą ć **~** поча́ти розмо́ву.
dyskusja *ż.* 1) диску́сія; p o d j ą ć **~ję** відкри́ти диску́сію; t o c z y ć **~ję** вести́ диску́сію; 2) *(в парламенті, на зборах)* деба́ти, -тів; ◊ s t a w i a ć p o d **~ję** ста́вити на обгово́рення.
dyskusyjny дискусі́йний.
dyskutant, *lm.* **-nci,** *m.* виступа́ючий *(в дебатах).*
dyskutować, -tuję, -tujesz, -tował дискутува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
dyskwalifikacja *ż.* дискваліфіка́ція.
dyskwalifikować, -kuję, -kujesz, -kował дискваліфікува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
dyslokacja *ż., wojs., geol.* дислока́ція.
dysocjacja *ż., chem., psych.* дисоціа́ція.
dysonans, -su, *lm.* **-se,** *m., muz., przen.* дисона́нс.
dysonansowy *muz., przen.* дисону́ючий.
dyspetczer, *lm.* **-rzy,** *m.* диспе́тчер, -ра.
dyspetczerski диспе́тчерський.
dyspensa *ż., kośc. (у католиків)* звільнення від церко́вних постано́в.
dyspensować, -suję, -sujesz, -sował *kośc. (у католиків)* звільня́ти від церко́вних постано́в.
dyspepsja *ż., med.* диспе́псія.
dysponent, *lm.* **-nci,** *m., handl.* диспоне́нт, уповнова́жений фі́рми; управи́тель торго́вим до́мом.
dysponować, -nuję, -nujesz, -nował 1) (czym) (ві́льно) розпоряджа́тися (чим); ма́ти в своє́му розпоря́дженні (що); **~** s w o i m c z a s e m ві́льно розпоряджа́тися своїм ча́сом; 2) (co) дава́ти розпоря́дження (щодо чо́го); **~** o b i a d дава́ти розпоря́дження щодо обі́ду.
dysponowany у (до́брому) на́строї; ◊ n i e j e s t e m d z i ś **~** d o ż a r t ó w мені́ сього́дні не до жа́ртів.
dyspozycja *ż.* 1) розпоря́дження; w y d a ć **~je** да́ти розпоря́дження; 2) *мед.* схи́льність, -ності; **~** d o c h o r o b y схи́льність до неду́ги; 3) план тво́ру; 4) *військ.* диспози́ція; ◊ j e s t e m d o w a s z e j **~ji** я до ва́ших по́слуг.
dyspozycyjny: f u n d u s z **~** су́ма на непередба́чені ви́трати.

dyspozytor, *lm.* **-rzy**, *m., spec.* диспетчер, -ра.
dyspozytornia *ż., spec.* диспéтчерська, -кої.
dyspozytorski *spec.* диспéтчерський.
dysproporcja *ż.* диспропóрція.
dysproporcjonalny диспропорціонáльний.
dysputa *ż.* дúспут, -ту; w d a w a ć s i ę w **~tę** вступáти в дúспут.
dysputować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** диспутувáти, -тýю, -тýєш.
dystans, **-su**, *lm.* **-se**, *m.* дистáнція.
dystansować, **-suję**, **-sujesz**, **-sował** (kogo) обганя́ти, випереджáти (когó).
dystansowy дистанцíйний; ◊ *спорт.* w y ś c i g **~** перегóни на дистáнцію.
dystrakcja *ż., przest.* 1) розпорóшування (відвертáння) чиєї увáги; 2) *(психічний стан)* неувáжність, -ності, неувáжливість, -вості; 3) *(забава)* розвáга; ◊ r o b i ć k o m u **~ję** перешкоджáти комý, відволікáти (відривáти) когó (від чóго).
dystrybucja *ż.* 1) розпóділ, -лу; 2) *юр.* розпóділ майнá боржникá між кредиторами.
dystych, **-chu**, *m., poetyc.* дúстих.
dystylacja *ż.* *див.* **destylacja**.
dystylować *див.* **destylować**.
dystyngowany *książ.* з вúшуканими манéрами.
dystynkcja *ż.* 1) вúшуканість манéр; 2) *(лише в мн.)* віднáки, -нáк; **~je** o f i c e r s k i e офіцéрські віднáки.
dysydencki *hist.* дисидéнтський.
dysydent, *lm.* **-nci**, *m., hist.* дисидéнт.
dysymilacja *ż., lingw.* дисиміля́ція.
dysymilacyjny *lingw.* дисимілятúвний.
dysymilować (się), **-luję**, **-lujesz**, **-lował** *lingw.* дисимілювáтися, -лю́юся, -лю́єшся.
dysza *ż., hut.* сопл́о.
dyszeć, **-szę**, **-szysz**, **-szał**, **-szeli** вáжко дúхати (дúхаю, дúхаєш і дúшу, дúшеш); **~** n i e n a w i ś c i ą дúхати ненáвистю.
dyszel, **-szla**, *lm.* **-szle**, *m.* дúшель, -шля, дúшло; ◊ *перен.* ż y c i e n a **~lu** p r o w a d z i ć жúти на колéсах.
dyszkancik *m. zdr.* *див.* **dyszkant**.
dyszkant, **-tu**, *m., muz.* дúскáнт.
dyszkantowy *muz.* дискантóвий.
dyszlowy дúшельний, дишловúй.
dytyramb, **-bu**, *m., poetyc., przen.* дифірáмб.
dytyrambiczny *poetyc., przen.* дифірамбíчний.
dywan, **-nu**, *m.* 1) кúлим; 2) *іст.* дивáн *(верховна рада в давній Туреччині)*.
dywanik *m., zdr.* килимóк, -мкá, килимéць, -мця́.
dywanikowy килимкóвий.
dywanowy килимóвий.
dywersant, *lm.* **-nci**, *m.* диверсáнт.
dywersja *ż., wojs., przen.* дивéрсія.
dywersyjny *wojs., przen.* диверсíйний.
dywidenda *ż., ek.* дивідéнд, -ду.
dywidendowy *ek.* дивідéндний.
dywiz, **-zu**, *m., druk.* дефíс.
dywizja *ż., wojs.* дивíзія.
dywizjon, **-nu**, *m., wojs.* дивізіóн, -ну.
dywizjoner, *lm.* **-rzy**, *m., wojs.* комáндуючий дивíзією.
dywizjonowy *wojs.* дивізіóнний.
dywizorek, **-rka**, *m., druk.* тенáкль.
dywizyjny *wojs.* дивізíйний.
dyzel, **-zla**, *lm.* **-zle**, *m., tech* дúзель.
dyzenteria *ż., med.* дизентерíя.
dyzunicki *rel., hist.* *(в давній Польщі)* правослáвний.
dyzunita, **-ty**, *lm.* **-ci**, *m., rel. hist.* *(в давній Польщі)* правослáвний, що не прийня́в ýнії.
dyżur, **-ru**, *m.* чергувáння, дежýрство; b y ć n a **~rze** мáти чергувáння (дежýрство); o b j ą ć **~** прийня́ти чергувáння (дежýрство).
dyżurny, **-nego**, *lm.* **-ni**, *m.* черговúй, -вóго, дежýрний, -ного; **~** r u c h u n a k o l e i черговúй по стáнції (по вокзáлу).

dyżurować, -ruję, -rujesz, -rował чергувáти, -гýю, -гýєш, дежýрити.
dzban *m.* глек, дзбан; *присл.* p ó t y ~ w o d ę n o s i, p ó k i s i ę u c h o n i e u r w i e глек вóду нóсить, аж вýхо не відірвéться.
dzbaneczek, -czka, *m., zdr.* глéчик, глéчичок, -чка.
dzbanek, -nka, *m., zdr.* глéчик, глéчичок, -чка, дзбáнок, -нка.
dzbankowy глéчиковий.
dzbanowaty у фóрмі глéка.
dzbanowy глéковий.
dzbanuszek, -szka, *m., zdr.* глéчичок, -чка.
dziać, dzieję, dziejesz, dział, dzieli *(на спицях, дротиках)* в'язáти (в'яжý, в'яжеш); *(панчохи тощо — звичайно)* плести́ (плетý, плетéш).
dziać się, dzieje, działo діятися, діється; c o s i ę t u ~**je?** що тут діється? ◊ *перен.* c o s i ę z t o b ą **dzieje?** що з тобóю?
dziad, *lm.* **-dy,** *m.* 1) дід; 2) стáрець, -рця, жебрáк, -кá.
dziadek I, -dka, *lm.* **-dkowie,** *m.* дідýсь, -дýся́, дідýнь.
dziadek II, -dka, *lm.* **-dki,** *m.* щи́пці для горíхів, лускáч, -чá, дави́льця *(лише в мн.)*, горіходáвка.
dziadkowy дідів, дідусів.
dziadków *див.* **dziadkowy.**
dziadostwo *blm., n.* 1) *розм.* зли́дні, -нів; 2) *зб.* старчóта, жебрóта, жебрáцтво.
dziadować, -duję, -dujesz, -dował 1) старцювáти, -цюю, -цюєш, жебрувáти, -рýю, -рýєш; 2) *(про життя в злиднях)* злиднювáти, -нюю, -нюєш, бідувáти, -дýю, -дýєш.
dziadowina, -ny, *lm.* **-ny,** *m., pobłaż.* дід, дідóк, -дкá.
dziadowski старчáчий, жебрáцький; ◊ r o z p u ś c i ć s i ę j a k ~ b i c z розпусти́тися як циги́нська пýга.
dziadówka *ż.* старчи́ха, жебрáчка.
dziadulek, -lka, *lm.* **-lkowie,** *m., pieszcz. див.* **dziadunio.**
dziadunio, *lm.* **-niowie,** *m., pieszcz.* дідýсь, -дýся́, дідýнь.
dziaduś, *lm.* **-siowie,** *m., pieszcz. див.* **dziadunio.**
dziadyga, -gi, *lm.* **-gi,** *m., pogardl.* дідугáн, старигáнь.
dziadzieć, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli, *pot.* старíтися, старíти.
dziadzio, *lm.* **-dziowie,** *m., pieszcz. див.* **dziadunio.**
dział, -łu, *m.* 1) *(юр. — дія)* пóділ, -лу; ~ m a j ą t k u пóділ майнá; 2) *(одержане з поділу)* чáстка, пáйка; s p r z e d a ć s w ó j ~ продáти свою́ чáстку (пáйку); 3) *(організації, книжки, газети тощо)* відділ; ~ o g ł o s z e ń відділ оголóшень; ~ s p r z e d a ż y відділ збýту; ~ z a k u p ó w відділ заготíвель; 4) *(на виробництві)* цех, -ху; ◊ ~ w o d n y вододíл.
działacz, *lm.* **-cze,** *m.* діяч, -чá, працівни́к, -кá.
działaczka *ż.* діячка, працівни́ця.
działać 1) діяти; l e k a r s t w o ~**ła** m o m e n t a l n i e лíки діють відрáзу; 2) *(про механізм)* працювáти, -цюю, -цюєш; a p a r a t n i e ~**ła** апарáт не працює; 3) (na kogo, na co) впливáти; ~ n a m a s y впливáти на мáси.
działalność *ż.* діяльність, -ності.
działanie *n.* 1) дія; ~**nia** w o j e n n e воєнні дії; 2) *хім.* реáкція; 3) *мат.* дія; c z t e r y ~**nia** a r y t m e t y c z n e чоти́ри дії арифмéтики.
działka *ż.* 1) ділянка; ~ p r z y z a g r o d o w a присади́бна ділянка; 2) *бот.* чашоли́стик.
działko *n., wojs.* дрібнокалíберна гармáта.
działkowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* влáсник присади́бної ділянки.
działkowy: o g r ó d e k ~ присади́бна ділянка.
działo *n., wojs.* гармáта; ~ **k r ó t k i e** короткоствóльна гармáта; ~ n a j c i ę ż s z e гармáта вели́кої потýжності; ~ s a m o c h o-

d o w e гармáта на автомобільній установці.
działon, -nu, *m., wojs.* гармáтна обслýга.
działowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* канонéрка.
działowy I який (що) стосýється поділу; *(у контексті)* з-за (із-за) пóділу; s p ó r ~ спір з-за (із-за) пóділу (майнá).
działowy II *wojs.* гармáтний; s t r z a ł ~ гармáтний пóстріл, -лу.
działowy, -wego, *lm.* **-wi,** *m.* командир гармáтної обслýги.
dzianet *m., arch.* верховий кінь *(іспанської породи).*
dzianie *n.* в'язáння; плетіння. *Пор.* **dziać.**
dziany 1) в'язаний; плéтений; *пор.* **dziać;** 2) *текст.* трикотáжний; w y r o b y ~**ne** трикотáжні вирóби, -бів, трикотáж, -жу.
dziarski бадьóрий; *(про сміливого)* брáвий, молодéцький.
dziarsko бадьóро; брáво, по-молодéцькому, по-молодéцьки. *Пор.* **dziarski.**
dziarskość *ż.* бадьóрість, -рості; брáвість, -вості, молодéцькість, -кості, молодéцтво. *Пор.* **dziarski.**
dziateczki, -czek, *blp., pieszcz. див.* **dziatki.**
dziatki, -tek, *blp., pieszcz.* діточки, -чóк, дітоньки, -ньок.
dziatwa *ż., zb.* дітворá.
dziąsło *n., anat.* ясна *(род.* ясен).
dziąsłowy *anat.* ясéнний.
dzicz, -czy, *blm., ż.* 1) *зб., зневажл.* дикуни, -нів; 2) *(про місцевість)* глушинá; 3) *мисл., кул. див.* **dziczyzna** 1.
dziczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli дичáвіти.
dziczek, -czka, *m.* 1) *сад.* дичка; *(непотрібна гілка)* пáсинок, -нка; 2) *перен.* дикий, -кого, сорoмливий, -вого.
dziczka *ż.* 1) пустотлива дівчина, пустýнка; 2) *сад.* дичка.
dziczy кабáнячий.
dziczyzna *ż.* 1) *мисл., кул.* дичинá; t r ą c i ć ~**ną** мáти зáпах дичини; 2) *бот.* дикі рослини, -лин; 3) *перен.* дикість, -кості.
dzida *ż.* спис.
dzidzi *nieodm., n., pieszcz.* дитинка, дитятко.
dzidziuś, *lm.* **-sie,** *m., pieszcz. див.* **dzidzi.**
dzieciak *m.* маля, -ляти, малюк, -кá.
dzieciarnia *ż., pot.* дітворá.
dzieciaty *pot.* який (що) мáє дітéй.
dziecią̨teczko *n., pieszcz.* дитиночка, дитинонька, дитяточко.
dzieciątko *n., zdr., pieszcz.* дитятко, дитинка.
dziecię, -cięcia, *lm.* **-cięta, -ciąt,** *n.* дитя, -тяти, дитина.
dziecięcość *ż.* 1) дитячість, -чості, дитинність, -ності; 2) *див.* **dziecięctwo.**
dziecięctwo *n.* дитинство, дитячий вік, -ку.
dziecięcy дитячий; w i e k ~ дитячий вік, -ку; o g r ó d e k ~ дитячий садóк, -дкá (дитсадóк).
dziecina *ż., pieszcz.* дитинка; дитинчá, -чáти *(розм.).*
dziecin(i)ada *ż., pot.* дитячість, -чості, дитинність, -ності.
dzieciniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* дитячий садóк (дитсадóк).
dziecinka *ż., zdr., pieszcz.* дитинка, дитятко.
dziecinnie 1) по-дитячому; 2) по-дитинному, по-дитинячому. *Пор.* **dziecinny.**
dziecinnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli впадáти в дитинство, дитиніти, дитинитися.
dziecinność *ż.* дитячість, -чості, дитинність, -ності.
dziecinny 1) дитячий; w i e k ~ дитячий вік, -ку; 2) *(перен. — про вдачу тощо)* дитинний, дитинячий; ~ s p o s ó b m y ś l e n i a дитинний спóсіб мислення.
dzieciństwo *n.* 1) дитинство, дитячий вік, -ку; 2) *(перен. — про вдачу)* дитинність, -ності, дитячість, -чості.
dzieciobójca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* дітовбивець, -вця, дітовбивця *(ч. р.).*
dzieciobójczy дітовбивчий.

dzieciobójczyni *ż.* дітовбі́йниця, дітовби́вця *(ж. р.)*.
dzieciobójstwo *n.* дітовби́вство.
dzieciska, -ków, *blp.* 1) нечéмні, погáні діти, -тéй; 2) *співчутл.* дітвакú, -кíв, дітлахú, -хíв.
dzieciuch, *lm.* **-chy,** *m., pot.* дити́на, дітвáк, -кá.
dziecko, *lm.* **-ci,** *n.* дити́на; ~ przy piersi груднá дити́на, немовля́, -ля́ти; ◊ ~ szczęścia щасли́вець, -вця, удáчник; znać kogo od **~ka** знáти когó з дитя́чих рóків.
dziedzic, *lm.* **-ce** *a.* **-cowie,** *m.* 1) *юр.* спадкоéмець, -мця; 2) *дорев.* помíщик; дíдич *(заст.)*.
dziedziców *przedrew.* помíщицький.
dziedzictwo *n.* 1) *юр.* прáво спадкоéмства; 2) *(юр.— про спадкове майно)* спáдщина, спáдок, -дку; otrzymać w **~wie** одéржати в спáдщину (у спáдок).
dziedziczenie *n.* одéржування в спáдщину, спадкоéмство, успадкóвування, наслíдування.
dziedziczka *ż.* 1) спадкоéмниця; 2) помíщиця; дíдичка. *Пор.* **dziedzic.**
dziedzicznie спадкóво.
dziedziczność *ż.* спадкóвість, -вості.
dziedziczny спадкóвий.
dziedziczyć, -czę, -czysz, -czył одéржувати в спáдщину, діставáти в спáдщину, успадкóвувати, -вую, -вуєш, наслíдувати, -дую, -дуєш.
dziedzina *ż.* гáлузь, -зі, діля́нка, цáрина, óбласть, -ті; ~ wiedzy historycznej гáлузь (діля́нка, цáрина, óбласть) істóрії; ◊ szkice z **~ny** filozofii нáриси з філосóфії.
dziedziniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* 1) майдáнчик (пéред дóмом); 2) *іст., книж. див.* **podwórze.**
dziegciarnia *ż.* дігтя́рня.
dziegciarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* дігтя́р, -рá.
dziegciować, -ciuję, -ciujesz, -ciował мáзати (шмарувáти) дьóгтем.
dziegciowaty подíбний до дьóгтю.
dziegciowy дігтя́рний, дьогтьови́й.
dziegieć, -gciu, *m.* дьóготь, -гтю.
dzieje, -jów, *blp.* 1) істóрія; ~ powszechne всесвíтня істóрія; 2) істори́чне минýле, -лого; ◊ stare ~ давнинá, бувáльщина.
dziejopis, *lm.* **-sowie,** *m. див.* **dziejopisarz.**
dziejopisarski історіографíчний.
dziejopisarstwo *n.* історіогрáфія.
dziejopisarz, *lm.* **-rze,** *m.* історіóграф.
dziejowy істори́чний.
dziejoznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., książ.* істóрик.
dziejoznawstwo *n.* істори́чна наýка.
dziekan, *lm.* **-ni,** *m.* 1) декáн; ~ wydziału filologicznego декáн філологíчного факультéту; 2) *дипл.* старшинá, дуайéн; ~ korpusu dyplomatycznego старшинá (дуайéн) дипломати́чного кóрпусу; 3) *церк.* благочи́нний, -ного.
dziekanat, -tu, *m.* деканáт, -ту.
dziekański декáнський.
dziekaństwo *n.* декáнство.
dzielenie *n.* 1) дíлення, пóділ, -лу; 2) *мат.* дíлення.
dzielić, -lę, -lisz, -lił 1) діли́ти, -лю́, -лиш; 2) *(кордонами)* відмежóвувати, -вую, -вуєш; Pireneje **~lą** Hiszpanię od Francji Пíренéї відмежóвують Іспáнію від Фрáнції; 3) (kogo) *(перен. — про суперечності)* розділя́ти, роз'éднувати, -ную, -нуєш; **~liły** ich różnice poglądów їх розділя́ли (роз'éднували) відмíнні пóгляди; 4) (co z kim) *(перен.— горе, долю тощо)* поділя́ти; ~ z kim niebezpieczeństwo поділя́ти з ким небезпéку; //~ się 1) діли́тися; ~ zyskiem діли́тися прибýтком; *мат.* dziewięć **~li** się na trzy дéв'ять дíлиться на три; 2) *(на частини)* розділя́тися, поділя́тися; rzeka **~li** się na odnogi рікá розділя́ється (поділя́ється) на рукавú.
dzielna, -nej, *ż., mat.* ділúме, -мого.

dzielnica *ż.* 1) *(міста)* квартáл, -лу; райóн, -ну; *(іноді)* óкруг, -гу; *(виборча)* дільни́ця; 2) *іст.* удíл, -лу, удíльна óбласть, -ті.
dzielnicowy 1) квартáльний; райóнний; дільни́чний; 2) удíльний. *Пор.* **dzielnica.**
dzielnie 1) енергíйно; 2) відвáжно, хорóбро. *Пор.* **dzielny.**
dzielnik *m., mat.* дільни́к, -кá.
dzielność *ż.* 1) енергíйність, -ності; 2) відвáга, хорóбрість, -рості. *Пор.* **dzielny.**
dzielny 1) енергíйний, діловий; 2) *(повен відваги)* відвáжний, хорóбрий; ~ żołnierz відвáжний (хорóбрий) солдáт.
dziełko *n., zdr.* невели́чкий твір (*род.* твóру); дрібнá прáця.
dzieło *n.* 1) дíло; *присл.* koniec ~ chwali кінéць дíлу вінéць; *(велике)* пóдвиг, -гу; 2) *мист.* твір (*род.* твóру); **~ła** wybrane ви́брані твóри, -рів; **~ła** sztuki твóри мистéцтва, мистéцькі твóри.
dziennie 1) щодня́, щодéнно, на день, у день; wydawać 5 rubli ~ витрачáти щодня́ (щодéнно) п'ять карбóванців; 2) *(про роботу, оплату праці)* подéнно; pracować ~ працювáти подéнно.
dziennik *m.* 1) щодéнник; 2) *канц., бухг.* журнáл, -лу; *військ.* ~ działań журнáл воєнних дій; *канц.* ~ podawczy вхідни́й журнáл; 3) *(про пресу)* щодéнна газéта; ~ radiowy радіогазéта; ◊ ~ ustaw збíрник закóнів.
dziennikarka *ż.* журналíстка; газетя́рка. *Пор.* **dziennikarz.**
dziennikarski журналíстський; *(про газету)* газéтний; kaczka **~ka** газéтна ви́гадка, газéтна ýтка.
dziennikarstwo *n.* журналíстика.
dziennikarz, *lm.* **-rze,** *m.* журналíст; газетя́р, -рá *(розм.).*
dzienny 1) дéнний; przejść do porządku **~nego** перейти́ до поря́дку дéнного (до поря́дку дня); 2) *(про добу)* добови́й; przeciętny ~ załadunek na kolejach середньодобовé навантáження на залізни́цях; ◊ *перен.* ujrzeć światło **~ne** народи́тися, -джýся, -ди́шся.
dzień, dnia, *lm.* **dni** *a.* **dnie,** *m.* день (*род.* дня); дни́на *(розм.)*; międzynarodowy ~ antywojenny міжнарóдний антивоєнний день; ~ powszedni бýдній день; ~ roboczy робóчий день; ~ świąteczny святкóвий день; ◊ lada ~ не сьогóдні-зáвтра; na ~ się ma світáє, розвидня́ється, днíє.
dzień dobry! *wkrz.* добри́день! дóбрий день!
dzień po dniu *przsł.* день по дню́.
dzień w dzień *przsł.* день у дéнь.
dzień za dniem *przsł.* день за днéм.
dziergaczka *ż.* чесáлка (для льóну).
dziergać 1) обмéтувати, -тую, -туєш; *(петлі — звичайно)* обкидáти; 2) вишивáти тáмбуром; 3) *(льон)* чесáти (чешý, чéшеш).
dzierganie *n.* 1) обмéтування; обкидáння; 2) вишивáння тáмбуром; 3) чесáння. *Пор.* **dziergać.**
dzierlatka *ż.* 1) *орн.* чубáтий жáйворонок, -нка; 2) *(перен. жарт.— про дівчину)* козá.
dzierzba *ż., orn.* сорокопýд.
dzierzgać *див.* **dziergać.**
dzierżak *m.* дéржално, держáк, -кá.
dzierżawa *ż.* 1) орéнда; 2) *див.* **dzierżawne.**
dzierżawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* орендáр, -ря́.
dzierżawczy 1) орендáрський; 2) *грам.* присвíйний.
dzierżawczyni *ż.* орендáрка.
dzierżawić, -wię, -wisz, -wił 1) (u kogo) орендувáти, -дýю, -дýєш; 2) (komu) здавáти в орéнду.
dzierżawienie *n.* 1) орендувáння; 2) здавáння в орéнду. *Пор.* **dzierżawić.**
dzierżawne, -nego, *m.* орéндна плáта.
dzierżawny орéндний.
dzierżyć, -żę, -żysz, -żył *książ.*

1) тримáти, держáти, -жý, -жиш; 2) *(власний маєток)* володíти (чим); *(чужий маєток)* орендувáти, -дýю, -дýєш (що).
dziesiątek, -tka, *m.* десяток, -тка.
dziesiątka *ż.* десятка.
dziesiątkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *іст.* децимувáти, -мýю, -мýєш; 2) *перен.* косúти (кошý, кóсиш), винищувати, -щую, -щуєш, спустóшувати, -шую, -шуєш; z a r a z a **~wała** w s i e i m i a s t a пóшесть спустóшувала сéла і містá.
dziesiątkowanie *n.* 1) децимáція; 2) косíння, мáсове винищування. *Пор.* **dziesiątkować.**
dziesiąty десятий; **~ta** g o d z i n a десята годúна; p ó ł d o **~tej** пів на десяту, половина десятої.
dziesięcina *ż., hist.* десятúна.
dziesięcinny *hist.* десятúнний.
dziesięcioboczny *див.* **dziesięciokątny.**
dziesięciobok, -ku, *m. див.* **dziesięciokąt.**
dziesięciodniowy десятидéнний.
dziesięciogroszowy вáртістю в дéсять грóшів.
dziesięciogroszówka *ż.* монéта вáртістю в дéсять грóшів.
dziesięciokąt *m., mat.* десятикýтник.
dziesięciokątny десятикýтний.
dziesięciokrotnie дéсять разíв (раз), десятиразóво, десятикрáтно.
dziesięciokrotny десятиразóвий, десятикрáтний; десятéрний *(розм.).*
dziesięciolecie *n.* десятилíття, десятирíччя.
dziesięcioletni десятилíтній, десятирíчний.
dziesięciomiesięczny десятимíсячний.
dziesięcioraki десятú гатýнків.
dziesięcioro, -rga, *zb.* дéсятеро, -тьóх.
dziesięciorublówka *ż.* десятка.
dziesięciostrzałowy: r e w o l w e r **~** ревóльвéр на дéсять набоїв.
dziesięciotysięczny десятитúсячний.
dziesięciozłotowy вáртістю в дéсять злóтих.
dziesięciozłotówka *ż.* монéта вáртістю в дéсять злóтих.
dziesięciu *m. — os. див.* **dziesięć.**
dziesięć, -sięciu, *m.— os.* **dziesięciu** дéсять, -тú *і* -тьóх.
dziesięciokroć дéсять разíв (раз).
dziesiętnik, *lm.* **-cy,** *m.* десятник.
dziesiętny десяткóвий; u ł a m e k **~** десяткóвий дріб *(род.* дрóбу); s y s t e m **~** десяткóва систéма; w a g a **~na** десяткóва вагá.
dzietny якúй (що) мáє дітéй.
dziewa *ż., poet.* дíва.
dziewanna *ż., bot. (verbascum)* дивинá.
dziewarka *ż., tkac.* трикотáжна машúна.
dziewarstwo *n., tkac.* трикотáжне виробнúцтво.
dziewczątko *n., zdr., pieszcz.* дівчáтко, дíвчинка.
dziewczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n., poet.* дівчá, -чáти.
dziewczęcy дівóчий, дівóцький, дівчáчий.
dziewczyna *ż.* дíвчина.
dziewczynka *ż., zdr.* дíвчинка.
dziewczynkowaty як дíвчинка.
dzieweczka *ż., zdr. див.* **dziewczynka.**
dziewiarski трикотáжний.
dziewiarnia *ż.* трикотáжна фáбрика.
dziewiątka *ż.* дев'ятка.
dziewiąty дев'ятий.
dziewica *ż., poet., książ.* дíвчина; дівúця *(фольк.).*
dziewictwo *n.* 1) дівóцтво; 2) невúнність, -ності; непорóчність. *Пор.* **dziewiczy.**
dziewiczo по-дівóчому, по-дівóцьки.
dziewiczość *ż. див.* **dziewictwo.**
dziewiczy 1) дівóчий, дівóцький, дівчáчий; 2) *перен.* невúнний; непорóчний *(книж.)*; *(про землю, ліс)* незáйманий; ◊ **~** l a s прáліс, -су.
dziewięciobok, -ku, *m., mat. див.* **dziewięciokąt.**
dziewięciodniowy дев'ятидéнний.

dziewięciokąt *m., mat.* дев'ятикýтник.
dziewięciokątny дев'ятикýтний.
dziewięciokrotny дев'ятиразóвий, дев'ятикрáтний; дев'ятерни́й *(розм.)*.
dziewięcioletni дев'ятилíтній, дев'ятирíчний.
dziewięciomiesięczny дев'ятимíсячний.
dziewięcioraki дев'яти́ гатýнків.
dziewięciornik *m., bot. (parnassia)* білозíр, -зóру.
dziewięcioro, -rga, *zb.* дéв'ятеро, -тьóх.
dziewięciu *m.— os. див.* **dziewięć.**
dziewięciuset *m.— os. див.* **dziewięćset.**
dziewięć, -ciu; *m.—os.* **dziewięciu** дéв'ять, -ти́ *i* -тьóх.
dziewięćdziesiąt, -sięciu; *m.— os.* **dziewięćdziesięciu** дев'янóсто.
dziewięćdziesiąty дев'янóстий.
dziewięćdziesięcioletni дев'яностолíтній, дев'яносторíчний.
dziewięćdziesięciu *m.— os. див.* **dziewięćdziesiąt.**
dziewięćkroć дéв'ять разíв (раз).
dziewięćset, -ciuset; *m.— os.* **dziewięciuset** дев'ятсóт, -тисóт.
dziewięćsetny дев'ятисóтий.
dziewięćsił *m., bot.* 1) *(carlina acaulis)* одкáсник безстéблий; 2) *(inula helenium)* омáн висóкий
dziewiętnastka *ż.* 1) дев'ятнáдцять осíб; 2) ци́фра 19.
dziewiętnastoletni дев'ятнадцятилíтній, дев'ятнадцятирíчний.
dziewiętnastu *m.— os. див.* **dziewiętnaście.**
dziewiętnasty дев'ятнáдцятий.
dziewiętnaście, -stu; *m.— os.* **dziewiętnastu** дев'ятнáдцять, -ти *i* -тьóх.
dziewka *ż.* дíвка.
dziewkarz, *lm.* **-rze,** *m., rub.* бабíй, -бія́.
dziewoja *ż., poet. див.* **dziewa.**
dziewosłąb, -łęba, *lm.* **-łęby,** *przest.* 1) *(у весільному обряді)* стáроста; 2) *(лише в мн.)* свáтання.
dziewosłębić, -bię, -bisz, -bił *przest.* свáтати.
dziewucha *ż., pouf.* дíвчина; дівýля *(рідко)*.
dziewuszka *ż.* дíвчинка.
dzieża *ż.* діжá.
dzieżka *ż.* дíжка.
dzieżny діжкови́й; ~ k w a s діжкови́й квас, -су.
dzięcielina *n., bot.* 1) конюши́на, клéвер, -ру; 2) *(cuscuta epithymum)* повити́ця чебрецéва; 3) *(medicago)* люцéрна.
dzięcioł *m., orn.* дя́тел, -тла.
dziędzierzawa *ż., bot. (datura stramonium)* дурмáн звичáйний.
dzięgiel, -glu, *lm.* **-gle,** *m., bot. (angelica)* дýдник.
dzięgna *ż., med.* виразкóвий стомати́т, -ту.
dziękczynienie *n.* ви́слови (словá) подя́ки.
dziękczynny подя́чний.
dzięki I, **-ków,** *blp.* дя́ка, подя́ка; ◊ *книж.* ~ c i! дя́кую тобí.
dzięki II *przyim.* (komu, czemu) завдяки́ (комý, чомý); ~ j e g o p o m o c y завдяки́ йогó допомóзі.
dziękować, -kuję, -kujesz, -kował дя́кувати, -кую, -куєш; ◊ *перен.* ~ z a s ł u ż b ę покидáти (залишáти) слýжбу (робóту); заявля́ти про відхíд з робóти.
dziękowanie *n.* дя́ка, подя́ка.
dzik *m.* 1) ди́кий кабáн, -нá; 2) *сад.* ди́кий пáросток, -тка; 3) *див.* **dzikus** 2.
dziki ди́кий; *мед.* ~**kie** m i ę s o ди́ке м'я́со; ◊ *сад.* ~**kie** d r z e w o ди́чка.
dziko ди́ко.
dzikość *ż.* ди́кість, -кості.
dzikowina I *ż.* м'я́со з ди́кого кабанá; вепри́на *(заст.)*.
dzikowina II глушинá.
dzikus, *lm.* **-sy,** *m.* 1) дикýн, -нá; 2) *(перен. — про несміливого)* ди́кий, -кого, соромли́вий, -вого.
dzikuska *ż.* 1) дикýнка; 2) ди́ка, -кої, соромли́ва, -вої, дикýнка; *пор.* **dzikus;** 3) *перен.* дитя́ прирóди.
dziobać, -bię, -biesz, -bał, dziobnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli дзьó-

бати, дзьобну́ти, клюва́ти (клюю́, клюе́ш), клю́нути; ◊ *перен.* ~bnąć k o g o ś кольну́ти (шпигну́ти) кого́.
dziobak, *m., zool. (ornithorhynchus anatinus)* качкодзьо́б.
dziobaty 1) довгодзьо́бий; 2) *розм.* рябий *(від віспи)*, дзьоба́тий.
dziobek, **-bka**, *m., zdr.* дзьо́бик, дзю́бик.
dziobnąć *див.* **dziobać**.
dzioborożec, **-żca**, *lm.* **-żce**, *m., orn. (buceros)* рогодзю́б.
dzionek, **-nka**, *m., zdr.* дни́на, дни́нка, день́ок, -нька́.
dziób, **dzióba** *i* **dzioba**, *m.* 1) дзьоб, дзюб; 2) *(лише в мн.) (від віспи)* ряботи́ння; 3) *(предмета)* го́стрий кіне́ць, -нця́; 4) *(судна)* ніс (*род.* но́са).
dzióbak *m.* молото́к з го́стрим кінце́м.
dzióbek, **-bka**, *m.* 1) *(зменш.— в посудині)* но́сик, носо́к, -ска́, пи́птик; 2) *пестл.* ро́тик.
dziryt, **-tu**, *m.* спис, дро́тик.
dzisiaj *див.* **dziś**.
dzisiejszość *ż.* тепе́рішність, -ності.
dzisiejszy 1) сього́днішній; g a z e t a ~**sza** сього́днішня газе́та; 2) тепе́рішній, ни́нішній; ~**sza** m ł o d z i e ż тепе́рішня (ни́нішня) мо́лодь, -ді. *Пор.* **dziś**.
dziś *przsł.* 1) сього́дні; 2) *(про сучасність)* тепе́р, ни́ні.
dziupla *ż.* дупло́.
dziuplasty дупли́стий, дупла́стий.
dziura *ż.* 1) діра́; *(в стіні)* ви́лом, -му, проло́м; *(в кораблі)* пробо́їна; 2) *(в землі і перен.— про тісну квартиру)* нора́; 3) *(розм.— про місцевість)* глухи́й за́куток, -тка, глушина́, нора́; ◊ *розм.* ~**ry** w n i e b i e n i e b ę d z i e це ще невели́ке неща́стя; *розм.* p o t r z e b n y, j a k ~ w m o ś c i e потрі́бний, як п'я́те ко́лесо до во́за; *розм.* ~**rę** w b r z u c h u w i e r c i ć k o m u докуча́ти, набрида́ти кому́; моро́чити кому́ го́лову.
dziurawić, **-wię**, **-wisz**, **-wił** діря́вити, -влю, -виш.
dziurawiec, **-wca**, *lm.* **-wce**, *m., bot. (hypericum)* звіробі́й, -бо́ю, за́яча крі́вця.
dziurawka *ż.* порожни́ста це́гла.
dziurawnica *ż., tech.* дір(к)опроби́вний прес.
dziurawy дір́явий.
dziureczka *ż., zdr.* ді́рочка.
dziurka *ż.* ді́рка; ~ o d k l u c z a замкова́ щіли́на, ді́рка для ключа́; ◊ ~ o d g u z i k a пете́лька; ~**ki** w n o s i e ні́здрі, -рів.
dziurkacz, *lm.* **-cze**, *m., tech.* перфора́тор, -ра.
dziurkarka *ż., tech.* дір(к)опроби́вний прес.
dziurkować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** пробива́ти дірки́.
dziurkowany дірча́стий, дірча́тий.
dziurkowatość *ż.* 1) по́ристість, -тості, ніздрюва́тість; 2) шпарува́тість. *Пор.* **dziurkowaty**.
dziurkowaty 1) по́ристий, ніздрюва́тий; 2) *фіз., геол.* шпарува́тий.
dziw, **-wu**, *m.* 1) ди́во; 2) *(про психічний стан)* по́див, -ву, здивува́ння; ◊ ~**wy** p r a w i ć розповіда́ти чудеса́; ~, ż e n i e o s z a l a ł чу́до, що не збожево́лів.
dziwactwo *n.* дива́цтво, чуда́цтво.
dziwaczeć, **-czeję**, **-czejesz**, **-czał**, **-czeli** става́ти дивако́м (чудако́м); става́ти дива́чкою (чуда́чкою).
dziwaczka *ż.* дива́чка, чуда́чка, чудна́, -но́ї.
dziwacznie чу́дно.
dziwaczność *ż.* чу́дність, -ності.
dziwaczny чудни́й.
dziwaczyć, **-czę**, **-czysz**, **-czył** химерува́ти, -ру́ю, -ру́єш, дива́чити.
dziwadło *n.* дивови́жа, дивина́, дико́вина.
dziwak *m.* дива́к, -ка́, чуда́к, -ка́, чудни́й, -но́го.
dziwić, **-wię**, **-wisz**, **-wił** дивува́ти, -ву́ю, -ву́єш; //~ **się** дивува́тися.
dziwienie się *n.* дивува́ння.
dziwnie ди́вно.
dziwny ди́вний, чудни́й.

dziwo *n.* 1) страхíття, страхóвище; 2) *див.* **dziw** 1.
dziwoląg *m.* 1) дивовúжа, дивинá, дикóвина; 2) *перен.* нісенíтниця, дурнúця; ~**gi** p o p i s a ć понапúсувати нісенíтниць (дурнúць); 3) *див.* **dziwotwór.**
dziwota: n i e ~ не дúвно; не дивнúця *(розм.).*
dziwotwór, -woru, *m.* потвóра.
dziwować się, -wuję, -wujesz, -wował дивувáтися, -вýюся, -вýєшся.
dziwowanie się *n.* дивувáння.
dziwowisko *n.* видóвище.
dzwon, -nu, *m.* дзвін (*род.* дзвóна); ~ n u r k o w y водолáзний дзвін; ◊ ~ a l a r m o w y спóлох, -ху; ~ z e g a r o w y удáр (бій) годúнника.
dzwoneczek, -czka, *m., zdr.* дзвінóчок, -чка, дзвóничок.
dzwonek, -nka, *m.* 1) дзвінóк, -нкá, дзвóник; ~ e l e k t r y c z n y електрúчний дзвінóк; 2) *бот.* *(campanula)* дзвóники, -ків; 3) *карт.* *див.* **dzwonka.**
dzwoniarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) ливáрник дзвóнів; 2) *див.* **dzwonnik.**
dzwonić, -nię, -nisz, -nił дзвонúти, -ню́, -ниш; *перен. розм.* ~ z ę b a m i дзвонúти (клáцати) зубáми.
dzwoniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., bot.* *див.* **dziurawiec.**
dzwonienie *n.* 1) *(дія)* дзвонíння; 2) *(звук)* дзвін (*род.* дзвóну); ◊ *мед.* ~ w u s z a c h дзвенíння в вýхах.
dzwonkowate, -tych, *bot.* *(campanulaceae)* дзвóникові, -вих.
dzwonkowaty дзвоникувáтий.
dzwonkowy дзвінкóвий.
dzwonnica *ż., kośc.* дзвінúця.
dzwonnik, *lm.* **-cy,** *m., kośc.* дзвонáр, -рá.
dzwono *n.* 1) кося́к колéсного óбода; 2) *(про форму обода)* кільцé; w ą ż p o z w i j a n y w ~**na** вуж, звúнутий в кíльця; 3) попéречний кусóк (рúби).
dzwonowy дзвоновúй; *(поез. — ще)* дзвóнний.

dźgać *див.* **źgać.**
dźwięczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) дзвенíти; *(про струну)* бринíти; 2) *(шаблями, тарілками)* дзéнькати, бря́скати.
dźwięcznie 1) дзвíнко; 2) благозвýчно, доброзвýчно, милозвýчно. *Пор.* **dźwięczny.**
dźwięczność *ż.* 1) дзвíнкість, -кості; 2) благозвýчність, -ності, доброзвýчність, милозвýчність. *Пор.* **dźwięczny.**
dźwięczny 1) дзвінкúй; *грам.* s p ó ł g ł o s k a ~**na** дзвінкúй прúголосний, -ного; 2) *перен.* благозвýчний, доброзвýчний, милозвýчний.
dźwięk, -ku, *m.* звук, -ку; *(у музиці, лінгвістиці)* звук, -ка; ~ s i ę r o z l e g a звук лунáє (розлягáється); *(металу і под.)* дзéнькіт, -коту, бря́зкіт, дзвяк, -ку.
dźwięknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* дзвя́кнути; *(зброєю)* бря́знути; *(підковами)* цóкнути.
dźwiękonaśladowczość *ż.* *див.* **dźwiękonaśladownictwo.**
dźwiękonaśladowczy звуконаслíдувальний.
dźwiękonaśladownictwo *n.* звуконаслíдування.
dźwiękowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* звуковúй фільм, -му.
dźwiękowy звуковúй.
dźwig, -gu, *m., tech.* підйóмник, кран.
dźwigacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) носúльник, носíй, -сія́; 2) *тех.* підйóмний (піднімáльний, підіймáльний) кран; 3) *анат.* піднімáч, -чá.
dźwigać, dźwignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(про важку річ)* нестú, піднестú; 2) *(перен. — про будову)* будувáти, -дýю, -дýєш, збудувáти; ~**nął** g m a c h збудувáв великúй будúнок (висóку будíвлю); 3) *(лише докон.)* *(перен. — з занепаду)* піднестú, підня́ти, -німý, -нíмеш; // *(звичайно докон.)* ~ **się** підвестúся, -ведýся, -ведéшся, під-

ня́тися, -ні́му́ся, -ні́мешся; ~ z krzesła підвести́ся (підня́тися) з стільця́; ◊ перен. ~ z choroby оду́жати; (розм. — ще) очу́няти.
dźwigar *m., bud.* опо́рна ба́лка, підпо́ра.
dźwigarka *ż., tech.* підйо́мна (піді́ймальна) маши́на.
dźwignąć *див.* **dźwigać.**
dźwignia *ż.* 1) *фіз.* підо́йма, ва́жіль, -желя; 2) *перен.* підо́йма, рушíйна си́ла; przemysł ciężki jest **~nią** socjalistycznego przekształcenia важка́ промисло́вість — підо́йма соціалісти́чної реконстру́кції; nauka jest **~nią** postępu нау́ка — рушíйна си́ла прогре́су.
dźwigniowy I підйо́мний, підніма́льний, підійма́льний.
dźwigniowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m., spec.* кра́новщик.
Dźwina *ż.* Двіна́.
dżaul, *lm.* **-le,** *m., el.* джо́уль.
dżazband, -du, *m., muz.* джаз-ба́нд, -ду.
dżazbandzista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz.* джаз-банди́ст.
dżdżownica *ż.* земляни́й черв'я́к, -ка́.
dżdżownik *m.* 1) *орн.* пісо́чник; 2) *див.* **dżdżownica.**
dżdżyć, dżdży, dżdżyło *nieos.* мряч́ити, імжи́ти.
dżdżysty дощови́й, дощови́тий.
dżem, -mu, *m.* джем, -му.
dżentelmen, *lm.* **-ni,** *m.* джентльме́н.
dżentelmeński джентльме́нський.
dżet, -tu, *m., min.* 1) гага́т, -ту; чо́рний янта́р, -рю́; 2) *(лише в мн.)* гага́тові бу́си (*род.* бус).
dżgać *див.* **źgać.**
dżokej, *lm.* **-je,** *m.* жоке́й.
dżokejka *ż.* жоке́йська ша́пка.
dżokejski жоке́йський.
dżonka *ż., żegl.* джо́нка.
dżuma *ż.* чума́.
dżumowy чумни́й.
dżungla *ż.* джу́нглі, -лів.
dżygitówka *ż.* джигіто́вка; *(дія — ще)* джигітува́ння.
dżyn, -nu, *blm., m.* джин, -ну.

E

e *muz.* мі.
e! *wkrz.* е!
ebonit, -tu, *m., tech.* ебоні́т, -ту.
ebonitowy *tech.* ебоні́товий.
Ebro *nieodm., m.* Е́бро *(невідм.).*
ebulioskop, -pu, *m., chem.* ебуліоско́п.
ebulioskopia *ż., chem.* ебуліоскопі́я.
ech! *wkrz.* ех!
echinit, -tu, *m., min.* ехіні́т, -ту.
echo *n.* 1) луна́, відлу́нок, -нку; відлу́ння *(поез.)*; ~ się rozlega (rozchodzi, odbija) луна́є, розляга́ється (йде) луна́; 2) *перен.* чу́тка, по́голос, -су, поголо́ска; doszły mnie takie **~cha** до ме́не дійшли́ такі́ чутки́; 3) *(перен. — відповідь на поклик)* ві́дгук, -ку; *(про наслідок якоїсь події — ще)* ві́дгомін, -мону; *(про застарілі залишки — ще)* пережи́тки, -ків; budzić ~ знахо́дити ві́дгук; odbić się szerokim **~chem** знайти́ широ́кий ві́дгук; **~cha** przeszłości ві́дгомін (ві́дгуки) мину́лого; ◊ być czyimś **~chem** повто́рювати чиї́ слова́; не ма́ти вла́сної ду́мки; przebrzmieć bez **~cha** безслі́дно мину́ти (пройти́).
eczka *ż., spec.* нарі́жний пічни́й ка́хель, -хля, нарі́жна пічна́ ка́хля.
eden, -nu, *m., mit., przen.* еде́м, -му.
edeński *przen.* ра́йський.
Edmund Едму́нд.
edredon I, **-na,** *m., orn.* *(somateria mollissima)* га́га.

edredon II, **-nu**, *m.* гагачий пух, -ху.
edredonowy з гагачого пуху; ◊ *орн.* kaczka **~wa** гага.
edukacja *ż.*, *książ.* 1) освіта; odbyć **~ję** дістати (одержати) освіту; 2) навчання; 3) виховання. *Пор.* **edukować**.
edukacyjny *książ.* 1) освітній; 2) навчальний; 3) виховний, виховальний. *Пор.* **edukować**.
edukować, -kuję, -kujesz, -kował *książ.* 1) освічувати, -чую, -чуєш; *(поширювати освіту, культуру — ще)* просвіщати; 2) навчати; 3) *(виробляти певні навики в кого, в кому)* виховувати, -вую, -вуєш.
edukowany *książ.* 1) освічений; 2) добре вихований. *Пор.* **edukować** 1, 3.
Edward Едуард.
edycja *ż.*, *książ.* видання; **~** wyczerpana все видання розійшлося.
edykt, -tu, *lm.* **-ty,** *rzadziej* **-ta,** *m.*, *hist.* едикт, -ту, указ, -зу.
edyl, *lm.* **-lowie,** *m.*, *hist.* едил.
Edynburg *m.* Единбург.
edytor, *lm.* **-rowie,** *m.*, *przest.* видавець, -вця.
efeb, *lm.* **-bowie,** *m.*, *hist.* ефеб.
efekciarski *lekc.* розрахований на дешевий ефект.
efekciarstwo *n.*, *lekc.* погоня за ефектом.
efekciarz, *lm.* **-rze,** *m.*, *lekc.* любитель ефектів.
efekt, -tu, *lm.* **-ty,** *m.* ефект, -ту; wywołać (wzbudzić, zrobić) **~** справити (викликати, зробити) ефект; 2) *(лише в мн.)* *фін.* цінні папери, -рів.
efektownie ефектно.
efektowność *ż.* ефектність, -ності.
efektowny ефектний.
efektywny ефективний; ◊ **~na** wartość pieniądza реальна вартість грошей.
efemerycznie ефемерно.
efemeryczny ефемерний.
efemeryda, *lm.* **-dy,** *ż.* 1) *ент.*, *перен.* ефемерида; *(ент. — ще)* поденка, одноденка; 2) *(лише в мн.)* *астр.* ефемериди; 3) *(заст. — друкований листок)* летючка, листівка, метелик.
efendi, -diego, *blm.*, *m.* *(звертання «пан» у Туреччині)* ефенді *(невідм.)*.
efloresencja *ż.* 1) *хім.* вивітрювання; розпад солей; 2) *мед.* ефлоресценція, розквітання, висип, -пу.
efluencja *ż.*, *fiz.*, *med.* витікання, виплив, -ву.
efor, *lm.* **-rowie,** *m.*, *hist.* ефор, -ра.
efrakcja *ż.*, *praw.* злом, -му.
egalitaryzm, -mu, *m.*, *soc.* егалітаризм, -му.
egejski егейський; Morze **Egejskie** Егейське море.
egida *ż.*, *mit.*, *przen.* егіда; pod **~dą** під егідою.
Egipcjanin, *lm.* **-janie, -jan,** *m.* єгиптянин.
Egipcjanka *ż.* єгиптянка.
egipski єгипетський.
Egipt, -tu, *m.* Єгипет, -пту.
egiptolog, *lm.* **-gowie,** *m.* єгиптолог.
egiptologia *ż.* єгиптологія.
egiptologiczny єгиптологічний.
eglantyna *ż.* квітка шипшини.
egocentryczność *ż.* егоцентризм, -му.
egocentryczny егоцентричний.
egocentryzm, -mu, *m.* *див.* **egocentryczność**.
egofuturyzm, -mu, *m.*, *lit. hist.* егофутуризм, -му.
egoista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* егоїст.
egoistka *ż.* егоїстка.
egoistycznie егоїстично.
egoistyczność *ż.* егоїстичність, -ності.
egoistyczny егоїстичний.
egoizm, -mu, *m.* егоїзм, -му.
egotyczny еготичний.
egotysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* еготист.
egotyzm, -mu, *m.* еготизм, -му.
egzageracja *ż.*, *książ.* перебільшення.
egzagerować, -ruję, -rujesz, -rował

książ. перебільшувати, -шую, -шуєш.
egzakcja *ż., praw., ek., fin.* стягання податків.
egzaltacja *ż.* екзальтація.
egzaltować się, -tuję, -tujesz, -tował впадати в екзальтацію.
egzaltowanie *przsł.* екзальтовано.
egzaltowany екзальтований.
egzamin, -nu, *lm.* **-ny,** *m.* іспит, -ту, екзамен, -ну; ~ dojrzałości екзамен на атестат зрілості; przysposabiać się do ~**nu** готуватися до іспиту (екзамену); *розм.* ściąć się (obciąć się) na ~**nie** зрізатися на іспиті (екзамені); zdawać ~ складати іспит (екзамен).
egzaminacyjny іспитовий, екзаменаційний.
egzaminator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* екзаменатор, -ра.
egzaminatorka *ż.* *(про жінку)* екзаменатор, -ра.
egzaminatorski екзаменаторський.
egzaminować, -nuję, -nujesz, -nował екзаменувати, -ную, -нуєш, іспитувати, -тую, -туєш.
egzaminowany: ~**na** położna акушерка.
egzantema *ż., med. (exanthema)* екзантема, плямистий висип, -пу.
egzarcha, -chy, *lm.* **-chowie,** *m., hist., kość.* екзарх.
egzarchat, -tu, *m., hist., kość.* екзархат, -ту.
egzekucja *ż.* 1) екзекуція; 2) *фін.* примусове стягнення заборгованостей; 3) район податкового інспектора; 4) район судового виконавця.
egzekucyjnie шляхом примусового стягнення.
egzekucyjny 1) який (що) стосується екзекуції; 2) який (що) стосується примусового стягнення заборгованостей; ◊ tytuł ~ виконавчий лист, -та.
egzekutor, *lm.* **-rzy,** *m.* судовий виконавець, -вця; екзекутор, -ра *(іст.)*; податковий інспектор, -ра.
egzekutorka *ż.* *(про жінку)* судовий виконавець, -вця; екзекутор, -ра; податковий інспектор, -ра. *Пор.* **egzekutor.**
egzekutywa *ż.* виконавчий орган, -ну; виконавчий комітет, -ту.
egzekwent, *lm.* **-nci,** *praw.* судовий виконавець, -вця.
egzekwie, -wii, *blp., kość.* урочиста похоронна відправа.
egzekwować, -wuję, -wujesz, -wował 1) *юр.* виконувати вирок, присуд, ухвалу, постанову; 2) *адмін.* стягати, стягувати, -гую, -гуєш; ~ zaległe podatki стягати прострочені податки.
egzema *ż., med.* екзема.
egzem(p)cja *ż., praw. hist.* звільнення від обов'язку, встановленого законом.
egzemplarz, *lm.* **-rze,** *m.* екземпляр, -ра; *(рукопису, друкованої книжки — звичайно)* примірник.
egzempt, *lm.* **-pci,** *m., praw. hist.* привілейований, -ного; *(від обов'язку, повинності)* звільнений, -ного.
egzenteracja *ż., med. (exenteratio)* виймання нутрощів.
egzerga *ż.* місце для напису і дати на монеті, на медалі тощо.
egzogamia *ż., etnol.* екзогамія.
egzogamiczny *etnol.* екзогамний.
egzosmoza *ż., biol.* екзосмос, -су.
egzostoza *ż., med. (exosthosis)* екзостоз, -зу, кістковий наріст, -росту.
egzotermiczność *ż., chem.* екзотермічність, -ності.
egzotermiczny *chem.* екзотермічний.
egzoteryczny *spec.* екзотеричний.
egzotycznie екзотично.
egzotyczność *ż.* екзотичність, -ності.
egzotyczny екзотичний.
egzotyka *ż.* екзотика.
egzotyzm, -mu, *m.* екзотика.
egzystencja *ż.* існування; środki ~**ji** засоби існування.
egzystencjalistyczny *fil., lit.* 1) *(про екзистенціалізм)* екзистенціалі-

стичний; 2) (*що стосується екзистенціаліста*) екзистенціалістський.
egzystencjalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil., lit.* екзистенціаліст.
egzystencjalizm, -mu, *m., fil., lit.* екзистенціалізм, -му.
egzystować, -tuję, -tujesz, -tował існувати, -ную, -нуєш.
eh! *wkrz. див.* **ech!**
ehe! *wkrz.* еге! еге ж!
Eire *nieodm., n.* Ейре (*невідм.*).
eis *nieodm., n., muz.* мі дієз (*невідм.*).
ej! *wkrz.* 1) (*з почуттям радості*) ой! ~, g ó r y, w y g ó r y! ой гори, ви гори! 2) (*нетерпляче*) гей! ей! ~, d a w a ć w i n a! гей (ей), давайте вина! 3) (*з попередженням*) ей! ~, b o o b e r w i e s z! ей, попаде (буде) тобі! 4) (*із здивуванням*) ой! ~, c ó ż t o z a p o t w ó r?! ой, що ж це за страхіття?! 5) (*із сумнівом*) та невже?! та невже ж?! ~, c z y t o p r a w d a?! та невже ж це правда?!
ejże?! *wkrz.* та невже ж?!
ekchymoza *ż., med.* (*ecchymosis*) екхімоз, -зу, синяк, -ка, синець, -нця.
ekierka *ż., tech. див.* **węgielnica.**
ekipa *ż., sport.* команда; ~ r e p r e z e n t a c y j n a збірна команда.
ekiwok, -ku, *m.* еківок, -ку.
eklampsja *ż., med.* (*eclampsia*) еклампсія, важкі припадки судорог у вагітних.
eklektycyzm *m. див.* **eklektyzm.**
eklektycznie еклектично.
eklektyczny еклектичний.
eklektyk, *lm.* **-cy,** *m.* еклектик.
eklektyka *ż.* еклектика.
eklektyzm, -mu, *m.* еклектизм, -му.
eklimetr, -ru, *m., geod.* еклíметр, -ра.
eklipsa *ż., astr.* затемнення.
ekliptyczny *astr.* екліптичний.
ekliptyka *ż., astr.* екліптика.
ekloga *ż., poetyc.* еклога.
ekologia *ż., biol.* екологія.
ekonom, *lm.* **-mi** *a.* **-mowie,** *m., hist.* економ; (*що наглядав за польовими роботами — ще*) лановий, -вого.
ekonomczuk, *lm.* **-ki,** *m.* син економа (ланового). *Пор.* **ekonom.**
ekonomia *ż.* економія; ~ p o l i t y c z n a політична економія (політекономія).
ekonomicznie економічно; економно. *Пор.* **ekonomiczny.**
ekonomiczny 1) економічний; *іст.* n o w a p o l i t y k a ~**na** нова економічна політика (неп, -пу); 2) (*ощадливий*) економний.
ekonomika *ż.* економіка.
ekonomista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* економіст.
ekonomistka *ż.* економістка.
ekonomizer *m., tech.* економайзер, -ра.
ekonomizm, -mu, *m., polit., hist.* економізм, -му.
ekonomizować, -zuję, -zujesz, -zował 1) заощаджувати, -джую, -джуєш, економити, -млю, -миш; 2) *перен.* скупитися, -плюся, -пишся, економничати.
ekonomka *ż., hist.* 1) економка; 2) економша, дружина економа (ланового). *Пор.* **ekonom.**
ekonomski економів, економський.
ekran, -nu, *m.* екран.
ekranizacja *ż., kin.* екранізація.
ekranizować, -zuję, -zujesz, -zował *kin.* екранізувати, -зую, -зуєш.
ekrazyt, -tu, *m., chem.* екразит, -ту.
ekscelencja *m., przedrew., dypl.* превосходительство.
ekscentryczka *ż.* ексцентрична жінка.
ekscentrycznie *mat., przen.* ексцентрично.
ekscentryczność *ż., mat., przen.* ексцентричність, -ності.
ekscentryczny *mat., przen.* ексцентричний.
ekscentryk I, *lm.* **-cy,** *m.* ексцентрична людина.
ekscentryk II, *lm.* **-ki,** *m., tech., teatr.* ексцентрик.
ekscepcja *ż.* 1) (*дія*) виключення; 2) *юр.* відвід, -воду; процесуальне заперечення.

ekscepcjonalny *książ.* виняткóвий.
ekscerpt, -tu, *m., nauk.* *див.* **wyciąg** 1.
eksces, -su, *m.* ексцéс, -су; d o p u s z c z a ć s i ę **~sów** допускáтися ексцéсів.
ekscesywny надмíрний.
ekscydencyjny *praw.* якйй (що) звільня́є з-під арéшту, від судóвого стя́гнення тóщо; *(у контексті)* про звільнення від арéшту; s k a r g a **~na** пóзов про звíльнення майнá від óпису (від арéшту).
ekscypować, -puję, -pujesz, -powal *przest.* виключáти.
ekscytacja *ż.* 1) *(дія)* збýджування; хвилювáння, зворýшування; 2) *(стан)* збýдження; схвильóваність, -ності, зворýшення. *Пор.* **ekscytować.**
ekscytator *m., el.* розря́дник.
ekscytować, -tuję, -tujesz, -towal збýджувати, -джую, -джуєш; *(викликати нервовий стан)* хвилювáти, -лю́ю, -лю́єш, зворýшувати, -шую, -шуєш.
ekshaustor *m., tech.* ексгáустер, -ра, ексгáустор, -ра.
ekshibicja *ż.* вúставлення напокáз (чогó).
ekshumacja *ż., spec.* ексгумáція.
ekshumować, -muję, -mujesz, -mował *spec.* викóпувати труп, ексгумувáти, -мýю, -мýєш.
ekskawacja *ż., tech., anat.* екскавáція.
ekskawator *m., tech., med.* екскавáтор, -ра.
eksklamacja *ż., przest.* вúгук, -ку.
ekskludować, -duję, -dujesz, -dował *przest.* виключáти.
ekskluzja *ż., przest.* вúключення.
ekskluzywność *ż.* вúключність, -ності; закрúтий харáктер (чогó). *Пор.* **ekskluzywny.**
ekskluzywizm, -mu, *m.* *див.* **ekskluzywność.**
ekskluzywny вúключний; *(про клуб, товариство тощо)* закрúтий, достýпний лишé дéяким.
ekskomunika *ż., kośc.* відлýчення від цéркви.
ekskomunikacja *ż., kośc.* *див.* **ekskomunika.**
ekskomunikować, -kuję, -kujesz, -kował *kośc.* відлучáти від цéркви.
ekskoriacja *ż., med.* екскоріáція.
ekskorporacja *ż., przest.* вúключення з суспíльства *a.* з колектúву.
ekskrecja *ż., fizjol.* екскрéція.
ekskrementy, -tów, *blp.* екскремéнти, -тів.
ekskret, -tu, *m., fizjol.* екскрéт, -ту.
ekskurs, -su, *m.* екскýрс, -су.
ekskursant, *lm.* **-nci,** *m.* екскурсáнт.
ekskursantka *ż.* екскурсáнтка.
ekskursja *ż.* екскýрсія.
ekskursyjny екскурсíйний; s t a c j a **~na** екскурсíйна бáза.
ekskuza *ż., przest.* вúбачення, вúправдання (себé).
ekslibrys, -su, *rzadziej* **-sa,** *m.* екслíбріс.
eks-minister, -tra, *lm.* **-trowie,** *m.* екс-міністр, -ра.
eksmisja *ż., praw.* (примусóве) вúселення з квартúри.
eksmisyjny *praw.* якúй (що) стосýється примусóвого вúселення.
eksmitować, -tuję, -tujesz, -towal *praw.* (примусóво) виселя́ти з квартúри.
eksozmoza *ż., biol.* *див.* **egzosmoza.**
ekspansja *ż.* експáнсія.
ekspansjonistyczny експансіонíстський.
ekspansjonizm, -mu, *m., polit.* експансіонíзм, -му.
ekspansywnie експансúвно.
ekspansywność *ż.* експансúвність, -ності.
ekspansywny експансúвний.
ekspatriacja *ż., polit.* експатріáція, вúселення з бáтьківщúни (за мéжі бáтьківщúни).
ekspatriować, -riuję, -riujesz, -riował *polit.* виселя́ти з бáтьківщúни (за мéжі бáтьківщúни); *//*~ **się** експатріювáтися, емігрувáти, -рýю, -рýєш.

ekspedient, *lm.* **-nci,** *m., handl.* 1) експедитор, -ра; 2) *(в магазині)* продавець, -вця.
ekspedientka *ż., handl.* 1) експедиторка; 2) продавщиця. *Пор.* **ekspedient.**
ekspediować, -diuję, -diujesz, -diował *handl.* експедирувати, -рую, -руєш; *(розм. — ще)* відправляти, посилати.
ekspedite *przst. див.* **ekspedyte.**
ekspedycja *ż.* експедиція; *(дія — ще)* відправка; ~ karna каральна експедиція; ~ naukowa наукова експедиція; ~ towarowa експедиція (відправка) товару.
ekspedycyjny експедиційний; *торг.* dom **~ny** експедиційна контора.
ekspedyte *przst. (про вміння чого)* чудово, прекрасно, досконало.
ekspedytor, *lm.* **-rowie,** *m.* експедитор, -ра.
ekspedytorka *ż.* експедиторка.
ekspedytura *ż.* 1) *(про установу)* експедиція; 2) *торг.* експедиційна контора.
ekspens, -su, *m., książ.* 1) витрата; 2) *бухг.* видаток, -тку.
ekspensować, -suję, -sujesz, -sował *książ.* витрачати.
ekspert, *lm.* **-rci,** *m.* експерт.
ekspertyza *ż.* експертиза; poddawać **~zie** піддавати експертизі.
eksperyment, -tu, *lm.* **-ty,** *m.* експеримент, -ту.
eksperymentacja *ż.* експериментування.
eksperymentalnie експериментально.
eksperymentalny експериментальний.
eksperymentator, *lm.* **-rowie,** *m.* експериментатор, -ра.
eksperymentować, -tuję, -tujesz, -tował експериментувати, -тую, -туєш.
ekspiracja *ż.* 1) видих, -ху; *(лінгв. — ще)* експірація; 2) *юр.* закінчення строку (дії договору).
ekspiratoryczny *lingw.* експіраторний.
eksplantacja *ż., biol., med.* експлантація.
eksplikacja *ż., książ.* експлікація, пояснення.
eksplikować, -kuję, -kujesz, -kował *książ.* пояснювати, -нюю, -нюєш; //**~ się** 1) просити вибачення (пробачення); 2) *(доводити свою правоту)* виправдуватися, -дуюся, -дуєшся.
eksploatacja *ż.* експлуатація; *(природних багатств — ще)* розробка; ~ człowieka przez człowieka експлуатація людини людиною; ~ kolejowa експлуатація залізниці; ~ złóż kruszców експлуатація (розробка) покладів руди.
eksploatacyjny експлуатаційний; ◊ oddział ~ kolei служба руху, відділ експлуатації.
eksploatator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* експлуататор, -ра.
eksploatatorski експлуататорський.
eksploatować, -tuję, -tujesz, -tował експлуатувати, -тую, -туєш; *(чужу працю — ще)* визискувати, -кую, -куєш.
eksplodować, -duję, -dujesz, -dował вибухати.
eksplodujący вибуховий.
eksplozja *ż.* вибух, -ху; *(лінгв. — ще)* експлозія.
eksplozyjność *ż.* вибуховість, -вості.
eksplozyjny вибуховий.
eksplozywny *lingw.* проривний, експлозивний.
eksponat, -tu, *m.* експонат.
eksponent I, *lm.* **-nci,** *m.* експонент.
eksponent II, *lm.* **-ty,** *m., mat. див.* **wykładnik.**
eksponować, -nuję, -nujesz, -nował 1) експонувати, -ную, -нуєш; 2) *перен.* наражати на небезпеку (кого).
eksport, -tu, *m.* експорт, -ту.
eksportacja *ż.* 1) вивіз, -возу; 2) *книж.* винос тіла небіжчика.
eksporter, *lm.* **-rzy,** *m.* експортер, -ра.

eksportować, -tuję, -tujesz, -tował 1) експортувáти, -тýю, -тýєш; 2) *книж.* винóсити тіло небіжчика.
eksportowy éкспортний; t o w a r y **~we** éкспортні товáри, -рів.
ekspozycja *ż.* експозиція; *(музейна — ще)* вúставка.
ekspozytura *ż.* 1) представнúцтво; 2) *політ.* експозитýра.
ekspres I, **-sa,** *lm.* **-si** *a.* **-sowie,** *m.* посúльний, -ного, нáрочний, -ного, посланéць, -нцá.
ekspres II, **-sa,** *lm.* **-sy,** *m.* лист нáрочним.
ekspres III, **-su,** *lm.* **-sy,** *m., kol.* експрéс.
ekspresja *ż.* експрéсія.
ekspresjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szt.* експресіонíст.
ekspresjonistyczny *szt.* експресіоністúчний.
ekspresjonizm, -mu, *m., szt.* експресіонíзм, -му.
ekspresyjny експресúвний.
ekspresywny *див.* **ekspresyjny.**
ekspropriacja *ż.* експропріáція.
ekspropriator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* експропріáтор, -ра.
ekspropriować, -riuję, -riujesz, -riował експропріювáти, -рію́ю, -рію́єш.
ekssudat, -tu, *m., med.* ексудáт, -ту.
ekstabulacja *ż., praw.* вúкреслення сплáченого бóргу з іпотéчних книг.
ekstatycznie екстатúчно.
ekstatyczny екстатúчний.
ekstatyk, *lm.* **-cy,** *m.* 1) людúна в екстáзі; 2) схúльний до екстáзу.
ekstaza *ż.* екстáз, -зу.
ekstemporale, *lp.* *nieodm., lm.* **-lia, -liów,** *n., szk.* екстемпорáле *(невідм.).*
ekstensywnie екстенсúвно.
ekstensywność *ż.* екстенсúвність, -ності.
ekstensywny екстенсúвний; **~ne** g o s p o d a r s t w o екстенсúвне господáрство.
eksterminacja *ż.* вúнищення, вúгублення.
eksterminacyjny винúщувальний.
eksterminować, -nuję, -nujesz, -nował винúщувати, -щую, -щуєш, вигýблювати, -люю, -люєш.
ekstern, *lm.* **-nowie** *a.* **-ni,** *m.* екстéрн.
eksternat, -tu, *m.* екстернáт, -ту.
eksternista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* *див.* **ekstern.**
eksterytorialność *ż., praw.* екстериторіáльність, -ності.
eksterytorialny *praw.* екстериторіáльний; ◇ k o r z y s t a ć z p r a w **~nych** корúстувáтися прáвом екстериторіáльності.
ekstra *przsł., pot.* 1) окрéмо; **~** p o l i c z y ć окрéмо полічúти; 2) над (понад) вúзначене, зверх вúзначеного, додаткóво.
ekstradować, -duję, -dujesz, -dował *polit., praw.* видавáти (злочúнця) властя́м.
ekstradycja *ż., polit., praw.* екстрадúція, вúдача (злочúнця) властя́м.
ekstrakcja *ż., med., tech.* екстрáкція.
ekstrakt, -tu, *m., chem., przen.* екстрáкт, -ту.
ekstraktor *m., tech.* екстрáктор, -ра.
ekstraordynaryjny екстраординáрний.
ekstrapociąg, -gu, *m.* спеціáльний пóїзд.
ekstraprąd, -du, *m., el.* екстрастрýм, -му.
ekstrawagancja *ż.* екстравагáнтність, -ності.
ekstrawagancki екстравагáнтний.
ekstrem, -mu, *m.* крáйність, -ності.
ekstremista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* екстремíст.
ekstremistka *ż.* екстремíстка.
ekstremistyczny екстремíстський.
ekstremizm, -mu, *m.* екстремíзм, -му.
ekstynktor *m., tech.* (в)огнегáсник, екстúнктор, -ра.

ekstyrpacja *ż., med.* екстирпа́ція.
ekstyrpacyjny *med.* екстирпаці́йний.
ekstyrpator *m., roln.* екстирпа́тор, -ра.
eksykator *m., tech.* ексика́тор, -ра.
ektoderma *ż., biol.* ектоде́рма.
ektodermalny *biol.* ектодерма́льний.
ektoparazyty, -tów, *blp., zool.* ектопарази́ти, -тів.
ektoplazma *ż., biol.* ектопла́зма.
ekumeniczny *kośc.* вселе́нський.
Ekwador, -ru, *m.* Еквадо́р, -ру.
ekwadorski еквадо́рський.
ekwator, -ra *a.* **-ru,** *m.* еква́тор, -ра.
ekwatorialny екваторіа́льний.
ekwatoriał, -łu, *m., astr.* екваторіа́л.
ekwilibrować, -ruję, -rujesz, -rował еквілібрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
ekwilibrysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* еквілібри́ст.
ekwilibrystka *ż.* еквілібри́стка.
ekwilibrystyczny еквілібристи́чний.
ekwilibrystyka *ż.* еквілібри́стика.
ekwinokcjalny *astr.* рівноде́нний.
ekwipaż, -żu, *lm.* **-że,** *m.* 1) *мор.* екіпа́ж, -жу; 2) *(повозка)* екіпа́ж, -жа; 3) *військ. див.* **ekwipunek.**
ekwipować, -puję, -pujesz, -pował екіпірува́ти, -ру́ю, -ру́єш, споря́джувати, -джую, -джуєш.
ekwipowanie *n.* екіпірува́ння, екіпіро́вка, споря́джування.
ekwipunek, -nku, *m.* екіпіро́вка, споря́дження.
ekwiwalencja *ż.* еквівале́нтність, -ності.
ekwiwalent, -tu, *m.* еквівале́нт.
elaborat, -tu, *m.* 1) письмо́ва робо́та; 2) невда́лий літерату́рний твір (*род.* тво́ру), писани́на; ◊ ~ p r o j e k t u розро́бка проє́кту.
elastycznie еласти́чно.
elastyczność *ż.* еласти́чність, -ності.
elastyczny еласти́чний.
elastyka *ż.* *(прогумована тасьма)* рези́нка.
elateryt, -tu, *m., min.* елатери́т, -ту.
Elba *ż. див.* **Łaba.**
Elbrus, -su, *m.* Ельбру́с, -су.
Eldorado *n.* Ельдора́до *(невідм.)*.
elegancieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *pot.* става́ти еле́гантним.
elegancik, *lm.* **-ki,** *m., zdr., iron.* франт, фе́ртик.
elegancja *ż.* елега́нтність, -ності.
elegancki елега́нтний; дженджу́ристий. *Пор.* **elegant.**
elegancko елега́нтно.
elegant, *lm.* **-nci,** *m.* чепуру́н, -на́, франт; дже́нджик *(розм.)*.
elegantka *ż.* чепуру́ха, франти́ха; дженджеру́ха. *Пор.* **elegant.**
elegantować się, -tuję, -tujesz, -tował *pot.* франти́ти, -нчу́, -нти́ш, франтува́ти(ся), -ту́ю(ся), -ту́єш(ся), чепури́тися, -рю́ся, -ри́шся.
elegia *ż.* еле́гія.
elegijny елегі́йний.
elekcja *ż., hist.* обира́ння (короля́).
elekcyjność *ż., hist.* ви́борність (короля́).
elekcyjny *hist.* *(про короля)* ви́борний; ◊ *іст.* s e j m ~ сейм, скли́каний для обра́ння короля́.
elekt, *lm.* **-kci,** *m., hist.* обра́нець, -нця.
elektor, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m., hist.* еле́ктор, -ра; *(титул німецьких князів, які мали право вибирати з-поміж себе імператора — ще)* курфю́рст.
elektoralny *hist.* електора́льний.
elektorat, -tu, *m., hist.* 1) вла́да і володі́ння еле́ктора (курфю́рста); 2) сан еле́ктора (курфю́рста). *Пор.* **elektor.**
elektorka *ż., hist.* дружи́на еле́ктора (курфю́рста). *Пор.* **elektor.**
elektorski *hist.* еле́кторський; курфю́рстівський. *Пор.* **elektor.**
elektorstwo *n.* 1) *зб.* еле́ктор *а.* курфю́рст з дружи́ною; 2) *див.* **elektorat.**
elektroanaliza *ż.* електроана́ліз, -зу.
elektrobodźczy *див.* **elektromotoryczny.**

elektrobus, -su, *m.* електрóбус.
elektrochemia *ż.* електрохíмія.
elektrochemiczny електрохімíчний.
elektrochemik, *lm.* **-cy,** *m.* електрохíмік.
elektrociepłownia *ż.* теплоелектроцентрáль, ТЕЦ.
elektrod, -du, *m., fiz. див.* **elektroda.**
elektroda *ż., fiz.* електрóд; ~ d o d a t n i a позитúвний електрóд; ~ u j e m n a негатúвний електрóд.
elektrododatni *fiz.* електропозитúвний.
elektrodowy *fiz.* електрóдний.
elektrodynamiczny *fiz.* електродинамíчний.
elektrodynamika *ż., fiz.* електродинáміка.
elektrodynamometr, -ru, *m., fiz.* електродинамóметр, -ра.
elektrofiltr, -ru, *m., el., rad.* електрофíльтр, -ра.
elektrofor, -ru, *m., fiz.* електрофóр, -ра.
elektrografia *ż.* електрогрáфія.
elektroindukcja *ż., fiz.* електроіндýкція.
elektrojemność *ż.* електроéмкість, -кості.
elektrokinetyka *ż., fiz. див.* **elektrodynamika.**
elektrolecznica *ż.* електролікáрня.
elektroleczniczy електролікувáльний.
elektrolit, -tu, *m., fiz.* електролíт, -ту.
elektroliza *ż., fiz.* електрóліз, -зу.
elektromachina *ż., mech.* електромашúна.
elektromagnes, -su, *fiz.* електромагнíт, -ту.
elektromagnetyczny *fiz.* електромагнíтний.
elektromagnetyzm, -mu, *m., fiz.* електромагнетúзм, -му.
elektromaszynowy *mech. див.* **elektromechaniczny.**
elektromechaniczny електромеханíчний.
elektromechanik, *lm.* **-cy,** *m.* електромехáнік.
elektromechanika *ż.* електромехáніка.
elektrometalurgia *ż.* електрометалýргія.
elektrometr, -ru, *m., fiz.* електрóметр, -ра.
elektromierz, *lm.* **-rze,** *m., fiz. див.* **elektrometr.**
elektromonter, *lm.* **-rzy,** *m.* електромонтéр, -ра.
elektromotor, -ru, *m., fiz.* електромотóр, -ра.
elektromotoryczny *fiz.* електрорушíйний.
elektron, -nu, *m.* 1) *фіз.* електрóн, -на; 2) *мет.* електрóн, -ну.
elektrooptyka *ż.* електроóптика.
elektropunktura *ż., med.* укóли гóлкою, що з'éднана з електробатарéєю.
elektrosilnik *m., mech.* електродвигýн, -нá.
elektroskop, -pu, *m., fiz.* електроскóп.
elektrospawacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* електрозвáрювач, електрозвáрник.
elektrostal *ż.* електростáль, -лі.
elektrostatyka *ż., fiz.* електростáтика.
elektrotechniczny електротехнíчний.
elektrotechnik, *lm.* **-cy,** *m.* електротéхнік.
elektrotechnika *ż.* електротéхніка.
elektroterapia *ż., med.* електротерапíя.
elektrotyp, -pu, *m., poligr.* кóпія гравюри, одéржана гальванопластúчним шляхóм.
elektrotypia *ż., poligr.* електротúпія.
elektroujemny *fiz.* електронегатúвний.
elektrowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* електрохóд.
elektrownia *ż.* електростáнція; ~ w o d n a гідроелектростáнція; ◊ ~ c i e p l n a теплоелектроцентрáль, ТЕЦ.
elektrowóz, -wozu, *m., mech.* електровóз.
elektrowzbudzający *див.* **elektromotoryczny.**

elektryczność *ż.* еле́ктрика; ~ dodatnia позити́вна еле́ктрика; ~ ujemna негати́вна еле́ктрика; ~ związana зв'язана еле́ктрика.
elektryczny електри́чний; ◊ energia **~na** електроене́ргія; instalacja **~na** електроустаткува́ння; ładunek ~ електри́чний заря́д, -ду; pojemność **~na** електро́ємкість, -кості; pompa **~na** електронасо́с; przewód (drut) ~ електропро́від, -вода; sieć **~na** електромере́жа, електросі́тка; silnik ~ електродвигу́н, -на́, електромото́р, -ра; stop ~ електроспла́в, -ву; **~ne** środki alarmowe електросигна́льне устаткува́ння.
elektryfikacja *ż.* електрифіка́ція.
elektryfikować, -kuję, -kujesz, -kował електрифікува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
elektryfikowany електрифіко́ваний.
elektryk I, *lm.* **-cy**, *m.* еле́ктрик.
elektryk II, *nieodm. przym.* *(колір)* електри́к *(невідм.)*
elektryka *ż.* *див.* **elektryczność.**
elektryzacja *ż., fiz., med.* електриза́ція.
elektryzować, -zuję, -zujesz, -zował 1) *фіз., мед.* електризува́ти, -зу́ю, -зу́єш; 2) *перен.* вража́ти, звору́шувати, -шую, -шуєш.
elektryzowanie *n., fiz., med.* *див.* **elektryzacja.**
element, -tu, *m.* 1) еле́ме́нт; 2) *тех.* дета́ль, -лі; **~ty** uboczne другоря́дні дета́лі, -лей; 3) *див.* **żywioł.**
elementarny 1) елемента́рний; 2) *див.* **żywiołowy;** ◊ szkoła **~na** початко́ва шко́ла.
elementarz, *lm.* **-rze,** *m.* буква́р, -ря́.
Eleonora Елеоно́ра.
elew, *lm.* **-wi,** *m., książ.* 1) вихова́нець, -нця; 2) *(навчального закладу)* у́чень, -чня.
elewacja *ż.* 1) *(місцевості)* підви́щення; 2) *архіт.* фаса́д буди́нку; 3) *астр.* кут стоя́ння світи́ла; 4) *арт.* **елеваці́йний кут, -та́.**
elewacyjny *art.* елеваці́йний.
elewator *m.* елева́тор, -ра; ~ zbożowy зернови́й елева́тор, зерноелева́тор.
elf, *lm.* **-fy,** *m., mit.* ельф.
Eliasz Ілля́.
eliksir, -ru, *m.* еліксир, -ру.
eliminacja *ż.* 1) еліміна́ція; 2) відбі́р уча́сників для змага́нь. *Пор.* **eliminować.**
eliminacyjny *sport.* відбірни́й; zawody **~ne** відбірні́ змага́ння, -гань.
eliminator *m., rad.* елімінáтор, -ра.
eliminować, -nuję, -nujesz, -nował 1) *наук.* елімінува́ти, -ну́ю, -ну́єш; 2) *спорт.* відбира́ти уча́сників для змага́нь.
eling, -gu, *m., mor., lot.* е́лінг, -гу.
elipsa *ż., mat. i in.* е́ліпс(ис).
elipsograf, -fu, *m., mat.* еліпсо́граф.
elipsoida *ż., mat.* еліпсо́їд.
elipsoidalny *mat.* еліпсоїда́льний.
eliptyczność *ż., mat.* еліпти́чність, -ності.
eliptyczny *mat. i in.* еліпти́чний.
elita, *blm., ż., przest.* *(цвіт товариства)* елі́та.
elitarny елі́тний, добі́рний; відбі́рний *(рідко).*
elizejski *mit.* елісе́йський.
elizja *ż., lingw.* елі́зія.
elizjum, *nieodm., n., mit.* Елі́зіум, -му.
elkaem, -mu (LKM — lekki karabin maszynowy) *m., skr., wojs.* ручни́й кулеме́т.
elki, -ków, *blp.* ху́тро з тхорі́в.
elkowy тхоря́чий, тхоре́вий.
elodea kanadyjska *ż., bot.* елоде́я.
elokucja *ż., książ.* 1) красномо́вний ви́ступ, -пу; 2) красномо́вний стиль, -лю; 3) *несхв.* рито́рика.
elokwencja *ż., książ.* елокве́нція, красномо́вство.
elokwentny *książ.* красномо́вний; проре́чистий *(зрідка).*
elongacja *ż., astr.* елонга́ція.
elukubracja *ż., iron.* безда́рна писани́на.
eluwialny *geol.* елювіа́льний.
elzewir, -ru, *m.* 1) *(іст.—про книгу)*

ельзевір, -ра; 2) *друк.* ельзевір, -ру.
Elżbieta Єлизавéта; *(розм. — ще)* Лисавéта.
emablować, -luję, -lujesz, -lował (kogo) *przest., żart.* упадáти кóло жінóк; залицятися до жінóк.
emalia *ż.* емáль, -лі.
emaliernia *ż., spec.* емалювáльний цех, -ху.
emalierski *spec.* емалювáльний.
emaliować, -liuję, -liujesz, -liował *spec.* емалювáти, -люю, -люєш.
emaliowany емальóваний.
emaliowy емáльовий, емалéвий; l a k i e r y **~we** емáльові (емалéві) лáки, -ків.
emanacja *ż., fiz. i in.* еманáція.
emanacyjny *fiz. i in.* якúй (що) стосýється еманáції.
emancypacja *ż.* емансипáція.
emancypacyjny якúй (що) стосýється емансипáції; *(у контексті)* за емансипáцію, емансипáції тóщо; r u c h **~** рух за емансипáцію; z a s a d y **~ne** прúнципи емансипáції.
emancypantka *ż.* 1) *іст.* жінка, що борóлася за емансипáцію; 2) емансипóвана жінка.
emancypator, *lm.* **-rowie,** *m.* емансипáтор, -ра.
emancypować, -puję, -pujesz, -pował емансипувáти, -пýю, -пýєш; //**~ się** емансипувáтися.
emancypowanie (się) *n.* емансипувáння.
emancypowany емансипóваний.
emanować, -nuję, -nujesz, -nował випромінювати, -нюю, -нюєш; виділяти з сéбе.
Emanuel Еманyїл.
embargo *n., praw.* ембáрго *(невідм.).*
emblemat, -tu, *m.* емблéма.
emblematyczny емблематúчний.
embolia *ż., med. (embolia)* емболія, закýпорка судúни.
embriogenia *ż., biol.* ембріогенéз, -зу.
embriolog, *lm.* **-gowie,** *m., biol.* ембріóлог.
embriologia *ż., biol.* ембріолóгія.
embriologiczny *biol.* ембріологíчний.
embrion, -nu, *m., biol., przen.* ембріóн.
embrionalny ембріонáльний.
emeryt, *lm.* **-ci,** *m.* пенсіонéр, -ра.
emerytalny пенсíонний; **~na** k o m i s j a пенсíонна комісія; ◊ p e n s j a **~na** пéнсія.
emerytka *ż.* пенсіонéрка.
emerytować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) перевóдити на пéнсію (когó).
emerytowany перевéдений на пéнсію.
emerytura *ż.* пéнсія.
emetyk, -ku, *m., farm.* еметúн, -ну.
emfatycznie *poetyc., lingw.* емфатúчно.
emfatyczny *poetyc., lingw.* емфатúчний.
emfaza *ż., poetyc., lingw.* емфáза.
emfizema *ż., med. (emphysema)* емфізéма.
emigracja *ż.* еміграція.
emigracyjny еміграцíйний.
emigrant, *lm.* **-nci,** *m.* емігрáнт.
emigrantka *ż.* емігрáнтка.
emigrować, -ruję, -rujesz, -rował емігрувáти, -рýю, -рýєш.
Emil Еміль; Омелян *(укр.).*
Emilia Емілія.
eminencja *ż., kośc. (титул кардиналів)* емінéнція, високопреосвящéнство.
emir, *lm.* **-rowie,** *m.* емір, -ра.
emirat, -tu, *m.* емірáт, -ту, емірство.
emisariusz, *lm.* **-sze,** *m., polit., dypl.* емісáр, -ра.
emisariuszka *ż., polit., dypl. (про жінку)* емісáр, -ра.
emisja *ż.* 1) *фін.* вúпуск, -ку, емісія; **~** p o ż y c z k i вúпуск (емісія) пóзики; 2) *фіз.* випромінювання; ◊ *муз.* **~** g ł o s u подáча (подавáння) гóлосу.
emisyjny 1) емісíйний; b a n k **~ny** емісíйний банк, -ку; 2) якúй (що) стосýється випромінювання. *Пор.* **emisja.**
emitent, *lm.* **-nci,** *m., fin.* емітéнт.
emitować, -tuję, -tujesz, -tował *fin.*

емітува́ти, -ту́ю, -ту́єш, пуска́ти в о́біг, випуска́ти.
emocja *ż., psych.* емо́ція.
emocjonalnie емоціона́льно, емоці́йно.
emocjonalny емоціона́льний, емоці́йний.
emocjonować, -nuję, -nujesz, -nował звору́шувати, -шую, -шуєш, хвилюва́ти, -лю́ю, -лю́єш, схвильо́вувати, -вую, -вуєш; //~ **się** звору́шуватися, хвилюва́тися, схвильо́вуватися.
emocyjny *див.* **emocjonalny.**
empirejski *mit., przen.* ра́йський, неземни́й.
empireum, *lp. nieodm., lm.* **-rea, -reów,** *n., mit., przen.* емпіре́й; *(частіше в мн.)* емпіре́ї, -ре́їв.
empiria *ż., fil.* емпі́рія.
empiriokrytycyzm, -mu, *m., fil.* емпіріокритици́зм, -му.
empiriokrytyk, *lm.* **-cy,** *m., fil.* емпіріокри́тик.
empirycznie емпіри́чно.
empiryczny емпіри́чний.
empiryk, *lm.* **-cy,** *m., fil. i in.* емпі́рик.
empiryzm, -mu, *m., fil.* емпіри́зм, -му.
emporia *ż. див.* **emporium.**
emporium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n., handl.* головни́й перевантáжувальний (перевантáжний) склад това́рів, перева́лка това́рів.
emu *nieodm., m., orn.* е́му *(невідм).*
emulacja *ż., książ.* змага́ння; супе́рництво. *Пор.* **emulować.**
emulować, -luję, -lujesz, -lował *książ.* змага́тися; *(старатися перевершити кого)* супе́рничати.
emulsja *ż., chem.* ему́льсія.
emulsjować, -juję, -jujesz, -jował *chem.* емульсува́ти, -су́ю, -су́єш.
emulsyjny *chem.* емульсі́йний.
emulsyna *ż., chem.* емульси́н, -ну.
enchorialny: ~**ne** p i s m o *filol.* демоти́чне письмо́.
encyklika *ż., kośc.* енци́кліка.
encyklopedia *ż.* енциклопе́дія.
encyklopedycznie енциклопеди́чно.
encyklopedyczność *ż.* енциклопеди́зм, -му.
encyklopedyczny енциклопеди́чний.
encyklopedysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* енциклопеди́ст.
endecja *ż., polit.* реакці́йна політи́чна па́ртія націона́л-демокра́тів у па́нській По́льщі.
endemia *ż., med (morbus endemius)* ендемі́я, місце́ва хворо́ба.
endemiczny *med., biol.* ендемі́чний, місце́вий.
endogamia *ż., etnol.* ендога́мія.
endogamiczny *etnol.* ендога́мний.
endogeniczny *nauk.* ендоге́нний.
endokrynologia *ż., fizjol.* ендокриноло́гія.
endokrynologiczny *fizjol.* ендокринологі́чний.
endolimfa *ż., med. (endolympha)* ендолі́мфа.
endoskop, -pu, *m., med.* ендоско́п.
endosmometr, -ru, *m., fiz.* ендосмо́метр, -ра.
endosmotyczny *biol.* ендосмоти́чний.
endosmoza *ż., biol.* ендо́смос, -су.
endosperma *ż., bot.* ендоспе́рм.
endospora *ż., biol.* ендоспо́ри, -рів *(лише в мн.).*
endotermiczny *chem.* ендотермі́чний, тепловбира́ючий.
endywia *ż., bot. (cichorium endivia)* цико́рій спра́вжній, енди́вій.
enema *ż., med.* промивне́, -но́го, клісти́р, -ра, клі́зма.
energetyczny *fiz.* енергети́чний.
energetyka *ż., fiz.* енерге́тика.
energetyzm, -mu, *m., fil.* енергети́зм, -му.
energia *ż.* ене́ргія; ~ a t o m o w a а́томна ене́ргія; ~ c i e p l n a теплова́ ене́ргія; ~ p r o m i e n i s t a промени́ста (променя́ста) ене́ргія; *військ.* ~ w y b u c h o w a потенціа́льна ене́ргія ви́буху; z a s a d a z a c h o w a n i a ~**gii** зако́н збере́ження ене́ргії; *перен.* ~ ż y c i o w a життьова́ (життє́ва) ене́ргія.
energicznie енергі́йно.
energiczny енергі́йний.
enerwacja *ż., med.* енерва́ція, нерво́ва розсла́бленість, -ності.
en face *przsł.* анфа́с.

engimetr, -ru, *m., spec. див.* **dalekomierz.**
engrosista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., handl. див.* **hurtownik.**
enharmoniczny *muz.* енгармоні́чний, енгармоні́йний.
enkaustyka *ż., szt.* енка́устика, живо́пис восковими фа́рбами.
enklityczny *lingw.* енклітичний.
enklityka *ż., lingw.* енклітика.
enkrynit, -tu *(częściej w lm.)* **-ty, -tów,** *geol.* енкриніт, -ту.
enkrynitowy *geol.* енкрині́товий.
entanta *ż. див.* **ententa.**
ententa *ż.* політи́чний сою́з, -зу.
Ententa *ż., hist.* Анта́нта; M a ł a ~ Мала́ Анта́нта.
enterotomia *ż., med. (enterotomia)* ентеротомі́я.
entoderma *ż., biol.* ентобла́ст, ентоде́рма.
entomolog, *lm.* **-gowie,** *m.* ентомо́лог.
entomologia *ż.* ентомоло́гія.
entomologiczny ентомологі́чний.
entoparazyty, -tów, *blp., med., zool.* ентопарази́ти, -тів.
entropia *ż., fiz.* ентропі́я.
entuzjasta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* ентузіа́ст.
entuzjastka *ż.* ентузіа́стка.
entuzjastycznie з ентузіа́змом, з підне́сенням, підне́сено, захо́плено.
entuzjastyczny спо́внений ентузіа́зму, підне́сений, захо́плений.
entuzjazm, -mu, *m.* ентузіа́зм, -му; p o r w a n y (u n i e s i o n y) **~mem** охо́плений ентузіа́змом.
entuzjazmować, -muję, -mujesz, -mował виклика́ти ентузіа́зм; //**~ się** (czym) захо́плюватися, -лююся, -люєшся (чим).
enumeracja *ż., książ.* пере́лік, -ку, переліче́ння, перерахува́ння; *недокон.* перелі́чування, перерахо́вування.
enuncjacja *ż.* 1) ви́словлення ду́мки (по́гляду); 2) *політ.* офіці́альна зая́ва.
enzootia *ż., wet.* ензоо́тія.
enzyma *ż., chem., biol.* ензи́м, -му.
eocen, -nu, *m., geol.* еоце́н, -ну.
eoceniczny *geol. див.* **eoceński.**
eoceński *geol.* еоце́новий.
eolski: h a r f a **~ka** *mit., muz.* ео́лова а́рфа.
eozyna *ż., chem.* еози́н, -ну.
epakta *ż., astr.* епа́кта.
eparchia *ż.* 1) *церк.* єпа́рхія; 2) *іст.* гре́цька *а.* ри́мська провінція.
epentetyczny *lingw.* епентети́чний.
epenteza *ż., lingw.* епенте́за.
epicentrum, *lp. nieodm., lm.* **-ra, -rów,** *n., geol.* епіце́нтр, -ра.
epicki *див.* **epiczny.**
epicykl, -lu, *lm.* **-le,** *m., mat., astr.* епіци́кл, -лу.
epicykloida *ż., mat.* епіциклоі́да.
epiczny епі́чний.
epidemia *ż., med., przen.* епіде́мія, по́шесть, -ті.
epidemiczny *med., przen.* епідемі́чний, по́шесний.
epidemiologia *ż., med.* епідеміоло́гія.
epiderma *ż., anat., bot.* епіде́рма, епіде́рміс, -су.
epidermiczny *anat., bot.* епідермі́чний.
epidermoidalny *anat.* 1) поді́бний до епіде́рми; 2) *див.* **epidermiczny.**
epiglotis *nieodm., ż., anat., lingw.* надгорта́нник, надгорта́нний хрящ, -ща́.
epigon, *lm.* **-ni,** *m.* епіго́н.
epigraf, -fu, *m.* епі́граф.
epigrafika *ż., filol., archeol.* епігра́фіка.
epigram, -mu, *m. див.* **epigramat.**
epigramat, -tu, *m., lit.* епігра́ма.
epigramatyczny *lit., przen.* епіграмати́чний.
epigramatyk, *lm.* **-cy,** *m., lit.* епіграмати́ст.
epigramatysta, -ty, *lm.* **-ści,** *див.* **epigramatyk.**
epik, *lm.* **-cy,** *m., lit.* е́пік.
epika *ż., lit.* е́піка.
epikryza *ż., med.* епікри́з, -зу.
epikureizm, -mu, *m., fil., przen.* епікуреї́зм, -му.
epikurejczyk, *lm.* **-cy,** *m., fil., przen.* епікуре́єць, -ре́йця.

epikurejski *fil., przen.* епікурéйський.
epilacja *ż., med. i in.* епіляція, вйведення (вйдалення) волóсся.
epilepsja *ż., med.* епілéпсія, падýча, -чої.
epileptyczka *ż., med.* епілептйчка.
epileptyczny *med.* епілептйчний.
epileptyk, *lm.* **-cy,** *m., med.* епілéптик.
epilog, -gu, *m.* епілóг.
episkopat, -tu, *m., kośc.* єпіскопство.
epistolarny *lit.* епістолярний.
epistoła *ż., lit., przest.* епістола, послáння.
epitafium, *lp. nieodm., lm.* **-fia, -fiów,** *n.* епітáфія.
epitalamium, *lp. nieodm., lm.* **-mia, -miów,** *n., lit., hist.* епіталáма.
epitet, -tu, *m., poetyc., przen.* епітет.
epizod, -du, *m.* епізóд, -ду.
epizodycznie епізодйчно.
epizodyczność *ż.* епізодйчність, -ності.
epizodyczny епізодйчний.
epizodzik *m., zdr., żart., iron.* епізóд, -ду.
epizootia *ż., wet.* епізоóтія, пóшесть (на худóбу).
epizootyczny *wet.* епізоотйчний.
epizować, -zuję, -zujesz, -zował *lit.* надавáти епічного харáктеру.
epoda *ż., poetyc.* епóд.
epoka *ż.* епóха; *(геол. — ще)* добá; s t a n o w i ć ~kę становйти (являти собóю) епóху.
epokowy епохáльний.
epolet, -tu, *m., przest.* еполéт.
epopeiczny *przen.* піднéсений, висóкий.
epopeja *ż., lit., przen.* епопéя.
epos, -su, *m., lit.* éпос, -су.
epruwetka *ż. див.* **probówka.**
era *ż.* éра.
erb, -bu, *m., chem.* éрбій, -бію.
ereb, -bu, *m., mit.* ерéб, -бу.
erekcja *ż.* 1) спорýдження; ~ g m a c h u спорýдження будинку; заснувáння, заклáдення; *пор.* **erygować;** 2) *фізіол.* ерéкція.
erekcyjny якйй (що) стосýється заснувáння (заклáдення); *(у контексті)* про заснувáння, про заклáдення тóщо; a k t ~ докумéнт про заснувáння (про заклáдення) чогó.
erem, -mu, *m., kośc. i in.* пýстинь, -ні, пустйня.
eremita, -ty, *lm.* **-ci,** *m. kośc. i in.* пустéльник, пустйнник, відлюдник, анахорéт.
eretyczny *med.* еретйчний, бóлісно дразлйвий.
eretyzm, -mu, *m., med.* еретйзм, -му, бóлісна дразлйвість, -вості.
erg *m., fiz.* ерг.
erga *ż., fiz. див.* **erg.**
ergograf, -fu, *m., spec.* ергóграф, -фу.
ergotyna *ż., farm.* ерготйн, -ну.
erkaem, -mu (RKM — ręczny karabin maszynowy) *m., skr., wojs.* автомáт.
erkaemista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., wojs.* автомáтник, автомáтчик.
Ermitaż, -żu, *m.* Ермітáж, -жу.
Eros *m., mit.* Ерóс, Ерóт.
eros, -sa, *rzadziej* **-su,** *m., przen.* éрос.
erotoman, *lm.* **-ni,** *m., med.* еротомáн.
erotomania *ż., med.* еротомáнія.
erotomanka *ż., med.* еротомáнка.
erotycznie еротйчно.
erotyczny еротйчний.
erotyk *m., poetyc.* ерóтика.
erotyzm, -mu, *m.* еротйзм, -му.
erozja *ż., geol., med.* ерóзія.
erozyjny *geol., med.* ерозйвний.
errata *ż., druk.* 1) спйсок друкáрських пóмилóк; 2) друкáрські пóмилкй *(род.* пóмилóк).
erratyczny *geol.* ератйчний.
erudycja *ż.* ерудйція.
erudycyjnie з велйкою ерудйцією.
erudycyjny пóвний ерудйції, ерудйрований.
erudyt, *lm.* **-ci,** *m. див.* **erudyta.**
erudyta, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* ерудйт.
erudytka *ż.* ерудйтка.
erupcja *ż., geol.* вйбух, -ху.
erygować, -guję, -gujesz, -gował *niedok. i dok., książ.* споруджáти, спорýджувати, -джую, -джуєш,

спорýдити, -рýджý, -рýдиш; *(установу)* заснóвувати, -вую, -вуєш, заснувáти, -нýю, -нуéш, закладáти, заклáсти, -кладý, -кладéш.
erynie, -nii, *blp., ż., mit., przen.* ери́нії, -ній.
erystyka *ż., spec.* ери́стика.
Erywań *m.* Єревáн.
erywański єревáнський.
er-zac, -cu, *lm.* **-ce,** *m., pot.* замíнник, ерзáц, -цу.
es *nieodm., n., muz.* мі бемóль.
esauł, *lm.* **-łowie,** *m., hist.* осавýл.
eschatologia *ż., rel.* есхатолóгія.
esdeczka *ż., polit.* есдéчка (соціáлдемокрáтка).
esdek, *lm.* **-cy,** *m., polit.* есдéк (соціáл-демокрáт).
eseista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., lit.* есеїст, нарисóвець, -вця.
eseistka *ż., lit.* есеїстка.
eseistyczny *lit., nauk.* нарисóвий, етю́дний.
esej, -ju, *lm.* **-je,** *m., lit., nauk.* нáрис, -су, нáчерк, -ку, етю́д.
esencja *ż.* есéнція.
esencjonalnie 1) змістóвно; 2) сти́сло. *Пор.* **esencjonalny** 3, 4.
esencjonalny 1) пожи́вний; p o k a r m ~ пожи́вна їжа; 2) *перен.* істóтний; *(що стосується суті — ще)* суттéвий, посýтній; 3) *(багатий змістом)* змістóвний; m o w a ~**na** змістóвна промóва; 4) *(про стиль)* сти́слий.
eser, *lm.* **-rzy,** *m., polit.* есéр, -ра (соціалíст-революціонéр).
eserka *ż., polit.* есéрка (соціалíстка-революціонéрка).
eserowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m. див.* **eser.**
eserowski *polit.* есéрівський.
esesowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., pogardl.* есéсівець, -вця.
esesowski *pogardl.* есéсівський.
eskadra *ż., wojs.* 1) *мор.* ескáдра; 2) *ав.* ескадри́лья; ~ b o m b o w c ó w ескадри́лья бомбардувáльників; ~ l o t n i c z a повітря́на ескадри́лья; ~ m y ś l i w s k a ескадри́лья вини́щувачів; ~ n i s z c z y c i e l s k a бомбардувáльна ескадри́лья.
eskadrowy *mor.* ескáдрений.
eskalada *ż., wojs. hist.* ескалáда.
eskalator *m.* ескалáтор, -ра.
eskapada *ż., żart.* весéла пóдорож *a.* прогýлянка з пригóдами.
Eskimos, *lm.* **-si,** *m.* ескімóс.
Eskimoska *ż.* ескімóска.
eskimoski ескімóський.
eskont, -tu, *m., fin.* дискóнт, -ту.
eskonto *n., fin. див.* **eskont.**
eskontować, -tuję, -tujesz, -tował *fin.* дисконтувáти, -тýю, -тýєш.
eskorta *ż., mor., wojs.* ескóрт, -ту.
eskortować, -tuję, -tujesz, -tował, *mor., wojs.* ескортувáти, -тýю, -тýєш.
eskortowanie *n., mor., wojs.* ескортувáння.
eskortowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor., wojs.* сторожовé (вартовé) суднó; конвóйне суднó.
eskulap, *lm.* **-powie,** *m., żart.* ескулáп.
esowaty *(зігнутий у формі літери S)* гачкувáтий.
esownica *ż., archit. див.* **esownik.**
esownik *m., archit. (прикраса у формі літери S)* зáвиток *(род.* завиткá), завитýшка.
esówka *ż., bud.* фламáндська черепи́ця.
espada, -dy, *lm.* **-dowie,** *m., spec.* еспáда, матадóр, -ра.
espadrylle, -li, *blp.* полотня́ні черéвики на плéтеній підóшві.
espanioleta *ż., bud.* шпінгалéт.
esparceta *ż., bot.* еспарцéт, -ту.
esperancki есперáнтський.
esperanto *n.* есперáнто *(невідм.).*
esperantysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* есперанти́ст.
esperantystka *ż.* есперанти́стка.
esplanada *ż., wojs i in.* еспланáда.
essay *m., lit., nauk. див.* **esej.**
essayista *m., lit. див.* **eseista.**
estakada *ż.* естакáда.
estampa *ż., szt.* естáмп.
ester, -ru, *m., chem.* естéр, -ру.
esteta, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* естéт.
estetka *ż.* естéтка.
estetycznie естети́чно.

estetyczny естетичний.
estetyk, *lm.* **-cy**, *m.* естетик.
estetyka *ż.* естетика.
estetyzm, **-mu**, *m.* естетизм, -му.
estetyzować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** *iron.* естéтствувати, -вую, -вуєш.
estetyzujący *iron.* естéтствуючий.
estezjometr, **-ru**, *m.*, *psych.* естезіóметр, -ра.
Estonia *ż.* Естóнія.
Estonka *ż.* естóнка.
Estończyk, *lm.* **-cy**, *m.* естóнець, -нця.
Estońska Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Естóнська Радянська Соціалістична Респýбліка.
estoński естóнський.
estr, **-ru**, *m.*, *chem.* *див.* **ester.**
estrada *ż.*, *teatr.* естрáда.
estradowy естрáдний; z e s p ó ł ~ естрáдна бригáда.
estragon, **-nu**, *m.*, *bot.* *(artemisia dracunculus)* полин астрагóн.
estyma *ż.*, *przest.* повáга, пошáна, шáна.
estymator, *lm.* **-rowie**, *przest.* шанóвник, шанувáльник.
estymować, **-muję**, **-mujesz**, **-mował** *przest.* поважáти, шанувáти, -нýю, -нýєш.
esy, **-sów**, *blp.* óтвори (прорíзи) в скрипці у фóрмі літери S.
esy-floresy, **-sów**, *blp.* *(прикраси у формі літери S)* зáвиткú (*род.* зáвитóк), завитýшки, -шок.
eszelon, **-nu**, *m.*, *wojs.* ешелóн, -ну.
eszelonować, **-nuję**, **-nujesz**, **-nował** *wojs.* ешелонувáти, -нýю, -нýєш; //~ się ешелонувáтися.
eszelonowanie (się) *n.*, *wojs.* ешелонувáння.
et! *wkrz.* ет!
etalon, **-nu**, *m.*, *fiz. i in.* еталóн.
etamina *ż.*, *tkac.* етамíн, -ну.
etaminowy *tkac.* етамíновий.
etan, **-nu**, *m.*, *chem.* етáн, -ну.
etap, **-pu**, *m.* етáп, -пу; o d e s ł a ć k o g o ~**pem** відпрáвити когó етáпом (по етáпу).
etapowy етáпний.
etat, **-tu**, *m.* 1) штат, -ту; ~ p o k o j o w y штат мирного чáсу; ~ w o j e n n y штат воєнного чáсу; 2) штáтна посáда, штáт; b y ć n a ~**cie** мáти штáтну посáду, бýти штáтним працівникóм; d o s t a ć s i ę n a ~ бýти зарахóваним в штат; s p a ś ć z ~**tu** втрáтити штáтну посáду; z r e d u k o w a ć ~**ty** скоротити штáти; 3) видаткóвий кошторис, -су.
etatowy 1) штáтний; 2) коштóрисний. *Пор.* **etat.**
etatyzacja *ż.* перевéдення когó на штáтну посáду.
etatyzm, **-mu**, *m.*, *ek.* 1) *(в капіталістичних країнах)* систéма держáвного управлíння господáрськими і промислóвими підприємствами; 2) стáвлення інтерéсів держáви над усé.
etażerka *ż.* етажéрка.
etc. (et cetera) *skr.* тóщо, і таке інше, та інше.
eter, **-ru**, *m.* ефíр, -ру; ~ e t y l o w y етиловий ефíр; ~ m e t y l o w y метиловий ефíр; ◊ ~ n a f t o w y газолíн, -ну.
eternit, **-tu**, *m.*, *bud.* етернíт, -ту.
eteromania *ż.*, *med.* ефіромáнія.
eterowy *chem.* ефíрний.
eterycznie ефíрно.
eteryczność *ż.* ефíрність, -ності.
eteryczny ефíрний.
eteryfikacja *ż.*, *chem.* етерифікáція, твóрення ефíру.
eteryzacja *ż.*, *med.* етеризáція, етеризувáння.
eteryzować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** *med.* етеризувáти, -зýю, -зýєш.
etiologia *ż.*, *med.* етіолóгія.
etiologiczny *med.* етіологíчний.
Etiop, *lm.* **-pi**, *m.* ефіóп.
Etiopia *ż.* Ефіóпія.
Etiopka *ż.* ефіóпка.
etiopski ефіóпський.
etiuda *ż.* етюд.
Etna *ż.* Éтна.
etniczny *nauk.* етнíчний.
etnofagia *ż.* *див.* **antropofagia.**
etnofobia *ż.* *див.* **ksenofobia.**
etnogonia *ż.* етногенéз, -зу.
etnograf, *lm.* **-fowie**, *m.* етнóграф.
etnografia *ż.* етногрáфія.
etnograficzny етнографíчний.

etnolog, *lm.* **-gowie** *a.* **-dzy,** *m.* етнóлог.
etnologia *ż.* етнолóгія.
etnologiczny етнологíчний.
etola *ż.* дóвгий і ширóкий хутряни́й кóмір, -ра.
Etruria *ż., hist.* Етрýрія.
etui *nieodm., n.* футля́р, -ра.
etycznie ети́чно.
etyczność *ż.* ети́чність, -ності.
etyczny ети́чний.
etyka *ż.* éтика.
etykieta *ż.* 1) етикéт, -ту; s t o s o w a ć s i ę d o **~ty** додéржуватися етикéту; u c h y b i ć p r z e c i w k o **~cie** порýшити прáвила етикéту; 2) етикéтка, ярличóк, -чкá.
etykietalnie згíдно з прáвилами етикéту, церемоніáльно.
etykietalny згíдний з прáвилами етикéту, церемоніáльний.
etykietka *ż.* етикéтка, ярличóк, -чкá.
etykietować, -tuję, -tujesz, -tował *spec.* наклéювати етикéтки (ярлички́).
etykietowanie *n., spec.* етикетáж, -жу.
etyl, -lu, *m., chem.* ети́л, -лу.
etylen, -nu, *m., chem.* етилéн, -ну.
etylowy *chem.* ети́ловий.
etymolog, *lm.* **-gowie,** *m., lingw.* етимóлог.
etymologia *ż., lingw.* етимолóгія.
etymologicznie *lingw.* етимологíчно.
etymologiczny *lingw.* етимологíчний.
etymologista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., lingw.* *див.* **etymolog.**
etymologizować, -zuję, -zujesz, -zował *lingw.* етимологізувáти, -зýю, -зýєш.
eucharystia *ż., rel.* євхари́стія.
eudemonistyczny *fil.* евдемоністи́чний.
eudemonizm, -mu, *m., fil.* евдемонíзм, -му.
eudiometr, -ru, *m., fiz.* евдіóметр, -ра.
eufemiczny *lingw.* евфемісти́чний.
eufemistycznie *lingw.* евфемісти́чно.
eufemistyczny *див.* **eufemiczny.**
eufemizm, -mu, *m., lingw.* евфемíзм, -му.
eufonia *ż.* евфонíя.
eufonicznie евфонíчно.
eufoniczny евфонíчний.
euforbia *ż., bot. (euphorbia)* молочáй, -чаю́.
euforia *ż., med.* евфорíя.
eugenetyka *ż., biol. див.* **eugenika.**
Eugenia Євгéнія; *(укр. розм.—ще)* Ївга.
eugeniczny *biol.* євгенíчний.
eugenika *ż., biol.* євгéніка.
Eugeniusz Євгéн.
euhemeryzm, -mu, *m., fil.* евгемери́зм, -му.
eukaliptus *m., bot.* евкалíпт.
eukaliptusowy *bot.* евкалíптовий.
eunuch, *lm.* **-chowie,** *m.* éвнух.
eureka! *wkrz.* éврика.
Europa *ż.* Єврóпа.
europeizm, -mu, *m. див.* **europejskość.**
europeizować, -zuję, -zujesz, -zował європеїзувáти, -зýю, -зýєш; *//*~ **się** європеїзувáтися.
Europejczyk, *lm.* **-cy,** *m.* європéєць, -пéйця.
Europejka *ż.* європéйка.
europejski європéйський.
europejskość *ż.* 1) європéйська цивілізáція; 2) європéйський харáктер чогó.
eurytmia *ż., muz. i in.* евритмíя.
Eustachiusz Євстáхій; *(укр. — ще)* Остáп.
Ewa *ż.* Єва.
ewakuacja *ż.* евакуáція.
ewakuacyjny евакуацíйний.
ewakuować, -kuuję, -kuujesz, -kuował евакуювáти, -кую́ю, -кую́єш.
ewakuowanie *n.* евакуювáння.
ewakuowany евакуйóваний.
ewaluacja *ż., spec.* евальвáція, оцíнка.
ewaluować, -luuję, -luujesz, -luował *spec.* оцíнювати, -нюю, -нюєш.
ewangelia *ż.* євáнгеліє.
ewangelicki *rel.* євангелíчний.
ewangeliczka *ż., rel.* євангелíчка.
ewangeliczny *rel.* євáнгельський.
ewangelik, *lm.* **-cy,** *m., rel.* євангéлік.
ewangelista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., rel.* євангелíст.

ewaporacja *ż., chem.* евапора́ція, випа́рювання.
ewaporymetr, -ru, *m., chem.* евапоро́метр, -ра, евапора́тор.
ewazja *ż., przest.* уте́ча.
ewekcja *ż., astr.* еве́кція.
ewentualnie евентуа́льно, можли́во.
ewentualność *ż.* евентуа́льність, -ності, можли́вість, -вості.
ewentualny евентуа́льний, можли́вий.
ewidencja *ż.* о́блік, -ку; ~ g o s p o d a r s t w a n a r o d o w e g o народногосподáрський о́блік; p r o w a d z i ć (z a p r o w a d z i ć) ~ję провáдити (запровáдити) о́блік; u j ą ć w ~ję охопи́ти о́бліком.
ewidencyjny облíко́вий; d a n e ~**ne** облíко́ві да́ні, -них.
ewidentny *książ.* очеви́дний.
ewikcja *ż., praw.* пору́ка, запору́ка, гара́нтія.
ewikcjonować, -nuję, -nujesz, -nował (co) *praw.* ручи́тися, -чу́ся, -чишся, руча́тися (за що), гарантува́ти, -ту́ю, -ту́єш (що).
ewikcyjny *praw.* 1) *(що стосується гарантії)* гарантíйний; 2) *(забезпечений гарантією)* гаранто́ваний.
ewiktor, *lm.* **-rowie,** *m., praw.* пору́чник, поручи́тель, гара́нт.
ewokacja *ż., praw. hist.* ви́клик до су́ду.
ewolucja *ż.* еволю́ція; *(військ. — ще)* мане́ври, -рів, маневрува́ння; *мор.* ~je m o r s k i e мане́ври військо́во-морсько́го фло́ту; ◊ *ав.* ~je l o t n i c z e фігу́ри ви́щого пілота́жу.
ewolucjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* еволюціоні́ст.
ewolucjonistka *ż.* еволюціоні́стка.
ewolucjonistyczny еволюціоністи́чний.
ewolucjonizm, -mu, *m.* еволюціоні́зм, -му.
ewolucyjny еволюці́йний.
ewoluta *ż., mat.* еволю́та.
ewolwenta *ż., mat.* евольве́нта.
exequator *nieodm., m., dyplom.* екзеквату́ра.
ex offo *przsł.* офіціа́льно.
expose *nieodm., n., spec.* експозе́ *(невідм.).*
ezopowy: j ę z y k ~ езо́півська мо́ва.
ezoteryczny *spec.* езотери́чний.
eżektor *m., tech.* ежéктор, -ра.

F

f *muz.* фа.
Fabian Фабіа́н.
Fabiusz Фа́бій.
Fabrycjusz Фабри́[і]цій.
fabryczka *ż., zdr.* невели́чка фа́брика.
fabrycznie фабри́чним спо́собом.
fabryczno-zakładowy фабри́чно-заводськи́й.
fabryczny 1) фабри́чний; p r z e m y s ł ~**ny** фабри́чна промисло́вість, -вості; s y r e n a ~**na** фабри́чний гудо́к, -дка́; ~**na** m a r k a фабри́чна ма́рка; 2) заводськи́й; k o m i t e t ~ заводськи́й комíте́т, -ту; 3) *перен.* промисло́вий, фабри́чний; m i a s t o ~**ne** промисло́ве (фабри́чне) мíсто; o ś r o d e k ~ промисло́вий (фабри́чний) центр, -ра. *Пор.* **fabryka.**
fabryka *ż.* 1) фа́брика; ~ w y r o b ó w c u k i e r n i c z y c h конди́терська фа́брика, кондфа́брика; 2) *(велика)* заво́д, -ду; ~ p r z y r z ą d ó w e l e k t r y c z n y c h заво́д електроапарату́ри; ~ m a s z y n r o l n i c z y c h заво́д сíльськогоспода́рських маши́н; ~ s a m o c h o d ó w автомобíльний заво́д, автозаво́д; ~ s u k n a суко́нний заво́д.
fabrykacja *ż.* фабрика́ція, виробни́цтво, виготовля́ння, виро́блю-

вання, виробляння; підробка, підробляння, підроблювання. *Пор.* **fabrykować.**
fabrykancki фабрикантський.
fabrykant, *lm.* **-nci,** *m.* фабрикант; заводчик. *Пор.* **fabryka.**
fabrykantka *ż.* фабрикантка; заводчиця. *Пор.* **fabryka.**
fabrykat, -tu, *m.* фабрикат, -ту.
fabrykator, *lm.* **-rzy,** *m., iron.* підроблювач.
fabrykować, -kuję, -kujesz, -kował фабрикувати, -кую, -куєш; *(прям.— ще)* виготовляти, виготовлювати, -люю, -люєш, виробляти; *(перен. несхв. — ще)* підробляти, підроблювати, -люю, -люєш; ~ dokumenty фабрикувати (підробляти, підроблювати) документи; *перен.* ~ nowiny фабрикувати чутки (поголоски).
fabrykowanie *n.* фабрикування; виробляння, виготовляння, виготовлювання; підробляння, підроблювання, підробка. *Пор.* **fabrykować.**
fabularny фабулярний; ◊ film ~ художній фільм, -му.
fabulista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) байкар, -ря; 2) *перен.* плетун, -на.
fabulistyka *ż.* байкарство.
fabuła *ż.* 1) *літ.* фабула, сюжет, -ту; 2) *перен.* плітка, пльотка, сплітка, спльотка.
facecja *ż., lit., hist.* фацеція.
facecjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) розповідач фацецій; 2) *перен.* жартівник, -ка; жартун, -на *(рідше).*
facecjonistyczny *lit.* в жанрі фацеції.
facet, *lm.* **-ci,** *m., pot.* 1) піжон, франт; 2) *(несхв. — про незнайомого)* індивідуум, індивід, тип, суб'єкт.
facetować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *(про ювелірську роботу)* гранувати, -ную, -нуєш, гранити; 2) *розм.* франтити, -нчу, -нтиш, франтувати, -тую, -туєш.
fach, -chu, *m.* спеціальність, -ності, фах, -ху; **mieć ~ w ręku** мати якусь спеціальність (якийсь фах).
fachowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* спеціаліст, фахівець, -вця.
fachowo по-фаховому, як професіонал (фахівець), із знанням справи; ◊ ~ wykształcony з професіональною (фаховою) освітою.
fachowość *ż.* професіональна (фахова) підготовка.
fachowy 1) професіональний, фаховий; wykształcenie ~we професіональна (фахова) освіта; 2) *(досвідчений)* кваліфікований; robotnik ~ кваліфікований робітник, -ка, спеціаліст, фахівець, -вця.
facjata *ż.* 1) *архіт.* фасадна мансардна стіна; 2) *(жиле приміщення)* мансарда; 3) *перен. жарт.* фізіономія.
facjatka *ż., zdr. див.* **facjata.**
facsimile *nieodm., n. див.* **faksymile.**
faeton, -nu, *m.* фаетон.
faetonik, *m., zdr.* невеличкий фаетон, фаетончик.
fafulski, -kiego, *lm.* **-scy,** *m., pot. див.* **fafuła.**
fafuła, -ły, *lm.* **-ły,** *m., pot.* 1) розтелепа, розтяпака, мамула, тюхтій, -тія; 2) *(той, що невиразно говорить)* косноязичний, -ного, недорікуватий,. -того, недоріка, недомова.
fagas, *lm.* **-sy,** *m., pot.* 1) *шкіл.* ябедник, фіскал; 2) *зневажл.* прислужник, підлабузник, підлиза, прихвостень, -тня.
fagasostwo *n., pot.* 1) ябедництво, фіскальство; 2) підлабузництво. *Пор.* **fagas.**
fagasować, -suję, -sujesz, -sował *szk.* 1) ябедничати, фіскалити; 2) підлабузнюватися, -нююся, -нюєшся. *Пор.* **fagas.**
fagocista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz.* фаготист.
fagocysta *m., muz. див.* **fagocista.**
fagocyt, -tu, *m., fizjol.* фагоцит.
fagocytoza *ż., fizjol.* фагоцитоз, -зу.
fagot, -tu, *m., muz.* **фагот.**

fagotowy *muz.* фаготний.
fagotysta *m., muz. див.* **fagocista.**
faja *ż.* 1) велика люлька; 2) *перен. розм.* розтелепа, розтяпака, мамула, тюхтій, -тія.
fajans, -su, *m.* фаянс, -су.
fajanser, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* робітник на фабриці фаянсових виробів.
fajans(j)ernia *ż.* фабрика фаянсових виробів.
fajansowy фаянсовий.
fajczany люльковий; ◊ d y m ~ дим з люльки.
fajczarnia *ż.* курильна кімната; курилка *(розм.).*
fajczarz, *lm.* **-rze,** *m.* люлешник, завзятий курець (курій) люльки.
fajczysko *n., zgr., pogardl.* люлька.
fajeczka *ż., zdr., pieszcz.* люлечка.
fajeczkowaty у формі люлечки, люлькуватий.
fajeczny *див.* **fajczany.**
fajerant, -tu, *m., pot.* кінець робочого дня; шабаш *(розм.)*; *(після роботи)* відпочинок, -нку.
fajerka *ż.* 1) тимчасова грубка; 2) кружок (плити); 3) *(залізна посудина, наповнена гарячим вугіллям)* жаровня.
fajerwerk, -ku, *m.* фейєрверк; p u s z c z a ć **~ki** запалювати фейєрверки.
fajerwerkarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* піротехнік.
fajerwerkowy фейєрверковий, фейєрверочний.
fajf, -fu, *m., pot. див.* **fajfoklok.**
fajfoklok, -ku, *m. (чаювання)* чашка чаю.
fajka *ż.* 1) люлька; p a l i ć **~kę** курити (палити) люльку; 2) *бот. (aristolochia)* хвилівник, -ка, кірказан, -ну; 3) *шкіл.* двійка; 4) *(позначка)* птичка.
fajkarnia *ż.* 1) фабрика люльок; 2) крамниця з люльками; 3) *див.* **fajczarnia.**
fajkarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) люльковий майстер, -тра; 2) продавець люльок; 3) *див.* **fajczarz.**
fajkowy люльковий; t y t o ń ~ люльковий тютюн, -ну.
fajny *posp.* 1) хороший, гарний; 2) *(про вигляд)* красивий, гарний.
fajrant *m., pot. див.* **fajerant.**
fajt! *(про швидкий біг)* фіть! шмиг! шусть!
fajtać, fajtnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) махати, махнути; *(хвостом — ще)* виляти, вильнути; *(недокон. — ще)* крутити (кручу, крутиш), вертіти (верчу, вертиш); 2) *(лише докон.) перен.* перекинутися, перевернутися, -нуся, -нешся; **~nąć** d o r o w u перекинутися (перевернутися) в рів.
fajtłapa, -py, *lm.* **-py,** *m., żart.* 1) кривоногий, -гого, клишоногий, клишовий; 2) *(про вдачу)* тюхтій, -тія, макуха, мамалига, шляпа, недотепа.
fajtnąć *див.* **fajtać.**
fakcik *m., zdr.* фактик.
fakcja *ż. przest.* 1) політичне угрупування; 2) *перен.* змова, зговір, -вору.
fakcjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) засновник факції; 2) *перен.* підбурювач, підбурник, підмовник.
fakir, *lm.* **-rzy,** *m.* факір, -ра.
faksy, -sów, *blp., pot.* кривляння.
faksymil, -lu, *m. див.* **faksymile.**
faksymile, *lp. nieodm., lm.* **-lia, -liów,** *n.* факсиміле *(невідм.).*
faksymilować, -luję, -lujesz, -lował робити факсиміле.
fakt, -tu, *m.* факт, -ту; d o w o d z i ć c z e g o ś **~tami** доводити що з фактами в руках; g o ł y ~ голий факт; **~tem** j e s t, ż e... факт, що...; o t y m ś w i a d c z ą **~ty** про те свідчать (говорять) факти; o p i e r a ć s i ę n a **~tach** спиратися на факти; p r z e z s a m ~ завдяки самому факту; p r z y t o c z y ć ~ навести факт; s t w i e r d z i ć (s k o n s t a t o w a ć) ~ установити (констатувати) факт; u z n a ć ~ s p e ł n i o n y (d o k o n a n y) визнати доконаний факт; z a s z e d ł ~ стався (трапився) факт.

faktor I, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) *торг.* уповноважений, -ного, агент; 2) *(дрібний посередник)* фактор, -ра *(заст.)*; *(торг.— ще)* комісіонер.
faktor II, *lm.* **-ry,** *m., mat. i in. див.* **czynnik.**
faktoria *ż., handl.* факторія.
faktorka *ż.* факторка *(заст.)*, посередниця; комісіонерка. *Пор.* **faktor** I, 2.
faktorne, -nego, *n.* куртаж, -жу, комісійна винагорода, комісійні, -них.
faktorować, -ruję, -rujesz, -rował 1) займатися посередництвом; 2) (za kimś) *перен. розм.* заступатися (за кого), оступатися (за кого *і* за ким); бути адвокатом (чиїм).
faktorski 1) агентський; 2) факторський. *Пор.* **faktor** I.
faktorstwo *n.* факторство, посередництво.
faktotum *nieodm., n., przest.* фактотум; права рука (чия) *(перен.)*.
faktura *ż., handl., lit., muz.* фактура; *(торг. — ще)* накладна, -ної; w y s t a w i ć **~rę** виписати фактуру (накладну); ◊ k s i ę g a **~tur** фактурна книга.
fakturować, -ruję, -rujesz, -rował *handl.* писати (складати, виписувати) фактуру (накладну).
fakturowy *handl.* фактурний.
fakturzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., handl.* фактурист.
fakturzystka *ż., handl.* фактуристка.
faktycznie фактично.
faktyczny фактичний; m a t e r i a ł **~** фактичний матеріал, -лу; фактаж, -жу *(розм.)*; **~** s t a n r z e c z y фактичний стан речей (справ); ◊ *військ.* s t a n **~ny** наявний кількісний склад, -ду.
fakultatywnie факультативно.
fakultatywność *ż.* факультативність, -ності.
fakultatywny факультативний.
fakultet, -tu, *m.* факультет, -ту; **~** r o b o t n i c z y робітничий факультет (робфак, -ку, робітфак).
fakultetowy факультетський.
fala *ż.* хвиля; *військ.* **~** b a l i s t y c z n a балістична хвиля; *фіз.* **~** d ź w i ę k o w a звукова хвиля; *радіо.* **~** g a s n ą c a затухаюча хвиля; *військ.* **~** g a z o w a газова хвиля; *радіо.* k r ó t k a **~** коротка хвиля; *перен.* **~** l u d u хвиля народу; **~le** m o r s k i e морські хвилі (*род.* хвиль); **~** r a d i o w a радіохвиля; *радіо.* **~** w y w o ł a w c z a (z a s a d n i c z a) позивна хвиля; ◊ p ł y n ą ć z **~lą** плисти за течією (за водою).
falanga *ż., wojs., hist. i in.* фаланга.
falanster, -ru, *m., hist.* фаланстер, -ру.
falbana *ż.* оборка; фалбала *(заст.)*.
falbaniasty 1) у вигляді оборки; 2) з оборками, оборчастий.
falbanka *ż., zdr.* оборочка.
falbanowaty *див.* **falbaniasty.**
falc *m., tech., druk. див.* **felc.**
falcęgi, -gów, *blp., tech.* кліщі для фальцювання, загинальні кліщі, -щів.
falcmaszyna *ż., druk.* фальцювальна машина, фальцапарат.
falcować *tech. див.* **felcować.**
falcówka *ż., druk. див.* **falcmaszyna.**
falisto хвилясто.
falistość *ż.* хвилястість, -тості.
falisty 1) хвилястий; w ł o s y **~te** хвилясте волосся; 2) *перен.* горбкуватий, пагористий; o k ó l i c a **~ta** горбкувата (пагориста) місцевість, -вості.
falka *ż., zdr.* хвилька.
falkonet, -tu, *m., hist. wojs.* фальконет.
falochron, -nu, *m., mor.* хвилеріз, хвилелом.
falomierz, *lm.* **-rze,** *m., rad.* хвилемір, -ра.
falować, -luję, -lujesz, -lował 1) хвилювати, -люю, -люєш; w i a t r **~wał** z b o ż e вітер хвилював хліба; 2) хвилюватися; z b o ż e **~wało** o d w i a t r u хліба хвилювалися від вітру; //**~ się** хви-

лювáтися, -лю́юся, -лю́єшся; *(про груди — ще)* здимáтися.
falowanie *n.* хвилювáння; //~ **się** хвилювáння; здимáння. *Пор.* **falować się.**
falowaty *див.* **falisty.**
falowy хвильовйй; r u c h ~ хвильовйй рух, -ху.
falset, -tu, *m., muz.* фальцéт, -ту, фíстула.
falsetowy фальцéтний, фíстульний.
falsyfikacja *ż.* фальсифікáція, підрóблювання.
falsyfikat, -tu, *m.* фальсифікáт, -ту, підрóбка; фальшйвка *(розм.).*
falsyfikator, *lm.* **-rzy,** *m.* фальсифікáтор, -ра, підрóблювач.
falsyfikatorski фальсифікáторський.
falsyfikować, -kuję, -kujesz, -kował фальсифікувáти, -кýю, -кýєш *(недокон.),* підрóблювати, -люю, -люєш.
faluna *ż., geol.* рáковистий вапня́к, -кý.
fał, -łu, *m., mor.* фал.
fałd, -du, *m. див.* **fałda.**
fałda *ż.* 1) склáдка; *(на одягý — ще)* збóрка; *(на обличчі — ще)* змóршка; 2) *анат., геол.* склáдка, згóртка; ◊ p r z y s i ą ś ć ~**dów** засíсти за робóту.
fałdeczka *ż., zdr., pieszcz.* склáдочка; збóрочка; змóрщечка. *Пор.* **fałda** 1.
fałdka *ż., zdr. див.* **fałdeczka.**
fałdować, -duję, -dujesz, -dował робйти (складáти) склáдки (збóрки, збóри); //~ **się** лягáти склáдками.
fałdowany *див.* **fałdzisty.**
fałdzik, -ka *a.* **-ku,** *m., zdr.* склáдочка, збóрочка.
fałdzisty збóристий, складчáстий.
fałsz, -szu, *m.* фальш, -ші *(ж. р.)* *i* -шу *(ч. р.)*; ◊ z a d a ć k o m u ~ вйкрити (вйявити) чию́ брехню́, піймáти когó на брехні́.
fałszerka *ż.* 1) фальсифікáторка; підрóблювачка; *пор.* **fałszować** 1; 2) *розм. див.* **fałszerstwo.**
fałszerski фальсифікáторський.
fałszerstwo *n.* фальсифікáція; підрóблення, підрóбка; *недокон.* підробля́ння, підрóблювання. *Пор.* **fałszować** 1.
fałszerz, *lm.* **-rze,** *m.* фальсифікáтор, -ра; підрóблювач; ◊ ~ p i e n i ę d z y фальшивомонéтчик. *Пор.* **fałszować.**
fałszować, -szuję, -szujesz, -szował 1) фальсифікувáти, -кýю, -кýєш; *(підпис — звичайно)* підробля́ти, підрóблювати, -люю, -люєш; 2) *муз.* фальшйвити, -влю, -виш.
fałszowanie *n.* 1) фальсифікувáння; підробля́ння, підрóблювання; 2) фальш, -ші. *Пор.* **fałszować.**
fałszowany фальсифікóваний; w i n o ~**ne** фальсифікóване винó; підрóблений; p o d p i s ~ підрóблений пíдпис, -су. *Пор.* **fałszować** 1.
fałszywie 1) фальшйво; 2) помилкóво, хйбно. *Пор.* **fałszywy.**
fałszywiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* фальшйва людйна, лицемíр, -ра.
fałszywość *ż.* 1) фальшйвість, -вості, лицемíрство; 2) помилкóвість, хйбність, -ності. *Пор.* **fałszywy.**
fałszywo *див.* **fałszywie.**
fałszywy 1) фальшйвий; *(про людину — ще)* лицемíрний; *перен.* ~ b l a s k фальшйвий блиск, -ку; *перен.* ~ c z ł o w i e k фальшйва (лицемíрна) людйна; ~ p i e n i ą d z фальшйва монéта; *муз.* ~ t o n фальшйвий тон, -ну; *перен.* ~**wa** w i a d o m o ś ć фальшйва чýтка; *перен.* ~ w s t y d фальшйвий сóром, -му; 2) *(перен. — неправильний)* помилкóвий, хйбний; ~ s ą d помилкóве (хйбне) сýдження; ◊ ~**wa** n a u k a лженаýка, псевдонаýка; ~ ś w i a d e k лжесвíдок, -дка.
fama *ż.* чýтка, поголóска, пóголос, -су; s t u g ę b n a ~ стоголóса чýтка, стоýста поголóска; ~ n i e s i e (g ł o s i) ідé чýтка (поголóска, пóголос), ідé слáва, що...
familia *ż.* родйна, сім'я́; *(дальша)* рідня́.
familiant, *lm.* **-nci,** *m.* 1) *розм.* ро-

дич; 2) *іст.* нащáдок знáтного рóду, родовúта людúна.
familiantka *ż.* 1) рóдичка; 2) жінóчий нащáдок знáтного рóду, родовúта осóба. *Пор.* **familiant.**
familiarnie фамілья́рно.
familiarność *ż.* фамілья́рність, -ності.
familiarny фамілья́рний.
familiaryzować się, -zuję, -zujesz, -zował (z kim) *pot. див.* **poufalić się.**
familijka *ż., iron., żart.* сімéйка.
familijny 1) родúнний, сімéйний; 2) *(що передається спадково)* фамíльний.
famulus, *lm.* **-sy,** *m., przest.* фáмулус.
fanaberia *ż.* фанабéрія.
fanatyczka *ż.* фанатúчка.
fanatycznie фанатúчно.
fanatyczność *ż.* фанатúчність, -ності.
fanatyczny фанатúчний.
fanatyk, *lm.* **-cy,** *m.* фанáтик.
fanatyzm, -mu, *m.* фанатúзм, -му.
fanatyzować, -zuję, -zujesz, -zował будúти фанатúзм (в кóму), довóдити до фанатúзму (когó), робúти фанáтиком (когó).
fanciarka *ż.* лихвáрка.
fanciarstwo *n.* лихвáрство.
fanciarz, *lm.* **-rze,** *m.* лихвáр, -ря́.
fancik, -ku, *m., zdr., pieszcz. (у грі)* невелúчкий фант, фáнтик.
fandla *ż., tech.* штукатýрний ківш (*род.* ковшá).
fanfara *ż., muz.* фанфáра.
fanfaron, *lm.* **-ny,** *m., pot.* фанфарóн.
fanfaronada *ż., pot.* фанфаронáда, фанфарóнство.
fanfaronować, -nuję, -nujesz, -nował *pot.* фанфарóнити.
fanfarońst wo *n., pot. див.* **fanfaronada.**
fanfarzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz.* фанфарúст.
fant, -tu, *m.* 1) річ, дáна в застáву; 2) *(у грі)* фант; ◊ c o z t y m **~tem** z r o b i ć що мені з цим робúти.
fantasmagoria *ż.* фантасмагóрія.
fantasmagoryczny фантасмагорúчний.
fantasta, -ty, *lm.* **-ści,** *див.* **fantastyk.**
fantastka *ż.* фантазéрка, мрíйниця.
fantastyczka *ż. див.* **fantastka.**
fantastycznie фантастúчно.
fantastyczność *ż.* фантастúчність, -ності.
fantastyczny фантастúчний.
fantastyk, *lm.* **-cy,** *m.* фантáст; *(що вважає свої мрії дійсністю)* фантазéр, -ра, мрíйник.
fantastyka *ż.* фантáстика.
fantazja *ż.* 1) фантáзія; b u j n a **~** бýйна (багáта) фантáзія; p u ś c i ć w o d z e **~ji** дáти вóлю фантáзії; 2) *перен.* молодéцькість, -кості, молодéцтво; *(про молодецький вигляд)* брáвість, -вості; ◊ *перен. розм.* t r a c i ć **~ję** здавáти, -даю́, -даéш, занепадáти.
fantazjować, -juję, -jujesz, -jował фантазувáти, -зýю, -зýєш, мрíяти (мрію, мрієш), мáрити.
fantazm, -mu, *m. див.* **fantazmat.**
fantazmat, -tu, *m.* примáра, прúвид.
fantazyjnie вигáдливо.
fantazyjny вигáдливий; k a p e l u s z **~** вигáдливий капелю́шок, -шка.
fantom, -mu, *m.* фантóм.
fantować, -tuję, -tujesz, -tował брáти рéчі в застáву; **//~ się** віддавáти в застáву, заставля́ти.
fantowy 1) заставнúй; 2) фáнтовий; ◊ l o t e r i a **~wa** гра в фáнти. *Пор.* **fant.**
fanza *ż.* фáнза.
fara *ż., kośc.* 1) парафія́льний костьóл, -лу; 2) помéшкання парафія́льного свящéника; ◊ *перен.* c h u d a **~** злúдні, -нів.
farad *m., el.* фарáд, фарáда.
faradyzacja *ż., med.* фарадизáція.
faradyzować, -zuję, -zujesz, -zował *med.* лікувáти фарадизáцією, фарадизувáти, -зýю, -зýєш.
faramuszka *ż., żart., przest* 1) дрібнúця, дрібнúчка; 2) *(лише в мн.) жарт.* прúмхи (*род.* примх), хи-

мéри, -мéр, ви́гадки, -док; 3) *заст. кул.* тетéря.
farandola *ż.* *(тáнець)* фарандóла.
faraon, *lm.* **-ni** *a.* **-nowie,** *m., hist.* фараóн.
faraonowy *hist.* фараóнів, фараóнський.
farba *ż.* 1) фáрба; крáска *(рідше)*; 2) *перен.* бáрва, кóлір, -льору; 3) *мисл.* кров твари́н; ◊ *перен.* p u ś c i ć **~bę** розкри́ти свої́ кáрти.
farbiarka *ż., spec.* фарбувáльниця, краси́льниця.
farbiarnia *ż.* фарбувáльня, краси́льня.
farbiarski фарбувáльний, краси́льний.
farbiarstwo *n.* 1) умíння фарбувáти (крáсити); 2) фарбувáльна (краси́льна) спрáва.
farbiarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* фарбувáльник, краси́льник.
farbka *ż.* си́нька.
farbkować, -kuję, -kujesz, -kował сини́ти (підси́нювати) білизну.
farbkowy бáрви (кóльору) си́ньки.
farbnik *m., chem.* барвни́к, -кá, краси́тель.
farbomaskowanie *n., wojs.* барвомаскувáння, камуфля́ж, -жу.
farbować, -buję, -bujesz, -bował 1) фарбувáти, -бýю, -бýєш, крáсити (крáшу, крáсиш); ~ s u k n o фарбувáти (крáсити) сукнó; 2) *(бруднити фарбою)* крáсити; b ł ę k i t n e s u k n o **~buje** голубé сукнó крáсить; 3) *перен.* прикрашáти; 4) *мисл.* лишати кривáвий слід; 5) *(мисл. — про дичину)* міня́ти забáрвлення.
farbowanie *n., tech.* фарбувáння, крáшення, красíння.
farbowany 1) фарбóваний, крáшений; 2) *перен.* фальши́вий, лицемíрний; s ł ó w k a **~ne** фальши́ві (лицемíрні) словá (*род.* слів); *(несправжній)* удáваний; w s t y d ~ удáваний сóром, -му; ◊ l i s ~ лицемíр, -ра.
farbownik *m., bot.* 1) *(pulmonaria)* медýнка; 2) *(isatis tinctoria)* **вáйда фарбовá.**

farbowy фарбови́й.
farfura *ż.* *див.* **fajans.**
farfurka *ż.* фая́нсова посýдина.
farfurowy *див.* **fajansowy.**
farma *ż.* фéрма; ~ d r o b i u птахофéрма.
farmaceuta, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* фармацéвт.
farmaceutka *ż.* *(про жінку)* фармацéвт.
farmaceutyczny фармацевти́чний.
farmaceutyka *ż.* фармацéвтика.
farmacja *ż.* фармáція, фармацéвтика.
farmakognozja *ż.* фармакогнóзія.
farmakolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* фармакóлог.
farmakologia *ż.* фармаколóгія.
farmakologiczny фармакологíчний.
farmakopea *ż.* фармакопéя.
farmazon, *lm.* **-ni,** *m., hist.* фармазóн.
farmazonka *ż., hist.* фармазóнка.
farmazoński *hist.* фармазóнський.
farmazoństwo *n., hist.* фармазóнство.
farmer, *lm.* **-rzy,** *m.* фéрмер, -ра.
farmerski фéрмерський.
farmerstwo *n.* фéрмерство.
farmowy фéрмовий, фéрмівський.
farny *kośc.* парафія́льний.
farsa *ż.* 1) *театр.* фарс, -са; 2) *перен.* фарс, -су.
farsowy *teatr., przen.* фáрсовий.
farsz, -szu, *m.* фарш, -шу, нáчинка.
farszerować *див.* **faszerować.**
farszerowany *див.* **faszerowany.**
farszować, -szuję, -szujesz, -szował *див.* **faszerować.**
farszowanie *n.* *див.* **faszerowanie.**
farszowany *див.* **faszerowany.**
fartuch *m.* фартýх, -хá.
fartuchowy фартухóвий.
fartuszek, -szka, *m., zdr.* фартушóк, -шкá; ◊ *жарт.* b i e g a ć z a **~szkiem** бíгати за жінкáми; *жарт.* t r z y m a ć s i ę **~szka** тримáтися за чию́ спідни́цю.
fartuszkowy фартушкóвий; ◊ *перен. розм.* **~wa** p r o t e k c j a жінóча протéкція.
farwater, -tru, *m., mor.* фарвáтер, -ру.

farуna *ż.* цукро́вий пісо́к (неочи́щений).
farys, *lm.* **-si,** *m.* ара́бський на́їзник, фари́с.
faryzeizm, -mu, *m.* *див.* **faryzeuszostwo.**
faryzejski *hist., przen.* *див.* **faryzeuszowski.**
faryzeusz, *lm.* **-sze,** *m., hist., przen.* фарисе́й; *(перен. — ще)* лицемі́р, -ра.
faryzeuszostwo *n.* фарисе́йство, лицемі́рство, лицемі́рність, -ності.
faryzeuszowski *hist., przen.* фарисе́йський; лицемі́рський. *Пор.* **faryzeusz.**
fasa *ż.* 1) ді́жка; *(велика — ще)* ка́діб, -доба; 2) дуби́льний чан (ка́діб); 3) *перен.* товсту́н, -на́, бо́чка.
fasada *ż.* фаса́д, -ду.
fascykuł, -łu, *m.* па́чка докуме́нтів.
fascynacja *ż.* очарува́ння.
fascynować, -nuję, -nujesz, -nował зачаро́вувати, -вую, -вуєш, очаро́вувати.
fascynujący чарівни́й, чарівли́вий, чару́ючий.
faseczka *ż., zdr.* ді́жечка.
faseta *ż.* 1) *архіт.* карни́з з прикра́сами; 2) *друк.* фасе́т, фасе́тка; *(відшліфованого каменя — ще)* грань, -ні.
fasetować *spec.* *див.* **facetować** 1.
fasja *ż., ek.* деклара́ція пла́тника пода́тків про дохо́ди.
fasjonować, -nuję, -nujesz, -nował *ek.* подава́ти деклара́цію про свої́ дохо́ди.
faska *ż.* ді́жка, кадібе́ць, -бця́, при́кадок, -дка.
faskowy 1) діжко́вий; 2) *(перен.— про масло)* несві́жий.
fasola *ż.* квасо́ля; ~ s z p a r a g o w a спа́ржова квасо́ля.
fasolka *ż.* 1) *кул.* гарні́р *а.* стра́ва з квасо́лі; 2) *зменш.* дрібна́ квасо́ля, квасо́лька.
fasolowy квасо́льовий, квасоле́вий, квасо́ляний.
fason, -nu, *m.* фасо́н, -ну; s t r a c i ć ~ втра́тити фасо́н; ◊ *перен.* p r z e r o b i ć k o g o n a s w ó j ~ наки́нути кому́ свої́ по́гляди; переробити кого́ по-сво́єму (на свій лад).
fasonować, -nuję, -nujesz, -nował надава́ти фасо́н (чому́), фасонува́ти, -ну́ю, -ну́єш (що).
fasonówka *ż., tech.* фасо́нне залі́зо.
fasować, -suję, -sujesz, -sował 1) *торг.* фасува́ти, -су́ю, -су́єш; 2) *(наповняти вантажем)* вантажи́ти; ~ ł o d z i e z b o ż e m вантажи́ти ба́ржі зерно́м (хлі́бом); 3) оде́ржувати по наря́ду; оде́ржувати пайо́к; 4) *(затикати мохом)* конопа́тити, -па́чу, -па́тиш.
fasowanie *n.* 1) фасо́вка, фасува́ння; 2) ванта́ження; 3) оде́ржування по наря́ду; оде́ржування пайка́; 4) конопа́чення. *Пор.* **fasować.**
fasowany 1) фасо́ваний; c u k i e r ~ фасо́ваний цу́кор, -кру; 2) оде́ржаний по наря́ду; оде́ржаний у пайку́, пайкови́й; *пор.* **fasować** 1, 3; 3) *перен.* казе́нний *(заст.)*; m u n d u r ~ казе́нний мунди́р, -ра.
fastryga *ż., kraw.* жива́ ни́тка.
fastrygować, -guję, -gujesz, -gował *kraw.* мета́ти, ши́ти на живу́ ни́тку.
fastrygowanie *n., kraw.* мета́ння, шиття́ на живу́ ни́тку.
fasulec, -lca, *lm.* **-lce,** *m., tech.* трамбі́вка.
fasunek, -nku, *m., pot.* 1) оде́ржання пайка́; 2) *перен.* пайо́к (*род.* пайка́).
faszerować, -ruję, -rujesz, -rował фарширува́ти, -ру́ю, -ру́єш, начи́нювати, -нюю, -нюєш.
faszerowanie *n.* фарширува́ння, начи́нювання, на́чинка.
faszerowany фарширо́ваний, начи́нений.
faszerunek, -nku, *m., kul.* *див.* **farsz.**
faszyna *ż., tech.* фаши́на; ~ m i o t ł a s t a однокоме́льна фаши́на; ~ p u ł a p o w a стельова́ фаши́на.
faszynować, -nuję, -nujesz, -nował

tech. укріплювати (кріпи́ти) фаши́нами.
faszynowy фаши́нний.
faszysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* фаши́ст.
faszystka *ż.* фаши́стка.
faszystowski фаши́стський.
faszyzacja *ż.* фашиза́ція.
faszyzm, -mu, *m.* фаши́зм, -му.
faszyzować, -zuję, -zujesz, -zował фашизува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
fatalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* фаталі́ст.
fatalistka *ż.* фаталі́стка.
fatalistycznie фаталісти́чно.
fatalistyczny 1) фаталісти́чний; 2) *див.* **fatalny.**
fatalizm, -mu, *m.* фаталі́зм, -му.
fatalnie фата́льно; o k o l i c z n o ś c i z ł o ż y ł y s i ę ~ обста́вини скла́лися фата́льно; ◊ ~ s i ę c z u ć препога́но себе́ почува́ти; ~ s i ę o m y l i ć страше́нно помили́тися, -лю́ся, -лишся; ~ (s i ę) s k o ń c z y ć трагі́чно скінчи́ти(ся); z m o r d o w a ć s i ę ~ страше́нно стоми́тися, -млю́ся, -мишся.
fatalność *ż.* 1) фата́льність, -ності; 2) збіг невда́ч (неща́стя).
fatalny 1) фата́льний; *(що мав погані наслідки — звичайно)* згу́бний; **~ne** s k u t k i згу́бні на́слідки, -ків; 2) *перен.* пога́ний; **~na** p o g o d a пога́на пого́да; 3) *(перен. — про помилки)* ду́же гру́бий.
fatałach *m.* 1) ганчі́рка; 2) *(лише в мн.) (перен. зневажл.— про наряди)* ганчі́р'я.
fatałaszek, -szka, *m., zdr.* *див.* **fatałach.**
fatamorgana *ż.* фа́та-морга́на.
fatum *lp. nieodm., lm.* **-ta, -tów,** *n.* фа́тум, -му.
fatyga *ż.* 1) сто́мленість, -ності; 2) *(старання)* зуси́лля, -си́ль; n i e ż a ł o w a ć **~gi** не жалі́ти (не шкодува́ти) зуси́ль; ◊ d a ć k o m u z a **~gę** да́ти кому́ за по́слугу (за труди́); z a d a ć s o b i e **~gę** потруди́тися, -джу́ся, -дишся, потурбува́тися, -бу́юся, -бу́єшся.
fatygować, -guję, -gujesz, -gował 1) сто́млювати, -люю, -люєш, стоми́ти, -млю́, -миш, вто́млювати, втоми́ти; 2) завдава́ти кло́поту кому́, труди́ти, -джу́, -диш, утрудня́ти (кого́); *(непокоїти — ще)* турбува́ти, -бу́ю, -бу́єш; p r z e p r a s z a m, ż e w a s **~wałem** проба́чте, що турбува́в вас; //**~ się** 1) *прям.* сто́млюватися, вто́млюватися, змо́рюватися, -рююся, -рюєшся; 2) *перен.* турбува́тися, турбува́ти себе́; n i e w a r t o s i ę ~ не ва́рто турбува́тися (турбува́ти себе́).
fatygowanie *n.* 1) сто́млювання, вто́млювання; 2) завдава́ння кло́поту кому́, турбува́ння кого́; *Пор.* **fatygować.**
faun, *lm.* **-ny,** *m.* 1) *міф.* фавн; 2) *перен.* сати́р, -ра.
fauna *ż., zool.* фа́уна.
fawor, -ru, *m., przest., żart.* фаво́р, -ру; b y ć w **~rze** (u kogo) бу́ти у фаво́рі (в ко́го).
fawOrek, -rka, *m., kul.* вергу́н, -на́, хрущ, -ща́.
faworyciki, -ków, *blp., zdr.* ба́чки, -ків.
faworyt, *lm.* **-ci,** *m.* фавори́т.
faworyta *ż.* *див.* **faworytka.**
faworytek, -tka, *lm.* **-tki,** *m., zdr.* *див.* **faworyt.**
faworytka *ż.* фавори́тка.
faworytny *przest.* фавори́тний.
faworyty, -tów, *blp.* ба́ки, -ків, бакенба́рди, -дів; бу́рці, -ців *(заст.)*.
faworyzacja *ż.* 1) фаворити́зм, -му; 2) *(дія)* фавориза́ція, фаворизува́ння, сприя́ння, протегува́ння.
faworyzować, -zuję, -zujesz, -zował фаворизува́ти, -зу́ю, -зу́єш, сприя́ти, протегува́ти, -гу́ю, -гу́єш.
faworyzowanie *n.* фаворизува́ння, фавориза́ція, сприя́ння, протегува́ння.
faza *ż.* 1) фа́за; *(про стадію — ще)* фа́зис, -су; *астр.* ~ k s i ę ż y c a фа́за мі́сяця; 2) *полігр.* фасе́т.
fazometr, -ru, *m., el., tech.* фазо́метр, -ра,

fazomierz, *lm.* **-rze**, *m., el., tech.* *див.* **fazometr**.
fazować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** *poligr.* робити фасéти.
fazowy *el., tech.* фáзовий, фáзний.
fazówka *ż., el., tech.* фáзова (фáзна) лáмпа.
fąfel, **-fla**, *lm.* **-fle**, **-fli** *a.* **-flów**, *m., pot.* 1) сопля́к, -кá, сóпля; 2) *(з носа)* сóплі (*род.* сóпель), шмáрклі, -лів *(лише в мн.)*.
fe! *wkrz.* фе! пхе!
feblik *m., pot.* уподóбання, слáбість, -бості (до кóго, до чóго).
febra *ż.* 1) *мед.* *(febris)* гаря́чка; *(малярійна)* пропáсниця; *(розм.— ще)* лихомáнка, тря́сця; 2) *(розм.— від страху, морозу)* дрож, -жу *(ч. р.)* *і* -жі *(ж. р.)*, дрижаки́, -кíв, тремтíння; a ż g o ~ z a t r z ę s ł a йогó аж дрож пройня́в, йогó аж дрижаки́ напáли.
febrowy гарячкóвий; o b j a w ~ гарячкóвий симптóм, -му.
febryczny *див.* **febrowy**.
fechmistrz *m.* *див.* **fechtmistrz**.
fechtmistrz, *lm.* **-rze**, *m.* фехтмéйстер, -ра, учи́тель фехтувáння.
fechtmistrzostwo *n.* 1) профéсія фехтмéйстера; 2) умíння фехтувáти.
fechtmistrzowski фехтмéйстерський.
fechtować (się), **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** фехтувáти, -тýю, -тýєш.
fechtowanie (się) *n.* фехтувáння.
fechtunek, **-nku**, *m.* фехтувáння.
fechtunkowy фехтувáльний; s a l a ~**wa** фехтувáльний зал, -лу.
fechty, **-tów**, *blp.* 1) фехтувáльні прийóми, -мів; 2) мíсце фехтувáльних змагáнь.
federacja *ż.* федерáція.
federacyjny федерати́вний.
federalista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.* федералíст.
federalistka *ż.* федералíстка.
federalizacja *ż.* федералізáція.
federalizm, **-mu**, *m.* федералíзм, -му.
federalny федерáльний.
federwajs, **-su**, *m., przest.* тальк, -ку.
feeria *ż.* феéрія.
feeryczny феєри́чний.
fekalia, **-liów**, *blp., fizjol.* фекáлії, -лій.
fel, **-lu**, *blm., m., spec.* шкíра.
felc, **-cu**, *m., tech., poligr.* фальц.
felcęgi *blp.* *див.* **falcęgi**.
felcmaszyna *ż., druk.* *див.* **falcmaszyna**.
felcować, **-cuję**, **-cujesz**, **-cował** *tech.* фальцювáти, -цюю, -цюєш.
felcowy *tech.* фальцювáльний.
felczer, *lm.* **-rzy**, *m.* фéльдшер, -ра; фéршал *(розм.)*.
felczerka *ż.* 1) фельдшери́ця; фéршалка; *пор.* **felczer**; 2) дружи́на фéльдшера.
felczerować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** працювáти фéльдшером *a.* фельдшери́цею; фершалувáти, -лýю, -лýєш. *Пор.* **felczer**.
felczerski фéльдшерський.
felczerstwo *n.* профéсія фéльдшера *a.* фельдшери́ці; фершалувáння. *Пор.* **felczer**.
feldfebel, **-bla**, *lm.* **-blowie**, *m., wojs. przedrew.* фельдфéбель.
feldfeblowski *wojs. przedrew.* фельдфéбельський.
feldmarszałek, **-łka**, *lm.* **-łkowie**, *m., wojs. przedrew.* фельдмáршал.
feldmarszałkostwo *n.* 1) *розм.* фельдмáршальський чин, -ну; 2) *зб.* фельдмáршал з дружи́ною.
feldmarszałkowski *wojs. przedrew.* фельдмáршальський.
feldszpat, **-tu**, *m., min.* фельдшпáт, -ту, польови́й шпат.
feler, **-ru**, *m., żart.* 1) пóмилка; 2) *перен.* вáда, гандж, -джі, дефéкт, -ту.
Felicja Фелíція.
Felicjan Феліціáн.
felieton, **-nu**, *m.* фейлетóн.
felietonik, **-ku**, *m., zdr.* фейлетóнчик.
felietonista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.* фейлетонíст.
felietonistka *ż.* фейлетонíстка.

felietonistycznie по-фейлетóнному.
felietonistyczny *див.* **felietonowy.**
felietonowo *див.* **felietonistycznie.**
felietonowy фейлетóнний.
Feliks Фéлікс.
fellach, *lm.* **-chowie,** *m.* фелáх.
felonia *ż., praw. hist.* фелóнія.
feluka *ż., mor.* фелюга.
felzyt, -tu, *m., min.* фельзит, -ту.
femiczny таéмний; *іст.* s ą d ~ фéма, таéмний суд, -ду.
feminista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* феміністт.
feministka *ż.* феміністка.
feminizacja *ż.* 1) *біол.* фемінізáція; 2) *перен.* кількісна перевáга жінóк.
feminizm, -mu, *m.* фемінізм, -му.
fen, -nu, *m., meteor.* фен, -ну.
fenacetyna *ż., farm.* фенацетин, -ну.
fenakistoskop, -pu, *m., tech.* стробоскóп, фантаскóп.
Fenicja *ż., hist.* Фінікія.
Fenicjanin, *lm.* **-janie, -jan,** *m., hist.* фінікíєць, -кíйця, фінікіянин.
Fenicjanka *ż., hist.* фінікíянка.
fenicki *hist.* фінікíйський.
fenig *m.* пфéніг.
fenigowy 1) вáртістю в один пфéніг; 2) малóї грошовóї вáртості, дешевéнький, копійчáний; w y d a t k i ~**we** копійчáні витрати, -трат.
feniks *m., mit., poet.* фéнікс.
fenil, -lu, *m., chem.* фенíл, -лу.
fenol, -lu, *m., chem.* фенóл, -лу
fenologia *ż., biol.* фенолóгія.
fenolowy *chem.* фенóловий.
fenomen, -nu, *m.* фенóмен.
fenomenalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* феноменалíст.
fenomenalistycznie *fil.* по-феноменалíстськи.
fenomenalistyczny *fil.* феноменалíстський.
fenomenalizm, -mu, *m., fil.* феноменалíзм, -му.
fenomenalnie *fil., przen.* феноменáльно.
fenomenalność *ż., fil., przen.* феноменáльність, -ності.
fenomenalny *fil., przen.* феноменáльний.
fenomenologia *ż., fil.* феноменолóгія.
fenomenologiczny *fil.* феноменологíчний.
fenowy: w i a t r ~ *meteor.* фен, -ну.
feod, *m., hist. див.* **feud.**
feodalizm *m., hist. див.* **feudalizm.**
feodalny *hist. див.* **feudalny.**
feodał *m., hist. див.* **feudał.**
feralny злополýчний, фатáльний.
ferbel, -bla, *lm.* **-ble,** *m., karc.* рід азáртної гри в кáрти.
Ferdynand Ферди[і]нáнд.
ferezja *ż., hist. (одяг)* фéрязь, -зі.
ferie, -rii, *blp.* канíкули, -кул.
ferma *ż. див.* **farma.**
fermata *ż., muz.* фермáта.
ferment, -tu, *m.* 1) *хім., біол.* фермéнт, -ту, бродило; 2) *перен.* заворýшення; s i a ć ~ викликáти заворýшення.
fermentacja *ż.* бродíння; *(хім., біол. — ще)* ферментáція.
fermentacyjny *chem.* ферментатúвний, бродильний.
fermentomierz, *lm.* **-rze,** *m., tech.* зимозимéтр, -ра, ферментомíр, -ра.
fermentować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *хім., біол.* ферментувáти, -тýю, -тýєш, бродити, -джý, -диш; *(розм. — ще)* шумувáти, -мýю, -мýєш, грáти; 2) *перен.* бродити, шумувáти, грáти; ◊ u m y s ł y ~**tują** в умáх бродíння.
fermentowanie *n.* 1) ферментувáння, бродíння; шумувáння; 2) бродíння, шумувáння. *Пор.* **fermentować.**
fermentownia *ż.* бродильня.
fermentowy фермéнтовий, бродильний.
fermer *m. див.* **farmer.**
fermoar *m., spec. див.* **fermuar.**
fermowy *див.* **farmowy.**
fermuar, -ru, *m., spec.* фермуáр, -ра.
fernambuk, -ku, *m., bot.* фернамбýк.

fernambukowy *bot.* фернамбýковий; drzewo **~we** фернамбýкове дéрево.
ferotypia *ż., fot.* феротúпія.
ferować: ~ wyrok *praw.* винóсити вúрок, вúнести вúрок.
ferromangan, -nu, *m., chem.* фероманґáн, -ну.
fert! *wkrz.* мах!
fertać *pot.* *(хвостом)* вилáти, крутúти (кручý, крýтиш); //~ **się** вертíтися (верчýся, вéртишся), крутúтися.
fertalski I *przym.* верткúй, в'юнкúй, вертлявий, вертлúвий, непосидющий.
fertalski II, **-kiego,** *lm.* **-scy,** *m., żart.* непосúда, непосидя́чка, дзúга, крутькó, вертýн, -нá.
fert-mert! *wkrz.* круть-верть!
fertycznie жвáво; мéтко, мотóрно, спрúтно. *Пор.* **fertyczny.**
fertyczność *ż.* жвáвість, -вості; мéткість, -кості, мотóрність, -ності, спрúтність. *Пор.* **fertyczny.**
fertyczny жвáвий; *(проворний)* меткúй, мотóрний, спрúтний.
ferwor, -ru, *m., pot.* азáрт, -ту, зáпал, -лу; wpaść w ~ ввійтú в азáрт, розпалúтися, -люся, -лишся.
feryjny канікулярний.
fes *nieodm., n., muz.* фа бемóль.
fest I *nieodm., przym., posp.* здорóвий; *(з фізичною силою — ще)* сúльний, дýжий; ~ chłopiec здорóвий (сúльний) хлóпець, -пця.
fest II *przsł., posp.* здóрово; *(тривко)* міцно; кріпко *(зрідка)*; dom zbudowany ~ дім міцно (кріпко) побудóваний.
festiwal, -lu, *lm.* **-le,** *m.* фестивáль, -лю.
festiwalowy фестивáльний.
feston, -nu, *m.* фестóн.
festyn, -nu, *m.* 1) нарóдне гуляння; 2) святкóва забáва.
festynowy 1) якúй (що) стосýється нарóдного гуляння; 2) святкóвий, урочистий. *Пор.* **festyn.**
feta *ż., pot.* бéнкéт, -ту.
fetor, -ru, *m.* смóрід, -роду.
fetować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) давáти бéнкéт в честь когó, приймáти (когó).
fetysz, *lm.* **-sze,** *m.* фетúш.
fetyszysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* фетишúст.
fetyszystka *ż.* фетишúстка.
fetyszyzm, -mu, *m.* фетишúзм, -му.
feud, -du, *m., hist.* феóд, -ду.
feudalizm, -mu, *m., hist.* феодалíзм, -му.
feudalizować, -zuję, -zujesz, -zował *hist.* ввóдити феодáльний лад.
feudalność *ż., hist. див.* **feudalizm.**
feudalny *hist.* феодáльний.
feudał, *lm.* **-łowie,** *m., hist.* феодáл.
feudum, *lp. nieodm., lm.* **-da, -dów,** *n. див.* **feud.**
fez, -zu, *m.* фéска.
fi! *wkrz.* фі! пхі!
fiakier I, **-kra,** *lm.* **-kry,** *m.* фіáкр, -ра.
fiakier II, **-kra,** *lm.* **-krzy** *a.* **-krowie,** *m.* візнúк, -кá; *(розм. — ще)* звóщик.
fiakierski візнúцький; ◊ *мед.* proszek ~ рід пронóсного порошкý.
fiasko *n.* 1) фіáско *(невідм.)*; spotkały mię same **~ka** (poniosłem zupełne ~) я зазнáв пóвного фіáско; 2) *торг.* крах, -ху, банкрý[ó]тство; ◊ zrobić ~ збанкрутувáти, -тýю, -тýєш.
fibr, -ru, *m., tech., fizjol., przen. див.* **fibra.**
fibra *ż., tech., fizjol., przen.* фíбра; wszystkie **~ry** we mnie zadrżały я затремтíв усімá фíбрами свогó єствá.
fibroina *ż., chem.* фіброїн, -ну.
fibrylla *ż., anat.* фібрúла.
fibryn, -nu, *m., fizjol.* фібрúн, -ну.
fibryna *ż., fizjol. див.* **fibryn.**
fideikomis, -su, *m., praw., przest.* фідеїкомíс.
fideizm, -mu, *m., fil.* фідеїзм, -му.
figa *ż.* 1) фíга; *(перен. розм. — ще)* дýля; *розм.* **~gę** dostać фíгу дістáти; *розм.* ~ **gę** komu pokazać показáти комý фíгу,

да́ти (скрути́ти) кому́ ду́лю; 2) *(перен.— про худорляву людину)* скі́пка.

figarnia *ż.* оранжере́я для фіг.

figaro I, *lm.* **-rowie**, *m., przest.* ци- ру́льник.

figaro II, *lm.* **-ra**, *n.* фігаро́ *(невідм.).*

figiel, -gla, *lm.* **-gle**, *m.* 1) ви́тівка; пу́стощі, -щів *(лише в мн.)*; жарт, -ту *(вчинок)*; 2) *(про дресированих собак)* фо́кус, шту́ка; m o ż n a p s a r ó ż n y c h **~glów** n a u c z y ć соба́ку мо́жна навчи́ти рі́зних фо́кусів (штук); ◊ o m a ł y ~ ле́две-ле́две; s p ł a t a ć k o m u **~gla** пожартува́ти з ко́го.

figielek, -lka, *m., zdr. див.* **figiel.**

figlarka *ż.* витівни́ця, пусту́ха, пусту́нка; жартівни́ця, жарту́нка. *Пор.* **figiel** 1.

figlarnie 1) жартівли́во, жартли́во; пустотли́во; 2) лука́во, грайли́во. *Пор.* **figlarny.**

figlarność *ż.* 1) жартівли́вість, -вості, жартли́вість; пустотли́вість; 2) лука́вість, грайли́вість. *Пор.* **figlarny.**

figlarny 1) жартівли́вий, жартли́вий; *(про витівника)* пустотли́вий; 2) *(про погляд, усмішку)* лука́вий, грайли́вий.

figlarstwo *n.* ви́тівки, -вок, пу́стощі, -щів; жа́рти, -тів. *Пор.* **figiel** 1.

figlarz, *lm.* **-rze**, *m.* витівни́к, -ка́, пусту́н, -на́; жарту́н, жартівни́к. *Пор.* **figiel** 1.

figlas *m.* за́крутка, за́виток *(род.* за́витка́), завиту́шка, викрута́с, -су; зигзагоподі́бний узо́р, -ру.

figlik *m., zdr.* 1) жа́ртик; 2) *літ.* жарт, -та.

figlować, -luję, -lujesz, -lował пустува́ти, -ту́ю, -ту́єш, витворя́ти, жирува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

figlowanie *n.* пустува́ння, витворя́ння, жирува́ння.

figomorwa, *ż., bot. (ficus sycomorus)* сикомо́р, -ра.

figowaty поді́бний до фі́ги.

figowiec, -wca, *lm.* **-wce**, *m., bot.* фі́гове де́рево, фі́га.

figowy фі́говий; d r z e w o **~we** фі́гове де́рево, фі́га; *перен.* l i s t e k ~ фі́говий листо́к, -тка́.

figówka *ż.* 1) сорт гру́ші; 2) фі́говий цико́рій, -рію; 3) *мед. (sycosis)* сико́з, -зу.

figura *ż.* 1) фігу́ра, *перен.* ś m i e s z n a ~ смішна́ фігу́ра; *перен.* w i e l k a ~ значна́ фігу́ра; ~ z g i p s u гі́псова фігу́ра; z g r a b n a ~ струнка́ фігу́ра; 2) *(в мистецькому творі)* персона́ж; ◊ *розм.* c h o d z i ć d o **~gu** ходи́ти без пальта́; *присл.* m o d l i s i ę p o d **~rą**, a m a d i a b ł a z a s k ó r ą на слова́х ла́дом, а на ді́лі га́дом, між людьми́ а́нгел, а до́ма чорт; s u k n i a d o **~gu** су́кня (пла́ття) в та́лію.

figuracja *ż.* 1) формува́ння; 2) *муз.* фігура́ція.

figuralnie *lit., muz.* фігура́льно, о́бразно.

figuralność *ż., lit., muz.* фігура́льність, -ності, о́бразність.

figuralny *lit., muz.* фігура́льний, о́бразний.

figurant, *lm.* **-nci**, *m.* 1) *театр., торг.* фігура́нт; *(театр. — ще)* стати́ст; 2) *розм.* ставни́й (поставни́й) мужчи́на; 3) *гірн.* помічни́к маркше́йдера; 4) підставна́ осо́ба.

figurantka *ż.* 1) *театр.* фігура́нтка, стати́стка; 2) *розм.* струнка́ жі́нка.

figurka *ż.* фігу́рка; *(скульптурна — ще)* статуе́тка; ~ z p o r c e l a n y фа́рфо́рова статуе́тка (фігу́рка).

figurować, -ruję, -rujesz, -rował 1) *театр.* бу́ти фігура́нтом (стати́стом); 2) *(бути де)* фігурува́ти, -ру́ю, -ру́єш; 3) *перен.* ма́ти зна́чення; n i e b a r d z o t a m **~ruje** невели́ке ма́є там зна́чення.

figurowanie *n.* 1) фігурува́ння; 2) *геод.* виві́шування, прові́шування.

figurycznie *див.* **figuralnie.**
figuryczność *ż., lit., muz. див.* **figuralność.**
figuryczny, *lit., muz. див.* **figuralny.**
figurynka *ż.* 1) статуетка; 2) *перен. ірон.* фігурка.
figus *m., bot. див.* **fikus.**
fik! *wkrz.* 1) *(про падіння)* беркиць! 2) *(про швидкий біг)* шмиг! шасть! шусть!
fikacz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* 1) скакун, -на, стрибун, -на; 2) *iрон.* танцюрист.
fikać, fiknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) дригати, дригнути; 2) *(лише докон.)* дати сторчака, перекинутися, перевернутися; 3) *(про тварин)* брикати, брикнути, хвицати, хвицнути; 4) *(лише недокон.) (перен. жарт. — танцювати)* скакати (скачу, скачеш), вистрибувати, -бую, -буєш; ◊ **~knąć** z k o n i a звалитися (спасти) з коня.
fikalski, -kiego, *lm.* **-scy,** *m., żart.* запальний танцюрист; танцюра *(розм.).*
fikcja *ż.* фікція, вигадка, вимисел, -слу.
fikcyjnie фіктивно.
fikcyjność *ż.* фіктивність, -ності.
fikcyjny фіктивний, гаданий, вигаданий.
fik-mik *przsł., pot.* миттю, вмить.
fiknąć *див.* **fikać.**
fiksacja I *ż.* фіксація, установлення.
fiksacja II, *ż.* 1) *мед.* нав'язлива ідея, манія; 2) *перен.* дивацтво, чудацтво.
fiksat, *lm.* **-ci,** *m.* 1) *мед.* маніяк; 2) *перен.* дивак, -ка, чудак, чудний, -ного.
fiksatka *ż.* 1) маніячка; 2) дивачка, чудачка, чудна, -ної. *Пор.* **fiksat.**
fiksatuar, -ru, *m.* фіксатуар, -ру.
fiksatyw, -wu, *m., mal.* фіксатив, -ву, фіксаж, -жу, закріплювач.
fiksatywa *ż., mal. див.* **fiksatyw.**
fiksaż, -żu, *m., fot.* фіксаж, -жу.
fiksować I, **-suję, -sujesz, -sował** *pot.* божеволіти; *перен.* ~ o d s z c z ę ś c i a божеволіти від щастя.
fiksować II, **-suję, -sujesz, -sował** 1) *фот.* фіксувати, -сую, -суєш, закріплювати, -люю, -люєш; 2) (kogo) *перен.* пильно вдивлятися (в кого).
fikus *m., bot.* фікус.
Filadelfia *ż.* Філадельфія.
filantrop, *lm.* **-pi** *a.* **-powie,** *m.* філантроп.
filantropia *ż.* філантропія.
filantropiczny *див.* **filantropijny.**
filantropijnie філантропічно.
filantropijny філантропічний.
filantropka *ż.* філантропка.
filar, -ru, *m.* 1) *архіт.* стовп, -па; *(рідше)* колона; 2) *(моста)* стояк, -ка, бик, -ка; 3) *(лише в мн.) перен.* стовпи, підвалини, -лин, устої, -тоїв; **~ry** p a ń s t w a стовпи (підвалини, устої) держави.
filarek, -rka, *m., zdr., archit.* стовпчик; колонка. *Пор.* **filar** 1.
filarowy на стовпах; k o n s t r u k c j a **~wa** конструкція на стовпах; колонний. *Пор.* **filar** 1.
filatelia *ż., spec. див.* **filatelistyka.**
filatelista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., spec.* філателіст.
filatelistka *ż., spec.* філателістка.
filatelistyczny *spec.* філателістичний.
filatelistyka *ż., spec.* філателія.
filc, -cu, *m.* 1) фетр, -ру; *(нижчого сорту)* повсть, -ті, повстина; *(з шерсті молодих ягнят)* поярок, -рку; 2) *друк.* сукно між малим і великим тимпанами; ◊ k a p e l u s z z **~cu** фетровий (повстяний; поярковий) капелюх.
filcować, -cuję, -cujesz, -cował *spec.* валяти, бити повсть.
filcowanie *n., spec.* валяння.
filcowy фетровий; повстяний; поярковий; k a p e l u s z ~ фетровий (повстяний; поярковий) капелюх; ◊ b u t y **~we** валянки, -ків, валянці, -ців; повстя-

ники, -ків, повстяки́, -ків. *Пор.* filc 1.

Filemon Филимо́н; Тилимо́н *(розм.).*

filet, tu, *m.* 1) *кул.* філе́ *(невідм.),* філе́й, -ле́ю; поля́двиця *(рідко)*; 2) *(рід вишивки)* філе́ *(невідм.)*; 3) *полігр.* спинкови́й ште́мпель, ти́снення (на корінці кни́ги).

filharmonia *ż.* філармо́нія.

filharmoniczny філармоні́чний.

filharmonijny *див.* **filharmoniczny.**

filia *ż.* фі́лія, філіа́л, -лу.

filiacja *ż.* 1) *іст.* родові́д, -во́ду; родові́дні докуме́нти, -тів; 2) *наук.* філіа́ція.

filiacyjny родові́дний.

filialny філіа́льний.

filigran, -nu, *m.* філігра́нь, -ні.

filigranowo філігра́нно.

filigranowy 1) філігра́нний; 2) *перен (тенді́тний)* ні́жний, деліка́тний; ~**we** z d r o w i e ні́жне (деліка́тне) здоро́в'я; *(про роботу)* тонки́й, майсте́рний; *(про розмір)* мініатю́рний; ~ f l a k o n i k мініатю́рний флако́нчик.

Filip Філі́п; Пили́п *(укр.).*

filipika *ż.* філі́ппіка.

Filipiny, -nów, *blp.* Філіппі́ни, -пін.

filipiński філіппі́нський; W y s p y **Filipińskie** Філіппі́нські острови́, -вів.

filister, -tra, *lm.* **-trowie** *a.* **-trzy,** *m.* філі́стер, -ра, обива́тель, міща́ни́н.

filisteria *ż. див.* **filisterstwo.**

filisterski філі́стерський, обива́тельський, міща́нський.

filisterstwo *n.* філі́стерство, обива́тельство, обива́тельщина, міща́нство.

filistrzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli ставати філі́стером (обива́телем, міщани́ном), перетво́рюватися (оберта́тися) на (в) філі́стера (обива́теля, міщани́на).

filiżaneczka *ż., zdr., pieszcz.* ча́шечка.

filiżanka *ż.* ча́шка.

film, -mu, *m.* фільм, -му; *(фот.— ще)* плі́вка; ~ d ź w i ę k o w y звукови́й фільм; ~ k o l o r o w y (b a r w n y) кольоро́вий фільм; ~ n i e m y німи́й фільм; ~ r y s u n k o w y мультиплікаці́йний фільм; w y ś w i e t l a ć ~ демонструва́ти фільм; z r e a l i z o w a ć ~ поста́вити фільм; ◊ n a k r ę c a ć ~ роби́ти кінозйо́мку; w y t w ó r n i a ~**mów** кінофа́брика.

filmować, -muję, -mujesz, -mował роби́ти кінозйо́мку.

filmowanie *n.* кінозйо́мка, кінознима́ння.

filmowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* працівни́к кіно́.

filmowy 1) яки́й (що) стосу́ється кіно́; *(у контексті)* кіно́...; a k t o r ~ кіноакто́р, -ра; a t e l i e r ~**we** кіносту́дія; f e s t i w a l ~ кінофестива́ль, -лю; g w i a z d a ~**wa** кінозі́рка; k r o n i k a ~**wa** кінохро́ніка, кіножурна́л, -лу; o p e r a t o r ~ кінооперáтор, -ра; t a ś m a ~**wa** кінострі́чка; 2) *перен.* як у кінокарти́ні, як у фі́льмі; ~**we** t e m p o темп, як у кінокарти́ні (як у фі́льмі); ◊ p r z e m y s ł ~ кінематогра́фія.

filodendron, -nu, *m., bot.* філоде́ндрон.

filogenetyczny *biol.* філогенети́чний.

filogeneza *ż., biol.* філогене́з, -зу.

filogenia *ż., biol.* філоге́нія.

filoksera *ż., ent.* філоксе́ра.

filolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* філо́лог.

filologia *ż.* філоло́гія.

filologicznie філологі́чно.

filologiczny філологі́чний.

filować, -luję, -lujesz, -lował 1) *(про лампу)* копті́ти, -птить, заді́млюватися, -лю́ється, заку́рюватися, -рю́ється; 2) *карт.* пересмика́ти ка́рту, махлюва́ти, -лю́ю, -лю́єш, махля́ти.

filozof, *lm.* **-fowie,** *m.* 1) філо́соф; 2) *заст.* студе́нт філосо́фського (та́кож істо́рико-філологі́чного) факульте́ту.

filozofia *ż.* 1) філосо́фія; 2) *заст.* філосо́фський (та́кож істо́рико-філологі́чний) факульте́т, -ту.
filozoficznie по-філосо́фському, по-філосо́фськи.
filozoficzność *ż.* філософі́чність, -ності.
filozoficzny філосо́фський; *(глибокодумний — ще)* філософі́чний.
filozofka *ż.* 1) *(про жінку)* філо́соф; 2) *заст.* студе́нтка філосо́фського (та́кож істо́рико-філологі́чного) факульте́ту.
filozofować, -fuję, -fujesz, -fował філосо́фствувати, -вую, -вуєш; *(перен. ірон. — ще)* мудрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
filozofowanie *n.* філосо́фствування; мудрува́ння. *Пор.* **filozofować.**
filtr, -ru, *m.* фільтр, -ра; ~ schronowy фільтр-вбира́ч для газосхо́вищ; ~ wyczerpany спрацьо́ваний (виснажений) фільтр.
filtracja *ż., spec.* фільтра́ція.
filtracyjny *spec.* фільтрува́льний.
filtrat, -tu, *m., spec.* фільтра́т, -ту.
filtrować, -ruję, -rujesz, -rował *bezp., przen.* фільтрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
filtrowanie *n., bezp., przen.* фільтрува́ння.
filunek, -nku, *m., stol., bud.* фільо́нка.
filura *ż., spec.* розсильна́ книга.
filut, *lm.* **-luci,** *m.* 1) жартівни́к, -ка́, жарту́н, -на́; 2) *(обманщик)* шахра́й, -ра́я, плутя́га, крутíй, -тія́; 3) *жарт.* ше́льма, шалапу́т.
filutek, -tka, *lm.* **-tki** *a.* **-tkowie,** *m., zdr. див.* **filut.**
filuteria *ż.* 1) жартівли́вість, -вості; 2) хи́трість, -рості, хитрому́дрість; 3) грайли́вість, лука́вство, лука́вість. *Пор.* **filuterny.**
filuternie 1) жартівли́во, жартли́во; 2) хи́тро, хитрому́дро; 3) грайли́во, лука́во. *Пор.* **filuterny.**
filuterność *ż. див.* **filuteria.**
filuterny 1) жартівли́вий, жартли́вий, жартівни́й; 2) *(виверткий)* хи́трий, хитрому́дрий; 3) *(добродушно-насмішкуватий)* грайли́вий, лука́вий; ~ uśmieszek грайли́ва (лука́ва) по́смішка (у́смішка); ~ne spojrzenie грайли́вий (лука́вий) по́гляд, -ду.
filuterski *див.* **filuterny.**
filuterstwo *n. див.* **filuteria.**
filutka *ż.* 1) жартівни́ця; **жарту́нка** *(рідко)*; 2) шахра́йка, плутя́га, крутíйка; 3) ше́льма, шалапу́тка. *Пор.* **filut.**
filutowaty 1) шахра́йський, крутíйський; 2) *див.* **filuterny.**
Fin, *lm.* **-nowie,** *m.* фінн.
finalny фіна́льний.
finał, -łu, *m.* фіна́л, -лу.
finałowy фіна́льний.
finanse, -sów, *blp.* фіна́нси, -сів.
finansista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* фінанси́ст.
finansistka *ż.* фінанси́стка.
finansjera *ż., zb.* фіна́нсовий світ, -ту, фінанси́сти, -тів.
finansować, -suję, -sujesz, -sował фінансува́ти, -су́ю, -су́єш.
finansowanie *n.* фінансува́ння.
finansowo у фіна́нсовому відно́шенні.
finansowość *ż.* 1) фіна́нси, -сів; 2) нау́ка про фіна́нси.
finansowy фіна́нсовий; plan ~ фіна́нсовий план, -ну; kapitał ~ фіна́нсовий капіта́л, -лу.
finezja *ż.* ви́тонченість, -ності.
finezyjny ви́тончений.
fingować, -guję, -gujesz, -gował *niedok i dok., książ.* 1) *(лише недокон.)* підробля́ти; ~ podpis підробля́ти пі́дпис; 2) *(лише докон.)* підстро́їти, інсценува́ти, -ну́ю, -ну́єш; ~ napad підстро́їти (інсценува́ти) напа́д.
finisz, -szu, *m., sport.* фі́ніш, -шу.
finiszować, -szuję, -szujesz, -szował *sport.* фінішува́ти, -шу́ю, -шу́єш.
Finka *ż.* фі́нка.
Finlandczyk, *lm.* **-cy,** *m.* фінля́ндець, -дця.

Finlandia *ż.* Фінляндія.
Finlandka *ż.* фінляндка.
finlandzki фінляндський.
finta *ż.* 1) *(у фехтуванні)* обманний випад, -ду; 2) *(лише в мн.) розм.* хитрощі, -щів.
fiński фінський; Zatoka **Fińska** Фінська затока.
fiok *m., przest., lekc.* локон, кучері, -рів *(звичайно в мн.)*.
fiokować się, -kuję, -kujesz, -kował *lekc.* вичепурюватися, -рююся, -рюєшся, виряджатися.
fiola *ż., chem.* фіоль, -лі, колба.
fiolet, -tu, *m.* 1) фіолетовий колір, -льору; 2) *хім.* фіолет, -ту; ~ metylowy метиленовий фіолет; жирофле *(невідм.)*; 3) *(лише в мн.) церк.* облачення єпіскопа.
fioletawo з фіолетовим відтінком.
fioletawy з фіолетовим відтінком.
fioletowo фіолетово.
fioletowy фіолетовий.
fiolka *ż., chem., zdr. див.* **fiola.**
fioł *m., pot.* 1) дурина; mieć ~**ła** бути з дуриною, бути не сповна розуму; 2) *(про людину)* навіжений, -ного, зайдиголова.
fiołeczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* фіалочка.
fiołek, -łka, *m.* фіалка; ~ alpejski альпійська фіалка, цикламен, -ну; ◊ *перен.* mieć ~**ki** w głowie бути з дуриною, бути не сповна розуму.
fiołkowate, -tych, *bot. (violaceae)* фіалкові, -вих.
fiołkowo фіалково.
fiołkowy фіалковий.
fiord, -du, *m., geo.* фіорд, -ду.
fiorytura *ż., muz.* фіоритура.
fir! *wkrz. (про політ птахів)* фрр! пурх!
firaneczka *ż., zdr., pieszcz. див.* **firanka.**
firanka *ż.* завіска, занавіска.
fircyk *m.* франт, ферт; *ірон.* дже[й]нджик, жевжик; *(легковажний)* вітрогон.
fircykowaty франтівський, дже[и]нджикуватий, жевжикуватий; як вітрогон. *Пор.* **fircyk.**
firka *ż.* 1) *орн.* синичка; 2) *(перен. фам. — пустотлива дівчина)* дзиґа, вертуха, пустуха.
firletka *ż., bot (lychnis)* ліхніс.
firma *ż.* фірма.
firmament, -tu, *m.* небозвід, -воду.
firman, -nu, *m., polit., hist.* фірман, -ну.
firmant, *lm.* **-nci,** *m., handl.* 1) той, що надає своє ім'я фірмі; 2) представник фірми.
firmować, -muję, -mujesz, -mował 1) надавати своє ім'я фірмі; 2) давати підпис фірми, підписувати ім'ям фірми.
firmowy *handl.* 1) фірмовий; 2) *перен.* солідної фірми.
firn, -nu, *m., geol.* фірн, -ну.
fis *nieodm., n., muz.* фа дієз; ◊ *перен. розм.* wziąć kogo na ~ обманути кого.
fisharmonia *ż., muz.* фісгармонія.
fisis *nieodm., n., muz.* фа з подвійним дієзом.
fisk, -ku, *m., fin.* фіск, -ку.
fiskalizm, -mu, *m., fin.* фіскальна система (політика).
fiskalność *ż., fin.* 1) фіскальні закони, -нів; 2) *див.* **fiskalizm.**
fiskalny *fin.* фіскальний.
fiskał, *lm.* **-łowie,** *m.* 1) робітник фінвідділу; 2) *церк. іст.* консисторський прокурор, -ра.
fiskus *m., fin. див.* **fisk.**
fistuła *ż.* 1) органна труба (камера); 2) *мед.* фістула, нориця; 3) *муз.* фальцет, -ту; фістула *(рідше)*.
fistułowaty *med.* фістулоподібний; wrzód ~ фістулоподібний нарив, -ву.
fistułowy 1) *мед.* фістульний, норицьовий, норицевий; 2) *муз.* фальцетний, фістульний; ◊ głos ~ фальцет, -ту, фістула.
fiszbin, -nu, *m., tech.* китовий вус.
fiszbinowy *tech.* з китового вуса; ◊ brykla ~**wa** корсетний планшет.
fiszka *ż.* 1) листок, -тка; 2) *(у грі)* фішка.
fiszorek, -rka, *m., spec.* розтушовка.

fiszutka *ż.* фішю́ *(невідм.)*.
fita *ż.*, *leśn.* деревомéтр, -ра, деревомíр, деревни́й ци́ркуль.
fitobiologia *ż.*, *biol.* фітобіолóгія.
fitochemia *ż.* фітохíмія.
fitogeografia *ż.*, *bot.* фітогеогрáфія.
fitolit, -tu, *m.*, *bot.* фітолíт.
fitologia *ż.*, *bot.* фітолóгія.
fitotomia *ż.*, *bot.* фітотóмія.
fitуna *ż.*, *farm.* фіти́н, -ну.
fiu! fiu! *wkrz.* ф'ю-ф'ю!; ◊ *розм.* w głowie ~ в голові вітер віє, дурни́ці в голові, в голові метéлики літáють.
fiukacz, *lm.* **-cze,** *m.*, *pot.* 1) свистýн, -нá; 2) *(іграшка)* сви́щик.
fiukać, fiuknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* ф'ю́кати, ф'ю́кнути, свистáти (свищý, сви́щеш), сви́снути.
fizjatra, -ry, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.*, *med.* фізіáтр, -ра.
fizjatria *ż.*, *med.* фізіатрíя.
fizjo(g)nomia *ż.* фізіонóмія.
fizjo(g)nomiczny яки́й (що) стосýється фізіонóмії.
fizjo(g)nomista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* фізіономíст.
fizjograf, *lm.* **-fowie,** *m.* фізіóграф.
fizjografia *ż.* фізіогрáфія.
fizjograficzny фізіографíчний.
fizjokracja *ż.*, *ek. hist.* фізіокрáтія.
fizjokrata, -ty, *lm.* **-ci,** *m.*, *ek. hist.* фізіокрáт.
fizjokratyczny *ek. hist.* фізіократи́чний.
fizjokratyzm, -mu, *m.*, *ek. hist.* *див.* **fizjokracja.**
fizjolog, *lm.* **-gowie,** *m.* фізіóлог.
fizjologia *ż.* фізіолóгія.
fizjologicznie фізіологíчно.
fizjologiczny фізіологíчний.
fizjoplastyka *ż.*, *med.* пласти́чні оперáції, -цій.
fizjoterapia *ż.*, *med.* фізіотерапíя.
fizycznie фізи́чно.
fizyczny фізи́чний; kultura ~na фізи́чна культýра, фізкультýра; *перен.* ~na niemożliwość фізи́чна немождли́вість, -вості; *юр.* osoba ~na фізи́чна осóба.
fizyk, *lm.* **-cy,** *m.* 1) фíзик; 2) *мед. заст.* санітáрний лíкар, -ря; санітáрний інспéктор, -ра.
fizyka *ż.* фíзика.
fizykalny *(що стосується фізики)* фізи́чний; gabinet ~ фізи́чний кабінéт, -ту.
fizykat, -tu, *m.*, *przest.* канцеля́рія санітáрного інспéктора.
fizykochemiczny фізико-хімíчний.
fizylier, *lm.* **-rzy,** *m.*, *wojs.* 1) автомáтник; 2) *іст.* фузилéр, -ра.
fizys *nieodm.*, *ż.*, *pot.*, *żart.* 1) фізіонóмія; 2) *(перен. — про людину)* фігýра.
flacha *ż.*, *zgr.* бýтель, -тля.
flaczarnia *ż.* крамни́ця, де продаю́ть кéндюхи (фля́ки, рубцí).
flaczasty 1) *(про м'ясо)* жи́лавий, жилувáтий; 2) *перен.* брéзклий, забрéзклий, обрéзклий, м'якотíлий.
flaczek, -czka, *(częściej w lm.)* **-czki, -czków,** *m.*, *kul.* кéндюхи, -хів, рубцí, -цíв, фля́ки, -кíв.
flader, -dru *a.* **-dra,** *m.*, *stol.* прóжилок, -лка, прожи́лка, жи́лка.
fladrować, -ruję, -rujesz, -rował *stol.* рисувáти жилки́ (прóжилки) на дéреві (на мáрмурі).
fladrowaty *(про дерево, мармур тощо)* жилкувáтий, з прóжилками.
fladrowy *stol.* з жи́лками, з прóжилками.
fladżeolet *m.*, *muz.* *див.* **flażolet.**
flaga I *ż.* прáпор, -ра, флаг; ~ państwowa держáвний прáпор (флаг); spuścić ~gę спусти́ти прáпор (флаг); wywiesić ~gę підня́ти прáпор (флаг).
flaga II *ż.* зли́ва; *(тривала негода)* сльотá.
flagman, *lm.* **-ni,** *m.*, *mor.* фля́гман.
flak, *(częściej w lm)* **-ki, -ków,** *m.* 1) тéльбухи, -хів; 2) *(лише в мн.) кул.* кéндюхи, -хів, рубцí, -цíв, фля́ки, -кíв; 3) *(перен. — про людину)* розтелéпа, розтяпáка, мамýла, тюхтíй, -тія́, макýха, лапшá, квáша; ◊ jak ~ дря́блий; mieć ~ki w gło-

wie бу́ти з голово́ю; nudny jak **~ki** z olejem нудни́й (скучни́й) до сме́рті, нудню́щий; z **~kami** poczciwy на́скрізь че́сний, щи́ра душа́, добря́га.
flakon, -nu, *m.* 1) флако́н; 2) ва́за для кві́тів.
flakonik *m., zdr.* 1) флако́нчик; 2) ва́зочка для кві́тів.
flakowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli 1) дрябл́іти; 2) *перен.* става́ти (роби́тися) кво́лим.
flakowato 1) дря́бло; 2) кво́ло. *Пор.* **flakowaty.**
flakowaty 1) дря́блий; 2) *перен.* кво́лий.
flakowy *kul.* з ке́ндюхів, з рубці́в, з фля́ків; zupa **~wa** суп з ке́ндюхів (з рубці́в, з фля́ків); ◊ *(анат. — у жуйних)* żołądek **~** рубе́ць, -бця́.
Flamand, -da, *lm.* **-dowie,** *m.* флама́ндець, -дця.
flamand, -du, *lm.* **-dy,** *m., mal.* карти́на флама́ндської шко́ли.
Flamandczyk, *lm.* **-cy,** *m. див.* **Flamand.**
Flamandia *ż. див.* **Flandria.**
Flamandka *ż.* флама́ндка.
flamandzki флама́ндський.
flaming(o) *m., orn.* флямі́нго *(невідм.).*
flanc, *lm.* **-ce,** *m., ogr. див.* **flanca.**
flanca *ż., ogr.* розса́да.
flancować, -cuję, -cujesz, -cował *ogr.* розса́джувати, -джую, -джуєш, виса́джувати.
Flandria *ż.* Фля́ндрія.
flanela *ż., tkac.* флане́ль, -лі.
flanelka *ż., zdr. див.* **flanela.**
flanelkowy, *tkac. див.* **flanelowy.**
flanelowy *tkac.* флане́льовий.
flank, -ku, *m., wojs.* фланг, -гу.
flanka *ż., wojs. див.* **flank.**
flankier, *lm.* **-rzy,** *m., wojs.* дозо́рний в кавале́рії.
flankować, -kuję, -kujesz, -kował *wojs.* 1) будува́ти фла́нки; 2) *(забезпечувати фланги)* фланкува́ти, -ку́ю, -ку́єш *(заст.).*
flankowanie *n., wojs.* 1) будува́ння фла́нків; 2) фланкува́ння. *Пор.* **flankować.**
flankowy *wojs.* фла́нговий; działanie **~we** фла́нгова опера́ція.
flanować, -nuję, -nujesz, -nował флані́рувати, -рую, -руєш, тиня́тися, ве́штатися, сновига́ти.
flasza *ż.* 1) бу́тель, -тля; 2) *(обплетена)* фля́га.
flaszczyna *ż., zdr., pogardl.* пляшчи́на.
flaszeczka *ż., zdr., pieszcz.* пля́шечка.
flaszka *ż.* пля́шка.
flaszkowaty пляшкува́тий.
flaszkowy пляшко́вий; piwo **~we** пляшко́ве пи́во, пи́во у пляшка́х.
flaszodrzew, -wu, *m., bot. (anona)* сулі́йник.
flasz(k)owiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. див.* **flaszodrzew.**
flaszowy 1) бу́тлевий; 2) фля́жний; ◊ drzewo **~we** *див.* **flaszodrzew.** *Пор.* **flasza.**
flażolet, -tu, *m., muz.* 1) *(інструмент)* флажоле́т, -та́; 2) *(звук)* флажоле́т, -ту.
flażoletowy *muz.* флажоле́товий.
fląderka *ż., icht. (platessa flesus)* рід ка́мбали.
flądra *ż.* 1) *іхт. (pleuronectes platessa)* ка́мбала; 2) *перен. вульг. (неохайна жінка)* неті́паха, нехлю́я, задри́панка; розпу́тна жі́нка.
flądrowate, -tych, *m., icht.* ка́мбало́ві, -вих.
flądrowatość *ż., posp.* неоха́йність, -ності, нечепу́рність.
flądrowaty *posp.* неоха́йний, нечепу́рний, задри́паний.
flecik *m., zdr., pieszcz.* фле́йточка.
flecista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* флейти́ст.
flecistka *ż.* флейти́стка.
flegma *ż.* фле́гма; *(мед. — ще)* харкоти́ння.
flegmatyczka *ż.* флегма́тичка, флегмати́чна жі́нка.
flegmatycznie флегмати́чно.
flegmatyczność *ż.* флегмати́чність, -ності.

flegmatyczny флегматичний.
flegmatyk, *lm.* **-cy**, *m.* флегматик.
flegmistość *ż.* 1) *мед.* велика кількість флегми (харкотиння); 2) *перен. див.* **flegmatyczność.**
flegmisty повний флегми (харкотиння); ◊ *анат.* gruczołek ~ *(glandula pituitaria)* мозковий додаток, -тка.
flejtuch, *lm.* **-chy**, *m., pot.* замазура, нечупара, нечепура.
flejtuchowaty *pot.* неохайний, нечепурний.
flek *m.* 1) латка *(на даху, на огорожі, на стіні, на підлозі)*; 2) *(шевський)* набійка; латка на черевику.
fleksja *ż., lingw.* флексія.
fleksura *ż., geol.* флексура.
fleksyjny *lingw.* флективний.
fleron, -nu, *m., archit.* флерон.
flet, -tu, *m., muz.* флейта.
fletnia *ż., muz. przest.* флейта; ◊ *анат.* ~ płucowa дихальне горло, трахея.
fletniarz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **flecista.**
fletnista, -ty, *lm.* **-ści,** *m. див.* **flecista.**
fletowy флейтовий, флейтний.
flibustier, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m., mor. hist.* флібустьєр, -ра.
fligiel, -gla, *lm.* **-gle,** *m.* віконна стулка.
flinta *ż., myśl.* рушниця.
flintglas, -su, *m., spec.* флінтглас, -су.
flirciarka *ż., pot.* жінка, що любить фліртувати, зальотниця, залицяльниця.
flirciarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* той, що любить фліртувати, зальотник, залицяльник.
flirt, -tu, *m.* флірт, -ту, зальоти, -тів, залицяння.
flirtować, -tuję, -tujesz, -tował (z kim) фліртувати, -тую, -туєш (з ким) залицятися (до кого).
flirtowanie *n.* фліртування, флірт, -ту, залицяння, зальоти, -тів.
flirtowy який (що) стосується флірту; *(у контексті)* флірту.
flis I, **-sa,** *lm.* **-sy,** *m. див.* **flisak.**
flis II, **-su,** *lm.* **-sy,** *m. див.* **flisactwo.**
flisacki плотарський, сплавщицький.
flisactwo *n.* плотарство, плотарювання.
flisaczka *ż.* жінка плотаря.
flisaczy *див.* **flisacki.**
flisak, *lm.* **-cy,** *m.* плотар, -ря, плотовщик, -ка.
flisostwo *n. див.* **flisactwo.**
flisować, -suję, -sujesz, -sował гнати плоти.
flisowski *див.* **flisacki.**
flisowy *див.* **flisacki.**
flisówka *ż.* 1) сплавний ліс, -су; 2) *див.* **flisactwo.**
flobert, -tu, *m.* *(малокаліберна рушниця системи Флоберта)* монтекристо.
flogiston, -nu, *m., chem. hist.* флогістон, -ну.
floks *m., bot.* флокс.
flondra *ż. див.* **flądra.**
flora *ż., bot.* флора.
florans, -su, *m., tkac.* флорентійська тафта, флоранс, -су.
floreal, -lu, *m., hist.* флореаль.
floren *m.* флорин.
Florencja *ż.* Флоренція.
florencki флорентійський, флорентинський.
florentyna *ż., tkac.* флорентійський атлас, -су.
florentyński *див.* **florencki.**
flores, -su, *m.* квітковий орнамент, -ту, арабеска, візерунок, -нка.
florescencja *ż.* цвітіння.
floresować, -suję, -sujesz, -sował прикрашати (оздобляти) узорами (візерунками).
floret, -tu, *m.* рапіра.
Florian Флоріан.
Floryda *ż.* Флоріда.
florykultura *ż.* квітництво, квітникарство.
floryn *m. див.* **floren.**
florysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) квіткар, -ря; 2) *(учений)* флорист; 3) той, що робить штучні квіти.
florystyka *ż.* наука про квіти, флористика.
floryzowany *druk.* *(про букви)*

узо́рчатий, узо́ристий, фігу́рчатий.

flota *ż.* 1) флот, -ту; M i n i s t e r s t w o **Floty** R z e c z n e j Міністе́рство річково́го фло́ту; ~ m o r s k a морськи́й флот; ~ p e ł n e g o m o r z a головні́ си́ли морсько́го фло́ту; ~ p o w i e t r z n a повітря́ний флот; ~ p r z y b r z e ż n a каботá́жний флот; 2) *перен. жарт.* гро́ші, -шей, готі́вка; p u s z c z a ć ~tę марнотра́тити (мота́ти, гайнува́ти, розтри́нькувати) гро́ші; m i e ć ~tę ма́ти гро́ші.

flotylla *ż.* флоти́лія; ~ r z e c z n a річкова́ флоти́лія; ~ r y b a c k a риба́льська (риболове́цька) флоти́лія.

flower, -ru, *m. див.* **flobert.**

fluid, -du, *m.* флюї́д, -ду.

fluksja *ż., med.* флюс, -су.

fluksowaty *med.* гні́йни́й.

fluktuacja *ż., nauk.* флуктуа́ція, колива́ння, хита́ння; *фін.* ~ w a l u t o w a колива́ння ку́рсу валю́ти.

fluor, -ru, *m., chem.* фтор, -ру.

fluoresceina *ż., chem.* флуоресцеї́н, -ну.

fluorescencja *ż., fiz.* флуоресце́нція.

fluorescyjny *fiz.* флуоресціюючий.

fluorokrzemian, -nu, *m., chem.* фто́ристий кре́мній, -нію.

fluorokrzemowodorny *chem.* кремнефтористоводне́вий; k w a s ~ *див.* **fluorokrzemowodór.**

fluorokrzemowodór, -doru, *m., chem.* кремнефтористоводне́ва кислота́.

fluoryt, -tu, *m., min.* плавико́вий шпат, -ту, флюори́т, -ту.

fluoryzować, -zuję, -zujesz, -zował *fiz.* флуоресціюва́ти, -ціюю, -ціюєш.

flus, -su, *m., tech.* флюс, -су, пла́вень, -вня.

fluszpat, -tu, *m., min.* плавико́вий шпат, -ту, плави́к, -ку́.

fochowaty капри́зний, примхли́вий, вередли́вий.

fochy, -chów, *blp., pot.* капри́зи, -зів, при́мхи (*род.* примх); s t r o i ć ~ а) капризува́ти, -зу́ю, -зу́єш, вередува́ти, -ду́ю, -ду́єш; б) *(сердитися)* ду́тися (ду́юся, ду́єшся *і* дму́ся, дме́шся).

foczy *zool.* тюле́нячий.

foje *n., teatr. див.* **foyer.**

foka *ż., zool.* тюле́нь.

fokowaty тюленеви́дний.

fokowy тюлене́вий.

foks *m. див.* **fokstrot.**

foksterier *ż.* фокстер'є́р, -ра.

fokstrot *m.* фокстро́т.

fokus *nieodm., m. (трюк)* фо́кус.

folarski *spec.* валя́льний.

folarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* валя́льник, шапова́л.

folga *ż.* 1) поле́гшення, обле́гшення, пі́льга; 2) *(відпочинок)* перепочи́нок, -нку, переди́шка; 3) *(поблажливе відношення)* по́пуск, -ку, по́пуст, -ту, побла́жка, потура́ння; 4) *(нестримування)* во́ля; d a ć ~gę s e r c u да́ти се́рцю во́лю; d a ć ~gę ł z o m да́ти во́лю сльоза́м; 5) *архіт.* а́ншпуг, га́ншпуг; 6) *тех.* фо́льга; ~ c y n o w a олов'я́на фо́льга; ◊ ~gi m o s t o w e коро́мисло піді́йомного моста́ (мо́сту).

folgować, -guję, -gujesz, -gował 1) (komu *a.* sobie) потура́ти, попуска́ти; ~ c u g l i попуска́ти пово́ді; 2) *(перен. — про мороз)* спада́ти, пересіда́тися.

folgowanie *n.* 1) потура́ння, попуска́ння; 2) спада́ння. *Пор.* **folgować.**

foliał, -łu, *m.* фоліа́нт.

foliant *m. див.* **foliał.**

folio *n., druk. див.* **in folio.**

foliować, -liuję, -liujesz, -liował нумерува́ти (познача́ти) сторі́нки́ кни́жки.

folklor, -ru, *m.* фолькло́р, -ру.

folkloryczny фолькло́рний.

folklorysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* фолькло́ри́ст.

folklorystyczny фольклористи́чний.

folklorystyka *ż.* фольклори́стика.

folkloryzm, -mu, *m., nauk., lit.* фольклористи́чний на́прям, -му.

folować, **-luję**, **-lujesz**, **-lował** 1) *спец.* валя́ти; 2) *(плями сукна)* вибавля́ти, виво́дити, -джу, -диш; 3) *(перен.— одяг)* бру́дни́ти, ма́зати (ма́жу, ма́жеш); 4) *буд.* залива́ти вапно́м пусто́ти; ◊ *гірн.* ~ szlam очища́ти што́льню; *гірн.* ~ wózki наповня́ти (ванта́жити) візки́ рудо́ю.
folusz, *lm.* **-sze**, *m.*, *spec.* валя́льна маши́на, сукнова́лка.
folusznik, *lm.* **-cy**, *m.*, *spec.* *див.* **folarz.**
foluszować, **-szuję**, **-szujesz**, **-szował** *див.* **folować** 1.
foluszowy *spec.* *див.* **folarski.**
folwarczek, **-czku**, *zdr.*, *m.* невели́чкий фільва́р(о)к, -рку.
folwarcznik, *lm.* **-cy**, *m.*, *przest.* вла́сник фільва́рку.
folwarczny 1) фільва́рковий, фільва́рочний; pola ~**ne** фільва́ркові (фільва́рочні) поля́, -лі́в; 2) *перен.* гру́бий; dowcip ~ гру́бий жарт, -ту.
folwark, **-ku**, *m.* фільва́р(о)к, -рку.
folwarkowy *див.* **folwarczny.**
fonacja *ż.*, *lingw.* фона́ція.
fonacyjny *lingw.* фонаці́йний.
fonem, **-mu**, *m.*, *lingw.* *див.* **fonemat.**
fonema *ż.*, *lingw.* *див.* **fonemat.**
fonemat, **-tu**, *m.*, *lingw.* фоне́ма.
fonematyczny *lingw.* фонемати́чний.
fonetycznie *lingw.* фонети́чно.
fonetyczny *lingw.* фонети́чний.
fonetyk, *lm.* **-cy**, *m.*, *lingw.* фонети́ст.
fonetyka *ż.*, *lingw.* фоне́тика.
fonograf, **-fu**, *m.* фоно́граф.
fonograficznie фонографі́чно.
fonograficzny фонографі́чний.
fonogram, **-mu**, *m.* фоногра́ма.
fonologia *ż.*, *lingw.* фоноло́гія.
fonologiczny *lingw.* фонологі́чний.
fonometr, **-ru**, *m.*, *fiz.* фоно́метр, -ра.
fonometria *ż.*, *fiz.* фонометрі́я.
fonoskop, **-pu**, *m.*, *med.*, *lingw.* фоноско́п.
fontanna *ż.* фонта́н.
fontaź, *lm.* **-zie**, *m.* 1) пи́шний бант; пи́шно зав'я́заний га́лстук; 2) *(прикраса)* ки́тичка.
football, **-lu**, *m.*, *sport.* *див.* **futbal.**
footballowy *sport.* *див.* **futbalowy.**
for, **-ru** *a.* **-ra** *(często nieodm.)*, *m.* 1) перева́га; mieć ~ nad kimś ма́ти пере́вагу над ким; 2) *(у грі)* фо́ра; dać ~ да́ти фо́ру; dać piętnaście ~ да́ти п'ятна́дцять фо́ри; ◊ mieć ~**ry** ма́ти проте́кцію.
fora I *ż.* *див.* **for.**
fora II *wkrz.* 1) геть! ~ z dwora! геть звідси! 2) *театр.* *заст.* фо́ра.
fordanser, *lm.* **-rzy**, *m.* *(в ресторанах та ін.)* пе́рший танцюри́ст.
fordanserka *ż.* *(в ресторанах та ін.)* пе́рша танцюри́стка.
fordewind, **-du**, *m.*, *mor.* фордеві́нд.
forela *ż.*, *icht.* форе́ль, -лі.
foremka *ż.*, *zdr.* фо́рмочка.
foremkowy *kul.* формови́й; lody ~**we** формове́ моро́зиво.
foremnie 1) га́рно; 2) майсте́рно. *Пор.* **foremny.**
foremność *ż.* 1) га́рна фо́рма; 2) майсте́рність, -ності. *Пор.* **foremny.**
foremny 1) га́рної фо́рми, га́рний; ~ nos га́рний ніс (*род.* но́са); 2) *(заст.— про роботу)* майсте́рний.
forma *ż.* фо́рма; *спорт.* być w ~**mie** бу́ти у фо́рмі; dla ~**my** для фо́рми; *тех.* ~ odlewu ливарна фо́рма; ~**my** towarzyskie фо́рми ввічливості; w należytej ~**mie** у нале́жній фо́рмі; ◊ *військ.* ~ terenu рельє́ф місце́вості; ~ ustrojowa суспі́льно-політи́чний лад, -ду.
formacja *ż.*, *geol.* *i in.* форма́ція.
formaldehyd, **-du**, *m.*, *chem.* формальдегі́д, -ду.
formalina *ż.*, *chem.* формалі́н, -ну.
formalista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.* формалі́ст.
formalistka *ż.* формалі́стка.
formalistycznie формалісти́чно.

formalistyczny формалістичний.
formalistyka *ż.* формалістика.
formalizm, -mu, *m.* 1) формалізм, -му; 2) *див.* **formalistyka.**
formalizacja *ż.* формалізація.
formalizować, -zuję, -zujesz, -zował 1) дріб'язково додержуватися форми; 2) *наук.* формалізувати, -зую, -зуєш; //~ się формалізуватися.
formalizowanie *n. див.* **formalistyka.**
formalnie формально.
formalność *ż.* формальність, -ності.
formalny 1) формальний; ~ zapis формальний запис, -су; 2) *перен.* справжній; справжнісінький *(розм.)*; ~**na** klęska справжня поразка; ~ głupiec справжнісінький дурень, -рня; ◊ *лінгв.* cząstki ~**ne** форманти, -тів; zabrać głos w sprawie ~**nej** взяти слово щодо порядку ведення зборів.
format, -tu, *m.* формат, -ту.
formiarnia *ż., spec.* формувальня.
formierstwo *n., spec.* формувальна справа.
formierz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* формувальник.
formować, -muję, -mujesz, -mował формувати, -мую, -муєш; //~ **się** формуватися.
formowanie (się) *n.* формування.
formularz, *lm.* **-rze,** *m.* формуляр, -ра; *(для заповнювання — ще)* бланк; wypełnić ~ заповнити формуляр (бланк).
formuła *ż.* формула; ~ przysięgi формула присяги.
formułka *ż.* 1) *зменш.* формулка; 2) *(лише в мн.) розм.* непотрібні, зайві церемонії, -ній.
formułować, -łuję, -łujesz, -łował формулювати, -люю, -люєш; //~ **się** формулюватися.
fornal, *lm.* **-le,** *m., przest.* батрак, -ка, наймит (у поміщика).
fornalka *ż., przest.* 1) дружина батрака (наймита) у поміщика; 2) *с.-г.* віз (*род.* воза); 3) *дорев.* наймитування в поміщика; 4) *(заняття)* **візництво;** zarabiać ~**ką** заробляти візництвом.
fornalowa *ż., przest. див.* **fornalka** 1.
fornalski *przest.* батрацький, наймитський.
fornier, -ru, *m. див.* **fornir.**
fornierować *див.* **fornirować.**
fornir, -ru, *m.* фанера.
fornirować, -ruję, -rujesz, -rował накладати (наклеювати) фанеру.
fornirowanie *n.* накладання (наклеювання) фанери.
fornirowany з накладеною фанерою.
fornirowy фанерний; drzewo ~**we** фанерне дерево.
forować, -ruję, -rujesz, -rował (kogo) витискати, витісняти, виганяти (кого).
forpoczta *ż.* форпост.
forpocztowy форпостний.
forsa *ż.* 1) *жарт.* гроші, -шей, монета; 2) *книж.* зусилля.
forsować, -suję, -sujesz, -sował 1) (co) *військ.* форсувати, -сую, -суєш; 2) (kogo) *(допомагати кому)* підтримувати, -мую, -муєш, піддержувати, -жую, -жуєш (кого); *підсил.* клопотатися, -почуся, -почешся (про кого); 3) (kogo, co *a.* siebie) стомлювати, -люю, -люєш, втомлювати; ~ nogi стомлювати (втомлювати) ноги; *підсил.* надривати; ~ głos надривати голос; 4) *городн.* прискорювати (пришвидшувати) процес росту *а.* дозрівання; //~ **się** втомлюватися, стомлюватися.
forsownie 1) підсилено, посилено; ~ się odżywiać підсилено (посилено) харчуватися, -чуюся, -чуєшся; 2) швидкими темпами; maszerować ~ маршируваги швидкими темпами; 3) *(працювати)* наполегливо.
forsowny 1) *військ.* форсований; marsz ~ форсований марш, -шу; 2) *(що викликає втому)* стомливий, втомний.
forszlag, -gu, *m., муз.* **форшлаг.**

forszmak, -ku, *m., kul.* форшмáк, -кý.
forszus, -su, *m., див.* **zaliczka.**
fort, -tu, *m., wojs.* форт, -ту; ~ pancerny броньóваний форт; ~ zaporowy форт-застáва.
fortalicja *ż., wojs. hist.* невели́чка дерев'я́на крíпость (фортéця).
forte *przsł., muz.* фóрте.
forteca *ż., wojs.* крíпость, -ті, фортéця.
forteczka *ż., wojs., lekc.* крiпости́ця.
forteczny *wojs.* крiпосни́й, фортéчний.
fortel, -lu, *lm.* **-le,** *m.* фóртель, ви́крут, -ту.
fortepian, -nu, *m.* роя́ль; фортепiáно *(невідм.)*; stroić ~ настрóювати (ладнáти) роя́ль (фортепiáно).
fortepianista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) пiанíст; 2) настрóювач (настрóйщик, ладнáч) роя́ля; 3) фабрикáнт роя́лiв.
fortepianistka *ż.* 1) пiанíстка; 2) настрóювачка (настрóйщиця, ладнáчка) роя́лiв. *Пор.* **fortepianista** 1, 2.
fortepianowy фортепiáнний; ◊ gra **~wa** гра на фортепiáно; *перен. ірон.* nogi **~we** нóги як у слонá; *муз.* wyciąg ~ клавíр, -ра, клавiрáусцуг; *муз.* układ ~ переклáдення партитýри для фортепiáно.
fortissimo *przsł., muz.* фортíссiмо.
fortuna *ż.* 1) фортýна; *присл.* ~ kołem się toczy фортýна мiнли́ва; ~ mu się uśmiecha йомý усмiхáється фортýна; ślepa ~ слiпá фортýна; 2) *перен.* майнó, багáтство; *(земельна)* маéток, -тку; ◊ *присл.* ~ sprzyja odważnym вiдвáжному щасти́ть; zrobić **~nę** розбагатíти.
fortunka *ż.* 1)рiд лотó; рiд рулéтки; 2) *розм.* маéток, -тку.
fortunnie удáчно, щасли́во.
fortunny удáчний, щасли́вий.
fortyfikacja *ż., wojs.* фортифiкáцiя, укрíплення; **~je** polowe пóльовi укрíплення; **~je** pozycyjne позицíйнi укрíплення; **~je** stałe довгочáснi укрíплення.
fortyfikacyjny *wojs.* фортифiкацíйний.
fortyfikator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m., wojs.* 1) спецiалíст по фортифiкацíйних робóтах, фортифiкáтор, -ра; 2) керiвни́к фортифiкацíйних робíт.
fortyfikować, -kuję, -kujesz, -kował *wojs.* будувáти укрíплення (фортифiкáцiї).
forum *nieodm., n., hist., przen.* фóрум, -му; ◊ *перен.* wynieść sprawę na ~ publiczne подáти що до вíдома громáдськостi.
foryś, *lm.* **-sie,** *m., hist.* форéйтор, -ра.
forytować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) протегувáти, -гýю, -гýєш (комý).
forytowanie *n.* протегувáння.
fosa *ż.* 1) канáва; 2) *військ.* крiпосни́й рiв (*род.* рóву); ◊ ~ orkiestrowa рáковина для оркéстру.
fosfat, -tu, *m., chem.* фосфáт, -ту.
fosfatowy *chem.* фосфáтний, фосфáтовий.
fosfatyna *ż., chem.* фосфати́н, -ну.
fosfor, -ru, *m., chem.* фóсфор, -ру.
fosforan, -nu, *m., chem.* сiль фóсфорної кислоти́.
fosforek, -rku, *m., chem.* сполýка фóсфору.
fosforescencja *ż., fiz.* фосфоресцéнцiя.
fosforoskop, -pu, *m., fiz.* фосфороскóп.
fosforowy *chem.* фóсфорний; kwas ~ фóсфорна кислотá.
fosforycznie фосфори́чно.
fosforyczny 1) фосфори́чний; 2) *див.* **fosforowy.**
fosforyt, -tu, *m., min.* фосфори́т, -ту.
fosforytowy *min.* фосфори́тний, фосфори́товий.
fosforyzować, -zuję, -zujesz, -zował *fiz.* фосфоресцiювáти, -цiю́ю, -цiю́єш, фосфорувáти, -рýю, -рýєш.

fosforyzowanie *n., fiz.* фосфоресціювáння, фосфорувáння.
fosforzyca *ż., med.* *(phosphorismus)* фосфори́зм, -му, отрýєння фóсфором.
fosgen, -nu, *m., chem.* фосгéн, -ну.
fosowaty подібний до канáви.
fotbal *m., sport. див.* **futbal.**
fotbalowy *sport. див.* **futbalowy.**
fotel, *lm.* **-le,** *m.* (м'якé) крíсло; ◊ *перен.* ~ a k a d e m i c k i звáння академíка; *перен.* ~ m i n i s t e r i a l n y портфéль міністра.
fotelik, -ku, *m., zdr., pieszcz.* крíсельце.
fotelowy крісéльний.
fotka *ż., pot.* фóто *(невідм.).*
fotoceramika *ż., spec.* фотокерáміка.
fotochemia *ż.* фотохíмія.
fotochromia *ż., fot.* фотохрóмія.
fotochromografia *ż., fot.* кольорóва фотогрáфія.
fotochromotypia *ż., fot.* фотохромоти́пія.
fotocynkografia *ż., spec.* фотоцинкогрáфія.
fotodruk, -ku, *m., fot.* фототи́пія.
fotodrukowanie *n., fot. див.* **fotodruk.**
fotoelektryczny *fiz.* фотоелектри́чний.
fotoelement, -tu, *m., el.* фотоелемéнт.
fotofon, -nu, *m., fiz.* фотофóн.
fotogen, -nu, *m., spec.* фотогéн, -ну.
fotogenicznie *kin.* фотогенíчно.
fotogeniczność *ż., kin.* фотогенíчність, -ності.
fotogeniczny *kin.* фотогенíчний.
fotograf, *lm.* **-fowie,** *m.* фотóграф.
fotografia *ż.* фотогрáфія; ~ l o t n i c z a аерофотогрáфія.
fotograficznie фотографíчно, фотографíчним спóсобом; r e p r o d u k c j a w y k o n a n a ~ репродýкція ви́конана фотографíчним спóсобом.
fotograficzny фотографíчний.
fotografista, -ty, *lm.* **-ści,** *m. див.* **fotograf.**
fotografka *ż.* *(про жінку)* фотóграф.
fotografować, -fuję, -fujesz, -fował фотографувáти, -фýю, -фýєш; //~ **się** фотографувáтися.
fotografowanie (się) *n.* фотографувáння.
fotogrametria *ż., geod.* фотограмéтрія.
fotogrametryczny *geod.* фотограметри́чний.
fotograwiura *ż.* фотогравю́ра.
fotoheliograf, -fu, *m., astr.* фотогеліóграф.
fotolitografia *ż., tech.* фотолітогрáфія.
fotolitograficzny *tech.* фотолітографíчний.
fotometr, -ru, *m., fiz., astr.* фотóметр, -ра.
fotometria *ż., fiz., astr.* фотомéтрія.
fotometryczny *fiz., astr.* фотометри́чний.
fotomikrografia *ż., fot.* фотомікрогрáфія.
fotomontaż, -żu, *lm.* **-że,** *m., fot.* фотомонтáж, -жý.
fotoreporter, *lm.* **-rzy,** *m.* фоторепортéр, -ра.
fotos, -su, *m., kin.* фотознíмок, -мка.
fotosfera *ż., astr.* фотосфéра.
fotoskulptura *ż., szt.* фотоскульптýра.
fototechnika *ż., tech.* фототéхніка.
fototyp, -pu, *m., druk.* *(відбиток)* фототи́пія.
fototypia *ż., druk.* *(дія)* фототи́пія.
fototypicznie *druk.* фототипíчно, фототипíчним спóсобом.
fototypiczny *druk.* фототипíчний.
foyer *nieodm., n., teatr.* фойé *(невідм.).*
frachciarz, *lm.* **-rze,** *m., handl.* фрахтівни́к, -кá.
fracht, -tu, *m., handl.* 1) фрахт, -ту; ~ o k r ę t o w y суднови́й фрахт; 2) *(документ)* накладнá, -нóї; ◊ *зал.* f r a n k o ~ вíльний від плáти за прóвіз; *торг.* ~ m o r s k i коносамéнт, -ту; *зал.* ~ p o ś p i e s z n y перевóз-

ка швидки́м по́їздом, швидка́ перево́зка.
frachtować, -tuję, -tujesz, -towal *handl.* фрахтува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
frachtowanie *n., handl.* фрахтува́ння; ~ okrętów фрахтува́ння су́ден.
frachtowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* фрахто́ване торго́ве судно́ (далéкого пла́вання).
frachtowy *handl.* фра́хто́вий; kontrakt ~ фра́хто́вий до́говір (*род.* до́говору); *торг.* transakcje **~we** фра́хто́ві опера́ції, -цій; ◊ *зал.* list ~ накладна́, -но́ї; okręt ~ буксі́рний, вантáжний пароплáв; *зал.* stawka **~wa** провізна́ пла́та; *зал.* wóz ~ това́рний ваго́н.
frachtówka *ż., kol.* това́рний ваго́н.
fraczek, -czka, *m.* 1) *зменш.* невели́чкий фрак; 2) (*перен. розм.— про людину*) франт.
fragment, -tu, *m.* фрагме́нт.
fragmentarycznie фрагмента́рно.
fragmentaryczność *ż.* фрагмента́рність, -ності.
fragmentaryczny фрагмента́рний.
frajda *ż., żart.* ра́дість, -дості.
frajer, *lm.* **-rzy** *a.* **-ry,** *m., rub.* 1) наївний, -ного; nabrać **~ra** обдури́ти наївного; 2) (*жінки*) залицяльник; (*коханець*) полюбо́вник.
frajerka *ż., rub.* 1) наївна, -ної; 2) полюбо́вниця. *Пор.* **frajer.**
frak *m.* фрак.
frakcja *ż., polit.* фра́кція; ~ parlamentarna парла́ментська фра́кція.
frakcjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* фракціоне́р, -ра.
frakcyjka *ż., zdr., polit., lekc.* невели́чка фра́кція.
frakcyjnie *polit.* фракці́йно.
frakcyjność *ż., polit.* фракці́йність, -ності.
frakcyjny *polit.* фракці́йний.
frakowy фра́чний.
fraktura *ż., med., druk.* фракту́ра.
framuga *ż., bud.* 1) ні́ша; 2) (*криволінійне перекриття*) а́рка.
framugowy *bud.* 1) яки́й (що) стосу́ється ні́ші; 2) а́рочний. *Пор.* **framuga.**
Franciszek, -szka Франц, Франці́ск.
Francja *ż.* Фра́нція.
franco *przsł., handl. див.* **franko.**
francuski францу́зький; ◊ *кул.* ciasto **~kie** слойо́не ті́сто; *тех.* klucz ~ розвідни́й ключ, -ча́, англі́йський гайкови́й ключ; *перен. розм.* ~ piesek а) пестýнчик; б) (*щодо їжі*) перебі́рливий, -вого.
francuszczyzna *ż.* 1) францу́зька мо́ва; mówić kiepską **~ną** пога́но говори́ти по-францу́зьки; 2) усе́, що францу́зьке.
Francuz, *lm.* **-zi,** *m.* францу́з.
francuzieć, -zieję, -ziejesz, -ział, -zieli офранцу́жуватися, -жуюся, -жуєшся, сфранцу́жуватися.
Francuzka *ż.* францу́женка.
francuzoman, *lm.* **-ni,** *m.* галлома́н.
francuzomania *ż.* галлома́нія.
francuzożerczy галлофо́бський.
frank *m.* (*монета*) франк.
Frank, *lm.* **-kowie,** *m., hist.* (*представник германського племені*) франк.
frankatura *ż., spec.* франкува́ння.
Frankfurt, -tu, *m.* Фра́нкфурт.
frankmason, *lm.* **-ni,** *m.* франкмасо́н.
frankmasoneria *ż.* франкмасо́нство.
franko *przsł., handl.* фра́нко; ~ granica фра́нко кордо́н, опла́чено до кордо́ну.
frankować, -kuję, -kujesz, -kował франкува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
frankowanie *n.* франкува́ння.
frankowy фра́нковий; waluta **~wa** фра́нкова валю́та.
frant, *lm.* **-ci** *a.* **-ty,** *m., pot.* проно́за, прола́за; ◊ z głupia ~ а) прикида́ючись ду́рником; б) *прикм.* хитрува́тий, хитре́нький.
frantostwo *n., pot.* хи́трість, -рості, хитрому́дрість, лука́вство.
frantowski *pot.* проно́зливий, про-

нóзуватий, пролáзливий; ◊ p i o s e n k a ~**ka** жартівли́ва фриві́льна пісенька.
frapować, -puję, -pujesz, -powal *książ.* вражáти.
frapujący *książ.* разю́чий; ~**ce** p o d o b i e ń s t w o разю́ча схóжість (поді́бність); *(що приваблюв)* захóплюючий; ~ t e m a t захóплююча тéма.
frasobliwie 1) журли́во; 2) стурбóвано, зажу́рено, засму́чено. *Пор.* **frasobliwy.**
frasobliwość *ż.* 1) журли́вість, -вості; 2) стурбóваність, -ності, зажу́реність, засму́ченість. *Пор.* **frasobliwy.**
frasobliwy 1) *(характер)* журли́вий; 2) *(смутний)* стурбóваний, зажу́рений, засму́чений; пóвний турбóт, клóпотів, журби́; ~ d z i e ń день, пóвний турбóт.
frasować, -suję, -sujesz, -sował (kogo) *pot.* жури́ти, -рю́, -риш, турбувáти, -бу́ю, -бу́єш (когó); //~ **się** жури́тися, турбувáтися.
frasunek, -nku, *m., pot.* турбóта, клóпіт, -поту, журбá; ◊ *присл.* d o b r y t r u n e k n a ~ дóбре ви́пити з гóря.
fraszka *ż.* 1) дрібни́ця; 2) *літ.* епігрáма; жартівли́вий вірш, жарт, -та.
fraternizacja *ż., książ.* братáння.
fraternizować się, -zuję, -zujesz, -zował *książ.* братáтися.
fraucymer, -ru, *m., hist.* 1) кімнáта фрéйлін; 2) *зб. перен.* фрéйліни, -лін.
fraza *ż., muz.* фрáза.
frazeolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m., pot. див.* **frazesowicz.**
frazeologia *ż.* фразеолóгія.
frazeologiczny фразеологíчний.
frazer, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m. див.* **frazesowicz.**
frazes, -su, *m.* фрáза; *несхв.* s a m e ~**sy** одні́ фрáзи.
frazesowicz, *lm.* **-cze,** *m., lekc.* фразéр, -ра.
frazesowy пóвний фраз.
frazować, -zuję, -zujesz, -zował *muz.* фразувáти, -зу́ю, -зу́єш.
frazowanie *n., muz.* фразувáння.
frebel, -bla, *lm.* **-ble,** *m., spec. див.* **freblówka.**
freblanka *ż., spec.* фребелíчка.
freblowski *spec.* фрéбелівський.
freblówka *ż., spec.* 1) фрéбелівський дитя́чий садóк, -дкá; 2) *див.* **freblanka.**
fregata *ż., wojs., orn.* фрегáт.
frekwencja *ż.* відві́дування; відві́дуваність, -ності *(рідко)*; ◊ m u z e u m c i e s z y s i ę ~**ją** музéй дóбре відві́дують.
frekwencyjny яки́й (що) стосу́ється відві́дування; *(у контексті)* відві́дування; s t a t y s t y k a ~**na** стати́стика відві́дування.
frencz *m.* френч.
frendzla *ż. див.* **frędzla.**
frendzlowaty *див.* **frędzlowaty.**
frenetycznie бурхли́во; шалéно. *Пор.* **frenetyczny.**
frenetyczny бурхли́вий; ~**ne** o k l a s k i бурхли́ві (гучні́) óплески, -ків; *(нестримний)* шалéний.
frenezja *ż., med.* френезі́я.
frenolog, *lm.* **-lodzy** *a.* **-logowie,** *m.* френóлог.
frenologia *ż.* френолóгія.
frenologiczny френологíчний.
fresk, -ku, *m., mal.* фрéска.
freska *ż. див.* **fresk.**
fresko *przsł., mal.* альфрéско.
freskowy *mal.* фрéсковий.
freudyzm, -mu, *m., fil.* фрейди́зм, -му.
frez I *m., tech.* фрéза, фрéзер, -ра.
frez II *przym.* кóльору суни́ць.
frezarka *ż., tech.* фрéзерний верстáт.
frezarnia *ż., spec.* фрезерувáльний цех, -ху.
frezarski *spec.* фрéзерний.
frezarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* фрезерувáльник.
frezer, *lm.* **-rzy,** *m. див.* **frezarz.**
frezować, -zuję, -zujesz, -zował *tech.* фрезерувáти, -ру́ю, -ру́єш.
frezowanie *n., tech.* фрезерувáння.
frędzelka *ż., zdr. див.* **frędzla.**
frędzla *ż.* бахромá, торочки́, **-чóк.**

frędzlowaty з бахромóю, з торочкáми.
fronda *ż., hist., przen.* фрóнда.
frondować, -duję, -dujesz, -dował *hist., przen.* фрондувáти, -дýю, -дýєш.
frondysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., hist., przen.* фрондéр, -ра.
front, -tu, *m.* 1) *архіт.* фасáд, -ду; 2) *військ.* фронт, -ту; ~ bojowy бойовúй фронт; *перен.* ~ ideologiczny ідеологíчний фронт; ~ natarcia фронт нáступу; ~ obronny оборóнний фронт; ◊ **~tem** do wsi облúччям (лицéм) до селá; wejście od **~tu** вхід з парáдних дверéй (з парáдного хóду).
frontalny *wojs.* лобовúй, фронтáльний; atak ~ лобовá атáка.
fronton, -nu, *m., archit.* фронтóн, -ну.
frontowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., wojs.* фронтовúк, -кá.
frontowy 1) фасáдний; **~wa** ściana фасáдна стінá; 2) *військ.* фронтовúй; służba **~wa** фронтовá слýжба; ◊ mieszkanie **~we** квартúра з вíкнами на вýлицю; okno **~we** вікнó на вýлицю (від вýлиці).
frontyspis, -su, *m., archit. див.* **frontyszpic.**
frontyszpic, -cu, *m., archit.* фронтиспíс.
froter, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) натирáч підлóги (підлóг); 2) *жарт.* завзя́тий танцюрúст.
froterka *ż.* 1) натирáчка підлóги (підлóг); 2) щíтка для натирáння підлóги; 3) *перен. розм.* натéрта підлóга.
froterować, -ruję, -rujesz, -rował 1) натирáти підлóгу; 2) завзя́то танцювáти, -цю́ю, -цю́єш. *Пор.* **froter.**
frr! *wkrz.* *(про політ птахів)* пурх!
fru! fru! *wkrz.* *(про політ птахів)* пурх!
fruktydor, -ru, *m., hist.* фруктидóр, -ра.
frunąć *див.* **fruwać.**
fruwać, frunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *bezp., przen.* пýрхати, пурхнýти.
fruwanie *n.* пýрхання.
Fryburg *m.* Фрéйбург.
fryc, *lm.* **-ce** *a.* **-cowie,** *m., myśl. i in.* новáк, -кá, новачóк, -чкá.
frycować, -cuję, -cujesz, -cował *pot.* глузувáти з новакá (з новачкá).
frycowe, -wego, *n.* 1) *іст.* угощéння, влаштóване новакóм товаришáм; 2) *перен.* матеріáльний збúток чéрез недосвíдченість; ◊ *присл.* naiwny co krok płaci ~ наївний на кóжному крóці плáтиться.
frycówka *ż., hist.* 1) церемоніáл приймáння новакá до гýрту товаришів; 2) жарт, підстрóєний новакý стáршими товаришáми.
Fryderyk Фредерíк, Фрíдріх.
fryga *ż., bezp., przen.* дзúга; *(перен.— ще)* вертýн, -нá; вертýха.
frygać, frygnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *posp.* *(їсти)* уминáти, ум'я́ти (умнý, умнéш), трощúти (трощý, трóщиш), строщúти.
Frygia *ż.* Фрúгія.
frygijski *hist.* фригíйський; czapka **~ka** фригíйський ковпáк, -кá.
frygowaty як дзúга.
frykando *n., kul.* фрикáндо *(невідм.)*.
frykas, -su *a.* **-sa,** *m., kul.* фрикасé *(невідм.)*.
frykcja *ż., nauk.* 1) *прям., перен.* тертя́; 2) *(масті)* втирáння.
frymarczyć, -czę, -czysz, -czył *przen. książ., pogardl.* гендлювáти, -лю́ю, -лю́єш; ~ sumieniem гендлювáти сóвістю.
frysz, -szu, *m., hut.* час переплáвки.
fryszer, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m., hut.* робітнúк, що займáється вибíлюванням залíза, крúчний мáйстер, -тра.
fryszerka *ż.* 1) *мет.* крúчне гóрно, плавúльня; 2) *мет.* переплáвка чавунý на залíзо; 3) *тех.* фрéза, фрéзер, -ра.
fryszować, -szuję, -szujesz, -szował

hut. 1) рафінувáти метáл шляхóм плáвки; 2) переплавляти чавýн на залізо.
fryszowanie *n.* *див.* **fryszerka** 2.
fryta *ż.*, *tech.* фрúта.
frytura *ż.*, *kul.* волóвий жир, -ру.
frywolność *ż.* фривóльність, -ності.
frywolny фривóльний.
fryz I, **-zu**, *m.*, *archit.* фриз.
fryz II, **-za**, *m.* 1) битюг, -гá, битюк, -кá; 2) кінь фрúзької порóди.
fryza *ż.* 1) *спец.* рюш, -шу; (*прикраса одягу — ще*) обóрка; 2) *текст.* фриз, -зу; 3) *архіт.* *див.* **fryz** I.
fryzjer, *lm.* **-rzy**, *m.* парикмáхер, -ра, перукáр, -рá; голяр, -рá (*заст.*).
fryzjerczyk, *lm.* **-ki** *a.* **-kowie**, *m.* ýчень парикмáхера (перукаря).
fryzjerka *ż.* 1) парикмáхерка, перукáрка; голярка; *пор.* **fryzjer**; 2) *див.* **fryzjerstwo**.
fryzjernia *ż.* парикмáхерська, -кої, перукáрня; голярня. *Пор.* **fryzjer**.
fryzjerski парикмáхерський, перукáрський; голярський; *пор.* **fryzjer**; z a k ł a d ~ *див.* **fryzjernia**.
fryzjerstwo *n.* профéсія парикмáхера (перукаря; голярá). *Пор.* **fryzjer**.
fryzka *ż.*, *zdr.* *див.* **fryza** 1.
fryzować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** (kogo) 1) робúти зáчіску (комý); 2) завивáти (плоїти) волóсся (комý); //~ **się** 1) робúти собі зáчіску; 2) завивáти (плоїти) собі волóсся.
fryzowanie (się) *n.* 1) зачісування; 2) завúвка; *пор.* **fryzować**.
fryzowany 1) зачéсаний; 2) завúтий; *пор.* **fryzować**; 3) *перен.* кучерявий; ◊ k a p u s t a ~**na** волóська капýста; *гірн.* ż e l a z o ~**ne** фрезерóване залізо.
fryzura *ż.* зáчіска.
fu! *wkrz.* 1) фу! 2) (*з огидою*) тьху!
fuczeć, **-czę**, **-czysz**, **-czał**, **-czeli** сопіти, -плю, -пéш, сопти, -пý, -пéш.
fuga I *ż.*, *stol.* фýга.
fuga II *ż.*, *muz.* фýга; ◊ d a ć ~**gę** дáти дрáчки, п'ятáми накивáти.
fugas, **-su**, *m.*, *wojs.* фугáс, -су.
fugato *nieodm.*, *n.*, *muz.* фугáто (*невідм.*).
fugować, **-guję**, **-gujesz**, **-gował** *stol.* фугувáти, -гýю, -гýєш.
fugownica *ż.*, *stol.* фугівка.
fugownik *m.*, *stol.* фугáнок, -нка.
fugowy *stol.* 1) фугóваний; s p o j e n i e ~**we** фугóвана спáйка; 2) (*для роблення фуг*) фугувáльний; h e b e l ~ *див.* **fugownik**.
fugówka *ż.* рушниця з нарізним стволóм.
fuj! *wkrz.* фе!
fujara *ż.* 1) сопілка, дýдка; 2) *перен.* *фам.* розтелéпа, розтяпáка, мамýла, тюхтій, -тія.
fujarka *ż.*, *zdr.*, *див.* **fujara** 1.
fujarkowy сопілковий.
fuk! *wkrz.* хук! фук!
fukać, **-fuknąć**, **-nę**, **-niesz**, **-nął**, **-nęli** 1) пúхкати, пáхкати; p o c i ą g ~**kał** пóїзд пúхкав; 2) (kogo) (*перен.— лаяти*) пробирáти, пробрáти (-берý, -берéш) (когó); 3) (komu) (*лише докон.*) (*перен.— сердито*) фúркнути (на кóго); 4) (*лише недокон.*) (*про голос оленя*) бéкати; (*про свиню*) хрюкати, рóхкати, хрóкати; 5) (*лише докон.*) *перен.* чкурнýти; 6) (*лише докон.*) (*перен.— про вогонь*) бýхнути, жбýхнути, вúрватися, -рветься; o g i e ń z p i e c a ~**nął** n a p o k ó j вогóнь з грýби бýхнув (жбýхнув) у кімнáту.
fukanie *n.* 1) пáхкання, пúхкання; 2) пробирáння; 3) бéкання; рóхкання, хрóкання. *Пор.* **fukać** 1, 2, 4.
fukliwie буркотлúво.
fukliwy буркотлúвий.
fuknąć *див.* **fukać**.
fuks *m.* 1) (*в Німеччині студент-першокурсник*) фукс, -сá; 2) (*про коня*) булáний, -ного; 3) *ент.* (*vanessa polychloros*) кропúв'ян-

ка, кропи́в'яна вані́са; 4) димова́ труба́, димови́й кана́л, -лу; 5) *(у більярдній грі)* фукс.
fuksem *przsł.* фуксо́м.
fuksja *ż., bot.* фу́ксія.
fuksowy: g r a **~wa** *(на більярді)* гра фуксо́м.
fuksyna *ż., chem.* фукси́н, -ну.
fular, -ru, *m., tkac.* 1) фуля́р, -ру; 2) фуля́рова ху́стка.
fularowy *tkac.* фуля́ровий.
fulguracja *ż., med.* *(fulguratio)* о́пік бли́скавки.
fulguryt, -tu, *m., min.* фульгури́т, -ту.
fulminaty, -tów, *blp.* со́лі гриму́чої кислоти́.
fulminować, -nuję, -nujesz, -nował 1) бли́скати; 2) *(про грім)* гриміти, -ми́ть; 3) *рідко* вибуха́ти; 4) *перен.* рва́ти й мета́ти.
fuła *m. i ż., pot.* маму́ла.
fum *m., pot. див.* **fuma.**
fuma, *(zwykle w lm.)* **fumy, fumów,** *ż., pot.* 1) похвальба́; 2) *(гордовитість)* пиха́; 3) *(вередування)* капри́зи, -зів, при́мхи (*род.* примх); ◊ m i e ć **~my** w g ł o w i e (r o b i ć **~my**) ки́рпу гну́ти, копи́лити гу́бу.
fumarola *ż., geol.* фумаро́ла.
fumator *m., wojs.* димови́й при́лад, -ду, димогенера́тор, -ра.
fumigacja *ż., nauk.* обку́рювання.
funcik *m., zdr., pieszcz.* фу́нтик.
funda *ż., pot., pouf.* *(в ресторані тощо)* угоще́ння.
fundacja *ż.* 1) заснува́ння (закла́дення) чого́ вла́сним ко́штом; 2) поже́ртвування капіта́лу на заснува́ння чого́; 3) поже́ртвоване засно́вником рухо́ме майно́; 4) *перен. див.* **funda.**
fundacyjny устано́вчий; k o m i t e t **~** устано́вчий комі́те́т, -ту.
fundament, -tu, *m.* фунда́мент, -ту; z a k ł a d a ć **~ty** кла́сти фунда́менти.
fundamentalnie фундамента́льно.
fundamentalność *ż.* фундамента́льність, -ності.
fundamentalny фундамента́льний; ◊ *астр.* g w i a z d y **~ne** основні́ зо́рі (*род.* зір).
fundamentować, -tuję, -tujesz, -tował кла́сти фунда́мент.
fundamentowy фунда́ментний.
fundator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* 1) засно́вник, фунда́тор, -ра; *(перен. — ще)* основополо́жник; 2) *розм.* той, що угоща́є.
fundatorka *ż.* засно́вниця, фунда́торка; основополо́жниця. *Пор.* **fundator 1.**
fundatorski засно́вницький.
fundatorstwo *n. див.* **fundowanie II.**
fundować I, -duję, -dujesz, -dował, fundnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (komu co) *pouf.* 1) *(в ресторані тощо)* угоща́ти, угости́ти, -гощу́, -гости́ш (кого́ чим); 2) *(якийсь предмет, білет в кіно тощо)* купува́ти, -пу́ю, -пу́єш, купи́ти, -плю́, -пиш (кому́ що).
fundować II, -duję, -dujesz, -dował 1) кла́сти фунда́мент; 2) *(власним коштом)* засно́вувати, -вую, -вуєш; 3) *перен. наук.* грунтува́ти, -ту́ю, -ту́єш, базува́ти, -зу́ю, -зу́єш, фундува́ти, -ду́ю, -ду́єш; z d a n i e **~** n a o b s e r w a c j i грунтува́ти свою́ ду́мку на спостере́женнях.
fundowanie I *n.* (komu czego) 1) угоща́ння (кого́ чим); 2) купува́ння (кому́ чого́). *Пор.* **fundować I.**
fundowanie II *n.* засно́вування.
fundusik *m., pot.* капіта́лець, -льця.
fundusz, -szu, *lm.* **-sze,** *m.* 1) фонд, -ду; **~** m o n e t a r n y валю́тний фонд; **~** p ł a c p r a c o w n i c z y c h фонд заробі́тної пла́ти; **~sze** p o z a b u d ż e t o w e надбюдже́тні фо́нди, -дів; **~** z i e m s k i земе́льний фонд; 2) запа́с готі́вки; 3) *див.* **fundacja;** ◊ *перен.* b r a ć k o g o n a **~** дури́ти (обду́рювати) кого́; u t r z y m y w a ć s i ę z w ł a s n y c h **~szów** утри́мувати себе́ (жи́ти) на вла́сні ко́шти.
funduszowy фо́ндовий.
fungować, -guję, -gujesz, -gował *ofic.* вико́нувати які́сь обо́в'язки.

fungowanie *n., ofic.* виконування якихось обов'язків.
funikularny: k o l e j **~na** фунікулер, -ру.
funkcja *ż.* 1) функція; 2) *перен.* обов'язок, -зку; p e ł n i ć ~ ję виконувати обов'язки; o b j ą ć ~ję приступити до виконання обов'язків.
funkcjonalnie функціонально.
funkcjonalny функціональний.
funkcjonariusz, *lm.* **-sze,** *m.* службовець, -вця; функціонер, -ра *(рідко)*; *(партійний)* працівник, -ка.
funkcjonować, -nuję, -nujesz, -nował функціонувати, -ную, -нуєш.
funkcjonowanie *n.* функціонування.
funkcyjka *ż., zdr.* 1) невеличка (незначна) функція; 2) *розм.* скромна посада.
funkcyjny 1) *мат.* функціональний; r ó w n a n i a **~ne** функціональні рівняння, -нянь; 2) залежний від виконування обов'язків; ◊ d o d a t e k ~ додаток до заплати.
funt *m.* фунт; ~ s(z)t e r l i n g фунт стерлінгів; ◊ *розм.* t o **~ta** k ł a k ó w n i e w a r t o це торби січки не варто; *розм.* k ł a m i e n a **~ty** в живі очі бреше.
funtowy фунтовий; вагою в один фунт; ◊ p o d e s z e w **~wa** груба підошва.
funtówka *ż., roln.* сорт крупної картоплі.
fura *ż.* віз *(род.* воза), підвода, хура.
furaż, -żu, *blm., m.* 1) фураж, -жу; 2) *перен.* харч для війська.
furażer, *lm.* **-rowie,** *m., wojs.* фуражир, -ра.
furażerka *ż., wojs.* пілотка.
furażerówka *ż., wojs.* фуражирівка.
furażerski *wojs.* фуражирський.
furażować, -żuję, -żujesz, -żował фуражирувати, -рую, -руєш.
furażowanie *n.* фуражирування.
furażowy фуражний.
furczeć, furknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli хурчати, захурчати, сюрчати, засюрчати; k o ł o w r o t e k **~czy** прядка хурчить; *(про меч, який розсікає повітря)* свистіти (свистить), свиснути.
furda *ż., pot.* дрібниця, дурниця, пусте, -того.
furdyga *ż., pouf.* холодна, -ної, темна, -ної, буцегарня, хурдига.
furfant, *lm.* **-nci,** *m., pot.* крутій, -тія; *(хвалько)* фанфарон.
furfanteria *ż., pot.* крутійство; фанфаронство. *Пор.* **furfant.**
furgon, -nu, *m.* фургон.
furgonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* фургонник.
furgot *m. див.* **furkot.**
furgotać *див.* **furkotać.**
furia *ż.* 1) *міф., перен., зоол.* фурія; 2) *(нестямність)* шаленство, шаленість, -ності, шал, -лу; *(сильний гнів)* лють, -ті, лютість, -тості.
furiacki божевільний.
furiactwo *n. див.* **furia** 2.
furiat, *lm.* **-ci,** *m.* 1) буйний божевільний, -ного; 2) *перен.* холерик.
furiatka *ż.* 1) буйна божевільна, -ної; 2) холеричка. *Пор.* **furiat.**
furier, *lm.* **-rzy,** *m., wojs.* речовий каптенармус.
furierysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., hist.* фур'єрист.
furieryzm, -mu, *m., hist.* фур'єризм, -му.
furk! *wkrz.* фурк!
furka *ż., zdr.* невеличка хура.
furkać, furknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *див.* **fruwać;** 2) *див.* **furczeć.**
furkadło *n.* 1) дзига, фуркало; 2) *тех.* дриль, -ля.
furkliwy жвавий, живий.
furknąć *див.* **furczeć.**
furkot, -tu, *m.* шум, -му; *(крил — ще)* лопіт, -поту; *(моторів — ще)* гудіння, хурчання, пирхання; *(прапорів)* лопотіння, лопотання, плескіт, -коту; *підсил.* плескотіння, плескотання; *(прядки)* хурчання.
furkotać, -kotam, -kotasz (*a.* **-ko-**

czę, -koczesz, *rzadziej* **-kocę, -kocesz), -kotał** шуміти, -млю, -миш; лопотіти, -почу, -потиш, лопотати, -почу, -почеш; гудіти, густи (гуду, гудеш), хурчати, -чу, -чиш, пирхати; лопотіти, лопотати, плескати (плещу, плещеш); плескотіти, -кочу, -котиш; хурчати. *Пор.* **furkot.**

furkotanie *n.* *див.* **furkot.**

furman, *lm.* **-ni,** *m.* 1) кучер, -ра; 2) *спец.* возій, -зія, возильник; фурман *(заст.).*

furmanić, -nię, -nisz, -nił візникувати, -кую, -куєш.

furmanka *ż.* 1) підвода; *(з кладдю — ще)* хура; 2) *(заняття)* візникування.

furmańczyk, *lm.* **-ki,** *m., zdr.* *див.* **furman.**

furmański 1) кучерський; 2) візницький; фурманський. *Пор.* **furman.**

furmaństwo *n.* 1) візництво; 2) *зб.* кучери, -рів; возії, -зіїв, возильники, -ків; фурмани, -нів. *Пор.* **furman.**

furnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok.* *див.* **fruwać.**

furora: z r o b i ć **~ry (~rę)** зробити (викликати) фурор.

furta *ż.* 1) хвіртка; 2) *перен. розм.* лазівка, пролазка; z o s t a w i ć s o b i e **~tę** залишити собі лазівку (пролазку).

furteczka *ż., zdr.* хвірточка.

furtian, *lm.* **-ni,** *m.* *(в монастирі)* воротар, -ря.

furtka *ż.* хвіртка; *перен.* лазівка.

furunkuł *m., med.* фурункул.

fus, -su *(częściej w lm.)* **fusy, -sów,** *m.* 1) поденки, -ків, одєнки; *(кофейні)* гуща; 2) *перен.* покидьки, -ків; **~** t o w a r z y s k i покидьки суспільства; 3) *(перен. розм. — вигадка)* (фальшива) чутка; p u s z c z o n o **~sa,** ż e ś w y j e c h a ł розпустили чутку, що ти виїхав.

fusti *nieodm., n., handl.* фусті, рефакція.

fuszer, *lm.* **-rzy,** *m., pot.* халтурник, партач, -ча, бракороб.

fuszerka *ż., pot.* 1) халтурщина, халтура; 2) *(про робітницю)* халтурниця.

fuszerować, -ruję, -rujesz, -rował *pot.* халтурити, партачити.

fuszerski *pot.* халтурний, партацький; p o **~ku** по-халтурному, по-партацькому.

fuszerstwo *n., pot.* *див.* **fuszerka** 1.

futbal, -lu, *blm., m., sport.* футбол.

futbalowy *sport.* футбольний.

futeralik *m., zdr., pieszcz.* футлярчик.

futerał, -łu, *m.* футляр, -ра.

futerałowy футлярний.

futerko *n., zdr.* 1) хутро, шкурка; 2) *(про одяг)* шубка.

futerkowy хутряний; s k ó r k i **~we** хутряні шкурки, -рок.

futor, -ru, *m.* хутір, -тора.

futornik, *lm.* **-cy,** *m.* хуторянин.

futro *n.* 1) хутро *(у тварин — ще)* шуба; m i g n ę ł o r u d e **~** l i s a майнуло руде хутро (руда шуба) лисиці; 2) *(одяг)* шуба; 3) *тех.* патрон токарного верстата для закріплення обточуваних виробів; 4) *зб.* палиці в середині живоплоту; 5) *тесл.* *див.* **futryna;** 6) *шев.* *див.* **futrówka** 1; ◊ s k ł a d **~ter** хутровий склад, -ду.

futrować, -ruję, -rujesz, -rował 1) підбивати хутром; 2) *архіт.* *(дошками)* обшивати; *(мармуром)* облицьовувати, -вую, -вуєш; *(вапном, глиною)* обмазувати, -зую, -зуєш; 3) (kogo) *жарт.* годувати, -дую, -дуєш; кормити, -млю, -миш *(рідше)*; 4) *перен.* змазувати маслом; **~** k ó ł k a w z e g a r z e змазувати коліщатка (коліщата) в годиннику; 5) законопачувати щілини тирсою.

futrowany 1) підбитий хутром; 2) обшитий; облицьований; обмазаний; *пор.* **futrować** 1, 2; ◊ *перен.* **~** j ę c z m i e ń ячмінь наполовину з вівсом; *перен. розм.* **~ne** k ł a m s t w o чистісінька брехня.

futrówka *ż.* 1) *шев.* підкладка, під-

бивка, підбійка, підбій, -бою; 2) *мет.* футеровка печі; 3) обшивка млинового колеса; 4) корпус органа.
futryna *ż.* *(дверна)* одвірок, -рка; *(віконна)* лутка.
futrzany хутряний; c z a p k a ~**na** хутряна шапка.
futurysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szt.* футурист.
futurystyczny *szt.* футуристичний.
futuryzm, -mu, *m., szt.* футуризм, -му.
fuzja I *ż., hist.* фузея, кременівка.
fuzja II *ż., polit., ek.* об'єднання.
fuzjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit., ek.* прихильник об'єднання.
fuzlowy сивушний; o l e j ~ сивушне масло.
fuzlówka *ż.* сивуха.
fuzyjka *ż., zdr., hist.* невеличка фузея (кременівка).
fylit, -tu, *m., min.* філіт, -ту.
fyrkać, fyrknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* 1) пирхати, пирхнути; *(невдоволено)* фиркати, фиркнути; 2) *перен.* шпурляти, шпурнути, жбурляти, жбурнути, швиргати, швиргонути.
fyrtać *pot.* 1) танцювати, викидаючи ноги; 2) *перен.* робити що похапцем.

G

g 1) *муз.* соль *(невідм.)*; 2) *(абревіатура)* g. а) грам; б) година.
gabar, -ru *a.* **-ra,** *m., mor.* *(вантажне судно)* габара.
gabara *ż., mor.* *див.* **gabar.**
gabardyna *ż., tkac.* габардин, -ну.
gabaryt, -tu, *m., kol. i in.* габарит, -ту.
gabinecik *m., zdr.* невеличкий кабінет, -ту, кабінетик.
gabinet, -tu, *m.* кабінет, -ту; ~ f i z y c z n y фізичний кабінет; *політ.* s k ł a d ~**tu** склад кабінету (уряду).
gabinetowy кабінетний; *фот.* f o r m a t ~ кабінетний формат, -ту; *політ.* p r z e s i l e n i e ~**we** кабінетний кризис, -су.
gablota *ż.* *див.* **gablotka.**
gablotka *ż.* *(в музеї)* вітрина, стенд.
gablotkowy вітринний, стендовий.
Gabriel Габрієль; Гаврило *(укр.)*.
Gabriela Габрієла.
gacek, -cka, *m., zool.* *(plecotus auritus)* вухань, -ня.
gacenie *n.* 1) будування гаті; будування дамби; 2) будування загати. *Пор.* **gacić.**
gach, *lm.* -chy *a.* **-chowie,** *m., posp.* полюбовник.
gacić, -cę, -cisz, -cił 1) гатити (гачу, гатиш); будувати дамби; 2) *(на зиму)* робити загату.
gacie, -ci, *blp., posp.* підштанки, -ків.
gać *ż.* 1) *тех.* фашина; 2) матеріал на загату.
gad *m.* 1) *зоол.* плазун, -на; 2) *(зневажл. — про людину)* гад, гадина.
gadacz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* *див.* **gaduła.**
gadaczka *ż., pot.* *див.* **gaduła.**
gadać 1) *розм.* балакати; *(рідше)* говорити, -рю, -риш; ~ o d r z e c z y говорити ні до ладу, ні до прикладу; *присл.* w i e l e ~**da,** n i c n i e m ó w i багато балакає та нічого слухати; багато полови, мало зерна; *розм.* ~**daj** z d r ó w! говори собі (здоров)! 2) *(безглуздо)* базікати, молоти (мелю, мелеш), ляпати (язиком); 3) *(про папугу, мавпу)* говорити; 4) *перен.* гомоніти; m o r z e ~**da** море гомонить; p u s z c z a j u ż ~**dała** бір уже гомонів; ◊ ~ n a k o g o обмовляти кого, наговорювати на кого.
gadanie *n.* 1) балакання; гово-

ріння; 2) базікання, ляпання; 3) говоріння; 4) гомоніння; ◊ *виг.* ~! байка! пусте! дурниці! *розм.* kpię sobie z ludzkiego ~**nia** байдуже мені людські поговори; не дбаю про поговір; *розм.* nie ma ~**nia** нема мови. *Пор.* **gadać**.

gadanina *ż.* базікання, балаканина, балачки, -чок.

gadateusz, *lm.* **-sze**, *m.*, *pot.*, *żart.* *див.* **gaduła**.

gadatliwie балакуче, балакливо.

gadatliwość *ż.* балакучість, -чості, балакливість, -вості.

gadatliwy балакучий, балакливий.

gadka *ż.* 1) народне оповідання; ~**ki** podhalańskie татранські народні оповідання; 2) *перен.* поголос, -су; chodzą ~**ki** między tłumem іде поголос між народом, подейкують (славлять) люди.

gadolin, **-nu**, *m.*, *chem.* гадоліній, -нію.

gadowy гадючий, гадовий; ~ jad гадюча отрута.

gadu-gadu *predyk.* *(про довгу балачку)* галу-балу, гаду-гаду, балу-балу, тару та балу; wy sobie ~, a czas ucieka ви тут галу-балу, а час біжить.

gadulska, **-kiej**, *ż.*, *żart.* *див.* **gaduła**.

gadulski, **-kiego**, *lm.* **-scy**, *m.*, *żart.* *див.* **gaduła**.

gadulstwo *n.*, *pot.* балакучість, -чості, балакливість, -вості.

gaduła, **-ły**, *lm.* **-ły**, *m. i ż.*, *pot.* балакун, -на, базіка, плетун, торохтій, -тія; *(про жінку)* балакуха, базіка, лепетуха, торохтійка.

gadzi *див.* **gadowy**.

gadzina *ż.* 1) *зоол.* плазун, -на; 2) *(перен. зневажл. — про людину)* гад, гадина, гадюка.

gadzinowaty подібний до гадини; *(перен. — ще)* єхидний; ~**te** słowa єхидні слова (*род.* слів).

gadzinowy 1) гадючий, гадовий; 2) *перен. зневажл.* рептильний; fundusz ~ *(в буржуазних країнах)* рептильний фонд, -ду; pisma ~**we** рептильна (продажна) преса.

gafa *ż.* похибка, промах, -ху.

gagat, **-tu**, *m.*, *min.* гагат, -ту.

gagatek, **-tka**, *lm.* **-tki**, *m.* 1) *перен. зневажл.* фрукт; 2) *перен. ірон.* любимчик, пестунчик; 3) дрібний предмет (дрібна окраса) з гагату.

gagatkowy *min.* *див.* **gagatowy**.

gagatowy *min.* гагатовий.

Gagra *ż.* Гагра.

gaiczek, **-czka**, *m.*, *zdr.*, *pieszcz.* гайочок, -чка.

gaić, **gaję**, **gaisz**, **gaił** 1) насаджувати ліс; 2) прикрашати зеленню; //~ **się** 1) вкриватися зеленню, критися маєм; 2) *(про дерева)* розростатися.

gaik, **-ku**, *m.*, *zdr.* гайок (*род.* гайка).

gaisty 1) залісений; 2) *перен.* зарослий, густий; 3) *(багатий на тінь)* тінистий.

gaj, **-ju**, *lm.* **-je**, *m.* 1) гай (*род.* гаю); 2) *перен.* зелень, -ні.

gajda *ż.* 1) *муз.* волинка; 2) *(лише в мн.) перен. розм.* жарти, -тів, насмішки, -шок (з кого).

gajenie *n.* 1) насаджування лісу; 2) прикрашання зеленню. *Пор.* **gaić**.

gajowe, **-wego**, *n.*, *hist.* 1) оплата за збирання в лісі ягід, хмизу тощо; 2) штраф за поруб.

gajowiec, **-wca**, *lm.* **-wce**, *m.*, *bot.* *(galeobdolon luteum)* зеленчук жовтий.

gajowy I гайовий; ~ zapach гайовий запах, -ху; ~**we** rośliny гайові рослини, -лин; ◊ *бот.* miodunka ~**wa** *(polygonum)* гірчак, -ка, спориш, -шу.

gajowy II, **-wego**, *lm.* **-wi**, *m.* лісник, -ка; карбівничий, -чого, побережник *(заст.)*.

gajówka *ż.* 1) лісна (лісова) сторожка; 2) розчищена ділянка в лісі; 3) збирання хмизу; 4) *орн.* *(silvia)* кропив'янка, славка.

gal, -lu, *m., chem.* гáлій, -лію.
gala *ż.* 1) торжествó-галá, галá-бéнкéт, -ту; 2) *театр.* галá-вистáва, спектáкль-галá; 3) святкóвий óдяг, -гу; парáдна фóрма.
galaktometr, -ru, *m., spec.* галактóметр, -ра.
galaktoskop, -pu, *m., spec.* галактоскóп.
galaktoza *ż., chem.* галактóза.
galakturia *ż., med.* *(galacturia)* галактурíя, хілурíя, молокоподíбна сéча.
galaktyka *ż., astr.* галáктика.
galaktyt, -tu, *m., min.* галактúт, -ту.
galalit, -tu, *m., tech.* галалíт, -ту.
galalitowy *tech.* галалíтовий.
galant, *lm.* **-nci,** *m., przest.* галáнтний мужчúна, кавалéр, -ра.
galanteria I *ż.* галантерéя.
galanteria II *ż.* галáнтність, -ності.
galanternictwo *n.* 1) галантерéйне виробнúцтво; 2) торгíвля галантерéйними товáрами.
galanternik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* галантерéйник.
galanteryjnik *m., spec.* *див.* **galanternik.**
galanteryjny галантерéйний; s k l e p ~ галантерéйний магазúн.
galantować się, -tuję, -tujesz, -tował *pot.* франтúти, -нчý, -нтúш, франтувáти, -тýю, -тýєш, шикувáти, -кýю, -кýєш.
galar *m., żegl.* бáржа, бáрка.
galarek, -rka, *m., zdr., żegl.* невелúчка бáржа, бáрочка.
galarepa *ż.* *див.* **kalarepa.**
galareta *ż.* 1) драглí, -лíв, холодéць, -дцю; *розм.* t r z ą ś ć s i ę j a k ~ трусúтися як драглí; 2) *(з фруктів)* желé *(невідм.)*; 3) пектúнові речовúни у фруктóвому сóку; ◊ *анат.* ~ W h a r t o n a Вартóнів стýдень, -дня.
galaretka *ż., zdr.* *див.* **galareta** 2.
galaretowato 1) драглúсто; 2) як желé. *Пор.* **galareta** 1, 2.
galaretowaty драглúстий; ◊ *анат.* t k a n k a ~ta мезенхíма, ембріонáльна сполучнá тканúна.
galaretowy *див.* **galaretowaty.**
galas, -su, *m.* 1) *бот.* чорнúльний горíшок, -шка; 2) *хім.* танíн, -ну, дубúльна кислотá.
galasować, -suję, -sujesz, -sował *tech., tkac.* насúчувати тканúни танíном.
galasownik *m., ent.* *див.* **galasówka** 1.
galasowy якúй (що) стосýється чорнúльних горíшків; *(у контексті)* з чорнúльних горíшків тóщо; *тех.* ~**wa** n a l e w k a тинктýра з чорнúльних горíшків; ◊ *хім.* k w a s ~ *див.* **galas** 2.
galasówka *ż.* 1) *ент.* *(cynips)* горіхотвóрка; 2) *бот.* *див.* **galas** 1.
galeina *ż., chem.* галеїн, -ну.
galenit, -tu, *m., min.* галенíт, -ту.
galenoid, -du, *m., min.* галенóїд, -ду.
galera *ż., mor. hist.* галéра; *(лише в мн.) перен.* галéри, -лéр; p o s ł a ć k o g o n a ~**ry** послáти когó на галéри.
galeria *ż.* 1) галерéя; ~ o b r a z ó w картúнна галерéя; *військ.* ~ p r z e c i w m i n o w a контрмíнна галерéя; 2) *(в жилому будинку)* балкóн; 3) *театр., перен. розм.* гальóрка.
galerniczy *hist.* галéрницький.
galernik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* галéрник, галéрний невíльник.
galerowy *mor. hist.* галéрний, галéрський.
galeryjka *ż., zdr.* 1) галерéйка; 2) балкóнчик; *пор.* **galeria** 1, 2; 3) невелúчка балюстрáда.
galeryjny галерéйний; ◊ *театр., перен. розм.* p u b l i c z n o ś ć ~**na** гальóрка.
galgant *m., bot.* *(cyperus)* смúкавець, -вця.
Galia *ż., hist.* Гáллія.
Galicja *ż.* 1) Галичинá; 2) *(в Іспанії)* Галíсія.
Galicjanin, *lm.* **-janie, -jan,** *m.* 1) галичáнин; 2) галíсієць, -сíйця. *Пор.* **Galicja.**
Galicjanka *ż.* 1) галичáнка; 2) галісíйка. *Пор.* **Galicja.**

galicyjski 1) гáлицький; 2) галісíйський. *Пор.* **Galicja.**
galicyzm, -mu, *m., filol.* галліцизм, -му.
galimatias, -su, *blm., m., pot.* 1) плутанина; 2) *перен.* нісенітниці, -ниць, дурниці.
galman, -nu, *m., chem., min.* галмéй, -мéю.
galmanowy *chem., min.* галмéйовий.
galofob, *lm.* **-bowie,** *m.* галлофóб.
galofobia *ż.* галлофóбія.
galomania *ż.* галломáнія.
galon I, **-nu,** *m.* галýн, -нá, позумéнт, -ту.
galon II, **-na,** *m.* *(англійська міра місткості)* галóн.
galonek, -nka, *m., zdr.* вузéнький галýн (позумéнт).
galonik *m., zdr. див.* **galonek.**
galonować, -nuję, -nujesz, -nował обшивáти галунáми (позумéнтами).
galonowany в ліврéї з галунáми.
galonowy I 1) галýнний, галунóвий, позумéнтний, позумéнтовий; m a t e r i a ł ~ галýнний (позумéнтний) матеріáл, -лу; 2) *перен.* ліврéйний; **~wi** l o k a j e ліврéйні лакéї, -кéїв.
galonowy II *(про міру)* галóновий; ◊ b u t e l k a **~wa** пля́шка місткістю в оди́н галóн.
galonowy III, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m.* ліврéйний лакéй.
galop I, **-pu,** *m.* галóп, -пу; ◊ *перен.* w z i ą ć k o g o d o **~pu** взя́ти в робóту когó.
galop II *przsł. див.* **galopem.**
galopada *ż. див.* **galop** I.
galopem *przsł.* галóпом; p ę d z i ć ~ нести́ся (мчáти) галóпом; p u ś c i ć s i ę ~ піти́ галóпом (нáвскач).
galopka *ż.* *(танець)* галóп.
galopować, -puję, -pujesz, -pował 1) галопувáти, -пýю, -пýєш; 2) *перен.* бíгти навзáводи (щодýху, з копи́та); 3) (z czym) *розм.* спіши́ти, поспішáти; 4) танцювáти галóп.
galopowanie *n.* 1) галопувáння, галóп, -пу; 2) швидки́й біг, -гу; 3) пóспіх, -ху, поспішáння; 4) тáнець галóп. *Пор.* **galopować.**
galopujący 1) яки́й (що) мчи́ться галóпом; 2) *мед.* скоротéчний; s u c h o t y **~ce** скоротéчні сухóти, -хóт.
galowo *przsł.* по-парáдному.
galowy парáдний; ~ s t r ó j парáдний óдяг, -гу.
galówka *ż., pot.* 1) *(урочисте свято)* торжествó; 2) *театр.* спектáкль-галá, парáдний спектáкль, -лю.
galwanicznie *fiz.* гальванíчно.
galwaniczność *ż., fiz. див.* **galwanizm.**
galwaniczny *fiz.* гальванíчний.
galwanizacja *ż., spec.* гальванізáція.
galwanizm, -mu, *m., fiz.* гальванíзм, -му.
galwanizować, -zuję, -zujesz, -zował *spec.* гальванізувáти, -зýю, -зýєш; //~ **się** гальванізувáтися.
galwanizowanie *n., spec.* гальванізувáння.
galwanizowany *spec.* гальванізóваний.
galwano *n., spec.* гальвáно *(невідм.).*
galwanochromia *ż., spec.* гальванохрóмія.
galwanografia *ż., spec.* гальваногрáфія.
galwanomagnetyczny *fiz.* гальваномагнети́чний.
galwanomagnetyzm, -mu, *m., fiz.* гальваномагнети́зм, -му.
galwanometalurgia *ż., tech.* гальванометалýргія.
galwanometr, -ru, *m., fiz.* гальванóметр, -ра.
galwanoplastyczny *el.* гальванопласти́чний.
galwanoplastyka *ż., el.* гальванопластика.
galwanopunktura *ż., med.* гальванопунктýра.
galwanoskop, -pu, *m., el.* гальваноскóп.
galwanostegia *ż., spec.* гальваностéгія.

galwanotechnika *ż.* гальванотéхніка.
galwanoterapia *ż., med.* гальванотерапія.
galwanotropizm, -mu, *m., spec.* гальванотропізм, -му.
galwanotyp, -pu, *m., tech.* гальванотúп, -пу.
galwanotypia *ż., tech.* гальванотúпія.
gała *ż., zgr.* 1) велúка кýлька; *(скачана)* велúка гáлка; *(на палиці)* набалдáшник, голóвка; 2) *(лише в мн.)* *(вульг. — про очі)* бáнькú *(род.* бáньóк); w y t r z e s z c z y ć ~ły вúтріщити бáнькú.
gałązeczka *ż., zdr., pieszcz.* гíлочка, віточка, галýзочка.
gałązka *ż.* 1) гíлка, вíтка, галýзка; ~ o l i w n a маслúнова гíлка; 2) *анат.* *(ramulus)* гíлочка.
gałązkowato у вúгляді гілóк, гіллясто.
gałązkowaty подíбний до гíлки; у вúгляді гілóк, гілля́стий.
gałązkowy гілковúй; ś c i e g ~ гілковá стрóчка.
gałąź *ż.* 1) гíлка, гілля́ка, вíтка; гáлузь, -зі *(рідко)*; 2) *перен.* гáлузь, -зі; ~ p r z e m y s ł u гáлузь промислóвості; 3) *мат., анат.* *(ramus)* гíлка; *мат.* ~ h i p e r b o l i гíлка гіпéрболи; 4) *гірн.* відгалýження жúли; 5) *(лише в мн.)* *мисл.* олéнячі рóги, -гів.
gałeczka *ż., zdr., pieszcz. див.* **gałka** 1.
gałeczkowaty у фóрмі кýльочки; подíбний до кýльочки; у фóрмі гáлочки; подíбний до гáлочки. *Пор.* **gałka** 1.
gałecznica *ż., spec.* машúна для вúробу пілюль.
gałecznik *blm., m., fizjol.* глобулíн, -ну.
gałęziasty *див.* **gałęzisty.**
gałęziowy гілковúй, гіллювúй; з гілóк; ~wa a l t a n k a альтáнка з гілóк; *ліс.* d r z e w o ~we сучня́к, -кý; гілковúй матеріáл, -лу, гілковé дéрево.
gałęzistość *ż.* гілля́стість, -тості, гілчáстість; крислáтість, розлóжистість, розлóгість, -гості, розгíльчастість. *Пор.* **gałęzisty.**
gałęzisty гілля́стий, гілчáстий; *(з розлогими гілками)* крислáтий, розлóжистий, розлóгий, розгíльчастий.
gałgan I, *lm.* **-ny,** *m.* 1) ганчíрка; *(зневажл. — про одяг)* лахмíття; 2) *(перен. — про людину в лахмітті)* обíдранець, -нця, обíрванець, голодрáнець, шарпáк, -кá, обшáрпанець, гольтіпáка; 3) *(перен. — про дитину)* пустýн, -нá; 4) *(лайл. — про дорослого)* негíдник, мерзóтник.
gałgan II *m., bot.* *(galanga)* калгáн, галгáн.
gałganek I, **-nka,** *m.* 1) *зменш.* ганчíрка; 2) *(лише в мн.)* ганчíр'я.
gałganek II, **-nka,** *m., bot. див.* **gałgan** II.
gałganeria *ż., zb., pot.* негíдники, -ків, пóгань, -ні, мерзóта, мерзóтники, гультя́йство.
gałganiarka *ż.* 1) ганчíрниця; 2) негíдниця, мерзóтниця. *Пор.* **gałgan** I 1, 4.
gałganiarski ганчíрницький.
gałganiarstwo *n.* ганчíрництво.
gałganiarz, *lm.* **-rze,** *m.* ганчíрник.
gałganica *ż., posp.* 1) негíдниця, мерзóтниця; 2) *(жінка легкої поведінки)* безпýтниця, ледáщо.
gałganić się, -nię, -nisz, -nił *pot.* ледарювáти, -рюю, -рюєш.
gałganieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *pot.* ледащíти.
gałganisko *n., zgr., pot. див.* **gałgan** I 3, 4.
gałganowaty *pot.* пустотлúвий.
gałgański *pot.* 1) мерзéнний, мерзóтний, паскýдний; 2) *(про роботу)* халтýрний; ~kie w y k o n a n i e халтýрна робóта; 3) *(про одяг)* обíрваний, обдéртий, обíдраний, обшáрпаний; ◊ *бот.* ~ k o r z e ń калгáн, галгáн, аптéчний кóрінь, -реня, дивосúльний кóрінь.
gałgaństwo *n.* 1) *зб.* ганчíр'я, лах-

міття; 2) *перен. розм.* мерзенність, -ності, мерзотність, паскудність; 3) *(зб. розм. — про людей)* негідники, -ків, мерзотники.

gałka *ż.* 1) кулька; *(з хліба — ще)* галочка; *(на паличці)* набалдашник, головка; 2) *перен. розм.* голова; ◊ *біл.* ~ bilardowa більярдна куля; *бот.* ~ muszkatowa мускатний горіх; *анат.* ~ oczna очне яблуко; stracić ~kę розгубитися, -блюся, -бишся; втратити розум.

gałkodrzew, -wu, *m., bot. (eucaliptus)* евкаліпт.

gałkowaty кулястий.

gama *ż., muz.* гама; ~ durowa (majorowa) мажорна гама; ~ molowa (minorowa) мінорна гама; *перен.* ~ uczuć гама почуттів.

gamajda, -majdy, *lm.* **-majdy, -majd** *a.* **-majdów,** *m. i ż., pot.* мамула, тюхтій, -тія, розтелепа.

gambit, -tu, *m., szach.* гамбіт, -ту.

gamoniowaty *pot.* нерозторопний, неморотний; *підсил.* придуркуватий, пришелепуватий, недоумкуватий.

gamoń, *lm.* **-nie,** *m., pot.* розтелепа, розтяпака, мамула, тюхтій, -тія; *(зівака)* роззява.

gamrat, *lm.* **-ci,** *m., rub.* полюбовник.

gamratka *ż., rub.* полюбовниця.

gamuła, -ły, *lm.* **-ły,** *m. i ż., pot. див.* **gamajda.**

Gandawa *ż.* Гент.

ganeczek, -czka, *m., zdr.* 1) ганочок, -чка; 2) галерейка. *Пор.* **ganek** 1, 2.

ganek, -nku, *m.* 1) ганок, -нку; 2) *військ., гірн.* галерея; 3) *мор.* балкон, кормова галерея; 4) *див.* **galeria** 2.

Ganges, -su, *m.* Ганг, -гу.

ganglion, -nu, *m., anat.* ганглій.

gangrena *ż.* 1) *мед.* гангрена; 2) *перен.* моральний розклад, -ду.

gangrenowaty *med. (уражений гангреною)* гангренозний.

gangrenowy *med. (що стосується гангрени)* гангренозний.

gangster, *lm.* **-rzy,** *m.* гангстер, -ра.

ganiać ганяти.

ganić, -nię, -nisz, -nił гудити, -джу, -диш, ганити; *(визнавати поганим)* засуджувати, -джую, -джуєш, осуджувати.

ganienie *n.* гудження, ганення; засуджування, осуджування. *Пор.* **ganić.**

gankowy 1) ганковий; drzwi ~we ганкові двері, -рей; 2) галерейний. *Пор.* **ganek** 1, 2.

gap, -pia, *lm.* **-pie,** *m., pot.* зівака; *(про нерозторопного)* роззява, гава.

gapa *ż., pot.* 1) неуважність, -ності; *розм.* zapłacić ~pę поплатитися за неуважність; 2) *орн. розм.* галка; 3) *див.* **gap;** ◊ jeździć na ~pę їздити зайцем.

gapiątko *n., pot. див.* **gap.**

gapić się, -pię, -pisz, -pił *pot.* ловити гави (гав), вітрішки продавати (купувати).

gapieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli *pot.* ставати роззявою (гавою).

gapiostwo *n., pot.* ротозійство.

gapiowato *pot.* нерозторопно; придуркувато. *Пор.* **gapiowaty.**

gapiowatość *ż., pot.* нерозторопність, -ності; придуркуватість, -тості. *Пор.* **gapiowaty.**

gapiowaty *pot.* який (що) ловить гави (гав), нерозторопний, неморотний; *підсил.* придуркуватий; mina ~ta придуркувата міна.

gapiowski *pot. див.* **gapiowaty.**

garaż, -żu, *lm.* **-że,** *m.* гараж, -жа.

garażować, -żuję, -żujesz, -żował ставити в гаражі.

garażowy гаражний.

garb, -bu, *m.* 1) горб, -ба; 2) *геол.* складка; 3) *перен.* нерівність, -ності.

garbacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli горбатіти, ставати горбатим.

garbacizna *ż.* 1) горбатість, -тості; 2) складка; 3) нерівність, -ності. *Пор.* **garb.**

garbarczyk, *lm.* **-ki,** *m.* гарбарчу́к, -ка́.
garbarka *ż.* 1) *спец.* дуби́льниця; 2) дружи́на дуби́льника, гарба́риха.
garbarnia *ż., spec.* 1) дуби́льний заво́д, -ду, шкіряни́й заво́д, шкірзаво́д; 2) *(цех)* дуби́льня.
garbarski *spec.* дуби́льний, гарба́рський; ◊ z a k ł a d ~ шкіряни́й заво́д, -ду, шкірзаво́д.
garbarstwo *n., spec.* дуби́льна спра́ва, гарба́рство.
garbarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* дуби́льник, гарба́р, -ря́.
garbato горба́то.
garbatość *ż.* 1) горба́тість, -тості; 2) *(місцевості)* нері́вність, -ності.
garbaty горба́тий; ◊ n o s ~ ніс з горбо́чком, горбо́ватий ніс (*род.* но́са).
garbek, -bka, *m., zdr.* го́рбик, горбо́к, -бка́.
garbiak *m., med.* *(staphyloma)* стафіло́ма, випина́ння рубця́ на ра́дужній оболо́нці.
garbić, -bię, -bisz, -bił го́рбити, -блю, -биш; *//~* **się** го́рбитися.
garbiec, -bca, *lm.* **-bce,** *m., med.* *див.* **garbiak.**
garbienie (się) *n.* го́рблення.
garbik *m., zdr.* го́рбик, горбо́к, -бка́.
garbizna *ż.* *див.* **garbacizna.**
garbnik *m., chem.* дуби́тель, тані́н, -ну.
garbnikowy *spec.* дуби́льний; k w a s ~ дуби́льна кислота́.
garbonosy горбоно́сий.
garbować, -buję, -bujesz, -bował *spec.* дуби́ти, -блю́, -биш, гарбарюва́ти, -рю́ю, -рю́єш; ◊ *перен.* ~ k o m u s k ó r ę дава́ти прочуха́на (кому́), дуба́сити, -ба́шу, -ба́сиш, лупцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш (кого́).
garbowanie *n.* 1) *спец.* ду́блення, гарбарюва́ння; 2) *перен.* прочуха́н.
garbowiny, -win, *blp., spec.* дуби́льні відхо́ди, -дів.
garbówka *ż., spec.* дуби́льна кі́рка (ко́рка), дуби́льна кора́, дуби́ло.
garbus, *lm.* **-sy,** *m., pot.* горба́нь, -ня́, горба́тий, -того.
garbusek, -ska, *m., zdr., pieszcz.* *див.* **garbus.**
garbuska *ż.* горба́та, -тої.
garda *ż., wojs.* га́рда.
gardełko *n., zdr., pieszcz.* го́рлечко.
gardenia *ż., bot.* гарде́нія.
garderoba *ż.* 1) гардеро́б; *(про приміщення — ще)* гардеро́бна, -ної; 2) *(убиральня)* туале́т, -ту.
garderobiana, -nej, *ż.* 1) гардеро́бниця; 2) *заст.* камери́стка.
garderobiany, -nego, *m.* 1) гардеро́бник; 2) *заст.* камерди́нер, -ра.
garderobowy гардеро́бний.
garderóbka *ż., zdr.* невели́чка гардеро́бна, -ної.
gardlany горлови́й; s u c h o t y ~**ne** горлові́ сухо́ти, -хо́т.
gardlica *ż.* 1) *орн.* го́рлиця, ту́ркавка; 2) *мед.* зоб.
gar(d)łacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *розм.* горла́нь, -ня́; 2) *(розм. — про хворого на зоб)* зоба́стий, -того, вола́стий; 3) *орн.* вола́стий го́луб; 4) *військ.* рушни́чний гранатоме́т.
garałaty *pot.* *див.* **gardłowaty** I 2.
gardło *n.* 1) го́рло; *перен.* m i e ć c z e g o ś p o ~ ма́ти чого́ по го́рло; *перен.* m i e ć n ó ż n a ~**dle** ма́ти ніж на го́рлі; бу́ти в безви́хідному стано́вищі; s k a z a ć k o g o ś n a ~ присуди́ти кого́ до ка́ри на го́рло (до стра́ти, до сме́ртної ка́ри); s t a ć k o ś c i ą w ~**dle** стоя́ти попере́к го́рла; w r z e s z c z e ć n a c a ł e ~ крича́ти на все го́рло, горла́ти; z a k a z p o d ~**łem** заборо́на під загро́зою ка́ри на го́рло (ка́ри сме́рті); 2) *анат.* *(pharynx)* гло́тка; 3) *(ріки)* ги́рло; *(джерело)* поча́ток, -тку; 4) *мед. розм.* зоб, во́ло; ◊ d a ć ~ відда́ти життя́; *перен. розм.* j a k p s u z ~**ła** w y j ę t e си́льно зім'я́те, як коро́ва пожува́ла;

ledwie z ~łem uciec лéдве гóлову винести; *перен.* wąskie ~ затóр, -ру, прóбка; вузькé мíсце.
gardłować, -łuję, -łujesz, -łował *pot.* 1) горлáти, гóрло дéрти (дерý, дерéш); 2) (za kim, za czym) *перен. несхв.* агітувáти, -тýю, -тýєш (за кóго, за що).
gardłowanie *n.* 1) горлáння; 2) агітувáння. *Пор.* **gardłować.**
gardłowaty I 1) горловúй; 2) *мед. розм.* зобáстий, волáстий.
gardłowaty II, **-tego,** *lm.* **-ci,** *m., pot.* зобáстий, -того, волáстий.
gardłowo *pot.* дозарíзу; potrzeba czego ~ трéба чогó дозарíзу.
gardłowy горловúй; ◊ *перен.* sprawa ~wa спрáва, якá загрóжує кáрою на гóрло (кáрою смéрті).
gardzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (kim, czym) стáвитися з презúрством (до кóго, до чóго), гордувáти, -дýю, -дýєш, погóрджувати, -джую, -джуєш (ким, чим); 2) (czym) нéхтувати, -тую, -туєш (чим і що); ~ niebezpieczeństwem нéхтувати небезпéку (небезпéкою).
gardziel, *lm.* **-le,** *m. i ż.* 1) гóрло; 2) *анат.* (*trachea*) трахéя, дúхальне гóрло, гортáнь, -ні; горлянка (*розм.*); (*oesophagus*) стравохíд, -хóду; 3) (*у птахів*) вóло; 4) (*гарматна*) жерлó.
gardziołek, -łka, *m., zdr., pieszcz.* гóрлечко.
gardziołko *n., zdr., pieszcz. див.* **gardziołek.**
gargotać *pot.* говорúти гортáнним (горловúм) гóлосом.
garkuchnia *ż.* харчé[і]вня.
garmont, -tu, *m., druk.* кóрпус, -су.
garmontowy *druk.* кóрпусний; druk ~ кóрпусний шрифт, -ту.
garnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) горнýти, -нý, -неш; (*граблями*) гребтú, громáдити, -джу, -диш; 2) (*перен. — до себе*) пригортáти (когó); 3) (*від себе*) відгортáти; (*сміття*) відмітáти; //~ **się** 1) (do kogo) горнýтися, пригортáтися (до кóго); 2) (do czego) *перен.* прáгнути (чогó); ~ do nauki прáгнути наýки.
garncarczyk, *lm.* **-ki,** *m.* гончарýк, -кá; (*про сина гончаря — ще*) гончарéнко.
garncarka *ż.* 1) робітнúця гончáрні; 2) дружúна гончаря; гончáрка, гончарúха (*розм.*); 3) продавщúця горшкíв.
garncarnia *ż.* гончáрня.
garncarski гончáрський.
garncarstwo *n.* гончáрство.
garncarz, *lm.* **-rze,** *m.* гончáр, -ря.
garncarzowy гончáрний.
garncowy *przest.* гарцьовúй.
garncówka *ż., przest.* (*міра*) гáрець, -рця, гáрнець, -нця.
garnczek, -czka, *m., zdr. див.* **garnek.**
garnek, -nka, *m.* гóрщик, горщóк (*род.* горшкá); *перен.* w cudze ~nki zaglądać заглядáти в чужí горшкú; *присл.* nie święci ~nki lepią не святí горшкú лíплять.
garniec, -nca, *lm.* **-nce,** *m., przest.* 1) велúкий гóрщик; 2) (*міра*) гáрець, -рця, гáрнець, -нця.
garnirować, -ruję, -rujesz, -rował 1) *кул.* гарнірувáти, -рýю, -рýєш; 2) *перен.* прикрашáти, оздóблювати, -люю, -люєш.
garnirowanie *n.* 1) гарнірувáння; 2) прикрашáння, оздóблювання. *Пор.* **garnirować.**
garnirunek, -nku, *m.* 1) *кул.* гарнíр, -ру; 2) *див.* **garnirowanie.**
garnitur, -ru, *m.* 1) костюм; 2) (*комплект*) гарнітýр, -ра; (*набір — ще*) прилáддя; ~ na biurko письмóве прилáддя; (*посуду*) сервíз, -зу; 3) *кул.* гарнíр, -ру; 4) *спец.* залíзне окуттá.
garniturek, -rka, *m., zdr. див.* **garnitur 2.**
garniturowy сервíзний, сервíзовий; talerz ~ сервíзна (сервíзова) тарíлка.

garnizon, -nu, *m., wojs.* гарнізóн, -ну, залóга.
garnizonowy *wojs.* гарнізóнний, залóговий.
garnkoskrob, *lm.* **-by,** *m., żart.* дармоїд.
garnkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* горшковий кáмінь, -меню.
garnkowy горшковий; k s z t a ł t ~ горшковá фóрма; ◊ k a m i e ń ~ *див.* **garnkowiec.**
garnuszeczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* гóрщичок, -чка, горшéчок, -чка; *(для пиття)* кýхлик.
garnuszek, -szka, *m.* гóрщичок, -чка, горшéчок, -чка, горня́, -ня́ти, горня́тко; o d d a ć d z i e c k o n a ~ відлучи́ти дити́ну, годувáти дити́ну з горня́тка (з пля́шечки); ◊ *розм.* b y ć n a c z y i m ~**ku** бýти на чиéму утри́манні.
garnuszkowy горшковий.
Garonna *ż.* Гарóнна.
garować, -ruję, -rujesz, -rował 1) *(спец. — про тісто)* підхóдити, -дить, піднімáтися, рости́; 2) *тех.* видóвбувати дірý *(в дереві, камені)*; 3) *мор.* надувáти паруси́; //~ **się** прогýлювати робóту.
garson, *lm.* **-ni,** *m., zagr.* гарсóн.
garsoniera *ż.* невели́чка кварти́ра холостякá.
garsonka *ż.* 1) незалéжна, незамíжня жíнка, холостя́чка; 2) жінóча зáчіска під хлóпчика; 3) рід жінóчого плáття.
garsteczka *ż., zdr.* жмéнька.
garstka *ż., zdr.* жмéня, жмéнька.
garściowy *anat. див.* **dłoniowy.**
garść *ż.* жмéня; *(місткість жмені — ще)* при́горща, при́горщ, -щі; *перен.* c z e r p a ć p e ł n ą ~**cią** черпáти при́горщами; *присл.* l e p s z y w r ó b e l w ~**ci,** n i ż s ł o w i k w l e s i e крáще сини́ця в жмéні, ніж журавéль у нéбі; r z u c a ć ~**ciami** си́пати пóвними при́горщами; ◊ c h u c h a ć w ~ свисті́ти в кулáк; t r z y m a ć k o g o w ~**ci** держáти когó в рукáх,

gasiciel, *lm.* **-le,** *m., tech., przen.* гаси́тель.
gasić, -szę, -sisz, -sił 1) гаси́ти (гашý, гáсиш); ~ w a p n o гаси́ти вапнó; 2) *(перен. — спрагу)* заспокóювати, -кóюю, -кóюєш, утоля́ти; 3) *(розм. — бити)* криши́ти, -шý, -шиш; ◊ *перен.* ~ h u m o r псувáти нáстрій.
gasidło *n.* 1) гаси́льник; 2) *перен. жарт.* дóвгий ніс (*род.* нóса).
Gaskonia *ż.* Гаскóнія.
Gaskończyk, *lm.* **-cy** гаскóнець, -нця.
gasnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *a.* **-sł, -śli** гáснути; *(перен. — ще)* угасáти, згасáти; *(перен.— при порівнянні — ще)* блíднути; p r z y t a k i e j p i ę k n o ś c i k a ż d a i n n a ~**śnie** пóруч з такóю красóю блíдне (гáсне) вся́ка íнша.
gastralgia *ż., med.* гастралгíя, шлункóвий біль (*род.* бóлю).
gastritis *nieodm., m., med.* гастри́т, -ту.
gastrologia *ż., kul.* кулінáрія.
gastrologiczny *kul.* кулінáрний.
gastronom, *lm.* **-mi** *a.* **-mowie,** *m.* *(про людину)* гастронóм.
gastronomia *ż., kul.* гастронóмія.
gastronomiczny гастрономíчний; ◊ z a k ł a d ~ а) ресторáн, -ну; б) *(магазин)* гастронóм.
gastryczny *med.* гастри́чний; ~**na** g o r ą c z k a гастри́чна гаря́чка.
gaszenie *n.* гасíння, гáшення.
gaszony гáшений; ~**ne** w a p n o гáшене вапнó.
gaśnica *ż., tech.* вогнегáсник.
gaśnięcie *n.* гáснення; угасáння, згасáння. *Пор.* **gasnąć.**
gatki, -tek, *blp., zdr., pot. див.* **gacie.**
gatunek, -nku, *m.* 1) сорт, -ту; *(товару — ще)* гатýнок, -нку; 2) *(розм. — розряд, рід, категорія)* гатýнок; 3) *біол.* вид, -ду; ◊ m i e s z a n i e ~**nków** гібридизáція.
gatunkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *(товари)* сортувáти, -тýю,

-туєш; 2) *філос.* класифікувáти, -кýю, -кýєш.
gatunkowanie *n.* 1) сортувáння; 2) класифікáція. *Пор.* **gatunkować.**
gatunkowo з óгляду на сорт, щодо сóрту, якісно.
gatunkowość *ż.* сóртність, -ності.
gatunkowy 1) якісний, сóртний, сортовий; 2) *фіз.* питóмий; c i ę ż a r ~ питóма вагá; c i e p ł o ~**we** питóма теплотá (тéплість), теплоéмкість, -кості.
gauczo, *lm.* **-czowie**, *m.* гáучо *(невідм.).*
Gauryzankar, -ru, *m.* Гаурізанкáр, -ру.
gaus *m., fiz.* гáус.
gawęda *ż.* 1) бéсіда, балáчка; гýтірка *(розм.)*; 2) *літ.* широ́ка епічна рóзповідь, -ді.
gawędka *ż., zdr. див.* **gawęda** 1.
gawędzenie *n.* балáкання, гомоніння.
gawędziarka *ż.* 1) бéсідниця; 2)*перен. див.* **gaduła.**
gawędziarski *lit.* в широ́кому розповідному стилі.
gawędziarstwo *n.* 1) балакýчість, -чості, балакли́вість, -вості; 2) *(пусте)* балаканина.
gawędziarz, *lm.* **-rze**, *m.* 1) бéсідник; 2) *перен. див.* **gaduła.**
gawędzić, -dzę, -dzisz, -dził балáкати, гомоніти, гýтóрити.
gawiedź *ż., pogardl.* юрбá, юрмá.
gawor, -ru, *m.* 1) гóмін, -мону; 2) лéпет, -ту. *Пор.* **gaworzyć.**
gaworzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) гомоніти; *перен.* ~**rzył** s t a r y b ó r гомонів старий бір; 2) *(про дитину)* лепетáти, -печý, -пéчеш; ◊ w r o n y ~**rzą** ворóни кря́чуть.
gawot *m., muz. hist.* гавóт.
gawota *ż., muz. hist. див.* **gawot.**
gawra *ż.* *(ведмедя)* барліг, -лóгá, берлóга, гáвра.
gawron *m.* 1) грак, -кá, гáйворон; 2) *(перен. розм.— про людину)* роззя́ва, гáва.
gawroni гайворóнячий, грачи́ний.
gawronię, -nięcia, *lm.* **-nięta, -niąt** *n.* гайвороня́, -ня́ти, граченя́.
gawronowy *див.* **gawroni.**
gaz, -zu, *m.* 1) газ, -зу; *військ.* ~ b o j o w y c z y n n y c h e m i c z n i e актúвний бойовúй отрýйний газ; *військ.* ~ b o j o w y b i e r n y c h e m i c z n i e інéртний (пасúвний) бойовúй отрýйний газ; *хім.* ~ c i ę ż k i (t r u d n o l o t n y) важкúй газ; ~ d r z e w n y деревéсний газ; *військ.* ~ d u s z ą c y задýшливий газ; *військ.* ~ l o t n y нестійкúй отрýйний газ; *військ.* ~ ł z a w i ą c y сльозоточúвий газ; *військ.* ~ o b e z w ł a d n i a j ą c y нейтралізýючий (скóвуючий) отрýйний газ; ~ p a l n y горючий газ; *військ.* ~ p a r z ą c y (p a r z ą c o-ż r ą c y) нарúвний газ; ~ p ł y n n y рідкúй газ; ~ s p r ę ż o n y стúснутий газ; ~ ś w i e t l n y світúльний газ; *військ.* ~ t r w a ł y стійкúй отрýйний газ; 2) *перен. розм.* гáзова кáмера смéрті; 3) *(лише в мн.) мед.* здуття́; ◊ *розм.* b y ć p o d ~**zem** бýти напідпúтку (під чáркою, під мýхою); *розм.* d a ć ~**zu** піддáти хóду.
gaza *ż.* 1) *текст.* газ, -зу; 2) млинóвá сúточна тканúна; ◊ ~ o p a t r u n k o w a мáрля; *перен.* s ł o w a ~**zą** o s ł a n i a ć вуалювáти словá.
gazda, *lm.* **-dowie**, *m.* *(в татранських верховинців)* хазя́їн, госпóдар, -ря, гáзда.
gazdostwo *n.* 1) *(в татранських верховинців)* хазя́йство, госпо-дáрство, газдíвство; 2) станó-вище хазя́їна (госпóдаря).
gazdować, -duję, -dujesz, -dował *(в татранських верховинців)* господарювáти, -рю́ю, -рю́єш, хазяювáти, -зяю́ю, -зяю́єш, газдувáти, -дýю, -дýєш.
gazdowanie *n.* *(в татранських верховинців)* господарювáння, хазяювáння, газдувáння.
gazdowski *(в татранських верхо-*

винців) хазяйський, господарський, газдівський.
gazeciarka *ż.* 1) газетниця, газетярка; 2) завзята читачка газет.
gazeciarski газетний; n o w i n k a ~**ka** газетна новинка.
gazeciarstwo *n.* 1) газетна справа; 2) пристрасть до газетних новинок.
gazeciarz, *lm.* **-rze**, *m.* 1) газетяр, -ра, газетчик; 2) завзятий читач газет.
gazela *ż., zool., poetyc.* газель, -лі.
gazeta *ż.* газета; ~ ś c i e n n a стінна газета, стінгазета, стінівка.
gazetka *ż., zdr.* газетка.
gazetowy газетний; p a p i e r ~ газетний папір, -перу.
gazociąg, **-gu**, *m., tech.* газопровід, -вода.
gazogenerator *m., tech.* газогенератор, -ра.
gazolina *ż., tech.* газолін, -ну.
gazometr, **-ru**, *m.* 1) *тех.* газометр, -ра; 2) *фіз.* газомір, -ра.
gazomierz, *lm.* **-rze**, *m. див.* **gazometr** 2.
gazon, **-nu**, *m.* газон, -ну.
gazonik *m., zdr.* газончик.
gazonowy газонний, газоновий; t r a w y ~**we** газонні (газонові) трави (*род.* трав).
gazoschron, **-nu**, *m., wojs.* газосховище.
gazoszczelny газонепроникний.
gazować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** 1) *хім.* піддавати кам'яне вугілля сухій дистиляції; 2) *(насичувати газом; виділяти газ)* газувати, -зую, -зуєш; 3) *військ.* атакувати отруйними газами.
gazowanie *n.* 1) суха дистиляція; 2) газування; 3) атакування отруйними газами. *Пор.* **gazować**.
gazownia *ż.* газовий завод, -ду.
gazownica *ż., tech.* газогенератор, -ра.
gazownictwo *n.* газова промисловість, -вості.
gazowniczy який (що) стосується газової промисловості; p r z e m y s ł ~ *див.* **gazownictwo**.
gazownik, *lm.* **-cy**, *m.* газівник, -ка.
gazowy I газовий; *військ.* a l a r m ~ газова тривога; k u c h e n k a ~**wa** газова плита; p a l n i k ~ газовий пальник, -ка; p i e c y k ~ газова грубка; ◊ *військ.* g r a n a t ~ хімічна граната.
gazowy II *tkac.* газовий.
gazozbiór, **-bioru**, *m., tech.* газовий резервуар, -ра.
gazożarowy *tech.* газожаровий.
gazówka *ż.* 1) *мед.* газова ванна; 2) *(лише в мн.) розм.* панчохи-павутинки, -нок.
gazyfikacja *ż., tech.* газифікація.
gaździna *ż. (в татранських верховинців)* хазяйка, господарка, господиня, газдиня.
gaźnik *m., tech.* карбюратор, -ра,
gaża *ż.* 1) *(звичайно акторів)* платня, зарплата; 2) оклад офіцера.
gąbczak *m.* пемза.
gąbczastość *ż.* губчатість, -тості.
gąbczasty губчатий.
gąbeczka *ż., zool. i in., zdr.* губочка.
gąbka *ż.* 1) *зоол. і ін.* губка; 2) *зменш.* ротик; ◊ *присл.* p i e c z o n e g o ł ą b k i n i e p r z y j d ą s a m e d o ~**ki** печені голубй не самі летять до губй.
gąbkarz, *lm.* **-rze**, *m.* 1) збирач губок; 2) продавець губок.
gąbkowatość *ż. див.* **gąbczastość**.
gąbkowaty *див.* **gąbczasty**.
gąbkowy який (що) стосується губки, губковий.
gądziel *ż., bot. (ajuga)* горлянка.
gąseczka *ż., zdr., pieszcz.* гусонька, гусочка.
gąsiątko *n., zdr., pieszcz.* гусятко, гусенятко.
gąsienica *ż.* гусениця.
gąsienicowaty подібний до гусениці.
gąsienicowy гусеничний; *тех.* t r a k t o r ~ гусеничний трактор, -ра.
gąsienicznik *m., ent. (ichneumon)* наїзник.
gąsienicz(n)y гусеничний.

gąsię, -sięcia, *lm.* **-sięta, -siąt,** *n., zdr., pieszcz.* гусеня́, -ня́ти, гуся́, -ся́ти.
gąsiniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* гуся́тник.
gąsior *m.* 1) гуса́к, -ка́; 2) *(пляшка)* бу́тель, -тля; *(з вухом)* дзбан; 3) *(буд.— на даху)* хребтова́ черепи́ця; 4) *тех.* болва́нка; ◊ i ś ć **~rem** іти́ оди́н за о́дним (оди́н за дру́гим, оди́н по о́дному, ни́зкою, ключе́м).
gąsiorek, -rka, *m., zdr.* невели́чкий дзбан.
gąsiorowy гусакі́в, гусако́вий; *(у контексті — ще)* з гусака́ то́що; p i e c z e ń **~wa** пече́ня з гусака́, гу́сяча пече́ня.
gąska *ż.* 1) гу́ска; 2) *тех.* болва́нка.
gąszcz, -czu, *lm.* **-cze,** *m.* 1) гуща́вина, гущина́, ха́ща; 2) *(в рідині)* гу́ща; 3) *фарм.* згу́щений сік (*род.* со́ку); 4) *мед.* хі́мус, -су.
gąszczyk *m., zdr. див.* **gąszcz** 1.
gążewnik *m., bot. (loranthus)* дубо́ва оме́ла́.
gążwa *ż.* 1) *(в ціпі)* у́в'язь, -зі; 2) *(в упряжі)* гуж, -жа́.
gbur, *lm.* **-ry,** *m., pot.* грубія́н, мугі́р, -ря́.
gburowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli става́ти грубія́ном, грубі́ти, грубі́шати.
gburowato гру́бо.
gburowatość *ż.* гру́бість, -бості.
gburowaty гру́бий.
gburstwo *n. див.* **gburowatość.**
gdaczeć, gdaczę, gdaczesz, gdakał *див.* **gdakać.**
gdak, -ku, *m.* кудкуда́кання.
gdakać, gdaczę, gdaczesz (*a.* **gdakam, gdakasz), gdakał** *bezp., przen.* кудкуда́кати; *(чванитися)* коко́шитися.
gdakanie *n.* кудкуда́кання.
gdanka *ż.* гда́нська горі́лка.
Gdańsk *m.* Гданськ; *іст.* Да́нціг.
gdański гда́нський; да́нцігський; Z a t o k a **Gdańska** Гда́нська за́то́ка. *Пор.* **Gdańsk.**
gdera, -ry, *lm.* **-ry,** *m. i ż., pot.* 1) *див.* **gderacz;** 2) *див.* **gderaczka.**
gderacz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* боркоту́н, -на́, бурку́н, -на́, воркоту́н.
gderaczka *ż., pot.* боркоту́ха, воркоту́ха.
gderać, -ram, -rasz (*rzadziej* **-rzę, -rzesz), -rał** *pot.* бурча́ти, -чу́, -чи́ш, буркоті́ти, -кочу́, -коти́ш.
gderalska, -kiej, *ż., żart. див.* **gderaczka.**
gderalski, -kiego, *lm.* **-scy,** *m., żart. див.* **gderacz.**
gderała, -ły, *lm.* **-ły,** *m., pot. див.* **gderacz.**
gderanie *n.* бурча́ння, буркоті́ння.
gderliwie буркотли́во.
gderliwość *ż.* буркотли́вість, -вості.
gderliwy буркотли́вий.
gdula *ż., bot. (рід груші)* ду́ля.
gdy *sp.* коли́; *(про умовний зв'язок — ще)* якщо́; p ó j d ę, **~** i t y p ó j d z i e s z піду́, коли́ (якщо́) й ти пі́деш.
gdyby *sp.* коли́ б, якби́.
Gdynia *ż.* Гди́ня.
gdyż *sp.* тому́ що, бо, через те́ що.
gdzie *przsł.* 1) де; 2) *(про напрям)* куди́.
gdzie bądź *przsł. див.* **gdziekolwiek.**
gdzie indziej *przsł.* деі́нде.
gdziekolwiek *przsł.* 1) де-не́будь, десь; 2) *(в будь-якому місці)* бу́дь-де; ◊ **~** s p o j r z e ć де б не гля́нути; **~** b y b y ł... де б не був.
gdziekolwiek bądź *przsł. див.* **gdziekolwiek.**
gdzieniegdzie *przsł.* поде́куди, дене-де́.
gdzieś *przsł.* 1) десь; 2) куди́сь. *Пор.* **gdzie.**
gdzieś tam *przsł.* 1) десь там; 2) куди́сь там. *Пор.* **gdzie.**
gdzie tam *przsł.* 1) де там; 2) куди́ там. *Пор.* **gdzie.**
gdzież *przsł.* 1) де ж; 2) куди́ ж. *Пор.* **gdzie.**
gdzieżby *przsł.* 1) де ж би; 2) куди́ ж би. *Пор.* **gdzie.**
gefrajter, -t(e)ra, *lm.* **-t(e)rowie,** *m., wojs.* єфре́йтор, -ра.

gehenna *ż., kośc., przen.* геéна, пéкло.
gejsza *ż.* гéйша.
gejzer, -ru, *m.* гéйзер, -ра.
gejzerowy гéйзеровий.
gemma *ż., szt.* гéма.
gen, -nu, *m., biol.* ген.
gencjana *ż., bot. (gentiana)* тирлúч, -чý.
genealog, *lm.* **-gowie,** *m.* генеалóг.
genealogia *ż.* генеалóгія; *(сім'ї — ще)* родовíд, -вóду.
genealogicznie генеалогíчно.
genealogiczny генеалогíчний.
genealogista, -ty, *lm.* **-ści,** *m. див.* **genealog.**
genealogistka *ż. (про жінку)* генеалóг.
genealogizować, -zuję, -zujesz, -zował дослíджувати генеалóгію (родовíд).
generacja *ż.* генерáція, поколíння.
generalia, -liów, *blp., ofic.* особúсті дáні, -них.
generalicja *ż.* генералітéт, -ту.
generalizacja *ż.* узагáльнення; *недокон.* узагáльнювання.
generalizować, -zuję, -zujesz, -zował узагáльнювати, -нюю, -нюєш.
generalizowanie *n.* узагáльнювання.
generalnie 1) загáльно; 2) *перен.* грунтóвно.
generalny 1) генерáльний; ~**na** l i n i a p a r t i i генерáльна лíнія пáртії; *театр.* ~**na** p r ó b a генерáльна репетúція; 2) *перен.* загáльний; ~**ne** p o r z ą d k i загáльне прибирáння.
generalski генерáльський.
generalstwo *n.* 1) генерáльство; 2) *зб. див.* **generałostwo.**
generał, *lm.* **-łowie,** *m.* генерáл; ~ b r y g a d y генерáл-майóр, -ра; ~ d y w i z j i генерáл-лейтенáнт; ~ b r o n i генерáл-полкóвник; *іст.* ~ g u b e r n a t o r генерáл-губернáтор, -ра.
generałbas, -su, *m., muz.* генерáлбас.
generałostwo *n., zb.* генерáл з дружúною.
generałowa, -wej, *ż.* дружúна генерáла; генерáльша *(розм.)*.
generałówna, -ny, *ż.* дочкá генерáла.
generator *m., tech.* генерáтор- ра; ~ o k r e s o w y генерáтор періодúчної дíї; ~ s z y b o w y шáхтний генерáтор.
generatornia *ż., spec.* генерáторний вíдділ (цех).
generatorowy *tech.* генерáторний.
genetycznie генетúчно, в генетúчному зв'язкý.
genetyczny генетúчний.
genetyka *ż., biol.* генéтика.
Genewa *ż.* Женéва.
geneza *ż.* гéнезис, -су.
genialnie геніáльно.
genialność *ż.* геніáльність, -ності.
genialny геніáльний.
genista, -ty, *m., bot.* дрік *(род.* дрóку).
genitalia, -liów, *blp., anat.* статéві óргани, -нів.
geniusz I, **-szu,** *blm., m. (обдарованість)* гéній.
geniusz II, **-sza,** *lm.* **-sze,** *m., mit., przen.* гéній.
geniuszek, -szka, *m., żart.* вундеркíнд, феноменáльна дитúна.
geniuszowski *див.* **genialny.**
gentleman *m. див.* **dżentelmen.**
Genua *ż.* Гéнуя.
genueński генуéзький.
geocentryczny *astr. hist.* геоцентрúчний.
geochemia *ż., nauk.* геохíмія.
geodeta, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* геодезúст.
geodetyczny *див.* **geodezyjny.**
geodezja *ż.* геодéзія.
geodezyjny геодезúчний.
geodynamiczny *nauk.* геодинамíчний.
geodynamika *ż., nauk.* геодинáміка.
geofizyczny *nauk.* геофізúчний.
geofizyka *ż., nauk.* геофíзика.
geofon, -nu, *m., tech.* геофóн, -ну.
geogenia *ż., geol.* геогéнія, геогóнія.
geogeniczny *geol.* геогенíчний.
geognosta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., geol.* геогнóст.
geognostyczny *geol.* геогностúчний.

geognozja *ż., geol.* геогнóзія.
geograf, *lm.* **-fowie**, *m.* геóграф.
geografia *ż.* географíя.
geograficznie географíчно.
geograficzny географíчний.
geografka *ż.* *(про жінку)* геóграф.
geolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy**, *m.* геóлог.
geologia *ż.* геолóгія.
geologiczny геологíчний.
geometra, **-ry**, *lm.* **-rzy**, *m.* 1) геóметр, -ра; 2) *(інженер)* землемíр, -ра.
geometria *ż.* геомéтрія; ~ **wykreślna** начертáльна (нариснá) геомéтрія.
geometrycznie геометрúчно.
geometryczność *ż.* геометрúчність, -ності.
geometryczny геометрúчний.
geoplastyk, *lm.* **-cy**, *m., geol.* геоплáстик.
geoplastyka *ż., geol.* геоплáстика.
geopolityka *ż.* геополíтика.
georgika *ż., lit. hist.* геóргіки, -гік *(лише в мн.)*.
georginia *ż., bot.* жоржúна.
geotaktyczny *biol.* геотропíчний.
geotaktyzm, **-mu**, *ż., biol.* геотропíзм, -му.
geotektoniczny *geol.* геотектонíчний.
geotektonika *ż., geol.* *див.* **geognozja.**
geotermiczny *geol.* геотермíчний.
geotermometr, **-ru**, *m., geol.* геотермóметр, -ра.
geotropiczny *biol.* *див.* **geotaktyczny.**
geotropizm, **-mu**, *m., biol.* *див.* **geotaktyzm.**
gerania *ż., bot.* герáнь, -ні, герáнія.
geranijka *ż., bot., zdr.* невелúчка герáнь, -ні.
geraniol, **-lu**, *m., chem.* герáнійове мáсло.
geraniowate, **-tych**, *bot.* герáнійові, -вих.
geraniowy *bot.* герáнійовий.
geranium, *lp. nieodm., lm.* **-nia**, **-niów**, *n., bot.* *див.* **gerania.**
Germania *ż. hist.* Гермáнія.
germanista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m., filol.* германíст.
germanistka *ż., filol.* германíстка.
germanistyka *ż., filol.* германíстика.
germanizacja *ż.* германізáція.
germanizacyjny германізацíйний.
germanizator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.* германізáтор, -ра.
germanizatorski германізáторський.
germanizatorstwo *n.* *див.* **germanizacja.**
germanizm, **-mu**, *m.* германíзм, -му.
germanizować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** германізувáти, -зýю, -зýєш; //~ **się** германізувáтися.
germanizowanie *n.* германізувáння.
germanofil, *lm.* **-le**, *m.* германофíл.
germanofilstwo *n.* германофíльство.
germanofobia *ż.* германофóбство.
germanomania *ż.* германомáнія.
germański гермáнський.
germańskość *ż.* гермáнський харáктер (когó *a.* чогó).
geruzja *ż., hist.* герусíя.
gerylas, *lm.* **-si**, *m., hist.* гверильяс.
gerylasówka *ż., hist.* партизáнська вíйнá гверильясів.
ges *nieodm., n., muz.* соль бемóль.
geses *nieodm., n., muz.* соль з подвíйним бемóлем.
gest, **-tu**, *lm.* **-ty**, *m.* жест.
gestykulacja *ż.* жестикуляція.
gestykulator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.* жестикулятор, -ра.
gestykulować, **-luję**, **-lujesz**, **-lował** жестикулювáти, -люю, -люєш.
gestykulowanie *n.* жестикуляція.
geszefciarski *pot., pogardl.* гешефтмáхерський, гендлярський.
geszefciarstwo *n., pot., pogardl.* гешефтмáхерство, гендлярство.
geszefciarz, *lm.* **-rze**, *m., pogardl.* гешефтмáхер, -ра, гендляр, -рá, дíлóк, -лкá.
geszefcik, *m., zdr., pot.* невелúчкий гешéфт, -ту, гешéфтик.
geszeft, **-tu**, *m., pogardl.* гешéфт, -ту, гéндель, -для.
getry, **-rów**, *blp.* гéтри (*род.* гетр).
getto *n.* *див.* **ghetto.**

Getynga *ż.* Ге́ттінген.
gęba *ż., pot.* 1) рот; (в)уста́ *(род.* (в)уст) *(рідше)*; nie mieć co do **~by** włożyć не ма́ти чого́ в рот покла́сти; od **~by** sobie odejmować відрива́ти собі́ від ро́та; від уст собі́ відніма́ти; **~by** otworzyć nie może ро́та відкри́ти (роззя́вити) не мо́же; zamknąć (zatkać) komu **~bę** заткну́ти (замкну́ти) рот (уста́) (кому́); 2) *перен.* гу́би (*род.* губ); wycierać **~bę** витира́ти гу́би; *перен.* całą **~bą** на ці́лу (на всю) гу́бу; ◊ *перен.* dać komu **~by** розцілува́тися з ким; *вульг.* dać komu w **~bę** да́ти кому́ ля́паса; języka w **~bie** zapomnąć язика́ проковтну́ти; *вульг.* mieć dobrą **~bę** ма́ти до́брий язи́к; **~bę** sobie kim wycierać перемива́ти кісточки́ (чиї́); *вульг.* stul **~bę!** заткни́сь! мовчи́! usprawiedliwienie na **~bę** у́сне ви́правдання.
gębacz, *lm.* **-cze**, *m., posp.* 1) губа́тий, -того, губа́нь, -ня́; 2) язика́тий, -того. *Пор.* **gębaty.**
gębaczka *ż., posp.* 1) губа́та, -тої; 2) язика́та, -тої. *Пор.* **gębaty.**
gębal, *lm.* **-le**, *m., posp.* *див.* **gębacz.**
gębaty 1) губа́тий; 2) *перен. вульг.* язика́тий.
gębisko *n., zgr., rub.* мо́рда, пи́ка.
gębka *ż.* 1) *зменш., пестл.* гу́бки, -бок, губеня́та, -ня́т; 2) *(на дереві)* гу́бка.
gębny ротови́й.
gębować, **-buję**, **-bujesz**, **-bował** *posp.* 1) розпуска́ти язика́ (гу́бу, гу́би); 2) (za kim) виступа́ти на за́хист кого́; 3) (na kogo) на всю гу́бу шпе́тити кого́.
gębula *ż., zdr., pieszcz.* *див.* **gębunia.**
gębunia *ż., zdr., pieszcz.* 1) ро́тик; 2) гу́бки, -бок, губеня́та, -ня́т. *Пор.* **gęba.**
gębusia *ż., zdr., pieszcz.* *див.* **gębunia.**
gędzić, **-dzę**, **-dzisz**, **-dził** *arch.* гра́ти.
gędziec, **-dźca**, *lm.* **-dźce**, *arch.* музика́нт, музи́ка.
gędźba *ż., arch.* 1) му́зика; 2) *перен.* інструме́нт.
gęg, **-gu**, *m.* *див.* **gęganie.**
gęgać, **gęgnąć**, **-nę**, **-niesz**, **-nął**, **-nęli** 1) *(про гусей)* гелгота́ти, -го́че, загелгота́ти, гергота́ти, загергота́ти, герготі́ти, -готи́ть, загерготі́ти, геге́кати, загеге́кати; 2) *(лише недокон.) (перен. розм. — про людину)* гугня́вити, -влю, -виш, гундо́сити, -до́шу, -до́сиш.
gęgała, **-ły**, *lm.* **-ły**, *m. i ż., pot.* 1) гугня́вий, -вого, гундо́сий, -сого; 2) гугня́ва, -вої, гундо́са, -сої.
gęganie *n.* гелгота́ння, гергота́ння, герготі́ння, геге́кання.
gęgnąć *див.* **gęgać.**
gęgot I, **-tu**, *m.* *див.* **gęganie.**
gęgot II, **-ta**, *lm.* **-ty**, *m., pot.* *див.* **gęgała.**
gęgotać, **-gotam**, **-gotasz** (*a.* **-goczę**, **goczesz**, *rzadziej* **-gocę**, **-gocesz**), **-gotał** *див.* **gęgać.**
gęgotanie *n.* гугня́влення.
gęsi гу́сячий; **~sia** skóra гу́сяча шку́ра; ◊ iść **~siego** іти́ оди́н за о́дним (оди́н за дру́гим, оди́н по о́дному, ни́зкою, ключе́м); *перен. жарт.* **~sie** wino вода́.
gęsiarek, **-rka**, *lm.* **-rkowie**, *m., zdr.* пастушо́к гусе́й, гусі́й, -сія́.
gęsiarka *ż.* гуся́тниця; *(пастушка гусей — ще)* гусі́йка.
gęsiarnia *ż.* *див.* **gęsiniec.**
gęsiarz, *lm.* **-rze**, *m.* 1) пасту́х гусе́й, гусі́й, -сія́; 2) торго́вець гусьми́, гуся́тник.
gęsina *ż.* гуся́тина.
gęsiniec, **-ńca**, *lm.* **-ńce**, *m.* гуся́тник, гу́сячий хлів, -ва́.
gęsior *m.* *див.* **gąsior** 1.
gęsiorek *m., zdr.* *див.* **gąsiorek.**
gęsiówka *ż., bot. (arabis)* гуси́мець, -мця.
gęstawo густува́то, густе́нько.

gęstawy густува́тий, густе́нький.
gęstnąć, gęstnę, gęstniesz, gęstnął, gęstnęli *a.* **gęstł, gęstli** густі́ти; *(про рідину — ще)* гу́снути; *(ставати більш густим — звичайно)* густі́шати; *(ставати більш компактним)* тужа́віти.
gęstnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **gęstnąć.**
gęsto гу́сто; ря́сно; c z ę s t o ~ ча́сто-гу́сто, часте́нько. *Пор.* **gęsty** 1.
gęstobrwisty густобро́вий.
gęstolistny густоли́стий, ряснoли́стий.
gęstoliściasty *див.* **gęstolistny.**
gęstomierz *m., tech.* *див.* **gęstościomierz.**
gęstooki *(про сітку)* з густи́ми пе́тлями, густи́й.
gęstościomierz, *lm.* **-rze,** *m., tech.* арео́метр, -ра.
gęstość *ż.* 1) густота́; *(заростей, лісу — ще)* гу́щава, гуща́вина, гущина́; ~ l u d n o ś c i густота́ насе́лення; ~ p a r k u гущина́ па́рку; ~ s o k u густота́ со́ку; 2) *перен.* частота́; 3) *фіз.* густина́, гу́стість, -тості; ~ s k ó r y густина́ (гу́стість) шкі́ри; ~ p o w i e t r z a густина́ (гу́стість) пові́тря.
gęstowłosy густоволо́сий.
gęstwa *ż.* ха́ща, гуща́вина, гу́щава, гущина́, гу́ща.
gęstwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *див.* **gęstnąć.**
gęstwina *ż.* *див.* **gęstwa.**
gęsty 1) густи́й; *(про дощ — ще)* ря́сний; ~ l a s густи́й ліс, -су; ~ s o k густи́й сік (*род.* со́ку); 2) *перен.* ча́стий; ~**te** o d w i e d z i n y ча́сті відві́дини, -дин; ◊ *перен.* ~**te** c i e m n o ś c i непрогля́дна пітьма́; *перен.* ~**ta** m i n a бундю́чна мі́на.
gęś *ż.* гу́ска; ◊ *перен. несхв.* r z ą d z i s i ę j a k s z a r a ~ розпоряджа́ється, як у се́бе (в)до́ма.
gęścić, gęszczę, gęścisz, gęścił згуща́ти, згу́щувати, -щую, -щуєш.
gęściuchno *pieszcz.* густе́нько; ряснéнько. *Пор.* **gęsty** 1.
gęściuchny *pieszcz.* густе́нький; ряснéнький. *Пор.* **gęsty** 1.
gęściuteńki 1) *пестл.* густе́сенький; ряснéсенький; 2) *(зовсім густий)* густі́сінький; *(дуже рясний)* ряснíсінький. *Пор.* **gęsty** 1.
gęściuteńko 1) густе́сенько; ряснéсенько; 2) густі́сінько; ряснíсінько. *Пор.* **gęściuteńki.**
gęściutki *pieszcz.* *див.* **gęściuchny.**
gęściutko *pieszcz.* *див.* **gęściuchno.**
gęśl *ż.* гу́сла, гу́слі (*род.* гу́сел).
gęślarz, *lm.* **-rze,** *m.* гусля́р, -ра́.
gęśliki, -ków, *blp., zdr., pieszcz.* 1) *(в татранських верховинців)* скри́пка; 2) *див.* **gęśl.**
gęślowy гу́сельний.
ghetto *n.* ге́тто *(невідм.).*
giaur, *lm.* **-rzy,** *m., przest.* гяу́р, -ра.
giąć, gnę, gniesz, giął, gięli 1) гну́ти; *перен.* ~ k a r k (g r z b i e t) гну́ти спи́ну; 2) *перен.* розмина́ти; ~ w o s k розмина́ти віск; //~ **się** гну́тися.
gibać, -bam, -basz (*a.* **-bię, -biesz), -bał, gibnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** *pot.* колива́ти, коливну́ти, хита́ти, хитну́ти; ~**bać** s t o ł e m колива́ти (хита́ти) столо́м; //~ **się** колива́тися, коливну́тися, хита́тися, хитну́тися; ◊ *перен. розм.* ~**baj się!** воруши́ся! мерщі́й!
gibki гнучки́й; ~ u m y s ł гнучки́й ро́зум, -му.
gibko гну́чко.
gibkość *ż.* гну́чкість, -кості.
gibnąć *див.* **gibać.**
gibnięcie (się) *n.* колива́ння, хита́ння.
gibon *m., zool.* гібо́н.
Gibraltar, -ru, *m.* 1) Гібралта́р, -ру; 2) *(місто)* Гібралта́р, -ра.
gichciarz, *lm.* **-rze,** *m., hut.* шихтува́льник *(при доменній печі).*
gicht, -tu, *m., med.* *див.* **gościec.**
gichta *ż., hut.* ши́хта.
giczoł *m.* 1) *(зневажл. — про но-*

gy) ци́ба; 2) *(в туші)* гомі́лка, голі́нка.
gidia *ż., pot.* 1) довга́ль, -ля́, довга́нь, -ня́; 2) *(про жінку)* до́вга, -гої.
giels, -su (gminna spółdzielnia) *m., skr.* *(в Польщі)* гмі́нний кооперати́в, -ву.
giełda *ż.* бі́ржа; c z a r n a ~ чо́рна бі́ржа; g r a ć n a **~dzie** гра́ти на бі́ржі; ~ p i e n i ę ż n a фіна́нсова бі́ржа; ~ p r a c y бі́ржа пра́ці; ~ z b o ż o w a хлі́бна бі́ржа.
giełdowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* *див.* **giełdziarz.**
giełdowy біржови́й; n o t o w a n i a **~we** біржова́ котиро́вка; s p e k u l a c j e **~we** біржові́ опера́ції, -цій.
giełdziany *див.* **giełdowy.**
giełdziarski 1) яки́й (що) стосу́ється біржовика́; s p r y t ~ спри́тність біржовика́; 2) *див.* **giełdowy.**
giełdziarstwo *n.* біржові́ опера́ції, -цій.
giełdziarz, *lm.* **-rze,** *m.* біржови́к, -ка́.
giemza *ż.* 1) *зоол.* ди́ка коза́; 2) *(шкіра)* за́мша.
giemzowy за́мшовий.
gierka *ż., zdr.* невели́чка гра.
giermek, -mka, *lm.* **-mkowie,** *m.* 1) *іст.* зброєно́сець, -сця, джу́ра; 2) *шахм.* слон, -на́, офіце́р, -ра.
giermkostwo *n., hist.* заня́ття, стано́вище зброєно́сця (джу́ри).
giermkować, -kuję, -kujesz, -kował *hist.* бу́ти зброєно́сцем (джу́рою).
gierylasz, *lm.* **-sze,** *m., karc. przest.* ерала́ш.
giez I, **gza,** *m., ent.* *(oestrus)* о́від (*род.* о́вода), гедзь.
giez II, **gzu,** *m.* 1) ге́дз(к)ання; 2) *біол.* ті́чка; 3) *(лише в мн.)* *(про дітей)* пу́стощі, -щів, пустува́ння, витворя́ння, ба́лощі, -щів.
gięcie *n.* згина́ння.
giętki 1) гнучки́й; ~ u m y s ł гнучки́й ро́зум, -му; 2) *перен.* підда́тливий, пода́тливий; ◊ **~kie** s e r c e м'яке́ се́рце.
giętkość *ż.* 1) гну́чкість, -кості; 2) підда́тливість, -вості, пода́тливість. *Пор.* **giętki.**
giętnica *ż., tech.* клі́щі (ключ) для гнуття́.
gięty гну́тий; **~te** m e b l e гну́ті ме́блі, -лів.
gifes *m., spec.* ефе́с.
gig, -gu, *m.* 1) кабріоле́т; 2) *мор.* гіг, гі́чка.
giga *ż., muz.* жи́га.
gigant I, *lm.* **-nci,** *m.* *(про людину)* гіга́нт, ве́летень, -тня.
gigant II, *lm.* **-ty,** *m.* *(про предмет)* гіга́нт, ве́летень, -тня.
gigantyczny гіга́нтський, велете́нський.
gigantyzm, -mu, *m., biol.* гіганти́зм, -му.
gil, *lm.* **-le,** *m.* 1) *орн.* *(pyrrhula)* сніѓу́р, -ра́; 2) буру́лька льо́ду; 3) *(перен. — про молоду людину)* молокосо́с; ◊ ~ n a n o s i e черво́ний від моро́зу ніс.
gilda *ż., hist.* гі́льдія.
gildia *ż., hist.* *див.* **gilda.**
gildyjny *hist.* гільді́йський.
gilosza *ż., spec.* гільйо́ша.
giloszować, -szuję, -szujesz, -szował *spec.* гільйоши́рувати, -рую, -руєш.
giloszowanie *n., spec.* гільйоширо́вка.
gilotyna *ż., hist.* гільйоти́на.
gilotynka *ż.* 1) *(для обрізування сигар)* гільйоти́нка; 2) *друк.* друка́рський різа́к, -ка́.
gilotynować, -nuję, -nujesz, -nował *hist.* гільйотинува́ти, -ну́ю,- ну́єш.
gilotynowy *hist.* гільйоти́новий.
gilza *ż.* гі́льза.
gimnastyczka *ż.* 1) гімна́стка; 2) учи́телька гімна́стики (фізкульту́ри); фізкульту́рниця. *Пор.* **gimnastyk.**
gimnastyczny гімнасти́чний.
gimnastyk, *lm.* **-cy,** *m.* 1) гімна́ст; 2) учи́тель гімна́стики (фізкульту́ри); фізкульту́рник *(розм.).*
gimnastyka *ż.* гімна́стика; *(предмет навчання — ще)* фізкульту́-

ра; ◊ ~ poranna фіззарядка.
gimnastykować, -kuję, -kujesz, -kował вправляти; ~ pamięć вправляти пам'ять; //~ się 1) виконувати гімнастичні вправи; робити зарядку; 2) *перен.* вправлятися.
gimnastykowanie (się) *n.* 1) виконування гімнастичних вправ; 2) вправляння. *Пор.* **gimnastykować (się).**
gimnazista *m. див.* **gimnazjalista.**
gimnazistka *ż. див.* **gimnazjalistka.**
gimnazjalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* гімназист.
gimnazjalistka *ż.* гімназистка.
gimnazjalny гімназичний; ◊ nauczyciel ~ учитель гімназії.
gimnazjasta *m. див.* **gimnazjalista.**
gimnazjum, *lp. nieodm., lm.* **-ja, -jów,** *n.* гімназія.
gin *m. див.* **dżyn.**
ginąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) гинути; w naturze nic nie **~nie** в природі ніщо не гине; 2) *(кудись діватися)* пропадати, губитися, -блюся, -бишся; dzieci w tłumie **~ną** діти в юрбі губляться (пропадають); 3) *(про крадіжку)* пропадати, зникати, щезати; stale chłopcom coś **~nie** у хлопців постійно щось пропадає (зникає, щезає); 4) *перен.* проходити, -джу, -диш, минати; **~nie** smutek минає (проходить) сум; 5) *(вмирати)* гинути, загибати, погибати; ~ na wojnie гинути на війні; 6) *(про фарби) див.* **płowieć** 1.
gineceum, *lp. nieodm., lm.* **-cea, -ceów,** *n., hist.* гінекей.
ginekolog, *lm.* **-lodzy** *a.* **-logowie,** *m., med.* гінеколог.
ginekologia *ż., med.* гінекологія.
ginekologiczny *med.* гінекологічний.
ginięcie *n.* 1) пропадання, гублення; 2) зникання, щезання, пропадання; 3) загибання, погибання; 4) *див.* **płowienie** 1. *Пор.* **ginąć 2, 4—6.**
gipiura *ż., tkac.* гіпюр, -ру.
gipiurowy *tkac.* гіпюровий.
gips, -su, *m.* гіпс, -су.
gipsatura *ż.* 1) *(зліпок)* гіпс; 2) ліпна робота.
gipsiarz, *lm.* **-rze,** *m.* ремісник, що ліпить гіпсові статуетки.
gipsować, -suję, -sujesz, -sował *med., roln.* гіпсувати, -сую, -суєш; *(мед.— ще)* брати в гіпс, накладати гіпсову пов'язку.
gipsowanie *n., med., roln.* гіпсування; накладання гіпсової пов'язки. *Пор.* **gipsować.**
gipsowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (gypsophila)* лищиця.
gipsowy гіпсовий.
gipsówka *ż., bot. див.* **gipsowiec.**
girandola *ż., tech. (при феєрверках)* бурак, -ка, павільйон ракет.
girlanda *ż.* гірлянда.
girlandka *ż., zdr.* невеличка гірлянда.
giro *n., fin. див.* **żyro.**
giroskop, -pu, *m., mech.* гіроскоп, жироскоп.
girostat, -tu, *m., mech. див.* **giroskop.**
girotrop, -pu, *m., el.* гіротроп.
gis *nieodm., n., muz.* соль дієз *(невідм.).*
giser, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) *тех.* ливарник, ливар, -ря; 2) *поліграф.* словолитник.
gisernia *ż.* 1) ливарня; 2) словолитня. *Пор.* **giser.**
giserski 1) ливарний; 2) словолитний. *Пор.* **giser.**
giserstwo *n.* 1) ливарство; 2) словолитна справа. *Пор.* **giser.**
gisis *nieodm., n., muz.* соль з подвійним дієзом.
gista *ż.* вугільний (вуглянйй) порох, -ху, штиб, -бу.
gitara *ż.* гітара; ◊ *перен. розм.* kręcić (zawracać) komu **~rę** морочити кому голову.
gitarka *ż., zdr.* невеличка гітара.
gitarzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* гітарист.
gitarzystka *ż.* гітаристка.
glacjalny *geol.* льодовиковий.

gladiator, *lm.* **-rzy**, *m., hist.* гладіатор, -ра.
gladiatorski *hist.* гладіаторський.
gladiola *ż., bot. див.* **gladiolus.**
gladiolus *m., bot.* гладіолус.
glanc *m. див.* **glans.**
glans, -su, *m.* 1) глянс, -су, глянець, -нцю, глянц, -цу; 2) *перен.* блиск, -ку.
glansować, -suję, -sujesz, -sował 1) чистити що до блиску; ~ b u t y чистити черевики до блиску; 2) *стол.* глянсувати, -сую, -суєш, полірувати, -рую, -руєш; 3) *(папір)* сатинувати, -ную, -нуєш, лощити.
glansowanie *n.* 1) чищення до блиску; 2) глянсування, полірування; 3) сатинування, лощіння. *Пор.* **glansować.**
glansowany *przen.* вилощений; ◊ *перен. несхв.* m o w a **~na** солоденька мова; **~ne** r ę k a w i c z k i лайкові рукавички, -чок.
Glasgow *nieodm., n.* Глазго *(невідм.).*
glaspapier, -ru, *m., tech.* скляний папір, -перу, скляна шкурка.
glauberski: s ó l **~ka** *farm.* глауберова сіль *(род.* солі).
glaukoma *ż., med.* глаукома.
glaukonit, -tu, *m., min.* глауконіт, -ту.
glazerować *див.* **glazurować.**
glazerunek, -nku, *m.* глазуровка, глазур, -рі.
glazura *ż.* глазур, -рі, глазуровка; *(в посуді — ще)* полива.
glazurować, -ruję, -rujesz, -rował глазурувати, -рую, -руєш; *(посуд — ще)* поливати.
gleba *ż.* грунт, -ту; ~ b a g n i s t a болотистий грунт; ~ o r n a орний грунт; ~ p i a s z c z y s t a піскуватий (піщанистий) грунт.
glebowy грунтовий; w a r u n k i **~we** грунтові умови *(род.* умов).
gleboznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* грунтознавець, -вця.
gleboznawczy грунтознавчий.
gleboznawstwo *n.* грунтознавство.
gleczer, -ru, *m., geol.* глетчер, -ра.
gleisty *spec. див.* **glejowaty.**
glej, -ju, *lm.* **-je,** *m. (глинистий грунт)* глей *(род.* глею).
gleja *ż., anat.* глія, сполучна нервова тканина.
glejak *m., med.* гліома.
glejowaty *spec.* глеюватий.
glejt, -tu, *m., hist.* 1) охоронна грамота; 2) охоронний конвой, -вою.
glejta *ż., chem.* глет, -ту.
glejtowy I *hist.* охоронний; ~ l i s t охоронна грамота.
glejtowy II *chem.* глетовий; p r o s z e k ~ глетовий порошок, -шку.
ględa, -dy, *lm.* **-dy,** *m. i ż., pot.* 1) м'яло, маруда; 2) *(лише в мн.) несхв.* нудна писанина.
ględzenie *n., pot.* 1) нудна балаканина; 2) бурчання. *Пор.* **ględzić.**
ględziarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* 1) нудний, -ного; 2) буркотун, -на, буркун, -на, воркотун. *Пор.* **ględzić.**
ględzić, -dzę, -dzisz, -dził *pot.* 1) нудно говорити, -рю, -риш; 2) *(нарікати, висловлювати невдоволення, говорити неясно)* бурчати, -чу, -чиш.
gliandyna *ż., chem.* гліадин, -ну.
gliceryna *ż.* гліцерин, -ну.
glicerynować, -nuję, -nujesz, -nował змазувати гліцерином.
glicerynowy гліцериновий.
glicyna *ż.* 1) *бот.* гліцинія; 2) *хім. див.* **glikokol.**
glikogen, -nu, *m., chem.* глікоген, -ну.
glikokol, -lu, *m., chem.* глікокол, -лу.
glikol, -lu, *m., chem.* гліколь.
glikoza *ż., chem.* глюкоза.
glikozyd, -du, *m., chem.* глюкозид, -ду.
glin, -nu, *m., chem.* алюміній, -нію.
glina *ż.* глина.
glinianka *ż.* 1) глинище; 2) *(про хату)* мазанка.
gliniany глиняний; *(про гончар-*

ські вироби — ще) череп'яний; k o l o s o ~nych n o g a c h колóс на глиняних ногáх.
gliniarnia *ż., spec.* глиновáльня.
gliniasty глинистий, глинястий; 2) *(перен. — про хліб)* глевкий, недопéчений; ◊ ~ta g l e b a сýглинок, -нку.
glinisko *n. див.* **glinianka** 1.
glinka *ż.* глинка; ◊ ~ p o r c e l a n o w a каолін, -ну.
glinkowatość *ż.* наявність глинки *а.* каоліну в чóму; ~ g r u n t u наявність глинки *а.* каоліну в грýнті.
glinkowaty який (що) містить у собі глинку *а.* каолін.
glinować, -nuję, -nujesz, -nował 1) *тех.* рафінувáти (вибілювати) цýкор за допомóгою глини; 2) *с.-г.* додавáти глини до піскувáтого грýнту.
glinowaty *див.* **gliniasty.**
glinowy алюмінійовий.
gliptografia *ż., szt.* гліфогрáфія.
gliptoteka *ż., szt.* гліптотéка.
gliptyka *ż., szt.* гліптика.
glista *ż.* глист, -тá; ◊ ~ t a s i e m k o w a солітéр, -ра; ~ z i e m n a *(lumbricus terrestris)* земляний черв'як, -кá.
glistewnik *m., bot., farm. див.* **glistnik.**
glistnica *ż., zool. (oxyuris)* гóстрик.
glistnik *m.* 1) *бот. (chelidonium maius)* чистотíл більший; 2) *фарм.* цитвáрне сім'я, -мені, глисник, -кý.
glistny з глистáми; *бот.* ~ne z i e l e (~ p i o ł u n) *див.* **glistnik** 1.
glistowaty глистоподібний; ◊ *анат.* m i ę ś n i e ~te червоподібні м'язи, -зів.
gliwejn, -nu, *m.* глінтвéйн, -ну.
Gliwice, -wic, *blp.* Глівíце *(невідм).*
gliwieć, -wieje, -wiał, -wieli *(про сир)* снядіти.
gliwy гливий, сірожóвтий.
glob, -bu, *m.* 1) земнá кýля; 2) абажýр у фóрмі кýлі; 3) *див.* **globus.**
globalny 1) валовий; p r o d u k c j a ~na валовá продýкція; 2) *(про суму)* загáльний.
globtroter, *lm.* **-rzy,** *m.* глобтрóтер, -ра.
globulina *ż., chem.* глобулін, -ну.
globus *m.* глóбус.
glogierówka *ż., sad.* сорт яблуні *а.* яблук.
gloksynia *ż., bot.* глоксинія.
glon, -nu, *m.* 1) *бот.* вóдорість, -рості, áльга; 2) *розм.* окрáєць хлíба.
gloria *ż.* 1) слáва; 2) *перен. (пишнота)* блиск, -ку; *(що викликав преклоніння)* вéлич, -чі; *(німб)* ореóл, -лу.
glorietka *ż.* павільйóн, -ну; *(від сонця)* альтáнка.
gloryfikacja *ż.* вихваляння, звеличування, прославляння, уславляння.
gloryfikator, *lm.* **-rzy,** *m.* звеличник.
gloryfikować, -kuję, -kujesz, -kował вихваляти, звеличувати, -чую, -чуєш, прославляти, уславляти.
gloryfikowanie *n. див.* **gloryfikacja.**
glosa *ż., filol.* глóса.
glosariusz, *lm.* **-sze,** *m., filol., praw.* глосáрій.
glosator, *lm.* **-rowie,** *m., filol., hist.* глосáтор, -ра.
glosolalia *ż., spec.* глосолáлія.
glosologia *ż., lingw.* глотолóгія.
glot, -tu, *m. (рушничний)* дріб *(род.* дрóбу), шріт *(род.* шрóту).
glucyn, -nu, *m., min.* глюцин, -ну.
glukoza *ż., chem. див.* **glikoza.**
glukozyd *m., chem. див.* **glikozyd.**
glut *m. див.* **glot.**
gluten, -nu, *m., chem.* глютéн, -ну, клейковина.
glutenowy *chem.* глютéновий.
glutol, -lu, *lm.* **-le,** *m., farm.* глутóл, -лу.
glutyn, -nu, *m., chem.* глютин, -ну, кістковий клей *(род.* клéю).
glutynowy *chem.* глютиновий.
gładki 1) гладкий; *перен.* ~ka **f r y z u r a** гладкá зáчіска; ~

pień drzewa гладкий стовбур дерева; *перен.* ~ wiersz гладкий вірш; 2) *(перен.— про одяг)* простий, без прикрас, скромний; ~ka suknia проста (без прикрас, скромна) сукня, просте (без прикрас, скромне) плаття; 3) *(перен. — без узорів)* однокольорний, однобарвний; ściana ~ka однокольорна (однобарвна) стіна; 4) *арх., розм.* гарний; *розм.* ~kie dziewczę гарна дівчина; ◊ ~ w obejściu з хорошими манерами.

gładko 1) гладко; 2) просто, без прикрас, скромно; 3) в один колір, в одну барву; ~ wymalowany pokój кімната, пофарбована (викрашена) в один колір; ◊ nie ujdzie ci to ~ це тобі так легко не минеться; ~ się wywinąć z czegoś легко викрутитися з чого. *Пор.* **gładki** 1—3.

gładkolicy гарненький, вродливий.

gładkość *ż.* 1) гладкість, -кості; 2) краса, врода. *Пор.* **gładki** 1, 4.

gładysz, *lm.* **-sze,** *m.* 1) *розм.* красунь, -ня; 2) *(розм. — про чепуруна)* франт; 3) *бот.* *(galanthus nivalis)* підсніжник звичайний; *(cerinthe minor)* вощанка мала; 4) *тех.* гладкий напилок, -лка.

gładyszek, -szka, *lm.* **-szki,** *m.* 1) *бот.* *(leucoium vernum)* білоцвіт весняний; 2) *тех* голка обивальника; 3) *розм. див.* **gładysz** 2.

gładyszka *ż.* 1) *розм.* гарненька, -кої; *(елегантна)* чепуруха; *(що намагається сподобатися)* кокетка; 2) *перен. розм.* коханка, полюбовниця; 3) *анат.* *(glabella)* надперенісся; 4) *зоол.* беззубка; 5) *тех.* гладильний інструмент.

gładzenie *n.* 1) гладження; 2) полірування; глянсування; 3) сатинування, лощіння. *Пор.* **gładzić.**

gładziak *m., tech.* гладилка.

gładzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) гладити, -джу, -диш; 2) *тех.* полірувати, -рую, -руєш; *(стол. — звичайно)* глянсувати, -сую, -суєш; 3) *(папір)* сатинувати, -ную, -нуєш, лощити; 4) *(перен. — мову, стиль тощо)* вигладжувати, -джую, -джуєш, шліфувати, -фую, -фуєш; 5) *(перен. — вину тощо)* загладжувати.

gładzidło *n., tech.* *(гладильне знаряддя)* гладило, гладилка.

gładzik *m., tech. див.* **gładzidło.**

gładziuchno *pieszcz.* гладенько.

gładziuchny *pieszcz.* гладенький.

gładziuteńki 1) *пестл.* гладесенький; 2) *(зовсім гладкий)* гладісінький.

gładziuteńko 1) гладесенько; 2) гладісінько. *Пор.* **gładziuteńki.**

gładziutki *pieszcz. див.* **gładziuchny.**

gładziutko *pieszcz. див.* **gładziuchno.**

gładzizna *ż.* гладінь, -ні, гладь, -ді.

gładzony 1) полірований; глянсований; 2) лощений, налощений, сатинований. *Пор.* **gładzić** 2, 3.

gładź *ż. див.* **gładzizna.**

głagolica *ż., lingw.* глаголиця.

głagolicki *lingw.* глаголичний.

głaskać, głaskam, głaskasz (*a.* **głaszczę, głaszczesz**), **głaskał, głasnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** 1) гладити, -джу, -диш, погладити; 2) *перен.* тішити, втішити, лоскотати, -кочу, -кочеш, полоскотати (кого, що); to głaszcze jego dumę це тішить (лоскоче) його самолюбство; ◊ *перен. жарт.* ~skać paskiem skórę (komu) шмагати (сікти) (кого); //~ się 1) гладити себе, погладити себе; ~skać się po brodzie гладити собі бороду; 2) (z kim) *(лише недокон.) розм.* голубитися, -блюся, -бишся, милуватися, -луюся, -луєшся.

głaskanie *n.* 1) гладження; 2) тішення, лоскотання (кого); *пор.*

głaskać; //~ **się** 1) гла́дження себе́; 2) голу́блення, милува́ння. *Пор.* **głaskać się.**
głasnąć *див.* **głaskać.**
głaszczek, -czka, *m., zool.* щу́пальце.
głaz, -zu, *m.* 1) кам'яна́ бри́ла (гли́ба); 2) *(стрімчак)* ске́ля; ◊ ~**zy** g r a n i c z n e погранич́ні стовпи́, -пі́в; *перен.* ~ m i s p a d ł z s e r c a ка́мінь мені́ спав із се́рця; *перен.* m i e ć ~ w p i e r s i ма́ти ка́мінь у гру́дях; *перен.* n a m i e j s c u s t a n ę l i ~**zem** вони́ зупини́лися на́че вко́пані; *геол.* ~**zy** n a r z u t o w e нано́сні ка́мені, -нів.
głazik *m., zdr.* 1) невели́чка кам'яна́ бри́ла (гли́ба); 2) невели́чка ске́ля; *пор.* **głaz**; 3) про́бний ка́мінь, -меня; 4) *(точильний камінь)* брусо́к, -ска́, брус.
głazowy 1) кам'яни́й; 2) скеля́стий, скели́стий. *Пор.* **głaz.**
głąb I, **głąba** *a.* **głąbia,** *lm.* **głąby** *a.* **głąbie,** *m.* 1) кача́н, -на́; 2) *архіт.* бараба́н (ва́за, кра́тер) капіте́лі.
głąb II, **głąba** *a.* **głąbia,** *lm.* **głąby** *a.* **głąbie** *m., przen.* тупи́ця, тупа́к, -ка́.
głąb III, **głębi,** *ż.* глиб, -бу, гли́бінь, -ні, глибочі́нь, -ні, глибина́.
głąbek, -bka, *m., zdr.* кача́нчик.
głąbiasty кача́нистий.
głąbik *m.* 1) *бот., кул.* кра́ківський сала́т, -ту; 2) *бот.* *(scapus)* стрі́лка; 3) *зменш. див.* **głąbek.**
głąbowy кача́нний.
głębia *ż див.* **głąb** III.
głębina *ż. див.* **głąb** III.
głębinowy глиби́нний.
głębizna *ż. див.* **głąb** III.
głęboki глибо́кий.
głęboko гли́бо́ко; ~ w e s t c h n ą ć гли́бо́ко зітхну́ти.
głębokość *ż.* глибина́, глибочі́нь, -ні, гли́бінь, -ні, глиб, -бу; *військ.* ~ c e l u глибина́ ці́лі; *морськ.* ~ n u r t u глибина́ фарва́тера.

głodek, -dka, *m., bot.* *(erophila verna)* ерофі́ла весняна́.
głodnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) става́ти голо́дним, голодні́ти; 2) *див.* **głodować.**
głodniuteńki 1) *пестл.* голодне́сенький; 2) *(зовсім голодний)* голодні́сінький.
głodniutki *pieszcz.* голодне́нький.
głodno *predyk.* го́лодно.
głodny 1) голо́дний; ~ r o k голо́дний рік (*род.* ро́ку); ~**na** ś m i e r ć голо́дна смерть, -ті; 2) (czego) *перен. книж.* жа́ді́бний, жа́дний, жадли́вий.
głodomorek, -rka, *lm.* **-rki,** *m., żart. див.* **głodomór.**
głodomorstwo *n.* голодува́ння.
głodomór, -mora, *lm.* **-mory,** *m.* 1) голоду́ючий, -чого; 2) *перен.* худи́й, -до́го; 3) *іров.* ненаже́ра.
głodować, -duję, -dujesz, -dował голодува́ти, -ду́ю, -ду́єш.
głodowanie *n.* голодува́ння.
głodowy голо́дний; r o k ~ голо́дний рік (*род.* ро́ку); s t r a j k ~ голо́дний страйк, -ку; ś m i e r ć ~**wa** голо́дна смерть, -ті; ◊ k u r a c j a ~**wa** лікува́ння го́лодом.
głodówka *ż.* 1) голодува́ння; *(голодний час)* голодне́ча, го́лод, -ду; 2) *(відмовлення від їжі)* голодо́вка; o g ł o s i ć ~**kę** об'яви́ти голодо́вку.
głodujący голоду́ючий.
głodzenie *n.* морі́ння го́лодом (кого́); //~ **się** морі́ння себе́ го́лодом.
głodzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) мори́ти го́лодом; 2) лікува́ти го́лодом; //~ **się** мори́ти себе́ го́лодом.
głogowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., ent.* *(aporia crataegi)* біла́н жилкува́тий.
głogowy *bot.* глодо́вий.
głos, -su, *m.* 1) го́лос, -су; ~ d e c y d u j ą c y виріша́льний го́лос; ~ d o r a d c z y дора́дчий го́лос; *муз.* m i e ć ~ ма́ти го́лос; ~ s u m i e n i a **го́лос со́вісті (сум-**

лíння); *(на зборах — звичайно)* слóво; pozbawić ~su позбáвити слóва (гóлосу); prosić o ~ просúти слóва; zabrać ~ взя́ти слóво, вúступити, -плю, -пиш; 2) *перен.* пóголос, -су; szedł ~ po ludziach ішóв пóголос; ◊ ~sy prasy відгуки прéси.

głosiciel, *lm.* **-le**, *m.* провíсник.

głosicielka *ż.* провíсниця.

głosić, **-szę**, **-sisz**, **-sił** 1) повідомля́ти; gazety głoszą, że grozi powódź газéти повідомля́ють, що загрóжує пóвідь; 2) *(урочисто)* звіщáти, провіщáти; ~ stare prawdy звіщáти старí íстини; 3) розповсю́джувати чуткú; 4) *(істину)* проповíдувати, -дую, -дуєш, проповідáти.

głosik *m., zdr., pieszcz.* голосóк, -скá; *підсил.* голосóчок, -чка.

głoska *ż., lingw.* звук мóви.

głoskowy *lingw.* звуковúй.

głosować, **-suję**, **-sujesz**, **-sował** голосувáти, -сýю, -сýєш.

głosowanie *n.* голосувáння; ~ bezpośrednie powszechne i tajne прямé загáльне і таéмне голосувáння; ~ jawne відкрúте голосувáння; ~ na listę голосувáння за спúском; uprawniony do ~nia з прáвом голосувáння.

głosownia *ż., lingw.* фонéтика.

głosowy голосовúй; wiązadła ~we голосові зв'я́зки, -зок.

głosujący, **-cego**, *lm.* **-cy**, *m.* голосýючий, -чого.

głoszenie *n.* 1) звіщáння, провіщáння; 2) розповсю́джування чутóк; 3) проповíдування. *Пор.* głosić 2—4.

głośnawo голоснéнько.

głośnawy голоснéнький.

głośnia *ż., anat. (glottis)* голосовá щілúна.

głośnieć, **-nieję**, **-niejesz**, **-niał**, **-nieli** голоснíшати.

głośnik *m., rad.* гучномóвець, -вця, репродýктор, -ра.

głośno 1) вгóлос; czytać ~ читáти вгóлос; 2) *(сильно)* гóлосно, гýчно; ~ się śmiać гóлосно (гýчно) смія́тися; 3) *(явно)* гóлосно, відвéрто; ~ się przyznać гóлосно (відвéрто) вúзнати; ◊ o tym już ~ w całym mieście це вже відóме в усьóму місті.

głośnobrzmiący громоглáсний.

głośny голоснúй, гучнúй; *перен.* ~na afera голоснá (гучнá) спрáва, спрáва, якá набрáла ширóкого рóзголосу; *(перен. — відомий)* прослáвлений; autor ~nych książek áвтор прослáвлених книжóк.

głowa *ż.* 1) головá; *прям., перен.* bić do ~wy ітú в гóлову, вдáрити в гóлову; ból ~wy біль головú; *прям., перен.* być wyższym od kogo całą ~wą бýти головóю вúщим за кóго; *перен.* choć byś na ~wie stanął, nie dokażesz tego хоч на гóлову стáнеш, цьогó не вдíєш; *перен.* chodzi jak bez ~wy хóдить як без головú (як непритóмний); *перен.* chodzić z podniesioną ~wą ходúти з задéртою головóю, вúсоко нестúся; *присл.* co ~ to rozum що головá, то рóзум; ~ cukru головá цýкру; *перен.* ~ do pozłoty дурнá (пустá) головá; ~ kapusty головá капýсти; *перен.* łamać sobie ~wę (nad czym) сушúти (ламáти) собí гóлову (над чим); *перен.* mieć dobrze (mieć olej) w ~wie мáти клей в головí, бýти з головóю; *перен.* mieć ~wę na karku мáти гóлову на плéчах, не розгýблюватися, -лююся, -люєшся, не втрачáти самовладáння; *перен.* mieć zielono w ~wie мáти вíтер у головí; ~ mi ledwie nie pęknie головá в мéне мáло не (трóхи не) трíсне; *перен.* moja w tym ~ я томý головá, в тім моя́ головá; *присл.* ~wą muru nie przebijesz головóю (лóбом) мýру не про-

б'єш; ~wy nadstawiać підставля́ти го́лову, ри́скува́ти, -ку́ю, -ку́єш; *перен.* nie mieć gdzie ~wy skłonić не ма́ти де голови́ приклони́ти (прихили́ти); *перен.* nie można mu tego wybić z ~wy не мо́жна йому́ цього́ ви́бити з голови́; *присл.* od przybytku ~ nie boli з прибу́тку голова́ не боли́ть, запа́с біди́ не чи́нить; od stóp do głów від голови́ до ніг, від ніг до голови́, з голови́ до п'ят; *перен.* pobić nieprzyjaciela na ~wę розби́ти во́рога на го́лову (вщент, дощéнту, впень); *перен.* ujść (skoczyć) po rozum do ~wy піти́ до голови́ по ро́зум; *перен.* przewróciło mu się w ~wie в нього́ (йому́) переверну́лося в голові́; skinąć ~wą кивну́ти (хитну́ти) голово́ю; *перен.* tęga ~ світла (я́сна́) голова́; *ент.* trupia ~ ада́мова голова́; w ~wach łóżka в голова́х; *перен.* wbić sobie co w ~wę забра́ти собі́ що в го́лову; *перен.* ~wą zapłacić поплати́тися голово́ю; *перен.* zawracać komu ~wę моро́чити кому́ го́лову; zawrót ~wy запа́морочення (голови́), головокружі́ння; z gołą ~wą з непокри́тою голово́ю, простоволо́сий; 2) (*перен. жарт. — головний убір*) голова́; gdzie moja ~? де моя́ голова́? 3) (*перен. — центр*) осере́док, -дка; Łódź ~ przemysłu tkackiego Лодзь — осере́док тексти́льної промисло́вості; 4) (*перен. — перший серед інших*) глава́, голова́; ~ rodziny глава́ (голова́) роди́ни (сім'ї); ~ państwa глава́ (голова́) держа́ви; ◊ *перен.* chodzić komu po ~wie а) не рахува́тися з ким; б) не слу́хатися кого́; *перен.* idzie tu o ~wę це спра́ва життя́; *перен.* ma źle w ~wie нема́є в нього́ (неста́є йому́) кле́пки; *присл.* mądrej ~wie dość dwie słowie розу́мний з півсло́ва зрозумі́є; mieć dużo spraw na ~wie ма́ти бага́то справ, які́ тре́ба влаштува́ти; *перен.* mieć trochę w ~wie бу́ти напідпи́тку, бу́ти під ча́ркою; *перен.* nie twoja ~ w tym... не з твоїм ро́зумом (твое́ю голово́ю) бра́тися до... (мірку́вати про...); *перен.* pracować ~wą працюва́ти розумо́во; *перен.* przyszło mi do ~wy мені́ спа́ло на ду́мку; *перен.* zabić komu ćwieczka (klina) w ~wę загну́ти закарлю́чку, завда́ти головоло́мку (кому́); *перен.* zmyć komu ~wę нами́лити чу́ба кому́.

głowacz, *lm.* **-cze**, *m.* 1) *розм.* голова́нь, -ня́, голова́ч, -ча́, голова́тий, -того; 2) *перен. розм.* люди́на з голово́ю; 3) цвях з широ́кою голо́вкою; 4) *іхт.* (*cottus*) бичо́к, -чка́; 5) *бот.* ма́тірка; 6) *зоол.* пу́головок, -вка.

głowaczka *ż.* 1) голова́та, -тої; 2) жі́нка з голово́ю; 3) ма́тірка. *Пор.* **głowacz** 1, 2, 5.

głowatka *ż., bot.* 1) насі́нна голо́вка росли́н; 2) *див.* **głowacz** 5.

głowiasty 1) з голо́вкою; gwoździe ~te цвя́хи з голо́вкою; 2) (*розм. — з великою головою*) голова́тий; 3) *бот.* головча́стий; sałata ~ta головча́стий сала́т, -ту; 4) у фо́рмі голови́; korzenie ~te despite корі́ння у фо́рмі голови́; ◊ *зоол.* ~te kijanki пу́головки, -ків.

głowica *ż.* 1) руко́ятка холо́дної збро́ї; 2) *архіт.* капіте́ль, -лі; 3) *анат.* голо́вка.

głowić, -wię, -wisz, -wił *tech.* приробля́ти голо́вки; //~ **się** (nad czym) суши́ти (лама́ти) собі́ го́лову (над чим).

głowienka *ż., zdr. див.* **głownia** 1.

głowina *ż., zdr., pieszcz.* (*дитяча*) голі́вка.

głowisko *n., zgr.* голови́ще.

głownia *ż.* 1) головня́, головéшка; 2) ле́зо холо́дної збро́ї; 3) (*хво-*

роба збіжжя) зона́, головня́, са́жка.
głownica *ż., bot. (secale cornutum)* ма́точні ріжки́, -кі́в.
głowomierz, *lm.* **-rze**, *m., spec.* кефало́метр, -ра.
głowonogie, **-gich**, *m., zool.* головоно́гі, -гих.
głowowy головни́й; wesz **~wa** головна́ во́ша.
głód, **głodu**, *m.* го́лод, -ду; *перен.* ~ mieszkaniowy кварти́рний го́лод; *перен.* ~ wilczy во́вчий го́лод; ~ zagląda do domu го́лод сту́кає в две́рі; znosić ~ терпі́ти го́лод; ◊ o **głodzie** i chłodzie впро́голодь, на́дголодь.
głóg, **głogu**, *m.* 1) *бот. (crataegus)* глід *(род.* гло́ду); *(cornus)* дере́н, -ну́, кизи́л, -лу́; 2) плід шипши́ни; 3) *(колюча рослина і перен.)* те́рня, терни́, -ні́в.
główczasty *див.* **głowiasty.**
główeczka *ż., zdr., pieszcz.* голі́вонька.
główienka *ż., zdr. див.* **głownia** 1.
główka *ż., zdr.* 1) *пестл.* голі́вка; 2) *бот., анат. і ін.* голо́вка; ~ kapusty голо́вка капу́сти; *анат.* ~ kości голо́вка кі́стки; ~ maku ма́ківка, голо́вка ма́ку; ~ szpilki голо́вка шпи́льки.
główkowaty 1) *(про цвях, шпильку)* з голо́вкою; 2) *бот.* цибулинови́дний, цибулиноподі́бний.
główkowy *bot.* цибули́нний.
głównia *ż. див.* **głownia.**
głównie го́ловно, головни́м чи́ном.
głównodowodzący, **-cego**, *lm.* **-cy**, *m.* головнокома́ндуючий, -чого, головнокома́ндувач.
główny головни́й; *(найбільш істотний — ще)* основни́й; ~ cel головна́ (основна́) мета́; ~ dworzec головни́й (центра́льний) вокза́л, -лу; *бухг.* **~na** księga головна́ кни́га; **~ne** miasto головне́ мі́сто; ~ urząd pocztowy головни́й пошта́мт, -ту; **~ne** wejście головни́й вхід *(род.* вхо́ду); ~ warunek головна́ (основна́) умо́ва; **~na** wygrana головни́й ви́граш, -шу; *грам.* zdanie **~ne** головне́ ре́чення.
głowsko *n., zgr.* голови́ще.
głuchać *myśl.* токува́ти, -ку́є, кльо́чити.
głuchawość *ż.* глухува́тість, -тості.
głuchawy глухува́тий, глухе́нький, приглу́хуватий.
głuchnąć, **głuchnę**, **głuchniesz**, **głuchnął**, **głuchnęli** *a.* **głuchł**, **głuchli** глу́хнути; *(про голос — ще)* стиха́ти, затиха́ти.
głucho глу́хо; ◊ ~ o tym ні слу́ху, ні ду́ху про те; ~ o tym mówią іду́ть глухі́ ві́сті (чутки́).
głuchoniemota *ż.* глухоні́мота́.
głuchoniemy глухоні́ми́й.
głuchota *ż.* глухота́.
głuchy глухи́й; *перен.* być **~chym** na czyje prośby бу́ти глухи́м до чиї́х проха́нь; **~cha** jesień глуха́ (пі́зня) о́сінь, -сені; ~ las глухи́й ліс, -су; **~che** milczenie глухе́ мовча́ння; *бот.* **~cha** pokrzywa глуха́ кропива́; **~che** wieści глухі́ ві́сті (чутки́); ◊ *орн.* ~ cietrzew глуха́р, -ря́; **~cha** noc глу́па ніч *(род.* но́чі); ~ orzech поро́жній горі́х.
głupawo *див.* **głupowato.**
głupawość *ż. див.* **głupowatość.**
głupawy *див.* **głupowaty.**
głupek, **-pka**, *lm.* **-pki**, *m., pot. див.* **głupiec.**
głupi дурни́й; *розм.* ~ jak but дурни́й як пень, дурни́й, аж світи́ться; *розм.* **~pia** sytuacja дурне́ стано́вище; *(без сенсу)* безглу́здий, нісені́тний; ~ żart безглу́здий (нісені́тний) жарт, -ту; безглу́зда (нісені́тна) ви́тівка; ◊ *розм.* o ~ grosz tyle hałasu за ону́чу збили бу́чу.
głupiec, **-pca**, *lm.* **-pcy**, *m.* ду́рень, -рня, дурни́й, -но́го; глупа́к, -ка́ *(рідко).*
głupieć, **-pieję**, **-piejesz**, **-piał**, **-pieli** дурні́ти.

głupio 1) по-дурно́му; безглу́здо, нісені́тно; *пор.* **głupi**; 2) *перен. розм.* ні́яково; z r o b i ł o m u s i ę ~ йому́ ста́ло ні́яково.
głupiuchny *pieszcz. див.* **głupiutki**.
głupiutki *pieszcz.* дурне́нький.
głupkowato *див.* **głupowato**.
głupkowatość *ż. див.* **głupowatość**.
głupkowaty *див.* **głupowaty**.
głupota *ż.* ду́рість, -рості, глупо́та; ◊ z **~ty** здуру, з дурно́го ро́зуму.
głupowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *див.* **głupieć**.
głupowato приду́ркувато, дурнува́то.
głupowatość *ż.* приду́ркуватість, -тості, дурнува́тість.
głupowaty приду́ркуватий, дурне́нький, дурнува́тий, пришеле́пуватий.
głupstewko *n., zdr.* дурни́чка.
głupstwo *n.* 1) дурни́ця; **~wa** g a d a ć говори́ти дурни́ці; z r o b i ć ~ зроби́ти дурни́цю; 2) *(про маловажну річ)* дрібни́ця, пусте́, -то́го.
głuptak, *lm.* **-ki**, *m., pot.* 1) *орн.* фульма́р, -ра; 2) *див.* **głupiec**.
głuptas, *lm.* **-sy**, *m., pot. див.* **głupiec**.
głuptasek, -ska, *lm.* **-ski**, *m., zdr., pieszcz.* ду́рник.
głuptasiński, -kiego, *lm.* **-scy**, *m., żart. див.* **głuptasek**.
głusz *ż. див.* **głusza**.
głusza *ż.* глушина́, глуш, -ші; глухома́нь, -ні *(рідко)*.
głuszec, -szca, *lm.* **-szce**, *m.* 1) *орн. (tetrao urogallus)* глуха́р, -ря́; 2) *(розм. — про людину)* глушко́, глуха́ тетеря.
głuszyca *ż., orn.* тете́рка, тетерю́чка.
głuszyć, -szę, -szysz, -szył 1) оглуша́ти, оглу́шувати, -шую, -шуєш; 2) *(зменшувати шум, не давати росту і перен.)* глуши́ти, -шу́, -шиш, заглуша́ти, заглу́шувати; p u s z y s t e c h o d n i k i **~szyły** k r o k i пуши́сті дорі́жки глуши́ли (заглуша́ли, заглу́шували) кро́ки; *перен.* ~ g ł o s s u m i e n i a глуши́ти (заглуша́ти, заглу́шувати) го́лос со́вісті; c h w a s t y **~szą** s o b ą k w i a t y бур'яни́ глу́шать (заглуша́ють, заглу́шують) кві́ти; 3) *мисл.* глуши́ти, оглуша́ти, оглу́шувати; ~ p t a k i глуши́ти (оглуша́ти, оглу́шувати) птахі́в.
gm. *skr. див.* **gmina**.
gmach, -chu, *m.* 1) вели́кий буди́нок, -нку; ~ w y s o k o ś c i o w y висо́тний буди́нок; 2) *перен.* будівля, будо́ва; ~ k a p i t a l i z m u t r a c i p o d s t a w y будівля капіталі́зму розхи́тується; 3) *арх.* хоро́ми, -мів, пала́ти, -ла́т.
gmatwać плу́тати, заплу́тувати, -тую, -туєш; //~ **się** плу́татися, заплу́туватися.
gmatwanina *ż.* плутани́на.
gmeracz, *lm.* **-cze**, *m., pot.* 1) *(копіткий дослідник)* книгогри́з; 2) *перен.* мару́да, мару́дник.
gmerać, -ram, -rasz (*a.* **-rzę, -rzesz**), **-rał**, *pot.* 1) колупа́ти(ся), копирса́ти(ся), длу́бати(ся); *(про курей)* по́рпатися; 2) *перен.* ри́тися (в чо́му), перерива́ти (що); ~ w z b u t w i a ł y c h r ę k o p i s a c h ри́тися в тру́хлих руко́писах, перерива́ти тру́хлі руко́писи; //~ **się** мару́дитися, -джуся, -дишся, воловоди́тися.
gmerała, -ły, *lm.* **-ły**, *m., pot. див.* **gmeracz**.
gmeralski, -kiego, *lm.* **-scy**, *m., żart. див.* **gmeracz**.
gmeranie *n., pot.* 1) колупа́ння, копирса́ння, длу́бання; по́рпання; 2) риття́ (в чо́му), перерива́ння (чого́); //~ **się** мару́дження, воловоджéння. *Пор.* **gmerać**.
gmeranina *ż., pot. див.* **gmeranie**.
gmin, -nu, *m.* 1) *дорев.* простонаро́ддя, просто́люд, -ду; 2) *зневажл.* чернь, -ні.
gmina *ż.* 1) *(сільська адміністративна одиниця в Польщі)* гмі́на; 2) гмі́нна канцеля́рія; гмі́нне управлі́ння; 3) *(організація)* грома́да; *політ.* I z b a Gmin Па-

лáта громáд; ◊ ~ zbiorowa вóлость, -ті *(дорев.)*.

gminiak, *lm.* **-cy**, *m., pot.* жúтель гмíни; член сíльської громáди.

gminnie вульгáрно.

gminność *ż.* вульгáрність, -ності.

gminny I гмíнний; urząd ~ гмíнне управлíння.

gminny II вульгáрний; **~ne** słowa вульгáрні словá *(род.* слів).

gnacik *m., zdr. див.* **gnat 1.**

gnać 1) гнáти (женý, женéш), гонúти, -ню́, -ниш; ~ bydło гнáти (гонúти) худóбу; *перен.* **gnała** go tęsknota йогó гнáла тýга; 2) *перен.* мчáти (мчу, мчиш), мчáтися, нестúся, летíти (лечý, летúш); pociąg **gnał** całą parą пóїзд мчав (мчáвся, нíсся, летíв) на всíх парáх; 3) (kogo) *(рідко — здоганяти)* гнáтися (за ким); ~ wroga гнáтися за вóрогом.

gnat *m.* 1) кíстка, кість *(род.* кóсті), маслáк, -кá; *розм.* worek **~tów** шкíра та кóсті, худúй як трíска, самá снасть; 2) *(перен. вульг. — нога)* цúба; ◊ *вульг.* poprzetrącać komu **~ty** полічúти рéбра комý.

gnatek, **-tka**, *m., zdr. див.* **gnat 1.**

gnejs, **-su**, *m., min.* гнейс, -су.

gnejsowy *min.* гнéйсовий.

gnębiciel, *lm.* **-le**, *m.* гнобúтель, пригнóблювач, утúскувач.

gnębicielka *ż.* гнобúтелька, пригнóблювачка, утúскувачка.

gnębić, **-bię**, **-bisz**, **-bił** гнобúти, -блю́, -биш, пригнóблювати, -люю, -люєш, гнітúти (гнічý, гнíтиш), пригнíчувати, -чую, -чуєш; //~ **się** журúтися, -рю́ся, -ришся.

gniadek, **-dka**, *m.* гнідúй, -дóго, гнідкó.

gniado гнíдо.

gniadosz, *lm.* **-sze**, *m. див.* **gniadek.**

gniady I гнідúй.

gniady II, **-dego**, *m.* гнідúй, -дóго, гнідкó.

gniazdeczko *n., zdr., pieszcz.* гніздéчко, кубéльце, кубéлечко.

gniazdko *n., zdr., pieszcz.* гніздéчко, кубéльце.

gniazdkowy якúй (що) стосýється гніздéчка (кубéльця); *(у контексті)* гніздéчка, кубéльця; wnętrze **~we** серéдина гніздéчка (кубéльця).

gniazdo *n.* 1) гнíздó; *(птахів, тварин і зневажл. — ще)* кублó; *військ.* ~ karabinów maszynowych кулемéтне гніздó; *військ.* ~ strzeleckie стрілкóве гніздó; ~ rozpusty кублó розпýсти; 2) *(перен. — осередок)* (в)óгнище, очáг, -гá; *мед.* ~ gruźlicze (в)óгнище (очáг) туберкульóзу; ~ nauki i sztuki вóгнище наýки й мистéцтва; ◊ *мор.* ~ bocianie марс; *військ.* długotrwałe ~ ogniowe довгочáсна (в)огнéва ((в)огньовá) тóчка (дот); *військ.* drewnianoziemne ~ ogniowe дéревоземлянá (в)огнéва ((в)огньовá) тóчка (дзот); *військ.* ~ oporu тóчка óпору.

gniazdosz, *lm.* **-sze**, *m.* 1) пташенятко, що ще не покидáє гніздá; 2) *жарт.* домосíд; домонтáр, -ря́ *(арх.)*.

gniazdowisko *n.* мíсце гніздувáння.

gniazdownik *m.* пýцьвери[і]нок, -нка, голопýцьок, -цька.

gniazdowy гніздовúй; *с.-г.* system kwadratowo-~ квадрáтно-гніздовá систéма.

gnicie *n.* 1) гниття́; 2) животíння, нúдіння, скнíння; 3) вилéжування. *Пор.* **gnić.**

gnić, **gniję**, **gnijesz**, **gnił** 1) гнúти (гнию́, гниéш); 2) *перен.* животíти, нúдіти, скнíти; 3) *зневажл.* валя́тися в постéлі, вилéжуватися, -жуюся, -жуєшся.

gnida *ż.* гнúда.

gnidka *ż., zdr. див.* **gnida.**

gnidnik *m. див.* **gnidosz.**

gnidosz, *lm.* **-sze**, *m., bot. (pedicularis palustris)* шолудúвник болóтний.

gniecenie *n.* 1) дáвлення, тúснен-

ня; 2) місіння; 3) бгання, жужмлення; 4) муляння; 5) гноблення; *пор.* **gnieść**; //~ **się** 1) штовхання; 2) давлення, чавлення; 3) перевертання. *Пор.* **gnieść się**.

gnieciuch *m., pot.* 1) *(про невдалий хліб)* гніздюк, -ка, недопік, глевтя[ю]к, -ка; 2) *(паляничка з решти тіста)* вишкрібок, -бка.

gnieść, gniotę, gnieciesz, gniótł, gnietli 1) давити, -влю, -виш, тиснути; ~ cytrynę давити лимон (цитрину); w dołku mnie **gniecie** мене давить під грудьми; 2) *(тісто)* місити (мішу, місиш); 3) *(папір, тканину тощо)* м'яти (мну, мнеш), бгати, жужмити, -млю, -миш; **gniótł** ze złości list м'яв (бгав, жужмив) спересердя листа; 4) *(про взуття тощо)* муляти, мулити; kapelusz **gniecie** капелюх муляє; 5) *(перен. — утискати)* гнобити, -блю, -биш, пригноблювати, -люю, -люєш; **gniótł** swych poddanych гнобив (пригноблював) своїх кріпаків; 6) *(перен. — мучити)* гнітити (гнічу, гнітиш), пригнічувати, -чую, -чуєш; co cię **gniecie?** що тебе гнітить (пригнічує)? //~ **się** 1) тиснутися, товпитися, -плюся, -пишся; ~ w tramwaju тиснутися (товпитися) в трамваї; 2) *(розминатися)* давитися, -виться; morele łatwo się **gniotą** абрикоси легко давляться; 3) *(розм.— без сну) див.* **gnieździć się** 3.

gniew, -wu, *m.* 1) гнів, -ву; ściągnąć na siebie czyj ~ стягти на себе чий гнів; wyładować swój ~ na kim зігнати свій гнів (зло) на кому; wzbudzić w kim ~ викликати в кому гнів; 2) *(лише в мн.) перен.* капризи, -зів, примхи (*род.* примх).

gniewać сердити, -джу, -диш, гнівити, -влю, -виш; //~ **się** 1) сердитися, гніватися; 2) (z kim) посваритися, -рюся, -ришся, бути в сварці з ким.

gniewanie (się) *n.* гнівання, сердіння.

gniewliwie 1) гнівливо; 2) *див.* **gniewnie**.

gniewliwość *ż.* гнівливість, -вості.

gniewliwy 1) гнівливий; 2) *див.* **gniewny**.

gniewnie гнівно.

gniewny гнівний.

gniewosz, *lm.* **-sze,** *m.* 1) *розм.* гнівливий, -вого; 2) *бот.* *(impatiens noli tangere)* бальзамін, не-чіпай-мене; 3) *зоол.* *(coronella austriaca)* мідянка гладенька.

Gniezno *n.* Гнезно.

gnieździć się, gnieżdżę, gnieździsz, gnieździł 1) гніздитися (гніжджуся, гніздишся); *(про птахів, тварин — ще)* кублитися; 2) *перен.* коренитися; 3) *(розм. — без сну)* перевертатися.

gnieździsty повний гнізд.

gnieźnieński гнезненський; *іст., літ.* bulla ~ka гнезненська булла.

gnieżdżenie *n.* гніздування; //~ **się** гніжджування.

gnilcowy *med.* цинготний.

gnilec, -lca, *blm., m.* 1) *с.-г.* гнилець, -льця; 2) *мед.* цинга.

gnilica *ż., med.* зараження крові.

gnilizna *ż. див.* **zgnilizna**.

gnilny гнійний; proces ~ гнійний процес, -су.

gnilka *ż.* 1) *(гнилий предмет)* гнилизна, гниль, -лі, гнилятина, гнилеча, гнилля; *(про дерево — ще)* трухлявина, трухлятина; 2) *(про грушу)* гнилиця, гниличка.

gniły гнилий; *(про дерево — ще)* трухлявий, трухлий.

gniotarka *ż., tech.* м'ялка, м'ялиця, м'яльниця.

gniotownik *m.* 1) *с.-г.* плющильна машина, зерноплющилка, зернодробарка; 2) *дуб.* мерейний прес; 3) *гірн.* рудодробарка.

gnoić, gnoję, gnoisz, gnoił 1) *с.-г.* угноювати, -ноюю, -ноюєш; 2) *(перен. — бруднити)* загиджувати, -джую, -джуєш;

3) *(доводити до гниття)* гноїти; ~ **ser** гноїти сир; **deszcz gnoi siano** дощ гноїть сіно; ~ **się** гноїтися; **rana gnoi się** рана гноїться.
gnoisko *n. див.* **gnojowisko.**
gnoisty *med.* гноїстий, гнійний.
gnojarka *ż., roln.* гноєрозкидач, -ча.
gnojarnia *ż. див.* **gnojownia.**
gnojek, -jka, *lm.* **-jki,** *m., pot.* 1) нехайний, -ного, нечепура, нечупара; 2) *жарт.* домосід; 3) *(жарт. — про скупого)* скнара; гнилоїд(а) *(розм.).*
gnojenie *n.* 1) угноювання; 2) гноїння, гноєння. *Пор.* **gnoić** 1, 3.
gnojnica *ż., roln.* 1) бічна дошка гнойового воза; 2) *див.* **gnojnik** 1; 3) *див.* **gnojownia.**
gnojnik *m., roln.* 1) гнойовий віз *(род.* воза), віз для вивозу гною; 2) *див.* **gnojownia.**
gnojny гнойовий; **nawóz** ~ гнойове добриво; **widły ~ne** гнойові вила *(род.* вил).
gnojowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., ent.* гнояк, -ка, гнойовик, -ка.
gnojowisko *n.* 1) гноївня, гноїще, гноїсько; 2) *перен.* загиджене місце.
gnojownia *ż., roln.* гноєсховище.
gnojownica *ż., roln.* 1) *див.* **gnojnica** 1; 2) *див.* **gnojówka** 1.
gnojownik *m., roln. див.* **gnojowisko** 1.
gnojowy гнойовий.
gnojówka *ż.* 1) *с.-г., перен.* гноївка; 2) *перен. жарт.* горілка; 3) *с.-г. див.* **gnojnica** 1.
gnom I, **-ma,** *lm.* **-my,** *m., mit., przen.* гном.
gnom II, **-mu,** *m., lit.* гнома.
gnomon, -nu, *m., astr.* гномон, сонячний годинник.
gnoseologia *ż., fil.* гносеологія.
gnostycki *fil. hist.* гностичний.
gnostycyzm, -mu, *m., fil. hist.* гностицизм, -му.
gnostyczny *fil. hist.* гностичний.
gnostyk, *lm.* **-cy,** *m., fil. hist.* гностик.
gnostyka *ż., fil. hist. див.* **gnostycyzm.**
gnój, gnoju, *m.* 1) гній *(род.* гною); 2) *перен.* бруд, -ду, нечистота; 2) *зневажл. (про лінивого)* ледар, -ря; *(про брудного)* нехлюй, -люя.
gnu *nieodm., n., zool.* гну *(невідм.).*
gnuśnie мляво, апатично; ліниво. *Пор.* **gnuśny.**
gnuśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставати млявим, апатичним; розлінюватися, -нююся, -нюєшся, ледащіти, ледачіти. *Пор.* **gnuśny.**
gnuśnienie *n.* ледащіння, ледачіння.
gnuśno *див.* **gnuśnie.**
gnuśność *ż.* млявість, -вості, апатичність, -ності; лінощі, -щів, лінивство. *Пор.* **gnuśny.**
gnuśny млявий, апатичний; *(про ледаря)* лінивий.
gnyk *m., anat. (os hyoides)* під'язична (під'язикова) кістка.
gnykowy: kość ~wa *anat. див.* **gnyk.**
gnyp, *lm.* **-py,** *m., pot.* 1) шевський ніж *(род.* ножа), гнип; 2) *перен. розм.* бевзь; *(дурень — ще)* йолоп; *(зівака — ще)* роззява.
goal *m., sport. див.* **gol.**
gobelin, -nu, *m.* гобелен.
gobelinek, -nka, *m., zdr.* 1) невеличкий гобелен, гобеленчик; 2) рід вишивального шва; 3) робота, виконана вишивальним швом.
gobelinowy гобеленовий.
Gobi *nieodm., n.* Гобі *(невідм.).*
gocki готський.
godło *n.* 1) герб, -ба; 2) *(слово)* гасло, девіз, лозунг; 3) *(алегоричний знак)* символ, -лу, емблема; **lilia jest ~łem niewinności** лілія — символ (емблема) невинності.
godłowy гербовий.
godnie достойно, гідно; *(як слід)* належно.
godność *ż.* 1) гідність, -ності, достойність; **człowiek bez ~ci** людина без гідності (достойності); 2) *(про становище)* сан,

-ну; podnieść kogo do ~ci підняти когó до сáну; (вчéне) звання; ~ profesora uniwersytetu звання профéсора; вищий військóвий чин, -ну; ~ generała генерáльський чин; nadawać zaszczytne ~ci давáти почéсні чини (звання); 3) *офіц.* прізвище; jak ~? як вáше прізвище? ◊ piastować ~ займáти висóке (суспільне) станóвище.

godny гідний; okazać się ~nym (czego) виявити себé гідним (чогó); ~ pochwały гідний похвали; ~ podziwu гідний пóдиву; ~ pożałowania жалюгідний; ~ wiary вірогідний.

godować, -duję, -dujesz, -dował 1) бенкетувáти, -тýю, -тýєш; 2) справляти весілля.

godownik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) господáр бéнкéту; 2) запрóшений на бéнкéт.

godowy 1) бенкéтний; 2) весільний; *пор.* **gody** 1, 2; 3) *перен.* урочистий, святкóвий.

gody, -dów, *blp.* 1) бéнкéт, -ту, ýчта; 2) весільний бéнкéт, весільна ýчта; 3) *перен.* розвáга, забáва.

godziciel, *lm.* **-le,** *m.* примирйтель, примирник.

godzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (w kogo, w co, na kogo, na co) цілити, цілитися; *перен.* вáжити, навáжуватися, -жуюся, -жуєшся (на кóго, на що); ~ na czyje życie зáжити на чиé життя; 2) (na co) мітити (мічу, мітиш), гнýти (кудй), хилити, -лю, -лиш (до чóго і кудй), мáти на меті (що); wiem, na co ~dzisz знáю, кудй ти мітиш (гнеш); знáю, до чóго (кудй) хилиш; знáю, що ти мáєш на меті; 3) *(кого на роботу)* єднáти, наймáти; 4) *(посварених)* мирити, -рю, -риш; 5) *(одне з одним)* сполучáти, поéднувати, -ную, -нуєш; ~ piękne z pożytecznym сполучáти (поéднувати) прекрáсне з корйсним; ◊ ~ w prawa robotników бýти скерóваним прóти прав робітників; //~ się 1) (z kim, z czym) мирйтися; *перен.* ~ z losem мирйтися з дóлею; 2) (na co) давáти згóду, погóджуватися, -джуюся, -джуєшся (на що); ~ na warunki погóджуватися на умóви; 3) (o co) *(про торги)* домовлятися (щóдо чóго, про що); ~ o cenę домовлятися щóдо ціни; 4) (do kogo, do czego) *(до праці)* єднáтися; наймáтися, ставáти (стаю, стаєш); ◊ ~dzi się годйться, лйчить, трéба, слід.

godzien *predyk.* *див.* **godny.**

godzina *ż.* 1) годйна; ~ny biurowe службóві годйни; *перен.* czarna ~ чóрна годйна; czekać ~nami чекáти годйнами; *розм.* dobra ~ більше як годйна, годйна з лйшком; годйна з гáком *(фам.)*; która ~? котрá годйна? o której ~nie? о котрій годйні? *перен.* ostatnia ~ остáння годйна; półtorej ~ny півторй годйни; ~ny przyjęć приймáльні годйни; w szczęśliwą ~nę в дóбрий час, в дóбру годйну; w złą ~nę в лихý годйну, лихóї годйни; za ~nę чéрез годйну; 2) *(шкільна)* урóк, -ку; na ~nie był obecny inspektor на урóці був присýтній інспéктор; ◊ na ~ny погодйнно.

godzinka *ż., zdr.* годйнка.

godzinny 1) годйнний; *астр.* kąt ~ годйнний кут, -тá; *астр.* koło ~ne годйнне кóло; po ~nej rozmowie пíсля годйнної розмóви; wskazówka ~na годйнна стрілка; 2) *перен.* скороминýщий, перебіжний, короткочáсний; ~ gniew скороминýщий гнів, -ву; ◊ zegar ~ годйнник, що покáзує одні тільки годйни.

godzinowe, -wego, *n.* погодйнна оплáта.

godzinowy *(що стосується години)* годинний.
godziwie чесно; сумлінно, добросовісно, совісно. *Пор.* **godziwy.**
godziwość *ż.* чесність, -ності; сумлінність, добросовісність, совісність. *Пор.* **godziwy.**
godziwy чесний; ~ z y s k чесний заробіток, -тку; *(що виконує свої обов'язки)* сумлінний, добросовісний, совісний.
gogielmogiel, -glu, *m., kul.* гогель-могель, -лю.
gogo, *lm.* **-gi,** *m., lekc.* чепурун, -на, франт, дженджик.
goguś, *lm.* **-sie,** *m., lekc. див.* **gogo.**
goić, goję, goisz, goił 1) загоювати, -гоюю, -гоюєш, гоїти; ~ r a n y гоїти рани; 2) *перен.* загоювати, заліковувати, -вую, -вуєш; c z a s **goi** b ó l e час загоює (заліковує) біль; //~ **się** заживати, загоюватися, гоїтися.
gojenie *n.* 1) загоювання, гоєння; 2) загоювання, заліковування; //~ **się** заживання, загоювання, гоєння. *Пор.* **goić.**
gojnik *m., bot.* 1) *(sideritis)* залізниця; 2) *(alchemilla arvensis)* приворотень польовий.
gol, *lm.* **-le,** *m., sport.* гол.
golarka *ż.* 1) парикмахерка, перукарка; голярка; *пор.* **golarz;** 2) дружина перукаря (голяра); 3) приладдя для гоління.
golarnia *ż.* парикмахерська, -кої, перукарня; голярня. *Пор.* **golarz.**
golarski парикмахерський, перукарський; голярський. *Пор.* **golarz.**
golarz, *lm.* **-rze,** *m.* парикмахер, -ра, перукар, -ря; голяр, -ра *(заст.).*
golas, *lm.* **-sy,** *m., żart.* голий, -лого, голяк, -ка.
golasek, -ska, *lm.* **-ski,** *m., zdr., pieszcz., pot.* голенький, -кого.
goldkrem, -mu, *m., kosm.* кольдкрем, -му.
golec, -lca, *lm.* **-lce** *a.* **-lcy,** *m., pot.* 1) голий, -лого, голяк, -ка; 2) *перен.* лисий, -сого, плішивий, -вого; голомозий, -зого *(розм.)*; 3) *(про вбогого)* голяк, -ка, голиш, -ша, злидень, -дня.
golenie (się) *n.* гоління, гоління.
goleniowy *anat. (tibialis)* голінковий, гомілковий.
goleń, *lm.* **-nie,** *ż., anat. (tibia)* голінка, гомілка.
golf I, **-fu,** *m., geo.* бухта.
golf II, **-fa,** *m., sport.* гольф.
Golfs(z)trom, -mu, *m.* Гольфстрім, -му, Гольфштрем, Гольфштром.
golgota *ż., przen.* голгофа.
golgotać *див.* **gulgotać.**
goliat, *lm.* **-ci** *a.* **-ty,** *m.* голіаф, велетень, -тня.
golibroda, *lm.* **-dy,** *m., lekc. див.* **golarz.**
golić, -lę, -lisz, -lił 1) бріти, голити, -лю, -лиш; 2) *перен. розм.* обманювати, -нюю, -нюєш, обдурювати, -рюю, -рюєш; u m i e ć m ą d r z e ~ вміти спритно обманути (обдурити) кого; 3) *(перен. — дорого брати з кого)* дерти, драти (деру, дереш) (з кого), обдирати (кого); ~ k o g o b e z m y d ł a обдирати кого, здирати з кого шкуру; 4) *(овець)* стригти (стрижу, стрижеш); ◊ ~ z k ą t a обмовляти позаочі; ~ r y b y чистити рибу.
golizna *ż.* 1) голе місце; 2) *(тіла)* нагота, голизна; 3) *перен. розм.* безгрошів'я, безгрішшя.
golnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *rub.* 1) *(по чарці)* хильнути; 2) *(украсти)* поцупити, -плю, -пиш, зарвати, -ву, -веш; 3) (kogo) *(вдарити)* луснути, молоснути (кого), різ(о)нути, стукнути.
goluchny *pieszcz. див.* **golutki.**
golusieńki 1) *пестл.* голесенький; 2) *(зовсім голий)* голісінький.
goluśki *pieszcz. див.* **golutki.**
goluteńki *див.* **golusieńki.**
golutki *pieszcz.* голенький.
gołąb, -łębia, *lm.* **-łębie,** *m.* голуб; ~ p o c z t o w y поштовий голуб.
gołąbek, -bka, *m.* 1) *зменш.* голубок, -бка; 2) *пестл.* голуб, го-

лу́бчик, лебе́дик; 3) *мисл.* го́рлиця; 4) *ент.* *(macroglossa stellatarum)* хуркоті́й би́стрик; 5) *(лише в мн.)* *кул.* голубці́, -ці́в; ◊ *присл.* pieczone ~ki nie lecą same do gąbki печені́ го́лубі не самі́ летя́ть до гу́бі.

gołąbka *ż.* 1) голу́бка; 2) *бот.* голуби́ка.

gołąbkowaty *(про колір)* голубува́тий, блакитнува́тий.

gołąbkowy 1) яки́й (що) стосу́ється голубка́; *(у контексті)* голубка́ тощо; ~we piórko пі́рце́ голубка́; 2) *(про колір)* ясноблаки́тний, ясноголуби́й.

gołek, -łka, *lm.* **-łki,** *m.* 1) *бот.* *(gymnadenia conopea)* били́нець острога́стий; 2) *див.* **golec** 1, 2.

gołębi голуби́ний, голуб'я́чий; *перен.* ~bie serce голуби́не се́рце.

gołębiarka *ż.* 1) голуб'я́тниця, голуба́рка; 2) торго́вка голуба́ми.

gołębiarnia *ż.* голубни́к, -ка́.

gołębiarski голуба́рський.

gołębiarstwo *n.* 1) голуба́рство, голубово́дство; 2) торгі́вля голуба́ми; 3) професі́я голуб'я́тника (голубаря́).

gołębiarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) голуб'я́тник, голуба́р, -ря́; 2) торго́вець голуба́ми; 3) *орн.* *(astur palumbarius)* голуб'я́тник.

gołębiątko *n., pieszcz.* голуб'я́тко, голубеня́тко.

gołębica *ż.* голу́бка.

gołębi(e)niec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* *див.* **gołębnik.**

gołębię, -bięcia, *lm.* **-bięta, -biąt,** *n.* голуб'я́, -б'я́ти, голубеня́, -ня́ти.

gołębina *ż.* голуб'я́тина.

gołębnik *m.* голубни́к, -ка́.

gołgotać *див.* **gulgotać.**

goło 1) голяка́, гольце́м; 2) *перен.* го́ло; w pokoju ~ в кімна́ті го́ло.

gołoborze *n.* 1) *ліс.* га́лява, га́лявина; 2) ли́са верши́на.

gołobrody безборо́дий.

gołobrzegi з го́лими берега́ми.

gołogłowy 1) простоволо́сий; 2) *(рідше)* ли́сий; голомо́зий *(розм.)*.

gołoledź *ż.* о́желедь, -ді, ожеле́диця.

gołonogi голоно́гий.

gołosłownie голослі́вно.

gołosłowność *ż.* голослі́вність, -ності.

gołosłowny голослі́вний.

gołość *ż.* нагота́, голизна́.

gołowąs, *lm.* **-sy,** *m.* 1) *розм.* молокосо́с; 2) *(рідше)* безву́сий, -сого.

gołowąsy безву́сий.

goły го́лий; *прик.* ~ jak święty turecki го́лий, як бу́бон (як туре́цький святи́й); ~ miecz го́лий меч, -ча́; na ~łej ziemi на го́лій землі́; *присл.* ~ rozboju się nie boi го́лий розбо́ю не боі́ться; ~łe ściany го́лі сті́ни (*род.* стін); ~łe wzgórza го́лі узгі́р'я, -р'ї́в; ◊ ~ fakt сам (оди́н) факт; jeść ~ chleb ї́сти пісни́й хліб; ~łe podejrzenie необгрунто́ване підозрі́ння; odejść z ~łymi rękami віді́йти́ з пусти́ми (з поро́жніми) рука́ми; ~łe pole чи́сте по́ле; walczyć na ~łe ręce боро́тися голіру́ч; z ~łą głową з непокри́тою голово́ю, простоволо́сий.

gołysz, *lm.* **-sze,** *m., pot.* *див.* **golec** 3.

gom, -mu (gminny ośrodek maszynowy), *m., skr.* *(в Польщі)* гмі́нна МТС.

gomóła *ż.* бі́льша гру́дка (си́ру, ма́сла то́що).

gomółka *ż., zdr.* 1) гру́дка (си́ру, ма́сла то́що); 2) круг си́ру; 3) ши́бка вітра́жа.

gonciany го́нтови́й; ~ dach го́нтови́й дах, -ху; ~ gwóźdź го́нтови́й цвях, покріве́льний кости́ль, -ля́.

gonciarnia *ż.* го́нтова́ майсте́рня.

gonciarz, *lm.* **-rze,** *m.* гонта́р, -ря́.

goncik *m., zdr.* го́нтик, дра́нка.

gondola *ż.* гондо́ла; ~ silnikowa мото́рна гондо́ла.

gondolier, *lm.* **-rzy,** *m.* гондольє́р, -ра.
gondoliera *ż.* баркаро́ла.
gong, -gu, *m.* гонг.
gonić, -nię, -nisz, -nił 1) (kogo, co *i* za czym) гна́тися (жену́ся, жене́шся), гони́тися, -ню́ся, -ни́шся (за ким, за чим); w zupie krupka krupkę **~ni** в су́пі крупи́на за крупи́ною го́ниться з лози́ною; ~ za sławą гна́тися за сла́вою; *(многокр.)* гання́тися (за ким, за чим); pies **~ni** kota соба́ка ганя́ється за кі́шкою; 2) *(наздоганяючи)* бі́гти (біжу́, біжи́ш) (за ким); **~nię** za tobą od rogu ulicy біжу́ за тобо́ю від ро́гу ву́лиці; 3) (kogo do czego) *(примушувати)* гна́ти, гони́ти; ~ do pracy гна́ти (гони́ти, підганя́ти) кого́ до робо́ти; 4) *(бігати)* ганя́ти, геса́ти; cały dzień **~niłem** po mieście весь день я ганя́в (гаса́в) по мі́сту; ◊ ~ ostatkiem sił напру́жувати ре́штки си́ли; ~ resztkami pieniędzy жи́ти на оста́нні копі́йки́; ~ wiatr w polu а) шука́ти ві́тру в по́лі; б) ба́йдики би́ти (б'ю, б'єш), байдикува́ти, -ку́ю, -ку́єш; ~ w piętkę непра́вильно міркува́ти, -ку́ю, -ку́єш; //~ się лови́ти оди́н о́дного; na pauzach dzieci **~nią** się під час пере́рви ді́ти ло́влять одне́ о́дного.
goniec, -ńca, *lm.* **-ńcy** *a.* **-ńce,** *m.* 1) кур'є́р, -ра, поси́льний, -ного; *(рідше)* гоне́ць *(род.* гінця́); 2) *військ.* вістови́й, -во́го; *(кінний — ще)* ордина́рець, -рця; 3) *поез.* гоне́ць, ві́сник, прові́сник; ~ wiosny прові́сник весни́.
gonienie *n.* 1) ганя́ння; 2) біг, -гу; 3) гоні́ння; 4) ганя́ння, гаса́ння; *пор.* **gonić;** //~ **się** *(гра)* квач, -ча́, горюду́б.
goniometr, -ru, *m., mat.* гоніо́метр, -ра, кутомі́р, -ра.
goniometria *ż., mat.* гоніоме́трія.
goniometryczny *mat.* гоніометри́чний.
goniony, -nego, *m.* 1) *(рід гри)* квач, -ча́, горюду́б; 2) *арх.* рід та́нцю.
gonitwa *ż.* 1) *спорт.* змага́ння в бі́гу; *(кінна)* верхого́ни, -нів, ска́чки, -чок; 2) *(лише в мн.) іст.* турні́р, -ру; ◊ *мед.* ~ myśli шизофрені́я.
gonny 1) *(про дерево)* гінки́й, стрункий; 2) *мисл.* бігки́й.
gonokok *m., bakt.* гоноко́к.
gont *m.* го́нта, гонт, -ту, дрань, -ні, дра́нка.
gontal, *lm.* **-le,** *m.* го́нтовий цвях, покрі́вельний кости́ль, -ля́.
gontarz *m. див.* **gonciarz.**
gontowy *див.* **gonciany.**
gontyna *ż., hist.* храм (святи́ня) язи́чеських слов'я́н.
gońba *ż. див.* **gonitwa.**
gończak *m., myśl.* гонча́к, -ка́, го́нча, -чої.
gończarz, *lm.* **-rze,** *m.* ама́тор полюва́ння з го́нчими.
gończy I 1) *(про собаку)* го́нчий; 2) ви́сланий в пого́ню за ким; ◊ ~ list оголо́шення вла́ди про злочи́нця-втікача́ *(із зазначенням його особливих прикмет).*
gończy II, **-czego,** *lm.* **-czy,** *m.* 1) *див.* **goniec;** 2) *див.* **gończak.**
gorąc *m., pot. див.* **gorąco** I.
gorąco I *n.* спе́ка, жара́.
gorąco II *przsł.* 1) га́ряче́; ~ prosić га́ряче́ проси́ти (прошу́, про́сиш); жа́рко; było za ~ було́ на́дто жа́рко; з за́палом; ~ wziąć się do pracy з за́палом взя́тися до робо́ти (за робо́ту); 2) запе́кло; ~ walczyć запе́кло боро́тися; ◊ *перен.* ~ kąpany гаря́чий, палки́й; нетерпля́чий, як по́рох; kiełbasa na ~ гаря́ча ковбаса́. *Пор.* **gorący.**
gorącokrwisty запальни́й, гаря́чий, гаря́чого темпера́менту.
gorącość *ż.* 1) висо́ка температу́ра; 2) *перен.* гаря́чність, -ності; *(пристрасність)* па́лкість, -кості, завзя́ття.
gorący 1) гаря́чий; *(про сонце,*

клімат тощо — ще) жаркий; *(про почуття — ще)* палкий, жагучий; *(про розмову тощо — ще)* бурхливий; *перен.* ~ czas гарячий час, -су; ~ca kłótnia гаряча (бурхлива) суперечка; ~ca miłość гаряче (палке, жагуче) кохання; *с.-г.* ~ nawóz гарячий гній (*род.* гною); potrawy ~ce гарячі страви (*род.* страв); ~ca prośba гаряча просьба, гаряче прохання; ~ rumieniec гарячий рум'янець, -нця; ~ce serce гаряче (палке) серце; *перен.* ~ ślad гарячий слід, -ду; ~ wiatr гарячий (жаркий) вітер, -тру; ~ zwolennik гарячий прибічник; 2) *перен.* завзятий; *підсил.* запеклий; ~ przeciwnik завзятий супротивник; ~ca walka запеклий бій (*род.* бою); *(що не терпить зволікання)* пекучий, невідкладний; ~ca sprawa пекуча (невідкладна) справа.

gorączka *ż.* 1) *мед.* жар, -ру, гарячка; ~ połogowa родильна гарячка; 2) *(перен. — про пристрасть і про людину)* гарячка; ~ złota золота гарячка; 3) *(перен. — хвилювання)* нервування; ~ premierowa aktorów нервування акторів перед прем'єрою.

gorączkomierz, *lm.* **-rze,** *m.* *див* **termometr.**

gorączkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) температурити; мати жар (гарячку); 2) (kogo) *перен.* гарячити, нервувати, -вую, -вуєш (кого); //~ się гарячитися, нервуватися; гарячкувати, -кую, -куєш *(розм.).*

gorączkowanie *n.* 1) температура, жар, -ру, гарячка; ~ powracało systematycznie температура (гарячка) систематично поверталася, жар систематично повертався; 2) гарячіння, нервування; //~ się гарячіння, нервування. *Пор.* **gorączkować.**

gorączkowo гарячково.

gorączkowość *ż.* гарячковість, -вості.

gorączkowy гарячковий; *мед.* ~we bredzenie гарячкове марення; praca ~wa гарячкова праця; ◊ proszki ~we жарознижуючі порошки, -ків.

gorączkujący який (що) температурить.

gorczyca *ż.* гірчиця.

gorczycowaty *(про масть коня)* в яблука.

gorczycowy гірчичний; *мед.* ~ plaster *(sinapismus)* гірчичний пластир, -ру, гірчичник.

gorczyczka *ż., zdr.* гірчиця.

gorczycznik *m.* 1) *бот.* *(barbaraea vulgaris)* суріпиця звичайна; *бот.* *(erysimum)* жовтушник; 2) *мед.* *(sinapismus)* гірчичник.

gordon *m., myśl.* *(про собаку)* сетер, -ра.

gordyjski: węzeł ~ гордіїв вузол, -зла.

gore! *wkrz.* горить! пожар!

goreć: na złodzieju czapka ~re на злодії шапка горить.

gorejący *książ.* палаючий.

Gorki, -kiego *m.* Горький, -кого.

gorliwie ревно, запопадливо; старанно, щиро. *Пор.* **gorliwy.**

gorliwiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., iron.* ревнитель.

gorliwość *ż.* ревність, -ності, запопадливість, -вості; старанність, щирість, -рості. *Пор.* **gorliwy.**

gorliwy ревний, запопадливий; *(в роботі — ще)* старанний, щирий, беручий (беручкий) до роботи.

gors, -su, *m.* 1) відкрита шия і верхня частина грудної клітки в декольтованому платті; 2) виріз у платті; 3) *(в сорочці, одязі)* маніжка.

gorseciarka *ż.* корсетниця.

gorseciarski 1) корсетницький; 2) *(що стосується виробництва)* корсетний; pracownia ~ka корсетна майстерня.

gorseciarstwo *n.* корсетне виробництво; ◊ uczyć się ~wa учитися шити корсети.

gorseciarz, *lm.* **-rze,** *m.* корсетник.

gorsecik, *m., zdr. див.* **gorset.**
gorset, -tu, *m.* корсéт.
gorsetowy корсéтний.
gorsować się, -suję, -sujesz, -sował 1) *(про жінок)* декольтувáтися, -тýюся, -тýєшся; 2) *(про чоловіків)* носи́ти сорóчку з маніжкою.
gorsowany декольтóваний.
gorszący 1) деморалізýючий; 2) шокірýючий, шокýючий. *Пор.* **gorszyć.**
gorszenie *n.* 1) деморалізувáння; 2) шокірування, шокувáння. *Пор.* **gorszyć.**
gorszy гі́рший.
gorszyciel, *lm.* **-le,** *m.* 1) той, що деморалізýє; 2) той, що шокірує (шокýє).
gorszycielka *ż.* 1) та, що деморалізýє; 2) та, що шокірує (шокýє).
gorszyć, -szę, -szysz, -szył 1) деморалізувáти, -зýю, -зýєш; 2) *перен.* шокірувати, -рую, -руєш, шокувáти, -кýю, -кýєш; //~ **się** 1) деморалізувáтися; 2) (kim, czym) засýджувати, -джую, -джуєш (когó, що); ~ c z y i m z a c h o w a n i e m засýджувати чию́ поведінку.
gorycz *ż.* гі́ркість, -кості, гіркотá; *перен.* m ó w i ć z ~**czą** говори́ти з гі́ркістю; *перен. поез.* k i e l i c h ~**czy** кéлих гіркоти́.
goryczka *ż.* 1) гіркувáтість, -тості; 2) *бот (gentiana)* тирли́ч, -чý; *(erythraea centaurium)* золототи́сячник зóнтичний; *(coronilla varia)* в'я́зіль різнобáрвний.
goryczkowate, -tych, *bot. (gentianaceae)* тирличéві, -вих.
goryczkowaty гіркувáтий, гіркéнький.
goryczkowe, -wych, *bot. див.* **goryczkowate.**
goryсznik *m., farm.* тирличéвий екстрáкт, -ту.
goryl, *lm.* **-le,** *m., zool.* гори́ла.
gorylasty як гори́ла.
gorzała *ż., zgr. див.* **gorzałka.**
gorzałczany горілчáний, горілочний.
gorzałeczka *ż., pot.* горі́лочка.
gorzałka *ż.* горі́лка.
gorzałkowy *див.* **gorzałczany.**
gorzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli *książ.* 1) горі́ти; *(яскраво)* палáти; *перен.* ~ m i ł o ś c i ą d o k o g o палáти любóв'ю до кóго; *перен.* ~ ż ą d z ą c h w a ł y горі́ти від (палáти з) жадóби слáви; 2) *(перен. — про обличчя)* пашíти, палáти, паленíти.
gorzekwiat, -tu, *m., bot. (adonis vernalis)* гори́цвіт веся́ний.
gorzelnia *ż.* винокýрня, винокýрний завóд, -ду, гурáльня.
gorzelniany яки́й (що) стосýється винокýрні (винокýрного завóду, гурáльні); *(у контексті)* винокýрні (винокýрного завóду, гурáльні); b u d y n k i ~**ne** буди́нки винокýрні (винокýрного завóду, гурáльні); ◊ m a j s t e r ~ винокýр, -ра.
gorzelnictwo *n.* 1) *(дія)* винокурíння; 2) *(про професію, промисловість)* гурáльництво.
gorzelniczy 1) винокýрний; 2) гурáльницький. *Пор.* **gorzelnictwo.**
gorzelnik, *lm.* **-cy,** *m.* винокýр, -ра.
gorzelny *(для винокуріння)* винокýрний; a p a r a t u r a ~**na** винокýрна апаратýра.
gorzkawo гіркувáто, гіркéнько.
gorzkawość *ż.* гіркувáтість, -тості.
gorzkawy гіркувáтий, гіркéнький.
gorzki гірки́й; ~ j a k p i o ł u n гірки́й як поли́н; *перен.* p ł a k a ć ~**kimi** ł z a m i плáкати гірки́ми сльозáми; *фарм.* ~**ka** s ó l гіркá сіль *(род.* сóлі); *фарм.* ~**ka** w o d a гіркá водá; ~**ka** w ó d k a англі́йська гіркá горі́лка; *перен.* ~**kie** w s p o m n i e n i a гіркі́ спóгади, -дів; ◊ ~**ka** k a w a кáва (кóфе) без цýкру; *мін.* ~ s z p a t доломíт, -ту.
gorzknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) гі́ркнути, ставáти гірки́м; 2) *перен.* набридáти, обридáти; 3) *перен.* спóвнюватися гі́ркості (гіркоти́).

gorzknieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **gorzknąć.**

gorzknienie *n.* 1) гіркнення; 2) набридання, обридання. *Пор.* gorzknąć 1, 2.

gorzknięcie *n.* *див.* **gorzknienie.**

gorzko гірко; *перен.* ~ płakać гірко плакати; ◊ ~ w ustach гірчить у роті.

gorzkość *ż.* гіркість, -кості, гіркота.

gorzykwiat, -tu, *m., bot.* *див.* **gorzekwiat.**

gospoda *ż.* 1) постоялий двір (*род.* двора), заїжджий двір, заїзд, -ду; 2) *(заст. — ресторан)* трактир, -ру.

gospodarczo по-господарському; з господарського погляду, у господарському відношенні; економічно; kołchoz ~ wysoko stojący економічно міцний колгосп, -пу. *Пор.* **gospodarczy 1.**

gospodarczy 1) господарський; *(про організацію — ще)* господарчий; komitet ~ господарський (господарчий) комітет, -ту; sprawy ~cze господарські справи (*род.* справ); *(що стосується економіки — звичайно)* економічний; kryzys ~ економічна криза, економічний кризис, -су; postęp ~ економічний прогрес, -су; 2) *перен.* *див.* **gospodarny;** ◊ działacz ~ господарник; rok ~ бюджетний рік (*род.* року).

gospodarczyk, *lm.* **-ki,** *m.* 1) молодий хазяїн (господар); 2) *міф.* домовик, -ка, домовий, -вого.

gospodarka *ż.* господарство, хазяйство; *(про дію — ще)* господарювання, хазяювання; ~ planowa планове господарство (хазяйство); ~ rabunkowa хижацьке господарювання (господарство); ~ wiejska сільське господарство (хазяйство); ~ zespołowa колективне господарювання (господарство).

gospodarnie хазяйновито, по-хазяйському, господарно.

gospodarność *ż.* хазяйновитість, -тості, господарність, -ності.

gospodarny хазяйновитий, господарний.

gospodarować, -ruję, -rujesz, -rował 1) господарювати, -рюю, -рюєш, хазяювати, -зяюю, -зяюєш; 2) *перен.* хазяйнувати, -ную, -нуєш, порядкувати, -кую, -куєш.

gospodarowanie *n.* 1) господарювання, хазяювання; 2) хазяйнування, порядкування. *Пор.* **gospodarować.**

gospodarski 1) хазяйський, господарський; ~kie dzieci хазяйські (господарські) діти, -тей; obowiązki ~kie хазяйські (господарські) обов'язки, -ків; 2) *(що стосується господарства)* господарський; sprzęty ~kie господарський реманент, -ту; 3) *(що свідчить про хороше господарство)* упорядкований, хазяйський; ~ dom упорядкований (хазяйський) дім (*род.* дому); 4) *(розрахований на сільське господарство)* сільськогосподарський; pisma ~kie сільськогосподарська література; kalendarz ~ сільськогосподарський календар, -ря; ◊ konie ~kie ситі, виплекані коні, -ней; ~kie jedzenie домашня, здорова харч, -чі; po ~ku а) як годиться хорошому хазяїну; przyjął nas i ugościł po ~ku прийняв нас і угостив, як годиться хорошому хазяїну; б) *(старанно)* хазяйновито; dom prowadził po ~ku дім провадив хазяйновито (господарно); в) *(без зайвих церемоній)* по-простому, попросту; załatwmy to po ~ku договорімся по-простому (попросту).

gospodarstwo *n.* 1) господарство; *(у побуті — ще)* хазяйство; ~ domowe домашнє господарство (хазяйство); ~ ekstensywne *a.* intensywne екстенсивне *a.* інтенсивне господарство; ~ indywidualne одноосібне господарство; ~ ko-

lektywne колекти́вне господа́рство (колго́сп, -пу); 2) сільське́ господа́рство; 3) *зб.* хазя́їн (госпо́дар) з дружи́ною.

gospodarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) хазя́їн, госпо́дар, -ря; 2) заві́дувач господа́рства, заві́дуючий господа́рством (завго́сп); posada **~rza** поса́да завго́спа; ◊ *шкіл.* **~** klasy кла́сний керівни́к, -ка́.

gospodarzenie *n.* *див.* **gospodarowanie.**

gospodarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *див.* **gospodarować.**

gospodyni *ż.* хазя́йка, господа́рка, господи́ня.

gosposia *ż., zdr., pieszcz.* хазя́єчка, господи́нька.

goszczenie *n.* 1) гостюва́ння; 2) прийма́ння; угоща́ння, пригоща́ння, частува́ння. *Пор.* **gościć** 1, 2.

gościć, goszczę, gościsz, gościł 1) (u kogo) гостюва́ти, -тю́ю, -тю́єш (в ко́го); **~** w czyim domu гостюва́ти в чиї́й ха́ті; 2) (kogo) прийма́ти (кого́); *(поїти, годувати)* гости́ти (гощу́, гости́ш), угоща́ти, пригоща́ти, частува́ти, -ту́ю, -ту́єш; 3) (gdzie) *перен.* перебува́ти, пробува́ти (де) gdzieś przez te lata **~ścił?** де ти перебува́в усі ці ро́ки?

gościec, -śćca, *blm., m., med.* ревмати́зм, -му; госте́ць, -тця́ *(розм.).*

gościna *ż.* 1) гостюва́ння, гости́на; 2) прийма́ння госте́й; угоща́ння, пригоща́ння, частува́ння; ◊ być w **~nie** бу́ти в гостя́х; jechać w **~nę** ї́хати в го́сті; stanąć u kogo **~ną** зупини́тися в ко́го. *Пор.* **gościć** 1, 2.

gościniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* 1) шосе́ *(невідм.),* би́тий шлях *(род.* шляху́); 2) *(про подарунок)* гости́нець, -нця.

gościnnie гости́нно.

gościnność *ż.* гости́нність, -ності; хлібосо́льство. *Пор.* **gościnny.**

gościnny 1) гости́нний; *(про людину — ще)* хлібосо́льний; **~ne** progi гости́нна ха́та; 2) для госте́й; pokoje **~ne** кімна́ти для госте́й.

gościńcowy шосе́йний.

gość, *lm.* **-ście,** *m.* 1) гість *(род.* го́стя); гостюва́льник *(розм.);* stały **~** за́всідник, пості́йний відві́дувач, пості́йний гість; 2) *торг.* клі́єнт; 3) *(жарт. — про незнайомого)* індиві́д, тип; co to za **~**? що це за тип?; 4) *(жарт. — неознайомлений з чим)* нова́к, -ка́; **~** to jeszcze w tej nauce він ще нова́к у цьо́му.

gośćcowy *med.* ревмати́чний.

Got, *lm.* **Goci** *a.* **Gotowie,** *m., hist.* гот.

gotować, -tuję, -tujesz, -tował 1) вари́ти, -рю́, -риш; **~** obiad вари́ти обі́д; *(доводити до кипіння, варити в кип'ятку)* кип'яти́ти, -п'ячу́, -п'яти́ш; **~** wodę *a.* mleko кип'яти́ти во́ду *а.* молоко́; **~** chirurgiczne instrumenty кип'яти́ти хірургі́чні інструме́нти; 2) (kogo do czego, co komu) готува́ти, -ту́ю, -ту́єш, гото́вити, -влю, -виш, приготовля́ти; **~** kogo do egzaminu готува́ти (гото́вити, приготовля́ти) кого́ до і́спиту; //**~ się** 1) вари́тися; кип'яти́тися; *(знаходитися в стані кипіння)* кипі́ти, -плю́, -пи́ш; woda **~tuje się** вода́ кипи́ть; *перен.* **~towało się** we mnie wszystko z oburzenia в мені́ все аж кипі́ло від обу́рення; 2) готува́тися, гото́витися, приготовля́тися; *(в дорогу — ще)* збира́тися, ла́годитися, -джуся, -дишся, лаштува́тися, -ту́юся, -ту́єшся; 3) *(про подію)* зано́ситися, -но́ситься (на що); **~tuje się** wielkie widowisko зано́ситься на вели́ке видо́вище.

gotowalnia *ż., przest.* 1) будуа́р, -ра; 2) *(столик з дзеркалом)* туале́т, -ту; 3) *перен.* туале́т.

gotowanie *n.* 1) варіння, вáрення; кип'ятіння; 2) готувáння, готóвлення, приготовляння; *пор.* **gotować** 1, 2; //~ **się** 1) варіння, вáрення; кип'ятіння; кипіння; 2) готувáння, готóвлення, приготовляння. *Пор.* **gotować się.**

gotowizna *ż.* 1) готóве, -вого; 2) *див.* **gotówka.**

gotowość *ż.* готóвість, -вості, готóвність, -ності; *військ.* ~ b o j o w a бойовá готóвність.

gotowy готóвий; *(схильний — ще)* ладéн; ~**we** f r a z e s y готóві фрáзи (*род.* фраз); o n ~**tów** w t o u w i e r z y ć він ладéн (готóвий) цьомý повірити; p r z y j ś ć d o ~**wego** прийти на готóве.

gotów *predyk. див.* **gotowy.**

gotówka *ż.* готівка, готóві грóші, -шей; k u p o w a ć z a ~**kę** купувáти за готівку (за готóві грóші); p ł a c i ć ~**ką** платити готівкою (готóвими грішми); z a p a s ~**ki** наявна готівка *(в касі)*; b y ć p r z y ~**ce** бýти при грóшах.

gotówkowy який (що) стосýється готівки; *(у контексті)* за готівку, готівкою; c e n a ~**wa** цінá готівкою (за готівку); *ек.* o b r o t y ~**we** розрахýнки готівкою.

gotycki готичний.

gotyk, -ku, *m.* 1) *архіт.* гóтика; 2) будівля в готичному стилі; 3) готичний шрифт, -ту, готичне письмó.

gowor, -ru, *m. див.* **gawor.**

goworzyć *див.* **gaworzyć.**

goździk *m., bot.* гвоздика.

goździkowate, -tych, *bot. (caryophyllaceae)* гвоздикові, -вих.

goździkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (caryophyllus aromaticus)* гвоздикове дéрево.

goździkowy гвоздиковий, гвоздичний; o l e j e k ~ гвоздикове . мáсло.

goździkówka *ż.* гвоздикова (гвоздична) горілка.

góra *ż.* 1) горá; *(перен. — паперу — ще)* вóрох, кýпа; *перен.* ~**ry** k a m i e n i гóри камíння; ~ l o d o w a áйсберг, плавýча крижанá горá; *перен.* m i e ć (w z i ą ć) ~**rę** (b y ć ~**rą**) n a d k i m ś взяти гóру (верх) над ким; ~**ry** U r a l Урáльські гóри; 2) *(предмета)* верх, -ху; ~ k o l u m n y верх колóни; ◊ ~**rą** n a s i! нáша взялá, нáше звéрху!

góral, *lm.* **-le,** *m.* горянин, верховинець, -нця.

góralczyk, *lm.* **-ki,** *m., zdr. див.* **góral.**

góralka *ż.* горянка, верховинка.

góralski гóрський, верховинський.

góralszczyzna *ż.* 1) країна горян (верховинців); 2) усé, що стосýється горян (верховинців), їх країни, звичаїв, традицій.

górka *ż., zdr.* гірка.

górkowato 1) горбкувáто, горбисто, горбáсто, пáгористо; 2) у фóрмі пáгорка. *Пор.* **górkowaty.**

górkowatość *ż. (місцевості)* горбкувáтий харáктер, -ру, пáгористість, -тості, хвилястість, нерівність, -ності.

górkowaty 1) горбкувáтий, горбистий, горбáстий, пáгористий; 2) у фóрмі пáгорка.

górna, -nej, *ż., muz.* додаткóва лінія.

górnictwo *n.* гірництво.

górniczka *ż.* 1) робітниця гірничого прóмислу; шахтáрка; *пор.* **górnik** 1; 2) дружина гірникá (шахтаря).

górniczy гірничий; a k a d e m i a ~**cza** гірничий інститýт, -ту; i n ż y n i e r ~ гірничий інженéр, -ра; p r z e m y s ł ~ гірнича промислóвість, -вості; ◊ z a k ł a d y ~**czo**-h u t n i c z e металургíчний завóд, -ду.

górnie 1) піднéсено, висóко; 2) високомóвно, пишномóвно; *пор.* **górny** 2, 3; 3) *(рідко)* висóко вгорі.

górnik I, *lm.* **-cy,** *m.* гірник, -кá; *(що працює в шахтах — ще)* шахтáр, -ря.

górnik II, *lm.* **-ki,** *m., bot. (daphne cneorum)* вóвчі ягоди гайові.

górnobrzmiący *див.* **górnolotny.**
górnolotnie високомóвно, пишномóвно; m ó w i ć ~ говорúти високомóвно (пишномóвно); піднéсено, вúсóко. *Пор.* **górnolotny** 1.
górnolotność *ż.* високомóвність, -ності, пишномóвність; піднéсеність, висóкість, -кості. *Пор.* **górnolotny** 1.
górnolotny 1) *перен. несхв.* високомóвний, пишномóвний; *(íрон.— ще)* вúспреній; **~ne** s ł o w a вúспрені словá (*род.* слів); ~ s t y l високомóвний (пишномóвний) стиль, -лю; *(повний високого значення)* піднéсений, висóкий; ~ u m y s ł піднéсений (висóкий) ум, -мá; 2) вúсóко ширяючий; ~ o r z e ł вúсóко ширяючий орéл (*род.* орлá).
górno-łużycki верхньолýжицький.
górno-niemiecki верхньонімéцький.
górny 1) вéрхній; *(вгорі країни, ріки — ще)* горíшній; ~ b i e g r z e k i горíшня (вéрхня) течíя рікú; **~ne** p i ę t r o вéрхній пóверх, -ху; **Górny** S l ą s k Вéрхня (Горíшня) Сілéзія; 2) *книж.* висóкий; ~ l o t висóкий літ (*род.* льóту); **~ne** z a m i a r y висóкі нáміри, -рів; 3) *несхв.* високомóвний, пишномóвний; 4) *перен.* гранúчний; **~na** g r a n i c a w i e k u гранúчний (найвúщий) вік, -ку.
górować, -ruję, -rujesz, -rował 1) (nad kim, nad czym) бýти вúщим (за кóго, за що); c h o ć n a j m ł o d s z y, o g ł o w ę **~wał** n a d k o l e g a m i хочá наймолóдший, він був головóю вúщий від товаришíв; *(про високу будівлю — звичайно)* височíти, височúтися, піднóситися, -нóшуся, -нóсишся, підіймáтися, здіймáтися; w i e ż a **~wała** n a d m i a s t e m бáшта (вéжа) височíла (височúлася, піднóсилася, підіймáлася, здіймáлася) над мíстом; 2) (czym nad kim) перевúщувати, -щую, -щуєш, перевéршувати, -шую, -шуєш (когó чим).
górowanie *n., astr.* вéрхня кульмінáція.
górski гíрський.
górzysto горúсто, гóряно.
górzystość *ż.* горúстість, -тості, гóряність, -ності.
górzysty горúстий, гóряний.
górzyście *див.* **górzysto.**
gra *ż.* 1) гра; *перен.* ~ k o l o r ó w гра кóльорів; ~ n a f o r t e p i a n i e гра на роялі (на фортепіáно); *перен.* ~ n a g i e ł d z i e гра на біржі; ~ n a s k r z y p c a c h гра на скрúпці; d o s t a ć c i e k a w ą g r ę одéржати інтерéсну гру; *перен.* n i e b e z p i e c z n a ~ небезпéчна гра; ~ p e ł n a u c z u c i a гра спóвнена почуттям(м); *перен.* ~ s ł ó w гра слів; s p o k o j n a *a.* n a m i ę t n a ~ спокíйна *a.* прúстрасна гра; ~ w c i u c i u b a b k ę гра в піжмурки (жмýрки); ~ w k a r t y *a.* w s z a c h y гра в кáрти *a.* в шáхи; 2) *мисл.* токувáння, кльóчення; парувáння фазáнів; ◊ *перен.* ~ n i e w a r t a ś w i e c z k i спрáва не вáрта зáходу; t o n i e w c h o d z i w **grę** це не грáє рóлі; *перен.* w c h o d z i ć w **grę** звикáти (призвичáюватися) до рóлі, вхóдити в роль.
grab, -ba *a.* **-bu,** *m., bot.* граб; *(одне дерево і зб.— ще)* грабúна.
graba *ż., żart.* *(про руку)* лáпа.
grabarka I *ż.* земляні рóботи, -біт.
grabarka II *ż.* дружúна могúльщика (могúльника, гробокóпа).
grabarnia *ż.* мертвéцька *(на кладовищі).*
grabarski 1) якúй (що) стосýється могúльщика (могúльника, гробокóпа); *(у контексті)* могúльщика, могúльника, гробокóпа тóщо; z a w ó d ~ профéсія могúльщика (могúльника, гробокóпа); 2) *(що стосується землекопа і землекопної роботи)* землекóпний; грабáрський; r o b o t y **~kie** землекóпні (грабáрські) рóботи, -біт. *Пор.* **grabarz** 2.

grabarstwo *n.* 1) грабáрство; *(про землекопні роботи — ще)* грабарювáння; 2) профéсія могúльщика (могúльника, гробокóпа); 3) профéсія землекóпа.

grabarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) могúльщик, могúльник, гробокóп; 2) *(про робітника на земляних роботах)* землекóп; грáбар, -ря *(рідше)*; 3) *ент.* *(necrophorus vespillo)* гробáрик, могиляк, -кá, могúльник.

grabiarka I *ż., spec.* громадíльниця.

grabiarka II *ż., roln.* громадíлка, кінні граблí, -блíв *i* -бéль.

grabiarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* громадíльник.

grabiciel, *lm.* **-le,** *m.* *див.* **grabieżca.**

grabić, -bię, -bisz, -bił 1) гребтú; *(граблями — ще)* громáдити, -джу, -диш; 2) *(доріжки в саду)* чúстити скребáчкою, скребтú; 3) *(розбоєм)* грабувáти, -бýю, -бýєш.

grabie, -bi, *blp., roln.* 1) граблí, -блíв *i* -бéль; 2) *(на косі)* грабкú, -кíв.

grabieć, -bieję, -biejesz, -biał, -bieli костенíти; *(застигати)* клякнути, заклякáти, дубíти.

grabienie I *n.* 1) згрібáння; громáдження; 2) скребáння; 3) грабувáння. *Пор.* **grabić.**

grabienie II *n.* костенíння; клякнення, заклякáння, дубíння. *Пор.* **grabieć.**

grabiestwo *n.* *див.* **grabież.**

grabież *ż.* грабíж, -бежý, грабýнок, -нку; *(дія — ще)* грабувáння.

grabieżca, *lm.* **-cy,** *m.* грабíжник.

grabieżczy грабíжницький.

grabieżczyni *ż.* грабíжниця.

grabieżnik, *lm.* **-cy,** *m.* *див.* **grabieżca.**

grabina *ż.* 1) грабúна; 2) грабóвий ліс, -су.

grabisko *n., roln.* грабúльно, рýчка в граблях.

grabki, -bek, *blp.* 1) невелúчкі граблí, -бéль *i* -блíв, грабелькú, -льóк; 2) *(на косі)* грабкú, -кíв; 3) велúка видéлка.

grabowy грабóвий.

grabsztych, -chu, *m., tech.* гравірувáльний грабштúхель.

graby, grab, *blp., roln.* *див.* **grabie.**

graca *ż.* 1) скребáчка; 2) *с.-г.* мотúка, сáпá; 3) *(для вигрібання жару з печі)* кочергá, коцюбá; 4) *мет.* ключка, клюка; 5) мішалка для гáшення вапнá; 6) *(яма для гашення вапна)* творúло; ◊ *текст.* ~ d r u c i a n a чесáлка.

gracarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* вапняр, -рá.

graciarnia *ż.* 1) склад всякого мóтлоху; 2) *жарт.* антиквáрний магазúн.

gracik *m., żart.* 1) *(для прикраси)* цяцька; 2) *(лише в мн.)* *(різні дрібні предмети)* дрíб'язок, -зку; 3) *зменш.* *див.* **grat** 1.

gracisko *n., zgr.* *див.* **grat** 1.

gracja *ż.* грáція; ◊ z ~**ją** грацióзно.

gracka *ż.* 1) *зменш.* невелúчка скребáчка; 2) *мет.* ключка для перемíшування розплáвленого чавунý.

gracki хвáцький.

gracko хвáцько; ~ s i ę s p i s a ć хвáцько показáти себé.

gracować, -cuję, -cujesz, -cował 1) чúстити скребáчкою; 2) *(копати землю сапою)* сапáти; 3) *(під час гашення)* мішáти вапнó; 4) *мет.* вигортáти жýжіль з плавúльної пéчі.

gracownia *ż., hut.* ящик для промúвки рудú.

gracownik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) робітнúк, що прочищáє дорíжки; 2) *спец.* *див.* **gracarz.**

gracz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) грач, -чá; 2) *перен.* *розм.* мастáк, -кá; 3) *мисл.* токýючий тéтерев.

grać 1) грáти; *перен.* ~ b a r w a m i грáти бáрвами; *перен.* ~ k o m e d i ę грáти комéдію; ~ n a g i e ł d z i e грáти на бíржі; *перен.* ~ n a n e r w a c h грáти на нéрвах; ~ n a s k r z y p-

cach грáти на скри́пці; *військ.* ~ pobudkę грáти зóрю; *перен.* ~ rolę а) (kogo *a.* jakąś) грáти роль (когó *а.* якý); б) *(правити за що)* відігравáти роль; ~ w karty грáти в кáрти; ~ w piłkę nożną грáти в футбóл; 2) *(мисл. — про журавлів)* курлю́кати, курли́кати; *(про тетерів)* токувáти, -кýє, кльóчити; *(про фазанів)* парувáтися, -рýється; *(про собак)* валувáти, -лýє, гвалтувáти, -тýє, заливáтися; ◊ ~ asem ходи́ти з тузá; co dziś **grają** w teatrze? що сьогóдні йде в теáтрі? *розм.* ~ komu na nosie легковáжити когó; ~ na loterii купувáти ви́грашні білéти; w piersi **gra** в грýдях хрипи́ть; w to mi **graj!** ось це мені́ подóбається! оцé помóєму!

grad, -du, *m.* град, -ду.

gradacja *ż.* градáція.

gradem *przsł.* грáдом.

gradient, -tu, *m., nauk.* градіéнт.

gradobicie *n.* градобі́й, -бóю, градобиття́.

gradonośny градонóсний, градови́й; ~**na** chmura градонóсна (градовá) хмáра.

gradowisko *n.* пóле, зни́щене градобóєм.

gradowizna *ż.* поби́ті грáдом посíви, -вів.

gradowy градови́й; chmura ~**wa** градовá хмáра; ◊ burza ~**wa** бýря з грáдом; sól ~**wa** *див.* **gradówka** II.

gradówka I *ż., med. (chalazion)* гради́на, запáлення Мéйбомі́йової зáлози.

gradówka II *ż.* гради́рована сіль *(род.* сóлі).

graduować, -duuję, -duujesz, -duował 1) (kogo) надавáти комý вчéний стýпінь; 2) (co) *фіз.* градуювáти, -дуюю, -дуюєш.

graf, *lm.* **-fowie,** *m. див.* **hrabia.**

graficzka *ż. (про жінку)* грáфік; спеціалíстка по грáфіці.

graficznie графíчно.

graficzny графíчний.

grafik, *lm.* **-cy,** *m.* грáфік; спеціалíст по грáфіці.

grafika *ż.* грáфіка.

grafion, -nu, *m., spec.* рейсфéдер, -ра.

grafit, -tu, *m., min.* графíт, -ту.

grafitowy *min.* графíтний, графíтовий.

grafolog, *lm.* **-gowie,** *m.* графóлог.

grafologia *ż.* графолóгія.

grafoman, *lm.* **-ni,** *m., iron.* графомáн.

grafomania *ż., iron.* графомáнія.

grafomanka *ż., iron.* графомáнка.

grafometr, -ru, *m.* графóметр, -ра.

grajcar *m.* 1) *(іст. — давня австрійська дрібна монета)* крéйцер, -ра; 2) *перен.* мідя́к, -кá; 3) *жарт.* грóші, -шей; 4) *(для чистки рушниці)* шóмпол; 5) *(для пляшок)* штóпор, -ра, прóбочник.

grajcarek, -rka, *m.* 1) свéрдлик; 2) *перен. розм.* кýчерик, лóкон; 3) *див.* **grajcar.**

grajek, -jka, *lm.* **-jkowie,** *m.* музикáнт-самоýк, музи́ка-самоýк; ~ wiejski сíльський музикáнт (музи́ка).

grajzlernia *ż., pot.* крамни́чка, лáвочка.

grajzlernik, *lm.* **-cy,** *m., pot.* крáмар, -ря, лáвочник.

gram *m.* грам.

gram-atom, -mu, *m., fiz.* грам-áтом.

gramatyczka *ż.* 1) *(про жінку)* граматíст; 2) грамáтик; *пор.* **gramatyk;** 3) невели́чкий підрýчник грамáтики.

gramatycznie грамати́чно.

gramatyczność *ż.* грамати́чна прáвильність, -ності.

gramatyczny 1) грамати́чний; błąd ~ грамати́чна пóмилка; 2) *перен.* грамати́чно прáвильний; forma taka nie jest ~**na** такá фóрма грамати́чно не прáвильна.

gramatyk, *lm.* **-cy,** *m.* 1) граматíст; 2) *(автор граматики)* грамáтик.

gramatyka *ż.* грама́тика.
gramatyt, -tu, *m., min.* граматит, -ту.
gramofon, -nu, *m.* грамофо́н.
gramofoniczny *див.* **gramofonowy.**
gramofonowy грамофо́нний.
gramolić się, -lę, -lisz, -lił *pot.* *(незграбно)* вила́зити, -ла́жу, -ла́зиш (на що); *(насилу)* де́ртися, -ру́ся, -ре́шся, видира́тися, дря́патися (на що).
gramoła, -ły, *lm.* **-ły,** *m., pot.* мару́да, мару́дник.
gran, -na *a.* **-nu,** *m., farm. przest.* гран.
granacik *m., zdr., min.* невели́чкий грана́т.
Granada *ż. див.* **Grenada.**
granat I, **-tu,** *m. wojs.* грана́та; ~ k r u s z ą c y оскі́лкова грана́та; ~ o d z i a ł a n i u n a t y c h m i a s t o w o - u d e r z e n i o w y m грана́та уда́рної дії; ~ p r z e c i w c z o ł g o w y протита́нкова грана́та; ~ p r z e c i w p a n c e r n y бронебі́йна грана́та; ~ r o z p r y s k o w y briза́нтна грана́та; ~ ś l e p y холоста́ грана́та.
granat II, **-tu,** *m.* 1) *бот.* грана́тник, грана́тне (грана́тове) де́рево; *(овоч)* грана́т, грана́та; 2) грана́товий ко́лір, -льору; темноси́ній ко́лір; 3) *мін.* грана́т.
granatierka *ż., wojs.* грана́тна су́мка, грана́тний підсу́мок, -мка.
granatnica *ż., wojs. див.* **granatierka.**
granatnik I, *lm.* **-cy,** *m., spec.* спеціалі́ст по ви́робу грана́тів *(дорогоці́нних каме́нів).*
granatnik II, *lm.* **-ki,** *m., wojs.* мін. номе́т; гранатоме́т *(іст.).*
granatowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* 1) *бот.* грана́тник, грана́тне (грана́тове) де́рево; 2) *фарм.* грана́тний ко́рінь, -реня.
granatowo у темноси́ній ко́лір; у грана́товий ко́лір. *Пор.* **granatowy** I, 2.
granatowy I 1) *бот., мін.* грана́товий, грана́тний; 2) *(про ко́лір)* темноси́ній; *(кольору граната)* грана́товий.
granatowy II *wojs.* грана́тний.
grand, *lm.* **-dowie,** *m., hist.* гранд.
granda *ż., posp.* 1) сканда́л, -лу; *(порушення порядку — ще)* бе́шкет, -ту; b ę d z i e ~ бу́де сканда́л (бе́шкет); 2) *перен.* гульня́; 3) *(заняття крадіжкою)* злоді́йство; ż y ć z **~dy** промишля́ти злоді́йством; 4) пору́шення поря́дку в че́рзі.
grandą *przsł., posp.* юрбо́ю, юрмо́ю; ці́лою компа́нією.
grandziarski *posp.* 1) злоді́йський; 2) шахра́йський. *Пор.* **grandziarz.**
grandziarz, *lm.* **-rze,** *m., posp.* 1) зло́дій; 2) *(про обманщика)* шахра́й, -рая́, дури́світ, махля́р, -ра́.
grandzić, -dzę, -dzisz, -dził *posp.* 1) сканда́лити; бешкетува́ти, -ту́ю, -ту́єш; *пор.* **granda** 1; 2) *(про злодія)* кра́сти (кра́ду, кра́деш).
graniasto гранча́сто.
graniastosłup *m., mat.* при́зма.
graniastosłupowy призмати́чний.
graniasty гранча́стий.
granica *ż.* 1) грани́ця; **~ce** g e o g r a f i c z n e географі́чні грани́ці, -ни́ць; *(між державами — звичайно)* кордо́н, -ну; ~ p a ń s t w o w a держа́вний кордо́н; z a **~cą** за кордо́ном, за грани́цею; 2) *перен.* межа́; p r z e k r o c z y ć **~ce** p r z y z w o i t o ś c i ви́йти за ме́жі присто́йності; w s z y s t k o m a s w o j e **~ce** всьому́ є межа́; *тех.* ~ w y t r z y m a ł o ś c i межа́ опі́рності; ◊ *артил.* ~ d o n o ś n o ś c i грани́чна да́льність, -ності; k o c h a ć k o g o ś b e z **~nic** безме́жно кого́ люби́ти (коха́ти).
granicznik I, *lm.* **-cy,** *m.* жи́тель (ме́шканець) прикордо́нної смуги.
granicznik II, *lm.* **-ki,** *m.* 1) *(лише в мн.)* межові́ зна́ки, -кі́в, погра-ни́чні стовпи́, -пі́в; 2) *гірн.* по́значка (за́значка, відмі́тка) в ша́хті.

granicznik III *m., bot.* *(pulmonaria)* медýнка.

graniczny 1) межовúй; k o p c e **~ne** насúпані межові горбú, -бів; 2) прикордóнний; w o j s k o **~ne** прикордóнна охорóна; ◊ *заст.* s p ó r **~ny** суперéчка із-за межí. *Пор.* **granica.**

graniczyć, -czę, -czysz, -czył (z czym) межувáти, -жýю, -жýєш, гранúчити; Z S R R **~czy** z P o l s k ą СРСР межýє (гранúчить) з Пóльщею; j e g o p e w n o ś ć s i e b i e **~czy** z b e z c z e l n o ś c i ą йогó самовпéвненість межýє з нахáбством.

granie *n.* 1) грання, гра; ігрá *(рідко)*; **~** w k a r t y гра в кáрти; **~** n a s c e n i e гра на сцéні; 2) *мисл.* тíчка, бíгання; 3) *мед.* хрипíння в грудях; ◊ *мисл.* **~** p s ó w валувáння (гвалтувáння) собáк.

granit, -tu, *m.* гранíт, -ту.

granitowy гранíтний.

gran(d)kulka *ż., myśl.* дріб (*род.* дрóбу), шріт (*род.* шрóту).

granulacja *ż., med., astr.* грануляція.

granulacyjny *nauk.* грануляцíйний.

granulit, -tu, *m., min.* гранулíт.

granulować, -luję, -lujesz, -lował *tech.* гранулювáти, -люю, -люєш; //**~** się гранулювáтися.

granulowany гранульóваний.

grań *ż.* 1) грань, -ні; 2) лíнія гíрського хребтá; 3) стрімкá гíрська стéжка; 4) вершúна горú; 5) гíрська поляна.

grasant, *lm.* **-nci,** *m., przest.* розбíйник, розбишáка.

grasejować, -juję, -jujesz, -jował грасúрувати, -рую, -руєш.

grasejowanie *n.* грасúрування.

grasica *ż., anat.* *(thymus)* підгрудúнна зáлоза.

grasować, -suję, -sujesz, -sował 1) *(з метою грабежу)* волочúтися, -чýся, -чишся, шмигляти, бродúти, -джý, -диш; 2) *(мед.— про епідемію)* лютувáти, -тýю, -тýєш.

grasownik, *lm.* **-cy,** *m., przest. див.* **grasant.**

grat *m.* 1) *зневажл.* предмéт хáтньої обстанóвки; 2) *(перен. зневажл.— про стару людину)* старúзна, старúй шкарбá[ý]н, -нá; 3) *(лише в мн.) розм. зневажл.* старúй мóтлох, -ху, старúзна, старовúзна, дрáнтя, барахлó; ◊ z e w s z y s t k i m i **~tami** з усімá манáтками (бéбехами).

gratis *przsł.* 1) безплáтно, дáром; *(розм. — ще)* дýрно; z r o b i ę c i t o **~** я зроблю тобі це безплáтно (дáром; дýрно); 2) *перен.* безкáрно; u s z ł o m u t o **~** це йомý минýло безкáрно.

gratisowo *див.* **gratis** 1.

gratisowy безплáтний, даровúй.

gratka *ż., pot.* щаслúва нагóда; *(несподівана)* удáча; лафá *(розм.)*; t o **~** n i e l a d a це неабúяка нагóда (удáча; лафá); t r a f i ł a m u s i ę **~** йомý трáпилася щаслúва нагóда.

gratulacja *(częściej w lm.)* **-cje, -cji,** *ż.* вітáння, привітáння.

gratulacyjny вітáльний.

gratulować, -luję, -lujesz, -lował вітáти.

gratyfika *ż., pot. див.* **gratyfikacja.**

gratyfikacja *ż.* прéмія, преміáльні, -них, нагородні, -нúх.

gratyfikacyjny 1) преміáльний; f u n d u s z **~** преміáльний фонд, -ду; 2) *(що стосується преміювання)* преміювáльний; k o m i s j a **~na** преміювáльна комíсія.

gratyfikować, -kuję, -kujesz, -kował преміювáти, -мíюю, -мíюєш.

grawer, *lm.* **-rzy,** *m.* гравéр, -ра.

grawerować, -ruję, -rujesz, -rował гравірувáти, -рýю, -рýєш.

grawerowanie *n.* гравірувáння.

grawerowany гравірóваний.

grawerski гравéрний; z a k ł a d **~** гравéрна майстéрня.

grawerstwo *n.* гравéрне мистéцтво.

grawerunek, -nku, *m. див.* **grawiura.**

grawimetr, -ru, *m., tech.* гравімéтр, -ра.

grawirować *див.* **grawerować.**
grawirowany *див.* **grawerowany.**
grawitacja *ż., fiz.* гравітáція.
grawitować, -tuję, -tujesz, -tował *fiz.* тяжíти, -жý, -жи́ш *і* -жíю, -жíєш.
grawitowanie *n., fiz.* тяжíння.
grawiura *ż.* гравю́ра.
grażdanka *ż. (шрифт)* граждáнка.
grąd, -du, *m.* 1) *(поверхня трясовини, вкрита купинами)* купи́нник; 2) *(лише в мн.)* ділянка лíсу, якá лежи́ть ви́ще від навкóлишньої трясовини́; *(високостовбурний ліс)* високолíсся.
grądowy який (що) стосýється купи́нника; *(у контексті)* на купи́ннику, з купи́нника тóщо; ł ą k i **~we** лýки на купи́ннику; s i a n o **~we** сíно з купи́нника; ◊ w y n i o s ł o ś c i **~we** кýпини (*род.* кýпин); купи́ння *(зб.).*
grądziel *m., roln. див.* **grządziel.**
grążel, *lm.* **-le,** *m., bot. (nuphar luteum)* глéчики жóвті.
grdać *(про деркача)* деркотáти, -кочý, -кóчеш.
grdanie *n.* деркотáння.
grdyka *ż.* кади́к, -кá; борлáк, -кá *(розм.).*
grdykowy який (що) стосýється кадикá (борлакá); *(у контексті)* кадикá (борлакá); d r g a n i a **~we** здригáння кадикá (борлакá); *пор.* **grdyka;** ◊ *анат.* m i ę s i e ń **~wo-g** n y k o w y *(musculus thyreohyoideus)* щитови́дно-під'язикóвий м'яз.
grdyń, *lm.* **-nie,** *m., żart.* копійчи́на; n i e m a m a n i **~nia** не мáю ні копійчи́ни.
Grecja *ż.* Грéція.
grecki грéцький.
grecyzm, -mu, *m., filol.* греци́зм, -му.
Greczynka *ż.* гречáнка, греки́ня.
greczyzna *ż.* 1) усé, що стосýється грéцької мóви, літератýри, культýри, мистéцтва, звичáїв; 2) *див.* **greka.**
gregoriański грегоріáнський; k a l e n d a r z ~ грегоріáнський календáр, -ря́.
grejder *m., tech.* грéйдер, -ра.
Grek, *lm.* **Grecy,** *m.* грек.
greka *ż., szk.* 1) грéцька мóва; 2) урóк грéцької мóви; 3) підрýчник грéцької мóви *а.* літератýри.
grelotka *ż.* рід бахроми́ з гагáтових бус.
gremialnie спíльно, гуртóм, рáзом.
gremialny загáльний; a p l a u z ~ загáльне визнáння, загáльне схвáлення; p o s i e d z e n i e **~ne** загáльні збóри, -рів.
gremium, *lp. nieodm., lm.* **-mia, -miów,** *n. (колективу)* пóвний склад, -ду.
grempla *ż., tkac. див.* **gręplа.**
gremplarz *m. див.* **gręplarz.**
gremplować *див.* **gręplować.**
Grenada *ż.* Гренáда.
grenadier, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) *військ. іст.* гренадéр, -ра; 2) *перен.* кремéзна люди́на висóкого рóсту.
grenadierski гренадéрський.
grenadyna *blm., ż.* гренади́н, -ну.
Grenlandia *ż.* Гренлáндія.
grenlandzki гренлáндський.
gręplа *ż., tkac.* кáрда, чесáлка; ◊ ~ t a ś m o w a кáрдна стрíчка.
gręplarka I *ż., spec.* кардівни́ця.
gręplarka II *ż., tkac.* кáрдо-чесáльна маши́на, кардмаши́на; ~ w a l c o w a вальцьовá кардмаши́на.
gręplarnia *ż., tkac.* кардувáльний (чесáльний) цех, -ху.
gręplarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* кардівни́к, -кá.
gręplować, -luję, -lujesz, -lował *tkac.* кардувáти, -дýю, -дýєш.
gręplowanie *n., tkac.* кардувáння.
gręplowiny, -win, *blp., tkac.* пáчóси, -сів *(з кардмашини).*
gręplownia *ż., tkac. див.* **gręplarnia.**
gręplowniczka *ż., spec. див.* **gręplarka** I.
gręplownik, *lm.* **-cy,** *m., spec. див.* **gręplarz.**
gręplowy *tkac.* кáрдний.

grobek, -bka, *m., zdr.* *див.* **mogiłka.**
grobelka *ż.* 1) *зменш.* гребелька; 2) *анат.* *(anthelix)* протизакруток вушної раковини.
grobla *ż.* гребля, загата; *(про вал, насип на берегах ставу)* дамба; *(для проїзду багнистим місцем)* гать, -ті, гатка.
groblany гребельний; дамбовий. *Пор.* **grobla.**
groblowy *див.* **groblany.**
grobowcowy надгробний, надмогильний; **~we** n a p i s y надгробні (надмогильні) написи, -сів.
grobowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* 1) склеп, -пу; *(багатий)* гробниця; 2) *(монументальна надгробна споруда)* мавзолей, -лею.
grobowo понуро; ◊ ~ p o n u r y g ł o s гробовий голос.
grobowy могильний, гробовий; *(перен.— ще)* похоронний; c i s z a **~wa** гробова тиша; *розм.* m i n a **~wa** похоронний вираз обличчя; ◊ *перен.* d o **~wej** d e s k i до гробу, до смерті.
groch, -chu, *m.* 1) горох, -ху; *присл.* r z u c a ć **~chem** o ś c i a n ę кидати горохом об стіну; *перен.* ~ z k a p u s t ą горох з капустою, все вперемішʼ; 2) *(зерно гороху)* горошина.
grochal, -lu, *lm.* **-le,** *m., bot.* *(lathyrus)* чина.
grochodrzew, -wu, *m., bot.* 1) *(robinia pseudoacacia)* робінія, несправжня акація, біла акація; 2) *(robinia hispida)* робінія щетиниста.
grochowaty гороховидний, горохуватий, горошкуватий.
grochowianka *ż.* 1) горохвиння; 2) гороховий суп, -пу.
grochowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* 1) *мін.* пізоліт, -ту, гороховик, -ка; 2) *бот.* *див.* **grochodrzew** 1.
grochowiny, -win, *blp.* горохвиння.
grochowisko *n.* горохове поле, гороховище.
grochownik *m., bot.* 1) *(caragana arborescens)* карагана деревовидна, жовта акація; 2) *(caragana frutescens)* карагана кущова, дереза.
grochowy гороховий; ◊ *перен.* d o s t a ć w i a n e k ~ дістати (покуштувати, взяти, з'їсти) гарбуза.
grochówka *ż.* гороховий суп, -пу.
grocik *m., zdr.* 1) стрілка; ~ n a k o m p a s i e стрілка на компасі; 2) *зменш.* *див.* **grot** 2.
Grodno *n.* Гродно.
grodowy *hist.* городовий.
grodzenie *n.* будова огорожі; укріплення. *Пор.* **grodzić** 1—3.
grodzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) городити, -джу, -диш; 2) *(довкола)* огороджувати, -джую, -джуєш, обгороджувати; 3) *перен.* *іст.* укріплювати, -люю, -люєш, укріпляти; ~ z a m k i o s t r o k o ł a m i укріплювати (укріпляти) замки частоколами; 4) (co od czego) відмежовувати, -вую, -вуєш (що від чого).
grodziec, -dźca, *lm.* **-dźce,** *m., hist.* город.
grodzisko 1) *іст.* сильно укріплений город; 2) *археол.* городище.
grodziszcze *n.* *див.* **grodzisko.**
grodzki 1) міський; городський *(рідко)*; s ą d ~ міський (городський) суд, -ду; 2) *іст.* гродський; a k t a **~kie** гродські акти (записи); ◊ *іст.* s ą d ~ старостинський суд, -ду.
grog, -gu, *m.* *(рід спиртного напою)* грог, -гу.
grom, -mu, *m.* грім *(род.* грому); *перен.* c i s k a ć **~my** метати грім і блискавку, кидати вогнемблискавицею, вергати громами (громи); *перен.* j a k ~ z j a s n e g o n i e b a як грім з ясного неба.
gromada *ż.* 1) юрба, юрма; натовп, -пу *(лише в одн.)*; p r z e s u w a j ą s i ę **~dy** l u d z i проходять юрби (юрми) народу (людей); 2) *(про велику кількість предметів)* купа, куча; ~ p i e n i ę d z y купа грошей; 3) *(сільська адміністративна одиниця в Польщі)* громада; 4) *біол.* клас,

-су; ~ wymoczków клас інфузорій; 5) *(мінералів)* розряд, -ду; 6) *астр.* сузір'я.

gromadka *ż., zdr.* купка, кучка.

gromadnie 1) юрбою; udać się ~ na wiec відправитися юрбою на мітинг; 2) *перен.* масово; gąsienice bielinka występują ~ гусінь білана появляється масово.

gromadny 1) масовий; 2) *див.* **gromadzki.**

gromadzenie *n.* 1) збирання; 2) зосереджування, скупчування; *пор.* **gromadzić**; //~ **się** 1) збирання; сходження; гуртування, скупчування; 2) зосереджування, скупчування. *Пор.* **gromadzić się.**

gromadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) збирати; 2) *(в одному місці)* зосереджувати, -джую, -джуєш, скупчувати, -чую, -чуєш; ~ oddziały wojska зосереджувати (скупчувати) війська; ◊ ~ zapasy запасатися; //~ się 1) збиратися; *(приходити в якесь місце — ще)* сходитися, -джуся, -дишся; *(довкола кого, чого — ще)* гуртуватися, -туюся, -туєшся, скупчуватися; 2) зосереджуватися, скупчуватися.

gromadzki громадський; ~**kie** pastwisko громадське пасовище; ◊ *перен. жарт.* ~**ka** ciotka уболівальниця за всіх.

gromić, -mię, -misz, -mił громити, -млю, -миш; *(перен. — ще)* картати; ~ wroga громити ворога.

gromki голосний, гучний; ~ głos гучний голос, -су.

gromko голосно, гучно.

gromnica *ż., etnogr.* свічка в руках умираючого.

gromochron, -nu, *m.* громовідвід, -воду.

gromowładca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., poet., żart.* громовержець, -жця.

gromowładny *poet., żart.* громовладний; ◊ *перен.* ~**ne** czoło грізне чоло; *міф., поез.* Jowisz ~ Зевес-громовержець, -жця.

gromowy громовий.

gromozwód, -wodu, *m. див.* **gromochron.**

groniak, -ku, *m.* виноградний мед, -ду.

groniasty гроновидний.

gronko *n., zdr.* грінце, гроночко; *(квітів)* китичка.

gronkowaty *anat. (racemosus)* гронуватий.

gronkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bakt. (staphylococcus)* стафілокок.

gronkowy гроновидний.

grono *n.* 1) *бот.* гроно; *(квітів)* китиця; *(розм. — плодів, ягід — ще)* кетяг; ~ winne гроно винограду; 2) *перен.* гурток, -тка; 3) *(група людей, об'єднаних у соціальному чи побутовому відношенні)* коло; круг *(рідко)*; w ~**nie** przyjaciół в колі друзів; w ~**nie** rodzinnym в родинному колі; 4) *(компанія)* товариство; wesołe ~ веселе товариство; 5) *(професійна група)* колектив, -ву; ~ nauczycielskie колектив учителів.

gronostaj, *lm.* **-je,** *m., zool.* горностай.

gronostajowy *zool.* горностайовий.

gronowaty гроновидний.

gronowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (botrychium)* гронянка.

gronowy 1) гроновий; 2) *(подібний до грона)* гроноподібний; ◊ *хім.* cukier ~ виноградний цукор, -кру, глюкоза.

groń, *lm.* **-nie,** *m., żart.* грошенята, -нят, грошики, -ків *(лише в мн.)*.

groom, *lm.* **-mowie,** *m.* грум.

gros I, *nieodm., n.* більша частина, більшість, -шості; ◊ *військ.* ~ sił головні сили *(род.* сил).

gros II *m., handl.* грос.

grosik *m., zdr. див.* **grosz.**

grosista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., handl.* оптовик, -ка, гуртовик.

grosiwo *n., blm., zb., żart.* гроші, -шей.

grosz, *lm.* **-sze,** *m.* 1) гріш *(род.* гроша), шаг, -га, копійка; co

do ~sza до останньої копійки; ~sze go to kosztowało це коштувало йому копійки; liczyć się z ~szem рахуватися з копійкою; ~sza nie wart ламаного гроша (шага, шеляга) не вартий (не варт); składać ~ do ~sza тиснути копійку; 2) перен. гроші, -шей; gotowy ~ готівка, готові гроші; ~ publiczny громадські гроші; ◊ прик. wtrącać swoje trzy ~sze вмішуватися не в свої справи.

groszak *m., pot.* 1) гріш (*род.* гроша); 2) *перен.* мідяк, -ка.

groszek, -szku, *m.* горошок, -шку; *перен.* czerwony w białe ~ki червоний в білий горошок (в білі цятки).

groszkowaty *spec.* *(про узор)* горошковий; ~ta skóra горошкова шкіра.

groszkowy 1) який (що) стосується горошку; *(у контексті)* горошку; zapach ~ запах горошку; 2) *(про колір)* горошковий; papier ~ горошковий папір, -перу; 3) *анат.* гороховидний; kość ~wa *(os pisiforme)* гороховидна кістка.

groszoró, -roba, *lm.* **-roby,** *m., pot.* скнара.

groszowy 1) копієчний, копійчаний; wydatek ~ копієчний (копійчаний) видаток, -тку; 2) *перен.* дешевий; książka ~wa дешева книжка; wydawnictwo ~we дешеве видавництво.

groszówka *ż., pot.* 1) мідний гріш (*род.* гроша), мідяк, -ка; 2) *перен.* копієчний (копійчаний) предмет.

grot, -tu, *m.* 1) вістря; 2) *(іст.— зброя)* спис, дротик; 3) *прям., перен.* стріла.

grota *ż.* грот.

grotesk, -ku, *m., druk.* гротеск.

groteska *ż., szt.* гротеск.

groteskowo гротескно, гротесково.

groteskowy гротескний, гротесковий,

grotowy 1) який (що) стосується вістря (стріли; списа, дротика); *(у контексті)* вістер (стріл; списів, дротиків); resztki ~we рештки вістер (стріл; списів, дротиків), *пор.* **grot**; 2) який (що) стосується грота; *(у контексті)* грота; ~wa nisza ніша грота.

groza *ż.* 1) жах, -ху; przejmować ~zą сповняти жахом; наводити жах; *(становища)* жахливість, -вості; 2) *(предмет або людина, яка вселяє жах)* страховище; ◊ pod ~zą czego co robić робити що під загрозою чого.

grozić, grożę, grozisz, groził 1) грозити (грожу, грозиш); *(кому чим — ще)* погрожувати, -жую, -жуєш; ~ palcem погрожувати (грозити) пальцем; 2) *перен.* загрожувати; ~zi niebezpieczeństwo загрожує небезпека.

groźba *ż.* 1) погроза; 2) загроза. *Пор.* **grozić.**

groźnie грізно.

groźność *ż.* грізність, -ності.

groźny грізний.

grożenie *n.* 1) погрожування, погроза; 2) загрожування, загроза. *Пор.* **grozić.**

grób, grobu, *m.* могила, гріб (*род.* гробу); wierność do ~bu вірність до гробу; jedną nogą być już w ~bie стояти вже однією ногою в гробу, над гробом стояти; wpędzić (wtrącić) kogo do ~bu загнати кого в могилу, ввігнати в труну кого.

gród, grodu, *m., hist.* укріплений город.

gródek, -dka, *m., zdr., hist.* укріплений городок, -дка.

gruba *ż.* *(на картоплі, овочі)* яма.

grubas, *lm.* **-sy,** *m., pot.* товстун, -на, черевань, -ня, пузань, -ня.

grubasek, -ska, *lm.* **-ski,** *m., zdr., pot.* череванчик, пузанчик.

grubaska *ż., pot.* товстуха, товстуля, гладуха.

grubawo товстувáто, товстéнько.
grubawy товстувáтий, товстéнький.
gruber *m., roln.* грýбер, -ра.
grubianin, *lm.* **-bianie, -bian,** *m.* грубіян.
grubianka *ż.* грубіянка.
grubiański грубіянський, грýбий; *(про вчинок, поведінку)* брутáльний.
grubiańsko по-грубіянському, грýбо; брутáльно. *Пор.* **grubiański.**
grubiaństwo *n.* грубіянство.
grubieć, -bieję, -biejesz, -biał, -bieli 1) товстíти; *(ставати більш товстим — звичайно)* тóвщати; 2) *перен.* грубíти; *(ставати більш грубим — звичайно)* грубíшати.
grubnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **grubieć** 1.
grubo 1) тóвсто; грýбо; жúрно; глáдко, опáсисто; 2) грýбо; ~ d o w c i p k o w a ć грýбо жартувáти, -тýю, -тýєш; ~ s i ę m y l i ć грýбо помилятися; 3) крýпно; ~ m i e l o n y крýпно мéлений (мóлотий); ◊ ~ g r a ć w k a r t y вестú крупну гру; ~ n a d w a p a l c e завтóвшки (товщинóю) на два пáльці; ~ z a r o b i ć багáто заробúти, -блю́, -биш. *Пор.* **gruby** 1—3.
grubobrzuchy *posp.* товстопýзий.
grubodziób, -dzióba *a.* **-dzioba,** *m., zool. (loxica coccothraustus)* дубонíс, -нóса, костогрúз.
grubokościsty крýпної компле́кції, ширококóстий, маслакувáтий.
grubolistne, -nych, *bot. (crassulaceae)* товстолúсті, -тих.
grubonogi товстонóгий.
grubonosy товстонóсий.
gruboskórne, -nych, *zool.* товстошкíрі, -рих.
gruboskórnie *przen.* грýбо, неделікáтно.
gruboskórny *bezp., przen.* товстошкíрий; *(перен. — ще)* грýбий, неделікáтний.
grubosz I, *lm.* **-sze,** *m., pot.* товстýн, -нá, череваáнь, -ня́.
grubosz II, *lm.* **-sze,** *m., bot. (crassula)* товстя́нка.
grubość *ż.* 1) товщинá; грубинá; жúрність, -ності; глáдкість, -кості, опáсистість, -тості; 2) грýбість, -бості. *Пор.* **gruby** 1, 2.
gruboziarnisty крупнозернúстий.
gruby 1) товстúй; грýбий *(рідше)*; *розм.* ~ j a k b e c z k a товстúй (грýбий) як бóчка; *анат.* j e l i t o ~**be** товстá кúшка; ~**be** l i p y товстí (грýбі) лúпи (*род.* лип); *(дуже товстий — про людину)* жúрний; *(відгодований)* гладкúй, опáсистий; 2) *(необроблений, нечемний; значний)* грýбий; *(про голос — ще)* низькúй; ~ d o w c i p грýбий дóтеп, -пу; ~**ba** o b e l g a грýба зневáга; ~**ba** p o m y ł k a грýба пóмилка; ~**ba** r o b o t a грýба робóта; ~**be** r y s y грýбі рúси (*род.* рис); 3) *(не дрібний)* крýпний; ~ i n t e r e s крýпне дíло; ~ z w i e r z крýпний звір, -ра; 4) *перен. розм.* велúкий; ~**be** p i e n i ą d z e велúкі грóші, -шей; ~**ba** r y b a велúка ця́ця, велúке цабé; ~**be** s t r a t y велúкі втрáти (збúтки); ~ z y s k велúкий зиск, -ку; ◊ ~**be** c i e m n o ś c i непроглядна тьма; *мор.* ~**ba** w o d a висóка водá; ~**ba** ż a ł o b a глибóкий трáур, -ру, глибóка жалóба.
gruch! *wkrz.* 1) *(про падіння)* бух!; 2) *(про вистріл, удар)* бах, бабáх!
gruchać, gruchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) воркувáти, -кýю, -кýєш, заворкувáти; *(прям. — ще)* туркотáти, -кочý, -кóчеш, затуркотáти; 2) *(мисл. — про кабана)* рóхкати, рóхнути; 3) *(частіше докон.) (упасти)* грю́кнутися; *(з силою)* бря́знути; гéпнутися *(фам.)*; 4) *(лише докон.) (з силою кинути)* швирнýти, швигорнýти; ◊ ~**nęła** w i e ś ć пішлá чýтка.
gruchanie *n.* 1) воркувáння; туркотáння; 2) рóхкання. *Пор.* **gruchać** 1, 2.
gruchnąć *див.* **gruchać.**
gruchot I, **-tu,** *m.* 1) гýркіт, -коту; ~ z s y p y w a n y c h k a m i e n i

гу́ркіт зсипуваного камі́ння; 2) *(про голубів)* воркува́ння; 3) *(про звук кулемета) див.* **grzechot I.**

gruchot II, **-ta,** *m.* 1) *розм.* старий зно́шений предме́т ха́тньої обстано́вки; 2) *(перен. вульг. — про людину)* стари́зна, стари́й шкарба́[у́]н, -на́.

gruchotać, -choczę, -choczesz (*a.* **-chocę, -chocesz**), **-chotał** 1) торохкота́ти, -кочу́, -ко́чеш, торохкоті́ти, -кочу́, -коти́ш; *(про віз— ще)* гуркоті́ти, гуркота́ти; 2) розбива́ти вдрі́зки; 3) *перен.* руйнува́ти, -ну́ю, -ну́єш; *(плани — ще)* розстро́ювати, -ро́юю, -ро́юєш; //~ **się** розбива́тися вдрі́зки.

gruczolak *m., med. (adenoma)* адено́ма.

gruczoł, -łu, *m., anat.* за́лоза.

gruczołek, -łka, *m., zdr., anat.* за́лозка.

gruczołkowaty *anat.* 1) поді́бний до за́лозки; 2) весь у за́лозках.

gruczołkowy *anat.* яки́й (що) стосу́ється за́лозки.

gruczołowaty 1) залозови́дний; 2) *мед.* золоту́шний.

gruczołowy *anat.* зало́зистий.

gruda *ż.* 1) гру́да; ~ śniegu *a.* ziemi гру́да сні́гу *а.* землі́; 2) вибо́їста ме́рзла доро́га, ко́лоть, -ті; 3) *вет.* мокре́ць, -цю́; ◊ *перен* idzie jak po **~dzie** дає́ться ва́жко.

grudka I *ż., zdr.* гру́дка.

grudka II *ż., med. (papula)* па́пула.

grudkowaty I грудкува́тий.

grudkowaty II *med. (papulosus)* папуло́зний, ву́зликовий.

grudniowy грудне́вий.

grudowaty *(про дорогу)* грудува́тий, грудкува́тий.

grudzień, -dnia, *lm.* **-dnie,** *m.* гру́день, -дня.

grudzisty *див.* **grudowaty.**

grum *m. див.* **groom.**

gruncik *m., zdr.* грунте́ць, -тця́, гру́нтик.

grundwaga *ż., bud.* ватерпа́с.

grunt, -tu, *m.* 1) грунт, -ту; *мал.* dać ~ pod kolor да́ти грунт під ко́лір; *буд.* dokopać się do **~tu** докопа́тися до гру́нту; ~ piaszczysty піща́ний грунт; *перен.* poczuć ~ pod nogami відчу́ти (почу́ти) тверди́й грунт під нога́ми; 2) *(ріки, ставу)* дно; 3) *буд., перен.* фунда́мент, -ту; *перен.* głęboki ~ naukowy глибо́кий науко́вий фунда́мент; ◊ *бакт.* ~ odżywczy живи́льне середо́вище; robić w **~ncie** ора́ти зе́млю; to **~**! це основне́! w **~ncie** (w **~ncie** rzeczy) по су́ті; вла́сне ка́жучи.

gruntować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *мал., тех.* грунтува́ти, -ту́ю, -ту́єш; 2) (co na czym) *перен.* грунтува́ти, -ту́ю, -ту́єш, осно́вувати, -вую, -вуєш, базува́ти, -зу́ю, -зу́єш; ~ naukę na faktach грунтува́ти (осно́вувати, базува́ти) нау́ку на фа́ктах; 3) *(в ріці)* мі́ряти глибину́; шука́ти дна; 4) (co) *(входити в що)* вника́ти (в що); ~ przyczynę вника́ти в причи́ну; ◊ ~ kamień лакува́ти ка́мінь; ~ na czym swe nadzieje поклада́ти на що свої́ наді́ї; //~ **się** поглиблюватися, -люю́ся, -лює́шся; przez powtarzanie wiadomości się **~tują** шляхо́м повто́рювання знання́ погли́блюються.

gruntownie 1) грунто́вно, гли́бо́ко; 2) докорі́нно; 3) фундамента́льно. *Пор.* **gruntowny.**

gruntowność *ż.* грунто́вність, -ності, глибина́; ~ wiadomości грунто́вність (глибина́) знань.

gruntowny 1) грунто́вний, глибо́кий; **~ne** wiadomości грунто́вні (глибо́кі) знання́ (*род.* знань); 2) *(істотний)* докорі́нний; **~ne** zmiany докорі́нні зміни (*род.* змін); 3) *буд.* фундамента́льний.

gruntowy 1) поземе́льний; podatek ~ поземе́льний пода́ток, -тку; 2) *тех.* грунтови́й; woda

~**wa** грунтовá водá; ◊ *спец.* k a m i e ń ~ янтáр вищого сóрту.
gruntówka *ż., mal., tech.* грунтóвка.
grupa *ż.* грýпа; *військ.* ~ s z t u r m o w a удáрна грýпа; ~ w a r o w n a фортовá грýпа; ◊ ~ u p o s a ż e ń розря́д окладів, залéжний від вислуги літ.
grupka *ż., zdr.* грýпка.
grupowa, -wej, *ż.* організáторка грýпи, групóрг.
grupować, -puję, -pujesz, -pował групувáти, -пýю, -пýєш; //~ **się** 1) групувáтися; 2) *(довкола кого)* згуртóвуватися, -вуюся, -вуєшся.
grupowy I груповий.
grupowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m.* організáтор грýпи, групóрг.
grusza *ż.* грýша *(дерево).*
gruszczanka *ż.* грушéвий суп, -пу.
gruszeczka *ż., zdr.* грýшечка.
gruszecznik *m.* *(вино)* грушíвка.
gruszka *ż.* грýша; *прик.* o b i e c y w a ć k o m u ~**ki** n a w i e r z b i e обіцювати комý грýші на вербí; водити когó за ніс; ◊ *тех.* ~ b e s e m e r o w s k a бесемéрівська ретóрта, конвéртор, -ра; *прик.* n i e z a s y p i a ć ~**szek** w p o p i e l e не занéдбувати спрáви.
gruszkowaty грушовидний.
gruszkowy грушéвий.
grusz(cz)yczka *ż., bot.* *(pirola)* грушáнка.
gruz, -zu, *m.* 1) щéбінь, -беню, щебінка; 2) *(лише в мн.)* руїни *(род.* руїн); w ~**zy** z a m i e n i ć обернýти в руїни; 3) улáмки (облóмки) скель.
gruzeł, -zła, *m.* грýдка.
gruzełek, -łka, *m., zdr.* 1) грýдочка; 2) *мед.* тубéркул.
gruzełka *ż.* *див.* **gruzełek** 1.
gruzełkowaty грудкувáтий.
Gruzin, *lm.* **-ni,** *m.* грузин.
Gruzinka *ż.* грузинка.
Gruzińska Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Грузинська Радя́нська Соціалістична Респýбліка.
gruziński грузинський.
Gruzja *ż.* Грýзія.
gruzła *ż.* *див.* **gruzeł.**
gruzłowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli збивáтися в грудки.
gruzłowatość *ż.* грудкувáтість, -тості.
gruzłowaty грудкувáтий.
gruzowisko *n.* 1) руїни *(род.* руїн); 2) *(скель)* улáмки, -ків, облóмки.
gruźlica *ż., med.* туберкульóз, -зу.
gruźliczka *ż.* туберкульóзна, -ної.
gruźliczny *див.* **gruźliczy.**
gruźliczy туберкульóзний.
gruźlik, *lm.* **-cy,** *m.* туберкульóзний, -ного.
gryczanka *ż.* гречáна солóма.
gryczany *див.* **hreczany.**
gryf I, **-fa,** *m., mit.* гриф.
gryf II, **-fu,** *m.* 1) *муз.* гриф; 2) *муз.* подвíйна нóта (на скрипці); 3) *(зонтика, корзини)* рýчка; 4) *(у підкові)* шип, -пá; 5) *(у птахів)* кíготь, -гтя, пáзур, -ра.
gryfel, -fla, *lm.* **-fle,** *m.* *див.* **rysik** II.
gryfon, *m., mit., archit., myśl.* грифóн.
gryka *ż.* грéчка.
grykosiej, *lm.* **-je,** *m., żart.* *див.* **hreczkosiej.**
grylaż, -żu, *lm.* **-że,** *m., cuk.* грильяж, -жу.
grylażowy *cuk.* грильяжевий; c u k i e r k i *a.* c i a s t k a ~**we** грильяжеві цукéрки *a.* тістéчка.
grymas, -su, *m.* 1) гримáса; 2) *(про поведінку)* каприз, -зу, примха; ◊ s t r o i ć ~**sy** *див.* **grymasić.**
grymasić, -szę, -sisz, -sił капризувáти, -зýю, -зýєш; *(про капризні бажання — ще)* вередувáти, -дýю, -дýєш.
grymasik *m., zdr.* 1) *жарт.* гримáса; 2) *(лише в мн.)* рід печéння.
grymaśnica *ż., pot.* капризýха, вередýха.
grymaśnie капризно, примхливо, вередливо.

grymaśnik, *lm.* **-cy**, *m., pot.* капризу́н, -на́, вереду́н, -на́.
grymaśny капри́зний, примхли́вий, вередли́вий.
grynszpan, **-nu**, *m., chem.* мідя́нка.
grynszpanowy *chem.* яки́й (що) стосу́ється мідя́нки.
grypa *ż., med.* грип, -пу.
grypowy *med.* грипо́зний.
gryps, **-su**, *m.* тає́мна ка́рточка з інформа́цією від в'я́зня *а.* до в'я́зня.
grys, **-su**, *m.* ви́сівки, -вок.
grysik, **-ku**, *m.* 1) ма́нна крупа́, ма́нні кру́пи́ (*род.* круп *і* кру́пів); ма́нка (*розм.*); 2) ма́нна ка́ша.
grysikowy з ма́нної крупи́; ◊ cukier ~ цу́кор-пісо́к, -ску́, цукро́вий (са́харний) пісо́к.
grywać *częst.* *див.* **grać** 1.
gryzarka *ż., tech.* фре́зерний верста́т, -нка́.
gryzący *chem.* ї́дкий.
gryzetka *ż., przest.* гризе́тка.
gryzipiórek, **-rka**, *lm.* **-rki**, *m.* 1) *зневажл.* писарчу́к, -ка́, писари́на; 2) (*зневажл.* — *про письменника*) писа́ка.
gryzmolić, **-lę**, **-lisz**, **-lił** *pot.* 1) писа́ти криву́лями; 2) (*перен. жарт.* — *про недбайливе письмо, рисунок*) дря́пати.
gryzmoła, **-ły**, *lm.* **-ły**, *m. i ż., pot.* 1) мазі́й, -зія́, мазі́йка; 2) (*частіше в мн.*) (*про погане письмо*) карлючки́, -чо́к, криву́лі, -ву́ль; 3) *зневажл.* писани́на, базграни́на.
gryzoń, *lm.* **-nie**, *m., zool.* гризу́н, -на́.
gryźć, **gryzę**, **gryziesz**, **gryzł** 1) гри́зти, -зу́, -зе́ш; (*нігті* — *ще*) куса́ти; (*перен.* — *ще*) му́чити; młody pies wszystko **~zie** молоди́й соба́ка (пес) все гризе́; sumienie go **~zie** со́вість (сумлі́ння) його́ гризе́ (му́чить); 2) (*про паразитів, комах*) куса́ти; 3) *хім.* роз'їда́ти; kwasy **~zą** metale кисло́ти роз'їда́ють мета́ли; 4) (co w sobie) *перен.* души́ти що в собі; ◊ ~ ziemię лежа́ти в моги́лі; //**~ się** 1) гри́зтися; 2) (czym) *перен.* гри́зтися, турбува́тися, -бу́юся, -бу́єшся, жури́тися, -рю́ся, -ри́шся; ◊ pies **~zie się** у соба́ки прорі́зуються зу́би.
grzać, **grzeję**, **grzejesz**, **grzał**, **grzali** *a.* **grzeli** 1) грі́ти; słońce **grzeje** со́нце гріє; ~ mleko грі́ти молоко́; 2) *жарт.* дури́ти, -рю́, -ри́ш, обду́рювати, -рюю, -рюєш (кого́); **grzali** go na każdym kroku його́ дури́ли на ко́жному кро́ці; ◊ *присл.* ani mię to **grzeje**, ani ziębi мені́ від цьо́го ні хо́лодно, ні те́пло; //**~ się** грі́тися.
grzalnik *m.* *див.* **grzejnik** 1.
grzałka *ż.* *див.* **grzejnik** 1.
grzaneczka *ż., zdr., kul.* *див.* **grzanka**.
grzanie *n.* 1) зогріва́ння; 2) *перен. розм.* прочуха́н; sprawić komu tęgie ~ да́ти кому́ до́брого прочуха́на.
grzanka *ż., kul.* грі́нка.
grządka *ż.* 1) гря́дка; 2) (*для курей*) сі́дало.
grządziel, *lm.* **-le**, *m., roln.* гряді́ль.
grząski грузьки́й.
grząsko гру́зько.
grząskość *ż.* гру́зькість, -кості.
grząskowaty тро́хи грузьки́й, грузькува́тий.
grząść, **grzęznę**, **grzęźniesz**, **grzązł**, **grzęźli** *див.* **grzęznąć**.
grzbiecik *m., zdr.* спи́нка.
grzbiecisty плечи́стий, широкопле́чий.
grzbiet, **-tu**, *m.* 1) спи́на; *перен.* mieć giętki ~ вмі́ти гну́ти спи́ну; 2) (*гірський*) хребе́т, -бта́; 3) (*верхній а. задній край, бік чого*) спи́нка; (*книжки* — *ще*) корі́не́ць, -нця́; ~ nosa спи́нка но́са; ~ ręki спи́нка руки́; *дуб.* ~ skóry спи́нка шкі́ри; 4) *архіт.* зо́внішня опу́клість склепі́ння; 5) *друк.* поля́ згину (зла́му); ◊ ~ da-

chu гре́бінь да́ху; *вульг.* dać komu *a.* dostać od kogo po grzbiecie да́ти кому́ *a.* діста́ти від ко́го по ши́ї (по поти́лиці); *розм.* ~ go świerzbi (swędzi) у нього шкýра сверби́ть; *перен.* wygarbować (wyłatać) komu ~ відлупцюва́ти кого́.

grzbietopławek, -wka, *m., ent. (notonecta glauca)* хребтопла́в сі́рий.

grzbietoród, -roda, *m., zool. (pipa americana)* пі́па сурина́мська.

grzbietowy 1) *анат.* дорса́льний, спинни́й; 2) яки́й (що) стосу́ється гі́рського хребта́; droga **~wa** доро́га, яка йде гі́рським хребто́м (гре́бенем гори́); ◊ *анат.* kręgi **~we** хребці́, -ці́в.

grzebać, -bię, -biesz, -bał 1) ри́тися; *(про курей)* гребти́ся, по́рпатися; *(про коня)* би́ти ного́ю; 2) *перен.* ри́тися (в чо́му), перерива́ти (що); **~bać** w starych rękopisach ри́тися в стари́х руко́писах, перерива́ти старі́ руко́писи; 3) *(небіжчика)* хова́ти; //~ się 1) *(перен. — копатися)* по́рпатися, по́ратися, длу́батися; 2) *див.* **grzebać** 1, 2.

grzebak *m.* кочерга́.

grzebanie *n.* 1) риття́; по́рпання; 2) перерива́ння; 3) хова́ння; *пор.* **grzebać**; //~ się 1) по́рпання, по́рання, длу́бання; 2) *див.* **grzebanie** 1, 2.

grzebanina *ż., pot. див.* **grzebanie się** 1.

grzebiące, -cych, *orn. (gallinae)* кури́ні, -ни́х.

grzebielucha *ż., orn. (riparia)* щу́рик берегови́й, берегова́ ла́стівка.

grzebieniarski гребінни́цький; *(у контексті — ще)* гребінника́; narzędzia **~kie** зна́ряддя гребінника́.

grzebieniarstwo *n.* профе́сія гребінника́, гребінни́цтво.

grzebieniarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* гребінни́к, -ка́.

grzebieniasty 1) гребінча́стий, гребінчатий; гребеня́стий *(рідко)*; *(про форму — ще)* гребеневи́дний; 2) *анат.* гребеня́стий; muskuły **~te** *(musculi pectinati)* гребеня́сті му́скули, -лів; 3) *бот. зоол.* гребінча́стий; rdestnica **~ta** *(potamogeton pectinatus)* рде́сник гребінча́стий; *зоол.* tryton ~ *(triton cristatus)* трито́н гребінча́стий.

grzebieniatka *ż., bot. див.* **grzebionatka.**

grzebienica *ż.* 1) *бот.* ~ pospolita (grzebieniasta) *(cynosurus cristatus)* гребі́нник звича́йний; 2) *(лише в мн.) зоол. (ctenophora)* ребропла́ви, -вів.

grzebieniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *bot. (calla palustris)* образки́ боло́тні.

grzebieniowaty гребеневи́дний, гребінча́стий, гребі́нчатий; гребеня́стий *(рідко)*.

grzebieniowy 1) гребінце́вий, гребінковий; 2) *див.* **grzebieniowaty**; ◊ *анат.* muskuł ~ *(musculus pectineus)* гребеня́стий му́скул.

grzebienisty *див.* **grzebieniasty.**

grzebień, *lm.* **-nie,** *m.* 1) гре́бінь, -беня; ~ gęsty *a.* rzadki густи́й *a.* рідки́й гре́бінь; ~ górski гі́рський гре́бінь (хребе́т); ~ koguci пі́внячий гре́бінь; 2) *тех.* гребі́нка; ◊ *перен.* podnosić ~ бундю́читися.

grzebionatka *ż., bot. (celosia cristata)* цело́зія, пі́внячий гребіне́ць, -нця́.

grzebło *n.* 1) *спец.* міша́лка для вапна́; 2) *мет.* клю́ка, клю́чка.

grzebowisko *n.* мі́сце, де зако́пують па́дло.

grzebyczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* гребі́нчик, гребі́ночка.

grzebyk *m.* 1) *зменш.* гребіне́ць, -нця́, гребі́нка; 2) *тех.* гребі́нка.

grzech, -chu, *m., rel., przen.* 1) гріх, -ха́; 2) *предик.* гріх, грі́шно; ~ darmować грі́шно (гріх) дармува́ти; ◊ *прик.* co prawda to nie ~ ні́де пра́вди ді́ти.

grzechot, -tu, *m.* 1) тріскота́ння, тріскоті́ння; строчі́ння, цокоті́ння, цокота́ння, тата́кання; 2) *(про жаб)* ква́кання, ку́мкання. *Пор.* **grzechotać** 1, 4.

grzechotać, -choczę, -choczesz (*a.* **-chocę, -chocesz**), **-chotał** 1) тріскоті́ти, -кочу́, -коти́ш, тріскота́ти, -кочу́, -ко́чеш; *(про кулемет — звичайно)* строчи́ти, цокоті́ти, цокота́ти, тата́кати; k a r a b i n m a s z y n o w y **~chotał** строчи́в (цокоті́в, цокота́в, тата́кав) кулеме́т; 2) *(перен. розм.— говорити)* торохті́ти, -хчу́, -ти́ш, цокоті́ти, цокота́ти, лящати (лящу́, лящи́ш); 3) *(перен. — сміятися)* регота́ти, -гочу́, -го́чеш, регота́тися, реготі́ти, -гочу́, -готи́ш; 4) *(про жаб)* ку́мкати, ква́кати; //**~ się** *див.* **grzechotać** 3.

grzechotka *ż.* 1) *тех. і ін.* тріска́чка; 2) *перен.* торохті́йка; 3) кі́нчик хвоста́ гриму́чої змії́.

grzechotnik *m., zool.* гриму́ча змія́.

grzecznie ввічливо, гре́чно; че́мно; гарно. *Пор.* **grzeczny.**

grzecznisia *ż., żart.* надмірно ввічлива, -вої.

grzeczniś, *lm.* **-sie,** *m., żart.* надмірно ввічливий, -вого.

grzeczniuchny *pieszcz. див.* **grzeczniutki.**

grzeczniusi *pieszcz. див.* **grzeczniutki.**

grzeczniutki *pieszcz.* чемне́нький.

grzeczniutko *pieszcz.* чемне́нько.

grzecznostka *zdr., ż.* люб'язність, -ності, ласка́вість, -вості.

grzecznościowy який (що) стосу́ється ввічливості; *(у контексті)* ввічливості; z e w z g l ę d ó w **~wych** з міркува́нь ввічливості; f o r m a **~wa** фо́рма ввічливості, ввічлива фо́рма.

grzeczność *ż.* 1) ввічливість, -вості, гре́чність, -ності; че́мність; *пор.* **grzeczny;** n a d u ż y w a ć c z y j e j **~ci** зловжива́ти чиє́ю ввічливістю; p r z e z **~** з ввічливості (з че́мності); 2) *(про послугу)* люб'язність; w y ś w i a d c z y ć (z r o b i ć) k o m u ś **~** зробити кому́ люб'язність; 3) *(звичайно в мн.)* ми́лі ре́чі, -че́й; p r a w i ć k o m u **~ci** говори́ти кому́ ми́лі ре́чі.

grzeczny ввічливий, гре́чний; *(поважливий)* че́мний; *(про поведінку іноді)* хоро́ший; **~ne** d z i e c k o хоро́ша дити́на; **~** p i e s e k хоро́ша соба́чка; ◊ b ą d ź t a k **~** будь ла́ска.

Grzegorz Григо́рій; Гри́гір, -гора, Григо́р, -ра *(рідше)*; Грицько́ *(розм.)*.

grzegotać *див.* **grzechotać.**

grzejka *ż.* грі́лка.

grzejnik *m.* 1) грі́лка; 2) *тех.* радіа́тор, -ра.

grzejny зогріва́льний; ◊ s p r z ę t **~** нагріва́льне прила́ддя.

grzeszek, -szka, *m., zdr., pot.* грішо́к, -шка́.

grzesznica *ż., rel., przen.* грі́шниця.

grzesznie *rel., przen.* грі́шно; гріхо́вно. *Пор.* **grzeszny.**

grzesznik, *lm.* **-cy,** *m., rel., przen.* грі́шник; ◊ *розм.* s t a r y **~** стари́й гріхово́д (гріхово́да, гріхово́дник).

grzeszność *ż., przest.* гріхо́вність, -ності.

grzeszny *rel., przen.* грі́шний; гріхо́вний *(заст.)*.

grzeszyć, -szę, -szysz, -szył гріши́ти; *перен.* **~** p r z e c i w k o g r a m a t y c e гріши́ти про́ти грама́тики; ◊ n i e **~** r o z u m e m не відзнача́тися ро́зумом.

grzewczy опа́лювальний; a p a r a t u r a **~cza** опа́лювальна апарату́ра.

grzęda *ż.* 1) гряда́; 2) *(для курей)* сі́дало.

grzędzić *pot. див.* **ględzić.**

grzędziel *m., roln. див.* **grządziel.**

grzęzawica *ż.* драговина́, драгва́, мочарі́, -рі́в, трясовина́.

grzęzawisko *n. див.* **grzęzawica.**

grzęznąć, grzęznę, grzęźniesz, grzązł, grzęźli гру́знути, загруза́ти, погруза́ти; *(перен. — ще)* потопа́ти; *перен.* **~** w d ł u g i

p o u s z y загрузáти (потопáти) в боргáх по самí вýха.

grzmiąco гóлосно, гýчно.

grzmiący голосний, гучний; *підсил.* громовий; **~cym** g ł o s e m громовим гóлосом; **~** h u k a r m a t громовий рев гармáт.

grzmieć, grzmię, grzmisz, grzmiał, grzmieli гримíти, -млю́, -ми́ш; *перен.* **~mią** d z i a ł a гримля́ть гармáти; *перен.* **~mi** m u z y k a гримить мýзика.

grzmocić, -cę, -cisz, -cił, grzmotnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* 1) *(лише недокон.)* лупцювáти, -цю́ю, -цю́єш, лупи́ти, -плю́, -пиш, дубáсити, -бáшу, -бáсиш, мотлоши́ти, чухрáти, духопéлити, гати́ти (гачý, гáтиш); 2) *(лише докон.)* молóснути, двигнýти; 3) *(кидати)* шпурля́ти, шпурнýти, швиргáти, швиргонýти; **~nął** k s i ą ż k a m i o z i e m i ę шпурнýв (швиргонýв) книжкáми об зéмлю; //**~ się** 1) *(лише недокон.)* би́тися (б'ю́ся, б'єшся), колоти́тися, -лочýся, -лóтишся; 2) *(лише докон.)* гéпнути, гéпнутися; 3) *(лише докон.)* си́льно вдáритися.

grzmot, -tu, *m.* грім (*род.* грóму); *(перен. — ще)* гýркіт, -коту; **~** d z i a ł гýркіт гармáт.

grzmotnąć *див.* **grzmocić.**

grzyb *m.* 1) гриб, -бá; *перен.* d w a **~by** w b a r s z c z два грибú в борщ; r o s n ą ć j a k **~by** p o d e s z c z u рости́, як грибú пíсля дощý; 2) *(перен. — про людину)* стари́зна; 3) нагáр на гнóті.

grzybek, -bka, *m., zdr.* грибóк, -бкá.

grzybiasty 1) грибни́й; **~ty** l a s грибни́й ліс, -су; 2) *(про форму)* грибови́дний, грибувáтий.

grzybica *ż., med.* *(mycosis)* мікóз, -зу, плíснявка.

grzybieć, -bieję, -biejesz, -biał, -bieli 1) дряхлíти; 2) *перен.* животíти, ни́діти, скнíти.

grzybieniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., bot.* *(calla palustris)* образкú болóтні.

grzybieniowate, -tych, *bot.* *(nymphaeaceae)* лататтéві, -вих.

grzybieniowy *bot.* який (що) стосýється водянóї лíлії (глéчиків); *(у контексті)* водянóї лíлії (глéчиків); l i ś c i e **~we** ли́стя водянóї лíлії (глéчиків). *Пор.* **grzybień.**

grzybień, *lm.* **-nie,** *m., bot.* *(nymphaea alba)* (бíле) латáття, водянá лíлія; **~** ż ó ł t y *(nuphar luteum)* (жóвте) латáття, (жóвті) глéчики, -кíв.

grzybkowaty грибкувáтий.

grzybkowy 1) грибкóвий; 2) *кул.* грибни́й; s o s **~** грибни́й сóус, -су.

grzybnia *ż., bot., bakt.* *(mycelium)* міцéлій, -лію.

grzybny грибни́й; **~na** j e s i e ń грибнá óсінь (*род.* óсені).

grzybobranie *n.* збирáння грибíв.

grzybowaty грибови́дний, грибувáтий.

grzybowy грибни́й; z u p a **~wa** грибни́й суп, -пу.

grzywa *ż.* гри́ва.

grzywacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *розм.* гривáнь, -ня́; 2) *орн.* гривáч, -чá; 3) *бот.* *(avena orientalis)* овéскосáч, -чá; 4) *перен. жарт.* дідугáн.

grzywiasty гривáтий, гривáстий; ◊ *орн.* c z a p l a **~ta** чубáта чáпля.

grzywka *ż.* гри́вка.

grzywna *ż.* 1) *(про грошеву кару)* штраф, -фу; *(за простро-чення зобов'язання)* пеня́; s k a z a ć k o g o n a **~nę** а) оштрафувáти когó; б) наклáсти на кóго пеню́; 2) *іст.* гри́вня.

guajak *m. див.* **gwajak.**

guanako *nieodm., m., zool.* гуанáко *(невідм.)*.

guano *n., roln.* гуáно *(невідм.)*.

guanowy *roln.* який (що) стосýється гуáно; *(у контексті)* ґуáно; p o k ł a d y **~we** пласти́ гуáно.

guasz *m., mal. див.* **gwasz.**
gubernator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m., hist.* губерна́тор, -ра.
gubernatorski *hist.* губерна́торський.
gubernatorstwo *n., hist.* 1) губерна́торство; 2) *зб.* губерна́тор з дружи́ною.
gubernia *ż., hist.* 1) губе́рнія; 2) *перен.* буди́нок губе́рнського ві́домства.
gubernialny *hist.* губе́рнський.
gubić, -bię, -bisz, -bił 1) *(речі тощо)* губи́ти, -блю́, -биш; 2) *(розм. — недугу)* збува́тися, позбува́тися (чого́); p r ę d k o ~ k a t a r шви́дко позбува́тися (збува́тися) не́житю; 3) *(руйнувати)* губи́ти; 4) *(в плетінні)* спуска́ти пе́тлі; //~ **się** 1) губи́тися; 2) *перен.* розгу́блюватися, -лююся, -люєшся; 3) *перен.* губи́ти себе́; d l a k o g o s i ę ~**bisz?** за́для кого́ гу́биш себе́? 4) *безос.* збува́тися, позбува́тися; n a g n i o t k i ~**bi** s i ę c h o d z ą c b o s o мозолі́в збува́ємось, ходячи́ босо́ніж; ◊ ~ w d o m y s ł a c h не зна́ти, що й ду́мати.
gubienie *n.* 1) гу́блення; 2) збува́ння, позбува́ння; 3) гу́блення, ни́щення; 4) спуска́ння петлі́; *пор.* **gubić;** //~ **się** 1) гу́блення; 2) розгу́блювання; 3) гу́блення; 4) збува́ння. *Пор.* **gubić się.**
gudron, -nu, *m., tech.* гудро́н, -ну.
gudronowy *tech.* гудро́нний, гудро́новий.
Gujana *ż.* Гвіа́на.
gula *ż.* гу́ля; ~ n a g ł o w i e гу́ля на голові́; ◊ ś n i e ż n a ~ сні́гова́ ку́ля.
gulasz, -szu, *m., kul.* гуля́ш, -шу́.
gulaszowy *kul.* яки́й (що) стосу́ється гуляшу́; *(у контексті)* гуляшу́, на гуля́ш то́що; m i ę s o ~**we** м'ясо на гуля́ш; z a p a c h y ~**we** за́пах гуляшу́.
gulden *m.* гу́льден.
guldenowy яки́й (що) стосу́ється гу́льдена; *(у контексті)* в гу́льденах; w a l u t a ~**wa** валю́та в гу́льденах.
gulgot, -tu, *m.* 1) бу́лькання; булькоті́ння, булькота́ння; 2) герготі́ння, гергота́ння, гелготі́ння, гелгота́ння. *Пор.* **gulgotać.**
gulgotać, -goczę, -goczesz (*rzadziej* **-gocę, -gocesz,** *rzadko* **-gotam, -gotasz**), **-gotał** 1) бу́лькати; *підсил.* булькоті́ти, -кочу́, -коти́ш, булькота́ти, -кочу́, -ко́чеш; 2) *(про індиків)* герготі́ти, гергота́ти, гелготі́ти, гелгота́ти.
gulka *ż., zdr.* гу́лька.
guma *ż.* 1) гу́ма, рези́на; 2) *(для склеювання)* клей (*род.* кле́ю); 3) *хім.* каме́дь, -ді; *(вишневого, черешневого, сливового дерева)* глей (*род.* гле́ю); 4) *див.* **gumka;** ◊ ~ a r a b s k a гу́мі-ара́бік, -ку.
gumiak *m., pot.* дощови́к, -ка́.
gumiarka *ż., tkac.* маши́на для прокле́ювання сукна́ каме́ддю.
gumienko *n., zdr.* невели́чке гумно́; невели́чкий тік (*род.* то́ку). *Пор.* **gumno** 1.
gumienny I яки́й (що) стосу́ється гумна́ (то́ку); *(у контексті)* на гумні́, на току́ то́що; p r a c e ~**ne** робо́ти на гумні́ (на току́).
gumienny II, **-nego,** *lm.* **-ni,** *m., przest.* гуме́нний, -ного, гуме́нник.
gumiguta *ż., spec.* гумігу́т, -ту.
gumilaka *ż., spec.* гуміла́к, -ку.
gumka *ż.* 1) *(для стирання написаного)* гу́мка, рези́нка; 2) *(про тасьму)* рези́нка.
gumno *n.* 1) гумно́; *(для молотьби — ще)* тік (*род.* то́ку); *(для молотьби кіньми)* гарма́н, -на́; 2) *(про будинок)* клу́ня, стодо́ла.
gumować, -muję, -mujesz, -mował *tech.* гумува́ти, -му́ю, -му́єш.
gumowanie *n., tech.* гумува́ння.
gumowaty 1) розтя́жни́й; 2) *хім.* камеди́стий.
gumowy 1) гу́мовий, рези́новий; a r t y k u ł y ~**we** гу́мові (рези́нові) това́ри, -рів; 2) *хім.* з каме́ді.

gumoza *ż., bot., leśn.* гумо́з, -зу.
gunia *ż.* 1) домотка́не бі́ле сукно́; 2) *(на коня)* попо́на з домотка́ного сукна́; 3) *(сіра свита у татранських верховинців)* гу́ня.
gunka *ż., zdr.* ґу́нька.
gurbić, -bię, -bisz, -bił бри́жити; *(бгати)* м'я́ти (мну, мнеш); *(робити кривим)* гну́ти; збира́ти в збо́рки; //~ **się** бри́житися; м'я́тися; гну́тися.
Guria *ż.* Гу́рія.
gurt, -tu, *m.* 1) *спец.* по́яс; 2) *(крав. — у спідниці)* корса́ж; ◊ ~ p a r c i a n y портя́на ле́нта.
gurta *ż., bud.* по́яс крокв'яно́ї *a.* мостово́ї фе́рми.
gus, -su, *m., hut.* 1) *(дія)* литтяя́, вилива́ння; 2) *(лите залізо)* чаву́н, -ну́; 3) чаву́нне литво́; 4) *(прибуток виливання)* ливни́к, -ка́.
Gurzuf, -fu, *m.* Гурзу́ф.
gusło *(częściej w lm.)* **gusła, guseł,** *n., etnol.* 1) чарівни́цтво, чаклу́нство; 2) *(таємні слова)* ча́ри, -рів.
gust, -tu, *m.* 1) смак, -ку́; *(перен. — ще)* уподо́бання; m i e ć d o b r y ~ ма́ти хоро́ший смак; t o n i e j e s t w m o i m **guście** це мені́ не до впо́доби (не до смаку́); t o z a l e ż y o d ~**tu** це як до смаку́; 2) *(перен. — рід)* сти́ль, -лю; w t y m **guście** в тако́му сти́лі; ◊ z ~**tem** з прие́мністю.
Gustaw Густа́в.
gustować, -tuję, -tujesz, -tował 1) (w czym) ма́ти на́хил (уподо́бання, смак) до чо́го, коха́тися в чо́му; *присл.* p o z n a s z c h a r a k t e r c z ł o w i e k a p o t y m, w j a k i c h ~**tuje** r o z r y w k a c h хара́ктер люди́ни пізнає́ться з то́го, до яки́х розва́г вона́ ма́є на́хил (уподо́бання, смак); ~ w m u z y c e k a m e r a l n e j коха́тися в ка́мерній му́зиці; 2) (w kim) люби́ти (кого́); ~**tuje** w b l o n d y n k a c h він лю́бить блонди́нок, йому́ подо́баються блонди́нки.
gustownie із смако́м, еле́гантно; ~ u b r a n y одя́гнений із смако́м (еле́гантно).
gustowność *ż.* до́брий смак, -ку́; еле́гантність, -ності. *Пор.* **gustowny.**
gustowny із смако́м; *(про одяг — ще)* еле́гантний; ~ k a p e l u s z еле́гантний капелю́шок, -шка.
guścik, -ku, *m., zdr., żart.* смак, -ку́; *присл.* s ą g u s t a i ~**ki** про смак не спереча́ються, ко́жний Іва́сь ма́є свій лас.
guślarka *ż., etnol.* чарівни́ця, чаклу́нка.
guślarski *etnol.* чарівни́цький, чаклу́нський.
guślarstwo *n., etnol.* чарівни́цтво, чаклу́нство.
guślarz, *lm.* **-rze,** *m., etnol.* чарівни́к, -ка́, чаклу́н, -на́.
gutaperczany *див.* **gutaperkowy.**
gutaperka *ż.* гутапе́рча.
gutaperkowy гутапе́рчовий.
guwernantka *ż., przest.* гуверна́нтка.
guwerner, *lm.* **-rzy,** *m., przest.* гуверне́р, -ра.
guwernerka *blm., ż., przest.* 1) профе́сія гуверне́ра; 2) поса́да гуверне́ра.
guwernerować, -ruję, -rujesz, -rował *przest.* бу́ти гуверне́ром у ко́го.
guwernerski *przest.* гуверне́рський.
guwernerstwo *n., przest. див.* **guwernerka.**
guz *m.* 1) гу́ля; n a b i ć s o b i e ~**za** наби́ти собі́ гу́лю; 2) *мед. (tumor)* о́пух, -ху, пухли́на; 3) *(на дереві)* сук, -ка́; 4) вели́кий гу́дзик; 5) *анат. (tuber frontale)* ло́бний (тім'я́ний) горб, -ба́; ◊ o b e r w a ć ~**za** діста́ти прочуха́на; *перен. розм.* s z u k a ć ~**za** шука́ти кло́поту.
guzdracz, *lm.* **-cze,** *m., pot. див.* **guzdrała.**
guzdraczka *ż., pot. див.* **guzdrała.**
guzdrać się, guzdrzę, guzdrzesz, guzdrał *pot.* мару́дитися, -джу́ся, -дишся, волово́дитися.

guzdralska, -kiej, *ż., pot. див.* **guzdrała.**
guzdralski, -kiego, *lm.* **-scy,** *m., pot. див.* **guzdrała.**
guzdralstwo *n., pot.* марýдність, -ності.
guzdrała, -ły, *lm.* **-ły,** *m. i ż., pot.* марýда; марýдник *(ч. р.)*; марýдниця *(ж. р.)*.
guzdranie się *n., pot.* марýдження, волововóдження.
guzdranina *ż., pot. див.* **guzdranie się.**
guzek, -zka, *m.* 1) гýлька; 2) *мед.* невели́чкий óпух, -ху; ◊ *мед.* **~zki** k r w a w n i c z e *(haemorroides)* гемoрóй, -рóю.
guzeł, -zła, *m.* 1) вýзол, -злá; 2) *мед. див.* **guz** 2.
guziczek, -czka, *m., zdr.* гýдзичок, -чка.
guziczkowaty гудзикувáтий.
guziczkowy гýдзиковий.
guzik *m.* 1) гýдзик; 2) *перен.* кнóпка; *(дзвінка)* голóвка.
guzikarka *ż.* робітни́ця на фáбриці гýдзиків.
guzikarnia *ż.* фáбрика гýдзиків.
guzikarski гýдзиковий; p r z e m y s ł ~ гýдзикове виробни́цтво.
guzikarstwo *n.* виробни́цтво гýдзиків.
guzikarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) робітни́к на фáбриці гýдзиків; 2) торгóвець гýдзиками.
guzikowaty гудзикувáтий.
guzikowy 1) гýдзиковий; 2) *перен.* у фóрмі гýдзика.
guzkowaty вузлувáтий.
guzowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli покривáтися гýлями.
guzowatość *ż.* 1) вели́ка кíлькість гуль (на чóму); 2) *мед.* нáбряк, -ку; 3) *анат.* *(tuberositas)* горбáтість, -тості, ви́ступи *(на кíстці)*; ~ k o ś c i k r z y ż o w e j *(tuberositas sacralis)* крижовá горбáтість.
guzowaty з гýлями.
Gwadalkwiwir, -ru, *m.* Гвадалквівíр, -ру.
Gwadelupa *ż.* Гваделýпа.
gwajak, -ku, *m.* 1) *бот.* *(guaiacum officinale)* бакáут, бакáутове дéрево, францýзьке гвая́кове дéрево, залíзне дéрево; 2) гвая́кова (бакáутна) смолá.
gwajakol, -lu, *m., farm.* гваякóл, -лу.
gwajakolowy *farm.* гваякóловий.
gwajakowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. див.* **gwajak** 1.
gwajakowy гвая́ковий, бакáутовий, бакáутний.
gwałcenie *n.* 1) наси́лування; си́лування, примýшування; 2) гвалтувáння; 3) порýшування, ламáння чогó. *Пор.* **gwałcić.**
gwałciciel, *lm.* **-le,** *m.* 1) наси́льник; 2) гвалтівни́к, -кá; 3) порýшник. *Пор.* **gwałcić.**
gwałcicielski наси́льницький.
gwałcić, -cę, -cisz, -cił 1) наси́лувати, -лую, -луєш, роби́ти (чини́ти) наси́льство (наси́льства), наси́льничати; m a g n a c i **~cili** s w y c h p o d d a n y c h вельмóжі чини́ли наси́льства над своїми піддáними; *(заставляти)* примýшувати, -шую, -шуєш, си́лувати, -лую, -луєш; ~ k o g o, ż e b y j a d ł i p i ł си́лувати когó їсти й пи́ти; 2) *(про статеве насильство)* гвалтувáти, -тýю, -тýєш; 3) *перен.* порýшувати, -шую, -шуєш, ламáти щo; ~ p r a w a g o ś c i n n o ś c i порýшувати (ламáти) правá гости́нності.
gwałt I, **-tu,** *m.* 1) наси́льство, наси́лля; d o p u ś c i ć s i ę **~tu** w z g l ę d e m k o g o вчини́ти наси́льство над ким; 2) гвалтувáння; ◊ z a d a ć s o b i e ~ примýсити (змýсити, приси́лувати) себé. *Пор.* **gwałcić** 1, 2.
gwałt II, **-tu,** *m.* *(крик)* гвалт, -ту; n a r o b i ć **~tu** зчини́ти гвалт.
gwałtem *przsł.* 1) силомíць, си́лою; ~ m u o t w o r z y l i z a c i ś n i ę t e p a l c e силомíць **(си́лою) йомý розцíпили сти́с-**

нуті пальці; **bandyci** ~ **wtargnęli do sieni** бандйти сйлою (силоміць) вдерлися до сіней; 2) *перен.* конче, доконче, притьмом, пробі; ~ **mu się zachciewa tej wycieczki** йому притьмом (пробі, конче, доконче) забагається цієї екскурсії.

gwałtować, -tuję, -tujesz, -tował *pot.* 1) (z czym) добиватися негайного улагодження справи (вирішення питання); 2) зчиняти гвалт.

gwałtownie 1) бурхливо; **choroba** ~ **przybierała na sile** хвороба бурхливо розвивалася; 2) *(погарячившись)* спрожогу, зопалу; **postępować** ~ діяти зопалу (спрожогу); 3) *(у великій мірі)* дуже; ~ **mi się śpieszy** мені дуже спішно; 4) *(зараз)* негайно; **trucizna działa** ~ отруя діє негайно.

gwałtownik, *lm.* **-cy**, *m.* запальний, -ного.

gwałtowność *ż.* 1) навальність, -ності; ~ **burzy** навальність бурі; 2) запальність, горячність. *Пор.* **gwałtowny** 1, 2.

gwałtowny 1) навальний; ~**na ulewa** навальна злива; 2) *перен.* запальний, гарячий; ~ **charakter** запальний (гарячий) характер, -ру; ~ **człowiek** запальна (гаряча) людина; 3) *(про термін)* спішний, терміновий, невідкладний, негайний; *(дуже потрібний)* пекучий, нагальний; **konieczna nam jest** ~**na pomoc** нам необхідна невідкладна (негайна) допомога; ◊ ~ **ból** гострий біль (*род.* болю); ~**na choroba** люта хвороба; ~**ne słowa** гострі слова (*род.* слів); **śmierć** ~**na** насильственна (не своя) смерть, -ті; **znaleźć się w** ~**nej potrzebie** опинитися в крайній нуждї (потребі).

gwałtu! гвалт! караул! пробі!

gwar, -ru, *m.* гомін, -мону, гамір, -мору.

gwara *ż., lingw.* говір, -вору, говірка.

gwarancja *ż.* гарантія.

gwarancyjny гарантійний.

gwarant, *lm.* **-nci,** *m., spec.* гарант, поручник, поручитель.

gwarantka *ż., spec.* *(про жінку)* гарант, поручниця, поручителька.

gwarantować, -tuję, -tujesz, -tował (co) гарантувати, -тую, -туєш (що), ручйтися, -чуся, -чишся, ручатися (за що).

gwardia *ż.* гвардія; **młoda** ~ молода гвардія; *іст.* **Czerwona Gwardia** Червона гвардія.

gwardyjski гвардійський.

gwardzista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* гвардієць, -дійця.

gwarecki *gór.* який (що) стосується акційного гірничого товариства з обмеженою відповідальністю.

gwarectwo *n., gór.* акційне гірниче товариство з обмеженою відповідальністю.

gwarek, -rka, *lm.* **-rkowie,** *m., gór.* 1) акціонер акційного товариства з обмеженою відповідальністю; 2) *перен.* власник шахти; 3) *перен.* гірник, -ка.

gwarliwy *див.* **gwarny.**

gwarnie *див.* **gwarno.**

gwarno гомінливо, гомінко, шумно.

gwarny гомінливий, гомінкий, шумний.

gwarowy *lingw.* говірковий, діалектний.

gwaroznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., lingw.* діалектолог.

gwaroznawczy *lingw.* діалектологічний.

gwaroznawstwo *n., lingw.* діалектологія.

gwarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) балакати, гомоніти; 2) *(про дитину)* лепетати, печу, -печеш.

gwasz, -szu, *m., mal.* гуаш, -ші.

gwaszowy *mal.* який (що) стосується гуаші; ◊ **farba** ~**wa** гуаш, -ші; **malowidło** ~**we** гуаш.

Gwatemala *ż.* **Гватемáла.**
gwazd(r)acz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* *(про поганого маляра)* мазíй, -зія́.
gwazd(r)ać *pot.* *(про погане малювання)* мáзати (мáжу, мáжеш).
gwazdanina *ż., pot.* мазани́на.
gwelf, *lm.* **-fowie,** *m., hist.* гвельф.
gwer, -ru, *m., wojs., pot., przest.* *див.* **karabin.**
gwiazda *ż.* зоря́, зíрка; *(поез.— ще)* зірни́ця; *астр.* **~dy** b ł ę d n e мандрíвні зóрі; *перен.* **~** f i l m o w a кінозíрка; *зоол.* **~dy** m o r s k i e *(asteroidea)* морські зірки́, -рóк; *астр., перен.* **~dy** p i e r w s z e j w i e l k o ś c i зóрі пéршої величини́; **~** p i ę c i o r a m i e n n a п'ятикýтна зíрка; *астр.* **Gwiazda** P o l a r n a Поля́рна зоря́; *астр.* **~** p o r a n n a рáнішня зоря́; *перен.* **~** p r z e w o d n i a провіднá зоря́ (зíрка); *астр.* **~dy** s p a d a j ą c e пáдаючі (падýчі) зóрі (зірки́); u r o d z i ć s i ę p o d s z c z ę ś l i w ą **~dą** народи́тися під щасли́вою зíркою; *астр.* **~** w i e c z o r n a вечíрня зоря́; ◊ *поез.* **~** d z i e n n a сóнце; *перен. розм.* t y p s p o d c i e m n e j **~dy** непéвна (підозрíла) люди́на (осóба), непéвний (підозрíлий) тип.
gwiazdeczka *ż.* 1) *зменш., пестл.* зíрочка, зíронька; 2) *тех., друк.* зíрочка; 3) *(лише в мн.) бот.* *(aster amellus)* áйстра степовá.
gwiazdka *ż., zdr.* зíрка; ◊ *бот.* **~ki** w o d n e *(callitriche verna)* виpи́нниця веснянá.
gwiazdkowy: p o d a r e k **~** подарýнок на яли́нку.
gwiazdnica *ż.* 1) *бот.* *(stellaria media)* мокрéць, -цю́; 2) *зоол.* морськá зíрка.
gwiazdnik, *m., bot.* *(scabiosa columbaria)* скабіóза голуби́на.
gwiazdor, *lm.* **-ry,** *m., pot.* зíрка (теáтру *а.* екрáна).
gwiazdosz, *lm.* **-sze,** *m., bot.* *(alchemilla vulgaris)* при́воротень звичáйний; *(callitriche verna)* вири́нниця веснянá.
gwiazdowaty зіркоподíбний, зіркувáтий, зірчáстий.
gwiazdowy 1) зóряний; 2) *астр.* сидери́чний; **~** r o k сидери́чний рік (*род.* рóку).
gwiazdozbiór, -bioru, *m., astr.* сузíр'я.
gwiaździarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* звіздáр, -ря́.
gwiaździsto зіркоподíбно, зірчáсто.
gwiaździstość *ż.* зори́стість, -тості; зóряність, -ності. *Пор.* **gwiaździsty** 1, 4.
gwiaździsty 1) зóряний, ряснозóряний; **~te** n i e b o зóряне (ряснозóряне) нéбо; 2) *(про форму)* зіркоподíбний, зірчáстий; **~te** p ł a t k i ś n i e g u зіркоподíбні (зірчáсті) сніжи́нки, -нок; 3) *спорт.* зірковий; r a j d **~** зірковий пробíг, -гу; 4) *поез.* зори́стий.
gwicht, -tu, *m.* ги́ря.
gwiezdny зóряний.
gwieździarz *m., przest.* *див.* **gwiaździarz.**
gwieździsto *див.* **gwiaździsto.**
gwieździstość *ż.* *див.* **gwiaździstość.**
dwieździsty *див.* **gwiaździsty.**
gwinciak *m., tech.* різьбовий різéць, -зця́.
gwinciarka *ż., tech.* гвинторíзний верстáт.
gwinciarz, *lm.* **-rze,** *m.* робітни́к, що виробля́є гвинти́.
gwincik, *m., zdr., tech.* гви́нтик.
Gwinea *ż.* Гвінéя.
gwint, -tu, *m.* гвинтовá нарíзка.
gwintak, *m., tech.* *див.* **gwintownica.**
gwintnik *m., tech.* гайкорíз.
gwintować, -tuję, -tujesz, -tował *tech.* гвинтувáти, -тýю, -тýєш.
gwintowanie *n., tech.* гвинтувáння.
gwintowany гвинтóваний; ◊ s t r z e l b a **~na** гвинтíвка.
gwintownica *ż., tech.* клуп, гвинторíз.
gwintownik *m., tech.* *див.* **gwintownica.**

gwintowy гвинтовий.
gwintówka *ż., przest.* гвинтівка.
gwizd, -du, *m.* 1) свист, -ту; ~ kuli свист кўлі; ~ wiatru свист вітру; 2) *мед. (rhonchus sibilans)* свистячий хрип, -пу.
gwizdacz, *lm.* **-cze,** *m.* свистўн, -нá.
gwizdać, gwiżdżę, gwiżdżesz, gwizdał, gwizdnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) свистіти (свищў, свистиш), свистáти (свищў, свищеш), свиснути; kule ~żdżą кўлі свистять; 2) *(лише докон.) (перен. вульг. — украсти, вдарити)* свиснути; ~ kogo w twarz свиснути когó в зўби; ◊ *вульг.* ~dać na kogo плювати на когó.
gwizdanie *n.* свистіння, свистáння.
gwizdawka *ż. див.* **gwizdek.**
gwizdek, -dka, *m.* свистóк, -ткá.
gwiździel *ż., mor.* буйóк з сирéною.
gwoli *przyim., arch.* 1) (komu, czemu) рáди (кóго, чóго); зарáди (кóго, чóго) *(рідше)*; zrobić co ~ swym zachciankom зробити що рáди (зарáди) своїх забагáнок; 2) (czego) для, зáдля (чóго); ~ lepszego zrozumienia для (зáдля) крáщого зрозуміння.
gwoździak *m., tech.* свéрдлик, бурáвчик.
gwoździarka *ż., spec.* цвяховий верстáт.
gwoździarnia *ż., spec.* цвяховá фáбрика.
gwoździarski *spec.* цвяховий.
gwoździarstwo *n., spec.* виробництво цвяхів.
gwoździarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* цвяхáр, -рá
gwoździć, gwożdżę, gwoździsz, gwoździł *spec.* забивáти, загвóжджувати, -джую, -джуєш.
gwoździec, -dźca, *lm.* **-dźce,** *m., tech. див.* **gwoździak.**
gwoździk *m.* 1) цвяшок, -шка, гвіздóк, -дкá; 2) *бот.* гвоздика.
gwoździkowiec, *m., bot. див.* **goździkowiec.**
gwoździkowy гвоздиковий, гвоздичний.
gwoździówka *ż., tech.* гвоздильня.
gwóźdź, gwoździa, *lm.* **gwoździe,** *m.* 1) цвях, гвіздóк, -дкá; 2) *(в бочці)* чіп (*род.* чопá); ◊ *перен.* ~ sezonu окрáса сезóну; *перен.* zabić komu ~dzia w głowę завдáти комў головолóмку, загнўти карлючку комў.
gzić, gżę, gzisz, gził 1) *(про гедзя)* кусáти, жалити, -лить, тяти (тнеш); 2) *перен.* дражнити, -ню, -ниш, дратувáти, -тую, -туєш, дрочити, -чў, -чиш; //~ się 1) *(про худобу)* гéдзатися, дрочитися; 2) *(перен. — про забаву)* дурíти.
gzik *m., ent. (gastrophilus)* гедзь, сліпень, -пня.
gzy, gzów *blp.* дурíння.
gzygzak *m.* зигзáг.
gzygzakowato зигзáгами.
gzygzakowaty зигзагоподібний.
gzyms, -su, *m.* 1) *архіт.* карниз; 2) штáнга для завісок.
gzymsik *m., zdr. див.* **gzyms 1.**
gzymsować, -suję, -sujesz, -sował *archit.* прикрашáти карнизами.
gzymsowy *archit.* карнизний, карнизовий.
gzymsówka *ż., archit.* карнизна (карнизова) цéгла.
gżegżółka *ż. див.* **kukułka.**

H

h *muz.* ci *(невідм.).*
ha I (hektar) *skr.* га (гектáр).
ha! II *wkrz.* га!
habilitacja *ż.* колóквіум і прóбна лéкція на одéржання звáння доцéнта *а.* профéсора в дéяких університéтах Зáходу.
habilitacyjny якúй (що) стосўється урочúстого áкту затвéрдження у звáнні доцéнта *а.* профé-

сора в деяких університетах Заходу.

habilitować, -tuję, -tujesz, -tował проводити урочисте затвердження у званні доцента *a.* професора в деяких університетах Заходу; //~ **się** одержувати звання доцента *a.* професора в деяких університетах Заходу.

habit, -tu, *m.* *(у католиків)* черне́ча ряса.

hacel, *lm.* **-le,** *m.* *(в підкові)* шип, -па́.

haczyk *m.* 1) гачок, -чка́, крючок; *риб.* ~ z przynętą гачок (крючок) з принадою (з наживкою); 2) *(дверний)* защіпка; 3) *(бот. — у витких рослин)* вусик.

haczykowato гачкувато, крючкувато.

haczykowaty гачкуватий, крючкуватий.

hades, -su, *m., mit., przen.* гадес, -су, аїд.

Hadrian Адріан.

hadżi, -dżiego, *lm.* **-dżiowie,** *m., rel.* хаджі *(невідм.).*

hafciarka *ż.* вишивальниця (гладдю); гаптарка. *Пор.* **haftować** 1.

hafciarnia *ż.* вишивальня; гаптарська майстерня. *Пор.* **haftować** 1.

hafciarski вишивальний; гаптарський. *Пор.* **haftować** 1.

hafciarstwo *n.* заняття вишивальниці (гаптарки). *Пор.* **haftować** 1.

hafciarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) вишивальник (гладдю); гаптар, -ря́; 2) фразер, -ра. *Пор.* **haftować** 1, 2.

hafcik, -ku, *m., zdr.* дрібна вишивка (гладдю); дрібний гапт, -ту. *Пор.* **haftować** 1.

haft, -tu, *m.* вишивка (гладдю); гапт, -ту; ~ koronkowy мереживний гапт; ◊ ~ nakładany настилання. *Пор.* **haftować** 1.

haftka *ż.* крючок, -чка́, гаплик, -ка́; zapiąć co na ~**ki** застебнути крючки (гаплики) (в чому).

haftować, -tuję, -tujesz, -tował 1) вишивати (гладдю); *(золотом, сріблом, шовком — ще)* гаптувати, -тую, -туєш; ~ na krosienku вишивати на п'яльцях; 2) *перен. жарт.* прикрашати; lubi ~, nie powie całej prawdy він любить прикрашати, не скаже всієї правди; 3) *(театр.— слова)* карбувати, -бую, -буєш.

haftowanie *n.* вишивання (гладдю); гаптування. *Пор.* **haftować** 1.

haftowany вишиваний (гладдю); гаптований. *Пор.* **haftować** 1.

Haga *ż.* Гаага.

Hainan *m.* Хайнань.

Haiti *nieodm., n.* Гаїті *(невідм.).*

hajda! *wkrz.* гайда!

hajdamacki *hist.* гайдамацький.

hajdamactwo *n., hist.* гайдамацтво.

hajdamaczyć, -czę, -czysz, -czył *hist.* гайдамакувати, -кую, -куєш, гайдамачити.

hajdamaczyzna *ż., hist.* гайдамаччина.

hajdamak, *lm.* **-cy,** *m., hist.* гайдамака.

hajdamaka, -ki, *lm.* **-ki,** *m., hist.* *див.* **hajdamak.**

hajdamakowanie *n., hist.* гайдамакування.

hajdawerki, -ków, *blp., żart.* штанята, -нят.

hajdawery, -rów, *blp., żart.* шаровари, -вар.

hajducki *hist.* гайдуцький.

hajduczek, -czka, *lm.* **-czki,** *m., hist.* гайдучок, -чка́.

hajduczy *hist.* *див.* **hajducki.**

hajduk, *lm.* **-cy,** *m., hist.* гайдук, -ка́.

Hajfa *ż.* Хайфа.

hajta: pójść ~ **(hajtu, hajty)** *dziec.* піти гулі (гуліньки).

hajże! *wkrz.* гей же!

hak *m.* гак, крюк, -ка́; ◊ ~ rybacki остень, ості, -тів; *зал.* ~ szynowy костиль, -ля́.

haka *ż.* сапа́.

hakata *(Hansemann, Kennemann i Tiedemann) ż., skr., hist. (анти-*

польський союз німецьких націоналістів у познанській провінції, заснований у 1894 р.) гаката.
hakatysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., hist.* гакатист; *перен.* полонофоб, полякожер, -ра.
hakowaty гакуватий, крючкуватий.
hakownica *ż., wojs. hist.* гаківниця, пищаль, -лі.
hala I *ż.* полонина *(в Татрах).*
hala II *ż.* 1) великий зал, -лу; ~ sportowa спортивний зал; 2) *(фабрична)* цех, -ху; ~ maszyn механічний цех; ◊ ~ muzyczna мюзик-хол, -лу; ~le targowe критий ринок, -нку, ряди, -дів.
halabarda *ż., hist.* алебарда.
halabardnik, *lm.* **-cy,** *m., hist. див.* **halabardzista.**
halabardzista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., hist.* алебардист.
halcjon *m., orn. (alcedo attis)* рибалочка, водоморо́з, зимородок, -дка.
halerz, *lm.* **-rze,** *m., hist.* 1) *(австрійська дрібна монета)* гелер, -ра; 2) *перен.* гріш *(род.* гроша), шаг, -га, шеляг; nie wart ~rza не вартий ні гроша (ні шага, ні шеляга).
halicki галицький.
Halicz *m.* Галич.
Halina Галина.
halka *ż.* нижня спідниця.
hall, -lu, *lm.* **-le,** *m.* хол, -лу, вестибюль.
halny *(у Татрах)* полонинський, полонинний; ◊ wiatr ~ ураган.
halo! *wkrz.* алло! галло!
halogen, -nu, *m., chem.* галоїд, -ду, галоген.
haloid, -du, *m., chem. див.* **halogen.**
halometr, -ru, *m., chem.* галометр, -ра, галоскоп.
halotechnika *ż.* техніка добування солі.
halsztuk *m.* 1) *зневажл.* галстук, краватка; 2) *див.* **obroża.**
halucjonować, -nuję, -nujesz, -nował галюцинувати, -ную, -нуєш.
halucynacja *ż.* галюцинація.
halucynacyjny галюцинаційний.
hałaburda I, **-dy,** *lm.* **-dy,** *m.* бешкетник, скандаліст.
hałaburda II *ż., pot.* бешкет, -ту, скандал, -лу.
hałas, -su, *m.* шум, -му; *(від багатьох голосів — ще)* галас, -су, гомін, -мону; ~su narobić (wszcząć *a.* podnieść ~) зчинити шум; (галас, гомін); *прик.* wiele ~su o nic багато галасу даремно.
hałasić, -szę, -sisz, -sił *див.* **hałasować.**
hałasować, -suję, -sujesz, -sował шуміти, -млю, -миш; галасувати, -сую, -суєш. *Пор.* **hałas.**
hałastra *ż., posp.* голота; ◊ ~ skrzydlata крилата зграя.
hałaśliwie шумливо; галасливо, гомінливо, гомінко. *Пор.* **hałas.**
hałaśliwy шумливий; галасливий, гомінливий, гомінкий. *Пор.* **hałas.**
hałda *ż., górn.* відвал пустої породи, террикоником, террикон, -ну.
hałwa *ż.* халва.
hamak *m.* гамак, -ка.
Hamburg *m.* Гамбург.
hamburski гамбурзький.
hamletyzm, -mu, *m.* гамлетизм, -му.
hamletyzować, -zuję, -zujesz, -zował впадати в гамлетизм.
hamować, -muję, -mujesz, -mował 1) гальмувати, -мую, -муєш; ~ pociąg гальмувати поїзд; 2) *(припиняти)* стримувати, -мую, -муєш, здержувати, -жую, -жуєш; *(перен. — ще)* гамувати; ~ bieg konia стримувати (здержувати) біг коня; ~ łzy стримувати (здержувати, гамувати) сльози; 3) *(критику)* затискати, затискувати, -кую, -куєш; ◊ *присл.* ~muj koła z góry, a ochronisz skóry оглядайся на задні колеса; //~ się стримуватися, здержуватися; гамуватися.
hamująco угамовуюче, гамуюче.
hamujący угамовуючий, гамуючий.
hamulcowy I *tech.* гальмовий; bęben ~ гальмовий барабан.

hamulcowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m., kol.* гальмови́й конду́ктор, -ра.
hamulec, -lca, *lm.* **-lce,** *m., tech., przen.* 1) гальмо́; ~ b e z p i e c z e ń s t w a аварі́йне гальмо́; ~ t a r c i o w y фрикці́йне гальмо́; ~ w a ł u k a r d a n o w e g o центра́льне гальмо́; 2) *перен.* шо́ри (*род.* шор); ◊ *перен.* n a ł o ż y ć **~lce** n a k o g o прибо́ркати (кого́).
handel, -dlu, *m.* 1) торгі́вля; ~ d r o b n y (d e t a l i c z n y) роздрі́бна́ торгі́вля, торгі́вля вро́здріб; ~ h u r t o w n y опто́ва́ (гуртова́) торгі́вля; *розм.* ~ i d z i e торгі́вля розвива́ється; ~ p o k ą t n y торгі́вля з-під поли́ (з рук); ~ s p ó ł d z i e l c z y кооперати́вна торгі́вля; ~ w e w n ę t r z n y вну́трішня торгі́вля; ~ w o l n y ві́льна торгі́вля; w y c o f a ć z **~dlu** ви́лучити з торгі́влі; 2) *перен.* крамни́ця; z a ł o ż y ć ~ відкри́ти крамни́цю; 3) *заст. див.* **handelek** 2; ◊ a r t y k u ł y **~dlu** това́ри, -рів; k s i ą ż k a w y s z ł a z **~dlu** кни́жка розпро́дана (ви́продана).
handelek, -lku, *m., zdr.* 1) крамни́чка; 2) невели́чка заку́сочна, -ної.
handełes, *lm.* **-sy,** *m.* лахмі́тник.
handlarka *ż.* 1) торго́вка; 2) дружи́на торго́вця.
handlarski торго́вий, торгове́льний; i n i c j a t y w a **~ka** торго́ва (торгове́льна) ініціати́ва; ◊ l o k a l ~ примі́щення крамни́ці.
handlarz, *lm.* **-rze,** *m.* торго́вець, -вця.
handlować, -luję, -lujesz, -lował торгува́ти, -гу́ю, -гу́єш; (*несхв.— ще*) гендлюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
handlowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* 1) комерса́нт; 2) знаве́ць торгове́льної спра́ви; 3) *розм.* продаве́ць, -вця́.
handlowość *ż.* організа́ція і те́хніка торгі́влі.
handlowy торгове́льний, торго́вий; i z b a **~wa** торгове́льна (торго́ва) пала́та; k o s z t y **~we** торгове́льні (торго́ві) ви́трати, -рат; s t o s u n k i **~we** торгове́льні (торго́ві) взає́мини, -мин; t r a k t a t ~ торгове́льний (торго́вий) до́говір (*род.* догово́ру).
handlówka *ż., pot.* торгове́льна шко́ла.
handryczyć się, -czę, -czysz, -czył *żart.* спереча́тися.
hangar, -ru, *m., lot.* анга́р, -ра; ~ w a r s z t a t o w y анга́р-майсте́рня.
haniebnie 1) гане́бно; 2) огидно; ~ w y g l ą d a ć оги́дно вигляда́ти; ◊ p o s t ą p i ć ~ зроби́ти гане́бний вчи́нок. *Пор.* **haniebny.**
haniebność *ż.* 1) гане́бність, -ності; 2) оги́дність. *Пор.* **haniebny.**
haniebny 1) гане́бний; ~ c z y n гане́бний вчи́нок, -нку; 2) *перен.* оги́дний.
Hanka Га́нна.
Hanower, -ru, *m.* 1) (*місто*) Га́нновер, -ра; 2) (*провінція*) Га́нновер, -ру.
hantla *ż., sport.* ганте́лі, -лів (*лише в мн.*).
Hanza *ż., hist.* Га́нза.
hanzeatycki *hist.* ганзе́йський.
hańba *ż.* ганьба́; p r z y n o s i ć k o m u **~bę** вкрива́ти кого́ ганьбо́ю; **~bą** s i ę o k r y ć вкри́тися ганьбо́ю.
hańbiący гане́бний (для ко́го).
hańbić, -bię, -bisz, -bił 1) ганьби́ти, -блю́, -би́ш; 2) (*перен.— про статеве гвалтування*) гвалтува́ти, -ту́ю, -ту́єш; //**~ się** ганьби́ти себе́.
haracz, -czu, *lm.* **-cze,** *m., hist.* дани́на, дань, -ні, гара́ч, -чу; n a ł o ż y ć ~ накла́сти дани́ну (гара́ч).
harakiri *nieodm., n.* харакі́рі (*невідм.*).
harap *m.* гара́пник, ара́пник.
harapniczek, -czka, *m., zdr.* хли́стик.
harapnik *m. див.* **harap.**

harbuz *m.* гарбу́з, -за́; *перен.* d o s t a ć **~za** діста́ти (покуштува́ти, з'їсти) гарбуза́.
harbuzowy гарбузо́вий.
harc, -cu, *lm.* **-ce,** *m.* 1) *іст.* герць; n a ~ w y z y w a ć виклика́ти на герць; 2) *(лише в мн.) перен.* пу́стощі, -щів, витворя́ння; ◊ w y p r a w i a ć ~ce витворя́ти.
Harc, -cu, *m.* Гарц, -цу.
harcerka *ż.* 1) (юна) піоне́рка; 2) бой-ска́ут, ска́ут. *Пор.* **harcerz.**
harcerski 1) піоне́рський; 2) бой-ска́утський. *Пор.* **harcerz.**
harcerstwo *n.* 1) піоне́рство; 2) бойскаути́зм, -му. *Пор.* **harcerz.**
harcerz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) (ю́ний) піоне́р, -ра; 2) *(в буржуазній Польщі)* бой-ска́ут, ска́ут.
harcować, -cuję, -cujesz, -cował 1) *(на коні)* гарцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш; 2) *перен.* витворя́ти, пустува́ти, -ту́ю, -ту́єш; 3) *(про вітер, бурю)* бушува́ти, -шу́є; 4) *іст.* вихо́дити на герць.
harcownik, *lm.* **-cy,** *m.* впра́вний їзде́ць (наї́зник).
hardo гордови́то, пиха́то.
hardość *ż.* гордови́тість, -тості, пиха́тість.
hardy гордови́тий, пиха́тий.
hardzieć, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli става́ти гордови́тим (пиха́тим).
harem, -mu, *m.* гаре́м, -му.
haremowy гаре́мний.
harfa *ż.* а́рфа.
harfiarka *ż.* арфі́стка.
harfiarski арфі́стський.
harfiarz, *lm.* **-rze,** *m.* арфі́ст.
harfista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* *див.* **harfiarz.**
harfistka *ż.* *див.* **harfiarka.**
harkotać *див.* **charczeć** 2.
harmider, -ru, *m.* гарми́дер, -ру, метушня́.
harmonia *ż.* гармо́нія; *(муз. розм.— ще)* гармо́нька, гармо́шка.
harmonicznie гармоні́йно, гармоні́чно.
harmoniczność *ż.* гармоні́йність, -ності, гармоні́чність.
harmoniczny гармоні́йний, гармоні́чний.
harmonijka *ż., muz. див.* **harmonika.**
harmonijnie *див.* **harmonicznie.**
harmonijność *ż. див.* **harmoniczność.**
harmonijny *див.* **harmoniczny.**
harmonika *ż., muz.* 1) гармо́нія; гармо́нька, гармо́шка *(розм.)*; 2) губна́ гармо́нька (гармо́шка).
harmoniować, -niuję, -niujesz, -niował *див.* **harmonizować.**
harmonium *nieodm., n., muz. див.* **fisharmonia.**
harmonizować, -zuję, -zujesz, -zował 1) (z kim, z czym) гармоніюва́ти, -ні́юю, -ні́юєш; 2) (co) *муз.* гармонізува́ти, -зу́ю, -зу́єш; //~ się гармоніюва́ти.
harmonogram, -mu, *m.* гра́фік; ~ g o d z i n o w y погоди́нний гра́фік.
harować, -ruję, -rujesz, -rował *pot.* тя́жко працюва́ти, -цю́ю, -цю́єш; іша́чити, гну́ти спи́ну *(розм.)*.
harowanie *n., pot.* безпере́рвна тяжка́ пра́ця.
harówka *ż., pot. див.* **harowanie.**
harpagon, *lm.* **-ny,** *m.* скупердя́га, скупердя́й, скупердя́, скупі́ндя, скна́ра.
harpia *ż., mit., zool.* га́рпія.
harpun *m., mor., myśl.* гарпу́н, -на́.
harpunnik, *lm.* **-cy,** *m., mor., myśl.* гарпу́нник.
harpunować, -nuję, -nujesz, -nował *mor., myśl.* лови́ти гарпуно́м.
hart, -tu, *m.* 1) гарт, -ту; 2) *перен.* сті́йкість, -кості, тве́рдість, -дості, си́ла; ~ d u s z y си́ла (сті́йкість, тве́рдість) хара́ктеру.
hartować, -tuję, -tujesz, -tował гартува́ти, -ту́ю, -ту́єш; //~ się гартува́тися.
hartowany *див.* **hartowny.**
hartowanie *n.* гартува́ння.
hartownica *ż., hut.* гарті́вний (термі́чний) цех, -ху.
hartownik, *lm.* **-cy,** *m., hut.* гартівни́к, -ка́.

hartowność *ż. див.* **hart.**
hartowny загартований.
hasać 1) гасати; 2) *(на коні)* скакати (скачу, скачеш).
haski гаагський.
hasło *n.* 1) гасло; *(політ. — ще)* лозунг; ~ do powstania гасло до повстання; 2) *(в словнику)* реєстрове слово; 3) *військ.* пароль.
haszpień *blm., m.* ошурки, -рок.
haszysz, -szu, *m.* гашиш, -шу.
haubica *ż., wojs.* гаубиця.
hausse'a *ż., giełd. див.* **hossa.**
haust, -tu, *m.* ковток, -тка; ◊ wypić jednym **~tem** випити за одним (одним) духом, хильцем ковтнути.
Hawai *nieodm., n.* Гавайські острови, -вів.
hawajski гавайський; Wyspy **Hawajskie** Гавайські острови, -вів.
Hawana *ż.* Гавана.
hawana *ż.* гаванська сигара.
Hawańczyk, *lm.* **-cy,** *m.* гаванець, -нця.
hawański гаванський.
Hawr, -ru, *m.* Гавр, -ру.
hazard, -du, *m.* 1) *карт.* азарт, -ту; 2) *заст.* риск, -ку.
hazardować, -duję, -dujesz, -dował рискувати, -кую, -куєш; //~ się входити в азарт, азартничати, ставити все на карту.
hazardownie 1) азартно; ~ grać азартно грати; 2) рисковано. *Пор.* **hazardny.**
hazardowność *ż.* 1) азартність, -ності; 2) риск, -ку. *Пор.* **hazard.**
hazardowny 1) азартний; gra **~na** азартна гра; 2) рискований; ◊ ~ polityk політичний авантюрист. *Пор.* **hazard.**
hazardowy *див.* **hazardowny.**
hazardzista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) той, що азартничає; 2) той, що рискує. *Пор.* **hazard.**
he! *wkrz.* 1) *(для висловлення здивування)* га, а; dobrze wam tak, **~?** добре вам так, а (га)?; **~,** to ona taka! а, то вона така! 2) *(для висловлення зневаги)* овва! wielka osoba, **~!** овва, яка знатна особа!
heban, -nu, *m., bot. (diospyrus ebenum)* ебенове дерево, чорне дерево; ◊ *перен.* pomalować na ~ помалювати на чорний колір.
hebanować, -nuję, -nujesz, -nował імітувати під ебенове дерево.
hebanowate, -tych, *bot. (ebenaceae)* ебенові, -вих.
hebanowy 1) ебеновий; 2) *(перен. — про колір)* чорний; włosy **~we** волосся чорне, як смола.
hebel, -bla, *lm.* **-ble,** *m.* рубанок, -нка; гембель, -бля *(рідше).*
hebes, *lm.* **-sy,** *m., pot.* тупиця, тупак, -ка, тупоголовий, -вого.
heblarka *ż., tech.* стругальний верстат.
heblarnia *ż.* 1) столярня; 2) *див.* **heblarka.**
heblarz, *lm.* **-rze,** *m.* стругальник.
heblować, -luję, -lujesz, -lował стругати (стружу, стружеш *і* стругаю, стругаєш).
heblowanie *n.* стругання.
heblowiny, -win, *blp.* стружки, -жок.
hebraista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., filol.* гебраїст.
hebrajski староєврейський.
hebrajszczyzna *ż., filol.* староєврейські мова, література тощо.
Hebrydy, -dów, *blp.* Гебрідські острови, -вів, Гебріди, -брід.
heca *ż.* 1) *перен.* комедія; co za **~!** яка комедія! 2) *(лише в мн.)* пустування, витворяння, пустощі, -щів; бальощі, -щів *(рідко)*; ◊ *розм.* na **~cę** на (в) жарт.
hecować, -cuję, -cujesz, -cował пустувати, -тую, -туєш, витворяти.
hedonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* прихильник гедонізму.
hedonistycznie *fil.* по-гедоністичному, по-гедонічному.
hedonistyczny *fil.* гедоністичний, гедонічний.
hedonizm, -mu, *m., fil.* гедонізм, -му.

hegeliański *fil. див.* **heglistowski.**
hegemon, *lm.* **-nowie,** *m.* гегемо́н.
hegemonia *ż.* гегемо́нія.
heglista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* гегелья́нець, -нця.
heglistowski *fil.* гегелья́нський.
heglizm, -mu, *m., fil.* гегелья́нство.
Heidelberg, -gu, *m.* Ге́йдельберг.
hej! *wkrz.* гей! а гей!
hejnał, -łu, *m.* су́рмлений (з ве́жі) сигна́л, -лу.
hejże! *wkrz.* гей же!
hekatomba *ż., rel., przen.* гекато́мба.
heksametr, -ru, *m., poetyc.* гекза́метр, -ра.
heksametrowy *poetyc.* гекзаметри́чний.
heksametryczny *poetyc. див.* **heksametrowy.**
hektar *m.* гекта́р, -ра.
hektograf, -fu, *m.* гекто́граф.
hektograficzny гектографі́чний.
hektografować, -fuję, -fujesz, -fował гектографува́ти, -фу́ю, -фу́єш.
hektogram, -mu, *m.* гектогра́м.
hektolitr *m.* гектолі́тр, -ра.
hektometr, -ru, *m.* гектоме́тр, -ра.
hektowat *m., el.* гектова́т.
hel, -lu, *m., chem.* ге́лій, -лію.
Helena Геле́на; Оле́на *(укр.).*
helikon, -nu, *m., muz.* геліко́н.
helikopter, -ru, *m., lot.* гелікопте́р, -ра, вертолі́т, -льо́та.
heliocentryczny *astr.* геліоцентри́чний.
heliocentryzm, -mu, *m., astr.* геліоцентри́зм, -му.
heliograf, -fu, *m.* геліо́граф.
heliograwiura *ż., poligr.* геліограв́юра.
helioskop, -pu, *m., astr.* геліоско́п.
heliostat, -tu, *m., fiz.* геліоста́т.
heliotrop, -pu, *m., bot., min., geod.* геліотро́п.
heliotropizm, -mu, *m., biol.* геліотропі́зм, -му.
Hellada *ż., hist.* Elláда.
Hellen, *lm.* **-nowie,** *m., hist.* е́ллін.
hellenista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., filol. i in.* елліні́ст.
hellenistyczny *hist. i in.* елліністи́чний.
hellenizm, -mu, *m., hist. i in.* еллініз́м, -му.
helleński *hist. i in.* е́ллінський.
Hellespont, -tu, *m., hist.* Геллеспо́нт, -ту.
helmintologia *ż., med.* гельмінтоло́гія.
helota, -ty, *lm.* **-ci,** *m., hist., przen.* іло́т.
Helsingfors, -su, *m., hist.* Гельсінгфо́рс.
Helsinki, -nek, *n.* Хе́льсінкі *(невідм.).*
Helwecja *ż., hist.* Гельве́ція.
Helweta, -ty, *lm.* **-ci,** *m., hist.* гельве́т.
hełm, -mu, *m.* шоло́м; ~ n u r k o w y водола́зний шоло́м; ◊ *перен. розм.* b y ć p o d **~mem** бу́ти напідпи́тку, бу́ти під ча́ркою.
hematyna *ż., chem.* гемати́н, -ну.
hematyt, -tu, *m., min.* гемати́т, -ту.
hemisfera *ż.* гемісфе́ра, півку́ля.
hemisferyczny гемісфери́чний.
hemoglobina *ż., chem.* гемо́глобін, -ну.
hemoroidalny *med.* гемороїда́льний.
hemoroidy, -dów, *blp., med.* гемоpо́й, -ро́ю.
hen ген; ~ d a l e k o ген-ген дале́ко.
henna *ż., kosm.* хна (*род.* хни).
henr *m., el.* ге́нрі *(невідм.).*
Henryk Ге́нріх.
Henryka Генріе́та.
heraldyczny геральди́чний.
heraldyk, *lm.* **-cy,** *m.* гера́льдик.
heraldyka *ż.* гера́льдика.
herb, -bu, *m.* герб, -ба́.
herbaciany ча́йний; r ó ż a **~na** ча́йна троя́нда.
herbaciarnia *ż.* ча́йна, -ної.
herbarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *спец.* гербо́вник; 2) *бот.* герба́рій, -рію.
herbata *ż.* чай (*род.* ча́ю).
herbatka *ż.* 1) чайо́к (*род.* чайку́); 2) вечі́рка з ча́єм; ~ t a ń c u j ą c a вечі́рка з ча́єм і та́нцями.

herbatnica *ż.* ча́йниця.
herbatniczka *ż., zdr.* *див.* **herbatnica.**
herbatnik *m.* 1) *(частіше в мн.)* печі́ння до ча́ю; 2) *див.* **czajnik.**
herboryzacja *ż., bot.* гербаризá-ція.
herboryzować, -zuję, -zujesz, -zował *bot.* гербаризува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
herbownictwo *n.* *див.* **heraldyka.**
herbownik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* шля́хтич з родови́м гербо́м.
herbowny *див.* **herbowy.**
herbowy ге́рбовий; **p i e c z ę ć ~wa** ге́рбова печа́ть, -ті; ◊ **z n a k i ~we** герби́, -бі́в.
Hercegowina *ż.* Герцегові́на.
Hercegowinka *ż.* герцегові́нка.
Hercegowińczyk, *lm.* **-cy,** *m.* герцегові́нець, -нця.
heretycki єрети́чний.
heretyczka *ż.* єрети́чка.
heretyk, *lm.* **-cy,** *m.* єрети́к, -ка́.
herezja *ż.* є́ресь, -сі.
herkules, *lm.* **-sy,** *m.* геркуле́с.
herkulesowy геркуле́сівський.
hermafrodyta, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* гермафроди́т.
hermafrodytyzm, -mu, *m.* гермафродити́зм, -му.
hermeneutyka *ż., filol.* герменéвтика.
hermetycznie гермети́чно.
hermetyczny гермети́чний.
herod, *lm.* **-dy,** *m., obelż.* і́род.
herod-baba *ż., obelż.* 1) креме́зна жі́нка; 2) сварли́ва жі́нка.
heroicznie герої́чно.
heroiczny герої́чний.
heroida *ż., poetyc.* герої́чна поéма.
heroik, *lm.* **-cy,** *m.* герої́чний поéт, а́втор герої́чних поéм.
heroikomiczny *poetyc.* геро́їко-комі́чний, героїкомі́чний.
heroina *ż.* герої́ня.
heroizm, -mu, *m.* герої́зм, -му, геро́йство.
herold, *lm.* **-dowie,** *m.* 1) *іст.* геро́льд; 2) *(перен. — нової ідеї)* провíсник, речни́к, -ка́, глаша́тай.

heros, *lm.* **-sy,** *m., żart.* геро́й поéми.
herszt, *lm.* **-towie,** *m.* ватажо́к, -жка́, ва́тáг, ота́ман *(банди).*
herta *ż., hut.* під до́менної пéчі.
Hesja *ż.* Ге́ссен, -ну.
het *przsł.* ген далéко, ген-ге́н, геть-ге́ть.
hetera *ż.* гетéра.
heterodyna *ż., rad.* гетероди́н.
heterogeneza *ż., nauk.* гетерогенéз, -зу.
heterogeniczny *nauk.* гетероге́нний.
heteronomia *ż., fil.* гетероно́мія.
heteronomiczny *fil.* гетероно́мний.
hetka: ~ p ę t e l k a нікче́ма, нікче́мна люди́на; **m i e ć k o g o z a ~kę** ма́ти кого́ за ніщо́.
hetman, *lm.* **-ni,** *m., hist.* 1) *іст.* ге́тьман; 2) *шахм.* ферзь, короле́ва.
hetmanić, -nię, -nisz, -nił, *hist., książ.* гетьманува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
hetmanowa *ż., hist.* гетьма́нша.
hetmański *hist.* гетьма́нський.
hetmaństwo *n., hist.* гетьма́нство; *(про гетьманське правління — звичайно)* гетьманува́ння.
hetmańszczyzna *ż., hist.* гетьма́нщина.
hetycki *hist.* хе́ттський.
heurystyczny *nauk.* еврисчи́чний.
heurystyka *ż., nauk.* еври́стика.
hę?! *wkrz.* га?!
hiacynt, -tu *a.* **-ta,** *m., bot., min.* гіаци́нт.
hiacyntowy *bot., min.* гіаци́нтовий.
hiatus, hiatu, *m., lingw.* гіа́тус, зія́ння.
hidalgo, *lm.* **-gowie,** *m.* гіда́льго, іда́льго *(невідм.).*
hidrant *m., tech.* *див.* **hydrant.**
hiena *ż., zool.* гіéна.
hierarchia *ż.* ієра́рхія.
hierarchiczny ієрархі́чний.
hieratyczny *filol.* ієрати́чний.
hieroglif, -fu, *m., filol., przen.* ієро́гліф.
hieroglificzny *filol.* ієрогліфі́чний.
Hieronim Ієрони́м.
higiena *ż.* гігіéна.
higienicznie гігієні́чно.
higieniczny гігієні́чний.

higienista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.*, *med.* гігієніст.
higienistka *ż.*, *med.* гігієністка.
higrometr, **-ru**, *m.*, *meteor.* гігрóметр, -ра.
higroskop, **-pu**, *m.*, *fiz.* гігроскóп.
higroskopijny *fiz.* гігроскопічний; *мед.* w a t a **~na** гігроскопічна вáта.
Hilary, **-rego** Іларіóн, Ларіóн.
Himalaje, **-lai** *a.* **-lajów**, *blp.* Гімалáї, -лáїв.
Hindostan, **-nu**, *m.* Індостáн, -ну.
Hindukusz, **-szu**, *m.* Гіндукýш, -шу.
Hindus, *lm.* **-si**, *m.* індýс.
hinduski індýський.
hiobowy: **~wa** w i e ś ć лиховíсна новинá.
hiperbola *ż.* гіпéрбола.
hiperbolicznie гіперболíчно.
hiperboliczny гіперболíчний.
hiperestezja *ż.*, *med.* гіперестезíя, підвищена чутлúвість, -вості.
hiperkrytycyzm, **-mu**, *m.* перебільшений критицúзм, -му.
hiperprodukcja *ż.*, *ek.* надвиробнúцтво, перепродýкція.
hipertrofia *ż.*, *biol.*, *med.*, *przen.* гіпертрофíя.
hipertroficzny *biol.*, *med.*, *przen.* гіпертрофíчний.
hipiczny: w y ś c i g i **~ne** скáчки, -чок, верхогóни, -нів.
hipnotycznie гіпнотúчно.
hipnotyczny гіпнотúчний.
hipnotyzacja *ż.* гіпнотизáція.
hipnotyzer, *lm.* **-rzy**, *m.* гіпнотизéр, -ра.
hipnotyzm, **-mu**, *m.* гіпнотúзм, -му.
hipnotyzować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** гіпнотизувáти, -зýю, -зýєш; //**~ się** гіпнотизувáтися.
hipnotyzowanie *n.* гіпнотизувáння.
hipnoza *ż.* гіпнóз, -зу.
hipochondria *ż.* іпохóндрія.
hipochondryczka *ż.* *(про жінку)* іпохóндрик.
hipochondryczny іпохондрúчний.
hipochondryk, *lm.* **-cy**, *m.* іпохóндрик.
hipodrom, **-mu**, *m.* іподрóм, -му.
hipokryta, **-ty**, *lm.* **-ci**, *m.* лицемір, -ра.
hipokrytka *ż.* лицемíрка.
hipokryzja *ż.* лицемíрство.
hipokryzyjnie лицемíрно.
hipokryzyjny лицемíрний.
Hipolit Іполúт.
hipopotam *m.*, *zool.* гіпопотáм.
hipostaza *ż.*, *fil.* гіпостазувáння.
hipostazować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** *fil.* гіпостазувáти, -зýю, -зýєш.
hipoteczny *ek.* іпотéчний.
hipoteka *ż.*, *ek.* іпотéка.
hipotekować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** *ek.* 1) вписувати в іпотéчні кнúги; 2) забезпéчувати майнó іпотéкою.
hipotetycznie гіпотетúчно, гáдано, здóгадно.
hipotetyczność *ż.* гіпотетúчність, -ності.
hipotetyczny гіпотетúчний, гáданий, здóгадний.
hipoteza *ż.* гіпóтеза.
hipsometr, **-ru**, *m.*, *geod.* гіпсóметр, -ра.
hipsometria *ż.*, *geod.* гіпсомéтрія.
hipsometryczny *geod.* гіпсометрúчний.
histereza *ż.*, *el.* гістерéзис, -су.
histeria *ż.* істерíя.
histeryczka *ż.* істерúчка.
histerycznie істерúчно.
histeryczny істерúчний.
histeryk, *lm.* **-cy**, *m* істéрик.
histolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy**, *m.*, *biol.* гістóлог.
histologia *ż.* *biol.* гістолóгія.
histologiczny *biol.* гістологíчний.
historia *ż.* істóрія; *(перен. — ще)* пригóда; **~** p o w s z e c h n a всесвíтня істóрія; **~** w a l k i k l a s o w e j істóрія клáсової боротьбú; *перен.* z a b a w n a **~** забáвна істóрія (пригóда); z d a r z y ł a m u s i ę **~** з ним трáпилася істóрія (пригóда); ◊ w y p r a w i a ć **~rie** чинúти скандáли.
historiograf, *lm.* **-fowie**, *m.* істоpіóграф.
historiografia *ż.* історіографíя.

historyczka *ż.* *(про жінку)* істóрик; істори́чка *(розм.)*.
historycznie істори́чно.
historyczność *ż.* істори́чність, -ності.
historyczny істори́чний; powieść ~**na** істори́чний ромáн; zdarzenie ~**ne** істори́чна подія.
historyjka *ż.* істóрійка; забáвна істóрія.
historyk, *lm.* **-cy**, *m.* істóрик.
historyzm, **-mu**, *m.* істори́зм, -му.
Hiszpan, *lm.* **-nie**, *m.* іспáнець, -нця.
Hiszpania *ż.* Іспáнія.
Hiszpanka *ż.* іспáнка.
hiszpanka *ż.* 1) *мед.* іспáнка; 2) *(про борідку)* еспаньйóлка.
hiszpański іспáнський.
hitlerowiec, **-wca**, *lm.* **-wcy**, *m.* гітлерівець, -вця.
hitlerowski гітлерівський.
hitleryzm, **-mu**, *m.* гітлери́зм, -му.
hizop, **-pu**, *blm., m., bot.* *(hysopus)* гісóп, -пу.
ho! *wkrz.* го! ~! ~! го-гó!
hoc! *wkrz.* гоп!
hocki-klocki, **hocków-klocków**, *blp., pot.* дурни́ці, -ни́ць, нісенітниці.
hodometr, **-ru**, *m., spec.* одóметр, -ра.
hodować, **-duję**, **-dujesz**, **-dował** розвóдити, -джу, -диш, плекáти; *(рослини — ще)* вирóщувати, -щую, -щуєш.
hodowca, **-cy**, *lm.* **-cy**, *m.* спеціалíст по розвóдженню твари́н *a.* росли́н; ◊ ~ bawełny бавовня́р, -рá; ~ bydła твари́нник, скотáр, -ря́; ~ drobiu птахівни́к, -кá; ~ jedwabników шовкóвник; ~ roślin росли́нник.
hodowczyni *ż.* спеціалíстка по розвóдженню твари́н *a.* росли́н; ◊ ~ bydła твари́нниця, скотáрка; ~ drobiu птахівни́ця; ~ jedwabników шовкóвниця; ~ roślin росли́нниця.
hodowla *ż.* розвóдження; вирóщування; ◊ ~ bydła твари́нництво, скотáрство; ~ koni конярство; ~ roślin росли́нництво; ~ ryb ри́бництво; ~ trzody chlewnej свинáрство; ~ zwierząt твари́нництво. *Пор.* **hodować.**
hodowlany твари́нницький; produkcja ~**na** твари́нницька продýкція.
hofrat, *lm.* **-ci**, *m.* *(в колишній Австрії і Німеччині)* гóфрат, надвíрний рáдник.
hojnie щéдро; гóйно. *Пор.* **hojny.**
hojność *ż.* щéдрість, -рості; гóйність. *Пор.* **hojny.**
hojny щéдрий; гóйний *(розм.)*.
hokeista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m., sport.* хокеї́ст.
hokej *blm., m., sport.* хокéй; ~ lodowy хокéй на льодý.
hokus-pokus *nieodm., m., żart.* 1) фóкус; 2) таємни́ча фрáза фóкусників.
hola! *wkrz.* 1) *(про поклик питаючого)* гей! ~, jest tam ktoś? гей, є там хто? 2) *(при умовлянні)* гóді, бýде, дóсить; ~, nie róbcie takiego hałasu! гóді, не здіймáйте такóго гáласу!
Holandia *ż.* Голлáндія.
Holender, **-dra**, *lm.* **-drzy**, *m.* голлáндець, -дця.
holender, **-dra** I, *blm., m., sport.* зигзагоподíбна фігýра в кóвзáнні.
holender II, **-dra**, *m., tech.* голандéр, -ра, голéндер, рол.
Holenderczyk, *lm.* **-cy**, *m.* *див.* **Holender.**
Holenderka *ż.* голлáндка.
holenderka *ż.* *(корова голландської породи)* голендéрка.
holenderski голлáндський.
holendrować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** *sport.* крéслити на льодý ковзанáми зигзагоподíбні фігýри.
holm, **-mu**, *m., chem.* гóльмій, -мію.
holometr, **-ru**, *m., astr.* голóметр, -ра.
holować, **-luję**, **-lujesz**, **-lował** буксирувáти, -сирую, -сируєш.
holowanie *n.* буксирувáння.
holownictwo *n.* буксирóвка.

holowniczy буксирний; l i n w a **~cza** буксир, -ра, буксирна лінва.
holownik I, *lm.* **-ki,** *m.* буксир, -ра *(судно).*
holownik II, *lm.* **-cy,** *m.* робітник, зайнятий при буксируванні.
Holsztyn, -nu, *m.* Гольштейн, -ну.
Holywood, -du, *m.* Голлівуд.
hołd, -du, *m.* 1) пошана, шана; złożyć komu książkę w **~dzie** піднести кому книжку на знак пошани (поваги); 2) *іст.* васальна присяга на вірність; ◊ składać **~dy** поклонятися.
hołdować, -duję, -dujesz, -dował (komu, czemu) 1) схилятися (перед ким); *іст.* бути чиїм васалом; 2) (czemu) *перен.* бути прибічником чого; ◊ **~duj** namiętnościom, niedaleko zajdziesz дай серцю волю, заведе в неволю.
hołdownictwo *n., hist.* васальна підлеглість, -лості.
hołdowniczy *hist.* васальний, ленний.
hołdownik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) шановник, шанувальник; 2) *іст.* васал, ленник.
hołobla *ż.* голобля.
hołota *ż.* голота, босячня; *(лайл.— ще)* наволоч, -чі.
hołubić, -bię, -bisz, -bił голубити, -блю, -биш.
hołubiec, -bca, *lm.* **-bce,** *m.* 1) *(фігура в танцях)* голубець, -бця; 2) *(частіше в мн.) кул. див.* **gołąbek** 5.
hołysz, *lm.* **-sze,** *m., pot.* голяк, -ка, злидень, -дня.
homar *m. (морський рак)* омар, -ра.
Homel *m.* Гомель.
homeopata, -ty, *lm.* **-ci,** *m., med.* гомеопат.
homeopatia *ż., med.* гомеопатія.
homeopatycznie *med.* гомеопатично.
homeopatyczny *med.* гомеопатичний; **~na** dawka гомеопатична доза.
homerycki *див.* **homeryczny.**

homeryczny гомеричний; **~** śmiech гомеричний сміх, -ху.
homerydzi, -dów, *blp.* гомериди, -дів.
homogenia *ż.* однорідність, -ності.
homogeniczność гомогенність, -ності, однорідність.
homogeniczny гомогенний, однорідний.
homonim, -mu, *m., lingw.* омонім.
homonimia *ż., lingw.* омонімія.
homoseksualista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* гомосексуаліст.
homoseksualizm, -mu, *m.* гомосексуалізм, -му.
homoseksualny гомосексуальний.
Honduras, -su, *m.* Гондурас, -су.
Honkong, -gu, *m.* 1) *(колонія)* Гонконг, -гу; 2) *(місто)* Гонконг, -га.
Honolulu *nieodm., n.* Гонолулу *(невідм.).*
honor, -ru, *m.* 1) честь; kwestia **~ru** справа честі; na **~** przyrzekać ручитися словом честі; słowo **~ru** слово честі; 2) *(частіше в мн.)* почесті, -тей; ◊ oddawać komu **~ry** віддавати шану кому.
honorarium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* гонорар, -ру.
honorować, -ruję, -rujesz, -rował 1) (kogo) віддавати шану кому; вшановувати кого; 2) (co) сплачувати гонорар (за що); ◊ **~** weksel платити по векселю.
honorowanie: **~** wekslu плата по векселю.
honorowo 1) з честю; 2) без винагороди.
honorowość *ż.* почуття власної гідності.
honorowy 1) чесний; 2) *перен.* почесний; członek **~** почесний член; miejsce **~we** почесне місце; straż **~wa** почесна варта (сторожа); tytuł **~** почесне звання; urząd **~** почесний пост, -та; ◊ sąd **~** товариський суд, -ду.
hop! *wkrz.* гоп! *присл.* nie mów **~,** póki nie przesko-

czysz не кажи гоп, поки не перескочиш.
hopać, hopnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli гупати, гупнути.
horda *ż.* орда; *(перен. зневажл.— ще)* юрба, юрма.
horendalny *pot.* жахливий, страшний; *(дуже великий — ще)* величезний; kosztuje **~ne** pieniądze коштує величезні гроші.
hormon, -nu, *m., fizjol.* гормон.
hornista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., wojs.* горніст.
horno *n.* горно.
horodyszcze *n., archeol.* городище.
horoskop, -pu, *m.* 1) *іст.* гороскоп; 2) *перен.* прогноз, -зу; stawiać **~py** давати (робити) прогноз.
horoskopia *ż.* ворожба, ворожіння (з планет).
hortensja *ż., bot.* гортензія.
hortykultura *ż. див.* **ogrodnictwo.**
horyzont, -tu, *m.* горизонт, -ту; *(про небосхил і перен. — звичайно)* обрій, -рію.
horyzontalnie горизонтально.
horyzontalność *ż.* горизонтальність, -ності.
horyzontalny горизонтальний.
hosanna! *wkrz., kośc.* осанна.
hospitacja *ż.* 1) обстеження; skończyć **~ję** закінчити обстеження; 2) учительська практика; odbywać **~ję** проходити (відбувати) учительську практику.
hospitant, *lm.* **-nci,** *m.* 1) *дорев.* вільний слухач, -ча; 2) *(школи)* практикант.
hospitować, -tuję, -tujesz, -tował проходити (відбувати) учительську практику; **~** na lekcjach polonistyki проходити (відбувати) учительську практику з польської мови.
hospodar, *lm.* **-rowie,** *m., hist. (титул колишніх князів Молдавії і Волощини)* господар, -ря.
hossa *ż., giełd.* підвищення курсу акцій; гра на біржі на підвищення цін.
hotel, -lu, *lm.* **-le,** *m.* готель, -лю, гостиниця.
hotelarz, *lm.* **-rze,** *m.* власник готелю (гостиниці).
hotelik *m.* 1) *зменш.* невеличкий готель, -лю, невеличка гостиниця; 2) *зневажл.* готель (гостиниця) з сумнівною репутацією.
hotelowy I готельний.
hotelowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m.* служитель готелю (гостиниці).
Hotentot, *lm.* **-ci,** *m.* готтентот.
Hotentotka *ż.* готтентотка.
hożo квітуче, свіжо. *Пор.* **hoży.**
hoży *(про людину)* квітучий, свіжий.
hrabia, -biego, *lm.* **-biowie,** *m.* граф.
hrabianka *ż. (дочка графа)* графиня, графівна.
hrabicz, *lm.* **-cze,** *m.* (молодий) граф, графчук, -ка.
hrabina *ż. (дружина графа)* графиня.
hrabiowski графський.
hrabstwo *n.* графство.
hreczany гречаний.
hreczka *ż.* гречка.
hreczkosiej, *lm.* **-je,** *m., żart.* гречкосій.
hu! *wkrz.* гу!
huba *ż. див.* **hubka.**
hubka *ż.* трут, губка.
huculski гуцульський.
Hucuł, *lm.* **-li,** *m.* гуцул.
Hucułka *ż.* гуцулка.
huczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) гудіти, густи (гуду, гудеш); *(про полум'я — ще)* гуготіти, -готить; **~czy** w piecu гуготить у печі; 2) *перен.* бурчати, -чу, -чиш.
huczek, -czku, *m., pot.* шум, -му, розголос, -су; zrobił się niemały **~** z racji nowej ortografii з приводу нової орфографії зчинився чималий шум, справа нової орфографії набрала широкого розголосу.
huczenie *n.* гудіння; гуготіння. *Пор.* **huczeć.**
hucznie 1) гучно, голосно; 2) пишно, бучно. *Пор.* **huczny.**

huczny 1) гучний, голосний; 2) *перен.* пишний, бучний; ~**ne** wesele пишне (бучне) весілля; ◊ ~**ne** oklaski бурхливі оплески, -ків.
Hudson, -nu, *m.* 1) *(ріка)* Гудзон, ну; 2) *(місто)* Гудзон, -на.
huf, -fu, *m., hist., poet. див.* **hufiec.**
hufiec, -fca, *lm.* **-fce,** *m., hist., poet.* рать, -ті; *(про невелику одиницю)* загін, -гону; ~ zbrojny збройний загін.
hufnal, *lm.* **-le,** *m.* підківний цвях, ухналь, -ля, вухналь.
hugenot, *lm.* **-ci,** *m., hist.* гугенот.
huk, -ku, *m.* 1) шум, -му; *(перен. — ще)* розголос, -су; ~ maszyn шум машин; 2) *(велика кількість)* сила, безліч, -чі; ~ ludzi сила (безліч) людей.
hukać, huknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) гукати, гукнути, аукати, аукнути; 2) *(сердито)* гримати, гримнути; 3) *(ударяти)* гупати, гупнути; ~**kać** młotem гупати молотом; 4) *(лише докон.)* *(про постріл)* гукнути, гримнути, пролунати; 5) *(лише докон.)* *(вульг. — вдарити)* молоснути, двигнути, луснути, лупонути, загилити, затопити, -плю, -пиш; ◊ ~**knął** wiatr загув вітер; ~**knęła** wieść пішла чутка; // *(лише докон.)* ~ **się** *розм.* вдаритися, трахнутися.
hukanie *n.* 1) гукання, аукання; 2) гримання; 3) гупання. *Пор.* hukać 1—3.
hulacki *див.* **hulaszczy.**
hulać гуляти; ◊ ~**laj** dusza bez kontusza їж, пий, веселися.
hulajdusza, -szy, *lm.* **-sze,** *m., pot.* гуляка, гультяй, -тяя.
hulajnoga *ż.* дитячий самокат.
hulaka, -ki, *lm.* **-ki,** *m., pot.* гульвіса, гультіпака, гуляка.
hulanka *ż.* гульня, гульба, гулянка.
hulaszczo розгульно.
hulaszczy розгульний, гулящий.
hulatyka *ż. див.* **hulanka.**

hultaić się, -taję, -taisz, -tail гультяювати, -тяюю, -тяюєш, ледарювати, -рюю, -рюєш.
hultaj, *lm.* **-je,** *m.* гультяй, -тяя, лайдак, -ка, ледащо.
hultajka *ż.* гультяйка, лайдачка, ледащиця.
hultajski гультяйський, лайдацький, ледачий.
hultajstwo *n.* 1) гультяйство; 2) *(про вчинок)* мерзота, лайдацтво.
humanista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* гуманіст.
humanistyczny 1) гуманітарний; 2) *(що стосується гуманізму)* гуманістичний.
humanistyka *ż.* гуманітарні науки (*род.* наук).
humanitarność *ż.* гуманність, -ності.
humanitarny гуманний.
humanitaryzm, -mu, *m. див.* **humanitarność.**
humanizm, -mu, *m.* гуманізм, -му.
humanizować, -zuję, -zujesz, -zował робити гуманним.
Humań *m.* Умань, -ні.
humbug, -gu, *m.* блеф, -фу, дурисвітство.
humor, -ru, *m.* 1) настрій, -рою; zły ~ поганий настрій; *(добрий, веселий)* гумор, -ру; 2) *(частіше в мн.) перен.* примхи (*род.* примх); 3) *літ.* гумор.
humorek, -rku, *m.* 1) *ірон.* примха; mieć ~**rki** мати свої примхи; 2) *розм.* гумор, -ру.
humoreska *ż.* 1) *літ., мист.* гумореска; 2) *(перен. розм. — кумедна річ)* гумористика.
humorysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* гуморист.
humorystka *ż.* гумористка.
humorystycznie гумористично.
humorystyczność *ż.* гумористичний характер (чого).
humorystyczny гумористичний.
humorystyka *ż.* гумористика.
humus, -su, *m., roln.* гумус, -су, перегній, -ною.
humusowy гумусовий, гумусний, перегнійний.
Hun, *lm.* **-nowie,** *m., hist.* гун.

huncwot, *lm.* **-ty,** *m.* шéльма.
hura! *wkrz.* урá!
huragan, -nu, *m.* урагáн, -ну.
huraganowy урагáнний; ◊ **~wa** a t a k a навáльна атáка.
hurkot, -tu, *m.* гýркіт, -коту.
hurkotać, -koczę, -koczesz (*rzadziej* **-kocę, -kocesz**), **-kotał** гуркотíти, -кочý, -котйш, гуркотáти, -кочý, -кóчеш.
hurma *ż.* юрбá, юрмá.
hurmą *przsł.* *див.* **hurmem.**
hurmem *przsł.* юрбóю.
hurt, -tu, *m.* оптóвá (гуртовá) торгíвля.
hurtem *przsł.* *див.* **hurtownie.**
hurtownia *ż.* оптóвий (гуртовий) склáд, -ду, бáза.
hurtownie óптом, гуртóм.
hurtownik, *lm.* **-cy,** *m., handl.* оптовйк, -кá, гуртовйк.
hurtowny оптóвий, гуртовий; c e n a **~na** оптóвá (гуртовá) цінá; s p r z e d a ż **~na** оптóвий (гуртовий) прóдаж, -жу.
hurysa *ż., mit., przen.* гýрія.
husaria *ż., wojs. hist.* гусáрські полкй, -кíв.
husarski *wojs. hist.* гусáрський.
husarz, *lm.* **-rze,** *m., wojs. hist.* гусáр, -ра.
husycki гусйтський.
husyta, -ty, *lm.* **-ci,** *m., hist.* гусйт.
husytyzm, -mu, *m.* вчéння Гýса.
huśtać, huśtnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli гойдáти, гойднýти; // *(лише недокон.)* **~ się** гойдáтися.
huśtanie *n.* гойдáння.
huśtawka *ż.* гóйдалка, рéлі (*род.* рель).
huśtnąć *див.* **huśtać.**
huta *ż.* 1) металургíйний (металургíчний) завóд, -ду; 2) склянйй завóд (склозавóд); гýта *(заст.)*; ◊ **~** s t a l o w a сталеливáрний завóд.
hutnictwo *n.* 1) металýргія; 2) скловарíння. *Пор.* **huta.**
hutniczy 1) металургíйний, металургíчний; 2) скловáрний. *Пор.* **huta.**
hutnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) металýрг; 2) скловáр, -ра. *Пор.* **huta.**
huzar, *lm.* **-rzy,** *m.* гусáр, -ра.
huzarski гусáрський.
huzia! huź (go)! *wkrz.* гуджгá! атý! берй (йогó)!
hybryda *ż., biol.* гібрйд.
hybrydyzm, -mu, *m., biol.* гібридизáція.
hyc! *wkrz.* гоп!
hycać, hycnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli підплйгувати, -гую, -гуєш, підплигнýти, підстрйбувати, -бую, -буєш, підстрибнýти.
hycel, -cla, *lm.* **-cle,** *m.* 1) гйцель (*род.* гйцля); 2) *перен.* шéльма, шйбеник, негíдник.
hycnąć *див.* **hycać.**
hydra *ż.* гíдра; *перен.* **~** k o n t r r e w o l u c j i гíдра контрреволюції.
hydrant, -tu, *m., tech.* гідрáнт.
hydrat, -tu, *m., chem.* гідрáт, -ту.
hydrauliczny *tech., mech.* гідравлíчний.
hydraulik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* тéхнік, що займáється гідрáвлікою.
hydraulika *ż., mech.* гідрáвліка.
hydrodynamika *ż., mech.* гідродинáміка.
hydroelektrownia *ż., el.* гідростáнція, гідроелектростáнція.
hydroelektryczny *el.* гідроелектрйчний.
hydrofobia *ż., med.* *(hydrophobia)* гідрофóбія, водобоязнь, -ні.
hydrogenerator *m.* гідрогенерáтор, -ра.
hydrograf, *lm.* **-fowie,** *m.* гідрóграф.
hydrografia *ż.* гідрогрáфія.
hydrograficzny гідрографíчний.
hydrolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* гідрóлог.
hydrologia *ż.* гідролóгія.
hydromechanika *ż., mech.* гідромехáніка.
hydrometr, -ru, *m., tech.* гідрóметр, -ра, водомíр, -ра.
hydrometria *ż., tech.* гідромéтрія.
hydromotor, -ru, *m., tech.* гідравлíчний мотóр, -ра.
hydropata, -ty, *lm.* **-ci,** *m., med.* гідропáт.

hydropatia *ż., med.* гідропáтія, водолікувáння.
hydropatyczny *med.* гідропатúчний, водолікувáльний; ◊ z a k ł a d ~ водолікáрня.
hydroplan, -nu, *m., lot.* гідроплáн, гідросамольóт.
hydroskop, -pu, *m., fiz.* гідроскóп.
hydrostatyczny *fiz.* гідростатúчний.
hydrostatyka *ż., fiz.* гідростáтика.
hydrotechniczny гідротехнíчний.
hydrotechnik, *lm.* **-cy,** *m.* гідротéхнік.
hydrotechnika *ż.* гідротéхніка.
hydroterapia *ż., med.* гідротерапíя, водолікувáння.
hydrowęzeł, -zła, *m.* гідровýзол, -злá.
hymen, -nu, *m., przest.* гіменéй; ◊ *поез.* z a p a l i ć p o c h o d n i ę **~nu** одружúтися, -жýся, -жишся.
hymn, -nu, *m.* гімн; ~ n a r o d o w y націонáльний гімн; ~ p a ń s t w o w y держáвний гімн.

I

i I *sp.* і, й; *(для сполучення однорідних членів речення — ще)* та; o j c i e c i m a t k a бáтько і (й, та) мáти.
i! II *wkrz.* 1) *(для вислову неохоти, обурення тощо)* ет! е!; ~ d a j ż e j u ż s o b i e p o k ó j! ет (е), облúш ужé! 2) *iрон.* ах! ох! ач! іч! ~ j a k a e l e g a n t k a! ах (ох, ач, іч), якá франтúха!
ibis *m., orn.* íбіс.
ichmościanka *ż., arch., żart.* пáнна, добрóдійка.
ichmość: ~ p a n o w i e *arch.* вельмишанóвні панóве; ~ p a ń s t w o вельмишанóвні пáні й панóве.
ichneumon *m., zool.* іхневмóн.
ichtiol, -lu, *m., farm.* іхтіóл, -лу.
ichtiolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* іхтіóлог.
ichtiologia *ż.* іхтіолóгія.
ichtiologiczny іхтіологíчний.
ichtiosaurus *m., paleont.* іхтіозáвр, -ра.
idea *ż.* ідéя; ~ p r z e w o d n i a провіднá ідéя.
idealista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* ідеалíст.
idealistka *ż.* ідеалíстка.
idealistycznie ідеалістúчно.
idealistyczny ідеалістúчний.
idealizacja *ż.* ідеалізáція.
idealizm, -mu, *m.* ідеалíзм, -му.
idealizować, -zuję, -zujesz, -zował ідеалізувáти, -зýю, -зýєш.
idealizowanie *n.* ідеалізувáння.
idealnie ідеáльно.
idealność *ż.* ідеáльність, -ності.
idealny ідеáльний.
ideał, -łu, *m.* ідеáл, -лу.
identycznie ідентúчно, тотóжно.
identyczność *ż.* ідентúчність, -ності, тотóжність.
identyczny ідентúчний, тотóжний.
identyfikacja *ż., nauk.* ідентифікáція, ототóжнення.
identyfikować, -kuję, -kujesz, -kował ідентифікувáти, -кýю, -кýєш, ототóжнювати, -нюю, -нюєш.
ideografia *ż., filol.* ідеогрáфія.
ideograficzny, *filol.* ідеографíчний; p i s m o **~ne** ідеографíчне письмó.
ideogram, -mu, *m., filol.* ідеогрáма.
ideolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* ідеóлог.
ideologia *ż.* ідеолóгія.
ideologicznie ідеологíчно.
ideologiczny ідеологíчний.
ideowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* ідéйна людúна.
ideowo ідéйно.
ideowość *ż.* ідéйність, -ності.
ideowy ідéйний; p r ą d y **~we** ідéйні течíї, -чíй.
idiocieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli ставáти ідіóтом.
idiom, -mu, *m., lingw.* ідіóм, -му, ідіóма.
idiomat, -tu, *m., lingw. див.* **idiom.**
idiomatyczny *lingw.* ідіоматúчний.

idiomatyka *ż., lingw.* **idiомáтика.**
idiosynkrazja *ż., med.* ідіосинкрáзія.
idiota, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* ідіóт.
idiotka *ż.* ідіóтка.
idiotycznie ідіотúчно.
idiotyczny ідіотúчний, ідіóтський.
idiotyzm, -mu, *m.* ідіотúзм, -му.
idylla *ż.* ідúлія.
idyllicznie ідилíчно.
idylliczność *ż.* ідилíчність, -ності.
idylliczny ідилíчний.
igielnica *ż.* гольнúк, -кá, голéчник.
igielniczka *ż., zdr. див.* **igielnica.**
igielnik *m. див.* **igielnica.**
igielny голковúй; ◊ u c h o **~ne** вýшко гóлки.
igiełka *ż., zdr.* гóлочка.
igiełkowaty голочковúдний, голочкоподíбний.
iglarka *ż., spec.* голкáрка.
iglarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* голкáр, -рá.
iglasty 1) голчáстий, голчáтий; 2) *бот.* хвóйний; шпилькóвий *(заст.)*; l a s ~ хвóйний ліс, -су.
iglica *ż.* 1) шпиль, -лú; 2) *(для в'язки невода)* глúця; 3) *(для плетіння)* спúця, дрóтик; 4) *(для волосся)* шпúлька; 5) *іхт. (syngnathus acus)* морськá гóлка; 6) удáрник рушнúчного замкá.
igliczka *ż.* шнурувáльний дрóтик.
igliwie *blm., n.* хвóя.
igła *ż.* гóлка; *фіз.* ~ m a g n e s o w a a) магнíтна стрíлка; б) кóмпасна стрíлка; ◊ n a w l e k a ć **~lę** всилúти (засилювати) нúтку; *перен.* p r o s t o z **~ły** новісінький; *прик.* r o b i ć z **~ły** w i d ł y робúти з мýхи слонá; u t r z y m y w a ć s i ę z **~ły** заробляти шиттям.
igława *ż., bot. (araucaria)* араукáрія.
Ignacy, -cego Гнат, Ігнáт, Ігнáтій.
ignorancja *ż.* нéуцтво.
ignorant, *lm.* **-nci,** *m.* нéук, невíглас.
ignorantka *ż.* *(про жінку)* нéук.
ignorantyzm, -mu, *m.* неосвíченість, -ності, обскурантúзм, -му.
ignorować, -ruję, -rujesz, -rował (kogo, co) ігнорувáти, -рýю, -рýєш (когó, що), нéхтувати, -тую, -туєш (когó, що *і* ким, чим).
ignorowanie *n.* ігнорувáння, нéхтування.
igrać (z kim, z czym) *książ.* грáтися; ~ z o g n i e m грáтися з вогнéм (з огнéм).
igraszka *ż.* 1) гра, забáва; 2) *(предмет забави)* íграшка, зáбавка; *перен.* ~ l o s u íграшка (зáбавка) дóлі; ◊ *перен.* c z y n i ć (r o b i ć) s o b i e **~kę** (z kogo, z czego) грáтися (бáвитися) (ким, чим).
igrzysko *n.* 1) *(звичайно в мн.)* *іст.* íгри, -гор; **~ka** o l i m p i j s k i e олімпíйські íгри; 2) *перен.* íграшка, зáбавка.
igrzyskowy: p l a c ~ грúще, íгрище.
ihumen, *lm.* **-ni,** *m., kośc.* ігýмен.
ikona *ż., rel.* ікóна.
ikonografia *ż., nauk.* іконогрáфія.
ikonograficzny *nauk.* іконографíчний.
ikonostas, -su, *m., kośc.* іконостáс.
ikra *ż., icht., kul.* ікрá; *(кул.— ще)* кав'яр, -ру.
ikrzak *m.* ікрúста (ікрянá) рúба.
ikrzasty ікрúстий, ікрянúй.
ikrzyć się, -rzy, -rzył ікрúтися.
ile I скíльки.
ile II, *m.-os.* **ilu,** *zaim.* скíльки, -кóх.
ile bądź *przsł. див.* **ilekolwiek bądź.**
ilekolwiek *przsł. див.* **ilekolwiek bądź.**
ilekolwiek bądź *przsł.* скíльки-нéбудь, скíлькись.
ilekroć *przsł.* скíльки разíв (раз).
ilekrotnie *див.* **ilekroć.**
ilekrotny *див.* **ilokrotny.**
ileż *przsł.* скíльки ж.
iliryzm, -mu, *m., hist.* іллірúзм, -му.
ilm, -mu, *m., bot. (ulmus)* в'яз.
ilma *ż., bot. див.* **ilm.**
ilmowy *bot.* в'язóвий.
iloczas, -su, *m., lingw.* довготá, часокíлькість, -кості.
iloczasowy *lingw.* якúй (що) сто-

сується довготи́ (часокі́лькості); *(у контексті)* довготи́, часокі́лькості; różnice **~we** відмі́нності довготи́ (часокі́лькості).
iloczyn, -nu, *m., mat.* здобу́ток, -тку.
ilokrotny скі́льки раз; як ча́сто; **~ne** były te napady? скі́льки раз (як ча́сто) були́ ці на́пади?
iloraki *(у питанні)* скількóх со́ртів (гату́нків)? *Пор.* **gatunek.**
iloraz, -zu, *m., mat.* ча́стка.
ilościowo кі́лькісно.
ilościowość *ż.* кі́лькісний хара́ктер (чого́).
ilościowy кі́лькісний; *хім.* analiza **~wa** кі́лькісний ана́ліз, -зу.
ilość *ż.* кі́лькість, -кості.
iluminacja *ż.* ілюміна́ція.
iluminator *m., mor.* ілюміна́тор, -ра.
iluminować, -nuję, -nujesz, -nował ілюмінува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
ilustracja *ż.* ілюстра́ція.
ilustrator, *lm.* **-rzy,** *m.* ілюстра́тор, -ра.
ilustratorka *ż.* ілюстра́торка.
ilustrować, -ruję, -rujesz, -rował ілюструва́ти, -ру́ю, -ру́єш.
ilustrowany ілюстро́ваний.
iluzja *ż.* ілю́зія.
iluzjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* ілюзіоні́ст.
iluzjonizm, -mu, *m., fil.* ілюзіоні́зм, -му.
iluzoryczny *(що існув тільки в ілюзії)* ілюзо́рний.
iluzyjność *ż.* ілюзо́рність, -ності.
iluzyjny *(примарний)* ілюзо́рний.
ił, -łu, *m.* мул, -лу.
iłowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli ставáти му́листим (мулки́м).
iłowaty му́листий, мулки́й.
iłowy *див.* **iłowaty.**
im-tym *sp.* чим-тим, що-то; **~** prędzej, **tym** lepiej чим шви́дше, тим кра́ще; що шви́дше, то кра́ще.
imać się, jąć się, jął, jęli (czego) *książ.* бра́тися (беру́ся, бере́шся), взя́тися (візьму́ся, ві́зьмешся) (до чо́го, за що); trzeba się **~** byle czego тре́ба бра́тися до чо́го-не́будь (за що-не́будь); *(за зброю)* хапа́тися.
imadło *n., tech.* ле́щата, -щат.
imaginacja *ż.* 1) уя́ва; 2) *(вигадка)* фанта́зія.
imaginacyjny 1) уя́вний; 2) фантасти́чний; siła (potęga) **~na** си́ла уя́ви. *Пор.* **imaginacja.**
imaginować, -nuję, -nujesz, -nował (sobie co) уявля́ти (собі́ що); ◊ **~nuje** sobie chorobę він внуша́є собі́, що хво́рий.
imbir, -ru, *m., bot.* *(zingiber)* імби́р, -ру.
imbirowate, -tych, *bot.* *(zingiberaceae)* імби́рні, -них.
imbirowy імби́рний, імбиро́вий.
imbryczek, -czka, *m., zdr.* *див.* **imbryk.**
imbryk *m.* 1) ча́йник; 2) *(для кофе)* кофе́йник.
imieninowy імени́нний.
imieniny, -nin, *blp.* імени́ни, -ни́н.
imiennica *ż.* те́зка; однофамі́льниця. *Пор.* **imiennik.**
imiennictwo *n., lingw.* онома́стика.
imienniczka *ż.* *див.* **imiennica.**
imiennie поіме́нно.
imiennik, *lm.* -cy, *m.* тезко́; *(що мав таке саме прізвище)* однофамі́лець, -льця, однофамі́льник.
imienny 1) поіме́нний; lista **~na** поіме́нний спи́сок, -ску; 2) *ек.* номіна́льний; wartość **~na** номіна́льна ва́ртість, -тості.
imiesłowowy *gram.* 1) дієприкметнико́вий; 2) дієприслівнико́вий. *Пор.* **imiesłów.**
imiesłów, -słowu, *m., gram.* 1) дієприкме́тник; 2) *(у функції прислівника)* дієприслі́вник.
imię, imienia, *lm.* **-miona, -mion,** *n.* ім'я́ (*род.* і́мені); *(осіб — ще)* іме́ння, йме́ння; jak ci na **~**? як тебе́ зву́ть?, як твоє́ ім'я́? як тебе́ на ім'я́?; w **~niu** від і́мені; *перен.* nazywać rzeczy po **~niu** назива́ти ре́чі їх спра́вжніми імена́ми, говори́ти

пря́мо (навпросте́ць); ~ pospolite зага́льне ім'я́.
imigracja *ż.* іммігра́ція.
imigracyjny імміграці́йний.
imigrant, *lm.* **-nci,** *m.* імігра́нт.
imigrantka *ż.* імігра́нтка.
imigrować, -ruję, -rujesz, -rował іммігрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
imitacja *ż.* іміта́ція, насліду́вання; *(підроблений предмет)* підро́бка.
imitator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* іміта́тор, -ра, насліду́вач.
imitować, -tuję, -tujesz, -tował імітува́ти, -ту́ю, -ту́єш, насліду-вати, -дую, -дуєш.
immanencja *ż., fil.* імане́нтність, -ності.
immanentny *fil.* імане́нтний.
immaterializm, -mu, *m., fil.* імматеріалі́зм, -му.
immaterialny *fil.* імматеріа́льний.
immatrykulacja *ż.* іматрикуля́ція, зарахува́ння (в число́ студе́нтів).
immatrykulować, -luję, -lujesz, -lował іматрикулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш, зарахо́вувати (в число́ студе́нтів).
immersja *ż., fiz.* іме́рсія.
immobilizacja *ż., med.* іммобіліза́ція.
immunitet, -tu, *m., praw., med.* імуніте́т, -ту.
immunizacja *ż., med.* імуніза́ція.
immunizować, -zuję, -zujesz, -zował *med.* імунізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
impas, -su, *m.* тупи́к, -ка́, глухи́й кут, -та́.
imperator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* імпера́тор, -ра.
imperatorowa *ż.* імператри́ця.
imperatorski імпера́торський.
imperatyw, -wu, *m., fil., gram.* імперати́в.
imperatywność *ż., fil.* імперати́вність, -ності.
imperatywny *fil.* імперати́вний.
imperfekcja *ż., książ.* недоскона́лість, -лості.
imperialista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* імперіалі́ст.
imperialistyczny імперіалісти́чний.
imperializm, -mu, *m.* імперіалі́зм, -му.
imperialny імпе́рський.
imperiał *m., hist.* імперіа́л.
imperium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* імпе́рія.
impertynencja *ż.* наха́бство, наха́бність, -ності, зухва́льство; *(грубі слова, вчинки)* грубія́нство.
impertynencki наха́бний, зухва́лий; грубія́нський. *Пор.* **impertynencja.**
impertynencko наха́бно, зухва́ло; по-грубія́нському. *Пор.* **impertynencja.**
impertynent, *lm.* **-nci,** *m.* наха́ба, наха́бник, зухва́лець, -льця; грубія́н. *Пор.* **impertynencja.**
impertynentka *ż.* наха́ба, наха́бниця; грубія́нка. *Пор.* **impertynencja.**
impet, -tu, *m.* пори́в, -ву; *(сильний напір)* на́тиск, -ку.
impetyczny *(про характер)* пори́вчастий, експанси́вний, нестри́маний.
impetyk, *lm.* **-cy,** *m.* пори́вчаста (нестри́мана, експанси́вна) люди́на; гаря́ча (бу́йна) голова́; гаря́чка *(розм.)*.
imponować, -nuję, -nujesz, -nował імпонува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
imponująco імпоза́нтно.
imponujący імпоза́нтний.
import, -tu, *m.* і́мпорт, -ту.
importer, *lm.* **-rzy,** *m.* імпорте́р, -ра.
importować, -tuję, -tujesz, -tował імпортува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
importowanie *n.* імпортува́ння.
importowany імпорто́ваний.
importowy і́мпортний; cło ~**we** і́мпортне ми́то.
impotencja *ż.* імпоте́нція.
impotent, *lm.* **-nci,** *m.* імпоте́нт.
impregnacja *ż., tech.* імпрегна́ція, просо́чування; *докон.* просо́чення.
impregnować, -nuję, -nujesz, -nował *tech.* імпрегнува́ти, -ну́ю, -ну́єш, просо́чувати, -чую, -чуєш, промо́чувати, наси́чувати.

impregnowanie *n.* *див.* **impregnacja.**
impregnowany імпрегно́ваний; ◊ p a l t o ~**ne** непромока́льне пальто́.
impresario, -ria, *lm.* **-riowie,** *m., teatr.* імпреса́ріо (*невідм.*).
impresja *ż.* 1) *фіз.* тиск, -ку, ти́снення; ~ a t m o s f e r y тиск (ти́снення) атмосфе́ри; 2) *псих.* імпре́сія; 3) *мист.* імпресіоністи́чний твір (*род.* тво́ру).
impresjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szt.* імпресіоні́ст.
impresjonistyczny 1) (*що стосується імпресіонізму*) імпресіоністи́чний; 2) (*що стосується імпресіоніста*) імпресіоні́стський.
impresjonizm, -mu, *m., szt.* імпресіоні́зм, -му.
impreza *ż.* почина́ння; ◊ ~ f i n a n s o w a фіна́нсова опера́ція; ~ s p o r t o w a змага́ння, -га́нь; ~ t e a t r a l n a виста́ва; ~ w i d o w i s k o w a *див.* **widowisko.**
improwizacja *ż.* імпровіза́ція.
improwizator, *lm.* **-rzy,** *m.* імпровіза́тор, -ра.
improwizatorka *ż.* (*про жінку*) імпровіза́тор, -ра.
improwizatorski імпровіза́торський.
improwizatorstwo *n.* імпровіза́торство.
improwizować, -zuję, -zujesz, -zował імпровізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
improwizowanie *n.* імпровізува́ння.
improwizowany імпровізо́ваний.
impuls, -su, *m.* і́мпульс, -су, по́штовх, -ху, спонука́ння.
impulsywnie імпульси́вно.
impulsywność *ż.* імпульси́вність, -ності.
impulsywny імпульси́вний.
imputacja *ż., książ.* необгрунто́ване припи́сування (кому́ чого́), необгрунто́ване обвинува́чення (кого́ в чо́му).
imputować, -tuję, -tujesz, -tował *książ.* необгрунто́вано припи́сувати, -су́ю, -су́єш (кому́ що), необгрунто́вано обвинува́чувати, -чую, -чуєш (кого́ в чо́му), ста́вити в (за) провину (кому́ що).
inaczej 1) *прислів.* іна́кше; ~ c o r o z u m i e ć іна́кше що розумі́ти; 2) (*протиставний спол.*) а то, іна́кше; m u s i s z t o z r o b i ć, ~ b ę d z i e ź l e му́сиш це зроби́ти, а то (іна́кше) бу́де пога́но.
inauguracja *ż.* урочи́сте відкриття́; ~ s e z o n u урочи́сте відкриття́ сезо́ну.
inauguracyjny зв'я́заний з урочи́стим відкриття́м; k o n c e r t ~ урочи́стий конце́рт з наго́ди відкриття́ музи́чного сезо́ну; ~**ne** p r z e m ó w i e n i e урочи́ста вступна́ промо́ва.
inaugurować, -ruję, -rujesz, -rował урочи́сто відкрива́ти.
incognito *див.* **inkognito** I, II.
incydent, -tu, *m.* інциде́нт, -ту.
incyzja *ż., med.* надрі́з, -зу, розрі́з.
indagacja *ż., praw.* до́пит, -ту.
indagacyjny *praw.* до́питний.
indagat, *lm.* **-ci,** *m., praw.* допи́туваний, -ного.
indagator, *lm.* **-rzy,** *m., praw.* допи́тувач.
indagować, -guję, -gujesz, -gował *praw.* допи́тувати, -тую, -туєш.
indeks, -su, *m.* 1) і́ндекс, -су; 2) (*в книжці*) пока́жчик; ~ r z e c z o w y предме́тний пока́жчик; 3) студе́нтська залі́кова кни́жка; ◊ k s i ą ż k a n a ~**sie** заборо́нена (ви́лучена) кни́жка.
indemnizacja *ż., praw.* відшкодува́ння.
indemnizować, -zuję, -zujesz, -zował *praw.* відшкодо́вувати, -вую, -вуєш.
indeterminista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* індетерміні́ст.
indeterministyczny *fil.* індетерміністи́чний.
indeterminizm, -mu, *m., fil.* індетерміні́зм, -му.
Indianin, *lm.* **-dianie, -dian,** *m.* індієць, -ді́йця.
indianista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., filol.* індіані́ст.
Indianka *ż.* індіа́нка.
Indie, -dii *a.* **-dyj,** *blp.* І́ндія.

Indochiny, **-chin**, *blp*. Індокитáй, -тáю.
indochiński індокитáйський.
indoeuropeista, **-ty**, *lm*. **-ści**, *m*., *lingw*. індоєвропеї́ст.
indoeuropeistyka *ż*., *lingw*. індоєвропеї́стика.
indoeuropejski індоєвропéйський.
indolencja *ż*. 1) безпорáдність, -ності; 2) *(емоційна)* пасúвність, мля́вість, -вості, байдýжість, -жості.
indolog, *lm*. **-logowie** *a*. **-lodzy**, *m*. індолóг.
Indonezja *ż*. Індонéзія.
Indonezyjczyk, *lm*. **-cy**, *m*. індонезі́єць, -зі́йця.
indonezyjski індонезі́йський.
indor *m*. велúкий індúк.
indos, **-su**, *m*., *fin*. *див*. **indosacja**.
indosacja *ż*., *fin*. індосамéнт, -ту.
indosant, *lm*. **-nci**, *m*., *fin*. жирáнт, індосáнт.
indosat, *lm*. **-ci**, *m*., *fin*. індосáт.
indosować, **-suję**, **-sujesz**, **-sował** *fin*. індосувáти, -сýю, -сýєш.
indosowanie *n*., *fin*. *див*. **indosacja**.
indukcja *ż*., *fil*., *fiz*. індýкція.
indukcyjnie *fil*. шляхóм індýкції́, індуктúвно.
indukcyjność *ż*., *fil*. індуктúвність, -ності.
indukcyjny 1) *філос*. індуктúвний; m e t o d a **~na** індуктúвний мéтод, -ду; 2) *фіз*. індукці́йний; p r ą d **~** індукці́йний струм, -му.
indukować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** 1) *філос*. вивóдити (робúти вúсновки, вноснóвувати) шляхóм індýкції́; 2) *фіз*. спричиня́ти індýкцію, індукувáти, -кýю, -кýєш.
induktor *m*., *fiz*. індýктор, -ра.
industria *ż*. індýстрія.
industrialista, **-ty**, *lm*. **-ści**, *m*. індустріалі́ст.
industrializacja *ż*. індустріалізáція.
industrializm, **-mu**, *m*., *ek*. індустріалі́зм, -му.
industrialny індустріáльний.
indyczę, **-częcia**, *lm*. **-częta**, **-cząt**, *n*. індиченя́, -ня́ти.
indyczka *ż*. індúчка.
indyczy індúчий.
indyczyć się, **-czę**, **-czysz**, **-czył** *pot*. 1) сéрдитися, -джуся, -дишся; червоні́ти від злóсті; 2) *(про гордовитого)* бундю́читися, пиндю́читися.
indyferentnie індиферéнтно, байдýже, байдýжно.
indyferentny індиферéнтний, байдýж(н)ий.
indyferentyzm, **-mu**, *m*. індиферентúзм, -му, байдýж(н)ість, -ж(н)ості.
indygo *n*., *chem*. індúго *(невідм.)*.
indygowiec, **-wca**, *lm*. **-wce**, *m*., *bot*. індúго *(невідм.)*, індúговець, -вця.
indygowy індúговий, кýбовий.
indyjski індíйський; O c e a n **Indyjski** Індíйський океáн, -ну.
indyk *m*. індúк.
indykator *m*., *tech*., *chem*. індикáтор, -ра.
indywidualista, **-ty**, *lm*. **-ści**, *m*. індивідуалі́ст.
indywidualistycznie індивідуалістúчно.
indywidualistyczny індивідуалістúчний.
indywidualizacja *ż*. індивідуалізáція.
indywidualizm, **-mu**, *m*. індивідуалі́зм, -му.
indywidualizować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** індивідуалізувáти, -зýю, -зýєш; //**~ się** індивідуалізувáтися.
indywidualnie індивідуáльно.
indywidualność *ż*. індивідуáльність, -ності.
indywidualny індивідуáльний, особúстий.
indywiduum, *lp*. *nieodm*., *lm*. **-dua**, **-duów**, *n*. індивíд.
inercja *ż*. інéрція.
inercyjny інéртний.
infamia *ż*. 1) ганьбá, безчéстя; 2) *юр*. *іст*. позбáвлення чéсті *(судовим рішенням)*.
infant, *lm*. **-nci**, *m*., *hist*. інфáнт.
infanteria *ż*., *wojs*. *przest*. інфантéрія, піхóта.

infanteryjny *wojs. przest. див.* **infanteryjski.**
infanteryjski *wojs. przest.* піхо́тний.
infanterzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., wojs. przest.* піхоти́нець, -нця.
infantka *ż., hist.* інфа́нта.
infantylizm, -mu, *m., med.* інфантилі́зм, -му.
infarkt, -tu, *m., med. (infarctus)* інфа́ркт, -ту.
infekcja *ż., med.* інфе́кція, зара́за.
infekcyjny *med.* інфекці́йний, зара́зний.
infeudacja *ż., hist.* надава́ння фе́оду.
infiks, -su, *m., lingw.* і́нфікс.
infiltracja *ż., biol., med., przen.* інфільтра́ція.
infima *ż., hist.* найни́жчий клас у шко́лі.
infirmeria *ż., med., przest.* лікарня́на пала́та, ізоля́тор, -ра.
inflacja *ż., ek.* інфля́ція.
inflacyjny *ek.* інфляці́йний.
inflamacja *ż., med.* запа́лення.
inflancki *hist.* ліфля́ндський.
Inflantczyk, *lm.* **-cy,** *m., hist.* ліфля́ндець, -дця.
Inflantka *ż., hist.* ліфля́ндка.
Inflanty, -lant, *blp., hist.* Ліфля́ндія.
infleksja *ż., fiz.* дифра́кція.
infleksyjny 1) *лінгв.* не флекти́вний; j ę z y k ~ не флекти́вна мо́ва; 2) *фіз.* дифракці́йний.
influenca *ż., med.* інфлуе́нца, інфлюе́нца.
in folio *nieodm., n., druk.* ін-фо́ліо *(невідм.).*
informacja *ż.* до́відка; інформа́ція; u d z i e l i ć **~ji** (komu) да́ти до́відку (кому́); інформува́ти, -му́ю, -му́єш (кого́); ◊ z a s i ę g a ć **~ji** (u kogo) дові́дуватися, -дуюся, -дуєшся; інформува́тися (в ко́го). *Пор.* **informować.**
informacyjnie у ви́гляді до́відки; (інформа́ції). *Пор.* **informować.**
informacyjny довідко́вий; інформаці́йний; b i u r o **~ne** а) довідко́ве бюро́; б) інформаці́йне бюро́ (інформбюро́). *Пор.* **informować.**
informator I, *lm.* **-rzy,** *m.* інформа́тор, -ра.
informator II, *lm.* **-ry,** *m.* довідни́к, -ка́, пока́жчик.
informatorka *ż. (про жінку)* інформа́тор, -ра.
informować, -muję, -mujesz, -mował дава́ти до́відку; інформува́ти, -му́ю, -му́єш *(книж.)*; //**~ się** бра́ти до́відку; інформува́тися.
infuła *ż., kość.* ми́тра.
infuzja *ż.* 1) *мед.* інфу́зія, влива́ння; 2) *фарм.* насті́й, -то́ю.
infuzorie, -riów, *blp., zool.* інфузо́рії, -рій.
ingerencja *ż., książ.* втруча́ння.
ingerować, -ruję, -rujesz, -rował *książ.* втруча́тися.
ingrediencja *ż., chem.* інгредіє́нт.
inhalacja *ż., med.* інгаля́ція.
inhalacyjny *med.* інгаляці́йний.
inhalator *m., med.* інгаля́тор, -ра.
inhalatorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *m., med.* інгалято́рій, -рію.
inhalować, -luję, -lujesz, -lował *med.* роби́ти інгаля́ції.
inicjacja *ż., książ.* посвяща́ння, втаємни́чування (кого́ в що).
inicjalny *(про літери)* початко́вий.
inicjał, -łu, *m.* ініціа́л.
inicjator, *lm.* **-rzy,** *m.* ініціа́тор, -ра; застрі́льник *(розм.).*
inicjatorka *ż.* ініціа́торка; застрі́льниця. *Пор.* **inicjator.**
inicjatorski ініціа́торський.
inicjatywa *ż.* ініціати́ва, почи́н, -ну; p o w z i ą ć **~wę** да́ти почи́н; z w ł a s n e j **~wy** з вла́сного почи́ну.
inicjować, -juję, -jujesz, -jował 1) дава́ти почи́н (ініціати́ву); 2) (kogo w co) *книж.* посвяща́ти, втаємни́чувати, -чую, -чуєш (кого́ в що); ◊ ~ n o w e m e t o d y впрова́джувати нові́ ме́тоди.
iniekcja *ż., med.* ін'є́кція.
iniekcyjny *med.* ін'єкці́йний.
inkarnacja *ż.* вті́лення.

inkarnat, -tu, *m.* тілéсний кóлір, -льору.
inkarnatka *ż., bot. (trifolium incarnatum)* конюшúна багрянá.
inkarnatowy *(про колір)* тілéсний.
inkasent, *lm.* **-nci,** *m., buch.* інкасáтор, -ра.
inkasentka *ż., buch. (про жінку)* інкасáтор, -ра.
inkaso *n., buch.* інкáсо *(невідм.).*
inkasować, -suję, -sujesz, -sował *buch.* інкасувáти, -сýю, -сýєш.
inkasowanie *n., buch.* інкасáція, інкасувáння.
inkaust, -tu, *m., arch.* чорнúло.
inklinacja *ż.* 1) нáхил, -лу, схúльність, -ності; 2) *фіз.* нахúлення.
inklinować -nuję, -nujesz, -nował (do czego) *książ.* мáти нáхил (схúльність) до чóго.
inkognito I *n., nieodm.* інкóгніто *(невідм.).*
inkognito II *przsł.* інкóгніто.
inkompetencja *ż.* некомпетéнтність, -ності.
inkompetentny некомпетéнтний.
inkorporacja *ż., nauk.* інкорпорáція, приєднáння, вклю́чення.
inkorporować, -ruję, -rujesz, -rował *nauk.* інкорпорувáти, -рýю, -рýєш, приéднувати, -ную, -нуєш, включáти.
inkrustacja *ż., spec.* інкрустáція, викладáння.
inkrustować, -tuję, -tujesz, -tował *spec.* інкрустувáти, -тýю, -тýєш, викладáти.
inkryminacja *ż.* інкримінувáння, звинувáчення.
inkryminować, -nuję, -nujesz, -nował інкримінувáти, -нýю, -нýєш, звинувáчувати, -чую, -чуєш (когó в чóму), стáвити в (за) провúну (комý що).
inkubacja *ż., med. i in.* інкубáція.
inkubacyjny *med. i in.* інкубацíйний; ~ o k r e s c h o r o b y інкубацíйний перíод хворóби.
inkubator *m., spec.* інкубáтор, -ра.
inkunabuł, -łu, *m., druk.* інкунáбула, першодрýк, -ку.
inkursja *ż., przest.* набíг, -гу, нáскок, -ку, нáпад, -ду; *іст.* **~je** t a t a r s k i e татáрські набíги (нáскоки, нáпади).
inkwarto *n., druk.* ін-квáрто *(невідм.).*
inkwizycja *ż.* інквізúція.
inkwizycyjny інквізицíйний.
inkwizytor, *lm.* **-rowie,** *m.* інквізúтор, -ра.
inkwizytorski інквізúторський.
innerwacja *ż., fizjol.* іннервáція.
innobarwny íншого кóльору.
innobyt, -tu, *m., fil.* інобуття́.
Innocenty, -tego Іннокéнтій.
innogatunkowy íншого сóрту. *Пор.* **gatunek.**
innojęzyczny іншомóвний.
innokolorowy *див.* **innobarwny.**
innoplemienny іноплемíнний.
innorodny íншого рóду.
innosłowiański інослов'я́нський.
inność *ż.* íншість, -шості, відмíнність, -ності, несхóжість, -жості.
innowacja *ż.* новáторство.
innowator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* новáтор, -ра.
innowatorka *ż.* новáторка.
innowierca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* інові́рець, -рця.
innowierczy іновíрний.
innowierstwo *n.* іновíрство.
inny íнший; дрýгий *(рідше)*; **~nym** r a z e m íншим рáзом; t o c o **~nego** це íнша спрáва (річ); k t o ~ хто íнший; ◊ ~ t e r a z ś w i a t не той тепéр світ.
inochodnik *m. див.* **jednochodnik.**
inochodziec, -dźca, *lm.* **-dźce,** *m. див.* **jednochodnik.**
inochód, -chodu, *m. див.* **jednochoda.**
in oktawo *n., druk. див.* **inoktawo.**
inoktawo *n., druk.* ін-октáво *(невідм.),* вíсімка.
inokulacja *ż., ogr., med.* інокуля́ція, щéплення, прищéплювання.
inokulować, -luję, -lujesz, -lował, *ogr., med.* інокулювáти, -лю́ю, -лю́єш.
inscenizacja *ż.* 1) інсценірóвка, інсценізáція; *(про дію — ще)* інсценувáння; 2) постанóвка. *Пор.* **inscenizować.**

inscenizator, *lm.* **-rzy**, *m.*, *teatr.* постановник.
inscenizować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** 1) інсценувáти, -нýю, -нýєш; 2) *(в театрі)* стáвити, -влю, -виш.
insekt *m.* комáха.
inserat, **-tu**, *m.* оголóшення, об'ява *(в газетах)*.
inserować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** оголóшувати, -шую, -шуєш, об'являти *(в газетах)*.
insolacja *ż.*, *meteor.*, *med. i in.* інсоляція.
inspekcja *ż.* інспéкція.
inspekcjonować, **-nuję**, **-nujesz**, **-nował** інспектувáти, -тýю, -тýєш.
inspekcyjny інспекційний.
inspekt, **-tu** *(częściej w lm.)* **-ty**, **-tów**, *m.*, *ogr.* парник, -кá.
inspektor, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie**, *m.* інспéктор, -ра.
inspektorat, **-tu**, *m.* інспекторáт, -ту, інспектýра.
inspektorka *ż.* *(про жінку)* інспéктор, -ра.
inspektorowa *ż.* дружина інспéктора; інспéкторша *(розм.)*.
inspektorski інспéкторський.
inspektorstwo *n.* 1) інспéкторство; 2) *зб.* інспéктор з дружиною.
inspektować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** *див.* **inspekcjonować**.
inspektowy парникóвий; j a r z y n y **~we** парникóва городина, парникóві óвочі, -чів.
inspicjent, *lm.* **-nci**, *m.*, *teatr.* помічник режисéра, помрéж.
inspiracja *ż.* 1) інспірáція; 2) натхнéння. *Пор.* **inspirować**.
inspirator, *lm.* **-rzy**, *m.* 1) інспірáтор, -ра; 2) натхнéнник. *Пор.* **inspirować**.
inspirować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** 1) інспірувáти, -рýю, -рýєш; 2) *перен.* надихáти (когó чим), запáлювати, -люю, -люєш (когó до чóго).
inspirowany 1) інспірóваний; 2) натхнéнний. *Пор.* **inspirować**.
instalacja *ż.* 1) установка, устаткувáння; **~** e l e k t r y c z n a електрична устанóвка; 2) введення на посáду. *Пор.* **instalować**.
instalacyjny *tech.* устанóвочний.
instalator, *lm.* **-rzy**, *m.*, *spec.* устанóвник.
instalować, **-luję**, **-lujesz**, **-lował** 1) устанóвлювати, -люю, -люєш, устаткóвувати, -вую, -вуєш; 2) *заст.* ввóдити на посáду; //**~ się** розташóвуватися, -вуюся, -вуєшся.
instalowanie *n.* *див.* **instalacja**.
instancja *ż.* 1) *юр.* інстáнція; w y r o k p i e r w s z e j **~ji** вирок пéршої інстáнції; 2) *перен. заст.* клопотáння (за кóго); w n o s i ć **~ję** z a k i m ś порýшувати клопотáння за кóго; ◊ **~je** p a r t y j n e партíйні óргани, -нів.
instrukcja *ż.* інстрýкція; z g o d n i e z **~ją** згідно з інстрýкцією, відповідно до інстрýкції.
instrukcyjny інструкційний.
instruktaż, **-żu**, *m.* інструктáж, -жу.
instruktor, *lm.* **-rzy**, *m.* інстрýктор, -ра.
instruktorka *ż.* інстрýкторка.
instruktywny інструктивний.
instrument, **-tu**, *m.* інструмéнт; **~ty** c h i r u r g i c z n e хірургíчні інструмéнти; m u z y c z n y **~** d ę t y духовий музичний інструмéнт.
instrumentacja *ż.*, *muz.* інструментóвка; *(про дію — ще)* інструментувáння.
instrumentacyjny який (що) стосýється інструментóвки; *(у контексті)* інструментóвки; p r ó b a **~na** спрóба інструментóвки.
instrumentalny *muz.*, *tech.* інструментáльний.
instrumentować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** *muz.* інструментувáти, -тýю, -тýєш.
instrumentowanie *n.*, *muz.* інструментувáння.
instruować, **-ruuję**, **-ruujesz**, **-ruował** інструктувáти, -тýю, -тýєш.
instruowanie *n.* інструктувáння, інструктáж, -жу.
instynkt, **-tu**, *m.* інстинкт, -ту; **~**

samozachowawczy інстинкт самозбереження.
instynktownie інстинктивно.
instynktowność *ż.* інстинктивність, -ності.
instynktowny інстинктивний.
instynktowo *див.* **instynktownie.**
instytucja *ż.* 1) установа; ~ państwowa державна установа; ~ naukowa наукова установа; 2) *(суспільне установлення, підтверджене законом)* інститут, -ту; ~ małżeństwa інститут одруження; ◊ *юр. іст.* ~je prawa polskiego інституції польського права.
instytut, -tu, *m.* інститут, -ту.
insulina *ż., farm.* інсулін, -ну.
insurekcja *ż., hist.* інсурекція, повстання.
insurgent, *lm.* **-nci,** *m.* інсургент, повстанець, -нця.
insygnia, -niów, *blp., hist.* регалії, -лій, клейноди, -дів.
insynuacja *ż.* инсинуація.
insynuacyjny сповнений інсинуацій; artykuł ~ стаття, сповнена інсинуацій.
insynuator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* інсинуатор, -ра.
insynuować, -nuuję, -nuujesz, -nuował інсинуювати, -нуюю, -нуюєш.
inszość *ż., pot.* іншість, -шості; ◊ *жарт.* to insza ~ це зовсім інша справа.
inszy *pot. див.* **inny.**
intabulacja *ż., praw.* запис нерухомого майна в судові книги.
intabulować, -luję, -lujesz, -lował *praw.* вписувати нерухоме майно в судові книги.
integracja *ż., mat.* інтеграція.
integralnie пóвністю, цілком, інтегрально.
integralność *ż.* інтегральність, -ності, цілісність.
integralny *mat., przen.* інтегральний; ◊ ~na część невід'ємна складова частина.
integrał, -łu, *m., mat.* інтеграл.
integrować, -ruję, -rujesz, -rował *mat., przen.* інтегрувати, -рую, -руєш.
intelekt, -tu, *m.* інтелект, -ту.
intelektualista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) *філос.* послідовник інтелектуалізму; 2) людина розумової праці, інтелігент; діяч культури; 3) *(лише в мн.)* інтелігенція.
intelektualizm, -mu, *m., fil.* інтелектуалізм, -му.
intelektualnie інтелектуально.
intelektualność *ż.* інтелектуальність, -ності.
intelektualny інтелектуальний.
inteligencja *ż.* 1) інтелігенція; ~ pracująca трудова інтелігенція; 2) *(про розумову розвиненість)* інтелігентність, -ності.
inteligencki інтелігентський.
inteligent, *lm.* **-nci,** *m.* інтелігент.
inteligentka *ż.* інтелігентка.
inteligentny інтелігентний.
intencja *ż.* намір, -ру; zrobić co w najlepszej ~ji зробити що з найкращим наміром; ◊ na ~ję для успіху (справи).
intendent, *lm.* **-nci,** *m.* інтендант.
intendentura *ż.* інтендантство.
intensyfikacja *ż., nauk.* інтенсифікація.
intensywnie інтенсивно.
intensywność *ż.* інтенсивність, -ності.
intensywny інтенсивний.
intercelularny *biol.* міжклітинний.
intercyza *ż., praw. hist.* шлюбний контракт, -ту.
interdykt, -tu, *m., kośc.* інтердикт, -ту, заборона богослужения (відправи).
interes, -su, *m.* 1) справа, діло; chodzić za ~sami ходити по справах (по ділах); mieć do kogo ~ мати до кого справу (діло); *розм.* nie twój ~ не твоя справа, не твоє діло; prowadzić czyje ~sy вести чиї справи (ділá); wziąć się do ~su взятися за справу (за діло); 2) *(користь)* інтерес, -су; bronić czyich ~sów захищати чиї інтереси; osobisty ~ особистий інтерес; ~ pub-

liczny суспільний (громадський) інтерес; zabezpieczać czyje ~sy забезпечувати чиї інтереси; 3) торгове підприємство; 4) *(лише в мн.)* *несхв.* махінації, -цій, комбінації; 5) *див.* **zainteresowanie**; ◊ *торг.* dobić ~su перебити руки; ma ~ w czym (leży w jego ~sie co) він заінтересований (зацікавлений) у чому.

interesant, *lm.* **-nci**, *m.* діловий відвідувач; załatwiać ~tów обслуговувати ділових відвідувачів.

interesować, **-suję**, **-sujesz**, **-sował** цікавити, -влю, -виш, інтересувати, -сую, -суєш; //~ **się** цікавитися, інтересуватися.

interesownie корисливо, користолюбно.

interesowność *ż.* корисливість, -вості, користолюбство.

interesowny корисливий, користолюбний.

interesująco цікаво, інтересно.

interesujący цікавий, інтересний.

interferencja *ż.*, *fiz.* інтерференція.

interferencyjny *fiz.* інтерференційний.

interlinearny міжрядковий.

interlinia *ż.*, *druk.* шпона.

interliniować, **-niuję**, **-niujesz**, **-niował** *druk.* розбивати рядки *(шпонами)*.

interlokutor, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.* співрозмовник, співбесідник.

interlokutorka *ż.* співрозмовниця, співбесідниця.

interludium, *lp. nieodm.*, *lm.* **-dia**, **-diów**, *m.*, *muz.* інтерлюдія.

intermedium, *lp. nieodm.*, *lm.* **-dia**, **-diów**, *n.*, *teatr.*, *lit.* інтермедія.

intermezzo *n.*, *muz.* інтермеццо *(невідм.)*.

interna *ż.*, *med.* терапія.

internacjonalista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.* інтернаціоналіст.

internacjonalistka *ż.* інтернаціоналістка.

internacjonalizm, **-mu**, *m.* інтернаціоналізм, -му.

internacjonalny інтернаціональний.

internacjonał, **-łu**, *m.* *див.* **międzynarodówka.**

internat, **-tu**, *m.* інтернат, -ту.

internista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.*, *med.* терапевт.

internistka *ż.*, *med.* терапевтка.

internować, **-nuję**, **-nujesz**, **-nował** інтернувати, -ную, -нуєш.

internowanie *n.* інтернування.

internowany інтернований.

interpelacja *ż.*, *polit.* інтерпеляція; ~ sejmowa інтерпеляція в сеймі; wnieść ~ję подати інтерпеляцію.

interpelacyjny: wniosek ~ *polit.* *див.* **interpelacja.**

interpelant, *lm.* **-nci**, *m.*, *polit.* інтерпелянт.

interpelator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.*, *polit.* *див.* **interpelant.**

interpelować, **-luję**, **-lujesz**, **-lował** *polit.* інтерпелювати, -люю, -люєш.

interpolacja *ż.*, *filol.*, *mat.* інтерполяція.

interpolator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.*, *filol.* інтерполятор, -ра.

interpolować, **-luję**, **-lujesz**, **-lował** *filol.*, *mat.* інтерполювати, -люю, -люєш.

interpretacja *ż.* інтерпретація, тлумачення.

interpretator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.* інтерпретатор, -ра, тлумач, -ча.

interpretować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** інтерпретувати, -тую, -туєш, тлумачити.

interpunkcja *ż.*, *gram.* інтерпункція, пунктуація.

interregnum *nieodm.*, *n.*, *hist.* міжцарів'я.

interwał, **-łu**, *m.*, *muz.*, *przen.* інтервал, -лу.

interwencja *ż.* втручання; *(політ.— ще)* інтервенція; *(з метою погодити що)* посередництво.

interwencjonista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.* інтервент.

interwencyjny інтервенційний.

interweniować, **-niuję**, **-niujesz**, **-niował (w czym)** втручатися (в

що); інтервеніювáти, -ніюю, -ніюєш; посерéдничати. *Пор.* **interwencja.**
interwent, *lm.* **-nci,** *m.* інтервéнт.
interwiew, -wu, *m.* інтерв'ю *(невідм.).*
intoksykacja *ż., med.* інтоксикáція.
intolerancja *ż.* *див.* **nietolerancja.**
intolerancyjny *див.* **nietolerancyjny.**
intonacja *ż., muz., lingw.* інтонáція.
intonacyjny *muz., lingw.* інтонаційний.
intonować, -nuję, -nujesz, -nował *muz. i in.* 1) інтонувáти, -нýю, -нýєш, модулювáти, -люю, -люєш; 2) *(пісню)* заспівувати, -вую, -вуєш, завóдити, -джу, -диш.
intrata *ż.* дохóд, -ду, прибýток, -тку.
intratność *ż.* дохóдність, -ності, прибутковість, -вості, вигідність.
intratny дохóдний, прибуткóвий, вигідний.
introdukcja *ż., muz.* інтродýкція.
introligator, *lm.* **-rzy,** *m.* палітýрник.
introligatorka *ż.* палітýрниця.
introligatornia *ż.* палітýрня, палітýрна майстéрня.
introligatorski палітýрний, оправний.
introligatorstwo *n.* палітýрна спрáва.
intromisja *ż., praw. hist.* ввéдення у володіння.
introspekcja *ż., psych.* інтроспéкція.
introspekcyjny *psych.* інтроспективний.
intruz, *lm.* **-zi,** *m.* непрóшений гість *(род.* гóстя); той, що втéрся кудй.
intryga *ż.* інтрига.
intrygancki інтригáнський.
intrygant, *lm.* **-nci,** *m.* інтригáн.
intrygantka *ż.* інтригáнка.
intrygować, -guję, -gujesz, -gował інтригувáти, -гýю, -гýєш.
intryżka *ż., pot.* інтрижка.
intuicja *ż.* інтуїція.
intuicjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* **інтуїтивіст.**
intuicjonizm, -mu, *m., fil.* інтуїтивізм, -му.
intuicyjnie інтуїтивно.
intuicyjny інтуїтивний.
intymnie інтимно.
intymny інтимний.
inulina *ż., chem.* інулін, -ну.
inwalida, -dy, *lm.* **-dzi,** *m.* інвалíд.
inwalidzki інвалíдний; ◊ r e n t a **~ka** пéнсія інвалíдності.
inwalidztwo *n.* інвалíдність, -ності.
inwazja *ż.* втóргнення, нашéстя.
inwektywa *ż.* інвективa, гóстрий виступ (випад); обрáзлива мóва.
inwencja *ż.* 1) винахíдливість, -вості; 2) *муз.* інвéнція.
inwentaryzacja *ż.* інвентаризáція.
inwentaryzacyjny інвентаризаційний, облікóвий.
inwentaryzować, -zuję, -zujesz, -zował інвентаризувáти, -зýю, -зýєш.
inwentarz, *lm.* **-rze,** *m.* інвентáр, -ря; *(с.-г. — частіше)* реманéнт, -ту; **~** m a r t w y мéртвий інвентáр; s p i s **~rza** óпис інвентаря; ż y w y **~** живий інвентáр.
inwentarzować, -rzuję, -rzujesz, -rzował *див.* **inwentaryzować.**
inwentarzowy інвентáрний.
inwentować, -tuję, -tujesz, -tował *див.* **inwentaryzować.**
inwentura *ż.* *див.* **inwentaryzacja.**
inwersja *ż., nauk.* інвéрсія.
inwersyjny *med. (inversus)* зворóтний.
inwestować, -tuję, -tujesz, -tował *ek.* інвестувáти, -тýю, -тýєш.
inwestycja *ż., ek.* інвестиція.
inwestycyjny *ek.* інвестиційний.
inwestytura *ż., hist.* інвеститýра.
inwigilacja *ż.* (kogo *a.* czego) нáгляд (за ким, за чим).
inwigilować, -luję, -lujesz, -lował (kogo, co) наглядáти (за ким, за чим *i* когó, що).
inwokacja *ż., poetyc.* звéрнення.
inwolucja *ż., biol., fizjol.* інволюція.
inwolucyjny *biol., fizjol.* інволюційний.
inżektor *m., tech.* інжéктор, -ра.

inżynier, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.* інженéр, -ра; ~ **budowniczy** інженéр-будівéльник; ~ **komunikacji** інженéр шляхів сполýчення.
inżynieria *ż.* 1) інженéрія, інженéрська спрáва; 2) *зб.* інженéри, -рів; інженéрія *(розм.)*.
inżynierski інженéрський.
inżynierstwo *n.* інженéрство.
inżynieryjny інженéрний.
iperyt, **-tu**, *m.*, *chem.* іпри́т, -ту.
ipsylon, **-nu**, *m.* íгрек.
Irak, **-ku**, *m.* Ірáк, -ку.
Iran, **-nu**, *m.* Ірáн, -ну.
iranista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.*, *filol.* іраніст.
Iranka *ż.* ірáнка.
Irańczyk, *lm.* **-cy**, *m.* ірáнець, -нця.
irański ірáнський.
ircha *ż.* зáмша.
ircharz, *lm.* **-rze**, *m.*, *spec.* зáмшеник.
irchowy зáмшовий.
Irena Ірéна; Іри́на *(укр.)*; Яри́на, Ори́на *(розм.)*.
Irkuck *m.* Іркýтськ.
Irlandczyk, *lm.* **-cy**, *m.* ірлáндець, -дця.
Irlandia *ż.* Ірлáндія.
Irlandka *ż.* ірлáндка.
irlandzki ірлáндський.
ironia *ż.* ірóнія.
ironicznie ірoнíчно.
ironiczność *ż.* іронíчність, -ності.
ironiczny іронíчний.
ironizować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** іронізувáти, -зýю, -зýєш.
irracjonalizm, **-mu**, *m.*, *fil.* ірраціоналíзм, -му.
irracjonalnie ірраціонáльно.
irracjonalny ірраціонáльний.
irradiacja *ż.*, *fiz.*, *med.* іррадіáція.
irrealny ірреáльний.
irredenta *ż.*, *polit.* іредентúзм, -му.
irredentysta, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.*, *polit.* прихи́льник іредентúзму.
iryd, **-du**, *m.*, *chem.* іри́дій, -дію.
irygacja *ż.*, *roln.*, *med.* ірригáція; *(с.-г.— ще)* зрóшення.
irygacyjny *roln.*, *med.* іригаційний; *(с.-г.— ще)* зрóшувальний.
irygator *m.*, *tech.*, *med.* ірригáтор, -ра.
irys *m.* 1) *бот.* íрис, півники, -ків; 2) *анат.* íрис.
irytacja *ż.* 1) роздратувáння; 2) *наук.* іритáція.
irytować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** дратувáти, -тýю, -тýєш, роздратóвувати, -вую, -вуєш; неприéмно хвилювáти, -люю, -люєш; *(гнíвити)* сéрдити, -джу, -диш; //~ **się** дратувáтися, роздратóвуватися; неприéмно хвилювáтися; сéрдитися.
irytowanie (się) *n.* *див.* **irytacja** 1.
iryzacja *ż.*, *fiz.* перели́ви кóльорів (барв).
ischias, **-su**, *m.*, *med.* íшіас, -су.
ischiatyczny *med.* íшіасовий.
iskać (się) *(в голові)* ськáти.
iskierka *ż.* 1) *зменш.* íскорка, іскри́нка; 2) *перен.* прóблиск, -ку; ~ **nadziei** прóблиск надíї.
iskiernik *m.*, *fiz.* електрофóр, -ра.
iskra *ż.* 1) íскра; 2) *перен.* прóблиск, -ку; ~ **szczęścia** прóблиск щáстя.
iskrobitny *tech.* іскромéтний.
iskrochron, **-nu**, *m.*, *tech.* іскроулóвлювач.
iskrowiec, **-wca**, *lm.* **-wcy**, *m.*, *hist.* íскрівець, -вця.
iskrownik *m.*, *tech.* магнéто *(невідм.)*.
iskrowy іскровий; ◊ **telegraf** ~ радіотелегрáф, -фу, бездротóвий телегрáф.
iskrówka *ż.* радіотелегрáма.
iskrzący (się) іскри́стий; *(перен. про очі — ще)* іскромéтний.
iskrzenie (się) *n.* іскріння, íскрення; мерехтіння, бли́мання. *Пор.* **iskrzyć się**.
iskrzyć się іскри́тися, яскрíти; *(про зорі)* мерехтíти, -хчý, -хти́ш, бли́мати.
iskrzysty іскри́стий.
islam, **-mu**, *m.*, *rel.* іслáм, -му.
islamizm, **-mu**, *m.*, *rel.* ісламíзм, -му.
Islandczyk, *lm.* **-cy**, *m.* ісландець, -дця.

Islandia *ż.* Ісла́ндія.
Islandka *ż.* ісла́ндка.
islandzki ісла́ндський.
istnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli існува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
istnienie *n.* існува́ння.
istność *ż.* буття́, існува́ння.
istny спра́вжній; ◊ ~na p r a w d a су́ща пра́вда.
istota *ż.* 1) істо́та; 2) *(основне)* суть, -ті; су́тність, -ності *(рідше)*; w n i k a ć w ~tę r z e c z y вника́ти в суть спра́ви; w ~cie m a s ł u s z n o ś ć по су́ті він ма́є ра́цію.
istotka *ż., zdr.* мале́нька істо́та.
istotnie спра́вді, ді́йсно.
istotny 1) істо́тний; 2) *(що існує в дійсності)* ді́йсний, спра́вжній.
iście *див.* istotnie.
iść, idę, idziesz, szedł, szli іти́ (іду́, іде́ш); ~ g ę s i e g o іти́ оди́н за о́дним (ни́зкою, ключе́м); *перен.* ~ k o m u n a r ę k ę іти́ кому́ назу́стріч; k r e w **idzie** кров іде́; ~ n a p a l c a c h іти́ навшпи́ньки (навшпи́ньках); ~ o z a k ł a d іти́ на парі́, би́тися об закла́д; w i e ś ć **idzie** іде́ по́голос (чу́тка); ~ z a m ą ż іти́ (вихо́дити) за́між; z e g a r **idzie** годи́нник іде́; ◊ c e n y **idą** w g ó r ę ці́ни підніма́ються; **idzie** k u w i o ś n i e надхо́дить (наближа́ється) весна́, поверта́є на ве́сну; **idzie** m i k i e p s k o мої́ спра́ви ке́пські (пога́ні); ~ n a u d r y z k i m не ладна́ти, бу́ти (жи́ти) не в зла́годі (не в зго́ді) з ким; ~ n a z d r o w i e вихо́дити на здоро́в'я; o c o **idzie?** в чо́му спра́ва (річ)? ~ p e ł n ą p a r ą працюва́ти на по́вну поту́жність; t a d r o g a **idzie** d o K r a k o w a ця доро́га веде́ до Кра́кова; ~ w c z y j e ś l a d y вступа́ти в чиї́ сліди́; ~ (w o d z i ć s i ę) z a ł b y z k i m зче́плюватися з ким.
Italia *ż.* Іта́лія.
itd (i tak dalej) *skr.* і т. д. (і так да́лі).
iteratywny *gram.* ітерати́вний.
itp. (i tym podobne) *skr.* і т. ін. (і таке́ і́нше), і т. п. (і тому́ поді́бне), то́що.
iwa *ż.* (бі́ла) верба́, (бі́ла) лоза́, і́ва.
iwowy вербо́вий, лозо́вий, і́вовий.
Izabela *ż.* Ізабе́лла.
izba *ż.* 1) кімна́та; 2) *політ.* пала́та; **Izba** L u d o w a Наро́дна пала́та (в НДР); R a d a n a j w y ż s z a ZSRR s k ł a d a s i ę z d w ó c h **izb** Верхо́вна Ра́да СРСР склада́ється з двох пала́т; **Izba** P o s e l s k a пала́та депута́тів; **Izba** G m i n Пала́та грома́д *(в Англії)*; ◊ ~ a d w o k a c k a адвока́тська коле́гія; ~ p o r o d o w a роди́льний буди́нок, -нку; ~ s k a r b o w a фіна́нсовий ві́дділ (фінві́дділ).
izbica *ż.* 1) вели́ка кімна́та; 2) *тех.* льодорі́з *(в мості)*.
izdebka *ż., zdr.* кімна́тка.
izobara *ż., meteor.* ізоба́ра.
izobaryczny *meteor.* ізоба́рний.
izobata *ż., geo.* ізоба́та.
izochimena *ż., meteor.* ізохіме́на.
izochora *ż., fiz.* ізохо́ра.
izochroniczność *ż., fil.* ізохро́нність, -ності.
izochroniczny *fiz.* ізохро́нний.
izolacja *ż.* ізоля́ція.
izolacjonizm, -mu, *m., polit.* ізоляціоні́зм, -му.
izolacyjny ізоляці́йний.
izolator *m., fiz.* ізоля́тор, -ра.
izolować, -luję, -lujesz, -lował ізолюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
izolowanie *n.* ізолюва́ння.
izomeria *ż., chem.* ізомері́я.
izomorficzny *min.* ізомо́рфний.
izomorfizm, -mu, *m., min.* ізоморфі́зм, -му.
izotera *ż., meteor.* ізоте́ра.
izoterma *ż., fiz., meteor.* ізоте́рма.
izotermiczny *fiz., meteor.* ізотермі́чний.
izotop, -pu, *m., chem.* ізото́п, -пу.
Izrael *m.* Ізраї́ль.

izraelski ізраї́льський.
Izydor Іси́дор; Си́дір, -дора *(укр.)*.
iż *sp., książ.* що.
iżby *sp., książ.* щоб.

J

ja я.
jabłczan, -nu, *m., chem.* сіль я́блучної кислоти́.
jabłczanka *ż.* я́блучний суп, -пу.
jabłczany я́блучний.
jabłczasty *див.* **jabłkowaty.**
jabłczysty *(про яблуню)* рясни́й.
jabłecznik *m.* 1) сидр, -ру; 2) *кул.* пиріг з я́блуками.
jabłecznikowy си́дровий.
jabłeczny *див.* **jabłczany.**
jabłko *n.* я́блуко; *анат.* ~ a d a m o w e *(cartilago thyreoidea)* ада́мове я́блуко, кади́к, -ка́; *присл.* n i e d a l e k o p a d a ~ o d j a b ł o n i я́блуко від я́блуні недале́ко па́дае, яке́ корі́ння, таке́ насі́ння, яки́й дід, таки́й і його́ плід; *перен.* ~ n i e z g o d y я́блуко незго́ди; *анат.* ~ o k a о́чне я́блуко; ◊ *розм.* z b i ć (s t ł u c) n a k w a ś n e ~ си́льно поби́ти, зім'я́ти на яє́чню; *перен.* z ł o t e ~ золоте́ дно.
jabłkowate, -tych, *bot.* *(pomaceae)* яблуне́ві, -вих.
jabłkowaty поді́бний до я́блука.
jabłkowity *(про масть коня)* в я́блуках.
jabłkowy я́блучний; *хім.* k w a s ~ я́блучна кислота́.
jabłoniowy яблуне́вий.
jabłonka *ż., bot., zdr.* я́блунька.
jabłonkowy *див.* **jabłoniowy.**
jabłoń *ż.* я́блуня.
jabłuszko *n., zdr., pieszcz.* я́блучко.
Jacek, -cka Я́цек; Яцко́, Яць *(укр.)*.
jacht, -tu, *m., mor.* я́хта.
jachtklub, -bu, *m., sport.* яхт-клу́б, -бу.
jad, -du, *m.* отру́та.
jadaczka *ż., wulg.* рот; s t u l ~kę заткни́ рот, мовчи́.
jadać *wielokr.* *(звичайно, часто, частенько, не раз)* ї́сти (ї́м, ї́си́, ї́сть, ї́мо́, ї́сте́, ї́дя́ть); ◊ o b i a d ~dam z w y k l e o g o d z i n i e t r z e c i e j обі́даю звича́йно о тре́тій годи́ні.
jadalnia *ż.* ї́да́льня.
jadalniany яки́й (що) стосу́ється ї́да́льні; *(у контексті)* в ї́да́льні то́що; t ł o k ~ на́товп у ї́да́льні.
jadalny 1) столо́вий; 2) *(придатний для їжі)* ї́стівни́й; ◊ p o k ó j ~ ї́да́льня.
jadło *n.* ї́жа; ї́да́, ї́ство́ *(рідше)*.
jadłodajnia *ż.* харче́[і]вня.
jadłodajny: z a k ł a d ~ *див.* **jadłodajnia.**
jadłospis, -su, *m.* меню́ *(невідм.)*.
jadłowstręt, -tu, *m., med.* *(sitiophobia)* боя́знь ї́жі, не́хіть до ї́жі; відсу́тність апети́ту.
jadonośny отру́йний, отру́йливий.
jadowicie *див.* **jadowito.**
jadowito 1) отру́тно, отру́йно; отру́йливо *(рідше)*; 2) ущи́пливо, в'ї́дливо, єхи́дно. *По́р.* **jadowity.**
jadowity 1) отру́тний, отру́йний; отру́йливий *(рідше)*; 2) *перен.* ущи́пливий, в'ї́дливий, єхи́дний.
jadowy *див.* **jadowity** 1.
Jadwiga Ядві́га.
Jafa *ż.* Я́ффа.
jaga *ż. див.* **baba.**
jagielnik *m., roln.* просору́шка.
jaglany пшоня́ний.
jaglica *ż., med.* трахо́ма.
jagła *ż.* 1) про́со; 2) *(зерно проса)* проси́на; 3) *(лише в мн.)* пшоно́.
jagniątko *n., zdr., pieszcz.* ягня́тко.
jagnię, -nięcia, *lm.* **-nięta, -niąt,** *n.* ягня́, -ня́ти.
jagnięcy ягня́чий.
jagoda *ż.* 1) я́года; 2) *(лише в мн.)* *поет.* ли́ця *(род.* лиць),

личко, щічки, -чок; лани́ти, -ни́т (*арх.*).
jagodny *див.* **jagodowy.**
jagodowy я́гідний; s o k ~ я́гідний сік (*род.* со́ку).
jagodówka *ż.* горілка на я́годах, нали́вка.
jagódka *ż.*, *zdr.* я́гідка.
jaguar *m.*, *zool.* ягуа́р, -ра.
jajczarka *ż.* (*продавщиця яєць*) яє́чниця.
jajczarnia *ż.* 1) склад яє́ць; 2) яє́чний магази́н.
jajczarski (*що стосується торгівлі яйцями*) яє́чний.
jajczarstwo *n.* торгівля я́йцями.
jajczarz, *lm.* **-rze**, *m.* (*продавець яєць*) яє́чник.
jaje *n.* яйце́; *прик.* ~ m ą d r z e j s z e o d k u r y я́йця ку́рку вчать; *кул.* ~ n a m i ę k k o рідко (некру́то) зва́рене яйце́, рідке́ яйце́; *кул.* ~ n a t w a r d o кру́то зва́рене яйце́, круте́ яйце́; s i e d z i e ć (w y s i a d y w a ć) n a ~**jach** виси́джувати я́йця; w y l ę g a ć s i ę (w y k l u w a ć s i ę) z ~**ja** вилу́плюватися з яйця́; z n o s i ć ~**ja** нести́ (кла́сти) я́йця; ◊ *кул.* ~**ja** s a d z o n e випускна́ яє́чня; *перен.* l e d w i e s i ę z ~**ja** w y l ą g ł ще молоко́ не обсо́хло на губа́х.
jajeczko *n.*, *zdr.* яє́чко.
jajeczkowanie *n.*, *fizjol.* овуля́ція.
jajecznica *ż.*, *kul.* яє́чня, смаже́ня, пряже́ня.
jajecznik *m.* 1) *кул.* омле́т, -ту; 2) *бот.* (*ovarium*) за́в'язь, -зі.
jajeczny яє́чний.
jajko *n.* 1) яйце́; *перен.* ~ K o l u m b a Колу́мбове яйце́; s k o r u p k a o d ~**ka** шкаралу́пка яйця́; 2) *військ.* *розм.* ручна́ грана́та; ◊ *розм.* *несхв.* o b c h o d z i ć s i ę z k i m, j a k z ~**kiem** ходи́ти довко́ла ко́го навшпи́ньках.
jajkowaty яйцеподі́бний, яйцеви́дний.
jajkowy *див.* **jajeczny.**
jajnik *m.*, *anat.* (*ovarium*) яє́чник.
jajnikowy *anat.* яє́чнико́вий.
jajo *n.* *див.* **jaje.**
jajonośny (*про курей*) несу́чий.
jajorodne, -nych, *zool.* яйцеро́дні, -них, яйцеродя́щі, -щих.
jajowaty *див.* **jajkowaty.**
jajownik *m.*, *bot.* (*ovarium*) *див.* jajecznik 2.
jajowód, -wodu, *m.*, *anat.* фалло́пійова труба́.
jajowy 1) яє́чний; 2) (*про вигляд*) яйцеподі́бний, яйцеви́дний; 3) *анат.*, *бот.* яйце́вий.
jak I *m.*, *zool.* як.
jak II 1) *прислів.* як; ~ s i ę m a c i e? як ви пожива́єте? як ся ма́єте? 2) *спол.* (*порівняльний*) як; c h y t r y ~ l i s хи́трий як лис; ~ n a z ł o ś ć як на зло́; ~ s i ę p a t r z y як слід, як годи́ться; (*часовий*) як, коли́; k u p i ę w t e d y, ~ b ę d ę w m i e ś c i e куплю́ тоді́, як (коли́) бу́ду в мі́сті; ~ ś w i a t ś w i a t e m з то́го ча́су (з тих пір, відтоді́), як світ стої́ть, зро́ду; (*умовний*) як; p r z y j d ę, ~ b ę d ę m i a ł c z a s прийду́, як бу́де в ме́не час; 3) (*сполучне слово*) (*для позначення напрямку*) куди́; ~ o k i e m s i ę g n ą ć, w s z ę d z i e p a s t w i s k a куди́ не глянь, всю́ди пасови́ща; (*для означення місця*) де; d r o g a i d z i e t a m, ~ t e t o p o l e доро́га йде туди́, де ці топо́лі; (*для означення способу дії*) як; i d z i e, ~ z p ł a t k a іде́, як по ма́слу; ~ j e d e n m ą ż всі, як оди́н; *присл.* ~ t y k o m u, t a k o n t o b i e як гукне́ш, так і відгукне́ться, як гука́ють, так і відгу́куються; 4) *част.* як; j e s z c z e ~! ще як! ~ n a j p r ę d z e j якнайшви́дше; ~ n i e w r z a ś n i e він як (як не) кри́кне.
jak bądź *przst.* як-не́будь, абия́к, сяк-та́к, так-ся́к, бу́дь-як.
jakby *sp.* (*порівняльний*) мов, немо́в, на́че, нена́че; c z e r w i e n i s i ę, ~ c o z a w i n i ł паленіє,

немо́в він провини́вся; *(умовний)* якщо́ б; ~**bym** się spóźnił, nie czekajcie якщо́ б я запізни́вся, не чека́йте.
jak gdyby *sp.* мов, немо́в, на́че, нена́че, ні́би.
jaki яки́й, що; котри́й *(рідше)*.
jaki bądź яки́й-не́будь, будь-яки́й.
jakikolwiek яки́й-не́будь, будь-яки́й.
jakikolwiek bądź *див.* **jakikolwiek.**
jakiś яки́йсь; *(з відтінком презирства — ще)* яки́йсь там, яки́йсь-то.
jakiśkolwiek *див.* **jakikolwiek.**
jaki-taki 1) яки́й-не́будь; 2) *перен.* непога́ний, нічоге́нький, ні́чо́го собі́; mam ~ dom є в ме́не непога́ний (нічоге́нький, ні́чо́го собі́) дім.
jakkolwiek *sp.* хоча́, хоч; ~ mamy już pewne osiągnięcia, musimy nadal pracować хоча́ (хоч) є у нас де́які дося́гнення, му́симо да́лі працюва́ти.
jako *sp.* як; wysłano go ~ pośrednika його́ ви́слано як посере́дника; ~ taki як таки́й.
jakobin, *lm.* **-ni,** *m., hist. polit.* якобі́нець, -нця.
jakobinizm, -mu, *m., hist. polit.* якобіні́зм, -му.
jakobinka *ż., hist. polit.* якобі́нка.
jakobiński *hist. polit.* якобі́нський.
jakoby *sp.* на́че б, нена́че б, немо́в би.
jakoś *przsł.* я́кось.
jakościowo я́кісно.
jakościowość *ż.* я́кісність, -ності.
jakościowy я́кісний; *хім.* analiza ~**ciowa** я́кісний ана́ліз, -зу.
jakość *ż.* я́кість, -кості; brygada pierwszej ~**ci** бріга́да відмі́нної я́кості.
jakośkolwiek *przsł.* як-не́будь, я́кось.
jako-tako *przsł.* так собі́, ні́чо́го собі́, сяк-та́к.
jako też *sp.* 1) і спра́вді; oczekiwał wiadomości, ~ niebawem nadeszła він очі́кува́в зві́стки, і спра́вді, незаба́ром надійшла́; 2) а тако́ж, а так са́мо; dęby, brzozy ~ buki i graby дуби́, бере́зи, а тако́ж (а так са́мо) бу́ки і граби́.
jako to *sp.* а са́ме; *(у контексті звичайно передається інтонаційною паузою)*; ciągłe kłopoty, ~ rodzinne i inne, przygnębiały go постійні турбо́ти, роди́нні і і́нші, пригні́чували його́.
jakowy *arch. див.* **jaki.**
jakowyś *arch. див.* **jakiś.**
jakoż(e) *sp., arch.* че́рез те що, тому́ що.
jak również *sp.* а та́кож.
jako że *sp., arch.* зва́живши, що...
Jakub Я́ків, -кова.
jakubek, -bka, *m., bot. (senecio jacobaea)* жовтозі́лля лучне́.
Jakucja *ż.* Яку́тія.
Jakuck *m.* Яку́тськ.
Jakut, *lm.* **-ci,** *m.* яку́т.
Jakutka *ż.* яку́тка.
jakże *przsł.* я́к же; ◊ a ~! еге́ ж!
jakże to *przsł.* я́к же то?
jalapa *ż., bot.* яла́па.
jałmużna *ż.* ми́лостиня, ми́лостина.
jałmużniczy жебру́щий.
jałoszka *ż., pot. див.* **jałówka 1.**
jałowcowy *bot.* ялівце́вий.
jałowcówka *ż. (настойка)* ялівці́вка.
jałowica *ż.* 1) *дуб.* я́ловиця; 2) *с.-г. див.* **jałówka 1.**
jałowiczka *ż., zdr. див.* **jałówka 1.**
jałowiczy *garb.* я́ловичий.
jałowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot.* ялове́ць, -лівцю́.
jałowić, -wię, -wisz, -wił 1) *(землю)* роби́ти я́ловою (неродю́чою); 2) *мед.* стерилізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
jałowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli я́ловіти; *(про землю — ще)* става́ти неродю́чою.
jałowizna *ż.* 1) я́лова (неродю́ча) земля́; 2) *(с.-г.— про худобу)* молодня́к, -ка́; 3) *перен. розм.* беззмісто́вність, -ності; 4) без-

змістóвний літературний твір (*род.* твóру); 5) *фам.* пустá головá.
jałowo безплідно.
jałowość *ż.* 1) яловість, -вості; неродючість, -чості; 2) безплідність, -ності. *Пор.* **jałowy.**
jałowy 1) *(с.-г.— про худобу)* яловий; *(про грунт — ще)* неродючий; 2) *перен.* безплідний; ~**we** d o c i e k a n i a безплідні дослідження, -джень; ◊ ~ t w a r ó g пісний сир, -ру.
jałóweczka *ż., zdr., pieszcz.* ялівочка.
jałówka *ż.* 1) *с.-г.* ялівка; 2) *дуб.* яловиця.
Jałta *ż.* Ялта.
jałtyński ялтинський.
jama *ż.* яма; *(звірина — ще)* норá; ◊ *анат.* ~ b r z u s z n a черевнá порожнúна; *анат.* ~ o c z n a óчна запáдина; *анат.* ~ u s t n a порожнúна рóта; *мед.* ~ w p ł u c a c h кавéрна в легéнях.
Jamajka *ż.* Ямáйка.
jamajka *ż.* ром-ямáйка.
jamb, -bu, *m., poetyc.* ямб.
jambiczny *poetyc.* ямбíчний.
jambik, -ku, *m., poetyc.* ямбíчний вірш.
jameczka *ż., zdr.* ямочка.
jamistość *ż.* ямистість, -тості.
jamisty ямистий.
jamka *ż., zdr.* ямка.
jamkowaty ямкувáтий.
jamniczek, -czka, *m., zdr.* невелúчка тáкса.
jamniczka *ż. (про самку)* тáкса.
jamniczy якúй (що) стосýється тáкси; *(у контексті)* тáкси; z r ę c z n o ś ć ~**cza** спрúтність тáкси.
jamnik *m.* тáкса.
jamny якúй (що) живé в норí.
jamowy 1) якúй (що) стосýється ями; 2) *див.* **jamny.**
jamrot, -tu, *m. див.* **mamrotanie.**
jamrotać *див.* **mamrotać.**
jamrotanie *n. див.* **mamrotanie.**
Jan Ян; Івáн *(укр.).*
janczar, *lm.* **-rzy,** *m., hist.* яничáр, -ра.
janczarka *ż., hist. (рушниця)* яничáрка, яничáрка.
janczarski *hist.* яничáрський.
janczarstwo *n., zb., hist.* яничáри, -рів.
jankes, *lm.* **-si,** *m.* янкі *(невідм.).*
janki, -ków, *blp., m., roln. (про картоплю)* рáння америкáнка.
janowcowy *bot.* з дрóку; m i o t ł a ~**wa** мітлá з дрóку.
janowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (genista)* дрік (*род.* дрóку).
jantar, -ru, *m., min. див.* **bursztyn.**
jantarowy *min. див.* **bursztynowy.**
Janusz Януш.
Japonia *ż.* Япóнія.
Japonka *ż.* япóнка.
Japończyk, *lm.* **-cy,** *m.* япóнець, -нця.
japoński япóнський; M o r z e **Japońskie** Япóнське мóре.
japońszczyzna *ż.* все, що япóнське: мóва, звичáї тóщо.
jar, -ru, *m.* яр (*род.* яру).
jard *m.* ярд.
jarek, -rka, *m., zdr.* ярóк, -ркá.
jarka *ż.* 1) ярий (ярóвий) хліб, яринá; 2) *(про корову, вівцю)* ярка; 3) дрібнá зернúста сіль (*род.* сóлі).
jarkisz, -szu, *m., roln. див.* **jarka** 1.
jarmarczenie *n.* 1) ярмаркувáння; 2) шахрувáння. *Пор.* **jarmarczyć.**
jarmarczne, -nego, *n.* 1) ярмаркóва оплáта; 2) *(гостинець з ярмарку)* ярмаркóве, -вого.
jarmarcznik, *lm.* **-cy,** *m.* зáвсідник ярмарків, ярмарчáнин.
jarmarczny ярмаркóвий.
jarmarczyć, -czę, -czysz, -czył 1) ярмаркувáти, -кýю, -кýєш; 2) *перен.* шахрувáти, -рýю, -рýєш.
jarmark, -ku, *m.* 1) ярмарок, -рку; 2) *перен. розм.* розгардіяш, -шу, шáрварок, -рку; *підсил.* бýча.
jarmarkować, -kuję, -kujesz, -kował *див.* **jarmarczyć.**
jarmarkowanie *n. див.* **jarmarczenie.**
jarmarkowe, -wego, *n. див.* **jarmarczne.**

jarmarkowy *див.* **jarmarczny.**
jarmułka *ż.* ярмýлка.
jarmuż, -żu, *m.* листянá капýста.
jaro бадьóро; ◊ trzymać się ~ мáти бадьóрий вúгляд.
Jarosław Ярослáв.
Jarosławl *m.* Ярослáвль.
jarosz, *lm.* **-sze,** *m.* вегетаріáнець, -нця.
jaroszka *ż.* вегетаріáнка.
jarowy 1) яровúй; 2) *(вкритий ярами)* ярúстий.
jarski вегетаріáнський.
jarstwo *n.* вегетаріáнство.
jary 1) ярúй, яровúй; ~re zboże яре збíжжя, ярúна; 2) *перен.* бадьóрий.
jarząb, -rzębia *a.* **-rzębu,** *lm.* **-rząby** *a.* **-rzęby** *a.* **-rzębie,** *m., bot. див.* **jarzębina.**
jarząbek, -bka, *m., orn.* рябчик.
jarząco яскрáво.
jarzący палáючий; *(перен.— ще)* яскрáвий.
jarzenie (się) *n.* палáння.
jarzębi *див.* **jarzębinowy.**
jarzębiak *m.* *(горілка)* горобúнівка, рябинíвка.
jarzębiasty строкáтий, рябúй.
jarzębina *ż., bot. (sorbus)* горобúна, рябúна.
jarzębinowy горобúновий, горобúнний, рябúновий.
jarzębinówka *ż. див.* **jarzębiak.**
jarzmiący поневóлюючий, уя́рмлюючий.
jarzmić, -mię, -misz, -mił 1) впрягáти в ярмó; 2) *перен.* поневóлювати, -люю, -люєш, уя́рмлювати.
jarzmo *n.* 1) ярмó; *(перен. — ще)* íго, кормúга; ~ imperializmu ярмó (íго) імперіалíзму; 2) *тех.* хомýтик; ◊ ~ kułackie куркýльська кабалá.
jarzmowaty 1) у вúгляді ярмá; 2) *анат. див.* **jarzmowy.**
jarzmowy *anat. i in.* ярéмний; *анат.* kość ~wa ярéмна кíсть (*род.* кóсті).
jarzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył палáти.
jarzyna *ż.* горóдина, óвочі, -чів.
jarzynka *ż.* молодá горóдина, новинá.
jarzynny *див.* **jarzynowy.**
jarzynowy овочéвий; *кул.* zupa ~wa овочéвий суп, -пу.
jarzysty пóвний ярíв (бáлок), яркувáтий, ярúстий.
jasełka, -łek, *blm.* 1) я́сла, -сел; 2) *фольк.* вертéп, -пу.
jasełkowy 1) ясéльний; 2) вертéпний. *Пор.* **jasełka.**
jasiek, -śka, *m.* 1) *(подушечка)* я́сик; 2) *бот.* великозернúста квасóля.
jasieniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., bot.* ясенéць, -нця́.
jasieniowy *див.* **jesionowy.**
jasion *m. див.* **jesion.**
jaskier, -kru, *m., bot. (ranunculus acer)* жовтéць їдкúй.
jaskierek, -rka, *m., bot.* реп'яшóк, -шкá.
jaskinia *ż.* печéра; ◊ *перен.* ~ zbójecka розбíйницьке кублó.
jaskiniowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., antr.* печéрна людúна, троглодúт.
jaskiniowy печéрний.
jaskot *m. див.* **jazgot.**
jaskotać *див.* **jazgotać.**
jaskólczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n.* ластів'я́, -в'я́ти, ластовеня́, -ня́ти, ластовеня́тко.
jaskólczy лáстівчин; ◊ ~cze ziele *бот. (chelidonium malus)* чистотíл бíльший.
jaskóleczka *ż., zdr.* лáстівочка.
jaskółka *ż.* лáстівка; *присл.* jedna ~ nie czyni wiosny однá лáстівка не рóбить веснú; *перен.* pierwsza ~ пéрша лáстівка.
jaskra *ż., med. (glaucoma)* глаукóма.
jaskrawieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli виступáти яскрáво.
jaskrawo яскрáво.
jaskrawość *ż.* яскрáвість, -вості.
jaskrawy 1) яскрáвий; 2) *перен.* разю́чий.
jaskrowate, -tych, *bot. (ranunculaceae)* жовтцéві, -вих.
jaskrowy I *bot.* жовтцéвий,

jaskrowy II *med.* якйй (що) стосýється глаукóми.
jasła, -seł, *blp. (для худоби)* ясла *(род.* ясéл).
jasłowy ясéльний.
jasnawo яснувáто, яснéнько.
jasnawy яснувáтий, яснéнький.
jasno 1) ясно; 2) світло. *Пор.* **jasny.**
jasnoblond білявий, русявий, рýсий.
jasnoczerwony ясночервóний.
jasnolicy *poet.* світлолйций
jasnoniebieski ясноголубйй, ясноблакйтний.
jasnooki яснóокий.
jasnosiwy ясносйвий.
jasność *ż.* 1) світлість, -лості; 2) ясність, -ності. *Пор.* **jasny.**
jasnota *ż., bot. (lamium album)* глухá кропивá біла.
jasnowidz, *lm.* **-dze,** *m.* ясновйдець, -дця.
jasnowidzący 1) ясновидющий, видющий; 2) *перен.* прозорлйвий.
jasnowidzenie *n.* ясновйдіння.
jasnowidztwo *n. див.* **jasnowidzenie.**
jasnowłosy русявий, світловолóсий.
jasnozielony яснозелéний.
jasnozłoty яснозолотйй.
jasnożółty ясножóвтий.
jasny 1) яснйй; ~ k s i ę ż y c яснйй місяць; *перен.* ~**na** s p r a w a яснá спрáва; 2) *перен.* світлий; ~**ne** w ł o s y світле волóсся.
jaspis, -su, *m., min.* яшма.
jaspisowy *min.* яшмовий.
Jassy, Jass, *blp.* Ясси *(род.* Ясс).
jastrząb, -rzębia, *lm.* **-rzębie,** *m., orn.* яструб.
jastrząbek, -bka, *m., orn.* 1) *(astur nisus)* яструб-перепелятник; 2) *зменш.* яструбóк, -бкá.
jastrzębi яструбйний.
jastrzębiaty подібний до яструба.
jastrzębiec, -bca, *lm.* **-bce,** *m.* 1) *бот. (hieracium)* нечýй-вітер, -тра; 2) *мисл.* пáстка на хйжих птахів.
jastrzębnik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* яструбник.
jastrzębowy *див.* **jastrzębi.**
jasyr, -ru, *m., hist.* ясйр, -ру.
jaszczur *m.* 1) *зоол. (salamandra)* ящір *(род.* ящера); 2) ящіркóва шкіра; 3) *вет.* ящур, -ра.
jaszczurczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n.* малéнька ящірка.
jaszczurczo єхйдно.
jaszczurczy 1) ящіркóвий; 2) *перен.* єхйдний; ◊ p l e m i ę ~**cze** гадюче кóдло.
jaszczureczka *zdr.* ящірочка.
jaszczurka *ż.* ящірка.
jaszczurkowaty подібний до ящірки.
jaszczurkowy *див.* **jaszczurczy** 1.
jaszczurowy *див.* **jaszczurzy.**
jaszczurzy 1) ящіркóвий; 2) *вет.* ящурний.
jaszczurzysko *m., zgr.* велйкий ящір, -щера.
jaszczyk *m., wojs. hist.* зарядний ящик.
jaszmak *m.* чадрá.
jaśmin, -nu, *m.* жасмйн, -ну.
jaśminowate, -tych, *bot.* жасмйнові, -вих.
jaśminowy жасмйнний, жасмйновий.
jaśnić, -nię, -niesz, -nił робйти світлим; //~ **się** світліти; ясніти. *Пор.* **jasny.**
jaśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli блищáти (блищý, блищйш), ясніти; z d a l e k a ~**niały** o ś w i e t l o n e o k n a здáлека блищáли (ясніли) освітлені вікна; *перен.* ~ z a l e t a m i u m y s ł u блищáти умóм.
jaśniutki *pieszcz.* яснéнький.
jaśniutko *pieszcz.* яснéнько.
jata *ż.* курінь, -ренá.
jatagan, -nu, *m.* ятагáн.
jatka *ż.* 1) ятка, ларьóк, -ркá; 2) *(лише в мн.)* бóйня, різнйця; 3) *зменш.* невелйчкий курінь, -ренá.
jatkowe, -wego, *n., przest.* оплáта за ларьóк.
jatkowy якйй (що) стосýється ларкá; *(у контексті)* з ларкá; m i ę s o ~**we** м'ясо з ларкá.

jaw: wychodzić na ~ виявлятися.
jawa *ż.* ява, яв (*род.* яву).
Jawa *ż.* Ява.
jawański яванський.
jawnie 1) явно; 2) гласно. *Пор.* **jawny**.
jawność *ż.* 1) явність, -ності; 2) гласність. *Пор.* **jawny**.
jawny 1) явний; 2) *юр.* гласний, відкритий; posiedzenie ~**ne** гласне (відкрите) засідання суду; ◊ ~**ne** nieporozumienie очевидне непорозуміння.
jawor, -ru, *m.* явір (*род.* явора).
jaworek, -rka, *m.* яворок, -рка, яворець, -рця.
jaworowy яворовий.
jaworzyna *ż.* 1) яворина; 2) яворовий ліс, -су; 3) *зневажл.* нужденний явір (*род.* явора).
jaz, -zu, *m.* 1) гребля, загата; 2) частокіл поперек ріки для ловлі риби.
jazda *ż.* 1) їзда; ~ konna верхова їзда; 2) *військ.* кіннота; 3) *виг.* рушай!
jazgarz, *lm.* **-rze**, *m.*, *icht.* (*acerina cernua*) йорж, -жа.
jazgot, -tu, *m.* (*голосів*) гамір, -мору, гомін, -мону; (*заліза*) брязкіт, -коту.
jazgotać, -goczę, -goczesz (*rzadziej* **-gocę, -gocesz**, *rzadko* **-gotam, -gotasz**), **-gotał** 1) гомоніти, -ню, -ниш; 2) (na kogo) *перен.* клепати (-паю, -паєш *і* -плю, -плеш) (на кого).
jazgotanie *n.* *див.* **jazgot**.
jazgotliwy гомінливий, гомінкий.
jazik *m.*, *zdr.* 1) гребелька, невеличка загата; 2) *іхт.* маленький в'язь.
jazowy гребельний.
jazz, -zu, *m.*, *muz.* джаз, -зу.
jazz-band, -du, *m.*, *muz.* джаз-банд, -ду.
jaź, *lm.* **-zie**, *m.*, *icht.* (*idus ieses*) в'язь.
jaźń *ż.*, *fil.*, *psych.* «я» в ідеалістичній філософії.
jaźwa *ż.*, *myśl.* нора борсука.
jaźwcowy борсуковий.
jaźwiec, -wca, *lm.* **-wce**, *m.*, *zool.* (*meles taxus*) борсук, -ка.
jąć, jął, jęli почати; jął wołać почав кликати.
jąć się *див.* **imać się**.
jąderko *n.*, *zdr.* ядерце.
jądro *n.* 1) ядро; *перен.* ~ kwestii ядро проблеми; 2) *анат.* (*testis*) ядро.
jądrowód, -wodu, *m.*, *anat.* (*gubernaculum testis*) зв'язка яєчка, віжка яєчка.
jądrowy ядерний, ядровий.
jądrzysty ядерний.
jąkacz, *lm.* **-cze**, *m.*, *pot.* заїка.
jąkać, jąknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (*лише недокон.*) заїкатися, запинатися; 2) (*лише докон.*) промурмотати, -мочу, -мочеш, промурмотіти, -мочу, -мотиш, пробо[у]рмотати, пробо[у]рмотіти, промимрити, пробубоніти; // (*лише недокон.*) ~ się заїкатися, запинатися.
jąkajło, -ły, *lm.* **-ły**, *m.*, *pot.* *див.* **jąkacz**.
jąkalska, -kiej, *ż.*, *pot.* (*про жінку*) заїка.
jąkalski, -kiego, *lm.* **-scy**, *m.*, *pot.* *див.* **jąkacz**.
jąkalstwo *n.*, *pot.* *див.* **jąkanie się**.
jąkała, -ły, *lm.*, **-ły**, *m.*, *pot.* *див.* **jąkacz**.
jąkanie się *n.* заїкання, запинання.
jąkliwie заїкаючись, запинаючись; mówić ~ говорити заїкаючись (запинаючись).
jąkliwość *ż.* заїкуватість, -тості.
jąkliwy заїкуватий.
jątrzenie *n.* 1) нацьковування, підбурювання; 2) ятрення, вередіння, роз'ятрювання; //~ się ятрення. *Пор.* **jątrzyć**.
jątrznica *ż.* 1) ліверна ковбаса, кров'янка; 2) *анат.* ободова кишка.
jątrzyciel, *lm.* **-le**, *m.* підбурювач, підбурник.
jątrzycielka *ż.* підбурювачка, підбурниця.
jątrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) (kogo przeciw komu, przeciw czemu *a.* na kogo, na co) нацьковувати,

-вую, -вуєш, підбурювати, -рюю, -рюєш (кого проти кого, проти чого); 2) *(рану)* ятрити, вередити, -джу, -диш, роз'ятрювати; //~ się ятритися, вередитися, роз'ятрюватися.

jechać, jadę, jedziesz, jechał 1) їхати (їду, їдеш); 2) (na kogo, na co) *перен. розм.* лаяти (лаю, лаєш) (кого, що); ◊ *перен. розм.* ~ n a c z y m виїжджати на чому.

jechanie *n. див.* **jazda** 1.

jeden один; *(у функції неозначеного займенника — ще)* якийсь; *(у значенні самітного — ще)* сам, сам один; ~ i t e n s a m той самий, той же самий, один і той самий, один і той же; p r z y s z e d ł ~ c z ł o w i e k прийшов один (якийсь) чоловік; ~dnym s ł o w e m (одним) словом; w s z y s c y d o ~dnego (w s z y s c y, j a k ~ m ą ż) всі як один, всі до одного; w s z y s t k o ~dno однаково, все одно; ~ w ś r ó d c u d z y c h сам (сам один) між чужими; ~dno z d w o j g a одне з двох; ◊ c o m a ~dno d o d r u g i e g o? яке це має відношення до справи? c o z a ~? хто такий? *прик.* ~ d o S a s a, d r u g i d o L a s a хто в луг, а хто в плуг; хто в горох, хто в сочевицю; хто до лісу, а хто по дрова (а хто до бісу); ~ p r z e z d r u g i e g o наввипередки.

jedenastka *ż.* 1) цифра 11; 2) одинадцять осіб.

jedenastoletni одинадцятирічний, одинадцятилітній

jedenastozgłoskowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., poetyc.* одинадцятискладовий вірш.

jedenastozgłoskowy *poetyc.* одинадцятискладовий.

jedenastu *m.-os. див.* **jedenaście.**

jedenasty одинадцятий.

jedenaście, -stu; *m.-os.* **jedenastu** одинадцять, -ти *а.* -тьох.

jedenaścioro, -rga, *zb.* одинадцятеро, -тьох.

jedlina *ż.* 1) ялинове дерево; 2) *(ялинові гілочки)* ялинник.

jedlinka *ż., zdr.* ялинка, ялиночка.

jedlinowy ялиновий.

jednać 1) (kogo) мирити, -рю, -риш; 2) (kogo sobie) здобувати чию прихильність; 3) (kogo do czego) єднати (кого до чого); //~ się 1) миритися; 2) єднатися (до чого).

jednak *sp.* проте, однак; одначе *(розм.).*

jednaki однаковий.

jednako однаково.

jednakość *ż. див.* **jednakowość.**

jednakowo *див.* **jednako.**

jednakowość *ż.* однаковість, -вості.

jednakowoż *sp. див.* **jednak.**

jednakowy *див.* **jednaki.**

jednakże *sp. див.* **jednak.**

jednanie (się) *n.* 1) мирення; 2) єднання. *Пор.* **jednać.**

jedniusieńki самісінький.

jedniuteńki *див.* **jedniusieńki.**

jednoaktowy *teatr.* одноактний, на одну дію.

jednoaktówka *ż., teatr.* одноактна п'єса, п'єса на одну дію, одноактівка.

jednobarwny одноколірний, однобарвний.

jednobiegunowy *fiz.* однополюсний.

jednobrzmiący 1) однозвучний; 2) *перен.* тотожний, ідентичний.

jednochoda *ż.* інохідь, -ході.

jednochodem *przsl.* один за одним, один по одному, низкою, ключем.

jednochodnik *m.* іноходець, -хідця.

jednochód, -chodu, *m. див.* **jednochoda.**

jednoczenie (się) *n.* об'єднування.

jednoczesność *ż.* одночасність, -ності, рівночасність.

jednoczesny одночасний, рівночасний.

jednocześnie одночасно, рівночасно; *(в той самий час)* водночас, водночас, воднораз.

jednoczyciel, *lm.* **-le,** *m.* об'єднувач.

jednoczyć, -czę, -czysz, -czył об'єднувати, -ную, -нуєш; //~ **się** об'єднуватися.
jednodniowy одноденний.
jednodniówka *ż.* 1) *(про газету)* одноденка; 2) *ент. (ephemera vulgata)* одноденка, поденка.
jednodzienny *див.* **jednodniowy.**
jednodźwięczny *див.* **jednobrzmiący.**
jednofazowy *spec.* однофазний.
jednofuntowy фунтовий.
jednogarbny одногорбий.
jednogatunkowy однорідний, одного сорту.
jednogłośnie одноголосно; одностайно. *Пор.* **jednogłośny.**
jednogłośność *ż.* одноголосність, -ності; одностайність. *Пор.* **jednogłośny.**
jednogłośny одноголосний; *(про загальне схвалення — ще)* одностайний.
jednogłowy одноголовий, з одною головою.
jednogodzinny одногодинний.
jednoimienny одноіменний.
jednoizbowy 1) однокімнатний; 2) *політ.* однопалатний.
jednojęzyczny одномовний.
jednoklasowy: s z k o ł a ~**wa** *див.* **jednoklasówka.**
jednoklasówka *ż.* школа з однією класною кімнатою і з одним учителем.
jednokolorowy *див.* **jednobarwny.**
jednokomórkowy *biol.* одноклітинний.
jednokonka *ż.* прольотка.
jednokonny однокінний.
jednokopytne, -nych, *zool.* однокопиті, -тих.
jednokopytowe, -wych, *zool. див.* **jednokopytne.**
jednokrotnie один раз.
jednokrotny 1) одноразовий, однократний; 2) *мат., грам.* однократний.
jednolampowy *rad.* однолámповий.
jednolampówka *ż., rad. pot.* однолámповий приймач, -чá.
jednolatek, -tka, *lm.* **-tki,** *m.* 1) однолітня (однорічна) тварина; 2) *(про людей)* одноліток, -тка, ровесник, перевесник.
jednolatka *ż.* 1) однолітня (однорічна) самка; 2) *(про жінку)* одноліток, -тка, ровесниця, перевесниця.
jednoletni однолітній, однорічний.
jednolicie 1) монолітно; 2) однорідно; 3) одностайно. *Пор.* **jednolity.**
jednoliścienny *bot.* однодольний.
jednolitość *ż.* 1) монолітність, -ності, цільність; 2) однорідність; 3) одностайність. *Пор.* **jednolity.**
jednolity 1) монолітний, цільний; 2) *(однаковий)* однорідний; 3) *перен.* одностайний.
jednomandatowy *polit.* одномандатний.
jednomian, -nu, *m., mat.* одночлен.
jednomianowy *mat.* одночленний.
jednomiesięczny місячний; ~ z a r o b e k місячний заробіток, -тку.
jednomyślnie 1) однодушно, одностайно; 2) однодумно. *Пор.* **jednomyślny.**
jednomyślność *ż.* 1) однодушність, -ності, одностайність; 2) однодумність. *Пор.* **jednomyślny.**
jednomyślny 1) однодушний, одностайний; 2) *(однакових поглядів)* однодумний.
jednonarodowościowy національно однорідний, однонаціональний.
jednonogi одноногий.
jednonożny *див.* **jednonogi.**
jednooki одноокий.
jednookienny одновіконний.
jednoosobowy одномісний, на одне місце.
jednopalczasty з одним пальцем; ◊ ~**te** r ę k a w i c z k i рукавиці, -виць.
jednopienny *bot.* однодомний.
jednoplemienny одноплемінний.
jednopłatowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., lot.* моноплан.
jednopłatowy: s a m o l o t ~ *див.* **jednopłatowiec.**
jednopłciowy *bot.* одностатевий.
jednopłodny *bot.* однонасінний.

jednopokładowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* однопа́лубне судно́.
jednopokojowy однокімна́тний.
jednopostaciowość *ż., min.* ізоморфі́зм, -му.
jednopostaciowy 1) *мін.* ізомо́рфний; 2) *мат.* однозна́чний.
jednopręcikowy *bot.* однотичи́нковий.
jednoraki одного́ гату́нку, однако́вий.
jednoramienny *tech.* однораме́нний; ~ d ź w i g однораме́нна піді́йма.
jednorazowo одноразо́во.
jednorazowość *ż.* одноразо́вість, -вості.
jednorazowy разови́й, одноразо́вий.
jednoręki однору́кий.
jednoroczniak *m., wojs. przest.* вільноопреділя́ючийся, -чогося.
jednoroczny однорі́чний, однолітній.
jednorodność *ż.* однорі́дність, -ності.
jednorodny однорі́дний.
jednorodzinny для одніє́ї роди́ни (сім'ї); d o m ~ буди́нок для одніє́ї роди́ни.
jednorogi одноро́гий.
jednorożec, -żca, *lm.* **-żce,** *m., zool. i in.* єдиноро́г.
jednorożny *див.* **jednorogi.**
jednoróg, -roga, *m. див.* **jednorożec.**
jednorurka *ż.* одноство́лка.
jednorzędny 1) одноря́дний, в оди́н ряд; 2) *крав.* однобо́ртний.
jednorzędowy *див.* **jednorzędny.**
jednorzędówka *ż.* однобо́ртний піджа́к, -ка́.
jednosieczny з одни́м ле́зом, одноле́зний, односі́чний.
jednoskładność *ż., chem.* ізомері́я.
jednoskośny *min.* моноклінá́льний.
jednosłupkowy *bot.* одноматочко́вий.
jednostajnie 1) одноманітно; 2) рівномі́рно. *Пор.* **jednostajny.**
jednostajność *ż.* 1) одноманітність, -ності; 2) рівномірність. *Пор.* **jednostajny.**
jednostajny 1) одноманітний; 2) *фіз.* рівномірний; ~ r u c h рівномірний рух, -ху.
jednostka *ż.* одини́ця; *(військ. — ще)* части́на; *(про людину — звичайно)* індиві́д.
jednostkowy одини́чний.
jednostronnie односторо́нньо, однобі́чно.
jednostronność *ż.* односторо́нність, -ності, однобі́чність.
jednostronny односторо́нній, однобі́чний.
jednostrunny одностру́нний.
jednostrzałowy однозаря́дний.
jednosylabowy *див.* **jednozgłoskowy.**
jednoszczepowy одноплемі́нний.
jedność *ż.* 1) є́дність, -ності; *(думок — ще)* спі́льність; *(в родині, колективі — ще)* зго́да; ~ m o r a l n o - p o l i t y c z n a n a r o d u r a d z i e c k i e g o мора́льно-політи́чна є́дність радя́нського наро́ду; 2) *мат.* одини́ця.
jednotliwy *gram. див.* **jednokrotny** 2.
jednotomowy одното́мний; ◊ ~**we** w y d a n i e одното́мник.
jednotonny 1) однозву́чний; 2) *перен.* моното́нний.
jednotonowy I *муз.* одното́нний.
jednotonowy II *(вагою, місткістю)* в одну́ то́нну.
jednotorowy одноколі́йний.
jednotygodniowy *(про один тиждень)* тижне́вий.
jednouchy однову́хий, одноу́хий.
jednouszny *див.* **jednouchy.**
jednowargowy *bot.* *(unilabiatus)* одногу́бий.
jednowartościowość *ż., chem.* одновале́нтність, -ності.
jednowartościowy *chem.* одновале́нтний.
jednowiązkowe, -wych, *bot.* *(monadelphia)* дводо́мні, -них.
jednowierca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., kośc. przest.* єдинові́рець, -рця.
jednowymiarowy з одни́м ви́міром.
jednowyrazowy однослі́вний.
jednozasadowy *chem.* однолу́жний.
jednozbiornikowy *tech.* однобá́чний.

jednozgłoskowy *gram., poetyc.* односкладо́вий.
jednozgodnie одноду́шно, односта́йно.
jednozgodność *ż.* одноду́шність, -ності, односта́йність.
jednozgodny одноду́шний, односта́йний.
jednozłotowy: moneta **~wa** *(в Польщі)* оди́н зло́тий, -того.
jednoznacznie однозна́чно, рівнозна́чно.
jednoznacznik *ż., lingw.* сино́нім.
jednoznaczny однозна́чний, рівнозна́чний.
jednożeństwo *n.* 1) одношлю́бність, -ності; 2) *етнол.* монога́мія.
jednożyłowy: kabel **~** *el.* одножи́льний ка́бель, одножи́льник.
jedwab, -biu, *lm.* **-bie,** *m.* шовк, -ку; єдва́б, -бу *(поез. заст.)*; przędzalnia **~biu** шовкопряди́льня; przędzenie **~biu** шовкопряді́ння.
jedwabiarnia *ż.* шовкопряди́льня.
jedwabisto шовкови́сто.
jedwabistość *ż.* шовкови́стість, -тості.
jedwabisty шовкови́стий.
jedwabnica *ż., bot. (morus alba)* шовко́виця бі́ла.
jedwabnictwo *n., spec.* шовківни́цтво.
jedwabniczka *ż., spec.* шовківни́ця.
jedwabniczy 1) *(що стосується шовківництва)* шовко́вий; przemysł **~** шовко́ва промисло́вість, -вості; 2) *(що стосується шовкопряда)* шовкови́чний.
jedwabnik I, *lm.* **-cy,** *m., spec.* шовківни́к, -ка́.
jedwabnik II, *lm.* **-ki,** *m., ent. (bombyx mori)* шовкопря́д.
jedwabnikowy *див.* **jedwabniczy** 2.
jedwabny шовко́вий; єдва́бний. *Пор.* **jedwab.**
jedynaczek, -czka, *m., pieszcz.* єди́ний сино́чок, -чка.
jedynaczka *ż.* єди́на дочка́, одина́чка.
jedynak, *lm.* **-cy** *a.* **-ki,** *m.* єди́ний син, одина́к, -ка́.
jedynie ті́льки, лише́; **~** ona potrafi temu zaradzić ті́льки (лише́) вона́ зумі́є помогти́ цьому́; єди́но *(книж.)*.
jedynka *ż.* 1) одини́ця; 2) *(спорт.— у веслярстві)* одино́чка; 3) пе́рший но́мер (трамва́я то́що).
jedynowładca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., hist.* самоде́ржець, -жця.
jedynowładczyni *ż., hist. (про жінку)* самоде́ржець, -жця.
jedynowładny *hist.* самодержа́вний.
jedynowładztwo *n., hist.* самодержа́вство.
jedyny єди́ний.
jedzenie *n.* 1) ї́жа; їда́, їства́ *(рідше)*; 2) *(дія)* їда́.
jegomość, *lm.* **-ście** *a.* **-ściowie** 1) *(жарт. — про незнайомого)* дя́дя; 2) *(арх. — титул шляхтича)* пан, добро́дій; 3) *церк.* панотёць, -тця́.
jegomościanka *ż., arch., żart.* па́нна.
jejmościanka *ż., arch. див.* **jegomościanka.**
jejmość *ż., arch., żart.* па́ні, добро́дійка.
jelec, -lca, *lm.* **-lce,** *m., icht. (squalius leusciscus)* яле́ць, -льця́.
jeleni оле́нячий.
jelenica *ż., zool.* лань, -ні.
jeleniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* запові́дник о́ленів.
jelenię, -nięcia, *lm.* **-nięta, -niąt,** *n.* оленя́, -ня́ти; *пестл.* оленя́тко.
jelenina *ż.* оле́нина, оленя́тина.
jelenionogi швидки́й, як о́лень, прудконо́гий.
jeleń, *lm.* **-nie,** *m., zool.* о́лень.
jelitny *див.* **jelitowy.**
jelito *n., anat.* 1) ки́шка; 2) *(лише в мн.)* ну́трощі, -щів.
jelitowy кишко́вий.
jelonek, -nka, *m.* 1) *ент. (lucanus cervus)* рога́ч, -ча́; 2) *дуб.* за́мша; 3) *див.* **jelenię.**
jelonkowy за́мшовий; rękawiczki **~we** за́мшові рукави́чки, -чок.
jełczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli *(про жири)* гі́ркнути.

jełczenie *n.* *(про жири)* гіркнення.
jełki *przest.* *(про жири)* згірклий, пойовклий; ілкий *(заст.)*.
jemielnica *ż., med.* *(variola)* віспа.
jemioła *ż., bot.* омелá.
jemiołka *ż., bot.* невели́чка омелá.
jemiołowy омéлóвий; krzak ~ омéлóвий кущ, -щá.
jemiołuszka *ż., orn.* омелю́х.
jeneralicja *ż.* *див.* **generalicja**.
jenerał *m.* *див.* **generał**.
jeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* полонéний, -ного, полонéник; *фольк.* бранець, -нця, невóльник.
jeniecki який (що)стосýється полонéного *а.* полонéних; *(у контексті)* полонéного, полонéних тóщо; невóльницький; obóz ~ тáбір полонéних; невóльницький тáбір. *Пор.* **jeniec**.
Jenisej, -ju, *m.* Єнісéй, -сéю.
jeno *sp., przsł., książ.* тільки.
jer I, **-ru,** *m., gram.* 1) *(буква ъ)* ер *(род.* éра); 2) *(буква ь)* éрик.
jer II, **-ra,** *m., orn.* *(fringilla montifringilla)* юрóк *(род.* юркá), в'юрóк.
jeremiada *ż., żart.* скáрга, рéмство.
Jerozolima *ż.* Єрусали́м.
jerozolimski єрусали́мський.
Jerzy, -rzego Єжи; Юрій *(укр.)*.
jerzyk *m., orn.* *(cypselus murarius)* серпокри́лець, -льця.
jesienią *przsł.* восени́.
jesieniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., bot.* 1) *(acer negundo)* клен ясени́стий; 2) *(dictamnus albus)* ясенéць бíлий.
jesienina *ż., stol.* *(матеріал)* ясенóве (ясенéве) дéрево.
jesiennie по-осíнньому, як восени́.
jesienny осíнній.
jesień *ż.* óсінь *(род.* óсені); ◊ na ~ni восени́.
jesion, -nu, *m., bot.* я́сен, я́сень.
jesionek, -nka, *m., bot.* 1) молоди́й я́сен, ясенóк, -нкá; 2) *(melia)* ясéнка.
jesionina *ż.* *див.* **jesienina**.
jesionka *ż.* 1) *розм.* демісезóнне пальтó; 2) осíнне курчá, -ти; 3) *ент.* *(catocala fraxini)* стягíвка си́ня; 4) *бот.* *див.* **jesieniec**.
jesionowy ясенóвий, ясенéвий.
jesiotr, *m., icht.* осетéр, -трá.
jesiotrowy *icht.* осетрóвий.
jesiotrzyna *ż.* осетри́на.
jestestwo *n.* 1) *філос.* буття́, існувáння; 2) *книж.* *(все, що існує в природі)* єствó *(заст.)*; *(про живі організми)* істóта; każde żyjące ~ кóжна живá істóта.
jeszcze іщé, ще.
jeść, jem, jesz, jadł, jedli 1) їсти (їм, їси́, їсть, їмó, їстé, їдя́ть); 2) *перен.* роз'їдáти; żelazo jadła rdza залíзо роз'їдáла ржа; ◊ ~ obiad обíдати; ~ śniadanie снíдати; ~ wieczerzę (kolację) вечéряти.
jeśli *sp.* *див.* **jeżeli**.
jezdnia *ż.* мостовá, -вóї; *(камінна)* брук, брукíвка; ◊ ~ mostu помíст, -мóсту.
jezdny, -nego, *lm.* **-ni,** *m., wojs.* вéршник.
jeziorko *n., zdr.* озéрцé.
jeziorny озéрний.
jezioro *n.* óзеро.
jeziorowy *див.* **jeziorny**.
jeziorzysko *n.* 1) вели́ке óзеро; 2) *(місце, де було озеро)* озеря́вина, озери́ще.
jeziorzysty *(про країну)* озéрний.
jezuicki єзуї́тський.
jezuita, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* єзуї́т.
jezuityzm, -mu, *m.* єзуї́тство.
jezusek, -ska, *m., żart.* свящéнник, лицемíр, -ра, ханжá, святобóжник.
jeździć, jeżdżę, jeździsz, jeździł 1) ї́здити (ї́жджу, ї́здиш); ~ konno ї́здити вéрхи; ~ na gapę ї́здити зáйцем *(без квитка)*; 2) (po kim) *перен. розм.* гáнити, картáти (когó).
jeździec, -dźca, *lm.* **-dźcy,** *m.* їздéць, -дця́, вéршник; ◊ *військ.* ~ meldunkowy кíнний посильний, -ного.
jeździecki верхови́й; sport ~ верхови́й спорт, -ту.
jeździectwo *n.* 1) верхови́й спорт, -ту; 2) *зб.* вéршники, -кíв.

jeż, *lm.* **-że**, *m.* їжа́к, -ка́; ◊ *перен. розм.* **m i e ć ~ż a w k i e s z e n i** бу́ти скупи́м (скна́рою); *перен.* **s t a n ą ć ~żem** наї́житися.
jeżarka *ż., spec.* ворсува́льниця.
jeża(s)ty поді́бний до їжака́, їжакува́тий.
jeżatka *ż., zool. (hystrix cristata)* дикобра́з.
jeżdżenie *n.* ї́вдження.
jeżeli *sp.* якщо́.
jeżogłówka *ż., bot. (sparganium)* їжа́ча голі́вка.
jeżogłówkowate, -tych, *bot. (sparganiaceae)* їжачоголі́вкові, -вих.
jeżowaty 1) *перен.* колю́чий; 2) *див.* **jeża(s)ty.**
jeżowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., zool. (echinus)* їжа́к морськи́й.
jeżownik *m., bot. (echinospermum lappula)* липу́чка їжако́ва.
jeżowy їжако́вий, їжа́чий.
jeżozwierz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **jeżatka.**
jeżyć, -żę, -żysz, -żył ї́жити; //**~ się** ї́житися, їжа́читися.
jeżyk *m., zdr.* їжачо́к, -чка́.
jeżyna *ż.* ожи́на.
jeżynowy ожи́новий, ожи́нний.
jęczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli, jęknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli стогна́ти, застогна́ти.
jęczenie *n.* стогна́ння.
jęczmianka *ż., roln.* ячмі́нна соло́ма, ячмі́нка, я́чниця.
jęczmienisko *n.* 1) ячмі́нне по́ле, ячме́ні, -нів; 2) ячмі́нна стерня́, ячмени́ще.
jęczmienny ячмі́нний; *(з ячменю— ще)* я́чний.
jęczmień, *lm.* **-mienie** *a.* **-miona,** *m.* 1) ячмі́нь, -ме́ню; 2) *мед.* ячмі́нь, -меня́, ячміне́ць, -нця́.
jędor *m. див.* **indor.**
jędrnie 1) здо́рово, по́вно; тве́рдо; здо́рово, сві́жо; 2) сокови́то. *Пор.* **jędrny.**
jędrnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) міцні́шати, ду́жчати; 2) *(про масло)* тве́рднути, тужа́віти.
jędrność *ż.* 1) по́вність, -ності; тве́рдість, -дості; сві́жість, -жості; 2) сокови́тість, -тості. *Пор.* **jędrny.**
jędrny 1) *(про горіхи, зерно)* здоро́вий, по́вний; *(про масло)* тверди́й; *(про людське тіло, фрукти, овочі)* здоро́вий, сві́жий; 2) *перен.* сокови́тий; **~na m o w a** сокови́та мо́ва.
Jędrzej Андрі́й.
jędza *ż., mit., przen.* ба́ба-яга́, ві́дьма.
jęk, -ku *m.* сто́гін, -гону.
jękliwie жа́лібно, плачли́во.
jękliwy жа́лібний, плачли́вий.
jęknąć *див.* **jęczeć.**
jękot, -tu, *m. див.* **jęk.**
jętka *ż., ent.* одноде́нка, поде́нка.
jęzor *m.* язи́к твари́н; ◊ *вульг.* **l a t a ć z ~rem** розпуска́ти пліткй.
języczek, -czka, *m., zdr.* 1) язичо́к, -чка́; 2) *(у компасі, на терезах)* стрі́лка; ◊ *перен.* **b y ć ~kiem u w a g i** перева́жувати, -жую, -жуєш.
języczkowy язичко́вий; **p i s z c z a ł k a ~wa** язичко́ва сопі́лка.
języczliwy *posp. див.* **języczny.**
języczny *posp.* язика́тий.
język *m.* 1) язи́к, -ка́; *перен.* **c i ą g n ą ć k o g o ś z a ~** тягти́ (тягну́ти) кого́ за язи́к; *перен.* **m a m t o n a k o ń c u ~ka** це в ме́не кру́титься на язику́; *фам.* **p y t l o w a ć ~kiem** моло́ти язико́м; *перен.* **r o z w i ą z a ć k o m u ~** розв'яза́ти кому́ язи́к; *перен. розм.* **ś w i e r z b i g o ~** в ньо́го сверби́ть язи́к; *перен. розм.* **t r z y m a ć ~ z a z ę b a m i** трима́ти (держа́ти) язика́ (язи́к) за зуба́ми; *перен.* **u g r y ź ć s i ę z a ~** прикуси́ти язика́ (язи́к); *фам.* **~ka w g ę b i e z a p o m n i e ć** проковтну́ти язика́ (язи́к); *військ.* **z a s i ę g n ą ć ~ka** діста́ти язика́; *перен.* **z ł y ~** а) злий (лихи́й) язи́к; б) обмо́вник, накле́пник, плітка́р, -ря́; *фам.* **z w y w i e s z o n y m ~kiem** ви́сунувши

(вúсолопивши) язúк (язикá); 2) *(засіб спілкування)* мóва; язúк *(рідко)*; *перен.* łamać ~ говорúти калíченою (лáманою) мóвою; ~ obcy чужá мóва; ~ ojczysty рíдна мóва; ~ potoczny розмóвна мóва; władać **~kiem** володíти мóвою; ◊ *перен.* dostać się na ~ki стáти предмéтом перéсудів, попáсти на зýби; *перен.* mieć coś na **~ku** хотíти що сказáти; *розм.* mieć długi ~ бýти слизькоязúким; *перен.* ostrzyć ~ (na kim, na czym) глузувáти, -зýю, -зýєш, сміятися (сміюся, сміéшся) (з кóго); wziąć kogo na **~ki** обмовляти когó, взяти на зýби когó.

językowo з мóвного пóгляду; ujął kwestię ~ zupełnie dobrze він цілкóм дóбре підійшóв до цьóго питáння з мóвного пóгляду.

językowy 1) язикóвий; mięśnie **~we** язикóві м'язи, -зів; 2) мóвний; badania **~we** мóвні дóсліди, -дів; ◊ zdolności **~we** здíбності до мов. *Пор.* **język.**

językoznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* мовознáвець, -вця.

językoznawczy мовознáвчий.

językoznawczyni *ż.* *(про жінку)* мовознáвець, -вця.

językoznawstwo *n.* мовознáвство.

Joachim Якúм.

Joanna Йоáнна.

jod, -du, *m., chem.* йод, -ду.

jodełka *ż., zdr.* ялúнка; *перен.* materiał w **~kę** матеріáл в ялúнку.

jodła *ż.* ялúна; смерéка.

jodłowate, -tych, *bot.* ялúнові, -вих.

jodłowy ялúновий; смерéковий; ◊ las ~ ялúнник; смерéчина.

jodoform, -mu, *m., farm.* йодофóрм, -му.

jodoformowy *farm.* йодофóрмний.

jodowy *chem.* йóдний.

jodyna *ż., farm.* тинктýра йóду.

jodynować, -nuję, -nujesz, -nował мáзати йóдом.

jodynowanie *n.* мáзання йóдом.

jogurt, -tu, *m.* лактобацилíн, -ну.

Jokohama *ż.* Йокогáма.

jołop, *lm.* **-py,** *m., pot.* йóлоп.

jołopowaty *pot.* придýркуватий, дурнéнький.

jon, -nu, *m.* 1) *хім.* йóній, -нію; 2) *фіз.* іóн.

jonizacja *ż., fiz.* іонізáція.

joński 1) *іст.* іонíйський; 2) *архіт.* іонíчний.

jordanowski: ogródek ~ дитячий садóк (дитсадóк).

jot *nieodm., n.* *див.* **jota.**

jota *ż.* йóта; ani na **~tę** ні на йóту, ні на крúхту; ◊ spełniło się co do **~ty** спрáвдилося до наймéнших подрóбиць; ~ w **~tę** точнíсінько.

jotacja *ż., lingw.* йотувáння.

jotować, -tuję, -tujesz, -tował *lingw.* йотувáти, -тýю, -тýєш.

jowialista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* благодýшний весельчáк (веселýн).

jowialnie благодýшно.

jowialność *ż.* благодýшність, -ності.

jowialny благодýшний.

Józef Йóсиф, Йóсип.

jubel, -bla, *blm., m., pot., żart.* весéлощі, -щів.

jubilat, *lm.* **-ci,** *m.* юбіляр, -ра, ювіляр.

jubilatka *ż.* юбілярка, ювілярка.

jubiler, *lm.* **-rzy,** *m.* ювелíр, -ра.

jubilerka *ż.* 1) *(про жінку)* ювелíр, -ра; 2) дружúна ювелíра.

jubilerski ювелíрний.

jubilerstwo *n.* ювелíрна спрáва.

jubileusz, -szu, *lm.* **-sze,** *m.* ювілéй, -лéю; obchodzić swój ~ святкувáти свій ювілéй.

jubileuszowy ювілéйний; rok ~ ювілéйний рік (*род.* рóку); upominek ~ ювілéйний подарýнок, -нка.

jucha *ż.* кров тварúн; *(зневажл.— про людську кров)* юшка, мазкá; ◊ psia **~!** бíсів син, псюха.

jucht, -tu, *m., garb.* юхта.

juchta *ż.* *див.* **jucht.**

juchtować, -tuję, -tujesz, -tował *garb.* дубúти шкíру на юхту.

juchtowy юхтовий.
jucznie з в'юками; j e c h a ć ~ їхати з в'юками.
juczno *див.* **jucznie.**
juczny в'ючний.
juczyć, -czę, -czysz, -czył в'ючити, -чу, -чиш.
judaizm, -mu, *m., rel.* іудаїзм, -му.
judasz, *lm.* **-sze,** *m.* зрадник, запроданець, -нця.
judaszostwo *n.* зрадництво, запроданство.
judaszowski *див.* **judaszowy.**
judaszowy зрадницький, запроданський.
Judea *ż.* Іудея.
judzenie *n.* нацьковування, під'юджування.
judzić, -dzę, -dzisz, -dził нацьковувати, -ковую, -ковуєш, під'юджувати, -джую, -джуєш.
Jugosławia *ż.* Югославія.
juhas, *lm.* **-si,** *m. (в Татрах)* вівчар, -ря.
juki, juków, *blp.* в'юки, -ків.
jukka *ż., bot.* юка.
Julian Юліан.
juliański юліанський; k a l e n d a r z ~ юліанський календар, -ря.
Juliusz Юлій.
junacki юнацький.
junacko по-юнацькому.
junactwo *n.* юнацтво
junak, *lm.* **-cy,** *m.* юнак, -ка.
junakieria *ż., lekc.* 1) безшабашне юнацтво; 2) *зб.* юнаки, -ків.
junga *ż., mor.* юнга.
junior, *lm.* **-rowie,** *m., sport.* член юнацької команди, m e c z **~rów** матч молодіжних (юнацьких) команд.
junkier, -kra, *lm.* **-krzy,** *m., hist.* юнкер, -ра.
junkierski *hist.* юнкерський.
Jura *ż.* Юра.
jurajski *geol.* юрський.
jurnie похітливо, любострасно, хтиво.
jurność *ż.* похітливість, -вості, любострастя, хтивість.
jurny похітливий, любострасний, хтивий.
jurta *ż.* юрта.
jury *nieodm., n.* журі *(невідм.).*
jurydycznie юридично.
jurydyczny юридичний.
jurysdykcja *ż., praw.* юрисдикція.
juryskonsult, *lm.* **-cl,** *m., praw.* юрисконсульт.
jurysprudencja *ż., praw.* юриспруденція.
jurysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., praw.* юрист.
jurystka *ż., praw. (про жінку)* юрист.
justunek, -nku, *m., druk.* приводка, полоса.
justycja *ż.* юстиція.
Justyn Юстин, Устин, Устим.
Justyna *ż.* Юстина, Устина, Устя.
juszka *ż., zdr. див.* **jucha.**
juszny соковитий.
juszyć, -szę, -szysz, -szył 1) кривавити, -влю, -виш, заюшувати, -шую, -шуєш; 2) *неперех.* стікати (сходити) кров'ю, заюшуватися; //~ **się** *див.* **juszyć** 2.
juści *part. див.* **jużci.**
jut *m., mor.* ют.
juta *ż., bot., tkac.* джут, -ту.
Jutlandia *ż.* Ютландія.
jutowy *bot., tkac.* джутовий.
jutro *n.* завтра; *(перен. — ще)* майбутнє, -нього; c z ł o w i e k b e z **~ra** людина без майбутнього; d z i ś ~ (як) не сьогодні, (то) завтра; o d **~ra** від завтра, з завтрашнім днем.
jutrzejszy завтрашній; *(перен. — ще)* майбутній.
jutrzenka *ż.* світанок, -нку; *поез.* світова зірниця.
jutrzenkowy світанковий.
jutrznia *ż.* 1) *церк.* утреня; 2) *див.* **jutrzenka.**
już вже, уже; ~ p o n i m! вже йому кінець! ◊ ~ t o ~ t o то—то, або—або, раз це, раз те.
jużci *part.* авжеж.
jw. (jak wyżej) *skr.* див. вище.

K

k I (**koło**) *skr., przyim.* кóло, бíля; G a j e ~ L w o w a Гаї кóло (бíля) Львóва.
k II *przyim. arch., poet. див.* **ku.**
kab, -bu, *m.* кеб.
kabacik *m., zdr.* каптáник.
kabalarka *ż., przest.* ворóжка (на кáртах).
kabalarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* ворожбúт (на кáртах).
kabaletta *ż., muz.* кабалéтта, кавалéтта.
kabalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) *іст.* кабалíст; 2) *перен. несхв.* тумáнний фíлóсоф.
kabalistka *ż., hist.* кабалíстка.
kabalistyczny *hist.* кабалістúчний.
kabalistyka *ż., hist.* кабалíстика.
kabała *ż.* 1) *заст.* ворожíння на кáртах; 2) *філос.* кáбалá; ◊ k ł a ś ć ~łę ворожúти на кáртах; *заст.* u k n u ć p r z e c i w k o m u ~łę повестú інтрúгу прóти кóго; *розм.* w p a ś ć w ~łę потрáпити в скрутнé станóвище.
kaban *m.* кабáн, -нá.
kabaniarka *ż. див.* **świniarka** 1.
kabaniarstwo *n. див.* **hodowla trzody chlewnej.**
kabaniarz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **świniarz** 1.
kabanos *m.* мислúвська сосúска.
kabardyński кабардúнський.
kabaret, -tu, *m.* кабарé *(невідм.).*
kabaretowy кабарéтний.
kabat, -tu, *m.* корóткий каптáн, -нá.
kabel, -bla, *lm.* **-ble,** *m.* 1) *ел., мор.* кáбель; ~ z a p a s o w y аварíйний кáбель; 2) *(морська міра)* кáбельтов; ◊ *військ.* ~ z a p a ł o w y гніт (*род.* гнóта).
kabelek, -lka, *m., zdr., el.* електрúчний кáбель.
kabestan, -nu, *m., mor.* кабестáн.
kabina *ż.* 1) кабíна; *(на пляжі — ще)* бýдка; ~ s z c z e l n a герметúчна кабíна; 2) *(на пароплаві)* каюта.
kabinka *ż., zdr.* 1) кабíнка; бýдка; 2) невелúчка каюта, каютка. *Пор.* **kabina.**
kablogram, -mu, *m., telegr.* каблогрáма.
kablować, -luję, -lujesz, -lował *telegr.* висилáти каблогрáму.
kablowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* кáбельне суднó.
kablowy кáбельний; ◊ m a s a ~wa компáунд.
kabłąk *m.* дугá; z g i ą ć w ~ зігнýти в дугý.
kabłąkowato дугоподíбно, дугáсто, дугувáто.
kabłąkowaty дугоподíбний, дугáстий, дугувáтий.
kabotaż, -żu, *m., mor.* каботáж, -жу.
kabotażnik, *lm.* **-cy,** *m., mor.* *(моряк)* каботáжник.
kabotażowy *mor.* каботáжний.
kaboter *m., mor.* *(судно)* каботáжник.
kabotyn, *lm.* **-ni,** *m.* 1) *перен. зневажл.* комедіáнт; 2) *іст.* мандрíвний комедіáнт.
kabotynka *ż., lekc.* комедіáнтка.
kabriolecik, -ku *a.* **-ka,** *m., zdr.* кабріолéтка
kabriolet, -tu, *m.* кабріолéт.
Kabul, -lu, *m.* 1) *(річка)* Кабýл, -лу; 2) *(місто)* Кабýл, -ла.
kabza *ż., żart.* 1) калúтка, капшýк, -кá, гамáн, -нá; 2) *перен.* майнó.
kabzla *ż. див.* **kapsla.**
kabzułka *ż. див.* **kapsułka.**
kacabaja *ż., pot.* кацавéйка.
kacerka *ż., rel., przen.* єретúчка.
kacerski *rel., przen.* єретúчний.
kacerstwo *n., rel., przen.* єретúцтво.
kacerz I, *lm.* **-rze,** *m., rel., przen.* єретúк, -кá.
kacerz II, *lm.* **-rze,** *m., ryb.* вéрша.
Kachetia *ż.* Кахéтія.
kacyk, *lm.* **-kowie,** *m., hist., przen.* кáсик, кáцик.
kaczan *m. див.* **głąb I.**

kaczeniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., bot.* *(caltha palustris)* калю́жниця боло́тна.
kaczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n., zdr.* каченя́, -ня́ти.
kaczka *ż.* 1) ка́чка; 2) *перен.* ви́гадка; ∼ d z i e n n i k a r s k a газе́тна ви́гадка.
kaczkowaty поді́бний до ка́чки; ◊ ∼ c h ó d кача́ча (качи́на) хода́.
kaczor *m.* ка́чур, -ра; *(фольк. — ще)* се́лех, се́лезень, -зня.
kaczorek, -rka, *m., zdr.* ка́чурик.
kaczorowy яки́й (що) стосу́ється ка́чура; *(у контексті)* ка́чура; p i ó r k a ∼**we** пір'ячко ка́чура.
kaczuchna *ż., zdr., pieszcz.* ка́чечка.
kaczucza *ż.* *(танець)* качу́ча.
kaczusia *ż., zdr., pieszcz.* *див.* **kaczuchna.**
kaczy кача́чий, качи́ний.
kaczyniec *m., bot.* *див.* **kaczeniec.**
kadaster *m., praw.* *див.* **kataster.**
kadecik *m., zdr., wojs. hist.* каде́тик.
kadecki *polit., wojs. hist.* каде́тський.
kadencja *ż.* 1) *юр.* (строк) скли́кання *(суду, законодавчих зборів)*; r a d a m i e j s k a p i e r w s z e j ∼**ji** міська́ ра́да пе́ршого скли́кання; 2) *муз., поет.* каде́нція, када́нс, -су.
kadencyjny 1) яки́й (що) стосу́ється (стро́ку) скли́кання *(суду, законодавчих зборів)*; 2) яки́й (що) стосу́ється каде́нції (када́нсу). *Пор.* **kadencja.**
kadet, *lm.* **-ci,** *m., polit., wojs. hist.* каде́т.
kadi, -diego, *lm.* **-diowie,** *m.* ка́дій; ка́ді *(невідм.)*.
kadłub *m.* 1) *(видовбана в середині деревина)* коло́да; 2) *тех.* ко́рпус; 3) *(літака)* фюзеля́ж, -жу; 4) *(автомашини)* ку́зов; 5) *анат.* ту́луб.
kadłubek, -bka, *m., zdr.* 1) коло́дка; 2) *тех.* шнурова́ переда́ча, шнурови́й при́вод.
kadłubiasty схо́жий на коло́ду, як коло́да, коло́дуватий.

kadm, -mu, *m., chem.* ка́дмій, -мію.
kadmowy *chem.* ка́дмійовий.
kadra *ż.* 1) *військ.* кадр, -ру; 2) *(склад працівників)* ка́дри, -рів *(лише в мн.)*; ∼ n a u c z y c i e l s k a учи́тельські ка́дри.
kadrowy *wojs.* ка́дровий; k o m p a n i a ∼**wa** *див.* **kadrówka.**
kadrówka *ż., wojs.* ка́дрова ро́та.
kadryl, *lm.* **-le,** *m.* кадри́ль, -лі.
kaduceusz, *lm.* **-sze,** *m., mit.* *(жезл Меркурія)* кадуце́й.
kadućznie *pot.* страше́нно.
kaduczny 1) *юр. іст.* ви́морочний; 2) *перен. розм.* страше́нний.
kaduk *m., hist.* відуме́рщина; ◊ *фам.* i d ź d o ∼**ka** йди́ до чо́рта (к бі́су, до бі́са, до ді́дька); p r a w e m ∼**ka** незако́нно, без вся́кого пра́ва.
kady *m.* *див.* **kadi.**
Kadyks, -su, *m.* Ка́ді(к)с.
kadziciel, *lm.* **-le,** *m.* 1) люди́на, що ка́дить; 2) *перен. розм.* підле́сник, обле́сник, лесту́н, -на́.
kadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) *церк.* кади́ти, -джу́, -диш; 2) (komu) *перен. розм.* кури́ти фіміа́м, кади́ти (кому́).
kadzidlany ла́данний, ла́дано́вий, кади́льний; ◊ d y m ∼ дим ла́дану.
kadzidlny *див.* **kadzidlany.**
kadzidło *n.* ла́дан, -ну, кади́ло; *(запашна речовина — ще)* фіміа́м, -му; *прик.* p o m o ż e j a k u m a r ł e m u ∼ помо́же як уме́рлому (поме́рлому) кади́ло.
kadzidłowy *див.* **kadzidlany.**
kadzielnica *ż., kośc.* кади́ло, кади́льниця.
kadzielny *див.* **kadzidlany.**
kadziowy 1) діжкови́й; d n o ∼**we** діжкове́ дно, дно ді́жки; 2) ківше́вий; 3) ку́бовий; b a r w n i k i ∼**we** ку́бові барвники́, -кі́в. *Пор.* **kadź.**
kadź *ż.* 1) ді́жка; *(велика — ще)* ка́діб, -доба; 2) *мет.* ківш *(род.* ковша́); 3) *текст.* куб.
kafar *m., tech.* копе́р, -пра́, ба́ба, палебі́йний мо́лот; *військ.* ∼

polowy польовий копер; ~ sznurowy ручний копер.
kafarnik, *lm.* **-cy**, *m.*, *tech.* копéрщик.
kafarowy *tech.* копéрний, копрóвий.
kafel, **-fla**, *lm.* **-fle**, *m.* кáхель, -хля, кáхля.
kafelkowy кахляний.
kafla *ż.* *див.* **kafel.**
kaflany *див.* **kaflowy.**
kaflarnia *ż.* кáхельний завóд, -ду.
kaflarski кáхельницький, кáхельників; narzędzia ~**kie** кáхельницьке (кáхельникове) знаряддя.
kaflarstwo *n.*, *spec.* 1) кáхельне виробництво; 2) ремеслó кáхельника.
kaflarz, *lm.* **-rze**, *m.* кáхельник.
kaflowy кáхельний; *(зроблений з кахлів — ще)* кахляний.
kaftan *m.* каптáн, -нá; ◊ ~ bezpieczeństwa гамівнá сорóчка.
kaftaniczek, **-czka**, *m.*, *zdr.* кóфточка; *(про спідню білизну — ще)* ліфчик.
kaftanik *m.* кóфта; *(спідній — ще)* ліф.
kaganek, **-nka**, *m.* каганéць, -нця; *тех.* світильник.
kaganiec I, **-ńca**, *lm.* **-ńce**, *m.* 1) каганéць, -нця; 2) примітивний ліхтáр, -ря; ◊ *перен.* ~ oświaty світло науки.
kaganiec II, **-ńca**, *lm.* **-ńce**, *m.* *(для собаки)* намóрдник.
kagańcowy I каганцéвий.
kagańcowy II який (що) стосýється намóрдника; ◊ przymus ~ заборóна випускáти собáк без намóрдника; *іст.* ~**wa** ustawa закóн, який гальмувáв свобíдну дýмку.
kagańczyk I *m.*, *zdr.* невеличкий каганéць, -нця.
kagańczyk II *m.*, *zdr.* невеличкий намóрдник.
kahalny *hist.* кагáльний, кагáловий; budynek ~ кагáльний (кагáловий) будинок, -нку.
kahał, **-łu**, *m.*, *hist.* кагáл, -лу.
kaik, **-ku**, *m.*, *mor.* каїк.
kain, *lm.* **-nowie** *a.* **-ni**, *m.*, *pogardl.* кáїн.
kainit, **-tu**, *m.*, *chem.*, *roln.* каїніт, -ту.
kainowy *pogardl.* кáїнів.
kainozoiczny *geol.* кайнозóйський.
Kair, **-ru**, *m.* Каїр, -ра.
kajać się, **-ję**, **-jesz**, **-jał** кáятися (кáюся, кáєшся).
kajak *m.*, *sport.* байдáрка.
kajakarz, *lm.* **-rze**, *m.*, *sport.* *див.* **kajakowiec.**
kajakowicz, *lm.* **-cze**, *m.*, *sport.* *див.* **kajakowiec.**
kajakowiec, **-wca**, *lm.* **-wcy**, *m.*, *sport.* байдáрочник, амáтор (любитель) байдáркового спóрту.
kajakowy байдáрковий; ~ sport байдáрковий спорт, -ту.
kajakówka *ż.*, *sport.* байдáрочниця, амáторка (любителька) байдáркового спóрту.
kajanie się *n.* каяття.
kajdaniarka *ż.* 1) арештáнтка; 2) колóдниця. *Пор.* **kajdaniarz.**
kajdaniarz, *lm.* **-rze**, *m.* 1) *зневажл.* арештáнт; 2) *іст.* колóдник.
kajdanki, **-ków**, *blp.* нарýчники, -ків.
kajdany, **kajdan**, *blp.* кайдáни, -нів; *перен.* skruszyć ~ порвáти кайдáни.
kajecik *m.*, *zdr.* зшиточок, -чка.
kajet, **-tu**, *m.* зóшит, зшиток, -тка.
Kajenna *ż.* Кайéна.
kajman *m.*, *zool.* *(caiman sclerops)* каймáн.
kajuta *ż.*, *mor.* каюта.
kajutowy *mor.* каютний.
kajzerka *ż.* рід бýлочки.
kakadu *nieodm.*, *ż.*, *orn.* какадý *(невідм.)*.
kakao *nieodm.*, *n.* какáо *(невідм.)*.
kakaowiec, **-wca**, *lm.* **-wce**, *m.*, *bot.* *(theobroma cacao)* какáове дéрево.
kakaowy какáовий.
kaki *nieodm.*, *przym.* хáкі *(невідм.)*.
kakofonia *ż.*, *muz.* какофóнія, неблагозвýчність, -ності.
kakofoniczny *muz.* какофонічний, неблагозвýчний.
kaktus *m.*, *bot.* кáктус.

kaktusowate, -tych, *bot. (cactaceae)* ка́ктусові, -вих.
kaktusowaty схо́жий на ка́ктус.
kaktusowy ка́ктусовий.
Kalabria *ż.* Кала́брія.
kalać 1) каля́ти, брудни́ти, ма́зати (ма́жу, ма́жеш); *(про тварин)* паску́дити, -дить; 2) *перен.* ганьби́ти, -блю́, -би́ш, плямува́ти, -му́ю, -му́єш; //~ **się** 1) каля́тися, брудни́тися; паску́дитися; 2) ганьби́тися, плямува́тися.
kalafior *m.* цвітна́ капу́ста.
kalafiorowaty подібний до цвітно́ї капу́сти.
kalafiorowy яки́й (що) стосу́ється цвітно́ї капу́сти; *(у контексті)* з цвітно́ї капу́сти; z u p a ~**wa** суп з цвітно́ї капу́сти.
kalafonia *ż.* каніфо́ль, -лі.
kalambur, -ru, *m.* каламбу́р, -ра.
kalamburowy каламбу́рний.
kalamburzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* каламбури́ст.
kalander, -dra, *m., tech.* кала́ндр, -ра.
kalandrować, -ruję, -rujesz, -rował *tech.* каландрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
kalanie (się) *n.* 1) каля́ння, бру́днення, ма́зання; паску́дження; 2) га́ньблення, плямува́ння. *Пор.* **kalać.**
kalarepa *ż.* кольра́бі *(невідм.).*
kalarepka *ż., zdr. див.* **kalarepa.**
kalcjum *nieodm., n., chem.* ка́льцій, -цію.
kalcynacja *ż., chem.* кальцина́ція.
kalcyt, -tu, *m., min.* кальци́т, -ту.
kalectwo *n.* калі́цтво; ◊ d o t k n i ę t y ~**wem** калі́ка.
kaleczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli става́ти калі́кою.
kaleczyć, -czę, -czysz, -czył калі́чити; *перен.* ~ j ę z y k калі́чити (спотво́рювати) мо́ву.
Kaledonia *ż.* Каледо́нія.
kalejdoskop, -pu, *m.* калейдоско́п.
kalejdoskopowo як у калейдоско́пі; ~ z m i e n i a ł y s i ę z a o k n e m w i d o k i за вікно́м зміня́лися краєви́ди, як у калейдоско́пі.
kalejdoskopowy калейдоскопі́чний.
kaleka, -ki, *lm.* **-ki** *a.* **-cy,** *m.* калі́ка.
kaleki *przym.* калі́ка.
kalendarz, *lm.* **-rze,** *m.* календа́р, -ря́.
kalendarzowy календа́рний.
kalendarzyk *m.* 1) *зменш.* календа́рик; 2) *перен.* календа́рний план, -ну; календа́рний ро́зпис (ро́зклад); ◊ *військ.* ~ m o b i l i z a c y j n y мобілізаці́йний журна́л, -лу; ~ o b r a d повістка засі́дань.
kalendy, -dów, *blp., hist.* кале́нди, -ле́нд; *ірон.* o d ł o ż y ć c o ś d o g r e c k i c h **kalend** відкла́сти що до гре́цьких кале́нд, відкла́сти набе́зрік.
kalenica *ż., bud. (на даху)* гре́бінь, -беня, конько́к, -нька́.
kalesony, -nów, *blp.* кальсо́ни, -со́н; підшта́нки, -ків, спі́дні, -ні́х *(розм.).*
kaleta *ż.* 1) кали́тка, капшу́к, -ка́, гама́н, -на́; 2) *перен.* майно́; 3) *бот. (capsella bursa pastoris)* гри́цики звича́йні.
kaletka *ż.* 1) *зменш.* кали́точка, капшучо́к, -чка́; 2) *анат.* мошо́нка, кали́тка; 3) *бот. див.* **kaleta** 3.
kalian, -nu, *m.* кальян, -ну.
kaliber, -bru, *m.* 1) калі́бр, -ру; 2) *тех.* каліброме́р, -ра; ◊ d z i a ł o w i e l k i e g o ~**bru** крупнокалі́берна гарма́та; *перен. розм.* ż a r t y c i ę ż k i e g o ~**bru** гру́бі жа́рти, -тів.
kalibrować, -ruję, -rujesz, -rował *tech.* калібрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
kalibrowy калі́берний.
kalif, *lm.* **-fowie,** *m.* калі́ф, халі́ф.
kalifat, -tu, *m., hist.* халіфа́т, -ту.
Kalifornia *ż.* Каліфо́рнія.
kalifornijski каліфорні́йський.
kaligraf, *lm.* **-fowie,** *m.* калігра́ф.
kaligrafia *ż.* калігра́фія, красно́пис, -су.
kaligraficznie каліграфі́чно.
kaligraficzny каліграфі́чний.
kaligrafować, -fuję, -fujesz, -fował писа́ти каліграфі́чно.

kaliko *nieodm., n., tkac. див.* **kalikot.**
kalikot, -tu, *m., tkac.* міткáль, -лю.
kalikotowy *tkac.* міткалéвий.
kalina *ż.* калúна; ~ w ł o s k a барбарúс, -су.
Kalinin *m.* Калíнін.
Kaliningrad, -du, *m.* Калінінгрáд.
kalinka *ż., zdr.* калúнка.
kalinowy калúновий.
kalka *ż.* 1) *тех., лінгв.* кáлька; 2) копіювáльний папíр, -пéру; копíрка *(розм.).*
kalkomania *ż. див.* **dekalkomania.**
kalkować, -kuję, -kujesz, -kował *tech., lingw.* калькувáти, -кýю, -кýєш.
kalkowy *tech., lingw.* 1) кáльковий; 2) *(зроблений за допомогою кальки)* калькóваний; r y s u n e k ~ калькóваний рисýнок, -нка.
kalkulacja *ż., handl., ek.* калькулáція; ~ c e n y s p r z e d a ż n e j калькулáція прейскурáнта; ~ p r o d u k c j i виробнúча калькулáція; ~ w s t ę p n a коштóрисна калькулáція; ◊ ~ g o s p o d a r c z a господáрський розрахýнок, -нку (госпрозрахýнок); t o n i e w y t r z y m u j e ~**ji** це не калькулюється.
kalkulacyjny *handl., ek.* калькуляцíйний.
kalkulant, *lm.* **-nci,** *m.* 1) *перен.* хитромýдрий, -рого; 2) *торг., ек. див.* **kalkulator** I, 1.
kalkulantka *ż.* 1) хитромýдра, -рої; 2) *див.* **kalkulatorka** 1. *Пор.* **kalkulant.**
kalkulator I, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) *торг., ек.* калькулятор, -ра; *(що веде облік)* облікóвець, -вця; 2) *перен.* ощáдливий, -вого.
kalkulator II, *lm.* **-ry,** *m., tech.* лічúльна машúна.
kalkulatorka *ż.* 1) калькулятóрка; облікóвець, -вця; 2) ощáдлива, -вої. *Пор.* **kalkulator I.**
kalkulatorski 1) калькуляцíйний; 2) *(що стосується калькулятора)* калькулятóрський.
kalkulować, -luję, -lujesz, -lował *handl., ek.* калькулювáти, -лю́ю, -лю́єш; //~ **się** калькулювáтися.
Kalkuta *ż.* Калькýтта.
kalla *ż., bot. (calla)* образкú, -кíв.
kalmus, -su, *m.* 1) *бот. (acorus calamus)* áїр тростúнний, татáрське зíлля; 2) кóрінь áїру тростúнного (татáрського зíлля).
kalolit, -tu, *m., chem.* галалíт, -ту.
kalomel, -lu, *m., chem., farm.* кáломель, -лю.
kalorescencja *ż., fiz.* калоресцéнція.
kaloria *ż., fiz.* калóрія.
kaloryczność *ż.* калорíйність, -ності.
kaloryczny *fiz.* калорíйний.
kaloryfer *m., tech.* калорúфер, -ра; *(в системі центрального опалювання — ще)* радіáтор, -ра.
kaloryferowy *tech.* калорúферний; радіáторний. *Пор.* **kaloryfer.**
kalorymetr, -ru, *m., tech.* калорúметр, -ра.
kalorymetria *ż., fiz.* калориметрія.
kalorymetryczny *fiz.* калориметрúчний.
kalosz, *lm.* **-sze,** *m.* калóша; ◊ *розм.* t o i n n a p a r a ~**szy** це зóвсім íнша спрáва.
kaloszowy калóшний.
kalumnia *ż.* нáклеп, -пу, обмóва, наговíр, -вóру; r z u c a ć ~**nie** звóдити нáклеп.
kalwila *ż., sad. (рід яблук)* кальвíль.
kalwin, *lm.* **-ni,** *m., rel.* кальвíніст.
kalwinista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., rel. див.* **kalwin.**
kalwinistka *ż., rel.* кальвíністка.
kalwinizm, -mu, *m., rel.* кальвінíзм, -му.
kalwinka *ż., rel. див.* **kalwinistka.**
kalwiński *rel.* кальвíністський.
kał, -łu, *blm., m.* 1) кал, -лу, екскремéнти, -тів; 2) *перен.* бруд, -ду, грязь, -зі; *перен.* g r z ę ź n i e w t y m ~**le** c o r a z g ł ę b i e j погрузáє в цім брýді (в цій грязі) щорáз глúбше.
kałamarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) чорнúльниця; *(заст.— ще)* каламáр, -ря; 2) *друк.* фарбовúй апарáт.
kałamarzowy якúй (що) стосýєть-

ся чорнильниці; *(у контексті)* чорнильниці.
kałamarzyk *m., zdr.* чорнильничка; каламарчик. *Пор.* **kałamarz** 1.
kałamaszka *ż., przest.* легка однокінна повозка.
kałdun *m., rub.* 1) черево, пузо; 2) *перен.* обжера; *(ненаситливий — ще)* ненажера.
kałmucki калмицький.
Kałmuczka *ż.* калмичка.
Kałmuk, *lm.* **-cy**, *m.* калмик, -ка.
kałowy каловий.
kałuża *ż.* калюжа; *(глибока — ще)* баюра.
kałużany калюжний.
kałużka *ż., zdr.* калюжка.
kałużnica *ż., ent. (hydrophilus)* водян звичайний.
kałużnicowate, -tych, *ent. (hydrophilidae)* водянуваті, -тих.
kałużysko *n., zgr.* 1) велика калюжа; 2) огидна калюжа.
kałużysty калюжистий; баюристий. *Пор.* **kałuża.**
Kama *ż.* Кама.
kamaryla *ż., polit.* камарилья.
kamasz, *lm.* **-sze**, *m.* 1) гамаша; 2) *(лише в мн.) заст.* штиблети, -лет; 3) *див.* **getry.**
kamaszek, -szka, *m., zdr. див.* **kamasz.**
kamasznik, *lm.* **-cy**, *m.* 1) закройщик гамаш (гетрів, штиблет); 2) швець, що шиє гамаші (гетри, штиблети). *Пор.* **kamasz.**
kambryjski *geol.* кембрійський.
kambuza *ż., mor.* камбуз.
kamczacki камчатський.
Kamczatka *ż.* Камчатка.
kamea *ż.* камея.
kameduła, -ły, *lm.* **-li**, *m., przen.* відлюдник, відлюдько, нелюдим.
kameleon *m., zool. i in.* хамелеон.
kameleonowy *zool. i in.* хамелеоновий.
kamel(h)ar, -ru, *m.* 1) тканина з верблюдячої (верблюжої) шерсті; 2) пальто з такої тканини.
kamel(h)arowy з верблюдячої (з верблюжої) шерсті.
kamelia *ż., bot. (thea japonica)* камелія.
kameliowate, -tych, *bot.* камелійові, -вих.
kameliowy камелійовий.
kamera *ż.* 1) *фіз., фот. і ін.* камера; ~ d e z y n f e k c y j n a (o k a d z e n i a) дезинфекційна камера; *(розм.— ще)* дезинфектор, -ра; *фіз. і ін.* ~ o b s c u r a камера-обскура; 2) *іст.* орган, що завідував королівським майном.
kameralistyka *ż.* камерна музика.
kameralny 1) *муз.* камерний; 2) *іст.* казенний; d o b r a ~**ne** **казенні** маєтки, -ків.
kamerdyner, *lm.* **-rzy**, ***m., przest.*** камердинер, -ра.
kamerdynerski *przest.* **камердинер**ський.
kamerjunker, -kra, *lm.* **-krzy**, ***m.,*** *przedrew.* камер-юнкер, **-ра.**
kamerton, -nu, *m., muz.* **камертон.**
kamertonowy камертонний.
Kamerun, -nu, *m.* Камерун, -ну.
kamerystka *ż., przest.* камеристка.
kamfina *ż., chem.* камфен, -ну.
kamfinowy *chem.* камфеновий.
kamfora *ż.* камфора; ◊ *розм.* u l o t n i ć s i ę j a k ~ безслідно зникнути (щезнути).
kamforowiec, -wca, *lm.* **-wce**, *m., bot. (cinnamonum camphora)* камфорне дерево.
kamforowy камфорний; o l e j e k ~ камфорне масло; ◊ *бот.* ~**we** d r z e w o *див.* **kamforowiec.**
kamgarn, -nu, *m., tkac.* 1) камвольна пряжа; 2) камвольна шерсть, -ті.
kamgarnowy *tkac.* камвольний.
kamica *ż., med. (lithiasis)* літіаз, -зу, кам'яна хвороба.
kamieniak *m., pot.* камінний (кам'яний) горщик.
kamieniarczyk, *lm.* **-ki**, *m., spec.* 1) учень каменотеса (каменяра), каменярчук, -ка; 2) учень каменолома; 3) учень каменобійця.
kamieniarka *ż.* 1) жінка каменотеса (каменяра); каменяриха

(розм.); 2) жінка каменоло́ма; 3) жінка каменобійця; 4) *див.* **kamieniarstwo.**

kamieniarski *spec.* 1) каменоте́сний, каменя́рський; 2) каменоло́мний, каменя́рський; 3) яки́й (що) стосу́ється каменобійця. *Пор.* **kamieniarz.**

kamieniarstwo *n., spec.* каменоте́сне ремесло́.

kamieniarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* 1) каменоте́с, каменя́р, -ра́; 2) *(що ламає каміння)* каменоло́м, каменя́р; 3) *(що розбиває каміння на щебінь)* каменобо́єць, -бійця.

kamienica *ż.* кам'яни́й (камінний) буди́нок, -нку, кам'яни́ця.

kamieniczka *ż., zdr.* кам'яни́й (камінний) буди́ночок, -чка, кам'яни́чка.

kamieniczniczka *ż., pot., przest.* домовла́сниця.

kamienicznik, *lm.* **-cy,** *m., pot., przest.* домовла́сник.

kamieniczny кам'яни́чний; ◊ *заст.* p a n ~ домовла́сник; s t r ó ż ~ двірни́к (*род.* двірника́).

Kamieniec-Podolski *m.* Кам'яне́ць-Поді́льський (*род.* Кам'янця́-Поді́льського).

kamienieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli кам'яні́ти, камені́ти.

kamieniołom, -mu, *m., spec.* каменоло́мня.

kamienioznawstwo *n., min.* *див.* **mineralogia.**

kamienisko *n., zgr.* каменю́ка.

kamienistość *ż.* кам'яни́стість, -тості, камени́стість.

kamienisty кам'яни́стий, камени́стий.

kamienniczy *spec.* *див.* **kamieniarski** 1.

kamiennie як ка́мінь; ◊ z a s n ę l i ~ засну́ли, як уби́ті.

kamiennik *m., bot.* *(alyssum)* бурачо́к, -чка́.

kamienność *ż., przen.* окам'яні́лість, -лості, скам'яні́лість, окамені́лість, скамені́лість; ~ s e r c a окам'яні́лість се́рця.

kamienny кам'яни́й; *(зроблений з каменю — ще)* камі́нний; o k r e s ~ кам'яни́й вік, -ку, кам'яна́ доба́; s c h o d y **~ne** кам'яні́ (камі́нні) схо́ди, -дів; w ę g i e l **~ny** кам'яне́ ву́гілля.

kamienować, -nuję, -nujesz, -nował 1) *іст.* вбива́ти камі́нням; 2) *перен.* осу́джувати, -джую, -джуєш, засу́джувати.

kamień, *lm.* **-nie,** *m.* 1) ка́мінь, -меня; **~mienie** c z e s k i e фальши́ві дорогоці́нні (кошто́вні) ка́мені, -нів; *хім. іст.* ~ f i l o z o f i c z n y філосо́фський ка́мінь; ~ g r a n i c z n y межови́й ка́мінь; ~ g r o b o w y надгро́бний ка́мінь, нагро́бок, -бка; *перен.* m i l c z e ć j a k ~ мовча́ти як ка́мінь; *тех.* ~ m ł y ń s k i млино́вий ка́мінь, млино́ве жо́рно; *перен.* **~mienie** p ó ł s z l a c h e t n e напівдорогоці́нні (напівкошто́вні) ка́мені; *перен.* ~ p r o b i e r c z y про́бний (спро́бний) ка́мінь; *прик.* p r z e p a d ł j a k ~ w w o d z i e пропа́в як ка́мінь у во́ду; *перен.* s e r c e z **~mienia** се́рце на́че ка́мінь; s i e d z i e ć **~niem** ка́менем сиді́ти, -джу́, -ди́ш, си́дьма сиді́ти; *буд.* ~ s k l e p i e n i a клі́нчатий ка́мінь, це́гла для склепі́ння; ~ s p a d ł z s e r c a на́че (нена́че) ка́мінь з се́рця (з плече́й) спав, на́че (нена́че) гора́ з плече́й спа́ла; *мисл.* s p a ś ć **~mieniem** ка́менем упа́сти, -паду́, -паде́ш; **~mienie** s z l a c h e t n e дорогоці́нні (кошто́вні) ка́мені; *тех.* ~ s z l i f i e r s k i гостри́льний (точи́льний) ка́мінь; *присл.* t r a f i ł a k o s a n a ~ попа́ла (натра́пила, наско́чила) коса́ на ка́мінь; t w a r d y j a k ~ тверди́й як ка́мінь; *буд., перен.* ~ w ę g i e l n y нарі́жний ка́мінь; *перен.* **~niem** s i ę w y w d z i ę c z y ć відплати́ти ка́менем за хліб; *перен.* z r z u c i ć ~ z s e r c a ски́нути ка́мінь з се́рця; *мед.* **~mienie** ż ó ł c i o w e жо́вчні ка-

мені; 2) *(маса)* кáмінь, -меню; rzeźbić w ~mieniu вирізьблювати з кáменю; ◊ ~ barwny самоцвіт, -ту; *прик.* bodaj się tacy na ~mieniu rodzili якнайбільше б нам таких людéй; ~ drogowy доро́жний стóвпчик; *перен.* gryźć ~mienie а) клáсти зýби на полúцю *(розм.)*; б) розлютувáтися, -тýюся, -тýєшся; idzie jak z ~mienia йде як по грýді; *перен.* jak ~ z nieba нáче (ненáче) грім з я́сного нéба; *присл.* każdy wodę na swój ~ puszcza кóжен ллє вóду на свій млин; *перен.* na wielki (gruby, węgierski) ~ надзвичáйно велúкий; ~ obrazy прúвід до обрáзи; *фарм. розм.* ~ piekielny ля́піс, -су.

kamionka *ż.* *(посудина)* кáм'янка.

kamionkowy: malina ~wa *bot.* брусни́ця; *мін.* ~wa ruda żelazna літоїдúт, -ту.

kamizela *ż., hist.* камзóл.

kamizelka *ż.* жилéт, жилéтка.

kamlot, -tu, *m., tkac.* камлóт, -ту.

kamlotowy *tkac.* камлóтовий.

kamorra *ż., hist.* камóра.

kampania *ż.* кампáнія; ~ wyborcza вúборча кампáнія; ~ siewna посівнá кампáнія; ~ żniwna збирáльна кампáнія; *перен.* rozpętać ~nię przeciwko komu розпочáти похíд (кампáнію) прóти кóго.

Kampania *ż.* Кампáнья.

kampanila *ż., archit.* дзвіни́ця.

kampanula *ż., bot.* *(campanula)* дзвóник.

kamracki *pot.* товари́ський.

kamractwo *n., pot.* дрýжба; дрýжні взаéмини, -мин.

kamrat, *lm.* **-ci,** *m., pot.* товáриш; *(близький)* друг.

kamuszek, -szka, *m., zdr., pieszcz.* *див.* **kamyczek.**

kamyczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* камінéць, -нця́, камíнчик.

kamyczkowaty 1) з камінця́ми, з камíнчиками; ~ta glina глúна з камінця́ми; 2) у фóрмі камінця́ (камíнчика).

kamyczkowy якúй (що) стосýється камінця́ (камíнчика); ◊ prosca ~wa рогáчка.

kamyk *m., zdr.* камінéць, -нця́, камíнчик.

kamykowy *див.* **kamyczkowy.**

Kanada *ż.* Канáда.

Kanadyjczyk, *lm.* **-cy,** *m.* канáдець, -дця.

Kanadyjka *ż.* канáдка.

kanadyjski канáдський.

kanak, -ku, *m.* 1) намúсто з пéрлів *a.* дорогúх кáменів; 2) *(лише в мн.)* дорогоцíнні (коштóвні) рéчі, -чéй, коштóвності, -тей.

kanalarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* асенізáтор, -ра.

kanalia *m. i ż., pot.* канáлія.

kanalik *m.* 1) *зменш.* канáлець, -льця, канáвка; 2) *анат.* канáл, -лу; ~ łzowy *(canalis nasolacrimalis)* слізоносовúй канáл; 3) *спец.* паз.

kanalikowaty 1) схóжий на канáлець (канáвку); 2) схóжий на канáл; 3) схóжий на паз. *Пор.* **kanalik.**

kanalikowy 1) якúй (що) стосýється канáльця (канáвки); 2) якúй (що) стосýється канáлу. *Пор.* **kanalik.**

kanalizacja *ż., tech.* каналізáція; *(rіk — ще)* регулювáння.

kanalizacyjny *tech.* каналізацíйний.

kanalizować, -zuję, -zujesz, -zował *tech.* каналізувáти, -зýю, -зýєш.

kanał, -łu, *m.* канáл, -лу; ~ dopływowy підвіднúй канáл; ~ irygacyjny іригацíйний (зрóшувальний) канáл; ~ odpływowy стічнúй канáл; *військ.* ~ ogniowy канáл запáлу; Wołgo-Doński Kanał Nawigacyjny im. Lenina Вóлго-Дóнськúй суднoплáвний канáл ім. Лéніна; ◊ *тех.* ~ dymowy димохíд, -хóду.

kanałowy якúй (що) стосýється канáлу; *(у контексті)* канáлу; otwór ~ óтвір канáлу.

kanapa *ż.* канáпа, диван.
kanapka *ż.* 1) *зменш.* канáпка, диванчик; 2) *кул.* бутерброд, тартинка.
kanapkowy *kul.* бутербродний, тартинковий.
kanapowy канáповий, диванний.
kanar, -ru, *m.* 1) канáрський (тростинний) цукор, -кру; 2) *бот.* *(phalaris)* канáркова травá.
kanarek, -rka, *m.* 1) *орн.* канáрка, канарейка; *(самчик)* канáрок, -рка; 2) *бот.* *(avena sativa)* овéс посівний; 3) *перен. розм.* спритник; *(хитра людина)* хитрýн, -нá, хитряк, -кá, хитрик.
kanarkowy канáрковий; *бот.* **~wa** t r a w a *(phalaris)* *див.* **kanar** 2.
kanaryjski канáрський; W y s p y **Kanaryjskie** Канáрські острови, -вів.
kanarzyca *ż.* канáрка, канарейка *(самка).*
kancelaria *ż.* канцелярія; *(адвокатська, нотаріальна тощо)* контóра.
kancelaryjny канцелярський; s t y l **~ny** канцелярський стиль, -лю; ◊ p a p i e r **~ny** писáльний (письмóвий) папір *(род.* папéру).
kancelista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* канцелярист.
kancelistka *ż.* канцеляристка.
kancer, -ru, *m., med.* *(cancer)* рак, рáкова пухлина.
kancerek, -rka, *m., ryb.* сачóк, -чкá.
kancerowaty *med.* *(cancerosus)* канцерóзний, канкрóзний, рáковий.
kanciarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* шахрáй, -рая, плутяга, крутій, -тія.
kanciasto 1) гранчáсто, ребрóм; 2) вуглáсто, кутáсто; 3) неотéсано, грýбо. *Пор.* **kanciasty.**
kanciasty 1) гранчáстий, ребристий; **~** o ł ó w e k гранчáстий (ребристий) олівéць, -вця; 2) *(з гострими кутами)* вуглáстий, кутáстий; **~te** p i s m o вуглáстий (кутáстий) пóчерк, -ку; 3) *(перен. — про людину)* неотéсаний, грýбий.
kancik *m., zdr.* кáнтик.
kanclerski кáнцлерський.
kanclerstwo *n.* звання і обóв'язки кáнцлера, кáнцлерство.
kanclerz, *lm.* **-rze,** *m.* кáнцлер, -ра.
kancona *ż., muz., lit.* канцóна.
kanconetta *ż., muz.* канцонéта.
kandelabr, -ra *a.* **-ru,** *m.* канделябр, -ра.
kandydacki кандидáтський.
kandydat, *lm.* **-ci,** *m.* кандидáт; **~** n a c z ł o n k a K P Z R кандидáт в члéни КПРС; **~** f i l o l o g i i кандидáт філологічних наýк; **~** p r a w a кандидáт юридичних наýк.
kandydatka *ż.* кандидáтка.
kandydatura *ż.* кандидатýра.
kandydować, -duję, -dujesz, -dował балотувáтися, -тýюся, -тýєшся.
kandyz, -zu, *m., cuk.* 1) цýкор, крýпно викристалізований; 2) леденцéвий (льодяникóвий) цýкор, -кру, кандис, -су.
kandyzacja *ż., cuk.* 1) засáхарювання, зацукрóвування, покривáння цýкром; 2) кристалізáція цýкру.
kandyzować, -zuję, -zujesz, -zował *cuk.* 1) *(фрукти тощо)* засáхарювати, -рюю, -рюєш, зацукрóвувати, -вую, -вуєш, покривáти цýкром; 2) кристалізувáти цýкор; // **~ się** засáхарюватися, зацукрóвуватися, покривáтися цýкром.
kandyzowany *cuk.* засáхарений, зацукрóваний; ◊ **~ne** o w o c e цукáти, -тів.
kangur *m., zool.* кенгурý *(невідм.).*
kangurowy *zool.* кенгурóвий.
kani 1) шулічий; 2) подібний до шуліки.
kania *ż.* 1) *орн.* шуліка, коршáк, -кá; 2) *тесл.* скóвородень, -дня; 3) *див.* **rondo** 2.
kanianka *ż., bot.* *(cuscuta)* повитиця.
kanibal, *lm.* **-le,** *m.* канібáл; *(перен.— ще)* людожéр, -ра, людоїд.

kanibalistyczny людожéрницький.
kanibalizm, -mu, *m.* канібалізм, -му; людожéрство, людоїдство. *Пор.* **kanibal.**
kanibalski канібáльський; людожéрський, людоїдський. *Пор.* **kanibal.**
kanikularny 1) канікулярний; 2) *перен.* жаркий, гарячий.
kanikuła *ż.* 1) жаркий літній сезóн, -ну; 2) *(перерва від занять)* канікули, -кул; 3) *мед.* божевілля від спéки.
kanikułowy *див.* **kanikularny** 2.
kanion, -nu, *m., geol.* каньйóн, -ну.
kaniowski кáнівський.
Kaniów, -niowa, *m.* Кáнів, -нева.
kanka *ż.* 1) *тех.* наконéчник іригáтора; 2) *(посудина)* бідóн.
kankan *m.* канкáн.
kankanować, -nuję, -nujesz, -nował канканувáти, -нýю, -нýєш.
kankanowy канкáновий, канкáнний.
kanna *ż., bot. (canna indica)* кáнна індійська.
kanon, -nu, *m.* канóн.
kanonada *ż.* канонáда.
kanonicznie *kośc., praw.* канонічно, згідно з канонічним прáвом.
kanoniczność *ż., kośc., praw.* канонічність, -ності.
kanoniczny *kośc., praw.* канонічний; *юр.* p r a w o **~ne** канонічне (церкóвне) прáво.
kanonier, *lm.* **-rzy,** *m., wojs. hist.* канонір, -ра, гармáш, -шá, пушкáр, -рá.
kanonierka *ż.* 1) *мор.* канонéрка; 2) *військ. іст.* слýжба (обов'язки) каноніра.
kanonierski 1) *мор.* канонéрський; c z ó ł n o **~kie** канонéрський чóвен (*род.* човнá); 2) *військ. іст.* канонірський, пушкáрський.
kanonik, *lm.* **-cy,** *m., kośc.* канóнік.
kanonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., kośc., praw.* знавéць канонічного прáва.
kanonizacja *ż., kośc., przen.* канонізáція.
kanonizować, -zuję, -zujesz, -zował *kośc., przen.* канонізувáти, -зýю, -зýєш.
kanonowy *muz.* канóновий, канóнний.
kant I, **-tu,** *m., spec.* ребрó, край (*род.* крáю), грань, -ні; d w i e d e s k i n a **~** z b i t e дві дóшки, збиті ребрóм; ◊ *розм.* s t a w i ć s p r a w ę **~tem** стáвити питáння рýба.
kant II, **-tu,** *blm., m., pot.* шахрáйство, крутійство, крутня, плутня; ◊ *розм.* b r a ć **~tem** k o g o обдýрювати когó; p u ś c i ć **~tem** (kogo, co) покинути (когó, що), махнýти рукóю (на кóго, на що).
kant III, **-tu,** *m., muz.* **кант.**
kantalupa *ż., sad.* канталýпа, **канталýпка.**
kantar *m.* недóуздок, **-дка, óброть,** -ті.
kantarek, -rka, *m.* 1) кáнтáр, -ру; 2) *зменш.* невеличкий **недóуздок,** -дка, обрóтька.
kantaryda *ż.* 1) *ент. (lytta vesicatoria)* кантарида; 2) *фарм.* **кантаридин,** -ну.
kantata *ż.* кантáта; *(муз.— ще)* пісня.
kantatowy *muz.* кантáтний; ◊ h y m n **~** гімн-кантáта.
kanton, -nu, *m.* кантóн, -ну.
Kanton, -nu, *m.* Кантóн.
kantonalny кантонáльний.
kantonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., hist.* кантоніст.
kantor I, **-ra,** *lm.* **-rzy,** *m., rel.* кáнтор, -ра.
kantor II, **-ru,** *lm.* **-ry,** *m.* 1) контóра; 2) *(у магазині)* прилáвок, -вка; 3) *(заст.— в конторі)* письмóвий стіл (*род.* столá).
kantorek, -rka, *m., zdr.* 1) контóрка; 2) шáфка на папéри.
kantorkowy контóрковий, контóрочний.
kantorowicz, *lm.* **-cze,** *m., lekc.* контóрник, канцелярист.
kantorowy контóрський.
kantorski *rel.* кáнторський.
kantorzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* контóрник.
kantować, -tuję, -tujesz, -tował 1) (co) *тех.* кантувáти, -тýю,

-ту́єш (що); роби́ти канто́вку (на чо́му); 2) (kogo) *перен. розм.* вичи́тувати, -тую, -туєш (кому́ що), пробира́ти (кого́).
kantowatość *ż.* 1) гранча́стість, -тості; 2) вугла́стість, кута́стість; 3) неоте́саність, -ності, гру́бість, -бості. *Пор.* **kanciasty.**
kantowaty *див.* **kanciasty.**
kantowski *fil.* ка́нтівський.
kantówka *ż.* 1) *тех.* гранча́ста лінійка; 2) *тесл.* брус; 3) *мисл.* рушни́ця з нарізни́м ство́лом; 4) *сад.* я́блуня кальвіль.
kantyczka *ż., kośc.* збірник церко́вних пісе́нь, церко́вний співаник.
kantyk, -ku, *m., kośc.* церко́вна пісня.
kantylena *ż., muz.* кантиле́на.
kantyna *ż.* 1) військо́ва́ їда́льня; військо́вий буфе́т, -ту; 2) *заст.* погрібе́ць, -бця́.
kantysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* кантіанець, -нця.
kantyzm, -mu, *m., fil.* кантіа́нство.
kanwa *ż.* 1) канва́; r o b o t a n a **~wie** вишива́ння по канві; 2) *наук.* географічна сітка.
kanwowy канво́вий.
kańczug *m.* канчу́к, -ка́.
kańczugowy канчуко́вий; ◊ **~we** r a z y уда́ри канчуко́м.
kaolin, -nu, *m., min.* каолін, -ну.
kaowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* культу́рник.
kap! kap! *wkrz.* кап! кап!
kap, -pu, *m., geo. див.* **przylądek.**
kapa *ż.* 1) покрива́ло; *(на коня)* попо́на; 2) ковпа́к над димово́ю трубо́ю; 3) *(в ціпі)* у́в'язь, -зі; 4) *тех.* зати́лок прикла́да гвинтівки; о(б)ку́ття́ на ни́жнім кінці прикла́да; 5) накладни́й носо́к *(черевика)*; 6) *церк.* ри́зи (*род.* риз), фело́нь, -ні.
kapać, -pię, -piesz, -pał, kapnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) ка́пати, ка́пнути, кра́пати, кра́пнути; *розм.* c o ś n i e c o ś c i **~pnie** z t e g o i тобі де́щиця ка́пне, де́що з цьо́го й тобі діста́неться (перепаде́); *підсил.* капотіти, -почу́, -поти́ш; 2) *(про дощ)* кра́пати, кра́пнути; ◊ *розм.* **~pać** p o p a r ę r u b l i спла́чувати по кілька карбо́ванців.
kapanie *n.* 1) ка́пання, кра́пання; капотіння; 2) кра́пання. *Пор.* **kapać.**
kapanina *ż.* 1) капани́на; 2) *(зневажл.— про напої)* злі́вки, -ків; 3) спла́чування мали́ми части́нами.
kapar, -ra *a.* **-ru,** *m., bot. (capparis spinosa)* ка́перс, капа́р, -ру.
kaparek, -rka, *m., kul.* ка́парці, -ців.
kaparkowy *kul.* ка́персовий; s o s **~** ка́персовий со́ус, -су.
kaparowate, -tych, *bot.* ка́персові, -вих.
kaparowy ка́персовий; *(про колір — ще)* темнозеле́ний.
kapcan, *lm.* **-ni** *a.* **-ny,** *m., pot.* злида́р, -ря́, голодра́нець, -нця.
kapcanieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *pot.* 1) бідніти, убо́жіти; 2) *(фізично)* ни́діти, марніти; *(морально — ще)* опуска́тися, занепада́ти.
kapcański *pot.* 1) злиде́нний, нужде́нний; 2) *(про зовнішній вигляд)* неоха́йний, нечепурни́й.
kapcaństwo *n., pot.* 1) бідність, -ності, зли́дні, -нів; 2) *(в поведінці)* неоте́саність; 3) *(про зовнішній вигляд)* неоха́йність, нече́пурність.
kapcie, -ci *a.* **-ciów,** *blp., pot.* ка́пці, -ців.
kapciuch *m.* 1) *(на тютюн)* кисе́т, гама́н, -на́, капшу́к, -ка́; 2) *жарт.* стари́й капелю́х.
kapeczka *ż., zdr.* 1) *(про рідину)* кра́пелька, ка́пелька; n i e m a n a w e t **~ki** m l e k a нема́є на́віть кра́пельки молока́; 2) *(зовсім мало)* тро́шечки; l u b i s z m n i e c h o ć **~kę?** чи ти мене́ лю́биш хоч тро́шечки?
kapela *ż. (військова, народна тощо)* орке́стр, -ру.
kapelan, *lm.* **-ni** *a.* **-nowie,** *m., kośc.* капела́н.
kapelmistrz, *lm.* **-rze,** *m., muz.* капельме́йстер, -ра.

kapeluch *m., pogardl.* *див.* **kapelusz 1.**
kapelusik *m., zdr.* капелюшик, капелюшок, -шка; брилик. *Пор.* **kapelusz 1.**
kapelusz, *lm.* **-sze,** *m.* 1) капелюх; *(солом'яний — ще)* бриль, -ля; włożyć ~ надіти капелюха (капелюх); zdjąć ~ зняти капелюха (капелюх); ~ filcowy фетровий капелюх; 2) *(гриба)* шапка.
kapelusznictwo *n.* виробництво капелюхів.
kapeluszniczka *ż.* капелюшниця.
kapeluszniczy 1) який (що) стосується капелюшника; 2) *(що стосується виробництва капелюхів)* капелюшний; cech ~ капелюшний цех, -ху; ◊ mistrz ~ майстер-капелюшник.
kapelusznik, *lm.* **-cy,** *m.* капелюшник.
kapeluszowy капелюшний; ◊ materiał ~ матеріал для капелюхів.
kaper I, **-pra,** *lm.* **-prowie,** *m., hist.* капер, -ра.
kaper II, **-pra,** *lm.* **-pry,** *m., mor. hist.* *(судно)* капер, -ра.
kaperować, -ruję, -rujesz, -rował (kogo) *książ.* підкуповувати, -вую, -вуєш.
kaperski *mor. hist.* каперський.
kaperstwo *n., mor. hist.* каперство.
kapica *ż.* ряса з каптуром.
kapieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli *pot.* нидіти, марніти.
kapilar, -ru *(częściej w lm.)* **-ry, -rów,** *m., anat.* капіляр, -ра.
kapilarność *ż., fiz.* капілярність, -ності.
kapilarny *fiz., anat., bot.* капілярний; naczynie ~**ne** а) *фіз.* капілярна посудина; б) *анат., бот.* капілярна судина.
kapiszon *m.* 1) відлога, каптур (*род.* каптура), капюшон; 2) *військ.* пістон, капсуль.
kapiszonka *ż., przest.* *див.* **kapiszonówka.**
kapiszonowy 1) який (що) стосується відлоги (каптура, капюшона); 2) пістонний, пістоновий, капсульний; proch ~ пістонний порох, -ху. *Пор.* **kapiszon.**
kapiszonówka *ż., wojs., myśl.* пістонна (пістонова) рушниця.
kapitalik, -ku *a.* **-ka,** *m.* 1) *розм.* капіталець, -льця; 2) *друк.* капітель, -лі.
kapitalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* капіталіст.
kapitalistka *ż.* капіталістка.
kapitalistyczny капіталістичний; ~**ne** otoczenie капіталістичне оточення.
kapitalizacja *ż.* капіталізація.
kapitalizm, -mu, *m.* капіталізм, -му.
kapitalizować, -zuję, -zujesz, -zował капіталізувати, -зую, -зуєш; //~ **się** капіталізуватися.
kapitalnie 1) капітально; 2) чудово; ~ z nim postąpiłeś ти чудово з ним повівся. *Пор.* **kapitalny.**
kapitalny 1) капітальний; *(перен.— ще)* величезний; budownictwo ~**ne** капітальне будівництво; remont ~ капітальний ремонт, -ту; ~**ne** znaczenie величезне (капітальне) значення; *розм.* zrobić ~**ne** głupstwo зробити величезну дурницю; 2) *розм.* чудовий; ~**na** anegdotka чудовий анекдот; z niego jest ~ towarzysz він чудовий товариш.
kapitał, -łu, *m.* капітал, -лу; ~ akcyjny акціонерний капітал; akumulacja ~**łu** нагромадження капіталу; ~ amortyzacyjny амортизаційний капітал; ~ finansowy фінансовий капітал; ~ handlowy торговий капітал; ~ martwy мертвий капітал; ~ międzynarodowy міжнародний капітал; ~ obrotowy оборотний капітал; ~ państwowy державний капітал; ~ prywatny приватний капітал; ~ przemysłowy промисловий капітал; ~ stały постійний (сталий) капітал; wielki ~ великий капітал; ~ zagra-

n i c z n y закордо́нний капіта́л; ~ z a k ł a d o w y основни́й капіта́л; ~ z m i e n n y змі́нний (змі́нний) капіта́л; *перен. розм.* ~ ż e l a z n y а) заоща́дження на чо́рний день; б) непору́шний капіта́л: p r o c e n t o d ~**łu** проце́нти (відсо́тки) на капіта́л (з капіта́лу); u r u c h o m i ć ~ пусти́ти капіта́л в оборо́т (в о́біг).

kapitałka *ż., druk.* капіте́ль, -лі.

kapitałowy яки́й (що) стосу́ється капіта́лу; *(у контексті)* від (з) капіта́лу; r e n t a ~**wa** ре́нта від (з) капіта́лу.

kapitan, *lm.* **-ni,** *rzadziej* **-nowie,** *m.* капіта́н; *мор.* ~ p o r u c z n i k m a r y n a r k i капіта́н-лейтена́нт.

kapitanat: ~ p o r t u *mor.* порто́ве управлі́ння

kapitański капіта́нський.

kapitaństwo *n.* чин (ранг) капіта́на.

kapitel, -la *a.* **-lu,** *lm.* **-le,** *m., architekt.* капіте́ль, -лі.

kapitulacja *ż.* капітуля́ція; ~ b e z w a r u n k o w a беззастере́жна капітуля́ція.

kapitulacyjny капітуляці́йний.

kapitulancki *polit.* капітуля́нтський, пораже́нський, пора́зницький.

kapitulanctwo *n., polit.* капітуля́нтство, пораже́нство, пора́зництво

kapitulant, *lm.* **-nci,** *m., polit.* капітуля́нт, пораже́нець, -нця, пора́зник.

kapitulować, -luję, -lujesz, -lował капітулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.

kapituła *ż., kośc.* капі́тул, -лу; ◊ *жарт.* n a t r z e ć ~**lę** k o m u нагрі́ти чу́ба кому́.

kapka I *ż.* 1) *зменш.* кра́пелька, ка́пелька; 2) *(про малу кількість)* капели́нка, кри́хта, кри́хітка; *(присл. — ще)* тро́шки, тро́шечки; n i e b ę d z i e t u j e s z c z e ~**ki** m i e j s c a? чи не бу́де тут ще тро́шки мі́сця?

kapka II *ż.* 1) невели́чке покрива́ло; 2) *(у черевикові)* носо́к, -ска́.

kapkan *m., myśl.* капка́н, -на́.

kaplica *ż., kośc.* капли́ця.

kapliczka *ż., kośc., zdr.* капли́чка.

kaplin, -nu, *m., spec.* ковпа́к, -ка́.

kapłan, *lm.* **-ni,** *m.* 1) *церк.* свяще́ник; 2) *іст., перен.* жрець *(род.* жерця́); *перен.* ~ n a u k i жрець нау́ки.

kapłanka *ż., rel., przen.* жри́ця.

kapłański 1) свяще́ничий, духо́вний; 2) жре́цький. *Пор.* **kapłan.**

kapłaństwo *n.* 1) свяще́нство; 2) жре́цтво. *Пор.* **kapłan.**

kapłon *m.* каплу́н, -на́.

kapłoni каплуно́вий.

kapłonić, -nię, -nisz, -nił *(півня)* каструва́ти, -ру́ю, -ру́єш, каплу́нити, виклада́ти.

kapnąć *див.* **kapać.**

kapot *m., tech. (на автомашині)* капо́т.

kapota *ż.* 1) хала́т; 2) *(жарт. — про неелегантний одяг)* хлами́да.

kapotaż, -żu, *m., lot.* капота́ж, -жу, капотува́ння.

kapotować, -tuję, -tujesz, -tował *lot.* капотува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

kapować, -puję, -pujesz, -pował *żart.* розумі́ти, тя́мити, -млю, -миш, шу́пити, -плю, -пиш, пе́трати.

kapral, *lm.* **-le,** *wojs.* капра́л, моло́дший сержа́нт.

kapralski *wojs.* капра́льський.

kapralstwo *n., wojs.* чин капра́ла, капра́льство.

kaprawy 1) капра́вий, заки́слий, кислоо́кий; 2) *перен.* оги́дний, відра́зливий, відворо́тний.

Kapri *nieodm., ż.* Ка́прі *(невідм.).*

kapryfolia *ż., bot.* каприфо́лій, -лію, козоли́ст, -ту, ко́зячий ли́стик.

kaprys, -su, *m.* 1) капри́з, -зу; *(забаганка)* при́мха; 2) *муз.* капри́ччіо *(невідм.).*

kaprysić, -szę, -sisz, -sił капризува́ти, -зу́ю, -зу́єш; *(перебирати — ще)* вередува́ти, -ду́ю, -ду́єш.

kapryśnica *ż.* капризу́ха; вереду́ха. *Пор.* **kaprysić.**

kapryśnie капри́зно.

kapryśnik, *lm.* **-cy,** *m.* капризу́н, -на́; вереду́н, -на́. *Пор.* **kaprysić.**
kapryśny капри́зний; примхли́вий, вередли́вий. *Пор.* **kaprysić, kaprys I.**
kapsla *ż.* 1) *військ., мисл.* ка́псуль; 2) *(на пляшці)* ковпачо́к, -чка́; 3) *тех.* кожу́х, -ха́, ко́рпус, футля́р, -ра; 4) *мет.* виливни́ця.
kapsuła *ż., farm.* вели́ка ка́псула.
kapsułka *ż., farm.* ка́псула.
Kaps(z)tad, -du, *m.* Капшта́дт.
kaps(z)tadzki капшта́дтський.
kaptować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) *pot.* вербува́ти собі́ прихи́льників.
kaptur I, **-ra,** *m.* 1) відло́га, ка́птур (*род.* ка́птура́), капюшо́н, ко́ба, башли́к, -ка́; 2) *(рід навісу)* ковпа́к, -ка́; 3) *мисл.* ковпачо́к, -чка́; 4) *(для коней)* шо́ри (*род.* шор); 5) *(у ціпі)* ка́пиця.
kaptur II, **-ra** *a.* **-ru,** *m., hist.* 1) конфедера́ція шля́хти під час безкоролі́в'я; 2) ка́рний суд шля́хти під час безкоролі́в'я.
kapturek, -rka, *m.* 1) *зменш.* капту́рець, -рця, капту́рик, капту́рок, -рка, капту́рчик, башличо́к, -чка́; 2) ковпачо́к, -чка́; *пор.* **kaptur** I, 1—3; 3) *тех.* запобі́жний наконе́чник; ◊ *літ.* C z e r w o n y ~ Черво́на ша́почка.
kapturkowaty у фо́рмі ковпачка́.
kapturowy I каптуро́вий, капюшо́новий, башлико́вий.
kapturowy II: s ą d ~ *hist.* ка́рний суд під час безкоролі́в'я, тає́мний суд, -ду.
Kapua *ż.* Ка́пуя.
kapucyn I, *lm.* **-ni,** *m., kość.* капуци́н.
kapucyn II, *lm.* **-ny,** *m., orn.* го́луб-чуба́р, -ря́.
kapucynek, -nka, *m.* 1) *перен. розм.* по́рція ка́ви (ко́фе) з молоко́м; 2) *зменш. див.* **kapucyn II.**
kapucyński капуци́нський.
kapusta *ż.* капу́ста; k i s z o n a ~ ки́сла (ква́шена) капу́ста.
kapustnik *m., ent.* капу́сник.
kapustny *див.* **kapuściany.**
kapuściany капустя́ний; *перен.* g ł o w a **~na** капустя́на (дурна́) голова́.
kapuścisko *n.* капу́стище; *(поле — ще)* капу́сник.
kapuśniaczek I, **-czku,** *m.* 1) *кул. пестл.* капусня́к, -ку; 2) *(дощик)* мжи́ця, мжи́чка.
kapuśniaczek II, **-czka,** *m., kul.* пиріжо́к з капу́стою.
kapuśniak I, **-ku,** *m., kul.* капусня́к, -ку.
kapuśniak II, **-ka,** *m., kul.* пиріг з капу́стою.
kaput! *wkrz.* капу́т!
kapuza *ż.* ка́пор, -ра.
kara *ż.* 1) ка́ра; *виг.* ~ b o ż a! спра́вжня (про́сто, якась) ка́ра! p o d l e g a ć **~rze** підляга́ти ка́рі; p o n i e ś ć **~rę** зазна́ти ка́ри; ~ ś m i e r c i стра́та, сме́ртна ка́ра, ка́ра на го́рло; 2) *(грошова)* штраф, -фу, пеня́; z a p ł a c i ć **~rę** заплати́ти штраф (пеню́), ◊ *торг.* ~ k o n w e n c j o n a l n a (u m o w n a) догові́рна неусто́йка; ~ p o r z ą d k o w a дисциплі́нарне стя́гнення; w y m i e r z a ć **~rę** (komu) ви́нести (ухвали́ти) ви́рок.
karabela *ż., hist.* карабе́ля *(шабля).*
karabin, -na *a.* **-nu,** *m., wojs.* гвинті́вка; ~ s a m o c z y n n y самозаря́дна гвинті́вка; ◊ c i ę ż k i ~ m a s z y n o w y станко́вий кулеме́т.
karabinek, -nka, *m., wojs.* карабі́н.
karabinier, *lm.* **-rzy,** *m., wojs.* карабіне́р, -ра.
karabinowy гвинті́вковий; k u l a **~wa** гвинті́вкова ку́ля; ◊ n a o d l e g ł o ś ć s t r z a ł u **~wego** на по́стріл гвинті́вки.
karać, -rzę, -rzesz (*rzadziej* **-ram, -rasz**), **-rał** кара́ти; *(про грошову кару)* штрафува́ти, -фу́ю, -фу́єш.
karafka *ż.* графи́н, кара́фа.
Karaganda *ż.* Караганда́.
karaibski караї́бський; M o r z e **Karaibskie** Караї́бське мо́ре.

Karaim, *lm.* **-mi**, *m.* караїм.
Karaimka *ż.* караїмка.
karaimski караїмський.
karakałpacki каракалпа́цький.
karakon *m.* *див.* **karaluch.**
karakułowy кара́кульовий.
karakuły, **-łów**, *blp.* 1) кара́куль; 2) кара́кульова шу́ба.
Kara-Kum, **-mu**, *m.* Ка́ра-Ку́м, -му.
karalność *ż.* ка́раність, -ності.
karalny ка́раний.
karaluch *m.* тарга́н, -на́.
karaluchowy тарга́нячий.
karambol, **-lu**, *lm.* **-le**, *m.* 1) *(автомашин, поїздів)* зіткнення; 2) *(в більярдній грі)* карамбо́ль.
karambolowy: partia ~**wa** па́ртія в карамбо́ль.
karanie *n.* кара́ння, штрафува́ння. *Пор.* **karać.**
kararyjski карра́рський; marmur ~ карра́рський ма́рмур, -ру.
karasiowaty схо́жий на карася́, як у карася́; ~ grzbiet хребе́т (спи́на) як у карася́.
karaś, *lm.* **-sie**, *m.*, *icht.* кара́сь, -ся́.
karat *m.* кара́т.
karatowy: pierścionek czternasto ~ пе́рстень у 14 кара́тів.
karawan, **-nu**, *m.* *(похоронна колісниця)* катафа́лк.
karawana *ż.* карава́н, -ну.
karawaniarski 1) яки́й (що) стосу́ється люди́ни, яка́ обслу́жує катафа́лк (похоро́нну проце́сію); 2) *перен.* *розм.* похоро́нний; mina ~**ka** похоро́нна мі́на.
karawaniarz, *lm.* **-rze**, *m.* той, що обслу́жує катафа́лк (похоро́нну проце́сію).
karawanowy I катафа́лковий; ◊ wóz ~ катафа́лк.
karawanowy II карава́нний, карава́новий.
karb, **-bu**, *m.* 1) карб, -бу; *(прям.— ще)* на́січка, за́ру́бка; ~**by** na maglownicy на́січки (за́ру́бки, ка́рби) на кача́лці (ма́глі) для білизни; *перен.* położyć na czyjś ~ покла́сти на чий карб (раху́нок); 2) *архіт.* канелю́ра; 3) *(на киї)* за́ру́бка, карб; 4) *(на обличчі)* змо́ршка; ◊ ~**by** na włosach хвилі зави́вки на воло́ссі; ~**by** na spódniczce скла́дки (збо́рки) на спідни́ці; *перен.* trzymać swoje namiętności w ~**bach** володі́ти (владати) собо́ю; *перен.* trzymać w ~**bach** держа́ти в шо́рах (в лабе́тах); *перен.* ująć kogo w ~**by** прибра́ти кого́ до рук.
karbid, **-du**, *m.*, *chem.* карбі́д, -ду.
karbidowy карбі́дний, карбі́довий; latarnia ~**wa** карбі́дний (карбі́довий) ліхта́р, -ря́.
karbieniec, **-ńca**, *lm.* **-ńce**, *m.*, *bot.* *(lycopus)* вовконі́г, -но́га.
karbik *m.* 1) *стол.* шерхе́бель; 2) *зменш.* *див.* **karb.**
karbionka *ż.* *(на ягоди)* берестяна́ торби́нка, луб'яне́ць, -нця́, ко́зуб, козубе́нька.
karbol, **-lu**, *m.*, *chem.* карбо́лка.
karbolineum, *nieodm.*, *n.*, *chem.* карболіне́ум.
karbolowy карбо́ловий; kwas ~ карбо́лова кислота́, карбо́лка; woda ~**wa** карбо́лова вода́.
karbonar, *lm.* **-rowie**, *m.*, *hist.* *див.* **karbonariusz.**
karbonariusz, *lm.* **-sze**, *m.*, *hist.* карбона́р, -ра.
karbonat, **-tu**, *m.*, *chem.*, *min.* карбона́т, -ту.
karbonit, **-tu**, *m.*, *chem.* карбоні́т, -ту.
karbonitowy *chem.* карбоні́товий.
karbonizacja *ż.*, *tech.* карбоніза́ція, карбонізува́ння.
karbonizować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** *tech.* карбонізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
karborundum *nieodm.*, *n.*, *chem.* карбору́нд, -ду.
karbować, **-buję**, **-bujesz**, **-bował** 1) роби́ти на́січки (за́ру́бки, ка́рби), карбува́ти, -бу́ю, -бу́єш; 2) *(волосся)* завива́ти; 3) роби́ти скла́дки (збо́рки); 4) (sobie co) *(перен. — запам'ятовувати)* карбува́ти, -бу́ю, -бу́єш (собі що).
karbownica *ż.* 1) щипці для пло́йки (пло́єння) білизни; 2) маши́на для гофрува́ння же́рсті;

3) ручна́ кача́лка, ручни́й ма́гель, -гля; 4) *іст.* кий з насі́чками (з зару́бками, з ка́рбами).
karbownik, *lm.* **-cy,** *m., przest.* еконо́м, ланови́й, -во́го.
karbowy I *przym.* карбо́вий, нарізни́й; ◊ **laska** ~**wa** би́рка.
karbowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m., przest. див.* **karbownik.**
karbunkuł, -łu, *m., med., min.* карбу́нкул.
karbunkułowy *med.* карбункульо́зний.
karburator *m., tech.* карбюра́тор, -ра.
karburowanie *n. див.* **karburyzacja.**
karburyzacja *ż., tech.* карбюра́ція.
karburyzować, -zuję, -zujesz, -zował *tech.* карбюрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
karburyzowany карбюро́ваний.
karcer, -ru, *m.* ка́рцер, -ра.
karcerowy ка́рцерний.
karciany ка́рточний; **gra** ~**na** ка́рточна гра.
karciarka *z., pot. pogardl.* карт́ярка.
karciarnia *ż., pot. pogardl.* кубло́ картярі́в.
karciarski *pot. pogardl.* карті́жний, картя́рський.
karciarstwo *n., pot. pogardl.* карті́ж, -тежу́.
karciarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* картя́р, -ра́.
karciciel, *lm.* **-le,** *m.* той, що кори́ть (карта́є) кого́ за що.
karcić, -cę, -cisz, -cił кори́ти, карта́ти (кого́, що).
karcięta, -ciąt, *blp., pouf.* ка́рти (*род.* карт).
karcz, -cza *a.* **-czu,** *lm.* **-cze,** *m., leśn.* пень, що залиши́вся пі́сля ви́рубки де́рева, ко́рч, -ча́.
karczek, -czka *a.* **-czku,** *m.* 1) *зменш.* поти́личка; 2) *кул.* оши́йок (*род.* оши́йка); ~ **wieprzowy** свиня́чий оши́йок.
karczemka *ż., zdr., przest.* корчо́мка, сі́льський шино́чок, -чка.
karczemnik, *lm.* **-cy,** *m., przest.* за́всі́дник ко́рчми́ (ши́нку).
karczemny 1) корче́мний; 2) шинко́вий, каба́цький. *Пор.* **karczma.**
karczma *ż.* 1) *заст.* ко́рчма́, сі́льський шино́к, -нку; 2) *перен.* шино́к, каба́к, -ка́.
karczmarka *ż., przest.* шинка́рка, корчма́рка.
karczmarski *przest.* шинка́рський, корчма́рський.
karczmarstwo *n., przest.* (*професія*) шинка́рство, шинкарюва́ння, корчма́рство, корчмарюва́ння.
karczmarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* шинка́р, -ря́, корчма́р, -ря́.
karczmarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *przest.* шинкарюва́ти, -рю́ю, -рю́єш, корчмарюва́ти.
karczmisko *n., przest.* 1) (*місце, де була корчма*) корчмо́вище, корчми́ще, шинко́вище; 2) *збіл. див.* **karczma.**
karczoch *m., bot.* артишо́к.
karczochowy *bot.* артишо́ковий.
karczować, -czuję, -czujesz, -czował *roln.* корчува́ти, -чу́ю, -чу́єш.
karczowisko *n.* 1) зруб, -бу, по́руб; 2) ви́корчуване по́ле.
karczownica *ż.* 1) *тех.* корчува́лка; 2) *зоол.* (*Arvicola terrestris*) водяни́й щур, -ра́.
karczownik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* корчува́льник, корчі́вни́к, -ка́.
karczówka *ż.* 1) (*дія*) корчува́ння; 2) *зоол. див.* **karczownica** 2; 3) *тех. див.* **karczownica** 1.
karczunek, -nku, *m., roln.* 1) корчува́ння; 2) *див.* **karczowisko** 2.
karczysty *pot.* з широ́кою поти́лицею; гамаликува́тий (*розм.*).
kardacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) щі́тка для чи́щення ко́ней; 2) *спец. див.* **kartacz** 2.
kardamon, -nu, *m., bot.* кардамо́н, -ну.
kardamonowy кардамо́нний, кардамо́новий.
kardan *m., tech.* карда́н.
kardanowy *tech.* карда́нний.

kardiograf, -fu, *m., med.* кардіо́граф.
kardiografia *ż., med.* кардіогра́фія.
kardiogram, -mu, *m., med.* кардіогра́ма.
kardiolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* кардіоло́г, спеціалі́ст з серце́вих хворо́б.
kardiologia *ż., med.* кардіоло́гія.
kardiopatia *ż., med.* кардіопа́тія.
kardynalnie кардина́льно, грунто́вно.
kardynalny кардина́льний, грунто́вний.
kardynalski *kośc.* кардина́льський.
kardynalstwo *n., kośc.* сан кардина́ла, кардина́льство.
kardynał I, *lm.* **-łowie,** *m., kośc.* кардина́л.
kardynał II, *lm.* **-ły,** *m., orn. (cardinalis virginianus)* кардина́л віргі́нський.
kareciany каре́тний.
Karelczyk, *lm.* **-cy,** *m.* каре́л.
Karelia *ż.* Каре́лія.
Karelka *ż.* каре́лка.
karencja *ż., fin., handl.* морато́рій, -рію, морато́ріум, -му.
kares, -su *(częściej w lm.)* **-sy, -sów,** *m., przest.* пе́стощі, -щів, ла́ски (*род.* ласк); *(любовні — звичайно)* милува́ння, лю́бощі, -щів.
kareta *ż.* каре́та.
karetka *ż., zdr., tech.* каре́тка; ◊ ~ pogotowia каре́та швидко́ї допомо́ги.
kariatyda *ż., archit.* каріати́да.
kariera *ż.* кар'є́ра; obrać ~rę wojskową ви́брати кар'є́ру військо́во́го; świetna ~ бли́скуча кар'є́ра; zrobić ~rę зроби́ти кар'є́ру.
karierowicz, *lm.* **-cze,** *m.* кар'єри́ст.
karierowiczka *ż.* кар'єри́стка.
karierowiczostwo *n.* кар'єри́зм, -му.
karierowiczowski кар'єри́стський.
kariokineza *ż., biol.* каріокіне́з, -зу, міто́з, -зу.
kariolka *ż.* двоко́лка; *(розм.— ще)* біда́, бі́дка.

kark, -ku, *m.* поти́лиця, карк, ши́я; гамали́к, -ка́, заши́йок, -ши́йка *(розм.)*; *вульг.* dostać po ~ku діста́ти по поти́лиці (по ши́ї; по гамалику́); *перен., розм.* siedzieć komu na ~ku сиді́ти кому́ на ши́ї; *перен. розм.* ugiąć ~ku przed kim гну́ти ши́ю (спи́ну) перед ким; *(у коня)* загри́вок, -вка; ◊ *перен., розм.* biec na złamanie ~ku бі́гти стрімголо́в; *перен.* człowiek twardego ~ku впе́рта (завзя́та) люди́на; *перен. розм.* egzaminy na ~ku і́спити за плечи́ма; *перен. розм.* mieć głowę na ~ku ма́ти го́лову на плеча́х; *перен. розм.* skręcić sobie ~ скрути́ти собі́ в'я́зи; *перен. розм.* wziąć kogo za ~ схопи́ти кого́ за ко́мір.
karkas, -su, *m.* карка́с.
karkasowy карка́сний.
karkołomny карколо́мний; ~ne schody карколо́мні схо́ди, -дів; ~ skok карколо́мний стрибо́к, -бка́.
karkowy поти́личний, ши́йний.
karkówka *ż., kul.* копче́ний оши́йок (*род.* оши́йка).
karleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli 1) става́ти ка́рликом; 2) *перен.* ме́ншати, зме́ншуватися, -шуюся, -шуєшся, малі́ти; 3) *(перен. — занепадати)* виро́джуватися, -джуюся, -джуєшся, перево́дитися, -джуся, -дишся.
karli ка́рликовий.
karlica *ż.* ка́рлиця.
karlik, *lm.* **-ki,** *m.* 1) ка́рлик; 2) *зоол. (sepia sepiola)* карака́тиця.
Karlsbad, -du, *m., hist.* Карлсба́д.
karlsbadzki *hist.* карлсба́дський.
karło *n., przest.* рід крі́сла з підлокі́тниками.
karłowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *див.* **karleć.**
karłowato ка́рликово; drzewka ~ rosną деревця́ росту́ть ка́рликово; *(про людину)* як ка́р-

лик; **w y g l ą d a ć ~** вигляда́ти як ка́рлик.
karłowatość *ż.* 1) ка́рликовий ріст (*род.* ро́сту); 2) (*перен. — про господарства*) роздрі́бненість, -ності.
karłowaty ка́рликовий, призе́мкуватий; (*бот. — ще*) низькоро́слий; *бот.* **s o s n a ~ta** ка́рликова (низькоро́сла) со́сна́.
karłowy *див.* **karłowaty.**
karm *ż.* корм, -му.
karma I *ż. див.* **karm.**
karma II *ż., etnol.* ка́рма.
karmaniola *ż.* карманьйо́ла.
karmazyn I, **-nu,** *lm.* **-ny,** *m.* 1) кармази́нна ба́рва, кармази́нний ко́лір, -льору; 2) (*іст. — матеріал*) карма́зи́н, -ну; 3) (*порода курей*) кармази́нка.
karmazyn II, **-na,** *lm.* **-ni,** *m., hist.* (*родовий шляхтич*) кармази́нник.
karmazynowy I кармази́новий, кармази́нний.
karmazynowy II шляхе́тський.
karmel, -lu, *lm.* **-le,** *m.* караме́ль, -лі.
karmelek, -lka, *m.* караме́лька; ◊ *перен.* **p o ł k n ą ć ~** проковтну́ти пілю́лю.
karmelkarstwo *n., spec.* цуке́ркове (конфе́тне) виробни́цтво.
karmelkarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* цуке́рник, конфе́тник.
karmelkowaty 1) *прям.* поді́бний до караме́льки; 2) *перен.* підсоло́джений, солоде́нький, солодкува́тий; **s t y l ~** підсоло́джений (солодкува́тий) стиль, -лю.
karmelkowy 1) караме́льний; 2) *перен. див.* **karmelkowaty** 2.
karmelowy караме́льний.
karmiciel, *lm.* **-le,** *m.* годува́льник; (*розм. — ще*) корми́тель.
karmicielka *ż.* годува́льниця.
karmić, -mię, -misz, -mił 1) годува́ти, -ду́ю, -ду́єш; (*тварин — рідко — ще*) корми́ти, -млю́, -миш; 2) *перен. див.* **żywić** 2; ◊ *перен. розм.* **~ k o g o s z p a k a m i** вчи́ти кого́ хи́трощів; **//~się** 1) годува́тися; корми́тися; 2) *див.* **żywić się** 2; ◊ **~ n a d z i e j ą** плека́ти (ма́ти, живи́ти) наді́ю.
karmienie *n.* 1) годува́ння; (*тварин — ще*) годі́вля; **~ k u r** годува́ння (годі́вля) куре́й; **~ p i e r s i ą** годува́ння гру́ддю; 2) *див.* **żywienie** 2. *Пор.* **karmić.**
karmin, -nu, *m.* 1) кармі́н, -ну; 2) *перен.* губна́ пома́да.
karminować, -nuję, -nujesz, -nował фарбува́ти (кра́си́ти) карм́іном; **//~ się** фарбува́ти (кра́си́ти) гу́би пома́дою.
karminowy карм́інний, карм́іновий.
karmnik *m.* 1) саж, -жа́; 2) (*про свиню*) годо́ванок, -нка, годо́ванець, -нця.
karmny 1) (*про корм*) годіве́льний; 2) яки́й (що) відгодо́вується на забі́й; 3) (*якого відгодували*) відгодо́ваний, угодо́ваний; **~ w i e p r z** відгодо́ваний (угодо́ваний) каба́н, -на́; 4) (*перен. розм. — про людину*) годо́ваний.
karnacja *ż.* ко́лір ті́ла *a.* обли́ччя.
karnalit, -tu, *m., chem.* карналі́т, -ту.
karnat, -tu, *m., mor.* ва́нта.
karnawał, -łu, *m.* карнава́л, -лу.
karnawałować, -łuję, -łujesz, -łował *pot.* справля́ти карнава́л, розважа́тися.
karnawałowy карнава́льний.
karnecik, -ka *a.* **-ku,** *m., zdr., przest.* ка́рточка для за́пису танцюри́стів (*на балу*).
karneol, -lu, *m., min. див.* **karniol.**
karnes, -su, *m.* 1) карни́з; 2) *тех.* дірoко́л.
karnet, -tu, *m. див.* **karnecik.**
karnie 1) дисциплíно́вано; 2) ка́рно, криміна́льно; ◊ **w y c h o w a ć d z i e c i ~** ви́ховати ді́те́й дисциплíно́ваними. *Пор.* **karny** 3, 1.
karniol, -lu, *m., min.* сердолі́к.
karnisz, *lm.* **-sze,** *m.* (*підвісна штанга для завісок*) карни́з.
karność *ż.* 1) дисциплíно́ваність, -ності; 2) (*обов'язкове підпоряд-*

кування) дисципліна; ~ w wojsku військова́ дисциплі́на.

karny 1) *юр.* ка́рний, криміна́льний; kodeks ~ ка́рний (криміна́льний) ко́декс, -су; prawo ~**ne** ка́рне (криміна́льне) пра́во; procedura ~**na** ка́рне (криміна́льне) судочи́нство; sąd ~ ка́рний (криміна́льний) суд, -ду; 2) *(що карає)* кара́льний; ekspedycja ~**na** кара́льна експеди́ція; oddział ~ кара́льний загі́н, -го́ну; system ~ кара́льна систе́ма; 3) *перен.* дисциплíно́ваний; żołnierz ~ дисципліно́ваний солда́т; 4) *спорт.* штрафни́й; pole ~**ne** штрафна́ площа́дка; rzut ~ штрафни́й уда́р, -ру; 5) *(для виправлення)* виправни́й; zakład ~**no-**wychowawczy виправна́ коло́нія.

karń *ż.* 1) *гірн.* кусо́к залі́зної руди́; 2) *мет.* серде́чник, ши́шка, сте́ржень, -жня.

karo *n.* 1) *карт.* бу́бна, дзві́нка; 2) *крав.* каре́ *(невідм.),* прямоку́тний ви́різ у пла́тті; 3) кусо́к бля́хи (дахово́го залі́за).

karoca *ż., przest.* каре́та.

Karol Карл.

karolek, -lka, *m., bot. (carum carvi)* кмин, -ну.

Karolina Каролі́на.

karolina *ż. (в більярдній грі)* карамболі́на.

karoliński каролі́нський; Wyspy **Karolińskie** Каролі́нські острови́, -ві́в.

karolkowy кми́нний, кми́новий; wódka ~**wa** кми́нова насто́йка, кмині́вка.

Karolowe Wary, -rów, *blp.* Ка́рлові Ва́ри, -рів.

karoseria *ż., tech.* ку́зов.

karosz, *lm.* **-sze,** *m. (кінь)* ка́рий, -рого, вороний́, -но́го, воронько́.

karota *ż.* 1) *бот.* кароте́ль, -лі; 2) суві́й тютюну́, папу́ша.

karotyna *ż., chem.* кароти́н, -ну.

karować, -ruję, -rujesz, -rował *mor.* розванта́жувати пароплá́в.

karownik, *lm.* **-cy** *a.* **-ki,** *m., mor.* порто́вий ванта́жник, до́кер, -ра.

karowy *karc.* бубно́вий, дзвінко́вий.

karp I, **-pia,** *lm.* **-pie,** *m., icht.* ко́роп.

karp II, **-pa,** *lm.* **-py,** *m.* 1) *(зрубаного дерева)* корч, -ча́; 2) *с.-г.* ви́садок хме́лю.

karpacki карпа́тський; ◊ jodła ~**ka** смере́ка.

Karpaty, -pat, *blp.* Карпа́ти, -па́т.

karpi ко́роповий, короп'я́чий.

karpiec, -pca, *lm.* **-pce,** *m.* я́ма *(після викорчування пня).*

karpiel, *lm.* **-le,** *m., bot. (brassica oleracea)* капу́ста горо́дня.

karpielek, -lka, *m., bot. (brassica napus pygmaea)* ріпа́к, -ка́, рапс, -су.

karpik *m., zdr., icht.* коропе́ць, -пця́.

karpina I *ż.* 1) худи́й ко́роп; 2) м'я́со ко́ропа, коропи́на.

karpina II *ż.* 1) *ліс.* кореневи́ще; 2) смоляна́ скі́пка (ска́лка, лучи́на).

karpiowate, -tych, *blp., icht. (cyprinidae, cyprinoideae)* ко́ропо́ві, -вих.

karpiówka *ż., bud.* пло́ска черепи́ця.

karpniak *m.* са́жалка для ко́ропів.

karpowisko *n.* *див.* **karczowisko** 1.

Kars, -su, *m.* Карс.

karski ка́рський; Morze **Karskie** Ка́рське мо́ре.

karst, -tu, *m., geol.* карст, -ту.

Karst, -tu, *m.* *див.* **Kras.**

Karszi *nieodm., n.* Ка́рші *(невідм.).*

karta *ż.* 1) лист, -та́; *(паперовий— звичайно)* а́ркуш; ~ tytułowa заголо́вний (ти́тульний) лист (а́ркуш); 2) *(один бік листа)* сторі́нка; *перен.* chlubna ~ w historii сла́вна сторі́нка істо́рії; przerzucać ~**ty** перегорта́ти сторі́нки; 3) *(гральна, географічна, перен.)* ка́рта; *перен.* stawiać wszystko na jedną ~**tę** ста́вити все на ка́рту; *перен.* zmieszać ~**ty**

сплутати карти; 4) *(документ, візитка)* карточка; ~ **rejestracyjna** реєстраційна карточка; ~ **żywnościowa** продовольча карточка; 5) *політ.* хартія; **Karta Narodów Zjednoczonych** Хартія Об'єднаних Націй; *іст.* **Wielka Karta Wolności** Велика хартія вільностей; 6) *(на право користування чим)* квиток, -тка, білет; ~ **wstępu** вхідний квиток (білет); ~ **okrętowa** пароплавний квиток (білет); *зал.* ~ **jazdy** залізничний квиток (білет); *мисл.* ~ **myśliwska** мисливський білет; ◊ *іст.* ~ **bezpieczeństwa** охоронна грамота; *зал.* ~ **biegowa** поїзний журнал, -лу; ~ **choroby** історія хвороби; ~ **do głosowania** виборчий бюлетень; ~ **ewidencyjna** облікова картка; ~ **maszynowa** паспорт машини; *військ.* ~ **meldunkowa** бланк донесення; ~ **robocza** розрахункова книжка робітника.

kartacz, *lm.* **-cze**, *m.* 1) *військ.* картеч, -чі; 2) *спец.* карда.

kartaczownica *ż.*, *wojs.* картечниця.

kartaczowy *wojs.* картечний; **ogień** ~ картечний вогонь (*род.* вогню); ~ **pocisk** картечний снаряд; **sztuciec** ~ картечний штуцер, -ра.

kartaczówka *ż.*, *wojs.* *див.* **kartaczownica.**

Kartagina *ż.*, *hist.* Карфаген.

karteczka *ż.*, *zdr.* карточка.

kartel, **-lu**, *lm.* **-le**, *m.*, *ек.* картель (-лю *ч. р. і* -лі *ж. р.*).

kartelizacja *ż.*, *ek.* картелювання.

kartelizować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** *ek.* картелювати, -люю, -люєш.

kartelowy картельний, картельовий.

karteluszek, **-szka**, *m.*, *arch.* карточка з записами.

karter *m.*, *tech.* картер, -ра; ◊ ~ **sprzęgła** кожух зчеплення.

kartezjanin, *lm.* **-janie**, **-jan**, *m.*, *fil.* картезіанець, -нця.

kartezjanizm, **-mu**, *m.*, *fil.* картезіанізм, -му.

kartezjański *fil.*, *fiz.*, *mat.* картезіанський; *філос.* **doktryna** ~**ka** картезіанське вчення, доктрина Декарта; *фіз.* **nurek** ~ картезіанський водолаз; ◊ *мат.* **współrzędne** ~**kie** координати Декарта.

kartka *ż.* 1) картка, карточка; ~ **na chleb** хлібна карточка; 2) *(короткий лист)* записка; 3) *(поштова)* листівка.

kartkować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** 1) *(сторінки)* перегортати, гортати; 2) складати картотеку.

kartkowy картковий; **system** ~ карткова система.

kartofel, **-fla**, *lm.* **-fle**, *m.* 1) картоплина; 2) *(лише в мн.)* картопля *(зб.)*; **obierać** (**skrobać**) ~**fle** чистити картоплю; *кул.* ~**fle w mundurkach** картопля в лушпинні (в мундирі); ◊ *кул.* ~**fle duszone** картопляне пюре.

kartofelek, **-lka**, *m.* 1) *зменш.* картоплина; 2) *(лише в мн.) кул.* картопля *(зб.)*.

kartofelka *ż.*, *zdr.* *див.* **kartofelek.**

kartofla *ż.* *див.* **kartofel.**

kartoflanka *ż.* 1) картопляний суп, -пу; 2) *городн.* цибуля-шарлотка; 3) *див.* **kartoflisko** 2.

kartoflany картопляний.

kartoflarka I *ż.*, *roln.* картоплекопач, -ча, картоплекопалка.

kartoflarka II *ż.*, *pot.* 1) любителька картоплі, картопляниця; 2) торговка картоплею.

kartoflarnia *ż.* картоплесховище.

kartoflarz I, *lm.* **-rze**, *m.*, *pot.* 1) любитель картоплі, картопляник; 2) торговець картоплею.

kartoflarz II, *lm.* **-rze**, *m.* *(в гуральні)* картоплесховище.

kartoflisko *n.* 1) *збіл.* велика картопля; 2) *(про поле)* картоплище, картоплисько.

kartoflowaty схожий на картоплю,

як картопля; *розм.* n o s ~ ніс як картопля (картоплею).
kartoflowy 1) *див.* **kartoflany**; 2) *див.* **kartoflowaty.**
kartoflówka *ż.* картопляна горілка.
kartograf, *lm.* **-fowie,** *m., spec.* картограф.
kartografia *ż., spec.* картографія.
kartograficznie *spec.* картографічно.
kartograficzny *spec.* картографічний.
kartografować, -fuję, -fujesz, -fował *spec.* картографувати, -фую, -фуєш.
kartografowanie *n., spec.* картографування.
kartogram, -mu, *m., spec.* картограма.
kartometria *ż., spec.* картометрія.
karton, -nu, *m.* 1) картон, -ну; *(про коробку — ще)* картонка; 2) *текст. див.* **kartun.**
kartonaż, -żu, *m.* картонаж.
kartonowy картонний, картоновий.
kartoteka *ż.* картотека.
kartować, -tuję, -tujesz, -tował (co) замишляти (що); //~ się готуватися, -туюся, -туєшся (до чого).
kartun, -nu, *m., tkac.* вибійка.
karuk, -ku, *m.* іхтіокол, -лу, риб'ячий клей (*род.* клею), карук, -ка, карюк.
karuzel, -lu, *lm.* **-le,** *m. див.* **karuzela.**
karuzela *ż.* карусель, -лі.
karuzelowy карусельний.
karuzelówka *ż., tech.* карусельний станок, -нка.
karw, -w(i)a, *lm.* **-wy** *a.* **-wie,** *m., przest.* 1) старий лінивий віл (*род.* вола); 2) *перен.* стара лінива людина, (старе) вайло.
kary I *przym. (про коня)* вороний, карий.
kary II, **kar** *a.* **karów,** *blp.* биндюги, -гів, кари (*род.* кар).
karygodnie 1) так, що заслуговує кари; 2) злочинно. *Пор.* **karygodny.**
karygodność *ż. прям., перен.* злочинність, -ності.
karygodny 1) який (що) заслуговує кари, гідний кари; 2) *перен.* злочинний.
karykatura *ż.* карикатура.
karykaturalnie карикатурно.
karykaturalność *ż.* карикатурність, -ності.
karykaturalny карикатурний.
karykaturować, -ruję, -rujesz, -rował виставляти в карикатурному вигляді; карикатурити *(рідко).*
karykaturzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* карикатурист.
karykaturzystka *ż.* карикатуристка.
Karyntia *ż.* Карінтія.
karzeł I, **karła,** *lm.* **karły,** *m.* карлик.
karzeł II, **karła,** *m.* 1) карликове дерево; 2) *мисл.* дрохва.
karzełek, -łka, *m., zdr.* 1) карлик; 2) дитячий стільчик; 3) *орн. (otis tetrax)* стрепет, хохітва.
karzełkowaty карликовий.
kasa *ż.* каса; ~ b i l e t o w a квиткова (білетна) каса; *іст.* ~ c h o r y c h лікарняна страхова каса; ~ o g n i o t r w a ł a вогнетривка каса, сейф; ~ o s z c z ę d n o ś c i ощадна каса (ощадкаса); ~ p o m o c y w z a j e m n e j (~ p o ż y c z k o w a) каса взаємодопомоги; ~ p r z e d p r z e d a ż y каса попереднього продажу; s t a n ~sy стан каси; ◊ k o n t o ~sy касове конто; p r o w a d z i ć ~sę (z a r z ą d z a ć ~są) вести касові діла; *перен. розм.* z r o b i ć ~sę добре заробити, добре нажитися, напхати кишеню, придбати чималий гріш.
kasacja *ż., praw.* касація.
kasacyjny *praw.* касаційний; s ą d ~ касаційний суд, -ду.
kasak *m.* рід довгої жіночої кофти.
kasakowy який (що) стосується довгої жіночої кофти; *(у контексті)* на довгу жіночу кофту; m a t e r i a ł ~ матеріал на довгу жіночу кофту
kasarnia *ż.* казарма.
kasata *ż., praw.* скасування.

kaseta *ż.* 1) шкату́лка, скри́нька; 2) *фот.* касе́та.
kasetka *ż., zdr.* шкату́лочка, мала́ скри́нька.
kaseton, -nu, *m., archit.* кесо́н.
Kasia Ка́ся; Ка́тя, Катру́ся *(укр.).*
kasiarski зло́мщицький.
kasiarstwo *n.* зла́мування кас.
kasiarz, *lm.* **-rze,** *m.* зло́мщик кас.
kasja *ż., bot. (cinnamonum cassia)* ка́сія паху́ща.
kasjer, *lm.* **-rzy,** *m.* каси́р, -ра.
kasjerka *ż.* каси́рка.
kasjerski каси́рський, каси́рів, каси́ра.
kask, -ku, *m.* ка́ска.
kaskada *ż.* каска́д, -ду.
kaskadowy каска́дний.
kasłać *див.* kaszlać.
kasować, -suję, -sujesz, -sował 1) касува́ти, -су́ю, -су́єш; 2) *бухг.* прово́дити по ка́совій кни́зі.
kasownik *m., muz.* бека́р, -ра.
kasowość *ż.* ка́совий стан, -ну.
kasowy 1) ка́совий; księga **~wa** ка́сова кни́га; ~ kwit ка́сова квита́нція; 2) *перен.* прибутко́вий, зиско́вний; przedsiębiorstwo **~we** прибутко́ве (зиско́вне) підприє́мство; 3) *торг., фін.* за готі́вку; interes ~ опера́ція за готі́вку.
kaspijski каспі́йський; Morze **Kaspijskie** Каспі́йське мо́ре.
Kassiopea *ż., astr.* Кассіопе́я.
kasta *ż.* ка́ста.
kastaniety, -tów, *blp.* кастанье́ти, -ньє́т.
kastet, -tu, *m.* касте́т.
kastor, -ru, *m., tkac.* касто́р, -ру.
kastorowy касто́ровий; ~ kapelusz касто́ровий (кайстро́вий) капелю́х.
kastoryna *ż., tkac.* бо́брик.
kastowość *ż.* ка́стовість, -вості.
kastowy ка́стовий.
kastra *ż., spec.* дерев'я́ний я́щик для ро́зчину (вапна́).
kastracja *ż.* кастра́ція.
kastrat I, *lm.* **-ci,** *m.* кастра́т, скопе́ць, -пця́.
kastrat II, *lm.* **-ty,** *m.* кастро́вана твари́на.
kastrator, *lm.* **-rowie,** *m.* кастра́тор, -ра, холощі́й, -щія́.
kastrować, -ruję, -rujesz, -rował каструва́ти, -ру́ю, -ру́єш, скопи́ти, -плю́, -пи́ш, холости́ти, -лощу́, -лости́ш.
Kastylia *ż.* Касті́лія.
kastylski касті́льський.
kasyno *n.* клуб, -бу.
kasynowy клу́бний.
kasza *ż.* 1) кру́пи́ (*род.* круп *a.* крупі́в), крупа́; ~ hreczana греча́ні кру́пи́, греча́на крупа́; ~ jęczmienna я́чні кру́пи́, я́чна крупа́, перло́ва крупа́; 2) *кул., перен.* ка́ша; *перен. розм.* nawarzyć (narobić) **~szy** навари́ти ка́ші, навари́ти ка́шу; *перен. розм.* nie dać sobie w **~szę** napluć (dmuchać) (nie dać się zjeść w **~szy**) не да́ти собі в ка́шу наплюва́ти, не дозво́лити скри́вдити себе́; *перен. розм.* **~szę** z czego zrobić наплу́тати, зроби́ти ка́шу з чо́го; ◊ ~ jaglana пшоно́; *перен. розм.* wleźć komu w **~szę** наступи́ти кому́ на но́гу; *перен. розм.* wleźć w **~szę** попа́сти (вско́чити) в хале́пу.
kaszak *m., med. (atheroma)* атеро́ма, підшкі́рний о́пух з кашоподі́бною жирово́ю ма́сою.
kaszalot *m., zool. (physeter)* кашало́т.
kaszany 1) круп'яни́й, крупни́й; 2) начи́нений ка́шею; kiszka **~na** ковбаса́, начи́нена (греча́ною) ка́шею, круп'я́нка; ◊ ~ garnek го́рщик для ка́ші, ка́шник.
kaszarnia *ż., roln.* круподе́рня, крупору́шка, драч, -ча́.
kaszarski круп'яни́й, круподе́рний; ◊ *с.-г.* maszyna **~ka** крупору́шка, драч, -ча́, круподе́рня.
kaszel, -szlu, *m.* ка́шель, -шлю.
kaszelek, -lka, *m.* легки́й ка́шель, -шлю, пока́шлювання.
kaszerować, -ruję, -rujesz, -rował

poligr. 1) перфорувáти, -рýю, -рýєш; 2) робйти проклéйку спйнки книжки.
kaszka *ż.* 1) дрóблені крýпи́ (*род.* круп *і* крупі́в), дрóблена крупá; 2) *пестл.* кáшка; 3) *бот.* кáшка; ◊ ~ krakowska гречáна сі́чка.
Kaszka-Daria *ż.* Кашкá-Дар'я́.
kaszkiet, -tu, *m.* кашкéт, картýз, -зá.
kaszlać, -lę, -lesz, -lał, kaszlnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli кáшляти, кашлянýти.
kaszleć, -lę, -lesz, -lał *див.* **kaszlać.**
kaszlisko *n., zgr.* дошкýльний кáшель, шлю.
kaszmir, -ru, *m., tkac.* кашемі́р, -ру.
Kaszmir *m.* Кашмі́р, -ру.
kaszmirowy *tkac.* кашемі́ровий.
kaszowaty кашоподі́бний.
kaszta *ż.* 1) *друк* складáльна (набóрна) кáса; 2) *гірн.* я́щикове крі́плення.
kasztan I, **-na** *a* **-nu,** *m.* 1) *бот.* каштáн; 2) каштáновий кóлір, льору; 3) *вет.* жóвно.
kasztan II, **-na,** *m.* (*про коня*) каштáн.
kasztanek I, **-nka,** *m., zdr.* *див.* **kasztan** I.
kasztanek II, **-nka,** *m.* *див.* **kasztan** II.
kasztanka *ż.* каштáнка.
kasztanowate, -tych, *bot.* (*hippocastanaceae*) каштáнові, -вих.
kasztanowaty (*про колір*) каштáновий; ◊ koń ~ каштáн.
kasztanowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot.* (*aesculus hippocastanum*) гіркокаштáн звичáйний.
kasztanowy каштáновий; *бот.* drzewo ~**we** каштáнове дéрево.
kasztel, -lu, *lm.* **-le,** *m., hist.* крі́пость, -ті; фортéця.
kasztelan, *lm.* **-ni** *a.* **-nowie,** *m., hist.* кастеля́н.
kasztelania *ż., hist.* сан кастеля́на; влáда кастеля́на.
kasztelanic, *lm.* **-ce** *a.* **-cowie,** *m., hist.* син кастеля́на, кастеля́нич.
kasztelanka *ż.* 1) *іст.* дочкá кастеля́на; 2) (*рідко — жінка, що завідує білизною*) кастеля́нша.
kasztelański *hist.* кастеля́нський; ◊ urząd ~ посáда (пост) кастеля́на; miód ~ рід питнóго мéду.
kasztelaństwo *n., hist.* *див* **kasztelania.**
kasztować, -tuję, -tujesz, -tował *gór.* кріпи́ти, -плю́, пиш, скрі́плювати, -люю, -люєш.
Kaszub, *lm.* **-bi,** *m.* кашýб.
Kaszuba, -by, *lm.* **-bi,** *m.* *див.* **Kaszub.**
Kaszubka *ż.* кашýбка.
kaszubski кашýбський.
kaszubszczyzna *ż.* все, що кашýбське: мóва, пóбут, звичáї.
kat, *lm.* **-ty,** *m.* кат; ◊ *вульг.* idź do ~**ta** йди к бі́су, йди до бі́са; co u ~**ta** що за біс, який там чорт.
katafalk, -ku, *m.* (*підвищення, на яке ставлять труну*) катафáлк.
kataklizm, -mu, *m., geol., przen.* катаклі́зм, -му.
katakomba *ż.* *див.* **katakumba.**
katakumba *ż., hist., przen.* катакóмба (*частіше в мн.*).
katalektyczny *poetyc.* каталекти́чний; wiersz ~ каталекти́чний вірш.
katalektyka *ż., poetyc* каталéктика.
katalepsja *ż., med.* каталéпсія.
kataleptyczka *ż., med.* каталепти́чка.
kataleptyczny *med.* каталепсйчний.
kataleptyk, *lm.* **-cy,** *m., med.* каталéптик.
katalityczny *chem.* каталіти́чний.
kataliza *ż., chem.* катáліз, -зу.
katalizator *m. chem.* каталізáтор, -ра.
katalog, -gu, *m.* катáлóг.
katalogizacja *ż.* *див.* **katalogowanie.**
katalogizator, *lm.* **-rzy,** *m.* каталогізáтор, -ра.
katalogować, -guję, -gujesz, -gował каталогізувáти, -зýю, -зýєш.
katalogowanie *n.* каталогізувáння.
katalogowy каталóжний.

Katalonia *ż.* Каталóнія.
Katalonka *ż.* каталóнка.
Katalończyk, *lm.* **-cy**, *m.* каталóнець, -нця.
kataloński каталóнський.
katanka *ż., przest. (рід верхнього одягу)* катáнка.
kataplazm, **-mu**, *m., med. przest.* припáрка.
kataplazma *ż., med. przest. див.* **kataplazm.**
kataplazmować, **-muję**, **-mujesz**, **-mował** прикладáти припáрки.
katapulka *ż.* рогáчка.
katapulta *ż., wojs.* катапýльта.
katar, **-ru**, *m., med.* 1) катáр, -ру; ~ żołądka катáр шлýнка, гастрит, -ту; 2) *(запалення слизової оболонки носа)* нéжить, -тю; mieć ~ мáти нéжить; dostać (nabawić się) ~**ru** піймáти нéжить.
katarakta *ż.* 1) *мед. (cataracta)* катарáкта; *(amaurosis)* амаврóз, -зу; 2) *(на ріці)* порíг, -рóга.
kataralny *med.* катарáльний.
kataryna *ż.* 1) *збіл.* катерúнка; 2) *перен. жарт.* цокотýха.
kataryniarski *przest.* якúй (що) стосýється катерúнщика (шармáнщика); *(у контексті)* катерúнщика, шармáнщика; zawód ~ профéсія катерúнщика (шармáнщика); ◊ *перен.* utwór ~ музúчний твір без худóжньої вáртості.
kataryniarz, *lm.* **-rze**, *m., przest.* катерúнщик, шармáнщик.
katarynka *ż., przest.* катерúнка, шармáнка.
Katarzyna Катерúна.
kataster, **-tru**, *m., praw.* 1) кадáстр, -ру; 2) подáток від нерухóмості; ◊ *закорд.* ~ wyborczy вúборча кýрія.
katastralny *praw.* кадáстровий.
katastrofa *ż.* катастрóфа; ~ kolejowa залізнúчна катастрóфа.
katastrofalnie катастрофíчно.
katastrofalność *ż.* катастрофíчність, -ності.
katastrofalny катастрофíчний.
katastroficzny *див.* **katastrofalny.**
katecheta, **-ty**, *lm* **-ci**, *m., rel.* учúтель закóну бóжого.
katechizm, **-mu**, *m., rel., przen.* катехíзис, -су.
katechizować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** 1) *прям.* навчáти оснóв релíгії; 2) *перен.* повчáти.
katedra *ż.* 1) кáфедра; ~ ekonomii politycznej кáфедра політúчної еконóмії; otrzymać ~**rę** дістáти кáфедру; 2) *церк.* кафедрáльний собóр, -ру; ~ gotycka готúчний собóр; ◊ *перен.* mówić jak z ~**ry** говорúти як по пúсаному.
katedralny *kość.* кафедрáльний.
Kategat, **-tu**, *m.* Каттегáт, -ту.
kategoria *ż.* категóрія; *(предметів — звичайно)* розря́д, -ду; zakłady pierwszej ~**rii** підприéмства пéршого розря́ду.
kategorycznie категорúчно.
kategoryczność *ż.* категорúчність, -ності.
kategoryczny категорúчний.
kater, **-ru**, *m., mor.* кáтер, -ра.
katet, **-tu**, *m., mat.* кáтет.
kateter, **-tru** *a.* **-tra**, *m., med.* катéтер, -ра.
kateteryzacja *ż., med.* катетеризáція.
kateteryzować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** *med.* катетеризувáти, -зýю, -зýєш.
katgut, **-tu**, *m., med.* кéтгýт, -ту.
kation, **-nu**, *m., fiz.* катіóн.
katiusza *ż., wojs.* катю́ша.
katoda *ż., fiz.* катóд.
katodowy *fiz.* катóдний; dławik ~ катóдне релé, катóдна лáмпа.
katolicki *rel.* католúцький.
katolickość *ż., rel.* 1) *зб.* катóлики, -ків; 2) *див.* **katolicyzm.**
katolicyzm, **-mu**, *m., rel.* католицúзм, -му, католúцтво.
katoliczka *ż., rel.* католúчка.
katoliczyć, **-czę**, **-czysz**, **-czył** обертáти на катóлика, католúчити.
katolik, *lm.* **-cy**, *m., rel.* катóлик.
katolikos, *lm.* **-sowie**, *m., rel.* католікóс.

kato(n), *lm.* **-nowie** *a.* **-ni**, *m.* людина суворих правил, ригорист.
katoński ригористичний.
katoństwo *n.* ригористичність, -ності.
katoptryka *ż., fiz.* катоптрика.
katorga *ż.* каторга.
katorżanin, *lm.* **-żanie**, **-żan**, *m., polit.* каторжанин.
katorżanka, *ż., polit.* каторжанка.
katorżniczka *ż.* каторжниця.
katorżniczy каторжницький.
katorżnik, *lm.* **-cy**, *m.* каторжник.
katorżny каторжний; *прям., перен.* roboty **~ne** каторжні роботи, -біт.
katostwo *n.* 1) ремесло ката; 2) *(жорстока розправа)* катівство.
katować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** катувати, -тую, -туєш.
katownia *ż.* катівня.
katowski катівський, катів; ◊ zginąć z **~kiej** ręki згинути від руки ката.
katulać *pot.* котити (кочу, котиш).
katusza *(częściej w lm.)* **-sze**, **-szy**, *ż.* муки (*род.* мук), тортури, -тур; cierpieć **~sze** переносити муки (тортури).
kaucja *ż.* грошова застава; składać **~ję** вносити (давати) грошову заставу; za **~ją** а) на основі грошової застави; б) під заставу.
kaucyjny заставний; kwota **~na** заставна сума.
kauczuk, **-ku**, *m.* каучук, -ку; **~** sztuczny синтетичний каучук.
kauczukonośny *bot.* каучуконосний.
kauczukorodny каучуконосний.
kauczukowiec, **-wca**, *lm.* **-wce**, *m.* каучуконос.
kauczukowy каучуковий.
kaukaski кавказький.
Kaukaz, **-zu**, *m.* Кавказ, -зу.
Kaunas *nieodm., n.* Каунас.
kaustyczny *chem., fiz.* каустичний; *хім.* soda **~na** каустична сода; *фіз.* linie **~ne** каустична поверхня.
kaustyk *m., chem.* каустик.
kaustyka *ż., mat., fiz.* каустика.
kauzalność *ż., praw., fil.* каузальність, -ності, причинність.
kauzalny *praw., fil.* каузальний, причинний.
kauzyperda, **-dy**, *lm.* **-dy** *a.* **-dzi**, *m., iron.* поганий (кепський) адвокат.
kawa *ż.* кава; кофе *(невідм.)*; biała **~** кава (кофе) з молоком; czarna **~** чорна кава, чорний кофе; maszynka do **~wy** прилад дляваріння кави; ◊ dzbanek do **~wy** кофейник; łyżeczka od **~wy** кофейна ложечка; młynek do **~wy** кофейниця.
kawalarz, *lm.* **-rze**, *m., pot.* жартівник, -ка, жартун, -на; витівник. *Пор.* **kawał** 2.
kawałątko *m., zdr., pieszcz.* шматочок, -чка, кусочок; *(хліба — ще)* кришечка, крихтина, крихточка.
kawaler, *lm.* **-rowie**, *m.* 1) холостяк, -ка, парубок, -бка; stary **~** старий холостяк, старий парубок; 2) *(молодий мужчина)* кавалер, -ра; 3) *(ордена)* кавалер; ◊ *іст.* **~** mieczowy рицар-мечоносець, -сця.
kawaleria *ż.* 1) *військ.* кавалерія, кіннота; 2) *зб., розм. жарт.* кавалери, -рів; ◊ *розм. жарт.* ciężka **~** важкий на підйом.
kawalerka *ż., pot.* холостяцька (парубоцька) квартира.
kawalerski 1) холостяцький, парубоцький; życie **~kie** холостяцьке (парубоцьке) життя, парубоцтво; po **~ku** по-холостяцькому, по-парубоцькому; 2) кавалерський; ◊ *перен.* fantazja **~ka** лихачество; jazda **~ka** хвацька (молодецька) їзда; po **~ku** хвацько, по-молодецькому, по-молодецьки. *Пор.* **kawaler**.
kawalerstwo *n.* 1) холостяцький (парубоцький) стан, -ну; 2) *(щодо жінок)* галантність, -ності; 3) *зб., розм.* кавалери, -рів.

kawaleryjski *wojs.* кавалерійський.
kawalerzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., wojs.* кавалерист.
kawalkada *ż.* кавалькада.
kawał, -łu, *m.* 1) шмат; ~ drogi шмат дороги; 2) *перен.* жарт, -ту; przykry ~ злий жарт; *(вибрик)* витівка; *(оповідання)* анекдот; opowiadać ~ły розказувати анекдоти; ◊ ~ czasu чимало часу; krajać na ~ły шматувати, -тую, -туєш; wziąć kogo na ~ пожартувати з кого, взяти кого на бога.
kawałeczek, -czka, *m., zdr.* шматочок, -чка, кусочок; грудочка; дрібочок, -чка; клаптик; скибочка; кусочок. *Пор.* **kawałek** 1.
kawałek, -łka, *m.* 1) шматок, -тка, кусок, -ска; ~ chleba шматок (кусок) хліба; ~ drzewa кусок дерева; *(цукру, крейди, льоду)* кусок, грудка; *(солі)* дрібок, -бка; *(паперу)* клапоть, -птя; *(хліба)* скиба, скибка; *(матерії)* кусок; 2) *муз.* п'єса; ◊ *розм.* nie ma tu ~łka noża? чи немає тут якого-небудь ножа?
kawałkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) шматувати, -тую, -туєш; 2) *(розбивати на частини)* розчленовувати, -вую, -вуєш; // ~ **się** 1) шматуватися; 2) розчленовуватися.
kawatyna *ż., muz.* каватина.
kawerna *ż.* 1) *мед.* каверна; 2) *(в горах)* печера; 3) *заст.* винарня.
kawęczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli *pot.* 1) *розм.* корпіти (над чим, за чим), гнути спину (над чим); 2) *перен.* нездужати, слабувати, -бую, -буєш.
kawiany кавовий, кофейний.
kawiarenka *ż., zdr.* невеличке затишне кафе.
kawiarka *ż.* 1) хазяйка кафе; 2) офіціантка в кафе; 3) *розм.* аматорка кави (кофе); 4) *заст.* спеціалістка по варінню кави (кофе).
kawiarnia *ż.* кафе *(невідм.)*, кав'ярня, кофейня.
kawiarniany який (що) стосується кафе (кав'ярні, кофейні); ◊ prowadzić życie ~**ne** просиджувати в кафе.
kawiarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *розм.* аматор кави (кофе); 2) хазяїн кафе; 3) *заст.* спеціаліст по варінню кави (кофе).
kawior, -ru, *m.* ікра; *(червоної риби—ще)* кав'яр, -ру; ~ czerwony кетова ікра; ~ prasowany паюсна ікра.
kawka I *ż., pieszcz. див.* **kawusia.**
kawka II *ż.* 1) *орн. (corvus monedula)* галка; 2) *перен. розм.* молода дівчина.
kawon *m.* кавун, -на.
kawonowy кавуновий, кавунячий.
kawowy кавовий, кофейний.
kawunia *ż., pieszcz. див.* **kawusia.**
kawusia *ż., pieszcz.* кофейок, -йку.
Kazach, *lm.* **-chowie,** *m.* казах.
Kazachska Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Казахська Радянська Соціалістична Республіка.
kazachski казахський.
Kazachstan, -nu, *m.* Казахстан, -ну.
kazać, każę, każesz, kazał 1) казати (кажу, кажеш); *(про наказ — ще)* веліти, -лю, -лиш; honor **każe** umrzeć za ojczyznę честь велить віддати життя за батьківщину; 2) *церк.* проповідувати, -дую, -дуєш; ◊ *вульг.* **każ** się wypchać! хай тобі біс!
kazalnica *ż., kośc.* амвон.
kazalniczka *ż., zdr., kośc.* амвон.
kazalniczy *kośc., przen.* проповідницький.
kazamata *(częściej w lm.)* **-maty, -mat,** *ż.* каземати, -тів, каземат, -ту.
kazamatowy казематний.
kazanie *n.* проповідь, -ді; *(церк. — ще)* казання, казань, -ні; ◊ *перен. розм.* siedzieć jak na tureckim ~**niu** нічого не розуміти; *перен. розм.* prawić komu ~ читати кому нотацію.

kazaniowy *kośc., przen. див.* **kazalniczy.**
Kazań *m.* Казáнь, -ні.
kazańko *n., zdr.* коротéнька прóповідь, -ді; коротéньке казáння, коротéнька кáзань, -ні. *Пор.* **kazanie.**
kazański казáнський.
kazarka *ż., orn.* (*casarca rutila*) казáрка.
Kazaszka *ż.* казáшка.
Kazbek, -ku, *m.* Казбéк, -ку.
kazeina *ż., chem.* казеїн, -ну.
kaziciel, *lm.* **-le,** *m.* 1) розбéщувач, розтлúтель; 2) *(що плямує кого)* ганьбúтель.
kazicielka *ż.* 1) розбéщувачка, розтлúтелька; 2) ганьбúтелька. *Пор.* **kaziciel.**
kazić, każę, kazisz, kaził 1) псувáти (псую́, псуéш); ~ j ę z y k псувáти мóву; ~ o b y c z a j e псувáти звичáї; 2) *(честь)* плямувáти, -мýю, -мýєш, плямúти, -млю́, -мúш.
Kazimierz Казімíр, -ра.
kazirodczy кровозмíсний.
kazirodny *див.* **kazirodczy.**
kazirodztwo *n.* кровомíство, кровозмíшення.
kazirodźca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* кровозмíсник.
kaznodzieja, -dziei, *lm.* **-dzieje,** *m., rel., przen.* проповíдник; *(перен.— ще)* моралíст.
kaznodziejka *ż., rel., przen.* проповíдниця; моралíстка. *Пор.* **kaznodzieja.**
kaznodziejski *rel., przen.* проповíдницький; ◊ *ірон.* ~ t o n мéнторський тон, -ну.
kaznodziejstwo *n., rel., przen.* проповíдництво.
kazualizm, -mu, *m., fil.* казуалíзм, -му.
kazualnie *fil.* казуáльно.
kazualny *fil.* казуáльний.
kazuar, *m., orn.* (*casuarius*) казуáр, -ра.
kazuista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* казуїст.
kazuistka *ż.* казуїстка.
kazuistycznie казуїстúчно.
kazuistyczny казуїстúчний.
kazuistyka *ż.* казуїстика.
kazus, -su, *m.* кáзус, -су; *(незвичайна подія — ще)* окáзія, вúпадок, -дку, пригóда.
kaźń *ż.* 1) мýки (*род.* мук), тортýри, -тýр; 2) *перен.* в'язнúця, тюрмá.
każdoczasowy *див.* **każdoczesny.**
każdoczesny повсякчáсний.
każdorazowy щоразóвий· *(постíйний)* повсякчáсний.
każdy 1) кóжний, кóжен; o d ~**dego** w e d ł u g j e g o z d o l n o ś c i, ~**demu** w e d ł u g j e g o p r a c y від кóжного по здíбностях, кóжному по прáці; o d ~**dego** w e d ł u g j e g o z d o l n o ś c i, ~**demu** w e d ł u g j e g o p o t r z e b від кóжного по здíбностях, кóжному по потрéбі; o ~**dej** p o r z e в кóжний час, кóжного чáсу; 2) *(будь-який)* всякий; w ~**dym** r a z i e в усякому рáзі (вúпадку).
każdziuchny *див.* **każdziusieńki.**
każdziusieńki кожнíсінький.
każdziuteńki *див.* **każdziusieńki.**
każdziutki кожнíсінький.
każenie *n.* 1) псувáння; 2) плямувáння, плямлення. *Пор.* **kazić.**
kąciczek, -czka, *m., zdr.* кутóчок, -чка.
kącik *m., zdr.* кутóк, -ткá; C z e r w o n y **Kącik** (**Kącik** Ś w i e t l i c o w y) червóний кутóк, -ткá; *перен.* m i e ć s w ó j ~ мáти свій кутóк.
kącisko *n., zgr., przen.* кут, -тá.
kącistość *ż.* вуглáстість, -тості, кутáстість.
kącisty вуглáстий, кутáстий.
kądziel *ż.* 1) кудéля, кудéль, -лі; 2) *тех.* прядка; ◊ *заст.* p o ~**li** по жінóчій лíнії, по мáтері.
kądzielny кудéльний; n i c i ~**ne** кудéльні ниткú, -тóк; p r z ę d z a ~**na** кудéльна пряжа.
kądzielowy *див.* **kądzielny.**
kądziołka *ż., zdr.* 1) кудéлька; 2) прядочка. *Пор.* **kądziel.**
kąkol, -lu, *lm.* **-le,** *m.* 1) *бот.* кукíль, -кóлю; 2) *перен.* непотрíбна людúна *a.* річ (*род.* рéчі).

kąkolik *n., zdr.,bot.* кукілéць, -льця́, кукíльчик.
kąkolisty зарóслий кукóлем, куколювáтий; ~**ta** pszenica пшени́ця, зарóсла кукóлем, куколювáта пшени́ця.
kąkolnica *ż., bot. див.* **kąkol** 1.
kąkolny *див.* **kąkolowy.**
kąkolowaty 1) подíбний до кукóлю; 2) *(перен. — про людину)* некори́сний.
kąkolowy яки́й (що) стосýється кукóлю; *(у контексті)* кукóлю; kwiaty ~**we** квíти кукóлю.
kąpać, -pię, -piesz, -pał купáти; *перен.* w gorącej wodzie ~**pany** в гаря́чій водí кýпаний, гаря́чка; //~ się купáтися; ◊ ~ we łzach вмивáтися (обливáтися) сльозáми.
kąpanie (się) *n.* купáння.
kąpiel *ż.* 1) купáння; *(у ванні, мед.)* вáнна; ~**le** błotne грязьовí вáнни; ~**le** słoneczne сóнячні вáнни; 2) *(лише в мн.)* курóрт, -ту; ◊ *мет.* ~ metalowa шар метáлу; *перен.* sprawić komu suchą ~ нагрíти комý чýба; *перен.* ulewna ~ зли́ва; *фот.* ~ utrwalająca фіксáж, -жу.
kąpielisko *n.* курóрт, -ту.
kąpielowicz, *lm.* **-cze**, *m., pot.* курóртник; *(любитель купання)* купáльник.
kąpielowy I купáльний; strój ~ купáльний костю́м, купáльник; ◊ pokój ~ вáнна кімнáта; zakład ~ водолікáрня.
kąpielowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m.* бáнщик.
kąpielówka *ż.* 1) купáльник; 2) *(лише в мн.)* плáвки, -вок.
kąpiółka *ż.* 1) *пестл.* купáння; 2) *зменш., пестл.* дитя́ча вáнночка.
kąsać, kąsnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) кусáти; куснýти *(розм.)*; 2) *перен.* шпигáти, шпигнýти; //~ się 1) кусáтися; куснýтися; 2) *перен.* шпигáтися, шпигнýтися.
kąsanie (się) *n.* 1) кусáння; 2) шпигáння. *Пор.* **kąsać.**

kąseczek, -czka, *m., zdr.* шматóчок, -чка, кусóчок.
kąsek, -ska, *m.* шматóк, -ткá, кусóк, -скá; smaczny ~ лáсий шматóк (кусóк).
kąsnąć *див.* **kąsać.**
kąśliwość *ż.* 1) кусли́вість, -вості; 2) в'ї́дливість. *Пор.* **kąśliwy.**
kąśliwy 1) кусли́вий; 2) *перен.* в'ї́дливий.
kąśnięcie *n.* укýшення.
kąt *m.* 1) кут, -тá; *військ.* ~ celownika кут прицíлу; *мат.* ~ dwuścienny двогрáнний кут; *військ.* ~ łoża лафéтний кут; *військ.* ~ martwy мéртвий кут; *мат.* ~ ostry гóстрий кут; *мат.* ~ prosty прями́й кут; *мат.* ~ rozwarty тупи́й кут; *ав.* ~ ześlizgiwania się кут ширя́ння; 2) *(в кімнаті)* кутóк, -ткá; *шкіл. заст.* postawić kogo za karę w kącie постáвити когó в кутóк; 3) *(перен.— про житло)* кутóк; mieszkać u kogo ~**tem** жи́ти в кóго на куткý, наймáти в кóго кутóк; cudze ~**ty** wycierać тиня́тися по чужи́х куткáх; 4) *(перен.— про місцевість)* зáкуток; zapadły ~ глухи́й зáкуток; ◊ *перен.* ~**ty** kimś wycierać використóвувати когó для найгíрших робíт, всі дíрки́ затикáти ки́мось; *перен.* pójść w ~ przed kimś помéркнути перед ким; *перен.* ~ widzenia тóчка зóру.
kąteczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* кутóчок, -чка.
kątek, -tka, *m., zdr. див.* **kącik.**
kątnica *ż.* 1) *мат.* коси́нець, -нця; 2) *анат. (intestinum caecum)* сліпá ки́шка.
kątnicowy 1) яки́й (що) стосýється коси́нця; 2) яки́й (що) стосýється сліпóї ки́шки. *Пор.* **kątnica.**
kątny *див.* **kątowy.**
kątomierz, *lm.* **-rze,** *m.* кутомíр, -ра, гоніóметр, -ра, транспорти́р, -ра.
kątowatość *ż. див.* **kącistość.**

kątowaty *див.* **kącisty.**
kątownik *m.* 1) *мет.* кутове́ залі́зо, про́фільне залі́зо; 2) *мат.* *див.* **kątnica** 1.
kątowy кутови́й; *(що знаходиться на розі)* нарі́жний; ◊ *текст.* s z a l k a ~**wa** квадрант.
KC (Komitet Centralny) *skr.* ЦК (Центра́льний Коміте́т); ~ P a r t i i K o m u n i s t y c z n e j Z w i ą z k u R a d z i e c k i e g o ЦК Комуністи́чної па́ртії Радя́нського Сою́зу.
kciuk *m.* вели́кий па́лець руки́.
kciukowy яки́й (що) стосу́ється вели́кого па́льця руки́.
kedyw, *lm.* **-wowie,** *m.* хеди́в.
kefir, -ru, *m.* кефі́р, -ру.
kefirowy кефі́рний.
kegel, -gla, *lm.* **-gle,** *m., druk.* кегль, ке́гель, -гля.
keks *m.* 1) кекс, -су; 2) *розм.* пече́ння.
kelner, *lm.* **-rzy,** *m.* ке́льнер, -ра, офіціа́нт.
kelnerka *ż.* ке́льнерка, офіціа́нтка.
kelnerski ке́льнерський.
kelnerstwo *n.* профе́сія ке́льнера (офіціа́нта).
kenion *m., geol.* *див.* **kanion.**
kenozoiczny *geol.* кайнозо́йський.
kepi *nieodm., n.* ке́пі *(невідм.).*
keramika *ż.* *див.* **ceramika.**
keratyna *ż., chem.* керати́н, -ну.
Kercz, -czu, *m.* Керч, -чі.
kerczeński ке́рченський.
kerner *m., tech.* ке́рнер, -ра.
keson, -nu, *m.* 1) *тех.* кесо́н; 2) *військ.* заря́дний я́щик.
kędy *przsł., sp.* 1) де; 2) *(про напрям)* куди́.
kędykolwiek *przsł.* 1) де-не́будь; 2) куди-не́будь. *Пор.* **kędy.**
kędyś *przsł.* 1) десь; 2) куди́сь. *Пор.* **kędy.**
kędzierzawić, -wię, -wisz, -wił *(волосся)* завива́ти, кучеря́вити; // ~ **się** кучеря́витися, -влюся, -вишся, ви́тися (в'ю́ся, в'є́шся).
kędzierzawieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli става́ти кучеря́вим, кучеря́витися, -влюся, -вишся.
kędzierzawo кучеря́во.
kędzierzawy кучеря́вий.
kędzior *m.* ло́кон; ку́чері, -рів *(лише в мн.).*
kędziorek, -rka, *m., zdr., pieszcz.* ку́черик.
kędziorkowy *pieszcz.* яки́й (що) стосу́ється ку́черика; *(у контексті)* в ку́честриках; w ł o s y ~**we** воло́сся в ку́чериках.
kępa *ż.* 1) *(на болоті)* купина́; 2) окре́ма гру́па дере́в; 3) *(перен.— про волосся, траву тощо)* жмуто́к, -тка́; 4) острів́е́ць на рі́чці або́ о́зері, поро́слий чагарнико́м.
kępiasto 1) у ви́гляді кущ́а, кущи́сто, кущува́то; 2) *(про ріст дерева)* кущ́ами; l e s z c z y n a r o z r a s t a ł a s i ę ~ ліщи́на розроста́лася кущ́ами.
kępiasty 1) *(що росте кущиками)* кущи́стий, ку́щиками; w ł o s y ~**te** воло́сся ку́щиками; 2) вкри́тий острівця́ми; ~**ta** r z e k a рі́чка, вкри́та острівця́ми.
kępina *ż.* 1) острів́е́ць, -вця́; 2) *зменш.* *див.* **kępa** 2.
kępka *ż., zdr.* *див.* **kępa.**
kępowato *див.* **kępiasto.**
kępowaty *див.* **kępiasty.**
kęs *m.* кусо́к, -ска́; ◊ o m a ł y ~ ще тро́хи; ма́ло не, замали́м не, ле́две не, тро́хи не; o m a ł y ~, a b y ł b y s i ę z a b i ł ще тро́хи й уби́вся б; *мет.* w a l c a r k a ~**sów** заготове́льний (загото́вчий) стан, -ну.
kęsek *m., zdr.* *див.* **kąsek.**
kęsisko *n., hut.* блюм.
kg (kilogram) *skr., m.* кг (кілогра́м).
khaki *nieodm.* *(колір і кольору)* ха́кі *(невідм.).*
ki: ~ d i a b e ł! *pot.* що за чорт! кий біс!
kiachtyński кя́хтинський.
kibel, -bla, *lm.* **-ble,** *m.* 1) *вульг.* го́рщик, горщо́к, -ршка́; 2) відро́ для нечисто́т; 3) *гірн.* рудопідйо́мна бадця́.
kibic, *lm.* **-ce,** *m., pot.* 1) *(при футболі, шахах і ін. грах)* уболіва́льник, болі́льник, непро́ше-

ний порáдник (помічни́к); 2) *(жінок)* залицяльник.
kibicować, -cuję, -cujesz, -cował *pot.* 1) уболівáти, болíти (за ким, за чим); давáти непрóшені порáди, підкáзувати, -зую, -зуєш (комý); 2) залицятися. *Пор.* **kibic.**
kibicowanie *n., pot.* 1) уболівáння, болíння (за ким, за чим); давáння непрóшених порáд; 2) залицяння. *Пор.* **kibic.**
kibić *ż.* стан, -ну, тáлія.
kibitka *ż.* киби́тка.
kic! *wkrz.* скік!
kicak *m.* сніпóк, -пкá *(для покрівлі).*
kicać, kicnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *(про зайця)* скакáти (скáче), скóчити.
kicanie *n. (про зайця)* скакáння.
kicha *ż., zgr.* 1) вели́ка ки́шка; 2) вели́ка товстá ковбасá; 3) *розм.* дýта ши́на; *фам.* n a g ł a d k i e j d r o d z e ~ n a w a l i ł a на гладкíй дорóзі лýснула ши́на.
kichać, kichnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli чхáти, чхнýти, чихáти, чихнýти.
kichanie *n.* чхáння, чихáння.
kichnąć *див.* **kichać.**
kici! kici! *wkrz.* киць! киць!
kicia *ż., pieszcz.* кíшечка, кицю́ня, ки́ця.
kiciasto нáче (як) ки́тиця, ки́тицею; p i ó r a ~ u ł o ż o n e пéра, склáдені ки́тицею.
kiciasty нáче (як) ки́тиця; ~ o g o n w i e w i ó r k i хвіст бíлки, нáче (як) ки́тиця; p i ó r o p u s z ~ плюмáж, нáче (як) ки́тиця.
kiciuś, *lm.* **-sie,** *m., pieszcz. див.* **kicia.**
kicnąć *див.* **kicać.**
kicz, *lm.* **-cze,** *m., pot. (про погану картину)* мазани́на, халтýра.
kiczarz, *lm.* **-rze,** *m., pot. (про поганого живописця)* мазíй, -зія́, халтýрник.
kiczka *ż.* 1) кілóк, -лкá; 2) *(лише в мн.) (хлоп'яча гра)* куль, -ля́, скачóк, -чкá.
kiecka *ż., posp.* спідни́ця.
kiedy колú; *(умовний спол. — ще)* як.
kiedy bądź *przsł. див.* **kiedykolwiek.**
kiedy indziej *przsł.* íншим рáзом.
kiedykolwiek *przsł.* коли-нéбудь, коли́сь; *(у кожній порі)* будь-коли́, коли́-будь.
kiedy niekiedy *przsł.* íноді, íнколи, чáсом, коли́-не-коли́.
kiedyś *przsł.* коли́сь; ◊ ~ t u (~ t a m) недáвно, нещодáвно, (раз) якóсь; ~ t u o b i e c a ł m i t o z r o b i ć недáвно він обіця́в мені́ це зроби́ти.
kiedyż *przsł.* колú ж?
kiel, -lu, *m., bot.* італíйська капýста.
kielich *m.* 1) бокáл; w z n i e ś ć ~ (za kogo, za co) підня́ти бокáл (за кóго, за що); кéлих, чáша *(книж.)*; *перен. поез.* ~ g o r y c z y кéлих гіркоти́; 2) *перен.* чáрка; t r o s k i o s ł a d z a ć ~**chem** шукáти розвáги в чáрці; 3) *бот.* чáша.
kielichowato чашови́дно.
kielichowaty чашови́дний.
kieliszeczek, -czka, *m., zdr.* чáрочка, чáронька.
kieliszek, -szka, *m.* чáрка; *перен.* z a g l ą d a ć d o ~**szka** заглядáти в чáрку; ◊ t r ą c a ć s i ę ~**szkiem** цóкатися.
kieliszkowaty у фóрмі чáрки, чаркувáтий.
kieliszkowy чаркóвий.
kielnia *ż., bud.* кéльня, кéльма.
kieł, -kła, *m.* 1) íкло; 2) *бот.* рострóк, -тка́, пáросток, -тка; *(сім'я — звичайно)* кíльчик; 3) *тех.* зубéць, -бця́; ◊ *перен. розм.* **kły** n a c o o s t r z y ć гостри́ти на що зýби; *перен. розм.* w z i ą ć n a ~ упéртися (упрýся, упрéшся), затя́тися, -тнýся, -тнéшся, запручáтися, закомизи́тися, -мижýся, -мизи́шся.
kiełb, -bia, *lm.* **-bie,** *m. icht. (gobio)* пічкýр, -рá, піскáр, -ря́, кóблик; ◊ *розм.* m i e ć ~**bie** w e ł b i e мáти пустý гóлову,

мáти вітер в голові, мáти жуки́ в голові.
kiełbasa *ż.* ковбасá; *перен. розм.* n i e d l a p s a ~ не для пса ковбасá; є квас, та не про вас; єсть, та не про вáшу честь.
kiełbasiany ковбáсний.
kiełbasić, -szę, -sisz, -sił *żart.* плýтати; //~ **się** плýтатися.
kiełbaska *ż., zdr.* ковбáска; ◊ ~**ki** p a r o w e сосиски, -сок.
kiełbaszenie (się) *n., żart.* плýтання.
kiełbaśnica *ż.* 1) маши́на для начи́нювання ковбáс; 2) ки́шка для рóблення ковбáс.
kiełbaśniczka *ż.* ковбáсниця.
kiełbaśnik, *lm.* **-cy,** *m.* ковбáсник.
kiełbik *m., zdr., icht.* піскарéць, -рця́, кóблик.
kiełek, -łka, *m.* 1) малéньке íкло; 2) *бот.* ростóк, -ткá, пáросток, -тка; *(сім'я — звичайно)* кíльчик.
kiełkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *бот.* пáроститися, -роститься; кíльчитися; *пор.* **kiełek** 2; 2) *(перен. — про думку)* дозрівати, визрівáти.
kiełkowanie *n.* 1) пáрощення; кíльчення; 2) дозрівáння, визрівáння; ◊ z d o l n o ś ć ~**nia** схóжість, -жості. *Пор.* **kiełkować.**
kiełkowy *bot.* пáростковий; кíльчиковий. *Пор.* **kiełek** 2.
kiełz(n)ać 1) *(коней)* загнýздувати, -дую, -дуєш; 2) *перен.* угамóвувати, -вую, -вуєш, гамувáти, -мýю, -мýєш, стри́мувати (когó, що); //~ **się** угамóвуватися, гамувáтися, стри́мувати себé.
kiełz(n)anie *n.* 1) загнýздування; 2) угамóвування, гамувáння, стри́мування; //~ **się** угамóвування себé, гамувáння себé, стри́мування себé. *Пор.* **kiełz(n)ać.**
kiełzno *n.* вуди́ла, -ди́л *(лише в мн.)*; ◊ b r a ć w ~ s w e n a m i ę t n o ś c i угамóвувати (гамувáти) свої пристрасті.
kiep, kpa, *lm.* **kpy,** *m., pot.* бевзь, бóвдур, -ра, балдá; ◊ n a **kpa** k o g o w y s t r y c h n ą ć поши́ти когó в дýрні; w y s t a w i ć s i ę n a **kpa** поши́тися в дýрні.
kiepkować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* насміхáтися, глузувáти, -зýю, -зýєш, кепкувáти, -кýю, -кýєш (з кóго, з чóго, *рідко* над ким, над чим).
kiepski кéпський, погáний.
kiepsko кéпсько, погáно; ~ s i ę c z u ć погáно (кéпсько) себé почувáти.
kier *m., karc.* чéрва, чéрви *(род.* черв), чи́рва.
kierat, -tu, *m., roln.* кíнний при́вод; ◊ *перен.* c h o d z i ć w ~**cie** тягти́ (тягнýти) ля́мку.
kieratowy 1) яки́й (що) стосýється кíнного при́вода; 2) *(про коня)* яки́й (що) хóдить у при́воді.
kierdel, *lm.* **-le,** *m. (в Татрах)* отáра *(овець, кіз).*
kiereszować, -szuję, -szujesz, -szował *pot.* завдавáти рáни (ран).
kiereszowanie *n., pot.* порíз, -зу *(особливо на обличчі).*
kiermasz, -szu, *lm.* **-sze,** *m., przest.* нарóдне гуля́ння; ◊ ~ k s i ą ż e k книжкóвий базáр, -ру.
kiermaszowy *przest.* яки́й (що) стосýється нарóдного гуля́ння.
kiernoz *m.* кабáн, -нá; *(плідник)* кнур, -рá.
kierować, -ruję, -rujesz, -rował 1) прáвити, -влю, -виш, керувáти, -рýю, -рýєш, управля́ти; ~ a u t o m o b i l e m керувáти (прáвити, управля́ти) автомаши́ною; прáвити *(кіньми),* поганя́ти *(коней)*; *(роботою, установою)* керувáти; *(очолювати що)* керувáти, управля́ти, завíдувати, -дую, -дуєш (чим); 2) *(вказувати кому напрямок чого)* спрямóвувати, -вую, -вуєш, скерóвувати; ~ k o g o d o n a j b l i ż s z e j s t a c j i o p a t r u n k o w e j спрямóвувати (скерóвувати) когó на найбли́жчий перев'я́зочний пункт; 3) (**kogo na co**) готувáти, -тýю, -тýєш (когó в що); ~ **s y n a n a i n-**

żyniera готува́ти си́на в інжене́ри; ◊ ~ swe kroki do... простува́ти до..., прямува́ти до...; //~ się 1) керува́тися; ~ sprawiedliwością керува́тися справедли́вістю; 2) (na co) готува́тися (в що); ~ na lekarza готува́тися в лікарі́.

kierowanie *n.* 1) керува́ння, управля́ння; поганя́ння; керува́ння, управля́ння, завідування; 2)спрямо́вування, скеро́вування; 3) готува́ння; //~ **się** 1) керува́ння; 2) готува́ння. *Пор.* **kierować.**

kierowca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* воді́й, -дія́; *(автомашини — ще)* шофе́р, -ра.

kierowczy воді́йський; шофе́рський. *Пор.* **kierowca.**

kierownica *ż.* 1) *тех.* руль, -ля́; *(на судні, човні)* кермо́, стерно́; 2) *мат.* директри́са.

kierownictwo *n.* 1) керівни́цтво; *(дія — ще)* керува́ння; objąć ~ (czego) взя́ти (перейня́ти) на се́бе керівни́цтво (чим); 2) *(керівна діяльність)* про́від, -воду; ◊ poddawać się ~wu uczucia керува́тися почуття́м.

kierowniczka *ż.* керівни́ця; завідувачка (чого́), завідуюча (чим); дире́ктор, -ра. *Пор.* **kierownik.**

kierowniczy 1) керівни́й; organ ~ керівни́й о́рган, -ну; 2) *(про ідею, думку)* провідни́й; ◊ ~cze wyżyny кома́ндні висо́ти, -со́т.

kierownik, *lm.* **-cy,** *m.* керівни́к, -ка́; *(відділу — ще)* завідувач (чого́), завідуючий (чим); *(школи — звичайно)* дире́ктор, -ра; ◊ ~ pociągu нача́льник по́їзда; ~ robót викона́вець робі́т, виконро́б.

kierowy *karc.* черво́вий, чирво́вий.

kierpec, -pca, *lm.* **-pce,** *m.* *(у татранських верховинців)* чув'я́к, -ка́, ходак, -ка́, пості́л, -тола́.

kierpeć *m.* *див.* **kierpec.**

kierunek, -nku, *m.* 1) на́прям, -му, на́прямок, -мку; *(в політиці, науці, мистецтві — ще)* течія́; *(в політиці)* курс, -су; *військ.* ~ podstawowy (zasadniczy) основни́й (головни́й) на́прям; 2) *(спрямовування чого)* керівни́цтво, про́від, -воду; pod ~nkiem partii komunistycznej під про́водом комуністи́чної па́ртії.

kierunkowa, -wej, *ż.* директи́ва.

kierunkowość *ż.* напра́вленість, -ності.

kierunkowskaz, -zu, *m., spec.* сигна́л поворо́ту.

kierunkowy *spec.* напрямни́й, спрямо́вуючий.

kierz, krza, *lm.* **krze, krzów,** *m., arch.* купина́, кущ, -ща́.

kiesa *ż.* кали́тка, капшу́к, -ка́, киса́.

kieska *ż., zdr.* кали́точка, капшучо́к, -чка́.

kieszeniowy кишенько́вий; ◊ *перен. жарт.* suchoty ~we сухо́ти в кише́ні, безгрі́шшя.

kieszeń *ż.* кише́ня; zapłacić coś z własnej ~szeni заплати́ти з вла́сної кише́ні; ◊ *розм.* siedzieć u kogoś w ~szeni бу́ти в боргу́ в ко́го.

kieszoneczka *ż., zdr., pieszcz.* кише́нька.

kieszonka *ż., zdr.* кише́нька.

kieszonkowaty поді́бний до кише́ні, як кише́ня; woreczek ~ міше́чок як кише́ня.

kieszonkowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* кишенько́вий зло́дій, карма́нник.

kieszonkowy кишенько́вий; ~we pieniądze кишенько́ві гро́ші, -шей; słownik ~ кишенько́вий словни́к (словничо́к); zegarek ~ кишенько́вий годи́нник.

kij, *lm.* **-je,** *m.* ціпо́к, -пка́, кий *(род.* кия́); *(великий — звичайно)* па́лка, па́лиця; *прик.* kto chce psa uderzyć, ~ja znajdzie хто хо́че пса вда́рити, кия́ (бу́ка) зна́йде; *прик.* nie ~jem go, to pałką не ки́єм його́, то па́лицею; ~jem okładać би́ти (лупи́ти) па́лкою; ◊ *перен.* chodzi jakby ~ połknął хо́дить, на́че

аршин проковтнув; o ~ju żebraczym з торбами, за жебраним хлібом.
kijanka *ż.* 1) праник, прач, -ча; 2) *зоол.* пуголовок, -вка.
kijankowaty подібний до пуголовка; ~te rybki рибки, подібні до пуголовків.
kijaszek, -szka, *m., zdr., pieszcz. див.* kijek.
kijek, -jka, *m., zdr.* паличка, кийок, -йка, ціпок, -пка.
kijowski київський.
Kijowszczyzna *ż.* Київщина.
Kijów, -jowa, *m.* Київ (*род.* Києва).
kiks *m., pot.* похибка, промах, -ху; ◊ *муз.* zrobić ~sa зірватися з голосу; пустити півня *(розм.)*.
kiksować, -suję, -sujesz, -sował *pot.* 1) давати маху; 2) *муз.* зриватися з голосу; пускати півня *(розм.)*.
kikut *m.* 1) *мед.* кукса; 2) *перен.* безрукий каліка.
kikutać кульгати, шкутильгати.
kil, -lu, *lm.* -le, *m., mor.* кіль.
kilim, -mu, *m.* килим.
Kilimandżaro *nieodm., n.* Кіліманджаро *(невідм.)*.
kilimek, -mka, *m., zdr.* килимок, -мка, килимець, -мця.
kilimiarnia *ż., spec.* майстерня *a.* фабрика килимів.
kilimkarka *ż.* килимниця, килимарка.
kilimkarski килимовий; przemysł ~ килимове виробництво.
kilimkarstwo *n.* килимарство, килимове виробництво.
kilimkarz, *lm.* -rze, *m.* килимник, килимар, -ря.
kilka I *ż., icht.* *(clupea kilo)* кілька.
kilka II *licz.* кілька, -кох, декілька (*род.* декількох).
kilkadziesiąt, -sięciu; *m.-os.* **kilkadziesięciu** кількадесят, -ти *a.* -тьох.
kilkakroć *przsł.* кілька (декілька) раз(ів).
kilkakrotnie *przsł. див.* **kilkakroć**.
kilkakrotny *przym.* кількаразовий.
kilkanaście, -kunastu; *m.-os.* **kilkunastu** кільканадцять, -ти *a.* -тьох.
kilkanaścioro, -rga, *zb.* кільканадцять, -тьох.
kilkaset, -kuset; *m.-os.* **kilkuset** кількасот.
kilkoraki *przym.* з кількома різними властивостями; ◊ ~kie znaczenie słowa слово з кількома значеннями.
kilkorako *przsł.* кількома способами.
kilkoro *licz., zb.* кілька, -кох, декілька (*род.* декількох).
kilku[o]dniowy кількаденний.
kilkudziesięcioletni кількадесятилітній, кількадесятирічний.
kilkudziesięciu *m.-os. див.* **kilkadziesiąt**.
kilku[o]głosowy кількаголосний.
kilku[o]godzinny кількагодинний.
kilku[o]kartkowy кількакартковий.
kilku[o]klasowy з кількома класами.
kilku[o]letni кількарічний, кількалітній.
kilku[o]metrowy кількаметровий.
kilku[o]miesięczny кількамісячний.
kilku[o]milionowy кількамільйонний.
kilku[o]milowy кількамильовий.
kilku[o]minutowy кількахвилинний; кількамінутний *(рідше)*.
kilku[o]morgowy кількаморговий.
kilkunastu *m.-os. див.* **kilkanaście**.
kilkunastudniowy кільканадцятиденний.
kilkunastuletni кільканадцятирічний, кільканадцятилітній.
kilkunastustopniowy кільканадцятиградусний.
kilkuosobowy кількаособовий.
kilku[o]piętrowy в кілька (декілька) поверхів, кількаповерховий.
kilku[o]pokojowy в кілька (декілька) кімнат.
kilku[o]ramienny з кількома (декількома) ручками; ◊ świecznik ~ свічник з кількома (декількома) свічками.
kilku[o]razowy кількаразовий.
kilkuset *m.-os. див.* **kilkaset**.
kilkusetletni кількасотрічний.

kilku[o]stopniowy кількагра́дусний.
kilku[o]tomowy кількато́мний, в де́кількóх томáх.
kilku[o]tygodniowy кількатижне́вий.
kilku[o]tysięczny кількати́сячний.
kilku[o]wiekowy кількавікóвий.
kilku[o]wierszowy кількарядкóвий.
kilku[o]złotowy *(про польську валюту)* кільказлотóвий.
kilo *nieodm., n.* кіло́ *(невідм.)*.
kilof *m., tech.* ки́рка; *(гірн.— ще)* ка́йло.
kilofek, -fka, *m., zdr.* невели́чка ки́рка; невели́чке ка́йло. *Пор.* **kilof.**
kilogram *m.* кілогра́м.
kilogramometr, -ru, *m., fiz.* кілограммéтр, -ра.
kilogramowy кілогра́мовий.
kilometr *m.* кіломе́тр, -ра.
kilometraż, -żu, *m.* кілометра́ж, -жу.
kilometrowy кіломе́трóвий.
Kilonia *ż.* Кіль.
kilowat *m., el.* кілова́т.
kilowatogodzina *ż., el.* кіловатгоди́на.
kilowolt *m., el.* кілово́льт.
kilowy кілогра́мовий.
kiła *ż., med.* 1) *(lues)* лю́ес, -су; 2) *(hernia)* гри́жа; кила́ *(розм.)*.
kiławy *med.* 1) люети́чний; 2) хво́рий на гри́жу; ки́лавий. *Пор.* **kiła.**
kiłowaty *med. див.* **kiławy.**
kiłowy *med.* 1) люети́чний; 2) грижови́й. *Пор.* **kiła.**
kimografion, -nu, *m., tech.* кімо́граф.
kimono *n.* кімоно́ *(невідм.)*.
kinderbal, -lu, *lm.* **-le,** *m., pot.* дитя́ча заба́ва; дитя́чий бал, -лу.
kindżał, -łu, *m.* кинджа́л.
kinematograf, -fu, *m.* кінемато́граф.
kinematografia *ż.* кінематогра́фія; ◊ ~ t r ó j w y m i a r o w a (p r z e s t r z e n n a) стереоскопі́чне кіно́, стереокіно́.
kinematograficzny кінематографі́чний.
kinematyczny *mech.* кінемати́чний.
kinematyka *ż., mech.* кінема́тика.
kinetyczny *mech.* кінети́чний.
kinetyka *ż., mech.* кіне́тика.
kinkiet, -tu, *m.* 1) *(лампи)* бра *(невідм.)*; 2) *театр.* ра́мпа.
kinkietowy *teatr.* яки́й (що) стосу́ється ра́мпи; *(у контексті)* ра́мпи; ś w i a t ł a **~we** вогні́ ра́мпи.
kino *n.* кіно́ *(невідм.)*; ~ a k t u a l n o ś c i кінохро́ніка; кіножурна́л, -лу.
kinodramat, -tu, *m.* кінодра́ма.
kinofikacja *ż.* кінофіка́ція.
kinoman, *lm.* **-ni,** *m.* при́страсний відві́дувач кіно́.
kinoteatr, -ru, *m.* кінотеа́тр, -ру.
kinowy кінематографі́чний; ◊ w i d z ~ кіноглядáч, -чá.
kiosk, -ku, *m.* кіо́ск.
kioskarz, *lm.* **-rze,** *m.* кіоске́р, -ра.
kipa *ż. (міра товару)* кі́па.
kiper, -pra, *lm.* **-prowie,** *m., spec.* виноро́б.
kipiątek, -tku, *m.* окрі́п, -ро́пу, кип'ято́к, -тку́.
kipieć, -pię, -pisz, -piał, -pieli кипі́ти, -плю́, -пи́ш; *перен.* u l i c e **~pią** ż y c i e m ву́лиці кипля́ть життя́м.
kipiel *ż.* кипу́ча вода́; ~ w e z b r a n e j r z e k i кипу́ча вода́ по́вені.
kipienie *n.* кипі́ння.
kipnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *żart.* да́ти ду́ба, поме́рти.
kir, -ru, *m.* 1) жало́бний (тра́урний) флер, -ру; 2) *перен.* чо́рний ко́лір, -льору.
kirasjer, *lm.* **-rzy,** *m., wojs. przest.* кіраси́р, -ра.
kirasjerski *wojs. przest.* кіраси́рський.
kircha *ż., kośc.* кі́рка.
Kirgiska Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Кирги́зька Радя́нська Соціалісти́чна Респу́бліка.
kirgiski киргизький.
Kirgiz, *lm.* **-zi,** *m.* кирги́з.
Kirgizja *ż.* Кирги́зія.
Kirgizka *ż.* кирги́зка.
kirny *wulg.* охмелі́лий, захмелі́лий.

kirowy 1) жалóбний, тра́урний; 2) чóрний. *Пор.* **kir.**
kirylica *ż., filol. див.* **cyrylica.**
kirys *m., wojs. przest.* кіра́са.
kisić, -szę, -sisz, -sił 1) ква́сити (ква́шу, ква́сиш); ~ **k a p u s t ę** ква́сити капу́сту; 2) *(огірки)* соли́ти, -лю́, -лиш; 3) *с.-г.* силосува́ти, -су́ю, -су́єш; ~ **p a s z ę** силосува́ти корм; //~ **się** ки́снути.
kisiel, -lu, *lm.* **-le,** *m.* кисíль, -селю́; *(перен. — про далекого родича)* **d z i e s i ą t a w o d a p o ~lu** деся́та вода́ на киселí.
kisielek, -lka, *m., zdr.* кисе́лик, -ку.
Kisłowodzk *m.* Кисловóдськ.
kisłowodzki кисловóдський.
kisły ки́слий; **~ła m i n a** ки́сла мíна.
kisnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *a.* **-sł, -śli** ки́снути.
kiszeczka *ż., zdr.* ки́шечка.
kiszenie *n.* 1) ква́шення; 2) солíння; 3) силосува́ння; *пор.* **kisić;** //~ **się** ки́снення.
kiszka *ż.* 1) *анат.* ки́шка; **ś l e p a ~** *(intestinum caecum)* сліпа́ ки́шка; ~ **o d c h o d o w a (s t o l c o w a)** *(intestinum rectum)* пряма́ ки́шка; 2) *кул.* ковбаса́; ~ **p a s z t e t o w a** лíверна ковбаса́; 3) *тех.* рука́в, -ва́, ки́шка; 4) *(в автомобілі)* ка́мера.
kiszkowaty кишкоподíбний.
kiszkowy 1) кишкови́й; 2) ковба́сний. *Пор.* **kiszka** 1, 2.
kiszonka *ż., roln.* квашени́на, ква́сиво, си́лос, -су.
kiszonkowy *roln.* си́лосний.
kiszony 1) ква́шений, ки́слий; **~na k a p u s t a** ки́сла (ква́шена) капу́ста; 2) солóний; **~ne o g ó r k i** солóні огíрки́, -кíв. *Пор.* **kisić.**
kiszyniowski кишинíвський.
Kiszyniów, -niowa, *m.* Кишинíв, -не́ва.
kiściasto гронови́дно, грóнами.
kiściasty гронови́дний.
kiść *ż.* 1) *бот. (овочів, ягід)* грóно; *(квітів)* ки́тиця; *(розм. — овочів, ягід — ще)* ке́тяг; 2) *мал.* пе́нзель, -зля.
kiślica *ż., pot.* кисля́тина.
kiśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **kisnąć.**
kiśnienie *n. див.* **kiśnięcie.**
kiśnięcie *n.* ки́снення.
kit, -tu, *m.* зама́зка; *(для вікон — звичайно)* кит, -ту.
kita *ż.* 1) плюма́ж, -жу; 2) *(в лисиці, білки)* пуши́стий хвíст (*род.* хвоста́); 3) *(кукурудзи, проса)* вóлоть, -ті, вóлот.
kitajka *ż., tkac. hist.* кита́йка.
kitel, -tla, *lm.* **-tle,** *m.* кíтель; *(лікарський)* хала́т.
kitka *ż., zdr.* 1) невели́чкий плюма́ж, -жу; 2) пуши́стий хвóстик; 3) волотóк, -тка́. *Пор.* **kita.**
kitować, -tuję, -tujesz, -tował залíплювати зама́зкою; китува́ти, -ту́ю, -ту́єш, закитóвувати, -вую, -вуєш. *Пор.* **kit.**
kitowanie *n.* залíплювання зама́зкою; китува́ння, закитóвування. *Пор.* **kit.**
kitowy зама́зочний; кíтовий. *Пор.* **kit.**
kiwać, kiwnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(неперех.)* кива́ти, кивну́ти; *(головою — ще)* хита́ти, хитну́ти; **~wać n a d k i m g ł o w ą** хита́ти над ким головóю; 2) (komuś) *(лише недокон.) перен.* грози́ти (грожу́, грози́ш), погрóжувати, -жую, -жуєш; 3) (kogo) *перен. жарт.* пошива́ти когó в ду́рні, поши́ти когó в ду́рні; 4) (na kogoś) підзива́ти, підізва́ти, -зву́, -зве́ш, підклика́ти, підкли́кати, -кли́чу, -кли́чеш (когó); ◊ *розм.* **~wać p a l c e m w b u c i e** дава́ти кому́ ду́лю в кише́ні; // ~ **się** 1) хита́тися, хитну́тися; 2) пошива́тися в ду́рні, поши́тися в ду́рні.
kiwi *nieodm., m., orn.* кíві *(невідм.).*
kiwnąć *див.* **kiwać.**
kiwnienie *n. див.* **kiwnięcie.**
kiwnięcie *n.* 1) кивóк, -вка́; 2) оду́рення (когó). *Пор.* **kiwać** 1, 3.
kizia *ż., pieszcz. див.* **kicia.**
kiziuchna *ż., pieszcz. див.* **kicia.**

klacz *ż.* кобила, лошиця.
klaczka *ż., zdr., pieszcz.* кобилка; *(молода — ще)* лошичка.
klajster, -tru, *m.* клейстер, -теру.
klajstrować, -ruję, -rujesz, -rował клеїти клейстером.
klajstrowanie *n.* клеєння клейстером.
klajstrowaty клейкий, глейкий; *(про недопечений хліб)* глевкий; *(менше)* глевкуватий.
klajstrowy клейстровий; z a p a c h ~ клейстровий запах, -ху.
klaka *ż., teatr.* клака.
klakier, *lm.* **-rzy,** *m., teatr.* клакер, -ра.
klakierka *ż., teatr.* *(про жінку)* клакер, -ра.
klakson, -nu, *m., tech.* клаксон.
klamerka *ż.* 1) *зменш.* застібка, застіжка; пряжка; *пор.* **klamra;** 2) *тех.* скоба, обойма.
klamka *ż.* клямка; ◊ *перен.* t r z y m a ć s i ę c z y j e j ś **~ki** шукати чийого покровительства; *перен.* ~ z a p a d ł a немає вороття.
klamra *ż.* 1) застібка, застіжка; *(через яку протягається тасьма, ремінець)* пряжка; 2) *тесл., буд., тех.* скоба, скріпа, клямра; 3) *грам., мат.* квадратна дужка.
klamrować, -ruję, -rujesz, -rował *tech.* закріпляти скобою (скріпою, клямрою).
klan, -nu, *m.* клан, -ну.
klangor, -ru, *m.* *(журавлів)* курлюкання, курликання.
klanowy клановий.
klap! *wkrz.* хляп! шльоп!
klapa *ż.* 1) клапан; *тех.* ~ b e z p i e c z e ń s t w a запобіжний клапан; *тех.* ~ z w r o t n a затулка зворотного клапана (хлипака); ~ s y g n a ł o w a сигнальний (викличний) клапан; 2) *(в одязі)* вилога; 3) *(на вуха)* навушник; 4) *перен. жарт.* банкру[о]тство; ◊ *спец.* ~ b o c z n a відкидна стінка; n o s i ć k w i a t e k w **~pie** носити квітку в петельці; *тех.* ~ w y d m u c h o w a вихлипний дросель; z r o b i ć **~pę** збанкрутувати, -тую, -туєш.
klapać, -pię, -piesz, -pał, klapnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *розм.* гепати(ся), гепнути(ся), плюхати(ся), плюхнути(ся); 2) *(закриваючи що)* хлопати, хлопнути; 3) *(лише недокон.)* клекотати, -кочу, -кочеш, клекотіти, -кочу, -котиш.
klapka *ż., zdr.* 1) клапанчик; 2) невеличка вилога. *Пор.* **klapa** 1, 2.
klapnąć *див.* **klapać.**
klapowy клапанний.
klaps *m., pot.* шльопанець *(род.* шльопанця), ляпанець *(род.* ляпанця).
Klara Клара.
klarnecik, -ku *a.* **-ka,** *m., zdr., muz.* кларнетик.
klarnecista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz.* кларнетист.
klarnet, -tu, *m., muz.* кларнет.
klarnetowy *muz.* кларнетний.
klarować, -ruję, -rujesz, -rował 1) *тех.* клерувати, -рую, -руєш; ~ w i n o o w o c o w e клерувати фруктове вино; 2) (komu co) *перен. розм.* вияснювати, -нюю, -нюєш, з'ясовувати, -вую, -вуєш; ~ z a w i k ł a n ą s p r a w ę вияснювати (з'ясовувати) заплутану справу; //~ **się** 1) клеруватися; 2) вияснюватися, з'ясовуватися; *(про погоду — ще)* розпогоджуватися, -джується, розгодинюватися, -нюється.
klarowność *ż.* 1) чистота, чистість, -тості, прозорість, -рості; 2) ясність, -ності, зрозумілість, -лості. *Пор.* **klarowny.**
klarowny 1) *(про рідину)* клерований, чистий, прозорий; 2) *перен. розм.* ясний, зрозумілий.
klaryfikacja *ż., tech.* клеровка; *(недокон.— ще)* клерування.
klasa *ż.* клас, -су; ~ p a n u j ą c a пануючий (панівний) клас; ~ p o s i a d a j ą c a імущий (заможний) клас; ~ p r a c u j ą c a клас трудящих; ~ r o b o t n i c z a робітничий клас; *бот.* ~

roślin jednoliściennych клас однолистих рослин; walka klas класова боротьба, боротьба класів; ~ wyzyskiwaczy клас експлуататорів; ◊ artyzm wysokiej ~sy висока майстерність, -ності; *(у школі)* gospodarz ~sy класний керівник, -ка; order pierwszej ~sy орден першого ступеня.
klaskać, klaszczę, klaszczesz, klaskał, klasnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) плескати (плещу, плещеш), плеснути; 2) *(батогом)* ляскати, ляснути.
klaskanie *n.* 1) плескання; 2) ляскання. *Пор.* **klaskać.**
klasnąć *див.* **klaskać.**
klasowo класово; ~ obcy element класово чужий елемент.
klasowość *ż.* класовість, -вості.
klasowy 1) класовий; świadomość ~wa класова свідомість, -мості; wróg ~ класовий ворог; 2) *шкіл.* класний; dziennik ~ класний журнал, -лу.
klasówka *ż., szk.* класна робота.
klasycyzm, -mu, *m.* класицизм, -му.
klasycznie класично; ~ piękne rysy twarzy класично гарні риси обличчя.
klasyczność *ż.* класичність, -ності.
klasyczny класичний; muzyka ~na класична музика; filologia ~na класична філологія; gimnazjum ~ne класична гімназія; ◊ *військ.* zbrojenia ~ne традиційне озброєння.
klasyfikacja *ż.* 1) класифікація; 2) оцінювання; ◊ *спорт.* ~ zespołowa командний залік, -ку. *Пор.* **klasyfikować.**
klasyfikacyjny 1) класифікаційний; 2) оцінний. *Пор.* **klasyfikować.**
klasyfikator, *lm.* **-rowie,** *m.* класифікатор, -ра.
klasyfikować, -kuję, -kujesz, -kował 1) класифікувати, -кую, -куєш; 2) *шкіл.* ставити оцінки (відмітки, бали).
klasyfikowanie *n.* 1) класифікування; 2) оцінювання. *Пор.* **klasyfikować.**
klasyk, *lm.* **-cy,** *m.* класик; ~cy marksizmu-leninizmu класики марксизму-ленінізму.
klasztor, -ru, *m., rel.* монастир, -ря.
klasztorny *rel.* монастирський.
klateczka *ż., zdr.* 1) кліточка; 2) *перен.* хижка, комірка, комірчина, ванькирчик.
klatka *ż.* клітка; ~ piersiowa грудна клітка; ~ schodowa сходова клітка; ◊ *перен. розм.* dostać się do ~ki потрапити у в'язницю (в тюрму).
klatkowy клітковий; ◊ ścianki ~we стінки клітки.
klauzula *ż., praw. i in.* клаузула, застереження; ◊ *ек., політ.* ~ największego uprzywilejowania принцип найбільшого сприяння; ~ egzekucyjna виконавчий лист, -та.
klawiatura *ż.* клавіатура.
klawicymbał, -łu, *m., muz. hist.* клавесин.
klawikord, -du, *m., muz. hist.* клавікорди, -дів.
klawisz, *lm.* **-sze,** *m.* клавіш.
klawiszowy клавішний; instrumenty ~we клавішні інструменти, -тів.
kląć, klnę, klniesz, klął, klęli 1) клясти (кляну, клянеш), проклинати; 2) (kogoś na coś) заклинати кого чим; klnę cię na wszystko заклинаю тебе всім! //~ się (na co) клястися (чим); klnę się na honor! клянусь честю! *(клятвено запевняти)* присягати(ся).
kląskać, kląskam, kląskasz (*a.* kląszczę, kląszczesz), **kląskał** 1) *(про солов'я)* виводити трелі; 2) *(під час їди)* плямкати, чвакати; 3) *(по грязі)* чалапати; ◊ ~ z bicza ляскати батогом.
klątwa *ż.* 1) прокляття, проклін, -кльону; 2) *церк.* анафема, відлучення від церкви; rzucić ~wę (na kogo) оголосити ана-

фему (кому); ◊ miotać ~wy проклинати.
klecha, -chy, *lm.* -chy, *m.*, *pogardl.* 1) піп (*род.* попа); 2) церковний служник, -ка.
klechda *ż.*, *lit.* сказання, оповідання.
klechtać (się), -chtam, -chtasz (*a.* -chcę, -chcesz), -chtał *wulg.* (*говорити*) торохтіти, -хчу, -хтиш.
klecić, -cę, -cisz, -cił 1) (*будувати*) абияк збивати; 2) *перен. розм.* халтурити; ◊ ~ wiersze складати погані вірші.
kleconka *ż.* 1) халабудка; 2) *перен. розм.* недоладна промова.
kleć *ż.* 1) (*про погану будівлю*) халабудка; 2) (*комора*) хижа, ванькир, -ра; 3) *перен. розм.* халтура; 4) недоладна промова.
kleiczek, -czku, *m.*, *zdr.*, *kul. див.* **kleik.**
kleić, kleję, kleisz, kleił клеїти; //~ się клеїтися; *перен.* odczyt mu się nie kleił доповідь у нього (йому) не клеїлась; *перен.* rozmowa się nie klei розмова не клеїться; *перен.* sprawa się dobrze klei справа добре клеїться; ◊ *перен.* powieki (oczy) komu się kleją повіки (очі) кому злипаються.
kleidło *n.* клей (*род.* клею); ~ stolarskie столярний клей, карюк, -ка.
kleik, -ku, *m.*, *kul.* відвар (*вівса, рису*).
kleisto клейко, глейко.
kleistość *ż.* клейкість, -кості, глейкість.
kleisty 1) клейкий, глейкий; 2) для склеювання; roztwór ~ розчин для склеювання.
klej, -ju, *lm.* -je, *m.* 1) клей (*род.* клею); (*вишневий — ще*) глей (*род.* глею); (*текст.— ще*) шліхта; (*мучний а. крохмальний — ще*) клейстер, -теру; ~ kostny кістковий клей; 2) бджолиний (бджоляний) клей, прополіс, -су; 3) клейка речовина; 4) жаб'яча ікра; ◊ ~ drzewny живиця.
klejarstwo *n.* клеєваріння.
klejarz, *lm.* -rze, *m.* клеїльник.
klejenie *n.* клєєння; //~ się клейкість, -кості.
klejki *див.* **kleisty.**
klejko *див.* **kleisto.**
klejkość *ż. див.* **kleistość.**
klejkowatość *ż. див.* **kleistość.**
klejkowaty *див.* **kleisty.**
klejnocik, -ka *a.* -ku, *m.*, *zdr.* 1) невеличкий дорогоцінний камінь, -меня; 2) невеличка дорогоцінна річ (коштовність); 3) *перен. пестл.* скарб, -бу.
klejnot, -tu, *m.* 1) дорогоцінний (коштовний) камінь, -меня; 2) дорогоцінна (коштовна) річ (*род.* речі), коштовність, -ності; 3) *перен.* скарб, -бу; 4) *іст.* шляхетський герб, -ба; ◊ *іст.* ~ty królewskie (*знаки королівської влади*) регалії, -лій, клейноди, -дів.
klejnotnik, *lm.* -cy, *m.*, *hist.* шляхтич.
klejnotowy 1) який (що) стосується дорогоцінного каменя (предмета); *пор.* **klejnot** 1, 2; 2) *іст.* гербовий; ◊ ziemiaństwo ~we шляхта.
klejodajny клеєносний.
klejonka *ż.* 1) *крав.* проклеєне полотно; 2) *спец.* сорт поганої шкіри, склеєної з кусків; 3) клеєні прикраси на ялинку; 4) *перен.* нашвидкуруч склеєний (зроблений) предмет.
klejowato *див.* **kleisto.**
klejowatość *ż. див.* **kleistość.**
klejowaty *див.* **kleisty.**
klejowy 1) клейовий; farba ~wa клейова фарба; 2) (*покритий клеєм*) проклеєний; papier ~ проклеєний папір, -перу; 3) *текст.* шліхтувальний; maszyna ~wa шліхтувальна машина; oddział ~ шліхтувальний відділ, -лу.
klekot, -tu, *m.* 1) клекіт, -коту; (*дія — ще*) клекотіння, клекотання; 2) стукіт; ~ młyna

стýкіт млинá; ~ c e p ó w стýкіт ціпів; 3) брúнькало; *пор.* **klekotać** 1—3; 4) *(перен.— про стару річ, про стару людину)* старúзна.

kl•kotać, -koczę, -koczesz (*a.* **-kocę, -kocesz**), **-kotał** 1) клекотíти, -кочý, -котúш, клекотáти, -кочý, -кóчеш; 2) *(видавати глухий звук)* стукотíти, торохкотíти; 3) *(на музичному інструменті)* брúнькати; 4) *розм.* клепáти язикóм; 5) *безос.* хрипíти в грýдях.

klekotanie *n.* 1) клекотíння, клекотáння, клéкіт, -коту; 2) стукотíння, торохкотíння; 3) брúнькання; 4) клепáння язикóм; 5) хрипíння (хрип) в грýдях. *Пор.* **klekotać.**

klekotka *ż.* 1) стукáчка, калатáло, клепáчка; 2) *перен. розм.* торохтíйка.

klekotliwie клекітлúвим гóлосом; b o c i a n o d z y w a s i ę ~ лелéка обзивáється клекітлúвим гóлосом.

klekotliwy клекітлúвий; ~ g ł o s b o c i a n a клекітлúвий гóлос лелéки.

kleks *m.* *(чорнильний)* плáма, ляпка.

klektać, -ktam, -ktasz (*a.* **-kczę, -kczesz,** *rzadziej* **-kcę, -kcesz**), **-ktał** 1) калатáти; 2) *перен. розм.* тýркати, турчáти, -чý, -чúш; *підсил.* туркотíти, -кочý, -котúш, туркотáти, -кочý, -кóчеш; w g ł o w ę k o m u c o ~ тýркати (туркотáти) комý вýха чим; 3) *див.* **klekotać** 1.

klektanie *n.* 1) калатáння; 2) тýркання, турчáння; туркотíння, туркотáння; 3) *див.* **klekotanie** 1. *Пор.* **klektać.**

klektanina *ż., lekc. див.* **klektanie** 2.

Klemens Клúмéнт, Климéнтій.

Klementyna Климентúна.

kleniek, -ńka, *m., icht.* *(squalius borysthenicus)* боберéць, -рця́, калéник, кленьóк, -нькá.

kleń, *lm.* **-nie,** *m., icht.* *(leuciscus cephalus)* головéнь, -вня́.

klepacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *с.-г.* тéрлиця, тéрниця, тіпáлка; 2) *тех.* удáрний молотóк, -ткá; 3) *перен. розм.* торохтíй, -тія́.

klepaczka *ż.* 1) *с.-г.* тіпáлка, тéрниця, тéрлиця; 2) *(для прання)* прáник, прач, -чá; 3) *тех.* кáхельницька лопáтка; 4) *перен. розм.* торохтíйка.

klepać, -pię, -piesz, -pał 1) клепáти (-пáю, -пáєш *a.* -плю́, -плеш); ~ k o s y клепáти кóси; 2) набивáти бóчку, набивáти обручí на бóчку; 3) *(с.-г. — льон, коноплі)* тіпáти; 4) *(землю)* трамбувáти, -бýю, -бýєш; 5) *(перен. розм. — язиком)* клепáти; 6) *(іст. — монети)* карбувáти, -бýю, -бýєш, чекáнити; 7) *мисл. іст.* плéсканням наганя́ти звíра; ◊ ~ b i e d ę бідувáти, -дýю, -дýєш; ~ k o g o p o r a m i e n i u поплéскувати когó по плечí; ~ z ę b a m i клáцати зубáми.

klepadło *n* 1) *тех.* трамбíвка; 2) *(молоток для клепання коси)* клепáло; 3) *с.-г.* тіпáлка, тéрниця, тéрлиця; 4) церкóвне клепáло (калатáло); 5) *(розм.— про музичний інструмент)* брúнькало.

klepalność *ż., tech.* кóвкість, -кості.

klepalny *tech.* ковкúй.

klepanie *n.* 1) клепáння; 2) набивáння бóчки, набивáння обручíв на бóчку; 3) тіпáння; 4) трамбувáння; 5) клепáння язикóм; 6) карбувáння; 7) наганя́ння за допомóгою плéскання. *Пор.* **klepać.**

kleparka *ż., tech.* клепáльна машúна.

klepisko *n.* 1) *с.-г.* тік (*род.* тóку); 2) глúняна долíвка.

klepka *ż.* 1) клéпка; *перен.* b r a k m u j e d n e j ~**ki** йомý бракýє (недостаé) клéпки; w a r s z t a t f u g o w a n i a ~**pek** клепкофугувáльний верстáт, -ту; 2) *перен. розм.* бóндáрство; 3) *(у колодязі)* ця́мрина; ◊ z a j m o-

w a ć s i ę ~ką бондарювáти, -рю́ю, -рю́єш.
klepkarz, *lm.* **-rze**, *m., spec.* клéпочник.
klepkowy *tech.* клепковúй.
klepsydra *ż.* жалóбне повідóмлення (на стіні́) про чию́ смерть; ◊ ~ p i a s k o w a пісковúй (пісóчний) годúнник; *іст.* ~ w o dn a клепсúдра.
kleptać *pot.* 1) клепáти язикóм; 2) *(під час їди)* плям́кати.
kleptanie *n.* 1) клепáння язикóм; 2) плям́кання. *Пор.* **kleptać**.
kleptoman, *lm.* **-ni**, *m., med.* клептомáн.
kleptomania *ż., med.* клептомáнія.
kleptomanka *ż., med.* клептомáнка.
kler, **-ru**, *blm., m., kośc.* клир, -ру.
kleryk, *lm.* **-cy**, *m., kośc.* семінари́ст, ýчень духóвної семінáрії.
klerykalizm, **-mu**, *m.* клерикалі́зм, -му.
klerykalny клерикáльний.
klerykał, *lm.* **-kałowie** *a.* **-kali**, *m.* клерикáл.
kleszcz, *lm.* **-cze**, *m.* 1) *ент.* клі́щ, -щá; 2) *іхт.* лящ, -щá.
kleszczak, *m., ent.* *(chelifer cancroides)* щи́плик кни́жний.
kleszcze, **-czy** *a.* **-czów**, *blp.* 1) *тех.* клі́щі, -щів; ~ l u t o w n i c z e паяльні клі́щі; ~ r ę c z n e ручні клі́щі; ~ s t o l a r s k i e столярні клі́щі; 2) *(тех.— для затискання)* лéщата, -щат; *(тесл.— ще)* схвáтки, -ток; ~ k l i n o w e кли́нчаті схвáтки; 3) *(зоол. — про ніжки рака)* клішня́, клешня́; 4) *(частина хомута)* клішня́, клешня́; 5) *буд.* скобá; 6) *мед.* щи́пці, -ців; ◊ *перен. розм.* u j ą ć k o g o ś w ~ взя́ти когó в лабéти.
kleszczowaty клішнеподі́бний.
kleszczowy: p o r ó d ~ *med.* рóди за допомóгою щи́пців.
kleszczyki, **-ków**, *blp., zdr.* 1) невели́чкі клі́щі, -щів; *(для відрізування дроту)* гострозу́бці, -ців; 2) щи́пчики, -ків; *пор.* **kleszcze** 1, 6; 3) щи́пці для горіхів.
kleszy *pogardl.* попі́вський.
kleta *ż., pot.* 1) *(погане житло)* норá, конýра; 2) *(про людину)* балакýн, -нá, базі́ка.
klęczeć, **-czę**, **-czysz**, **-czał**, **-czeli** стоя́ти на колі́нах (навкóлішки, навкóлішках).
klęczenie *n.* стоя́ння на колі́нах (навкóлішки, навкóлішках).
klęczki: n a ~czkach на колíнах, навкóлішки, навкóлішках; w s t a ć z ~czek встáти (підвести́ся) з колі́н.
klęcznik *m., kośc.* ослі́нчик для стоя́ння на колі́нах (навкóлішки, навкóлішках) під час моли́тви.
klękać, **klęknąć**, **klęknę**, **klękniesz**, **klęknął**, **klęknęli** *a.* **klękli** ставáти на колі́на (навкóлішки), стáти на колі́на (навкóлішки).
klęska *ż.* 1) порáзка; z a d a ć ~kę n i e p r z y j a c i e l o w i завдáти порáзки вóрогові; d o z n a ć ~ki (p o n i e ś ć ~kę) зазнáти порáзки; 2) *(перен. — стихійна)* ли́хо.
klęsnąć, **-nę**, **-niesz**, **-nął**, **-nęli** *(про опух)* стухáти, відтухáти.
klęśnięcie *n.* стухáння óпуху, відтухáння.
klient, *lm.* **-nci**, *m.* кліє́нт.
klientela *ż.* кліентýра; p r z y c i ą gn ą ć (w y r o b i ć) s o b i e ~lę здобýти собі́ кліє́нтів (кліентýру).
klientka *ż.* кліє́нтка.
klika *ż.* клі́ка.
klikowość *ż.* групівщи́на.
klimakter, **-ru**, *m., fizjol.* клімактéрій, -рію.
klimakteryczny *fizjol.* клімактери́чний, перехі́дний.
klimat, **-tu**, *m.* клі́мат, -ту; підсóння *(заст.)*; ~ g o r ą c y тропі́чний клі́мат; ~ p o d z w r o t n ik o w y субтропі́чний клі́мат.
klimatolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy**, *m.* кліматóлог.
klimatologia *ż.* кліматолóгія.
klimatologiczny кліматологі́чний.
klimatoterapia *ż., med.* кліматотерапі́я.

klimatyczny кліматичний; **s t r e f a ~na** кліматичний пояс.
klimatyka *ż.* управління кліматично-лікувальними курортами.
klimatyzowanie *n., spec.* кондиціонування.
klimek: r z u c a ć **~mkiem** *pot.* затуманювати, -нюю, -нюєш (кого), тумана пускати (на кого), замилювати очі (кому).
klin *m.* 1) клин; *перен.* **~ ~nem** w y b i j a ć клин клином вибивати (виганяти); 2) *тесл.* дерев'яний нагель, циліндричний шип *(для з'єднання дерев'яних частин між собою)*; ◊ *перен.* **~nem** m u t e g o z g ł o w y n i e w y b i j e s z цього йому й довбнею не виб'єш з голови; *перен.* z a b i ć **~na** k o m u загнути закарлючку кому, завдати кому головоломку.
klinek, -nka, *m., zdr. див.* **klinik.**
klinga *ż.* 1) *(холодної зброї)* клинок, -нка, лезо; 2) *(тех. — для вимірювання товщини дроту)* калібр, -ра.
kliniastość *ż.* клиноподібність, -ності, клиновидність, клинчастість, -тості.
kliniasty клиноподібний, клиновидний, клинчастий.
klinica *ż., tech.* клин з гвинтовою нарізкою.
klinicysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., med.* клініцист.
klinicznie клінічно.
kliniczny клінічний.
kliniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* 1) кілочок, -чка, дерев'яний гвіздок, -дка; 2) клинчаста гонта; 3) *крав.* клин.
klinik *m., zdr.* 1) клинок, -нка; 2) *шев.* дерев'яний гвіздок, -дка, кілочок, -чка; 3) *(хустка)* косинка; 4) *буд.* клинець (*род.* клинця).
klinika *ż.* клініка.
klinikować, -kuję, -kujesz, -kował *bud.* клинцювати, -цюю, -цюєш.
klinikowanie *n., bud.* клинцювання.
klinisko *n., zgr. див.* **klin 1.**
klinkier *m., tech. (рід цегли)* клінкер, -ру.
klinkiernia *ż., tech.* клінкерний завод, -ду.
klinować, -nuję, -nujesz, -nował *spec.* заклинювати, -нюю, -нюєш.
klinowanie *n., spec.* заклинювання.
klinowatość *ż. див.* **kliniastość.**
klinowaty *див.* **kliniasty.**
klinowy клиноподібний; *filol.* p i s m o **~we** клинопис, -су, клиноподібне письмо; *anat.* k o ś ć **~wa** *(os sphenoidale)* основна клиноподібна кістка.
kliper, -pra, *m., mor.* кліпер, -ра.
kliprować, -ruję, -rujesz, -rował *tech.* клепати (-паю, -паєш *і* -плю, -плеш).
kliprowanie *n., tech.* клепання.
kliprowy клепальний.
klisza *ż.* 1) *друк.* кліше *(невідм.)*; 2) *фот.* негатив.
klitka *ż., pot. (про тісне мешкання)* хижка, комірка, комірчина.
klituś-bajduś *nieodm. (про теревені)* галу-балу.
kliwer, -wra, *m., mor.* клівер, -ра.
kloaczny клоачний.
kloaka *ż.* клоака.
kloc, *lm.* **-ce,** *m.* 1) колода, деревина; 2) *перен. розм.* товстун, -на; ◊ *іст., перен.* d a ć g a r d ł o n a **~** класти голову на плаху.
klocek, -cka, *m., zdr.* 1) колодка, деревинка; 2) *(дрова)* велике поліно; 3) *зал.* башмак, -ка, гальмова колодка; 4) *(для плетіння мережива)* коклюшка; 5) *(лише в мн.) (іграшка)* кубики, -ків.
klockowy 1) який (що) стосується колодки; 2) коклюшковий; k o r o n k i **~we** коклюшкові мережива, -жив; ◊ o b c a s **~** англійський каблук, -ка. *Пор.* **klocek** 1, 4.
klocowaty подібний до колоди, як колода.
klocowy колодний; ◊ d r z e w o **~we** неколоті дрова (*род.* дров).

klomb, -bu, *m.* клу́мба.
klombik, -ku, *m., zdr.* клу́мбочка.
klon, -nu, *m.* клен.
klonina *ż.* кленúна, кленóве дéрево.
klonowate, -tych, *bot. (aceraceae)* кленувáті, -тих.
klonowy кленóвий.
klops *m., kul. (м'ясний)* рулéт, -ту.
klosz, *lm.* **-sze,** *m.* 1) скляни́й ковпáк, -ка́; *перен.* t r z y m a ć k o g o ś p o d **~szem** тримáти когó під скляни́м ковпакóм; 2) *(на лампу)* абажу́р, -ра; 3) вáза на фру́кти, сóлодощі, квíти; 4) *крав.* кльош, -шу; ◊ *радіо.* ~ i z o l a t o r a когéрер, -ра.
kloszowy 1) у фóрмі ковпакá; 2) *крав.* кльóшевий; ◊ s u k n i a **~wa** плáття-кльош.
kloszyk *m., zdr.* 1) скляни́й ковпачóк, -чка́; 2) вáзочка на фру́кти, сóлодощі, квíти; 3) невели́чкий скляни́й абажу́р, -ра; 4) *(в жіночому платті)* невели́чкий кльош.
klown, *lm.* **-ni,** *m.* клóун.
klozet, -tu, *m.* клозéт.
klozetowy клозéтний.
klub, -bu, *m.* клуб, -бу.
kluba *ż.* 1) *тех.* блок; 2) *тех.* гáйка; 3) *буд.* залíзна скобá; 4) рід лéщат; 5) *(жердина для витягання відра з колодязя)* ключ, -чá; 6) *перен. розм.* товсту́н, -нá; 7) *іст.* знаря́ддя тортýр; ◊ *перен.* t r z y m a ć k o g o ś w **~bach** тримáти когó в рукáх; *перен.* u j ą ć k o g o ś w **~by** прибрáти когó до рук, прибóркати когó, взя́ти когó в шóри.
klubista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* член клу́бу.
klubka *ż., zdr.* 1) блóчок, -чка; 2) невели́чка скобá. *Пор.* **kluba** 1, 3.
klubny *tech.* блóчний, блóковий.
klubowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m. див.* **klubista.**
klubowy клу́бний.
klucha *ż., zgr.* 1) вели́ка галу́шка; 2) *перен.* товсту́н, -нá.
kluchowaty подíбний до вели́кої галу́шки.
klucz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) ключ, -чá; *муз.* ~ b a s o w y басóвий ключ; *(про птахів)* **~czem** c i ą g n ą ć летíти ключéм; *перен.* ~ d o j a k i e g o ś d z i e ł a ключ до зрозумíння якóгось твóру; ~ d o n a k r ę c a n i a заводни́й ключ; *тех.* ~ d o n a ś r u b k ó w гайкови́й (гвинтови́й) ключ; *тех.* ~ f r a n c u s k i францу́зький ключ; *телегр.* ~ n a d a w c z y ключ-маніпуля́тор, -ра; *архіт.* ~ s k l e p i e n i a склепíнний ключ; *військ.* ~ s t r a t e g i c z n y стратегíчний ключ; 2) *мед.* зубні́ щи́пці, -ців; 3) *(мисл. — стрибок зайця)* петля́; 4) збíрка математи́чних задáч з рíшеннями; 5) *військ.* код, -ду; 6) *(іст.— маєток з кількох сіл)* ключ; ◊ *іст., перен.* o d d a ć **~cze** m i a s t a здáти мíсто, склáсти збрóю; t r z y m a ć p o d **~czem** тримáти (держáти) під замкóм (зáмкненим, зачи́неним).
kluczka *ż.* 1) петля́ мотузкá; 2) *(жердина для витягування відра)* ключ, -чá, клю́чка, крюк, -кá; 3) *(у коси)* ру́чка; 4) *тех.* ви́лочний захвáт для канáта; 5) *(стрибок зайця)* петля́; 6) *перен. розм.* крючóк, -чкá; 7) *(на дереві)* віднóга.
kluczkować, -kuję, -kujesz, -kował *bezp., przen. див.* **kluczyć.**
kluczniса *ż., hist.* клю́чниця; *(завідувачка господарства — ще)* економка.
klucznik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* клю́чник; ◊ ~ w i ę z i e n n y тюрéмний догля́дач, -глядачá.
kluczowy 1) *військ., перен.* комáндний; p o z y c j e **~we** комáндні висóти, -сóт; 2) *(перен. — найважливіший)* основни́й; p r z e m y s ł ~ основнá промислóвість, -востi; 3) яки́й (що) стосу́ється ключá птахів; *(у контексті)*

ключе́м; **c i ą g ~** тя́га ключе́м; ◊ *анат.* **k o ś ć ~wa** ключи́чна кі́стка.

kluczyć, -czę, -czysz, -czył *bezp., przen.* петля́ти.

kluczyk *m.* 1) *зменш.* клю́чик; 2) *бот.* *(primula officinalis)* перво́цвіт ліка́рський.

kluczyna *ż.* 1) *(на дереві)* відно́га; 2) *(для смикання соломи, сіна, зривання фруктів тощо)* клю́чка; 3) *див.* **kluczka 2.**

kluczysko *n., zgr.* вели́кий ключ, -ча́.

kluć się, kluję, klujesz, kluł 1) викльо́вуватися, -вуюся, -вуєшся; 2) *(про рослини)* пробива́тися; 3) *(про зуби)* прорі́зуватися, -зується; 4) *перен.* накльо́вуватися; ◊ **p o m y s ł się kluje** ду́мка визріва́є (дозріва́є).

klukać 1) *(про курку)* квокта́ти, -кчу́, -кчеш; 2) *(безос. — у шлунку)* бурча́ти, -чи́ть; *підсил.* буркоті́ти, -коти́ть.

klukanie *n.* 1) квокта́ння; 2) бурча́ння; буркоті́ння. *Пор.* **klukać.**

klukot, -tu, *m.* бу́лькіт, -коту; кле́кіт, -коту. *Пор.* **klukotać.**

klukotać, -kotam, -kotasz (*a.* **-koczę, -koczesz,** *rzadziej* **-kocę, -kocesz**), **-kotał** бу́лькати; *підсил.* булькоті́ти, -кочу́, -ти́ш, булькота́ти, -кочу́, -ко́чеш; *(безос. — в горлі, грудях — ще)* клекота́ти, -ко́че, клекоті́ти, -коти́ть; **~kocze w o d a** вода́ булькоти́ть.

klukotanie *n.* бу́лькання; булькоті́ння, булькота́ння; клекота́ння, клекоті́ння. *Пор.* **klukotać.**

klus, -su, *m., spec.* гру́да гонча́рної гли́ни.

kluseczka *ż., zdr.* 1) *кул.* галу́шечка; 2) *(перен. пестл. — про дітей)* товсту́нчик; товсту́шка *(ж. р.).*

kluska *ż.* 1) *кул.* галу́шка, клю́ска; **~ki k r a j a n e** рі́зані галушки́, -шо́к; *перен. розм.* **m ó w i j a k b y m i a ł ~ki w g ę b i e** гово́рить, на́че галушо́к у рот напха́в; **~ki z i e m n i a c z a n e** карто́пляні галушки́; *(висушена)* ло́кшина, лапша́; 2) *(з м'яса)* фрикаде́ль, -лі, фрикаде́лька; 3) *(ум'ята грудка чого)* бала́бушка, га́лочка; ◊ *перен. розм.* **c i e p ł e ~ki** лемі́шка, м'я́ло, мару́да.

kluskowaty 1) поді́бний до галушо́к; 2) *(перен.— про тісто)* недопе́чений, глевки́й; глевкува́тий *(в меншій мірі).*

klusować, -suję, -sujesz, -sował *spec.* умина́ти (мiси́ти) гонча́рну гли́ну.

klusowanie *n., spec.* умина́ння (мiсі́ння) гонча́рної гли́ни.

kluza *ż., mor.* клюз.

kłaczasty 1) кошла́тий, косма́тий, лахма́тий, кудла́тий, кудла́стий; **~ n i e d ź w i e d ź** кудла́тий ведмі́дь, -ме́дя; 2) *(про матеріал, хутро)* яки́й (що) вила́зить, линю́чий.

kłaczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli *(про тварин)* линя́ти; *(про матеріали, хутра — ще)* вила́зити, -ла́зить.

kłaczek, -czka, *m., zdr.* 1) жму́тик; *(соломи, сіна — звичайно)* ві́хтик; 2) ему́льсія в ро́зчині.

kłaczenie (się) *n.* линя́ння.

kłaczyć się, -czę, -czysz, -czył *див.* **kłaczeć.**

kłaczysty *див.* **kłaczasty.**

kładka *ż.* кла́дка.

Kłajpeda *ż.* Кла́йпеда.

kłajpedzki кла́йпедський.

kłak *m.* 1) *(льону, конопель)* кло́ччя; 2) *(лише в мн.) (вульг. — про волосся)* па́тли, -лів, пе́лехи, -хів; ◊ *перен. розм.* **f u n t a ~ków n i e w a r t e** шага́ не ва́ртий.

kłam, -mu, *m., książ.* непра́вда; брехня́ *(грубіше)*; **z a d a ć k o m u ś ~** а) ви́крити (ви́явити) чию́ брехню́; б) обвинува́тити кого́ в брехні́.

kłamać, -mię, -miesz, -mał 1) говори́ти непра́вду; бреха́ти (брешу́, бре́шеш); **~mie j a k n a-**

jęty (aż się za nim kurzy) бре́ше на всі за́ставки́ (як навіже́ний); ~mie jak z nut бре́ше, як з кни́ги чита́є; ~mie na czym świat stoi бре́ше і не огляда́ється; ~ w żywe oczy бреха́ти в живі́ о́чі; *пор.* **kłam**; 2) (co) *перех. книж.* нещи́ро пока́зувати, -зую, -зуєш, удава́ти, -даю́, -дає́ш (що); ~ uczucia пока́зувати нещи́рі почуття́.

kłamany уда́ваний, нещи́рий; ~na przyjaźń уда́вана (нещи́ра) дру́жба.

kłamca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* брех**у́**н, -на́; бреха́ч, -ча́ *(грубіше).*

kłamczuch, *lm.* **-chy,** *m., pogardl. див.* **kłamca.**

kłamliwie брехли́во, неправди́во; облу́дно, фальши́во. *Пор.* **kłamliwy.**

kłamliwość *ż.* брехли́вість, -вості, неправди́вість; облу́дність, -ності, фальши́вість. *Пор.* **kłamliwy.**

kłamliwy брехли́вий, неправди́вий; *(лицемірний)* облу́дний, фальши́вий.

kłamstewko *n., zdr.* неви́нна брехня́.

kłamstwo *n.* непра́вда; брехня́ *(грубіше)*; лжа, олжа́ *(зрідка)*; ~ w żywe oczy брехня́ в живі́ о́чі; ◊ dopuścić się ~wa збреха́ти, -брешу́, -бре́шеш; *присл.* ~ jak oliwa na wierzch się wydobywa ви́лізе ши́ло з мішка́.

kłaniać się кла́нятися; *(робити поклін — ще)* вклоня́тися; *(при зустрічі)* віта́тися.

kłapacz, *lm.* **-cze,** *m., lekc.* торохті́й, -тія́, базі́ка.

kłapaczka *ż., lekc.* торохті́йка, базі́ка.

kłapać, -pię, -piesz, -pał, kłapnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) шльо́пати, шльо́пнути; ~pać drewnianymi podeszwami шльо́пати дерев'я́ними підо́швами; 2) *(зубами)* кла́цати, кла́цнути; 3) *(лише недокон.) (перен. зневажл.— говорити)* клепа́ти язико́м, торохті́ти, -хчу́, -хти́ш; 4) *(про шуліку, глухаря)* крича́ти, -чи́ть, кри́кнути; 5) *(лише докон.) жарт. перен.* помéрти, -мру́, -мре́ш.

kłapeć, -pcia, *lm.* **-pcie,** *m., pot.* 1) сто́птана дома́шня ту́фля; 2) безфо́рмний капелю́х; 3) *(кусок)* кла́поть, -птя.

kłapnąć *див.* **kłapać.**

kłapouch *m., pot.* 1) клапову́хий, -хого, клапоу́хий; 2) *перен.* осе́л (*род.* осла́); 3) капелю́х з відви́слими поля́ми.

kłapouchy клапову́хий, клапоу́хий.

kłaść, kładę, kładziesz, kładł кла́сти (кладу́, кладе́ш); ~ kogo spać кла́сти (укла́да́ти) кого́ спа́ти; ◊ ~ cienie ки́дати ті́ні; ~ co na bok відкида́ти що; *перен.* ~ co na karb czego відно́сити що за раху́нок чого́; ~ co na początku ціни́ти (шанува́ти) що над усе́; ~ dywan *a.* obrus стели́ти ки́лим *a.* ска́терку; *перен.* ~ nacisk na czym підкре́слювати (наголо́шувати) що, роби́ти на́голос на чо́му; *перен.* ~ na kogo obowiązek поклада́ти (наклада́ти) на ко́го обо́в'язок; *перен.* ~ na papier swe uczucia вислòвлювати на папе́рі свої́ почуття́; ~ obuwie na nogi взува́ти(ся), обува́ти(ся); *перен.* ~ przekleństwo na kim проклина́ти (кля́сти́) кого́; *перен.* rękę na sercu ~ присяга́тися, заприсяга́тися; ~ suknię na siebie надяга́ти (наділа́ти, вдяга́ти) су́кню; ~ swój podpis ста́вити свій пі́дпис; *перен.* ~ trupem вбива́ти; *перен. розм.* ~ w uszy komu co товкма́чити кому́ що; //~ się кла́стися; *(в ліжко — ще)* ляга́ти; *(про рослини — ще)* хили́тися, -ли́ться.

kłąb, kłębu *m.* 1) жмут; *(мотузок — ще)* клубо́к, -бка́; 2) *(диму, пилу)* клуб; 3) *анат.* стегно́; 4) *(коня)* загри́вок, -вка; *(ча-*

стина шиї, суміжна з хребтом) хо́лка, чубо́к, -бка́.
kłącz, *lm.* **-cze,** *m., bot. (rhizoma)* кореневи́ще.
kłącze *n., bot. див.* **kłącz.**
kłączysty *bot.* кореневи́щний.
kłębek, -bka, *m., zdr.* клубо́к, -бка́; *перен.* p o n i t c e d o **~bka** по ни́тці й клубка́ мо́жна найти́; ◊ *перен.* i d z i e m u j a k z **~ka** а) йому́ везе́; б) у нього́ йде, як по ма́слу; *анат.* **~bki** n e r k o w e *(glomeruli renales)* нирко́ві клубо́чки, -чків; *перен.* w y w i n ą ć r z e c z j a k z **~bka** ви́класти що з ле́гкістю.
kłębiasto клуба́ми; ◊ c h m u r y p r z e w a l a ł y s i ę **~** хма́ри клубота́лися.
kłębiasty купча́стий; **~te** c h m u r y купча́сті хма́ри.
kłębić, -bię, -bisz, -bił клубота́ти, -бочу́, -бо́чеш, здійма́ти клуби́ чого́ (клуба́ми що); //**~** **się** клубота́тися, клубочи́тися; m o r z e **~bi się** мо́ре клубо́четься (клубочи́ться); *перен.* m y ś l i **~bią się** w g ł o w i e думки́ клубо́чуться (клубоча́ться) в голові́.
kłębisko *n., zgr.* вели́кий клуб (клубо́к); **~** d y m u клуб ди́му; **~** ż m i j клуб (клубо́к) гадю́к.
kłębować się, -buję, -bujesz, -bował *(бурлити)* клубота́тися, -бочу́ся, -бо́чешся, клубочи́тися; w o d a **się ~buje** вода́ клубо́четься (клубочи́ться).
kłębowisko *n.* 1) мі́сце, де клубо́четься вода́; 2) *збіл.* клуб; **~** ż m i j клуб (клубо́к) гадю́к.
kłębuszek, -szka, *m., zdr.* клубо́чок, -чка.
kłoda *ż.* 1) коло́да; 2) *ліс.* при́корень, -рня; 3) *(іст. — для злочинців)* колодки́, -до́к, ди́би *(род.* диб); 4) *тех.* като́к для уко́чування доро́ги (шосе́); ◊ *перен.* r z u c a ć k o m u **~dy** p o d n o g i вставля́ти кому́ па́лиці в коле́са.
kłonica *ż., roln.* лю[у]шня́.
kłonić, -nię, -nisz, -nił *książ.* клони́ти, -ню́, -ниш; **~ni** g o d o s n u кло́нить (знемага́є) його́ сон, на сон кло́нить його́; //**~** **się** хили́тися, -лю́ся, -лишся, схиля́тися; d z i e ń **~nił się** k u z a c h o d o w i схиля́лося на́двечір, день схиля́вся на́двечір.
kłopot, -tu, *m.* турбо́та, кло́піт, -поту; **~ty** d o m o w e дома́шні турбо́ти (кло́поти); b y ć w **~pocie** ма́ти кло́піт; *присл.* k a ż d a D o r o t a m a s w o j e **~ta** у ко́жного свої́ турбо́ти (кло́поти); n a b a w i ć k o g o **~tu** завда́ти кому́ турбо́ти (кло́поту); w y p r o w a d z i ć k o g o z **~tu** звільни́ти кого́ від турбо́ти (кло́поту); ◊ j e s t e m t e r a z w **~pocie,** c o w y b r a ć я тепе́р вага́юся (не зна́ю), що ви́брати.
kłopotać, -poczę, -poczesz *(rzadziej* **-pocę, -pocesz,** *rzadko* **-potam, -potasz), -potał** завдава́ти кло́поту (кому́); *(нарушати спокій)* турбува́ти, -бу́ю, -бу́єш (кого́); //**~** **się** клопота́тися; турбува́тися.
kłopotliwie клопітли́во, кло́пітно, кло́пітко.
kłopotliwy клопітли́вий, клопітни́й, клопітки́й; **~wa** s y t u a c j a клопітли́ва (клопітна́, клопітка́) ситуа́ція, клопітли́ве (клопітне́, клопітке́) стано́вище.
kłos *m.* 1) *бот.* ко́лос; 2) *мед. (spica)* колосови́дна пов'я́зка.
Kłos, -su, *m., astr.* Ко́лос.
kłosek, -ska, *m., zdr.* колосо́к, -ска́; *пестл.* колосо́чок, -чка.
kłosiany *poet.* з коло́сся; w i a n e k **~** віно́к з коло́сся.
kłosić się, -si, -sił колоси́тися, -лоситься.
kłosie *n., zb.* коло́сся.
kłosik *m., zdr. див.* **kłosek.**
kłosisty колоси́стий.
kłotewka *ż., kul.* колоті́вка.
kłóciciel, *lm.* **-le,** *m.* скло́чник.
kłócicielka *ż.* скло́чниця.
kłócić, -cę, -cisz, -cił 1) *кул.* збива́ти; **~** ż ó ł t k a z m l e k i e m збива́ти жовтки́ з молоко́м;

2) (kogo z kim) сварити, -рю, -риш, розсварювати, -рюю, -рюєш (кого з ким); 3) *перен. книж.* руйнувати, -ную, -нуєш; ~ czyje szczęście руйнувати чиє щастя; *(спокій)* порушувати, -шую, -шуєш; //~ się 1) сваритися; 2) *перен. книж.* не відповідати (чому *і* до чого); jedno **kłóci się** z drugim одне не відповідає другому (до другого).

kłóć *див.* **kłuć.**

kłódeczka *ż., zdr.* висячий замочок, -чка.

kłódka *ż.* висячий замок, -мка; ◊ *перен.* zamknąć usta na ~kę не розкрити рота.

kłótliwie сварливо; ◊ ~ usposobiony у сварливому настрої.

kłótliwiec, **-wca,** *lm.* **-wcy,** *m., pot. див.* **kłótnik.**

kłótliwość *ż.* сварливість, -вості.

kłótliwy 1) сварливий; 2) *поез.* гомінливий, гомінкий; ~wa fala гомінлива (гомінка) хвиля.

kłótnia *ż.* сварка.

kłótnica *ż., pot.* сварлива, -вої.

kłótnicka, -kiej, *ż., żart.* сварлива, -вої.

kłótnicki, -kiego, *lm.* **-cy,** *m., żart.* сварливий, -вого.

kłótnik, *lm.* **-cy,** *m., pot.* сварливий, -вого.

kłucie *n.* 1) *мед.* кóліки, -лік, кóльки, -льок; 2) *(дія)* кóлення, колíння.

kłuć, kłuję, kłujesz, kłuł, kolnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli колóти (колю, кóлеш), кольнути; *(перен.— ще)* шпигати, шпигнути; *мед.* **kłuje** mnie w boku мене (мені, у мене) кóле в бóці; *присл.* prawda w oczy **kłuje** правда (в) óчі кóле; //~się *див.* **kluć się.**

kłujący 1) колючий; колький *(рідше)*; 2) *(про зброю)* колючий.

kłus *m.* рись, -сі, клус, -су; ~ miarowy легка рись, легкий клус; jechać ~sem їхати риссю (клусом, клуса).

kłusak *m.* рисак, -ка.

kłusować, -suję, -sujesz, -sował 1) їхати риссю (клусом); 2) *мисл.* браконьєрствувати, -вую, -вуєш, займатися браконьєрством.

kłusownictwo *n.* браконьєрство.

kłusowniczy браконьєрський.

kłusownik, *lm.* **-cy,** *m.* браконьєр, -ра.

kłuty кóлотий; rana ~ta кóлота рана.

kły *див.* **kieł.**

kłykieć, -kcia, *lm.* **-kcie,** *m.* суглóб пальця, фаланга.

kmiecy *książ.* селянський.

kmieć, *lm.* **-cie,** *m.* 1) *книж.* селянин; 2) *іст.* кметь.

kmin, -nu, *m.* кмин, -ну.

kminek, -nku, *m. див.* **kmin.**

kminkowy кминний, кминовий; *(кул. — ще)* з кмином; ciastka ~we тістечка (пирóжні) з кмином.

kminkówka *ż.* кминова настóйка.

kmiotek, -tka, *lm.* **-tkowie,** *m., zdr., książ.* мужичóк, -чка.

kmotr, *lm.* **-ry** *a.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m., przest.* кум.

kmotrować, -ruję, -rujesz, -rował *przest.* бути кумом, кумувати, -мую, -муєш.

knaga *ż.* велика кість *(род.* кóсті).

knajpa *ż., pot.* харче[і]вня, трактир, -ру.

knajpiarz, *lm.* **-rze,** *m., lekc.* завсідник харче[і]вень (трактирів).

knajpka *ż., żart.* трактирчик.

knajpować, -puję, -pujesz, -pował *pot.* просиджувати в харче[і]внях (в трактирах).

knebel, -bla, *lm.* **-ble,** *m.* 1) кляп; 2) *(для затикання)* затичка; *(дерев'яний — ще)* чіп *(род.* чопа).

kneblować, -luję, -lujesz, -lował 1) затикати рот кляпом; 2) затикати що затичкою (чопóм). *Пор.* **knebel.**

knecht I, *lm.* **-chci,** *m., wojs. hist.* піхотинець-наємник.

knecht II, *lm.* **-ty**, *m.*, *mor.* кнехт.
knedel, **-dla**, *lm.* **-dle**, *m.*, *kul.* рід тіста, вáреного гáлочками.
knedelek, **-lka**, *m.*, *zdr.*, *pieszcz.* *див.* **knedel**.
knedlik *m.* 1) *(перен. — про людину)* пóнчик; 2) *зменш. див.* **knedel**.
kneranie *n.* лебедиíний клик, -ку.
kneź, *lm.* **-ziowie**, *m.*, *poet.* *див.* **kniaź**.
kniahini *ż.*, *hist.* *(руська а. литовська)* княгиíня.
kniaź, *lm.* **-ziowie**, *m.*, *hist.* *(руський а. литовський)* князь.
knieja *ż.* пýща; *(зарослі місця в лісі)* нéтрі, -рів, гущáвина.
knis *m.*, *żegl.* книíця.
knociarz, *lm.* **-rze**, *m.*, *pot.* *(поганий художник)* мазіíй, -зія́.
knocić, **-cę**, **-cisz**, **-cił** *pot.* *(погано малювати)* мáзати (мáжу, мáжеш), мазю́кати, ля́пати, бáзграти.
knot *m.* 1) гніт (*род.* гнóта); 2) *(розм. жарт. — про дитину)* капшýк, -кá; 3) *(розм. жарт.— про поганий малюнок)* мазаниíна, халтýра; 4) *(шкіл. — про оцінку)* кіл (*род.* колá).
knotek, **-tka**, *m.*, *zdr.* гнóтик.
knować, **knuję**, **knujesz**, **knował** *див.* **knuć**.
knowanie *n.* злочиíнні зáміри, -рів, піíдступи, -пів.
knowie *n.*, *roln.* гузиíр, -ря́.
knuć, **knuję**, **knujesz**, **knuł**, *książ.* **knował** замишля́ти зле (лихé), кувáти лиíхо (прóти кóго, прóти чóго, на кóго, на що).
knur *m.* кабáн, -нá; *(плідник)* кнур, -рá.
knut *m.* батíг, -тогá; пýга *(рідко)*.
knutować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** сíкти (биíти) батогáми, батóжити, -тóжу, -тóжиш.
knykieć, **-kcia**, *lm.* **-kcie**, *m.* пáлець з відрýбаним кінцéм, киíкі[о]ть, -ктя.
knypel, **-pla**, *lm.* **-ple**, *m.*, *stol.* дерев'яний молотóк, -ткá, мýшкель.
knysz, *lm.* **-sze**, *m.*, *kul.* книш, -шá.
koafiura *ż.*, *przest.*, *iron.* куафю́ра.
koagulacja *ż.*, *chem.* коагуля́ція.
koagulat, **-tu**, *m.*, *chem.* коагуля́т, -ту.
koagulator *m.*, *chem.* коагуля́тор, -ра.
koagulować, **-luję**, **-lujesz**, **-lował** *chem.* коагулювáти, -лю́ю, -лю́єш.
koalicja *ż.*, *polit.* коаліція.
koalicyjny *polit.* коаліціíйний.
koalizować się, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** *polit.* об'є́днуватися в коаліцію.
kobalt, **-tu**, *m.*, *chem.*, *mal.* кóбальт, -ту.
kobaltowy *chem.* кóбальтовий; ◊ s z k ł o **~we** сíнє скло.
kobczyk *m.*, *orn.* кíбчик, кíбець, -бця.
kobeznik, *lm.* **-cy**, *m.* *див.* **kobziarz**.
kobiałka *ż.* кóроб, кóзуб.
kobieciarstwo *n.*, *pot.* женолю́бство.
kobieciarz, *lm.* **-rze**, *m.*, *pot.* женолю́бець, -бця; бабіíй, -бія́ *(фам.)*.
kobiecina *ż.*, *pobłaż.*, *lekc.* жíнка.
kobiecinka *ż.*, *pieszcz.* жíночка.
kobiecisko *n.*, *zgr.*, *pobłaż.* жíнка.
kobieco 1) жінóче, по-жінóчому; 2) жінóчно. *Пор.* **kobiecy**.
kobiecość *ż.* жінóчність, -ності; u r o k **~ci** чар жінóчності.
kobiecy 1) жінóчий; *мед.* c h o r o b y **~ce** жінóчі хворóби; -рóб; p o **~cemu** по-жінóчому, жінóче; 2) *(що має жіночі якості)* жінóчий, жінóчний.
kobiercowy килимóвий.
kobierczyk *m.*, *zdr.* килимóк, -мкá, килимéць, -мця́.
kobierzec, **-rca**, *lm.* **-rce**, *m.* киíлим; ◊ *перен.* ~ k w i a t o w y клýмба, квітниíк, -кá; ~ ś l u b n y вінéць, -нця́, вінчáння, шлюб, -бу; s t a n ą ć n a ś l u b n y m **~rcu** стáти на рушникý.
kobieta *ż.* жíнка; жéнщина *(рідко)*.
kobietka *ż.*, *pieszcz.* жíночка.
kobold, *lm.* **-dy**, *m.*, *mit.* кóбольд.
kobra *ż.*, *zool.* кóбра, очкóва змія́.
kobuz *m.*, *orn.* *(falco subbuteo)* підсокóлик-білозóр, -ра.

kobyli кобилячий; ◊ ~**le** m l e k o кумис, -су.
kobylica *ż.* 1) *буд.* кобилки, -лок; 2) *спорт.* кінь (*род.* коня).
kobyła *ż.* 1) кобила; 2) *буд. див.* **kobylica** 1.
kobyłka *ż.* 1) *зменш., пестл.* кобилка; *(молода)* лошичка; 2) *(гаплична)* петелька, петля; 3) *муз.* кобилка; 4) *буд. див.* **kobylica** 1.
kobza *ż., muz.* 1) волинка; 2) *(про струнний інструмент)* кобза.
kobziarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) волинщик; 2) кобзар, -ря. *Пор.* **kobza.**
koc, *lm.* **-ce,** *m.* ковдра, одіяло, укривало.
kocanka *ż., bot. див.* **kocianka.**
kochać 1) любити, -блю, -биш; ~ ~ o j c z y z n ę любити батьківщину; 2) *(бути закоханим)* кохати; //~ **się** 1) *(один одного)* любитися; *ict.* ~**chajmy się!** *(тост)* любімося! 2) (w kim) бути закоханим (у кому); 3) (w czym) *(захоплюватися чим)* кохатися в чому, любити що, мати пристрасть до чого; ~ w m u z y c e кохатися в музиці, любити музику.
kochaneczek, -czka, *lm.* **-czkowie,** *m., pieszcz.* любонько, серденько.
kochaneczka *ż., pieszcz.* любонька, серденько.
kochanek, -nka, *lm.* **-nkowie,** *m.* 1) коханець, -нця; *(розм.— ще)* полюбовник; *театр.* g r y w a ć ~**nków** грати ролі коханців; 2) *поез.* улюбленець, люблененець, любимець, -мця, ~ m u z улюбленець муз; 3) *(про милого)* коханий, -ного; 4) *(лише в мн.)* закохана пара.
kochanica *ż., posp.* полюбовниця.
kochanie *n.* 1) любов, -ві; 2) кохання; p i e r w s z e ~ перше кохання; *пор.* **kochać;** 3) *(про любиму людину або річ)* кохання; 4) *(фам.— у звертанні)* милий мій, серденько *(ч. р.)*; любонько, серденько *(ж. р.)*; m o j e ~, **z r ó b m i t o!** милий мій (серденько; любонько, серденько *ж. р.*) зроби мені це!
kochanka *ż.* коханка; *(розм.— ще)* полюбовниця; 2) *(про любиму особу)* любима, -мої, кохана, -ної; 3) *(перен. фам. — у звертанні)* любонько! серденько! 4) *(ірон. — у звертанні)* моя мила! небого! n i e m y ś l ~**ko,** ż e t a k m o ż n a z b y w a ć s w o j e o b o w i ą z k i! не думай, моя мила (небого), що так можна відмагатися (відбуватися, відкручуватися) від своїх обов'язків!
kochany I 1) улюблений, любимий; 2) коханий; *пор.* **kochać;** 3) *(хороший)* любий, милий.
kochany II, **-nego,** *lm.* **-ni,** *m.* коханий, -ного, любий, -бого.
kochasia *ż., pieszcz. див.* **kochanka** 3.
Kochinchina *ż.* Кохінхіна.
kochinchinka *ż., roln.* кохінхінка.
kochinchiński кохінхінський.
kochliwie влюбливо.
kochliwość *ż.* влюбливість, -вості.
kochliwy влюбливий.
koci 1) котячий; *бот.* ~**cia** m i ę t a *(nepeta cataria)* котяча м'ята звичайна; *перен.* ~**cia** m u z y k a котячий концерт, -ту; *мін.* ~**cie** o k o котяче око; 2) *перен.* фальшивий; ~ c h a r a k t e r фальшивий характер, -ру; ◊ *бот.* ~**cie** ł a p k i *див.* **kocianka;** *перен.* ~**cie** ł b y крупний булижник, -ку; *мисл.* ~**cia** n o g a одностволка; *бот.* ~ p y s k *(galeopsis)* жабрій, -рію.
kociak *m., zdr., pieszcz.* котик.
kocianka *ż., bot.* *(helichrysum)* цмин, -ну.
kociarka *ż., pot.* котолюбка, котяча мати, -тері.
kociarnia *ż., pot.* 1) зграя котів; 2) *перен.* котяче царство.
kociarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* котолюб, котячий батько.
kociątko *n., zdr., pieszcz.* котенятко, кошенятко, киценятко.
kocica *ż.* 1) кішка; 2) *мисл.* зайчиха, зайчиця.

kocić się, -cę, -cisz, -cił *(про кішку, вівцю)* котитися, -титься.
kocię, -cięcia, *lm.* **-cięta, -ciąt,** *n., zdr.* котеня́, -ня́ти, кошеня́, киценя́.
kocina *ż., pobłaż.* кі́шка.
koc'okwik, -ku, *m., żart.* похмі́лля.
kocioł, kotła *m.* 1) каза́н, -на́, коте́л, -тла́; *тех.* ~ p a r o w y пари́вий каза́н (коте́л); *(для перегонки)* куб; ~ d e s t y l a c y j n y перегі́нний куб; 2) *військ.* мішо́к, -шка́, ото́чення; 3) *(лише в мн.) муз.* літа́ври, -та́вр; ◊ *прик.* p r z y g a n i a ł ~ g a r n k o w i, a s a m s m o l i не жалку́й на сусі́да, коли́ сам спиш до обі́да.
kociołek, -łka, *m., zdr.* казано́к, -нка́, котело́к, -лка́; ◊ *фіз.* ~ P a p i n a па́пінів каза́н (коте́л).
kocisko *n., zgr.* коти́ще, котю́га.
kociuba *ż.* кочерга́, коцюба́.
kocmołuch, *lm.* **-chy,** *m., pogardl.* нечепу́ра, нечупа́ра, нехлю́я *(ч. і ж. р.)*; неоха́йний, -ного; неоха́йна, -ної.
kocur *m.* 1) *(самець)* кіт *(род.* кота́); 2) *мисл.* ди́кий кіт.
kocyk *m., zdr.* ко́вдрочка, одія́льце, укрива́льце.
kocz, *lm.* **-cze,** *m., przest. (рід екіпажа)* коч.
koczkodan *m.* 1) *зоол. (cercopithecus sebaeus)* ма́впа зеле́на; 2) *(перен. розм.— про людину)* опу́дало, одоро́бло, одоро́бало, доро́бало.
koczkodanik *m., zdr., żart. див.* **koczkodan 2.**
koczować, -czuję, -czujesz, -czował 1) кочува́ти, -чу́ю, -чу́єш; 2) *(жити в таборі)* таборува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
koczowisko *n.* кочови́ще.
koczownica *ż.* кочівни́ця.
koczownictwo *n.* кочови́й спо́сіб життя́.
koczowniczy кочови́й.
koczownik, *lm.* **-cy,** *m.* кочівни́к, -ка́, кочови́к, -ка́.
koczur *m. див.* **kocur.**
koczyk *m., zdr., przest. див.* **kocz.**
kod, -du, *m., spec.* код, -ду.
koda *ż., muz., lit.* ко́да.
kodak *m., fot.* кода́к, -ка́.
kodeina *ż., farm.* кодеї́н, -ну.
kodeks, -su, *m.* 1) *юр.* ко́декс, -су, звід (зве́дення) зако́нів; ~ k r y m i n a l n y криміна́льний ко́декс; ~ p o s t ę p o w a n i a c y w i l n e g o циві́льно-процесуа́льний ко́декс; ~ p o s t ę p o w a n i a k a r n e g o ка́рно-процесуа́льний ко́декс; ~ p r a w o p r a c y ко́декс зако́нів про пра́цю; 2) стародáвній руко́пис, -су; ~ z o g r a f s k i зогра́фський руко́пис; ◊ *перен. заст.* ~ ś w i a t o w y (t o w a r z y s k i) пра́вила етике́ту.
kodeksowy яки́й (що) стосу́ється ко́дексу; *(у контексті)* ко́дексу; p r z e p i s y ~**we** пра́вила ко́дексу.
kodogram, -mu, *m.* шифро́вана телегра́ма.
kodować, -duję, -dujesz, -dował шифрува́ти, -ру́ю, -ру́єш, зашифро́вувати, -вую, -вуєш.
kodycyl, -lu, *lm.* **-le,** *m., praw.* припи́ска до запові́ту, яка́ змі́нює в де́яких пу́нктах його́ змі́ст.
kodyfikacja *ż., praw.* кодифіка́ція.
kodyfikacyjny *praw.* кодифікаці́йний.
kodyfikator, *lm.* **-rzy,** *m., praw.* кодифіка́тор, -ра.
kodyfikować, -kuję, -kujesz, -kował *praw.* кодифікува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
koedukacja *ż.* спі́льне навча́ння *(молоді обох статей).*
koedukacyjny яки́й (що) стосу́ється спі́льного навча́ння *(молоді обох статей)*; ◊ g i m n a z j u m ~**ne** гімна́зія для хло́пців і дівча́т, змі́шана гімна́зія.
koeficjent *m., mat. див.* **współczynnik 2.**
koegzystencja *ż.* співі́снува́ння.
kofeina *ż., farm.* кофеї́н, -ну.
kognacja *ż., praw.* спорі́днення по жіно́чій лі́нії.
kognat, *lm.* **-ci,** *m., praw.* ро́дич по жіно́чій лі́нії.

koguci півнячий; ~ g r z e b i e ń (g r z e b y k) а) півнячий гребінь, -беня; б) *бот.* *(melampyrum cristatum)* перестріч гребінчастий; ◊ *спорт.* w a g a ~**cia** найлегша вага.
kogucik *m., zdr.* півник.
kogucisko *m., zgr.* великий півень, -вня; старий півень.
kogut *m.* півень, -вня.
kogutek -**tka**, *m.* 1) *зменш.* півник; 2) *мисл.* яструбок, -бка; 3) *(у зброї)* курок, -рка, собачка; 4) *(зменш., перен. — про жмуток волосся)* чубок, -бка, чубчик, чубик.
koherer *m., rad.* когерер, -ра.
kohorta *ż., wojs. hist.* когорта.
koić, koję, koisz, koił вгамовувати, -вую, -вуєш; *(біль — ще)* зм'якшувати, -шую, -шуєш, заспокоювати, -коюю, -коюєш; ~ ł z y вгамовувати сльози.
koja *ż., mor.* підвісна койка.
kojarzenie *n.* 1) зв'язування, асоціювання; 2) *псих.* асоціація; ~ p o j ę ć асоціація ідей; ◊ *перен. заст.* ~ m a ł ż e ń s t w сватання кого кому; *ел.* ~ p r ą d ó w сполучання змінних струмів; //~ **się** 1) зв'язування, асоціювання; 2) везіння. *Пор.* **kojarzyć.**
kojarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył зв'язувати, -зую, -зуєш; *(псих.— ще)* асоціювати, -ціюю, -ціюєш; ◊ *перен.* ~ m a ł ż e ń s t w o сватати кого кому; //~ **się** 1) зв'язуватися; асоціюватися; 2) *безос., перен.* щастити, таланити, везти; n i c s i ę n a m n i e ~**rzy** ні в чому нам не щастить (не таланить, не везе).
kojąco вгамовуюче; зм'якшувально, пом'якшувально, заспокійливо. *Пор.* **koić.**
kojący вгамовуючий; зм'якшувальний, пом'якшувальний, заспокійливий. *Пор.* **koić.**
kojec, -jca, *lm.* **-jce,** *m.* клітка для свійської (домашньої) птиці, куча, коєць (*род.* **койця**).
kojka *ż.* **койка.**

kok *m., pot.* *(у зачісці)* кок.
koka *ż., bot.* *(erythroxylon coca)* кока.
kokaina *ż., farm.* кокаїн, -ну.
kokainista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., med.* кокаїніст.
kokainistka *ż., med.* кокаїністка.
kokainizm, -mu, *m., med.* кокаїнізм, -му.
kokainowy *farm.* кокаїновий.
kokarda *ż.* бант.
kokardka *ż., zdr.* бантик.
Kokczetaw *m.* Кокчетав.
kokieta *ż.* *див.* **kokietka.**
kokieteria *ż.* кокетство; *(дія — ще)* кокетування.
kokieteryjnie кокетливо, кокетно.
kokieteryjność *ż.* кокетливість, -вості, кокетність, -ності.
kokieteryjny кокетливий, кокетний.
kokietka *ż.* кокетка.
kokietować, -tuję, -tujesz, -tował кокетувати, -тую, -туєш.
koklusz, -szu, *m., med.* коклюш, -шу, кашлюк, -ка.
kokon, -nu, *m.* кокон.
kokorycz *ż., bot.* *(corydalis)* ряст, -ту.
kokoryczka *ż., bot.* *(polygonatum)* купина.
kokos, -su, *m.* 1) *бот.* кокос; 2) *конд.* кокосова цукерка; 3) *перен. розм.* прибуткове діло.
kokosić się, -szę, -sisz, -sił (z czym) *pot.* воловодитися, -джуся, -дишся, возитися (вожуся, возишся) (з чим).
kokosowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot.* *(cocos nucifera)* кокосова пальма.
kokosowy 1) *бот.* кокосовий; o l e j ~ кокосове масло; 2) *перен. розм.* надзвичайно дохідний (прибутковий); ~ i n t e r e s надзвичайно дохідне (прибуткове) діло.
kokosz *ż.* квочка.
kokoszka *ż., zdr.* 1) молода курка, яка несеться перший рік; 2) *жарт.* курка; ◊ ~ w o d n a *(gallinula chloropus)* курочка-водянка.
kokoszy курячий.

kokot(k)a *ż.* 1) *заст.* кокóтка; 2) *мисл.* тетéрка.
koks, -su, *m., tech.* кокс, -су.
kok-sagiz, -zu, *m., bot.* кок-сагíз, -зу.
koksiarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* *(робітник, що коксує вугілля)* коксувáльник.
koksochemia *ż.* коксохíмія.
koksochemiczny коксохімíчний.
koksować, -suję, -sujesz, -sował *tech.* коксувáти, -сýю, -сýєш; // ~ **się** коксувáтися.
koksownia *ż., tech.* кóксовий завóд, -ду.
koksownictwo *n., tech.* виробнúцтво кóксу.
koksownica *ż.* коксувáльна піч *(род.* пéчі).
koksowy *tech.* кóксовий; ◊ p i e c ~ коксувáльна піч *(род.* пéчі).
koksyt, -tu, *m., med.* *(coxitis)* коксúт, -ту.
kola *ż., bot.* *(cola a. sterculia acuminata), farm.* кóла.
kolaboracja *ż.* 1) співробíтництво; 2) *політ.* колабораціонíзм, -му.
kolaboracjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* колабораціонíст.
kolaboracjonistka *ż., polit.* колабораціонíстка.
kolaborator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* співробíтник.
kolaboratorka *ż.* співробíтниця.
kolaborować, -ruję, -rujesz, -rował співробíтничати, бути співробíтником.
kolacja I *ż.* вечéря; ◊ j e ś ć ~**ję** вечéряти.
kolacja II *ż.* *(документів)* звіряння; звíрення *(докон.).*
kolacjonować, -nuję, -nujesz, -nował *(документи)* звіряти.
kolacyjka *ż.* 1) скрóмна вечéря; 2) *іpон.* пúшна (розкíшна) вечéря.
kolanko *n., zdr.* колíнце; *(про піку—ще)* заворóт, -ту, зáкрут, -ту.
kolankowaty *bot., tech.* колíнчастий, колíнчатий.
kolankowy *див.* **kolankowaty.**
kolano *n.* колíно; p a ś ć n a ~**na** стáти (впáсти) на колíна (навкóлішки); ◊ *перен.* p i s a ć n a ~**nie** писáти нашвидкý (нашвидкýрýч).
kolanowy *anat.* колíнний.
kolarka *ż., sport.* велосипедúстка.
kolarski *sport.* велосипéдний; ◊ w y ś c i g i ~**kie** велогóнка.
kolarstwo *n., sport.* велосипéдний спорт, -ту.
kolarz, *lm.* **-rze,** *m., sport.* велосипедúст.
kolasa *ż., przest.* колясa.
kolaska *ż.* колясáка.
kolący колючий; колькúй *(рідко)*; *(перен. — ще)* ущúпливий; ~ d o w c i p ущúпливий жарт, -ту.
kolba *ż.* 1) *(рушниці)* приклáд; 2) *хім.* кóлба; 3) *бот.* *(spadix)* почáток, -тка; ~ k u k u r y d z y почáток (качáн) кукурýдзи, кияx, -хá; 4) *тех.* паяльник.
Kolchida *ż.* Колхíда.
kolczasty колючий; d r u t ~ колючий дріт *(род.* дрóту).
kolczatka *ż., zool.* *(tachyglosus)* єхúдна.
kolczuga *ż., hist.* кольчýга, кільчáстий пáнцир, -ра.
kolczyk *m.* серéжка, сéрга.
koleba *ż.* *(гуцульська)* колúба.
kolebać, -bię, -biesz, -bał колисáти, -лишý, -лúшеш, колихáти.
kolebka *ż.* 1) колúска; *перен.* o d ~**ki** з колúски, від сповиткý, від сповитóчку; *перен.* ~ n a u k i колúска (бáтьківщúна) наýки; 2) *мисл.* капкáн на ведмéдів; 3) *риб.* вéрша.
kolec, -lca, *lm.* **-lce,** *m.* 1) *бот.* *(spina)* шип, -пá; 2) *тех.* шип.
kolega, -legi, *lm.* **-ledzy,** *m.* колéга; товáриш *(по роботі, по школі).*
kolegialnie колегіáльно.
kolegialność *ż.* колегіáльність, -ності.
kolegialny колегіáльний.
kolegiata *ż., kośc. przest.* колегіáльний собóр, -ру.
kolegium, *lp. nieodm., lm.* **-gia, -giów,** *n.* 1) колéгія; ~ r e d a k c y j n e редколéгія; 2) *icт.* колéгіум, -му.

kolegować, -guję, -gujesz, -gował (z kim) *pot.* товаришувáти, -шýю, -шýєш (з ким).
koleina *ż.* кóлія.
kolej *ż.* 1) залізнúця; ~ dojazdowa під'їзнá (приміськá) залізнúця; під'їзнá кóлія; ~ polowa польовá залізнúця; ~ żelazna залізнúця; 2) *перен.* чéргá; na mnie ~ моя чергá; 3) *див.* **koleina**; ◊ ~ linowa (zębata) фунікулéр, -ру; ~je (losu) дóбра й лихá дóля; ~ podziemna метрó *(невідм.)*, метрополітéн, -ну.
kolejarka *ż., pot.* залізнúчниця.
kolejarski якúй (що) стосýється залізнúчників; *(у контексті)* залізнúчників; żargon ~ жаргóн залізнúчників, залізнúчне аргó.
kolejarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* залізнúчник.
koleją *przsł.* по чéрзі, за чéргою.
kolejka *ż.* 1) вузькоколíйна залізнúця; 2) туристúчний фунікулéр, -ру; 3) *перен.* чергá; ◊ poza ~ką позачергóво.
kolejką *przsł.* по чéрзі, за чéргою.
kolejnictwo *n.* залізнúчна спрáва.
kolejno по чéрзі, за чéргою.
kolejność *ż.* 1) чергóвість, -вості; według ~ci зберігáючи чергóвість; 2) послідóвність, -ності; ~ dnia i nocy послідóвність дня і нóчі; ◊ ~ alfabetyczna алфавíтний порядок, -дку. *Пор.* **kolejny.**
kolejny 1) черговúй; zadania ~ne чергові завдáння, -дáнь; 2) *(про безперервну зміну)* послідóвний; następstwo ~ne послідóвна зміна.
kolejowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* *див.* **kolejarz.**
kolejowy залізнúчний; ◊ tabor ~ рухóмий склад, -ду.
kolekcja *ż.* колéкція.
kolekcjoner, *lm.* **-rzy,** *m.* *див.* **kolekcjonista.**
kolekcjonerstwo *n.* колекціонéрство.
kolekcjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* колекціонéр, -ра.
kolekcjonistka *ż.* колекціонéрка.
kolekcjonować, -nuję, -nujesz, -nował колекціонувáти, -нýю, -нýєш.
kolekta *ż., przest.* збирáння пожéртвувань (пожéртв) на доброді́йні цілі.
kolektor I, *m., tech., fiz.* колéктор, -ра.
kolektor II, *lm.* **-rzy,** *m.* *див.* **kolekcjonista.**
kolektorka *ż.* *див.* **kolekcjonistka.**
kolektorowy *tech., fiz.* колéкторний; silnik ~ колéкторний мотóр, -ра.
kolektura *ż., przest.* 1) прóдаж вúграшних облігáцій; 2) контóра прóдажу вúграшних облігáцій.
kolektyw, -wu, *m.* колектúв, -ву.
kolektywista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* колективíст.
kolektywistka *ż.* колективíстка.
kolektywistyczny колективістúчний.
kolektywizacja *ż.* колективізáція; ~ powszechna суцільна колективізáція.
kolektywizator, *lm.* **-rzy,** *m.* колективізáтор, -ра.
kolektywizm, -mu, *m.* колективíзм, -му.
kolektywizować, -zuję, -zujesz, -zował колективізувáти, -зýю, -зýєш.
kolektywnie колектúвно.
kolektywność *ż.* колектúвність, -ності.
kolektywny колектúвний.
kolender, -dra, *m., bot.* *(coriandrum)* коріáндр, -ру, колякдра.
kolendra *ż., bot.* *див.* **kolender.**
koler *m., wet.* кóлер, -ру.
kolet *m., hist.* колéт.
koleżanka *ż.* товáришка, пóдруга.
koleżański *див.* **koleżeński.**
koleżańskość *ż.* *див.* **koleżeńskość.**
koleżeński товарúський; po ~ku по-товарúському; stosunek ~ товарúське стáвлення.
koleżeńskość *ż.* товарúськість, -кості, товарúське стáвлення.
koleżeństwo *n.* товаришувáння; *(сильніше)* дрýжба.
koleżka, -ki, *lm.* **-kowie,** *m., lekc.* дружóк, -жкá.
kolęda *ż., etnogr.* 1) колядка;

2) *(винагорода колядникам)* колядá; chodzić po ~dzie ходи́ти з колядóю.
kolędnik, *lm.* -cy, *m., etnogr.* коля́дник.
kolędować, -duję, -dujesz, -dował *etnogr.* колядувáти, -дýю, -дýєш.
kolia *ż.* кольé *(невідм.)*.
koliba *ż. див.* **koleba**.
koliber, -bra, *m., orn.* колі́брі *(невідм.)*.
kolidować, -duję, -dujesz, -dował бýти в колі́зії, суперéчити.
koligacić się, -cę, -cisz, -cił *książ.* рідни́тися; *(стати родичем — ще)* родичáтися, родáтися.
koligacja *ż., książ.* спорі́дненість, -ності, спорі́днення, своя́цтво.
koligat, *lm.* -ci, *m., hist., książ.* рóдич, своя́к, -кá.
kolisko *n., zgr.* вели́ке кóло.
kolisto колоподі́бно.
kolisty колоподі́бний; ◊ ruch ~, круговорóт, -ту.
Kolizeum, *lp. nieodm., lm.* -zea, -zeów, *n., hist.* Колізéй, -зею.
kolizja *ż.* колі́зія.
kolka *ż.* 1) *мед.* *(colica)* кóліка, кóлька; ~ nerkowa *(colica renalis)* ниркова́ кóліка; ~ wątrobiana *(colica hepatica)* печі́нкóва кóліка; 2) *розм.* колю́чка.
kolnąć *див.* **kłuć**.
kolodium *nieodm., n., chem., farm.* колóдій, -дію, колóдіум, -му.
koloid, -du, *m., chem.* колóїд, -ду.
koloidalność *ż., chem.* колоїдáльність, -ності.
koloidalny *chem.* колоїдáльний.
kolokwialny залікóвий.
kolokwium, *lp. nieodm., lm.* -wia, -wiów, *n.* 1) зáлік, -ку; 2) *(бесі́да)* колóквіум, -му.
kolonat, -tu, *m., hist.* колонáт, -ту.
kolonia *ż.* колóнія; ◊ ~ akademicka студéнтське містéчко; ~ letnia (wakacyjna) дитя́чий тáбір, -бору; ~ profesorska профéсорське містéчко.
Kolonia *ż.* Кельн.
kolonialny 1) *політ.* колоні́альний; wyzysk ~ колоні́альний гніт, -ту; 2) *торг.* бакалі́йний; sklep ~ бакалі́йний магази́н, бакалі́я.
kolonijny: akcja ~na оздорóвча кампáнія.
kolonista, -ty, *lm.* -ści, *m.* колоні́ст.
kolonistka *ż.* колоні́стка.
kolonizacja *ż.* колонізáція.
kolonizacyjny колонізаці́йний.
kolonizator, *lm.* -rzy, *m.* колонізáтор, -ра.
kolonizatorski колонізáторський.
kolonizatorstwo *n.* колонізáторство.
kolonizować, -zuję, -zujesz, -zował колонізувáти, -зýю, -зýєш.
koloński кéльнський; ◊ woda ~ka одеколóн, -ну.
kolor, -ru, *m.* 1) кóлір, -льору; mówi jak ślepy o ~rach говóрить, як сліпи́й про кóльори; ~ry tęczy кóльори (бáрви) рáйдуги; *перен.* widzieć wszystko w różowych ~rach бáчити все в рожéвих кóльорах (бáрвах); 2) *(красильна субстанція)* фáрба; бáрва *(рідше)*; dodać trochę czerwonego ~ru додáти трóхи червóної фáрби; 3) *(у картах)* масть, -ті; 4) *(лише в мн.)* рум'я́нці, -ців; 5) *(лише в мн.)* *(у пранні)* кольорóві рéчі, -чéй.
Kolorado *nieodm., n.* Колорáдо *(невідм.)*.
koloratura *ż., muz.* колоратýра.
koloraturowy *muz.* колоратýрний.
kolorek, -rka *a.* -rku, *m., pot.* прийéмний для óка стушóваний кóлір, -льору.
kolorować, -ruję, -rujesz, -rował 1) фарбувáти, -бýю, -бýєш, крáсити (крáшý, крáсиш); 2) *(м'ясо)* копти́ти на червóний кóлір.
kolorowo 1) кольори́сто, барви́сто; 2) *перен.* в рожéвих (я́сних) кóльорах; świat ci się przedstawia ~ світ уявля́ється тобі́ в рожéвих (я́сних) кóльорах (бáрвах); 3) *перен.* прикрашáючи; opowia-

d a ć ~ розповідáти прикрашáючи.

kolorowy 1) кольорóвий; *(яскравий)* кольорúстий, барвúстий; 2) *перен.* прикрáшений; **~we** o p o w i a d a n i e прикрáшене оповідáння; 3) *перен.* рожéвий, ясний; d l a c i e b i e ż y c i e j e s t b a r d z o **~we** життя тобí уявляється дýже рожéвим (яснúм).

kolorymetr, -ru, *m., fiz.* колорúметр, -ра.

kolorymetria *ż., fiz.* колориметрія.

kolorysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) *мал.* колорúст; 2) *перен. розм. зневажл.* вигáдник.

kolorystka *ż., mal.* колорúстка.

kolorystycznie колорúтно.

kolorystyczny колорúтний.

kolorystyka *ż.* 1) *мал., муз.* володіння колорúтом; 2) *перен.* прикрáшування.

koloryt, -tu, *m.* колорúт, -ту; *перен.* ~ l o k a l n y місцéвий колорúт.

koloryzacja *ż.* 1) *спец.* колоризáція; *текст.* розцвíтка; 2) *див.* **kolorystyka** 2.

koloryzator, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) *спец.* кольорóвий ілюстрáтор, -ра; 2) *див.* **kolorysta** 2.

koloryzować, -zuję, -zujesz, -zował 1) розцвíчувати, -чую, -чуєш; 2) *перен.* прикрáшувати, -шую, -шуєш.

kolos *m.* колóс.

kolosalnie колосáльно.

kolosalny колосáльний.

kolportaż, -żu, *lm.* **-że,** *m.* 1) *(газéт, журнáлів, книжок тощо)* рознснá торгíвля; 2) *перен.* пошúрення, розповсю́дження.

kolporter, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) рознóщик газéт; 2) вýличний продавéць газéт.

kolporterka *ż.* рознóщиця газéт; 2) вýлична продавщúця газéт.

kolporterski разносний; h a n d e l ~ рознснá торгíвля.

kolportować, -tuję, -tujesz, -tował 1) рознóсити газéти *a.* книжкú; 2) продавáти на вýлиці газéти *a.* книжкú; 3) *перен.* пошúрювати, -рюю, -рюєш, розповсю́джувати, -джую, -джуєш.

kolski кóльський; P ó ł w y s e p **Kolski** Кóльський півóстрів, -рова.

kolubryna *ż.* 1) *іст.* важкá гармáта; 2) *перен. розм.* товстýха; товстýн, -нá *(ч. р.)*.

kolumbarium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n., spec.* колумбáрій, -рію.

Kolumbia *ż.* Колýмбія.

kolumbijski колумбíйський.

kolumienka *ż., zdr.* колóнка.

kolumna *ż.* 1) колóна; *військ.* ~ b a t e r y j n a (d z i a ł o w a) батарéйна (гармáтна) колóна; *військ.* ~ d w ó j k a m i *a.* t r ó j k a m i колóна по два *a.* по три; *військ.* ~ k o m p a n i j n a рóтна колóна; *військ.* ~ m a r s z o w a похіднá колóна; *військ.* ~ p a n c e r n a бронетáнкова колóна; *військ.* ~ p o d w ó j n a подвíйна колóна; *військ.* ~ s a m o c h o d o w a автоколóна; *мор.* ~ t o r o w a кільвáтерна колóна; 2) *(цифр)* колóнка; 3) *друк.* колóнка, стовпéць, -пця, шпáльта; 4) *перен.* стовп, -пá, свíточ; ◊ *військ.* ~ p l u t o n ó w бойовúй порядок ескадрóну повзвóдно; *військ.* ~ ż y w n o ś c i o w a продовóльчий загíн, -гóну.

kolumnada *ż.* колонáда.

kolumnowy колóнний; s a l a **~wa** колóнний зал, -лу.

kołacz, *lm.* **-cze,** *m.* калáч, -чá; ◊ *присл.* b e z p r a c y n i e m a **~czy** без трудá немá плодá; не тéрши, не м'я́вши, не їсти калачá.

kołatać, -łaczę, -łaczesz, (*rzadziej* **-łacę, -łacesz), -łatał** 1) стýкати; *(підсил.)* стукотíти, -кочý, -котúш; ~ d o d r z w i стýкати в двéрі; 2) (do kogo) *перен.* волáти (до кóго); ◊ *перен. розм.* ~ k o m u c z y m g ł o w ę морóчити гóлову комý чим; //~ **się** блукáти; ~ p o d r o g a c h блукáти по дорóгах; ◊ *перен.* l e d-

wie duch się w nim ~łacze він ледве живий.
kołatanina *ż., pot.* блуканина, блукання.
kołatek, -tka, *m., ent. (anobium pertinax)* шашіль упертий.
kołatka *ż.* стукачка, калатало, клепачка.
kołchoz, -zu, *m.* колгосп, -пу; ~ scalony укрупнений колгосп.
kołchozowy колгоспний; budownictwo ~we колгоспне будівництво.
kołchoźnica *ż.* колгоспниця.
kołchoźnik, *lm.* -cy, *m.* колгоспник; ~ szturmowiec колгоспник-ударник.
kołczan, -na *a.* **-nu,** *m., hist.* сагайдак, -ка.
kołderka *ż., zdr.* ковдрочка, одіяльце, укривальце.
kołdra *ż.* ковдра, одіяло, укривало.
kołdun *m., kul.* колдун, -на, пельмень, -ня.
kołeczek, -czka, *m., zdr.* кілочок, -чка.
kołek, -łka, *m.* 1) кілок, -лка; 2) *муз.* кілочок, -чка; 3) *(перен. — про людину)* недотепа; ◊ *перен.* ciosać komuś ~łki na głowie тесати кому кіл на голові; *перен.* samotny jak ~ один, як палець.
kołkować, -kuję, -kujesz, -kował *spec.* прибивати підошву кілочками.
kołkowaty 1) як кіл; 2) *перен.* як палка; ~ta figura фігура, як палка; ◊ ~te ziemniaki погано зварена картопля.
kołnierz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) комір, -ра; 2) *тех.* хомут, -та, обойма, пояс; ◊ *прик.* nalać komu sadła za ~ залити кому сала за шкіру, насолити кому.
kołnierzyk *m., zdr.* комірець, -рця, комірчик.
koło I *n.* 1) колесо; *перен.* być piątym ~łem u wozu бути п'ятим колесом до воза; *перен.* ~ historii колесо історії; ~ loteryjne лотерейне колесо; *тех.* ~ łopatkowe лопатеве колесо; *тех.* ~ napędowe (pędne) ходове колесо; *тех.* ~ nasiębierne верхньоналивне колесо; *ав.* ~ ogonowe хвостове колесо; *тех.* ~ podsiębierne задньоналивне колесо; *перен.* ~ szczęścia колесо щастя; *тех.* ~ trybowe (zębate) зубча(с)те колесо; *перен.* uważać na tylne ~ła оглядатися на задні колеса; ~ wodne гідравлічне колесо; *тех.* ~ zamachowe махове колесо, маховик, -ка; 2) *(іст. — знаряддя тортури)* колесо; 3) *мат.* круг; promień *a.* średnica ~ła радіус *a.* діаметр круга; 4) *(кругоподібний предмет)* круг; ~ garncarskie гончарський круг; ~ ratunkowe рятувальний круг; 5) *(лінія)* коло; ~ podbiegunowe полярне коло; *перен.* błędne ~ зачароване коло; zakreślić ~ накреслити коло; 6) *(лише в мн.) (перен.— середовище)* кола; ~ła artystyczne артистичні кола; ~ła polityczne політичні кола; ~ła rządowe урядові кола; ◊ *перен.* na swoje ~ wodę prowadzić лити воду на свій млин; *тех.* ~ jałowe холостий шків.
koło II *przyim.* 1) коло, біля, побіля (кого, чого); usiądź ~ mnie сядь коло (біля, побіля) мене; 2) *(навкруги)* навколо, довкола (кого, чого); ziemia wiruje ~ słońca земля обертається навколо сонця; 3) *(більш-менш)* близько (чого), коло (чого); ~ dwóch rubli близько (коло) двох карбованців, карбованців зо два; ~ północy близько (коло) півночі.
kołodziej, *lm.* **-je,** *m., spec.* 1) колісник, -ка; 2) *(що робить вози)* стельмах, возороб.
kołodziejka *ż.* 1) *(про жінку)* колісник, -ка; 2) *(про жінку)* стельмах (возороб); 3) дружина колісника, колісничиха; 4) дру-

жи́на сте́льмаха (возоро́ба), стельмаши́ха; *пор.* **kołodziej**; 5) *розм. див.* **kołodziejstwo.**
kołodziejnia *ż., spec.* 1) майсте́рня колісника́, коле́сня; 2) майсте́рня сте́льмаха (возоро́ба), стельма́шня, возоро́бня.
kołodziejski *spec.* колісницький.
kołodziejstwo *n., spec.* 1) колісне́ виробни́цтво, колісни́цтво; 2) виробни́цтво возів.
kołomyjka *ż.* коломи́йка.
kołowacizna *ż.* 1) *вет. (hydrocephalus hydatideus)* вертя́чка, вертіж, -тежу́; 2) *перен. розм.* очмані́ння, одурі́ння; ◊ m o ż n a ~ny d o s t a ć мо́жна очмані́ти (одурі́ти).
kołować, -łuję, -łujesz, -łował 1) *(описувати коло)* кружля́ти, колува́ти, -лу́ю, -лу́єш; 2) *(об'їжджати)* колеси́ти, -лешу́, -леси́ш, колува́ти, кру́га дава́ти (накида́ти); 3) *перен.* говори́ти манівце́м (манівця́ми).
kołowrot *m. див.* **kołowrót.**
kołowrotek, -tka, *m.* 1) пря́дка; 2) *риб.* поплаве́ць, -вця́; 3) *текст.* мотови́ло; 4) *тех.* гонча́рський круг; 5) *спец.* стано́к коло́воро́та.
kołowrót, -wrotu, *m.* 1) *тех.* коло́воро́т; 2) *(у проході)* турніке́т.
kołowy 1) колови́й; 2) *мат.* кругови́й; 3) *(що стосується колеса)* колісни́й; ◊ r u c h ~ рух гужово́го тра́нспорту.
kołpaczek, -czka, *m., zdr.* ковпачо́к, -чка́.
kołpak *m. (головний убір)* ковпа́к, -ка́.
kołtun *m.* 1) ковту́н, -на́; 2) *перен. зневажл.* обива́тель, філі́стер, -ра; 3) *перен. лайл.* бо́вдур, -ра, йо́лоп, штурпа́к, -ка́.
kołtuneria *ż., pogardl.* обива́тельщина, філі́стерство.
kołtuniasty ковтуни́стий, ковтуня́стий.
kołtunić się, -nię, -nisz, -nił 1) *(мед.— про волосся)* сплу́туватися в ковту́н; 2) *перен. розм.* клубота́тися, -бочу́ся, -бо́чешся, клубочи́тися; m y ś l i ~niące się p o g ł o w i e ду́мки́, які́ клубо́чуться в голові́.
kołtunieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) *перен. розм.* става́ти обива́телем (філі́стером); 2) *див.* **kołtunić się** 1.
kołtunowaty 1) ковтунува́тий; 2) *перен. розм.* дурне́нький, приду́ркуватий.
kołtuństwo *n., pogardl. див.* **kołtuneria.**
kołysać, -szę, -szesz, -sał 1) кача́ти; 2) *(в гамаку, на гойдалці тощо, про вітер)* гойда́ти; *(легко)* колиха́ти, -лишу́, -ли́шеш; f a l e ~szą ł ó d k ę хвилі коли́шуть чо́вен; *(стрясати поштовхами)* колива́ти; *(розгойдувати)* хита́ти; *(до сну)* колиса́ти, -лишу́, -ли́шеш, колиха́ти; // ~ się гойда́тися; колиха́тися; колива́тися; хита́тися; колиса́тися, колиха́тися.
kołysanie *n.* 1) кача́ння; 2) гойда́ння; колиха́ння; колива́ння; хита́ння; колиса́ння; *пор.* **kołysać**; 3) *мор.* ка́чка, хитави́ця; ~ b o c z n e бортова́ (бокова́, бічна́) ка́чка (хитави́ця); ~ p o d ł u ż n e кільова́ ка́чка (хитави́ця).
kołysanka *ż., muz.* колиско́ва, -вої, колиса́нка.
kołyseczka *ż., zdr.* коли́сочка.
kołyska *ż.* коли́ска; *перен.* o d ~ki з колиски, від сповитку́; ~ n a u k i коли́ска (ба́тьківщи́на) на́уки.
koma *ż., gram., med.* ко́ма.
komandor, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* 1) *ав., іст.* командо́р, -ра; 2) кавале́р о́рдена; 3) *мор.* капіта́н пе́ршого ра́нгу; ~ p o r u c z n i k капіта́н дру́гого ра́нгу; ~ p o d p o r u c z n i k капіта́н тре́тього ра́нгу.
komandoria *ż.* 1) *мор.* чин капіта́на пе́ршого ра́нгу; 2) *іст.* зва́ння́ кавале́ра о́рдена.
komandorski I *lot., hist.* командо́рський.
komandorski II *geo.* командо́р-

ський; **Wyspy Komandorskie** Командо́рські острови́, -ві́в.
komandytowy *handl., przest.* команди́тний; **spółka ~wa** команди́тне товари́ство.
komar *m.* комар, -ра́.
komarek, -rka, *m., zdr.* кома́рик.
komasacja *ż., roln.* землеу́стрій, -рою.
komasacyjny *roln.* землевпоря́дний.
komasować, -suję, -sujesz, -sował *roln.* займа́тися землеу́строєм.
komatyczny *med.* комато́зний; **stan ~** комато́зний стан, -ну.
kombajn, -nu, *m.* комба́йн; **~ samobieżny** самохі́дний комба́йн; **~ zbożowy** зернови́й комба́йн.
kombajner, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* комба́йнер, -ра.
kombajnerka *ż.* комба́йнерка.
kombajnista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* *див.* **kombajner.**
kombajnowy комба́йновий; ◊ **budownictwo ~we** комбайнобудува́ння.
kombatant, *lm.* **-nci,** *m., wojs.* комбата́нт.
kombinacja *ż.* комбіна́ція.
kombinacyjny комбінаці́йний.
kombinat, -tu, *m.* комбіна́т, -ту.
kombinator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m., iron.* комбіна́тор, -ра.
kombinatoryjny комбінато́рний.
kombinatoryka *ż., mat.* комбінато́рика.
kombinezon, -nu, *m.* комбінезо́н.
kombinować, -nuję, -nujesz, -nował комбінува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
kombinowanie *n.* комбінува́ння.
kombinowany комбіно́ваний.
komedia *ż.* комéдія; *театр.* **~ obyczajowa** побуто́ва комéдія; *театр.* **~ rodzajowa** жа́нрова комéдія; *театр.* **~ charakterów** комéдія хара́ктерів.
komediancki комедіа́нтський.
komedianctwo *n.* комедіа́нтство.
komediant, *lm.* **-nci,** *m.* комедіа́нт.
komediantka *ż.* комедіа́нтка.
komediopisarski 1) яки́й (що) стосу́ється а́втора комéдій; 2) *літ.* комеді́йний; **zdolności ~kie** комеді́йний тала́нт, -ту.
komediopisarstwo *m.* 1) писа́ння комéдій; 2) *(розділ літератури)* комéдія; **~ polskie** по́льська комéдія.
komediopisarz, *lm.* **-rze,** *m.* а́втор комéдій.
komediowy комеді́йний.
komedyjka *ż.* 1) *зменш.* коро́тка комéдія; 2) *ірон.* комéдія.
komenda *ż., wojs.* 1) кома́нда; **padła ~** пролуна́ла кома́нда; 2) *(дія)* кома́ндування; **objąć ~dę** перейня́ти (прийня́ти) кома́ндування; 3) *(про приміщення)* комендату́ра.
komendant, *lm.* **-nci,** *m.* 1) коменда́нт; **~ garnizonu** коменда́нт (нача́льник) гарнізо́ну; 2) *(військово-морської частини)* команди́р, -ра.
komendantka *ż., wojs.* 1) *(про жінку)* коменда́нт; 2) *(про жінку)* команди́р, -ра. *Пор.* **komendant.**
komendantura *ż., wojs.* комендату́ра.
komenderować, -ruję, -rujesz, -rował кома́ндувати, -дую, -дуєш.
komentarz, *lm.* **-rze,** *m.* комента́р, -ря́, комента́рій.
komentarzowy роз'я́снювальний; **okólnik ~** роз'я́снювальний циркуля́р, -ра.
komentator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* комента́тор, -ра.
komentować, -tuję, -tujesz, -tował коментува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
komeraż, -żu, *(częściej w lm.)* **-że, -ży** *m., przest.* плітки́, -то́к; *(підступи)* інтри́ги, -ри́г.
komercja *ż.* комéрція.
komercjalizacja *ż.* комерціаліза́ція.
komercjalny комерці́йний; **ceny ~ne** комерці́йні ці́ни (*род.* цін).
komercyjny *див.* **komercjalny.**
komers, -su, *m.* спі́льний товари́ський ве́чір, -чора.
komersant, *lm.* **-nci,** *m.* комерса́нт.
kometa *ż.* комéта.
komfort, -tu, *m.* комфо́рт, -ту; ◊ **z ~tem** комфорта́бельно.
komfortowo комфорта́бельно.

komfortowy комфорта́бельний.
Komi *nieodm.* ко́мі *(невідм.)*.
komicje, -cyj *a.* **-cji,** *blp., hist.* комі́ції, -цій.
komicznie куме́дно, комі́чно.
komiczność *ż.* куме́дність, -ності, комі́чність.
komiczny куме́дний, комі́чний.
komik, *lm.* **-cy,** *m.* ко́мік.
komika *ż. див.* **komizm.**
komin *m.* 1) димохі́д, -хо́ду; *(на даху будинку)* дима́р, -ря́, ко́мин; 2) *(в горах)* розко́лина, глибо́ка щіли́на; 3) *див.* **kominek** 1.
kominek, -nka, *m.* 1) камі́н, комино́к, -нка́; 2) *(в лампі)* ковпачо́к, -чка́; 3) то́пка самова́ра.
kominiarczyk, *lm.* **-ki,** *m.* у́чень сажотру́са.
kominiarka *ż.* 1) сажотру́ска; 2) профе́сія сажотру́са; 3) в'я́зана ша́пка.
kominiarski яки́й (що) стосу́ється сажотру́са; ◊ m a j s t e r ~ ма́йстер-сажотру́с.
kominiarstwo *n.* ремесло́ сажотру́са.
kominiarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) сажотру́с; 2) *перен.* нечепу́ра.
kominkowy камі́новий, коминко́вий; p i e c ~ камі́нова (коминко́ва) піч (*род.* пе́чі).
kominowy димохі́дний; дима́рний; ◊ s a d z a ~**wa** пічна́ са́жа. *Пор.* **komin** 1.
Komintern, -nu (**Komunistyczny Internacjonał**) *blm., m., skr.* Комінте́рн, -ну (Комуністи́чний Інтернаціона́л).
komis: d a ć *a.* w z i ą ć c o w ~ *handl.* да́ти *a.* прийня́ти що на комі́сію.
komisant, *lm.* **-nci,** *m.* комісі́йний продаве́ць, -вця́.
komisariat, -tu, *m.* 1) *(адміністративний)* дільни́ця; 2) відді́лок мілі́ції; поліці́йний уча́сток, -тку *(дорев.)*; 3) *іст.* комісаріа́т, -ту; ~ n a r o d o w y наро́дний комісаріа́т.
komisarski комі́са́рський.
komisaryczny призна́чений вла́дою; ~ z a r z ą d m i e j s k i призна́чена вла́дою місько́ упра́ва.
komisarz, *lm.* **-rze,** *m.* комі́са́р, -ра; *іст.* ~ n a r o d o w y наро́дний комі́са́р.
komisja *ż.* комі́сія; ~ g o s p o d a r c z a господа́рська комі́сія; ~ k o n t r o l i s p o ł e c z n e j комі́сія грома́дського контро́лю; ~ k w a l i f i k a c y j n a атестаці́йна комі́сія; ~ m a n d a t o w a манда́тна комі́сія; ~ o d b i o r c z a прийма́льна комі́сія; ~ p l a n o w a n i a пла́нова комі́сія; *військ.* ~ **p o b o r o w a** призовна́ комі́сія; *політ.* ~ p o r o z u m i e w a w c z a пого́джувальна (єдна́льна) комі́сія; ~ r e w i z y j n a ревізі́йна комі́сія; ~ r o z j e m c z a арбітра́жна комі́сія, арбітра́ж, -жу; ~ r z ą d o w a уря́дова комі́сія; ~ ś l e d c z a слі́дча комі́сія; ◊ ~ s k a r b o w a фіна́нсова інспе́кція.
komisjoner, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) *торг.* комісіоне́р, -ра; 2) *(для дрібних доручень)* поси́льний, -ного.
komisjonerstwo *n.* комісіоне́рство.
komisowe, -wego, *m., handl.* комісі́йні, -них.
komisowy *handl.* комісі́йний; d o m ~ комісі́йний магази́н.
komisyjny *handl. див.* **komisowy.**
komitat, -tu, *m., polit.* коміта́т, -ту.
komitent, *lm.* **-nci,** *m., handl., fin.* комі́те́нт.
komitet, -tu, *m.* комі́те́т, -ту; ~ b l o k o w y житлови́й комі́те́т; **Komitet** C e n t r a l n y K o m u n i s t y c z n e j P a r t i i Z w i ą z k u R a d z i e c k i e g o (KC KPZR) Центра́льний Комі́те́т Комуністи́чної Па́ртії Радя́нського Сою́зу (ЦК КПРС); **Komitet** C e n t r a l n y P o l s k i e j Z j e d n o c z o n e j P a r t i i R o b o t n i c z e j (KC PZPR) Центра́льний Комі́те́т По́льської Об'є́днаної Робітни́чої Па́ртії (ЦК ПОРП); ~ d z i e l n i c o w y райо́нний комі́те́т (райко́м); ~ h o n o r o w y поче́сний комі́те́т;

~ **miejscowy** місцéвий комітéт (місцевкóм); ~ **miejski** міськúй комітéт (міськкóм); **Komitet Obrony Państwa** Держáвний комітéт оборóни; ~ **opiniodawczy** комітéт експéртів; ~ **rodzicielski** батьківський комітéт; ~ **współpracy** комітéт сприяння; ~ **wykonawczy** виконáвчий комітéт (виконкóм); ◊ ~ **redakcyjny** редакційна рáда.

komitetowa, -wej, *ż.* *(про жінку)* член комітéту.

komitetowy I комітéтський.

komitetowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m.* член комітéту; комітéтчик *(розм.)*.

komitywa *ż.* віднóсини, -син, стосýнки, -ків; **być (żyć) z kim w dobrej ~wie** бýти з ким в хорóших віднóсинах (стосýнках).

komiwojażer, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m., handl.* комівояжéр, -ра.

komiwojażerski *handl.* комівояжéрський.

komizm, -mu, *m.* комíзм, -му.

komnata *ż., przest.* світлúця, гóрниця, пóкій, -кóю.

komoda *ż.* комóд.

komora *ż.* 1) комóра; 2) *(у вогнепальній зброї)* патрóнник; 3) *тех.* кáмера; *фіз.* ~ **ciemna** кáмера-обскýра; ~ **dezynfekcyjna** дезинфекційна кáмера; *військ.* ~ **gazowa** гáзова кáмера, гáзовий відсíк, -ку; *військ.* ~ **minowa** мíнна кáмера; *військ.* ~ **powietrzna** повíтряна кáмера; ◊ ~ **celna** мúтниця; тамóжня *(рідко)*; *тех.* ~ **maszyn** машúнний відділ, -лу; *військ.* ~ **ogniowa** канáл запáлу; *анат.* ~ **serca** *(ventriculus cordis)* шлýночок сéрця; *військ.* ~ **załogi** приміщення для екіпáжу *(в танку)*; *військ.* ~ **zaworowa** клáпанна корóбка.

komorne, -nego, *n.* квартúрна плáта (квартплáта); комíрне, -ного *(заст.)*.

komornica *ż., hist.* комíрниця.

komorniczy *hist.* якúй (що) стосýється комíрника.

komornik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* 1) комíрник; 2) судовúй екзекýтор, -ра.

komorowy *tech.* кáмерний.

komosa *ż., bot.* *(chenopodium)* лободá.

komódka *ż., zdr.* комóдик.

komórka *ż.* 1) комíрка, комірчúна; 2) *біол.* клітúна; ~ **jajowa** яйцеклітúна; 2) *політ.* ячéйка; ~ **organizacyjna** організаційна ячéйка; 4) *(бдж.— в стільниках)* чáшечка, чарýнка; 5) *(в ящику)* перегорóдка; ◊ ~ **operacyjna** диспéтчерська, -кої.

komórkowaty клітчáстий.

komórkowy *biol.* клітúнний.

kompan, *lm.* **-ni,** *m., pot.* компаньйóн, товáриш.

kompania *ż.* 1) компáнія; **dotrzymać komu ~nii** розділúти з ким компáнію; **zaprosić do ~nii** запросúти до компáнії; 2) *військ.* рóта; ~ **czołgów** тáнкова рóта; ~ **czołowa** головнá рóта; ~ **gospodarcza** нестройовá рóта; ~ **łączności** рóта зв'язкý; ~ **marszowa** маршовá рóта; ~ **ochrony linii kolejowej** рóта залізнúчної охорóни; ~ **pancerna** броньовá рóта; ~ **przeciwlotnicza karabinów maszynowych** зенíтна кулемéтна рóта; ~ **reflektorów** прожéкторна рóта; ~ **sztabowa** штабнá рóта; ~ **wartownicza** карaýльна рóта.

kompanijka *ż., zdr., żart.* весéла компáнія.

kompanijny *wojs.* рóтний.

kompanion, *lm.* **-ni,** *m., lekc.* *див.* **kompan.**

kompanionka *ż.* *(товаришка)* компаньйóнка.

kompanka *ż., pot.* компаньйóнка, товáришка.

komparacja *ż., nauk.* *див.* **porównanie.**

komparator *m., fiz.* компарáтор, -ра.

komparatysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) *наук.* учéний, що застосóвує порівня́льний мéтод; 2) *лінгв.* компаративíст.
komparatystyka *ż., nauk.* порівня́льний мéтод, -ду.
komparatywny *nauk.* порівня́льний.
kompartia (komunistyczna partia) *ż.* компáртія (комуністи́чна пáртія).
kompas, -su, *m.* кóмпас.
kompasowy кóмпасний.
kompatriota, -ty, *lm.* **-ci,** *m. див.* **rodak.**
kompatriotka *ż. див.* **rodaczka.**
kompatura *ż., poligr. (книжки)* опрáва, палітýрка.
kompaturka *ż., zdr., poligr. див.* **kompatura.**
kompendium, *lp. nieodm., lm.* **-dia, -diów,** *m., nauk.* компéндій, компéндіум.
kompensacja *ż.* компенсáція.
kompensacyjny компенсаці́йний.
kompensata *ż., nauk. див.* **kompensacja.**
kompensator I, *lm.* **-ry,** *m., tech.* компенсáтор, -ра.
kompensator II, *lm.* **-rzy,** *m.* той, що компенсýє (даé компенсáцію).
kompensować, -suję, -sujesz, -sował компенсувáти, -сýю, -сýєш; // **~ się** компенсувáтися.
kompensowanie *n. див.* **kompensacja.**
kompetencja *ż.* компетéнція; to przekracza jego **~ję** це не вхóдить до йогó компетéнції, це пóза йогó компетéнцією; w granicach **~ji** в мéжах компетéнції (повновáжень).
kompetentność *ż.* компетéнтність, -ності.
kompetentny компетéнтний.
kompilacja *ż.* компіля́ція.
kompilacyjny компілятúвний.
kompilator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* компіля́тор, -ра.
kompilatorka *ż.* компіля́торка.
kompilatorstwo *n.* компілювáння.
kompilować, -luję, -lujesz, -lował компілювáти, -лю́ю, -лю́єш.
komplecik, -ku, *m., zdr.* невели́чкий комплéкт (чогó).
kompleks, -su, *m.* кóмплéкс, -су.
kompleksja *ż.* комплéкція; silnej **~ji** міцнóї комплéкції.
komplemenciarz, *lm.* **-rze,** *m., pot. див.* **komplemencista.**
komplemencik, -ku, *m., zdr.* ви́тончений (делікáтний) компліме́нт.
komplemencista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., pot.* компліме́нтник.
komplement, -tu, *m.* компліме́нт; prawić **~ty** (komu) пускáтися (вдавáтися) в компліме́нти, говори́ти компліме́нти (комý), розсипáтися (розтóчуватися) компліме́нтами (пéред ким).
komplementować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) говори́ти компліме́нти (комý), розсипáтися (розтóчуватися) компліме́нтами (пéред ким).
komplet, -tu, *m.* 1) комплéкт, -ту; *(приладдя — ще)* пóвний набíр, -бóру; *(осіб)* склад, -ду; być w **~lecie** бýти в пóвному склáді; **~** sądowy пóвний склад суддíв; 2) рід дáмського костю́ма; ◊ *друк.* **~** czcionek гарнітýра шри́фту; **~** odważników важки́, -кíв, гúрки, -рок.
kompletnie зóвсім, цілкóм, цілкови́то.
kompletność *ż.* повнотá, пóвність, -ності; пóвна кíлькість, -кості (когó, чогó).
kompletny пóвний; *(без решти — ще)* цілкови́тий; **~ne** wydanie dzieł пóвна збíрка творíв.
kompletować, -tuję, -tujesz, -tował комплектувáти, -тýю, тýєш.
komplikacja *ż.* усклáднення.
komplikować, -kuję, -kujesz, -kował усклáднювати, -нюю, -нюєш; // **~ się** усклáднюватися.
kompliment *m. див.* **komplement.**
kompocik *m., pieszcz. див.* **kompot.**
komponent, -tu, *m., nauk.* компонéнт.
komponować, -nuję, -nujesz, -nował 1) компонувáти, -нýю, -нýєш;

2) *перен.* *розм.* вигадувати, -дую, -дуєш, видумувати, -мую, -муєш.
kompost, -tu, *blm., m., roln.* компост, -ту.
kompostować, -tuję, -tujesz, -tował *roln.* компостувати, -тую, -туєш.
kompostowy *roln.* компостний.
kompot, -tu, *m.* компот, -ту.
kompotier(k)a *ż.* ваза для компоту, компотниця.
kompotowy компотний; s e r w i s ∼ компотний сервіз, -зу.
kompozycja *ż.* композиція.
kompozycyjny композиційний.
kompozytor, *lm.* **-rzy,** *m.* композитор, -ра.
kompozytorka *ż.* *(про жінку)* композитор, -ра; композиторка *(розм.).*
kompozytorski композиторський.
kompres, -su, *m., med.* компрес, -су; r o b i ć ∼ ставити компрес.
kompresja *ż.* 1) *тех.* стиснення, стиск, -ку; 2) *фін.* скорочення; ∼ w y d a t k ó w скорочення витрат.
kompresor *m., tech.* компресор, -ра.
kompromis, -su, *m.* компроміс, -су; p ó j ś ć n a ∼ піти на компроміс.
kompromisowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., polit.* примиренець, -нця.
kompromisowo компромісним порозумінням; z a ł a t w i a ć c o ś ∼ улагоджувати що компромісним порозумінням.
kompromisowy компромісний.
kompromitacja *ż.* компрометація.
kompromitować, -tuję, -tujesz, -tował компрометувати, -тую, -туєш; // ∼ się компрометуватися.
kompromitująco компрометуюче.
kompromitujący компрометуючий.
komput, -tu, *m., wojs. hist.* 1) особовий склад (війська); 2) *перен.* загін війська.
komputowy *wojs. hist.* регулярний; w o j s k o ∼**we** регулярне військо; ż o ł n i e r z ∼ солдат регулярної армії.
komsomolec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* комсомолець, -льця.
Komsomolsk *m.* Комсомольськ.
komsomolski комсомольський; o r g a n i z a t o r ∼ комсомольський організатор (комсорг).
komsomoł, -łu, *m.* комсомол, -лу.
komsomołka *ż.* комсомолка.
komtur, *lm.* **-rowie,** *m., hist.* командор, -ра.
komuna *ż.* комуна; ∼ p r a c y трудова комуна; *іст.* **Komuna** P a r y s k a Паризька комуна.
komunalny комунальний; g o s p o d a r s t w o ∼**ne** комунальне господарство.
komunał, -łu, *m.* загальне місце, загальник, шаблонна фраза, прописна істина.
komunard, *lm.* **-dzi,** *m., hist.* комунар, -ра.
komunia *ż., rel.* причастя.
komunikacja *ż.* 1) сполучення; комунікація *(рідко)*; ∼ m i ę d z y K r a k o w e m a W a r s z a w ą сполучення (комунікація) між Краковом і Варшавою; M i n i s t e r s t w o ∼**ji** Міністерство шляхів сполучення; 2) *наук.* комунікація; s ł o w o j e s t ś r o d k i e m ∼**ji** слово — засіб комунікації; 3) (komu czego) *(дія)* повідомлення, сповіщення (кого про що); ◊ *юр.* ∼ d o k u m e n t ó w p r a w n y c h взаємне передавання юридичних документів для ознайомлення сторін.
komunikacyjny комунікаційний; l i n i e ∼**ne** комунікаційні лінії, -ній, лінії зв'язку; ◊ s a m o l o t ∼ транспортний літак, -ка.
komunikat, -tu, *m.* 1) сповіщення, повідомлення; ∼ o ś m i e r c i сповіщення (повідомлення) про смерть; 2) *(короткий)* бюлетень; ∼ s p o r t o w y спортивний бюлетень; 3) *(урядовий)* комюніке *(невідм.)*; 4) *військ.* зведення; 5) *метеор.* зведення (погоди), бюлетень; 6) *юр.* документ, поданий на розгляд другій стороні.
komunikatywny *fil.* комунікативний.
komunikować, -kuję, -kujesz, -kował (komu co *a.* o czym) 1) сповi-

щáти, повідомля́ти (когó про що); 2) (kogo) *церк.* причащáти; //~ się 1) (z kim) знóситися з ким; 2) причащáтися; ◊ *fiz.* n a c z y n i a ~kujące się сполýчені посýдини, -дин.
komunista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* комуніст.
komunistka *ż.* комуністка.
komunistycznie в комуністи́чному дýсі, комуністи́чно.
komunistyczny комуністи́чний; p a r t i a **komunistyczna** комуністи́чна пáртія; **Komunistyczny** Z w i ą z e k M ł o d z i e ż y Комуністи́чна Спíлка Мóлоді (комсомóл); M i ę d z y n a r o d ó w k a **Komunistyczna** Комуністи́чний Інтернаціонáл, -лу.
komunizm, -mu, *m.* комунíзм, -му; ~ w o j e n n y воéнний комунíзм.
komunizować, -zuję, -zujesz, -zował 1) визнавáти комунíзм; 2) пропагувáти (ши́рити) комуністи́чні ідéї.
komutacja *ż., el.* комутáція.
komutacyjny *el.* комутаціи́ний.
komutator *m., el.* комутáтор, -ра.
komutatorowy *el.* комутáторний; s i l n i k ~ комутáторний двигýн (мотóр).
komysz, -szu, *lm.* **-sze,** *m.* коми́ш, -шý, очерéт, -ту.
komża *ż., kośc.* стихáр, -ря́.
konać 1) конáти, умирáти; 2) *перен.* завмирáти.
konający 1) конáючий, умирáючий; 2) завмирáючий; ~ce e c h o завмирáюча лунá. *Пор.* **konać.**
konanie *n.* 1) конáння, умирáння; 2) завмирáння. *Пор.* **konać.**
konar, -ru, *m.* гілля́ка.
konarzysty гілля́стий, гілчáстий.
koncentracja *ż., спец.* концентрáція; *хім.* ~ g a z ó w концентрáція гáзів; *ек.* ~ p r o d u k c j i концентрáція виробни́цтва; скýпчення, зосерéдження. *Пор.* **koncentrować.**
koncentracyjny концентраціи́ний; o b ó z ~ концентраціи́ний тáбір, -бору (концтáбір).
koncentrat, -tu, *m.* концентрáт, -ту; ~ s p o ż y w c z y харчови́й концентрáт.
koncentrować, -ruję, -rujesz, -rował *спец.* концентрувáти, -рýю, -рýєш; *(збирати в одне місце, стягувати — ще)* скýпчувати, -чую, -чуєш, зосерéджувати, -джую, -джуєш; // ~ się концентрувáтися; скýпчуватися, зосерéджуватися.
koncentryczność *ż.* концентри́чність, -ності.
koncentryczny концентри́чний.
koncepciarski дотéпний, забáвний, потíшний.
koncepciarz, *lm.* **-rze,** *m., lekc., pot.* дотéпник, гострослóв.
koncepcik *m., iron.* невдáлий (заялóжений) дóтеп, -пу.
koncepcja *ż.* концéпція.
koncept, -tu, *m.* 1) зáмисел, -слу, зáдум, -му, дýмка; w p a d ł n a ~ йомý спáло на дýмку; 2) *(чорновий начерк)* проéкт, -ту; 3) *(жарт)* дóтеп, -пу; *ірон.* r u s z y ć ~tem сказáти вáжкéнький дóтеп; *розм.* s a d z i ć s i ę n a ~ty силкувáтися говори́ти дóтепи; 4) *(природжений)* дотéпність, -ності.
konceptować, -tuję, -tujesz, -tował 1) говори́ти дóтепи, гострослóвити, -влю, -виш; 2) силкувáтися говори́ти дóтепи.
konceptowy: p a p i e r ~ прóстий писáльний папíр, -пéру; u r z ę d n i k ~ службóвець, яки́й (що) самостíйно ведé спрáви.
koncercista,-ty, *lm.* **-ści,** *m.* *див.* **koncertant.**
koncercistka *ż.* *див.* **koncertantka.**
koncern, -nu, *m., ek.* концéрн, -ну.
koncert, -tu, *m.* концéрт, -ту; ~ ż y c z e ń концéрт за заявками радіослухачíв.
koncertant, *lm.* **-nci,** *m.* концертáнт.
koncertantka *ż.* концертáнтка.
koncertmistrz, *lm.* **-rze,** *m.* концертмéйстер, -ра.
koncertować, -tuję, -tujesz, -tował концертувáти, -тýю, -тýєш, да-

вáти концéрти, виступáти з концéртами.
koncertowo 1) майстéрно; ~ grać майстéрно грáти; 2) *перен.* блискýче; odpowiadać ~ блискýче відповідáти.
koncertowy 1) концéртний; sala ~wa концéртний зал, -лу; 2) *(перен.— про музичне виконання)* майстéрний.
koncerz, *lm.* **-rze**, *m., wojs. hist.* важкйй меч, -чá.
koncesja *ż.* 1)*ек.* концéсія; otrzymać ~ję na co одéржати концéсію на що; 2) *перен.* пóступка; poczynić daleko sięgające ~je пітй на велйкі пóступки.
koncesjonariusz, *lm.* **-sze**, *m., ek.* концесіонéр, -ра.
koncesjonować, **-nuję**, **-nujesz**, **-nował** *ek.* віддавáти щось в концéсію.
koncesjonowany *ek.* концесíйний; przemysł ~ концесíйна промислóвість, -вості.
koncha *ż., zool.* черепáшка; ◊ *анат.* ~ uszna вушнá рáковина.
konchologia *ż., zool.* конхіолóгія.
koncylium, *lp. nieodm., lm.* **-lia**, **-liów**, *n., kośc.* собóр, -ру.
koncypient, *lm.* **-nci**, *m.* стажйст; ~ adwokacki стажйст в адвокáтській консультáції; ~ notarialny стажйст у нотаріáльній контóрі.
koncypować, **-puję**, **-pujesz**, **-pował** обдýмувати, -мую, -муєш (що); складáти що в дýмці.
kondemnata *ż., praw. hist.* обвинувáльний вйрок за нез'явлення (неприбуттй) на судовйй рóзгляд.
kondensacja *ż.* конденсáція.
kondensator, *m., fiz., tech.* конденсáтор, -ра; ~ kompensacyjny компенсýючий конденсáтор; ~ powietrzny повітряний конденсáтор; ~ stały постíйний конденсáтор.
kondensować, **-suję**, **-sujesz**, **-sował** конденсувáти, -сýю, -сýєш; //~ **się** конденсувáтися.
kondensowany конденсóваний, згýщений; mleko ~ne згýщене (конденсóване) молокó.
kondolencja *ż.* *(з приводу смерті і под.)* вйслів (вйраз) співчуттй; złożyć ~ję вйсловити своє співчуттй.
kondolencyjny з вйсловом (з вйразом) співчуттй; list *a.* telegram ~ лист *a.* телегрáма з вйсловом (з вйразом) співчуттй.
kondominium, *lp. nieodm., lm.* **-nia**, **-niów**, *n., praw., polit.* кондомíніум, -му.
kondor *m., orn. (sarcorhamphus gryphus)* кóндор, -ра.
kondotier, *lm.* **-rzy**, *m., hist.* кондотьéр, -ра.
konduita *blm., ż.* 1) *заст.* поведíнка; osoba wątpliwej ~ty осóба сумнíвної поведíнки; 2)*іст.* кондуїт.
kondukt, **-tu**, *m.* похорóнна процéсія.
konduktor I, *lm.* **-rzy**, *m.* кондýктор, -ра.
konduktor II, *lm.* **-ry**, *m., el.* кондýктор, -ра.
konduktorka *ż.* *(про жінку)* кондýктор, -ра; кондýкторка *(розм.)*.
konduktorski кондýкторський.
konduktorstwo *n.* робóта і обóв'язки кондýктора.
kondycja *ż., przest.* 1) життéві (життьові) умóви, -мóв; być w dobrej ~ji мáти дóбрі життéві (життьові) умóви; 2) *(посада домашнього вчителя)* кондйції, -цій *(лише в мн.)*.
kondygnacja *ż.* ярус.
koneksja *(częściej w lm.)* **-sje**, **-sji** *a.* **-syj**, *ż., pot.* знайóмства *(род.* знайóмств); особйсті зв'язкй, -кíв.
koneser, *lm.* **-rzy**, *m., żart.* знавéць, -вцй.
konew *ż.* кíнва, конíвка; ◊ leje jak z ~nwi ллє як з відрá (як з лýба).
koneweczka *ż., zdr., pieszcz.* конíвочка.
konewka *ż.* 1) конóвка; 2) *(для поливання)* поливáльниця.

konfederacja *ż., polit. hist.* конфедерáція.
konfederacki *polit. hist.* конфедерáтський.
konfederacyjny *polit. hist.* конфедерацíйний; **~ne** s t a n y конфедерацíйні штáти, -тів.
konfederat, *lm.* **-ci,** *m., polit. hist.* конфедерáт.
konfederatka *ż.* *(польська шапка)* конфедерáтка.
konfederować się, -ruję, -rujesz, -rował *polit. hist.* об'єднуватися в конфедерáцію.
konfekcja *ż.* 1) конфекціóнна (конфекцíйна) промислóвість, -вості; 2) *(магазин)* конфекціóн, -ну; 3) готóвий óдяг, -гу; m a g a z y n **~ji** магазин готóвого óдягу.
konfekcyjny конфекціóнний, конфекцíйний.
konfekty, -tów, *blp.* 1) засáхарені (зацукрóвані) фрýкти (óвочі), цукáти, -тів; цукéрки (конфéти) з нáчинкою; 2) *(паперові кружечки)* конфéттí *(невідм.).*
konferansjer, *lm.* **-rzy,** *m.* конферансьé *(невідм.).*
konferansjerka *ż.* 1) *(про жінку)* конферансьé; 2) вúступ конферансьé; ◊ p r o w a d z i ć **~kę** виступáти в рóлі конферансьé.
konferencja *ż.* конферéнція; *(шкільна — звичайно)* нарáда; **~** p a r t y j n a партíйна конферéнція; **~** p o k o j o w a мúрна конферéнція.
konferencyjny конференцíйний; ◊ s a l a **~na** конферéнц-зал, -лу.
konferować, -ruję, -rujesz, -rował 1) провóдити конферéнцію; 2) (nad czym) *(спільно)* обмірко́вувати, -вую, -вуєш, обговóрювати, -рюю, -рюєш (що).
konfesja *ż., rel.* віросповідáння.
konfesjonał, -łu, *m.* 1) *церк.* сповідáльня; 2) *перен. жарт.* таємнúця.
konfesyjny *rel.* віросповíдний.
konfidencja *ż., książ.* дрýжні, сердéчні взаéмини, -мин; b y ć w d o b r e j **~ji** z k i m бýти в найкрáщих взаéминах з ким.

konfidencjonalnie 1) конфіденціáльно, секрéтно; 2) по-дрýжньому, по-прúятельському. *Пор.* **konfidencjonalny.**
konfidencjonalny 1) конфіденціáльний, секрéтний; 2) *книж.* дрýжній, прúятельський; p o w i t a ł g o w s p o s ó b **~** він привітáв йогó по-дрýжньому.
konfident, *lm.* **-nci,** *m.* конфідéнт; ◊ **~** p o l i c y j n y інформáтор полíції.
konfidentka *ż.* конфідéнтка.
konfiguracja *ż.* конфігурáція.
konfirmacja *ż., kośc. i in.* конфірмáція; ◊ *юр.* **~** w y r o k u затвéрдження вúроку (прúсуду).
konfirmacyjny *kośc. i in.* конфірмацíйний.
konfirmować, -muję, -mujesz, -mował *kośc. i in.* конфірмувáти, -мýю, -мýєш.
konfiskacja *ż.* *див.* **konfiskata.**
konfiskata *ż.* конфіскáція.
konfiskować, -kuję, -kujesz, -kował конфіскувáти, -кýю, -кýєш.
konfitura *ż.* варéння; s m a ż y ć **~ry** варúти варéння.
konfiturowy якúй (що) стосýється варéння; *(у контексті)* для варéння; r o n d e l **~** кастрýля для варéння.
konflikt, -tu, *m.* конфлíкт, -ту; w y w o ł y w a ć **~** виклúкáти (порóджувати) конфлíкт.
konfrontacja *ż.* 1) звíрення; зістáвлення; 2) óчна стáвка, стáвка віч-нá-віч. *Пор.* **konfrontować.**
konfrontować, -tuję, -tujesz, -tował звірúти; *(порівнюючи розглядати — ще)* зіставлúти; 2) *юр.* стáвити (звóдити) на óчі.
konfucjonizm, -mu, *m., rel.* конфуціáнство.
konfu(n)dować, -duję, -dujesz, -dował (kogo) бентéжити, конфýзити, -фýжу, -фýзиш (когó); // **~ się** бентéжитися, конфýзитися.
konfuzja *ż.* збентéження, конфýз, -зу.
konfuzjonizm, -mu, *m.* плутанúна; *(ідеологічний — ще)* розбрíд, -брóду.

kongestia *ż., med. (congestio)* наплив артеріальної крові.
konglomeracja *ż. див.* **konglomerat.**
konglomerat, -tu, *m.* конгломерат, -ту.
Kongo *n.* Конго *(невідм.).*
kongregacja *ż., kośc.* конгрегація.
kongres, -su, *m.* конгрес, -су; *(учених, партійний тощо — звичайно)* з'їзд, -ду.
kongresista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* учасник конгресу; делегат з'їзду. *Пор.* **kongres.**
kongresowy конгресний, конгресовий; з'їздівський; ◊ uchwały **~we** рішення конгресу (з'їзду); *іст.* Królestwo Polskie **~we** Польське королівство, створене Віденським конгресом 1815 року. *Пор.* **kongres.**
kongruencja *ż., mat.* конгруенція.
kongruentny *mat.* конгруентний.
koniak, -ku, *m.* коньяк, -ку.
koniakowy коньяковий, коньячний.
koniarstwo *n.* пристрасть до коней.
koniarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *(торговець кіньми)* ліверант; 2) любитель коней.
konicz, -czu, *m., bot. див.* **koniczyna.**
koniczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* коня́чка, коник.
koniczyna *ż., bot.* конюшина, клевер, -ру.
koniczynny конюшинний, конюшиновий, клеверний.
koniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* кінець, -нця; *(границя дії а. стану — ще)* край *(род.* краю); ~ **~ńców** (~ **~ńcem**) кінець кінцем; bez **~ńca** без кінця-краю; doprowadzić co do **~ńca** довести що до кінця; *присл.* każdy kij ma dwa **~ńce** в кожної палиці два кінці; na tym ~ на цьому кінець; nie ~ na tym на цьому не кінець; od **~ńca** do **~ńca** (z **~ńca** w ~) від краю до краю, з кінця в кінець; położyć czemu ~ покласти чому край; ~ świata кінець світу; widzieć czemu ~ (widzieć ~ czego) бачити кінець чого; *присл.* ~ wieńczy dzieło кінець — ділу вінець; z **~ńca** świata з кінця світу; ~ z **~ńcem** wiązać зводити кінці з кінцями; ◊ dojść (trafić) z kim do **~ńca** договоритися, -рюся, -ришся; добалакатися *(розм.)* (з ким); mam to na **~ńcu** języka це мені крутиться (вертиться) на язику; mieć się ku **~ńcowi** (dobiegać **~ńca**) кінчатися, кінчитися; na szarym **~ńcu** на останньому місці.
koniecznie обов'язково; необхідно. *Пор.* **konieczny.**
koniecznościowy з необхідності.
konieczność *ż.* обов'язковість, -вості; необхідність, -ності; *філос.* ~ i przypadkowość необхідність і випадковість; poddawać się (ulegać) **~ci** скорятися необхідності; w razie **~ci** на випадок необхідності; wyższa ~ необхідність вищого порядку; z **~ci** по необхідності. *Пор.* **konieczny.**
konieczny обов'язковий; *(дуже потрібний, неминучий)* необхідний; to nie jest **~ne** це не є необхідне; uważać za **~ne** вважати необхідним.
koniektura *ż., filol., fil.* кон'єктура.
konik *m.* 1) *зменш., пестл.* конячка, коник; *зоол.* ~ morski *(hippocampus)* морський коник; *ент.* ~ polny *(locusta)* польовий коник; 2) *перен.* пристрасть, -ті, коньок, -нька; 3) *(гапличний)* крючок, -чка; 4) *шахм.* кінь *(род.* коня); ◊ *фольк.* ~ zwierzyniecki народне гуляння в Кракові.
konina *ż.* конина, конятина.
koniogodzina *ż., tech.* сило-година.
koniokrad, *lm.* **-dy,** *m.* конокрад.
konisko *n., pobłaż.* коняка.
koniuch, *lm.* **-chy,** *m.* конюх.
koniucha, -chy, *lm.* **-chy,** *m. див.* **koniuch.**
koniugacja *ż.* 1) *грам.* дієвідміна; 2) *біол.* кон'югація.

koniugacyjny *gram.* який (що) стосується дієвідміни; *(у контексті)* дієвідміни; f o r m y ~**ne** форми дієвідміни.
koniugować, -guję, -gujesz, -gował *gram. (дієслово)* відмінювати, -нюю, -нюєш, дієвідмінювати.
koniunktura *ż.* кон'юнктура.
koniunkturalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* людина кон'юнктури, кон'юнктурник.
koniunkturalny кон'юнктурний.
koniunktyw, -wu, *m., gram.* умовний спосіб, -собу.
koniunktywny *gram.* умовний.
koniuszek, -szka, *m., zdr., pieszcz.* кінчик.
koniuszy, -szego, *lm.* **-szowie,** *m., hist.* конюший, -шого.
konkieta *ż., książ., żart.* завоювання чиєї прихильності (чийого серця); z r o b i ć ~**tę** завоювати чию прихильність (чиє серце).
konklawe *nieodm., n., kośc.* конклав, -ву.
konkludować, -duję, -dujesz, -dował *fil.* робити висновок, висновувати, -вую, -вуєш.
konkluzja *ż.* висновок, -вку.
konkordancja *ż., nauk.* звірення тексту.
konkordat, -tu, *m., polit.* конкордат, -ту.
konkret, -tu, *m., fil.* конкретна річ (*род.* речі).
konkretnie конкретно.
konkretność *ż.* конкретність, -ності.
konkretny конкретний.
konkretyzacja *ż.* конкретизація.
konkretyzować, -zuję, -zujesz, -zował конкретизувати, -зую, -зуєш.
konkubina *ż.* сожителька, коханка.
konkubinat, -tu, *m.* конкубінат, -ту.
konkurencja *ż.* конкуренція; *прям. перен.* b e z ~**ji** поза конкуренцією.
konkurencyjny конкурентний; w a l k a ~**na** конкурентна боротьба; ◊ c e n y ~**ne** бросові ціни (*род.* цін).
konkurent, *lm.* **-nci,** *m.* 1) конкурент; 2) *заст.* жених, -ха.
konkurentka *ż.* конкурентка.
konkurować, -ruję, -rujesz, -rował 1) конкурувати, -рую, -руєш; 2) *заст.* женихатися.
konkurs, -su, *m.* конкурс, -су; s t a n ą ć d o ~**su** взяти участь у конкурсі.
konkursowy конкурсний; k o m i s j a ~**wa** конкурсна комісія; s z t u k a ~**wa** конкурсна п'єса.
konkury, -rów, *blp., przest., żart.* женихання; ◊ c h o d z i ć w ~ женихатися.
konkwistador, *lm.* **-rzy,** *m., hist., przen.* конквістадор, -ра.
konnica *ż., wojs.* кіннота.
konno верхи.
konny I кінний; p o s ł a n i e c ~ кінний посланець, -нця; s p o r t ~ кінний спорт, -ту; *(що стосується їзди верхи)* верховий; j a z d a ~**na** верхова їзда; ◊ w o j s k o ~**ne** кіннота.
konny II, **-nego,** *lm.* **-ni,** *m.* верховий, -вого, вершник, верхівець, -вця.
konoid *m., mat. див.* **konoida.**
konoida *ż., mat.* коноїд.
konopacić, -cę, -cisz, -cił конопатити, -пачу, -патиш.
konopiany *див.* **konopny.**
konopiasty коноплястий.
konopie, -pi, *blp.* коноплі, -пель; ◊ u p r a w a ~**pi** коноплярство.
konopnik *m.* конопляна мотузка.
konopny конопляний; o l e j ~ конопляна олія.
konosament, -tu, *m., handl.* коносамент, -ту.
konował, *lm.* **-łowie** *a.* **-ły,** *m.* коновал.
Konrad Конрад; Кіндрат *(укр.)*.
konsekwencja *ż.* 1) наслідок, -дку; b e z ~**ji** без наслідків; w ~**ji** внаслідок, наслідком; 2) *(властивість характеру)* послідовність, -ності; d ą ż y ć d o c z e g o z ż e l a z n ą ~**ją** прямувати (простувати) до чого з залізною послідовністю; ◊ w y c i ą g a ć ~**je** робити висновки; g o t ó w p o n i e ś ć w s z y s t-

k i e ~je ла́де́н взя́ти на се́бе всю відповіда́льність.
konsekwentnie послідо́вно, консеќве́нтно.
konsekwentność *ż.* послідо́вність, -ності, консекве́нтність.
konsekwentny послідо́вний, консекве́нтний.
konsens, -su, *m., ek., praw.* до́звіл, -волу.
konserwa *ż.* 1) консе́рви, -вів *(лише в мн.)*; 2) *перен. жарт.* консервати́вна па́ртія; консервати́вна люди́на; 3) *тех.* шосе́йний ще́бінь, -беню, шосе́йна щебі́нка; ◊ f a b r y k a **~serw** консе́рвний заво́д, -ду.
konserwacja *ż.* консерва́ція.
konserwacyjny яки́й (що) стосу́ється консерва́ції; *(у контексті)* по консерва́ції, для консерва́ції то́що; r o b o t y **~ne** ро́боти по консерва́ції.
konserwator, *lm.* **-rzy,** *m.* *(музею, рукописів тощо)* храни́тель, хорони́тель.
konserwatorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* консервато́рія.
konserwatorka *ż.* храни́телька, хорони́телька. *Пор.* **konserwator.**
konserwatorski консерва́торський.
konserwatoryjny консервато́рський.
konserwatorzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., pot.* *(студент консерваторії)* консервато́рець, -рця.
konserwatorzystka *ż., pot.* *(студентка консерваторії)* консервато́рка.
konserwatysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) консерва́тор, -ра; 2) *див.* **konserwatorzysta.**
konserwatystka *ż.* 1) консерва́торка; 2) *див.* **konserwatorzystka.**
konserwatywność *ż.* консервати́вність, -ності.
konserwatywny консервати́вний.
konserwatyzm, -mu, *m.* консервати́зм, -му.
konserwować, -wuję, -wujesz, -wował консервува́ти, -ву́ю, -ву́єш; //~ **się** консервува́тися.
konserwowy консе́рвний.
konskrypcja *ż.* 1) пере́пис населе́ння; 2) *військ. іст.* конскри́пція.
konskrypcyjny *wojs. hist.* конскрипці́йний; l i s t a **~na** конскрипці́йний спи́сок, -ску.
konsola *ż.* 1) трюмо́ *(невідм.)*; 2) *архіт.* консо́ль, -лі, кронште́йн.
konsolidacja *ż.* консоліда́ція.
konsolidować, -duję, -dujesz, -dował консолідува́ти, -ду́ю, -ду́єш; //~ **się** консолідува́тися.
konsolka *ż., zdr. див.* **konsola** 1.
konsolowy консо́льний.
konsonans, -su, *m., fiz., muz.* конcона́нс, співзву́чність, -ності.
konsonant, -tu, *m., lingw.* консона́нт.
konsonanta *ż., lingw. див.* **konsonant.**
konsonantyzm, -mu, *m., lingw.* консонанти́зм, -му.
konsorcjum, *lp. nieodm., lm.* **-ja, -jów,** *m., ek.* консо́рціум, -му.
konspekt, -tu, *m.* конспе́кт, -ту.
konspektować, -tuję, -tujesz, -tował конспектува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
konspektowy конспекти́вний.
konspiracja *ż.* конспіра́ція.
konspiracyjny конспірати́вний.
konspirator, *lm.* **-rzy,** *m.* конспіра́тор, -ра.
konspiratorka *ż.* *(про жінку)* конспіра́тор; конспіра́торка *(розм.)*.
konspiratorski конспіра́торський.
konspiratorstwo *n.* *(діяльність)* конспіра́ція.
konspirować, -ruję, -rujesz, -rował конспірува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
konstabl, *lm.* **-lowie,** *zagr.* консте́бль.
Konstancja Конста́нція.
Konstanty, -tego Костянти́н, Кость.
Konstantynopol *m.* Константино́поль.
konstantynopolski константино́польський.
konstatować, -tuję, -tujesz, -tował констатува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
konstelacja *ż., astr., przen.* констеля́ція; *(астр. — ще)* сузі́р'я; ◊ *перен.* ~ p o l i t y c z n a полі-

. тична ситуація; *перен.* ~ **s i ł** розстановка сил.
konsternacja *ż.* збентеження, розгубленість, -ності.
konsternować, -nuję, -nujesz, -nował бентежити; //~ **się** бентежитися.
konstrukcja *ż.* конструкція.
konstrukcyjny конструктивний.
konstruktor, *lm.* **-rzy,** *m.* конструктор, -ра.
konstruktywista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szt.* конструктивіст.
konstruktywistyczny *szt.* конструктивістський.
konstruktywizm, -mu, *m., szt.* конструктивізм, -му.
konstruktywny *див.* **konstrukcyjny.**
konstruować, -ruuję, -ruujesz, -ruował конструювати, -рую, -руєш.
konstytuanta *ż.* 1) *іст. (у Франції)* конституанта; 2) *політ.* установчі збори, -рів.
konstytucja I *ż.* конституція.
konstytucja II *ż., biol.* конституція, будова тіла; **c z ł o w i e k m o c n e j** ~**ji** людина міцної конституції (будови тіла).
konstytucjonalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* конституціоналіст.
konstytucjonalizm, -mu, *m., polit.* конституціоналізм, -му.
konstytucyjnie конституційно.
konstytucyjność *ż.* додержування конституційних законів.
konstytucyjny 1) конституційний; 2) *мед.* конституціональний.
konstytuować, -tuuję, -tuujesz, -tuował конституювати, -тую, -туєш; ~ **n o w y r z ą d** конституювати новий уряд.
konstytutywny *nauk.* конститутивний.
konsul, *lm.* **-lowie,** *m.* консул.
konsularny консульський; ◊ **p l a c ó w k a** ~**na** консульство.
konsulat, -tu, *m.* консульство, консулат, -ту.
konsultacja *ż.* консультація.
konsultant, *m.* **-nci,** *lm.* консультант.
konsultować, -tuję, -tujesz, -towal *med.* консультувати, -тую, -туєш.
konsum, -mu, *m.* кооператив *(закритого типу).*
konsumcja *ż. див.* **konsumpcja.**
konsumcyjny *див.* **konsumpcyjny.**
konsument, *lm.* **-nci,** *m.* споживач, -ча.
konsumentka *ż.* споживачка.
konsumować, -muję, -mujesz, -mował 1) споживати; 2) *жарт.* смачно їсти (з'їдати).
konsumpcja *ż.* споживання; ~ **p r ą d u e l e k t r y c z n e g o** споживання електричного струму.
konsumpcyjny спожи́вчий; **t o w a r z y s t w o** ~**ne** споживспілка; ◊ **p r z e d m i o t y** ~**ne** речі широкого вжитку (ширвжитку).
konsyderacja *ż., przest.* уважливість, -вості; *підсил.* повага, пошана, шана.
konsygnacja *ż., handl.* консигнація.
konsygnacyjny *handl.* консигнаційний; **s k ł a d** ~ консигнаційний склад, -ду.
konsygnatariusz, *lm.* **-sze,** *m., handl.* консигнатор, -ра.
konsygnować, -nuję, -nujesz, -nował *handl.* продавати шляхом консигнації.
konsyliarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* 1) порадник, дорадник; 2) *(у звертанні)* лікар, -ря.
konsylium, *lp. nieodm., lm.* **-lia, -liów,** *n., med.* консиліум, -му; **z w o ł a ć** ~ скликати консиліум.
konsystencja *ż., fiz.* консистенція.
konsystorski *kość.* консисторський.
konsystorz, *lm.* **-rze,** *m., kośc.* консисторія.
konszachciki, -ków, *blp., pot., żart. див.* **konszachty.**
konszachty, -tów, *blp., pot.* таємні (закулісні) зносини, -син; **p r o w a d z i ć z k i m** ~ мати з ким таємні (закулісні) зносини.
kontakt, -tu, *m.* 1) контакт, -ту; *(перен. — ще)* зв'язок, -зку, *перен.* **w e j ś ć w** ~ **(z kim)** вступити в контакт (з ким); **n a w i ą z a ć** ~ встановити (нала-

годити) зв'язок (контакт) (з ким); 2) *ел.* вимикач, -ча.
kontaktor *m., el.* контактор, -ра.
kontaktować, -tuję, -tujesz, -tował 1) стикатися; 2) (z kim) *перен.* знаходитися (бути) в контакті (з ким).
kontaktowy контактний.
kontaminacja *ż., lingw.* контамінація.
kontekst, -tu, *m., filol.* контекст, -ту.
kontemplacja *ż., fil.* споглядання.
kontemplacyjny *fil.* споглядальний.
kontemplatywny *fil. див.* **kontemplacyjny.**
kontenans, -su, *m.* апломб, -бу, самовпевненість, -ності; stracić ~ втратити апломб (самовпевненість).
kontent *predyk.* задоволений, вдоволений.
kontentacja *ż.* задоволення, вдоволення.
kontentować się, -tuję, -tujesz, -tował (czym) задовольнятися, вдовольнятися (чим).
konterfekt, -tu, *m., arch.* портрет.
konto *n., buch., przen.* рахунок, -нку; obciążyć czyje ~ задебетувати чий рахунок; otworzyć ~ відкрити рахунок; zamknąć ~ закрити рахунок; ◊ *перен. розм.* na to ~ (a ~ tego) а) з цього приводу; б) враховуючи (що).
kontokurent, -tu, *m., buch.* контокорент, -ту, контокорентний рахунок, -нку.
kontowy *buch.* рахунковий.
kontra I *ż., tech. (у велосипеді)* гальмова педаль, -лі.
kontra II, *nieodm., n., pot.* заперечення; to jest chodzące ~ це втілене заперечення.
kontra III *przyim.* (komu, czemu) проти (кого, чого); jestem ~ я проти; pro i ~ (pro et contra) за і проти.
kontrabanda *ż.* контрабанда.
kontrabandowy контрабандний.
kontrabandzista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* контрабандист; пачкар, -ря *(заст.).*
kontrabas, -su, *m., muz.* контрабас.
kontrabasowy *muz.* контрабасний, контрабасовий.
kontradmirał, *lm.* **-łowie,** *m.* контрадмірал.
kontradykcja *ż., arch., żart.* суперечність, -ності; протиріччя *(рідше)*; ◊ być z kim w ~ji не погоджуватися з ким, мати іншу думку.
kontrafałd, -du, *m., kraw.* зустрічна складка.
kontrafałda *ż., kraw. див.* **kontrafałd.**
kontragitacja *ż.* контрагітація.
kontrahent, *lm.* **-nci,** *m., praw.* контрагент.
kontrahentka *ż., praw. (про жінку)* контрагент.
kontrahować, -rahuję, -rahujesz, -rahował 1) *лінгв.* скорочувати, -чую, -чуєш; 2) *див.* **kontraktować;** // ~ **się** скорочуватися.
kontrakcja I *ż.* 1) *лінгв.* скорочення; ~ samogłosek скорочення голосних; 2) *фіз.* стискання, стиск, -ку.
kontrakcja II *ż.* протидія, протидіяння.
kontrakt, -tu, *m.* 1) *юр.* контракт, -ту; dotrzymać ~**tu** виконати контракт; objąć coś ~**tem** включити що в контракт; odnowić *a.* rozwiązać ~ відновити *а.* розірвати контракт; zawrzeć ~ укласти (скласти) контракт; 2) *(лише в мн.) іст.* контракти, -тів; ~**ty** kijowskie київські контракти; ◊ strony zawierające ~ договірні сторони, -рін.
kontraktacja *ż.* контрактація; ◊ państwowa ~ drzewa лісозаготівля; państwowa ~ zbóża хлібозаготівля.
kontraktować, -tuję, -tujesz, -tował контрактувати, -тую, -туєш, укладати угоду.
kontraktowicz, *lm.* **-cze,** *m.* контрактант.
kontraktowy контрактний, контрактовий.

kontraktura *ż., fizjol.* контрактýра.
kontralt, -tu, *m., muz.* контрáльто (*невідм.*).
kontraltowy *muz.* контрáльтóвий.
kontramarka *ż.* контрамáрка; ◊ *вульг.* zawracać ~kę морóчити гóлову.
kontramarsz, -szu, *m., wojs.* контрмáрш, -шу.
kontramutra *ż., tech.* контргáйка.
kontrapunkt, -tu, *m., muz.* контрапýнкт, -ту.
kontrapunktyczny *muz.* контрапунктúчний, контрапýнктний.
kontrargument, -tu, *m.* контраргумéнт, -ту.
kontrast, -tu, *m.* контрáст, -ту.
kontrastować, -tuję, -tujesz, -tował контрастувáти, -тýю, -тýєш.
kontrastowy контрáстний.
kontrasygnatura *ż., spec.* контрасигнáція.
kontrasygnować, -nuję, -nujesz, -nował *spec.* контрасигнувáти, -нýю, -нýєш.
kontratak, -ku, *m., wojs.* контратáка.
kontrawaga *ż., tech.* противáга.
kontredans, -su, *m.* 1) *заст.* контртáнець, -нцю; францýзька кадрúль, -лі; 2) *перен.* хиткá (хитлúва) поведíнка.
kontreskarpa *ż., wojs.* контрескáрп, -пу.
kontrfort, -tu, *m., archit.* контрфóрс.
kontrkandydat, *lm.* **-ci,** *m.* контркандидáт.
kontrmanewr, -ru, *m., wojs.* контрманéвр, -ру.
kontrmarsz *m., wojs.* *див.* **kontramarsz.**
kontrmina *ż., wojs.* контрмíна.
kontrmutra *ż., tech.* *див.* **kontramutra.**
kontrofensywa *ż., wojs., sport.* контрнáступ, -пу.
kontrola *ż.* контрóль, -лю; ~ państwowa держáвний контрóль; ◊ *військ.* ~ ognia нáгляд за результáтами стрільбú.
kontroler, *lm.* **-rzy,** *m.* контролéр, -ра.
kontrolerka *ż.* (*про жінку*) контролéр, -ра; контролéрка (*розм.*).
kontrolerski контролéрський.
kontrolerstwo *n.* профéсія (занýття) контролéра.
kontrolny контрóльний; organ ~ контрóльний óрган, -ну.
kontrolor *m.* *див.* **kontroler.**
kontrolować, -luję, -lujesz, -lował контролювáти, -лю́ю, -лю́єш.
kontrolujący контрóльний; aparat ~ контрóльний апарáт.
kontrować, -ruję, -rujesz, -rował (komu) *żart.* перéчити, суперéчити (комý).
kontrowersja *ż., książ.* контровéрза.
kontrpara *ż., kol.* контрпáра; ◊ *перен. жарт.* dać ~rę дáти зáдній хід.
kontrprojekt, -tu, *m.* контрпроéкт, -ту, зустрíчний проéкт.
kontrpropozycja *ż.* контрпропозúція.
kontrreformacja *ż., hist.* контрреформáція.
kontrrewolucja *ż.* контрреволю́ція.
kontrrewolucjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* контрреволюціонéр, -ра.
kontrrewolucjonistka *ż.* контрреволюціонéрка.
kontrrewolucyjny контрреволюцíйний.
kontrtorpedowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* контрмінонóсець, -сця.
kontrtorpedówka *ż., mor.* трáльщик.
kontrwywiad, -du, *m.* контррóзвідка.
kontrwywiadowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* контррозвíдник.
kontrybucja *ż.* контрибýція.
kontrybucyjny контрибуцíйний.
kontrybuent, *lm.* **-nci,** *m.* плáтник контрибýції.
kontuar, -ru, *m., przest.* прилáвок, -вка.
kontumacja *ż., praw.* 1) нез'явлення (неприбуттý) в суд по вúклику; 2) заóчний вúрок (прúсуд).
kontur, -ru, *m.* кóнтур, -ра, óбрис, -су, силуéт, -ту.
konturować, -ruję, -rujesz, -rował

рисувáти (обвóдити) кóнтур (чогó).

konturowy кóнтурний.

kontusik *m., zdr., hist. див.* **kontusz.**

kontusz, *lm.* **-sze,** *m., hist.* кýнтýш (*род.* кýнтушá).

kontuszówka *ż., przest.* рід горілки.

kontuzja *ż.* контýзія.

kontuzjonować, -nuję, -nujesz, -nował *див.* **kontuzjować.**

kontuzjonowany *див.* **kontuzjowany.**

kontuzjować, -juję, -jujesz, -jował контýзити, -тýжу, -тýзиш.

kontuzjowany контýжений.

kontyna *ż., hist. див.* **gontyna.**

kontynent, -tu, *m.* континéнт, -ту.

kontynentalny континентáльний.

kontyngens, -su, *m., spec. див.* **kontyngent.**

kontyngent, -tu, *m., spec.* контингéнт, -ту.

kontyngentować, -tuję, -tujesz, -tował *spec.* контингентувáти, -тýю, -тýєш.

kontyngentowy *spec.* контингéнтний.

kontynuacja *ż.* *(дія)* продóвжування; *(докон.)* продóвження.

kontynuant *m., lingw.* рефлéкс, -су; **~ty** d a w n y c h s ł o w i a ń s k i c h s a m o g ł o s e k n o s o w y c h рефлéкси дáвніх слов'янських носовúх голоснúх.

kontynuator, *lm.* **-rzy,** *m.* продóвжувач.

kontynuatorka *ż.* продóвжувачка.

kontynuować, -nuuję, -nuujesz, -nuował (co) продóвжувати, -жую, -жуєш (що).

kontynuum *nieodm., n., mat.* контúнуум *(невідм.).*

konus *m., mat. див.* **stożek** 2.

konwalia *ż.* конвáлія.

konwaliowy конвалíйний.

konwejer *m., tech.* конвéйєр, -ра; **~** t a ś m a потóк-конвéйєр.

konwekcja *ż., fiz.* конвéкція.

konwekcyjny *fiz.* конвекцíйний.

konwenans, -su, *m.* умóвності, -тей *(лише в мн.),* прáвила пристóйності; конвенáнси, -сів *(заст.).*

konwenansowy якúй (що) стосýється умóвностей; *(у контексті)* умóвностей; **~we** s z p a n g i пýта (ýзи) умóвностей.

konwencja *ż., dypl.* конвéнція.

konwencjonalizm, -mu, *m.* конвенціонáльність, -ності.

konwencjonalnie конвенціонáльно.

konwencjonalność *ż. див.* **konwencjonalizm.**

konwencjonalny конвенціонáльний; ◊ b r o ń **~na** традиційна зброя.

konwencyjny *dypl.* конвенцíйний.

konweniować, -niuję, -niujesz, -niował (komu) *książ.* підхóдити, -джу, -диш (комý), влаштóвувати, -вую, -вуєш (когó); t o m i n i e **~niuje** це мені не підхóдить.

konwent, -tu, *m., hist.* конвéнт, -ту; **Konwent** N a r o d o w y Національний конвéнт.

konwersacja *ż.* 1) розмóва, бéсіда; 2) розмóвний урóк з інозéмної мóви.

konwersacyjny розмóвний; s t y l **~** розмóвний стиль, -лю.

konwersja *ż., ek.* конвéрсія.

konwersować, -suję, -sujesz, -sował 1) розмовляти; 2) розважáти когó розмóвою; 3) розмовляти для впрáви інозéмною мóвою.

konwersyjny *ek.* конверсíйний.

konwertor *m., hut.* конвéрто[е]р, -ра.

konwertować, -tuję, -tujesz, -tował *ek.* конвертувáти, -тýю, -тýєш.

konwertyta, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* неофíт.

konwia *ż. див.* **konew.**

konwikt, -tu, *m., hist.* гуртóжиток, -тку.

konwisarnia *ż., przest.* ливáрня.

konwisarski *przest.* ливáрний.

konwisarstwo *n., przest.* ливáрство.

konwisarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* ливáрник.

konwojent, *lm.* **-nci,** *m.* конвоїр, -ра.

konwojować, -juję, -jujesz, -jował конвоювáти, -вóюю, -вóюєш.

konwojowy конвóйний.

konwokacja *ż., hist.* склúкання

сейму в да́вній По́льщі *(в період безкоролів'я).*
konwokacyjny: Sejm Konwokacyjny *hist.* сейм, скли́каний в період безкоролів'я.
konwój, -woju, *m.* конво́й, -во́ю.
konwulsja *ż.* конву́льсія, су́дорога.
konwulsyjnie конвульси́вно, су́дорожно.
konwulsyjność *ż.* конвульси́вність, -ності, су́дорожність.
konwulsyjny конвульси́вний, су́дорожний.
koń, *lm.* **-nie,** *m.* кінь *(род.* коня́); d o s i ą ś ć **konia** (w s i ą ś ć n a ~) ско́чити на коня́; ~ j u c z n y в'ю́чний кінь; ~ l u ź n y незапря́жений кінь; *військ.* n a ~! на коня́! ~ p o c i ą g o w y запряжни́й (тяглови́й, робо́чий) кінь; *перен.* p r a c o w a ć j a k ~ працюва́ти як кінь (як віл); ~ t a b o r o w y валкови́й (обо́зний) кінь; ~ w i e r z c h o w y верхови́й кінь; ◊ ~ d y s z l o w y корінни́к, -ка́; *фольк.* M a r c i n n a b i a ł y m ~**niu** снігопа́д, -ду; *тех.* ~ p a r o w y (m e c h a n i c z n y) кінська си́ла; p ę d z i ć c o ~ w y s k o c z y гна́ти щоду́ху (чимду́ж, з усієї си́ли); *зоол.* ~ w o d n y гіпопота́м, бегемо́т.
końcowy кінце́вий.
końcówka *ż.* 1) *грам.* закі́нчення, фле́ксія; 2) *шахм.* е́ндшпіль, -лю.
kończa(s)to з го́стрим кінце́м; s z t a b y z a k o ń c z o n e ~ шта́нги з го́стрим кінце́м.
kończa(s)tość *ż.* гострокінце́ва фо́рма; *архіт.* ~ g z y m s u гострокінце́ва фо́рма карни́за.
kończa(s)ty гострокінце́вий, кінча́(с)тий.
kończyć, -czę, -czysz, -czył 1) кінча́ти, кінчи́ти; *(завершувати)* закі́нчувати, -чую, -чуєш; ~ p r a c ę кінча́ти (кінчи́ти; закі́нчувати) робо́ту (пра́цю); 2) *(перен.— вмирати)* кінча́тися, кінчи́тися, дохо́дити (дохо́джу, дохо́диш); // ~ **się** 1) кінча́тися, кінчи́тися; закі́нчуватися; 2) *перен.* видиха́тися; o n s i ę j u ż ~**czy** j a k o p o e t a його́ поети́чний тала́нт вже видиха́ється.
kończyna *ż., anat. (extremitas)* кінці́вка.
kończystość *ż. див.* **kończa(s)tość.**
kończysty *див.* **kończa(s)ty.**
koński кі́нський; *бот. розм.* ~**ka** m i ę t a кі́нська м'я́та; ◊ f e r m a ~**ka** конефе́рма; *розм.* ~**ka** k u r a c j a лікува́ння сильнодіючими лі́ками; m i ę s o ~**kie** кони́на, коня́тина; *перен. розм.* ~**kie** z d r o w i e залі́зне здоро́в'я.
kooperacja *ż.* 1) співробі́тництво; ~ m i ę d z y n a r o d o w a міжнаро́дне співробі́тництво; 2) коопера́ція; ~ p r z e m y s ł o w a промисло́ва коопера́ція (промкоопера́ція). *Пор.* **kooperować.**
kooperacyjny *ek.* кооперати́вний; s p ó ł k a ~**na** кооперати́вна спі́лка.
kooperator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m. ek.* коопера́тор, -ра.
kooperatysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* коопера́тор, -ра.
kooperatystka *ż.* коопера́торка.
kooperatywa *ż., ek.* кооперати́в, -ву; ~ p r o d u k c y j n a виробни́чий кооперати́в; ◊ ~ s p o ż y w c z a споживспі́лка.
kooperatywny *ek. див.* **kooperacyjny.**
kooperować, -ruję, -rujesz, -rował 1) співробі́тничати; 2) *ек.* кооперува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
kooptacja *ż.* коопта́ція.
kooptować, -tuję, -tujesz, -tował кооптува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
koordynacja *ż.* координа́ція.
koordynata *ż., mat.* координа́та.
koordynować, -nuję, -nujesz, -nował координува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
kopa *ż.* 1) *(снопів; 60 штук)* копа́; 2) *(сіна)* копи́ця; ◊ *розм.* ~ p ę l a t! скі́льки літ, скі́льки зим!
kopacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* копа́льник.
kopaczka *ż.* 1) *спец.* копа́льниця; 2) дружи́на копа́льника; 3) *с.-г.*

мотика; ◊ ~ m e c h a n i c z n a копалка.

kopać, -pię, -piesz, -pał, kopnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(землю)* копати, копнути; *присл.* k t o p o d k i m d o ł k i ~**pie**, s a m w n i e w p a d a не копай другому ями, бо сам у неї впадеш; 2) *(лише недокон.) (картоплю)* копати, вибирати; 3) *(ногою)* штовхати, штовхнути, бити (б'ю, б'єш), ударяти, ударити; 4) *(лише недокон.) спорт. розм.* грати у футбол; 5) (po czym) *(лише недокон.) перен.* ритися, нишпорити (в чому); 6) *(розм. — про вогнестрільну зброю)* відбивати, відбити (віді́б'є); // *(лише недокон.)* ~ **się** 1) штовхатися, битися, ударятися; 2) продиратися (пробиватися) крізь неуторовану дорогу; ~ p r z e z z a s p y ś n i e ż n e пробиватися крізь снігові замети; 3) (do kogo) *перен. жарт.* залицятися (до кого).

kopal, -lu, *lm.* **-le,** *m.* 1) *бот. (rhus copallina)* сумах, -ха; 2) *тех.* копал, -лу.

kopalina *ż., geol.* копалина; ~ u ż y t e c z n a корисна копалина.

kopalinowy *geol.* викопний.

kopalnia *ż.* 1) копальні, -лень *(лише в мн.)*; *(підземна виробка — ще)* шахта; n a ~**ni** на території шахти; ~ s o l i соляні копальні; w ~**ni** в шахті; ~ w ę g l a кам'яновугільні копальні; 2) *перен.* скарбниця; k s i ą ż k a j e s t ~**nią** w i a d o m o ś c i книжка є скарбницею знань; ◊ ~ m a r m u r u мармуровий кар'єр, -ру; ~ p i a s k u пісковий кар'єр.

kopalniaki, -ków, *gór.* пропси, -сів, шахтові стояки, -ків, кріпильний ліс, -су.

kopalniany який (що) стосується копалень; шахтний, шахтовий; p r z e m y s ł ~ *див.* **kopalnictwo** 1. *Пор.* **kopalnia** 1.

kopalnictwo *n., spec.* 1) гірнича промисловість, -вості; 2) *(організація і ведення копалень)* гірництво.

kopalniczy: p r z e m y s ł ~ *див.* **kopalnictwo** 1.

kopalny *geol. i in.* викопний; ◊ s m o ł a ~**na** асфальт, -ту; c i a ł a ~**ne** копалини, -лин.

kopalowy *tech.* копаловий.

kopanina *ż.* 1) *зневажл.* штовхання, биття, ударяння; 2) *перен. розм.* продирання крізь що; 3) (po czym) *перен. розм.* порпання, нишпорення (в чому); ~ p o k s i ą ż k a c h порпання (нишпорення) в книжках; 4) розчищена під сівбу ділянка лісу.

koparka *ż., tech.* екскаватор, -ра.

kopciarnia *ż.* коптильня.

kopcić, -cę, -cisz, -cił 1) коптити, -пчу, -птиш; *(вкривати кіптем — ще)* задимлювати, -люю, -люєш, закурювати, -рюю, -рюєш; 2) *(жарт.— тютюн)* курити, -рю, -риш; // ~ **się** коптіти, -пчу, -птиш; задимлюватися, закурюватися.

kopcieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli коптіти, -пчу, -птиш, задимлюватися, -лююся, -люєшся, закурюватися, -рюю́ся, -рюєшся.

kopciuch, *lm.* **-chy,** *m., pot.* 1) вимазаний кіптем; 2) *перен.* замазура.

kopciuszek, -szka, *m.* 1) *пестл.* замазура; 2) *перен.* золушка; 3) *орн. (phoenicurus gibraltariensis)* горихвістка.

kopcować, -cuję, -cujesz, -cował *roln.* 1) *(снопи)* складати в копи, копити, -плю, -пиш; 2) *(сіно)* копичити, складати в копиці; 3) *(корми)* силосувати, -сую, -суєш; 4) *(картоплю тощо)* буртувати, -тую, -туєш, кагатувати.

kopczasty конусовидний, конусоподібний.

kopczyk *m., zdr.* конусоподібний горбик.

kopeć, -pciu *a.* **-pcia,** *m.* кіпоть, -птю; *(розм.— ще)* кіптява.

Kopenhaga *ż.* Копенгаген.

kopenhaski копенгагський.

koper, -pru, *m., bot.* кріп *(род.* кропу).

koperciarstwo *n.* 1) виробни́цтво конве́ртів; 2) профе́сія виробника́ конве́ртів (продавця́ конве́ртів).

koperciarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) виробни́к конве́ртів; 2) продаве́ць конве́ртів.

koperczaki, -ków, *blp., pot.* залицяння; ◊ stroić (sadzić, palić, smalić) ~ (do kogo) залиця́тися, смали́ти халя́вки.

koperek, -rku, *m., zdr., pieszcz. див.* koper.

kopersztych, -chu, *m., szt.* гравю́ра на мі́ді, еста́мп.

kopersztychowy *szt.* яки́й (що) стосу́ється гравю́ри на мі́ді (еста́мпа).

koperta *ż.* 1) конве́рт; 2) *(в годиннику)* кри́шка; 3) *(на одіяло)* підодія́льник.

kopertać się *pot. див.* **kopyrtać się.**

kopia I *ż.* ко́пія.

kopia II *ż., wojs. hist.* спис; *перен.* kruszyć **~pie** o coś лама́ти списи́ за що.

kopiał, -łu, *m., handl.* копіюва́льна книга; підши́вка ко́пій.

kopiarka *ż.* копіюва́льний верста́т.

kopiariusz, *lm.* **-sze,** *m.* кни́жка з ко́піями.

kopiarz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **kopiariusz.**

kopiasty 1) стогови́дний, стіжкови́дний, стогува́тий, стіжкува́тий; 2) *(перен.— повний)* з ве́рхом.

kopiaty *див.* **kopiasty** 2.

kopica *ż.* 1) *(сіна)* копи́ця; 2) *(снопів)* копа́.

kopić, -pię, -pisz, -pił 1) *(снопи)* склада́ти в ко́пи, копи́ти, -плю́, -пиш; 2) *(сіно)* копи́чити, склада́ти в копи́ці.

kopiec, -pca, *lm.* **-pce,** *m.* 1) кучугу́ри, -гу́р *(лише в мн.)*; **~pce** śniegu кучугу́ри сні́гу; 2) наси́паний холм, -ма́; 3) *(картоплі і под.)* бурт, -ту, кага́т, -ту.

kopiejka *ż.* копі́йка.

kopijnik, *lm.* **-cy,** *m., wojs. hist.* списоно́сець, -сця, спи́сник.

kopiować, -piuję, -piujesz, -piował копіюва́ти, -пію́ю, -пію́єш.

kopiowy копіюва́льний; ołówek ~ копіюва́льний оліве́ць, -вця́.

kopista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* копіюва́льник.

kopistka *ż.* копіюва́льниця.

kopka *ż., zdr.* копи́чка.

kopnąć *див.* **kopać.**

kopniak *m., rub.* *(ногою)* стуса́н, -на́, штурха́н, -на́, штовха́н.

kopny 1) *(про дорогу)* піща́ний; 2) *(про сніжну дорогу)* непрото́рований, неуторо́ваний.

koprolit, -tu, *m., min.* копролі́т, -ту.

koprowy *bot.* кро́повий.

koptycki *див.* **koptyjski.**

koptyjski ко́птський.

kopulacja *ż., biol.* копуля́ція.

kopulak *m., hut.* вагра́нка.

kopulasty куполоподі́бний, банеподі́бний, баня́стий.

kopulizacja *ż., sad.* копуліро́вка.

kopulizować, -zuję, -zujesz, -zował *sad.* копулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.

kopuła *ż.* ку́пол, ба́ня; *(церкви — ще)* лу́ковиця; *військ.* ~ pancerna броньови́й ку́пол.

kopułka *ż., zdr.* невели́чкий ку́пол, невели́чка ба́ня; лу́ковичка. *Пор.* **kopuła.**

kopułowaty *див.* **kopulasty.**

kopułowy ку́польний.

kopyciarstwo *n., spec.* виробни́цтво копилі́в (коло́док).

kopyciarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* коло́дочник.

kopyrtać (się), kopyrtnąć (się), -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* перекида́тися, переки́нутися, переверта́тися, переверну́тися.

kopystka *ż., spec.* шпа́тель.

kopyść *ż.* 1) копи́стка; 2) *(для змазування дьогтем)* квач, -ча́.

kopytko *n., zdr.* 1) копитце́, копито́к, -тка́; 2) невели́чкий копил, невели́чка коло́дка. *Пор.* **kopyto.**

kopytkowaty схо́жий на копитце́.

kopytkowe, -wego, *n., hist.* пла́та за переї́зд *а.* за прогі́н худо́би че́рез мі́ську заста́ву.

kopytkowe, -wych, *zool.* *(subungulata)* копитні́, -них.

kopytnik *m.* 1) *(для очистки кінського копита)* різа́к, -ка́; 2) під-

ко́вний цвях, (в)ухна́ль, -ля́; 3) *бот.* *(asarum)* копитня́к, -ка́.
kopytny копи́тний, копито́вий.
kopyto *n.* 1) копи́то, копи́т, -та́; 2) *шев.* копи́л, -ла́, коло́дка; *перен.* *розм.* w s z y s t k o n a j e d n o ~ все на один лад (копи́л); ◊ *перен.* p a t r z s w e g o ~**ta** не сунь но́са до чужо́го про́са; не втруча́йся в чужі́ спра́ви; *(про вершника)* r u s z y ć z ~**ta** пусти́ти коня́ гало́пом; *перен.* *просторічн.* w y c i ą g n ą ć ~**ta** простягти́ но́ги, да́ти ду́ба.
kopytochodne, -nych, *zool.* *див.* **kopytkowe.**
kora *ż.* кора́; *(деревна — ще)* луб, -бу; *анат.* ~ m ó z g o w a кора́ півку́ль головно́го мо́зку.
korab, -bia, *lm.* **-bie,** *m., arch.* кора́бель, -бля́; ◊ *міф.* ~ N o e g o Но́їв ковче́г.
koral, *lm.* **-le,** *m.* 1) *зоол.* кора́л (*у мн.* кора́ли, -лів); 2) *(дорогоцінний камінь)* кора́ль, кора́л (*у мн.* кора́лі, -лів).
korale, -li *(zazwyczaj blp.)* бу́си (*род.* бус), ду́тки (*род.* ду́ток); *(дорогоцінні)* нами́сто.
koralik *m., zdr.* 1) буси́нка; 2) *(лише в мн.)* нами́стечко.
koralowaty кораловидний.
koralowina *ż.* *(вапнистий відклад)* кора́л.
koralowy 1) кора́ловий; 2) корале́вий, кора́льовий, кора́ловий. *Пор.* **koral.**
koran, -nu, *m., rel.* кора́н.
korba *ż., tech.* ру́чка, рукоя́тка, ко́рба; *(в машині)* кривоши́п; *(в автомашині)* заводна́ ру́чка; *військ.* ~ r o z r u s z n i k a пускова́ рукоя́тка; *військ.* ~ z a m k u ру́чка (рукоя́тка) затво́ра; ◊ *гірн.* ~ w i e r t n i c z a коло́ворот.
korbacz, *lm.* **-cze,** *m., przest.* нага́йка, нага́й, -гая́; *(плетений — ще)* канчу́к, -ка́, карба́ч, -ча́.
korbka *ż., zdr., tech.* невели́чка ру́чка (рукоя́тка, ко́рба); невели́чкий кривоши́п.
korbowy *tech.* колі́нча(с)тий; w a ł ~ колі́нча(с)тий вал; ◊ s k r z y n i a ~**wa** ка́ртер (двигуна́).
korcić, -ci, -ciło *(tylko w 3 osobie)* *pot.* корті́ти, -ти́ть (кому́ і кого́) *(безос.)*.
korcowy корце́вий.
korczak *m.* дерев'я́ний ківш (*род.* ковша́), черпа́к, -ка́; *(для пиття — ще)* коря́к, -ка́.
korczyk *m., zdr.* *див.* **korzec.**
kord *m., hist.* меч, -ча́, пала́ш, -ша́.
kordegarda *ż., wojs. hist.* кордега́рдія.
kordelas *m., hist.* 1) мисли́вський ніж (*род.* ножа́); 2) *військ.* теса́к, -ка́.
kordialnie *książ.* щи́ро, щиросе́рдо, серде́чно.
kordialność *ż., książ.* щи́рість, -рості, щиросе́рдість, -дості, серде́чність, -ності.
kordialny *książ.* щи́рий, щиросе́рдий, серде́чний.
kordiał, -łu, *m., przest.* цілю́щий напі́й, -по́ю.
kordon, -nu, *m.* 1) *військ.* кордо́н, -ну; 2) *(рідко)* кордо́н, грани́ця; 3) шнуро́к на військо́вій фо́рмі.
kordonek, -nka, *m.* шовко́вий шнуро́чок, -чка.
kordonkowy яки́й (що) стосу́ється шовко́вого шнуро́чка; *(у контексті)* з шовко́вого шнуро́чка; r o b ó t k a ~**wa** рукоді́лля з шовко́вого шнуро́чка.
kordygarda *ż., wojs. hist.* *див.* **kordegarda.**
Kordyliery, -rów, *blp.* Кордільє́ри, -льє́р.
kordyt, -tu, *m., chem.* корди́т, -ту.
Korea *ż.* Коре́я.
Koreanka *ż.* корея́нка.
Koreańczyk, *lm.* **-cy,** *m.* коре́єць, -ре́йця.
koreański коре́йський.
koreczek, -czka, *m., zdr.* про́бочка, ко́рочок, -чка.
koreferat, -tu, *m.* співдо́повідь, -ді.
koreferent, *lm.* **-nci,** *m.* співдопові́дач.
koreferentka *ż.* співдопові́дачка.
korek, -rka, *m.* 1) про́бка, ко́рок,

-рка; pantofle na ~rku ту́флі на про́бці; 2) *(у взутті)* про́бкова підкла́дка; 3) каблу́к (підбо́р) у жіно́чому череви́ці; 4) *мін.* гірська́ про́бка, гірськи́й ко́рок; ◊ *ел.* ~ bezpiecznikowy ште́псельний (про́бочний) запобі́жник.
korekta *ż., druk.* коректу́ра, коре́кта.
korektor, *lm.* **-rzy,** *m., druk. i in.* коре́ктор, -ра.
korektorka *ż., druk. (про жінку)* коре́ктор; коре́кторка *(розм.).*
korektorski *druk.* коре́кторський.
korektura *ż. див.* **korektywa.**
korektywa *ż.* коректи́в, -ву, попра́вка.
korelacja *ż., nauk.* корреля́ція, співвідно́сність, -ності.
korelacyjny *nauk.* корреляці́йний.
korelat, -tu, *m., fil., lingw.* кореля́т.
korelatywny *nauk.* корреляти́вний.
korepetycja *ż.* прива́тний уро́к, -ку.
korepetytor, *lm.* **-rzy,** *m.* репети́тор, -ра.
korepetytorka *ż. (про жінку)* репети́тор; репети́торка *(розм.).*
korepetytorski репети́торський.
korespondencja *ż.* кореспонде́нція; *(стаття, замітка в газеті — ще)* до́пис, -су; *(обмін листами, сукупність листів — ще)* листува́ння; utrzymywać ~ję (z kim) підтри́мувати листува́ння (з ким); ◊ prowadzić ~ję (z kim) листува́тися, -ту́юся, -ту́єшся (з ким).
korespondencyjny яки́й (що) стосу́ється кореспонде́нції (до́пису, листува́ння); *пор.* **korespondencja;** ◊ karta ~na листі́вка; kursy ~ne зао́чні ку́рси, -сів, ку́рси навча́ння.
korespondent, *lm.* **-nci,** *m.* кореспонде́нт; członek-~ Akademii Nauk член-кореспонде́нт Акаде́мії нау́к.
korespondentka *ż.* 1) кореспонде́нтка; 2) *(поштова карточка)* листі́вка.
korespondować, -duję, -dujesz, -dował 1) (z kim) листува́тися, -ту́юся, -ту́єшся (з ким); 2) (z czym) *наук.* відпові́дати (чому́).
korkociąg, -gu, *m.* 1) про́бочник, што́пор, -ра, коркотя́г; 2) *ав.* што́пор.
korkodąb, -dębu, *m., bot. (quercus suber)* про́бкове (ко́ркове) де́рево, про́бковий (ко́рковий) дуб.
korkować, -kuję, -kujesz, -kował закорко́вувати, -вую, -вуєш.
korkownica *ż., tech.* маши́нка для закорко́вування пляшо́к.
korkowy про́бковий, ко́рковий; *бот.* dąb ~ *див.* **korkodąb.**
kormoran *m., orn. (phalacrocorax)* бакла́н, -на́.
kornak, *lm.* **-ki,** *m.* пого́нич слона́.
kornalin, -nu, *m., min. див.* **kornalina.**
kornalina *ż., min.* карне́ол, -лу, сердолі́к.
kornecik *m., zdr.* 1) мале́нький корне́т; 2) че́пчик. *Пор.* **kornet** I.
kornecista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz.* корнети́ст.
Kornel Корне́ль; Корни́ло, Корні́й, -нія *(укр.).*
Kornelia Корне́лія.
Korneliusz *див.* **Kornel.**
korner *m., sport., ek.* ко́рнер, -ра; *(спорт. — ще)* кутови́й уда́р, -ру.
kornet I, **-tu,** *lm.* **-ty,** *m.* 1) *муз.* корне́т; 2) че[і]пе́ць черни́ці.
kornet II, **-ta,** *lm.* **-ci,** *m., wojs. hist.* корне́т.
kornie покі́рливо; смире́нно; покі́рно. *Пор.* **korny.**
kornik *m., ent.* короі́д.
korniszon *m., kul.* корнішо́н.
korność *ż.* поко́ра, покі́рливість, -вості; смире́ння; покі́рність, -ності. *Пор.* **korny.**
korny покі́рливий; смире́нний *(рідше)*; *(послушний кому, чому, поступливий)* покі́рний.
koroboracja *ż., praw.* потве́рдження, підтве́рдження.
koroboracyjny *praw.* потвердни́й, підтвердни́й.
koroborować, -ruję, -rujesz, -rował *praw.* потве́рджувати, -джую, -джуєш, підтве́рджувати.

koromysło *n.* коромисло.
korona *ż.* 1) корона; *(царська — ще)* вінець, -нця; 2) *(дерева)* крона; 3) *(мисл.)* крислаті роги оленя; 4) *бот.* віночок, -чка, оцвітина; 5) *(на зубі)* коронка; 6) *(монета)* крона; 7) *муз.* фермата; 8) *(у фортифікації)* гребінь бруствера; ◊ *тех.* ~ nasypu гребінь, -беня; *перен.* ~ną wszystkiego jest ten postępek цей вчинок — верх усього; *анат.* ~ zęba вінчик зуба; *бот.* ~ żołędzia мисочка (гніздечко) жолудя.
Korona *ż., hist. (корінна Польща)* Корона; ~ i Litwa Корона й Литва.
koronacja *ż.* коронація.
koronacyjny коронаційний.
koronczarka *ż. див.* **koronkarka** 1.
koronczarski *ż. див.* **koronkarski.**
koroniarz, *lm.* **-rze,** *m., hist. див.* **koroniasz.**
koroniasz, *lm.* **-sze,** *m., hist.* житель Корони (корінної Польщі).
koronka *ż.* 1) мереживо; 2) *церк.* чотки, -ток; 3) *карт.* коронка; 4) *зменш.* коронка.
koronkarka *ż.* 1) мереживниця; 2) мереживний верстат.
koronkarski мереживний; przemysł ~ мереживна промисловість, -вості; ◊ cewka ~ka коклюшка.
koronkarstwo *n.* мереживна промисловість, -вості.
koronkowo мережано.
koronkowy 1) мереживний; 2) *перен.* мережаний.
koronny 1) *(іст.— державний)* коронний; dobra ~ne коронні (державні, казенні) маєтки, -ків; 2) *(іст.— що стосується давньої Польщі без Литви)* коронний; wojska ~ne коронне військо; ◊ *мор.* maszt ~ головна щогла; *перен. розм.* osioł ~ дурний, як пень; *тех.* szkło ~ne кронглас, -су.
koronować, -nuję, -nujesz, -nował 1) коронувати, -ную, -нуєш; 2) *(поез.— завершувати)* вінчати; zamek ~nuje górę гору вінчає замок; *перен.* pokój ~nuje wojny війни вінчає мир; // ~ się коронуватися.
koronowany 1) коронований; 2) вінценосний. *Пор.* **korona** 1.
koronowy який (що) стосується крони; *(у контексті)* в кронах; *фін.* waluta ~wa валюта в кронах.
korowaj, -ju *a.* **-ja,** *lm.* **-je,** *m., etnogr.* коровай; ◊ *перен.* prosić kogo na ~ запрошувати кого на весілля.
korowód, -wodu, *m.* 1) *(урочистий)* похід, -ходу, процесія; ~ żałobny похоронна процесія; 2) *перен.* круговорот, -ту; ~ zdarzeń круговорот подій; 3) *(лише в мн.) несхв.* тяганина, волокита.
korowy луб'яний; wyroby ~we луб'яні вироби, -бів.
korporacja *ż.* корпорація.
korporacyjny корпоративний.
korporant, *lm.* **-nci,** *m., zagr.* корпорант.
korporantka *ż., zagr.* шапка корпоранта.
korpulencja *ż., żart.* огрядність, -ності, корпуленція.
korpulentność *ż., żart.* огрядність, -ності, корпулентність.
korpulentny *żart.* огрядний, корпулентний.
korpus, -su, *m.* 1) корпус, -су; *дипл.* ~ dyplomatyczny дипломатичний корпус; *військ.* ~ ekspedycyjny експедиційний корпус; *військ.* ~ inżyniersko-saperski корпус інженерних військ; *військ.* ~ ochrony pogranicza корпус прикордонної сторожі; 2) *(машини)* станина; ◊ *тех.* ~ fortepianu коробка (ящик) рояля; *тех.* ~ pieca кожух печі.
korpusik *m., zdr.* невеличкий корпус.
korpuskularny *fiz.* корпускулярний.
korpusowy корпусний.
korrozja *ż., geol., chem.* корозія.

korsak *m., zool. (alopex corsac)* корсák, -ká.
korsarski *mor. hist.* корсáрський.
korsarstwo *n., mor. hist.* корсáрство.
korsarz, *lm.* **-rze,** *m., mor. hist.* корсáр, -ра.
korso *nieodm., n.* кóрсо *(невідм.).*
Korsyka *ż.* Кóрсіка.
Korsykanin, *lm.* **-kanie, -kan,** *m.* корсікáнець, -нця.
korsykański корсікáнський.
kort, -tu, *m.* 1) *спорт.* корт, -ту; 2) *текст.* корд.
kortezy, -zów, *blp., polit.* кортéси, -сів.
kortowy 1) кóртовий; 2) кóрдний. *Пор.* **kort.**
korumpować, -puję, -pujesz, -pował 1) *(морально)* розкладáти; 2) давáти хабарí, підкупóвувати, -вую, -вуєш (когó).
korund, -du, *m., min.* корýнд.
korupcja *ż.* 1) morálьний рóзклад, -ду; 2) корýпція, хабáрництво, підкýпність, -ності, продáжність. *Пор.* **korumpować.**
korupcjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* хабáрник.
korupcjonistyczny якúй (що) стосýється корýпції (підкýпності, продáжності); *(у контексті)* корýпції (підкýпності, продáжності); d u c h ~ дух корýпції (підкýпності, продáжності).
korupcjonizm, -mu, *m.* поширення корýпції (підкýпності, продáжності).
korupcyjny розкладáючий, деморалізýючий; w p ł y w ~ розкладáючий (деморалізýючий) вплив, -ву.
korweta *ż., mor. hist.* корвéт.
koryda *ż. (бій биків)* корúда.
koryfej, *lm.* **-je,** *m., lit. hist., przen. див.* **koryfeusz.**
koryfejka *ż., lit. hist., przen. див.* **koryfeuszka.**
koryfeusz, *lm.* **-sze,** *m., lit. hist., przen.* корифéй.
koryfeuszka *ż., lit. hist., przen.* корифéйка.
korygować, -guję, -gujesz, -gował коректувáти, -тýю, -тýєш, коригувáти, -гýю, -гýєш, виправляти.
korygowanie *n.* коректувáння, коригувáння, виправляння.
koryncki *archit.* корíнфський.
Korynt, -tu, *m.* Корíнф.
korytarz, *lm.* **-rze,** *m.* коридóр, -ра; *іст.* **Korytarz** G d a ń s k i Дáнцігський коридóр.
korytarzowy коридóрний; s y s t e m ~ коридóрна систéма.
korytarzyk *m., zdr.* коридóрчик.
korytko *n., zdr.* 1) корúтце; 2) *млин.* корúтко; 3) *перен. ірон.* кормýшка.
korytnik, *lm.* **-cy,** *m.* корúтник.
koryto *n.* 1) корúто; 2) *(річки)* рíчище, руслó.
korytowy корúтний.
korzec, -rca, *lm.* **-rce,** *m. (міра сипких тіл)* корéць *(род.* кірцá); ◊ *перен. розм.* z n a l e ź l i s i ę w **~rcu** m a k u два чóботи пáра; *перен.* u k r y ć c o ś p o d **~rcem** тримáти (держáти) щось під спýдом.
korzeniak *m.* 1) кóроб; 2) *бот.* кореневúще.
korzeniasty *див.* **korzenisty.**
korzenić, -nię, -nisz, -nił (co) *kul.* приправляти (присмáчувати) щось корíнням.
korzenić się, -nię, -nisz, -nił укорíнюватися, -нююся, -нюєшся, укорінятися, пускáти кóрені; *(перен. — ще)* коренúтися.
korzenie się *n.* 1) упокóрювання; 2) жалíння. *Пор.* **korzyć się.**
korzeniowy 1) коренéвий; 2) *бот.* кореневúщний.
korzeniówka *ż.* 1) кóроб; 2) *(горілка)* корінькóва, -вої; 3) *бот. (monotropa)* монотрóпа.
korzenisko *n., zgr.* корінúще.
korzenisty коренáстий, корінúстий; d r z e w o **~te** коренáсте (корінúсте) дéрево.
korzenniczka *ż.* бакалíйниця.
korzennik, *lm.* **-cy,** *m.* бакалíйник.
korzenność *ż.* пряний смак, -кý; ~ w ó d k i пряний смак горíлки.
korzenny 1) *торг.* бакалíйний;

handel ~ бакалійна торгівля, торгівля прянощами (пряностями); sklep ~ бакалійна крамниця, бакалія; towary ~ne бакалійні товари, -рів; 2) *кул.* пряний; smak ~ пряний смак, -ку; ◊ wódka ~na *див.* korzeniówka 2; kupiec ~ бакалійник.

korzeń, *lm.* **-nie**, *m.* 1) корінь, -реня; *перен.* zniszczyć (usunąć) coś z ~niem винищити (знищити) що до кореня; 2) *(лише в мн.) кул.* прянощі, -щів, пряності, -стей; ◊ *бот.* ~ fiołkowy *(iris florentina)* півники флорентійські.

korzoneczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* корінчик.

korzonek, -nka, *m., zdr.* корінець, -нця.

korzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył 1) (przed kim) упокорюватися, -рююся, -рюєшся, смирятися (перед ким); 2) *(про бджіл)* жалити, -лю, -лиш.

korzystać (z czego) користуватися, -ристуюся, -ристуєшся, користатися (чим *і* з чого); ~ z okazji користуватися (користатися) нагодою (з нагоди).

korzystanie *n.* користування (чим *і* з чого).

korzystnie 1) вигідно; 2) корисно; 3) благотворно; 4) прихильно; 5) прибутково, зисковно; ◊ *(про людину)* ~ wyglądać гарно виглядати. *Пор.* **korzystny.**

korzystność *ż.* 1) вигідність, -ності; 2) корисність; 3) благотворність; 4) прихильність; 5) прибутковість, зисковність. *Пор.* **korzystny.**

korzystny 1) вигідний; ~na posada вигідна посада; ~ne warunki pracy вигідні умови роботи; 2) *(що приносить користь)* корисний; 3) *(сприятливий)* благотворний; wywierać na kogoś ~ wpływ мати на кого благотворний вплив; 4) *(про відзив)* прихильний; wydać ~ną opinię дати прихильний відзив; 5) *торг.* прибутковий, зисковний; ~ interes прибуткове (зисковне) підприємство; ◊ odmalować kogoś w ~nym świetle прихильно про кого відізватися.

korzyść *ż.* 1) вигода; ~ materialna матеріальна вигода; 2) *(хороший результат)* користь, -ті; na ~ społeczeństwa на користь суспільства; 3) *(торгова вигода)* зиск, -ку, прибуток, -ку; ciągnąć ~ci z czego мати (здобувати) зиск (прибуток) з чого.

kos *m., orn. (turdus merula)* чорний дрізд (*род.* дрозда).

kosa I *ż. roln.* коса; *присл.* trafiła ~ na kamień попала коса на камінь.

kosa II *ż.* 1) *(поез. — заплетене волосся)* коса; 2) *бот. див.* **kosaciec.**

Kosa *ż., astr.* Оріон.

kosaciec, -ćca, *lm.* **-ćce,** *m., bot. (iris)* іріс, півники, -ків, коситень, -тня.

kosaćcowate, -tych, *bot. (iridaceae)* півникові, -вих.

kosaćcowaty схожий на іріс (на півники).

kosarnia *ż.* фабрика кіс.

kosarz, *lm.* **-rze,** *m., ent. (phalangium opilio)* косар сінний.

kosaty з довгими косами, косатий.

kosekans, -su, *m., mat.* косеканс.

kosiarka *ż.* 1) *(про жінку)* косар, -ря; 2) *с.-г.* косарка.

kosiarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) косар, -ря; 2) *ент. див.* **kosarz.**

kosić, -szę, -sisz, -sił косити (кошу, косиш).

kosidło *n.* кісся.

kosinus *m., mat.* косинус.

kosior *m.* 1) кочерга, коцюба; 2) *тех.* мішалка; 3) *(лише в мн.) (в колисці)* полозй, -зів, полоззя.

kosiorek, -rka, *m.* 1) *зменш.* кочережка, коцюбка; 2) рід рибальської сіті.

kosisko *n., roln.* 1) *збіл.* косище, велика коса; 2) *див.* **kosidło.**
kosmacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli кошлатіти, косматіти.
kosmacina *ż.* 1) *фам.* патли, -лів, кудли, -лів, космаки, -ків *(лише в мн.)*; 2) *бот.* ворсинка.
kosmacz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* 1) *(про людину)* кудлай, -лая, патлань, -ня, патлач, -ча; 2) кошлата (кошлата) тварина.
kosmato кошлато, космато; ◊ *перен.* witać ~ поздоровляти (вітати) молодих.
kosmaty кошлатий, косматий; *(із скуйовдженим волоссям)* патлатий, кудлатий.
kosmek, -mka, *m.* 1) *(лише в мн.) анат., бот.* ворсинки, -нок; 2) *див.* **kosmyk.**
kosmetyczny косметичний.
kosmetyk *m.* косметичний засіб, -собу.
kosmetyka *ż.* косметика.
kosmiczny космічний; promienie ~ne космічне проміння.
kosmika *ż. див.* **kosmologia.**
kosmogonia *ż.* космогонія.
kosmogoniczny космогонічний.
kosmografia *ż.* космографія.
kosmograficzny космографічний.
kosmologia *ż.* космологія.
kosmologiczny космологічний.
kosmopolita, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* космополіт.
kosmopolitka *ż.* космополітка.
kosmopolityczny космополітичний.
kosmopolityzm, -mu, *m.* космополітизм, -му.
kosmos, -su, *m.* космос, -су.
kosmyczek, -czka, *m., zdr., pieszcz. див.* **kosmyk** 1.
kosmyk *m.* 1) *(волосся)* пасмо; 2) *перен. жарт.* хвостик.
koso косо; ~ spoglądać na kogo косо (скоса) дивитися на кого.
kosodrzew, -wu, *m., bot. див.* **kosodrzewina.**
kosodrzewina *ż., bot.* 1) *(pinus mughus)* гірська (карликова) сосна; 2) *(iuniperus lycia)* ялівець низенький.
kosooki *med.* косоокий.
kosteczka *ż., zdr., pieszcz.* кісточка.
kostera, -ry, *lm.* **-ry,** *m. i ż.* 1) *(грач у кості)* костирник; *(грач у карти)* картяр, *-ра;* 2) *(про скупого)* скнара; 3) *(про буркотливого)* буркотун, -на, буркун, -на, воркотун; *(про жінку)* буркотуха, воркотуха; 4) кощава (кістлява) жінка.
kosterstwo *n.* скнарість, -рості.
kostium, -mu, *m. (жіночий, театр. тощо)* костюм; *(національний — ще)* одяг, -гу; ~ kąpielowy купальний костюм, купальник.
kostiumeria *ż.* 1) *театр.* костюмерна, -ної; 2) костюмерна майстерня.
kostiumologia *ż.* наука про костюми.
kostiumowy 1) костюмний; 2) *(в костюмах)* костюмований; bal ~ костюмований бал, -лу.
kostka *ż.* 1) *зменш.* кістка; 2) *анат.* кісточка; błoto po ~ki грязь до кісточок; 3) *(для гри)* кість *(род.* кості); grać w ~ki грати в кості; 4) *буд.* плитка; posadzka układana w ~ki підлога, викладена плитками; ◊ *буд.* ~ki brukowe брущатка; ~ bulionu кубик бульйонного концентрату; ~ cukru кусок цукру; jarzyna krajana w ~ki овочі, порізані кусочками; materia w ~kę картата тканина.
kostkować, -kuję, -kujesz, -kował *bud.* 1) визначати кубатуру брили; 2) брукувати брущаткою.
kostkowaty схожий на кубик.
kostkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bud.* брущатка.
kostkowy у формі кубика; ◊ cukier ~ кусковий (грудковий) цукор, -кру; bruk ~ брук з брущаток.
kostnica *ż.* 1) мертвецька, -кої, покійницька, -кої, морг, -гу; 2) *перен. розм.* холодна, неопалена кімната.
kostnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nie-

li костеніти; *(від холоду — ще)* клякнути, заклякати, дубіти.
kostnienie *n.* костеніння; клякнення, заклякання, дубіння. *Пор.* **kostnieć.**
kostny *anat.* кістковий; tkanka ~na кісткова тканина.
Kostroma *ż.* Кострома.
kostropaty *див.* **kostrubaty.**
kostrubaty 1) шершавий, шерехатий; 2) *(про шерсть)* кошлатий, косматий, коструб'атий.
kostrzewa *ż., bot. (festuca)* кострица.
kostucha *ż., folk., żart. див.* **kostusia.**
kostur *m.* 1) клюка, костур, -ра; 2) *ixт. (cyprinus cultratus)* чехоня.
kosturek, -rka, *m., zdr.* ключка, невеличкий костур, -ра.
kostusia *ż., folk., żart.* смерть, -ті.
kostycznie їдко; дошкульно, ущипливо, в'їдливо. *Пор.* **kostyczny.**
kostyczność *ż.* їдкість, -кості; дошкульність, -ності, ущипливість, -вості, в'їдливість. *Пор.* **kostyczny.**
kostyczny їдкий; *перен.* дошкульний, ущипливий, в'їдливий.
kosy косий; *(про очі)* косоокий.
kosynier, *lm.* **-rzy,** *m., hist. (польський селянин — учасник повстання Костюшка)* косинер, -ра.
kosynierski *hist.* косинерський.
kosz, *lm.* **-sze,** *m.* 1) корзина; *(ручний — звичайно)* кошик; ~ balonu корзина аеростата; 2) *(військ. — укріплення)* корзина, гарда, тур, -ра; 3) *(іст.— на Запоріжжі)* кіш (*род.* коша); ◊ *перен.* dać ~sza (komu) відмовити (кому-небудь у чому-небудь); *(при сватанні — ще)* дати гарбуза; ~ kąpielowy купальна кабіна; *мор.* ~ masztowy марс; ~ na kury *див.* **kojec;** ~ na pszczoły вулик; ~ pasterski пастуший зимовий курінь, -реня; *перен. розм.* zostać na ~szu сісти на мілину.

koszałka *ż.* кошіль, -шеля; ◊ *перен.* pleść ~ki-opałki плести (плету, плетеш), верзти, теревені правити, -влю, -виш, теревенити.
koszara *ż.* 1) *с.-г.* кошара; 2) *(лише в мн.) військ.* казарми, -зарм.
koszarowy *wojs., przen.* казарменний.
koszący *lot.* бриючий; lot ~ бриючий політ, -льоту.
koszenie *n., roln.* 1) косіння; 2) *(про час)* косовиця.
koszenila *ż., ent. (coccus cacti), chem.* кошеніль, -лі.
koszenilowy *ent., chem.* кошеніловий, кошенільний.
koszerny 1) *перен. розм.* чистий; 2) *рел.* кошерний.
koszerować, -ruję, -rujesz, -rował 1) чистити (чищу, чистиш); 2) робити кошерним; *пор.* **koszerny;** //~ się *перен. жарт.* старанно митися.
koszmar, -ru, *m.* кошмар, -ру.
koszmarny кошмарний.
koszowy I корзинний, корзиновий; *(що стосується кошика)* кошиковий.
koszowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m., hist.* кошовий, -вого.
koszt, -tu, *m.* 1) витрати, -рат; ~ty handlowe накладні витрати; ~ty podróży а) дорожні (подорожні) витрати; б) гроші на переїзд, підйомні гроші, -шей; ponosić ~ty нести витрати; przyprawić kogoś o ~ty призвести кого до витрат; ~ty sądowe судові витрати; ~ty wojenne воєнні витрати; 2) *ек.* вартість, -тості; ~ty produkcji вартість виробництва; przeciętny ~ середня вартість; ~ty własne собівартість; 3) *(гроші)* кошт, -ту; na ~ państwa на кошти (коштом) держави; własnym ~tem на свої кошти (власним коштом, своїм коштом); *перен.* ~tem zdrowia коштом (ціною, за рахунок) здоров'я; ◊

~ty utrzymania прожитко́вий мі́німум, -му.
kosztorys, -su, *m., buch.* кошто́рис, -су; ślepy ~ орієнто́вний кошто́рис.
kosztorysowy кошто́рисний; ◊ wyciąg ~ ви́писка з кошто́рису.
kosztować I, -tuję, -tujesz, -tował коштува́ти, -ту́ю, -ту́єш; ile to **~tuje?** скі́льки це кошту́є?
kosztować II, -tuję, -tujesz, -tował (czego) куштува́ти, -ту́ю, -ту́єш, ку́шати; *(перен. — ще)* про́бувати, -бую, -буєш.
kosztowanie *n.* куштува́ння; про́бування. *Пор.* **kosztować** II.
kosztownie до́рого; ubierać się ~ до́рого одяга́тися; ◊ żyć ~ бага́то витрача́ти на життя́.
kosztowność *ż.* 1) дорогоці́нність, -ності, кошто́вність; 2) *(лише в мн.)* кошто́вності, -тей, дорогоці́нні (кошто́вні) ре́чі, -че́й.
kosztowny 1) дорогоці́нний, кошто́вний; ~ podarunek дорогоці́нний (кошто́вний) дару́нок, -нка; 2) *(що дорого коштує)* дороги́й; **~na** podróż дорога́ по́дорож, -жі.
koszula *ż.* 1) соро́чка; ~ dzienna де́нна соро́чка; *карт.* zgrać się do **~li** програ́тися до соро́чки; *перен.* zostać w jednej **~li** залиши́тися в одні́й соро́чці; 2) *військ. іст.* кольчу́га; 3) *тех.* соро́чка; 4) *мет.* кожу́х, -ха́; 5) *ліс.* ме́ртва кора́; ◊ *перен. розм.* nosić (gryźć) w zębach **~lę** бу́ти в дитя́чому ві́ці; *перен.* przemoknąć do **~li** промо́кнути до ни́тки (до рубця́, до ру́бчика); śmiertelna ~ са́ван; *перен.* ubierać kogo w czarną **~lę** чорни́ти (обмовля́ти) кого́.
koszuleczka *ż., zdr., pieszcz.* соро́чечка; *(дитяча — ще)* льо́лечка.
koszulina *ż., zdr., pieszcz.* сорочи́на.
koszulinka *ż., zdr., pieszcz. див.* **koszuleczka.**
koszulka *ż.* 1) *зменш.* соро́чечка; *(жіноча нарядна)* соро́чка; *(дит. — ще)* льо́ля; 2) *військ. іст.* кольчу́га; 3) *(оболонка)* соро́чка; ◊ *тех.* ~ gazożarowa газожарова́ сі́тка; *кул.* jajka w **~kach** я́йця в мі́шечок; ~ na butelkę соло́м'яний чохо́л на пля́шку; ~ na piwie пі́на (шум) на пи́ві; ~ na zębie коро́нка.
koszyczek, -czka, *m., zdr.* 1) ко́шичок, -чка; 2) *бот.* ко́шик, ко́шичок; 3) *бот. (verbena officinalis)* залізня́к, -ку́, верб́ена ліка́рська.
koszyk *m.* ко́шик.
koszykarka *ż.* 1) дружи́на кошикаря́; 2) *спец.* корзи́нниця; коши́ка́рка. *Пор.* **kosz** 1.
koszykarnia *ż.* корзи́нна (ко́шико́ва) фа́брика. *Пор.* **kosz** 1.
koszykarski яки́й (що) стосу́ється корзи́нного (корзи́нового) виробни́цтва; кошика́рський; warsztat ~ майсте́рня корзи́нних (кошика́рських) ви́робів. *Пор.* **kosz** 1.
koszykarstwo *n.* корзи́нне (корзи́нове) виробни́цтво; кошика́рство. *Пор.* **kosz** 1.
koszykarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *спец.* корзи́нник; кошика́р, -ря́; *пор.* **kosz** 1; 2) *спорт.* баскетболі́ст.
koszykowaty схо́жий на корзи́ну; кошикува́тий. *Пор.* **kosz** 1.
koszykowy корзи́нний, корзи́новий; ко́шико́вий; ◊ meble **~wej** roboty пле́тені ме́блі, -лів. *Пор.* **kosz** 1.
koszykówka *ż., sport.* баскетбо́л.
kośba *ż.* 1) косі́ння; *(трави — ще)* сіноко́с, -ко́су; 2) ско́шена трава́; *(висушена)* сі́но.
kościany кістяни́й.
kościarka *ż., tech.* костедроба́рка.
kościarnia *ż. див.* **kostnica.**
kościec, -śćca, *lm.* **-śćce,** *m.* кістя́к, -ка́.
kościelny I 1) костьо́льний; 2) церко́вний. *Пор.* **kościół.**
kościelny II, **-nego,** *lm.* **-ni,** *m., kośc.* палама́р, -ря́.
kościotrup *m. див.* **kościec.**
kościół, -cioła, *m.* 1) костьо́л, -лу;

католи́цький храм, -му; 2) *(як організація)* це́рква.
kościółek, -łka, *m., zdr.* невели́чкий косьо́л, -лу.
kościsko *n., zgr.* костома́ра, костома́ха.
kościsty коща́вий, кістля́вий.
kość *ż.* 1) *анат., перен.* кістка, кість (*род.* ко́сті); ~ biodrowa стегнова́ (стеге́нна) кістка; ~ ciemieniowa тім'яна́ кістка; ~ czołowa лобова́ (ло́бна) кістка; *перен.* krew z krwi i ~ z ~ci плоть від пло́ті і кість від ко́сті; ~ krzyżowa крижова́ кістка; *мед.* łamanie po ~ciach ломо́та в костя́х; ~ łokciowa лі́ктьова́ кістка; ~ martwa ме́ртва кістка; ~ promieniowa промене́ва кістка; *перен.* przemarznąć do ~ci проме́рзнути до косте́й; ~ ramieniowa плечева́ кістка; *(розм.— про худого)* skóra i ~ci шкіра та ко́сті, ху́дий як трі́ска, сама́ снасть; ~ słoniowa слоно́ва кістка (кість); ~ szpikowa мозкова́ кістка; 2) *(у грі)* кість; grać w ~ci гра́ти в ко́сті; ◊ *анат.* ~ jarzmowa вилична дуга́; *анат.* ~ci kręgosłupa хребці́, -ці́в; *перен.* ~ niezgody я́блуко незго́ди; ~ci obgryzać зазнава́ти злиднів; *анат.* ~ci palców фала́нги па́льців; *вульг.* połamać (porachować) komu ~ci полічи́ти кому́ ре́бра; *розм.* pozbierać całe ~ci ви́йти ці́лим і здоро́вим (з чо́го); *перен.* ~ci rzucone же́реб ки́нутий; *перен.* ~cią w gardle stoi попере́к го́рла стої́ть.
koślak *m., pot.* 1) криву́ля, карлю́чка; stawiać ~ki писа́ти карлю́чки (криву́лі); 2) *(про криву а. незграбну річ)* криву́лька.
koślawić, -wię, -wisz, -wił *pot.* 1) скривля́ти, скри́влювати, -люю, -люєш, криви́ти, -влю́, -виш, викривля́ти; ~ obcasy скривля́ти каблуки́; *(від вологості)* коро́бити, -блю, -биш, жоло́бити; 2) *перен.* викривля́ти, перекру́чувати, -чую, -чуєш; ~ myśli autora викривля́ти (перекру́чувати) ду́мку а́втора; //~ się 1) скривля́тися, скри́влюватися, криви́тися; коро́битися, жоло́битися; drzwi i okna ~wią się две́рі і ві́кна жоло́бляться (коро́бляться); 2) *перен.* го́рбитися, суту́литися; 3) *(перен.— про характер)* псува́тися (псую́ся, псує́шся).
koślawiec, -wca, *lm.* -wcy, *m., pot.* клишоно́гий, -но́гого.
koślawieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *pot.* става́ти криви́м; *(перен.— ще)* го́рбитися, -блюся, -бишся, суту́литися.
koślawizna *ż., pot. див.* **koślawość**.
koślawo *pot.* кри́во; суту́ло, горба́то; ◊ pisać ~ писа́ти криву́льками (карлю́чками); trzymać się ~ суту́литися, го́рбитися, -блюся, -бишся; *Пор.* **koślawy** 1.
koślawość *ż., pot.* 1) ви́кривлення; суту́лість, -лості, горба́тість, -тості; 2) кли́шавість, -вості, клишоно́гість, -гості. *Пор.* **koślawy** 1, 2.
koślawy *pot.* 1) криви́й; *(перен.— ще)* суту́лий, горба́тий; ~ mur криви́й мур, -ру; 2) *(про фізичну ваду)* клишоно́гий, кли́шавий; 3) *(перен. — про погляд, думку)* перекру́чений, ви́кривлений; ◊ ~we pismo карлю́чки, -чок, криву́лі, -ву́ль.
kot *m.* 1) кіт (*род.* кота́); *перен. розм.* biegać jak ~ z pęcherzem бі́гати як очмані́лий кіт; *прик.* kupować (targować) ~ta w worku купува́ти кота́ в мішку́; ~ morski морськи́й кіт (ко́тик); *перен. розм.* żyć jak pies z ~tem жи́ти як пес з кото́м; 2) *мисл.* за́єць (*род.* за́йця); 3) *(лише в мн.)* *(перен.— про хутро)* кіт, кі́шка; ◊ *перен. розм.* drzeć ze so-

b ą ~ty жити не в ладах (не в злагоді), не ладнати один з одним
kota *ż.* 1) *геод.* відмітка висоти; 2) *ек.* біржова котировка.
kotangens, -su, *m., mat.* котангенс.
kotara *ż.* завіса; *(на дверях — звичайно)* портьєра.
koteczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* котик; *(пестл.— ще)* котусь, -ся.
koteczka *ż., zdr., pieszcz.* кішечка; *(пестл.— ще)* кицюня, киця, киценька.
kotek, -tka, *m., zdr., pieszcz.* 1) котик; *(пестл.— ще)* котусь, -ся; 2) *мисл.* зайчик; 3) *бот.* *(amentum)* серéжка, котик; ◊ b a w i ć s i ę w ~tka i m y s z k ę гратися в кота і мишку.
koteria *ż.* кліка; котерія *(заст.)*.
koteryjny який (що) стосується кліки; котерії; *(у контексті)* кліки; котерії; z w i ą z k i ~ne зв'язки кліки; котерії. *Пор.* **koteria.**
kotew *ż.* 1) *буд.* анкер, -ра; 2) *тех.* гак-захват, штир, -ря; 3) *див.* **kotwica.**
kotewka *ż.* 1) *зменш.* якірець, -рця; 2) *бот.* *(tribulus)* якірці, -ців.
kotewny анкерний; h a k ~ *див.* **kotew** 2.
kotka *ż.* 1) кішка; 2) *пестл.* кішечка, кицюня, киця, киценька; 3) *мисл.* зайчиха; 4) *бот.* *див.* **kotek** 3.
kotkowe, -wych, *bot.* *(amentaceae)* сережчаті, -тих, сережчасті.
kotkowy котиковий; ◊ *присл.* ~we s w a w o l e s p r o w a d z a j ą b o l e буває, солодко з'їсй, а гірким відригується.
kotlarczyk, *lm.* **-ki,** *m.* помічник котельника (казаняра), котлярчук, -ка.
kotlarka I *ż., pot.* дружина котельника (казаняра), котлярка, котляриха.
kotlarka II *ż.* *див.* **kotlarstwo.**
kotlarnia *ż.* котельний завод, -ду; котельний цех, -ху; котельна майстерня.
kotlarski котельницький, котлярський, казанярський.
kotlarstwo *n.* котельна справа, котлярство, казанярство.
kotlarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* котельник, котляр, -ра, казаняр, -ра.
kotlarzowa, -wej, *ż.* *див.* **kotlarka** 1.
kotlecik, *m., kul., zdr., pieszcz.* котлетка.
kotlet *m., kul.* котлета.
kotletowy котлетний, на котлети; m i ę s o ~we м'ясо на котлети.
kotlina *ż.* улоговина, котловина.
kotlinka *ż., zar.* улоговинка, котловинка.
kotlinowaty схожий на улоговину (на котловину).
kotlisko *n.* 1) *збіл.* здоровенний котел, -тла, котлище, казанище; 2) місце обмурування котла; 3) *гірн.* місце обвалу рудника.
kotłować się, -łuję, -łujesz, -łował 1) клуботатися, -бочуся, -бочешся, клубочитися; *(бурлити — ще)* кипіти, -плю, -пиш; 2) *перен.* галасувати, -сую, -суєш.
kotłownia *ż., spec.* котельна, -ноі.
kotłowy I казановий, котельний; r u r y ~we казанові (котельні) труби *(род.* труб).
kotłowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m., spec.* кочегар, -ра.
kotły, -łów, *blp., muz.* літаври, -таврь.
kotna *(про самку)* кітна.
kotować, -tuję, -tujesz, -tował 1) значити, -чу, -чиш, мітити (мічу, мітиш); 2) *ек.* котирувати, -тирую, -тируєш.
kotowina *ż., myśl.* заяче лігво.
kotuchna *ż., pieszcz.* киценька.
koturn, -nu, *m., teatr. hist.* котурн; *перен.* s t ą p a ć n a ~nach ставати на котурни.
koturnowy 1) на котурнах; o b u w i e ~we взуття на котурнах; 2) *(перен.— про стиль)* високомовний, пишномовний.
kotuś, *lm.* **-sie,** *m., pieszcz.* *див.* **kotek.**
kotwiasty у вигляді якоря; h a k ~ гак (крюк) у вигляді якоря.
kotwica *ż.* якір, -коря; *фіз.* ~ m a g n e s o w a якір магніту; *мор.* p o d n i e ś ć ~cę піднятн

я́кір; *перен.* ~ r a t u n k u я́кір порятýнку; *мор.* s t a n ą ć n a ~**су** стáти на я́корі.
kotwicowisko *n.* я́кірна стоя́нка.
kotwicowy *див.* **kotwiczny.**
kotwiczka *ż., zdr. див.* **kotewka** 1.
kotwiczny я́кірний.
kotwiczy *див.* **kotwiczny.**
kotwiczyć, -czę, -czysz, -czył кида́ти я́кір, става́ти на я́кір.
kotylion, -nu, *m.* котильйóн.
kotylionowy котильйóновий.
kotyzacja *ż.* 1) котирóвка; 2) розпóділ подáтків.
kować, kuję, kujesz, kował *див.* **kuć.**
kowadełko *n., zdr.* 1) ковáделко; *(с.-г.— для клепання кіс)* бáбка; 2) *анат. (incus)* ковáдло.
kowadło *n.* ковáдло; *перен.* z n a l e ź ć s i ę m i ę d z y m ł o t e m i ~**łem** бýти між мóлотом і ковáдлом.
kowadłowy якúй (що) стосýється ковáдла; ◊ *тех.* m ł o t ~ кувáлда.
kowal, *lm.* **-le,** *m.* 1) ковáль, -ля́; *присл.* k a ż d y j e s t ~**lem** s w e g o l o s u чоловік своéму щáстю ковáль; *присл.* ś l u s a r z z a w i n i ł, a ~**la** p o w i e s i l i слю́сар винувáтий, а ковaля́ повісили; 2) *мисл.* дя́тел, -тла; 3) *ент. (pyrrhocoris apterus)* москáлик безкрúлий; 4) *орн. (sitta caesia europea)* пóвзик; ◊ *прик.* p l e c i e j a k ~ w g o r ą c z c e маячúть.
kowalczuk *m. див.* **kowalczyk.**
kowalczyk, *lm.* **-ki,** *m.* підмáйстер (ýчень) у ковaля́, ковальчýк, -кá.
kowalicha *ż., pot. див.* **kowalowa.**
kowalik *m., orn. див.* **kowal** 4.
kowalka I *ż., pot.* дружúна ковaля́, ковалúха.
kowalka II *ż. див.* **kowalstwo.**
kowalność *ż., spec.* кóвкість, -кості.
kowalny *spec.* ковкúй.
kowalowa, -wej, *ż.* дружúна ковaля́, ковалúха.
kowalowy ковалів,
kowalski ковáльський.
kowalstwo *n.* ковáльська спрáва, ковáльство.
Kowno *n., hist.* Кóвно.
koza *ż.* 1) козá; *присл.* n a p o c h y ł e d r z e w o i ~**zy** s k a c z ą на похúле дéрево і кóзи скáчуть; *присл.* p r z y s z ł a ~ d o w o z a прийшлá козá до вóза; *зоол.* ~ s k a l n a (d z i k a) *(capella rupicapra)* дúка козá, козýля; 2) *перен. розм.* холóдна, -ної, тéмна, -ної, буцегáрня; s i e d z i e ć w ~**zie** (d o i ć ~**zę**) сидíти в холóдній (в тéмній, в буцегáрні); 3) *перен. шкіл.* кáрцер, -ра; 4) *(для носіння цегли)* козá; ◊ r a z ~**zie** ś m i e r ć раз мáти родúла, одúн раз вмирáти; *перен.* t e n o ~**zie,** ó w o w o z i e цей про однé, той про дрýге; *перен.* w p u ś c i ć ~**zę** d o s a d u пустúти козлá до горóду; *перен.* z n a ć s i ę n a c z y m ś, j a k ~ n a p i e p r z u розумíтися (знáтися) на чóму, як вовк на зóрях.
kozacki козáцький.
kozactwo *n.* 1) *зб.* козáцтво; 2) *(козацьке життя)* козакувáння; 3) *перен.* козáцька вдáча.
kozaczek I, **-czka,** *lm.* **-czkowie** *a.* **-czki,** *m., zdr.* козачóк, -чкá.
kozaczek II, **-czka,** *lm.* **-czki,** *m.* *(танець)* козачóк, -чкá.
Kozaczka *ż.* козáчка.
kozaczka *ż. (про моторну жінку)* козáк, -кá.
kozaczy *див.* **kozacki.**
kozaczyć się, -czę, -czysz, -czył козакувáти, -кýю, -кýєш.
kozaczyzna *ż.* козáцтво, козáччина.
Kozak, *lm.* **-cy,** *m.* козáк, -кá.
kozak I, *lm.* **-cy,** *m.* 1) *(про вдачу)* козáк, -кá; 2) *(іст.— слуга)* козачóк, -чкá.
kozak II *blm., m. (танець)* козáк, -кá, козачóк, -чкá.
kozakowaty козакувáтий, хвáцький.
kozera *ż.* 1) *карт.* кóзир, -ря; 2) *перен.* вáжлива причúна; n i e b e z ~**ry** не без причúни.

kozeta *ż.* *див.* **kozetka.**
kozetka *ż.* невелика кушетка.
kozi кózячий, козйний; *мед.* ~ g ł o s (b e k) *(aegophonia)* кózячий голос, -су; *перен.* **~zia** b r ó d k a козлйна (цапйна) борідка; ◊ *вет.* **~zia** n o g a козйнець, -нця; *перен.* **~zia** w e ł n a (s i e r ś ć) дрібнйця, дурнйця; *перен.* z a p ę d z i ć k o g o ś w ~ r ó g припéрти когó до стінй, загнáти в бéзвихідь (в глухйй кут).
koziarka *ż.* 1) пастýшка кіз; 2) дружйна *а.* дочкá пастухá кіз.
koziarnia *ż.* 1) кошáра для кіз; 2) *жарт.* *розм.* *див.* **koza** 2.
koziarz, *lm.* **-rze,** *m.* пастýх кіз.
kozica *ż.* 1) *зоол.* дика козá, козýля; 2) *(с.-г. — в плузі)* íстик; *(рукоятка плуга)* чепíга; 3) *(в батозі)* пýжално.
kozić się, kożę, kozisz, koził 1) *(про козу)* котйтися, -титься; 2) *перен.* упирáтися нáче козá.
koziel, -zła, *m.* *див.* **kozioł.**
kozielek, -łka, *m.* *див.* **koziołek.**
kozielkować *див.* **koziołkować.**
kozieniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., bot.* *(lonicera caprifolium)* козолйст, -ту, каприфóлій, -лію.
kozik *m.* 1) нóжик для білувáння; 2) дешéвий сдладáний нóжик.
kozina *ż.* козлятина, козлйна.
koziniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* 1) кошáра для кіз; 2) *вет.* козйнець, -нця.
kozioł, -zła, *m.* 1) цап, козéл, -злá; *перен.* ~ o f i a r n y козéл відпýщення; *перен.* u p a r t y j a k ~ упéртий як цап; 2) *(самець сарни)* сернюк, -кá; 3) *перен.* перéкид, -ду, перéверт, -ту, перéверти, -тів; 4) *(передок екіпажа)* кóзла, -зел, кóзли, -лів *(лише в мн.)*; s i e d z i e ć n a **~źle** сидíти на кóзлах; 5) *спорт.* козéл, -злá; 6) *тех.* кóзла, кóзли; *військ.* w **~zły** b r o ń s t a w i a ć стáвити рушнйці в кóзли; 7) столярний верстáт; 8) *зал.* триніжок, -жка; ◊ *зал.* ~ h a m u l c o w e g o сидíння гальмовóго кондýктора; *зал.* ~ k r y t y бýдка гальмовóго кондýктора; ~ m o n t a ż o w y монтáжний верстáт; *розм.* w y w r a c a ć (p r z e w r a c a ć, f i k a ć) **~zły** перекидáтися, перевертáтися.
koziołeczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* цапóк, -пкá, кóзлик.
koziołek, -łka, *m.* 1) *зменш.* цапóк, -пкá, кóзлик; 2) *спорт.* перéверт, -ту, перéкид, -ду; 3) *бот.* *(polemonium)* синюха; 4) *орн.* *(parus cristatus)* синйця чубáта.
koziołkować, -kuję, -kujesz, -kował перекидáтися, перевертáтися.
koziorożec, -żca, *lm.* **-żce,** *m. zool.* *(capra ibex)* козорíг, -рóга, козéл альпíйський.
Koziorożec, -żca, *m., astr.* Козерóг.
kozłować, -łuję, -łujesz, -łował перекидáтися, перевертáтися.
kozłowaty подíбний до цáпа (козлá); ◊ *íрон.* ~ g ł o s козлйний (цапйний) гóлос, -су.
kozłowy *див.* **koźli.**
kozub *m.* кóзуб, луб'янéць, -нця.
kozula *ż., zdr.* кíзонька.
koźlak *m., bot.* масляк, -кá.
koźlątko *n., zdr., pieszcz.* козенятко, козлятко, цапенятко, цапенятoчко.
koźlę, -lęcia, *lm.* **-lęta, -ląt,** *n.* козеня, -няти, козля, -ляти, цапеня.
koźlęcy козлйний; **~ca** s k ó r a козлйна шкíра, козлйна.
koźli цапйний, козлйний.
koźlina *ż.* 1) *кул.* козлятина, козлйна; 2) *дуб.* козлйна.
koźlonogi козлонóгий.
kożuch *m.* 1) кожýх; 2) *(перен.— на молоці і под.)* плíвка, шкýрка, кожушóк, -шкá.
kożuchowy кожушáний.
kożuszek, -szka, *m., zdr.* 1) кожушóк, -шкá; 2) *(на молоці)* плíвочка, шкíрочка, кожушóк, -шкá.
kożuszyna *ż., lekc.* кожушйна.
kólczyk *m.* *див.* **kolczyk.**
kół, kołu, *m.* кіл (*род.* колá); ◊

stać jak ~ (kołem stanąć) стояти (стати) як стовп.
kółeczko *n., zdr.* 1) коліщатко, коліща, -щати; 2) кружечок, -чка, кружальце. *Пор.* **koło** 1, 4.
kółecznik *m., tech.* кронциркуль.
kółko *n.* 1) *зменш.* коліщатко, коліща, -щати; ~**ka** zębate w zegarze зубчасті коліщатка в годиннику; 2) *зменш.* кружок, -жка; kreślić ~**ka** na papierze креслити кружки на папері; *пор.* **koło** 1, 4; 3) *перен.* гурток, -тка; ~ twórczości samorodnej гурток самодіяльності; ~ młodych przyrodników гурток юннатів; *(про оточення)* коло; ~ rodzinne сімейне (родинне) коло.
kółkowość *ż.* гуртківщина.
kózka *ż.* 1) *зменш., пестл.* кізочка, кізонька; *присл.* jakby ~ nie skakała, toby nóżki nie złamała якби кізка не скакала, то і ніжки б не зламала; 2) *іхт.* *(cobitis taenia)* щипавка.
KPU (Komunistyczna Partia Ukrainy) *skr.* КПУ (Комуністична Партія України).
kpiarz, *lm.* **-rze**, *m.* насмішник; пересмішник *(розм.)*.
kpić, kpię, kpisz, kpił (z kogo, z czego) кепкувати, -кую, -куєш, глузувати, -зую, -зуєш, насміхатися (з кого, з чого, *рідко* над ким, над чим).
kpienie *n.* кепкування, глузування, насміхання.
kpina *ż.* насмішка, насміх, -ху, посміх, глузування; глузи, -зів *(розм.)*; narazić się (wystawić się) na ~**ny** віддати себе на посміх (на сміх, на глум); ~**ny** z kogo sobie robić брати кого на глузи (на сміх, на глум).
kpinka *ż.* легка насмішка.
kpinkować, -kuję, -kujesz, -kował *див.* **kpić**.
KPZR (Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego) *skr.* КПРС (Комуністична Партія Радянського Союзу).

kra *ż.* крижина, льодина, крига; ~ idzie крига йде, лід іде.
krab *m.* краб.
krach, -chu, *m., giełd., przen.* крах, -ху.
kraciasto в клітку; ~ wyszywana вишивана в клітку.
kraciasty клітчастий; *(про тканини — звичайно)* картатий.
kradzenie *n.* крадіжка.
kradzież *ż.* крадіжка; крадіж, -дежу *(рідше)*; ~**ży** dokonać учинити крадіжку; ~ z włamaniem крадіжка із зломом; ◊ ~ literacka плагіат, -ту.
kradziony крадений; *присл.* ~**ne** nie tuczy краденим не наживешся.
kraik, -ku, *m., zdr.* невеличка країна.
kraina *ż.* 1) край, країна; 2) *(звичайно в мн.)* місцевості, -тей.
Kraina *ż.* Країна.
kraj, -ju, *lm.* **-je,** *m.* 1) край *(род.* краю), кінець, -нця; na ~**ju** miasta на краю (на кінці) міста; 2) *(ріки)* берег; na ~**ju** rzeki на березі ріки; 3) *(територія)* країна, край; ciepłe ~**je** теплі краї; *(місце зимування перелітних птахів)* вирій, -рію; *присл.* co ~, to obyczaj що край, то звичай; ~ (rodzinny) рідний край, батьківщина.
krajać, -ję, -jesz, -jał 1) різати (ріжу, ріжеш); *(продукти, тканини тощо — ще)* краяти; pług ~**jał** twardą ziemię плуг різав тверду землю; *перен.* ~ komuś serce краяти кому серце; 2) *крав.* кроїти; ~ suknię кроїти сукню; // ~ **się** *перен.* краятися; serce mi się ~**je** серце в мене (мені) крається.
krajacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* різець, -зця.
krajalnia *ż.* закройний відділ (цех).
krajan, *lm.* **-janie, -jan,** *m., pot.* земляк, -ка.
krajanka *ż.* 1) *розм.* землячка;

2) *(хліба)* окра́єць, -ра́йця; *(шматок)* скибка.
krajarka *ż., tech.* різальний верстат.
krajczy, -czego, *lm.* **-czowie,** *m.* 1) закрійщик; 2) *іст.* кравчий, -чого.
krajka *ż.* 1) кайма; 2) вручну ткана стрічка (стьожка), крайка.
Krajna *ż.* *(у Польщі)* Країна.
krajobraz, -zu, *m.* краєвид, -ду, пейзаж, -жу, ландшафт, -ту.
krajowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* тубілець, -льця.
krajowość *ż.* місцеві риси *(род.* рис); особливості даної країни.
krajowy 1) тубільний; c h o r o b y **~we** тубільні хвороби, -роб; o b y c z a j e **~we** тубільні звичаї *(род.* звичаїв); 2) *(не закордонний)* вітчизняний; p r z e m y s ł **~** вітчизняна промисловість, -вості; w y r o b y **~we** вітчизняні вироби, -бів.
krajoznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* краєзнавець, -вця.
krajoznawczy краєзнавчий.
krajoznawstwo *n.* краєзнавство.
krajuszek -szka, *m., zdr., pieszcz.* краєчок, -чка.
krakać, kraczę, kraczesz, krakał 1) крякати (крякаю, крякаєш *а.* крячу, крячеш); 2) *перен.* каркати; ◊ *присл.* j e ś l i w ł a z ł e ś m i ę d z y w r o n y, m u s i s z **~** j a k i o n e з вовками жити, по-вовчому вити.
krakanie *n.* 1) крякання; 2) каркання. *Пор.* **krakać.**
krakowiaczek, -czka, *m., pieszcz.* 1) *див.* **krakowiak I**; 2) *див.* **krakowiak II.**
krakowiak I, *lm.* **-ki,** *m.* *(танець)* краков'як.
krakowiak II, *lm.* **-cy,** *m.* *(житель Кракова)* краков'янин.
Krakowiak III, *lm.* **-cy,** *m.* *(житель Краківської області)* краков'янин.
krakowianin, *lm.* **-wianie, -wian,** *m.* *(житель Кракова)* краков'янин.
krakowianka *ż.* *(жителька Кракова)* краков'янка.
krakowski краківський; ◊ k a s z a **~ka** смоленська крупа.
Kraków, -kowa, *m.* Краків, -кова.
krakus, *lm.* **-sy,** *m.* людина в краківському народному одязі.
krakuska *ż.* 1) *(шапка краківських селян)* кракуска; 2) *розм. див.* **krakowianka.**
krakwa *ż., orn.* крижень, -жня, крижня.
kram, -mu, *m.* 1) крамниця; 2) *(палатка)* ларьок, -рка, лоток, -тка; 3) *перен. розм.* клопіт, -поту; 4) *(перен. розм. — сукупність справ)* лавочка; c a ł y **~** вся лавочка; ◊ *присл.* j a k i p a n, t a k i **~** по Савці свитка.
kramarczyk, *lm.* **-ki,** *m.* крамарчук, -ка.
kramarka *ż., pot.* 1) крамарка; 2) жінка крамаря, крамариха.
kramarski крамарський; *перен.* d u c h **~** крамарська жилка; ◊ i n t e r e s **~** крамничка.
kramarstwo *n.* крамарство.
kramarz, *lm.* **-rze,** *m.* крамар, -ря.
kramarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył крамарювати, -рюю, -рюєш, торгувати, -гую, -гуєш; //**~ się** 1) (z kim) торгуватися (з ким); 2) *(баритися)* гаятися, воловодитися, -джуся, -дишся.
Kramatorsk *m.* Краматорськ.
kramik, -ku, *m.* крамничка.
kramikarz, *lm.* **-rze,** *m.* крамар, -ря.
kran, -nu, *m.* 1) кран; 2) *тех. див.* **dźwig.**
kraniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* край *(род.* краю), кінець, -нця; *(міста, села)* околиця, окраїна.
kranik, -ku, *m., zdr.* невеличкий кран.
kraniologia *ż., antr.* краніологія.
kraniometr, -ru, *m., antr.* краніометр, -ра.
kraniometria *ż., antr.* краніометрія.
kranowy *tech.* крановий.
krańcowo до краю, в край; ◊ p o g l ą d y **~** r ó ż n e діаметрально протилежні погляди, -дів.
krańcowość *ż.* крайність, -ності;

posunąć rzeczy do ~ci довести́ спра́ви до кра́йності.
krańcowy кра́йній; *політ.* ~**we** zapatrywania кра́йні по́гляди, -дів; *(що закінчує що, що знаходиться на кінці чого)* кінце́вий; *анат.* *(filum terminale)* кінце́ва ни́тка.
Kras, -su, *m.* Карст, -ту.
krasa *ż., poet.* 1) вро́да; 2) *(про рум'янець)* кра́ска.
krasawica *ż., poet.* красу́ня.
krasiaty строка́тий.
krasić, -szę, -sisz, -sił 1) фарбува́ти, -бу́ю, -бу́єш, кра́сити (кра́шу, кра́сиш); 2) *(перен.— прикрашати)* кра́сити *(заст.)*; 3) *кул.* заправля́ти жи́ром.
kraska *orn.* *(coracias garrula)* *ż.* сивора́кша, сивоворо́нка.
krasnolica, -cej, *ż., poet.* красу́ня.
krasnolicy 1) вродли́вий; 2) *(рум'яний)* червоноли́ций.
krasnoludek, -dka, *lm.* **-dki,** *m., mit.* гном.
krasnopióry червонопе́рий.
krasność *ż.* 1) черво́ність, -ності; 2) вродли́вість, -вості. *Пор.* krasny.
krasny *pot.* 1) черво́ний; 2) *(гарний)* вродли́вий.
krasomowca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* красномо́вний, -ного.
krasomowstwo *n.* красномо́вство.
krasomówca *m.* *див.* **krasomowca.**
krasomówczy красномо́вний; проре́чистий *(зрідка).*
krasomówstwo *n.* *див.* **krasomowstwo.**
kraszanka *ż., etnogr.* кра́шанка.
kraść, kradnę, kradniesz, kradł кра́сти (кра́ду, кра́деш).
kraśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *poet.* 1) черво́ніти, шарі́ти; 2) *(ставати гарним)* гарні́шати, кра́щати; 3) *перен.* ся́яти.
kraśny *див.* **krasny.**
krata *ż.* 1) гра́ти *(род.* грат) *(лише в мн.)*; ~ w oknie гра́ти на вікні́; *перен.* siedzieć za ~tą сиді́ти за гра́тами; 2) *(на тканині)* клі́тка; ◊ materia w ~ty карта́та (клітча́ста) ткани́на.
krateczka *ż., zdr.* *(на тканині)* клі́точка.
krater, -ru, *m.* кра́тер, -ра.
kratka *ż., zdr.* 1) невели́чкі гра́ти *(род.* грат); 2) клі́точка; ◊ *перен. розм.* stanąć przed ~kami ста́ти пе́ред судо́м. *Пор.* **krata.**
kratkować, -kuję, -kujesz, -kował розрисо́вувати (розкре́слювати) у клі́тку.
kratkowany 1) у клі́тку; papier ~ папі́р у клі́тку; 2) *(про тканини)* клітча́стий, карта́тий.
kratkowy 1) у клі́тку; 2) *(про тканини)* клітча́стий, карта́тий; szal ~ клітча́ста (карта́та) шаль, -лі.
kratować заклада́ти гра́ти.
kratowany заграто́ваний; ~**ne** okno заграто́ване вікно́.
krawaciarka *ż., spec.* виробни́ця га́лстуків (крава́ток).
krawaciarski га́лстуко́вий, крава́тко́вий; ◊ ~ zakład майсте́рня га́лстуків (крава́ток).
krawaciarstwo *n., spec.* виробни́цтво га́лстуків (крава́ток).
krawaciarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* виро́бник га́лстуків (крава́ток).
krawacik *m., zdr.* га́лстучок, -чка.
krawat *m.* га́лстук, крава́тка; wiązać ~ зав'я́зувати га́лстук (крава́тку).
krawatka *ż.* *див.* **krawat.**
krawcowa, -wej, *ż.* 1) кравчи́ха, кравчи́ня; 2) дружи́на кравця́.
krawczyk, *lm.* **-ki,** *m.* краве́цький підма́йстер, -тра, кравчу́к, -ка́, кра́вчик.
krawczyni *ż.* кравчи́ха, кравчи́ня.
krawędziarka *ż., tech.* 1) стопорі́зка, обрі́зувальний верста́т; 2) кантува́льний верста́т.
krawędziasty гранча́стий, з го́стрими ре́брами.
krawędzić, -dzę, -dzisz, -dził *tech.* кантува́ти, -ту́ю, -ту́єш, обрі́зувати, -зую, -зуєш.
krawędzisty *див.* **krawędziasty.**
krawędź *ż.* 1) грань, -ні, пруг;

(гранична лінія—звичайно) край (*род.* краю); *військ.* ~ fali gazowej край газової хвилі; *перен.* nad ~dzią przepaści на краю пропасті; ~ stołu грань (пруг) стола; 2) *тех. мат.* ребро; ~ bagnetu ребро багнета; ◊ ~ lasu узлісся, узлісок, -ска.

krawężnik, *m., tech.* ребро (пруг) тротуару.

krawiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* кравець, -вця; ~ damski жіночий кравець; ~ męski чоловічий кравець; *присл.* tak ~ kraje, jak materii staje так кравець крає, як сукна вистачає; по своєму ліжку простягай ніжку.

krawiecki кравецький; przybory **~kie** кравецьке приладдя.

krawiectwo *n.* кравецтво; ◊ zajmować się **~wem** кравцювати, -цюю, -цюєш.

krawieczyzna *ż. див.* **krawiectwo.**

krąg, kręgu, *m.* 1) круг; 2) *(окружність)* коло; 3) *(перен.— гурток)* коло; круг *(рідко)*; ~ widzów коло глядачів; 4) *(лише в мн.)* кільця, -лець; włosy pozwijane w kręgi в кільця завите волосся; 5) *анат. (vertebra)* хребець, -бця; 6) *(кам'яний, металічний)* диск; ◊ *перен.* ująć w kręgi (kogo, co) приборкати, угамувати, -мую, -муєш (кого, що); прибрати до рук кого.

krąglaczek, -czka, *m., zdr., leśn., bud.* круглячок, -чка.

krąglak *m., leśn., bud.* кругляк, -ку.

krągluchny *pieszcz. див.* **okrąglutki.**

krąglutki *pieszcz див.* **okrąglutki.**

krągłość *ż. див.* **okrągłość.**

krągło *див.* **okrągło.**

krągły *див.* **okrągły.**

krążek, -żka, *m.* 1) кружалко, кружальце; ~ wosku кружалко (кружальце) воску; 2) *бот. (discus)* чашечка; 3) *мех.* блок тяговий; *(у трамваї, тролейбусі)* тролей; 4) *тех.* шайба.

krążenie *n.* 1) кружіння; кружляння; 2) обертання; 3) обіг, -гу; 4) циркуляція; ~ krwi циркуляція крові, кровообіг, -гу; 5) крейсирування. *Пор.* **krążyć** 1—4, 7.

krążkowaty у вигляді невеличкого круга (кружала).

krążkowy 1) тролейний; linia **~wa** тролейний канат; 2) в кружалках, в кружальцях; wosk ~ віск у кружалках (у кружальцях). *Пор.* **krążek** 1, 3.

krążowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor. див.* **krążownik.**

krążowniczy *mor.* крейсерський.

krążownik *m., mor.* крейсер, -ра; ~ liniowy лінійний крейсер.

krążyć, -żę, -żysz, -żył 1) кружити, -жу, -жиш; *(в повітрі)* кружляти; 2) *(про землю)* обертатися; 3) *(про гроші)* бути в обігу, ходити, -дить; 4) *фізіол.* циркулювати, -люю, -люєш; 5) *(про поголоски)* ходити; **~żą** pogłoski ходять чутки; 6) *кул.* дрібно різати (ріжу, ріжеш); 7) *мор.* крейсирувати, -сирую, -сируєш.

kreacja *ż.* 1) твір (*род.* твору), утвір; 2) *(дія)* створювання; *(докон.)* створення; 3) формування; *(докон.)* сформування; 4) призначення; обрання; *пор.* **kreować**; 5) *театр.* сценічний образ, -зу.

kreatura *ż. pogardl.* 1) тип, -па, індивідуум, індивід; 2) *(ставленик чий)* креатура.

kreaturka *ż., żart. див.* **kreatura.**

krecha *ż., zgr.* товста риса.

kreci 1) кротовий, кротячий; **~cia** skórka кротова (кротяча) шкурка; 2) *перен.* підривний; **~cia** robota підривна робота.

kreda *ż.* крейда; ◊ *перен.* brać na **~dę** брати в борг (наборг, набір).

kredens, -su, *m.* 1) буфет; 2) *(кімната)* буфетна, -ної.

kredensik, -ku, *m., zdr.* невеличкий буфет.

kredensowy буфетний.

kredka *ż.* 1) *мал.* пастель, -лі; 2) кольоровий олівець, -вця; ◊

◊ *перен.* b r a ć n a ~kę бра́ти в борг (на́борг, на́бір); ż y ć z ~ką w r ę k u ощадливо (еконо́мно) жи́ти.
kredkowy *(про рисунок)* пасте́льний.
kredo *nieodm., n.* кре́до *(невідм.)*.
kredować, -duję, -dujesz, -dował значи́ти (мі́тити) кре́йдою.
kredowy 1) крейдяни́й; *геол.* ~wa f o r m a c j a крейдяна́ форма́ція; p r o s z e k ~ крейдяни́й порошо́к, -шку́; 2) *перен.* бі́лий як кре́йда; t w a r z ~wa обли́ччя бі́ле, як кре́йда.
kredyt, -tu, *m.* 1) *фін., ек., перен.* креди́т, -ту; ~ b a n k o w y ба́нковий креди́т; c o f n ą ć ~ відмо́вити в креди́ті; ~ d ł u g o t e r m i n o w y довгостроко́вий креди́т; ~ h a n d l o w y торго́вий (торгове́льний, комерці́йний) креди́т; ~ i n b l a n c o відкри́тий креди́т; k u p o w a ć n a ~ бра́ти в креди́т; o t w o r z y ć k o m u ~ відкри́ти креди́т кому́; u d z i e l i ć ~tów нада́ти креди́ти; z a c h w i a ć ~ підірва́ти креди́т; 2) *бухг.* кре́дит; z a p i s a ć w ~dycie занести́ в кре́дит.
kredytor, *lm.* **-rowie,** *m.* кредито́р, -ра.
kredytorka *ż.* кредито́рка.
kredytować, -tuję, -tujesz, -tował 1) (komu) дава́ти кому́ що в креди́т, боргува́ти, -гу́ю, -гу́єш; 2) (kogo) *торг., фін.* кредитува́ти, -ту́ю, -ту́єш (кого́).
kredytowy 1) креди́тний; s p ó ł k a ~wa креди́тне товари́ство; 2) *бухг.* кредито́вий; s a l d o ~we кредито́ве са́льдо.
kredziany крейдяни́й.
kredziasty крейди́стий.
krem, -mu, *m., kosm., cuk.* крем, -му; *(конд. — ще)* зби́ті вершки́, -кі́в.
kremacja *ż., spec.* крема́ція.
kremacyjny *spec.* кремаці́йний.
krematorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* кремато́рій, -рію.
Kreml, -lu, *m.* Кремль, -ля́.
kremlowski кремлі́вський.
kremowy кре́мовий.
kremówka *ż., cuk.* *(тістечко)* наполео́н.
krempacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* ки́рка.
krenele, -li, *blp., hist.* 1) амбразу́ра, бійни́ця; 2) *(у стіні)* зу́бці, -ців.
Kreol, *lm.* **-le,** *m.* крео́л.
kreolina *ż., chem.* креолі́н, -ну.
Kreolka *ż.* крео́лка.
kreować, kreuję, kreujesz, kreował 1) ство́рювати, -рюю, -рюєш, утво́рювати; 2) *військ.* формува́ти, -му́ю, -му́єш; p u ł k i ś w i e ż o ~wane що́йно сформо́вані полки́, -кі́в; 3) (kogo czym) *(на пост)* призна́чувати, -чую, -чуєш (кого́ чим).
kreozot, -tu, *m., chem.* креозо́т, -ту.
kreozotowy *chem.* креозо́товий.
krepa *ż., tkac.* креп, -пу; ◊ c z a r n a ~ тра́ур, -ру, жало́ба; *перен.* w ~pie в жало́бі, в тра́урі.
krepitacja *ż., med.* крепіта́ція.
krepon, -nu, *m., tkac.* крепо́н, -ну.
krepowy кре́повий.
krerać 1) *(про гусей)* ге́лгати, гелгота́ти, -го́че; 2) *(про журавлів)* курлю́кати, курли́кати; 3) *(про курiпок)* сокорі́ти.
kres, -su, *m.* 1) межа́, грани́ця; w s z y s t k o m a s w ó j ~ всьому́ є межа́ (грани́ця); 2) *перен.* кіне́ць, -нця́, край *(род.* кра́ю); *перен.* p o ł o ż y ć ~ c z e m u покла́сти край чому́; ~ z i e m i край землі́; 3) *перен.* кінце́ва мета́; ~ p o d r ó ż y кінце́ва мета́ по́дорожі; s t a w a ć u ~su досяга́ти мети́, осяга́ти мету́; 4) *(лише в мн.)* рубежі́, -жі́в.
kresa *ż.* 1) товста́ ри́са; 2) *(перен. — від рани)* рубе́ць, -бця́, шрам, -му; 3) *(у капелюсі)* поля́ *(род.* полі́в), кри́си, -сів *(лише в мн.)*.
krescencja *ż., nauk.* урожа́й, -жа́ю.
kreseczka *ż., zdr.* ри́сочка.
kreska *ż.* 1) ри́ска; *(тонка лінія)* штрих, -ха́; 2) *іст.* ви́борчий го́лос, -су; 3) *перен. розм.* че́рга́; *присл.* p r z y s z ł a ~ n a M a-

tyska прийшлá (настáла) й його́ (йомý) чéргá; *прик.* котю́зі по заслýзі.
kreskować, -kuję, -kujesz, -kował 1) стáвити ри́ску; ~ literę стáвити ри́ску над бýквою; 2) затіня́ти (затíнювати) штрихáми, заштрихóвувати, -вую, -вуєш.
kreskowany 1) позна́чений ри́скою, з ри́скою; o ~ne o, позна́чене ри́скою (з ри́скою); 2) заштрихóваний. *Пор.* **kreskować.**
Kresowiak, *lm.* **-cy,** *m., hist.* 1) урóдженець схíдних окрáїн (провíнцій) Пóльщі; 2) мéшканець (жи́тель) схíдних окрáїн (провíнцій) Пóльщі.
Kresowianka *ż., hist.* 1) урóдженка схíдних окрáїн (провíнцій) Пóльщі; 2) мéшканка (жи́телька) схíдних окрáїн (провíнцій) Пóльщі.
Kresowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., hist.* *див.* **Kresowiak.**
kresowy окрáїнний.
Kresówka *ż. див.* **Kresowianka.**
kreślarka *ż.* кресля́рка.
kreślarnia *ż.* кресля́рня, кресля́рська майстéрня.
kreślarski кресля́рський.
kreślarstwo *n.* кресля́рство.
kreślarz, *lm.* **-rze,** *m.* кресля́р, -рá.
kreślenie *n.* крéслення.
kreślić, -lę, -lisz, -lił 1) крéслити; *(по чому)* провóдити ри́си, черкáти; 2) *(перен. — описувати)* рисувáти, -сýю, -сýєш; 3) *(перен. — перекреслювати)* черкáти; //~ się *(у листі)* клáсти свій підпис; ◊ ~lę się z poważaniem з пошáною до Вас.
kret *m.* кріт *(род.* кротá).
Kreta *ż.* Кріт, -ту.
kretes: z ~sem *pot.* *(про дію з негативними наслідками)* цілкóм, нáчисто; zniszczyć ~ цілкóм (нáчисто) знищити.
kreton, -nu, *m., tkac.* кретóн, -ну.
kretonowy кретóновий.
kretowina *ż. див.* **kretowisko.**
kretowisko *n.* кротови́на.
kretyn, *lm.* **-ni,** *m.* крети́н.
kretynizm, -mu, *m.* кретинíзм, -му.
kretynka *ż.* крети́нка.
krew, krwi, *ż.* кров, -ві; broczyć krwią схóдити (стікáти, сплывáти) крóв'ю; *перен.* od strachu ~ się ścina холóне (сти́гне) кров від жáху; plucie krwią кровохáркання; *перен.* przelewać ~ пролывáти кров; *перен.* psuć sobie ~ псувáти собі кров, розстрóюватися, -рóююся, -рóюєшся; zakażenie krwi зарáження крóві; ◊ *перен.* jedna ~ крóвна рідня́; koń czystej krwi чистокрóвний кінь *(род.* коня́); rybak z krwi i kości рибáлка до сáмих кістóк; *перен.* zimna ~ холоднокрóвність, -ності.
krewetka *ż., zool.* кревéтка.
krewki пори́вчастий, гаря́чий; ~ temperament пори́вчастий (гаря́чий) темперáмент, -ту.
krewko зóпалу; *(необачно)* спрожóгу; ~ odpowiedzieć відповíсти́ зóпалу; (спрожóгу).
krewkość *ż.* пори́вчастість, -тості, гаря́чність, -ності.
krewna, -nej, *ż.* рóдичка.
krewniactwo *n.* 1) спорíдненість, -ності, спорíднення; 2) *зб.* рідня́, роди́на.
krewniaczka *ż., pot. див.* **krewna.**
krewniak, *lm.* **-cy,** *m., pot. див.* **krewny** II.
krewny I спорíднений; ◊ *перен. жарт.* ~ mi jest rubla він ви́нен мені карбóванця.
krewny II, **-nego,** *lm.* **-ni,** *m.* рóдич.
kreza *ż.* 1) *іст.* гофрóваний жінóчий кóмір, -ра; 2) *(лише в мн.)* *анат.* нýтрощі, -щів.
krezka *ż.* 1) *анат.* *(mesenterium)* бри́жа; 2) *зменш. див.* **kreza** 1.
krezol, -lu, *m., chem.* крезóл, -лу.
krezus, *lm.* **-si,** *m.* крез.
kręcić, -cę, -cisz, -cił 1) (co i czym) крути́ти (кручý, крýтиш), вертíти (верчý, верти́ш) (що і чим); ~ koło вертíти (крути́ти) кóлесо; wiry ~ciły łódką вир крути́в (вертíв) човнóм; *перен.* ~ nosem крути́-

ти нóсом; ~ w ą s a крутити вýси; 2) *(мотузку і под.)* звивáти, скрýчувати, -чую, -чуєш; *(в одну нитку — ще)* сукáти (сучý, сýчиш *і* сукáю, сукáєш); ~ p a p i e r o s a скрýчувати цигáрку; 3) *(перен. розм. — про крутійство)* крутити; ◊ *перен.* ~ g ł o w ą а) сушити (ламáти) собі гóлову над чим; б) не погóджуватися зрáзу на що; ~ w o c z a c h *(про дим)* ї́сти óчі; //~ **się** 1) обертáтися, вертíтися; **~cą się** k o ł a w o z u колéса вóза обертáються; 2) *(про людину і перен.)* крутитися, вертíтися; **~ciła** s i ę p o p o k o j u крутилася (вертíлася) по кімнáті; w g ł o w i e m i s i ę **~ci** мені (в мéне) головá крýтиться (пáморочиться), мені в голові пáморочиться; 3) (koło czego, za czymś) *перен. розм.* добивáтися чогó; 4) (koło kogo) *перен. розм.* прислýжуватися, -жуюся, -жуєшся, підслýжуватися (комý); *(коло жінки)* залицятися; 5) *(про волосся)* витися (в'юся, в'єшся).

kręciek, -ćka, *m., wet.* мотилиця; ◊ *перен. просторічн.* d o s t a ć **~ćka** з'ї́хати (зсýнутися) з глýзду; *перен. просторічн.* m i e ć **~ćka** бýти з дуринóю.

kręcony скрýчений; p a p i e r o s ~ скрýчена цигáрка; ◊ **~ne** s c h o d y гвинтові схóди, -дів; **~ne** w ł o s y кучеря́ве волóсся.

kręgarstwo *n., med.* вертебрáльний (хребéтний) масáж, -жу.

kręgarz, *lm.* **-rze,** *m., med.* вертебрáльний (хребéтний) масажист.

kręgiel, -gla, *lm.* **-gle,** *m.* кéгля; g r a ć w **~gle** грáти в кéглі.

kręgielek, -lka, *m.* 1) *зменш.* невели́чка кéгля; 2) рід більярдної гри.

kręgielnia *ż.* кегельбáн, -ну.

kręgosłup *m.* хребéт, -бтá, хребтовий стовп, -пá.

kręgowce, -ców, *zool. (vertebrata)* хребéтні, -них.

kręgowy *anat.* хребéтний, вертебрáльний.

krępować, -puję, -pujesz, -pował (kogo) зв'язувати, -зую, -зуєш; *(перен. — ще)* бентéжити (когó); //~ **się** (kim, czym) зв'язуватися, бентéжитися (ким, чим).

krępująco: d z i a ł a ć ~ зв'язувати, -зую, -зуєш, бентéжити.

krępujący який (що) зв'язує (бентéжить).

krępy коренáстий.

krętacki *pot.* крутíйський; **~kie** w y b i e g i крутíйські вивертi (викрути, викрутáси).

krętactwo *n., pot.* крутíйство.

krętacz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* крутíй, -тія́.

krętaczka *ż., pot.* крутíйка.

krętanina *ż.* 1) метушня́; 2) *(перен. — про крутія)* крутíйство, крутня́, плутня́.

krętarz, *lm.* **-rze,** *m., anat.* вертлюг, -гá.

krętnica *ż.* 1) *тех.* гвинт, -тá; 2) *мат.* спірáль, -лі.

kręto звивисто, крýто; s t r u m i e ń p ł y n i e ~ струмóк крýто (звивисто) в'ється; ◊ w ł o s y s i ę ~ u k ł a d a j ą волóсся в'ється.

krętogłów, -głowa, *m., orn. (jynx torquilla)* крутиголóвка.

krętorogi круторóгий.

krętowłosy кучеря́вий.

kręty 1) крýчений, скрýчений; s z n u r ~ скрýчена мотýзка; 2) *(що мав закрути)* звивистий, крýчений; **~ta** ś c i e ż k a звивиста (крýчена) стéжка; *перен.* c h o d z i ć **~tymi** d r o g a m i ходити нечéсними (крýченими) шляхáми; 3) *(перен. — про крутія)* вивéртливий, виверткий, викрýтливий; **~ta** o d p o w i e d ź вивéртлива (виверткá, викрýтлива) відповідь, -ді; ◊ *анат.* j e l i t o **~te** крутá (клýбова) кишка; **~te** s c h o d y гвинтові схóди, -дів.

krikiet *m., sport. див.* **krykiet.**

kriolit, -tu, *m., min.* кріолíт, -ту.

krioskopia *ż., chem.* кріоскопія.

krnąbrnie непокірливо; перекірливо. *Пор.* **krnąbrny.**

krnąbrność *ż.* непокірливість, -вості; перекірливість. *Пор.* **krnąbrny.**

krnąbrny непокірливий; *(схильний робити наперекір)* перекірливий.

Kroacja *ż. див.* **Chorwacja.**

kroacki *див.* **chorwacki.**

Kroat *m. див.* **Chorwat.**

Kroatka *ż. див.* **Chorwatka.**

krobeczka *ż., zdr., przest. див.* **króbka.**

krobecznik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* той, що виготовляє кóзуби, луб'янцí.

krobia *ż., przest. див.* **króbka.**

krochmal, -lu, *m.* крохмáль, -лю.

krochmalarnia *ż.* крохмáльний завóд, -ду.

krochmalić ,-lę, -lisz, -lił крохмáлити.

krochmalny 1) крохмáльний; 2) *(перен. жарт. — стриманий)* офіціáльний.

krochmalowy крохмáльний; c u k i e r ~ крохмáльний цýкор, -кру.

krocie, -ci, *blp.* 1) сíла-силéнна, бéзліч, -чі; 2) *(про гроші)* тúсячі, -сяч.

krocień, krotnia, *lm.* **krotnie,** *m., bot. (croton)* кротóн.

krocionóg, -noga, *m., ent. (julus terrestris)* стонóга.

krociowy 1) багатотúсячний; **~we** w o j s k o багатотúсячна áрмія; 2) *(перен. — багатий)* тúсячний; ~ s p a d e k тúсячний спáдок, -дку.

krocze *n., anat. (perinaeum)* промéжина.

kroczek, -czka, *m., zdr.* дрібнúй (дрібнéнький) крок, -ку.

kroczenie *n.* крокувáння.

kroczowy *anat. (perinealis)* промéжинний.

kroczyć, -czę, -czysz, -czył крокувáти, -кýю, -кýєш; ◊ *перен.* ~ n a p r z ó d йти вперéд.

krocset: d o ~ d j a b ł ó w *pot.* достóбіса, під три чортú.

krogulczy крéчетовий.

krogulec, -lca, *lm.* **-lce,** *m., orn.* крéчет.

kroić, kroję, kroisz, kroił 1) *(co)* крóїти (крóю, крóїш); 2) *(na kogo) перен. розм.* скидáтися на кóго; n a P o l a k a **kroi** на полякa скидáється; ◊ *перен.* ~ k o m u ś k u r t ę a) проýчувати, -чую, -чуєш (когó); б) *(дíймати кого)* дошкуляти (комý); *//*~ **się** 1) крóїтися; 2) *(na coś) безос.* занóситися (на що); **kroi się** n a d e s z c z занóситься на дощ.

krojczy, -czego, *lm.* **-czowie,** *m., kraw.* закрóйщик.

krojczyni *ż., kraw.* закрóйщиця.

krok, -ku, *m.* 1) крок, -ку; *(перен. — частіше)* зáхід, -ходу; c o ~ (c o **~ku,** n a k a ż d y m **~ku)** на кóжному крóці; d y p l o m a t y c z n y ~ дипломатúчний крок (зáхід); **~ki** n i e p r z y j a c i e l s k i e ворóжі зáходи; o ~ o d c z e g o на крок від чóго; p o d j ą ć (p r z e d s i ę w z i ą ć) **~ki** вжúти зáходів; *перен.* s t a n o w c z y ~ рішýчий крок; *перен.* s t a w i a ć p i e r w s z e **~ki** робúти пéрші крóки; ~ z a **~kiem** крок за крóком; **~ki** z a r z ą d z i ć розпорядúтися вжúти зáходів; 2) *(манера ходити)* ходá; i ś ć (p o s t ę p o w a ć, s t ą p a ć) s z y b k i m **~kiem** ітú швидкóю ходóю (ступóю); p r z y ś p i e s z y ć **~ku** прискóрити (пришвúдшити) ходý; z w a l n i a ć **~ku** сповільняти (уповільняти) ходý; ż ó ł w i m **~kiem** черепáшачою ходóю; 3) *мех.* відстань, -ні; ~ ś r u b y відстань гвинтá; 4) *анат. див.* **krocze;** ◊ *перен.* c z y n i ć w i e l k i e **~ki** n a p r z ó d робúти великí ýспіхи; *перен.* **~ku** k o m u d o t r z y m y w a ć не відставáти від кóго; ~ w ~ слідóм; w s z c z ą ć **~ki** s ą d o w e порýшити судовý спрáву; z w r ó c i ć s w e **~ki** попрямувáти, -мýю, -мýєш, попро-

стувáти, -тýю, -тýєш, напрáвитися, -влюся, -вишся.

krokiet *m.* 1) *спорт.* крокéт; 2) *кул.* крокéтка.

krokietować, -tuję, -tujesz, -tował *sport.* крокірувáти, -кірýю, -кірýєш.

krokiew *ż., bud.* крóква.

krokiewka *ż., zdr., bud.* крóківка, крóковця; ◊ *перен. розм.* b r a k m u j e d n e j **~ki** йомý бракýє (недостаé) клéпки.

krokiewnica *ż., archit.* модильйóн.

krokodyl, *lm.* **-le,** *m., zool.* крокодúл.

krokodylek, -lka, *m., zdr.* невелúчкий крокодúл.

krokodyli крокодúлів, крокодúлячий; *íрон.* ł z y **~le** крокодúлові (крокодúлячі) сльóзи (*род.* сліз).

krokodylowy *див.* **krokodyli.**

krokowy 1) на одúн крок; 2) *анат.* *див.* **kroczowy.**

krokeztyn, -nu, *m., bud.* кронштéйн.

krokus *m., bot.* (*crocus*) шафрáн, -ну, проскýреньки, -ків.

krokwiak *m., tech.* кроквяннúй костúль, -ля́.

krokwiowy кроквянúй.

krom *przyim., arch.* крім.

kromeczka *ż., zdr., pieszcz.* скúбочка; шматóчок, -чка. *Пор.* **kromka.**

kromka *ż.* скúбка; (*кусок*) шматóк, -ткá.

kronglas, -su, *m., tech.* крóнглас, -су.

kronika *ż.* 1) літóпис, -су, хрóніка; 2) (*газетна*) хрóніка.

kronikarski 1) літопúсний; 2) хронікéрський. *Пор.* **kronikarz.**

kronikarstwo *n.* 1) літописáння; 2) *зб.* літопúсці, -ців; (*твори*) літóписи, -сів.

kronikarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) літопúсець, -сця; 2) (*газетний*) хронікéр, -ра.

kropelka *ż.* 1) крáпелька, кáпелька; 2) (*розм. — мала кількість*) капелúнка, крúхта, крúхітка, трóшки, трóшечки; **~ka** m l e k a капелúнка молокá.

kropiciel, *lm.* **-le,** *m.* 1) кропúльник; 2) забіякa. *Пор.* **kropić** 2, 3.

Kronstadt, -tu, *m.* Кронштáдт.

kropić, -pię, -pisz, -pił, kropnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (*про дощ*) крáпати, крáпнути, кáпати, кáпнути; кропúти, плю́, -пиш, накрапáти (*лише недокон.*); 2) (co) (*лише недокон.*) кропúти, забрúзкувати, -кую, -куєш (що); 3) (kogo) *перен. жарт.* бúти (б'ю, б'єш), удáрити; 4) (*лише докон.*) (*розм.— випити*) вúхилити; ~ s o b i e p o k i e l i s z k u вúхилити по чáрці; 5) (czym o co) (*лише докон.*) *розм.* шпурнýти, швиргонýти (що *і* чим об що); ~ s z k l a n k ą (s z k l a n k ę) o z i e m i ę шпурнýти (швиргонýти) склянку (склянкою) об зéмлю; // **~się** 1) (*лише недокон.*) бúтися; 2) (*лише докон.*) удáритися; торóхнутися (*розм.*).

kropidełko *n., zdr. див.* **kropidło.**

kropidło *n.* 1) *церк.* кропúло; 2) *перен. жарт.* дрюк, -кá.

kropielnica *ż., kość.* кропúльниця.

kropienie *n.* 1) крáпання, кáпання, крóплення, накрапáння; 2) крóплення, забрúзкування; 3) биття́; ◊ *спец.* ~ t k a n i n змóчування тканúн. *Пор.* **kropić** 1—3.

kropka *ż.* 1) крáпка, ця́тка; (*менша*) крáпочка, ця́точка; p e r k a l w **~ki** сúтець у крáпочкáх (у ця́точкáх); 2) *грам., муз.* крáпка; *перен.* **~kę** n a d „i" s t a w i a ć стáвити крáпку над „і"; ◊ *перен.* z n a l e ź ć s i ę w **~pce** а) знайтúся (опинúтися) в скрутнóму станóвищі; б) попáсти в тóчку.

kropkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *тех.* пунктирувáти, -рýю, -рýєш; 2) *грам.* стáвити крáпкú; 3) (*покривати цятками*) накрапля́ти, цяткувáти, -кýю, -кýєш.

kropkowanie *n.* 1) пунктирувáння; 2) стáвлення крáпóк; 3) накрапля́ння, цяткувáння. *Пор.* **kropkować.**

kropkowany 1) пунктúрний; **~na**

linia пунктирна лінія; 2) крапчастий, крапкований, цяткований; ~**na** materia цяткована тканина. *Пор.* **kropkować** 1, 3.
kropkowato пунктиром; ~ wyciągnięta linia пунктир, -ру, лінія пунктиром.
kropkowaty *див.* **kropkowany** 2.
kropkowy крапковий.
kropla *ż.* 1) крапля, капля; *перен.* podobni do siebie jak dwie ~**le** wody подібні до себе, як дві краплі води; *перен.* walczyć do ostatniej ~**li** krwi боротися до останньої краплі крові; 2) *перен. жарт.* горілка; ◊ *мін.* ~**le** wodne безбарвні топази, -зів.
kroplisto краплисто, у вигляді крапель (капель), краплями (каплями); sączyć się ~ стікати краплями (каплями).
kroplisty краплистий.
kroplomierz, *lm.* **-rze**, *m.*, *med.* крапельниця.
kroplowy краплинний.
kropnąć *див.* **kropić.**
krosienka, **-nek**, *blp.*, *zdr.* кросонки, -нок, кросенце.
krosno *n.* 1) *текст.* кросно, ткацький верстат; ~ dziewiarskie в'язальний верстат; 2) *(лише в мн.) заст.* п'яльці, -ців, п'яльця, -лець, кросна, -сен.
krosta *ż.* короста.
krostawy коростaвий, коростявий, коростяний.
krostka *ż.*, *zdr.* невелика короста.
krostowacieć, **-cieję**, **-ciejesz**, **-ciał**, **-cieli** коростявіти.
krostowaty коростaвий, коростявий, коростяний.
krośniak, **-ku**, *m.*, *tkac.* полотно з вибіленої пряжі.
krotochwila *ż.*, *arch.* 1) жарт, -ту; 2) *літ.*, *театр.* жарт, -та.
krotochwilnie *arch.* дотепно.
krotochwilny *arch.* 1) *театр.*, *літ.* жартівний; 2) *(охочий до жартів)* жартівливий, жартливий; *(що відзначається дотепністю)* дотепний.
krowa *ż.* корова; *присл.* ~, co dużo ryczy, mało mleka daje корова, що дуже реве, мало молока дає.
krowi коров'ячий; *вет.* ospa ~**wia** коров'яча віспа.
krowianka *ż.* 1) *вет.* коров'яча віспа; 2) *фарм.* сироватка (сироватка) проти віспи.
krowiarka *ż.* 1) чередниця; 2) *(що ходить коло корів)* корівниця; 3) *зал.* вагон для перевезення корів.
krowiarnia *ż.* корівник, коровня.
krowiarz, *lm.* **-rze**, *m.* 1) чередник, -ка; 2) *(що доглядає корів)* корівник; 3) торговець коровами.
krowieniec, **-ńca**, *lm.* **-ńce**, *m.* коров'ячий гній *(род.* гною).
krowina *ż.*, *lekc.* коровина, поганенька корова.
krowne, **-nego**, *n.*, *hist.* податок від рогатої худоби (від товару).
króbeczka *ż.*, *zdr.* *див.* **króbka.**
króbka *ż.*, *zdr.* козуб, луб'янець, -нця.
krócica *ż.*, *przest.* рушниця з коротким дулом (стволом).
króciuchno *pieszcz.* *див.* **króciutko.**
króciuchny *pieszcz.* *див.* **króciutki.**
króciusieńki 1) *пестл.* коротесенький; 2) *(зовсім короткий)* коротісінький.
króciusieńko 1) коротесенько; 2) коротісінько. *Пор.* **króciusieńki.**
króciuteńki *див.* **króciusieńki.**
króciuteńko *див.* **króciusieńko.**
króciutki *pieszcz.* коротенький.
króciutko *pieszcz.* коротенько.
krój, **kroju**, *lm.* **kroje**, *m.* 1) крій *(род.* крою), покрій, -крою; *(про форму одежі — ще)* фасон, -ну; kursy ~**ju** i szycia курси крою і шиття; ~ ubrania фасон (крій) костюма; 2) *(заст.— с.-г.)* леміш, -меша; ◊ człowiek nie dzisiejszego kroju людина старосвітських правил; wszystko na jeden ~ все на один лад (копил).
król, *lm.* **-lowie**, *m.* король, -ля.
królestwo *n.* 1) королівство; 2) *перен.* царство; ~ marzeń цар-

ство мрій; ~ z w i e r z ą t тварйнне цáрство, тварйнний світ, -ту; 3) *зб.* корóль з королéвою.
Królewiak, *lm.* **-cy,** *m., hist.* жйтель (мéшканець) дáвнього Цáрства пóльського.
królewiątko *n.* 1) королíвське дитя́, -тя́ти; 2) *зневажл.* царьóк, -ркá.
królewicz, *lm.* **-cze,** *m.* королéвич.
Królewiec, -wca, *m., hist.* Кéнігсберг. *Див.* **Kaliningrad.**
królewię, -więcia, *lm.* **-więta, -wiąt,** *n.* 1) королíвське дитя́, -тя́ти; 2) *перен.* царьóк, -ркá.
królewna, -ny, *ż.* королíвна.
królewski 1) королíвський; 2) цáрський; p o **~ku** по-цáрськи; ◊ *анат.* **~ka** ż y ł a *(vena basilica)* ліктевá (кня́жа) жйла. *Пор.* **królestwo** 1, 2.
królewskość *ż.* королíвська (цáрська) вéлич, -чі, королíвське (цáрське) велйччя.
królewszczyzna *ż., hist.* 1) королíвське земéльне володíння, королíвська земéльна влáсність, -ності; 1) дáвній сільськогосподáрський подáток, -тку.
królica *ż.* кролйця, крільчйха, кролемáтка.
króliczek, -czka, *m., zdr.* малéнький крóлик.
króliczę, częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n.* кроленя́, -ня́ти.
króliczy кроля́чий.
królik *m.* 1) крóлик, трýсик, кріль (*род.* кроля́); 2) *перен. зневажл.* царьóк, -ркá.
królikarnia *ż.* крільчáтник.
królikarski кролівнйцький.
królikarstwo *n.* кролівнйцтво.
królikarz, *lm.* **-rze,** *m.* кролівнйк, -кá.
królikowy крóликовий, кроля́чий.
królobójca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* царевбйвець, -вця.
królobójczy царевбйвчий.
królobójczyni *ż.* царевбíйниця.
królobójstwo *n.* царевбйвство.
królowa, -wej, *ż.* королéва; (*шахм.— ще*) ферзь.
królować, -luję, -lujesz, -lował 1) царювáти, -рю́ю, -рю́єш; 2) *перен.* панувáти, -нýю, -нýєш.
królowanie *n.* 1) царювáння; 2) панувáння. *Пор.* **królować.**
krótki корóткий; *мед.* o d d e c h ~ корóткий віддих, -ху; *лінгв.* s a m o g ł o s k a **~ka** корóткий голоснйй, -нóго; **~ka** p a m i ę ć корóтка пáм'ять, -ті; **~kie** w ł o s y корóтке волóсся; **~ki** w z r o k короткозóрість, -рості, корóткий зір (*род.* зóру); ◊ **~ki** r o z u m обмéжений (невелйкий) рóзум, -му; w **~kim** c z a s i e незабáром, скóро.
krótko кóротко; ~ m ó w i ą c кóротко кáжучи; ~ i w ę z ł o w a t o кóротко й я́сно; ◊ n a ~ p r z e d... незадóвго перед...; ~ k o g o ś t r z y m a ć держáти когó в шóрах; ~ z n i m (k o ł o n i e g o) в ньóго скрутнé (тяжкé) stationовище.
krótkodystansowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., sport.* спрйнтер, -ра.
krótkodystansowy *sport.* спрйнтерський; ◊ b i e g ~ спринт.
krótkofalowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., rad.* короткохвильовйк, -кá.
krótkofalowy *rad.* короткохвильовйй.
krótkofalówka *ż., rad.* короткохвильовá стáнція.
krótkogłowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., antr.* короткоголóвий, -вого.
krótkogłowy короткоголóвий.
krótkogłów, -głowa, *lm.* **-głowy,** *m., antr. див.* **krótkogłowiec.**
krótkolufowy короткоствóльний.
krótkometrażowy *kin.* короткометрáжний.
krótkometrażówka *ż., kin. pot.* короткометрáжка, короткометрáжний фільм, -му.
krótkonogi коротконóгий.
krótkoogonowy короткохвóстий.
krótkoszyi короткошйїй.
krótkość *ż.* корóткість, -кості.
krótkoterminowy короткостроковйй.
krótkotrwałość *ż.* короткочáсність, -ності, недовгочáсність.
krótkotrwały короткочáсний, недовгочáсний.

krótkowidz, *lm.* **-dze**, *m.*, *med.* короткозорий, -рого.
krótkowidzący *med.* короткозорий.
krótkowidzenie *n.*, *med.* короткозорість, -рості.
krótkowidztwo *n.*, *med.* *див.* **krótkowidzenie.**
krótkowieczny недовговічний.
krótkowłosy коротковолосий.
krótkowzroczność *ż.*, *med.*, *przen.* короткозорість, -рості.
krótkowzroczny *med.*, *przen.* короткозорий.
krówka *ż.* 1) корівка; 2) *ент.* *(geotrupes)* мазяр, -ра; ◊ *ент.* b o ż a ~ *(coccinella)* сонечко; *перен.* b y ć d l a k o g o ś d o j n ą ~**ką** бути для кого дійною коровою.
krtaniowy *anat.* *i* *in.* гортанний.
krtań *ż.*, *anat.* *i* *in.* гортань, -ні; *(розм.— ще)* горлянка.
kruchciany *kośc.* притворний; ◊ *ірон.* ~**na** b i g o t e r i a святобожництво, святенництво.
krucho 1) крихко, ламко; 2) з пісочного тіста; c i a s t k a, u p i e c z o n e ~ тістечка, виготовлені з пісочного тіста; ◊ *перен.* *розм.* z n i m ~ а) з ним недобре (погано); б) в нього скрутне становище. *Пор.* **kruchy** 1, 2.
kruchość *ż.* крихкість, -кості, ламкість, ло[і]мкість.
kruchta *ż.*, *kośc.* притвор, -ру.
kruchutki 1) дуже крихкий (ламкий, ло[і]мкий); 2) пісочний. *Пор.* **kruchy** 1, 2.
kruchy 1) крихкий, ламкий, ло[і]мкий; 2) *кул.* пісочний; ~**che** c i a s t k o пісочне тістечко (пирожне); 3) *перен.* ненадійний, непевний; ~**cha** s p r a w a ненадійна (непевна) справа.
krucjata *ż.*, *hist.*, *przen.* хрестовий похід, -ходу.
krucyfiks, **-su**, *m.*, *rel.* розп'яття.
kruczek, **-czka**, *m.* 1) *(назва собаки)* цуцик; 2) *перен.* крючок, -чка; 3) *зменш.* *див.* **kruczę.**
kruczę, **-częcia**, *lm.* **-częta**, **-cząt**, *n.*, *zdr.* вороня, -няти, вороненя.
kruczkowato крючкотворно.
kruczkowaty крючкотворний.
kruczowłosy чорноволосий, чорнявий.
kruczy 1) вороннячий; 2) кольору воронового крила.
kruk *m.* ворон, крук; *перен.* b i a ł y ~ білий ворон; *присл.* ~ ~**kowi** o k a n i e w y k o l e ворон воронові очей не клює.
krukiew *ż.* ключка, клюка, костур, -ра; *(для кульгавих)* милиця.
krukowaty подібний до ворона (до крука).
krup, **-pu**, *m.*, *med.* круп, -пу.
krupa *ż.* 1) крупинка; 2) *(лише в мн.)* крупи (*род.* круп *а.* крупів), крупа; ~**py** j ę c z m i e n n e ячні крупи, ячна крупа; ~**py** o w s i a n e вівсяні крупи, вівсяна крупа; ~**py** p e r ł o w e перлові крупи, перлова крупа.
krupeczka *ż.*, *zdr.*, *pieszcz.* крупинка.
krupiarnia *ż.*, *roln.* крупорушка.
krupiarz, *lm.* **-rze**, *m.*, *roln.* крупорушник.
krupiasty крупкуватий, крупкий.
krupier, *lm.* **-rzy**, *m.*, *spec.* круп'є *(невідм.)*, банкомет (банкодержатель) у гральному будинку.
krupierski *spec.* який (що) стосується круп'є; *(у контексті)* круп'є; z a w ó d ~ професія круп'є.
krupierstwo *n.*, *spec.* професія круп'є.
krupka *ż.*, *zdr.* крупинка.
krupkowatość *ż.* крупкість, -кості, крупкуватість, -тості.
krupkowaty крупкуватий, крупкий.
krupnik, **-ku**, *m.* 1) суп з крупою, круп'яний суп, -пу; 2) *(горілка)* медівка.
krupny *roln.* круп'яний.
krupowy *med.* крупозний.
krusta *ż.* *(покров)* кора; ~ l o d u крижана (льодяна) кора.
kruszarka *ż.*, *tech.* дробарка, дробилка.
kruszconośny *див.* **kruszcorodny.**
kruszcorodny рудоносний.
kruszcowaty 1) подібний до руди; 2) подібний до металу.

kruszcowy 1) ру́дний; 2) мета́ле́вий. *Пор.* **kruszec.**
kruszec, -szcu, *lm.* **-szce,** *m.* 1) руда́; 2) *(виплавлений)* мета́л, -лу; szlachetny ~ благоро́дний мета́л.
kruszeć, -szeję, -szejesz, -szał, -szeli 1) става́ти крихки́м (ламки́м); 2) *перен.* става́ти покі́рливим (пода́тливим).
kruszon, -nu, *m., kul.* крюшо́н, -ну.
kruszyć, -szę, -szysz, -szył 1) криши́ти, -шу́, -шиш; ~ chleb криши́ти хліб; 2) *(вдрізки)* розтро́щувати, -щую, -щуєш, трощи́ти (трощу́, тро́щиш), круши́ти; ~ mury розтро́щувати сті́ни; *(кайдани)* розбива́ти, рва́ти; ~ kopie (o co) лама́ти (трощи́ти) списи́ (за що); ◊ ~ serca czyje a) буди́ти в ко́му ка́яття́ (розка́яння); б) звору́шувати чиє́ се́рце; //~ się 1) криши́тися; 2) розтро́щуватися, трощи́тися, круши́тися; розбива́тися, рва́тися; 3) *перен.* ка́ятися.
kruszyna *ż.* 1) *(хліба і под.)* кри́шка; 2) *перен.* кри́хта; 3) *(пестл.— про дитину)* кри́хі́тка; 4) *бот.* *(rhamnus frangula)* круши́на ламка́.
kruszynka *ż., zdr., pieszcz.* кри́шечка, кри́хточка, кри́хі́тка.
kruszywo *n., geol.* роздрі́бнена (подрі́бнена) поро́да.
krużа *ż., poet.* ке́лих, ча́ша.
krużganek, -nku, *m., archit.* галере́я довко́ла вну́трішнього подві́р'я.
krużgankowy *archit.* галере́йний.
krwawiący кровоточи́вий.
krwawiączka *ż., med.* *(haemophilia)* гемофі́лія, кровоточи́вість, -вості.
krwawica *ż.* 1) тяжка́ пра́ця; 2) гро́ші, запрацьо́вані по́том і кро́в'ю, крива́ви́ця.
krwawić, -wię, -wisz, -wił 1) крива́вити, -влю, -виш; 2) *мед., перен.* кровоточи́ти, -чу́, -чиш, сті́ка́ти (схо́дити, сплива́ти) кро́в'ю; 3) *поез.* червони́ти; обагря́ти *(зрідка)*; zachodzące słońce ~wi widnokrąg приза́хі́дне со́нце червони́ть о́брій; //~ się кровоточи́ти, сті́ка́ти (схо́дити, сплива́ти) кро́в'ю.
krwawienie *n., med.* кровоте́ча.
krwawnik *m.* 1) *бот.* *(achillea)* дереві́й, -ві́ю; 2) *мін.* гемати́т, -ту, черво́ний залізня́к, -ку́, черво́на во́хра.
krwawnikowy кривавочерво́ний.
krwawo 1) крива́во; 2) *перен.* тя́жко; ~ pracować тя́жко працюва́ти; ◊ grosz ~ zapracowany гріш, запрацьо́ваний по́том і кро́в'ю, крива́ви́ця.
krwawoczerwony кривавочерво́ний.
krwawy крива́вий; *мед.* ~**wa** dyzenteria крива́вий поно́с (проно́с); *перен.* płakać ~**wymi** łzami пла́кати крива́вими (гірки́ми) сльоза́ми; ~**wa** walka крива́вий бій (*род.* бо́ю); ~ zemsta крива́ва по́мста; ◊ *перен.* ~ kawałek chleba шмато́к хлі́ба, запрацьо́ваний по́том і кро́в'ю.
krwiak *m., med.* *(haematoma)* гемато́ма, ску́пчення кро́ві, кро́в'яни́й о́пух, -ху.
krwinka *ż., fizjol.* кров'яне́ ті́льце; ◊ ~ biała *(leucocytus)* білокрі́вець, -вця; ~ czerwona *(erythrocytum)* червонокрі́вець.
krwiobieg, -gu, *m., med.* крово́обі́г, -гу, кровобі́г.
krwionośny *anat.* кровоно́сний; naczynia ~**ne** кровоно́сні суди́ни, -ди́н.
krwiopijca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* кровопи́вця, кровопи́вець, -вця.
krwioplucie *n., med.* кровоха́ркання.
krwiożerca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* кровоже́рливий, -вого, кровоже́рний, -ного.
krwiożerczo кровоже́рливо, кровоже́рно.
krwiożerczość *ż.* кровоже́рливість, -вості, кровоже́рність, -ності.
krwiożerczy кровоже́рливий, кровоже́рний.
krwistość *ż., med.* *(plethora)* повнокро́вність, -ності, повнокро́в'я.
krwisty 1) повнокро́вний; 2) *(перен.— про характер)* сангвіні́ч-

ний; 3) *(про колір)* кривавочервóний.
krwotok, -ku, *m., med.* кровотéча; ◊ ~ gardlany кровохáркання.
krycie *n.* 1) ховáння; затáювання; 2) криттЯ; 3) рівняння; *пор.* **kryć**; 4) *перен.* покрівля.
kryć, kryję, kryjesz, krył 1) ховáти; *(перен. — ще)* таїти (що), крйтися (з чим); maska ~**yła** jego twarz мáска ховáла його обличчя; ~ swe zamiary таїти свої нáміри, крйтися з своїми нáмірами; 2) *(покривати)* крйти; ~ dach papą крйти дах тóлем; 3) *військ., спорт.* рівнЯтися; //~ **się** 1) ховáтися; 2) таїтися, крйтися (з чим).
kryg, -gu, *m.* 1) *(на коня)* вудйло; 2) *перен.* гальмó; 3) *(лише в мн.) перен. несхв.* манірничання.
krygować się, -guję, -gujesz, -gował *lekc.* манірничати.
kryjomy прихóваний; ~**me** łzy прихóвані сльóзи *(род.* сліз).
kryjówka *ż.* тайнйк, -кá; *(де можна сховатися)* схóвище.
krykiet, -tu, *m., sport.* крикéт.
Krym, -mu, *m.* Крим, -му.
kryminalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) злочйнець, -нця; 2) *юр.* криміналíст.
kryminalistka *ż.* 1) злочйнниця; 2) криміналíстка. *Пор.* **kryminalista.**
kryminalistyczny *praw.* криміналістйчний.
kryminalistyka *ż., praw.* криміналíстика.
kryminalność *ż.* кримінáльність, -ності.
kryminalny 1) кримінáльний, кáрний; sprawa ~**na** кáрна (кримінáльна) спрáва; 2) *перен.* детектйвний; powieść ~**na** детектйвний ромáн.
kryminał, -łu, *m.* 1) *(карний злочин)* кримінáл, -лу; 2) *розм.* в'язнйця, тюрмá.
kryminolog, *lm.* **-gowie,** *m., praw.* кримінóлог.
kryminologia *ż., praw.* кримінолóгія.
kryminologiczny *praw.* кримінологíчний.
krymka *ż.* 1) карáкульова шáпка; 2) *(лише в мн.)* карáкульова шýба.
krynica *ż., poet.* 1) кринйця; 2) *перен.* джерелó.
kryniczny кринйчаний, кринйчний; ~**na** woda кринйчна водá.
krynolina *ż., hist.* кринолíн.
krypa *ż., żegl.* бáржа, бáрка.
krypta *ż.* склеп, -пу.
kryptogamia *ż., bot.* криптогáмія.
kryptografia *ż., filol.* криптогрáфія, таємнóпис, -су.
kryptograficzny *filol.* криптографíчний.
kryptogram, -mu, *m., filol.* криптогрáма.
kryptologia *ż.* криптолóгія.
krypton, -nu, *m., chem.* криптóн, -ну.
kryptonim, -mu, *m.* криптонíм.
krysa *ż. див.* **kresa.**
kryska *ż. див.* **kreska.**
krystalicznie кристалíчно.
krystaliczny кристалíчний.
krystalizacja *ż.* кристалізáція.
krystalizacyjny кристалізацíйний.
krystalizator *m., min.* кристалізáтор, -ра.
krystalizować, -zuję, -zujesz, -zował кристалізувáти, -зýю, -зýєш; //~ **się** кристалізувáтися.
krystalizowanie się *n.* кристалізувáння, кристалізáція.
krystalograf, *lm.* **-fowie,** *m., min.* кристалóграф.
krystalografia *ż., min.* кристалогрáфія.
krystaloid, -du, *m., min.* кристалóїд, -ду.
Krystyna Христйна.
kryształ, -łu, *m.* 1) кристáл; 2) *(виріб)* кришталь, -лю.
kryształek, -łka, *m.* 1) *зменш.* кристáлик; 2) *радіо. розм.* детéкторний радіоприймáч, -чá.
kryształowy 1) кришталéвий; ~**wa** waza кришталéва вáза; 2) *перен.* кришталéвий, кристáльний;

~ charakter кришталéвий (кристáльний) харáктер, -ру; ◊ ~ cukier цукрóвий пісóк, -ску́.
kryterium, *lp. nieodm.*, *lm.* **-ria, -riów**, *n.* критéрій, -рію.
kryty кри́тий; ~ samochód кри́та автомаши́на.
krytycyzm, -mu, *m.* критици́зм, -му.
krytycznie крити́чно.
krytyczny крити́чний; *фіз.* temperatura **~na** крити́чна температу́ра; *перен.* **~na** chwila крити́чний момéнт, -ту.
krytyk, *lm.* **-cy**, *m.* кри́тик.
krytyka *ż.* кри́тика; ~ oddolna кри́тика зни́зу.
krytykanctwo *n., pot.* критикáнство.
krytykant, *lm.* **-nci**, *m., pot.* критикáн.
krytykantka *ż., pot.* критикáнка.
krytykować, -kuję, -kujesz, -kował критикувáти, -кýю, -кýєш.
kryzować, -zuję, -zujesz, -zował гофрувáти, -рýю, -рýєш.
kryzys, -su, *m.* кри́за; ~ gospodarczy економíчна кри́за; ~ rządowy урядóва кри́за.
kryzysowy кри́зисний.
krzaczasty 1) кущи́стий; 2) *(про дерева)* кислáтий, розлóгий; 3) *перен.* густи́й; **~te** brwi густí брóви (*род.* брів).
krzaczek, -czka, *m., zdr.* кýщик.
krzak *m.* кущ, -щá.
krząkać *див.* **chrząkać.**
krzątać się пóратися; *(з забарною роботою — ще)* вози́тися (вожýся, вóзишся) *(розм.)*; ~ koło obiadu пóратися кóло обíду; *(швидко)* метуши́тися.
krzątanina *ż., lekc.* пóрання; возня́; метушня́. *Пор.* **krzątać się.**
krzeczot *m., orn.* крéчет.
krzektać, -kczę, -kczesz, -ktał *(про сороку)* скрекотáти, -кóче, скрекотíти, -коти́ть, стрекотáти, стрекотíти.
krzem, -mu, *m., chem.* крéмній, -нію.
krzemian, -nu, *m., chem.* силікáт, -ту.
Krzemieniec, -ńca, *m.* Крем'янéць, -нця́.
krzemienisty кремени́стий.
krzemienny кремíнний, крем'яни́й.
krzemień, *lm.* **-nie**, *m., chem.* крéмінь, -меню.
krzemionka *ż., chem.* кремнезéм, -му.
krzemionkowaty *chem.* кремнезéмний.
krzemometan, -nu, *m., chem.* кремневóдень, -дня.
krzemowy *chem.* крéмнійовий; kwas ~ крéмнійова кислотá.
krzepa *ż., pot.* мíцність, -ності; *підсил.* міць (*род.* мóці).
krzepić, -pię, -pisz, -pił *(сили)* укрíплювати, -люю, -люєш, змíцнювати, -нюю, -нюєш; //~ **się** міцнíти; *(ставати міцнішим — звичайно)* міцнíшати; *(ставати сильнішим — ще)* дýжчати, крíпшати, крíпнути, ставáти дýжчим (сильнíшим).
krzepki міцни́й; кріпки́й *(зрідка)*; *(з великою силою — ще)* си́льний.
krzepko мíцно; крíпко; си́льно; ◊ ~ zbudowany си́льної будóви тíла. *Пор.* **krzepki.**
krzepkość *ż.* мíцність, -ності; *підсил.* міць (*род.* мóці).
krzepliwość *ż., chem.* здáтність тужáвіти (гýснути, загусáти; застигáти; скипáтися). *Пор.* **krzepnąć.**
krzepliwy *chem.* здáтний тужáвіти (гýснути, загусáти; застигáти; скипáтися). *Пор.* **krzepnąć.**
krzepnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *a.* **-pł, -pli** тужáвіти; *(ставати густим)* гýснути, загусáти; *(під впливом холоду)* застигáти; *(про кров)* скипáтися.
krzepnięcie *n.* тужáвлення; гýснення, загусáння; застигáння; скипáння; ◊ *фіз.* punkt **~cia** тóчка згущáння. *Пор.* **krzepnąć.**
krzepnik *m., chem.* пекти́н, -ну.
krzesać, -szę, -szesz, -sał кресáти (крешý, крéшеш).
krzesanica *ż.* скéля з обри́вистими схи́лами.

krzesanie *n.* кресáння.
krzesełko *n., zdr.* стíльчик.
krzesiwko *n., zdr.* кресáльцé.
krzesiwo *n.* кресáло.
krzesło *n.* стілéць, -льця́; *(з підлокітниками)* крíсло.
krzesłowy якúй (що) стосýється стільця́; крісéльний. *Пор.* **krzesło.**
krzew, -wu, *m.* кущ, -щá.
krzewiasto кущúсто.
krzewiastość *ż.* кущúстість, -тості.
krzewiasty кущúстий.
krzewiciel, *lm.* **-le,** *m.* поширювач, пропагандúст; ◊ ~ o ś w i a t y просвітúтель.
krzewicielka *ż.* поширювачка, пропагандúстка.
krzewić, -wię, -wisz, -wił 1) поширювати, -рюю, -рюєш, ширити, пропагувáти, -гýю, -гýєш; ~ w i e d z ę поширювати (ширити, пропагувáти) знання́; 2) *сад.* розвóдити що кущáми; ◊ *сад.* ~ p ł o n k i щепúти дúчки; //~ się 1) ширитися, поширюватися; 2) розростáтися.
krzewienie *n.* 1) поширювання, ширення, пропагувáння; ~ c y w i l i z a c j i поширювання (ширення, пропагувáння) цивілізáції; 2) розвóдження чогó кущáми; // ~ się поширювання, ширення. *Пор.* **krzewić.**
krzewina *ż. див.* **krzew.**
krzewinka *ż., zdr.* кýщик.
krzewinowaty кущоподíбний, кущувáтий.
krzewisty *див.* **krzewiasty.**
krzewny *див.* **krzewowy.**
krzewowaty кущоподíбний, кущувáтий.
krzewowy кущовúй.
krzta: a n i ~**ty** ні крúхітки, анітрóшки; d o ~**ty** до рéшти, до остáнку.
krztusić, -szę, -sisz, -sił душúти, -шý, -шиш; d y m ~**si** дим дýшить; //~ **się** душúтися; ~ o d ś m i e c h u душúтися від смíху.
krztusiec, -śca, *lm.* **-śce,** *m., med.* кóклюш, -шу, кашлю́к, -кá.
krztuszenie (się) *n.* дýшення.

krzycząco 1) кричýще; 2) крикли́во. *Пор.* **krzyczący.**
krzyczący 1) *(перен. — очевидний)* кричýщий; ~**ca** n i e s p r a w i e d l i w o ś ć кричýща несправедлúвість, -вості; 2) *(перен. — що впадає в око)* крикли́вий; ~**ca** t o a l e t a крикли́вий туалéт, -ту.
krzyczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli, krzyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli кричáти, крúкнути; ◊ ~**czeć** w n i e b o g ł o s y репетувáти, -тýю, -тýєш.
krzyk, -ku, *m.* крик, -ку; *перен.* o s t a t n i ~ m o d y остáнній крик мóди.
krzykactwo *n.* крикýнство.
krzykacz, *lm.* **-cze,** *m., lekc.* крикýн, -нá.
krzykaczka *ż., lekc.* крикýха.
krzykała, -ły, *lm.* **-ły,** *m., żart. див.* **krzykacz.**
krzykliwie крикли́во.
krzykliwość *ż.* крикли́вість, -вості.
krzykliwy крикли́вий.
krzyknąć *див.* **krzyczeć.**
krzyknięcie *n.* 1) скрик, -ку; 2) *(на кого)* óкрик.
krzyna *ż.* крúхта.
krzynka *ż.* крúхточка, крúхітка.
Krzysztof Христофóр, -ра.
krzywa, -wej, *ż.* кривá, -вóї; *ек.* ~ k o n i u n k t u r y кривá кон'юнктýри.
krzywawo дéщо крúво, кривéнько.
krzywawy дéщо кривúй, кривéнький.
krzywda *ż.* крúвда; ~ m u s i ę d z i e j e йомý рóблять крúвду; p o m ś c i ć ~**dę** помстúти за крúвду; w y r z ą d z i ć (u c z y n i ć) k o m u ~**dę** заподíяти комý крúвду.
krzywdząco крúвдно, обрáзливо; несправедлúво; ~ o s ą d z a ć k o g o ś несправедлúво осýджувати (судúти, засýджувати) когó. *Пор.* **krzywdzący.**
krzywdzący крúвдний, обрáзливий; *перен.* несправедлúвий; ~ w y r o k несправедлúвий вúрок, -ку.
krzywdzenie *n.* крúвдження.

krzywdziciel, *lm.* **-le**, *m.* кри́вдник.
krzywdzicielka *ż.* кри́вдниця.
krzywdzić, **-dzę**, **-dzisz**, **-dził** кри́вдити, -джу, -диш.
krzywica *ż.*, *med.* *(rachitis)* рахі́т, -ту, англі́йська хворо́ба.
krzywić, **-wię**, **-wisz**, **-wił** криви́ти, -влю́, -виш; //~ się 1) криви́тися; 2) (na co) *розм.* бу́ти невдово́леним (чим).
krzywieć, **-wieję**, **-wiejesz**, **-wiał**, **-wieli** криви́тися, -влю́ся, -вишся, става́ти криви́м.
krzywienie *n.* кри́влення; //~ się 1) кри́влення; 2) (na co) *перен.* *розм.* невдово́лення (чим).
krzywik *m.*, *tech.* *див.* **krzywka.**
krzywizna *ż.* кривизна́, кривина́.
krzywka *ż.*, *tech.* лека́ло.
krzywo кри́во; ~ się trzymać держа́тися кри́во; ◊ *перен.* ~ patrzeć na kogo диви́тися криви́м о́ком на ко́го.
krzywoboczny кривобо́кий.
krzywodzioby криводзьо́бий.
krzywolinijny *mat.* криволіні́йний.
krzywonogi кривоно́гий.
krzywonosy кривоно́сий.
krzywooki косоо́кий.
krzywoprzysiąc *див.* **krzywoprzysięgać.**
krzywoprzysięga *ż.* фальши́ва кля́тва; *(в суді)* фальши́ва прися́га.
krzywoprzysięgać, **krzywoprzysiąc**, **-sięgnę**, **-sięgniesz**, **-siągł**, **-sięgli** дава́ти фальши́ву кля́тву, да́ти фальши́ву кля́тву; дава́ти фальши́ву прися́гу, да́ти фальши́ву прися́гу. *Пор.* **krzywoprzysięga.**
krzywoprzysięski *див.* **krzywoprzysiężny.**
krzywoprzysięstwo *n.* *див.* **krzywoprzysięga.**
krzywoprzysiężca, **-cy**, *lm.* **-cy**, *m.* той, що дає́ фальши́ву кля́тву (прися́гу). *Пор.* **krzywoprzysięga.**
krzywoprzysiężny яки́й (що) дає́ фальши́ву кля́тву; (прися́гу). *Пор.* **krzywoprzysięga.**
krzywoszyi кривоши́їй, кривов'я́зий.
krzywość *ż.* кривизна́, кривина́.
krzywousty криворо́тий, косоро́тий.
krzywowaty де́що криви́й, криве́нький.
krzywulec, **-lca**, *lm.* **-lce**, *m.* криве́ де́рево.
krzywuła *ż.*, *muz.* *hist.* крива́ труба́.
krzywy криви́й; *перен.* ~**wym** okiem patrzeć погляда́ти криви́м о́ком; ◊ *перен.* być ~**wym** komu не сприя́ти кому́, бу́ти неприхи́льним до ко́го; *перен.* ~**wymi** drogami chodzić ходи́ти мані́вцями; ~**wa** przysięga а) фальши́ва кля́тва; б) фальши́ва прися́га.
krzyż, *lm.* **-że**, *m.* 1) хрест, -та́; Czerwony **Krzyż** Черво́ний хрест; jak z ~**ża** zdjęty як (на́че) з хреста́ зня́тий; 2) *(лише в мн.)* *анат.* кри́жі, -жів.
krzyżacki *hist.* хрестоно́сний.
krzyżactwo *n.*, *hist.* 1) *зб.* хрестоно́сці, -ців; 2) тевто́нський о́рден, -ну.
krzyżak *m.*, *ent.* *(павук)* хрестови́к, -ка́.
Krzyżak, *lm.* **-cy**, *m.*, *hist.* *(член тевтонського ордену)* хрестоно́сець, -сця.
krzyżować, **-żuję**, **-żujesz**, **-żował** 1) схре́щувати, -щую, -щуєш; *біол.* ~ rasy królików схре́щувати ра́си кро́ликів; ~ szpady схре́щувати шпа́ги; 2) *(перен. — перешкоджати здійсненню)* розстро́ювати, -ро́юю, -ро́юєш; ~ plany розстро́ювати пла́ни; 3) розпина́ти на хресті́; //~ się 1) схре́щуватися; drogi ~**żują się** шляхи́ схре́щуються; 2) розстро́юватися; plany mi się ~**żują** в ме́не (мені́) розстро́юються пла́ни.
krzyżowanie *n.* 1) схре́щування; 2) розстро́ювання; 3) розпина́ння на хресті́; *пор.* **krzyżować**; //~ się 1) схре́щування; 2) розстро́ювання. *Пор.* **krzyżować się.**
krzyżowe, **-wych**, *bot.* *(cruciferae)* хрестоцві́ті, -тих.
krzyżowiec, **-wca**, *lm.* **-wcy**, *m.*,

hist. (*учасник хрестових походів*) хрестоносець, -сця.
krzyżownica *ż., kol., bud.* хрестовина.
krzyżowy 1) хрестовий; pochód ~ хрестовий похід, -ходу; 2) *анат.* крижовий; kość ~wa крижова кість (*род.* кості); 3) *перен.* перехресний; pytania ~we перехресні питання, -тань; *військ.* ogień ~ перехресний вогонь (*род.* вогню); *с.-г.* siew ~ перехресна сівба.
krzyżówka *ż.* 1) (*гра*) кросворд; 2) *кул.* філе (*невідм.*), полядвиця.
krzyżyczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* хрестик.
krzyżyk *m.* 1) *зменш.* хрестик; 2) *розм.* десяток років; on dźwiga na sobie sześć ~ków йому 60 років; ◊ *перен.* postawić na czymś ~ поставити на чому хрест.
krzyżykowy хрестиковий.
ksantofil, -lu, *m., chem.* ксантофіл, -лу.
Ksawery, -rego Ксаверій.
ksenofobia *ż.* ксенофобія.
ksiądz, księdza, *lm.* **księża, księży,** *m., kośc.* ксьондз.
książstewko *n., zdr. див.* **księstewko.**
książątko *n.* 1) *зменш.* княжа, -жати; 2) *зневажл.* князьок, -зька.
książczyna *ż., lekc.* книжчина.
książeczka *ż., zdr.* книжечка; ◊ ~ oszczędności (oszczędnościowa) книжка ощадкаси (ощадкнижка).
książeczkowy у формі книжечки; ~ format формат книжечки.
książę, księcia, *lm.* **książęta, książąt,** *m.* 1) князь; 2) *перен. книж.* цар, -ря; ~ poetów цар поетів.
książęco 1) по-князівськи; 2) по-царськи. *Пор.* **książęcy.**
książęcy 1) князівський; княжий (*іст.*); 2) *перен.* царський; ~ przepych царська розкіш, -коші.
książka *ż.* 1) книжка; ~ pracy трудова книжка; (*більша*) книга; ~ doręczeń розносна книга; *перен.* zapędzać kogo do ~ki підганяти кого до книги; 2) *канц.* журнал, -лу; *військ.* ~ kar журнал стягнень; ~ rejestrowa вхідний журнал; ◊ mówić jak z ~ki говорити як по писаному.
książkowość *ż.* книжність, -ності.
książkowy 1) книжковий; *перен.* mól ~ книжковий черв'як, -ка; 2) (*взятий з книжок*) книжний; ~ język книжна мова; styl ~ книжний стиль, -лю.
książnica *ż.* 1) книжкова база; 2) оптова (гуртова) книгарня.
ksieni *ż., kość.* ігуменя.
księga *ż.* 1) книга; *літ.* epopeja w dwunastu ~gach епопея в дванадцяти (в дванадцятьох) книгах; *бухг.* ~ główna головна книга; ~gi handlowe конторські книги; ~ zażaleń книга скарг; 2) (*лише в мн.*) (*анат.* — *третій шлунок жуйних*) книжка.
księgarenka *ż., zdr.* невеличка книгарня.
księgarka *ż.* 1) продавщиця книжок; 2) власниця книгарні, книгарка.
księgarnia *ż.* книгарня; книжковий магазин (*рідко*).
księgarski 1) який (що) стосується продавця книжок; 2) книгарський. *Пор.* **księgarz.**
księgarstwo *n.* 1) книжкова справа; 2) *торг.* книготоргівля.
księgarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) книгопродавець, -вця, продавець книжок; 2) власник книгарні, книгар, -ря.
księgować, -guję, -gujesz, -gował *buch.* заносити (заводити) в книги.
księgowość *ż., buch.* книговедення, бухгалтерія, бухгалтерський облік, -ку.
księgowy, -wego, *lm.* **-wi,** *m., buch.* бухгалтер, -ра.
księgozbiór, -zbioru, *m.* книгозбірня, книгосховище.
księstewko *n., zdr.* невеличке князівство.

księstwo *n.* 1) князівство; 2) *зб.* князь і княгиня.
księżna, -nej, *ż.* княгиня.
księżniczka *ż.* княжна, князівна.
księżowładztwo *n., hist., polit.* теократія.
księżulek, -lka, *lm.* **-lkowie,** *m., lekc.* попик.
księży священика; попівський (*розм.*); **~ża** s u t a n n a ряса священика.
księżyc, *lm.* **-ce,** *m.* місяць; p r z y **~cu** (p r z y ś w i e t l e **~ca**) до місяця, при місяці; **~** w p e ł n i повний місяць, повня.
księżycowaty 1) подібний до місяця; 2) *перен.* круглолиций, кругловидий.
księżycowo місячно, ясно.
księżycowy місячний; ś w i a t ł o **~we** місячне сяйво; ◊ *астр.* **~** m i e s i ą c синодичний місяць.
ksiuk *m. див.* **kciuk.**
ksylofon, -nu, *m., muz.* ксилофон.
ksylografia *ż., poligr.* ксилографія.
ksylograficzny *poligr.* ксилографічний.
ksylolit, -tu, *m., bud.* ксилоліт, -ту.
kształcąco виховально; w p ł y w a ć **~** виховально впливати.
kształcący виховний, виховальний; **~** w p ł y w виховний (виховальний) вплив, -ву.
kształcenie *n.* 1) освічування; виховування; 2) навчання; //**~ się** 1) одержування освіти; 2) навчання (чого, *рідко* чому). *Пор.* **kształcić.**
kształceniowy освітянський; виховний. *Пор.* **kształcić** 1.
kształcić, -cę, -cisz, -cił (kogo) 1) освічувати, -чую, -чуєш (кого), давати освіту (кому); **~** d z i e c i давати освіту дітям; (*сприяти культурному розвиткові*) виховувати, -вую, -вуєш; 2) (kogo w czym) навчати, учити, -чу, -чиш (кого чого, *рідко* чому); **~** k o g o w r z e m i o ś l e навчати (учити) кого ремесла; ◊ **~** k o g o n a l e k a r z a готувати кого в лікарі; //**~się** 1) освічуватися, одержувати освіту; 2) (*в учбовому закладі*) навчатися, студіювати, -діюю, -діюєш; ◊ **~** n a l e k a r z a готуватися в лікарі.
kształt, -tu, *m.* 1) форма; кштальт, -ту (*розм.*); n a d a ć **~** надати форму; p r z y b r a ć **~** набрати форми; 2) (*лише в мн.*) форми (тіла); 3) *перен.* постать, -ті; p o o g r o d z i e k r ą ż y ł y j a k i e ś t a j e m n i c z e **~ty** по саду сновигали якісь таємничі постаті; ◊ *військ.* **~** c e l u зовнішній вигляд цілі; n a **~** наче.
kształtka *ż., hut. див.* **kształtownik.**
kształtnie гарно, красиво; **~** z b u d o w a n y гарно (красиво) збудований.
kształtność *ż.* 1) красивість, -вості; 2) гарна форма; гарна будова.
kształtny (*про форму, фігуру, будову тіла*) гарний, красивий; **~na** p o s t a ć гарна постать (фігура); **~na** r z e ź b a гарна скульптура.
kształtować, -tuję, -tujesz, -tował формувати, -мую, -муєш; *перен.* **~** u m y s ł d z i e c k a формувати розум дитини; **~** w o s k формувати віск; //**~ się** формуватися, -муюся, -муєшся.
kształtownik *m., hut.* ливарна форма; ◊ w a l c a r k a **~ków** сортопрокатний стан, -ну.
kształtowy *hut.* фасонний; s t a l **~wa** фасонна сталь, -лі.
kszyk *m., orn.* (*gallinago*) дупель.
kto хто; **~** b y хто б.
kto bądź хто-небудь.
ktokolwiek хто-небудь.
ktokolwiek bądź хто б там не був, будь-хто, хто-будь.
ktoś хтось.
którędy куди.
którędy bądź куди-небудь.
którędykolwiek будь-куди, куди-будь.
którędyś кудись.
który *zaim.* 1) (*питальний*) кот-

рий, який; ~rą drogą pójść котрою (якою) дорогою піти? do ~rej godziny? до котрої (до якої) години?; *(в іменниковій функції)* котрий, хто; ~ z was to zrobił? котрий (хто) з вас це зробив?; 2) *(відносний)* який, що, котрий; которий *(рідко)*; źródło, z ~rego pili wodę джерело, з якого пили воду; człowiek, ~ przychodził wczoraj людина, яка (що) приходила вчора; 3) *(неозначений)* хто-небудь, хтось; powiedz no ~, jest co nowego? хай скаже хто-небудь, чи є що нового.

którykolwiek котрий-небудь; которий-небудь *(рідше)*.

któryś якийсь.

któryż котрий же, який же.

któż хто ж.

ku *przyim., książ.* 1) до (кого, чого); к, ік (кому, чому) *(рідко)*; ~ łące до луки; ~ niej до неї; 2) *(з якою метою)* на (що); ~ pamięci на спогад; ~ wielkiej radości на превелику радість; ~ czci (czyjej) на честь (кого); ◊ dzień już miał się ~ końcowi було вже наприкінці дня; mieć się ~ końcowi доходити кінця, наближатися до кінця; słońce chyliło się ~ zachodowi сонце схилялося над вечір (надвечір), сонце було на вечірньому прузі.

kub, -bu, *m., mat.* куб.

Kuba I *ż., geo.* Куба.

Kuba II Куба; Яцко *(укр.)*.

kuba *nieodm., n., pot.* сигара.

kuban *m., pot.* хабар, -ря.

kubaniarski *pot.* хабарницький.

kubaniarstwo *n., pot.* хабарництво.

kubaniarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* хабарник.

Kubań *m.* Кубань, -ні.

kubański 1) кубанський; 2) *(з Куби)* кубайський.

kubatura *ż.* кубатура.

kubeczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* кухлик.

kubek, -bka, *m.* кухоль, -хля; ◊ *перен.* ~ w ~ точнісінько; ~ w ~ ojciec викапаний батько.

kubeł, -bła, *m.* цебер, -бра, цебро, баддя.

kubełek, -łka, *m., zdr.* цебрик.

kubiczność *ż. див.* **kubatura.**

kubiczny кубічний.

kubik *m.* кубик.

kubista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., mal.* кубіст.

kubistyczny *mal.* кубістський.

kubizm, -mu, *m., mal.* кубізм, -му.

kubkowaty схожий на кухоль.

kubkowy кухлевий.

kubraczek, -czka, *m., zdr.* курточка.

kubrak *m.* куртка.

kubryk *m., mor.* кубрик.

kuc, *lm.* **-ce,** *m.* *(про коня)* поні *(невідм.)*.

kucać, kucnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli присідати, присісти, -сяду, -сядеш, ставати навпочіпки (почіпки), стати навпочіпки (почіпки).

kucharczyk, *lm.* **-ki,** *m. див.* **kuchcik.**

kuchareczka *ż., zdr., pieszcz.* кухарочка, куховарочка.

kucharka *ż.* кухарка, куховарка; *(жінка-повар)* повариха, куховарка; ◊ *присл.* gdzie ~rek sześć, tam nie ma co jeść де багато господинь, там хата незаметена.

kucharować, -ruję, -rujesz, -rował *див.* **kucharzyć.**

kucharski 1) *(що стосується кухаря)* кухарський, куховарський, поварський; 2) *(що стосується кулінарії)* куховарський; książka ~ka куховарська книжка; ◊ sztuka ~ka кулінарія, куховарство.

kucharstwo *n.* куховарство, кулінарія.

kucharz, *lm.* **-rze,** *m.* кухар, -ря, куховар, -ра, повар.

kucharzować, -rzuję, -rzujesz, -rzował *див.* **kucharzyć.**
kucharzowy кýхарський, куховáрський, поварськúй.
kucharzyć, -rzę, -rzysz, -rzył куховáрити; *(про мужчину — звичайно)* кухарювáти, -рю́ю, -рю́єш, поварювáти.
kuchcik, *lm.* **-ki,** *m.* кухарчýк, -кá.
kuchenka *ż., zdr.* кýхонька; ◊ ~ **g a z o w a** гáзова плúтка.
kuchenny кухóнний; **s ó l ~na** кухóнна сіль (*род.* сóлі); ◊ *перен.* **ł a c i n a ~na** вульгáрна латúнь, -ні.
kuchmistrz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *іст.* кухмíстер, -ра; 2) кваліфікóваний куховáр (пóвар).
kuchmistrzostwo *n., przest.* 1) кýхáрство, куховáрство; 2) *зб.* кухмíстер з дружúною.
kuchmistrzowski *przest.* кухмíстерський.
kuchmistrzowy *przest. див.* **kuchmistrzowski.**
kuchmistrzyni *ż., przest.* поварúха; стáрша кухáрка (куховáрка).
kuchnia *ż.* 1) кýхня; *(про їжу — ще)* харч (*род.* хáрчі *ж. р. і* хáрчу *ч. р.*), харчí, -чíв, стіл (*род.* стóлу); *(про спосіб приготовлення — ще)* харчувáння; ~ **d o m o w a** домáшнє харчувáння, домáшній стіл; ~ **f r a n c u s k a** францýзька кýхня; *військ.* ~ **p o l o w a** польовá кýхня; ~ **r e s t a u r a c y j n a** ресторáнна кýхня; *військ.* ~ **r u c h o m a** похіднá кýхня; **s m a c z n a ~** смачнúй харч; **z ~ni d o l a t y w a ł z a p a c h p i e c z e n i** з кýхні булó чýти зáпах печéні; 2) *(кухонна піч)* плитá; **p o s t a w i ć c z a j n i k n a ~nię** постáвити чáйник на плитý; ◊ ~ **s p i r y t u s o w a** спиртíвка.
kuchta *ż., pogardl.* погáна кухáрка (куховáрка).
kucie *n.* 1) кувáння; підкóвування; закóвування; викóвування; 2) прикóвування; 3) довбáння; 4) зубрячка. *Пор.* **kuć.**
kucja *ż. див.* **kutia.**
kucki: s i a d a ć (s i ą ś ć) w ~ присідáти навпóчіпки (напóчіпки, пóчіпки), присíсти навпóчіпки (напóчіпки, пóчіпки).
kucnąć *див.* **kucać.**
kucyk *m. див.* **kuc.**
kucza *ż.* 1) курíнь, -ренá; 2) *перен. розм.* холóдна, -ної.
kuczka *ż., zdr. див.* **kucza.**
kuczki *див.* **kucki.**
kuć, kuję, kujesz, kuł 1) *прям. перен.* кувáти (кую́, куєш); *(прибивати підкови — ще)* підкóвувати, -вую, -вуєш; *(в кайдани — ще)* закóвувати; *(виготовляти — ще)* викóвувати; *присл.* **kuj żelazo póki gorące** куй залíзо, колú (пóки) гаря́че; ковáль клéпле, пóки тéпле; *перен.* ~ **z d r a d ę** кувáти (замишля́ти) зрáду; *перен.* ~ **w y r a z y n o w e** викóвувати нові словá; 2) *(прикріплювати)* прикóвувати; ~ **d o t a c z k i** прикóвувати до тáчки; 3) *(перен. — про дятла)* довбáти; 4) *шкіл.* зубрúти, -рю́, -рúш, товктú (товчý, товчéш).
kudełki, -łek, *blp., zdr., pieszcz.* кýчерики, -кíв.
kudlić, -lę, -lisz, -lił *pot. див.* **kudłać.**
kudłać *pot.* кýдлати, куйóвдити, -джу, -диш, скуйóвджувати, -джую, -джуєш, розкуйóвджувати, кóшлати, кудóвчити.
kudłaj, *lm.* **-je,** *m., posp.* кудлáч, -чá, косматíй, -тія́, кудлáй, -лая́.
kudłatość *ż., pot.* кудлáтість, -тості, кудлáстість; патлáтість; кошлáтість. *Пор.* **kudłaty.**
kudłaty *pot.* кудлáтий, кудлáстий; *(про людину — ще)* патлáтий; *(про тварину — ще)* кошлáтий.
kudły, -deł, *blp., posp.* кýдли, -лíв, пáтли, -лíв.
Kuen-lun, -nu, *m.* Куéнь-Лýнь, -ню.
kufa *ż.* бóчка, кýфа, кýхва.

kufel, -fla, *lm.* **-fle,** *m.* кухоль, -хля.
kufelek, -lka, *m., zdr.* кухлик.
kufelkowy в кухликах; p i w o **~we** пиво в кухликах.
kufer, -fra, *m.* скриня, сундук, -ка.
kufereczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* скринечка, сундучок, -чка.
kuferek, -rka, *m., zdr.* скринька, сундук, -ка.
kuferkowy 1) скриньковий, сундучний; 2) у формі скриньки (сундука).
kuficki *filol.* куфічний; **~kie** p i s m o куфічне письмо.
kuficzny *filol. див.* **kuficki.**
kuflarz, *lm.* **-rze,** *m., posp.* пивопіз.
kufrowy скриньовий, сундучний.
kuglarka *ż.* 1) фокусниця; 2) крутійка. *Пор.* **kuglować.**
kuglarski 1) фокусницький; 2) крутійський. *Пор.* **kuglować.**
kuglarstwo *n.* 1) фокусничання; 2) крутійство. *Пор.* **kuglować.**
kuglarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) фокусник; 2) крутій, -тія. *Пор.* **kuglować.**
kuglować, -luję, -lujesz, -lował 1) фокусничати; 2) *перен.* крутити (кручу, крутиш).
kuguar *m., zool. (felis concolor)* пума.
kujawiak *ż. (танець)* куяв'як.
Kujawiak, *lm.* **-cy,** *m.* житель (мешканець) Куяв.
Kujawianin, *lm.* **-wianie, -wian,** *m. див.* **Kujawiak.**
Kujawianka *ż.* жителька (мешканка) Куяв.
Kujawy, -jaw Куяви (*род.* Куяв).
Kujbyszew *m.* Куйбишев.
kujon, *lm.* **-ny,** *m., szk.* зубрило, зубряка.
kujoństwo *n., szk.* 1) зубрячка; 2) вдача зубрила (зубряки).
kukać, kuknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) кувати (кую, куєш), закувати, кукати, кукнути; 2) (na kogo) *(лише недокон.) перен. розм.* стріляти очима.
kukanie *n.* 1) кування, кукання; 2) *розм.* стріляння очима. *Пор.* **kukać.**
kukawka *ż.* 1) свищик; 2) *див.* **kukułka.**
kukiełeczka *ż., zdr., pieszcz. див.* **kukiełka.**
kukiełka *ż.* 1) *(рід булки)* хала; 2) *(дитяча іграшка)* лялечка; ◊ t e a t r **~lek** ляльковий театр, -ру.
kukła *ż.* 1) лялька *(лялькового театру)*; 2) *(в'язка льону)* повісмо.
kuknąć *див.* **kukać.**
kuks *m.* 1) *(кулаком)* стусан, -на, штурхан, -на; 2) *гірн.* кукса.
kuku! *wkrz.* куку!
kukułczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n., zdr.* зозуленя, -няти.
kukułczy зозулячий, зозулин.
kukułeczka *ż., zdr., pieszcz.* зозуленька, зозулечка.
kukułka *ż.* зозуля; кукушка *(розм.)*.
kukurudza *ż. див.* **kukurydza.**
kukurydza *ż.* кукурудза; p l a n t a t o r **~dzy** кукурудзовод.
kukurydzianka *ż.* 1) кукурудзяна крупа; 2) кукурудзяна каша.
kukurydziany кукурудзяний.
kukurykać, kukuryknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli кукурікати, кукурікнути.
kukuryku! *wkrz.* кукуріку!
kula *ż.* 1) куля; *військ.* **~** k a r a b i n o w a рушнична куля; **~** z i e m s k a земна куля; 2) *(для кульгавих)* милиця, костур, -ра; c h o d z i ć o **~li** ходити на милицях; 3) *(в сідлі)* передня лука; ◊ *перен.* b y ć **~lą** u n o g i бути тягарем (кому); *військ.* **~**d z i a ł o w a ядро, снаряд; *спорт.* p c h n i ę c i e **~lą** штовхання ядра.
kulas, *lm.* **-sy,** *m., posp.* 1) кульгавий, -вого, кривий; 2) *(перен.— про літеру)* кривуля, карлючка.
kulawiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m. див.* **kulas 1.**
kulawieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli кульгавіти.

kulawo кульгáво, крúво; ◊ s p r a w a i d z i e ~ спрáва кульгáє.
kulawość *ż.* кульгáвість, -вості, крúвість.
kulawy кульгáвий, кривúй.
kulbaczyć, -czę, -czysz, -czył сідлáти; кульбáчити. *Пор.* **kulbaka.**
kulbaka *ż.* сідлó; кульбáка *(заст.).*
kulebiaka *ż., kul.* кулеб'яка.
kuleczka *ż., zdr., pieszcz.* кýлька; *(скачана)* гáлочка.
kuleczkowaty подíбний до кýльки (до гáлочки).
kuleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli кульгáти, шкутильгáти.
kulesza *ż., kul.* кулéша.
kulfon, *lm.* **-ny,** *m., posp.* вайлó, тюхтíй, -тія.
kulfoniasty *posp.* вайлувáтий.
kulić, -lę, -lisz, -lił 1) *(від холоду руки)* ховáти; *(ноги)* підбирáти, підгортáти; 2) *перен.* ховáти (що); //~ **się** щýлитися, зщýлюватися, -лююся, -люєшся.
kulig, -gu, *m., etnogr.* катáння на санкáх *(на масляну).*
kuligowy: z a b a w a ~**wa** *etnogr. див.* **kulig.**
kulik *m., orn.* кулúк, -кá.
kulinaria *ż.* кулінáрія.
kulinarny кулінáрний.
kulis, *lm.* **-si,** *m.* кýлі *(невідм.).*
kulisa *ż.* 1) *(лише в мн.) театр., перен.* кулíси, -лíс, лаштýнки, -ків; z a ~**sami** за кулíсами; 2) *тех.* фальц, паз, вúїмка; 3) напівофіціáльна бíржа.
kulisto кулясто.
kulistość *ż.* кулястість, -тості.
kulisty кулястий.
kulka *ż., zdr.* кýлька; *(скачана)* гáлка.
kulkowaty як кýлька; як гáлка. *Пор.* **kulka.**
kulkowy як кýлька; як гáлка; ◊ *тех.* ł o ż y s k o ~**we** шарикопідшúпник. *Пор.* **kulka.**
kulminacja *ż., astr., przen.* кульмінáція.
kulminacyjny кульмінацíйний.
kulminować, -nuję, -nujesz, -nował кульмінувáти, -нýю, -нýєш.

kulomb *m., fiz.* кулóн.
kulon *m., orn. (oedicnemus crepitans)* лéжень, -жня.
kulowaty кулястий.
kulowy 1) кульовúй; 2) *див.* **kulowaty.**
kulsza *ż., anat. (ischium)* сіднúчна кíстка.
kulszowy *anat. (ischiadicus)* сіднúчний.
kult, -tu, *m.* культ, -ту.
kultowy кýльтовий.
kultura *ż.* культýра; ~ f i z y c z n a фізкультýра; ~ r o ś l i n культýра рослúн; ◊ ~ z i e m i обробíток землí.
kulturalnie культýрно.
kulturalny культýрний; i n s t y t u c j e ~**no-o ś w i a t o w e** культýрно-освíтні устанóви, -нóв.
kulturowy *(що стосується культури)* культýрний.
kulturtreger, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) *політ.* культуртрéгер, -ра; 2) *перен. íрон.* просвітúтель.
kultywacja *ż., roln.* культивáція.
kultywator *m., roln. (машина)* культивáтор, -ра.
kultywować, -wuję, -wujesz, -wował культивувáти, -вýю, -вýєш.
kuluar, -ru, *m.* кулуáр, -ра.
kułactwo *n., zb.* куркýльство; p o l i t y k a o g r a n i c z e n i a i l i k w i d a c j i ~**wa** полíтика обмéження і ліквідáції куркýльства.
kułak I, *lm.* **-ki,** *m.* 1) кулáк, -кá; u d e r z e n i e ~**kiem** удáр кулакóм; 2) *тех.* кулáк.
kułak II, *lm.* **-cy,** *m.* куркýль, -ля.
kułakować, -kuję, -kujesz, -kował 1) бúти кулакóм; 2) *спорт.* боксувáти, -сýю, -сýєш; //~ **się** боксувáтися.
kum, *lm.* **-mowie,** *m.* кум.
kuma *ż.* кумá.
kumka *ż., zool. (bombinator igneus)* кýмка звичáйна, джерелянка, криничáнка.
kumkać кýмкати.
kumostwo *n.* кумíвство.
kumoszka *ż., lekc.* кумáся, кýмушка.

kumoter, **-tra**, *lm.* **-trowie** *a.* **-trzy**, *m. див.* **kum.**
kumoterstwo *n., lekc.* приятелізм, -му.
kumowy кумівський.
kumulacja *ż.* 1) нагромáдження; 2) суміснúцтво; *пор.* **kumulować**; 3) *мед.* кумуляція.
kumulować, **-luję**, **-lujesz**, **-lował** 1) нагромáджувати, -джую, -джуєш; 2) *(посади тощо)* сполучáти; суміщáти *(рідше)*.
kumys, **-su**, *blm., m.* кумúс, -су.
kumysowy кумúсовий, кумúсний.
kuna *ż., zool.* кунúця; куна *(рідко)*.
kundel, **-dla**, *lm.* **-dle**, *m.* дворняга, дворняжка.
kundman, *lm.* **-ni**, *m., pot. (покупець)* клієнт.
kundys *m. див.* **kundel.**
kuni кýнячий, кунúчий.
kunktator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m., książ.* кунктáтор, -ра; забáра *(розм.)*.
kunktatorski *książ.* кунктáторський; загáйний, забáрний. *Пор.* **kunktator.**
kunktatorstwo *n., książ.* зволікáння; барíння, гáяння *(розм.)*.
kunszt, **-tu**, *m.* 1) майстéрність, -ності, мистéцтво; 2) *заст.* майстéрний вúріб, -робу.
kunsztownie *książ.* майстéрно, по-мистéцькому, по-мистéцьки.
kunsztowny *książ.* майстéрний, мистéцький.
kuomintang, **-gu**, *m., polit.* гоміндáн, -ну.
kupa *ż.* 1) кýпа, кýча; 2) *(людей)* юрбá, юрмá; 3) *(багато)* сúла, бéзліч, -чі, кýпа; ◊ *розм.* w z i ą ć s i ę **~pą** d o c z e g o дрýжно взятися до чóго (за що); *перен. розм.* w z i ą ć s i ę w **~pę** напрýжити всі сúли (всю енéргію).
kupcowa, **-wej**, *ż.* купчúха.
kupczyć, **-czę**, **-czysz**, **-czył** *pogardl.* гендлювáти, -люю, -люєш; *перен.* ~ h o n o r e m гендлювáти чéстю.
kupczyk, *lm.* **-ki**, *m.* 1) крáмáр, -ря; 2) купéцький помічнúк, -кá; 3) *перен. зневажл.* кýпчик.
kupeczka *ż., zdr.* кýпка, кýчка.
kupelacja *ż., chem.* купеляція.
kupelować, **-luję**, **-lujesz**, **-lował** *chem.* купелювáти, -люю, -люєш.
kuper, **-pra**, *m.* кýприк; гýзка *(розм.)*.
kuperek, **-rka**, *m., zdr. див.* **kuper.**
kupić I *див.* **kupować.**
kupić II, **-pię**, **-pisz**, **-pił** *książ.* 1) збирáти; *(гроші — ще)* складáти, відкладáти, збивáти; *(сили, енергію тощо)* копúти, -плю, -пиш; накопúчувати, -чую, -чуєш *(фам.)*; 2) *(зосереджувати)* скýпчувати; ~ w o j s k o скýпчувати війська; //**~się** 1) збирáтися; 2) скýпчуватися; 3) *(юрбою)* тóвпитися, -плюся, -пишся, юрмúтися, -млюся, -мишся.
kupidynek, **-nka**, *m., zdr.* 1) *поез., заст. фам.* купідóн; 2) статуéтка купідóна.
kupiec, **-pca**, *lm.* **-pcy**, *m.* купéць, -пця.
kupiecki купéцький; *іст.* s t a n ~ купéцький стан, -ну.
kupiectwo *n., zb.* купéцтво.
kupka *ż., zdr.* кýпка, кýчка.
kuplecista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m., teatr.* куплетúст.
kuplecistka *ż., teatr.* куплетúстка.
kupler, *lm.* **-rzy**, *m., pogardl.* звíдник.
kuplerka *ż., pogardl.* звíдниця.
kuplerować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** *pogardl.* займáтися звíдництвом, звідникувáти, -кýю, -кýєш.
kuplerski *pogardl.* звíдницький.
kuplerstwo *n. pogardl.* звíдництво.
kuplet, **-tu**, *m.* куплéт.
kuplować, **-luję**, **-lujesz**, **-lował** *tech.* з'єднувати, -ную, -нуєш, сполучáти, зчленóвувати, -вую, -вуєш, спáрювати, -рюю, -рюєш, зчіплáти, зчíплювати, -люю, -люєш; *зал.* ~ w a g o n y зчіплáти (зчíплювати) вагóни.
kupno *n.* купíвля, купувáння, кýпля.

kupny 1) купівéльний, купувáльний; k o n t r a k t ~ купівéльний контрáкт, -ту; 2) *(що його можна купити)* купóваний; t o w a r y ~**ne** купóвані товáри, -рів.

kupon, -nu, *m.* купóн; *(на костюм тощо — ще)* відріз, -зу.

kupować, -puję, -pujesz, -powal, kupić, -pię, -pisz, -pił купувáти, -пýю, -пýєш, купити, -плю, -пиш; ~**pować** n a r a t y купувáти в розстрóчку (з розстрóченням), купувáти на виплат; ~**pować** z a g o t ó w k ę купувáти за готíвку.

kuprowy кýприковий; *анат.* k o ś ć ~**wa** *(os coccygis)* кýприкова кістка.

kupryt, -tu, *chem.* куприт, -ту.

kur I, **-ra,** *m.* півень, -вня; *перен.* c z e r w o n y ~ червóний півень.

kur II, **-ru,** *m., med.* *(rubeola)* краснýха.

Kura *ż.* Курá.

kura *ż.* 1) кýрка; *перен.* b a z g r a ć j a k ~ ł a b ą (p a t y k i e m) дряпати як кýрка лáпою; *перен.* i ś ć s p a ć z ~**rami** лягáти з кýрами (курми); *перен.* j a k m o k r a ~ як мóкра кýрка; *перен.* t r a f i ł o s i ę j a k ś l e p e j ~**rze** z i a r n o попáло як сліпій кýрці зéрно; 2) *мисл.* курíпка, куропáтва; ◊ ~ a f r y k a ń s k a цесáрка.

kuracja *ż.* лікувáння.

kuracjusz, *lm.* **-sze,** *m.* 1) лікувáльник; 2) *(на курорті)* курóртник.

kuracjuszka *ż.* 1) лікувáльниця; 2) курóртниця. *Пор.* **kuracjusz.**

kuracyjny лікувáльний; курóртний; ◊ m i e j s c o w o ś ć ~**na** курóрт, -ту. *Пор.* **kuracjusz.**

kurak *m.* 1) півник; 2) *(лише в мн.)* *орн.* *(gallinae)* курині, -них.

kurant *m.* 1) *(муз., танець)* курáнта; 2) *(годинник)* курáнти, -тів *(лише в мн.)*; 3) *мал.* курáнт.

kurantowy курáнтовий; ◊ z e g a r ~**wy** курáнти, -тів.

kurara *ż., med.* курáре *(невідм.)*.

kuratela *ż., praw., przen.* опíка, опікýнство.

kurator, lm. -rowie *a.* **-rzy,** *m.* 1) *юр.* опікýн, -нá; курáтор, -ра *(заст.)*; 2) *(учбової округи)* попечитель *(заст.)*.

kuratorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* 1) *юр.* опікýнська установá; 2) *(учбової округи)* попечительство *(заст.)*.

kuratorka *ż.* опікýнка; курáторка. *Пор.* **kurator** 1.

kuratorstwo *n.* 1) *зб.* опікýн (курáтор) з дружиною; 2) *див.* **kuratorium** 2.

kuraż, -żu, *m., arch., pot.* курáж, -жý.

kurcz, -czu, *lm.* **-cze,** *m., med.* спазм, -му, спáзма, сýдорога; *(розм. — ще)* судóма; ~ p i s a r s k i писáльний спазм; *(всього тіла)* корч, -чу, кóрчі, -чів.

kurczak *m.* півник.

kurczątko *n., zdr., pieszcz.* курчáтко.

kurczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n.* курчá, -чáти.

kurczęcina *ż.* курчáтина.

kurczęcy курчáчий.

kurczliwość *ż., fizjol.* скоротливість, -вості.

kurczliwy *fizjol.* скоротливий.

kurczowo сýдорожно.

kurczowy сýдорожний.

kurczyć, -czę, -czysz, -czył 1) скорóчувати, -чую, -чуєш; 2) *(судорогами)* кóрчити; 3) *(ноги)* підгортáти; 4) *(руки)* стискáти, стискувати, -кую, -куєш; 5) *(ніс)* мóрщити, намóрщувати, -щую, -щуєш, змóрщувати; 6) *перен. розм.* применшувати, -шую, -шуєш, зменшувати, умаляти, умáлювати, -люю, -люєш; ~ f o r t u n ę применшувати (змéншувати, умаляти, умáлювати) майнó; //~ **się** 1) скорóчувати-

ся; 2) ко́рчитися; 3) приме́ншуватися, зме́ншуватися, умаля́тися, ума́люватися; 4) *(про тканини)* збіга́тися, зсіда́тися, сіда́ти.
Kurd, *lm.* **-dowie**, *m.* курд.
Kurdystan, **-nu**, *m.* Курдиста́н, -ну.
kureczka *ż.*, *zdr.* ку́рочка.
kurek, **-rka**, *m.* 1) *тех.* кран; 2) *(в рушниці)* куро́к, -рка́, соба́чка; 3) *військ.* фігу́рна міше́нь у ви́гляді пі́вника; 4) *спец.*, *перен.* флю́гер, -ра.
kurenda *ż.*, *ofic.* циркуля́р, -ра, обі́жник.
kureń, *lm.* **-nie**, *m.*, *hist.* курі́нь, -реня́.
kurfirst, *lm.* **-stowie** *a.* **-ści**, *m.*, *hist.* ку́рфюрст.
kurhan, **-nu**, *m.* курга́н, моги́ла.
kurhanek, **-nka**, *m.*, *zdr.* *див.* **kurhan.**
kuria *ż.*, *praw.* ку́рія.
kurialny *praw.* куріа́льний; ~ s y s t e m w y b o r c z y куріа́льна систе́ма ви́борів.
kurier I, *lm.* **-rzy**, *m.* кур'є́р, -ра; ~ d y p l o m a t y c z n y диплома́тичний кур'є́р.
kurier II, *lm.* **-ry**, *m.* кур'є́рський по́їзд.
kurierka *ż.* кур'є́рка.
kurierski кур'є́рський; p o c i ą g ~ кур'є́рський по́їзд.
kuriozum, *lp.* *nieodm.*, *lm.* **-za**, **-zów**, *n.* кури́оз, -зу.
kurka *ż.* ку́рка.
kurkowy 1) кра́новий; 2) курко́вий; ◊ *іст.* b r a c t w o ~we стріле́цьке бра́тство; *іст.* k r ó l ~ коро́ль стрі́льців, чемпіо́н (з) стрільби́. *Пор.* **kurek** 1, 2.
Kurlandczyk, *lm.* **-cy**, *m.*, *hist.* курля́ндець, -дця.
Kurlandia *ż.*, *hist.* Курля́ндія.
Kurlandka *ż.*, *hist.* курля́ндка.
kurlandzki *hist.* курля́ндський.
kurniawa *ż.*, *pot.* *див.* **kurzawa** 2.
kurniczek, **-czka**, *m.*, *zdr.* *див.* **kurnik.**
kurnik *m.* 1) курни́к, -ка́; 2) *(перен. — про хату)* хи́жка, кону́ра.

kurny курни́й; ~na c h a t a курна́ (чо́рна) ха́та.
kuropatewka *ż.*, *zdr.* курі́понька, курі́почка.
kuropatwa *ż.* курі́пка, куропа́тва.
kuropatwi курі́п'ячий.
kuropatwowy *див.* **kuropatwi.**
kurować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** лікува́ти, -ку́ю, -ку́єш; //~ **się** лікува́тися, -ку́юся, -ку́єшся.
kurowate, **-tych**, *orn.* *(gallineae)* кури́ні, -них.
kurp, **-pia**, *lm.* **-pie**, *m.* лича́к, -ка́.
Kurp, **-pia**, *lm.* **-pie**, *m.* курп.
Kurpianka *ż.* курп'я́нка.
kurs, **-su**, *m.* 1) курс, -су; ~ a k c j i курс а́кцій; ~ c h e m i i курс хі́мії; ~sy d o k s z t a ł c a j ą c e ку́рси удоскона́лення; ~sy h a n d l o w e торгове́льні ку́рси; ~sy k o r e s p o n d e n c y j n e зао́чні ку́рси; ~ n a k o l e k t y w i z a c j ę курс на колективіза́цію; n a p i e r w s z y m ~sie u n i w e r s y t e t u на пе́ршому ку́рсі університе́ту; ~ o k r ę t u курс паропла́ва; 2) *(пройдена відстань)* пробі́г, -гу; z a p ł a c i ć z a ~ a u t o m o b i l u заплати́ти за пробі́г автомаши́ни; ◊ w y c o f a ć z ~su зня́ти з о́бігу.
kursal, **-lu**, *lm.* **-le**, *m.*, *przest.* курза́л, -лу.
kursista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.* курса́нт.
kursistka *ż.* 1) курса́нтка; 2) *дорев.* курси́стка.
Kursk *m.* Курськ.
kursor, *lm.* **-rzy**, *m.* кур'є́р, -ра, поси́льний, -ного.
kursoryczny курсо́рний.
kursować, **-suję**, **-sujesz**, **-sował** 1) курсува́ти, -су́ю, -су́єш; p o c i ą g ~suje r e g u l a r n i e по́їзд курсу́є регуля́рно (то́чно); 2) *(про гроші)* бу́ти в о́бігу, ходи́ти, -дить; ~sująca m o n e t a ходя́ча моне́та; 3) *(перен. — про поголос)* іти́ (іде́); ~sują p o g ł o s k i іду́ть чутки́ (по́голоски), іде́ по́голос.

kursownia *ż., mor.* ходова́ ру́бка.
kursowy курсови́й.
kursywa *ż., druk.* курси́в, -ву.
kurta *ż.* ку́ртка; ◊ *перен. розм.* s k r o i ć k o m u ~**tę** відлупцюва́ти кого́.
kurtaż, -żu, *blm., m., handl.* курта́ж, -жу́.
kurteczka *ż., zdr.* ку́рточка.
kurtier, *lm.* **-rzy,** *m., handl.* куртьє́ *(невідм.)*.
kurtka *ż.* ку́ртка.
kurtuazja *ż.* ви́шукана ввічливість, -вості; *(до жінок)* гала́нтність, -ності.
kurtuazyjny ви́шукано ввічливий; гала́нтний. *Пор.* **kurtuazja.**
kurtyna *ż., teatr.* заві́са.
kurtyzacja *ż., spec.* укоро́чування (підрі́зування) хвоста́ *(коневі, собаці)*.
kurtyzana *ż., przest.* куртиза́нка.
kurtyzować, -zuję, -zujesz, -zował *spec.* укоро́чувати (підрі́зувати) хвіст; ◊ ~ k o n i a англізува́ти коня́.
kurulny *hist.* куру́льний; ~**ne** k r z e s ł o куру́льне крі́сло.
kurylski курі́льський; W y s p y **Kurylskie** Курі́льські острови́, -ві́в.
kurytarz *m. див.* **korytarz.**
kurz, -rzu, *m.* пил, -лу, по́рох, -ху; *(в повітрі — ще)* ку́рява.
kurzawa *ż.* 1) ку́рява; 2) *(снігова)* завірю́ха, заметі́ль, -лі, мете́лиця, снігові́йниця, хуртови́на; 3) *перен.* бу́ря; ~ w o j e n n a вое́нна бу́ря.
kurzawka *ż.* 1) *бот.* ку́рявка; 2) пісо́чний пил, -лу; 3) *мед. (verruca)* боро́да́вка.
kurzeń *m. див.* **kureń.**
kurzy ку́рячий; *перен.* ~**rza** p a m i ę ć ку́ряча па́м'ять, -ті; *перен.* ~**rze** s e r c e ку́ряче се́рце; *мед.* ~**rza** ś l e p o t a ку́ряча сліпота́.
kurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) пили́ти, пороши́ти, -шу́, -шиш, кури́ти, -рю́, -риш; 2) *(димом)* дими́ти, -млю́, -ми́ш; 3) *безос.* *(снігом)* мести́ (мете́), кури́ти; //~ **się** 1) пили́тися, пороши́тися, кури́тися; 2) дими́тися, кури́тися; ◊ *розм.* ~**rzy** m u s i ę z c z u p r y n y він напідпи́тку.
kurzyślad, -du, *m., bot. (anagallis)* ку́рячі о́чка, -чок.
kurzyślep, -pu, *m.* 1) *бот. (stellaria media)* зі́рочник сере́дній; 2) *мед.* ку́ряча сліпота́; 3) *бот. див.* **kurzyślad.**
kusiciel, *lm.* **-le,** *m.* споку́сник.
kusicielka *ż.* споку́сниця.
kusicielski споку́сницький.
kusić, -szę, -sisz, -sił спокуша́ти; //~ **się** (o coś) намага́тися зроби́ти (що); n i e p r z y j a c i e l ~**sił się** o z d o b y c i e z a m k u во́рог намага́вся здобу́ти за́мок.
kuso *pot.* ку́цо; ◊ *перен. розм.* ~ k o ł o n i e g o в ньо́го скру́та; *перен. розм.* ~ z w a m i ва́ші спра́ви пога́ні.
ku spodowi *przsł.* дони́зу, вниз.
Kustanaj, -ju, *m.* Кустана́й.
kustodia *ż.* 1) поса́да храни́теля *(музею, рукописів тощо)*; 2) *заст.* в'язни́ця, тюрма́.
kustosz, *lm.* **-sze,** *m.* 1) *(музею, рукописів тощо)* храни́тель, хорони́тель; 2) завіду́ючий бібліо́текою; 3) *друк.* сигнату́ра.
kustoszostwo *n. див.* **kustodia 1.**
kusy I ку́ций.
kusy II, -sego, *m., folk. (чорт)* ку́ций, -цого.
kusza *ż.* 1) *іст.* арбале́т, самострі́л; 2) *іхт. (zygaena malleus)* мо́лот-ри́ба.
kusząco споку́сливо.
kuszący споку́сливий.
kusznik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* арбале́тчик.
kuśnierczyk, *lm.* **-ki** *a.* **-kowie,** *m.* підма́йстер (у́чень) кушні́ра́, кушнірчу́к, -ка́.
kuśnierka *ż. (про жінку)* кушні́р, -ра́; кушні́рка *(розм.)*.
kuśnierski кушні́рський.
kuśnierstwo *n.* кушні́рство.
kuśnierz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) кушні́р, -ра́; 2) *ент.* шкіроїд.

kuśtykać *pot.* 1) кульгáти, шкутильгáти, шкандибáти; 2) *перен.* кульгáти.
Kutaisi *nieodm., n.* Кутаїсі (*невідм.*)
kutaiski кутаїський.
kutas *m.* кúтиця.
kutasik *m., zdr.* кúтичка.
kuter, -tra, *m., mor.* кáтер, -ра.
kuternoga, -gi, *lm.* **-gi,** *m., pot., pogardl.* клишонóгий, -гого.
kutia *ż.* кутя́.
kutner, -ru, *blm., m.* 1) (*на тканині*) ворс, -су, вóрса; 2) (*на рослині*) ворсúнки, -нок.
kutnerka *ż., spec.* ворсувáльниця.
kutnerować, -ruję, -rujesz, -rował *spec.* ворсувáти, -сýю, -сýєш.
kutnerowaty *spec.* ворсúстий.
kutnerowy *spec.* ворсувáльний.
kutnerz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* ворсувáльник.
kutwa, -wy, *lm.* **-wy,** *m., pot.* скупі́й, -пія́, скупердя́га, скупиндя́, скупердя́й, скупердя́, скнáра.
kutwiarka *ż., pot.* скнáра, скупердя́йка.
kutwić, -wię, -wisz, -wił *pot.* скнáрити, скнарувáти, -рýю, -рýєш.
kutwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *pot.* ставáти скнáрою.
kuty 1) кóваний, кýтий; 2) (*що має підкову*) підкóваний, підкýтий; 3) (*перен.— досвідчений*) бúтий; ~ n a c z t e r y n o g i бúтий жак, бúта головá.
kuzyn, *lm.* **-ni,** *m.* 1) кузéн, двою́рідний брат; 2) *перен.* рóдич.
kuzynek, -nka, *lm.* **-nkowie,** *m.* 1) *пестл., зневажл.* кузéн; 2) молодéнький кузéн (двою́рідний брат); 3) *перен.* рóдич.
kuzynka *ż.* 1) кузúна, двою́рідна сестрá; 2) рóдичка. *Пор.* **kuzyn.**
kuzynostwo *n.* 1) далéке спорі́днення, далéка спорі́дненість, -ності; 2) *зб.* кузéн (двою́рідний брат) з дружúною.
kuzynowski 1) якúй (що) стосýється кузéна *а.* кузúни (двою́рідного брáта *а.* двою́рідної сестрú); 2) родичі́вський. *Пор.* **kuzyn.**
kuźnia *ż.* кýзня.
kuźnica *ż.* 1) залізооброóбний завóд, -ду; 2) *див.* **kuźnia.**
kuźniczy ковáльський.
KW (Komitet Wykonawczy) *skr.* ВК (Викона́вчий Комітéт, -ту, Виконкóм, -му).
kwacz, *lm.* **-cze,** *m.* квач, -чá.
kwadra *ż., astr.* фáза.
kwadracik *m., zdr.* квадрáтик.
kwadrans *m.* чверть годúни; ~ n a d r u g ą чверть на дрýгу; z a ~ c z w a r t a без чвéрті четвéрта (годúна).
kwadransik *m., zdr.* непóвна чверть годúни.
kwadransowy 1) (*що повторюється*) що чверть годúни; d z w o n k i ~we дзвінкú що чверть годúни; 2) (*який триває чверть години*) п'ятнадцятихвилúнний; p o s t ó j ~ п'ятнадцятихвилúнна зупúнка.
kwadrant *m., astr., mat., wojs.* квадрáнт; ◊ *мор.* ~ s t e r o w y рульовúй сéктор, -ра.
kwadrat, -tu, *m.* квадрáт; *мат.* p o d n i e ś ć d o ~**tu** піднестú до квадрáта.
kwadratować, -tuję, -tujesz, -tował *mat.* піднóсити до квадрáта.
kwadratowy квадрáтний; *мат.* r ó w n a n i e ~**we** квадрáтне рівня́ння; ◊ *перен. розм.* o s i o ł ~ дурнúй, як пень, дурнúй аж світúться, заплі́шений дýрень, -рня.
kwadratura, *blm., ż., mat.* квадратýра; ~ k o ł a квадратýра кóла.
kwadryga *ż., hist.* квадрúга.
kwadrylion, -nu, *m., mat.* квадрильйóн.
kwak, -ku, *blm., m.* квáкання.
kwakać, kwaczę, kwaczesz (*а.* **kwakam, kwakasz**), **kwakał, kwaknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** квáкати, квáкнути.
kwakanie *n.* квáкання.

kwakier, -kra, *lm.* **-krowie** *a.* **-krzy,** *m., rel.* квáкер, -ра.
kwakierka *ż., rel.* квáкерка.
kwakierski *rel.* квáкерський.
kwaknąć *див.* **kwakać.**
kwalifikacja *ż.* кваліфікáція.
kwalifikacyjny кваліфікаційний.
kwalifikator *m., spec. (в словнику)* кваліфікаційна ремáрка.
kwalifikować, -kuję, -kujesz, -kował кваліфікувáти, -кýю, -кýєш; //~ **się** кваліфікувáтися.
kwalifikowany кваліфікóваний; ~ r o b o t n i k кваліфікóваний робітни́к, -кá.
kwalitatywny я́кісний.
kwant, -tu, *m., mat.* квант.
kwantowy *mat.* квáнтовий.
kwantum, *lp. nieodm., lm.* **-ta, -tów,** *n., nauk.* кількість, -кості.
kwantytatywny квантитати́вний, кількісний.
kwapić się квáпитися, -плюся, -пишся, поспішáти, спіши́ти.
kwapliwość *ż.* кваплúвість, -вості, поспішливість.
kwapliwy кваплúвий, поспішливий.
kwarantanna *ż.* каранти́н, -ну.
kwarc, -cu, *m., min.* кварц, -цу.
kwarciany: wojsko ~ne *hist.* кварця́не вíйсько.
kwarcowaty 1) який (що) містить у сóбі кварц; 2) схóжий на кварц.
kwarcowy квáрцовий; l a m p a ~**wa** квáрцова лáмпа.
kwarcyt, -tu, *m., min.* кварци́т, -ту.
kwargiel, -gla, *lm.* **-gle,** *m.* рід сиру.
kwarta *ż.* 1) *(міра, муз.)* квáрта; 2) *(іст.— четверта частина королівського доходу, призначена для утримання війська)* квáрта; 3) *іст.* кварця́не вíйсько.
kwartalnie поквартáльно.
kwartalnik *m.* тримісячний (квартáльний) журнáл, -лу.
kwartalny квартáльний.
kwartał, -łu, *m.* квартáл, -лу.
kwartecista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz.* член квартéту.
kwartet, -tu, *m., muz.* квартéт, -ту; ~ s m y c z k o w y стрýнний квартéт.
kwartetowy *muz.* квартéтний.
kwartnik *m., hist.* дáвня пóльська монéта.
kwarto *druk. див.* **in kwarto.**
kwartowy квáртовий, в однý квáрту.
kwartówka *ż.* 1) *(міра)* чвéртка; 2) пля́шка місткістю в однý квáрту.
kwas, -su, *m.* 1) кислотá; *хім.* ~ p i k r y n o w y пікри́нова кислотá; *хім.* ~ p r u s k i сини́льна кислотá; *хім.* ~ s o l n y соля́нá кислотá; 2) *(напій)* квас, -су; 3) *(для хліба)* заквáска, рóзчина; 4) *фізіол.* сік (*род.* сóку); ~ ż o ł ą d k o w y шлункóвий сік; 5) *(лише в мн.) перен.* непорозуміння, -мінь.
kwasek, -sku, *m.* 1) квасóк, -скý; 2) лимóнна (цитри́нова) кислотá.
kwasiarnia *ż.* кислóтний завóд, -ду.
kwasica *ż., m., med. (acidosis)* ацидóз, -зу, підви́щена кислóтність крóві та ткани́н тíла.
kwasić, -szę, -sisz, -sił 1) квáсити (квáшу, квáсиш); *(огірки)* соли́ти, -лю́, -лиш; 2) *перен.* псувáти нáстрій; //~ **się** *прям., перен.* ки́снути.
kwaskowatość *ż.* кислувáтість, -тості.
kwaskowaty кислувáтий, кислéнький.
kwasomierz, *lm.* **-rze,** *m., tech.* кислотомíр, -ра.
kwasoodporny кислотостíйкий.
kwasota *ż.* 1) кислóтність, -ності; 2) *(розм.— щось кисле)* кисля́тина.
kwasotrwały кислотостíйкий.
kwasowość *ż.* кислóтність, -ності.
kwasowy кислóтний.
kwast, -tu, *m.* ки́тичка, помпóн.
kwaszenie *n.* квáшення; солíння. *Пор.* **kwasić 1.**
kwaszonka *ż., roln.* силосóваний корм, -му.
kwaszony квáшений; ~**na** k a p u s t a квáшена (ки́сла) капýста; солóний, солéний; ~**ne** o g ó r k i солóні (солéні) огірки́, -кíв. *Пор.* **kwasić 1.**

kwaśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli кйснути.
kwaśno кйсло.
kwaśność *ż., chem.* кислóтність, -ності.
kwaśny кйслий; *перен.* ~ h u m o r кйслий нáстрій, -рою; ~**ne** m l e k o кйсле молокó; *хім.* ~**na** r e a k c j a кйсла реáкція; ◊ *фарм.* ~**na** w o d a свинцéва водá; *розм.* z b i ć n a ~**ne** j a b ł k o (kogo) завдáти чóсу (комý).
kwatera *ż.* 1) *військ.* квартйра; g ł ó w n a ~ головнá квартйра, стáвка верхóвного головнокомáндуючого; 2) *розм.* квартйра; ◊ ~ w o g r o d z i e грядка; ~ o k n a вікóнна стýлка.
kwaterka *ż.* 1) крýжка місткістю в $^1/_4$ л, кватйрка; 2) *(у вікні)* кватйрка.
kwaterkowy місткістю в $^1/_4$ л (в однý кватйрку).
kwatermistrz, *lm.* **-rze,** *m., wojs.* квартирмéйстер, -ра.
kwatermistrzostwo *n., wojs.* 1) посáда (чин) квартирмéйстера; 2) квартйрна частйна; 3) *зб.* квартирмéйстер з дружйною.
kwatermistrzować, -rzuję, -rzujesz, -rzował *wojs.* викóнувати обóв'язки квартирмéйстера.
kwatermistrzowski *wojs.* квартирмéйстерський.
kwaterować, -ruję, -rujesz, -rował *wojs.* 1) (kogo) розквартирóвувати, -вую, -вуєш; 2) *(стояти постоєм)* квартирувáти, -рýю, -рýєш.
kwaterowanie *n., wojs.* квартирувáння.
kwaterunek, -nku, *m., wojs.* 1) квартйра; 2) *див.* **kwaterowanie.**
kwaterunkowy I, *wojs.* квартйрний.
kwaterunkowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m., wojs.* квартир'éр, -ра.
kwef, -fu, *m.* трáурна вуáль, -лі.
kwefić, -fię, -fisz, -fił закривáти oблйччя трáурною вуáллю.
kwerenda *ż., arch.* рóзшуки, -ків; ~ p o a r c h i w a c h архíвні рóзшуки, -ків.
kwesta *ż., przest.* збір пожéртвувань (пожéртв).
kwestarka *ż., przest.* збирáчка пожéртвувань (пожéртв).
kwestarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* збирáч пожéртвувань (пожéртв).
kwestia *ż.* питáння, проблéма; ~ n i e r o z w i ą z a n a нерозв'язáне питáння, нерозв'язана проблéма; ◊ b e z ~**tii** поза всяким сýмнівом; n i e u l e g a ~**tii,** ż e... не викликáє наймéншого сýмніву, що..., не підлягáє наймéншому сýмнівові, що...; *перен.* r o b i ć n o w e ~**tie** чинйти перешкóди; *перен.* z r o b i ć z c z e g o o g r o m n ą ~**tię** роздýти спрáву.
kwestionariusz, *lm.* **-sze,** *m.* 1) анкéта, опитнйй лист, -тá; 2) *наук.* питáльник.
kwestionarz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **kwestionariusz.**
kwestionować, -nuję, -nujesz, -nował брáти під сýмнів (що).
kwestor, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* 1) *іст.* квéстор, -ра; 2) *(в західноевропейських університéтах)* завíдуючий відділом оплáт.
kwestorski 1) квéсторський; 2) якйй (що) стосýється завíдуючого відділом оплáт. *Пор.* **kwestor.**
kwestować, -tuję, -tujesz, -tował збирáти пожéртвування (пожéртви).
kwestura *ż.* 1) *іст.* посáда квéстора; 2) канцелярія завíдуючого відділом оплáт; 3) університéтська кáса. *Пор.* **kwestor.**
kwestyjka *ż., lekc.* маловáжне питáння.
kwęczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli *pot. див.* **kwękać.**
kwękać, kwęknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* 1) стогнáти, -нý, -неш, застогнáти; 2) *(лише недокон.) перен.* нездýжати, слабувáти, -бýю, -бýєш.
kwękała, -ły, *lm.* **-ły,** *m., pot.* стогнíй, -нія́.
kwęknąć *див.* **kwękać.**
kwiaciarka *ż. див.* **kwieciarka.**
kwiaciarnia *ż. див.* **kwieciarnia.**

kwiaciarski *див.* **kwieciarski.**
kwiaciarstwo *n.* *див.* **kwieciarstwo.**
kwiaciarz *m.* *див.* **kwieciarz.**
kwiat, -tu, *m.* 1) квітка; 2) *зб.* цвіт, -ту; ~ jabłoni яблуневий цвіт, -ту; *перен.* ~ narodu цвіт нації; ◊ hodowca ~tów квітникар, -ря; w **kwiecie** wieku у розквіті віку.
kwiatek, -tka, *m., zdr.* квіточка; ◊ *перен.* *несхв.* ładne ~tki! (ładny ~!) гарна справа!
kwiaton, -nu, *m., archit.* флерон.
kwiatonośny *bot.* квітконосний.
kwiatostan, -nu, *m., bot.* суцвіття.
kwiatowy квітковий.
kwiczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli, kwiknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli квікати, кувікати, кувікнути.
kwiczoł *m., orn.* *(turdus pilaris)* дрізд-чикотень (*род.* дрозда-чикотня).
kwieciany з квітів; wieniec ~ вінок з квітів.
kwieciarka *ż.* квіткарка.
kwieciarnia *ż.* квітковий магазин.
kwieciarski 1) квітникарський, квіткарський; 2) *(що стосується квіток)* квітковий; zakład ~ квітковий магазин; ◊ zawód ~ професія квітникаря (квіткаря).
kwieciarstwo *n.* 1) квітництво, квітникарство; 2) виробництво штучних квітів.
kwieciarz, *lm.* **-rze,** *m.* квітникар, -ря, квіткар, -ря.
kwiecić, -cę, -cisz, -cił *poet.* квітчати; //~ się квітчатися.
kwiecie *n., zb.* цвіт, -ту.
kwiecień, kwietnia, *lm.* **kwietnie,** *m.* квітень, -тня.
kwiecistość *ż.* квітчастість, -тості, кольористість, барвистість.
kwiecisty квітчастий, кольористий, барвистий.
kwieciście квітчасто, кольористо, барвисто.
kwietnik *m.* квітник, -ка.
kwietniowy квітневий.
kwietny *poet.* заквітчаний.
kwietyzm, -mu, *m., fil.* квієтизм, -му.
kwik, -ku, *m.* квік, -ку.
kwiknąć *див.* **kwiczeć.**
kwilenie *n.* квиління.
kwilić, -lę, -lisz, -lił квилити.
kwinta *ż., muz.* квінта; ◊ *перен.* spuścić nos na ~tę похнюпити носа.
kwintal, *lm.* **-le,** *m.* центнер, -ра.
kwintesencja *ż.* квінт-есенція.
kwintet, -tu, *muz.* квінтет, -ту.
kwintetowy *muz.* квінтетний.
kwintylion, -nu, *m., mat.* квінтильйон.
kwit, -tu, *m.* квитанція, розписка; ~ odbiorczy розписка в одержанні; wystawić ~ дати квитанцію (розписку); ордерний чек.
kwita! *wkrz.* квит! ja z tobą ~ я з тобою квит!
kwitariusz, *lm.* **-sze,** *m.* квитанційна книжка.
kwitek, -tka, *m., zdr.* квитанція, розписка; ◊ *перен.* odejść z ~tkiem відійти ні з чим (піймавши облизня, шилом патоки вхопивши); *перен.* odprawić kogoś z ~tkiem відправити кого ні з чим.
kwitnący квітучий.
kwitnąć, -tnę, -tniesz, -tnął, -tnęli *a.* **-tł, -tli** 1) цвісти (цвіту, цвітеш); *(про збіжжя — звичайно)* красуватися, -сується, квітувати, -тує; 2) *(перен. — розвиватися)* процвітати, квітнути; 3) *(перен. — про людину)* мати квітучий вигляд (квітуче здоров'я і т. п.), відзначатися квітучим здоров'ям (квітучою красою і т. п.), аж розцвісти (від чого); 4) *(про застояну воду)* цвісти; 5) *(про нігті)* цвісти.
kwitnienie *n.* цвітіння; красування, квітування. *Пор.* **kwitnąć** 1.
kwitować, -tuję, -tujesz, -tował видавати квитанцію (розписку); ◊ *перен.* ~tuję cię z przyjaźni кінець нашій дружбі; ~ kogo z odbioru (komu odbiór) pieniędzy розписатися кому в одержанні гро-

шей; //~ się квитатися, квитуватися, -туюся, -туєшся.
kwitowy квитанційний.
kwoczka *ż.* 1) квочка; 2) *перен. просторічн.* балакуха.
kwoka *ż. див.* **kwoczka.**
kwokać, kwoczę, kwoczesz, kwokał, kwoknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli заквоктати, -кчу, -кчеш.
kwota *ż.* сума; globalna ~ загальна сума.
kysz! *wkrz.* киш!

L

l (litr) *skr.* літр, -ра.
L *(римська цифра)* 50.
laba *ż., szk.* 1) дозвілля; 2) шкільне навчання; ◊ ~bę komu sprawić а) зробити кому приємність; б) *ірон.* зробити кому неприємність.
labet *m., karc.* рід гри в карти.
labializacja *ż., lingw.* лабіалізація.
labializować, -zuję, -zujesz, -zował *lingw.* лабіалізувати, -зую, -зуєш.
labialny *lingw.* лабіальний, губний.
labiedzić, -dzę, -dzisz, -dził *pot.* лебедіти, -джу, -диш.
labirynt, -tu, *m.* лабіринт.
labiryntowy лабіринтовий.
laborant, *lm.* **-nci,** *m.* лаборант.
laborantka *ż.* лаборантка.
laboratorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* лабораторія.
laboratoryjny лабораторний.
labować się, -buję, -bujesz, -bował *szk.* байдикувати, -кую, -куєш, байдики бити (б'ю, б'єш).
Labrador, -ru, *m.* Лабрадор, -ру.
labrador, -ru, *m., geol.* лабрадор, -ру.
labradoryt, -tu, *m., geol.* лабрадорит, -ту.
laburzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* лейборист.
laburzystowski *polit.* лейбористський.
Lacedemonia *ż.* Лакедемон, -ну.
Lacedemończyk, *lm.* **-cy,** *m., hist.* лакедемонянин.
lacedemoński лакедемонський.
Lach, *lm.* **-chowie,** *m., hist. (поляк)* лях.
lacha *ż., zgr. див.* **laga.**
lacki *hist. (польський)* ляський, лядський.
lać, leję, lejesz, lał, lali *a.* **leli** 1) лити (ллю, ллєш); deszcz leje дощ ллє; 2) *(сльози)* проливати; 3) *мет.* лити, виливати; ~ dzwony лити (виливати) дзвони; 4) (kogo) *(шкіл. — на іспиті)* різати (ріжу, ріжеш), провалювати, -люю, -люєш; 5) *(в пасивному значенні) (шкіл. — на іспиті)* різатися, провалюватися; //~ się литися.
lada *ż.* 1) прилавок, -вка; 2) *спец.* ящик.
lada co будь-що, що-небудь.
ladaco, *lp. zazwyczaj nieodm., lm.* **-ca, -ców,** *m. a. n.* ледар, -ря, ледащо.
ladacznica *ż.* розпусниця, розпутниця, ледащиця.
lada czyj чий-небудь, чий-будь.
lada jaki будь-який.
lada jako як-небудь, абияк, сяктак, так-сяк.
lada kto будь-хто, хто-будь.
ladrowanie *n., wojs. hist.* панцир, -ра, лати *(род.* лат).
lafa *ż., wojs. hist.* платня солдата.
lafirynda *ż., posp.* повія, шлюха.
laga *ż., zgr.* товста палиця, ломака.
lagier, -gru, *m.* 1) табір, -бору; лагер, -ря *(рідко)*; 2) *(вина)* осадок, -дка, осад, -ду; 3) *(розсіл)* ропа; 4) *тех. див.* **łożysko 4.**
laguna *ż.* лагуна.
lagunowy лагунний, лагуновий.
laik, *lm.* **-cy,** *m.* профан.
lajbik *m. див.* **lejbik.**
lak, -ku, *m.* 1) сургуч, -чу; 2) *бот. (cheiranthus)* лакфіоль, -лю,

laka *ż.* 1) *хім.* гумілак, -ку; 2) *(лаковані дерев'яні вироби)* лак.

lakier, -ru, *m.* 1) лак, -ку; 2) *(лише в мн.) див.* **lakierki.**

lakierki, -ków, *blp.* лакові черевики, -ків.

lakiernia *ż.* 1) лакова фабрика; 2) лакувальна майстерня.

lakiernictwo *n.* 1) *тех.* лакувальна справа; 2) *перен. несхв.* лакіровка.

lakierniczka *ż., spec.* лакувальниця.

lakierniczy лакувальний.

lakiernik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* 1) лакувальник; 2) виробник лаку.

lakierować, -ruję, -rujesz, -rował лакувати, -кую, -куєш.

lakierowanie *n.* лакіровка, лакування.

lakierowany лакований.

lakierowy лаковий.

lakmus, -su, *m., chem.* лакмус, -су.

lakmusowy *chem.* лакмусовий; p a p i e r ~ лакмусовий папір, -перу.

lakolit, -tu, *geol., m.* лаколіт, -ту.

lakonicznie лаконічно.

lakoniczność *ż.* лаконічність, -ності.

lakoniczny лаконічний.

lakonizm, -mu, *m.* лаконізм, -му.

lakować, -kuję, -kujesz, -kował 1) запечатувати сургучем; 2) *(лаком)* лакувати, -кую, -куєш.

lakowy 1) сургучний; 2) *(з лаку)* лаковий; ◊ l a s k a **~wa** паличка сургучу.

laksacja *ż., med.* понос, -су, пронос.

laksować, -suję, -sujesz, -sował *med.* 1) проносити, -ношу, -носиш; o l e j r y c y n o w y **~suje** рицина (касторка) проносить; 2) *неперех.* мати понос; d z i e c k o **~suje** у дитини понос.

laktacja *ż., fizjol.* лактація.

laktobacylina *ż., bakt.* лактобацилін, -ну.

laktometr, -ru, *m.* лактометр, -ра, молокомір, -ра.

laktomierz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **laktometr.**

laktoskop, -pu, *m.* лактоскоп.

laktoza *ż., chem.* лактоза.

laktuka *ż., bot.* *(lampsana communis)* празелень звичайний.

laktyna *ż.* *(мучний корм для поросят, ягнят тощо)* лактин, -ну.

lala *ż., dziec.* ляля.

laleczka *ż., zdr., pieszcz.* лялечка.

lalka *ż.* лялька.

lalkowaty як лялька.

lalusia *ż. pieszcz.* лялечка.

lalusiowaty *lekc.* як фертик, як джинджик.

laluś, *lm.* **-sie,** *m., lekc.* фертик, джинджик.

lama I *ż., zool.* лама.

lama II *ż.* 1) парча; 2) *(обшивка)* облямівка.

lama III, **-my,** *lm.* **-mowie,** *m., rel.* лама.

lamaista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., rel.* ламаїст.

lamaizm, -mu, *m., rel.* ламаїзм, -му.

lamarkizm, -mu, *m., biol.* ламаркізм, -му.

lambrekin, -nu, *m., spec.* ламбрекен, -ну.

lamela *ż., tech.* *(пластинка)* ламель, -лі.

lament, -tu, *m.* лемент, -ту, лементування.

lamentacja *ż. див.* **lament.**

lamentować, -tuję, -tujesz, -tował лементувати, -тую, -туєш.

laminować, -nuję, -nujesz, -nował *tech.* вальцювати, -цюю, -цюєш *(залізо, бляху).*

lamować, -muję, -mujesz, -mował *spec.* облямовувати, -вую, -вуєш, лямувати, -мую, -муєш, обшивати.

lamowany *spec.* облямований, лямований, обшитий.

lamowy *tkac.* парчевий.

lamówka *ż., spec.* облямівка.

lampa *ż.* лампа; ~ b e z p i e c z e ń s t w a запобіжна лампа; *radio.* ~ j o n o w a іонна лампа; ~ k a t o d o w a катодна (електронна) лампа; ~ l u t o w n i c z a паяльна лампа; ~ s t o ł o w a настільна лампа; ~ ż a r o w a жарова лампа.

lamparci 1) бáрсовий, леопáрдовий; 2) розпýсний; **~cie** życie розпýсне життя́. *Пор.* **lampart.**
lamparcica *ż.* 1) сáмка бáрса (леопáрда); 2) розпýсниця. *Пор.* **lampart.**
lampart, *lm.* **-ty,** *m.* 1) барс, леопáрд; 2) *перен.* *(про людину)* розпýсник; *(про дитину)* пустýн, -нá.
lamparteria *ż.* розпýсне життя́.
lampartka *ż.* 1) розпýсниця; 2) *див.* **lamparteria.**
lampartować się, -tuję, -tujesz, -tował вестй розпýсне життя́.
lampas, -su, *m.* лампáс.
lampeczka *ż., zdr.* 1) лáмпочка; 2) *(для вина і под.)* склянóчка.
lamperia *ż., tech.* *(обшивка, обклейка стін)* панéль, -лі.
lampiarka *ż., spec.* 1) лампівнйця; 2) ліхтáрниця. *Пор.* **lampiarz.**
lampiarnia *ż., gór.* лáмпова, -вої.
lampiarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* 1) лампівнйк, -кá; 2) *(що обслуговує ліхтарі)* ліхтáрник.
lampion, -nu, *m., spec.* лампіóн.
lampka *ż., zdr.* *див.* **lampeczka.**
lampowy I, лáмповий; *радіо.* odbiornik ~ лáмповий радіоприймáч, -чá.
lampowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m., spec.* *див.* **lampiarz** 2.
lamus *m., książ.* кладóвка, кладовá, -вої, комóра; ◊ *перен.* złożyć co do **~sa** здáти що в архів, поклáсти що під сукнó.
lanca *ż., wojs.* спис, піка.
lancet, -tu, *m.* ланцéт.
lancetnik *m., icht.* *(amphioxus lanceolatus)* ланцéтник.
lancetowaty ланцетовйдний.
lancetowy ланцéтний, ланцéтовий.
landara *ż.* 1) *іст.* колимáга; 2) *перен. розм.* товстýха.
lando *n.* ландó *(невідм.)*.
landrat, *lm.* **-ci,** *hist.* *(німецький урядовий титул)* лáндрат.
landsting, -gu, *m., polit.* лáндстинг, -гу.
landszaft, -tu, *m., przest.* краєвйд, -ду, ландшáфт, -ту.
landszturm, -mu, *m., wojs. hist.* ландштýрм, -му.
landwera *ż., wojs. hist.* ландвéр, -ру.
landy, -dów, *blp., geo.* лáнди *(род.* ланд).
langusta *ż., zool.* лангýст, лангýста.
lanie *n.* 1) лиття́; 2) *перен. жарт.* прочухáн, прочухáнка; sprawić komu ~ дáти комý прочухáна.
lanolina *ż., farm.* ланолін, -ну.
lanolinowy *farm.* ланоліновий.
lansjer I, *lm.* **-ry,** *m.* *(танець)* лансьé *(невідм.)*.
lansjer II, *lm.* **-rzy,** *m., wojs. hist.* улáн.
lansować, -suję, -sujesz, -sował поширювати, -рюю, -рюєш; ~ pogląd поширювати дýмку.
lansowanie *n.* поширювання.
lantan, -nu, *m., chem.* лантáн, -ну.
lany лйтий; żelazo **~ne** лйте залізо; ◊ *кул.* **~ne** kluski рід галушóк.
lapidarnie лапідáрно.
lapidarność *ż.* лапідáрність, -ності.
lapidarny лапідáрний.
lapis, -su, *blm., m., chem., med.* ляпіс, -су.
lapisować, -suję, -sujesz, -sował *med.* припікáти рáну ляпісом.
lapisowy *chem., med.* ляпісний, ляпісовий; ◊ kamień ~ *див.* **lapis.**
Laponia *ż.* Лаплáндія.
Laponka *ż.* лаплáндка.
Lapończyk, *lm.* **-cy,** *m.* лаплáндець, -дця.
lapoński лаплáндський.
lapsus, -su, *m.* ляпсус, -су.
larghetto *muz.* ларгéто.
largo *muz.* лáрго.
larum *nieodm., n., arch.* 1) *військ.* тривóга; 2) *перен.* переполóх, -ху.
larwa *ż.* 1) *біол.* личйнка; 2) *перен.* прйвид, -ду.
larwowy 1) личйнковий; 2) якйй

(що) стосу́ється при́виду; ◊ widmo ~we див. larwa 2.
laryngolog, *lm.* **-lodzy**, *m.*, *med.* ларинго́лог.
laryngologia *ż.*, *med.* ларинголо́гія.
laryngologiczny *med.* ларингологі́чний.
laryngoskop, **-pu**, *m.*, *med.* ларингоско́п.
laryngoskopia *ż.*, *med.* ларингоскопі́я.
laryngotomia *ż.*, *med.* ларинготомі́я.
las, **-su**, *m.* ліс, -су; ~ dziewiczy неза́йманий ліс, пра́ліс; ~ iglasty хво́йний ліс; *присл.* im głębiej w ~, tym więcej drzew чим да́лі в ліс, тим бі́льше дров; *прик.* jeden do sasa, drugi do ~sa хто до лі́су, а хто по дро́ва (а-хто до бі́су); *перен.* natura ciągnie wilka do ~su во́вча нату́ра в ліс тя́гне; trzebić ~ а) розчища́ти (прорі́джувати) ліс; б) вини́щувати ліс; ◊ brzeg ~su узлі́сся, узлі́сок, -ска; eksploatacja ~su лісорозро́бка; hodowla ~su лісівни́цтво; *прик.* nauka nie poszła w ~ нау́ка пішла́ на пожи́ток; *прик.* nie wywołuj wilka z ~su не наклика́й ли́ха.
lasa *ż.*, *tech.* 1) *(для просі́вання щебеню)* гро́хот; 2) *(для фруктів)* суши́льний я́щик.
laseczek, **-czka**, *m.*, *zdr.* лісо́чок, -чка.
laseczka *ż.*, *zdr.*, *bakt.* *i in.* па́личка.
laseczkowaty *bakt.* па́личко́вий.
lasecznik *m.*, *bakt.* па́личка.
lasek, **-sku**, *m.*, *zdr.* ліс́ок, -ска́.
laserować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** *mal.* глазурува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
laska *ż.* 1) *(тростина)* па́лиця; chodzić o ~sce ходи́ти, спира́ючись (о(б)пира́ючись) на па́лицю; 2) *(символ влади)* жезл, -ла́; 3) *див.* **laseczka**; ◊ podać (zgłosić) projekt do ~ki marszałkowskiej пода́ти прое́кт на ро́згляд се́йму.
laskonogi *przest.* тонконо́гий.
laskowy 1) па́личний, па́лочний; 2) *(про горіх)* ліско́вий.
lasochronny лісозахисни́й.
lasostep, **-pu**, *m.* лісосте́п, -пу.
lasować, **-suję**, **-sujesz**, **-sował** *tech.* *(вапно)* гаси́ти (гашу́, га́сиш).
lasowy лісови́й.
lasoznawstwo *n.* лісозна́вство.
lasówka *ż.* 1) *(дерево)* ди́чка; 2) плід (о́воч) ди́чки.
lasso *n.* ла́со *(невідм.)*.
lasza *ż.*, *kol.* накла́дка.
Laszka *ż.*, *hist.* *(полька)* ля́шка.
laśnia *ż.*, *bud.* лізе́на, лопа́тка.
latacz, *lm.* **-cze**, *m.* *див.* **latawiec** I, 1.
latać літа́ти; *(перен. — ще)* бі́гати; *перен.* oczy ~tają о́чі бі́гають; ◊ *перен.* ręce ~tają ру́ки дрижа́ть.
latania *ż.*, *bot.* лата́нія.
latanie *n.* літа́ння; бі́гання. *Пор.* **latać**.
latanina *ż.*, *lekc.* бігани́на.
latareczka *ż.*, *zdr.* *див.* **latarka**.
latarka *ż.* ліхта́рик.
latarnia *ż.* ліхта́р, -ря́; *військ.* ~ ostrzegawcza остере́жний ліхта́р; *фіз.* ~ projekcyjna (magiczna) проекці́йний ліхта́р; ◊ ~ górnicza рудни-ко́ва ла́мпа; ~ lotnicza аеромая́к, -ка́; ~ morska мая́к.
latarnik, *lm.* **-cy**, *m.* ліхта́рник.
latawica *ż.*, *posp.* 1) непоси́да; 2) ле́дарка. *Пор.* **latawiec** I.
latawiec I, **-wca**, *lm.* **-wcy**, *m.* 1) непоси́да, волоцю́га; 2) *перен.* ле́дар, -ря.
latawiec II, **-wca**, *lm.* **-wce**, *m.* 1) паперо́вий змій; 2) *поез.* кінь *(род.* коня́), літа́вець, -вця; 3) *текст.* літу́н *(кардочесальної машини)*.
lateks, **-su**, *m.*, *tech.* ля́текс, -су.
latem *przsł.* лі́том, влі́тку.
lateralny латера́льний; *(анат. — ще)* бічни́й, бокови́й.

laterować, -ruję, -rujesz, -rował *buch.* транспортува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
latko *n., pieszcz.* 1) лі́течко; 2) *(лише в мн.) див.* **lato** 2.
lato *n.* 1) лі́то; b a b i e ~ ба́бине лі́то; i d z i e k u **~tu** наближа́ється лі́то; 2) *(лише в мн.)* літа́, роки́ *(род.* ро́ків); *(людини — ще)* вік, -ку; i l e m a **lat** скі́льки йому́ ро́ків; ś r e d n i c h **lat** сере́дніх літ, сере́днього ві́ку; w **~tach** в літа́х, лі́тній; z a j ś ć w **~ta** (p o s u n ą ć s i ę w **~ta** *a.* w **~tach**) а) дійти́ до зрі́лого ві́ку, дійти́ до зрі́лих літ, б) поста́ріти(ся); ◊ m i e ć s w o j e **~ta** бу́ти повнолі́тнім; n a s t a r e **~ta** на ста́рість; p o d e s z ł y w **~tach** лі́тній; p r z e d **~ty** давно́, давни́м давно́; p r z y c h o d z i ć d o **lat** досяга́ти повнолі́ття; z **~tami** (z **~ty**) з ча́сом, згодом.
latopis I, **-sa,** *lm.* **-sowie,** *m.* літопи́сець, -сця.
latopis II, **-su,** *lm.* **-sy,** *m.* літо́пис, -су.
latorośl *ż.* 1) *бот.* па́росток, -тка; 2) *перен. жарт.* наща́док, -дка, пото́мок, -мка; ◊ w i n n a ~ виногра́дна лоза́.
latować, -tuję, -tujesz, -tował *(про худобу)* прово́дити лі́то на пасови́ську, лі́тувати, -тує.
latowisko *n.* час перебува́ння худо́би лі́том на пасови́щі.
latryna *ż., przest.* відхо́же мі́сце, відхі́док, -дка.
latyfundium *lp. nieodm., lm.* **-dia, -diów,** *n., ek. hist.* латифу́ндія.
latynista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* латині́ст.
latynizacja *ż.* латиніза́ція.
latynizm, -mu, *m., filol.* латині́зм, -му.
latynizować, -zuję, -zujesz, -zował латинізува́ти, -зу́ю, -зу́єш; //~ **się** латинізува́тися.
laubzega *ż., tech.* ло́бзик.
laufer I, **-fra,** *lm.* **-frowie,** *m.* 1) *іст.* бігу́н, -на́, скорохо́д; 2) *перен. розм.* непоси́да.
laufer II, **-fra,** *lm.* **-fry,** *m., szach.* слон, -на́, офіце́р, -ра.
laufpas, -su, *m., pot.* зві́льнення з робо́ти; ◊ d a ć k o m u ~ звільни́ти (зня́ти) кого́ з робо́ти.
laur, -ru, *m., bot.* лавр, -ра; *перен.* s p o c z ą ć n a **~rach** спочи́ти на ла́врах; *перен.* z b i e r a ć **~ry** пожина́ти ла́ври; ◊ *перен.* o k r y t y **~rami** увінчаний ла́врами (сла́вою).
Laura Лау́ра.
laureat, *lm.* **-ci,** *m.* лауреа́т.
laureatka *ż.* лауреа́тка.
laurowate, -tych, *bot. (lauraceae)* лавро́ві, -вих.
laurowiśnia *ż., bot.* лаврови́шня.
laurowy лавро́вий; ◊ *бот.* d r z e w o **~we** лавр, -ра; *фарм.* w o d a **~wa** лаврови́шнева вода́.
lawa *ż., geol.* ла́ва.
lawenda *ż., bot. (lavandula)* лава́нда.
lawendowy *bot.* лава́ндовий.
laweta *ż., wojs.* лафе́т; ~ o b r o t o w a лафе́т з рухо́мою платфо́рмою.
lawina *ż.* лави́на.
lawinowy лави́нний, лави́новий.
lawirować, -ruję, -rujesz, -rował лаві́рувати, -рую, -руєш.
lawirowanie *n.* лаві́рування.
lawn-tenis *m., sport.* ла́ун-те́ніс.
lazaret, -tu, *m., wojs.* лазаре́т, -ту, го́спіталь, -лю; ~ p o l o w y польови́й лазаре́т (го́спіталь).
lazaretowy лазаре́тний, госпіта́льний.
lazaron, *lm.* **-ni,** *m.* лацаро́ні *(невідм.).*
lazur, -ru, *m.* блаки́ть, -ті, лазу́р, -рі.
lazurek, -rka, *m.* 1) си́нька; 2) *бот. (laserpitium)* стародуб.
lazurkować, -kuję, -kujesz, -kował *(синькою)* сини́ти, -ню́, -ниш.
lazurowy блаки́тний, лазу́ро́вий, лазу́рний.
lazuryt, -tu, *m., min.* лазури́т, -ту.
ląc się *див.* **lęgnąć się.**
ląd, -du, *m.* су́ша, суході́л, -до́лу; *(у протиставлення до островів)* матери́к, -ка́, контине́нт, -ту; ◊

мор. o d b i ć o d ~**du** відчáлити від бéрега; p r z y b i ć d o ~**du** а) *(про пароплав)* ввійти́ в гáвань; б) *перен.* допливти́ до (ти́хої) при́стані; *мор.* w y s a d z i ć n a ~ ви́садити на бéрег.

lądować, -duję, -dujesz, -dował 1) *мор.* причáлювати, -люю, -люєш; 2) *(про людей)* висáджуватися на бéрег; 3) *ав.* іти́ на посáдку, приземля́тися.

lądowanie *n.* 1) причáлювання; 2) ви́садка на бéрег; 3) посáдка, призéмлення. *Пор.* **lądować.**

lądowy 1) сухопýтній, суходíльний; материкóвий, континентáльний; *пор.* **ląd**; 2) *військ.* *(у протиставлення до морських сил)* сухопýтній; *(у протиставлення до повітряних сил)* назéмний.

ląg, lęgu *m.* *(пташенят тощо)* вилýплювання.

leader *m., див.* **lider.**

lebioda *ż., bot.* лободá.

lec, legnę, legniesz, legł 1) (na co *i* na czym) лягти́ (ля́жу, ля́жеш) *(на що)*; 2) *(перен. — згинути) див.* **polec**; ◊ *військ.* ~ o b o z e m стáти тáбором, отáборитися.

lecha *ż., roln.* широ́ка борознá.

lecieć, -cę, -cisz, -ciał, -cieli 1) летíти (лечý, лети́ш); *(перен. — ще)* бíгти (біжý, біжи́ш); c z a s ~**ci** час біжи́ть; 2) *(витікати)* іти́ (ідý, ідéш); k r e w ~**ci** кров ідé; 3) *розм.* вали́тися, -лю́ся, -ли́шся, пáдати; w s z y s t k o m i ~**ci** z r ą k все в мéне (менí) вáлиться (пáдає) з рук; ~ z n ó g аж пáдати від вто́ми; 4) (na co) *просторічн.* гнáтися (женýся, женéшся) (за чим); ~ n a z a s z c z y t y гнáтися за пóчестями; 5) (na kogo) *просторічн.* ли́пнути до кóго; ◊ w ó d k a o d n i e g o ~**ci** від ньóго відгóнить горíлкою.

leciuchno *pieszcz.* легéнько.

leciuchny *pieszcz.* легéнький.

leciuteńki *pieszcz.* легéсенький.

leciuteńko *pieszcz.* легéсенько.

leciutki *pieszcz. див.* **leciuchny.**

leciutko *pieszcz. див.* **leciuchno.**

leciwy лíтній.

lecz *sp.* алé, та.

leczenie (się) *n., med.* лікувáння.

lecznica *ż.* лікáрня.

lecznictwo *n., med.* 1) лікувáльна спрáва; 2) *(дія)* лікувáння.

leczniczy лікувáльний; ś r o d k i ~**cze** лікувáльні зáсоби, -бів; ◊ s ł u ż b a ~**cza** охорóна здорóв'я; z a k ł a d ~ *див.* **lecznica.**

leczyć, -czę, -czysz, -czył лікувáти, -кýю, -кýєш; //~ **się** лікувáтися.

ledwie 1) *прислівн.* лéдве; ледь *(рідше)*; *(із зусиллям — ще)* наси́лу; ~ n i e l e d w i e лéдвелéдве; ледь-ледь *(рідше)*; ~ s t ą p a ł наси́лу (лéдве) пересувáв нóги; ~ ż e n i e (~ n i e) мáло не, лéдве не, трóхи не; ~ ż y w y лéдве живи́й; 2) *спол.* тíльки; ~ r z u c i ł o k i e m, j u ż w i e d z i a ł o c o c h o d z i тíльки гля́нув, вже знав, в чóму спрáва.

ledwo *див.* **ledwie.**

lega *ż., druk.* зброшурóваний áркуш.

legacja *ż., przest.* 1) посóльство; 2) *юр. див.* **legat** II.

legacyjny *przest.* посóльський; ◊ r a d c a ~ рáдник посóльства; *юр.* z a p i s ~ *див.* **legat** II.

legalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* люди́на легáльних пóглядів.

legalizacja *ż.* 1) легалізáція; 2) завíрення, засвíдчення. *Пор.* **legalizować.**

legalizować, -zuję, -zujesz, -zował 1) легалізувáти, -зýю, -зýєш; 2) *(копію і под.)* завіря́ти, засвíдчувати, -чую, -чуєш.

legalnie легáльно, закóнно.

legalność *ż.* легáльність, -ності, закóнність.

legalny легáльний, закóнний.

legar, -ru *a.* **-ra,** *m.* лíгар, -ря;

(*буд.* — *ще*) підлогові лаги (перевідини).
legat I, **-ta,** *lm.* **-ci,** *hist., kośc.* легат; (*церк.* — *ще*) папський посол (*род.* посла).
legat II, **-tu,** *lm.* **-ty** *a.* **-ta,** *m.* легат, відказане (заповідане) майно.
legatariusz, *lm.* **-sze,** *m., praw.* легатарій, спадкоємець, -мця.
legatariuszka *ż.* (*про жінку*) легатарій, спадкоємиця.
legato *przysł., muz.* легато.
legator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m., praw.* легатор, -ра, заповідач, -відача.
legatorka *ż.* легаторка, заповідачка.
legatura *ż., hut.* лігатура.
legawiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* 1) лягавий собака; 2) (*жарт.* — *про людину*) лежебока, лежень, -жня.
legawy лягавий.
legenda *ż.* легенда.
legendarnie легендарно.
legendarność *ż.* легендарність, -ності.
legendarny легендарний.
legendowy *див.* **legendarny.**
legia *ż.* легіон, -ну; ~ c u d z o z i e m s k a (*у Франції*) іноземний легіон; o r d e r ~**gii** h o n o r o w e j орден почесного легіону.
legion, -nu, *m.* легіон, -ну.
legionista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., hist.* легіонер, -ра.
legionowy легіонерський.
legislatura *ż., praw.* легіслатура, законодавство.
legislatywa *ż., praw.* 1) законодавче право; 2) *іст.* легіслатива.
legista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., praw.* 1) *книж.* законознавець, -вця, законник; 2) *іст.* легіст.
legitymacja *ż.* 1) посвідчення особи, посвідка про особу; 2) (*членська*) квиток, -тка; 3) *юр.* легітимація, узаконення; ~ d z i e c k a n i e ś l u b n e g o легітимація (узаконення) незаконнонародженої дитини.
legitymacyjny який (що) стосується посвідки; (*у контексті*) для посвідки тощо; f o t o g r a f i a ~**na** фотографія для посвідки *a.* для документа.
legitymista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* легітиміст.
legitymistyczny *polit.* легітимістичний, легітимістський.
legitymizm, -mu, *m., polit.* легітимізм, -му.
legitymować, -muję, -mujesz, -mował 1) перевіряти документи; 2) *юр.* легітимувати, -мую, -муєш, узаконювати; // ~ **się** пред'являти (показувати) документи.
legnąć *див.* **lec.**
legować, -guję, -gujesz, -gował *praw.* відказувати (відписувати) заповітом.
legowisko *n.* лігво, лігвище.
legumin, -nu, *chem., bot., m.* легумін, -ну.
legumina *ż., kul.* солодке, -кого, лагомина.
leguminka *ż., pieszcz., kul.* лагоминка.
legwan *m., zool.* (*iguana tuberculata*) ігуана.
leika *ż., fot.* лейка.
lej, -ja *a.* **-ju,** *lm.* **-je,** *m.* 1) лійка; 2) *військ.* воронка; ~ o d p o c i s k u воронка від снаряда; 3) *мет.* ливник, -ка; ◊ *тех.* ~ p o w i e t r z n y повітряне сопло; ~ n a w o d z i e вир, -ру.
leja *ż.* (*румунська грошова одиниця*) лей.
lejarnia *ż., hut.* *див.* **odlewnia.**
lejbgwardia *ż., wojs.* лейб-гвардія.
lejbgwardzista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., wojs.* лейб-гвардієць, -дійця.
lejbik *m.* тілогрійка, лейбик.
lejbmedyk, *lm.* **-cy,** *m., przedrew.* лейб-медик.
lejc (*częściej w lm.*) **-ce, -ców,** *m.* 1) віжки, -жок; 2) (*частина уздечки*) поводи, -дів, повіддя.

lejcowy, -wego, *m.* *(про коня)* припряжний, -ного, підпряжний.
lejdejski: butelka **~ka** *fiz.* лейденська банка.
lejek, -jka, *m.* 1) лійка; 2) воронка. *Пор.* **lej** 1, 2.
lejkowaty 1) лійкоподібний, лійкуватий; 2) воронкоподібний. *Пор.* **lej** 1, 2.
lejtnant, *lm.* **-nci,** *m., wojs.* лейтенант.
lek, -ku, *m.* *див.* **lekarstwo.**
lekarka *ż.* лікарка.
lekarski *(що стосується лікаря)* лікарський; медичний *(рідше)*; komisja **~ka** лікарська комісія; oględziny **~kie** медичний огляд (медогляд); *(що стосується лікування)* лікарський, лікувальний; zioła **~kie** лікарські (лікувальні) рослини, -лин; *(що стосується медицини)* медичний, лікувальний; fakultet **~** медичний (лікувальний) факультет, -ту.
lekarstwo *n.* ліки, -ків; przepisać (zapisać, zaordynować) **~** прописати (приписати) ліки; zażywać (przyjmować, brać) **~** приймати ліки; ◊ *перен.* jak na **~** дуже мало; *перен.* na to nie ma **~wa** на це немає ради; *перен.* nie ma ani na **~** а) (kogo) вдень із свічкою не знайти (кого); б) (czego) немає нітрохи (анітрохи) (чого), нема й заводу.
lekarz, *lm.* **-rze,** *m.* лікар, -ря; ◊ zbadać się u **~rza** пройти медогляд.
lekceważąco зневажливо.
lekceważący зневажливий.
lekceważenie *n.* 1) нехтування; 2) зневажання. *Пор.* **lekceważyć.**
lekceważyć, -żę, -żysz, -żył (kogo, co) 1) нехтувати, -тую, -туєш (кого, чого *і* ким, чим); 2) *перен.* зневажати.
lekcja *ż.* 1) урок, -ку; brać (pobierać) **~je** брати уроки; odbywać **~ję** давати урок; odrabiać **~je** готувати (готовити) уроки; udzielać **~ji** (dawać **~je**) давати уроки; utrzymywać się z **~ji** жити з уроків; zadać **~ję** задати урок; 2) *наук.* лекція; ◊ *перен.* dać komu **~ję** дати кому науку, провчити кого; wydawać **~ję** відповідати (учителю).
lekcyjny лекційний.
lekki легкий; *військ.* **~** karabin maszynowy (elkaem) ручний (легкий) кулемет; **~** sen легкий сон *(род.* сну); **~** styl (легкий стиль, -лю; **~** przemysł легка промисловість, -вості; *перен.* z **~kim** sercem з легким серцем; *(некріпкий — частіше)* слабий, неміцний; **~ka** herbata слабий (неміцний) чай *(род.* чаю); **~kie** wino слабе (неміцне) вино.
lekko легко; **~** brać (traktować) co ставитися легковажно (несерйозно) до чого.
lekkoatleta, -ty, *lm.* **-ci,** *m., sport.* легкоатлет.
lekkoatletyczny *sport.* легкоатлетичний.
lekkoatletyka *ż., sport.* легка атлетика.
lekkoduch, *lm.* **-chy,** *m.* вітрогон, легковажна (легкодумна) людина.
lekkoduszny *див.* **lekkomyślny.**
lekkomyślnica *ż.* вітрогонка.
lekkomyślnie легковажно; легкодумно. *Пор.* **lekkomyślny.**
lekkomyślnik, *lm.* **-cy,** *m.* *див.* **lekkoduch.**
lekkomyślność *ż.* легковажність, -ності; легкодумність. *Пор.* **lekkomyślny.**
lekkomyślny легковажний; легкодумний *(рідше)*.
lekkonogi *poet.* легконогий, прудконогий.
lekkostopy *poet.* *див.* **lekkonogi.**

lekkość *ż.* лéгкість, ´-кості; ~ **stylu** лéгкість стилю.
lekkozbrojny *wojs. hist.* легкоозброєний.
lekoznawstwo *n., farm.* фармакогнóзія.
leksyk, -ku, *m., lingw.* лéксика.
leksykalny *lingw.* лексичний.
leksykograf, *lm.* **-fowie,** *m., lingw.* лексикóграф.
leksykografia *ż., lingw.* лексикографія.
leksykograficzny *lingw.* лексикографічний.
leksykolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m., lingw.* лексикóлог.
leksykologia *ż., lingw.* лексиколóгія.
leksykologiczny *lingw.* лексикологічний.
leksykon, -nu, *m.* лексикóн.
lektor, *lm.* **-rzy,** *m.* лéктор, -ра.
lektorat, -tu, *m.* *(у вузі)* практичний курс *(мови і под.).*
lektorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* лектóрій, -рію.
lektorka *ż.* 1) *(про жінку)* лéктор, -ра; лéкторка *(розм.)*; 2) *(що читає кому вголос)* лектриса *(заст.).*
lektorski лéкторський.
lektura *ż.* 1) книжка (для читáння); 2) читáння (книжóк).
lektyka *ż.* 1) паланкін; 2) криті носилки (нóші).
lelek, -lka, *m., orn.* *(caprimulgus europaeus)* дрімлюга.
lelum polelum I *nieodm., n., pot.* *(зневажл. — про людину)* лемішка.
lelum polelum II *przsł., pot.* не поспішáючи, помалéньку та полегéньку, спроквóлá.
lemat, -tu, *m., fil.* лéма.
lemiesz, *lm.* **-sze,** *m.* 1) *с.-г.* леміш, -мешá; 2) *анат.* *(vomer)* леміш; 3) *тех.* башмáк, -кá.
lemieszka *ż., kul.* лемішка.
lemieszowy лемішний, лемешéвий.
leming *m., zool.* *(myodes lemmus)* лéмінг.
lemma *ż., mat. див.* **lemat.**
lemniskata *ż., mat.* лемніскáта.

lemoniada *ż.* лимонáд, -ду.
lemur *m., zool., mit.* лемýр, -ра.
len, lnu *m.* льон, -ну; ~ **długowłóknisty** льон-довгунéць, -нцá; ~ **moczeniec** льон-моченéць; **przędzalnia lnu** льонопрядильня; ~ **surowy** льон-сирéць, -рцю; ◊ *мін.* ~ **górny** амiáнт; **uprawa lnu** льонáрство.
Lena *ż. geo.* Лéна.
lenić się, -nię, -nisz, -nił 1) лінувáтися, -нýюся, -нýєшся; 2) *(про тварин)* линяти.
leniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., bot.* *(thesium)* льонолисник.
lenieć *див.* **linieć.**
Leninabad, -du, *m.* Ленінабáд.
Leningrad, -du, *m.* Ленінгрáд.
leninizm, -mu, *m.* ленінізм, -му.
leninowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* лéнінець, -нця.
leninowski лéнінський.
lenistwo *n.* лéдарство, лінощі, -щів, лінивство, лінувáння.
leniuch, *lm.* **-chy,** *m.* лéдар, -ря.
leniuchować, -niuchuję, -niuchujesz, -niuchował ледарювáти, -рюю, -рюєш.
leniuchowaty трóхи лінивий, лінкувáтий.
leniuszek, -szka, *lm.* **-szki,** *m.* 1) *пестл.* лéдар, -ря; 2) *(рід ліфчика)* бюстгáльтер, -ра; 3) *жарт. див.* **liniuszek.**
leniwie лінивo.
leniwiec I, **-wca,** *lm.* **-wcy,** *m., pot. див.* **leniuch.**
leniwiec II, **-wca,** *lm.* **-wce,** *m., zool.* лінивець, -вця.
leniwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli ставáти лінивим.
leniwo *див.* **leniwie.**
leniwy лінивий; *(про неробу — ще)* ледáчий; *кул.* **pierogi** ~**we** лініві варéники, -ків.
lennictwo *n., hist.* лен, -ну.
lenniczy *hist. див.* **lenny.**
lennik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* лéнник.
lenno *n., hist.* лен, -ну.
lennodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., hist.* феодáл, сеньйóр, -ра.

lenny *hist.* ле́нний; prawo ~ne ле́нне пра́во.
lenowate, -tych, *bot.* (*linaceae*) льо́нові, -вих.
lento *przst., muz.* ле́нто.
leń, *lm.* -nie, *m. див.* **leniuch.**
Leon Лео́н; Лев (*род.* Льва), Ле́вко́ (*укр.*).
Leonard Леона́рд.
Leonidy, -dów, *blp., astr.* леоніди, -дів.
leoniny, -nów, *blp., poetyc.* леоні́нський вірш.
leopard *m.* леопа́рд, барс.
Leopold Леопо́льд.
lep, -pu, *m.* клей (*род.* кле́ю); ◊ ~ gumowy гуміара́бік, -ку; ~ mączkowy кле́йстер, -теру, пі́спа; *перен.* na ~ go nie złapać його́ не пійма́ти на гачо́к; ~ na muchy мухоло́вка.
lepianka *ż.* 1) *буд.* сама́н, -ну́, лимпа́ч, -чу́; 2) (*про хату*) лі́плянка, ма́занка.
lepić, -pię, -pisz, -pił 1) ліпи́ти, -плю́, -пиш; (*папір і под. на стіну — ще*) кле́їти; ~ biust ліпи́ти бюст; *присл.* nie święci garnki ~pią не святі́ горшки́ лі́плять; ~ pierogi ліпи́ти варе́ники; 2) (*глиною стіни*) обма́зувати, -зую, -зуєш; // ~ się ли́пнути, прилипа́ти, злипа́тися; склє́юватися (склє́юється).
lepidodendron, -nu, *m., bot.* лепідоде́ндрон.
lepidolit, -tu, *m., min.* лепідолі́т, -ту.
lepiej кра́ще, лі́пше, лу́чче; coraz ~ щора́з кра́ще (лі́пше, лу́чче); ~ późno, niż nigdy кра́ще пі́зно, як ні́коли; tym ~ тим кра́ще (лі́пше, лу́чче).
lepież, -żu, *m., med.* (*condyloma latum*) широ́ка сифіліти́чна конди́ло́ма.
lepiężnik *m., bot.* (*petasites*) креме́на.
lepiszcze *n., geol.* склє́ювальна поро́да.
lepki ли́пки́й, клейки́й; (*про рідину — ще*) в'язки́й.
lepkościomierz, *lm.* -rze, *m., tech.* віскозиме́тр, -ра.
lepkość *ż.* ли́пкість, -кості, клейкість; в'я́зкість. *Пор.* **lepki.**
lepnica *ż., bot.* (*silene*) смі́лка.
lepny лі́пни́й.
leporyd *m., zool.* (*гібрид*) зайцекро́лик.
lepra *ż., med.* ле́пра, прока́за.
leprozorium, *lp. nieodm., lm.* -ria, -riów, *m., med.* лепрозо́рій, -рію.
lepszy (niż kto, co) кра́щий, лі́пший, лу́ччий (за, від ко́го, чо́го; ніж, як хто, що); pierwszy ~ пе́рший-лі́пший, пе́рший-стрі́чний; walczyć o ~sze jutro боро́тися за кра́ще майбу́тнє; ◊ iść z kim o ~sze змага́тися з ким за пе́ршість; *прик.* ~ wróbel w garści, niż gołąb na dachu (~ wróbel w ręku, niż sokół na sęku) лу́чче сини́ця в жме́ні, ніж жураве́ль на не́бі.
lesistość *ż.* ліси́стість, -тості.
lesisty ліси́стий.
less, -ssu, *m., geol.* лес, -су.
lessowy *geol.* ле́совий.
leszcz, *lm.* -cze, *m., icht.* лящ, -ща́.
leszczota (*częściej w lm*). -czoty, -czot, *ż., med.* лубки́, -кі́в.
leszczyna *ż.* ліщи́на.
leszczynowy ліщи́новий.
leśnictwo *n.* 1) (*наука*) лісівни́цтво; 2) (*адміністрація*) лісни́цтво.
leśniczostwo *n.* 1) лісни́цтво; 2) *зб.* лісни́чий з дружи́ною.
leśniczówka *ż.* 1) лісова́ (лісна́) сторо́жка; 2) дім лісника́ *a.* лісни́чого.
leśniczy, -czego, *lm.* -czowie, *m.* лісни́чий, -чого.
leśnik, *lm.* -cy, *m.* 1) лісни́к, -ка́; 2) (*знавець лісництва*) лісівни́к; 3) *перен.* студе́нт лісотехні́чного інститу́ту.
leśniówka *ż.* лісове́ я́блуко.
leśnostepowy лісостепови́й.
leśny I лісови́й, лісни́й; droga ~na лісова́ (лісна́) доро́га; gospodarka ~na лісне́ (лі-

sowe) господáрство; ◊ **przemysł ~** лісопромислóвість, -вості; **szkółka ~na** лісорозсáдник.

leśny II, **-nego,** *lm.* **-ni,** *m. див.* **leśnik** 1.

letarg, -gu, *m.* 1) *мед.* летаргíя; 2) *перен.* сплячка.

letargiczny летаргíчний.

letkiewicz, *lm.* **-cze,** *m., pot. див.* **lekkoduch.**

letni лíтній, **czas ~** лíтня порá; *(про температуру рідин — ще)* теплувáтий, теплéнький; **~nia woda** теплувáта (теплéнька, лíтня, лíтепла) водá, лíтепло.

letniczka *ż.* дáчниця.

letniczy дáчний; **~cza miejscowość** дáчна місцéвість, -вості.

letnik, *lm.* **-cy,** *m.* дáчник; ◊ **pociąg dla ~ków** дáчний пóїзд.

letnio по-лíтньому; теплувáто, теплéнько. *Пор.* **letni.**

letnisko *n.* 1) дáчна місцéвість, -вості; 2) *(перен. — лíтній відпочинок)* дáча.

leucyna *ż., chem.* лейцúн, -ну.

leucyt, -tu, *m., min.* лейцúт, -ту.

leukemia *ż., med.* лейкемíя, лейкоцитéмія, білокрíв'я.

leukocyt, -tu, *m., fizjol.* лейкоцúт, білокрíвець, -вця.

leukocytemia *ż., med. див.* **leukemia.**

leukocytoza *ż., med.* лейкоцитóз, -зу.

leukoma *ż., med.* лейкóма, більмó.

leukopatia *ż., med.* блідá нéміч, -мочі.

lew I, **lwa,** *m.* лев; **~ morski** морськúй лев, тюлéнь гривáтий; *перен.* **~ salonowy** світський лев.

lew II, **lewa,** *m. (болгарська грошова одиниця)* лев.

lewa I *ż., karc.* взятка.

lewa II! *wkrz. (команда)* лíвою!

lewak, *lm.* **-ki,** *m. див.* **mańkut.**

Lewant, -tu, *m.* Левáнт, -ту.

Lewantyniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m. див.* **Lewantyńczyk.**

Lewantynka *ż.* левантúнка.

Lewantyńczyk, *lm.* **-cy,** *m.* левантúнець, -нця.

lewantyński левантíйський.

lewar, -ra, *m., tech.* 1) домкрáт; 2) *(для переливання рідин)* лíвер, -ра; ◊ **~ korbowy** ручнá лебíдка.

lewarek, -rka, *m.* 1) *тех.* невелúчкий лíвер, -ра; 2) *хір.* рід зубнúх щипців.

lewatywa *ż., med.* клíзма, клістúр, -ра.

lewek, -wka, *m., zdr.* левенá, -нáти, лéвик.

lewiatan *m., mit., przen.* левіафáн.

lewica *ż.* 1) *(ліва рука)* лівúця; 2) лíвий бік (*род.* бóку); **stanąć po ~cy** стáти лíвóруч (з лíвого бóку); 3) *політ.* лівúця, лíве крилó; **skrajna ~** крáйня лівúця.

lewicowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., polit.* лíвий, -вого.

lewicowość *ż., polit.* лівизнá.

lewicowy *polit.* лíвий.

lewirat, -tu, *m., etnol.* левірáт, -ту.

lewita, -ty, *lm.* **-ci,** *m., rel.* левíт.

lewkonia *ż., bot.* левкóй.

lewkoniowy *bot.* левкóйовий.

lewoboczny 1) лівобíчний, лівосторóнній; 2) *див.* **lewobrzeżny.**

lewobrzeżny лівобережний.

leworęki, -kiego, *blm., m.* лівшá, шульгá.

lewoskrzydłowy 1) *військ.* лівофлангóвий; 2) *спорт.* лíвий крáйній нáпаду.

lewuloza *ż., chem.* левульóза.

lewy лíвий; ◊ **~wa strona** *(про одяг, тканину)* вúворіт, -роту, спід (*род.* спóду).

lezginka *ż.* лезгíнка.

leźć, lezę, leziesz, lazł, leźli лíзти; **~ komu w oczy** лíзти комý в óчі; **włosy ~zą** волóсся лíзе (вилáзить); ◊ **~ komu w drogę** перебивáти (перебігáти) дорóгу комý.

leża *(częściej w lm.)* **-że, -ży,** *ż., wojs.* тáбір, -бору.

leżak *m.* лежа́нка, *(рід крісла)* шезло́нг.
leżakować, -kuję, -kujesz, -kował лежа́ти на лежа́нці (на шезло́нгу).
leżalnia *ż.* мі́сце для лежа́ння *(на лежанках).*
leżanka *ż.* *(припічок)* лежа́нка.
leżeć, -żę, -żysz, -żał, -żeli лежа́ти, -жу́, -жи́ш; *розм.* ~ do góry brzuchem лежа́ти горічéрева; gimnastykować się **~żąc** роби́ти гімнасти́чні впра́ви ле́жачи; na mnie **~ży** obowiązek на ме́ні лежи́ть обо́в'язок; ~ odłogiem а) перебува́ти під па́ром; лежа́ти обло́гом; б) *перен.* бу́ти в запусті́нні; to mi **~ży** na sercu це в ме́не лежи́ть на се́рці; ~ u podstawy czego лежа́ти в осно́ві чого́; ◊ garnitur dobrze **~ży** костю́м до́бре сиди́ть; ~ komu po drodze бу́ти кому́ по доро́зі; to **~ży** w jego interesie він у цьо́му заціка́влений (заінтересо́ваний); ~ w czyich zamiarach вхо́дити в чиї́ на́міри.
leżenie *n.* лежа́ння.
leźnia *ż., bud.* ма́уерлат.
lędźwian, -nu, *m., bot. (lathyrus)* чи́на.
lędźwie, -wi, *blp., anat. (lumbi)* по́перек (*род.* по́переку), кри́жі, -жів.
lędźwiowy *anat.* поперекови́й.
lęg, -gu, *m.* виводок, -дка.
lęgnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli *(з яйця)* вилу́плюватися, -лю́ється.
lęk, -ku, *m.* ляк, -ку, боя́знь, -ні.
lękać ляка́ти; //~ **się** (kogo, czego) боя́тися (бою́ся, боїшся) (кого́, чого́); *перен.* ~ własnego cienia боя́тися своє́ї ті́ні.
lękliwie лякли́во, бо́язно, бо́язко, боязли́во.
lękliwość *ż.* лякли́вість, -вості, бо́язкість, -кості, боязли́вість.
lękliwy лякли́вий, боязки́й, боязли́вий.
lgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (do kogo) горну́тися, пригорта́тися (до ко́го); ◊ lgną do niego jak muchy do miodu ли́пнуть до нього́, як му́хи до ме́ду.
li *part. przest. (питальна)* чи; znasz ~ ten kraj? чи зна́єш цю краї́ну? *(умовна)* якщо́; masz ~ dać, daj zaraz якщо́ ма́єш да́ти, то дай за́раз; *(обмежувальна)* ті́льки, лише́, лиш; zrobiłem to ~ tylko dla ciebie я зроби́в це ті́льки для те́бе.
liana *ż., bot.* ліа́на.
libacja *ż., pot.* пияти́ка, п'я́нка.
Liban, -nu, *m.* Ліва́н, -ну.
libella I *ż., tech.* ватерпа́с.
libella II *ż., ent. (libella)* ба́бка.
liberalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m. див.* **liberał.**
liberalistka *ż.* лібера́лка.
liberalizm, -mu, *m.* лібералі́зм, -му.
liberalizować, -zuję, -zujesz, -zował лібера́льничати.
liberalnie лібера́льно.
liberalny лібера́льний.
liberał, *lm.* **-rali** *a.* **-rałowie,** *m.* лібера́л.
liberia *ż.* лівре́я.
Liberia *ż.* Ліберія.
libertyn, *lm.* **-ni,** *m.* розпу́тник, розпу́сник.
libertynizm, -mu, *m.* розпу́ста.
liberyjny лівре́йний.
Libia *ż.* Лівія.
libra *ż.* 1) десть, -ті; 2) апте́карський фунт *(12 унцій).*
libracja *ż., astr.* лібра́ція.
librecista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* лібретти́ст.
librecistka *ż.* лібретти́стка.
libretto *n.* лібре́тто *(невідм.).*
lice *n.* 1) *поез.* щока́; *(обличчя)* лице́, вид, -ду; 2) *(перен. — тканини)* лице́.
licealista *m. див.* **liceista.**
licealny ліце́йський.
liceista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* ліцеї́ст.
licencja *ż.* 1) ліце́нзія; 2) *(поетична)* ліце́нція, ві́льність, -ності.

licencjat, -tu, *m. (вчений ступінь у Франції)* ліценціат, -ту.
liceum, *lp. nieodm., lm.* **-cea, -ceów,** *m.* ліцей, -цéю.
lichen, -nu, *m., bot.* лишáй, -шаý, ягель, -лю.
licho I *n.* лúхо; ◊ c e t n o c z y ~ чіт чи лúшка, *розм.* ~ w i e чорт (дідько, біс) його знáє.
licho II *przsł.* погáно; *(убого — ще)* бíдно; ~ u b r a n y погáно (бíдно) одягнений.
lichota *ż., lekc.* 1) *(про предмет низької якості)* дрáнтя; 2) *(про людину)* злидáр, -рá, злидняк, -кá.
lichotka *ż., lekc. див.* **lichota** 1.
lichtarz, *lm.* **-rze,** *m.* свічнúк, -кá.
lichtarzyk *m., zdr.* невелúчкий свічнúк, -кá.
lichton, -nu, *m., mor.* ліхтер, -ра.
lichwa *ż.* 1) лихвá; *перен.* o d d a ć k o m u c o z **~wą** віддáти комý що з лúшком (з верхóм, з лúхвóю); 2) *(дія)* лихвáрство; u p r a w i a ć **~wę** займáтися лихвáрством.
lichwiarka *ż.* лихвáрка.
lichwiarski лихвáрський; ~ p r o c e n t лихвáрський процéнт, -ту.
lichwiarstwo *n.* лихвáрство.
lichwiarz, *lm.* **-rze,** *m.* лихвáр, -рá.
lichy погáний, лихúй; ~ t o w a r погáний (лихúй) товáр, -ру; ~ **che** z d r o w i e погáне здорóв'я.
lico *n. див.* **lice.**
licować, -cuję, -cujesz, -cował 1) (z czym) *(лише в 3 особі)* бýти сумíсним (з чим), лúчити (чомý); t o n i e **~cuje** z j e g o p o w a g ą це не сумíсне з йогó авторитéтом; 2) (co) *спец.* облицьóвувати, -вую, -вуєш, лицювáти, -цюю, -цюєш (що).
licowy 1) *анат.* лицьовúй, лицéвий; 2) *(про тканину тощо)* лицьовúй, прáвий; s t r o n a **~wa** лицьовúй (прáвий) бік *(род.* бóку).
licówka *ż., bud.* облицьóвувальна (лицювáльна) цéгла, лицювáльний матеріáл, -лу.

licytacja *ż.* аукціóн, -ну, публíчні торгú, -гів, ◊ p u ś c i ć c o n a **~ję** продáти що з молоткá.
licytacyjny аукціóнний.
licytant, *lm.* **-nci,** *m.* учáсник аукціóну.
licytator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* аукціонíст.
licytować, -tuję, -tujesz, -tował продавáти з аукціóну, продавáти з публíчних торгíв (з молоткá).
liczba *ż.* 1) числó; *(знак — ще)* цúфра; **~by** a r a b s k i e арáбські цúфри; ~ p a r z y s t a *a.* n i e p a r z y s t a пáрне *a.* непáрне числó; 2) *(осіб, предметів)* кíлькість, -кості; ~ g ł o s ó w кíлькість голосíв; ◊ *грам.* ~ p o d w ó j n a двоїнá; *грам.* ~ p o j e d y ń c z a однинá; *грам.* ~ m n o g a множинá.
liczbować, -buję, -bujesz, -bował *kanc.* нумерувáти, -рýю, -рýєш.
liczbowo *див.* **liczebnie.**
liczbowy числовúй; ◊ z n a k ~ цúфра.
liczebnie 1) чисéльно; 2) кíлькісно; ~ p r z e w a ż a j ą c y кíлькісно переважáючий. *Пор.* **liczba.**
liczebnik *m., gram.* числíвник.
liczebność *ż.* 1) чисéльність, -ності; 2) кíлькість, -кості. *Пор.* **liczba.**
liczebny 1) чисéльний; 2) кíлькісний; **~na** p r z e w a g a кíлькісна перевáга. *Пор.* **liczba.**
liczenie *n.* лічбá, лíчіння, лíчення, лік, -ку, рахувáння.
liczko *n., zdr., pieszcz.* лúчко, лúченько, видóк, -дкá, видóчок, -чка.
liczman *m.* жетóн, фíшка.
licznie числéнно.
licznik *m.* 1) *мат.* чисéльник; 2) *тех.* лічúльник.
liczność *ż.* числéнність, -ності.
liczny числéнний.
liczyć, -czę, -czysz, -czył 1) (co) лічúти, -чý, -чиш, рахувáти (рахýю, рахýєш); 2) (na kogo, na co) розрахóвувати, -вую, -вуєш (на кóго, на що); 3) *(ма-*

ти) налічувати, -чую, -чуєш; b i b l i o t e k a ~**czy** w i e l e c e n n y c h d z i e ł бібліотека налічує (має) багато цінних творів; 4) (kogo między kogo) *перен.* вважати (кого за кого); ~ k o g o m i ę d z y s w y c h p r z y j a c i ó ł вважати кого за свого приятеля; ◊ ~ (s o b i e) l a t 50 мати 50 років; //~ **się** (z kim, z czym) рахуватися (з ким, з чим); *(перен. — ще)* зважати (на кого, на що); ~ z k a ż d y m g r o s z e m рахуватися з кожною копійкою; ~ z o k o l i c z n o ś c i a m i рахуватися з обставинами, зважати на обставини.
liczydło *n.* рахівниця.
liczygrosz, *lm.* **-sze,** *m., pot.* скнара, скупій, -пія; *(розм. — ще)* скупердяга, скупердяй, скупердяй, скупиндя.
liczykrupa, -ру, *lm.* **-ру,** *m., pot.* *див.* **liczygrosz.**
lider, *lm.* **-rzy,** *m.* лідер, -ра.
Lidia Лідія.
liga *ż.* ліга; *іст.* **Liga** N a r o d ó w Ліга націй.
ligatura *ż., med. i in.* лігатура.
ligaturowy *med i in.* лігатурний.
lignina *ż., chem.* лігнін, -ну.
lignit, -tu, *m., geol.* лігніт, -ту.
ligowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* член ліги.
ligroina *ż., chem.* лігроїн, -ну.
ligustr, -ru, *m., bot. (ligustrum)* бірючина.
likier, -ru, *m.* лікер, -ру.
likopodium *nieodm., n., bot., farm.* *(lycopodium)* лікоподій, -дію.
liktor, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m., hist.* ліктор, -ра.
liktorski *hist.* ліктоський.
likwacja *ż., chem.* ліквація.
likwidacja *ż.* ліквідація.
likwidacyjny ліквідаційний.
likwidator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* ліквідатор, -ра.
likwidatura *ż. (відділ каси)* контроль, -лю.
likwidować, -duję, -dujesz, -dował ліквідувати, -дую, -дуєш.
likwidowanie *n.* ліквідування.
likwor, -ru, *m., arch.* *див.* **likier.**
lila *nieodm., przym.* ліловий; k o l o r ~ ліловий колір, -льору.
lilak *m., bot. (syringa)* бузок, -зку.
lilia *ż., bot (lilium)* лілія; *(поез., заст. — ще)* лілея, лелія.
lilijka *ż.* квітка лілії.
liliowate, -tych, *bot. (liliaceae)* лілійні, -них.
liliowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot.* *(hemerocallis)* лілійник.
liliowo лілово; лілейно, лілійно. *Пор.* **lilia.**
liliowy ліловий; лілейний, лелійний. *Пор.* **lilia.**
lilipuci ліліпутський.
liliput, *lm.* **-ci,** *m.* ліліпут.
liliputka *ż.* ліліпутка.
liman, -nu, *m.* лиман, -ну.
limanowy лиманний, лимановий.
limba *ż., bot. (pinus cembra)* кедр, -ра.
limfa *ż., fizjol.* лімфа.
limfatyczny лімфатичний; g r u c z o ł ~ лімфатична залоза.
limfatyk, *lm.* **-cy,** *m., med.* лімфатик.
limit, -tu, *m., ek.* ліміт, -ту.
limitacja *ż., ek.* лімітація.
limitować, -tuję, -tujesz, -tował *ek.* лімітувати, -тую, -туєш.
limitowy лімітний.
limnologia *ż.* лімнологія.
limoniada *ż.* *див.* **lemoniada.**
limonit, -tu, *m., geol.* лимоніт, -ту.
limuzyna *ż., spec.* лімузин.
lin *m., icht.* лин, -на.
lina *ż.* линва, канат, кодола; ~ h o l o w n i c z a буксирна линва; ◊ ~**ny** o k r ę t o w e такелаж, -жу.
lincz, -czu, *blm., m.* суд Лінча.
linczować, -czuję, -czujesz, -czował лінчувати, -чую, -чуєш.
lineał *m.* *див.* **linijka** I.
linearny *mat.* лінійний; r y s u n e k ~ лінійне креслення.
linewka *ż.* 1) *(для собаки)* ремінець, -нця; 2) *зменш.* *див.* **lina.**
lingwista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* лінгвіст.
lingwistka *ż.* лінгвістка.

lingwistyczny лінгвісти́чний.
lingwistyka *ż.* лінгвістика.
linia *ż.* лінія; *військ.* ~ bojowa бойова́ лінія; ~ demarkacyjna демаркаці́йна лінія; ~ kolejowa залізни́чна лінія; ofenzywa na całej ~nii на́ступ по всій лінії; *перен.* ~ pokrewieństwa лінія спорі́днення; *геогр.* ~ śniegowa снігова́ лінія; ~ telegraficzna телегра́фна лінія; zwycięstwo na całej ~nii перемо́га по всій лінії; ◊ ~nie komunikacyjne шляхи́ сполу́чення; *зал.* główna ~ komunikacyjna магістра́ль, -лі.
liniał, -łu, *m.* *див.* **linijka** I.
liniarka *ż.* лініюва́льна маши́на.
linić się, -ni, -nił *див.* **linieć.**
linieć, -nieje, -niał *(про тварин)* линя́ти.
linienie *n.* линя́ння.
linijka I *ż.* ліні́йка.
linijka II *ż.* *(рід екіпажа)* ліні́йка.
liniować, -niuję, -niujesz, -niował лініюва́ти, -ні́юю, -ні́юєш.
liniowany лінійо́ваний.
liniowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* ліні́йний корабе́ль (лінко́р).
liniowy 1) ліні́йний; 2) *військ.* стройови́й; oddział ~ стройова́ части́на; ◊ *мор.* okręt ~ *див.* **liniowiec.**
liniuszek, -szka, *m.* *(підкладка для писання)* транспара́нт.
linka *ż.* трос, лінь, -ня́; *радіо.* ~ antenowa анте́нний трос; *мор.* ~ sondowa ло́тлінь; *ав.* ~ sterowa трос керува́ння.
linoleum *nieodm., n.* ліно́ле́ум, -му.
linon, -nu, *m., tkac.* ліно́н, -ну.
linoskoczek, -czka, *lm.* **-czki,** *m.* канатохо́дець, -дця; линвоско́к *(заст.).*
linoskoczka *ż.* *(про жінку)* канатохо́дець, -дця; линвоско́к. *Пор.* **linoskoczek.**
linoskok, *lm.* **-ki,** *m.* *див.* **linoskoczek.**
linotyp, -pu, *m., druk.* лінотип.
linowy кана́тний; ◊ kolejka ~wa фунікуле́р, -ра.
linter *m., roln.* лінтер, -ра.
Lion, -nu, *m.* Ліо́н.
lipa *ż.* ли́па.
lipcowy липне́вий.
lipek, -pka, *m., biol.* клейкови́на.
lipiec I, **-pca,** *lm.* **-pce,** *m.* ли́пень, -пня.
lipiec II, **-pcu,** *lm.* **-pce,** *m.* ли́повий мед, -ду; *(розм. — ще)* ли́пець, -пцю, липня́к, -ку́.
lipka *ż., zdr.* ли́пка.
lipki *див.* **lepki.**
lipkość *ż.* *див.* **lepkość.**
lipowy ли́повий; kwiat ~ ли́повий цвіт, -ту.
Lipsk *m.* Ле́йпціг.
lipski ле́йпцігський.
lir *m.* *(італійська грошова одиниця)* ліра.
lira *ż., muz., etnogr.* ліра.
lirnik, *lm.* **-cy,** *m., muz., etnogr.* лірник.
lirogon *m., orn.* ліроxвіст, -хво́ста.
lirycznie ліри́чно.
liryczność *ż.* ліри́чність, -ності.
liryczny ліри́чний.
liryk, *lm.* **-cy,** *m.* лірик.
liryka *ż.* лірика, ліри́чна пое́зія.
liryzm, -mu, *m.* ліри́зм, -му.
lis *m.* 1) лиси́ця; лиса́ *(рідко)*; *(самець)* лис; 2) *перен.* лис *(про чоловіка)*; лиси́чка *(про жінку)*; szczwany ~ хитрий лис, стріляний горобе́ць, -бця́, би́тий жак; 3) *(лише в мн.)* ли́сяче ху́тро.
lisi ли́сячий, лиси́чий; ~sia jama ли́сяча (лиси́ча) нора́; ◊ *бот.* ~ ogon *(alopecurus)* лисохвіст, -хво́ста, ки́тник.
lisiątko *n., zdr., pieszcz.* лисеня́тко.
lisica *ż.* лиси́ця.
lisię, -sięcia, *lm.* **-sięta, -siąt,** *n., zdr.* лисеня́, -ня́ти.
lisiura *ż.* 1) ли́сяче ху́тро; 2) ша́пка з ли́сячого ху́тра; 3) *зневажл.* стари́й лис.
lis-marmurek, -rka, *m.* чорнобу́рка.

list, **-tu**, *m.* лист, -та́; adresować ~ do kogo надпи́сувати чию адре́су на листі́; nadać ~ а) посла́ти рекомендо́ваного листа́; б) опусти́ти листа́ в пошто́ву скри́ньку; odebrać (otrzymać) ~ оде́ржати листа́; ~ otwarty відкри́тий лист; ~ polecający рекомендаці́йний лист; ~ polecony рекомендо́ваний лист; ~ urzędowy діло́ви́й лист, ділове́ відно́шення; *(в листі)* w odpowiedzi na Wasz ~ у відповідь на Ва́шого листа́; wrzucić ~ do skrzynki pocztowej опусти́ти листа́ в пошто́ву скри́ньку; wysłać do kogo ~ посла́ти кому́ листа́; wystosować ~ do kogo зверну́тися до ко́го з листо́м; ~ zastawny заста́вний лист, закладна́, -но́ї, заста́ва; ◊ **~ty** gończe оголо́шення вла́ди про злочи́нця-втікача́ *(із зазначенням його особистих прикмет)*; *торг.* ~ przewozowy накладна́, -но́ї; *дипл.* **~ty** uwierzytelniające ві́рчі гра́моти, -мот; *іст.* ~ żelazny (bezpieczeństwa) охоро́нна гра́мота.

lista *ż.* спи́сок, -ску; ре́єстр, -ру *(рідше)* ~ obecności спи́сок прису́тніх; *військ.* ~ strat спи́сок (ре́єстр) уби́тих і пора́нених; ułożyć (zestawić) **~tę** скла́сти спи́сок; wciągnąć kogo na **~tę** включи́ти (занести́) кого́ в спи́сок; według **~ty** за спи́ском; ~ wyborcza ви́борчий спи́сок; wykreślić kogo z **~ty** ви́креслити (зня́ти) кого́ із спи́ску; ◊ ~ płacy ві́домість, -мості.

listeczek, **-czka**, *m.*, *zdr.* листо́чок, -чка.

listek, **-tka**, *m.* 1) *зменш.* ли́стик, листо́к, -тка́, 2) *(квітки)* пелю́стка; пелюсто́к, -тка́ *(рідко)*.

listewka *ż.* 1) *крав.* обши́вка. 2) *зменш* *див.* **listwa** 1, 2; ◊ *друк.* ~ graniczna фігу́рна ліні́йка.

listkowaty пелюсткоподі́бний.

listkowy з ли́стиків, з листкі́в; ◊ *кул.* ciasto **~we** слойо́не ті́сто.

listonosz, *lm.* **-sze**, *m.* листоно́ша.

listopad *m.* листопа́д.

listopadowy листопа́довий.

listowie *n.*, *zb.*, *książ.* ли́стя, лист, -ту.

listownie листо́вно, листо́м.

listowny листо́вний.

listowy: papier ~ пошто́вий папі́р, -пе́ру.

listwa *ż.* 1) пла́нка; 2) *архіт.* поясо́к, -ска́; 3) *крав.* *див.* **listewka** 1; ◊ *ав.* ~ czołowa пе́редній лонжеро́н.

liszaj, *lm.* **-je**, *m.*, *med.*, *bot.* лиша́й, -шая́.

liszajec, **-jca**, *lm.* **-jce**, *m.*, *bot.* лиша́йник.

liszka *ż.* 1) лиси́чка; 2) *ент.* гу́сениця; ◊ każda ~ swój ogonek chwali ко́жна пта́шка своє́ гніздо́ хва́лить.

liściany *див.* **liściowy**.

liściasty 1) листяни́й; drzewo **~te** листяне́ де́рево; 2) *перен.* рясноли́стий, густоли́стий.

liście *n.*, *zb.* ли́стя, лист, -ту.

liścień, *lm.* **-nie**, *m.*, *bot.* сім'ядо́ля.

liścik *m.*, *zdr.* ли́стик.

liściowaty листоподі́бний, листови́дний.

liściowy листови́й.

liść, *lm.* **-cie**, *m.* лист, -та́.

lit, **-tu**, *m.*, *chem.* лі́тій, -тію.

litania *ż.*, *rel.*, *muz.*, *przen.* літа́нія.

litaury, **-rów**, *blp.* літа́ври, -та́вр.

litera *ż.* 1) бу́ква, лі́тера; pisać wyraz dużą **~rą** (od dużej **~ry**) писа́ти сло́во з вели́кої бу́кви (лі́тери); *перен.* zgodnie z **~rą** prawa згі́дно з бу́квою зако́ну; 2) *друк.* лі́тера; ◊ *перен.* co do **~ry** coś wykonać ви́конати що якнайто́чніше.

literacki 1) літерату́рний; świat ~ літерату́рні ко́ла (*род.* кіл);

2) (*про літератора*) літера́торський.
literalnie буква́льно.
literalny буква́льний.
literat, *lm.* **-ci**, *m.* літера́тор, -ра.
literatka *ż.* 1) літера́торка; 2) (*для вина*) скля́ночка.
literatura *ż.* літерату́ра; ~ piękna худо́жня літерату́ра.
literaturoznawstwo *n.* літературозна́вство.
literowy бу́квений, лі́терний.
Litewska Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Лито́вська Радя́нська Соціалісти́чна Респу́бліка.
litewski лито́вський.
litewszczyzna *ż.* усе́, що лито́вське: зви́чаї, мо́ва, культу́ра то́що.
litochromia *ż., druk.* хромолітогра́фія.
litochromiczny *druk.* хромолітографі́чний.
litochromować, -muję, -mujesz, -mował *druk.* вико́нувати хромолітогра́фії.
litograf, *lm.* **-fowie**, *m.* літо́граф.
litografia *ż.* літогра́фія.
litograficznie літогра́фським спо́собом, літографі́чно.
litograficzny літогра́фський, літографі́чний.
litografować, -fuję, -fujesz, -fował літографува́ти, -фу́ю, -фу́єш.
litosfera *ż.* літосфе́ра.
litosny жа́лісливий.
litościwie милосе́рд(н)о.
litościwy милосе́рд(н)ий.
litość *ż.* 1) милосе́рдя; mieć ~ nad kimś ма́ти милосе́рдя до ко́го; 2) (*співчуття*) жа́лість, -лості, жаль, -лю; budzić ~ виклика́ти жа́лість (жаль).
litośnie жа́лісливо.
litować się, -tuję, -tujesz, -tował (nad kim, nad czym) 1) жалі́ти, жа́лувати, -лую, -луєш (кого́, що); 2) ма́ти милосе́рдя (до ко́го, до чо́го).
litr *m.* літр, -ра.
litraż, -żu, *m.* літра́ж, -жу́.
litrowy літро́вий.
lituanista, -ty, *lm.* **-ści**, *m., filol.* знаве́ць лито́вської філоло́гії.
lituanistyczny яки́й (що) стосу́ється лито́вської філоло́гії.
lituanistyka *ż.* лито́вська філоло́гія.
liturgia *ż., kość.* літургі́я.
liturgiczny *kość.* літургі́чний, літургі́йний.
Litwa *ż.* Литва́; w ~wie (na ~wie) в Литві́.
Litwin, *lm.* **-ni**, *m.* лито́вець, -вця.
Litwinka *ż.* лито́вка.
lity 1) ли́тий; ~ metal ли́тий мета́л, -лу; 2) тка́ний зо́лотом; pas ~ по́яс, тка́ний зо́лотом; 3) (*непорожній всередині*) маси́вний.
lityn, -nu, *m., chem.* лі́тій, -тію.
litynowy *chem.* лі́тійовий.
liwerant, *lm.* **-nci**, *m., przest.* постача́льник.
liwerować, -ruję, -rujesz, -rował *przest.* постача́ти.
Liwerpul, -lu, *m.* Ліверпу́ль.
liwerunek, -nku, *m., przest.* поста́вка.
Liwonia *ż., hist.* Ліфля́ндія.
liwoński *hist.* ліфля́ндський.
lizać, liżę, liżesz, lizał, liznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli лиза́ти (лижу́, ли́жеш), лизну́ти; *перен. розм.* ~znąć nauki лизну́ти (нюхну́ти) нау́ки; ◊ *перен.* łapę ~zać терпі́ти зли́дні; ~zać rany зали́зувати ра́ни; // (*лише недокон.*) ~ się 1) лиза́тися; 2) (komu) *перен. розм.* підли́зуватися, -зуюся, -зуєшся (до ко́го); ◊ *перен.* ~ z ran зага́ювати (залі́ковувати) ра́ни.
lizanie *n.* лиза́ння; //~ się 1) лиза́ння; 2) підли́зування. *Пор.* **lizać się.**
lizanina *ż., pogardl.* підли́зування.
Lizbona *ż.* Ліссабо́н.
lizi-obrazek, -zka, *lm.* **-zkowie**, *m.* святе́нник, свято́ша.
liznąć *див.* **lizać.**
lizoform, -mu, *m., chem.* лізофо́рм, -му.
lizol, -lu, *m., chem.* лізо́л, -лу.
lizoń, *lm.* **-nie**, *m., pogardl.* *див.* **lizus.**

lizuch, *lm.* **-chy**, *m., pogardl. див.* **lizus.**

lizus, *lm.* **-si**, *m., pogardl.* лизу́н, -на́, підли́за, підли́зник, підлабу́зник.

lizuska *ż., pogardl.* лизу́нка, підли́за, підли́зниця, підлабу́зниця.

lizusostwo *n., pogardl.* підли́зування, підлабу́знювання.

lizusowski *pogardl.* лизу́нський.

lnianka *ż.* 1) льняне́ (лляне́) полотно́; 2) о́дяг з льняно́го (лляно́го) полотна́; 3) *(лише в мн.)* ви́чіски (па́чо́си) льо́ну; 4) *бот.* *(camelina)* рижі́й, -жію́.

lniany льняни́й, лляни́й.

lniarski льонообро́бний, льона́рський.

lniarstwo *n.* льона́рство.

lnica *ż., bot.* 1) *(linaria)* льоно́к, -нку́; 2) *(myagrum)* міа́грум, -му.

Loara *ż.* Луа́ра.

lobelia *ż., bot.* *(lobelia)* лобе́лія.

loch, -chu, *m.* льох, -ху.

locha *ż.* льо́ха; *(про поросну — ще)* свинома́тка.

locja *ż., mor.* ло́ція.

locman, *lm.* **-ni**, *m., mor.* ло́цман.

loco *handl. przest.* ло́ко.

loczek, -czka, *m., zdr. див.* **lok.**

loczkować, -kuję, -kujesz, -kował завива́ти ку́чері (ло́кони).

lodołam, -mu, *m.*, льодорі́з.

lodołamacz, *lm.* **-cze**, *m.* кригола́м.

lodowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieliledeні́ти.

lodowato *przen.* ду́же хо́лодно.

lodowatość *ż., przen.* льодяна́ холо́дність, -ності.

lodowaty льодяни́й; *(перен.— ще)* ду́же холо́дний; ◊ c u k i e r ~ леденце́вий (льодянико́вий) цу́кор, -кру; O c e a n **Lodowaty** Льодови́тий океа́н, -ну.

lodowcowy *geol.* льодовико́вий.

lodowiec, -wca, *lm.* **-wce**, *m., geol.* льодови́к, -ка́.

lodowisko I *n.* льодяне́ по́ле.

lodowisko II *n.* ко́взанка, като́к, тка́; s z t u c z n e ~ шту́чна ко́взанка, шту́чний като́к.

lodownia *ż.* льодо́вня, льодо́вник; ◊ *перен.* z i m n o j a k w ~**ni** страше́нно хо́лодно.

lodowy льодяни́й; g ó r a ~**wa** льодяна́ гора́, а́йсберг.

lodozwał, -łu, *m.* зато́р кри́ги; *(в полярних морях)* то́ро́с.

lodówka *ż., pot.* (дома́шній) холоди́льник; ~ e l e k t r y c z n a електрохолоди́льник.

lody, -dów, *blp.* моро́зиво.

lodziarka I *ż.* продавщи́ця моро́зива, моро́зивниця.

lodziarka II *ż., tech.* льодогенера́тор, -ра; льодоро́бна маши́на.

lodziarz, *lm.* **-rze**, *m.* продаве́ць моро́зива, моро́зивник.

log, -gu, *m., mor.* лаг.

logarytm, -mu, *m., mat.* логари́фм.

logarytmiczny *mat.* логарифмі́чний.

logarytmować, -muję, -mujesz, -mował *mat.* логарифмува́ти, -му́ю, -му́єш.

logarytmowanie *n., mat.* логарифмува́ння.

logarytmowy *mat. див.* **logarytmiczny.**

logicznie логі́чно.

logiczność *ż.* логі́чність, -ності.

logiczny логі́чний.

logik, *lm.* **-cy**, *m.* ло́гік.

logika *ż.* ло́гіка.

logistyczny *fil.* логісти́чний.

logistyka *ż., fil.* логі́стика.

logograf, *lm.* **-fowie**, *m., hist.* логогра́ф.

logogryf, -fu, *m.* логогри́ф.

lojalista, -ty, *lm.* **-ści**, *m.* лоя́льний, -ного, благонамі́рений.

lojalizm, -mu, *m. див.* **lojalność.**

lojalnie лоя́льно.

lojalność *ż.* лоя́льність, -ності.

lojalny лоя́льний.

lok, -ku, *m* ло́кон; ку́чері, -рів *(лише в мн.)*.

lokacja *ż.* 1) розмі́щення; ~ w o j s k a n a k w a t e r a c h розмі́щення ві́йська на кварти́рах, розквартирува́ння ві́йська; 2) *іст.* заснува́ння (мі́ста, посе́лення); 3) *ек. див.* **lokata 1.**

lokacyjny 1) *іст.* який (що) стосується заснування (міста, поселення); *(у контексті)* на заснування (міста, поселення) тощо; p r z y w i l e j ~ привілей на заснування (міста, поселення); 2) *(що стосується капіталовкладення)* інвестиційний; ◊ *фін.* p a p i e r y ~**ne** процентні папери, -рів.
lokaj, *lm.* **-je**, *m.* лакей.
lokajować, **-juję**, **-jujesz**, **-jował** лакействувати, -вую, -вуєш.
lokajski лакейський.
lokajstwo *n.* лакейство.
lokal, **-lu**, *lm.* **-le**, *m.* 1) приміщення; 2) установа громадського харчування; ◊ ~ n o c n y кабаре; ~ r o z r y w k o w y місце розваги; ~ w y b o r c z y виборча дільниця.
lokalik, **-ku**, *m.*, *zdr.* *див.* **lokal**.
lokalizacja *ż.* локалізація.
lokalizować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** локалізувати, -зую, -зуєш.
lokalny локальний, місцевий; *псих.* p a m i ę ć ~**na** локальна пам'ять, -ті; w ł a d z e ~**ne** органи місцевої влади.
lokalowy: k o m i s j a ~**wa** дільнична комісія.
lokarneński локарнський.
Lokarno *n.* Локарно *(невідм.)*.
lokata *ż.* 1) *ек.* вкладення, вклад, -ду; ~ k a p i t a ł u капіталовкладення; 2) *спорт.* місце; o s i ą g n ą ć t r z e c i ą ~**tę** здобути третє місце.
lokator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie**, *m.* квартирант, мешканець, -нця.
lokatorka *ż.* квартирантка, мешканка.
lokatorski 1) квартирантський; 2) *перен.* квартирний; u s t a w a ~**ka** квартирний закон, -ну.
lokaut, **-tu**, *m.*, *ek.* локаут, -ту.
lokautować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** *ek.* локаутувати, -тую, -туєш.
loko *handl.* *див.* **loco**.
lokomobila *ż.* локомобіль.
lokomocja *ż.* *(про транспорт)* пересування; ś r o d k i ~**ji** засоби пересування.
lokomocyjny який (що) стосується пересування; *(у контексті)* пересування, для пересування тощо; ś r o d k i ~**ne** засоби пересування; u r z ą d z e n i a ~**ne** устаткування для пересування.
lokomotywa *ż.* локомотив, паровоз.
lokomotywka *ż.*, *zdr.* невеличкий локомотив, паровозик.
lokować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** 1) *(ек. — капітал)* вкладати; 2) *військ.* розквартировувати, -вую, -вуєш.
lokowanie *n.* 1) *військ.* розквартировування; 2) *ек.* *див.* **lokata** 1.
lombard, **-du**, *m.* ломбард, -ду.
Lombardia *ż.* Ломбардія.
lombardować, **-duję**, **-dujesz**, **-dował** заставляти в ломбарді.
lombardowy ломбардний.
lombardzki ломбардський.
lon, **-nu** *a.* **-na**, *m.* заколесник *(у возі)*.
loncik, **-ku**, *m.*, *zdr.* *див.* **lont**.
Londyn, **-nu**, *m.* Лондон.
londyńczyk, *lm.* **-cy**, *m.* лондонець, -нця.
londyński лондонський.
lonek, **-nka**, *m.*, *zdr.* *див.* **lon**.
longimetria *ż.*, *mat.* лонгіметрія.
lont, **-tu**, *m.* Бікфордів шнур, -ра, запалювальний гніт *(род.* гнота).
lontowy гнотовий.
looping, **-gu**, *m.*, *lot.* мертва петля.
lora *ż.*, *kol.* вагон-платформа.
lord, *lm.* **-dowie**, *m.* лорд; *політ.* I z b a **Lordów** Палата лордів.
lord-kanclerz, *lm.* **-rze**, *m.* лорд-канцлер, -ра.
lord-major, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.* *див.* **lord-mer**.
lord-mer, *lm.* **-rowie**, *m.* лорд-мер, -ра.
lordostwo *n.* титул лорда.
lordowski лордівський.
lorka *ż.*, *kol.* вагонетка.
lorneta *ż.* бінокль; *(з ручкою)* лорнет.
lornetka *ż.*, *zdr.* бінокль; лорнетка. *Пор.* **lorneta**.
lornetować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował**

(kogo) лорнірувати, -рую, -руєш (кого).

los, **-su**, *m.* 1) доля; b o r y k a ć s i ę z **~sem** боротися з долею; d z i e l i ć c z y j ~ поділяти чию долю; k u s i ć ~ спокушати (випробовувати) долю; s z c z ę ś l i w y ~ щаслива доля, талан, -ну; w a ż ą s i ę **~sy** вирішується доля; z e s ł a n y **~sem** посланий долею; z r z ą d z e n i e **~su** веління долі; 2) виграшний білет; 3) *перен.* виграш, -шу; w i e l k i ~ головний виграш; 4) *заст.* жереб, -бу, жеребок, -бка; c i ą g n ą ć ~ тягти жереб (жеребок); r z u c a ć **~sy** кидати жереб (жеребок); ◊ ~ c h c e, ż e... так уже склалося (трапилось), що...; n a ~ s z c z ę ś c i a навмання; s z c z ę ś l i w y m **~sem** завдяки щасливому випадкові (збігові обставин); z d a ć s i ę n a ł a s k ę **~su** здатися напризволяще; z d a r z e n i e m **~su** випадково.

losować, **-suję**, **-sujesz**, **-sował** (co) тягти (тягнути) жереб (жеребок).

losowanie *n.* 1) жеребкування; 2) *(облігацій)* тираж, -жу.

lot, **-tu**, *m.* 1) політ, -льоту, літ; **~tem** (w ~) на льоту; z **~tu** p t a k a з висоти пташиного польоту (льоту); z a b i ć p t a k a w ~ (w **locie**) вбити птаха на льоту; 2) *перен., поез.* ширяння, буяння, літ; ~ m y ś l i літ (ширяння) думок; ~ w y o b r a ź n i літ (буяння) уяви; 3) *ав.* політ; ~ k o s z ą c y брилючий політ; ~ m y ś l i w s k i (p o ś c i g o w y) політ винищувальної авіації; ~ n u r k o w y пікіруючий політ, пікірування; ~ s z y b o w y планіруючий політ; ~ w y w i a d o w c z y розвідувальний політ; ~ z a p o r o w y загороджувальний політ; ◊ **~tem** b ł y s k a w i c y блискавично; **~tem** s t r z a ł y стрілою; z e r w a ć s i ę d o **~tu** звитися (зів'юся, зів'єшся), піднятися, -німуся, -німешся, знятися.

Lotaryngia *ż.* Лотарінгія.

Lotarynka *ż.* жителька Лотарінгії.

Lotaryńczyk, *lm.* **-cy**, *m.* житель Лотарінгії.

lotaryński лотарінгський.

loteria *ż.* 1) лотерея; 2) *перен.* рискована справа.

loteryjka *ż.* лото *(невідм.)*.

loteryjny лотерейний.

lotka *ż.* 1) *(птахів)* махове перо; 2) *ав.* відкрилок, -лка, елерон.

lotnictwo *n.* авіація; ~ o d r z u t o w e реактивна авіація.

lotniczka *ż.* льотчиця.

lotniczo-desantowy *wojs.* авіадесантний.

lotniczy I авіаційний, льотний, літний; p o c z t a **~cza** авіапошта; s z k o ł a **~cza** авіашкола, льотна школа; ◊ a l a r m ~ повітряна тривога; d w o r z e c ~ аеропорт, -ту.

lotniczy II який (що) стосується льотчика; *(у контексті)* льотчика тощо.

lotnie 1) легко; ~ p ę d z ą o b ł o k i легко линуть хмаринки; 2) *(в часі)* бистро.

lotnik, *lm.* **-cy**, *m.* льотчик.

lotnisko *n.* аеродром, -му; аеропорт, -ту.

lotniskowiec, **-wca**, *lm.* **-wce**, *m.*, *mor.* авіаносець, -сця, авіаматка.

lotność *ż.* 1) летючість, -чості, летучість; леткість, -кості; 2) бистрота. *Пор.* **lotny** 1, 2.

lotny 1) летючий, летучий; *(фіз. — ще)* леткий; **~ne** p i a s k i летючі (летучі, зибучі) піски, -ків; s u b s t a n c j a **~na** летка (летуча) речовина; 2) *перен.* бистрий; *(про коня — ще)* баский; ~ u m y s ł бистрий розум, -му; 3) *(здатний літати)* літальний; **~na** b ł o n a n i e t o p e r z a літальна перетинка кажана; ◊ **~na** f a n t a z j a багата фантазія; ~ **na** z w i e r z y n a дике птаство.

lotos, -su, *m., bot.* лóтос.
lotosowy: k w i a t ~ *bot. див.* **lotos.**
lotus, -su, *m., bot. див.* **lotos.**
lowelas, *lm.* **-si,** *m.* ловелáс.
Lozanna *ż.* Лозáнна.
lozański лозáннський.
loża *ż.* лóжа; *іст.* ~ m a s o ń s k a масóнська лóжа.
lód, lodu, *m.* лід (*род.* льóду); (*на поверхні ріки, моря — ще*) крúга; p r z e ł a m a ć p i e r w s z e ~**dy** а) розбúти пéрший лід; б) подолáти пéрші трýднощі; ~ s p ł y w a j ą c y дрейфýюча крúга; ◊ b u d o w a ć z a m k i n a ~**dzie** будувáти на піскý; *розм.* j a k p o ~**dzie** як по мáслу; o s i ą ś ć n a ~**dzie** сíсти на мілинý.
lp. (liczba pojedyńcza) *skr.* однинá.
lśniąco 1) блискотлúво; 2) блискýче. *Пор.* **lśniący.**
lśniący 1) блúскаючий; виблúскуючий, блискотлúвий; ~**ce** f a l e блúскаючі (виблúскуючі, блискотлúві) хвúлі (*род.* хвиль); *пор.* **lśnić (się);** 2) (*що блищить*) блискýчий; ~**ce** w ł o s y блискýче волóсся.
lśnić (się), lśnię, lśnisz, lśnił блúскати; *підсил.* блискотíти, -кочý, -котúш, блискотáти, -кочý, -кóчеш, виблúскувати, -кую, -куєш.
lśnienie *n.* блúскання; блискотíння, виблúскування. *Пор.* **lśnić (się).**
lub *sp.* абó.
luba, -bej, *ż.* кохáна, -ної, люба, -бої.
lubczyk, -ku, *m., bot.* (*levisticum*) любúсток, -тку.
lubelski лю́блінський.
lubić, -bię, -bisz, -bił любúти, -блю, -биш; b y ł p o w s z e c h n i e ~**biany** йогó всі любúли; p a sj a m i ~ g r u s z k i страх (страшéнно) любúти грýші; //~ **się** любúтися; *присл.* k t o s i ę ~**bi,** t e n s i ę c z u b i хто когó лю́бить, той тогó чýбить; мúлі посвáряться — крáще помúряться.
lubieżnica *ż.* любострáсниця.
lubieżnie любострáсно, похíтливо.
lubieżnik, *lm.* **-cy,** *m.* любострáсник.
lubieżność *ż.* любострáсність, -ності, похíтливість, -вості.
lubieżny любострáсний, похíтливий.
Lublin *m.* Лю́блін.
lubo I *sp., książ.* хоч, хочá.
lubo II *przst.* лю́бо, мúло, приéмно.
lubość *ż.* приéмність, -ності; *підсил.* блажéнство.
lubować się, -buję, -bujesz, -bował 1) милувáтися, -лýюся, -лýєшся; любувáтися, -бýюся, -бýєшся; 2) (w czym) кохáтися (в чóму), мáти пристрасть (до чóго).
lubowanie się *n.* милувáння, любувáння.
lubryka *ż.* вóхра.
luby I лю́бий, мúлий, приéмний.
luby II, **-bego,** *blm., m., poet.* кохáний, -ного, лю́бий, -бого.
lubystek, -tka, *m., bot. див.* **lubczyk.**
lucerna *ż., bot.* люцéрна.
lucernowy *bot.* люцéрновий.
Lucja *див.* **Łucja.**
Lucjan *див.* **Łucjan.**
Lucjusz Лю́цій.
lucyfer *m. див.* **lucyper.**
lucyper *m.* сатанá.
lud, -du, *m.* нарóд, -ду; люд, -ду (*рідше*); w ł a d z a ~**du** народовлáддя; *іст.* w ę d r ó w k a ~**dów** пересéлення нарóдів; w y b r a ńc y ~**du** обрáнці нарóду; ◊ R a d y D e l e g a t ó w **Ludu** P r a c u j ą c e g o Рáди депутáтів трудя́щих; ~ w i e j s k i селя́ни, -ля́н.
ludek, -dku, *m., zdr. przest.* простóлюд, -ду.
ludno лю́дно, багатолю́дно; велелю́дно. *Пор.* **ludny.**
ludnościowy якúй (що) стосýється насéлення; (*у контексті*) насéлення тóщо; s p i s ~ перéпис насéлення.

ludność *ż.* насéлення; ~ c y w i l n a цивíльне насéлення; s p i s ~**ci** перéпис насéлення.
ludny лю́дний, багатолю́дний; *(уроч. — ще)* велелю́дний.
ludobójstwo *n.* 1) вини́щування насéлення, геноци́д; 2) *перен.* бóйня.
ludojad, *lm.* **-dy,** *m.* 1) акýла; 2) *див.* **ludożerca.**
ludolfina *ż., mat.* Лудóльфове числó.
ludowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* нарóдник.
ludowładztwo *n.* народовлáддя.
ludowość *ż.* нарóдність, -ності.
ludowy нарóдний; d e m o k r a c j a ~**wa** нарóдна демокрáтія; f r o n t ~ нарóдний фронт, -ту; *іст.* K o m i s a r i a t **Ludowy** Нарóдний комісаріáт, -ту (Наркомáт, -ту); n a u c z y c i e l ~ нарóдний учи́тель, учи́тель початкóвої шкóли; o ś w i a t a ~**wa** нарóдна освíта; p i e ś n i ~**we** нарóдні пíсні, -сéнь; s z k o ł a ~**wa** нарóдна (початкóва) шкóла; Z g r o m a d z e n i e **Ludowe** Нарóдні збóри, -рів; ◊ p r z e m y s ł ~ кустáрний прóмисел, -слу.
ludoznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* народознáвець, -вця, етнóграф.
ludoznawczy народознáвчий, етнографíчний.
ludoznawstwo *n.* народознáвство, етнográфія.
ludożerca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* людоїд, людожéр, -ра.
ludożerczy людоїдський, людожéрський.
ludożerstwo *n.* людоїдство, людожéрство.
Ludwik Людóвік.
Ludwika Луї́за.
ludwisarnia *ż., hut.* міделиваpня.
ludwisarski *hut.* міделивáрний.
ludwisarstwo *n., hut.* міделивáрство.
ludwisarz, *lm.* **-rze,** *m., hut.* міделивáрник.
ludzie, -dzi, *blp.* лю́ди, -дéй; b ę d ą z n i e g o ~ бýдуть з ньóго лю́ди; n a ~**dzi** k o g o p o k i e r o w a ć ви́вести когó в лю́ди; p o s i ł k i w ~**dziach** попóвнення людьми́; w y j ś ć n a ~**dzi** ви́йти в лю́ди; ◊ ~ p r a c y трудя́щі, -щих.
ludziska, -ków, *blp., lekc., pobłaż. див.* **ludzie.**
ludzki 1) лю́дський; 2) *(перен. — гуманний)* лю́дський, лю́дяний.
ludzko по-лю́дському, лю́дяно.
ludzkość *ż.* 1) лю́дство; лю́дськість, -кості *(рідше)*; 2) лю́дяність, -ності. *Пор.* **ludzki.**
lues, -su, *m., med.* лю́ес, -су.
luetyk, *lm.* **-cy,** *m., med.* люéтик.
lufa *ż.* дýло, ствол, -лá.
lufcik *m.* 1) *(в печі)* відтýлка; 2) *(у вікні)* квати́рка.
lufka *ż.* 1) *зменш.* дýлко; 2) *розм.* мундштýк, -кá.
luft, -tu, *m., pot.* 1) *(в печі)* душни́к, -кá; 2) *перен.* прóтяг, -гу; ◊ *просторічн.* t o j e s t d o ~**tu!** це нікýди не годи́ться.
luftować, -tuję, -tujesz, -tował *pot.* провíтрювати, -рюю, -рюєш.
Lugdun, -nu, *m., hist. див.* **Lion.**
lugier, -gru *a.* **-gra,** *m., mor.* лю́гер, -ра.
luidor *m., hist.* луїдóр, -ра.
luizyt, -tu, *m., chem.* люїзи́т, -ту.
luka *ż.* 1) прогáлина; w y p e ł n i ć ~**kę** запóвнити прогáлину; 2) *військ.* пролóм, -му, ви́лом; 3) *мор.* люк; 4) *друк.* пробíльний матеріáл, -лу.
lukier, -kru, *m., cuk.* глазýр, -рі.
lukratywność *ż.* прибуткóвість, -вості.
lukratywny прибуткóвий.
lukrecja *ż.* 1) *бот.* *(glycyrrhiza glabra)* солодéць гóлий; 2) *фарм.* локри́ця; ◊ n u d n y j a k ~ солóдкий аж нýдить.
lukrecjowy 1) *фарм.* локри́чний; 2) *перен.* нудно-солóдкий.
lukrować, -ruję, -rujesz, -rował *cuk.* глазурувáти, -рýю, -рýєш.
lukrowany 1) *конд.* глазурóваний; 2) *перен.* підсолóджений; ~**na** u p r z e j m o ś ć підсолóджена ввíчливість, -вості.
luks, -su, *blp., m. див.* **luksus.**

Luksemburczyk, *lm.* **-cy**, *m.* житель (мешканець) Люксембургу.
Luksemburg *m.* 1) *(місто)* Люксембург, -га; 2) *(країна)* Люксембург, -гу.
luksemburski люксембургський.
luksus, -su, *m.* люкс.
luksusowo розкішно.
luksusowy розкішний; w y d a n i e **~we** розкішне видання; ◊ a r t y k u ł ~ предмет розкоші; *зал.* p o c i ą g ~ поїзд-люкс.
lukullusowy лукуллівський; *перен.* u c z t a **~wa** лукуллівський бенкет, -ту.
lulać *dziec.* люляти.
luleczka *ż., zdr. див.* **fajeczka.**
lulek, -lka, *m., bot. (hyoscyamus)* блекота.
luli! *wkrz. див.* **lulu!**
lulka *ż. див.* **fajka.**
lulu! *wkrz.* ой люлі!
lumbago *n., med.* люмбаго *(невідм.).*
lumen, -nu, *m.* 1) *ел.* люмен; 2) *перен. див.* **luminarz.**
luminarz, *lm.* **-rze,** *m. (славнозвісна людина)* світоч.
luminescencja *ż., fiz.* люмінесценція.
lump, *lm.* **-py,** *m., pot.* гуляка.
lumpenproletariat, -tu, *m.* люмпенпролетаріат, -ту.
lunatyczka *ż.* лунатичка; сновида. *Пор.* **lunatyk.**
lunatyczny лунатичний.
lunatyk, *lm.* **-cy,** *m.* лунатик; *(розм.— ще)* сновида.
lunatyzm, -mu, *m., med.* лунатизм, -му.
lunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) ринути, хлинути; 2) (kogo czym *a.* w co) *вульг.* двигнути, садонути, саднути; 3) *(фам.— на іспиті)* провалитися, -люся, -лишся, зрізатися (зріжуся, зріжешся); ◊ d e s z c z **~nął,** j a k z c e b r a линув (сипнув) дощ, як з відра.
luneta *ż.* люнет; *(фіз. — звичайно)* підзорна (далекоглядна) труба.
lupa *ż.* лупа.
lupanar, -ru, *m., hist.* лупанар, -ру.
lura *ż., pot.* бурда.
lusterko *n.* дзеркальце.
lustr, -ru, *m.* глянець, -нцю, глянс, -су, глянц, -цу.
lustracja *ż.* 1) огляд, -ду, перегляд; *адмін.* ревізія, перевірка; 2) *ек.* люстрація.
lustracyjny *ek.* який (що) стосується люстрації; *(у контексті)* люстрації тощо; i n w e n t a r z ~ інвентар люстрації.
lustrator, *lm.* **-rzy,** *m.* ревізор, -ра.
lustratorski ревізорський.
lustro *n.* дзеркало.
lustrować, -ruję, -rujesz, -rował 1) ревізувати, -зую, -зуєш; 2) (kogo) *розм.* розглядати (кого); ◊ *військ.* ~ s z e r e g i робити огляд; //~ się розглядати один одного.
lustryna *ż., tkac.* люстрин, -ну.
lustrynowy *tkac.* люстриновий.
lustrzany дзеркальний.
luśnia *ż.* люшня.
lut, -tu, *m., tech.* спай (*род.* спаю).
luteńka *ż., zdr., muz. hist. див.* **lutnia.**
luter, -tra, *lm.* **-trzy,** *m., rel. pot. див.* **luteranin.**
luteranin, *lm.* **-ranie, -ran,** *m., rel.* лютеранин.
luteranizm, -mu, *m., rel.* лютеранство.
luteranka *ż., rel.* лютеранка.
luterański *rel.* лютеранський.
luterka *ż., rel. pot. див.* **luteranka.**
lutnia *ż., muz. hist.* лютня.
lutnista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz. hist.* лютнист.
lutnistka *ż., muz. hist.* лютністка.
lutować, -tuję, -tujesz, -tował паяти, спаювати (спаюю, спаюєш); лютувати, -тую, -туєш *(заст.).*
lutowanie *n.* паяння, пайка, спаювання, спайка; лютування. *Пор.* **lutować.**
lutownica *ż., tech.* паяльник, паяльна машина.
lutowniczy *tech.* паяльний.
lutownik *m., tech. див.* **lutownica.**
lutowy лютневий.
lutówka *ż., tech. див.* **lutownica.**

luty I, **-tego,** *m.* лю́тий, -того.
luty II *arch.* лю́тий.
luzak I, *lm.* **-cy,** *m., wojsk. hist.* джу́ра.
luzak II, *lm.* **-ki,** *m.* незапря́жений кінь (*род.* коня́).
luzem: chodzić ~ а) ходи́ти самото́ю; б) *(про коня)* ходи́ти ві́льно (без у́пряжі).
luzować, -zuję, -zujesz, -zował 1) заміня́ти, заступа́ти; ~ wartę заступа́ти ва́рту; 2) *(мотузки і под.)* попуска́ти; //~ się 1) *(про варту і под.)* зміня́тися; 2) *(про механізм)* розла́днуватися, -нуюся, -нуєшся.
luźnie *див.* **luźno.**
luźno 1) сла́бо; 2) ві́льно, просто́ро; *пор.* **luźny** 2, 3; 3) *див.* **luzem.**
luźność *ż.* 1) *(спаяності)* сла́бість, -бості; 2) розпу́щеність, -ності. *Пор.* **luźny** 2, 4.
luźny 1) *(про коня)* незапря́жений, що ві́льно йде за во́зом; 2) *(про цвях і под.)* сла́бо вби́тий (заби́тий); 3) *(про одяг)* ві́льний, просто́рий; 4) *(перен.— в моральному розумінні)* розпу́щений; 5) *(про окремі листки)* роз'є́днаний; 6) *(про знання)* ури́вчастий, відри́вчастий; ◊ ~ne obyczaje розпу́щеність, -ності; *військ.* szyk ~ розсипни́й стрій (*род.* стро́ю).
lwi ле́в'ячий, ле́вовий, льви́ний, леви́ний, ле́вій; *перен.* **lwia** część ле́вова па́йка; ◊ *бот.* **lwia** paszcza *(antirrhinum maius)* ро́тики садо́ві.
lwiątko *n., pieszcz.* левеня́тко.
lwica *ż.* леви́ця.
lwię, lwięcia, *lm.* **lwięta, lwiąt,** *n., zdr.* левеня́, -ня́ти.
lwowianin, *lm.* **-wianie, -wian,** *m.* львов'я́нин.
Lwów, Lwowa, *m.* Льві́в (*род.* Льво́ва).
lyddit, -tu, *m., chem.* ліди́т, -ту.
lżej ле́гше.
lżejszy ле́гший.
lżenie *n.* га́ньблення.
lżyciel, *lm.* **-le,** *m.* ганьби́тель.
lżyć, lżę, lżysz, lżył ганьби́ти, -блю́, -би́ш.

Ł

Łaba *ż.* Е́льба.
łabaty *(про птиць)* з обро́слими ла́пами, лаба́тий.
łabędzi 1) лебедя́чий; ~ puch лебедя́чий пух, -ху; 2) *перен.* лебеди́ний; ~ śpiew лебеди́на пі́сня.
łabędzica *ż., orn.* лебі́дка, лебеди́ця.
łabędź, *lm.* **-dzie,** *m., orn.* ле́бідь, -бедя.
łach *m.* 1) ганчі́рка; 2) *(лише в мн.)* лахмі́ття, ла́хи, -хів, ра́м'я.
łacha *ż.* рука́в рі́чки.
łachman *m. див.* **łach.**
łachmaniarka *ż.* 1) ганчі́рниця; 2) обі́дранка, обі́рванка. *Пор.* **łachmaniarz.**
łachmaniarski 1) ганчі́рницький; 2) нужде́нний. *Пор.* **łachmaniarz.**
łachmaniarstwo *n.* 1) заня́ття ганчі́рника, ганчі́рникува́ння; 2) *перен. зневажл.* зли́дні, -нів; 3) *зб., зневажл.* старе́цтво, жебра́цтво.
łachmaniarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) ганчі́рник; 2) *перен.* обі́дранець, -нця, обі́рванець.
łachotać *див.* **łaskotać.**
łaciarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) обі́дранець, -нця, голодра́нець, обша́рпанець, ла́нець; 2) *див.* **łatacz.**
łaciasty *див.* **łaciaty.**
łaciaty 1) *(про тварин)* пері́стий; ~ta krowa пері́ста коро́ва; 2) *(про одяг)* ла́таний.
łacić, -cę, -cisz, -cił *bud.* латува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
łacina *blm., ż.* лати́нь, -ні, лати́на.

łacinizm *m., filol. див.* **latynizm.**
łacinniczka *ż.* 1) латиністка; 2) католичка. *Пор.* **łacinnik.**
łacinnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) латиніст; 2) *рел. розм.* католик.
łaciński латинський.
łacnie *див.* **łatwo.**
łacno *див.* **łatwo.**
łacny *див.* **łatwy.**
ład, -du, *blm., m.* лад (*род.* ладу); dojść do **~du** z czym довести до ладу що, дати лад чому; *прик.* ni **~du,** ni składu (bez **~du** i składu) ні ладу, ні складу; ні ладу, ні поладу; zaprowadzić ~ зробити лад, навести порядок; ◊ dojść do **~du** z kim домовитися з ким, прийти до порозуміння з ким; mieć ~ w głowie бути тямущим (розумним); na taki ~ таким чином.
ładnie гарно; *ірон.* **~nieś się** spisał! ти гарно зробив! ~ śpiewać гарно співати; ◊ *ірон.* **~nieście** mnie urządzili! ви мене порядно підвели!
ładniuchny *pieszcz. див.* **ładniutki.**
ładniutki *pieszcz.* гарненький.
ładniutko *pieszcz.* гарненько.
ładny гарний; *(про зовнішність людини — ще)* вродливий, гарний на вроду; **~na** kobieta гарна (вродлива) жінка; *ірон.* ~ interes! гарна справа! ◊ *перен.* zarabiać **~ne** pieniądze заробляти великі гроші.
Ładoga *ż.* Ладога.
ładowacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) вантажник, грузчик; 2) *гірн.* наваловідкатник.
ładować, -duję, -dujesz, -dował 1) вантажити, навантажувати, -жую, -жуєш; 2) *(наповняти)* набивати; złotem skrzynie ~ набивати золотом скрині; ~ żołądek набивати шлунок; 3) *військ.* заряджати; ~ karabin заряджати гвинтівку; 4) *ел.* заряджати; ~ akumulator заряджати акумулятор; 5) *(готувати)* ладнати, лаштувати, -тую, -туєш; ~ wóz do drogi ладнати (лаштувати) віз у дорогу; ◊ ~ komu co do głowy вбивати кому що в голову, втовкмачувати кому що; *//*~ **się** (do czego) лагодитися, -джуся, -дишся.
ładowanie *n.* 1) вантаження, навантажування; 2) набивання; 3) заряджання; 4) заряджання; 5) ладнання, лаштування; *пор.* **ładować;** *//*~ **się** лагодження.
ładowarka *ż., tech.* навантажувальна (навалочна) машина, навантажувач.
ładownia *ż.* 1) *зал.* дебаркадер, -ра; 2) *мор.* трюм, -му.
ładownica *ż.* 1) *військ.* патронташ, підсумок, -мка; 2) *ел.* перемикач акумуляторів, елементний перемикач, -ча.
ładowniczy *wojs.* зарядний.
ładownik, *lm.* **-cy,** *m.* вантажник, грузчик.
ładowność *ż.* 1) вантажомісткість, -кості, місткість; ~ okrętu вантажомісткість корабля; 2) *зал.* вантажопідйомність, -ності.
ładowny 1) вантажомісткий; 2) *перен.* навантажений; **~ne** okręty навантажені кораблі, -лів.
ładuga *ż., mor.* вантажний пароплав.
ładunek, -nku, *m.* 1) вантаж, -жу; *(про навантажені речі — ще)* поклажа; 2) *військ.* набій, -бою, заряд, -ду; ~ kruszący бризантний набій (заряд); ~ ostry бойовий набій (заряд); ~ ślepy холостий набій (заряд); ~ zapalający запалювальний (запальний) набій (заряд); 3) *ел.* заряд.
ładunkowy вантажний, навантажувальний; ◊ koszty **~we** витрати по вантаженню.
łagiew *ż.* бурдюк, -ка; *(з дерева)* барило.
łagiewka *ż., zdr.* бурдючок, -чка; барильце. *Пор.* **łagiew.**
łagodnie лагідно.
łagodnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli лагідніти.

łagodniuchny *pieszcz. див.* **łagodniutki.**
łagodniutki *pieszcz.* лагідне́нький.
łagodniutko *pieszcz.* лагідне́нько.
łagodność *ż.* ла́гідність, -ності.
łagodny ла́гідний; ~ wiatr ла́гідний ві́тер, -тру, ле́гіт, -готу; ~ charakter ла́гідна вда́ча, ла́гідний хара́ктер, -ру.
łagodząco пом'якшуюче; зм'якшуюче; угамо́вуюче. *Пор.* **łagodzić.**
łagodzący пом'якшуючий; зм'якшуючий; угамо́вуючий. *Пор.* **łagodzić.**
łagodzenie *n.* пом'якшування; зм'якшування; угамо́вування. *Пор.* **łagodzić.**
łagodzić, -dzę, -dzisz, -dził пом'якшувати, -шую, -шуєш; зм'якшувати *(рідше)*; ~ ból пом'якшувати (зм'якшувати) біль; *юр.* ~ wyrok пом'якшувати (зм'якшувати) вирок (присуд); *(гнів, суперечку)* угамо́вувати, -вую, -вуєш.
łajać, -ję, -jesz, -jał ла́яти.
łajanie *n.* ла́йка.
łajdacki негі́дний, мерзо́тний; ~ czyn негі́дний (мерзо́тний) вчи́нок, -нку; ◊ *фам.* ~**ka** robota халту́рна робо́та.
łajdacko негі́дно, мерзо́тно.
łajdactwo *n.* 1) мерзе́нність, -ності, мерзо́тність; 2) *(вчинок)* мерзо́та; 3) *зб.* негі́дники, -ків, мерзо́тники.
łajdaczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli става́ти негі́дником (мерзо́тником).
łajdaczka *ż.* негі́дниця, мерзо́тниця, ледащи́ця, лайда́чка.
łajdaczyć się, -czę, -czysz, -czył розпу́сничати.
łajdaczyna, -ny, *lm.* **-ny,** *m., pogardl. див.* **łajdak.**
łajdak, *lm.* **-cy** *a.* **-ki,** *m.* негі́дник, мерзо́тник, ла́йдак.
łajka *ż., garb.* ла́йка.
łajno *n.* лайно́.
łaknący жада́ючий, жа́дібний; жаждивий *(рідко)*.
łaknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (czego) *książ.* 1) хоті́ти ї́сти; 2) *перен.* жада́ти, пра́гнути.
łakocie, -ci, *blp.* ла́сощі, -щів.
łakomca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) ласу́н, -на́; 2) *(про ненаситного)* ненаже́ра.
łakomić się, -mię, -misz, -mił (na co) лако́митися, -млюся, -мишся (на що).
łakomie жа́дібно, жа́дно, жадли́во, лако́мо; ~ jeść жа́дібно (жа́дно, жадли́во, лако́мо) ї́сти (ї́м, ї́сй); *перен.* ~ patrzeć жа́дібно (жа́дно, жадли́во, лако́мо) диви́тися, -влюся, -вишся.
łakomiec, -mca, *lm.* **-mcy,** *m., див* **łakomca.**
łakomstwo *n.* 1) ненаже́рливість, -вості, проже́рливість, па́жерливість, лако́мство; 2) *перен.* жа́дібність, -ності, жа́дність, жадли́вість, лако́мство.
łakomy 1) (na co) жа́дібний, жа́дний, жадли́вий, ла́сий (до чого, на що), лако́мий (на що); *(перен. — корисливий — ще)* пожадливий, заже́рливий; 2) *(що викликає жадобу)* ла́сий; лако́мий *(рідше)*; ~ kąsek ла́сий шмато́к, -тка́.
łakotka *ż.* ла́сощі, -щів.
łakotniś, *lm.* **-sie,** *m., pot.* ласу́н, -на́.
łam, -mu, *m.* 1) *друк.* стовпе́ць, -пця́, шпа́льта; 2) *див.* **kamieniołom;** ◊ na ~**mach** prasy на сторі́нка́х газе́т.
łamacz, *lm.* **-cze,** *m., druk.* верста́льник, метранпа́ж; ◊ *мор.* ~ lodów криголам́; *мор.* ~ fal хвилері́з, хвилело́м.
łamaczka *ż., roln.* те́рлиця.
łamać, -mię, -miesz, -mał 1) лама́ти; ломи́ти, -млю́, -миш *(рідше)*; *(перен.— мову — ще)* калі́чити; ~ sobie głowę лама́ти (суши́ти, моро́чити) собі́ го́лову; ~ ręce лама́ти ру́ки; ~ słowo лама́ти сло́во, недоде́ржувати слова; ~**mią** kości ло́мить ко́сті; 2) *друк.* верста́ти; ◊ *гірн.* ~ kamienie w górach добува́ти ка́мінь (в

каменоло́мні); //~ się 1) лама́тися; ломи́тися; 2) *перен.* розбива́тися; fale ~mią się o brzegi хви́лі розбива́ються об береги́; 3) (z czym) боро́тися, -рю́ся, -решся; ~ z przeszkodami боро́тися з перешко́дами; 4) *фіз.* перела́муватися, -муюся, -муєшся, перело́млюватися, -лююся, -люєшся; promienie świetlne ~mią się w pryzmacie світлові про́мені перело́млюються (перела́муються) в при́змі.

łamanie *n.* 1) ло́мка, лама́ння; 2) *друк.* верста́ння, ве́рстка; 3) *мед.* ломо́та.

łamaniec, -ńca (*częściej w lm.*) **-ńce, -ńców,** *m.* 1) викрута́си, -сів; 2) *кул.* пече́ння з ме́дом і з ма́ком; ◊ *несхв.* ~ńce polityczne політи́чна акроба́тика.

łamanina *ż.* 1) ло́мка, лама́ння; 2) *зб.* лом, -му, ла́мань, -ні.

łamany ла́маний; (*про мову — ще*) калі́чений; linia ~na ла́мана лі́нія; mówić ~nym językiem говори́ти калі́ченою (ла́маною) мо́вою; ◊ pięć ~ne przez dwa п'ять дріб два.

łamigłówka *ż.* головоло́мка, ре́бус.

łamistrejk, *lm.* **-ki,** *m.* штрейкбре́хер, -ра, страйколо́м.

łamistrejkowski штрейкбре́херський, страйколо́мський.

łamliwość *ż.* 1) ла́мкість, -кості, ло́мкість, кри́хкість; 2) *фіз.* зало́млюваність, -ності.

łamliwy ламки́й, ломки́й,ламу́чий, крихки́й.

łamulec, -lca, *lm.* **-lce,** *m., górn.* лом.

łan, -nu, *m.* лан, -ну.

łania *ż.* лань, -ні.

łanowy, -wego, *lm.* **-wi,** *m., hist.* ланови́й, -во́го.

łańcuch *m.* 1) ланцю́г, -га́; цеп, -пу (*рідше*); ~ kotwiczny я́кірний ланцю́г; 2) (*лише в мн.*) кайда́ни, -нів, залі́за, -лі́з; zerwać ~chy niewoli розірва́ти (порва́ти) кайда́ни нево́лі; 3) (*гір*) па́смо; 4) (*птахів*) ключ, -ча́; ~ żurawi ключ журавлі́в; 5) *перен.* сплете́ння, ни́зка, ланцю́г; ~ zdarzeń сплете́ння (ни́зка, ланцю́г) поді́й.

łańcuchowy 1) ланцюго́вий; most ~ ланцюго́вий міст (*род.* моста́ *і* мо́сту); 2) (*прив'язаний на ланцюг*) цепни́й; pies ~ цепни́й соба́ка, цепни́й пес (*род.* пса); 3) *мат.* цепни́й; reguła ~wa цепне́ пра́вило.

łańcuszek, -szka, *m.* ланцюжо́к, -жка́; ~ wędzidłowy мундшту́чний ланцюжо́к (*в уздечці*).

łańcuszkowy ланцюжко́вий; (*у контексті — ще*) ланцюжко́м; ścieg ~ сті́бо́к ланцюжко́м.

łap! *wkrz.* хап! лап!

łapa *ż.* ла́па; *фам.* wpaść w czyje ~py попа́сти кому́ в ла́пи; ◊ *просторічн.* ~pę komu lizać лиза́ти кому́ халя́ву (п'я́тки); *фам.* posmarować komuś ~pę підма́зати кого́, да́ти кому́ хабаря́; precz z ~pami! ру́ки геть!

łapacz, *lm.* **-cze,** *m., pogardl.* си́щик.

łapać, -pię, -piesz, -pał лови́ти, -влю́, -виш; ~ oddech лови́ти ві́ддих; *перен.* ~ wrony лови́ти гав; *перен.* ~ za słówka лови́ти на слова́х; //~ się 1) лови́тися; 2) (za co) хапа́тися, бра́тися (беру́ся, бере́шся) (за що); ~ za głowę бра́тися за го́лову.

łapanie *n.* лові́ння.

łapanka *ż.* 1) (*дитяча гра*) квач, -ча́, лови́ мене́ (*невідм.*); 2) *розм.* обла́ва.

łapany, -nego, *m.* *див.* **łapanka** 1.

łap-cap *przst., pot.* аби́як, сяк-та́к, так-ся́к.

łapciarz, *lm.* **-rze,** *m.* личака́р, -ря́.

łapciowy личако́вий.

łapciuch, *lm.* **-chy,** *m., pogardl.* обі́рванець, -нця, голодра́нець, обша́рпанець.

łapczywie жа́дібно, жа́дно, жадли́во.

łapczywość *ż.* жáдібність, -ності, жáдність, жадлúвість, -вості.
łapczywy жáдібний, жáдний, жадлúвий.
łapeczka *ż., zdr., pieszcz.* лáпочка.
łapeć, -pcia, *lm.* **-pcie,** *m.* личáк, -кá.
łapigrosz, *lm.* **-sze,** *m., pot.* скнáра, скупíй, -пія́, скупердя́га, скарéда.
łapina *ż., pieszcz.* лáпка.
łapka *ż.* 1) лáпка; 2) *(для ловіння звірини)* пáстка; ◊ ~ n a m y s z y мишолóвка.
łapownictwo *n.* хабáрництво.
łapownik, *lm.* **-cy,** *m.* хабáрник.
łapówka *ż.* хабáр, -рá.
łapówkarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* хабáрник.
łapserdak, *lm.* **-ki,** *m., pogardl.* обíрванець, -нця, голодрáнець, обшáрпанець, лáнець.
łapsko *n., zgr.* лапúще, лапúсько.
łapu-capu *przsl. див.* **łap-cap.**
łasica *ż.* 1) *зоол.* лáсиця, лáска; 2) *перен.* пестýха.
łasicowy *див.* **łasiczy.**
łasiczka *ż., zdr.* лáсочка.
łasiczy з лáсиці, з лáски; f u t r o **~cze** шýба з лáсок (з лáсиць).
łasić się, -szę, -sisz, -sił 1) *(про звірят)* лáститися (лáститься), лáщитися (до кóго, до чóго); 2) *(несхв. — про людей)* підлéщуватися, -щуюся, -щуєшся, підлабýзнюватися, -нююся, -нюєшся.
łaska I *ż.* 1) мúлость, -ті; *(прихильність — ще)* лáска; b y ć w **~sce** u k o g o бýти в мúлості (в лáсці) в кóго; **~kę** k o m u o k a z a ć (u c z y n i ć, z r o b i ć, w y ś w i a d c z y ć) зробúти комý пóслугу (лáску), n a **~kę** c z y j ą s i ę z d a ć здáтися на чию́ мúлость (лáску); w k r a ś ć s i ę (w k u p i ć s i ę) w **~ki** c z y j e втéртися в лáску чию́; підійтú під лáску комý; w y p a ś ć z **~ki** c z y j e j втрáтити лáску чию́; z r ó b t o z **~ki** s w o j e j зрóбú це будь лáска (колú твоя́ лáска); 2) *юр.* помúлування; p r a w o **~ki** прáво помúлування; ◊ c h o d z i ć p o **~sce** ходúти за мúлостинею; r o b i ć c o j a k z **~ki** робúти що нéхотя; w y s t a w i ć k o g o n a **~kę** i n i e ł a s k ę c z y j ą віддáти когó на чию́ вóлю; *прик.* z **~ki** n a p o c i e c h ę (n a u c i e c h ę) ні з тóго, ні з сьóго; ні сíло, ні впáло; z o s t a ć n a **~sce** c z y j e j залишúтися на чиéму утрúманні.
łaska II *ż., zool. див.* **łasica** 1.
łaskawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* благодíйник, добродíйник.
łaskawie мúлостúво, ласкáво; ◊ p r o s z ę m i ~ p o w i e d z i e ć скажíть, будь лáска.
łaskawość *ż.* мúлость, -ті, ласкáвість, -вості.
łaskawy мúлостúвий, ласкáвий; *перен.* ż y ć n a **~wym** c h l e b i e жúти на чужúх хлібáх, жúти на ласкáвому хлíбі; ◊ b ą d ź **~kaw** будь лáска.
łaskotać, -koczę, -koczesz *(rzadziej* **-kocę, -kocesz), -kotał** лоскотáти, -кочý, -кóчеш.
łaskotanie *n.* лоскотáння.
łaskotki, -tek, *blp.* лóскоти, -тів.
łaskotliwy лоскотлúвий.
łasoń, *lm.* **-nie,** *m.* ласýн, -нá.
łasować, -suję, -sujesz, -sował ласувáти (ласýю, ласýєш).
łasuch, *lm.* **-chy,** *m., pogardl. див.* **łasoń.**
łasy 1) лáсий (на що *і* до чóго); лакóмий *(рідше)*; 2) *(апетитний)* лáсий; ~ k ą s e k лáсий шматóк, -ткá.
łaszczyć się, -czę, -czysz, -czył 1) (do kogo, do czego) лáститися (лáщуся, лáстишся), лáщитися (до кóго, до чóго); 2) (na co) лáсувáтися (лáсýюся, лáсýєшся), лáситися (лáшуся, лáсишся), вáбитися, -блюся, -бишся, нáдитися, -джуся, -дишся (на що).
łaszenie się *n.* 1) лáщення; 2) підлéщування, підлабýзнювання. *Пор.* **łasić się.**

łaszt, -tu, *m.* *(міра)* ласт.
łata *ż.* 1) ла́тка; ла́та *(рідше)*; ~ n a u b r a n i u ла́тка на костю́мі; 2) *(на шерсті тварин)* пля́ма; c z a r n y p i e s z b i a ł y m i **~tami** чо́рний соба́ка з бі́лими пля́мами; 3) *буд.* ла́та.
łatacz, *lm.* **-cze,** *m.* ла́годільник, полата́йко.
łataczka *ż.* ла́годільниця, полата́йко.
łatać лата́ти; ◊ *перен.* ~ b i e d ę перебива́тися, тягти́ біду́.
łatanie *n.* лата́ння.
łatanina *ż., lekc.* 1) лата́ння; 2) ла́тана річ (*род.* ре́чі); *(уся в латках)* ла́ти (*род.* лат), латани́на; 3) *(про компіляцію)* злі́пок, -пка.
łatek, -tka, *lm.* **-tki,** *m., pot.* обі́дранець, -нця, голодра́нець.
łatka *ż.* 1) ла́тка; 2) *буд.* драни́чка; ◊ p r z y p i ą ć k o m u **~kę** наплести́ на ко́го, очорни́ти кого́.
łatwiuchny *pieszcz.* *див.* **łatwiutki.**
łatwiusieńki 1) *пестл.* леге́сенький; 2) *(зовсім легкий)* легі́сінький.
łatwiusieńko 1) леге́сенько; 2) легі́сінько. *Пор.* **łatwiusieńki.**
łatwiutki *pieszcz.* леге́нький.
łatwiutko *pieszcz.* леге́нько.
łatwo ле́гко.
łatwopalność *ż.* легкозайми́стість, -тості.
łatwopalny легкозайми́стий.
łatwość *ż.* ле́гкість, -кості; ◊ ~ w o b c o w a n i u z l u d ź m i умі́ння ладна́ти з людьми́.
łatwotopliwość *ż., hut.* легкопла́вкість, -кості.
łatwotopliwy *hut.* легкопла́вкий.
łatwotopny *hut.* *див.* **łatwotopliwy.**
łatwowiernie легкові́рно.
łatwowierność *ż.* легкові́р'я, легкові́рність, -ності.
łatwowierny легкові́рний.
łatwy ле́гки́й; ◊ ~ w o b c o w a n i u прие́мний у співжитті́.
ława *ż.* ла́ва; ~ o s k a r ż o n y c h ла́ва підсу́дних; ~ s z k o l n a шкільна́ ла́ва; *військ.* u d e r z y ć **~wą** уда́рити ла́вою; ◊ *військ.* ~ o g n i a вогньови́й вал, -лу; *юр.* ~ p r z y s i ę g ł y c h засіда́телі, -лів.
ławeczka *ż., zdr.* 1) ла́вочка; ослі́нчик; 2) кла́дочка. *Пор.* **ławka.**
ławica *ż.* 1) *(мор.— мілина)* ба́нка; 2) *геол.* ла́ва; 3) *тех.* струга́лка; ◊ ~ r y b ко́сяк (стая́) риб; ~ l o d o w a то́ро́с.
ławka *ż.* 1) ла́вка; *(шкільна — ще)* па́рта; *(пересувна кімнатна)* ослі́н, -ло́на; 2) *(на річці)* кла́дка.
ławniczy засіда́тельський.
ławnik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* 1) засіда́тель; 2) *(член магістрату)* ла́вник; *(член міської думи)* гла́сний, -ного.
ławra *ż., kośc.* ла́вра.
łaz, -zu, *m.* лаз, -зу.
łazanek, -nka (*częściej w lm.* **-nki, -nków**), *m.* сорт лапші́.
Łazarz Ла́зар, -ря.
łazarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* 1) болящий, -щого; 2) *(нищий)* зли́день, -дня, злида́р, -ря́.
łazęga, -gi, *lm.* **-gi,** *m., posp.* 1) волоцю́га; 2) *(лише в одн.)* тиня́ння, ве́штання.
łazęgostwo *n., posp.* *див.* **łazęga** 2.
łazęgować, -guję, -gujesz, -gował *posp.* волочи́тися, -чу́ся, -чишся.
łazić, -żę, -zisz, -ził 1) ла́зити (ла́жу, ла́зиш); ~ p o g ó r a c h ла́зити по го́рах; 2) *(без діла)* тиня́тися, ве́штатися; ~ p o m i e ś c i e тиня́тися (ве́штатися) по мі́сті.
łazidło *n., tech.* *(взуття для лазіння на стовпи)* кі́шка.
łazienka *ż.* 1) ва́нна, -ної; 2) *(частіше в мн.)* ба́ня, ла́зня.
łazienna, -nej, *ż.* ба́нщиця.
łaziennik, *lm.* **-cy,** *m.* ба́нщик.
łazienny I ба́нний, лазне́вий.
łazienny II, **-nego,** *lm.* **-ni,** *m.* ба́нщик.
łazik, *lm.* **-ki,** *m., pot.* 1) волоцю́га; 2) *перен.* гультя́й, -тяя́, ле́дар, -ря.
łazikować, -kuję, -kujesz, -kował

pot. гультяювáти, -тяюю, -тяюєш, ледарювáти, -рюю, -рюєш.
łazy, -zów, *blp.* 1) зруб, -бу, пóруб; 2) *ліс. див.* **karcz.**
łaźnia *ż.* бáня, лáзня; ◊ *перен.* s p r a w i ć k o m u ś **~nię** нагрíти комý чýба.
łażenie *n.* лазíння.
łączący з'éднуючий, сполучнúй.
łączenie *n.* 1) з'éднування; єднáння; сполучáння; 2) сполучáння, поéднування; //**~ się** 1) з'éднування; єднáння; сполучáння; 2) стикáння. *Пор.* **łączyć.**
łączka *ż., zdr.* лýчка.
łączne, -nego, *n., hist.* плáта за пасовúсько.
łącznia *ż. див.* **spójnia** 1.
łączniarka *ż., tkac.* кáрдна машúна; ◊ ~ t a ś m o w a стрічкоз'éднувальна машúна.
łącznica *ż.* 1) лíнія сполýчення; 2) *зал.* стик ліній; 3) *тех.* мýфта *(для з'єднання труб)*; 4) *анат. див.* **spojówka.**
łączniczka *ż., wojs.* зв'язкíвець, -вця, зв'язкíвка.
łącznie всьогó, рáзом; ~ d w i e ś c i e r u b l i всьогó (рáзом) двíсті карбóванців.
łącznik I, *lm.* **-ki,** *m.* 1) дефíс; 2) *грам.* зв'язка; 3) сполучнá лáнка.
łącznik II, *lm.* **-cy,** *m., wojs.* зв'язкíвець, -вця, зв'язковúй, -вóго.
łącznikowy I *wojs.* зв'язковúй; o f i c e r ~ зв'язковúй офіцéр, -ра; ◊ *зал.* s t a c j a **~wa** сполучнá стáнція.
łącznikowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m., wojs.* зв'язковúй, -вóго, зв'язкíвець, -вця.
łączność *ż.* зв'язóк, -зкý; n a w i ą z a n i e **~ci** установлення зв'язкý; ◊ ~ m i a s t a z e w s i ą змúчка міста з селóм.
łączny I лучнúй; k w i a t y **~ne** лучні квíти, -тів.
łączny II 1) сполучнúй; l i n i a **~na** сполучнá лíнія; *анат.* t k a n k a **~na** сполучнá тканúна; 2) *(мат.— при додаванні)* загáльний; s u m a **~na** загáльна сýма.
łączyć, -czę, -czysz, -czył 1) з'єднувати, -ную, -нуєш; *(про людей — ще)* єднáти; *(про засоби сполучення — ще)* сполучáти; ~ d w a d r u t y з'єднувати два дрóти; **~czy** i c h p r z y j a ź ń їх з'єднує (єднáє) дрýжба; m i a s t a **~czy** k o l e j ż e l a z n a містá з'єднує (сполучáє) залізнúця; 2) *(суміщати)* сполучáти, поєднувати, -ную, -нуєш; ~ p r z y j e m n e z p o ż y t e c z n y m сполучáти (поєднувати) приємне з корúсним; ◊ **~czę** w y r a z y s z a c u n k u (p o w a ż a n i a) *(закінчуючи листа)* з пошáною до Вас; //**~ się** 1) з'єднуватися; єднáтися; сполучáтися; p r o l e t a r i u s z e w s z y s t k i c h k r a j ó w, **~czcie się!** пролетарí всіх країн, єднáйтеся! 2) *перен.* стикáтися; n a s z e o g r o d y **~czą się** нáші горóди стикáються.
łąka *ż.* лукá.
łąkarski луківнúцький.
łąkarstwo *n.* луківнúцтво.
łąkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., ent.* луговúй метéлик.
łąkowy лучнúй.
łąteczka *ż., zdr. див.* **łątka** 1.
łątka *ż* 1) маріонéтка, ляʹлька; 2) гíлка (галýзка) вербú; 3) *ент.* русáлка.
łbisko *n., zgr. (тварин)* головúще.
łbisty головáтий.
łeb, łba, *m.* 1) *(тварин)* головá; ~ k o ń s k i кíнська головá; 2) *(фам.— людини)* головá; макíтра, довбéшка *(зневажл.)*; *прик.* m i e ć k i e ł b i e w e **łbie** мáти пустý гóлову (пýсто в головí); p u s t y (z a k u t y) ~ пустá головá; порóжня макíтра; ◊ *перен.* b r a ć w ~ ітú нанівéць; k o c i e **łby** крýпний булíжник, -ку; *розм.* k u r z y m u s i ę z e **łba** він на підпúтку (під чáркою); n a ~, n a s z y j ę стрімголóв; p a t r z y ć s p o d e **łba** поглядáти спідлóба (спід-

лоб'я); **wypędzić kogo na zbity ~** погнати кого в шию (в три вирви); **za łby się wziąć** взятися за чуби, зчепитися, -плюся, -пишся.
łebak, *lm.* **-cy** *a.* **-ki**, *m., pot.* *(про людину)* (розумна) голова.
łebeczek, -czka, *m., pieszcz., przen.* голівонька.
łebek, -bka, *m., zdr.* голо́вка; **~ szpilki** голо́вка шпильки; ◊ **kocie ~bki** булижник, -ку; **po ~kach** поверхово.
łebski *pot.* 1) розумний; **~ka odpowiedź** розумна відповідь, -ді; 2) *(великий)* чималий, неабиякий; **~ kawał drogi** чималий (неабиякий) шмат дороги; 3) *(жвавий)* хвацький; **~ka młodzież** хвацька молодь, -ді; 4) *(вродливий)* гарний, лепський; **miał ~ką córkę** в нього була гарна (лепська) дочка.
łebsko *pot.* 1) розумно; 2) хвацько; 3) гарно, лепсько. *Пор.* **łebski** 1, 3, 4.
łechtaczka *ż., anat. (clitoris)* клітор, -ра.
łechtaczkowy *anat. (clitorideus)* кліторний.
łechtać, -chczę, -chczesz *(rzadziej* **-chcę, -chcesz**), **-chtał** 1) лоскотати, -кочу, -кочеш; *(перен. — ще)* тішити; **~ czyją miłość własną** лоскотати (тішити) чиє самолюбство; 2) *(перен.— притягати)* вабити, -блю, -биш, манити, -ню, -ниш; **już sama myśl o tym ~chce** вже одна думка про те вабить (манить).
łechtanie *n.* 1) лоскотання, тішення; 2) ваблення. *Пор.* **łechtać**.
łepak *m., pot. див.* **łebak**.
łepek *m., zdr. див.* **łebek**.
łepeta *ż., żart. (голова)* макітра, довбешка.
łepski *pot. див.* **łebski**.
łezka *ż., zdr., pieszcz.* слізка, сльозинка.
łęg, -gu, *m.* 1) луг, -гу; 2) *(без кущів)* лука.
łęk, -ku, *m.* 1) лука сідла; 2) *перен.* кульбака; 3) *(лише в мн.— в гірському хребті)* сідловини, -вин.
łężek, -żku, *m., zdr.* лужок, -жка.
łgać, łżę, łżesz, łgał брехати (брешу, брешеш).
łganie *n.* брехання.
łgarka *ż.* брехуха, брехунка.
łgarski брехливий.
łgarstwo *n.* брехня; лжа *(рідко)*.
łgarz, *lm.* **-rze**, *m.* брехун, -на, брехач, -ча.
łkać ридати.
łkanie *n.* ридання.
łoboda *ż., bot.* лобода.
łobuz, *lm.* **-zy**, *m.* 1) пустун, -на; *(жарт.— ще)* шибеник; 2) *лайл.* гультяй, -тяя, шалапут.
łobuzeria *ż.* 1) *зб.* пустуни, -нів; *(жарт. — ще)* шибеники, -ків; *лайл.* гультяї, -тяїв, шалапути, -тів; *пор.* **łobuz**; 2) *(про вдачу)* задирливість, -вості, задиркуватість, -тості.
łobuzerka *ż., pot.* гулянка.
łobuzerski пустотливий.
łobuziak, *lm.* **-ki**, *m., pieszcz.* пустунчик.
łobuzka *ż.* 1) пустунка; 2) гультяйка, шалапутка. *Пор.* **łobuz**.
łobuzostwo *n.* 1) пустотливість, -вості; 2) *(про вчинки)* пустощі, -щів.
łobuzować, -zuję, -zujesz, -zował 1) пустувати, -тую, -туєш; 2) *(вести безпутнє життя)* гуляти, пиячити.
łobuzowski *див.* **łobuzerski**.
łodyga *ż.* стебло.
łodyżka *ż., zdr.* стеблинка.
łodziarz, *lm.* **-rze**, *m.* човняр, -ра.
łogowizna *ż., wet.* шпат, -ту.
łoić: **~ komu skórę** *pot.* лупити, -плю, -пиш, лупцювати, -цюю, -цюєш, воложити (кого).
łojek, -jku *a.* **-jka**, *m., min.* тальк, -ку.
łojowy 1) *(про свічку)* лойовий; 2) *анат.* сальний; **gruczołki ~we** сальні залози, -лоз.
łojówka *ż.* лойова свічка.
łokciowy ліктьовий; ◊ **miara**

~wa міра на лікті; *заст.* t o w a r y ~we мануфактура.

łokieć, -kcia, *lm.* **-kcie,** *m.* 1) *анат.* лікоть (*род.* ліктя); *перен.* ś w i e c i ć ~**ciami** світити ліктями; 2) (*заст. — міра довжини*) лóкіть (*род.* лóктя), лóкоть, лікóть.

łokietek, -tka, *lm.* **-tki,** *m.* 1) ліктик; 2) *перен.* людина маленького зросту.

łom, -mu, *m.* 1) (*поламані речі*) лом, -му, ла́мань, -ні; (*про сухі гіллячки—ще*) сушняк, -кý; (*про відламки металу — ще*) брухт, -ту; 2) (*старі, непридатні речі*) дрантя, мóтлох, -ху; 3) (*звук при ламанні*) тріск, -ку; 4) (*знаряддя*) лом, -ма.

łomianka *ż., roln.* дрýга поперечна óранка.

łomot, -tu, *m.* гýркіт, -коту, грюкіт; (*ламаного дерева*) тріск, -ку.

łomotać, -moczę, -moczesz (*rzadziej* **-mocę, -mocesz**), **-motał** 1) пáдати з гýркотом; 2) (*у двері і под.*) грюкати.

łomy, -mów, *blp.* *див.* **kamieniołom.**

łono *n.* 1) *анат.* (*pubes*) лобóк, -бкá; (*regio pubica*) лобовá ділянка; 2) *перен.* лóно; n a ~**nie** p r z y r o d y на лóні прирóди; 3) (*землі*) нáдра (*род.* надр); ◊ n a ~**nie** r o d z i n y в родинному кóлі.

łonowy *anat.* (*pubicus*) лобкóвий; k o ś ć ~**wa** лобкóва кістка; ◊ w z g ó r e k ~ лобóк, -бкá.

łopata *ż.* лопáта; ◊ *перен.* k ł a ś ć c o k o m u ~**tą** d o g ł o w y вбивáти що комý в гóлову, втовкмáчувати комý що; w y ł o ż y ć c o ś j a k n a ~**pacie** викласти що, як на долóні.

łopatka *ż.* 1) *тех., анат.* лопáтка; *спорт.* p o ł o ż y ć k o g o n a o b i e ~**ki** поклáсти когó на дві лопáтки; 2) передня частина тýші; 3) (*у млиновому колесі*) лóпать, **-ті.**

łopatkowy 1) лопáткóвий; 2) *тех.* лопатéвий; k o l o ~**we** лопатéве кóлесо; 3) *перен.* лопатоподібний.

łopian, -nu, *m., bot.* *див.* **łopuch.**

łopot, -tu, *m.* 1) хлóпання; лопотіння; 2) стук, -ку. *Пор.* **łopotać.**

łopotać, -poczę, -poczesz (*rzadziej* **-pocę, -pocesz**), **-potał** 1) лопотáти, -почý, -пóчеш, лопотіти, -почý, -потиш; c h o r ą g i e w ~**pocze** n a w i e t r z e прáпор лопотить (лопóче) на вітрі; 2) *перен.* стýкати; (*про серце — ще*) колотитися, -лóтиться, битися (б'ється), калатáти; d e s z c z p o s z y b a c h ~**pocze** дощ стýкає (порощить) у шибки.

łopuch, -cha *a.* **-chu,** *m., bot.* лопýх, -хá.

łopuchowy лопухóвий.

łosi *див.* **łosiowy.**

łosię, -sięcia, *lm.* **-sięta, -siąt** *n.* *зменш.* лосеня, -няти; *пестл.* лосенятко.

łosina *ż.* (*лосяче м'ясо*) лосина.

łosiowy лосиний, лóсячий.

łoskot, -tu, *m.* гýркіт, -коту; (*граду*) шум, -му; (*падаючого дерева*) тріск, -ку.

łoskotać, -koczę, -koczesz (*rzadziej* **-kocę, -kocesz**), **-kotał** гуркотіти, -кочý, -котиш, гуркотáти, -кочý, -кóчеш.

łososina *ż.* лососина.

łososiowate, -tych, *icht.* лососéві, **-вих.**

łososiowy лососинний, лососиновий.

łosoś, *lm.* **-sie,** *m., icht.* лосóсь.

łoszak *m.* лошáк, -кá.

łoś, *lm.* **-sie,** *m.* лось.

Łotewska Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Латвійська Радянська Соціалістична Респýбліка.

łotewski 1) (*що стосується Латвії*) латвійський; 2) (*що стосується латишів*) латиський.

łotoć *ż., bot.* (*caltha palustris*) калюжниця болóтна.

łotr, *lm.* **-ry** (*rzadziej* **-rzy**), *m.* бандит.
łotrostwo *n.* бандитський вчинок, -нку.
łotrować się, -ruję, -rujesz, -rował розпутничати, жити розпутно.
łotrowski бандитський.
łotrzyca *ż.* 1) бандитка; 2) *перен.* розпутниця.
łotrzyk, *lm.* **-ki** *a.* **-kowie,** *m., pogardl.* *див.* **łotr.**
Łotwa *ż.* Латвія.
Łotysz, *lm.* **-sze,** *m.* латиш, -шá, латвієць, -війця.
Łotyszka *ż.* латишка, латвійка.
łowca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* мисливець, -вця; ловéць, -вця́ (*заст*).
łowczy I мисливський; ловецький; p i e s ~ мисливський собака. *Пор.* **łowca.**
łowczy II, **-czego,** *lm.* **-czowie,** *m., hist.* лóвчий, -чого.
łowić, -wię, -wisz, -wił ловити, -влю́, -виш; *перен.* ~ u c h e m ловити вухом; *прик.* w m ę t n e j w o d z i e r y b y ~ ловити рибу в каламутній воді; //~ **się** ловитися.
łowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* *див.* **łowca.**
łowiecki мисливський; ловецький. *Пор.* **łowca.**
łowiectwo *n.* мисливство, ловитва. *Пор.* **łowca.**
łowisko *n.* ловище, місце лóву.
łowy, -wów, *blp.* *див.* **łów.**
łoza *ż.* 1) *бот.* (біла) вербá, (біла) лозá, íва; 2) (*знаряддя кари*) прут, різка; d a ć k o m u ~**zy** відшмагáти когó різкáми.
łozina *ż.* *див.* **łoza.**
łozinowy вербóвий, лозóвий, івовий; ◊ z a r o ś l e ~**we** лозня́к, -кá, лозни́к, -кá.
łozowy вербóвий, лозóвий, івовий; k o s z y k ~ вербóвий (лозóвий, івовий) кóшик.
łoże *n.* 1) *поэз., заст.* лóже; *перен.* ~ m a d e j o w e прокрустове лóже; 2) *книж.* одр, -рá, постéля; n a ś m i e r t e l n y m ~**żu** на смертéльній постéлі; 3) (*ріки*) лóже, річище; 4) *військ.* (*в рушниці*) лóже; (*в гарматі*) лафéт; ◊ *дорев.* d z i e c k o n i e p r a w e g o ~**ża** нешлюбна (позашлюбна) дитина.
łożnica *ż., przest.* 1) лóже; 2) (*про кімнату*) ложни́ця.
łożyć, -żę, -żysz, -żył (na kogo, na co) витрачáти грóші (на кóго, на що).
łożysko *n.* 1) (*ріки*) річище, руслó; 2) *анат.* плацéнта, послід, -ду; 3) *геол.* родóвище; 4) *тех.* підшипник; ~ k u l k o w e шарикопідшипник; 5) *див.* **legowisko.**
łódeczka *ż.* 1) *зменш.* чóвник; 2) (*перен. — про жіноче взуття*) лóдочка.
łódka *ż.* 1) чóвен (*род.* чóвнá); 2) (*ав. — в аеростаті*) гондóла; 3) *текст.* чóвник.
łódkarz, *lm.* **-rze,** *m.* човня́р, -рá.
łódkowaty у фóрмі чóвнá.
łódkowy човновий.
łódź *ż.* чóвен (*род.* чóвнá); ~ m o t o r o w a моторний чóвен, моточóвен; ~ p o d w o d n a підвóдний чóвен; ~ ż a g l o w a пáрусний чóвен.
Łódź, Łodzi *ż.* Лодзь, -дзі.
łój, łoju, *lm.* **łoje,** *m.* **лій** (*род.* лóю).
łów, łowu, *m.* 1) (*лише в мн.*) лóви, -вів; 2) (*лише в одн.*) улóв, -ву, вилов.
łóżeczko *n., zdr.* ліжечко; постíлька. *Пор.* **łóżko.**
łóżko *n.* ліжко; (*з постеленими спальними речами — ще*) пóстіль, -тéлі, постéля; l e ż e ć n a ~**ku** лежáти на ліжку (на постéлі); l e ż e ć w ~**ku** лежáти в ліжку (в постéлі); *розм.* p a k o w a ć k o g o d o ~**ka** силоміць клáсти когó в ліжко (в пóстіль); p o ł o ż y ć s i ę d o ~**ka** лягти́ в ліжко (в пóстіль); p o ł o ż y ć s i ę n a ~**ku** лягти́ на ліжко (на пóстіль); p o s ł a ć ~ заслáти (застелити) ліжко (пóстіль); r o z e b r a ć ~ розіслáти (розстелити) ліжко (пóстіль); z ~**ka** s i ę z e r w a ć

скóчити (схопи́тися) з лíжка (з постéлі).
łub, -bu, *m.* 1) луб, -бу; 2) *(кошик з лубу)* кóзуб, луб'янéць, -нця́.
łubek, -bka, *m.* 1) лубóк, -бка́; 2) *(лише в мн.) хір.* лубки́, -кíв; n o g a w **~kach** нога́ в лубка́х.
łubianka *ż.* луб'я́нка.
łubiany луб'яни́й, лубóчний.
łubin, -nu, *m., bot.* люпи́н, -ну.
łubinowy *bot.* люпи́новий.
Łucja Лукíя.
łuczek, -czka, *m., zdr.* лучóк, -чка́.
łucznictwo *n.* стріля́ння (стрільба́) з лу́ка, лу́чний спорт, -ту.
łucznik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* лу́чник.
łuczywo *n.* скíпка, ска́лка, лучи́на.
łudząco обма́нно; ◊ ~ p o d o b n y (do kogo, do czego) разю́че схóжий (з ким, з чим *і* на кóго, на що), разю́че подíбний (до кóго, до чóго).
łudzący обма́нний; ◊ **~ce** p o d o b i e ń s t w o разю́ча схóжість, -жості (з ким, з чим), разю́ча подíбність, -ності (до кóго, до чóго).
łudzenie *n.* обма́нювання; //**~ się** самообма́н, -ну, самоо(б)ду́рювання.
łudzić, -dzę, -dzisz, -dził обма́нювати, -нюю, -нюєш; p o z o r y **~dzą** зóвнішній ви́гляд обма́нює; ◊ ~ k o g o n a d z i e j ą тíшити когó надíєю; //**~ się** обма́нюватися; ◊ ~ n a d z i e j ą тíшити себé (тíшитися) надíєю.
ług, -gu, *m., chem.* луг, -гу.
ługarnia *ż.* примíщення для лу́ження; устанóвка для вилугóвування.
ługować, -guję, -gujesz, -gował *chem.* лу́жити, вилугóвувати, -вую, -вуєш.
ługowanie *n., chem.* лу́ження, вилугóвування.
ługowaty лугува́тий.
ługownia *ż. див.* **ługarnia.**
ługowy *chem.* лу́жний.
łuk, -ku, *m.* 1) лук; n a p i ą ć ~ напну́ти лу́ка; 2) *мат., фіз.* дуга́; ~ e l e k t r y c z n y електродуга́; ~ ś w i e t l n y вóльтова дуга́; 3) *архіт.* а́рка; ~ m o s t o w y а́рка моста́ (мóсту); ~ t r y u m f a l n y тріумфа́льна а́рка; 4) *(ріки)* за́крут, -ту, за́ворот, -ту; ◊ *спец.* ~ p o d z i a ł k o w y лíмб.
Łukasz Лука́.
łukowato дугоподíбно.
łukowaty дугоподíбний.
łukowy 1) дугови́й; *ел.* l a m p a **~wa** дугова́ ла́мпа; 2) а́рочний; ◊ *ел.* **~we** ś w i a t ł o e l e k t r y c z n e світлова́ дуга́. *Пор.* **łuk** 2, 3.
łukówka *ż., el.* дугова́ ла́мпа.
łuna *ż.* за́грáва.
łup I, **-pu,** *m.* здóбич, -чі, добича; *військ.* трофéї, -фéїв; ◊ *перен.* w y d a ć n a ~ віддáти (да́ти) на пота́лу.
łup II ! *wkrz.* баба́х! торóх!
łupa *ż.* 1) лушпа́йка; 2) *зб.* лушпи́ння, лушпи́на.
łupać, -pię, -piesz, -pał 1) лупа́ти, дроби́ти, -блю́, -биш; ~ s k a ł ę лупа́ти (дроби́ти) скéлю; *(дрова)* колóти, -лю́, -леш; 2) *безос.* лом́ити, -мить; **~pie** m i w k o ś c i a c h в мéне лóмлять кóсті.
łupek, -pku, *m., geol.* сла́нець, -нцю.
łupić I, **-pię, -pisz, -pił** лупи́ти, -плю́, -пиш; *(шкуру — ще)* здира́ти; *(перен. розм.— ще)* обдира́ти, обдира́ти; *(країну — ще)* грабува́ти, -бу́ю, -бу́єш; //**~ się** лупи́тися.
łupić II, **-pię, -pisz, -pił, łupnąć, -pnę, -pniesz, -pnął, -pnęli** *pot.* 1) *(лише недокон.)* лупцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш, перíщити; 2) *(лише докон.)* молóснути, двигну́ти; //**~ się** 1) би́тися (б'ю́ся, б'є́шся); 2) вда́ритися.
łupiestwo *n.* грабíжництво.
łupież I, **-żu,** *m.* лупа́ *(на голові).*
łupież II *ż. див.* **łupiestwo.**
łupieżca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* грабíжник.

łupieżczy грабіжницький.
łupina *ż.* 1) лушпи́на, лушпа́йка; 2) *(яйця)* шкаралу́па; 3) *(фруктів)* шкі́рка, шку́рка; 4) *(зерна)* лузга́; 5) *(стручкових рослин)* стручо́к, -чка́; ◊ k a r t o f l e w **~nach** карто́пля в лушпи́нні (в мунди́рі).
łupinka *ż., zdr. див.* **łupina.**
łupiskóra, -ry, *lm.* **-ry,** *m., pot.* зди́рщик, зди́рник, драпі́жник, жми́крут.
łupka *ż.* 1) трі́ска, скі́пка, ска́лка; 2) *зменш. див.* **łupina.**
łupkowy *geol.* сла́нцьовий.
łupliwy кілки́й.
łupnąć *див.* **łupić** II.
łuska *ż.* 1) *(зерна)* лузга́; 2) *(риб)* луска́; 3) *військ.* гі́льза; 4) *мед.* більмо́, полу́да; *перен.* ~ s p a d ł a m u z o c z u полу́да спа́ла йому́ з оче́й.
łuskać *(насіння, горіхи)* лу́зати, лу́скати; *(горох і под.)* лу́щити; //~ się *(про шкіру і под.)* лу́щитися, злу́щуватися, -щується.
łuskoskrzydłe, -łych *ent.* лускокри́лі, -лих.
łuskowaty 1) лускоподі́бний; 2) *(вкритий лускою)* луска́тий.
łuskowy *див.* **łuskowaty.**
łuszczarka *ż., roln.* лущи́льна маши́на, обдирна́ маши́на.
łuszczenie *n.* лу́щення; //~ się *(мед. — про шкіру)* лу́щення, злу́щування.
łuszczka *ż.* 1) *зменш.* лу́сочка; 2) *мед.* більмо́, полу́да.
łuszczyca *ż., med.* псоріа́з, -зу, луска́тий лиша́й, -шая́.
łuszczyć, -czę, -czysz, -czył лу́щити; //~ się *(мед. — про шкіру)* лу́щитися, злу́щуватися, -щується.
łut *m., przest. (міра ваги)* лот.
łuza *ż., spec.* лу́за *(в більярді).*
Łużyce, -życ Лу́жиці, -жиць.
łużycki лу́жицький.
Łużyczanin, *lm.* **-czanie, -czan,** *m.* лужича́нин.
Łużyczanka *ż.* лужича́нка.
łyczak, *lm.* **-ki,** *m.* 1) ли́ковий (ли́чаний) джут, -та́; 2) гру́ба коно́пляна ткани́на; 3) *(зневажл. іст. — про міщан)* лича́к, -ка́.
łyczany ли́ковий, ли́чаний.
łyczek, -czka, *lm.* **-czki,** *m., pogardl. hist. див.* **łyk** II.
łyczko *n.* ли́чко, ли́чане волокно́; ◊ *присл.* o d **~ka** d o r z e m y c z k a від мало́го зло́чину до бі́льшого.
łydka *ż.* ли́тка.
łyk I, **-ku,** *m.* ковто́к, -тка́; ◊ w y p i ć j e d n y m **~kiem** ви́пити одни́м ду́хом.
łyk II, **-ka,** *lm.* **-ki,** *m., pogardl. hist. (міщанин)* лича́к, -ка́.
łykać, łyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli ковта́ти, ковтну́ти; *перен.* **~kać** ś l i n k ę сли́нку ковта́ти.
łykawość *ż., wet.* прику́ска.
łykawy: k o ń ~ *wet.* кінь з прику́скою.
łyknąć *див.* **łykać.**
łyko *n.* ли́ко; ◊ *присл.* d r z y j **~ko,** p ó k i s i ę d a куй залі́зо, коли́ (по́ки) гаря́че; кова́ль клепле, по́ки те́пле.
łykowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli става́ти ли́куватим.
łykowaty 1) ли́куватий; 2) *(про м'ясо)* жи́лавий.
łykowy ли́ковий, ли́чаний.
łypać, -pię, -piesz (*rzadziej* **-pam, -pasz), -pał, łypnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** *pot. (очима)* лу́пати, лу́пнути; ◊ **~pnąć** s p o d e ł b a гля́нути спідло́ба.
łysawy тро́хи ли́сий, лисе́нький.
łysek, -ska, *m. (про вола, коня)* ли́сий, -сого, лиса́к, -ка́, лиса́н, -на́; *(про собаку)* лиско́.
łysieć, -sieję, -siejesz, -siał, -sieli ли́сіти, плі́шивіти.
łysina *ż.* ли́сина, плі́ш, -ші.
łysinka *ż., zdr.* ли́синка, плі́ши́нка.
łysiuteńki зо́всім ли́сий.
łysk *m. див.* **błysk.**
łyska *ż.* 1) *орн. (fulica astra)* ли́ска, лису́ха; 2) *(розм. — про корову)* ли́са, -сої, ли́ска.
łyskać *див.* **błyskać.**
łysy ли́сий, плі́ши́вий; **~sa** g ó r a ли́са гора́.

łyszczak, -ku, *m., min.* слюда́.
łyszczyk *m., min. див.* **łyszczak.**
łyszczykowy *min.* слюдяни́й.
łyżeczka *ż.* ло́жечка; ◊ *перен.* pod **~ką** під грудьми́.
łyżka *ż.* ло́жка; ~ stołowa столо́ва ло́жка; ~ wazowa розлива́льна ло́жка, ополо́ник; *спец.* ~ wiertnicza жело́нка, бурова́ ло́жка.
łyżnik I, *lm.* **-cy**, *m., wojs.* лижни́к.
łyżnik II, *lm.* **-ki**, *m.* поли́ця на ложки́.
łyżwa, *(częściej w lm.)* **łyżwy, łyżew** *a.* **łyżw**, *ż., sport.* ковзани́, -ні́в, коньки́, -кі́в; ◊ ślizgać się na **~wach** ко́взатися.
łyżwiarka *ż., sport.* ковзаня́рка, конькобі́жиця.
łyżwiarski *sport.* ковзаня́рський, конькобі́жний.
łyżwiarstwo *n., sport.* ковзаня́рський (конькобі́жний) спорт, -ту.
łyżwiarz, *lm.* **-rze**, *m., sport.* ковзаня́р, -ра́, конькобі́жець, -жця.
łyżwowy: most ~ понто́нний міст (*род.* моста́ *і* мо́сту).
łza *ż.* сльоза́; *ірон.* **łzy** krokodylowe (krokodyle) крокоди́лові (крокоди́лячі) сльо́зи (*род.* слі́з); **łzy** stanęły w oczach сльо́зи ви́ступили на оча́х, сльо́зи набі́гли на о́чі; tonąć we **łzach** залива́тися (розлива́тися) сльоза́ми.
łzawiący сльозоточи́вий; *хім.* gaz ~ сльозоточи́вий газ, -зу.
łzawica *ż., hist.* слізни́ця, у́рна (для) слі́з.
łzawić się, -wię, -wisz, -wił сльози́тися (сльожу́ся, сльози́шся).
łzawie *див.* **łzawo.**
łzawienie *n., med.* сльозоте́ча.
łzawnica *ż. див.* **łzawica.**
łzawo слі́зно.
łzawy *(жалісний)* слі́зний.
łzotok, -ku, *m., med. див.* **łzawienie.**
łzowy *anat.* слі́зний.
łżeć *arch. див.* **łgać.**

M

m (metr) *skr.* м (метр).
M *(римська цифра)* 1000.
ma *ż., zaim. див.* **mój.**
maca *ż.* маца́.
macać 1) (co *a.* czego) ма́цати, щу́пати; *(курей — ще)* гляді́ти, -джу́, -ди́ш; ~ puls щу́пати (ма́цати) пульс; 2) (kogo) *перен.* щу́пати (кого́); //~ **się** ма́цати оди́н о́дного, щу́пати оди́н о́дного; ◊ ~ po kieszeniach ла́пати (шука́ти) в кише́нях.
macanką *przst. див.* **omackiem.**
Macedonia *ż.* Македо́нія.
Macedonka *ż.* македо́нка.
Macedończyk, *lm.* **-cy**, *m.* македо́нець, -нця.
macedoński македо́нський.
maceracja *ż., tech. і in.* мацера́ція, вимо́чування, розмо́чування.
macerować, -ruję, -rujesz, -rował *tech. і in.* мацерува́ти, -ру́ю, -ру́єш, вимо́чувати, -чую, -чуєш, розмо́чувати.
Macesta *ż.* Маце́ста.
machać, machnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) маха́ти, махну́ти; **~chnąć** milę махну́ти ми́лю доро́ги; *перен.* **~chnąć** ręką na co махну́ти руко́ю на що; 2) (kogo) *(лише докон.)* уда́рити (кого́); ◊ **~chnąć** kieliszek хильну́ти ча́рку; **~chnąć** koziołka переки́нутися, берки́цьнутися, сторчака́ да́ти; // *(лише докон.)* ~ **się** (dokąd) *pot.* махну́ти (куди́).
macher, *lm.* **-rzy**, *m., posp.* ділю́к, -лка́.
machiawelista, -ty, *lm.* **-ści**, *m., polit.* макіавеллі́ст.
machiawelistyczny *polit.* макіавеллісти́чний.

machiawelizm, -mu, *m., polit.* макіавеллізм, -му.
machiawelski макіавéллівський.
machina *ż.* 1) *(розм. — про особу а. річ колосальних розмірів)* махи́на, махи́ня; *(про будинок — ще)* озія; 2) *див.* **maszyna**; ◊ *несхв.* ~ administracyjna адміністрати́вний апарáт, -ту.
machinacja *ż.* махінáція.
machinalnie машинáльно.
machinalny машинáльний.
machizm, -mu, *m., fil.* махізм, -му.
machlarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* шахрáй, -рая́, крутíй, -тія́, плутя́га, махля́р, -рá.
machlować, -luję, -lujesz, -lował *pot.* шахрувáти, -рýю, -рýєш, шахраювáти, -раю́ю, -раю́єш, махлювáти, -лю́ю, -лю́єш.
machnąć *див.* **machać.**
machnięcie *n.* *(рукою)* пóмах, -ху, змах.
machorka *ż.* махóрка.
macica *ż., anat.* *(uterus)* мáтка; ◊ ~ perłowa перламýтр, -ру.
maciczny *anat.* мáтковий.
Maciej Матвíй.
maciejówka *ż.* кашкéт з мали́м козиркóм *(із шнуром на околиші).*
Maciek, -ćka *див.* **Maciej.**
macierz *ż.* 1) *арх.* мáтір, -тері; 2) *перен. арх.* батьківщи́на; 3) *іст.* мáтиця; ~ szkolna мáтиця шкільнá.
macierzanka *ż., bot.* 1) *(thymus)* чебрéць, -цю́; 2) *(origanum)* матери́нка.
macierzyński матери́нський, мáтерній; serce ~kie матери́нське (мáтерне) сéрце.
macierzyństwo *n.* матери́нство.
macierzysty 1) *див.* **ojczysty;** 2) *див.* **macierzyński;** ◊ kraj ~ рíдний край *(род.* крáю).
maciora *ż.* 1) свиномáтка; 2) *бот. див.* **maciorka;** ◊ ~ pszczół бджоли́на (бджолянá) мáтка.
maciorka *ż., bot.* *(cannabis sativa)* мáтірка, конóплі посівні.
maciupeńki 1) *пестл.* малéсенький; 2) *(дуже маленький)* малю́сінький, маню́сінький.
macka *ż., zool.* щýпальце; *(у членистоногих)* вýсик.
macnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* молóснути, двигнýти.
macocha *ż.* мáчуха.
macoszy мáчушин; po ~szemu по-мáчушиному, як мáчуха.
maczać 1) (co w czym) вмочáти, вмóчувати, -чую, -чуєш (що в що); 2) *(злегка рідиною)* змóчувати; ◊ *перен.* ~ w czym palce бýти причéтним до чóго; мáти ри́льце в пушкý.
maczek, -czku, *m., zdr.* 1) мачóк, -чкý; 2) *мисл.* дроби́нка, шротúнка; ◊ *перен.* pisać ~czkiem писáти дрібни́м пóчерком (бíсером), мáком сíяти.
maczuga *ż., przest.* дрюк.
mać *ż., arch.* мáтір, -тері.
mada *ż.* твань, -ні.
madapolam, -mu, *m., tkac.* мадаполáм, -му.
madapolamowy *tkac.* мадаполáмовий.
Madera *ż.* Мадéйра.
madera *ż.* *(сорт вина)* мадéра.
Madiar, *lm.* **-rzy,** *m. див.* **Madziar.**
madonna *ż., szt., rel.* мадóнна.
madrepora *ż., zool.* мадрепóра.
madrygał, -łu, *m.* мадригáл.
madrycki мадрíдський.
Madryt, -tu, *m.* Мадрíд.
Madziar, *lm.* **-rzy,** *m.* мадья́р, -ра.
madziarski мадья́рський.
mafia *ż.* 1) *іст.* мáфія; 2) *перен. зневажл.* клíка.
mag, *lm.* **-gowie,** *m.* маг, чародíй.
magazyn, -nu, *m.* 1) склад, -ду; *військ.* ~ amunicyjny склад боєприпáсів; 2) *торг.* магази́н; ~ ubiorów męskich магази́н чоловíчого óдягу; 3) *військ. див.* **magazynek;** ◊ ~ zbożowy зерносхóвище; гамазéй, -зéю *(заст. розм.).*
magazynek, -nku, *m., wojs.* магази́н, патрóнна корóбка, обóйма.
magazynier, *lm.* **-rzy,** *m.* комíрний, -ного, кладовщи́к, -кá; завсклáдом.
magazynować, -nuję, -nujesz, -nował 1) зберігáти на склáді;

2) *спец.* затовáрювати, -рюю, -рюєш.
magazynowy 1) складовий; 2) магазинний, магазиновий; ◊ b r o ń **~wa** *див.* **magazynówka.** *Пор.* **magazyn** 1, 2.
magazynówka *ż., przest.* магазинна рушниця.
Magdalena Магдалина.
Magdeburg *m.* Магдебург.
magdeburski магдебурзький; *іст.* p r a w o **~kie** магдебурзьке прáво.
magia *ż.* мáгія, чародійство.
magiczny магічний, чародійний.
magiel, -gla, *lm.* **-gle,** *m.* качáлка, мáгель, -гля.
magik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) фóкусник-ілюзіоніст; 2) *перен. розм.* мáйстер на всі рýки.
magister, -tra, *lm.* **-trzy** *a.* **-trowie,** *m. (учений ступінь)* магістр, -ра.
magisterski магістéрський.
magistra *ż. (про жінку)* магістр, -ра.
magistracki магістрáтський.
magistrala *ż.* магістрáль, -лі, магістрáльна лінія.
magistralny магістрáльний.
magistrant, *lm.* **-nci,** *m.* магістрáнт.
magistrat, -tu, *m.* магістрáт, -ту, міськá упрáва.
magistratura *ż., blm., hist.* магістратýра.
maglarnia *ż.* приміщення для качáлок (для мáглів).
maglować, -luję, -lujesz, -lował *(білизну)* качáти; ◊ *жарт.* **~** k o m u s k ó r ę лупцювáти, -цюю, -цюєш (когó).
maglownia *ż. див.* **maglarnia.**
maglownica *ż. (для качання білизни)* рубéль, -бля.
magma *ż., geol.* мáгма.
magmowy *geol.* магматичний.
magnacki магнáтський.
magnat, *lm.* **-ci,** *m.* магнáт.
magnateria *ż., zb., hist.* магнáти, -тів.
magnes, -su, *m.* магніт, -ту, ◊ *перен. розм.* m a **~** w p a l c a c h він злодійкувáтий.
magnesować, -suję, -sujesz, -sował магнітити, -нічу, -нітиш, намагнічувати, -чую, -чуєш.
magnesowy магнітний; i g ł a **~wa** магнітна стрілка.
magnetoelektryczny *fiz.* магнітоелектричний.
magnetofon, -nu, *m., fiz.* магнетофóн.
magnetograf, -fu, *m., fiz.* магнітóграф.
magnetoindukcja *ż., fiz.* магнітна індýкція.
magnetometr, -ru, *m., fiz.* магнітóметр, -ра.
magnetron, -nu, *m., rad.* магнетрóн.
magnetyczność *ż., fiz.* магнетизм, -му.
magnetyczny 1) *фіз. (про магнетизм)* магнетичний; z j a w i s k a **~ne** магнетичні явища; *(про магніт)* магнітний; p o l e **~ne** магнітне пóле; 2) *(заст.— гіпнотичний)* магнетичний.
magnetyt, -tu, *m., min.* магнетит, -ту.
magnetyzer, *lm.* **-rowie,** *m., przest.* магнетизéр, -ра, гіпнотизéр, -ра.
magnetyzm, -mu, *m., fiz.* магнетизм, -му.
magnetyzować, -zuję, -zujesz, -zował *przest.* 1) магнетизувáти, -зýю, -зýєш, гіпнотизувáти; 2) *див.* **magnesować.**
magnez, -zu, *m., chem.* мáгній, -нію.
magnezja *ż., chem.* магнéзія.
magnezjan, -nu, *m., chem.* сіль мáгнію.
magnezjowy *chem.* мáгнійовий; ś w i a t ł o **~we** мáгнійове світло.
magnezowy *min.* магнезіáльний
magnezyt, -tu, *m., min.* магнезит, -ту.
magnificencja *m., przest.* титул рéктора в дéяких університéтах Зáходу.
Magnitogorsk *m.* Магнітогóрськ.
magnolia *ż., bot.* магнóлія.
magot *m., zool. (inuus ecaudatus)* магó *(невідм.).*

maharadża, **-dży**, *lm.* **-dżowie**, *m.* магараджа.
mahometanin, *lm.* **-tanie**, **-tan**, *m.* магометанин.
mahometanizm, **-mu**, *m.* магометанство.
mahometanka *ż.* магометанка.
mahometański магометанський.
mahometaństwo *n.* *див.* **mahometanizm**.
mahoniowy з червоного дерева, червонодеревний.
mahoń, **-niu**, *lm.* **-nie**, *m.* 1) *бот.* червоне дерево; 2) *(лише в мн.)* меблі з червоного дерева.
maić, **maję**, **maisz**, **mail** прикрашати зеленню (клечанням); *(квітами)* квітчати, заквітчувати, -чую, -чуєш, уквітчувати; умаювати, -маюю, -маюєш *(поез.)*; //~ **się** зеленіти, зеленітися, критися маєм, умаюватися.
maj, *lm.* **-je**, *m.* травень, -вня; май *(рідко)*; **Pierwszego maja** Перше травня.
majaczeć, **-czeję**, **-czejesz**, **-czał**, **-czeli** маячити, -ячу, -ячиш; майоріти; *(про світло)* мигтіти, -гтить, миготіти, -готить, мелькати.
majaczenie *n.* марення, маячення, маячіння.
majaczyć, **-czę**, **-czysz**, **-czył** 1) *(в гарячці)* марити, маячити, -ячу, -ячиш; 2) *див.* **majaczeć**; //~ **się** *див.* **majaczeć**.
majak, *(zazwyczaj blp.)* **-ki**, **-ków**, *m.* міраж, -жу, мариво.
majączeczek, **-czku**, *m.*, *zdr.* *див.* **majątek**.
majątek, **-tku**, *m.* 1) майно; ~ ruchomy рухоме майно; ~ nieruchomy нерухоме майно; 2) *(земельний)* маєток, -тку; ◊ dojść do ~**tku** розбагатіти.
majątkowo в майновому відношенні.
majątkowy майновий; *політ.* cenzus ~ майновий ценз, -зу.
majdać махати; *(хвостом — ще)* виляти, крутити (кручу, крутиш).
majdan, **-nu**, *m.* 1) майдан, -ну; 2) *спец.* смолярня, смолокурня; 3) дуга лука *(для стрільби)*.
majeran, **-nu**, *m.*, *bot.* *(origanum majorana)* майоран, -ну.
majeranek, **-nku**, *m.*, *bot.* *див.* **majeran**.
majerankowy *bot.* *див.* **majeranowy**.
majeranowy *bot.* майорановий.
majestat, **-tu**, *m.* 1) велич, -чі, величчя; 2) *(іст.— про монарха)* величність, -ності; *юр.* obraza ~**tu** образа величності.
majestatycznie велично.
majestatyczność *ż.* величність, -ності.
majestatyczny величний.
majętność *ż.* 1) багатство, заможність, -ності; 2) *(земельна)* маєток, -тку, маєтність, -ності.
majętny заможний.
majka *ż.*, *ent.* майка.
majolika *ż.* майоліка.
majolikowy майоліковий.
majonez, **-zu**, *m.*, *kul.* майонез, -зу.
major, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.*, *wojs.* майор, -ра.
majoracki *praw.* майоратний.
majorat I, **-ta**, *lm.* **-ci**, *m.*, *praw.* спадкоємець майорату.
majorat II, **-tu**, *lm.* **-ty**, *m.*, *praw.* 1) *(спосіб спадкування)* майорат, -ту; 2) майоратний маєток, -тку.
Majorka *ż.* Майорка.
majorowa, **-wej**, *ż.* дружина майора; майорша *(розм.)*.
majorowski *wojs.* *див.* **majorski**.
majorowy *muz.* мажорний.
majorski *wojs.* майорський.
majorytet, **-tu**, *m.* *(під час голосування)* більшість, -шості.
majoryzować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** (kogo) майоризувати, -зую, -зуєш.
majownik *m.* 1) *ент.* хрущ, -ща; 2) *бот.* *(majanthemum bifolium)* веснянка дволиста.
majowy 1) травневий; майський; *пор.* **maj**; 2) *(перен.— про колір)* зелений.
majówka *ż.* 1) *(пікнік у травні)* майовка, маївка; 2) *політ.* майовка, маївка.

majster, -tra, *lm.* **-trowie** *a.* **-trzy,** *m.* мáйстер, -тра; ~ do wszystkiego мáйстер на всі рýки; ◊ *розм.* ~ klepka (~ zepsuj) халтýрник, партáч, -чá.
majsterka *ż., pot.* прáця ремісникá.
majsterski 1) *(про працю ремісника)* майстéрний; 2) *див.* **mistrzowski** 1.
majstersztyk, -ku, *m., pot.* шедéвр, -ра, майстéрний твір (*род.* твóру).
majstrować, -ruję, -rujesz, -rował 1) (co) майструвáти, -рýю, -рýєш; 2) (co *a.* koło czego) *розм.* пóратися, длýбатися (коло чого).
majtać, majtnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(ногами)* колихáти, колихнýти, махáти, махнýти; 2) *(хвостом)* виляти, вильнýти, махáти, махнýти.
majtek, -tka, *lm.* **-tkowie,** *m.* матрóс.
majtki, -tek, *blp.* трусú, -сів.
majuskuły, -kuł, *blp., filol.* маюскýли, -лів; *(почерк рукопису)* устáв, -ву.
mak, -ku, *m., bot.* мак, -ку; cicho jak **~kiem** zasiał (siał) тúхо, як у вýсі; тúхо, хоч мак сій; ◊ *прик.* dobrali się w korcu **~ku** обóє рябóє, два чóботи пáра; jak **~ku** бéзліч, сила.
makabryczny похмýрий; *(що викликає жах)* страшнúй; **~ne** żarty страшні жáрти, -тів.
makadam, -mu, *m., spec.* макадáм, -му.
makagiga *ż., cuk.* грильяж, -жу *(з маку та меду).*
makao *nieodm., n., karc.* макáо *(невідм.).*
makaron, -nu, *m.* макарóни, -нів *(лише в мн.)*; ◊ ~ cienki вермішéль, -лі.
makaroniarnia *ż.* макарóнна фáбрика.
makaroniczny *lit.* макаронíчний.
makaronik *m., cuk.* мигдáльне тíстечко.
makaronista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., lit.* áвтор макаронíчних вíршів.
makaronizm, -mu, *m., lit.* макаронíзм, -му.
makaronowy макарóнний.
Makary, -rego Макáр, -ра.
makata *ż.* 1) *текст.* парчá; 2) рід килимкá на стíну.
maki *nieodm., n., zool.* мáкі *(невідм.).*
makieta *ż., spec.* макéт.
makintosz *m.* макінтóш.
makler, *lm.* **-rzy,** *m.* мáклер, -ра.
makolągwa *ż., orn. (linota cannabina)* коноплянка.
makowate, -tych, *bot. (papaveraceae)* мáкові, -вих.
makowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* мáковий сік (*род.* сóку).
makowiny, -win, *blp.* маковиння.
makowy мáковий.
makówka *ż.* 1) мáківка; 2) *перен. жарт.* головá.
makrela *ż., icht.* макрéль, -лі.
makrobiotyka *ż., biol.* макробіóтика.
makrokosmos, -su, *m., fil.* макрокóсм, -му.
makroskopijny *nauk.* макроскопíчний.
makroskopowy *nauk. див.* **makroskopijny.**
maksimum *nieodm., n.* мáксимум, -му.
maksyma *ż.* мáксима, прáвило поведíнки; wziąć sobie co za **~mę** взяти собі що за прáвило.
maksymalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* максималíст.
maksymalistka *ż.* максималíстка.
maksymalistyczny максималíстський.
maksymalizm, -mu, *m.* максималíзм, -му.
maksymalnie максимáльно.
maksymalny максимáльний; cena **~na** максимáльна цінá.
Maksymilian Максиміліáн.
makuch *m.* макýха.
makulatura *ż.* макулатýра.
makutra *ż. див.* **donica** 1.
malachit, -tu, *m., min.* малахíт, -ту.
malachitowy *min.* малахíтовий.
malaga *ż. (сорт вина)* малáга.

Malaga *ż.* Малáга.
Malajczyk, *lm.* **-cy,** *m.* малáєць, -лáйця.
Malaje, -jów, *blp.* Малáйя.
Malajka *ż.* малáйка.
malajski малáйський.
malaria *ż., med.* малярíя.
malarczyk, *lm.* **-ki,** *m.* ýчень *a.* підмáйстер мáлярá, малярчýк, -кá.
malarka *ż.* худóжниця, малярка.
malarski 1) живописний, technika **~ka** живописна тéхніка; 2) малярський, малярний; ◊ szkoła **~ka** шкóла живóпису (малярства); złoto **~kie** сухозлíтка, шумиха. *Пор.* **malarz.**
malarstwo *n.* 1) живóпис, -су, малювáння; *(про заняття, дію — ще)* малярство; 2) малярство. *Пор.* **malarz.**
malaryczny *med.* малярíйний.
malarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) худóжник, живописець, -сця, мáляр *(род.* мáлярá); obraz wybitnego **~rza** картина видатнóго худóжника; 2) *спец.* мáляр.
malec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* малюк, -кá.
maleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli мéншати.
maleńki *pieszcz.* малéнький.
maleńko *pieszcz.* малéнько.
maleństwo *n., pieszcz.* малятко, маляточко.
maligna *ż.* жар (гарячка) з маячéнням.
malina *ż.* малина.
maliniak *m.* 1) малинник; 2) *(про напій)* малинівка.
malinowy малиновий.
malinówka *ż.* малинівка.
malkontent, *lm.* **-nci,** *m.* незадовóлений, -ного, невдовóлений; *(постійний)* скиглíй, -лíя, нитик.
malkontentka *ż.* незадовóлена, -ної, невдовóлена; скиглíйка, нитик. *Пор.* **malkontent.**
malować, -luję, -lujesz, -lował 1) *(картину)* малювáти, -люю, -люєш; 2) *(покривати краскою)* фарбувáти, -бýю, -бýєш, крáсити (крáшý, крáсиш); **~wany** na zielono фарбóваний (крáшений) у зелéний кóлір; 3) *(стіни красками і под.)* розмальóвувати, -вую, -вуєш; **~wany** na marmur розмальóваний під мáрмур; 4) *(перен. — словами)* змальóвувати, зображáти; **~** przeszłość змальóвувати (зображáти) минýле; // **~ się** 1) фарбувáтися, крáситися; 2) *перен.* відбивáтися; rozpacz **~wała się** na jego twarzy на йогó обличчі (лиці) відбивáвся відчáй (рóзпач).
malowanie *n.* 1) малювáння, живóпис, -су; uczyć się **~nia** учитися живóпису; 2) фарбувáння, крáшення, красíння; 3) розмальóвування; 4) *перен.* змальóвування, зображáння; *пор.* **malować**; 5) *(про кольорову картину)* малюнок, -нка; ◊ piękna, jak **~** гáрна (вродлива), як намальóвана; //**~ się** фарбувáння, крáшення, красíння.
malowanka *ż.* 1) *розм.* кольорóва ілюстрáція; 2) барвиста селянська спідниця, мальóванка; 3) невибáгливий малюнок, -нка; 4) *етногр. див.* **kraszanka.**
malowidło *n.* малюнок, -нка.
malowniczo мальовничо.
malowniczość *ż.* мальовничість, -чості.
malowniczy мальовничий.
Malta *ż.* Мáльта.
maltański мальтíйський.
maltoza *ż., chem.* мальтóза.
maltretować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) третирувáти, -рýю, -рýєш (когó), знущáтися (з кóго).
maltuzjanizm, -mu, *m.* мальтузіáнство.
maluchny *pieszcz. див.* **malutki.**
maluczki *pieszcz. див.* **malutki.**
malunek, -nku, *m. див.* **malowidło.**
malusieńki 1) *пестл.* малéсенький; 2) *(дуже маленький)* малюсінький, манюсінький.
maluśki *pieszcz. див.* **malutki.**
maluteńki *див.* **malusieńki.**

malutki *pieszcz.* малéнький.
malutko *pieszcz.* малéнько.
malwa *ż., bot.* мáльва.
malwersacja *ż.* розтрáта.
malwersować, -suję, -sujesz, -sował (czym) розтрáчувати, -чую, -чуєш (що).
małdrzyk *m., kul.* ватрýшка, сúрник, мандрúка.
Małgorzata Маргарúта.
małmazja *ż.* *(сорт вина)* мальвáзія.
mało мáло; ~ c o мáло що; ~ k t o мáло хто, небагáто хто; ~ n i e (o ~ n i e, ~c o n i e, o ~ c o n i e, ~ ż e n i e) мáло не, замалúм не, лéдве не, трóхи не; ~ n i e u m a r ł мáло не (трóхи не) вмер; ~ t e g o мáло тогó.
małoduszność *ż.* малодýшність, -ності, легкодýхість, -хості. *Пор.* **małoduszny.**
małoduszny малодýшний; легкодýхий *(рідко).*
małokalibrowy малокалíберний.
małokrwistość *ż., med.* недокрíв'я.
małokrwisty *med.* недокрíвний.
małoletni малолíтній, недолíтній.
małoletniość *ż.* малолíття, недолíття, малолíтство, недолíтство.
małolistny 1) дрібнолúстий; 2) якúй (що) мáє мáло лúстя.
małolitrażowy малолітрáжний.
małomiasteczkowy містечкóвий, провінціáльний; *(перен. — ще)* міщáнський.
małomiejski *див.* **małomiasteczkowy.**
małomieszczanin, *lm.* **-czanie, -czan,** *m.* дрібнúй буржуá *(невідм.).*
małomieszczański дрібнобуржуáзний, маломіщáнський.
małomówność *ż.* неговíркість, -кості, небалакýчість, -чості.
małomówny неговіркúй, небалакýчий.
małorolność *ż.* малоземéлля.
małorolny малоземéльний.
małostka *ż.* дрібнúця.
małostkowość *ż.* дріб'язкóвість, -вості.
małostkowy дріб'язкóвий.
małość *ż.* малúзна, мáлість, -лості; ◊ o d ~ci змáлку; ~ s e r c a *див.* **małoduszność;** *перен.* ~ u m y s ł u розумóва обмéженість, -ності.
małowartościowy малоцíнний.
małoważny маловáжний.
małpa *ż.* мáвпа.
małpeczka *ż., zdr.* мáвпочка.
małpi мáвпячий.
małpiarski *przen. pogardl.* мáвпячий.
małpiarstwo *n., przen. pogardl.* мавпувáння.
małpiątko *n., pieszcz.* мавпенятко.
małpię, -pięcia, *lm* **-pięta, -piąt,** *n., zdr.* мавпенá, -нáти.
małpio *przsł.* по-мáвпячому, як мáвпа; ~ z w i n n y спрúтний, як мáвпа.
małpować, -puję, -pujesz, -pował *przen. pogardl.* мавпувáти, -пýю, -пýєш.
małpowanie *n., przen. pogardl.* мавпувáння.
małpozwierz, *lm.* **-rze,** *m., zool.* лемýр, -ра, півмáвпа.
mały малúй; ◊ *перен.* ~ d u c h e m малодýшна людúна; o d ~łego змáлку, o ~ w ł o s лéдве не, мáло не, трóхи не; ~ p a l e c мізúнець, -нця.
małż, *lm.* **-że,** *m., zool.* молюск.
małżeński подрýжній; ◊ z a w r z e ć z w i ą z e k ~ (w s t ą p i ć w z w i ą z e k ~) (z kim) одружúтися, -жýся, -жишся.
małżeństwo *n.* 1) одрýження; 2) *(подружня пара)* подрýжжя.
małżonek, -nka, *lm.* **-nkowie,** *m.* 1) дружúна, чоловíк; муж *(рідко)*; 2) *(лише в мн.)* подрýжжя.
małżonka *ż.* дружúна.
małżowiec, -wca, *blm., m., geol.* черепáшник, -ку.
małżowina *ż.* 1) *зоол.* черепáшка; 2) *анат.* вушнá рáковина.
małżowiniec, -ńca, *blm., m., geol.* *див.* **małżowiec.**
małżyk *m., zdr., zool.* *див.* **małż.**
mama *ż., pot.* мáма.
mamałyga *ż., kul.* мамалúга.
mamcia *ż., pieszcz.* мамýся, матýся, нéнечка.

Mameluk, *lm.* **-cy,** *m., wojs., hist.* мамелю́к.
mamiciel, *lm.* **-le,** *m.* зва́бник.
mamicielka *ż.* зва́бниця.
mamić, -mię, -misz, -mił ва́бити, -блю, -биш, мани́ти, -ню́, -ниш; //~ **się** обма́нюватися, -нююся, -нюєшся.
mamidło *n.* 1) прима́ра, мара́, мана́; 2) *фіз.* міра́ж, -жу, фа́та-морга́на.
mamienie *n.* ва́блення, мані́ння.
mamin ма́мин; *іron.* ~ s y n e k ма́мин сино́к, -нка́, мамі́й, -мія́.
mamka *ż., przest.* ма́мка, годівни́ця.
mamlać, -lam, -lasz (*rzadziej* **-lę, -lesz**), **-lał** 1) пля́мкати; 2) (*про невиразну мову*) белькота́ти, -кочу́, -ко́чеш, белькоті́ти, -кочу́, -коти́ш, ми́мрити.
mamona *ż.* мамо́на.
mamrać, -rzę, -rzesz (*rzadziej* **-ram, -rasz**), **-rał** *див.* **mamrotać.**
mamrot, *lm.* **-ty,** *m.* буркуту́н, -на́, бурку́н, -на́, мимрі́й, -рія́.
mamrotać, -roczę, -roczesz (*rzadziej* **-rocę, -rocesz**), **-rotał** *pot.* мурмота́ти, -мочу́, -мо́чеш, мурмоті́ти, -мочу́, -моти́ш, бо[у]рмота́ти, бо[у]рмоті́ти, ми́мрити, бубоні́ти; (*сердито*) бурча́ти, -чу́, -чи́ш, буркоті́ти, -кочу́, -коти́ш.
mamrotanie *n.* мурмота́ння, мурмоті́ння, бо[у]рмота́ння, бо[у]рмоті́ння, ми́мрення, бубоні́ння; бурча́ння, буркоті́ння. *Пор.* **mamrotać.**
mamunia *ż., pieszcz. див.* **mamusia.**
mamusia *ż., pieszcz.* маму́ся, мату́ся, маму́ня, не́нечка.
mamut *m.* 1) *палеонт.* ма́монт; ма́мут (*заст.*); 2) *перен. іron.* зубр, -ра; ~**ty** a r y s t o k r a t y c z n e аристократи́чні зу́бри.
mamutowy *paleont.* ма́монтовий; ма́мутовий. *Пор.* **mamut** 1.
manatki, -ków, *blp., posp.* мана́тки, -ків.
manczester, -tru, *m., tkac.* манче́стер, -ру.

mandant, *lm.* **-nci,** *m., praw.* манда́нт, віри́тель, довіри́тель.
mandaryn, *lm.* **-ni,** *m., hist.* (*китайський сановник*) мандари́н.
mandarynka *ż.* (*фрукт*) мандари́н.
mandat, -tu, *m.* манда́т; *політ.* ~ n a d k o l o n i a m i манда́т на коло́нії; ~ p o s e l s k i депута́тський манда́т.
mandatariusz, *lm.* **-sze,** *m., praw., polit.* мандата́рій.
mandatodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., praw. див.* **mandant.**
mandatowy манда́тний.
mandolina *ż.* мандолі́на.
mandragora *ż., bot.* (*atropa belladonna*) мандраго́ра, белладо́нна.
mandryl, *lm.* **-le,** *m., zool.* мандри́л.
Mandżuria *ż.* Маньчжу́рія.
mandżurski маньчжу́рський.
manekin *m.* манеке́н.
manewr, -ru, *m.* мане́вр, -ру.
manewrować, -ruję, -rujesz, -rował маневрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
manewrowanie *n.* маневрува́ння.
manewrowy 1) *військ.* мане́врений; w o j n a ~**wa** мане́врена війна́; 2) *зал.* маневро́вий.
maneż, -żu, *lm.* **-że,** *m.* мане́ж, -жу.
maneżowy мане́жний.
mangan, -nu, *m., chem.* ма́рганець, -нцю.
manganit, -tu, *m., min.* мангані́т, -ту, ма́рганцьова (марганце́ва) руда́.
manganowy *chem.* ма́рганцьовий, марганце́вий.
mango *n., bot.* (*овоч*) ма́нго (*невідм.*).
mangowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot.* (*mangifera indica*) ма́нго (*невідм.*).
mania *ż.* ма́нія; *мед.* ~ p r z e ś l a d o w c z a ма́нія переслі́дування.
maniacki маня́цький.
maniactwo *n.* маня́цтво.
maniaczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli става́ти маня́ком.
maniaczka *ż.* маня́чка.
maniak, *lm.* **-cy,** *m.* маня́к.

manicure *nieodm., n.* манікю́р, -ру.
maniera *ż.* мане́ра; dobre **~ry** хоро́ші мане́ри.
manierka *ż., wojs.* мані́рка, бакла́га.
manieryczny мані́рний.
manifest, -tu, *m.* маніфе́ст, -ту; **Manifest** Komunistyczny Комуністи́чний маніфе́ст.
manifestacja *ż.* маніфеста́ція; ◊ ~ pierwszomajowa першотравне́ва демонстра́ція.
manifestant, *lm.* **-nci,** *m.* маніфеста́нт.
manifestantka *ż.* маніфеста́нтка.
manifestować, -tuję, -tujesz, -tował маніфестува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
manikurzystka *ż.* манікю́рша.
maniok, -ku, *m., bot. (jatropha manihot)* маніо́к, -ку.
maniokowy *bot.* маніо́ковий.
manipulacja *ż.* маніпуля́ція.
manipulować, -luję, -lujesz, -lował маніпулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
mankament, -tu, *m.* ва́да, дефе́кт, -ту, гандж, -джі.
mankiet, -tu, *m.* манже́та.
manko *n., handl.* ма́нко *(невідм.)*, неста́ча, недоста́ча; *(з корисли́вою мето́ю)* розтра́та.
mankowicz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* розтра́тник.
manna *ż.* 1) ма́нна; 2) ма́нні кру́пи́ *(род.* круп *і* крупі́в), ма́нна крупа́; 3) ма́нна ка́ша.
manometr, -ru, *m., fiz.* мано́метр, -ра.
manometrowy *fiz.* манометри́чний.
manowce, -ców, *blp.* мані́вці́, -ці́в; ◊ *перен.* wejść na ~ зби́тися з пуття́.
manowczyk, -ku, *m., archit.* меа́ндр, -ра.
mansarda *ż.* манса́рда.
mansardowy манса́рдний.
mantyczyć, -czę, -czysz, -czył, *pot.* каню́чити.
mantyla *ż.* манти́лья.
mantysa *ż., mat.* манти́са.
manufaktura *ż.* мануфакту́ра.
manufakturowy мануфакту́рний.
manuskrypt, -tu, *m.* манускри́пт, руко́пис, -су.
mańka: zażyć kogo z **~ki** *pot.* о(б)дури́ти (ошука́ти) кого́, пошити кого́ в ду́рні.
mańkut, *lm.* **-ci** *a.* **-ty,** *m.* лівша́, шульга́.
mapa *ż.* ка́рта *(географі́чна)*; ~ ślepa німа́ ка́рта.
mapnik, *m., geod. i in.* планше́т.
mapować, -puję, -pujesz, -pował картографува́ти, -фу́ю, -фу́єш.
mapowanie *n.* картографува́ння; ~ faktów językowych картографува́ння мо́вних фа́ктів.
mara *ż.* прима́ра, мара́, мана́.
marabut *m., orn.* марабу́ *(невідм.)*.
maraskino *nieodm., n. (сорт лікеру)* мараскі́н, -ну.
maraton, -nu, *m., sport.* марафо́н, марафо́нський біг, -гу.
marazm, -mu, *m., med.* мара́зм, -му, ви́снаження, простра́ція.
marchew *ż.* мо́рква.
marchewka *ż.* морко́вка; *(про окремий корінь — ще)* моркви́на.
marchewnik *m.* 1) моркови́ння; 2) *бот. (myrrhis)* ми́ріс.
marchia *ż., hist.* 1) *(прикордонний округ у Німеччині)* ма́рка; 2) *див.* **margrabstwo.**
marchwiany морквя́ний.
Marcin Марти́н.
marcowy березне́вий; **~wa** pogoda березне́ва (мінли́ва) пого́да; ◊ jak kwiat ~ нетрива́лий.
marcypan *m.* марципа́н, -ну.
marcypanowy марципа́нний, марципа́новий.
Marek, -rka Ма́рко.
marena *ż., icht.* маре́на, мари́на, уса́ч, -ча́.
marengo *n., tkac.* маре́нго *(невідм.)*.
margaryna *ż.* маргари́н, -ну.
margarynowy маргари́новий.
margerytka *ż., bot.* стокро́тка, маргари́тка.
margiel, -glu, *lm.* **-gle,** *m., geol.* ме́ргель, -лю, рухля́к, -ку́.
marginalia, -liów, *blp.* 1) нота́тки на поля́х (на берега́х); 2) *перен.* другоря́дні спра́ви *(род.* справ).

margines, -su, *m.* *(книги, рукопису)* поля́, -лі́в, береги́, -гі́в; u w a g a n a **~sie** примі́тка на поля́х (на берега́х) книги; ◊ n a **~sie** k w e s t i i... до пита́ння про...
marglarnia *ż., gór.* ме́ргельний кар'є́р, -ру.
marglować, -luję, -lujesz, -lował *roln.* мергелюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
marglowanie *n., roln.* мергелюва́ння.
marglowy *geol.* ме́ргельний.
margrabia, -biego, *lm.* **-biowie,** *m., hist.* маркгра́ф.
margrabstwo *n., hist.* маркгра́фство.
Maria Марі́я.
mariasz, *lm.* **-sze,** *m., karc.* мар'я́ж, -жу; ◊ *прик.* d o b r a n a s z a b e z **~sza!** обійде́ться циганське весі́лля без марципа́нів; обійде́ться вели́кдень без греча́ної па́ски.
mariaż, -żu, *lm.* **-że,** *m., żart.* шлюб, -бу.
marionetka *ż.* маріоне́тка; s ł u ż y ć k o m u z a **~kę** бу́ти чиє́ю маріоне́ткою; t e a t r **~tek** теа́тр маріоне́ток, лялько́вий теа́тр, -ру.
marionetkowy маріоне́тковий.
marka *ż.* 1) *(знак, клеймо)* ма́рка; **~** f a b r y c z n a фабри́чна ма́рка; **~** p o c z t o w a пошто́ва ма́рка; 2) *(грошова одиниця в Німеччині)* ма́рка; ◊ *перен.* m i e ć d o b r ą **~kę** ма́ти хоро́шу репута́цію.
markasyt, -tu, *m., min.* марказі́т, -ту.
markier, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) *спец.* маркірува́льник; 2) *(при більярдній грі)* марке́р, -ра; 3) *заст.* ке́льнер, -ра.
markietan, *lm.* **-ni,** *m., przest.* маркіта́нт.
markietanka *ż., przest.* маркіта́нтка.
markietański *przest.* маркіта́нтський.
markiz, *lm.* **-zi** *a.* **-zowie,** *m.* маркі́з.
markiza *ż.* маркі́за.
markizeta *ż., tkac.* маркізе́т, -ту.
markizetowy *tkac.* маркізе́товий.
markotliwy *pot.* *див.* **markotny.**
markotnie *pot.* *див.* **markotno.**
markotnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *pot.* става́ти маркі́тним.
markotno *pot.* маркі́тно.
markotny *pot.* маркі́тний.
markować, -kuję, -kujesz, -kował *spec.* маркірува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
markowanie *n., spec.* маркіро́вка; *(незакінчена дія — звичайно)* маркірува́ння.
marksista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* маркси́ст.
marksistka *ż.* маркси́стка.
marksistowski маркси́стський.
marksistowsko-leninowski маркси́стсько-ле́нінський.
marksizm, -mu, *m.* маркси́зм, -му.
marksizm-leninizm, marksizmu-leninizmu, *m.* маркси́зм-ленінізм (*род.* маркси́зму-ленінізму); p o d s t a w y **~mu-~mu** осно́ви маркси́зму-ленінізму.
marksowski Ма́рксовий, Ма́ркса; e t y k a **~ka** е́тика Ма́ркса.
marla *ż.* ма́рля.
marmolada *ż.* мармела́д, -ду.
marmotać *див.* **mamrotać.**
marmur, -ru, *m.* 1) ма́рмур, -ру; 2) *(лише в мн.)* ви́роби з ма́рмуру, ма́рмур.
marmurek, -rka, *m.* 1) брусо́к, -ска́; 2) мармуро́ваний папі́р, -пе́ру; 3) *(лише в мн.)* ху́тро чорнобу́рої лиси́ці.
marmurkować, -kuję, -kujesz, -kował *spec.* мармурува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
marmurkowy *spec.* мармуро́ваний.
marmurnik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* ма́рмурник.
marmurołom, -mu, *m., gór.* мармуро́вий кар'є́р, -ру.
marmurować, -ruję, -rujesz, -rował 1) виклада́ти ма́рмуром; 2) облицьо́вувати ма́рмуром.
marmurowy мармуро́вий.
marnie 1) ма́рно, даре́мно; **~** c z a s t r a w i ć ма́рно витра-

ча́ти (га́яти) час, марнува́ти час; 2) ма́рно; **zginąć ~** ма́рно загинути; 3) мізе́рно; **~ zarabiać** мізе́рно заробля́ти. *Пор.* **marny.**

marnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli (z czego *i* od czego) 1) марні́ти; 2) *перен.* марнува́тися, -ну́юся, -ну́єшся, ма́рно пропада́ти; **młode lata ~nieją** молоді́ літа́ ма́рно пропада́ють (марну́ються).

marnostka *ż.* дрібни́ця.

marność *ż.* 1) ма́рність, -ності, даре́мність; 2) пустота́, ма́рність, марно́та; **~ nad ~ciami** суєта́ сує́т, марно́та марно́т; 3) мізе́рність. *Пор.* **marny.**

marnota *ż.* 1) нікче́мність, -ності, нікче́мство; *(про людину — ще)* нікче́ма; 2) *див.* **marność.**

marnotrawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* марнотра́т, марнотра́тник, марнотра́тець, -тця, розтри́нькувач.

marnotrawczyni *ż.* марнотра́тниця, розтри́нькувачка.

marnotrawić, -wię, -wisz, -wił марнотра́тити, -тра́чу, -тра́тиш, розтри́нькувати, -кую, -куєш, гайнува́ти, -ну́ю, -ну́єш.

marnotrawność *ż.* марнотра́тність, -ності.

marnotrawny марнотра́тний; ◊ **syn ~** блу́дний син.

marnotrawstwo *n.* марнотра́тство.

marnować, -nuję, -nujesz, -nował (co) марнува́ти, -ну́ю, -ну́єш, переводи́ти, -джу, -диш (що); *(час — ще)* гайнува́ти, -ну́ю, -ну́єш.

marny 1) ма́рний, даре́мний; **~na nadzieja** ма́рна (даре́мна) наді́я; **~na praca** ма́рна (даре́мна) пра́ця; 2) *(беззмістовний)* пусти́й, ма́рний; **~na gadanina** пуста́ (ма́рна) балакани́на; 3) *(злиденний, нікчемний)* мізе́рний; **~na zapłata** мізе́рна пла́та; **~ne życie** мізе́рне життя́; ◊ **iść na ~ne** ма́рно пропада́ти.

Marokanka *ż.* марокка́нка.

Marokańczyk, *lm.* **-cy,** *m.* марокка́нець, -нця.

marokański марокка́нський.

marokin, -nu, *m., spec.* мароке́н, -ну.

marokinowy *spec.* мароке́новий.

Maroko *n.* Маро́кко *(невідм.).*

marony, -nów, *blp.* (їстівні) кашта́ни, -нів.

Mars *m., astr., mit.* Марс.

mars *m.* насу́плена мі́на; ◊ **patrzeć ~sem** грі́зно диви́тися, -влю́ся, -вишся; **zrobić (postawić, nastroić) ~sa** нахму́рити (насу́пити) бро́ви.

marsala *ż.* *(сорт вина)* марсала́.

marselina *ż., tkac.* марселі́н, -ну.

marski *med.* дря́блий.

marskość *ż., med.* дря́блість, -лості.

marsowato 1) войовни́че; 2) грі́зно. *Пор.* **marsowaty.**

marsowaty 1) войовни́чий; 2) *перен.* грі́зний.

marsowy *przest.* 1) вое́нний; 2) *(що стосується війська)* військо́вий; **rzemiosło ~we** військо́ва спра́ва; 3) *див.* **marsowaty.**

Marsylia *ż.* Марсе́ль.

marsylianka *ż.* марсельє́за.

marsylski марсе́льський.

marsz I, **-szu,** *lm.* **-sze,** *m., wojs.* марш, -шу; **~ forsowny** форсо́ваний марш.

marsz II, **-sza,** *lm.* **-sze,** *m., muz.* марш, -шу; **~ żałobny** жалі́бний (тра́урний) марш.

marsz! III *wkrz.* марш! ◊ *військ.* **naprzód ~!** кро́ком руш!

marszałek, -łka, *lm.* **-łkowie,** *m.* ма́ршал; *військ.* **~ polny** фельдма́ршал; ◊ *іст.* **~ nadworny** гофме́йстер, -ра; *політ.* **~ sejmowy** голова́ се́йму; *іст.* **~ szlachty** предводи́тель дворя́нства.

marszałkostwo *n.* 1) ма́ршальство; 2) *зб.* ма́ршал з дружи́ною.

marszałkowa, -wej, *ż.* дружи́на ма́ршала.

marszałkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) бу́ти ма́ршалом; 2) *(по-*

літ. — *в сеймі)* головувáти, -вýю, -вýєш, бýти головóю.
marszałkowski мáршальський.
marszczka *ż.* змóршка.
marszczony *kraw.* складчáстий, збóристий; r ę k a w ~ складчáстий (збóристий) рукáв, -вá.
marszczyć, -czę, -czysz, -czył 1) мóрщити; ~ c z o ł o мóрщити лоб (чолó); 2) *(брови)* хмýрити, сýпити, -плю, -пиш; 3) *крав.* складáти в складкú (в збóрки); ◊ w i a t r ~czy w o d ę вíтер брúжить вóду (вкривáє вóду брúжами); //~ się 1) мóрщитися; 2) хмýритися, сýпитися.
marszowy маршовúй.
marszruta *ż.* маршрýт, -ту; w y t k n ą ć k o m u ~tę накрéслити комý маршрýт.
marszrutowy маршрýтний.
Marta Мáрта, Мáрфа.
marten *m., hut.* мартéн.
martenownia *ż., hut.* мартéнівський цех, -ху.
martenowski *hut.* мартéнівський; p i e c ~ мартéнівська піч *(род.* пéчі).
martwica *ż.* 1) змертвíла корá; 2) *мед.* некрóз, -зу, омертвíння; 3) *мін.* *див.* **tuf.**
martwiczy *med.* некрóзний.
martwić, -wię, -wisz, -wił (kogo czym) журúти, -рю́, -риш; //~ się (czym, o co) журúтися (чим).
martwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli мертвíти; *(від холоду — ще)* ціпенíти, кля́кнути, дубíти.
martwo мéртво.
martwość *ż.* мéртвість, -вості, безжúвність, -ності.
martwota *ż.* 1) *мед.* *(asphyxia)* асфíксія; 2) *див.* **martwość.**
martwy I мéртвий; ~wa c i s z a мéртва тúша; ~ i n w e n t a r z мéртвий інвентáр, -рý; ~ j ę z y k мéртва мóва; ~ k a p i t a ł мéртвий капітáл, -лу; *торг.* ~ s e z o n мéртвий сезóн, -ну; ◊ *мал.* ~wa n a t u r a натюрмóрт, -ту.
martwy II, **-wego** *m.* мéртвий, -вого.
martyngał, -łu, *m., spec.* мартингáл.
maruda *m. i ż., pot.* марýда, марýдник *(ч. р.)*; марýдниця *(ж. р.)*.
maruder, *lm.* **-rzy,** *m.* мародéр, -ра.
maruderka *ż., pot.* *див.* **maruderstwo.**
maruderstwo *n.* мародéрство.
marudnie забáрно, загáйно, марýдно.
marudność *ż.* забáрність, -ності, загáйність, марýдність.
marudny забарнúй, загáйний, марýдний.
marudziarka *ż., pot.* марýда, марýдниця.
marudziarz, *lm.* **-rze,** *m.* *див.* **maruda.**
marudzić, -dzę, -dzisz, -dził *pot.* марýдити, -джу, -диш, марýдитися.
mary, mar, *blp.* мáри *(род.* мар), похорóнні носúлки, -лок.
Maryjska Autonomiczna Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Марíйська Автонóмна Радя́нська Соціалістúчна Респýбліка.
marynarka I *ż.* флот, -ту; ~ h a n d l o w a торговéльний флот; o f i c e r ~ki офіцéр військóво-морськóго флóту; ~ w o j e n n a військóво-морськúй флот.
marynarka II *ż.* піджáк, -кá.
marynarkowy піджáчний, піджакóвий; g a r n i t u r ~ піджáчна пáра.
marynarski матрóський; ◊ k o s t i u m ~ матрóска.
marynarstwo *n.* мореплáвство.
marynarz, *lm.* **-rze,** *m.* матрóс, моря́к, -кá.
marynata *ż.* маринáд, -ду.
marynista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., mal.* мариніст.
marynistyczny *mal.* морськúй.
marynować, -nuję, -nujesz, -nował маринувáти, -нýю, -нýєш.
marynowany маринóваний; ◊ *жарт.* f i g a ~na дýля, фíга.

marzanka *ż., bot. (asperula)* марéнка.
marzanna *ż., bot. (rubia)* марéна.
marzanowate, -tych, *bot. (rubiaceae)* марéнові, -вих.
marząco мріͤйно, мрійлúво.
marzec, -rca, *lm.* **-rce,** *m.* бéрезень, -зня.
marzenie *n.* 1) мрíяння, мáрення; 2) *(витвір уяви)* мрíя; p o g r ą ż a ć **s i ę w ~niach** (s n u ć **~nia,** r o i ć **~nia**) поринáти в мрíї; s t a n ą ć u c e l u s w y c h **~rzeń** бáчити здíйснення своїх мрій.
mar-znąć, -znę, -zniesz, -zł, -zli 1) мéрзнути; r ę c e m i **~ną** в мéне мéрзнуть рýки; **~** z z i m n a мéрзнути від хóлоду; 2) *(вкриватися льодом)* замерзáти; w o d a **~nie** водá замерзáє.
mar-znienie *n. див.* **mar-znięcie.**
mar-znięcie *n.* замерзáння; p u n k t **~cia** тóчка замерзáння.
marzyca *ż., bot. (schoenus)* схéнус.
marzyciel, *lm.* **-le,** *m.* мрíйник.
marzycielka *ż.* мрíйниця.
marzycielski мрíйний, мрійлúвий.
marzycielsko мрíйно, мрійлúво.
marzycielstwo *n.* мрíйність, -ності, мрійлúвість, -вості.
marzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (o kim, o czym, *rzadko* co) мрíяти (мрíю, мрíєш), мáрити (про кóго, про щó); **~** o p r z y s z ł o ś c i мрíяти (мáрити) про майбýтнє; // *(лише в 3 особі одн.)* **~ się** 1) мрíятися, мáритися; 2) *(привиджуватися)* ввижáтися.
marża *ż., ek.* 1) допустúма нóрма; **~** z y s k u допустúма нóрма зúску; 2) допустúма межá; **~** c e n допустúма межá цін.
masa *ż.* 1) мáса; **~** p l a s t y c z n a пластúчна мáса (пластмáса); *юр.* **~** s p a d k o w a спадкóва мáса; *юр.* **~** u p a d ł o ś c i (k o n k u r s o w a) кóнкурсна мáса; 2) *(про велику кількість)* сúла, сúла-силéнна, бéзліч, -чі; **~** l u d z i сúла нарóду; 3) *(в торті)* фарш, -шу; ◊ *бухг.* **~** b i e r n a пасúв, -ву; *бухг.* **~** c z y n n a актúв, -ву; i ś ć z w a r t ą **~są** ітú щíльною лáвою; **~** p e r ł o w a перламýтр, -ру; **~sy** p r a c u j ą c e трудящі, -щих.
masakra *ż.* бóйня, різня́, побíй, -бóю.
masakrować, -ruję, -rujesz, -rował вибивáти, убивáти.
masarka *ż., spec.* ковбáсниця.
masarnia *ż.* ковбáсна, -ної.
masarski 1) ковбáсницький; 2) *(про вироби)* ковбáсний.
masarstwo *n.* ковбáсне виробнúцтво.
masarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* ковбáсник.
masaż, -żu, *lm.* **-że,** *m.* масáж, -жу.
masażować, -żuję, -żujesz, -żował *див.* **masować I.**
masażysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* масажúст.
masażystka *ż.* масажúстка.
maseczka *ż., zdr. див.* **maska.**
maselniczka *ż. (посудина)* маслянка, мáсничка, масельнúчка.
maska *ż.* мáска; *(перен. — ще)* машкарá; p o d **~ką** c z e g o під личúною (машкарóю) чогó; z e r w a ć k o m u **~kę** зірвáти з кóго мáску; z r z u c i ć (z d j ą ć) **~kę** скúнути (зня́ти) мáску; ◊ *тех.* **~** m o t o r u капóт двигунá; **~** p r z e c i w g a z o w a протигáз.
maskarada *ż.* маскарáд, -ду.
maskaradowy маскарáдний.
maskota *ż.* талісмáн.
maskować, -kuję, -kujesz, -kował маскувáти, -кýю, -кýєш; // **~ się** маскувáтися.
maskowanie (się) *n.* маскувáння, маскірóвка, камуфля́ж, -жу.
maskowy: b a l **~** бал-маскарáд, -ду.
masło *n.* мáсло; *перен.* j a k p o **~śle** як по мáслу; **~** ś m i e t a n k o w e вершковé мáсло.
mason, *lm.* **-ni,** *m.* масóн.

masoneria *ż.* масо́нство.
masoński масо́нський.
masować I, **-suję, -sujesz, -sował** масиру́вати, -ру́ю, -ру́єш.
masować II, **-suję, -sujesz, -sował** *wojs.* масува́ти, -су́ю, -су́єш, зосере́джувати, -джую, -джуєш.
masowo ма́сово, ма́сами.
masowo-kulturalny культурнома́совий, культма́совий.
masowy ма́совий; ◊ a r t y k u ł ~ предме́т широ́кого вжи́тку.
masówka *ż.* масо́вка, мі́тинг, -гу.
mastki масткий; **~ka** g l i n a мастка́ гли́на.
mastodont *m., paleont.* мастодо́нт.
masturbacja *ż., med.* мастурба́ція.
mastyka *ż.* масти́ка.
mastyks, -su, *m., spec.* 1) бомбе́йська смола́; 2) *див.* **mastyka.**
masyw, -wu, *m.* маси́в, -ву.
masywnie маси́вно.
masywność *ż.* маси́вність, -ності.
masywny маси́вний.
maszczenie *n.* масті́ння, ма́щення; ма́слення. *Пор.* **maścić.**
maszerować, -ruję, -rujesz, -rował марширува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
maszerowanie *n.* марширува́ння, марширо́вка.
maszkara *ż.* 1) *(про бридку людину)* потво́ра, страхо́вище; 2) *див.* **maska.**
maszt, -tu, *m., mor.* що́гла; ◊ ~ b a n d e r o w y (f l a g o w y) флагшто́к.
masztalerz, *lm.* **-rze,** *m., hist.* машталі́р, -ра.
masztowina *ż.* щоглове́ де́рево.
masztowy щоглови́й; ◊ d r ą g ~ ре́я; a n t e n a **~wa** що́гла-анте́на.
maszyna *ż.* маши́на; ~ d o s z y c i a шве́йна маши́на; **~ny** r o l n i c z e сільськогоспода́рські маши́ни; *гірн.* ~ w r ę b o w a вру́бова маши́на; ◊ ~ d o p i s a n i a друка́рська маши́нка; f a b r y k a b u d o w y **~szyn** машинобудівни́й заво́д, -ду; ~ s p r ę ż o n a компа́унд.
maszyneria *ż.* 1) механі́зм, -му; 2) маши́нне устаткува́ння.
maszynista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* машині́ст.
maszynistka *ż.* друка́рка, машині́стка, друка́рниця.
maszynka *ż.* маши́нка; ◊ ~ d o m i e l e n i a m i ę s a м'ясору́бка; ~ n a f t o w a кероси́нка; ~ o d k a w y а) кофе́йний млино́к, -нка́; б) кофе́йник; ~ s p i r y t u s o w a спирті́вка.
maszynopis, -su, *m.* машино́пис, -су.
maszynownia *ż.* маши́нний відді́л (цех).
maszynowo маши́нним спо́собом.
maszynowo-traktorowy маши́нно-тра́кторний; o ś r o d e k ~ (s t a c j a **~wa**) маши́нно-тра́кторна ста́нція (МТС).
maszynowy маши́нний.
maszynoznawstwo *n.* машинозна́вство.
maścić, maszczę, maścisz, maścił мasти́ти (мащу́, ма́стиш); *(страву — ще)* ма́слити.
maść *ż.* 1) мазь, -зі; масть, -ті *(рідше)*; 2) *(тварин, карт)* масть.
maślak *m.* 1) *(гриб)* маслю́к, -ка́; 2) *(перен. розм. — про людину)* лемі́шка, кваша.
maślanka *ż.* сколо́тини, -тин, масля́нка.
maślany ма́сляний.
maślarnia *ż.* маслозаво́д, -ду.
maślić, -lę, -lisz, -lił ма́слити.
maślnica *ż.* 1) маслоро́бка; масни́чка *(ручна)*; 2) ді́жка для ма́сла.
mat I, **-ta,** *m., szach.* мат.
mat II, **-tu,** *m. (матовість)* мат, -ту.
mata *ż.* 1) ма́та, цино́вка; 2) *мет.* ште́йн, -ну, сире́ць, -рцю́.
matacki шахра́йський, крутíйський.
matactwo *n.* шахра́йство, крутíйство.
matacz, *lm.* **-cze,** *m.* шахра́й, -ра́я, крутíй, -тія́.
mataczyć, -czę, -czysz, -czył шахрува́ти, -ру́ю, -ру́єш, шахраюва́ти, -раю́ю, -раю́єш, крути́ти (кручу́, кру́тиш).

matador, *lm.* **-rowie**, *m.* 1) матадо́р, -ра; 2) *перен. ірон.* вели́ка персо́на.
match, **-chu**, *m.*, *sport. див.* **mecz.**
matczyn ма́терин.
mateczka *ż.*, *pieszcz.* ма́тінка, маму́ся, не́ня.
matecznik *m.* 1) *бдж.* ма́точник; 2) лісові́ не́трі, -рів.
matematycznie математи́чно.
matematyczny математи́чний.
matematyk, *lm.* **-cy**, *m.* матема́тик.
matematyka *ż.* матема́тика; ~ stosowana прикладна́ матема́тика.
mateńka *ż.*, *pieszcz.* ма́тінка.
materac, *lm.* **-ce**, *m.* матра́ц.
materacnik, *lm.* **-cy**, *m.*, *spec.* матра́цник.
materacowy матра́цний.
materia *ż.* мате́рія; *перен.* nie poruszajmy tej ~rii не бу́дем торка́тисяціє́ї мате́рії (цього́ пита́ння, ціє́ї спра́ви); ◊ *мед.* przemiana ~rii о́бмін речови́н.
materialista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.* матеріалі́ст.
materialistka *ż.* матеріалі́стка.
materialistycznie матеріалісти́чно.
materialistyczny матеріалісти́чний.
materializacja *ż.* матеріаліза́ція.
materializm, **-mu**, *m.* матеріалі́зм, -му; ~ dialektyczny діалекти́чний матеріалі́зм (діама́т); ~ dziejowy істори́чний матеріалі́зм (істма́т).
materializować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** матеріалізува́ти, -зу́ю, -зу́єш; //~ **się** матеріалізува́тися.
materialnie матеріа́льно.
materialność *ż.* матеріа́льність, -ності.
materialny матеріа́льний; warunki ~ne матеріа́льні умо́ви (*род.* умо́в); strata ~na матеріа́льний зби́ток, -тку.
materiał, **-łu**, *m.* матеріа́л, -лу; (*на одяг — ще*) мате́рія; ~ły budowlane буді́ве́льні матеріа́ли; *ел.* ~ły izolacyjne ізолю́ючі матеріа́ли; przerobić ~ z fizyki пророби́ти матеріа́л з фі́зики; ~ ścierny абрази́вний матеріа́л; ◊ ~ opałowy па́ливо; *тех.* ~ pędny пальне́, -но́го; ~ sanitarny саніта́рні за́соби, -бів; ~ surowy сировина́; *перен.* to dobry ~ na artystę з нього́ мо́же бу́ти до́брий арти́ст; ~ wojskowy військо́ве́ майно́; ~ wybuchowy вибухо́ва речовина́.
materiałowy 1) матеріа́льний; składnica ~wa матеріа́льний склад, -ду; 2) прида́тний на буді́ве́льний матеріа́л; las ~ ліс, прида́тний на буді́ве́льний матеріа́л.
materyjka *ż.*, *lekc.* ткани́на гі́ршого со́рту.
Mateusz Матві́й; Мати́й, Матя́ш (*розм.*).
matinka *ż.*, *przest.* матине́ (*невідм.*).
matka *ż.* 1) ма́ти, -тері; ~ bohaterka ма́ти-геро́їня; 2) (*у звертанні до старшої жінки*) маму́ся; 3) (*у тварин*) ма́тка; ◊ opieka nad ~ką i dzieckiem охоро́на матери́нства і дити́нства.
matkobójca, **-cy**, *lm.* **-cy**, *m.* матеревби́вець, -вця, матеревби́вця.
matkobójczyni *ż.* матеревбі́йниця, матеревби́вця.
matkobójstwo *n.* матеревби́вство.
matnia *ż.* 1) матня́ (*в неводі*); *перен.* wpaść w ~nię попа́стися в матню́; 2) *перен.* па́стка; wpędzić kogo w ~nię влаштува́ти кому́ па́стку.
matołek, **-łka**, *lm.* **-łki** *a.* **-łkowie**, *m.* крети́н, ідіо́т, недоу́мок, -мка.
matować I, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował**, *spec.* матирува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
matować II, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** *szach.* дава́ти мат.
matowanie *n.*, *spec.* матирува́ння.
matowość *ż.* ма́товість, -вості.
matowy ма́товий; cera ~wa ма́товий ко́лір обли́ччя; szkło ~we ма́тове скло; żarówka

~wa мáтова електрúчна лáмпочка; ◊ głos ~wy глухúй гóлос, -су.
matówka *ż., fot.* мáтове скло.
matriarchalny *etnol.* матріархáльний.
matriarchat, -tu, *m., etnol.* матріархáт, -ту.
matrona *ż.* 1) *іст.* матрóна; 2) повáжна лíтня жíнка.
matryca *ż., tech., poligr.* мáтриця.
matrycować, -cuję, -cujesz, -cował *tech., poligr.* матрицювáти, -цю́ю, -цю́єш.
matrykulacja *ż. див.* **immatrykulacja.**
matrykulować, -luję, -lujesz, -lował *див.* **immatrykulować.**
matrykuła *ż., spec.* матрúкул.
matrymonialny *przest.* матримоніáльний, шлю́бний.
matuchna *ż., pieszcz.* матýся, матýсенька, мáтінка.
matula *ż., pieszcz. див.* **matuchna.**
matunia *ż., pieszcz.* матýня.
matura *ż.* íспит на атестáт зрíлості; zdać (złożyć) ~rę склáсти íспит на атестáт зрíлості.
maturalny якúй (що) стосýється íспиту на атестáт зрíлості; ◊ egzamin ~ *див.* **matura.**
maturzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* абітурiéнт, випускнúк серéдньої шкóли.
matusia *ż., pieszcz. див.* **matuchna.**
Matylda Матíльда.
Maur, *lm.* **-rowie,** *m., hist.* мавр, -ра.
Maurycy, -cego Маврúкій.
Maurytania *ż.* Маврітáнія.
Maurytanin, *lm.* **-tanie, -tanów,** *m. див.* **Maur.**
Maurytanka *ż.* маврітáнка.
maurytański маврітáнський; styl ~ маврітáнський стиль, -лю.
mauzoleum, *lp. nieodm., lm.* **-lea, -leów,** *n.* мавзолéй, -лéю.
mawiać *wielokr.* не раз (чáсто) говорúти, -рю́, -риш, мовля́ти.
mazać, mażę, mażesz, mazał 1) мáзати (мáжу, мáжеш), мастúти (мащý, мáстиш); 2) (*погано писати, малювати*) мáзати, мазю́кати, ля́пати, бáзграти; 3) (*гряззю*) мáзати, бруднúти; 4) *перен.* плямувáти, -мýю, -мýєш; ~ swój honor плямувáти своє́ честь; 5) (*написане*) черкáти, викрéслювати, -люю, -люєш; //~ się 1) мáзатися, мастúтися; 2) мáзатися, бруднúтися; 3) плямувáтися; *пор.* **mazać** 1, 3, 4; 4) (*перен. розм. — про дітей*) рю́мсати, рю́мати.
mazanina *ż., lekc.* мазанúна.
mazdeizm, -mu, *m., rel.* маздеїзм, -му.
mazer, -ru, *m.* прожúлки в дéреві.
mazerunek, -nku, *m. див.* **mazer.**
mazgaić (się), -gaję, -gaisz, -gaił 1) марýдитися, -джуся, -дишся, воловóдитися; 2) (*розм. — про дітей*) рю́мсати, рю́мати.
mazgaj, *lm.* **-je,** *m.* 1) плаксíй, -сія́, плáкса; 2) (*марудна людина*) розтелéпа, розтяпáка, мамýла, тюхтíй, -тія́.
mazgajowatość *ż. див.* **mazgajstwo.**
mazgajowaty 1) повíльний, мля́вий; 2) (*з нахилом до плачу*) плаксúвий.
mazgajstwo *n.* 1) повíльність, -ності, мля́вість, -вості; 2) плаксúвість, -вості. *Пор.* **mazgajowaty.**
maziarnia *ż.* дігтя́рня.
maziarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* дігтя́р, -рá.
mazidło *n.* мастúло.
mazisty *див.* **mastki.**
maznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* мазнýти.
Mazowsze *n.* Мазóвія.
Mazur, *lm.* **-rzy,** *m.* (*житель Мазовії*) мáзур, -ра.
mazur *m. див.* **mazurek.**
mazurek, -rka, *m.* 1) (*муз., танець*) мазýрка; 2) *кул.* мазýрок, -рка.
Mazurka *ż.* (*жителька Мазовії*) мазýрка.
mazurski мазýрський.
mazurszczyzna *ż.* мазýрський діалéкт, -ту.
mazurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *lingw.* мазурувáти, -рýю, -рýєш.

mazurzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* 1) танцюрист, що гарно танцює мазурку; 2) *муз.* композитор мазурок.

mazut, -tu, *m., tech.* мазут, -ту.

maź *ż.* *(колесна)* мазь, -зі, коломазь.

maźnica *ż.* 1) мазниця; маслянка *(тех.)*; 2) *зал.* букса.

maźniczka *ż., zdr., tech. див.* **maźnica** 1.

mąciciel, *lm.* **-le,** *m.* заколотник.

mącić, -cę, -cisz, -cił 1) мутити (мучу, мутиш); *(рідину — звичайно)* каламутити, -мучу, -мутиш; 2) *(перен. — народ)* мутити, баламутити; 3) *(перен.— спокій)* порушувати, -шую, -шуєш; ◊ w i n o ~ci g ł o w ę вино запаморочує голову; //~ się мутитися; каламутитися; ◊ ~ci się w g ł o w i e паморочиться в голові.

mąciwoda, -dy, *lm.* **-dy,** *m., pot.* заколотник, заводіяка; *(інтриган)* склочник.

mączarka *ż.* торговка борошном (мукою).

mączarz, *lm.* **-rze,** *m.* борошенник, мучник, -ка.

mączasty *див.* **mączysty.**

mączka *ż.* 1) *пестл.* борошенце, мукичка; 2) *хім., бот.* крохмаль, -лю; ◊ ~ c u k r o w a цукрова (сахарна) пудра.

mącznica *ż.* 1) засік на борошно (на муку); 2) *(у млині)* мучник, -ка; 3) *бот.* *(arctostaphylos)* мучниця.

mącznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставати борошнистим (мучнистим).

mącznik *m., bot.* ріжки, -ків.

mączny борошняний, борошенний, мучний.

mączysty борошнистий, мучнистий.

mączywo *blm., n.* мучні страви (*род.* страв).

mądrala, *lm.* **-le,** *m., żart., iron.* розумаха, мудрагель.

mądrość *ż.* розумність, -ності; мудрість, -рості; *анат.* z ę b y ~ci зуби мудрості. *Пор.* **mądry.**

mądry розумний; *(з великим розумом)* мудрий.

mądrze розумно; мудро. *Пор.* **mądry.**

mądrzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli розумніти; *(чимраз більше)* розумнішати.

mądrzeniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., bot.* *(delphinium)* дельфіній.

mądrzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył *pot. iron.* мудрувати, -рую, -руєш.

mąka *ż.* борошно, мука; ~ k a r t o f l a n a картопляна мука; ~ r a z o w a грубо змелене житне борошно, грубо змелена житня мука; ◊ *перен.* z t e j ~ki c h l e b a n i e b ę d z i e не буде з цього діла, з цього дива не буде пива.

mątew *ż.* колотівка.

mątewka *ż., zdr. див.* **mątew.**

mątwa *ż., zool.* *(sepia)* каракатиця, сепія.

mąż, męża, *lm.* **mężowie,** *m.* 1) муж; ~ u c z o n y учений муж; 2) *(в подружжі)* чоловік, дружина; муж *(рідше)*; ◊ j a k j e d e n ~ всі, як один; ~ s t a n u політичний (державний) діяч; *офіц.* ~ z a u f a n i a довірена особа.

mchowaty мохоподібний, мохуватий.

mchowy моховий.

mdleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli 1) мліти; *(від радості, утоми тощо — ще)* умлівати; n o g i ~ją z e z m ę c z e n i a ноги мліють від утоми; s e r c e ~je z r a d o ś c i серце мліє (умліває) від радості; 2) *(втрачати притомність)* непритомніти, зомлівати.

mdlić, mdli, mdliło *nieos.* нудити, млоїти; ~li m i ę мене нудить, мені млосно.

mdławość *ż.* 1) легка бляклість, -лості; 2) блідуватість, -тості; 3) легка нудотність; 4) нуднуватість, скучнуватість. *Пор.* **mdły.**

mdławy 1) трохи бляклий; 2) блідуватий, блідненький; 3) трохи нудотний; 4) нуднуватий, нуд-

ненький, скучнуватий. *Пор.* **mdły.**
mdło 1) блякло; 2) блідо, тьмяно; 3) нудотно; 4) нудно, скучно; ◊ ~ **mi** мене нудить, мені млосно. *Пор.* **mdły.**
mdłość *ż.* 1) бляклість, -лості; 2) блідість, -дості, тьмяність, -ності; 3) нудотність; 4) нудність, скучність; *пор.* **mdły;** 5) *(лише в мн.)* нудота; **dostać** ~ відчути нудоту; ~ **go zdjęły (porwały, napadły)** він відчув нудоту; **sprawiać (sprowadzać, wywoływać)** ~ викликати нудоту; 6) *(лише в мн.) заст. див.* **zemdlenie.**
mdły 1) *(про колір)* бляклий; 2) *(про світло)* блідий, тьмяний; 3) *(про смак)* нудотний; 4) *(перен. — про літературний твір)* нудний, скучний.
me *n., zaim. див.* **mój.**
meander, -dra, *m., szt.* меандр, -ра.
mebel, -bla, *lm.* **-ble,** *m.* меблі, -лів; мебель, -лі *(зб.)*; ~**ble gięte** віденські меблі, віденська мебель.
meblarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* мебельник, мебляр, -ра.
meblować, -luję, -lujesz, -lował меблювати, -люю, -люєш; //~ **się** меблюватися, -лююся, -люєшся.
meblowy мебльовий, мебельний; ◊ ~ **wóz** віз для перевозки меблів.
mecenas, *lm.* **-si,** *m.* 1) меценат; 2) *перен. заст.* адвокат.
mecenasowa, -wej, *ż., przest.* дружина адвоката.
mech, mchu, *m.* мох, -ху.
mechanictwo *n.* ремесло механіка.
mechanicznie механічно.
mechaniczny механічний; ◊ *тех.* **koń** ~ кінська сила.
mechanik, *lm.* **-cy,** *m.* механік.
mechanika *ż.* механіка.
mechanistycznie *fil.* механістично.
mechanistyczny *fil.* механістичний; **światopogląd** ~ механістичний світогляд, -ду.
mechanizacja *ż.* механізація.
mechanizator, *lm.* **-rzy,** *m.* механізатор, -ра.
mechanizm, -mu, *m.* механізм, -му.
mechanizować, -zuję, -zujesz, -zował механізувати, -зую, -зуєш.
mechanoterapia *ż., med.* механотерапія.
mecz, -czu, *m., sport.* матч, -чу.
meczet, -tu, *m., rel.* мечеть, -ті.
medal, -lu, *lm.* **-le,** *m.* медаль, -лі; *перен.* **odwrotna strona** ~**lu** зворотний бік медалі, зворотна сторона медалі.
medalier, *lm.* **-rzy,** *m., szt.* медальєр, -ра.
medalion, -nu, *m.* медальйон.
medalionik *m., zdr.* невеличкий медальйон.
medalionowy медальйонний, медальйоновий.
medalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* медаліст.
medalistka *ż.* медалістка.
medalowy медальний.
medelan *m. (порода собак)* меделян.
mediacja *ż., praw.* медіація, посередництво; *(третейський суд)* арбітраж, -жу.
mediana *ż., mat.* медіана.
medianta *ż., muz.* медіанта.
mediator, *lm.* **-rzy,** *m., praw.* посередник; арбітр, -ра. *Пор.* **mediacja.**
mediatorka *ż., praw.* посередниця; арбітр, -ра. *Пор.* **mediacja.**
mediatorstwo *n., praw. див.* **mediacja.**
Mediolan, -nu, *m.* Мілан.
mediolański міланський.
medium, *lp. nieodm., lm.* **-dia, -diów,** *n.* медіум.
mediumiczny медіумічний.
medok, -ku, *m. (сорт вина)* медок, -ку.
meduza *ż., zool.* медуза.
medycyna *ż.* медицина.
medyczka *ż.* студентка медінституту; медичка *(розм.)*.

medycznie з медичного погляду, з погляду медицини.
medyczny медичний; *(про факультет — ще)* лікувальний.
medyk, *lm.* **-cy,** *m.* медик.
medykament, -tu, *m., med.* медикамент, -ту.
medytacja *ż.* роздумування, роздум, -му.
medytować, -tuję, -tujesz, -tował (nad czym) роздумувати, -думую, -думуєш (про що).
medytowanie *n. див.* **medytacja.**
mefistofelesowy мефістофелівський, мефістофельський.
mefistofeliczny *див.* **mefistofelesowy.**
megafon, -nu, *m., tech.* мегафон.
megalit, -tu, *m., archeol.* мегаліт, -ту.
megalityczny *archeol.* мегалітичний.
megaloman, *lm.* **-nowie,** *m., med., przen.* мегаломан.
megalomania *ż., med., przen.* мегаломанія, манія величі.
megalosaurus *m., paleont.* мегалозавр, -ра.
megaskop, -pu, *m., tech.* мегаскоп.
megaterium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n., paleont.* мегатерій.
megiera *ż.* мегера.
Mekka *ż.* Мекка.
Meksyk, -ku, *m.* 1) *(держава)* Мексіка; 2) *(місто)* Мехіко *(невідм.).*
Meksykanin, *lm.* **-kanie, -kanów,** *m.* мексіканець, -нця.
Meksykanka *ż.* мексіканка.
meksykański мексіканський.
melancholia *ż.* меланхолія.
melancholiczka *ż.* меланхолічка.
melancholicznie меланхолічно.
melancholiczność *ż.* меланхолічність, -ності.
melancholiczny меланхолічний.
melancholijnie меланхолійно.
melancholijność *ż.* меланхолійність, -ності.
melancholijny меланхолійний.
melancholik, *lm.* **-cy,** *m.* меланхолік.
Melania Меланія; Ма[е]ланка *(розм.).*
melanin, -nu, *m., chem.* меланін, -ну.
melanit, -tu, *m., min.* меланіт, -ту.
melanż, -żu, *m.* 1) *кул.* змішаний гарнір, -ру; 2) кава (кофе) з молоком; 3) *див.* **mieszanina** 1.
melasa *ż.* меляса, патока.
meldować, -duję, -dujesz, -dował 1) (kogo komu *a.* u kogo) доповідати кому про чиє прибуття; 2) (komu o czym) *(давати знати)* повідомляти, сповіщати; *офіц.* доносити, -ношу, -носиш, рапортувати, -тую, -туєш; 3) *(в міліції)* прописувати, -сую, -суєш; //~ się (komu *a.* u kogo) являтися (до кого); ~ u s w e g o n a c z e l n i k a являтися до свого начальника; 2) прописуватися.
meldunek, -nku, *m.* 1) повідомлення, сповіщення; донесення, рапорт, -ту; 2) прописка; *пор.* **meldować** 2, 3; 3) *військ.* зведення; ~ s y t u a c y j n y оперативне зведення.
meldunkowy прописний; k a r t k a ~**wa** прописний листок, -тка; ◊ k s i ą ż k a ~**wa** домова книга; p i e s ~ зв'язковий собака, зв'язкова собака.
melinit, -tu, *m., chem.* меленіт, -ту.
melioracja *ż.* меліорація; ~ r o l n a агромеліорація.
melioracyjny меліораційний.
meliorować, -ruję, -rujesz, -rował проводити меліорацію.
melis, -su, *m., spec.* цукор-сирець, -рцю.
melisa *ż., bot.* меліса.
melodia *ż.* мелодія.
melodramat, -tu, *m.* мелодрама.
melodramatyczność *ż.* мелодраматичний характер, -ру.
melodramatyczny мелодраматичний.
melodyjka *ż.* легка мелодія.
melodyjnie мелодійно, мелодично.
melodyjność *ż.* мелодійність, -ності, мелодичність.
melodyjny мелодійний, мелодичний.
melodyka *ż., muz., lit.* мелодика.

meloman, *lm.* **-ni**, *m.* меломáн.
melomania *ż.* меломáнія.
melomanka *ż.* меломáнка.
melon *m.* дúня.
melonik *m.* 1) *зменш.* дúнька; 2) *(про головний убір)* котелóк, -лкá.
melonowy дúнний, дúньовий.
melotypia *ż.*, *druk.* мелотúпія.
membrana *ż.* 1) *тех.* мембрáна; 2) *анат.* перéтинка.
memorandum, *lp. nieodm.*, *lm.* **-da**, **-dów**, *n.* меморáндум, -му.
memoriał, **-łu**, *m.* меморіáл, -лу.
menażeria *ż.* звірúнець, -нця.
menażka *(częściej w lm.)* **-żki**, **-żek**, *ż.* судкú, -кíв.
mendel, **-dla**, *lm.* **-dle**, *m.* 15 штук *(снопів, яєць тощо)*.
mener, *lm.* **-rzy**, *m.* верховóда, заводíй, -дíя.
menestrel *m.*, *hist.* *див.* **minstrel**.
menhir, **-ru**, *m.*, *archeol.* менгíр, -ра.
menilit, **-tu**, *m.*, *min.* менілíт, -ту.
menisk, *m.*, *fiz.* менíск.
mennica *ż.* монéтний двір *(род.* дворá *і* двóру).
mennictwo *n.* карбувáння монéти.
mennicznik, *lm.* **-cy**, *m.*, *spec.* монéтник.
menniczy монéтний; s t o p a **~cza** монéтна прóба.
menstruacja *ż.*, *fizjol.* менструáція.
mentalność *ż.* спóсіб мúслення.
mentol, **-lu**, *m.*, *chem.*, *farm.* ментóл, -лу.
mentolowy *chem.*, *farm.* ментóловий.
mentor, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.* мéнтор, -ра.
mentorować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** ментóрствувати, -вую, -вуєш, повчáти.
mentorski мéнторський.
mentorstwo *n.* мéнторство.
menu *nieodm.*, *n.* менЮ *(невідм.)*.
menuet *m.* менуéт.
menzura *ż.*, *chem. i in.* мензýрка.
mer, *lm.* **-rowie**, *m.* мер, -ра.
merceryzacja *ż.*, *tech.* мерсеризáція.
merceryzować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** *tech.* мерсеризувáти, -зýю, -зýєш.

merdać *pot.* *(хвостом)* вилЯти, крутúти (кручý, крýтиш).
merenga *ż.*, *cuk.* мерéнга.
mereżka *ż.* мерéжка.
mereżkować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** мерéжати, мерéжити.
meritum *nieodm.*, *n.* *див.* **merytum**.
merkantylista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.*, *ek. hist.*, *przen.* меркантилíст.
merkantylizm, **-mu**, *m.*, *ek. hist.*, *przen.* меркантилíзм, -му.
merkantylny *ek. hist.*, *przen.* меркантúльний.
merkurialny *med.* меркуріáльний.
Merkury, **-rego**, *m.*, *astr.* Меркýрій.
merostwo *n.* мéрія.
merynos I, **-sa**, *m.*, *zool.* меринóс.
merynos II, **-su**, *blm.*, *m.* меринóс, меринóсова тканúна.
merynosowy меринóсовий.
merytoryczny істóтний.
merytum: **~** s p r a w y суть спрáви.
mesjanistyczny *rel.*, *przen.* месіáнський, месіаністúчний.
mesjanizm, **-mu**, *m.*, *rel.*, *przen.*, *lit.* месіанíзм, -му.
mesjasz, *lm.* **-sze**, *m.*, *rel.* месíя.
mesmeryzm, **-mu**, *m.*, *med. hist.* месмерúзм, -му.
meszek, **-szku**, *m.* 1) мошóк, -шкý; 2) *анат.* *(lanugo)* пушóк; 3) *текст.* бóбрик.
meszt, **-tu**, *m.* тýфля.
meta *ż.* 1) метá; d o b i ć d o **~ty** (s t a n ą ć u **~ty**) досягтú метú, осягтú метý; 2) *(у стрільбі)* ціль, -лі, мішéнь, -ні; s t r z e l a ć d o **~ty** стрілЯти в ціль (в мішéнь); 3) *спорт.* фíніш, -шу; ◊ o b l i c z a ć c o n a d a l s z ą (n a d a l e k ą) **~tę** планувáти що на далéке майбýтнє.
metafizycznie метафізúчно.
metafizyczny метафізúчний.
metafizyk, *lm.* **-cy**, *m.* метафíзик.
metafizyka *ż.* метафíзика.
metafora *ż.* метáфора.
metaforycznie метафорúчно.
metaforyczny метафорúчний.
metafraza *ż.*, *poetyc.* метафрáза.
metal, **-lu**, *lm.* **-le**, *m.* метáл, -лу; **~le** k o l o r o w e кольорóві ме-

та́ли; ~ szlachetny благоро́дний мета́л.
metaliczny металі́чний; dźwięk ~ металі́чний звук, -ку; połysk ~ металі́чний блиск, -ку; *(зроблений з металу — звичайно)* мета́левий; pieniądze ~ne мета́леві (металі́чні) гро́ші, -шей.
metalizacja *ż., tech.* металіза́ція.
metalizować, -zuję, -zujesz, -zował *tech.* металізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
metalografia *ż.* металогра́фія.
metalograficzny металографі́чний.
metaloid, -du, *m., chem.* мета́лоїд, -ду.
metalowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* металі́ст.
metalowy 1) мета́левий; meble ~we мета́леві ме́блі, -лів; 2) *(перен.— як метал)* металі́чний; na ~wym tle wody на металі́чному фо́ні води́; ◊ huta ~wa металургі́йний заво́д, -ду; ~ przemysł металопромисло́вість, -вості, металообро́бна промисло́вість.
metaloznawstwo *n.* металозна́вство.
metalurg, *lm.* **-rdzy,** *m.* металу́рг.
metalurgia *ż.* металургі́я; ~ metali nieżelaznych кольоро́ва металургі́я; ~ żelaza чо́рна металургі́я.
metalurgiczny металургі́йний, металургі́чний.
metameria *ż., biol., chem.* метаме́рія.
metameryczny *chem.* метаме́рний.
metamorficzny *geol.* метаморфі́чний.
metamorfizm, -mu, *m., geol.* метаморфі́зм, -му.
metamorfoza *ż.* метаморфо́за.
metan, -nu, *m., chem.* мета́н, -ну.
metateza *ż., lingw.* метате́за.
metempsychoza *ż., etnol.* метемпсихо́з, -зу, метемпсихо́за, пересе́лення душ.
meteor, -ru, *m.* метео́р, -ра.
meteorograf I, **-fa,** *lm.* **-fowie,** *m., meteor.* *(спеціаліст)* метеоро́граф.
meteorograf II, **-fu,** *lm.* **-fy,** *m., meteor.(інструмент)* метеорогра́ф.
meteorografia *ż.* метеорогра́фія.
meteorolit, -tu, *m., astr.* метеороліт.
meteorolog, *lm.* **-gowie,** *m.* метеоро́лог.
meteorologia *ż.* метеороло́гія.
meteorologiczny метеорологі́чний.
meteoryczny *astr.* метеори́чний.
meteoryt, -tu, *m., astr.* метеори́т.
metoda *ż.* ме́тод, -ду; ~ dialektyczna діалекти́чний ме́тод.
Metodiusz Мефо́дій.
metodolog, *lm.* **-gowie,** *m.* методо́лог.
metodologia *ż.* методоло́гія.
metodologicznie методологі́чно.
metodologiczny методологі́чний.
metodycznie методи́чно.
metodyczność *ż.* методи́чність, -ності.
metodyczny методи́чний.
metodyk, *lm.* **-cy,** *m., nauk.* методи́ст.
metodyka *ż.* мето́дика.
metodysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., rel.* методи́ст.
metodystka *ż., nauk., rel.* методи́стка.
metodyzm, -mu, *m.* *(методична робота)* методи́зм, -му.
metol, -lu, *m., fot.* мето́л, -лу.
metonimia *ż., poetyc.* метоні́мія.
metopa *ż., archit.* мето́п.
metr *m.* 1) *(одиниця довжини)* метр, -ра; ~ bieżący пого́нний метр; ~ kwadratowy квадра́тний метр; ~ sześcienny кубі́чний метр; 2) *поет.* метр, -ру.
metrampaż, *lm.* **-że,** *m., druk.* метранпа́ж.
metresa *ż., przest.* метре́са; *(розм.— ще)* полюбо́вниця.
metro *nieodm., n.* метро́ *(невідм.)*.
metrologia *ż., spec.* метроло́гія, вче́ння про мі́ри.
metrologiczny *spec.* метрологі́чний.
metronom, -mu, *m., fiz., muz.* метроно́м.
metropolia *ż.* 1) *політ.* метропо́лія; 2) *церк.* митропо́лія.

metropolita, **-ty**, *lm.* **-ci**, *m.*, *kośc.* митрополи́т.
metropolitalny *kośc.* митрополи́чий, митрополита́нський.
metrówka *ż.* метрі́вка, скла́даний метр, -ра.
metryczny метри́чний.
metryka *ż.* 1) свідо́цтво (по́свідка) про наро́дження, ме́трика; 2) *поет.* ме́трика; ◊ ~ c h o r o b y істо́рія хворо́би.
metrykalny: k s i ę g a **~na** метри́чна кни́га.
metyl, **-lu**, *m.*, *chem.* мети́л, -лу.
metylen, **-nu**, *m.*, *chem.* метиле́н, -ну.
metylowy *chem.* мети́ловий; a l k o h o l ~ мети́ловий спирт, -ту.
metys, *lm.* **-si**, *m.* мети́с.
metyska *ż.* мети́ска.
mewa *ż.*, *orn.* марти́н.
mezalians, **-su**, *m.*, *przest.* мезалья́нс, -су.
mezanin, **-nu**, *m.* мезоні́н.
mezozoiczny *geol.* мезозо́йський.
męczarnia *ż.* му́ки (*род.* мук); z n o s i ć **~nię** терпі́ти му́ки.
męczennica *ż.* 1) му́чениця; 2) *бот.* *(passiflora)* пасифло́ра, му́чениця.
męczennik, *lm.* **-cy**, *m.* му́ченик.
męczeński му́ченицький; ś m i e r ć **~ka** му́earченицька смерть, -ті.
męczeństwo *n.* му́чеництво.
męczyciel, *lm.* **-le**, *m.* мучи́тель.
męczycielka *ż.* мучи́телька.
męczyć, **-czę**, **-czysz**, **-czył** 1) му́чити; 2) *(про втому)* сто́млювати, -люю, -люєш, вто́млювати; d ł u g a p o d r ó ż **~czy** до́вга по́дорож сто́млює; *//*~ **się** 1) (z czego, czym, nad czym) му́читися (від чо́го, чим, над чим); 2) сто́млюватися, вто́млюватися.
mędrek, **-rka**, *lm.* **-rkowie**, *m.*, *iron.* розума́ха, мудраге́ль.
mędrkować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** *iron.* мудрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
mędrkowanie *n.* мудрува́ння.
mędrzec, **-rca**, *lm.* **-rcy**, *m.* мудре́ць, -ця́.
męka *ż.* му́ка; **~ki** p r z e c h o d z i ć терпі́ти му́ки; z a d a ć k o m u **~kę** завда́ти му́ки кому́; ◊ b r a ć k o g o n a **~ki** піддава́ти кого́ торту́рам (катува́нню).
męski 1) чолові́чий; k r a w i e c ~ чолові́чий краве́ць, -вця́; p r z e b r a n a p o **~ku** переодя́гнена по-чолові́чому; *грам.* r o d z a j ~ чолові́чий рід (*род.* ро́ду); 2) *(перен.— про вдачу)* му́жній; s e r c e **~kie** му́жнє се́рце; p o **~ku** му́жньо; 3) *(перен. — про вік)* му́жній, дозрі́лий.
męsko му́жньо.
męskość *ż.* 1) му́жність, -ності; ~ c h a r a k t e r u му́жність хара́ктеру; 2) *(про вік людини)* му́жні (дозрі́лі) літа́ (*род.* літ); d o j ś ć **~ci** дійти́ дозрі́лого ві́ку (дозрі́лих літ).
męstwo *n.* му́жність, -ності, хоро́брість, -рості, відва́га.
męt, **-tu** *(częściej w lm.)* **-ty**, **-tów**, *m.* муть, -ті, каламу́ть, оса́док, -дка, о́сад, -ду; ◊ **~ty** s p o ł e c z n e по́кидьки (по́толоч) суспі́льства.
mętnieć, **-nieję**, **-niejesz**, **-niał**, **-nieli** мутні́ти; *(чимраз більше)* мутні́шати; каламутні́ти; *(чимраз більше)* каламутні́шати. *Пор.* **mętny.**
mętny му́тний; *(про рідину — звичайно)* каламу́тний; *прик.* w **~nej** w o d z i e r y b y ł o w i ć лови́ти ри́бку в каламу́тній воді́.
mężatka *ż.*ámі́жня (заму́жня) жі́нка, одру́жена жі́нка.
mężczyzna, **-zny**, *lm.* **-źni**, *m.* чолові́к; мужчи́на *(зрідка)*.
mężnie му́жньо.
mężnieć, **-nieję**, **-niejesz**, **-niał**, **-nieli** мужні́ти.
mężny му́жній.
mężobójczyni *ż.* мужовби́вця, мужовбі́йниця.
mężobójstwo *n.* мужовби́вство.
mężowski чолові́ків.
mężulek, **-lka**, *lm.* **-lkowie**, *m.*, *iron.* чолові́ченько, дружи́нонька.
mężuś, *lm.* **-siowie**, *m.*, *pieszcz.* *див.* **mąż 2.**

mgiełka *ż.* легка́ імла́ (мла); ле́гкий тума́н, -ну. *Пор.* **mgła.**

mglić *(tylko w 3 osobie),* **-li, -liło** вкрива́ти мло́ю; тума́ни́ти (тума́ни́ть); // **~się** вкрива́тися мло́ю; тума́ни́тися, тумані́ти. *Пор.* **mgła.**

mglisto 1) імли́сто, мли́сто; 2) тума́нно; w y r a ż a ć s i ę ~ тума́нно висло́влюватися, -лююся, -люєшся. *Пор.* **mglisty.**

mglistość *ż.* тума́нність, -ності.

mglisty 1) імли́стий, мли́стий; тума́нний; *пор.* **mgła;** 2) *перен.* тума́нний.

mgła *ż.* імла́, мла; *(мряка)* тума́н, -ну; *перен.* p u ś c i ć k o m u **~łę** w o c z y тума́н навести́ (на ко́го), тума́ну напусти́ти (на ко́го, кому́).

mgławica *ż.* 1) *астр.* тума́нність, -ності; 2) *поез.* тума́н, -ну.

mgławicowy *astr.* яки́й (що) стосу́ється тума́нності; *(у контексті)* тума́нності, тума́нностей то́що; r u c h ~ рух тума́нностей.

mgławiczny *astr. див.* **mgławicowy.**

mgławy *див.* **mglisty.**

mgłotwórczy *wojs.* димотво́рний.

mgnienie *n.* мить, -ті; w **~niu** o k a ми́ттю, вмить.

miał, -łu, *m.* пил, -лу, по́рох, -ху; ~ w ę g l o w y вугляни́й пил (по́рох), штиб.

miałki дрібни́й; ◊ ~ c u k i e r цукро́вий (са́харний) пісо́к, -ску́; *перен.* ~ r o z u m обме́жений ро́зум, -му.

miałko дрі́бно.

miałkość *ż.* дрі́бність, -ності.

miano *n., książ.* 1) кли́чка; ~ p s a кли́чка соба́ки; 2) *(людей)* прі́звисько; 3) *(речей)* на́зва; Z a k o p a n e j e s t t o ~ w s i Закопа́не — це на́зва села́; 4) *арх.* ім'я́ (*род.* і́мені).

mianować, -nuję, -nujesz, -nował *niedok. i dok.* 1) (kogo czym) признача́ти, призна́чи́ти, -на́чу́, -на́чиш (кого́ чим); ~ k o g o d y r e k t o r e m признача́ти кого́ дире́ктором, призна́чи́ти кого́ дире́ктором; 2) (kogo) *(лише недокон.) заст.* дава́ти ім'я́ (кому́), назива́ти (кого́); **//~ się** назива́тися.

mianowanie *n.* признача́ння (на поса́ду), призна́чення (на поса́ду).

mianowany призна́чений (на поса́ду); ◊ *мат.* l i c z b a **~na** іменно́ване число́.

mianowicie *sp.* а са́ме.

mianownik *m.* 1) *грам.* називни́й відмі́нок, -нка; 2) *мат.* знаме́нник; s p r o w a d z i ć d o w s p ó l n e g o **~ka** звести́ до спі́льного знаме́нника.

miara *ż.* 1) мі́ра; b e z **~ry** без мі́ри; p o n a d **~rę** над мі́ру; p r z e b i e r a ć **~rę** перебира́ти мі́ру; w p e w n e j **mierze** до де́якої (до пе́вної) мі́ри; w z n a c z n e j **mierze** значно́ю мі́рою, в значні́й мі́рі, поде́куди; w e d ł u g **~ry** а) в мі́ру, відпові́дно; б) на мі́ру; z a c h o w y w a ć **~rę** доде́ржувати мі́ри; ż a d n ą **~rą** ні в які́й мі́рі, жо́дною мі́рою; 2) *(посудина, розмір),* мі́рка; b r a ć **~rę** зніма́ти (бра́ти) мі́рку; d w i e **~ry** m ą k i дві мі́рки бо́рошна (муки́); 3) *поет.* метр, -ру; ◊ p r z y k ł a d a ć d o c z e g o z b y t w i e l k ą **~rę** надава́ти чому́ на́дто вели́кої ваги́; z e w s z e c h **miar** з уся́кого по́гляду, з усі́х по́глядів.

miarka *ż.* мі́рка; ◊ p r z e b r a ć **~kę** перебра́ти мі́ру.

miarkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) (z czego, po czym) виво́дити, -джу, -диш, роби́ти ви́сновок, висно́вувати, -вую, -вуєш (з чо́го); 2) *(пристрасті)* стри́мувати, -мую -муєш, здє́ржувати, -жую, -жуєш, вгамо́вувати, -вую, -вуєш; **//~ się** стри́муватися, здє́ржуватися, вгамо́вуватися; ~ w g n i e w i e стри́муватися (здє́ржуватися) в гні́ві.

miarodajny авторите́тний; s f e r y **~ne** авторите́тні ко́ла (*род.* кіл); w i a d o m o ś ć z **~nego** ź r ó d-

ła відомість з авторитетного (певного) джерела.
miarowo розмірено, ритмічно.
miarowość *ż.* розміреність, -ності, ритмічність.
miarowy розмірений, ритмічний; ~**wy** krok розмірений (ритмічний) крок, -ку; ◊ wiersz ~ метричний вірш.
miarówka *ż., chem. i in.* мензурка.
miast(o) *przyim., arch. див.* **zamiast.**
miasteczko *n., zdr.* городок, -дка, містечко.
miasto *n.* місто; co słychać na **mieście?** що чути в місті? mieszkać pod ~**tem** жити під містом; pójść do ~**ta** піти до міста.
miauczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli, miauknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli нявкати, нявчати, нявкнути.
miazdra *ż., garb. i in.* міздря.
miazga *ż.* 1) вичавки, -ків; 2) *бот.* заболонь, -ні; ◊ ~ drzewna деревна маса; *фізіол.* ~ pokarmowa хімус, -су, харчова кашка; strzaskać na ~**gę** розтрощити на гамуз; *анат.* ~ zębowa пульпа.
miazmat, -tu, *m.* міазми, -мів *(лише в мн.).*
miazmatyczny міазматичний.
miażdżarka *ż., tech. див.* **tłuczarka** 1.
miażdżący розтрощувальний; *(знищувальний — ще)* нищівний; ~**ce** uderzenie розтрощувальний удар, -ру; ~**ca** krytyka нищівна критика.
miażdżyciel, *lm.* **-le,** *m., spec. див.* **tłuczkarz.**
miażdżyć, -dżę, -dżysz, -dżył 1) роздавлювати, -люю, -люєш, роздушувати, -шую, -шуєш, розчавлювати; *(перен. — частіше)* розтрощувати, -щую, -щуєш; 2) *(тех. — камінь і под.)* дробити, -блю, -биш.
miąć, mnę, mniesz, miął, mięli м'яти (мну, мнеш); *(папір, тканину — ще)* **бгати, жужмити,** -млю, -миш.

miątwa *ż., bot. (holcus)* медова трава.
miąższ, -szu, *m. (плода)* м'якоть, -ті.
Michał Михайло.
michałek, -łka, *(częściej w lm.)* **-łki, -łków,** *m., pot.* дрібниці, -ниць, дурниці.
miczman, *lm.* **-nowie,** *m., mor.* мічман.
miczurinowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* мічуринець, -нця.
miech *m.* міх; ~ kowalski ковальський міх.
miechowaty *див.* **workowaty.**
miechowy мішковий, мішечний.
miechunek, -nka, *m., bot. (physalis)* мохунка.
miecz, *lm.* **-cze,** *m.* меч, -ча; ~ Damoklesa дамоклів меч; ~ obosieczny обоюдогострий (двосічний) меч; ogniem i ~**czem** вогнем і мечем; ◊ postawić kwestię na ostrzu ~**cza** поставити питання руба; krewny po ~**czu** родич по чоловічій лінії.
miecznik I, *lm.* **-cy,** *m., hist. (титул вельможі, що носив меч монарха)* мечник.
miecznik II, *lm.* **-ki,** *m., icht. (xiphias gladius)* меч-риба, мечоніс, -носа.
mieczowaty мечовидний.
mieczyk *m.* 1) *зменш.* мечик; 2) *(звичайно в мн.) бот. (gladiolus)* косарики, -ків.
Mieczysław Мечислав.
mieć, mam, masz, miał, mieli мати; ~ chęć мати охоту; ~ do czynienia (z kim, z czym) мати діло (справу) (з ким, з чим); ~ litość (nad kim, nad czym) мати милосердя (до кого, до чого); ~ miejsce а) мати місце, траплятися; б) відбуватися; ~ na oku (kogo, co) (~ oko na kogo, na co) мати на оці (кого, що); ~ powodzenie мати успіх; ~ prawo do pracy мати право на працю; ~ słuszność мати рацію, бути правим; **masz**

tobie! от тобі й на! от тобі й маєш! от такої! ~ wątpliwość мати сумнів; miał wczoraj przyjechać він мав вчора приїхати; *розм.* ~ z kim na pieńku мати з ким порахунки; ◊ mam ból głowy в мене (мені) болить голова; cóż mam począć що ж мені діяти; ma dziesięć lat йому десять років; ~ interes w czym бути в чому зацікавленим (заінтересованим) з корисливою метою; ~ komu co za złe ставити кому що в (за) провину; ~ mowę виголошувати промову; nie ma co robić нічого робити; ~ urazę почувати образу; *бух.* winien i ma дебет і кредит; ~ wzgląd dla kogo а) поважати (шанувати) кого; б) ставитися поблажливо (вибачливо) (до кого); masz za swoje так тобі й треба; //~ się 1) матися, почувати себе; ~ dobrze почувати себе (матися) добре; jak się masz? як ся маєш, як живеш? 2) *мат.* відноситися, -носиться; 2 ma się do 5, jak... 2 відноситься до 5, як...; ◊ miej się dobrze бувай здоров; *розм.* ~ do kogo почувати симпатію до кого; miało się ku jesieni надходила осінь, йшлося до осені; miało się ku wieczorowi день схилявся надвечір, схилялося надвечір; ma się na deszcz збирається (береться, заноситься) на дощ; ~ na ostrożności бути на сторожі; ma się rozumieć зрозуміло, розуміється, звичайно; sprawa miała się tak питання стояло так.

miedniak *m., hut.* мідний штейн, -ну, мідний сирець, -рцю; ◊ ~ zielony малахіт, -ту.

miednica *ż.* 1) *(посудина)* таз; 2) *анат.* *(pelvis)* таз.

miedniczka *ż., zdr.* тазик, тазок, -зка; ◊ *анат.* ~ nerkowa *(pelvis renalis)* ниркова миска.

miedza *ż.* межа; ◊ o ~dzę mieszkać жити в сусідстві.

miedziak *m.* 1) *(мідна монета)* мідяк, -ка; 2) мідний казан, -на.

miedzianka *ż.* 1) мідна руда; 2) *зоол.* *(coronella laevis)* мідянка.

miedzianoczerwony мідночервоний.

miedzianoskóry червоношкірий.

miedziany мідний; мідяний *(рідше)*; ◊ *перен.* człowiek o ~nym czole безсоромна (безстидна) людина.

miedziorodny мідистий, мідянистий.

miedzioryt, -tu, *m., szt.* гравюра на міді, естамп.

miedziorytnia *ż.* майстерня гравюр на міді; естампна майстерня.

miedziorytnictwo *n.* гравірування на міді.

miedziorytnik, *lm.* **-cy,** *m.* гравер на міді.

miedziorzeźba *ż., szt. див.* **miedzioryt.**

miedzisty мідянистий.

miedzowy межовий.

miedź *ż.* мідь, -ді.

miejsce *n.* 1) місце; ~cami місцями, де-не-де; odpalić komu z ~ca *(про відповідь)* з місця кому відрізати (відрубати); ~ pobytu місце перебування (пробування); *військ.* ~ postoju місце постою (розквартирування); ~ pracy місце праці; ~ przeznaczenia місце призначення; ~ publiczne публічне (прилюдне) місце; sprawa ruszyła z ~ca справа зрушила(ся) з місця; ten wypadek miał ~ цей випадок мав місце (трапився); w ~cu а) в цьому місці; б) *(про адресу місцевого листа)* тут; 2) *перен.* посада; *(робота — ще)* служба; dać komu ~ дати кому посаду; podziękować za ~ залишити (покинути) службу; ◊ człowiek na ~cu пристойна людина; *військ.* ~ postoju dowódcy команд-

ний пункт, -ту; **żart nie na ~cu** жарт не до речі.
miejscownik *m., gram.* місцевий відмінок, -нка.
miejscowość *ż.* місцевість, -вості.
miejscowy місцевий; **czas ~** місцевий час, -су.
miejscówka *ż.* плацкарта.
miejski міський; **Rada Miejska** Міська рада (міськрада); ◊ **~ka kolej elektryczna** трамвай.
mielenie *n.* молоття, мелення.
mielizna *ż.* мілина; *прям. перен.* **osiąść na ~źnie** сісти на мілину.
mielony мелений, молотий; **kawa ~na** мелена (молота) кава, мелений (молотий) кофе.
mieluchny дрібненький, дуже дрібний.
mieniać 1) міняти; **~ pieniądze** міняти гроші; 2) *(одяг)* переміняти; *(думку, розмову тощо — ще)* змінювати, -нюю, -нюєш; 3) (co na co) проміновати (що на що); //**~ się** (z kim na co *a.* czym) мінятися (з ким чим).
mienianie *n.* міна, міньба.
mieniący się переливчастий, мінливий.
mienić się I, **-nię, -nisz, -nił** 1) *(про кольори)* переливати, мінитися, -нюся, -нишся, грати, леліти; 2) мінитися на обличчі (на лиці, на виду); ◊ **~ni się w oczach** рябіє (рябить, миготить, миготить) в очах.
mienić się II, **-nię, -nisz, -nił** (kim) називати себе (ким), видавати себе (за кого); **~nić się czyim przyjacielem** називати себе чиїм приятелем, видавати себе за чийого приятеля.
mienie *n., książ.* майно; **~ państwowe** державне майно.
mienszewicki меншовицький.
mienszewik, *lm.* **-cy,** *m.* меншовик, -ка.
mienszewizm, -mu, *m.* меншовизм, -му.

miernictwo *n.* геодезія; маркшейдерська справа. *Пор.* **mierniczy** I.
mierniczy I землемірний; *гірн.* маркшейдерський; **lampa ~cza** маркшейдерська лампа.
mierniczy II, **-czego,** *lm.* **-czowie,** *m.* землемір, -ра.
miernie середньо, посередньо.
miernik I, *lm.* **-cy,** *m. див.* **mierniczy** II.
miernik II, *lm.* **-ki,** *m.* 1) *тех.* вимірник; 2) *(вартості і под.)* мірило.
mierniczy-górniczy, -czego, *lm.* **-czowie,** *m., gór.* маркшейдер, -ра.
mierność *ż.* 1) *див.* **miernota**; 2) *див.* **umiarkowaność** 1.
miernota *ż.* 1) *(про людину)* посередність, -ності; 2) слабий твір (*род.* твору).
mierny 1) середній, посередній; **~ne zdolności** середні (посередні) здібності, -тей; 2) *див.* **umiarkowany** 1.
mierzarka *ż., tech.* мірильна машина.
mierzchnąć, -chnie, -chło 1) *безос.* смеркати, смеркатися, сутеніти; 2) *(гаснути)* меркнути, мерхнути; **dzień ~nie** день меркне (мерхне); ◊ **~nie mi się w oczach** мені темніє в очах.
mierzeja *ż., geo.* коса.
mierzenie *n.* міряння.
mier-zić *(zazwyczaj w 3 osobie),* **-zi, -ził** (kogo) мерзити, викликати огиду (в кому), бути гидким (для кого); **~zi ją fałsz** її мерзить фальш, фальш викликає в ній огиду, фальш гидка для неї.
mier-znąć, -znę, -zniesz (*a.* **-źniesz**), **-zł, -zli** *a.* **-źli** набридати.
mierzwa *ż., roln.* мерва.
mierzwiasty мервистий; **~ta słoma** мервиста солома.
mierzwić, -wię, -wisz, -wił мервити, -влю, -виш.
mierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) міряти; мірити *(рідше)*; **~ kogo**

o c z a m i міряти кого́ очи́ма; ~ k o g o o d s t ó p d o g ł ó w міряти кого́ від голові́ до ніг (від ніг до голові́, з голові́ до п'ят); ~ s o b ą d r u g i c h міряти інших свої́м арши́ном (на свою́ мірку); 2) *(одяг)* приміряювати, -рюю, -рюєш, приміря́ти; 3) *(перен. — в ціль)* цілити, цілитися, ціля́ти; *перен.* ~ w y s o k o ви́сóко ціля́ти; ◊ ~**rzony** k r o k розмі́рений крок, -ку; ~ z a m i a r y n a s i ł y ва́жити си́ли на́мірами; //~ się (z kim) мі́рятися си́лами (з ким).

mierzyn *m.* ме́рин; *(звичайно)* кінь (*род.* коня́).

mierzynek, -nka, *m., zdr.* мерине́ць, -нця́.

miesiąc, *lm.* **-ce,** *m.* мі́сяць, -ця; b i e ż ą c e g o ~**ca** цього́ *(рідше* — пото́чного) мі́сяця; n a ~ p r z e d c z y m мі́сяць пе́ред чим; *астр.* n o w y ~ молоди́к, -ка́, молоди́й (нови́й) мі́сяць; w c i ą g u ~**ca** про́тягом мі́сяця; z a ~ че́рез (за) мі́сяць; z u p ł y w e m ~**ca** як мине́ мі́сяць.

miesiączek, -czka, *m.* 1) *пестл.* місяче́нько; 2) *розм.* молоди́к, -ка́, молоди́й (нови́й) мі́сяць.

miesiączka *ż., fizjol. pot.* менструа́ція, мі́сячне, -ного.

miesiączkować, -kuję, -kujesz, -kował *fizjol. pot.* менструюва́ти, -ру́ю, -ру́єш.

miesiączkowy *fizjol. pot.* менструа́льний.

miesić, -szę, -sisz, -sił міси́ти (мішу́, мі́сиш).

miesięczne, -nego, *n.* мі́сячна заробі́тна пла́та (зарпла́та).

miesięcznie мі́сячно, щомі́сячно.

miesięcznik *m.* щомі́сячник, мі́сячник.

miesięczny мі́сячний, щомі́сячний.

mieszać 1) міша́ти; *(одне з одним — ще)* змі́шувати, -шую, -шуєш; *(перен. — ще)* плу́тати, сплу́тувати, -тую, -туєш; *перен.* ~ k o g o z b ł o t e m змі́шувати кого́ з гря́ззю; ~ k a r t y міша́ти (тасува́ти) ка́рти; ~ w o d ę z w i n e m міша́ти (змі́шувати) во́ду з вино́м; 2) (co *a.* czego do czego) домі́шувати, примі́шувати (що *а.* чого́ до чо́го); ~ w o d ę d o w i n a домі́шувати (примі́шувати) во́ду (води́) до вина́; 3) (kogo do czego *a.* kogo w co) *перен.* вплу́тувати (кого́ в що); n i e ~**szajcie** m i ę w t ę s p r a w ę (d o t e j s p r a w y) не вплу́туйте мене́ в цю спра́ву; ◊ ~ k o m u s z y k i (p l a n y) розстро́ювати чиї́ пла́ни; //~ się 1) міша́тися; *перен.* ~**sza** m i się w g ł o w i e в голові́ мені́ міша́ється; 2) (z kim, z czym) змі́шуватися, переми́шуватися; 3) (do czego, w co) втруча́тися, вмі́шуватися, міша́тися; ~ d o c z y i c h s p r a w втруча́тися в чиї́ спра́ви; 4) *(про почуття зніяковіння)* бенте́житися, нія́кові́ти; 5) *(у своїх відповідях)* плу́татися.

mieszadło *n., tech.* міша́лка.

mieszaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* 1) мети́с; 2) *біол.* гібри́д.

mieszanina *ż.* су́міш, -ші, су́мішка; мішани́на *(розм.)*; ~ k o l o r ó w су́міш ко́льорів; ~ p o j ę ć су́міш (мішани́на) поня́ть; ◊ *мат.* r e g u ł a ~**ny** пра́вило змі́шування.

mieszanka *ż.* 1) *с.-г.* міша́нка; 2) *тех.* су́мішка; ~ p ę d n a пальна́ су́мішка; ~ w y b u c h o w a вибухо́ва су́мішка.

mieszany змі́шаний, мі́шаний; ~ c h ó r змі́шаний (мі́шаний) хор, -ру; ◊ ~**ne** t o w a r z y s t w o різноше́рстне товари́ство.

mieszarka *ż., tech.* міша́лка, мі́ксер, -ра, змі́шувальна маши́на.

mieszczanin, *lm.* **-czanie, -czan,** *m.* 1) міща́ни́н; 2) *(житель міста)* городя́нин.

mieszczanka *ż.* 1) міща́нка; 2) городя́нка. *Пор.* **mieszczanin.**

mieszczański міща́нський.

mieszczaństwo міща́нство.

mieszczka *ż. див.* **mieszczanka.**

mieszczuch, *lm.* **-chy,** *m., pogardl.* 1) міщани́н; 2) городя́нин; *пор.* **mieszczanin**; 3) *перен.* обива́тель, філі́стер, -ра.
mieszek, -szka, *m., spec.* ручни́й роздува́льний міх.
mieszkać жи́ти (живу́, живе́ш); *(про людей — ще)* прожива́ти, ме́шкати; ~ n a w s i жи́ти (прожива́ти, ме́шкати) на селі́; ~ p r z y (n a) u l i c y L e n i n a жи́ти (прожива́ти, ме́шкати) по ву́лиці Ле́ніна; w i l k **~ka** w l e s i e вовк живе́ в лі́сі.
mieszkalny жили́й; d o m ~ жили́й буди́нок, -нку.
mieszkanie *n.* кварти́ра, поме́шкання; квати́ра *(розм.)*; z m i e n i ć ~ переміни́ти кварти́ру.
mieszkaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* 1) *(квартири)* квартира́нт, жиле́ць, -льця́, ме́шканець, -нця; 2) *(якоїсь місцевості)* жи́тель, ме́шканець; ~ p u s t y n i жи́тель (ме́шканець) пусти́ні.
mieszkaniowy кварти́рний; *(у широкому розумінні — ще)* житлови́й; w a r u n k i **~we** житлові́ (кварти́рні) умо́ви, -мо́в; k w e s t i a **~wa** житлове́ пита́ння; k r y z y s ~ житлова́ кри́за.
mieszkanka *ż.* жи́телька, ме́шканка.
mieszkanko *n., zdr., pieszcz.* кварти́рка; *(розм. — ще)* квати́рка.
mieszkowaty *anat. (utricularis)* мішечкува́тий; g r u c z o ł y **~te** *(glandulae utriculares)* за́лози мішечкува́ті.
mieszkowy *див.* **miechowy.**
mieścić, mieszczę, mieścisz, mieścił місти́ти в собі́; d z i e ł o t o **mieści** w i e l e p o ż y t e c z n e g o цей твір мі́стить у собі́ бага́то кори́сного; //~ **się** 1) місти́тися (міщу́ся, мі́стишся); 2) *(знаходити приміщення)* вміща́тися, вмі́щуватися, -щуюся, -щуєшся; w s z y s c y **mieszczą się** w t y m d o m u всі вміща́ються (вмі́щуються) в цьо́му буди́нку.
mieścina *ż., lekc.* 1) погане́нький (злиде́нний) городо́к, -дка́, погане́ньке (злиде́нне) місте́чко; 2) глуха́ заку́тина.
mieść, miotę, mieciesz, miótł, mietli 1) мести́ (мету́, мете́ш); 2) *поез. див.* **miotać.**
mietlica *ż., bot. (agrostis)* мітли́ця, польови́ця.
miewać *wielokr.* не раз (ча́сто) ма́ти; //~ **się** ма́тися, пожива́ти; j a k **się ~wasz?** як ся ма́єш? як пожива́єш?
miezdrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *garb.* пляшува́ти, -шу́ю, -шу́єш.
mięciuchny *pieszcz.* м'яке́нький.
mięciutki *pieszcz. див.* **mięciuchny.**
mięczak *m., zool. (molluscum)* молю́ск.
mięczakowate, -tych, *zool. (molluscoideae)* молю́скові, -вих.
międlarka *ż., tech.* льоном'я́льна маши́на; льонотіпа́льна маши́на. *Пор.* **międlić.**
miedlenie *n., roln.* тіпа́ння.
międlica *ż., roln.* м'я́лка, м'я́лиця, м'я́льниця; тіпа́лка, те́рлиця, те́рниця. *Пор.* **międlić.**
międlić, -lę, -lisz, -lił *ż., roln.* *(льон, коноплі)* м'я́ти (мну, мнеш); *(очищати від сторонніх домішок)* тіпа́ти.
między 1) (kim, czym) між, по́між (ким, чим); ~ i n n y m i між і́ншим; ~ n a m i m ó w i ą c між на́ми ка́жучи; n a r a d z a ć s i ę ~ s o b ą ра́дитися між собо́ю (по́між се́бе); ~ w i e r s z a m i c z y t a ć між рядка́ми чита́ти; 2) (kogo, co) між, по́між (ко́го, що); r z u c i ć ~ k s i ą ż k i ки́нути між (по́між) книжки́; 3) (czym a czym, *rzadziej* czym i czym) між, по́між (чим і чим); ~ c z w a r t ą a p i ą t ą між четве́ртою і п'я́тою.
międzybrwie *n., anat.* міжбрі́в'я.
międzydroże *n.* міждорі́жжя.
międzydzielnicowy міжрайо́нний.
międzygórski межигі́рський.
międzygórze *n.* міжгі́р'я, межигі́р'я.

międzyklasowy міжкла́совий.
międzykomórkowy *anat.* міжклітйнний.
międzykostny *anat.* міжкістковий.
międzykręgowy *anat.* міжхребце́вий.
międzykrocze *n., anat.* проме́жина.
międzymiastowy міжміськи́й; t e l e f o n ~ міжміськи́й телефо́н; ◊ *тел.* l i n i a ~**wa** магістра́ль, -лі.
międzymięśniowy міжм'язови́й.
międzymorski міжморськи́й.
międzymorze *n., geo.* переши́йок, -ши́йка.
międzynarodowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m. див.* **internacjonalista.**
międzynarodowościowy міжнаціона́льний.
międzynarodowość *ż. див.* **internacjonalizm.**
międzynarodowy міжнаро́дний.
Międzynarodówka *ż.* Інтернаціона́л, -лу; ~ K o m u n i s t y c z n a Комуністи́чний Інтернаціона́л.
międzyobojczykowy *anat.* міжключи́чний.
międzypaństwowy міждержа́вний; u m o w a ~**wa** міждержа́вний до́говір (*род.* до́говору).
międzyparlamentarny міжпарла́ментський.
międzypartyjny міжпарті́йний.
międzyplanetarny міжплане́тний.
międzyplemienny міжплемінни́й.
międzypłucny: b ł o n a ~**na** *anat.* середості́ння.
międzypole *n., wojs.* промі́жна сму́га; нейтра́льна сму́га.
międzyrzecze *n.* межи́річчя.
międzyrzeczny межи́річний.
międzyrzędzie *n., roln.* міжря́ддя.
międzysłowiański міжслов'я́нський.
międzysojuszniczy *polit.* міжсою́зницький.
międzystawowy *anat.* міжсуглóбовий.
międzyświatowy *див.* **międzyplanetarny.**
międzyszczękowy *anat.* міжще́лепови́й.
międzytorze *n., kol.* міжколі́йя.
międzyuczelniany 1) міжшкільни́й; 2) міжву́зівський. *Пор.* **uczelnia.**
międzywęźle *n., bot.* межи́ву́зля.
międzywojenny між двома́ ві́йнами.
międzyżebrowy *anat.* міжре́берний.
miękczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli *див.* **mięknąć.**
miękczyć, -czę, -czysz, -czył 1) м'якши́ти, зм'я́кшувати, -шую, -шуєш; *(перен. — ще)* пом'я́кшувати; 2) *лінгв.* пом'я́кшувати; //~ **się** 1) м'я́кшати, зм'я́кшуватися; *(перен. — ще)* лагідні́ти; 2) пом'я́кшуватися.
miękisz, -szu, *blm., m.* м'я́коть, -ті; *(у хлібі)* м'яку́шка; *(розм. — м'які частини тіла — звичайно)* м'яку́ш, -ша́.
miękkawy м'якува́тий, м'яке́нький.
miękki м'яки́й; *(перен. — ще)* ла́гідний; w o d a ~**ka** м'яка́ вода́; s e r c e ~**kie** м'яке́ (ла́гідне) се́рце; *лінгв.* s p ó ł g ł o s k a ~**ka** м'яки́й при́голосний, -ного.
miękko м'я́ко; ла́гідно; j a j o n a ~ рі́дко (некру́то) зва́рене яйце́, рідке́ яйце́. *Пор.* **miękki.**
miękkopłetwe, -wych, *icht.* *(malacopteri)* м'якопе́рі, -рих.
miękkość *ż.* м'я́кість, -кості; ла́гідність, -ності; ◊ ~ s e r c a м'якосе́рдя. *Пор.* **miękki.**
mięknąć, mięknę, mękniesz, mięknął (*a.* **miękł**), **miękli** м'я́кнути; лагідні́ти. *Пор.* **miękki.**
miękusieńki *pieszcz. i in.* м'яке́сенький.
miękuteńki *pieszcz. i in. див.* **miękusieńki.**
mięsak *m., med.* сарко́ма.
mięsakowy *med.* сарко́мний.
mięsień, -śnia, *lm.* **-śnie,** *m.* м'яз, му́скул.
mięsistość *ż.* м'яси́стість, -тості.
mięsisty м'яси́стий.
mięsiwo *n., zb.* 1) *(різного роду)* м'яси́во; 2) м'ясні́ проду́кти, -тів.
mięsny м'ясни́й.
mięso *n.* м'я́со; ~ b a r a n i e ба-

ráняче м'ясо, барáнина; ~ cielęce теля́че м'ясо, теля́тина; *мед.* dzikie ~ ди́ке м'ясо; ~ na rosół м'ясо на бульйо́н; *кул.* sztuka ~sa відварне́ м'ясо; ~ wieprzowe свиня́че м'ясо, свини́на; ~ wołowe а) воло́ве м'ясо, воло́вина; б) *(з ялівки)* я́ловичина.

mięsopust, -tu, *m., kośc.* мáсниця, мáсляна, -ної, мáсляниця, м'ясни́ці, -ни́ць.

mięsożerca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., żart.* м'ясоїд.

mięsożerny *zool.* м'ясоїдний.

mięśniak *m., med. (myoma)* міо́ма, м'язови́й о́пух, -ху.

mięśniowy м'язови́й, му́скульний.

mięta *ż.* м'я́та.

miętka *ż., zdr.* м'я́тка.

miętosić, -szę, -sisz, -sił бгáти, жу́жмити, -млю, -миш.

miętowy м'я́тний.

miętówka *ż.* 1) м'я́тна горíлка; 2) м'я́тний цуке́рок, -рка.

miętus *m., icht. (lota vulgaris)* минь, -ня́, миньо́к, -нька́.

mig, -gu, *m.* мить, -ті; ◊ rozmawiać na ~gi розмовля́ти на ми́гах.

migacz, *lm.* **-cze,** *m., wojs.* світлови́й сигнáльний апарáт.

migać, mignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) мигáти, мигну́ти; *(очима — ще)* моргáти, моргну́ти; *(про світло — ще)* мерехті́ти, -хти́ть, мигті́ти, -гти́ть, мигну́ти, миготі́ти, -готи́ть, мигону́ти, бли́мати, бли́мнути, бли́скати, бли́снути; 2) *(лише докон.)* майну́ти; ~nęła myśl майну́ла (сяйну́ла, бли́снула) ду́мка; ~nął na koniu майну́в на коні́; strzała ~nęła стрілá майну́ла; // *(лише недокон.)* ~ się мерехті́ти, мигті́ти, миготі́ти, бли́мати, бли́скати.

migawka *ż.* 1) *анат.* півмісяце́ва склáдка; 2) *фот.* моментáльний затво́р, -ра; 3) *(в газеті, в радіожурналі)* коро́тенька замі́тка.

migawkowy *fot.* моментáльний; zdjęcie ~we моментáльний фотозні́мок, -мка.

migdał, -ła *a.* **-łu,** *m.* 1) *бот.* мигдáль, -лю; 2) *(зерно)* мигдáлина; 3) *анат. див.* **migdałek**; ◊ myśleć o niebieskich ~łach витáти (лі́тати) думкáми в хмáрах.

migdałek, -łka, *m., anat.* мигдáлик.

migdałowaty мигдалеви́дний.

migdałowy мигдáльний, мигдале́вий; ciastko ~we мигдáльне (мигдале́ве) ті́стечко (пиро́жне); drzewo ~we мигдале́ве де́рево; mleko ~we мигдáльне (мигдале́ве) молоко́; mydło ~we мигдáльне (мигдале́ве) ми́ло; olejek ~ мигдáльне (мигдале́ве) ефі́рне мáсло.

mignąć *див.* **migać.**

migotać (się), -gocze, *(a.* **-goce), -gotał** мерехті́ти, -хти́ть, миготі́ти, -готи́ть, мигті́ти, -гти́ть, бли́мати; gwiazdy ~gocą зо́рі мерехтя́ть (мигтя́ть); w oczach mi się ~gocze мені́ (в ме́не) миготи́ть в очáх.

migotanie *n.* мерехті́ння, миготі́ння, мигті́ння, бли́мання.

migotka *ż., anat.* півмісяце́ва склáдка.

migotliwy мерехтли́вий, бли́маючий, миготли́вий, мигтю́чий.

migracja *ż.* мігрáція.

migracyjny міграці́йний.

migrena *ż., med.* мігре́нь, -ні.

migrować, -ruję, -rujesz, -rował мігрувáти, -ру́ю, -ру́єш.

mijać, minąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(у часі)* минáти, мину́ти, проминáти, промину́ти, прохо́дити, -джу, -диш, пройти́ (про-йду́, про́йде́ш); *(про щастя, лихо тощо — ще)* минáтися; minęła godzina мину́ла (промину́ла, пройшлá) годи́на; już go minął gniew його́ гнів уже́ мину́в (промину́в, про-йшо́в); niebezpieczeństwo minęło небезпе́ка мину́ла; 2) (kogo co) минáти,

минýти; *(проходити поблизу кого, чого — ще)* обминáти, обминýти; **minąć** przechodnia минýти прохóжого; to go nie **minie** це йогó не обминé (не минé); ◊ już go ochota **minęła** в ньóго вже пропáла охóта; //~ **się** розминáтися, розминýтися; *(не зустрітися)* розійтися *(лише докон.)*; **minąć się** nie mogli не моглй розминýтися; listy nasze **minęły się** w drodze нáші листй розминýлися (розійшлйся); **minąć się** z prawdą розминýтися (розійтйся) з прáвдою; ◊ **minąć się** z powołaniem не пітй за поклйканням.

mijanka *ż., kol.* роз'ї́зд, -ду.

mika *ż., min.* слюдá.

mikado, *lm.* **-dowie**, *m.* мікáдо *(невідм.)*.

Mikołaj Микóла.

mikowy *min.* слюдянйй.

mikrob *m.* мікрóб.

mikrobiolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy**, *m.* мікробіóлог.

mikrobiologia *ż.* мікробіолóгія.

mikrobiologiczny мікробіологі́чний.

mikrobowy мікрóбний, мікрóбовий.

mikrobudowa *ż., nauk.* мікроструктýра.

mikrocefal, *lm.* **-le**, *m., med.* мікроцефáл, малоголóвий, -вого.

mikrocefalia *ż., med.* мікроцефáлія, малоголóвість, -вості.

mikrochemia *ż.* мікрохі́мія.

mikrochemiczny мікрохімі́чний.

mikrochronometr, **-ru**, *m.* мікрохронóметр, -ра.

mikrofarad *m., el.* мікрофарáда.

mikrofilm, **-mu**, *m., spec.* мікрофі́льм, -му.

mikrofon, **-nu**, *m., el.* мікрофóн.

mikrokok *m., bakt.* мікрокóк.

mikrokosm, **-mu**, *m., fil.* мікрокóсм, -му.

mikrokosmiczny *fil.* мікрокосмі́чний.

mikrometr, **-ru**, *m., tech.* мікрóметр, -ра.

mikrometryczny *tech., fiz.* мікрометрйчний.

mikromilimetr *m., fiz.* мікроміліме́тр, -ра.

mikron *m., fiz.* мікрóн.

mikroorganizm, **-mu**, *m., biol.* мікроорганíзм, -му.

mikroskop, **-pu**, *m.* мікроскóп.

mikroskopia *ż.* мікроскопі́я.

mikroskopijny мікроскопі́чний.

mikroskopowy 1) мікроскóпний; 2) *перен.* мікроскопі́чний.

mikrotelefon, **-nu**, *m.* мікротелефóн.

mikrotom, **-mu**, *m., tech.* мікротóм.

mikrus, *lm.* **-sy**, *m., pot.* *див.* **malec**.

mikser *m., spec.* мі́ксер, -ра.

mikstura *ż., farm.* мікстýра.

mila *ż.* мйля.

milcząco мóвчки, мóвчазно.

milczący мовчазнйй.

milczeć, **-czę**, **-czysz**, **-czał**, **-czeli** мовчáти, -чý, -чйш; ~ jak grób мовчáти як могйла.

milczek, **-czka**, *lm.* **-czki**, *m., pot.* мовчýн, -нá, мовчáльник.

milczenie *n.* мовчáння, мóвчáнка; pominąć (pokryć, zbyć) **~niem** обійтй (збýти) мовчáнням (мóвчáнкою); ◊ nakazać komu ~ велі́ти комý мовчáти; w **~niu** co robić робйти що мóвчки; zachowywać ~ (упéрто) мовчáти; zmusić kogo do **~nia** примýсити (змýсити) когó мовчáти; znosić w **~niu** мóвчки перенóсити (знóсити).

milczkiem *przsl.* мóвчки.

mile 1) приéмно; лю́бо, мйло; ~ czas spędzić приéмно провестй час; ~ się uśmiechać приéмно (лю́бо, мйло) усміхáтися; ~ kogo wspominać приéмно когó згáдувати, -дую, -дуєш; *пор.* **miły**; 2) *(ввічливо)* люб'я́зно, ласкáво; ~ kogo przyjąć люб'я́зно (ласкáво) прийня́ти когó; ◊ nie jest ~ widziany йогó не полюбля́ють (недолю́блюють); wszędzie jest ~ widziany йогó всю́ди лю́блять, йомý скрізь рáді.

miliard *m.* мільярд.
miliarder, *lm.* **-rzy**, *m.* мільярдéр, -ра.
miliarderka *ż.* мільярдéрка.
miliardowy мільярдний.
milicja *ż.* міліція; posterunek ∼ji відділення міліції.
milicjant, *lm.* **-nci**, *m.* міліціонéр, -ра.
milicjantka *ż.* міліціонéрка.
milicyjny 1) міліцéйський; 2) *політ. іст.* міліційний.
miligram *m.* мілігрáм.
miligramowy мілігрáмний.
mililitr *m.* мілілітр, -ра.
milimetr *m.* міліметр, -ра.
milimetrowy міліметровий.
milion *m.* мільйóн.
milioner, *lm.* **-rzy**, *m.* мільйонéр, -ра.
milionerka *ż.* мільйонéрка.
milionowy мільйóнний.
militarnie у військóвому віднóшенні.
militarny військóвий.
militarysta, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.* мілітарист.
militarystyczny 1) *(що стосується мілітаризму)* мілітаристичний; 2) *(що стосується мілітариста)* мілітарйстський.
militaryzacja *ż.* мілітаризáція.
militaryzm, **-mu**, *m.* мілітаризм, -му.
militaryzować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** мілітаризувáти, -зýю, -зýєш.
militaryzowany мілітаризóваний.
milkliwy мовчазний.
milord, *lm.* **-dowie** *m.* мілóрд.
milowy мильовий.
miluchny *pieszcz.* милéнький.
milusieńki *pieszcz.* милéсенький.
milutki *pieszcz. див.* **miluchny**.
miluteńki *pieszcz. див.* **milusieńki**.
miła, **-łej** *ż.* люба, -бої, мила, -лої, любка.
miło приємно; любо, мило; aż ∼ patrzeć аж любо (мило) дивитися. *Пор.* **miły**.
miłosierdzie *n.* милосéрдя; пощáда *(рідше)*.
miłosiernie милосéрд(н)о.
miłosierność *ż.* милосéрдя.
miłosierny милосéрд(н)ий.
miłosny любóвний.
miłostka *ż.* ромáнчик.
miłościwie милостиво, ласкáво.
miłościwość *ż.* милість, -лості, лáска.
miłościwy милостивий, ласкáвий.
miłość *ż.* любóв, -ві; ∼ ojczyzny любóв до бáтьківщини; ∼ rodzicielska бáтьківська любóв; *присл.* stara ∼ nie rdzewieje старóї любóві й іржá не їсть; z ∼ci (przez ∼) з любóві; żywić ∼ do kogo почувáти любóв до кóго; *(закоханість)* кохáння; pałać ∼cią do kogo палáти кохáнням до кóго, пáлко кохáти когó; ◊ ∼ własna самолюбство.
miłośnictwo *n.* амáторство, любительство.
miłośniczka *ż.* амáторка, любителька.
miłośnie любóвно.
miłośnik, *lm.* **-cy**, *m.* амáтор, -ра, любитель.
miłować, **-łuję**, **-łujesz**, **-łował** *arch.* любити, -блю, -биш; *(бути закоханим)* кохáти; ◊ narody wolność ∼łujące волелюбні нарóди, -дів; ∼łujący pokój миролюбний; //∼ się любитися; кохáтися.
miły приємний; *(симпатичний — ще)* любий, милий; ∼ głos приємний (любий, милий) гóлос, -су; każdemu życie ∼łe кóжному миле (дорогé) життя; ∼łe wspomnienia приємні (любі, милі) спóгади, -дів; ◊ *розм.* człowiecze ∼! чоловíче дóбрий! ∼ czytelniku! шанóвний читáчу!
mim, **-mu**, *m., teatr. hist.* мім.
mimetyzm, **-mu**, *m., biol.* міметизм, -му.
mimiczny мімічний.
mimik, *lm.* **-cy**, *m.* мімíст.
mimika *ż.* міміка.
mimikry *nieodm., n., biol.* мімікрія.
mimo *przyim.* 1) (kogo, czego) повз (кóго, що), мимо (кóго,

чого); p r z e j e c h a ł ~ d w o r u проїхав повз двір (мимо двору); *прик.* p u ś c i ć c o ~ u s z u пустити що повз вуха; 2) (co *a.* czego) незважаючи, невважаючи (на що); ~ m o i c h n a l e g a ń (m o j e n a l e g a n i a) незважаючи (невважаючи) на мої наполягання; *(наперекір)* всупереч; ~ c h ę c i всупереч бажанню; ◊ ~ w s z y s t k o все ж таки.

mimochodem *przsł.* мимохідь; *(випадково — ще)* між іншим; *(злегка — ще)* побіжно.

mimolotem *przsł.* *(про птахів тощо)* перелітаючи.

mimośrodkowość *ż., mat.* ексцентричність, -ності.

mimośrodkowy *mat.* ексцентричний.

mimośród, -rodu, *m., tech.* ексцентрик.

mimowiednie *див.* **bezwiednie.**

mimowiedny *див.* **bezwiedny.**

mimo woli *przsł.* мимоволі.

mimowolnie *див.* **mimo woli.**

mimowolny мимовільний.

mimoza *ż., bot.* мімоза.

mina I *ż.* *(вираз обличчя)* міна; g ę s t a ~ важна міна, апломб, -бу; k w a ś n a ~ кисла (квасна, пісна) міна; ◊ *перен.* n a d r a b i a ć ~**ną** і взнаки не давати; n i e w y r a ź n a ~ збентежений вигляд, -ду.

mina II *ż., wojs.* міна; ~ g a z o w a газова міна; ~ l ą d o w a сухопутна міна; ~ l e j k o w a міна фугасної дії; ~ s a m o c z y n n a автоматична міна; ~ o p ó ź n i o n a міна сповільненої дії; ~ w o d n a плавуча міна; ~ w y b u c h o w a розривна міна.

mina III *ż., hist.* *(міра, монета)* міна.

minaret, -tu, *m.* мінарет.

minąć *див.* **mijać.**

miner *m., wojs. див.* **minier.**

mineralny мінеральний.

mineralog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* мінералог.

mineralogia *ż.* мінералогія.

mineralogiczny мінералогічний.

minerał, -łu, *m.* мінерал, -лу.

minestrel *m., hist. див.* **minstrel.**

minezengier, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m., lit. hist.* мінезенгер, -ра, мінезингер.

minia *ż., chem.* сурик, -ку.

miniatura *ż.* мініатюра.

miniaturka *ż., zdr.* мініатюрка.

miniaturować, -ruję, -rujesz, -rował прикрашувати мініатюрами.

miniaturowo мініатюрно.

miniaturowy мініатюрний; w y d a n i e ~**we** мініатюрне видання.

miniaturzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* мініатюрист.

miniaturzystka *ż.* мініатюристка.

minier, *lm.* **-rzy,** *m., wojs.* мінер, -ра, підривник.

minierstwo *n., wojs.* заняття мінера.

minimalnie мінімально.

minimalność *ż.* мінімальність; -ності.

minimalny мінімальний.

minimum *nieodm., n.* мінімум, -му; ~ e g z y s t e n c j i прожитковий мінімум; *політ.* p r o g r a m ~ програма мінімум; ~ t e c h n i c z n e технічний мінімум (техмінімум); z n i ż y ć c e n y d o ~ знизити ціни до мінімуму.

miniony минулий; w i e k i ~**ne** минулі віки, -ків.

minister, -tra, *lm.* **-trowie,** *m.* міністр, -ра; ~ b e z t e k i міністр без портфеля; ~ p e ł n o m o c n y повноважний міністр; p r e z e s ~**trów** голова Ради Міністрів, прем'єр-міністр; R a d a **Ministrów** Рада Міністрів.

ministerialny міністерський; k r y z y s ~ міністерська криза.

ministerium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n. див.* **ministerstwo.**

ministerski міністерський.

ministerstwo *n.* міністерство.

minka *ż., pot.* міна; ~**ki** s t r o i ć строїти міни.

minołowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., wojs., mor.* тральщик.

minor, -ru, *m., muz.* мінóр, -ру.
minorowo *muz., przen.* мінóрно.
minorowy *muz., przen.* мінóрний.
minostawiacz, *lm.* **-cze,** *m., wojs., mor. див.* **minowiec.**
minować, -nuję, -nujesz, -nował *wojs., mor.* мінувáти, -нýю, -нýєш.
minowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., wojs., mor.* мінний загорóджувач.
minowy *wojs.* мінний.
minóg, -noga, *m., icht.* мінóга.
minstrel, *lm.* **-le,** *m., hist.* менестрéль.
minus *m., mat., przen.* мíнус.
minuskuł, -łu, *m., filol.* мінýскули, -лів *(лише в мн.)*; *(почерк рукописів)* півустáв, -ву.
minuta *ż.* 1) *(частина години, короткий проміжок часу)* хвилúна; мінýта *(рідко)*; c o **~tę** щохвилúни; j a k i e ś p i ę ć **~nut** яких п'ять хвилúн; p i ę ć **~nut** p o p i ą t e j п'ять хвилúн на шóсту (годúну); s p ó ź n i ć s i ę o **~tę** запізнúтися на однý хвилúну; w d o b r ą (s z c z ę ś l i w ą) **~tę** в (під) дóбру (щаслúву) хвилúну; z a d z i e s i ę ć **~nut** p i ą t a за дéсять хвилúн п'ята (годúна), без десятú хвилúн п'ять (годúн); z **~ty** n a **~tę** з хвилúни на хвилúну, кóжної хвилúни; 2) *(частина градуса)* мінýта; ◊ l a d a **~** от-óт, ось-óсь.
minutka *ż., zdr.* хвилúнка; мінýтка. *Пор.* **minuta** 1.
minutnik *m.* хвилúнна (мінýтна) стрíлка годúнника.
minutowy хвилúнний; мінýтний. *Пор.* **minuta** 1.
Mińsk *m.* Мíнськ.
miocen, -nu, *m., geol.* міоцéн, -ну.
mioceniczny *geol.* міоцéновий.
mioceński *geol. див.* **mioceniczny.**
miodarka *ż.* медогóнка.
miodek, -dku, *m., pieszcz.* медóк, -дкý.
miodnik *m., bot.* нектáрник.
miodobranie *n.* медозбíр, -бóру.
miododajny *див.* **miodonośny.**
miodokwiat, -tu, *m., bot. (herminium)* брóвник.
miodonośny медонóсний.
miodopłynny *przest. (красномовний)* медоточúвий.
miodorodny *див.* **miodonośny.**
miodosytnia *ż.* медовáрня.
miodosytnictwo *n.* медоварíння.
miodosytnik, *lm.* **-cy,** *m.* медовáр, -ра.
miodowar, *lm.* **-ry,** *m. див.* **miodosytnik.**
miodowarnia *ż. див.* **miodosytnia.**
miodownik *m.* медянúк, -кá, медівнúк.
miodowy медóвий; *(з меду, з медом, на меду — ще)* мéдяний; *перен.* m i e s i ą c **~** медóвий місяць.
miodunka *ż., bot. (pulmonaria)* медýнка.
miodziarnia *ż. див.* **miodosytnia.**
miokardyt, -tu, *m., med.* міокардúт, -ту.
miolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m., med.* міóлог.
miologia *ż., anat.* міолóгія.
miologiczny *anat.* міологíчний.
miopia *ż., med.* міопíя, короткозóрість, -рості.
miot, -tu, *m.* 1) кидóк, -кá; 2) *(приплід у тварин)* понóс, -су.
miotacz, *lm.* **-cze,** *m., sport., spec.* кúдальник, метáльник; ◊ *військ.* **~** b o m b бомбомéт; **miotacz** g a z u газомéт; **~** g r a n a t ó w гранатомéт; **~** m i n мінометéт; **~** o g n i a вогнемéт.
miotać, miotnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli кúдати, кúнути, метáти, (метáю, метáєш *і* мечý, мéчеш); метнýти; ◊ w ś c i e k ł o ś ć **~tała** n i m він шаленíв (скаженíв) від лютí; //**~ się** кúдатися, кúнутися, метáтися, метнýтися; ◊ **~tać się** w g n i e w i e (z g n i e w u) рвáти й метáти.
miotający *wojs.* кúдальний, метáльний.
miotełka *ż., zdr.* мітéлка, мітéлочка, вíник.
miotlarz, *lm.* **-rze,** *m.* мітлáр, -рá.
miotlisko *n., zgr.* мíтлище.

miotła *ż.* мітла́; *присл.* nowa ~ dobrze miecie нова́ мітла́ чи́сто мете́; ◊ *прик.* siedzieć jak mysz pod ~łą тихе́нько сиді́ти; *прик.* żelazną ~łą wymieść залі́зною руко́ю навести́ поря́док.

miód, miodu, *m.* мед, -ду; ~ do picia питни́й мед; ~ w plastrach сті́льникови́й мед; ◊ *перен.* kraj mlekiem i **miodem** płynący моло́чні рі́ки, кисе́льні береги́.

mir, -ru, *m., książ.* пова́га, поша́на; cieszyć się wielkim ~**rem** користува́тися вели́кою пова́гою (поша́ною); ◊ mieć ~ бу́ти пова́жаним (шано́ваним).

mirabela *ż., sad.* мірабе́ль, -лі.

miraż, -żu, *m.* міра́ж, -жу.

miriada *(częściej w lm.)* **-riady, -riad,** *ż.* міріа́ди, -ріа́д.

miriametr, -ru, *m.* міріаме́тр, -ра.

mirra *ż., bot.* мі́рра.

mirt, -tu, *m., bot.* мирт, ми́рта.

mirtowate, -tych, *bot. (mirtaceae)* ми́ртові, -вих.

mirtowy ми́ртовий.

mir-za, *lm.* **-zowie,** *m. (титул в Ірані)* мірза́.

misa *ż.* 1) вели́ка ми́ска; 2) *див.* **szala.**

miseczka *ż., zdr.* 1) ми́сочка; 2) *див.* **szala.**

miseczkowe, -wych, *bot. (cupuliferae)* гніздечко́ві, -вих, мисочко́ві.

misio, *lm.* **-sie,** *m., pieszcz. див.* **miś.**

misiurka *ż., wojs. hist.* кільча́стий шоло́м, мисю́рка.

misja *ż.* мі́сія; *(перен.— ще)* дору́чення, завда́ння; wziąć na siebie ~**ję** (podjąć się ~**ji**) взя́ти на се́бе дору́чення; wywiązać się z ~**ji** вико́нати дору́чення (завда́ння).

misjonarka *ż., rel.* місіоне́рка.

misjonarski *rel.* місіоне́рський.

misjonarz, *lm.* **-rze,** *m., rel.* місіоне́р, -ра.

miska *ż.* ми́ска.

Missisipi *nieodm., n.* Міссісі́пі *(невідм.).*

Missouri *nieodm., n.* Міссу́рі *(невідм.).*

misterium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, riów,** *n., rel., szt.* місте́рія.

misternie майсте́рно.

misterność *ż.* майсте́рність, -ності.

misterny майсте́рний.

mistral, *blm., m., meteor.* містра́ль, -лю.

mistrz, *lm.* **-rze** *a.* **-rzowie,** *m.* 1) ма́йстер, -тра; ~ nad ~**rzami** непереве́ршений ма́йстер; 2) *муз.* мае́стро *(невідм.)*; 3) *перен.* учи́тель; 4) *спорт.* чемпіо́н; 5) *(заст. — в ремеслі)* ма́йстер, -тра; ◊ ~ ceremonii церемонійме́йстер, -ра; *іст.* Wielki **Mistrz** вели́кий magíстр *(рицарського ордена).*

mistrzostwo *n.* 1) майсте́рність, -ності; 2) *спорт.* пе́ршість, -шості, чемпіона́т, -ту.

mistrzować, -rzuję, -rzujesz, -rzował 1) (komu) *книж.* бу́ти чиї́м учи́телем; 2) *спорт.* перше́нствувати, -вую, -вуєш, ліди́рувати, -рую, -руєш, бу́ти чемпіо́ном.

mistrzowski 1) майсте́рний; 2) чемпіо́нський. *Пор.* **mistrz** 1, 4.

mistrzyni *ż.* 1) майсте́рниця, ма́йстер, -тра; 2) учи́телька; 3) чемпіо́нка. *Пор.* **mistrz** 1, 3, 4.

mistycyzm, -mu, *m.* містици́зм, -му.

mistycznie місти́чно.

mistyczny місти́чний.

mistyfikacja *ż.* містифіка́ція, обма́н, -ну.

mistyfikator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* містифіка́тор, -ра, обма́нщик.

mistyfikatorka *ż.* містифіка́торка, обма́нщиця.

mistyfikować, -kuję, -kujesz, -kował містифікува́ти, -ку́ю, -ку́єш, обма́нювати, -нюю, -нюєш.

mistyk, *lm.* **-cy,** *m.* мі́стик.

mistyka *ż.* мі́стика.

miś, *lm.* **-sie,** *m., pieszcz.* ведме́дик.

mit, -tu, *m.* міф.

mitel, -tlu, *lm.* **-tle,** *m., druk.* мі́тель.
mitenka *ż.* піврукави́чка; міте́нки, -нок *(лише в мн.).*
mitolog, *lm.* **-gowie,** *m.* міфо́лог.
mitologia *ż.* міфоло́гія.
mitologiczny міфологі́чний.
mitra *ż., kośc.* ми́тра.
mitraleza *ż., wojs.* мітральє́за.
mitręga I, *ż., pot.* 1) га́яння ча́су; 2) *(тяганина)* моро́ка; мару́дна (забарна́) робо́та.
mitręga II, **-gi,** *lm.* **-gowie,** *m., pot.* мару́да, мару́дник.
mitrężnik, *lm.* **-cy,** *m., pot. див.* **mitręga** II.
mitrężny *pot.* моро́чливий, мару́дний, забарни́й.
mitrężyć, -żę, -żysz, -żył *(час)* га́яти (га́ю, га́єш); //~ **się** га́ятися.
mityczny міфі́чний.
mitygować, -guję, -gujesz, -gował (kogo, co) угамо́вувати, -вую, -вуєш (кого́, що); //~ **się** угамо́вуватися.
mitygująco заспокі́йливо, заспоко́ююче; d z i a ł a ć ~ ді́яти заспокі́йливо (заспоко́ююче).
mityng, -gu, *m.* мі́тинг, -гу.
mitynka *ż. див.* **mitenka.**
mizantrop, *lm.* **-powie,** *m.* мізантро́п.
mizantropia *ż.* мізантро́пія.
mizantropijny мізантропі́чний.
mizantropka *ż.* мізантро́пка.
mizdra *ż., garb.* міздря́.
mizdrować, -ruję, -rujesz, -rował *garb.* пляшува́ти, -шу́ю, -шу́єш.
mizdrowiarka *ż., tech.* пляшува́льна маши́на.
mizdrownik *m., garb.* міздря́к, -ка́, пляшува́льний ніж *(род.* ножа́).
mizdrowy *garb.* міздрови́й, міздря́ний.
mizdrzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył *iron.* 1) причепу́рюватися, -рю́юся, -рю́єшся; 2) (do kogo) кокетува́ти, -ту́ю, -ту́єш (з ким).
mizeraczek, -czka, *lm.* **-czkowie,** *m., arch. див.* **mizerak.**
mizerak, *lm.* **-cy,** *m., arch.* 1) злида́р, -ря́; 2) *перен.* бідола́ха, небора́ка.
mizeria *ż.* 1) зли́дні, -нів, нужда́; 2) *кул.* огірко́вий сала́т, -ту, огірко́ва сала́та.
mizernie 1) злиде́нно, нужде́нно, мізе́рно; 2) погане́нько, сла́бо; ◊ ~ w y g l ą d a ć пога́но вигляда́ти. *Пор.* **mizerny** 2, 3.
mizernieć, - nieję, -niejesz, -niał, -nieli ху́днути, марні́ти.
mizerniuchny *pieszcz. i in.* марне́нький, худе́нький.
mizerniutki *pieszcz. i in. див.* **mizerniuchny.**
mizerny 1) змарні́лий; ~**na** t w a r z змарні́ле обли́ччя; 2) *(перен. — вбогий)* злиде́нний, нужде́нний, мізе́рний; ~**na** o d z i e ż злиде́нний (нужде́нний, мізе́рний) о́дяг, -гу; 3) *(перен. — маловартісний)* погане́нький, слаби́й; ~**na** k s i ą ż k a погане́нька (слаба́) кни́жка.
mizerota *m. i ż.* 1) злида́р, -ря́, зли́день, -дня; злида́рка *(ж. р.)*; 2) *зб.* зли́дні, злидарі́; 3) погане́нький (слаби́й) твір *(род.* тво́ру); 4) *(перен.— про людину)* нікче́мність, -ності, нікче́мство, нікче́ма.
mizerykordia *ż., hist.* коро́ткий меч, -ча́.
mizynek, -nka, *lm.* **-nki,** *m. (наймолодша дитина)* мізи́нець, -нця, мізи́нчик.
mknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli мча́ти(ся).
mlaskać, mlasnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(під час їди)* пля́мкати, пля́мкнути; 2) *(язиком)* цмо́кати, цмо́кнути.
mlecz, -czu *a.* **-cza,** *m.* 1) *іхт. див.* **mleczko;** 2) *бот. див.* **mleczaj.**
mleczaj, -ju, *lm.* **-je,** *m., bot. (sonchus)* жо́втий осо́т.
mleczak *m.* 1) *іхт.* ри́ба з молочко́м; 2) *зоол.* сису́н, -на́, сосу́н; 3) *перен. ірон.* молокосо́с.
mleczarka *ż.* 1) моло́чниця; 2) моло́ча́рка. *Пор.* **mleczarz.**
mleczarnia *ż.* **моло́чна, -ної.**

mleczarski молóчний; przemysł ~ *див.* **mleczarstwo** 2.
mleczarstwo *n.* 1) молóчне господáрство; 2) молóчна промислóвість, -вості.
mleczarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *(продавець молока)* молóчник; 2) *(робітник молочної ферми)* молочáр, -ря́.
mleczko *n., zdr., icht.* молочкó.
mleczniak *m.* *(посудина на молоко)* молóчник.
mleczność *ż.* молóчність, -ности.
mleczny молóчний; brat ~ молóчний брат; *астр.* Droga **Mleczna** Млéчна путь, -ті; *(розм. — ще)* Чумáцький (Молóчний) шлях (*род.* шля́ху́), Чумáцька дорóга; gospodarstwo **~ne** молóчне господáрство; krowa **~na** молóчна корóва; *хім.* kwas ~ молóчна кислотá; potrawa **~na** молóчна стрáва; zęby **~ne** молóчні зýби, -бів.
mleczysty *bot.* молóчний.
mleczywo *n., zb.* молóчні продýкти, -тів, набíл, -лу.
mleć, mielę, mielesz, mełł, mełli молóти (мелю́, мéлеш); *(перен.— ще)* верзти́, плескáти (плещý, плéщеш).
mleko *n.* молокó; brak tylko ptasiego **~ka** нестаé тíльки пташи́ного молокá; cera jak krew z **~kiem** обли́ччя (лицé) кров з молокóм; ~ kwaśne ки́сле молокó; ma jeszcze ~ pod nosem в ньóго ще на губáх молокó не обсóхло; ~ pełne незбúране молокó; ~ prosto od krowy молокó з-під корóви; wyssać co z **~kiem** matki увíбрáти що з молокóм мáтері; ~ zbierane збúране молокó; ~ zsiadłe зсíле молокó; ◊ dzbanuszek do **~ka** молóчник; *бот.* psie (czarcie) ~ *(euphorbia)* молочáй, -чаю́; *хім.* ~ wapienne вапни́стий рóзчин, -ну.
mlekomierz, *lm.* **-rze,** *m., tech.* молокомíр, -ра, лактóметр, -ра.
mlekonośny *anat. (chylifer)* молóчний, хілонóсний; przewody **~ne** *(vasa chylifera)* молóчні (хілонóсні) суди́ни, -ди́н.
mlękopędny *med., farm.* молокогíнний.
mlekotwórczy *med., farm. див.* **mlekopędny.**
mlekowaty молокоподíбний.
mlewne, -nego, *n.* плáта за помéл, мірчýк, -кá.
mlewo *n.* 1) мли́во, помéл, -лу; 2) *(дія)* помéл, молоттЯ́.
młocarka *ż., roln. див.* **młockarnia.**
młocarnia *ż., roln. див.* **młockarnia.**
młocarz, *lm.* **-rze,** *m., roln.* молóтник.
młocek, -cka, *lm.* **-ckowie,** *m., roln. див.* **młocarz.**
młociarz, *lm.* **-rze,** *m., sport.* метáльник мóлота.
młocisko *n.* 1) рýчка молоткá; *(спец.— ще)* молотови́ще; 2) вели́кий мóлот.
młocka *ż., roln.* молотьбá.
młockarnia *ż., roln.* молотáрка.
młockarz *m., roln. див.* **młocarz.**
młoda: panna ~ молодá, -дóї.
młodnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli молодíти, молóдшати.
młodo мóлодо, ю́но; wyglądać ~ мóлодо (ю́но) виглядáти; ◊ umrzeć ~ помéрти молоди́м.
młodociany 1) ю́ний, молоди́й; wiek ~ ю́ний (молоди́й) вік, -ку; 2) *перен. див.* **nieletni.**
młododrzew, -wu, *m., leśn.* молодня́к, -кá, молодни́к, -кá.
młodość *ż.* мóлодість, -дости, ю́ність, -ности; юнь, -ні *(поез.)*; w **~ci** в мóлодості, в ю́ності, зáмолоду, за молоди́х літ; od **~ci** змóлоду, з молоди́х літ; nie pierwszej **~ci** не пéршої мóлодості, не первóліток.
młodoturecki *polit. hist.* молодотурéцький.
młodoturek, -rka, *lm.* **-rcy,** *m., polit. hist.* молодотýрок, -рка.
młody I молоди́й, ю́ний; ◊ ~ człowiek юнáк, -кá.
młody II: pan ~ молоди́й, -дóго.

młodzian, *lm.* **-ny**, *m.* *див.* **młodzieniec.**
młodzianek, **-nka**, *lm.* **-nkowie**, *m.* *див.* **młodzieniec.**
młodzić, **-dzę**, **-dzisz**, **-dził** молодйти, -джý, -дйш; //~ **się** *див.* **młodnieć.**
młodzieniaszek, **-szka**, *lm.* **-szkowie**, *m.* молодйк, -кá.
młodzieniec, **-ńca**, *lm.* **-ńcy**, *m.* юнáк, -кá.
młodzieńczość *ż.* юнáцький вйгляд, -ду; юнáцький темперáмент, -ту.
młodzieńczy юнáцький.
młodzież *ż.* мóлодь, -ді; Leninowski Komunistyczny Związek **Młodzieży** (LKZM) Лéнінська Комуністйчна Спілка Мóлоді (ЛКСМ); юнь, -ні (*поез.*).
młodzieżowy молодіжний.
młodzik, *lm.* **-ki**, *m.* 1) молодйк, -кá, парубійко; 2) (*місяць*) молодйк.
młodziuchny *pieszcz.* *див.* **młodziutki.**
młodziusieńki 1) *пестл.* молодéсенький; 2) (*зовсім молодий*) молодісінький.
młodziusieńko 1) молодéсенько; 2) молодісінько. *Пор.* **młodziusieńki.**
młodziuteńki *див.* **młodziusieńki.**
młodziuteńko *див.* **młodziusieńko.**
młodziutki *pieszcz.* молодéнький.
młodziutko *pieszcz.* молодéнько.
młodzizna *ż.* молодняк, -кá.
młokos, *lm.* **-sy**, *m.* молокосóс.
młot *m.* мóлот; ~ hydrauliczny гідравлічний мóлот; ~ powietrzny пневматйчний мóлот; *перен.* być między ~**tem** i kowadłem бýти між мóлотом і ковáдлом; ◊ serce bije (wali) ~**tem** сéрце сйльно колóтиться.
młoteczek, **-czka**, *m.*, *zdr.*, *anat.* молотóчок, -чка.
młotek, **-tka**, *m.* молотóк, -ткá; *гірн.* ~ udarowy відбійний (вибійний) молотóк; ◊ ~ murarski кúрка.
młotkować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** бйти (відбивáти, обробляти) молоткóм, клепáти (-пáю, -пáєш і -плю, -плеш).
młotkowiny, **-win**, *blp.* молотобóїна.
młotownia *ż.* молотобійна майстéрня.
młócarz *m.*, *roln.* *див.* **młocarz.**
młócenie *n.* молотіння, молóчення.
młócić, **-cę**, **-cisz**, **-cił** молотйти, -лочý, -лóтиш.
młócka *ż.*, *roln.* *див.* **młocka.**
młódka *ż.* молодйця, молодйчка.
młódź, **młodzi**, *ż.*, *poet.* *див.* **młodzież.**
młyn *m.* млин, -нá; *перен.* lać wodę na czyjś ~ лйти вóду на чийсь млин; ~ parowy паровйй млин; ~ wodny водяний млин.
młynarczyk, *lm.* **-ki**, *m.* мельничýк, -кá.
młynarka *ż.* мéльничка.
młynarski млинáрський; мукомéльний, борошномéльний; przemysł ~ мукомéльна (борошномéльна) промислóвість, -вості. *Пор.* **młynarz.**
młynarstwo *n.* млинáрство; мукомéльна (борошномéльна) спрáва. *Пор.* **młynarz.**
młynarz, *lm.* **-rze**, *m.* мéльник, мірóшник; (*про робітника — ще*) мукомéл.
młynarzowa, **-wej**, *ż.* мéльничка.
młynek, **-nka**, *m.* 1) млинóк, -нкá; ~ do kawy млинóк до кáви; 2) *с.-г.* віялка, зерноочиснá (зерноочищувальна) машйна; 3) *спорт.* перéкид, -ду, перéверт, -ту; ◊ wywijać ~**ka** перекидáтися, перевертáтися.
młynkować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** 1) *с.-г.* провівáти, провíювати, -вíюю, -вíюєш, 2) (*перен. розм.— язиком*) торохтíти, -хчý, -хтйш, цокотíти, -кочý, -котйш, молóти (мелю, мéлеш).
młynownia *ż.* мукомéльний (борошномéльний) комбінáт, -ту.
młyński млинóвий, kamienie ~**kie** млинóве жóрно.
mnemoniczny мнемонíчний.

mnemonika *ż.* мнемо́ніка.
mnemotechniczny мнемотехні́чний.
mnemotechnika *ż.* мнемоте́хніка.
mnich, *lm.* **mnisi,** *m., rel.* черне́ць (*род.* ченця́), мона́х.
mnichostwo *n.* черне́цтво.
mnichowski *див.* **mniszy.**
mniejszościowy який (що) стосу́ється націона́льних ме́ншостей (нацме́ншостей); *(у контексті)* націона́льних ме́ншостей (нацме́ншостей) то́що; z a g a d n i e n i e **~we** пита́ння націона́льних ме́ншостей (нацме́ншостей).
mniejszość *ż.* ме́ншість, -шості; ~ n a r o d o w a націона́льна ме́ншість (нацме́ншість).
mniejszy ме́нший; ◊ **~sza** o t o не ва́жно, ба́йдуже.
mniemać ду́мати, гада́ти; *(бути переконаним — ще)* вважа́ти.
mniemanie *n.* по́гляд, -ду, га́дка; *(без впевненості — ще)* припу́щення, здо́гад, -ду.
mniszek, -szka, *lm.* **-szkowie,** *m., zdr., rel.* че́нчик, че́рчик.
mniszka *ż., rel.* черни́ця, мона́шка.
mniszy *rel.* черне́чий, черне́цький; *(про жінок)* черни́чий.
mnogi *arch.* числе́нний; *(у мн. — звичайно)* бага́то; z a s z u m i a ł y **~gie** w i o s ł a заплеска́ло бага́то ве́сел; ◊ *грам.* l i c z b a **~ga** множина́.
mnogość *ż.* 1) *мат.* множина́; 2) *арх.* числе́нність, -ності; *(надмірно велика кількість — ще)* си́ла, си́ла-силе́нна, бе́зліч, -чі.
mnożenie *n., mat.* мно́ження.
mnożna, -nej, *ż., mat.* мно́жене, -ного.
mnożnik *m., mat.* мно́жник.
mnożyć, -żę, -żysz, -żył 1) мно́жити, умножа́ти; ~ d o s t a t k i мно́жити (умножа́ти) доста́тки; 2) *мат.* мно́жити; //~ **się** 1) мно́житися, умножа́тися; 2) *(розплоджуватися)* розмно́жуватися, -жуюся, -жуєшся; 3) *мат.* мно́житися.
mnóstwo *n.* **си́ла,** си́ла-силе́нна, бе́зліч, -чі.
MO (Milicja Obywatelska) *skr.* *(в демократичній Польщі)* наро́дна мілі́ція.
mobilizacja *ż.* мобіліза́ція.
mobilizacyjny мобілізаці́йний; ◊ r o z k a z ~ нака́з про мобіліза́цію.
mobilizować, -zuję, -zujesz, -zował мобілізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
mobilizowany мобілізо́ваний.
moc *ż.* 1) си́ла; міць (*род.* мо́ці) *(рідко)*; ~ d u c h a си́ла ду́ха; *юр.* n a d a ć c z e m u ~ o b o w i ą z u j ą c ą нада́ти чому́ си́лу (чи́нність) зако́ну; n i e l e ż y w m o j e j **~cy** не моя́ це си́ла (вла́да), це не від ме́не зале́жить; ~ s ł o w a си́ла сло́ва; 2) *тех.* поту́жність, -ності; p r a c o w a ć n a p e ł n ą ~ працюва́ти на по́вну поту́жність; ~ s i l n i k a поту́жність двигуна́; ~ s z c z y t o w a грани́чна (кра́йня) поту́жність; ◊ b y ć w c z y j e j **~cy** бу́ти в чиї́й вла́ді; w o l n e **~ce** p r o d u k c y j n e виробни́чі резе́рви, -вів.
mocarstwo *n.* вели́ка держа́ва.
mocarstwowy великодержа́вний; p o l i t y k a **~wa** великодержа́вна полі́тика.
mocarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *поез.* воло́да́р, -ло́даря́, -вла́да́р, *(род.* вла́даря́); 2) *див.* **siłacz.**
mocen *predyk., praw.* правомо́чний; ~ j e s t z a r z ą d z i ć d o c h o d z e n i e він правомо́чний нази́чити слі́дство.
mochnatka *ż., bot.* *(triticum dicoccum)* двозе́рна пшени́ця.
mocna, -nej, *ż., pot.* міцна́ горі́лка.
mocno 1) мі́цно; крі́пко; тве́рдо; си́льно; w i a t r ~ w i e j e ві́тер си́льно ві́є; ~ z a c i e k a w i o n y си́льно (ду́же) зацікáвлений; 2) тве́рдо; гли́боко; ~ p r z e k o n a n y тве́рдо (гли́боко) упе́внений; ~ w i e r z y ć тве́рдо (гли́боко) ві́рити. *Пор.* **mocny.**
mocny 1) міцни́й; кріпки́й *(зрідка)*; ~ m a t e r i a ł міцни́й матеріа́л, -лу; ~ t y t o ń міцни́й тютю́н, -ну́; *(про фізичну і духовну силу і перен.)* си́льний; ~ c z ł o-

wiek сильна людина; ~ mróz сильний (лютий, цупкий) мороз, -зу; ~ w matematyce сильний у математиці; 2) *перен.* твердий; *(про переконання, віру тощо—ще)* глибокий; ~ grunt твердий грунт, -ту; ~ne postanowienie тверде рішення; ~ sen глибокий сон *(род.* сну); 3) *тех.* потужний; ~ silnik потужний двигун, -на; ◊ *вульг.* ~ w gębie (w pysku) зубастий, -того, зубатий.
mocodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., praw.* довіритель.
mocodawczyni *ż., praw.* довірителька.
mocować się, -cuję, -cujesz, -cował змагатися; ~ z losem змагатися з долею.
mocz, -czu, *m.* сеча, сеч, -чі.
moczadło *n. див.* **moczar.**
moczałka *ż.* 1) мочалка; 2) *спец.* мочильня.
moczan, -nu, *m., chem.* сечова кислота.
moczar, -ru, *m.* драговина, драгва, мочар, -ра, мочарі, -рів.
moczarowaty багнистий.
moczenie *n.* мочіння, мочення.
moczeniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* моченець, -нця, мочений льон, -ну.
moczница *ż., med.* уремія.
mocznik *m., chem.* сечовина.
moczomierz, *lm.* **-rze,** *m., med.* урометр, -ра.
moczopędny *farm.* сечогінний.
moczopłciowy *anat.* сечостатевий.
moczowodowy *anat.* сечовідний.
moczowód, -wodu, *m., anat.* сечовід, -воду.
moczowy сечовий; ◊ kanał ~ сечівник, -ка.
moczyć, -czę, -czysz, -czył мочити, -чу, -чиш; //~ się замочуватися, -чуюся, -чуєшся; ~ rosą замочуватися росою.
moczydło *n. (для мочіння конопель, льону)* мочило, копанка.
moda *ż.* мода; według ~dy по моді, за модою; być w ~dzie бути модним.
modalność *ż., fil. i in.* модальність, -ності.
modalny *fil. i in.* модальний.
model, -lu, *lm.* **-le,** *m.* модель, -лі; *(мал.— ще)* натурщик; *(про жінку — ще)* натурщиця; *(архіт., декорацій)* макет.
modelacja *ż., szt. i in. див.* **modelowanie.**
modelarnia *ż.* моделювальний цех, -ху.
modelarski моделювальний; pracownia ~ka моделювальна майстерня.
modelarstwo *n.* 1) ремесло модельника; 2) модельне виробництво.
modelarz, *lm.* **-rze,** *m., spec. див.* **modelownik.**
modelator, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) *театр.* бутафор, -ра; 2) *спец. див.* **modelownik.**
modelka *ż., szt.* натурщиця, модель, -лі.
modelować, -luję, -lujesz, -lował моделювати, -люю, -люєш; *(в скульптурі — ще)* ліпити, -плю, -пиш.
modelowanie *n.* моделювання, моделіровка; ліпка, ліплення. *Пор.* **modelować.**
modelownik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) модельєр, -ра, моделіст; 2) *мет.* модельник.
modelowy модельний; макетний. *Пор.* **model.**
moderacja, *ż., arch., żart.* поміркованість, -ності.
moderato *n., muz.* модерато *(невідм.).*
moderator *m., tech., muz.* модератор, -ра.
modernista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szt.* модерніст.
modernizacja *ż.* модернізація.
modernizm, -mu, *m., szt.* модернізм, -му.
modernizować, -zuję, -zujesz, -zował модернізувати, -зую, -зуєш; //~ się модернізуватися.
moderować, -ruję, -rujesz, -rował *arch., żart.* угамовувати, -вую, -вуєш.
Modest Модест.

modlić się, -lę, -lisz, -lił *rel.* молитися, -люся, -лишся.
modlitewnik *m., kość.* молитовник.
modlitewny *rel.* молитовний.
modlitwa *ż., rel.* молитва.
modła: w e d ł u g ~ły (n a ~łę) на зразок.
modły, -łów, *blp., kość.* 1) моління; 2) *(про церковну службу)* молебства, -лебств.
modniarka *ż.* модистка.
modniarstwo *n.* заняття модистки.
modnie модно.
modnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставати модним, входити в моду.
modnisia *ż., żart.* модниця.
modniś, *lm.* **-siowie,** *m., żart.* модник.
modny модний.
modraszek, -szka, *m., ent. (lycaena)* синявець, -вця.
modrawy *poet.* голубуватий, блакитнуватий; синявий, синюватий. *Пор.* **modry.**
modrooki *poet.* голубоокий, блакитноокий; синьоокий. *Пор.* **modry.**
modry *poet.* голубий, блакитний; *(темнішого відтінку)* волошковий, васильковий, синій.
modrzew, -wia, *lm.* **-wie,** *m., bot. i in.* модрина.
modrzewina *ż. (про матеріал)* модрина.
modrzewiowy модриновий.
modulacja *ż., muz. i in.* модуляція.
modulować, -luję, -lujesz, -lował *muz. i in.* модулювати, -люю, -люєш.
moduł, -łu, *m., mat. i in.* модуль; ~ e l a s t y c z n o ś c i модуль пружності.
modyfikacja *ż.* модифікація; *(про дію — ще)* видозмінювання; *(про результат—ще)* видозміна.
modyfikator *m., tech.* модифікатор, -ра.
modyfikować, -kuję, -kujesz, -kował модифікувати, -кую, -куєш, видозмінювати, -нюю, -нюєш; //~ **się** модифікуватися, видозмінюватися.
modystka *ż. див.* **modniarka.**
mogilny *książ.* могильний.
mogiła *ż., książ.* могила; *(могильна яма — ще)* яма.
mogiłka *ż., zdr.* могилка.
Mohylew *m.* 1) *(місто в УРСР)* Могилів, -лева; 2) *(місто в БРСР)* Могильов, -льова.
moi, *lm., m.-os., zaim. див.* **mój.**
moja *ż., zaim. див.* **mój.**
moje I *n., zaim. див.* **mój.**
moje II, *lm., ż.-rzecz., zaim. див.* **mój.**
Mojżesz Мойсей; Мусій *(розм.).*
mojżeszowy: w y z n a n i e ~we іудейське віросповідання.
mokka *ż. (сорт кави)* мокко *(невідм.).*
moknąć, moknę, mokniesz, mókł, mokli мокнути.
mokradło *n.* драговина, драгва, мочар, -ра, мочарі, -рів.
mokrawy мокруватий, мокренький.
mokro мокро.
mokry мокрий; *(про дрова — ще)* сирий; *(про пору — ще)* дощовий, дощовитий; ~ r o k дощовий (дощовитий) рік *(род.* року).
molekularny молекулярний.
molekuła *ż., chem.* молекула.
molestować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo o co) надокучати кому проханнями (проханнями).
molibden, -nu, *m., chem.* молібден, -ну.
molibdenowy *chem.* молібденовий.
moll *nieodm., n., muz.* мінор, -ру.
molo *n., mor.* мол, -лу.
molowy *muz.* мінорний.
molusk *(częściej w lm.)* **-ki, -ków,** *m., zool.* молюск.
Mołdawia *ż.* Молдавія.
Mołdawianin, *lm.* **-wianie, -wian,** *m.* молдаванин.
Mołdawianka *ż.* молдаванка.
Mołdawska Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Молдавська Радянська Соціалістична Республіка.
mołdawski молдавський.
moment, -tu, *m.* 1) момент, -ту; *(коротенький відрізок часу — ще)* мить, -ті; ~ d e c y d u j ą-

су вирішáльний момéнт; **jeden z ~tów zdarzenia** один з момéнтів подíї; **na jeden ~** на один момéнт, на одну мить; **w tym ~ncie** в цей момéнт, в цю мить; 2) *фіз.* момéнт, -ту.
momentalnie моментáльно; *(зараз же — ще)* миттю, вмить.
momentalny моментáльний.
monada *ż., fil.* монáда.
monarcha, -chy, *lm.* **-chowie,** *m.* монáрх.
monarchia *ż.* монáрхія.
monarchiczny монархíчний.
monarchini *ż.* монархиня.
monarchista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* монархíст.
monarchistka *ż.* монархíстка.
monarchizm, -mu, *m.* монархíзм, -му.
monarszy монáрший.
monaster, -ru, *m.* *(православний)* монастир, -ря.
moneta *ż.* монéта; **bić ~tę** карбувáти монéту; *перен.* **brać co za dobrą ~tę** приймáти що за чисту монéту, сприймáти що як щиру прáвду; **brzęcząca ~** дзвінкá монéта; **drobna ~** дрібнá монéта, дрібні грóші, -шей, дрібняки́, -ків; *перен.* **płacić komu równą ~tą** платити кому тíєю сáмою монéтою, не залишáтися в боргу перед ким; **~ zdawkowa a)** розмíнна монéта, розмíнні грóші; б) *перен.* загáльне мíсце, загáльник.
monetarny 1) монéтний; 2) *ек.* грошовий; **system ~ny** грошовá систéма.
monetowy *див.* **monetarny** 1.
Mongolia *ż.* Монгóлія.
mongolista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* монголознáвець, -вця.
Mongolska Republika Narodowa *ż.* Монгóльська Нарóдна Респýбліка.
mongolski монгóльський.
Mongoł, *lm.* **-li,** *m.* монгóл.
Mongołka *ż.* монгóлка.
monista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* моніст.
monistyczny *fil.* моністичний.
monitor, *lm.* **-rowie,** *m., mor.* монітóр, -ра.
monizm, -mu, *m., fil.* монíзм, -му.
monochord, -du, *m., fiz., muz.* монохóрд.
monochromatyczny *fiz.* монохроматичний.
monodia *ż., muz.* монóдія.
monoftong, -gu, *m., lingw.* монофтóнг.
monogamia *ż., etnol.* моногáмія, одношлюбність, -ності.
monogamiczny *etnol.* моногамíчний, моногáмний, одношлюбний.
monogenizm, -mu, *m., biol., antr.* моногенíзм, -му.
monografia *ż.* моногрáфія.
monograficzny монографíчний.
monogram, -mu, *m.* моногрáма, вéнзель.
monokl, *lm.* **-le,** *m.* монóкль.
monolit, -tu, *m.* монолíт, -ту.
monolitowy монолíтний.
monolog, -gu, *m.* монолóг.
monologować, -guję, -gujesz, -gował виголóшувати монолóг.
monologowy монологíчний.
monoman, *lm.* **-ni** *a.* **-nowie,** *m., med.* мономáн.
monomania *ż., med.* мономáнія, однопредмéтне божевíлля.
monometalizm, -mu, *m., ek.* монометалíзм, -му.
monoplan, -nu, *m., lot.* монопла́н.
monopol, -lu, *lm.* **-le,** *m.* монопóлія.
monopolista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., ek.* монополíст.
monopolistyczny *ek.* монополістичний.
monopolizacja *ż., ek.* монополізáція.
monopolizować, -zuję, -zujesz, -zował *ek.* монополізувáти, -зýю, -зýєш.
monopolka *ż., pot. przest.* *(горілка)* монопóлька.
monopolowy монопóльний.
monopolówka *ż., pot. przest.* *див.* **monopolka.**

monosylaba *m., lingw.* односкладове слово; ◊ *перен.* o d p o w i a d a ć **~bami** відповідати лаконічно.
monosylabiczny *lingw.* односкладовий.
monosylabowy *див.* **monosylabiczny.**
monoteista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., rel.* монотеїст.
monoteistyczny *rel.* монотеїстичний.
monoteizm, -mu, *m., rel.* монотеїзм, -му.
monotonia *ż. див.* **monotonność.**
monotonnie монотонно; одноманітно. *Пор.* **monotonny.**
monotonność *ż.* монотонність, -ності; одноманітність. *Пор.* **monotonny.**
monotonny монотонний; *(без змін — ще)* одноманітний.
monotyp, -pu, *m., druk.* монотип.
monstrualnie *książ.* потворно; монструозно. *Пор.* **monstrualny.**
monstrualność *ż., książ.* потворність, -ності; монструозність. *Пор.* **monstrualny.**
monstrualny *książ.* потворний; монструозний *(рідше).*
monstrum, *lp. nieodm., lm.* **-ra, -rów,** *n.* монстр, -ра, потвора.
monsun *m., meteor. див.* **muson.**
montaż, -żu, *m., tech.* монтаж, -жу, складання.
montażowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., spec.* монтажник, складальник.
montażownia *ż., tech.* монтажний (складальний) цех, -ху.
montażowy *tech.* монтажний, складальний; d z i a ł ~ монтажний (складальний) цех, -ху.
monter, *lm.* **-rzy,** *m.* монтер, -ра.
monterka *ż., tech., pot. див.* **montaż.**
montować, -tuję, -tujesz, -tował *tech.* монтувати, -тую, -туєш, складати.
montowanie *n., tech.* монтування, складання.
montownia *ż., tech.* монтажний (складальний) цех, -ху; складальна майстерня.
monument, -tu, *lm.* **-ty,** *rzadziej* **-ta,** *m.* монумент.
monumentalny монументальний.
mops *m.* мопс.
mopsica *ż.* самка мопса.
mopsik *m., zdr.* мопсик.
mora *ż., tkac.* муар, -ру.
moralista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* мораліст.
moralistka *ż.* моралістка.
moralistyczny моралістичний.
moralizator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m. див.* **moralista.**
moralizatorski моралізаторський.
moralizm, -mu, *m.* моралізм, -му.
moralizować, -zuję, -zujesz, -zował моралізувати, -зую, -зуєш.
moralnie морально.
moralność *ż.* 1) мораль, -лі; 2) *(про моральні властивості, поведінку)* моральність, -ності.
moralny моральний; **~na** i p o l i t y c z n a j e d n o ś ć n a r o d u моральна і політична єдність народу.
morał, -łu, *m.* 1) *(моральний висновок)* мораль, -лі; ~ b a j k i мораль байки; 2) *(лише в мн.)* напучення, повчання; ◊ *іроп.* p r a w i ć k o m u **~ły** читати кому нотацію.
moratorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n., fin., handl.* мораторій, -рію, мораторіум, -му.
Morawia *ż. див.* **Morawy.**
Morawianin, *lm.* **-wianie, -wian,** *m.* житель Моравії, морав'янин.
morawski моравський.
Morawy, -raw, *blp.* Моравія; n a **~wach** у Моравії.
morągowaty смугастий.
mord, -du, *m.* убивство; d o k o n a ć **~du** вчинити убивство.
morda *ż.* морда; *(перен. вульг. — ще)* пика.
mordeczka *ż., zdr.* мордочка.
morderca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* убивця, убивець, -вця, убійник.
morderczy 1) смертоносний; **~cze** n a r z ę d z i e смертоносне знаряддя; 2) *перен.* убивчий, убійчий; **~cza** i r o n i a убивча (убійча) іронія.

morderczyni *ż.* убійниця, убивця.
morderstwo *n.* убивство.
mordęga *ż., pot.* морóка, заморóка; *підсил.* мýка.
mordobicie *n., wulg.* мордобій, -бóю; s p r a w i ć k o m u ~ вчинити комý мордобій.
mordować, -duję, -dujesz, -dował 1) убивáти, замордóвувати, -вую, -вуєш; 2) *(перен. — стомлювати)* замóрювати, -рюю, -рюєш, замордóвувати; //~ **się** 1) убивáтися; 2) замóрюватися, замордóвуватися.
mordownia *ż., pot. przen.* 1) катівня; 2) *перен.* кáторга; t o i s t n a ~ це спрáвжня кáторга.
Mordowska Autonomiczna Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Мордóвська Автонóмна Радянська Соціалістична Респýбліка.
mordowski мордóвський.
morela *ż., bot.* абрикóс, абрикóса, морéля.
morelowy абрикóсний, абрикóсовий, морелéвий.
morelówka *ż.* 1) абрикóсівка, абрикóсова настóйка, морелівка; 2) *(лікер)* абрикотин, -ну.
morena *ż., geol.* морéна.
morenowy *geol.* морéнний.
mores: n a u c z y ć k o g o ~**su** провчи́ти когó; z n a ć (m i e ć) ~ (przed kim) слýхатися, слýхати (когó).
moręgowaty *див.* **morągowaty.**
morfem, -mu, *m., lingw.* морфéма.
morfemat, -tu, *m., lingw. див.* **morfem.**
Morfeusz: w o b j ę c i a c h ~**sza** *przen.* в обіймах Морфéя.
morfina *ż., chem., farm.* мóрфій, -фію, морфін, -ну.
morfinista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., med.* морфініст.
morfinistka *ż., med.* морфіністка.
morfinizm, -mu, *m., med.* морфінізм, -му.
morfinizować się, -zuję, -zujesz, -zował *med. див.* **morfinować się.**
morfinomania *ż., med. див.* **morfinizm.**
morfinować się, -nuję, -nujesz, -nował *med.* хворобли́во вживáти мóрфію (морфіну).
morfinowy мóрфійовий, морфіновий; *(у контексті — частіше)* мóрфію, морфіну тóщо; w s t r z y k i w a n i a ~**we** впóрскування (впри́скування) мóрфію (морфіну).
morfolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m., biol., lingw.* морфóлог.
morfologia *ż., biol., lingw.* морфолóгія.
morfologiczny *biol., lingw.* морфологічний.
morga *ż. див.* **mórg.**
mormon, *lm.* **-ni,** *m., rel.* мормóн.
moroszka *ż., bot.* морóшка.
morowy I *ткас.* муáровий.
morowy II *(про пошесть)* моровий; ◊ u c i e k a ć j a k o d ~**wego** p o w i e t r z a тікáти як від чуми́; z a r a z a ~**wa** а) чумá, морови́ця; б) *див.* **mór.**
morowy III *pouf.* слáвний, брáвий; ~ c h ł o p слáвний (брáвий) хлóпець, -пця.
mors *m., zool.* морж, -жá.
morski морськи́й; c h o r o b a ~**ka** морськá хворóба; d r o g ą ~**ką** мóрем, морськи́м шляхóм; k ą p i e l e ~**kie** морські купáння, -пáнь; *перен.* w i l k ~ морськи́й вовк; ◊ *зоол.* c i e l ę ~**kie** тюлéнь; *зоол.* k o ń ~ морж, -жá; l a t a r n i a ~**ka** маяк, -кá.
morszczyn, -nu, *m., bot. (fucus)* фýкус.
morus, *lm.* **-sy,** *m., pot.* нечупáра, шмаровóз, замазýра.
morusać *pot.* бруднúти, мáзати (мáжу, мáжеш); *(обличчя — ще)* замýрзувати, -зую, -зуєш; //~ **się** бруднúтися, забрýднюватися, -нююся, -нюєшся, мáзатися; замýрзуватися.
morusowaty *pot.* замáзаний; замýрзаний. *Пор.* **morusać.**
morwa *ż., bot.* шовкóвиця.
morwowate, -tych, *bot. (moraceae)* шовкови́чні, -них.
morwowy шовкови́чний.
morze *n.* мóре; n a d p o z i o m e m ~**rza** вúще рівня мóря; n a

pełnym ~rzu на відкри́тому мо́рі; w głębiach **mórz** у глиби́нах морі́в.
morzenie (**się**) *n.* замо́рювання, морі́ння.
morzyć, -rzę, -rzysz, -rzył мори́ти, -рю́, -риш, замо́рювати, -рюю, -рюєш; ~ głodem мори́ти (замо́рювати) го́лодом, захарчо́вувати, -вую, -вуєш; ◊ sen ~**rzy** сон бере́ (змага́є); //~ **się** мори́тися, замо́рюватися, захарчо́вуватися.
mosiądz, -dzu, *m.* лату́нь, -ні, жо́вта мідь, -ді.
mosiężnictwo *n.* ремесло́ мі́дника.
mosiężnik, *lm.* **-cy,** *m.* мі́дник.
mosiężny лату́нний.
moskiewski моско́вський.
moskit *m., ent.* москі́т.
moskitiera *ż.* сі́тка від москі́тів.
Moskwa *ż.* Москва́.
moskwiczanin, *lm.* **-czanie, -czan,** *m.* москви́ч, -ча́.
moskwiczanka *ż.* москви́чка.
most, -tu, *m.* міст (*род.* моста́ *і* мо́сту); ~ linowy кана́тний міст; ~ łańcuchowy (na łańcuchach) ланцюго́вий міст; ~ na filarach (filarowy) міст на бика́х; ~ na palach (palowy) міст на па́лях; ~ na statkach плашко́утний міст; ~ pływający (ruchomy) плаву́чий міст; ~ pontonowy понто́нний міст; *перен.* prosto z ~**tu** про́сто з мо́сту, пря́мо; rozwierać ~ розво́дити міст; *перен.* rzucić ~ między kim a kim переки́нути міст між ким; ~ stały пості́йний міст; ~ wiszący підвісни́й міст; zwierać ~ зводи́ти міст; ~ zwodzony підійо́мний міст; ◊ palić za sobą ~**ty** пали́ти свої́ кораблі́; *перен.* potrzebny jak dziura w **moście** тре́ба його́, як п'я́того ко́леса до во́за.
mostek, -tka, *m.* 1) *зменш.* місто́к, -тка́, мо́стик; *мор.* ~ kapitański капіта́нський місто́к; 2) (*кул.* — *сорт м'яса*) груди́нка; 3) *анат.* (*sternum*) грудна́ кі́стка, груди́на.
mostkowy *anat.* (*sternalis*) груди́нний; ◊ *анат.* kość ~**wa** *див.* **mostek 3.**
mostowe, -wego, *n., hist.* мостове́, -во́го.
mostownictwo *n., przest.* мостобуді́вни́цтво.
mostowniczy, -czego, *lm.* **-czowie,** *m.* догляда́ч мо́сту.
mostowy мостови́й.
moszcz, -czu, *m., spec.* муст, -ту, фрукто́вий сік (*род.* со́ку).
moszczenie *n.* мості́ння; брукува́ння. *Пор.* **mościć.**
mości (**miłościwy**) *skr.*: ~ pan *arch.* його́ ми́лість, ми́лости́вий (мости́вий) пан.
mościć, moszczę, mościsz, mościł мости́ти (мощу́, мо́стиш); (*каменем* — *ще*) брукува́ти, -ку́ю, -ку́єш; //~ **się** мости́тися; брукува́тися.
motacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* мота́льник.
motaczka *ż., spec.* мота́льниця.
motać мота́ти; ~ na wąs мота́ти на вус (на ус); //~ **się** 1) мота́тися; 2) *перен.* метуши́тися.
motalnia *ż., tkac.* мота́льня.
motarka *ż., tkac.* мота́лка, мота́льна маши́на.
motek, -tka, *m.* 1) (*ниток*) мото́к, -ка́; 2) (*пряжі*) мі́ток, -тка.
motłoch, -chu, *m., pogardl.* чернь, -ні.
motocykl, -lu, *lm.* **-le,** *m.* мотоци́кл, мотоцикле́т.
motocyklista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* мотоциклі́ст.
motocyklowy мотоцикле́тний.
motopompa *ż., tech.* поршне́вий насо́с, мотопо́мпа; ◊ ~ strażnicza поже́жна маши́на.
motor, -ru, *m.* 1) мото́р, -ра, двигу́н, -на́; 2) *перен.* руші́йна си́ла, руші́й, -шія́; ◊ całym ~**rem** на максима́льній шви́дкості.
motorniczy, -czego, *lm.* **-czowie,** *m.* *див.* **motorowy II.**

motorowiec, **-wca**, *lm.* **-wce**, *m.*, *mor.* моторне судно́.
motorownia *ż.*, *tech.* депо́ мото́рних ваго́нів.
motorowy I *tech.* мото́рний.
motorowy II, **-wego**, *lm.* **-wi**, *m.* вагоново́д.
motorówka *ż.* мото́рний чо́вен (*род.* чо́вна́); мото́рка (*розм.*).
motoryzacja *ż.* моториза́ція.
motoryzacyjny моторизаці́йний.
motoryzować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** моторизува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
motowidło *n.*, *tech.* мотови́ло.
motto *n.* мо́тто (*невідм.*), коро́ткий епі́граф.
motyka *ż.*, *roln.* са́па́.
motykować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** *roln.* сапа́ти.
motyl, *lm.* **-le**, *m.* мете́лик.
motylek, **-lka**, *m.* 1) *зменш.* мете́личок, -чка; 2) га́лстук (крава́тка) у ви́гляді мете́лика; 3) *спорт.* ба́терфляй.
motyli (*що стосується метелика*) мете́ликовий.
motylica *ż.* 1) са́мка мете́лика; 2) *перен.* легкова́жна жі́нка; 3) *вет.* мотили́ця.
motylkowate, **-tych**, *bot.* (*papilionaceae*) мете́ликові, -вих.
motylkowy (*як метелик*) мете́ликовий; ◊ *тех.* **~wa** n a k r ę t k a а́нкерна га́йка.
motylowy *див.* **motyli**.
motyw, **-wu**, *m.* моти́в, -ву.
motywizacyjny мотивува́льний.
motywować, **-wuję**, **-wujesz**, **-wował** мотивува́ти, -ву́ю, -ву́єш.
motywacja *ż.* мотиві́ро́вка.
motywowanie *n.* мотивува́ння.
mowa *ż.* 1) мо́ва; c h o r e m u o d j ę ł o **~wę** хво́рому відня́ло (відібра́ло) мо́ву; n i e m a o c z y m **~wy** нема́ мо́ви про що; n i e o t y m **~** не про те мо́ва; **~** o j c z y s t a рі́дна мо́ва; **~** p o t o c z n a розмо́вна мо́ва; *грам.* **~** z a l e ż n a непряма́ мо́ва; 2) *перен.* промо́ва; w y g ł o s i ć (m i e ć) **~wę** виголоси́ти промо́ву; ◊ **~** p o g r z e b o w a надгро́бне сло́во; z d o l n o ś ć **~wy** дар сло́ва.
mowny 1) мо́вний; n a r z ą d y **~ne** мо́вні о́ргани, -нів; 2) *перен.* говірки́й, балаку́чий, балакли́вий.
mozaika *ż.* моза́їка.
mozaikowy моза́їчний; (*прям.* — *ще*) моза́їковий.
mozolić, **-lę**, **-lisz**, **-lił** (*голову*) лама́ти, моро́чити, суши́ти, -шу́, -шиш; //**~ się** (nad czym) корпі́ти, гну́ти спи́ну (над чим).
mozolnie з тяжки́м трудо́м.
mozolny тяжки́й; (*забарний*) копітки́й; **~na** p r a c a тяжка́ (копітка́) пра́ця.
mozół, **-zołu**, *m.* тяжки́й труд, -да́.
moździerz, *lm.* **-rze**, *m.* 1) сту́п(к)а; 2) *військ.* морти́ра.
moździerzowy *wojs.* морти́рний.
może *wyr.* *wtr.* мо́же.
możebnie *див.* **możliwie**.
możebność *ż.* *див.* **możliwość**.
możebny *див.* **możliwy**.
możliwie можли́во.
możliwość *ż.* можли́вість, -вості (чого́, зроби́ти що), змо́га (зроби́ти що).
możliwy можли́вий; **~we** (**~wym**) j e s t, ż e... можли́во, що...; ◊ c z y n i ć, c o **~we** роби́ти все, що мо́га.
można *predyk.* мо́жна; n i e **~** не мо́жна; ◊ j e ś l i t y l k o b ę d z i e **~** якщо́ ті́льки бу́де можли́во.
możni, **-nych**, *blp.*, *hist.* вельмо́жі, -мо́ж; ◊ **~** ś w i a t a t e g o си́льні цього́ сві́ту.
możnieć, **-nieję**, **-niejesz**, **-niał**, **-nieli** 1) става́ти могу́тнім; 2) става́ти бага́тим.
możność *ż.* змо́га (зроби́ти що), можли́вість, -вості (чого́, зроби́ти що); m i e ć **~** ма́ти змо́гу (можли́вість); n i e j e s t e m w **~ci** не ма́ю змо́ги; я не в си́лі; w e d l e (w m i a r ę) **~ci** по (в мі́ру) можли́вості, по змо́зі.
możnowładca, **-cy**, *lm.* **-cy**, *m.*, *hist.* можновла́дець, -дця.

możnowładczy *polit. hist.* можновла́дний.
możnowładny *polit. hist. див.* **możnowładczy.**
możnowładztwo *n.* оліга́рхія.
możny *poet.* могу́тній, могу́чий, потужний.
móc, mogę, możesz, mógł, mogli могти́ (мо́жу, мо́жеш).
mój *m.* (*ż.* **moja, ma,** *n.* **moje, me,** *lm., m.-os.* **moi,** *ż.-rzecz.* **moje**), *zaim.* мій (*ж. р.* моя́, *с. р.* моє́, *мн.* мої́).
mól, mola, *lm.* **mole,** *m., ent.* міль (*род.* мо́лі); n a d j e d z o n y p r z e z **mole** пошко́джений мі́ллю; ◊ *перен.* ~ k s i ą ż k o w y книгогри́з; *прик.* k a ż d y m a s w e g o **mola** у вся́кого свої́ турбо́ти (своє́ го́ре).
mór, moru, *m.* помі́р, -мо́ру, мор, -ру.
mórg, morga, *m.* (*мі́ра землі — 0,57546 гектара*) морг.
mówca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* промо́вець, -вця, ора́тор, -ра.
mówczyni *ż.* (*про жі́нку*) промо́вець, -вця, ора́тор, -ра.
mówić, -wię, -wisz, -wił говори́ти, -рю́, -риш; (*висловлювати — ще*) каза́ти (кажу́, ка́жеш); ~ b e z o g r ó d e k (p r o s t o z m o s t u) говори́ти про́сто з мо́сту (пря́мо, навпросте́ць); c o t u ~ що й каза́ти; ~ d o r z e c z y говори́ти до ді́ла (розу́мно); ~ j a k z k s i ą ż k i говори́ти як по пи́саному; k r ó t k o **~wiąc** коро́тше ка́жучи; **~wiąc** m i ę d z y n a m i між на́ми ка́жучи; p r a w d ę **~wiąc** сказа́ти пра́вду, по пра́вді ка́жучи, пра́вду ка́жучи; s z k o d a ~ шко́да й каза́ти; ~ z a k i m ś говори́ти на чию́ ко́ристь, говори́ти за ко́го; t o s a m o **~wi** z a s i e b i e це гово́рить само́ за се́бе; ~ w s e k r e c i e говори́ти по секре́ту; ~ w t e s ł o w a говори́ти так; ◊ ~ k o m u n a „t y" бу́ти з ким на „ти"; ~ n a w i a t r слова́ на ві́тер ки́дати; // ~ **się** говори́тися; ◊ j a k s i ę t o **~wi** як то ка́жуть.
mówienie *n.* говорі́ння, мо́влення; (*зрідка — ще*) мо́ва, розмо́ва.
mównica *ż.* 1) трибу́на, ка́федра; 2) *церк.* амво́н, каза́льниця.
mózg, -gu, *m.* мо́зок, -зку; (*перен. — ще*) ро́зум, -му, інтеле́кт, -ту; ◊ s u s z y ć s o b i e ~ n a d c z y m суши́ти (моро́чити, лама́ти) собі́ го́лову над чим; ~ m i s i ę p r z e w r a c a голова́ в ме́не (мені́) со́хне.
mózgordzeniowy *anat.* (*cerebrospinalis*) цереброспіна́льний, спинномозкови́й.
mózgownica *ż., posp.* дурна́ голова́, макі́тра.
mózgowy мозкови́й; b ł o n a **~wa** мозкова́ оболо́нка.
móżdżek, -dżku, *m.* 1) *анат.* мо́зочок, -чка; 2) *кул.* мо́зок, -зку.
móżdżkowy *anat.* мо́зочковий.
mp. (**manu propria**) *skr.* власнору́чно.
M. P. (**miejsce pieczęci**) *skr.* М. П. (мі́сце печа́ті).
mrocznie *див.* **mroczno.**
mrocznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli хмурні́ти, хмарні́ти.
mroczno похму́ро, хму́ро, хму́рно.
mroczność *ż.* похму́рість, -рості, хму́рість, хму́рність, -ності.
mroczny 1) похму́рий, хму́рий, хмурни́й; **~na** n o c похму́ра (хму́ра, хмурна́) ніч (*род.* но́чі); 2) *перен.* похму́рий; **~ne** m y ś l i похму́рі думки́, -мо́к; **~ne** s p o j r z e n i e похму́рий по́гляд, -ду.
mroczyć, -czę, -czysz, -czył затьма́рювати, -рюю, -рюєш, потьма́рювати, тьма́рити; // ~ **się** 1) хмурні́ти, хмарні́ти; 2) (*про присмерки*) смерка́тися, смерка́ти, суте́ніти.
mrok, -ku, *m.* 1) при́смерк, -ку, смерк, при́смерки, -кі́в, су́тінки, -кі́в, су́тінь, -ні; 2) (*пітьма і перен.*) те́мрява; мо́рок, -ку (*рідше*); w ś r ó d **~ków** n o c y в те́мряві но́чі, в нічні́й те́мряві.

mrowi мурашиний.
mrowić się, -wię, -wisz, -wił кишіти.
mrowie *n.* 1) *зб.* мурашня, мурашва; 2) *перен.* сила, сила-силенна, безліч, -чі; ~ ludu безліч народу; ◊ *перен.* ~ przechodzi po skórze мурашки (мурахи) по тілу бігають.
mrowisko *n.* 1) мурашник; 2) *зб.* мурашня, мурашва; ◊ *перен.* w ~ kij wsadzić викликати переполох.
mrowisty повен мурашок.
mrozek, -zku, *m., pot. див.* **mrozik.**
mrozić, -żę, -zisz, -ził 1) морозити, -рожу, -розиш, заморожувати, -жую, -жуєш; 2) *перен.* остуджувати, -джую, -джуєш; ~ przyjaźń остуджувати дружбу; ◊ strach ~zi krew w żyłach від страху кров холоне (стигне) в жилах; //~ się морозитися.
mrozik, -ku, *m., pot.* морозець, -зцю.
mrozoodporny морозостійкий.
mrozotrwały морозотривкий.
mroźno морозно, морозяно; ~ na dworze надворі морозно.
mroźny морозний, морозяний.
mrożony морожений; ryba ~na морожена риба.
mrówczan, -nu, *m., chem.* мурашина кислота.
mrówczany *chem. i in.* мурашиний; kwas ~ мурашина кислота; spirytus ~ мурашиний спирт, -ту.
mrówczy мурашиний; ◊ ~cza praca копітка праця.
mróweczka *ż., zdr., pieszcz.* мурашинка.
mrówisty *див.* **mrowisty.**
mrówka *ż.* мурашка, мураха; *перен.* ~ki chodzą po skórze мурашки (мурахи) бігають по тілу.
mrówkojad *m., zool.* (*myrmecophaga*) мурашкоїд, мурахоїд.
mrówkolew, -lwa, *m., ent.* (*myrmeleon*) мурашиний лев (*род.* лева).
mrówkowy *див.* **mrówczany.**
mrówkożerczy *ent, orn.* мурахоїдний, мурашкоїдний.
mróz, mrozu *m.* мороз, -зу; *перен.* aż ~ przeszedł po kościach аж мороз поза шкірою пройшов; ~ bierze береться мороз; siarczysty (trzaskający) ~ сильний (лютий, цупкий) мороз; ~ trzyma стоїть мороз; zanosi się na ~ збирається (береться) на мороз; ~ zelżał (sfolgował, zwolnił) мороз полегшав (відступив, пересівся); ~ zwarzył kwiaty квіти побило морозом.
mru-mru: ani ~ ні мур-мур, нічичирк.
mruczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli, mruknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) мурмотати, -мочу, -мочеш, промурмотати, мурмотіти, -мочу, -мотиш, промурмотіти, бо[у]рмотати, пробо[у]рмотати, бо[у]рмотіти, пробо[у]рмотіти, мимрити, промимрити, бубоніти, пробубоніти; 2) (*про кота*) муркотати, -коче, муркотіти, -котить, муркати, муркнути; воркотати, воркотіти (*лише недокон.*); (*про ведмедя*) бурчати, -чить, буркнути; бо[у]рмотати, бо[у]рмотіти (*лише недокон.*); ◊ strumyk ~czy струмок лепече (журчить).
mrugacz, *lm.* **-cze,** *m.* моргун, -на.
mrugać, mrugnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) моргати, моргнути; ani ~gnął ні оком не моргнув (не змигнув); 2) (*звичайно недокон.*) (*поез. — про зорі*) мерехтіти, -тить.
mruk, *lm.* **-ki,** *m.* 1) буркотун, -на, буркун, -на, воркотун; 2) (*про мовчазну людину*) мовчун, -на.
mrukliwie буркотливо.
mrukliwość *ż.* буркотливість, -вості.
mrukliwy буркотливий.

mruknąć *див.* **mruczeć.**
mrużek, -żka, *m.* піжмурки, -рок, жмурки.
mrużyć, -żę, -żysz, -żył мружити, жмурити; ~ **oczy** мружити (жмурити) очі; //~ **się** мружитися, жмуритися.
mrzeć, mrę, mrzesz, marł, marli мерти (мру, мреш).
mrzonka *ż.* химера.
mrzygłód, -łoda, *lm.* **-łody,** *m., pot.* скнара, скупердяга.
msza *ż., rel.* меса.
mszał, -łu, *m., rel.* служебник.
mszczenie się *n.* помста.
mszeć, mszeję, mszejesz, mszał, mszeli обростати мохом.
mszyca *ż., ent.* мошка.
mszyć, mszę, mszysz, mszył 1) мшити, імшити, мохуватити, -вачу, -ватиш, волохатити, -хачу, -хатиш; 2) покривати мохом; //~ **się** мшитися, імшитися, мохуватіти, волохатіти.
mszysty 1) моховитий; 2) *перен.* мохнатий, волохатий.
mściciel, *lm.* **-le,** *m.* месник.
mścicielka *ż.* месниця.
mścić, mszczę, mścisz, mścił (kogo, co *i* za co) мститися (мщуся, мстишся) (на кому, на чому *i* над ким, над чим), мстити (кому, чому), відомщати (кому що); ~ **krzywdę** мститися (мстити) за кривду, відомщати кривду; //~ **się** (na kim, na czym za kogo, za co) мститися, мстити; ~ **na wrogach** мститися на ворогах, мстити ворогам.
mściwie мстиво.
mściwość *ż.* мстивість, -вості.
mściwy мстивий.
mucha *ż.* муха; *перен.* **lecieć jak ~chy na lep** йти на принаду, летіти, як мухи на мед; *перен.* **padać jak ~chy** гинути, мов мухи; *перен.* **robić z ~chy słonia** робити з мухи слона; *перен.* **zwijać się jak ~ w okropie** метушитися, як муха в окропі; ◊ *перен.* **mieć ~chy w nosie** мати капризи (примхи), вередувати, -дую, -дуєш.
muchojadka *ż., bot., orn.* мухоловка.
muchołapka *ż.* 1) мухоловка; 2) *див.* **muchojadka.**
muchołówka *ż. див.* **muchołapka.**
muchomór, -mora, *m., bot.* мухомор, -ра.
muezin, *lm.* **-ni,** *m., rel.* муедзин.
mufa *ż., tech.* муфта.
mufka *ż.* (*нарукавник*) муфта.
mufla *ż., tech.* муфель.
muflak *m., spec.* муфельна піч (*род.* печі).
muflon *m., zool.* (*ovis musimon*) муфлон.
muflowy *tech.* муфельний; **piec** ~ муфельна піч (*род.* печі).
mufty, -tego, *lm.* **-towie,** *m., rel.* муфтій.
mulać муляти, мулити, терти (тру, треш).
mularczyk, *lm.* **-cy,** *m.* учень (помічник) муляра, мулярчук, -ка.
mularka I *ż.* мулярство.
mularka II *ż., spec.* (*про жінку*) муляр, -ра.
mularski мулярський.
mularstwo *n.* мулярство.
mularz, *lm.* **-rze,** *m.* муляр, -ра; *перен. іст.* **wolny** ~ масон, вільний муляр.
mulasty *див.* **mulisty.**
mulat, *lm.* **-ci,** *m.* мулат.
mulatka *ż.* мулатка.
mulę, -lęcia, *lm.* **-lęta, -ląt,** *n. zdr., zool. див.* **muł** I.
mulica *ż., zool.* самка мула.
mulić, -lę, -lisz, -lił замулювати, -люю, -люєш, мулити.
mulisty мулистий, мулкий.
mulizna *ż.* мулистий (мулкий) грунт, -ту.
multanka *ż.* сопілка.
myltyplikacja *ż., fiz., kin.* мультиплікація.
multyplikator *m., fiz., kin.* мультиплікатор, -ра.
muł I, **-ła,** *m., zool.* мул.
muł II, **-łu,** *m.* мул, -лу.

mułła, -ły, *lm.* **-łowie,** *m., rel.* муллá.
mułowaty подíбний до мýла.
mułówka *ż., med.* грязьовá вáнна.
mumia *ż.* мýмія.
mumifikacja *ż.* муміфікáція.
mumifikacyjny муміфікацíйний.
mundur, -ru, *m.* мундúр, -ра, фóрма; ~ żołnierski військóвий мундúр, військóвá фóрма; *кул.* kartofle w **~rach** картóпля в лушпúнні (в мундúрі).
mundurek, -rka, *m.* учнíвська фóрма.
mundurować, -ruję, -rujesz, -rował обмундирóвувати, -вую, -вуєш.
mundurowanie *n.* обмундирóвування, обмундирóвка.
mundurowy фóрменний, мундúрний.
municypalizacja *ż., praw.* муніципалізáція.
municypalizować, -zuję, -zujesz, -zował, *praw.* муніципалізувáти, -зýю, -зýєш.
municypalność *ż.* муніципалітéт, -ту.
municypalny муніципáльний.
municypał, *lm.* **-łowie,** *m.* член муніципáльної рáди.
munsztuk *m.* мундштýк, -кá.
munsztukowy мундштýчний.
mur, -ru, *m.* мур, -ру, стінá; *перен.* bić głową o ~ бúтися головóю об стінý; *прям., перен.* chiński ~ китáйська стінá; ~ pruski фахвéркова стінá; przyprzeć kogo do **~ru** припéрти когó до стінú; *перен.* stanąć **~rem** стáти стінóю; ◊ ~ ogniochronny брандмáуер, -ра.
murarka *ż. див.* **mularka** I.
murarski *див.* **mularski.**
murarstwo *n. див.* **mularstwo.**
murarz *m. див.* **mularz.**
murawa *ż.* муравá, морíг, -рогý.
murek, -rka *a.* **-rku,** *m.* 1) *зменш.* стíнка; 2) *(в кухонній печі)* прúпічок, -чка.
murena *ż., icht. (gymnothorax muraena)* мурéна.

murkot, -tu, *m.* муркотáння, муркотíння, мýркання; воркотáння; бурчáння, бо[у]ркотáння, бо[у]рмотíння. *Пор.* **mruczeć** 2.
murkotać, -koczę, -koczesz, -kotał *див.* **mruczeć.**
murłat, -tu, *m., bud.* лéжень, -жня.
murmotać, -moczę, -moczesz (*rzadziej* **-mocę, -mocesz**), **-motał** *див.* **mruczeć** 1.
murnica *ż., bud.* мауерлáт.
murować, -ruję, -rujesz, -rował мурувáти, -рýю, -рýєш.
murowanka *ż., pot.* мурóвана хáта.
murowany 1) мурóваний; 2) *перен. розм.* цілкóм пéвний; ~ interes цілкóм пéвна спрáва; *(якого не обминути)* неминýчий; awantura **~na** скандáл неминýчий.
murówka *ż.* 1) цéгла; 2) *орн.* лáстівка *(що гніздиться в мурах).*
mursz, -szu, *blm., m.* трухлявина, трухлятина, порохня, порохнó.
murszeć, -szeję, -szejesz, -szał, -szeli трухлявіти, трýхнути.
murszywy трухлявий, трýхлий, порохнявий.
mur-za, -zy, *lm.* **-zowie,** *m., hist.* мурзá.
mur-zać *pot. (обличчя)* замýрзувати, -зую, -зуєш.
Murzyn, *lm.* **-ni,** *m.* негр, -ра; *перен.* biały ~ бíлий негр, раб капіталíстів; ◊ ~ zrobił swoje, ~ może odejść мавр зробúв свою спрáву, мавр мóже відійтú.
murzynek, -nka, *lm.* **-nki** *a.* **-nkowie,** *m., zdr.* негреня, -няти.
Murzynka *ż.* негритянка.
murzyński негритянський.
mus I, **-su,** *m.* прúмус, -су; z **~su** з прúмусу.
mus II, **-su,** *m., kul.* мус, -су.
musieć, -szę, -sisz, -siał, -sieli мýсити (мýшу, мýсиш).
muskać, musnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (kogo, co) (злéгка, ніжно) доторкáтися, дотóркуватися, -куюся, -куєшся, доторкнýтися (до кóго, до чóго *і* когó, чогó); *(ру-*

кою- ще) гладити, -джу, -диш; // *(лише недокон.)* ~ się причепурюватися, -рююся, -рюєшся.
muskaryna *ż., chem.* мускарин, -ну.
muskularność *ż.* мускулистість, -тості, мускулястість.
muskularny мускулистий, мускулястий.
muskulatura *ż.* мускулатура.
muskuł, -łu, *m.* мускул, м'яз.
musnąć *див.* **muskać.**
muson, -nu, *m., meteor.* мусон, -ну.
musować, -suję, -sujesz, -sował мусирувати, -рую, -руєш.
mustang *m., zool.* мустанг.
muszelka *ż., zdr.* черепашка.
muszelkowy черепашковий.
muszka *ż., ent., wojs.* мушка.
muszkat, -tu, *m.* мускат, -ту.
muszkatel, -lu, *lm.* **-le,** *m.* *(вино)* мускат, -ту.
muszkatelowy мускатний; wino **~we** мускат, -ту, мускатне вино.
muszkatowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (myristica)* мускатне дерево.
muszkatowy мускатний; gałka **~wa** мускатний горіх.
muszkiet, -tu, *m., wojs. hist.* мушкет.
muszkieter, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m., wojs. hist.* мушкетер, -ра.
muszla *ż.* 1) *зоол.* черепашка: 2) *анат.* раковина; ~ uszna вушна раковина.
muszlowy черепашковий; *геол.* wapień ~ черепашковий вапняк, -ку
musztarda *ż., kul.* гірчиця; *прик.* ~ po obiedzie гірчиця по обіді (після обіду).
musztardniczka *ż.* гірчичниця.
musztardowy гірчичний.
musztra *ż.* муштра, стройова підготовка; ◊ regulamin **~ry** стройовий устав, -ву.
musztrować, -ruję, -rujesz, -rował муштрувати, -рую, -руєш.
musztrowanie *n* муштрування.
muszy мушиний, мушачий.
muślin, -nu, *m., tkac.* муслін, -ну.
muślinowy *tkac.* мусліновий.
muśnięcie *n.* легкий (ніжний) доторк, -ку.
mutacja *ż., biol.* мутація.
muterka *ż., zdr.* *див.* **mutra.**
mutować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *(про вино)* бродити, -дить; *(розм. — ще)* шумувати, -мує, грати; 2) *(про голос в перехідному віці)* змінюватися, -нюється.
mutra *ż., tech.* гайка.
mutrowy *tech.* гайковий; klucz ~ гайковий ключ, -ча.
mutualizm, -mu, *m., biol., polit.* мутуалізм, -му.
muza *ż.* муза.
muzealny музейний.
muzeolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* музеєзнавець, -вця.
muzeologia *ż.* музеєзнавство.
muzeum, *lp. nieodm., lm.* **-zea, -zeów,** *n.* музей, -зею.
muzułmanin, *lm.* **-manie, -manów,** *m.* мусульманин.
muzułmanka *ż.* мусульманка.
muzułmański мусульманський.
muzyczka *ż.* 1) музикантка; 2) *розм.* легка музика.
muzycznie музично.
muzyczny музичний; instrument ~ музичний інструмент; szkoła **~na** музична школа; towarzystwo **~ne** музичне товариство; utwór ~ музичний твір *(род.* твору); w świecie **~nym** в музичному світі, в музичних колах.
muzyk, *lm.* **-cy,** *m.* *(митець, теоретик)* музикант, музика.
muzyka *ż.* музика; **~kę** pod pieśń podłożyć покласти пісню на музику; do pieśni dorobić **~kę** написати (скомпонувати) музику на слова пісні; ◊ *перен. жарт.* kocia ~ котячий концерт, -ту.
muzykalia, -liów, *blp.* музичне приладдя.
muzykalnie музикально, музично.
muzykalność *ż.* музикальність, -ності, музичність.

muzykalny музика́льний, музи́чний; s ł u c h **~ny** музика́льний (музи́чний) слух, -ху; b y ć **~nym** ма́ти музика́льний (музи́чний) слух.
muzykant, *lm.* **-nci,** *m.* *(професіонал)* музика́нт, музи́ка.
muzykantka *ż.* *(професіоналка)* музика́нтка.
muzykoman, *lm.* **-ni,** *m.* ама́тор (люби́тель) му́зики, мелома́н.
muzykować, -kuję, -kujesz, -kował музи́чити.
muzykus, *lm.* **-sy,** *m., żart.* *(професіонал)* музика́нт, музи́ка.
mycie (się) *n.* миття́.
mycka *ż.* кру́гла ша́почка, ярму́лка.
myć, myję, myjesz, mył 1) ми́ти; *присл.* r ę k a r ę k ę **~je** рука́ ру́ку ми́є; 2) *(водою береги)* розмива́ти; ◊ *перен.* **~** k o m u g ł o w ę нами́лювати кому́ го́лову (чу́ба); //**~ się** ми́тися.
mydelniczka *ż.* *див.* **mydlniczka.**
mydełko *n.* туале́тне ми́ло.
mydlanka *ż.* ми́льний пузи́р, -ря́, ми́льна бу́лька (бу́льбашка, ба́нька).
mydlany ми́льний; b a ń k a **~na** *див.* **mydlanka.**
mydlarnia *ż.* милова́рний заво́д, -ду.
mydlarski милова́рний; p r z e m y s ł **~** милова́рне виробни́цтво.
mydlarstwo *n.* милова́ріння.
mydlarz, *lm.* **-rze,** *m.* милова́р, -ра.
mydlenie *n.* нами́лювання; ◊ **~** o c z u зами́лювання оче́й, окозами́лювання.
mydlić, -lę, -lisz, -lił ми́лити, нами́лювати, -люю, -люєш; ◊ **~** k o m u o c z y зами́лювати о́чі; //**~ się** ми́литися.
mydliny, -lin, *blp.* ми́льна вода́.
mydlnica *ż., bot.* *(saponaria officinalis)* мильня́нка ліка́рська.
mydlniczka *ż.* *(для гоління)* ми́льничка.
mydłek, -łka, *lm.* **-łki,** *m., lekc.* хлищ, -ща́.
mydłkować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* викру́чуватися *(хитрощами тощо).*
mydło *m.* ми́ло; ◊ *прик.* g o l i ć b e z **~ła** спри́тно обма́нювати, -нюю, -нюєш, спри́тно обду́рювати, -рюю, -рюєш; i d z i e j a k p o **~dle** іде́ як по ма́слу; w o c z y p u ś c i ć **~** зами́лити о́чі кому́; s p r a w i ć k o m u **~** нами́лити чу́ба (кому́); *присл.* w y j ś ć n a c z y m, j a k Z a b ł o c k i n a **~dle** лиши́тися ні з чим.
mydłować, -łuję, -łujesz, -łował *myśl.* ма́зати (ма́жу, ма́жеш), дава́ти ма́ху.
mylić, -lę, -lisz, -lił 1) (kogo) обма́нювати, -нюю, -нюєш; z m y s ł y n a s c z ę s t o **~lą** на́ші почуття́ ча́сто нас обма́нюють, 2) (kogo w czym) плу́тати, збива́ти (кого́ в чо́му), **~** k o g o w r a c h u n k a c h плу́тати (збива́ти) кого́ в рахува́нні; 3) *(давати маху)* прома́хуватися, -ма́хуюся, -ма́хуєшся, хи́бити, -блю, -биш; ◊ **~** k o m u s z y k i розстро́ювати чиї́ пла́ни; o i l e m i ę p a m i ę ć n i e **~li** якщо́ мене́ пам'ять не зра́джує; *присл.* p o z o r y c z ę s t o **~lą** зо́внішність ча́сто обма́нлива; //**~ się** помиля́тися.
mylnie помилко́во; хи́бно; **~** o s k a r ż o n y помилко́во обвинува́чений; **~** z r o z u m i e ć помилко́во (хи́бно) зрозумі́ти. *Пор.* **mylny.**
mylność *ż.* помилко́вість, -вості; хи́бність, -ності. *Пор.* **mylny.**
mylny помилко́вий; *(неправильний — ще)* хи́бний; **~ne** w y o b r a ż e n i e хи́бне (помилко́ве) уя́влення; **~na** i n f o r m a c j a хи́бна (помилко́ва) інформа́ція.
myłka *ż.* *див.* **pomyłka.**
mysi миша́чий.
mysikrólik *m., orn.* *(regulus)* король́ок, -лька́.
mysiurek, -rka, *m., bot.* *(myosurus minimus)* миша́чий хвіст мале́нький.

mysz *ż.* миша; ◊ *прик.* robić z **~szy** jelenia робити з мухи слона.
mysza(s)ty *(про масть тварин)* мишастий.
myszątko *n., pieszcz.* мищенятко.
myszę, -szęcia, *lm.* **-szęta, -sząt;** *n., zdr.* мишеня, -няти.
myszka *ż.* 1) *зменш.* мишка; kot i ~ *(про гру)* кіт і мишка; 2) *мед. (naevus)* родимка; ◊ trącić **~ką** а) відгонити стариною; б) *(про вино)* мати букет.
myszkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) (czego) винюхувати, -нюхую, -нюхуєш (що); 2) (po czym) *перен.* нишпорити.
myszołów, -łowa, *m., orn.* мишоїд, каня.
myszołówka *ż.* мишоловка.
myszy *див.* **mysi.**
myśl *ż.* думка; мисль, -лі *(рідше)*; *(з припущенням — ще)* гадка; ani przez **~** nie przeszło і в думці (на думці) не було; być tej samej **~li** бути однієї гадки; mieć co na **~li** а) мати що на думці (на увазі); б) мати намір (збиратися) зробити що; naprowadzić kogo na **~** навести кого на думку; nosić się z **~lą** носитися з думкою; poddać (podsunąć) **~** (**~** jaką rzucić *a.* poruszyć) подати думку; podchwycić **~** підхопити думку; przemknęła przez głowę **~** в голові майнула (блиснула, шибнула) думка; **~** przewodnia провідна думка (ідея); przyszło mu na **~** йому спало на думку; **~** świta (kiełkuje) w głowie в голові зароджується думка; utrafić komu w **~** зрозуміти чию думку; wpaść na **~** прийти до якоїсь думки; zbierać **~li** збирати думки; ◊ być dobrej **~li** не втрачати надії, не занепадати духом; osiągnąć skutek po **~li** осягнути бажаний наслідок; podnieść (podjąć, powziąć) **~** задумати, надумати (зробити що); w dobrej **~li** з добрим наміром; w **~** uchwały відповідно до ухвали, згідно з ухвалою; wszystko idzie po (według) jego **~li** все йде по його бажанню (згідно з його бажанням).
myślący вдумливий; **~ce** oczy вдумливі очі, -чей.
myśleć, -lę, -lisz, -lał, -leli думати; мислити; гадати; **~lę,** że jutro przyjdziesz гадаю (думаю), що завтра прийдеш; nie wiele **~ląc** не довго думаючи; ◊ **~** o niebieskich migdałkach літати (витати) думками в хмарах. *Пор.* **myśl.**
myślenie *n.* 1) думання; мислення; *пор.* **myśl;** 2) *псих. та ін.* мислення; funkcja **~nia** функція мислення; ◊ to daje wiele do **~nia** це наводить на думки.
myśliciel, *lm.* **-le,** *m.* мислитель.
myśliwiec I, **-wca,** *lm.* **-wcy,** *m.* мисливець, -вця.
myśliwiec II, **-wca,** *lm.* **-wce,** *m., lot.* винищувач.
myśliwski 1) мисливський; pies **~** мисливський собака; 2) *ав.* винищувальний; lotnictwo **~kie** винищувальна авіація; ◊ samolot **~** *див.* **myśliwiec** II.
myśliwstwo *n.* мисливство.
myśliwy, -wego, *lm.* **-wi,** *m.* мисливець, -вця.
myślnik *m.* тире.
myślowo думкою, думками, в думці, в думках, мислено.
myślowy мислений.
myto *n., przest.* мито.
mżyć, mży, mżyło *nieos.* мрячити, імжити; //**~ się** мигтіти, -гтить, миготіти, -готить, блимати; z poza drzew **mżyły się** światełka з-поза дерев миготіли (блимали) вогники.

N

n. **(nijaki)** *skr., gram.* **c.** (сере́дній).

N 1) *(абревіатура)* № (но́мер); 2) *(позначення невідомої або неназваної особи)* N, ікс; o b y w a t e l ~ громадяни́н N (ікс).

na I 1) *(прийм. із знахідним відм.)* на; *(про мету — ще)* для; *(про причину — ще)* від; c i e r p i e ć ~ g ł o w ę хворі́ти на го́лову (голово́ю); *муз.* ~ d w a g ł o s y на два го́лоси; i ś ć ~ w e s e l e йти на весі́лля; ~ j e g o p r o ś b ę на його́ про́сьбу (прохання); k w a d r a n s ~ p i e r w s z ą чверть на пе́ршу; l i c z y ć ~ c o розрахо́вувати на що; o k n a w y c h o d z ą ~ u l i c ę ві́кна вихо́дять на ву́лицю; ~ s t a r e l a t a на ста́рості літ, на схи́лі ві́ку; t o n i e j e s t ~ s p r z e d a ż це не для про́дажу (не на про́даж); t y l e ~ g ł o w ę сті́льки на ко́жного (на бра́та); u m r z e ć ~ s u c h o t y уме́рти від сухо́т; ~ w i e ś на (в) село́; w y j e c h a ć ~ m i e s i ą c ви́їхати на мі́сяць; ~ w y p a d e k c h o r o b y на ви́падок хворо́би; z a n o s i s i ę ~ d e s z c z збира́ється (бере́ться, зано́ситься) на дощ; z a p r o s i ć ~ o b i a d запроси́ти на обі́д; ~ z d r o w i e! на здоро́в'я! бу́дьте здоро́ві! *(про кількісний стан)* з, се́ред, з-помі́ж, з-посере́д; ~ d z i e s i ę ć o s ó b c z t e r e c h b y ł o m ę ż c z y z n з (се́ред, з-помі́ж, з-посере́д) десяти́ осі́б були́ чоти́ри чолові́ки; 2) *(прийм. з місцевим відм.)* на; *(про місце — ще)* в (у); ~ b r z e g u r z e k i на бе́резі рі́чки; g r a ć ~ s k r z y p c a c h гра́ти на скри́пці (на скри́пку); ~ k o ń c u m i a s t a в кінці́ мі́ста; ~ m i e ś c i e m ó w i ą o t y m в мі́сті гово́рять про це; ~ Ś l ą s k u в Сіле́зії; ~ u n i w e r s y t e c i e в університе́ті; ~ W ę g r z e c h в Уго́рщині.

na! II *wkrz.* на!

nabab, *lm.* **-bowie,** *m.* набо́б.

nababrać, -rzę, -rzesz, -rał нама́зати, -ма́жу, -ма́жеш, наля́пати, наба́зграти; //~ **się** наба́братися, наба́блятися *(в нечистому)*.

nabajać *pot.* 1) нарозка́зувати (нарозповіда́ти) казо́к; 2) *(нісенітниць)* наплести́, -плету́, -плете́ш, наба́зікати, набала́кати, намоло́ти, -мелю́, -ме́леш, наля́пати (язико́м); //~ **się** 1) нарозка́зувати (нарозповіда́ти) казо́к; 2) наба́зікатися, набала́катися.

nabajcować *див.* **nabejcować.**

nabajdurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *pot. див.* **nabajać** 2.

na bakier *przsł.* наба́кир; ◊ b y ć z k i m ~ не ладна́ти з ким; w s z y s t k o i d z i e ~ все йде догори́ нога́ми (шкере́берть, пере́вертом).

nabalować się, -luję, -lujesz, -lował *pot.* нагуля́тися.

nabarłożyć, -żę, -żysz, -żył *pot.* насміти́ти, -сміч́у, -сміти́ш; *(зробити брудним)* забрудни́ти, закаля́ти.

nabasować, -suję, -sujesz, -sował (komu) *pot.* наговори́ти кому́ підле́сливих (обле́сливих, уле́сливих, лести́вих) фраз.

nabawiać, nabawić, -wię, -wisz, -wił (kogo, czego) завдава́ти, -даю́, -дає́ш, завда́ти, -да́м, -даси́, наганя́ти, нагна́ти (нажену́, наже-не́ш) (кому́ чого́); ~**wić** k o g o s t r a c h u завда́ти (нагна́ти) кому́ стра́ху́; *(хвороби)* дово́дити, -джу, -диш, довести́, -веду́, -веде́ш (до чо́го); // *(лише док.)* ~ **się** (czego) нажи́ти собі́ (що *а.* чого́); ~ k a t a r u нажи́ти собі́ (пійма́ти) не́жить; *(сорому, лиха)* набра́тися, -беру́ся, -бере́шся; *(клопоту — ще)* напита́ти собі́.

nabawić się 1) нарозважáтися, набáвитися, -влюся, -вишся, навеселйтися; 2) *(про бенкетування)* нагулятися.

nabazgrać, -rzę, -rzesz, -rał 1) *(погано написати)* нaбáзграти, наляпати, намазюкати; 2) *(погано намалювати)* намáзати, -мáжу, -мáжеш, наляпати.

nabechtywać, -tuję, -tujesz, -tywał, nabechtać *(kogo przeciw komu) pot.* підбýрювати, -рюю, -рюєш, підбýрити (когó прóти кóго, прóти чóго), намовляти, намóвити, -влю, -виш (когó на кóго, на що), під'юджувати, -джую, -джуєш, під'юдити, -джу, -диш (когó прóти кóго, на кóго).

nabejcować, -cuję, -cujesz, -cował 1) *кул.* намаринувáти, -нýю, -нýєш; 2) *розм. див.* **nabajać** 2.

nabesztać (kogo) *pot.* вилаяти, облáяти (когó).

nabębnić, -nię, -nisz, -nił (komu co) *pot.* наторохкотíти, -кочý, -котйш, нацокотíти (комý що).

nabiadać się набíдкатися.

nabiał, -łu, *m.* молóчні продýкти, -тів, набíл, -лу.

na biało *przsł.* в бíлий кóлір.

nabić I *див.* **nabijać.**

nabić II, **-biję, -bijesz, -bił** 1) побйти, -б'ю, -б'єш; 2) *(настріляти)* набйти.

nabiec *див.* **nabiegać.**

nabiedować się, -duję, -dujesz, -dował набідувáтися, -дýюся, -дýєшся, натерпíтися лйха.

nabiedzić się, -dzę, -dzisz, -dził *див.* **nabiedować się.**

nabieg, -gu, *m.* набíг, -гу, нáскок, -ку; ◊ ~ k r w i гіперемíя, перепóвнення крóв'ю.

nabiegać, nabiec, -biegnę, -biegniesz, -biegł, -biegli 1) *(кров'ю)* наливáтися, налйтися, -ллéться; o c z y k r w i ą **~biegły** óчі налилйся крóв'ю; *(сльозами)* наповнятися, напóвнюватися, -нюється, напóвнитися; ł z y d o o c z u **~biegły** óчі напóвнилися сльозáми, сльóзи вйступили на очáх; 2) *іст.* робйти (чинйти) набíги, зробйти (учинйти) набíги; **~biegać** k r a j робйти (чинйти) набíги на країну; ◊ g u z **~biegł** n a c z o l e гýля вйскочила (набíгла) на лóбі (на чолí); ż y ł y **~biegły** (komu) жйли набрякли (в кóго).

nabiegać się набíгатися.

nabiegły 1) (czym) налйтий; **~łe** k r w i ą o b l i c z e облйччя, налйте крóв'ю; 2) *мед.* набряклий; **~łe** g r u c z o ł y набряклі зáлози, -лоз.

nabiegunnik *m., el.* пóлюсний наконéчник (башмáк).

nabierać, nabrać, -biorę, -bierzesz, -brał 1) набирáти, набрáти, -берý, -берéш; **~brać** o d w a g i (ś m i a ł o ś c i) набрáти відвáги (смілйвості); *перен.* **~brać** w o d y d o u s t набрáти водй в рот, не розкрйти рóта; 2) *(в себе)* вбирáти, увібрáти (вберý, вберéш); b i b u ł a **~brała** w s i e b i e a t r a m e n t u пропускнйй (промокáльний) папíр увібрáв у сéбе чорнйло; 3) *(набувати що)* нагýлювати, -люю, -люєш, нагуляти, набирáти, набрáти (що); **~brać** c i a ł a (t u s z y) нагуляти жйру (тíло), набрáти тíла, ввійтй в тíло; 4) *неперех.* наливáтися, налйтися, -ллéться (чим); p i e r s i **~brały** p o k a r m e m грудь налилáся; *(про абсцес)* наривáти, нарвáти, -рвé; w r z ó d **~brał** гнояк нарвáв; 5) *(лише докон.) (розм. — купити)* набрáти, взяти (вíзьмý, вíзьмеш); ~ p e r k a l u n a s u k n i ę набрáти (взяти) сйтцю на плáття; 6) (kogo) *перен. розм.* обдýрювати, -рюю, -рюєш, обдурйти, -рю, -риш, піддýрювати, піддурйти (когó); ◊ **~brać** o c z y m p e w n e g o w y o b r a ż e n i a склáсти собí дéяке уявлéння про що; **~brać** p r z e k o n a n i a прийтй до переконáння, переконáтися; **~bierać** w a g i набувáти вагй; // *(лише докон.)* **~się** 1) набрáти

(чогó); ~ łupów na nieprzyjacielu набрáти здóбичі (добичі) від вóрога; 2) *пас.* набрáтися.
nabierak *m., tech. див.* **koparka.**
na bieżąco *przsł.* на ходý.
na bij, zabij: być z kim ~ бýти з ким на ножáх.
nabijać, nabić, -biję, -bijesz, -bił 1) набивáти, наби́ти, -б'ю́, -б'є́ш; ~**bić** gwoździ w ścianę наби́ти цвя́хів у стінý; ~**bić** naczynia наби́ти (багáто) пóсуду; ~**bić** obręcz na beczkę наби́ти обрýч на бóчку; *перен.* ~**bić** sobie guza na czole наби́ти собі гýлю на лóбі (на чолі́); ~**bić** trzos złotem наби́ти кали́тку зóлотом; 2) (co czym) *(зверху)* оббивáти, обби́ти (обіб'ю́, обіб'є́ш) (що чим); ~**bić** krzesło skórą обби́ти крісло шкі́рою; 3) (co) *(зброю, тех.)* заряджáти, заряди́ти, -джý, -ди́ш; *(з дула — ще)* набивáти, наби́ти; ◊ *розм.* ~**bić** kogoś w butelkę поши́ти когó в дýрні; *розм.* ~**bić** komuś uszy (głowę) czym протýркати (протуркоті́ти, протуркотáти) комý вýха чим; // *(лише докон.)* ~ **się** наби́тися.
nabijacz, *lm.* **-cze,** *m., wojs.* зарядчик; ◊ *іст.* ~ działa пушкáр, -ря́, гармáш, -шá, гарматі́й, -ті́я.
nabijanie *n.* 1) набивáння; 2) оббивáння; 3) заряджáння; набивáння; ◊ *іст.* stempel do ~**nia** шóмпол. *Пор.* **nabijać.**
nabijany (czym) з інкрустáціями, з нáсічкою; zbroja złotem ~**na** збрóя з золоти́ми інкрустáціями (з золотóю нáсічкою).
nabirbantować się, -tuję, -tujesz, -tował *pot. див.* **nahulać się.**
nabitka *ż., gór.* забóй, -бóю, ви́бій, -бою.
nabity 1) наби́тий; *(перен. — ще)* пóвний-повні́сінький, перепóвнений; *(про зброю — ще)* заря́джений; sala ~**ta** наби́тий (пóвний-повні́сінький, перепóвнений) зал, -лу; 2) *(про матеріал)* густи́й; płótno ~**te** густé полотнó; 3) *(перен. — про тіло людини)* тверди́й, кріпки́й.
nablagować, -guję, -gujesz, -gował *pot.* набрехáти, -брешý, -брéшеш; //~ **się** набрехáтися.
nabłagać się (kogo o co) наблагáтися, напроси́тися, -прошýся, -прóсишся (когó про що).
nabłaznować się, -nuję, -nujesz, -nował *pot.* надурі́ти; *(про дітей — звичайно)* напустувáтися, -тýюся, -тýєшся, наробити дýрощів.
nabłądzić się, -dzę, -dzisz, -dził наблукáтися.
nabłąkać się *див.* **nabłądzić się.**
nabłocić, -cę, -cisz, -cił нанести́ грязі (грязю́ки), наслі́ди́ти, -джý, -ди́ш.
nabłonek, -nka, *m., anat. (epithelium)* епітéлій.
nabłoniak, -ku, *m., med. (epithelioma)* епітеліáльний рак.
nabłonkowy *anat. (epithelialis)* епітеліáльний.
na bok *przsł.* нáбік, вбік.
na boku *przsł.* óсторонь.
naborykać się *докон.* дóвго борóтися *(звичайно з перешкодами)*, наборю́катися.
na bosaka *przsł.* босóніж.
nabożeństwo *n., kośc.* 1) слýжба, відпрáва, богослужéння; 2) *див.* **nabożność;** ◊ *перен. розм.* człowiek dziwnego ~**wa** чуднá люди́на; *церк.* książka do ~**wa** молитóвник; *перен. розм.* mieć ~ (do kogo, do czego) почувáти симпáтію (до кóго, до чóго).
nabożnie *rel.* побóжно.
nabożnisia *ż., iron.* ханжá, святóша, святéнниця.
nabożniś, *lm.* **-sie,** *m., iron.* ханжá, святóша, святéнник.
nabożność *ż., rel.* побóжність, -ності.
nabożny *rel.* побóжний.
nabój, -boju, *lm.* **-boje,** *m.* заря́д, -ду; *(вогнестрільної зброї — ще)* набі́й, -бóю; *(військ. — ще)* пат-

рóн; ~ **ćwiczebny** учбóвий патрóн; ~ **ostry** бойовий патрóн; ~ **ślepy** холостий патрóн.
nabrać *див.* **nabierać.**
nabrany *przen.* налитий; **krowy z ~nymi wymionami** корóви з налитими вименáми.
nabredzić, -dzę, -dzisz, -dził *pot.* наплести, -плету, -плетéш, намолóти, -мелю, -мéлеш, наляпати (язикóм).
nabroić, -roję, -roisz, -roił *pot.* напустувáти, -тýю, -тýєш, навитворяти, наколобрóдити, -джу, -диш, набрóїти.
na brudno *przsł.* нáчорно.
nabrudzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) набрудни́ти; 2) *(про тварин)* наскýдити, -дить.
nabruździć, -żdżę, -ździsz, -ździł *przen.* наробити перешкóд (комý, чомý); понавставляти пáлиці у колéса (комý).
nabrykać się *pot.* напустувáтися, -тýюся, -тýєшся.
nabryzgać набри́зкати.
nabrzdąkać się *lekc.* набриньчáтися, -чýся, -чи́шся, набри́нькатися.
nabrzeże *n.* нáбережна, -ної.
nabrzeżny прибережний.
nabrzęk, -ku, *m., med. (intumescentia)* набряклість, -лості.
nabrzękać, nabrzęknąć, -brzęknę, -brzękniesz, -brzękł, -brzękli *a.* **-brzęknął, -brzęknęli** *med.* набрякáти, набря́кнути.
nabrzękłość *ż., med.* набряклість, -лості.
nabrzękły *med.* набряклий.
nabrzęknąć *див.* **nabrzękać.**
nabrzęknienie *n., med. див.* **nabrzęk.**
nabrzęknięcie *n., med. див.* **nabrzęk.**
nabrzmiałość *ż.* 1) набýхлість, -лості, набря́клість; набубнявілість; 2) *мед. див.* **nabrzękłość;** 3) налитість, -тості. *Пор.* **nabrzmiewać.**
nabrzmiały 1) набýхлий, набря́клий; набубнявілий; 2) *мед. див.* **nabrzękły;** 3) налитий. *Пор.* **nabrzmiewać.**
nabrzmieć *див.* **nabrzmiewać.**
nabrzmienie *n., med. див.* **nabrzęk.**
nabrzmiewać, nabrzmieć, -mię, -misz, -miał, -mieli 1) (czym) набухáти, набýхнути, набрякáти, набря́кнути; *(про насіння, бруньки дерев — ще)* бубнявіти, набубнявіти; 2) *мед., див.* **nabrzękać;** 3) *(про очі)* наливáтися крóв'ю, налитися крóв'ю.
nabrzusznik *m., wojs. hist.* начерéвник.
nabuchać (czego) *pot.* набýхати (чогó); *(накидати — ще)* навали́ти, -лю́, -лиш (чогó); //~ **się** *вульг.* натрíскатися, напéртися, -прýся, -прéшся, нажéртися, -жерýся, -жерéшся, набýхатися, налóпатися.
nabudować, -duję, -dujesz, -dował набудувáти, -дýю, -дýєш.
nabujać *pot.* 1) навигáдувати, -дую, -дуєш, навимишляти (чогó); 2) (kogo) обдури́ти, -рю́, -риш (когó).
nabujać się 1) нагойдáтися; 2) *(перен. — по світу)* наблукáтися, намандрувáтися, -рýюся, -рýєшся; *(без діла)* навéштатися, нашвéндятися, натиня́тися.
nabundziuczyć się, -czę, -czysz, -czył *pot.* набундю́читися.
nabuntować, -tuję, -tujesz, -tował 1) підмóвити, -влю, -виш, підговори́ти, -рю́, -риш (когó на щó, зробити щó); 2) *(підмовити на бунт)* збунтувáти, -тýю, -тýєш (когó).
nabycie *n.* 1) придбáння, набуття́; купíвля; *пор.* **nabywać** 1; 2) *(набута річ)* придбáння; *(шляхом купівлі — ще)* покýпка; ◊ **dla ~cia sławy** щоб здобýти слáву; **do ~cia w księgarniach** мóжна купи́ти (придбáти) в книгáрнях; **tu są (jest) do ~cia** тут продаю́ться (є в прóдажу).
nabyć *див.* **nabywać.**
nabytek, -tku, *m.* придбáння; покýпка; ◊ *присл.* **z nieprawego ~tku niema pożytku**

чужá кри́вда не гріє; з непрáвдою прийшлó — з вітром пішлó; **z r o b i ć** ~ придбáти, набýти, -бýду, -бýдеш (що); купи́ти, -плю́, -пиш. *Пор.* **nabywać** 1.

nabyty 1) при́дбаний, набýтий; кýплений; 2) здобýтий; 3) набýтий. *Пор.* **nabywać** 1—3.

nabywać, nabyć, -będę, -będziesz, -był 1) придбавáти *(рідко)* (-дбаю́, -дбає́ш *і* -вáю, -вáєш), придбáти, набувáти, набýти, -бýду, -бýдеш; *(за гроші — ще)* купувáти, -пýю, -пýєш, купи́ти, -плю́, -пиш; **~być** k s i ą ż k ę придбáти (набýти; купи́ти) кни́жку; 2) *(одержувати)* здобувáти, здобýти; **~być** d o ś w i a d c z e n i a здобýти дóсвід; 3) *(права і под.)* набувáти, набýти.

nabywca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* набувáч, -чá, набувáльник; покупéць, -пця́; z n a l e ź ć **~ców** знайти́ покупців. *Пор.* **nabywać** 1.

nabywczy *ek.* купівéльний, купувáльний; s i ł a (z d o l n o ś ć) **~cza** купівéльна спромóжність, -ності.

nabywczyni *ż.* набувáчка, набувáльниця; покупни́ця, купувáльниця. *Пор.* **nabywać** 1.

nabździurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *pot.* наплести́, -плетý, -плетéш, наплескáти, -плещý, -плéщеш, наверзти́.

nacackać się (z kim) *pot. lekc.* наця́цькатися (з ким).

nacałować się, -łuję, -łujesz, -łował націлувáтися, -лýюся, -лýєшся.

nacechować, -cechuję, -cechujesz, -cechował (kogo, co czym) *bezp.* затаврувáти, -рýю, -рýєш, наклáсти таврó, натáврити; *(перен. — ще)* відзнáчити, -нáчу, -нáчиш; ~ w o ł u затаврувáти волá.

nacechowany затаврóваний; яки́й (що) відзначáється чим; з ри́сами чогó; b u d o w a **~na** a r c h i t e k t u r ą w i e k ó w ś r e d n i c h будівля з ри́сами середньовíчної архітектýри. *Пор.* **nacechować.**

nacedzać, nacedzić, -dzę, -dzisz, -dził наці́джувати, -джую, -джуєш, націди́ти, -джý, -диш; *(з крана — ще)* натóчувати, -чую, -чуєш, наточи́ти, -чý, -чиш.

nacelować, -luję, -lujesz, -lował націлити, навести́, -ведý, -ведéш.

nachlapać, -pię, -piesz, -pał набри́зкати, нахлю́пати.

nachlipać się, -pię -piesz, -pał *posp.* 1) нахлебтáтися, -бчýся, -бчешся; 2) *(наплакатися)* нахли́патися.

nachmurzony нахмýрений; насýплений. *Пор.* **nachmurzyć się.**

nachmurzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył нахмýритися; *(перен. — ще)* насýпитися, -плюся, -пишся.

nachodzić, -dzę, -dzisz, -dził, najść, najdę, najdziesz, naszedł, naszli 1) (kogo, co *a.* na kogo, na co) нападáти, напáсти, -падý, -падéш (на кóго, на що); 2) (kogo) *(лише недокон.)* насти́рливо відвíдувати (когó), не давáти комý спокóю; d ł u ż n i c y g o **~dzą** боржники́ не даю́ть йомý спокóю; 3) (kogo) *(перен. — оволодівати ким)* нахóдити, -джу, -диш, найти́, -йдý, -йдéш, нападáти, напáсти (на кóго, на що); **~dziła** j ą t r w o g a на неї нахóдила (нападáла) тривóга.

nachodzić się, -dzę, -dzisz, -dził нахóдитися, -джýся, -дишся.

nachodźca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* *див.* **najeźdźca.**

nachorować się, -ruję, -rujesz, -rował нахворíтися, дóвго хворíти.

nachuchać нахýкати.

nachwalić się, -lę, -lisz, -lił нахвали́тися, -лю́ся, -лишся; *(про себе самого — ще)* нахвáстатися.

nachwytać нахапáти.

na chybi(ł)-trafi(ł) *przsł.* навмання́.

nachylać, nachylić, -lę, -lisz, -lił нахиля́ти, нахили́ти, -лю́, -лиш; похиля́ти, похили́ти *(рідше)*; *(гнучкий предмет)* нагинáти,

нагну́ти; //~ się нахиля́тися, нахили́тися; похиля́тися, похили́тися; нагина́тися, нагну́тися.

nachylenie *n.* 1) на́хил, -лу, по́хил; *(дія — ще)* нахи́лення; 2) *фіз.* схи́лення; ~ igły magnesowej магні́тне схи́лення.

nachylić *див.* **nachylać.**

nachylony нахи́лений; похи́лений; нагну́тий. *Пор.* **nachylać.**

naciasty з бу́йним бади́ллям, з бу́йною ги́чкою (ги́ччю); *(про буряки)* з бу́йним буряча́нням, з бу́йною ботви́ною; *(про картоплю)* з бу́йним картопли́нням.

naciąć *див.* **nacinać.**

naciąg, -gu, *m.* 1) *фарм.* насті́й, -то́ю; 2) *ел.* напру́ження електри́чного. про́вода.

naciągacz I, *lm.* **-cze,** *m.* обма́нщик, дури́світ.

naciągacz II, *lm.* **-cze,** *m., tech.* натяга́ч, -ча́.

naciągaczka *ż., pot.* обма́нщиця, дури́світка.

naciągać I, **naciągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** 1) (czego) *(лише докон.)* натягти́, -гну́, -гнеш, натягну́ти (чого́); ~gnąć wody ze studni натягти́ (натягну́ти) води́ з крини́ці; 2) (czym) *неперех.* просяка́ти, прося́кнути, наси́чуватися, -чуюся, -чуєшся, насити́тися, -сичу́ся, -сити́шся (чим); *(ароматом)* напа́хуватися, -па́хуюся, -па́хуєшся, напаха́тися; *(вбирати в себе)* втяга́ти, втя́гувати, -гую, -гуєш, втягти́, втягну́ти, всмо́ктувати, -тую, -туєш, всмокта́ти, -кчу́, -кчеш; *(про чай і под.)* насто́юватися, -сто́ююся, -сто́юєшся, насто́ятися; 3) *(гирки годинника)* підтяга́ти, підтя́гувати, підтягти́, підтягну́ти; 4) *(одяг)* надяга́ти, надягти́, надягну́ти, наділа́ти, наді́ти (наді́ну, наді́неш), вдяга́ти, вдягти́, вдягну́ти; 5) *(взуття)* взува́ти, взу́ти, обува́ти, обу́ти, назува́ти, назу́ти; 6) (co czym) *(крісло шкірою і под.)* обтяга́ти, обтя́гувати, обтягти́, обтягну́ти; 7) *(лук, струну)* натяга́ти, натя́гувати, натягти́, натягну́ти, напина́ти, напну́ти; 8) *(перен. розм. — про аргументи тощо)* роби́ти натя́жки, зроби́ти натя́жки; 9) *(мед. — вивих)* вставля́ти, вста́вити, -влю, -виш; ◊ *перен.* ~gać rozmowę na inny przedmiot зверта́ти (перево́дити) розмо́ву на і́ншу те́му; *вульг.* ~gnąć nogi *(вмерти)* заде́рти но́ги.

naciągać II, **naciągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** (kogo) *pot.* 1) *(лише недокон.)* жарту́ючи (жартома́) дражни́ти, -ню́, -ниш (кого́); 2) видурю́вати гро́ші, ви́дурити гро́ші (в ко́го).

naciągać III *dok.* натяга́ти, натаска́ти.

naciągany натя́гнутий, си́луваний; ~ne porównanie натя́гнуте (си́луване) порівня́ння.

naciągarka *ż., tkac.* стано́к для обтя́жки.

naciągnąć *див.* **naciągać.**

naciągnięty 1) натя́гнутий, натя́гнений, напну́тий; ~ łuk натя́гнутий (натя́гнений, напну́тий) лук, -ку; 2) *перен.* натя́гнутий, напру́жений; *(несправжній — ще)* уда́ваний, нещи́рий, си́луваний, ви́мушений; ~te stosunki натя́гнуті (напру́жені) відно́сини (стосу́нки, взає́мини); ~ śmiech уда́ваний (нещи́рий, си́луваний, ви́мушений) сміх, -ху; ~ta wesołość си́лувана (ви́мушена, уда́вана) весе́лість, -лості.

naciągowy 1) *фарм.* насто́йковий, насто́янковий; 2) *мед.* натя́гуючий; ◊ *тех.* sanie ~we по́лозки́, -кі́в.

nacichać затиха́ти, стиха́ти, утиха́ти, вщуха́ти; deszcz ~chał дощ затиха́в (стиха́в, утиха́в, вщуха́в).

naciec *див.* **naciekać.**

naciek, -ku, *m., geol., med. i in.* на́тік, -теку; *(мед. — ще)* напли́в, -ву.

naciekać, naciec, -cieknę, -ciekniesz *(rzadziej* **-ciekę, -cieczesz), -ciekł** *(rzadziej* **-ciekną!), -ciekli** натікати, натекти, -течу, -течеш.

naciekn̨ąć, -cieknę, -ciekniesz *(rzadziej* **-ciekę, -cieczesz), -ciekł** *(rzadziej* **-cieknął), -ciekli** *dok.* *див.* **naciekać.**

naciekowy *geol., med. i in.* натічний; напливний. *Пор.* **naciek.**

nacieplanie *n.* отеплювання; ◊ *мед.* ~ słoneczne інсоляція.

nacierać I, natrzeć, -trę, -trzesz, -tarł 1) натирати, натерти, -тру, -треш; *(тіло водою — ще)* обтирати, обтерти (обітру, обітреш); 2) *(спричиняти біль)* намулювати, -люю, -люєш, намуляти, намулити, натирати, натерти; //~ się натиратися, натертися, обтиратися, обтертися.

nacierać II, natrzeć, -trę, -trzesz, -tarł *wojs.* вести наступ, повести наступ, наступати, атакувати, -кую, -куєш, заатакувати; **nacierać** na nieprzyjaciela наступати на ворога.

nacierający, -cego, *lm.* **-cy,** *m., wojs.* наступаючий, -чого.

nacieranie *n., farm.* притирання.

naciérpieć się, -pię, -pisz, -piał, -pieli настраждатися; *(багато перенести — ще)* натерпітися, -плюся, -пишся.

nacieszyć się, -szę, -szysz, -szył 1) нарадуватися, -дуюся, -дуєшся; 2) (kim, czym) навтішатися, натішитися (ким, чим *і* з кого, з чого).

nacięcie *n.* 1) надріз, -зу, нарубка, зарубка, насічка, карб, -бу; *пор.* **nacinać** 1; 2) *мед.* надріз.

nacinać, naciąć, natnę, natniesz, naciął, nacięli 1) надрізувати, -зую, -зуєш, надрізати, -ріжу, -ріжеш; *(мітку — ще)* нарубувати, -бую, -буєш, нарубати, насікати, насікти, -січу, -січеш; 2) *(багато дечого)* нарізувати, нарізати; *(гілляк і под. — ще)* нарубувати, нарубати; 3) *(лише докон.) (перен.— ворогів і под.)* нарубати, насікти; // *(лише докон.)* ~ się нарізатися.

nacinak *m., tech.* *(при ковадлі)* різак, -ка.

nacinany з насічкою, карбований.

nacios, -su, *m.* 1) насічка; 2) *ліс.* зарубка, карб, -бу.

naciosywać, -suję, -sujesz, -sywał, naciosać, -ciosam, -ciosasz *(rzadziej* **-cieszę, -cieszesz), -ciosał** натісувати, -сую, -суєш, натесати, -тешу, -тешеш.

nacisk, -ku, *m.* 1) натиск, -ку; *(незакінчена дія — ще)* натискання, натискування; *(перен. — ще)* тиск, тиснення; *перен.* kłaść ~ na coś (na czymś) робити натиск на чому; *перен.* ulec ~**kowi** піддатися (скоритися) тискові; 2) *мед.* тиск, стискання; ◊ powiedzieć coś z ~**kiem** наголосити що (на чому), сказати що з притиском; wywierać ~ (na kogo) натискати, тиснути (на кого).

naciskać I *dok.* накидати; *(багато дечого — ще)* понакидати.

naciskać II, nacisnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli 1) (co) натискати, натискувати, -кую, -куєш, натиснути (що); ~**snąć** sprężynę натиснути пружину; 2) (kogo) *перен.* натискати, натискувати, тиснути, натиснути (на кого); ◊ ~**snąć** czapkę na głowę насунути шапку на голову; ~**skać** kogo o dług правити з кого борг; // *(лише докон.)* ~ się *(про людей)* набитися, -б'ється, понабиватися, натовпитися, -плюся, -пишся.

naciskowy: pompa ~**wa** *tech.* нагнітальний насос.

nacisnąć *див.* **naciskać II.**

naciśnienie *n.* натиснення, натиск, -ку; ◊ *мед.* ~ igłą здавлення судини голкою.

naciśnięcie *n.* *див.* **naciśnienie.**

naciułać *pot.* *(грошей)* назбирати, наскладати.

nacja *ż.* нація.

nacjonalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* націоналíст.
nacjonalistka *ż.* націоналíстка.
nacjonalistyczny націоналістúчний.
nacjonalizacja *ż.* націоналізáція.
nacjonalizm, -mu, *m.* націоналíзм, -му.
nacjonalizować, -zuję, -zujesz, -zował націоналізувáти, -зýю, -зýєш.
nacjonalność *ż.* націонáльність, -ності.
nacjonalny націонáльний.
na co *przsł.* навíщо, нáщо.
na codzień *przsł.* на щоднЯ, на кóжний день, для бýднів.
na czas *przsł.* вчáсно.
na czasie *(в атрибутивному вжитку — звичайно з запереченням)* своєчáсний; w y s t ą p i e n i e n i e ~ несвоєчáсний вúступ, -пу.
na czczo *przsł.* нáтще, натщéсерце.
naczekać się начекáтися.
na czele *przsł.* на чолí.
naczelnictwo *n.* 1) станóвище начáльника; 2) *(влада)* начáльство; 3) *(дія)* начáльствування; 4) *військ.* комáндування; ~ n a w o j n i e верхóвне комáндування; ◊ n a j w y ż s z e ~ верхóвна влáда; o b j ą ć ~ (c z e g o, n a d c z y m) взЯти на сéбе керувáння (керівнúцтво) чим.
naczelniczka *ż.* начáльниця.
naczelniczy начáльницький.
naczelnik, *lm.* **-cy,** *m.* начáльник; ~ o d d z i a ł u начáльник вíддíлу; *зал.* ~ r u c h u начáльник слýжби рýху.
naczelnikostwo I *n., zb.* начáльник з дружúною.
naczelnikostwo II *n. див.* **naczelnictwo.**
naczelny 1) *(розташований спереду)* передовúй; **~ne** p u ł k i передові полкú, -кíв; 2) *перен.* пéрший, головнúй; ~ r e d a k t o r головнúй редáктор, -ра; z a j m o w a ć **~ne** m i e j s c e займáти пéрше (головнé) мíсце; 3) *(найвищий)* верхóвний; *військ.* **~ne** d o w ó d z t w o верхóвне комáндування; w ł a d z a **~na** верхóвна влáда; ~ w ó d z верхóвний головнокомáндуючий, -чого, верхóвний головнокомáндувач; 4) *(арх. — для чола)* налóбний; p r z e p a s k a **~na** налóбна пов'язка.
naczepiać, naczepić, -pię, -pisz, -pił начíплювати, -люю, -люєш, начіплЯти, начепúти, -плю́, -пиш.
naczerpać, -pię, -piesz, -pał начерпáти.
naczerpnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* начерпнýти.
naczesywać, -suję, -sujesz, -sywał, naczesać, -szę, -szesz, -sał 1) нačíсувати, -сую, -суєш, начесáти, -чешý, -чéшеш; 2) *(волосся на чоло)* зачíсувати, зачесáти.
naczochrać *(вовни, льону)* начухрáти.
naczolnik *m.* налóбник.
naczołek, -łka, *m. див.* **naczolnik.**
naczulać *fot.* робúти світлочутлúвим, сенсибілізувáти, -зýю, -зýєш.
naczulanie *n., fot.* сенсибілізáція.
naczyniak *m., med. (angioma)* ангіóма, судúнний óпух, -ху; ~ l i m f a t y c z n y лімфатúчна ангіóма, лімфатúчний óпух, -ху.
naczyniasty *med.* ангіогіпертонíчний.
naczynie *n.* 1) посýдина; *фіз.* **~nia** p o ł ą c z o n e сполýчені посýдини; 2) *зб.* пóсуд, -ду; **~nie** k u c h e n n e кухóнний пóсуд; 3) *анат.* судúна; **~nia** k r w i o n o ś n e кровонóсні судúни.
naczynioruchowy *anat. (vasomotorius)* судинноруховúй, вазомотóрний.
naczyniowy *anat.* судúнний; u k ł a d ~ судúнна систéма.
naczyniówka *ż., anat.* судúнна оболóнка.
naczyńko *n., zdr.* невелúчка посýдина, посýдинка.
na czysto *przsł.* нáбіло, нáчисто.
naczytać się начитáтися.
nać *ż., bot.* бадúлля, гúчка, гич,

-чі; ◊ ~ kartoflana картоплиння; ~ od buraków бурячиння, ботвина.

naćmić, -mię, -misz, -mił *pot.* накурити, -рю, -риш.

nad *przyim.* 1) *(з орудним відм.)* над; *перен.* mieć kogoś ~ sobą мати кого над собою; *перен. розм.* stać komuś ~ karkiem стояти над чиєю душею; ~ Wisłą над Віслою; *перен.* wisieć ~ głową висіти над головою; *(про близькість у часі)* над *(із знахідним відм.)*; ~ ranem над ранок; ~ wieczorem над вечір (надвечір); 2) *(із знахідним відм.)* над, понад; ~ siły понад сили; wzlatać ~ dom злітати (здійматися) над дім; *(на берег чого)* на; przyjść ~ rzekę прийти на ріку; *(більше чого)* над, понад (що), зверх (чого); kochać ~ życie любити над усе; ~ normę над (понад) норму, зверх норми; *(про предмет дії)* про (що); rozwodzić się ~ czym розводитися про що; ◊ litować się ~ nieszczęśliwym жаліти нещасного, виявляти жаль (жалість) до нещасного; wyższy ~ swój wiek не за віком (літами) високий; żyć ~ stan жити невідповідно до своїх достатків (до свого матеріального рівня).

nadać *див.* **nadawać.**

nadajać, nadoić, -doję, -doisz, -doił надоювати, -дою, -доюєш, надоїти, -дою, -доїш; //~ **się** надоюватися, надоїтися.

nadajnik *m., rad.* радіопередавач, -ча.

nadal *przsł.* надалі, далі.

nadanie *n.* 1) надання; присвоєння, присудження; дача, подарування; 2) додання; 3) дарування; 4) посилка; 5) трансляція. *Пор.* **nadawać.**

nadany дарований, даний, наданий; prawo ~ne даровані (надані, дані) права (*род.* прав).

nadaremnie даремно, марно; дурно *(рідше)*.

nadaremność *ż.* даремність, -ності, марність.

nadaremny даремний, марний.

na darmo *przsł.* даремно, марно; дурно *(рідше)*.

nadarzać, nadarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył давати (даю, даєш), дати (дам, даси); **~rzyć** komu sposobność czego дати кому нагоду (що зробити); //~ **się** траплятися, трапитися, -плюся, -пишся; **~rzyła się** sposobność трапилася нагода.

nadawać, -daję, -dajesz, -dawał, nadać 1) надавати, -даю, -даєш, надати, -дам, -даси; *(вчений ступінь, звання — ще)* присвоювати, -воюю, -воюєш, присвоїти, присуджувати, -джую, -джуєш, присудити, -джу, -диш; *(юр.— ще)* давати, дати, дарувати, -рую, -руєш, подарувати; *(перен. — ще)* давати, дати; *лайл.* diabli **~dali** чорт надав, чортяки надали, од чорта (біса); **~dać** formę надати форму; **~dać** kierunek дати (надати) напрям (напрямок), **~dać** komu tytuł profesora uniwersytetu надати (присвоїти, присудити) кому звання професора університету; **~dać** rozgłosu надати широкого розголосу; **~dać** wolność дати (надати, подарувати) волю; **~wać** znaczenie надавати значення; **~dać** życie obrazowi дати (надати) життя картині; 2) (czego) *(підсилювати)* додавати, додати (чого); **~wać** siły додавати сили; 3) *(по пошті)* посилати, послати (пошлю, пошлеш); **~wać** list посилати листа; 4) *(по радіо)* передавати, передати, транслювати, -люю, -люєш; **~wać** audycję w języku polskim транслювати радіопередачу польською мовою; ◊ **~dawać** ordery нагороджувати орденами; //~ **się** 1) годитися,

-джу́ся, -ди́шся, пригоди́тися, здава́тися, зда́тися, придава́тися, прида́тися; *(бути відповідним — ще)* підхо́дити, -джу, -диш, підійти́, -йду́, -йдеш; 2) *(рідко)* подо́батися, сподо́батися; b a r d z o m i s i ę ~dała ду́же мені́ сподо́балася.

nadawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* відпра́вник, адреса́нт.

nadawczy 1) *юр.* да́рчий; a k t ~ да́рча гра́мота; 2) *радіо.* транслю́ючий, переда́точний; s t a c j a ~cza а) транслю́юча ста́нція; б) *див.* **nadajnik.**

nadawczyni *ż.* відпра́вниця, адреса́нтка.

nadawka *ż., tech.* за́щіпка, за́скочка.

nadąć *див.* **nadymać.**

nadąsać się наду́тися *(перен.).*

nadąsany наду́тий *(перен.).*

nadążać, nadążyć, -żę, -żysz, -żył (za kim) поспіва́ти, поспі́ти, встига́ти, всти́гнути (за ким); *(докон.— ще)* догна́ти (дожену́, дожене́ш), наздогна́ти, здогна́ти; n i e m o g ę z a t o b ą ~żyć не мо́жу тебе́ догна́ти (наздогна́ти, здогна́ти), не мо́жу за тобо́ю поспі́ти (всти́гнути).

nadążny: m a s z y n a ~na *el.* синхро́нна маши́на.

nadążyć *див.* **nadążać.**

nadbałtycki прибалті́йський; ◊ K r a j e **Nadbałtyckie** Приба́лтика.

nadbarkowy *anat. (acromialis)* акроміа́льний.

nadbić, -biję, -bijesz, -bił надби́ти, -діб'ю́, -ді́б'єш.

nadbiegać, nadbiec, -biegnę, -biegniesz, -biegł надбіга́ти, надбі́гти, -біжу́, -біжи́ш, прибіга́ти, прибі́гти; n a k r z y k ~biegła m a t k a на крик надбі́гла (прибі́гла) ма́ти.

nadbierać, nadebrać, nadbiorę, nadbierzesz, nadebrał надбира́ти, надібра́ти (надберу́, надбере́ш).

nadbiodrza, -rzy, *blp., anat. (ilia)* пахви́на, клу́бова ділянка.

nadbitka *ż., druk.* відби́ток, -тка.

nadbrusie *n., archit.* фриз.

nadbrzeżanin, *lm.* **-żanie, -żan,** *m.* прибере́жний жи́тель (ме́шканець).

nadbrzeże *n.* надбере́жжя; *(смуга вздовж берега)* узбере́жжя, прибере́жжя, побере́жжя.

nadbrzeżny прибере́жний; ż e g l u g a ~na прибере́жна навіга́ція.

nadbrzusze *n., anat. (epigastrium)* епіга́стрій, надчеревна́ ділянка.

nadbrzuszny *anat. (epigastricus)* надчереви́й.

nadbudowa *ż.* надбудо́ва.

nadbudować *див.* **nadbudowywać.**

nadbudowanie *n. (дія)* надбудо́ва.

nadbudowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, nadbudować, -duję, -dujesz, -dował надбудо́вувати, -вую, -вуєш, надбудува́ти, -ду́ю, -ду́єш.

nadbudówka *ż., bud.* надбудо́ва.

nadburcie *n., mor.* фальшбо́рт, -ту.

nadburmistrz, *lm.* **-rzowie,** *m.* пе́рший бургомі́стр, -ра, обербургомі́стр.

nadbutwiały зле́гка струхля́вілий (трухля́вий).

nadbutwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli зле́гка струхля́віти.

nadbużański надбужа́нський.

Nadbuże *n.* Побу́жжя.

nadbużny *див.* **nadbużański.**

nadchmurny надхма́рний.

nadchodzący 1) наступа́ючий; 2) *(що зараз буде)* насту́пний.

nadchodzić, -dzę, -dzisz, -dził, nadejść, nadejdę, nadejdziesz, nadszedł, nadeszli 1) надхо́дити, -джу, -диш, надійти́, -йду́, -йдеш, прихо́дити, прийти́; ~dejdę n i e b a w e m скоро надійду́ (прийду́); k t o ś m o ż e ~dejść хтось мо́же надійти́ (прийти́); **nadszedł** l i s t прийшо́в (надійшо́в) лист; l a d a c h w i l a ~dejdzie ось-о́сь наді́йде (при́йде); ~deszły w i a d o m o ś c i прийшли́ (надійшли́) ві́сті; 2) *(про поїзд, автомашину тощо — наближатися)* підхо́дити, підійти́, під'їжджа́ти, під'їзди́ти, -їжджу́, -їзди́ш, під'ї́хати, -ї́ду,

-їдеш; **pociąg ~chodzi** поїзд підходить (під'їжджає, під'їздить;) 3) *(про пори року, дня тощо)* надходити, надійти, наставати, -стаю, -стаєш, настати, -стану, -станеш, наступати, наступити, -плю, -пиш; **zima ~chodzi** надходить (настає, наступає) зима.

nadciąć *див.* **nadcinać.**

nadciągać, nadciągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli надходити, -джу, -диш, надійти, -йду, -йдеш; **wojsko ~ga** надходить військо; *(про птахів)* надлітати, надлетіти, -летить; *(про хмари і под.)* насуватися(ся), насунути(ся), наступати, наступити, -пить; *(про туман — звичайно)* налягати, налягти, -ляже, стелитися, -литься, слатися (стелиться), послатися.

nadcięcie *n.* надріз, -зу.

nadcinać, nadciąć, nadetnę, nadetniesz, nadciął, nadcięli надрізувати, -зую, -зуєш, надрізати, -ріжу, -ріжеш.

nadciosywać, -suję, -sujesz, -sywał, nadciosać, -ciosam, -ciosasz (*rzadziej* **-cieszę, -cieszesz**), **-ciosał** надтісувати, -сую, -суєш, надтесати, -тешу, -тешеш.

nadczłowiek, *lm.* **nadludzie,** *m.* надлюдина.

nadczułość *ż.* 1) надмірна чутливість, -вості, надчутливість; 2) *мед.* *(hyperaesthesia)* гіперестезія, підвищена чутливість.

nadczuły надмірно чутливий, надчутливий.

naddać *див.* **naddawać.**

naddarcie *n.* наддерте (надірване) місце.

naddarty наддертий, надірваний.

naddatek, -tku, *m.* 1) додаток, -тка, додача; *(поверх плати, в ціні — ще)* наддаток; 2) *торг., спец.* лаж, -жу.

naddatkowy додатковий; наддатковий. *Пор.* **naddatek** 1.

naddawać, -daję, -dajesz, -dawał, naddać, -dam, -dasz, -da, -dadzą додавати, -даю, -даєш, додати, -дам, -даси; *(буд.— ще)* надбудовувати, -вую, -вуєш, надбудувати, -дую, -дуєш; **~dać piętro** надбудувати поверх.

naddnieprzański наддніпрянський, придніпровський.

naddniestrzański наддністрянський, придністровський.

naddniówka *ż.* (по)надурочна (позачергова) робота.

naddrożny придорожній.

naddunajski наддунайський.

naddzierać, nadedrzeć, nadedrę, nadedrzesz, naddarł наддирати, наддерти, -деру, -дереш, надривати, надірвати, -рву, -рвеш.

nade *przyim.* *див.* **nad.**

nadebrać *див.* **nadbierać.**

nade dniem *przsł.* на світанні, вдосвіта.

nadedrzeć *див.* **naddzierać.**

nadejście *n.* 1) прихід, -ходу; 2) настання; **~ wiosny** настання весни. *Пор.* **nadchodzić** 1, 3.

nadejść *див.* **nadchodzić.**

nadenny який (що) знаходиться на дні.

nadepnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok.* *див.* **nadeptywać.**

nadeptywać, -tuję, -tujesz, -tywał, nadeptać, -pczę, -pczesz (*rzadziej* **-pcę, -pcesz**), **-ptał** 1) (komu co a. na co) наступати, наступити, -плю, -пиш (на що); **~tać komu nogę (na nogę)** наступити кому на ногу; 2) *(щільно уминати)* утоптувати, -тую, -туєш, утоптати, -пчу, -пчеш; **~tać beczkę kapusty** утоптати бочку капусти; 3) (czego) *(нанести грязі)* натоптувати, натоптати; // *(лише докон.)* **~ się** *розм.* находитися, -джуся, -дишся, набігатися.

nader *przsł.* 1) дуже, вельми; 2) *(понад міру)* надто, надмірно.

naderwać *див.* **nadrywać.**

naderznąć *див.* **nadrzynać.**

naderżnąć *dok.* *див.* **nadrzynać.**

nadeschły підсохлий.

nadeschnąć *див.* **nadsychać.**

nadesłać *див.* **nadsyłać.**

nadeszły який (що) прибу́в, прибу́лий; який (що) наста́в (наступи́в).
nadetatowy зверхшта́тний.
nade wszystko *przst.* над усе́.
nadęcie (się) *n.* 1) надуття́; 2) *мед.* (*flatulentia*) обдима́ння живота́.
nadętość *ż.* 1) наду́тість, -тості; пиха́тість; високомо́вність, -ності, пишномо́вність; 2) здуття́. *Пор.* **nadęty.**
nadęty 1) наду́тий; (*перен.— ще*) пиха́тий; (*про стиль—ще*) високомо́вний, пишномо́вний; 2) *мед.* зду́тий.
nadforteca *ż.*, *lot.* (*літаюча*) суперкрі́пость, -пості.
nadfosforan, -nu, *m.*, *chem.* суперфосфа́т, -ту.
nadgarstek, -tka, *m.*, *anat.* (*carpus*) зап'ясток, -тка.
nadgiąć *див.* **nadginać.**
nadgięcie *n.* надги́н, -ну.
nadginać, nadgiąć, nadegnę, nadegniesz, nadgiął, nadgięli надгина́ти, надігну́ти.
nadgnić, -gniję, -gnijesz, -gnił надгни́ти, -гнию́, -гниє́ш.
nadgniły надгни́лий.
nadgodzinowy (по)надуро́чний.
nadgorzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli надгорі́ти.
nadgraniczny погранйчний, прикордо́нний.
nadgrobek, -bka, *m.* *див.* **nagrobek.**
nadgrobny *див.* **nadgrobowy.**
nadgrobowy 1) надгро́бний, надмоги́льний; 2) *перен.* старе́зний, дря́хлий.
nadgryzać, nadgryźć, -gryzę, -gryziesz, -gryzł, -gryźli надгриза́ти, надгри́зти, -зу́, -зе́ш.
nadinspektor, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* ста́рший інспе́ктор, -ра.
nadintendent, *lm.* **-nci,** *m.* ста́рший інтенда́нт.
nadinżynier, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* ста́рший інжене́р, -ра.
nadir, -ru, *m.*, *astr.* нади́р, -ра.
nadjechać *див.* **nadjeżdżać.**
nadjeziorny приозе́рний.
nadjeżdżać, nadjechać, -jadę, -jedziesz, -jechał (*звичайно несподівано*) приї́жджа́ти, приїзди́ти, -ї́жджу́, -ї́зди́ш, приї́хати, -ї́ду, -ї́деш, прибува́ти, прибу́ти, -бу́ду, -бу́деш.
nadkarcze *n.*, *anat.* (*inion*) поти́личний горб, -ба́.
nadkąsać, nadkąsić, -szę, -sisz, -sił надку́шувати, -шую, -шуєш, надкуси́ти, -кушу́, -ку́сиш; надгриза́ти, надгри́зти, -зу́, -зе́ш (*розм.*).
nadkąszenie *n.* надку́с, -су.
nadkąszony надку́шений.
nadklasowy надкла́совий.
nadkładać, nadłożyć, -żę, -żysz, -żył 1) додава́ти, дода́ти, -да́м, -даси́, добавля́ти, доба́вити, -влю, -виш; **nadłóż** n i e c o, a d o b i j e m y t a r g u дода́й (доба́в) тро́хи й переб'ємо́ ру́ки; 2) (со czym) дото́чувати, -чую, -чуєш, доточи́ти, -чу́, -чиш (що чим).
nadkłuć *див.* **nadkłuwać.**
nadkłuty надко́лотий, надко́лений.
nadkłuwać, nadkłuć, -kłuję, -kłujesz, -kłuł надко́лювати, -люю, -люєш, надколо́ти, -лю́, -леш.
nadkolanek, -nka, *m.*, *anat.* (*patella*) надколі́нок, -нка.
nadkomisarz, *lm.* **-rze,** *m.*, *przest.* ста́рший комісар, -ра.
nadkonduktor, *lm.* **-rzy,** *m.* ста́рший конду́ктор, -ра.
nadkontroler, *lm.* **-rzy,** *m.* ста́рший контроле́р, -ра.
nadkosić, -szę, -sisz, -sił надкоси́ти, -кошу́, -ко́сиш.
nadkostkowy *anat.* (*supramalleolaris*) надвиростко́вий.
nadkrajać, -ję, -jesz, -jał, nadkroić, -kroję, -kroisz, -kroił надрі́зувати, -зую, -зуєш, надрі́зати, -рі́жу, -рі́жеш; (*про продукти, тканини тощо — ще*) надкра́ювати, -кра́юю, -кра́юєш, надкра́яти, надкро́ювати, надкро́їти.
nadkrtaniowy *anat.* надгорта́нний.
nadkwaśniały прики́слий; **~łe** m l e k o прики́сле молоко́.
nadkwaśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli прики́снути.
nadlać *див.* **nadlewać.**

nadlatywać, -tuję, -tujesz, -tywał, nadlecieć, -cę, -cisz, -ciał, -cieli надліта́ти, надлеті́ти, -лечу́, -лети́ш.
nadleśnictwo *n.* управлі́ння лісно́го (лісово́го) о́кругу.
nadleśniczy, -czego, *lm.* **-czowie,** *m.* ста́рший (головни́й) лісни́чий, -чого.
nadlewać, nadlać, -leję, -lejesz, -lał, -lali *a.* **-leli** надлива́ти, надли́ти (наді́ллю, наділле́ш), відлива́ти, відли́ти; відля́ти (віді́ллю, віділле́ш) *(рідше).*
nadliczbowy (по)надуро́чний; w g o d z i n a c h **~wych** в (по)-надуро́чний час.
nadliczbówka *ż.* 1) (по)надуро́чна пра́ця; 2) (по)надуро́чна годи́на.
nadliczebny *див.* **nadliczbowy.**
nadliniowy надрядко́вий.
nadludzki надлю́дський.
nadłamać *див.* **nadłamywać.**
nadłamanie (się) *n.* надло́м, -му, надла́м.
nadłamywać, -muję, -mujesz, -mywał, nadłamać, -mię, -miesz, -mał надла́мувати, -мую, -муєш, надлама́ти, надло́млювати, -люю, -люєш, надломи́ти, -млю́, -миш.
nadłom, -mu, *m. див.* **nadłamanie (się).**
nadłopatkowy *anat.* надлопа́тко́вий.
nadłożyć *див.* **nadkładać.**
na długo *przsł.* надо́вго.
nadmanganian, -nu, *m., chem.* перманганáт, -ту, сіль марганце́вої (ма́рганцьової) кислоти́.
nadmar-zać, nadmar-znąć, -znę, -zniesz, -zł, -zli підмерза́ти, підме́рзнути.
nadmiar, -ru, *m.* на́дмір, -ру.
nadmiarek, -rka, *m. (в мірянні)* дода́ток, -тка, дода́ча.
nadmiarowość *ż., med. (hipermetropia)* далекозо́рість, -рості.
nadmiarowy *med. (hypermetropicus)* далекозо́рий; ◊ *ел.* ~ w y ł ą c z n i k вимика́ч для максима́льного стру́му.
nadmieniać, nadmienić, -nię, -nisz, -nił (komu o czym) зга́дувати, -дую, -дуєш, згада́ти (кому́ про що).
nadmienienie *n.* зга́дка.
nadmiernie надмі́рно, надмі́ру.
nadmierność *ż.* надмі́рність, -ності.
nadmierny надмі́рний.
nadmierzać, nadmierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył додава́ти по́над мі́ру, дода́ти по́над мі́ру.
nadmogilny надмоги́льний.
nadmokły надмо́клий.
nadmoknąć, -moknę, -mokniesz, -mókł, -mokli надмо́кнути.
nadmorski примо́рський.
nadmorze *n.* 1) узмо́р'я; 2) *(місцевість над морем)* надмо́р'я, примо́р'я.
nadmoście *n., mor.* ве́рхня па́луба.
nadmrozić, -żę, -zisz, -ził підморо́зити, -ро́жу, -ро́зиш.
nadmrożony підморо́жений.
nadmuch, -chu, *m., med.* пневмото́ракс, -су.
nadmuchiwać, -muchuję, -muchujesz, -muchiwał, nadmuchać 1) надува́ти, надима́ти, наду́ти (-ду́ю, -ду́єш *а.* -дму́, -дме́ш); *(ротом — ще)* надму́хувати, -му́хую, -му́хуєш, надму́хати; 2) (па со) *(лише докон.)* подму́хати, поду́ти; **~chaj** n a ś w i e ż e p i s m o, a b y p r ę d z e j w y s c h ł o подму́хай (поду́й) на свіжонапи́сане, щоб шви́дше ви́сохло; ◊ *розм.* **~chać** k o m u w u c h o (u s z y) а) проту́ркати (протуркоті́ти, протуркота́ти) кому́ ву́ха; б) наплести́ кому́ всіля́чини; // *(лише докон.)* ~ się *розм.* наду́тися, надму́хатися.
nadmurowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, nadmurować, -ruję, -rujesz, -rował надмуро́вувати, -вую, -вуєш, надмурува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
nadmurszały тро́хи струхля́вілий, тро́хи спорохня́вілий.
nadnaturalnie надприро́дно.
nadnaturalność *ż.* надприро́дність, -ності.
nadnaturalny надприро́дний.
nadnercze *n., anat. (glandula suprarenalis)* надниркова́ за́лоза.

nadnerkowy *anat.* *(suprarenalis)* надниркóвий.
nadniebny *poet.* небéсний.
nadnieść *див.* **nadnosić.**
nadniszczyć, -czę, -czysz, -czył ушкóдити, -джу, -диш, пошкóдити (що); **~czone** d r z e w o ушкóджене (пошкóджене) дéрево; ◊ **~czone** s o f y i k r z e s ł a трóхи знóшені дивáни і стільцí.
nadnosić, -noszę, -nosisz, -nosił, nadnieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli принóсити, -нóшу, -нóсиш, принестú, -несý, -несéш; *перен. розм.* l i c h o g o **~niosło** принеслá йогó лихá годúна.
nadobfitość *ż.* велúкий достáток, -тку.
nadobfity дýже (вéльми) достáтній.
na dobitek *przsł.* *див.* **na dobitkę.**
na dobitkę *przsł.* на (в) додáток, до тóго ж.
nadobłoczny надхмáрний.
nadobność *ż., książ.* красá, красотá; врóда. *Пор.* **nadobny.**
nadobny *książ.* гáрний, красúвий; *(про зовнішність — ще)* вродлúвий; ◊ *прик.* p ł a c i ć k o m u ś p i ę k n y m z a **~ne** відплатúти тим самúм (тіéю ж сáмою мíркою, тіéю сáмою монéтою), не залишáтися в боргý пéред ким.
nadobojczykowy *anat.* *(supraclavicularis)* надключúчний.
nadobowiązkowy необов'язкóвий.
na dobre *przsł.* серйóзно, всерйóз.
nadoczny надóчний.
nadodrzański розташóваний над Óдером.
nadoić *див.* **nadajać.**
nadokazywać (się), -zuję, -zujesz, -zywał напустувáтися, -тýюся, -тýєшся, навитворяти.
nadokuczać, nadokuczyć, -czę, -czysz, -czył надокучáти, надокýчити; //**~** **się** надокучáтися.
na dole *przsł.* внизý, дóлі.
na domiar *przsł.* на (в) додáток; до тóго ж.
na dół *przsł.* вниз; *(до землі — ще)* додóлу.
nadpalać, nadpalić, -lę, -lisz, -lił надпáлювати, -люю, -люєш, надпалúти, -лю́, -лиш.
nadpękać, nadpęknąć, -knę, -kniesz, -kł, -kli злéгка трíскатися, злéгка трíснути, надтрíснути.
nadpęknięty надтрíснутий.
nadpępcze *n., anat.* *див.* **nadbrzusze.**
nadpępkowy *anat.* *див.* **nadbrzuszny.**
nadpić *див.* **nadpijać.**
nadpierścień, *lm.* **-nie,** *m., wojs.* *(у фортифікації)* вéрхнє кільцé.
nadpijać, nadpić, -piję, -pijesz, -pił надпивáти, надпúти, -дíп'ю, -дíп'єш.
nadpiłowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, nadpiłować, -łuję, -łujesz, -łował *(напилком)* надпúлювати, -люю, -люєш, надпиляти.
nadpis, -su, *m.* нáпис, -су; нáдпис *(рідше)*; *юр.* **~** p r z e l e w n y передáточний нáпис, -су.
nadpisywać, -suję, -sujesz, -sywał, nadpisać, -szę, -szesz, -sał надпúсувати, -сую, -суєш, надписáти, -пишý, -пúшеш.
nadplanowy надплáновий.
nadpłacać, nadpłacić, -cę, -cisz, -cił переплáчувати, -чую, -чуєш, переплатúти, -плачý, -плáтиш.
nadpłata *ż.* *(грішми)* наддáток, -тку.
nadpłynąć *див.* **nadpływać.**
nadpłynność *ż., fiz.* надтекýчість, -чості.
nadpływać, nadpłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli надпливáти, надплистú, -ливý, -ливéш, надпливтú, підпливáти, підплистú, підпливтú.
nadpowietrzny надповíтряний.
nadprodukcja *ż., ek.* надвиробнúцтво; *(дія — ще)* перевиробляння; *докон.* перевúроблення.
nadprogramowy надпрогрáмний.
nadprokurator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* стáрший прокурóр, -ра.

nadproże *n., bud.* вéрхній одвірок, -рка.
nadpróchniały трóхи струхлявілий, трóхи спорохнявілий.
nadpruwać, nadpruć, -ruję, -rujesz, -ruł надпóрювати, -рюю, -рюєш, надпорóти, -рю́, -реш.
nadprzewodnictwo *n., fiz.* надпровідність, -ності.
nadprzyrodzoność *ż.* надприрóдність, -ності.
nadprzyrodzony надприрóдний.
nadpsucie *n.* лéгкé зіпсуття́ (попсуття́).
nadpsuć *див.* **nadpsuwać.**
nadpsuty злéгка (трóхи) зіпсóваний (зіпсýтий, попсóваний, попсýтий); надгнилий. *Пор.* **nadpsuwać się.**
nadpsuwać, nadpsuć, -suję, -sujesz, -suł злéгка (трóхи) псувáти (псую́, псуéш), злéгка (трóхи) попсувáти (зіпсувáти); //~ **się** злéгка (трóхи) псувáтися, злéгка (трóхи) попсувáтися (зіпсувáтися); *(про овочі, фрукти — ще)* надгнивáти, надгни́ти, -гниé.
nadpuszczański розташóваний поблизý пýщі.
nadrabiać, nadrobić, -bię, -bisz, -bił 1) доробля́ти, дорóблювати, -люю, -люєш, доробити, -блю́, -биш; *(робити довшим — ще)* на(д)ставля́ти, на(д)стáвити, -влю, -виш; *(одяг — звичайно)* дотóчувати, -чую, -чуєш, доточи́ти, -чý, -чиш; *(панчоху)* надплітáти, надплести́, -плетý, -плетéш; 2) *(втрачене)* надолýжувати, -жую, -жуєш, надолýжити; ◊ ~**rabiać** m i n ą удавáти весéлого (вдовóленого), роби́ти вигляд весéлого (вдовóленого).
nadrachmistrz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* стáрший рахівни́к, -кá.
nad ranem *przsł.* над рáнок.
nadranny надранкóвий; *(перед світанком)* досвітній, передрáнішній.
nadrażnić, -nię, -nisz, -nił 1) *(рану, запалене місце тощо)* дýже роз'ятри́ти; 2) *(людину)* дýже роздратувáти, -тýю, -тýєш; //~ **się** (kogo, z kim) надражни́тися, -ню́ся, -нишся (з когó).
nadrąbywać, -buję, -bujesz, -bywał, nadrąbać, -bię, -biesz, -bał надрýбувати, -бую, -буєш, надрубáти.
nadreński надрéйнський, прирéйнський.
nadreptać się, -pczę, -pczesz (*rzadziej* **-pcę, -pcesz), -ptał** *pot.* набігатися, натю́патися; ~ z a j a k ą ś s p r a w ą набігатися (натю́патися) в якíйсь спрáві.
nadręczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo) намýчити (когó); дóбре дошкýлити (комý); //~ **się** намýчитися.
nadrobić I *див.* **nadrabiać.**
nadrobić II, **-bię, -bisz, -bił** *dok.* накриши́ти, -шý, -шиш.
nadrośl *ż. див.* **narost.**
nadrożne, -nego, *n.* 1) командирóвочні, -них *(лише в мн.)*; 2) дорóжні харчí, -чів.
nadruk, -ku, *m.* надрукóваний нáпис (нáдпис); ◊ ~ f i r m o w y фíрмова етикéтка.
nadrukować, -kuję, -kujesz, -kował надрукувáти, -кýю, -кýєш.
nadrywać, naderwać, -rwę, -rwiesz, -rwał надривáти, надірвáти, -рвý, -рвеш; *(здоров'я — ще)* підривáти, підірвáти; ◊ *перен. розм.* ~**derwać** c z y j ą ś k i e s z e ń завдáти комý збиткíв (втрат); //~ **się** надривáтися, надірвáтися; підривáтися, підірвáтися.
nadrzecze *n.* 1) надрíччя, порíччя; 2) *(над берегом)* узберéжжя, поберéжжя.
nadrzeczny *(на березі ріки)* приберéжний; d z i e l n i c e ~**ne** приберéжні райóни, -нів.
nadrzeć *див.* **nadzierać.**
nadrzędny 1) домінýючий, основни́й; ~ c z y n n i k домінýючий (основни́й) фáктор, -ра; 2) *(грам. тощо)* головни́й; z d a n i e ~**ne** головнé рéчення; ◊ c z y n n i k i ~**ne** вищестоя́щі організáції, -цій.
nadrzucać, nadrzucić, -cę, -cisz, -cił

на(д)бавля́ти, на(д)ба́вити, -влю, -виш, накида́ти, наки́нути; ~cić po rublu na metrze на(д)ба́вити (наки́нути) по карбо́ванцеві на метр.
nadrzynać, naderznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli надрі́зувати, -зую, -зуєш, надрі́зати, -рі́жу, -рі́жеш.
nadsekwański розташо́ваний над Се́ною.
nadsiębierny *tech.* наливни́й; **koło ~ne** наливне́ ко́лесо.
nadsiędwodny *tech.* *див.* **nadsiębierny.**
nadskakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, nadskoczyć, -czę, -czysz, -czył 1) приска́кувати, -кую, -куєш, проско́чити; 2) (komu) *(лише недокон.) перен.* прислу́жуватися, -жуюся, -жуєшся (кому́); *(добиватися прихильності, ласки)* упада́ти (коло ко́го); *(лестощами добиватися прихильності, ласки)* підлабу́знюватися, -нююся, -нюєшся (до ко́го); *(з любовними намірами)* залиця́тися, лиця́тися (до ко́го), упада́ти (коло ко́го).
nadskakujący прислу́жливий; яки́й (що) залиця́ється (до ко́го). *Пор.* **nadskakiwać** 2.
nadskoczyć *див.* **nadskakiwać.**
nadskórek, -rka, *m., anat.* *див.* **naskórek.**
nadsłuchiwać, -słuchuję, -słuchujesz, -słuchiwał, nadsłuchać (co) прислуха́тися, прислу́хуватися, -слу́хуюся, -слу́хуєшся, прислу́хатися (до чо́го); наслуха́ти (що) *(рідко).*
nadsłupie *n.* 1) *буд.* попере́чна ба́лка, попере́чка, перекла́дка; 2) *архіт.* архітра́в.
nadspodzianie *przsł.* несподі́вано.
nadspodziany несподі́ваний.
nadspodziewanie *див.* **nadspodzianie.**
nadspodziewany *див.* **nadspodziany.**
nadstawek, -wka, *m., tech.* наса́дка, сопло́.
nadstawiać, nadstawić, -wię, -wisz, -wił 1) (co *i* czego) підставля́ти, підста́вити, -влю, -виш; ~wić fartuch pod coś підста́вити фарту́х під що; 2) *(виставляти)* пока́зувати, -зую, -зуєш, показа́ти, -кажу́, -ка́жеш; ~wiać pazury пока́зувати кі́гті (па́зурі); 3) *див.* **nadrabiać** 1; ◊ ~wiać uszu (ucha) наста́вити (наторо́шити) ву́ха; ~wiać życie (piersi, gardło) ва́жити (рискува́ти) своі́м життя́м; //~ się (na co) наража́ти себе́, нарази́ти себе́ (на що); ~wiać się na plagi наража́ти себе́ на побо́ї.
nadsuwać, nadsunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli присува́ти, присо́вувати, -вую, -вуєш, прису́нути; //~ się присува́тися, присо́вуватися, прису́нутися.
nadsychać, nadeschnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli підсиха́ти, підсо́хнути.
nadsyłać, nadesłać, -deślę, -deślesz, -desłał надсила́ти, надісла́ти, -дішлю́, -ді́шлеш.
nadsyłanie *n.* надсила́ння.
nadsypywać, -puję, -pujesz, -pywał, nadsypać, -pię, -piesz, -pał відсипа́ти, відси́пати, -плю, -плеш, надсипа́ти, надси́пати.
nadszargiwać, -guję, -gujesz, -giwał, nadszargać (co *i* czego) 1) тро́хи зно́шувати, -шую, -шуєш, тро́хи зноси́ти, -ношу́, -но́сиш; тро́хи забру́днювати, -нюю, -нюєш, тро́хи забрудни́ти, тро́хи закаля́ти (що); ~gać ubranie (ubrania) тро́хи зноси́ти о́дяг (оде́жу); тро́хи забрудни́ти о́дяг (оде́жу); 2) *перен.* тро́хи плямува́ти, -му́ю, -му́єш, тро́хи заплямува́ти, тро́хи пля́ми́ти, -млю́, -ми́ш, тро́хи заплями́ти; ~gać imienia тро́хи заплямува́ти (заплями́ти) ім'я́; 3) *(майно)* тро́хи розтри́нькувати, тро́хи розтри́нькати.
nadszarpać, -pię, -piesz, -pał 1) надірва́ти, -рву́, -рвеш; *(здоров'я—ще)* підірва́ти; 2) *(майно)* підірва́ти.
nadszarpnąć, -nę, -niesz, -nął -nęli *jednokr.* *див.* **nadszarpać.**
nadszczerbić, -bię, -bisz, -bił (cze-

go) 1) трóхи вищербити, -блю, -биш, надщербити; 2) *перен.* трóхи підірвáти, -рвý, -рвеш; ~ fortuny трóхи підірвáти майнó.
nadszmelcerz, *lm.* **-rze,** *m., hut.* стáрший плавильник.
nadsztukowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, nadsztukować, -kuję, -kujesz, -kował надставляти, надстáвити, -влю, -виш; *(одяг)* дотóчувати, -чую, -чуєш, доточити, -чý, -чиш.
nadsztygar, *lm.* **-rzy,** *m., gór.* стáрший штéйгер, -ра.
nadszybie *n., gór.* надшáхтне спорýдження.
nadświatowy *див.* **nad-ziemski.**
nadtaczać, nadtoczyć, -czę, -czysz, -czył 1) надцíджувати, -джую, -джуєш, надцідити, -джý, -диш, надтóчувати, -чую, -чуєш, надточити, -чý, -чиш; 2) *(понад міру)* переціджувати, переціди́ти.
nadterać (czego) трóхи підривáти, трóхи підірвáти, -рвý, рвеш, трóхи надривáти, трóхи надірвáти; ~ zdrowia трóхи підірвáти здорóв'я.
nadterminowy надстроковий, поверхстроковий.
nadtlenek, -nku, *m., chem.* перéкис, -су.
nadtlenić, -nię, -nisz, -nił *chem.* перекисли́ти.
nadtłuc, -tłukę, -tłuczesz, -tłukł надби́ти (надіб'ю, надіб'еш).
nadto *przsł.* нáдто.
nadtoczyć *див.* **nadtaczać.**
nadtrącać, nadtrącić, -cę, -cisz, -cił 1) надбивáти, надби́ти (надіб'ю, надіб'еш); 2) трóхи підштóвхувати, -штóвхую, -штóвхуєш, трóхи підштовхнýти.
nadtwardniały трóхи отверділий (стверділий, затверділий, отвéрдлий, ствéрдлий, затвéрдлий).
nadużycie *m. докон.* зловживáння; popełnić (dopuścić się) ~cia учини́ти зловживáння; ~ władzy зловживáння влáдою.
nadużywać, nadużyć, -żyję, -żyjesz, -żył (czego) зловживáти, зловжи́ти, -живý, -живéш (чим); ~żywać zaufania зловживáти довір'ям.
nadużywanie *n.* зловживáння.
nadwaga *ż.* 1) перéважок, -жка; 2) нáдмір ваги́ *(у людини).*
nadwartość *ż., ek.* додаткóва вáртість, -тості, надвáртість.
nadważać, nadważyć, -żę, -żysz, -żył перевáжувати, -жую, -жуєш, перевáжити.
nadwątlać, nadwątlić, -lę, -lisz, -lił (co) ослабляти, ослáбити, -блю, -биш; *(перен. — ще)* підривáти, підірвáти, -рвý, -рвеш; ~lać zdrowie підривáти здорóв'я; ~lić wiarę (zaufanie) підірвáти довір'я.
nadwątlały ослáблений.
nadwątlić *див.* **nadwątlać.**
nadwątlony ослáблений.
nadwerężać, nadwerężyć, -żę, -żysz, -żył ушкóджувати, -джую, -джуєш, ушкóдити, -джу, -диш, пошкóдити (що); *(здоров'я, силу — ще)* підривáти, підірвáти, -рвý, -рвеш, виснáжувати, -жую, -жуєш, ви́снажити; ~żyć sobie rękę ушкóдити (пошкóдити) собі рýку; //~ się підривáтися, підірвáтися.
nadwęglać, nadwęglić, -lę, -lisz, -lił лéгко обвýглювати, -люю, -люєш, лéгко обвýглити.
nadwichnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *med.* злéгка звихнýти.
nadwichnienie *n., med.* підви́вих, -ху.
nadwieczorny надвечірній; godzina ~na надвечíрня годи́на, надвечір'я.
nadwietrzały дéщо ви́вітрілий.
nadwietrzny *poet.* ефíрний.
nadwiędły прив'ялий.
nadwiędnąć, -więdnę, -więdniesz, -wiądł (a. **-więdnął**), **-więdli** прив'янути.
nadwiślak, *lm.* **-ki,** *m., pot. przest.* вýличний хлопчáк, -кá.
nadwiślanin, *lm.* **-lanie, -lan,** *m.* надвісля́нин.
nadwiślański надвісля́нський, привісля́нський.

Nadwiśle *n.* Надвіслянщина.
nadwodnik *m., bot. (elatine)* русилиця.
nadwodny надвóдний.
nadwołżański привóлзький.
nadworny *dorew.* придвóрний, двірський.
na dworze *przsł.* надвóрі.
nadwozie *n.* *(екіпажне)* кýзов; *(воза)* кóроб, васáг, -гá.
na dwór *przsł.* надвір.
nadwrażliwość *ż.* надмірна вразлúвість (чýлість).
nadwrażliwy надмірно вразлúвий (чýлий).
nadwyżka *ż.* надлúшок, -шку, нáдмір, -ру; *ек.* ~ e k s p o r t o w a éкспортний надлúшок; ◊ w y k o n a ć p l a n z **~ką** перевикóнати план.
nadybywać, -buję, -bujesz, -bywał, nadybać, -bię, -biesz, -bał *pot.* зустрічáти, зустріти, -стріну, -стрінеш, зустрінути; стрічáти, стрінути, стріти; *(рідше)* здибáти, здúбати.
nadymacz, *lm.* **-cze,** *m., anat. (buccinator)* щічний м'яз.
nadymać, nadąć, -dmę, -dmiesz, -dął, -dęli надувáти, надимáти, надýти (-дýю, -дýєш *а.* -дмý, -дмéш); //~ **się** надувáтися, надимáтися, надýтися.
nadymić, -mię, -misz, -mił надимúти, -млю́, -мúш; //~ **się** надимúтися.
nadziać *див.* **nadziewać.**
nadział, -łu, *m., hist.* надíл, -лу.
nadzianie *n., kul.* начúнення, нафарширувáння.
nadzianka *ż., kul. див.* **nadziewanka.**
nadziany 1) начúнений; фарширóваний; 2) настрóмлений. *Пор.* **nadziewać.**
nadzieja *ż.* надíя; c z y n i ć k o m u ś **~ję** подавáти комý надíю; *перен.* k o b i e t a p r z y **~ji** жíнка при надíї; ł u d z i ć s i ę **~ją** тíшити себé (тíшитися, втішáтися) надíєю; p o k ł a d a ć w k i m ś **~ję** покладáти надíю на кóго; r o k o w a ć p i ę k n e **~je** подавáти велúкі (гáрні) надíї, багáто обіцяти; z a w i e ś ć **~je** не вúправдати надíй (сподівáнь), обманýти надíї (сподівáння); z i ś c i ć c z y j e ś **~je** спрáвдити (здійснúти) чиї надíї (сподівáння); ż y w i ć **~ję** плекáти (мáти, живúти) надíю, сподівáтися, надíятися; ◊ *прик.* ~ m a t k a g ł u p i c h дýрень дýмкою багатíє.
nad-ziemny надзéмний.
nad-ziemski неземнúй.
nad-ziemsko по-неземнóму.
nadzienie *n.* нáчинка; *(кул.— ще)* фарш, -шу.
na dzień *przsł.* на день.
nadzierać, nadrzeć, -drę, -drzesz, -darł надирáти, надрáти, -дерý, -дерéш, надéрти.
nadziewać, nadziać, -dzieję, -dziejesz, -dział 1) (co czym) начинáти, начúнювати, -нюю, -нюєш, начинúти, -ню́, -ниш; *(кул.—ще)* фарширувáти, -рýю, -рýєш, нафарширувáти; **~wać** k i e ł b a s ę m i ę s e m начиняти (фарширувáти) ковбасянку м'ясом; 2) (co na co) надівáти, надíти, -дíну, -дíнеш (що на що); **~dziać** c z a p k ę надíти шáпку; //~ **się** 1) (na coś) натикáтися, наткнýтися, настрóмлюватися, -лююся, -люєшся, настромúтися, -млю́ся, -мишся (на що); **~dziać się** n a m i e c z w ł a s n y наткнýтися (настромúтися) на свій влáсний меч; 2) *(лише докон.) вульг.* нажéртися, -жерýся, -жерéшся.
nadziewanka *ż., kul.* фарширóвана стрáва.
nadziewany з нáчинкою; *(кул.— ще)* фарширóваний.
nadziewka *ż.* 1) *розм.* óдяг, -гу, одéжа; 2) *кул. див.* **nadziewanka.**
na dzisiaj *przsł.* на сьогóдні.
na dziś *przsł. див.* **na dzisiaj.**
nadziwić się, -wię, -wisz, -wił надивувáтися, -вýюся, -вýєшся (комý, чомý, з кóго, з чóго *а.* на кóго, на що).

nad-zmysłowość *ż., fil.* надчуттéвість, -вості.
nad-zmysłowy *fil.* надчуттéвий.
nad-zorca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* доглядáч, -глядачá.
nad-zorczy: r a d a **~cza** *fin., ek.* контрóльна рáда.
nad-zorczyni *ż.* доглядáчка.
nad-zorować, -ruję, -rujesz, -rował наглядáти (за ким, за чим і когó, що, чогó).
nad-zór, -zoru, *m.* нáгляд, -ду; ◊ ~ s p o ł e c z n y громáдський контрóль, -лю.
nad-zwyczaj *przsł.* надзвичáйно.
nad-zwyczajnie *див.* **nad-zwyczaj.**
nad-zwyczajność *ż.* надзвичáйність, -ності.
nad-zwyczajny 1) надзвичáйний; 2) *спец.* éкстрений; *зал.* p o c i ą g ~ éкстрений пóїзд; **~ne** w y d a n i e g a z e t y éкстрений вúпуск газéти.
nad-zysk, -ku *(częściej w lm.)* **-ki, -ków,** *m., ek.* надприбýток, -тку.
nadźwigać натягáти, натаскáти, понатáскувати, -кую, -куєш (чогó); ~ k a m i e n i натягáти (натаскáти, понатáскувати) камíння; //~ **się** натягáтися, натаскáтися.
nadźwignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **nadźwigać.**
naelektryzować, -zuję, -zujesz, -zował *fiz., przen.* наелектризувáти, -зýю, -зýєш; //~ **się** наелектризувáтися.
naelektryzowany *fiz., przen.* наелектризóваний.
nafciarka I *ż.* нáфтовий вагóн, цистéрна.
nafciarka II *ż.* торгóвка гáсом (керосúном).
nafciarnia *ż.* 1) нáфтова копáльня; 2) крамнúчка з гáсом (з керосúном).
nafciarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* 1) нафтовúк, -кá; *(власник нафтових підприємств — ще)* нафтопромислóвець, -вця; 2) торгóвець гáсом (керосúном).
nafta *ż.* 1) нáфта; 2) *(перероблений продукт)* гас, -су, керосúн, -ну.
naftalina *ż.* нафталíн, -ну.
naftalol, -lu, *m., farm.* бетóл, -лу, бéта-нафтóл.
naftazaryna *ż., chem.* нафтазарúн, -ну.
naftociąg, -gu, *m., tech.* нафтопровíд, -вóду.
naftodajny нафтонóсний.
naftol, -lu, *m., chem.* нафтóл, -лу.
naftotrysk, -ku, *m.* нáфтóвий фонтáн.
naftowy 1) нáфтóвий; ź r ó d ł o **~we** нáфтóве джерелó; 2) гáсовий, керосúновий; ◊ m a s z y n k a **~wa** керосúнка. *Пор.* **nafta.**
naftyl, -lu, *m., chem.* нафтúл, -лу.
naftylamin, -nu, *m., chem.* нафтиламíн, -ну.
nagabywać, -buję, -bujesz, -bywał, nagabnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (kogo) *(настирливо)* приставáти, -стаю́, -стаéш, пристáти, -стáну, -стáнеш (до кóго); **~bywać** k o b i e t ę приставáти до жíнки.
nagadać *pot.* наговорúти, -рю́, -риш, набалáкати; ~ g ł u p s t w наговорúти дурнúць; //~ **się** наговорúтися, набалáкатися; ~ d o w o l i наговорúтися ввóлю (досхочý).
nagana *ż.* догáна; s u r o w a ~ сувóра догáна; *(осудження)* óсуд, -ду; ~ s p o ł e c z n a громáдський óсуд.
naganiacz, *lm.* **-cze,** *m., myśl.* нагóнич, гучóк, -чкá.
naganka *ż.* 1) *мисл.* облáва; 2) *перен.* гонíння.
nagannie *(про поведінку)* негóже, погáно.
naganny якúй (що) заслугóвує на догáну; гíдний óсуду; *(про поведінку)* негóжий, погáний.
na gapę *przsł.* без квиткá, зáйцем; p a s a ż e r ~ безквиткóвий пасажúр, -ра, зáєць (*род.* зáйця).
nagardłować się, -łuję, -łujesz, -łował нагорлáтися, нарепетувáтися, -тýюся, -тýєшся.
nagarniać, nagarnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli нагортáти, нагорнýти, -нý, -неш; ◊ **~niać** c z u p r y n ę

n a c z o ł o насувáти чуприну на чолó.
Nagasaki *nieodm., n.* Нагасáкі *(невідм.).*
nagi гóлий; нагий *(заст.)*; *перен.* **~ga** p r a w d a гóла істина.
nagiąć *див.* **naginać.**
nagietek, -tka, *m., bot. див.* **nogietek.**
nagietka *ż., bot. див.* **nogietek.**
nagięcie *n.* 1) згин, -ну; 2) *перен.* вúгин; **~** g ł o s u вúгин гóлосу.
naginać, nagiąć, -gnę, -gniesz, -giął, -gięli 1) нагинáти, нагнýти, нахиляти, нахилúти, -лю, -лиш; 2) *перен.* пристосóвувати, -вую, -вуєш, пристосувáти, -сýю, -сýєш; **~giąć** d o o k o l i c z n o ś c i пристосувáти до обстáвин; *(примушувати до чого)* привчáти, привчúти; o d m a ł e g o **~ginać** d o p r a c y змáлку привчáти до прáці; //**~ się** 1) нагинáтися, нагнýтися, нахилятися, нахилúтися; 2) пристосóвуватися, пристосувáтися; привчáтися, привчúтися.
nagląco нагáльно; спíшно, негáйно, невідклáдно; пекýче. *Пор.* **naglący.**
naglący нагáльний; *(про роботу, справу — ще)* спíшний, негáйний, невідклáдний; *(про потребу — ще)* пекýчий.
nagle 1) враз, рáптом, нарáз; *(несподівано)* нáгло; **~** u m r z e ć нáгло помéрти, помéрти нáглою смéртю; 2) нагáльно; спíшно, негáйно, невідклáдно; *пор.* **naglący;** ◊ *присл.* c o **~**, t o p o d i a b l e скóрий пóспіх — людям пóсміх; хто спішúть, той людéй смішúть.
naglić, -lę, -lisz, -lił квáпити, -плю, -пиш; підганяти *(розм.)*; **~** d o r o b o t y підганяти до робóти; ◊ c z a s **~li** час не жде.
na głos *przsł.* вгóлос.
nagłość *ż.* 1) несподíваність, -ності, раптóвість, -вості, нáглість, -лості, нагáльність; 2) спíшність, негáйність, невідклáдність; éкстреність. *Пор.* **nagły.**
nagłośnia *ż., anat. (epiglottis)* надгортáнник.
nagłośniowy *anat.* надгортáнний.
nagłówek, -wka, *m.* 1) *(книжки, статті тощо)* зáголóвок, -вка; нáголовок *(рідко)*; 2) *(палички)* набалдáшник, голóвка; 3) *(деталь узди)* налóбник; ◊ *військ.* **~** m o s t u передмостовé укріплення; **~** s t o ł u пéрше мíсце за столóм.
nagłówkowy 1) заголóвний; 2) налóбний. *Пор.* **nagłówek** 1, 3.
nagły 1) *(що раптом наступає)* несподíваний, раптóвий, нáглий, нагáльний; **~ła** ś m i e r ć нáгла смерть, -ті; 2) *(про поспіх)* спíшний, негáйний, невідклáдний; *(дуже терміновий)* éкстрений; **~łe** w e z w a n i e éкстрений вúклик, -ку.
nagmatwać наплýтати.
nagminny 1) загáльний; **~ne** z j a w i s k o загáльне явище; 2) *мед.* епідемíчний; ◊ **~na** c h o r o b a епідéмія, пóшесть, -ті.
nagnać нагнáти (нажену, нажене́ш).
nagniatać, nagnieść, -gniotę, -gniesz, -gniótł, -gnietli 1) наминáти, нам'яти, -мнý, -мнéш; 2) *(зверху)* натискáти, натúскувати, -кую, -куєш, натúснути.
nagniotek, -tka, *m.* мозóля *(ж. р.; род.* мозóлі); мозóль *(ч. р.; род.* мозоля).
nago гóло; нáго. *Пор.* **nagi.**
nagodzić się, -dzę, -dzisz, -dził *przest.* нагодúтися, -джýся, -дúшся, вчáсно (впóру) прибýти, -бýду, -бýдеш.
nagolenica *ż., wojs. hist. див.* **nagolennik.**
nagolennik *m., wojs. hist.* наколíнник.
nagonasienny *bot.* голонасíнний.
nagonić, -nię, -nisz, -nił *див.* **nagnać;** //**~ się** на(в)ганятися.
nagonka *ż. див.* **naganka.**
na gorąco *przsł.* 1) *(про страву)* в гарячому вúгляді; 2) *(погарячившись)* спрожóгу, зóпалу.
nagość *ż.* наготá, голизнá.

nagota *ż.* *див.* **nagość.**
nagotowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, nagotować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *кул.* навáрювати, -рюю, -рюєш, наварúти, -рю́, -риш; 2) *див.* **przygotowywać** 1; //~ **się** навáрюватися, наварúтися.
na górę *przsł.* вгóру, вверх, догорú, нагóру, навéрх.
na górze *przsł.* вгорí, нагорí, наверхý.
nagórze *n.* нагíр'я.
nagrabiać, nagrabić, -bię, -bisz, -bił 1) *(граблями)* нагрібáти, нагребтú, нагромáджувати, -джую, -джуєш, нагромáдити, -джу, -диш; 2) *(лише докон.) перен.* награбувáти, -бýю, -бýєш.
nagrać *див.* **nagrywać.**
nagradzać, nagrodzić, -dzę, -dzisz, -dził нагорóджувати, -джую, -джуєш, нагородúти, -джý, -диш; ~**grodzić** o r d e r e m нагородúти óрденом.
na grandę *posp.* 1) *(нахабно)* нáхрáпом; p c h a ć s i ę ~ пхáтися нáхрáпом; 2) *(недбайливо)* абúяк, як-нéбудь, сяк-тáк, таксяк; r o b i ć ~ робúти ябúяк (як-нéбудь, сяк-тáк, так-сяк).
nagranie *n., rad.* зáпис, -су; ~ n a p ł y c i e зáпис на пластúнці.
nagrobek, -bka, *m.* надгрóбний (надмогúльний) кáмінь (пáм'ятник).
nagrobkowy надгрóбний, надмогúльний.
nagrobny *див.* **nagrobkowy.**
nagroda *ż.* 1) нагорóда; d o s t a ć w ~**dę** одéржати в нагорóду; p r z y z n a ć (k o m u) ~**dę** присудúти (комý) нагорóду; u b i e g a ć s i ę o ~**dę** добивáтися нагорóди; 2) прéмія; ~ l e n i n o w s k a лéнінська прéмія.
nagrodowy нагорóдний.
nagrodziciel, *lm.* **-le,** *m.* винагорóджувач.
nagrodzicielka *ż.* винагорóджувачка.
nagrodzić *див.* **nagradzać.**

nagromadzać, nagromadzić, -dzę, -dzisz, -dził нагромáджувати, -джую, -джуєш, нагромáдити, -джу, -диш; *(розм. — ще)* накопúчувати, -чую, -чуєш, накопúчити; *(сили, енергію тощо)* накоплáти, накопúти, -плю́, -пиш; //~ **się** нагромáджуватися, нагромáдитися, накопúчуватися, накопúчитися; накоплáтися, накопúтися.
nagrywać, nagrać награвáти, -раю́, -раєш, нагрáти; ~**rać** p ł y t ę g r a m o f o n o w ą нагрáти грамофóнну пластúнку; // *(лише докон.)* ~ **się** нагрáтися.
nagryzać, nagryźć, -zę, -ziesz, -zł, -źli 1) надгризáти, надгрúзти, -зý, -зéш; 2) *(певну кількість)* нагризáти, нагрúзти; *(зернят, горіхів)* налýзувати, -зую, -зуєш, налузáти, налýскати; 3) (kogo) *(лише докон.) перен.* натурбувáти, -бýю, -бýєш, нажурúти, -рю́, -риш (когó); // *(лише докон.)* ~ **się** натурбувáтися, нажурúтися.
nagryzmolić, -lę, -lisz, -lił набáзграти, настáвити карлючóк (кривýль).
nagryźć *див.* **nagryzać.**
nagrzać *див.* **nagrzewać.**
nagrzeszyć, -szę, -szysz, -szył *pot.* нагрішúти.
nagrzewacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) грíлка; 2) *тех.* нагрівнúк, -кá.
nagrzewać, nagrzać, -grzeję, -grzejesz, -grzał, -grzali *a.* **-grzeli** нагрівáти, нагрíти; //~ **się** нагрівáтися, нагрíтися.
nagrzewalnik *m. див.* **nagrzewacz.**
nagrzewnica *ż., tech. див.* **kaloryfer.**
nagus, *lm.* **-sy,** *m., pot.* голя́к, -кá, гóлий, -лого.
nagusek, -ska, *lm.* **-ski,** *m., zdr., pieszcz. див.* **nagus.**
nagusieńki 1) *пестл.* голéсенький; 2) *(зовсім голий)* голíсінький.
nagusieńko 1) голéсенько; 2) голíсінько. *Пор.* **nagusieńki.**
naguska *ż., pot.* гóла, -лої.
naguteńki *див.* **nagusieńki.**
naguteńko *див.* **nagusieńko.**

nagutki *pieszcz.* голенький.
na gwałt *przsł.* 1) поспіхом, хапаючись; 2) *(вкрай необхідно)* дозарізу.
nagwazdać *pot.* 1) набазграти, надряпати; 2) *(малюнок)* намазати, -мажу, -мажеш, наляпати.
nahaj, *lm*, **-je**, *m.* нагай, -гая.
nahajka *ż.* нагайка.
nahałasować, -suję, -sujesz, -sował нашуміти, -млю, -миш, нагаласувати, -сую, -суєш; //~ **się** нашумітися, нагаласуватися.
naharować się, -ruję, -rujesz, -rował pot. тяжко наробитися, -блюся, -бишся, тяжко напрацюватися, -цююся, -цюєшся.
naheblować, -luję, -lujesz, -lował *(рубанком)* настругати (-ружу, -ружеш *a.* -гаю, -гаєш); нагемблювати, -люю, -люєш *(розм.)*.
nahodować, -duję, -dujesz, -dował нарозводити, -джу, -диш, нарозплоджувати, -джую, -джуєш; ~ koni нарозводити (нарозплоджувати) коней.
nahulać się *pot.* нагулятися.
naigrawać się (z kogo, z czego) насміхатися, глузувати, -зую, -зуєш (з кого, з чого, *рідко* над ким, над чим); *підсил.* збиткуватися, -куюся, -куєшся (над ким, над чим).
naindyczyć się, -czę, czysz, -czył *pot.* набундючитися.
nairytować się, -tuję, -tujesz, -tował нахвилюватися, люююся, -люєшся; *(гнівно)* насердитися, -джуся, -дишся.
naiwna, -nej, *ż., teatr.* інженю *(невідм.)*.
naiwniaczek, -czka, *lm.* **-czki,** *m., żart., lekc.* простачок, -чка.
naiwniak, *lm.* **-cy,** *m., pot.* наївний, -ного, простак, -ка.
naiwnie наївно.
naiwność *ż.* наївність, -ності.
naiwny наївний.
najada *ż., mit.* наяда.
najadać się, najeść się, -jem, -jesz, -jadł наїдатися, наїстися, -їмся, -їсися; ~**jeść się** strachu набратися (наїстися) страху.
na jaw *przsł.* наверх, на світло денне.
na jawie *przsł.* наяву.
najazd, -du, *m.* 1) навала; 2) *(напад)* наїзд, -ду, набіг, -гу.
nająć *див.* **najmować.**
najbardziej найбільше; найбільш, більше всього, більш за все *(рідше)*.
najdalej найдальше, найдалі; *(про час)* не пізніше, як (ніж), найпізніше; przyjadę ~ za tydzień приїду найпізніше (не пізніше, як (ніж) за тиждень; ◊ ~ idące środki крайні (надзвичайні) заходи, -дів.
najechać *див.* **najeżdżać.**
najem, -jmu, *m.* найом (*род.* найму).
najemca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* наймач, -ча.
najemczyni *ż.* наймачка.
najemne, -nego, *n.* найомна плата.
najemnica *ż., przest.* наймичка.
najemniczy 1) *заст.* наймитський; 2) *див.* **najemny.**
najemnik, *lm.* **-cy,** *m., przest.* наймит.
najemny найманий, найомний; praca ~**na** наймана праця.
najeść się *див.* **najadać się.**
najezdniczy загарбницький; wojna ~**cza** загарбницька війна.
najezdnik, *lm.* **-cy,** *m. див.* **najeźdźca.**
najeździć, -żdżę, -ździsz, -ździł *див.* **najeżdżać.**
najeździć się, -żdżę, -ździsz, -ździł наїздитися, -їжджуся, -їздишся.
najeźdźca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* загарбник.
najeźdźczy загарбницький.
na jeża *przsł.* йоржиком.
najeżać, najeżyć, -żę, -żysz, -żył наїжувати, -жую, -жуєш, наїжити; //~ **się** наїжуватися, наїжитися; *(перен. підсил. — про людину — ще)* визвірятися, визвіритися.
najeżdżać, najechać, -jadę, -jedziesz, -jechał 1) наїжджати, наїздити, -їжджу, -їздиш, наїхати, -їду,

-їдеш; 2) *(збройно)* нападáти, напáсти, -паду́, -падéш.
najeżony наїжений; ◊ s y t u a c j a **~na** t r u d n o ś c i a m i скрутнé станóвище.
najeżyć *див.* **najeżać.**
najęcie *n.* наймо́м (*род.* на́йму), найняття́.
najęczeć się, -czę, -czysz, -czał, -czeli настогна́тися, -ну́ся, -нешся.
najęty на́йнятий; *(що працює по найму)* на́йманий.
najgorszy найгі́рший.
najgorzej найгі́рше.
najistotniejszy найбі́льш істо́тний; *(що стосується суті — ще)* найбі́льш посу́тній.
najlepiej найкра́ще, найлі́пше, найлу́чче, кра́ще (лі́пше, лу́чче) всього́, кра́ще (лі́пше, лу́чче) за все.
najlepszy найкра́щий, найлі́пший, найлу́ччий; w **~szym** r a z i e в найкра́щому ви́падку; ◊ ś p i s o b i e w **~sze** він спить собі́, і йому́ за ву́хом не свербить; він спить собі́, на́че і не було́ нічо́го.
najmita, -ty, *lm.* **-ci,** *m., przest.* на́ймит.
najmniej найме́нше, ме́нше всього́, менш за все.
najmniejszość *ż., fiz., mat.* мі́німум, -му; *фіз.* **~** b a r o m e t r y c z n a барометри́чний мі́німум.
najmniejszy найме́нший; ◊ **~sza** o t o зо́всім не в то́му спра́ва (річ).
najmować, -muję, -mujesz, -mował, nająć, -jmę, -jmiesz, -jął, -jęli наймáти, найня́ти, -йму́, -йме́ш; **//~ się** наймáтися, найня́тися.
najniespodziaпiej зо́всім несподі́вано.
najpierw *przsł.* передусі́м, наса́мперед, найпе́рше, щонайпе́рше.
najprzód *przsł. див.* **najpierw.**
najsampierw *przsł. див.* **najpierw.**
najsamprzód *przsł. див.* **najpierw.**
najście *n.* 1) нава́ла, наше́стя; 2) *мед.* пароксі́зм, -му, при́ступ, -пу, припа́док, -дку.
najść *див.* **nachodzić.**
najtyczanka *ż., przest. (рід бричк и)* найтича́нка.
najuczać, najuczyć, -czę, -czysz, -czył нав'ю́чувати, -чую, -чуєш, нав'ю́чити.
najukochańszy улю́блений, любимий; *(якого кохають)* коха́ний.
na jutro *przsł.* наза́втра.
najwięcej найбі́льше.
największość *ż., fiz., mat.* ма́ксимум, -му.
największy найбі́льший.
najwyżej найви́ще; *(про кількість)* найбі́льше.
najwyższy найви́щий; w **~szym** s t o p n i u у найви́щій мі́рі; ◊ R a d a **Najwyższa** Верхо́вна Ра́да.
najzylber, -bru, *blm., m., hut.* не́йзі́льбер, -ру.
nakadzać, nakadzić, -dzę, -dzisz, -dził кади́ти, -джу́, -ди́ш, накади́ти.
nakalać I *див.* **nakłuwać.**
nakalać II *dok.* накаля́ти, набру́днити, нама́зати, -ма́жу, -ма́жеш; *(про тварин)* напаску́дити, -дить; нанести́ гря́зі (грязю́ки, бру́ду).
nakap, -pu, *m., geol.* сталагмі́т.
nakapać, -pię, -piesz, -pał нака́пати.
na karb *przsł.* за раху́нок.
nakarbować, -buję, -bujesz, -bował 1) наробити ка́рбів, накарбува́ти, -бу́ю, -бу́єш; 2) *перен.* нагофрува́ти, -ру́ю, -ру́єш, наплої́ти; *(волосся — ще)* зави́ти, -в'ю́, -в'є́ш.
nakarcić, -cę, -cisz, -cił покарта́ти (кого́, що).
nakarmić, -mię, -misz, -mił нагодува́ти, -ду́ю, -ду́єш.
nakaz, -zu, *m.* нака́з, -зу; **~** p ł a t n i c z y платі́жний нака́з; *юр.* **~** e k z e k u c y j n y (w y k o n a w c z y) а) судови́й нака́з; б) викона́вчий лист, -та́.
nakazać *див.* **nakazywać.**
nakazanie *n.* нака́з, -зу, наказа́ння.

nakazany *przen.* необхідний; p o ś p i e c h w t a k i c h r a z a c h ~ у таких випадках поспіх необхідний.
nakazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, nakazać, -każę, -każesz, -kazał наказувати, -зую, -зуєш, наказати, -кажу, -кажеш.
nakierowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, nakierować, -ruję, -rujesz, -rował (co do czego *a.* ku czemu) направляти, направити, -влю, -виш; *(давати напрям)* скеровувати, -вую, -вуєш, скерувати, -рую, -руєш, спрямовувати, -вую, -вуєш, спрямувати, -мую, -муєш; //~ **się** направлятися, направитися; скеровуватися, скеруватися, спрямовуватися, спрямуватися.
nakipieć, -pię, -pisz, -piał, -pieli накипіти, -плю, -пиш.
nakisać, nakisnąć, -snę, -śniesz, -snął (*a.* **-sł**), **-śli** накисати, накиснути.
nakisić, -szę, -sisz, -sił наквасити, -квашу, -квасиш; *(огірки і под.— ще)* насолити, -лю, -лиш.
nakiwać накивати; *(пальцем — ще)* погрозити, -грожу, -грозиш; ~ k o m u p a l c e m w b u c i e дулю в кишені давати кому, накивати (погрозити) кому пальцем в чоботі; *перен. розм.* ~ p i ę t a m i накивати п'ятами; //~ **się** накиватися, намахатися.
nakląć, -klnę, -klniesz, -klął, -klęli наклясти, -кляну, -клянеш.
naklejać, nakleić, -kleję, -kleisz, -kleił наклеювати, -клеюю, -клеюєш, наклеїти; //~ **się** 1) *(лише докон.) (доволі)* наклеїтися; 2) *пас.* наклеюватися, наклеїтися.
naklektać, -kczę, -kczesz (*rzadziej* **-kcę, -kcesz** *a.* **-ktam, -ktasz**), **-ktał** *posp.* наторохтіти, -хчу, -хтиш, нацокотіти, -кочу, -котиш; ◊ ~ k o m u g ł o w ę наморочити кому голову.
naklepać, -pię, -piesz, -pał наклепати (-паю, -паєш *a.* -плю, -плеш); *(перен.— ще)* набрехати, -брешу, -брешеш (на кого, на що).
nakład, -du, *m.* 1) затрата; ~ p r a c y затрата праці; 2) *друк.* видання; ~**dem** a u t o r a у виданні автора; 3) *(кількість книжок, газет)* тираж, -жу.
nakładacz, *lm.* **-cze,** *m., druk.* накладальник.
nakładaczka *ż., druk.* накладальниця.
nakładać, nałożyć, -żę, -żysz, -żył накладати, накласти, -кладу, -кладеш; *перен.* ~**łożyć** g ł o w ą наложити (накласти) головою; ~**kładać** k a r ę n a k o g o накладати кару на кого, карати кого; ~**kładać** o b o w i ą z e k n a k o g o покладати (накладати) обов'язок на кого; ~**kładać** p o d a t e k n a k o g o накладати податок на кого; ~**łożyć** r ę k ę n a s i e b i e зняти (накласти) руку на себе, смерть собі заподіяти, віку собі вкоротити; ◊ ~**łożyć** f a j k ę набити люльку; ~**kładać** k o m u d o g ł o w y вбивати кому в голову.
nakładca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* видавець, -вця.
nakładka *ż., tech.* фальц.
nakładnia *ż., kol.* вантажна платформа.
nakładowy видавничий.
nakłamać, -mię, -miesz, -mał набрехати, -брешу, -брешеш.
nakłaniać, nakłonić, -nię, -nisz, -nił 1) нахиляти, нахилити, -лю, -лиш, нагинати, нагнути; 2) *перен.* умовляти, умовити, -влю, -виш; //~ **się** 1) нахилятися, нахилитися, нагинатися, нагнутися; 2) *перен. див.* **skłaniać się** 1.
nakłaść, -kładę, -kładziesz, -kładł *dok. див.* **nakładać.**
nakłonić *див.* **nakłaniać.**
nakłopotać się, -poczę, -poczesz (*rzadziej* **-pocę, -pocesz**), **-potał** (kim, czym) натурбуватися, -буюся, -буєшся (про кого, про що).
nakłucie *n., med. (punctio)* пункція, прокол, -лу.

nakłuwać, nakłuć, -kłuję, -kłujesz, -kłuł 1) накóлювати, -люю, -люєш, наколóти, -лю́, -леш; *(узор тощо — ще)* викóлювати, ви́колоти; 2) *(лише докон.) (набити багато тварин)* наколóти; 3) *(поверхню чого)* прокóлювати, проколóти; ~**kłuć** w r z ó d проколóти нари́в; // *(лише докон.)* ~ **się** наколóтися.

nakłuwanie *n.* 1) накóлювання; прокóлювання; *пор.* **nakłuwać** 1, 3; 2) *мед.* *(acupunctura)* укóл гóлкою.

naknocić, -cę, -cisz, -cił *pot.* зіпсувáти спрáву; наробúти дурни́ць.

nakolanek, -nka, *m., wojs. hist.* наколíнник.

nakołatać się, -łaczę, -łaczesz *(a.* **-łacę, -łacesz**), **-łatał** настýкатися; *(сильно)* нагрю́катися, нагри́матися; ~ d o d r z w i настýкатися (нагрю́катися) у двéрі.

na koniec *przsł.* нарéшті; врéшті *(рідше).*

na końcu *przsł.* напри́кінці, вкінці́.

nakopać *див.* **nakopywać.**

nakopcić, -cę, -cisz, -cił накопти́ти, -пчý, -пти́ш; *(з чадом)* начади́ти, -джý, -ди́ш.

nakopywać, -puję, -pujesz, -pywał, nakopać, -pię, -piesz, -pał накóпувати, -пую, -пуєш, накопáти.

nakosić, -szę, -sisz, -sił накоси́ти, -кошý, -кóсиш; //~ **się** накоси́тися.

nakosztować się, -tuję, -tujesz, -tował накуштувáтися, -тýюся, -тýєшся, накýштатися.

nakpić (się), -pię, -pisz, -pił наглузувáтися, -зýюся, -зýєшся; *підсил.* наглуми́тися, -млю́ся, -ми́шся (з кóго, з чóго, *рідко* над ким, над чим).

nakrajać, -ję, -jesz, -jał нарíзати, -рíжу, -рíжеш; *(про продукти, тканини — ще)* накрáяти.

na kraju *przsł.* на краю́; *(про межу чого — ще)* на кінці́.

nakramarzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył *pot.* накрамарювáти, -рю́ю, -рю́єш.

nakrapiać, nakropić, -pię, -pisz, -pił 1) *(лише недокон.) (про дощ)* накрапáти, накрáпувати, -пує; 2) *(покривати крапками)* накропля́ти, накрáплювати, -люю, -люєш, накрапи́ти, -плю́, -пи́ш, цяткувáти, -кýю, -кýєш, нацяткувáти; 3) *(змочувати краплями)* обпри́скувати, -кую, -куєш, обпри́скати; ~**kropić** b i e l i z n ę обпри́скати біли́зну.

nakrapiany цяткóваний, крáплений, накрáплений.

nakrapiarka *ż.* 1) поливáльниця; 2) *тех.* розпи́лювач, розпорóшувач.

nakraść, -kradnę, -kradniesz, -kradł накрáсти, -крáду, -крáдеш.

na kredyt *przsł.* в борг, нáборг; нáбір *(розм.).*

nakreślać, nakreślić, -lę, -lisz, -lił накрéслювати, -люю, -люєш, накрéслити; *(прям. — ще)* начéрчувати, -чую, -чуєш, начерти́ти, -черчý, -чéртиш; *(перен., план повісті —, ще)* накидáти, наки́дати.

nakręcać, nakręcić, -cę, -cisz, -cił 1) накрýчувати, -чую, -чуєш, накрути́ти, -кручý, -крýтиш; *перен.* d u ż o ~**cił** w t e j s p r a w i e багáто накрути́в у цій спрáві; ~**cić** p o w r o z ó w накрути́ти мотýзок; ~**cić** z e g a r e k накрути́ти (завести́) годи́нник; 2) *(вивих)* вправля́ти, впрáвити, -влю, -виш; 3) (kogo) *перен. фам.* о(б)дýрювати, -рюю, -рюєш, дури́ти, -рю́, -риш, о(б)дури́ти; 4) (kogo) *(перен. розм. — підказувати кому що)* підмовля́ти, підмóвити, -влю, -виш, підговóрювати, -рюю, -рюєш, підговори́ти, -рю́, -риш (когó на що, зроби́ти що); підбивáти, підби́ти (підіб'ю́, підíб'єш) (когó на що) *(розм.)*; ◊ ~**cać** f i l m знімáти фільм; *фам.* ~**cić** k o g o n a s w o j ą s t r o n ę перетягти́ (перетягнýти) когó на свій бік (на свою́ стóрону, до сéбе); *перен. розм.* ~**cać** r o z m o w ę n a p e w i e n p r z e d-

miot спрямо́вувати розмо́ву на яку́сь те́му; *перен. розм.* ~**cać** skrzypce настро́ювати скри́пку; ~**cać** tarczę telefonu набира́ти но́мер телефо́ну; *перен. розм.* ~**cać** wszystkie sprawy ору́дувати всіма́ спра́вами.
nakrętka *ż., tech.* га́йка.
nakrętny заводни́й.
nakrochmalać, nakrochmalić, -lę, -lisz, -lił накрохма́лювати, -люю, -люєш, накрохма́лити.
nakroić, kroję, -kroisz, -kroił *див.* **nakrajać.**
na krok *przsł.* на крок.
nakropić *див.* **nakrapiać.**
nakruszyć, -szę, -szysz, -szył накриши́ти, -шу́, -шиш.
nakryć *див.* **nakrywać.**
nakrycie *n.* 1) *(дія)* покриття́; 2) *(предмет)* покрива́ло; 3) столо́вий прибо́р, -ру; куве́рт *(заст.)*; ◊ ~ głowy головни́й убі́р *(род.* убо́ру).
nakrywa *ż.* кри́шка, по́кришка; *(посудини)* на́кривка.
nakrywać, nakryć, -kryję, -kryjesz, krył 1) накрива́ти, накри́ти; ~**krywać** stół (do stołu) накрива́ти стіл (на стіл); 2) *крав.* покрива́ти, покри́ти; ~**krywać** kożuch suknem покрива́ти шу́бу сукно́м; 3) (kogo) *(лише докон.) перен. фам.* накри́ти, засту́кати, заско́чити; //~ **się** накрива́тися, накри́тися.
nakrywka *ż., zdr. див.* **nakrywa.**
nakrzątać się напо́ратися.
nakrzyczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli накрича́ти, -чу́, -чи́ш; *(перен. — ще)* нагри́мати (на ко́го), ви́лаяти (кого́); //~ **się** накрича́тися.
nakrzywiać, nakrzywić, -wię, -wisz, -wił 1) скривля́ти, скри́влювати, -люю, -люєш, криви́ти, -влю́, -виш, скриви́ти, викривля́ти, ви́кривити; 2) *(лише докон.) перен.* назгина́ти, навигина́ти; ~**wić** kabłąków назгина́ти (навигина́ти), дуг.
na krzyż *przsł.* на́вхрест.
na kształt *przsł.* на зразо́к (чого́), поді́бно (до чо́го), як (що).
nakuć *див.* **nakuwać.**
nakupiać, nakupić, -pię, -pisz, -pił нагрома́джувати, -джую, -джуєш, нагрома́дити, -джу, -диш; *(розм. — ще)* накопи́чувати, -чую, -чуєш, накопи́чити; *(силу, енергію — ще)* накопля́ти, накопи́ти, -плю́, -пиш.
nakupować, -puję, -pujesz, -pował, nakupić, -pię, -pisz, -pił наку́по́вувати, -вую, -вуєш, накупля́ти, накупа́ти, накупи́ти, -плю́, -пиш.
nakurzać, nakurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) пили́ти, -лю́, -лиш, напили́ти, пороши́ти, -шу́, -шиш, напороши́ти, наку́рювати, -рюю, -рюєш, накури́ти, -рю́, -риш; 2) *(папіросою)* наку́рювати, накури́ти, нади́млювати, -люю, -люєш, надими́ти, -млю́, -ми́ш; // *(лише докон.)* ~ **się** *розм.* накури́тися.
nakuwać, nakuć, -kuję, -kujesz, -kuł нако́вувати, -вую, -вуєш, накува́ти, -кую́, -куєш.
nakwaszać, nakwasić, -szę, -sisz, -sił наква́шувати, -шую, -шуєш, наква́сити, -ква́шу, -ква́сиш; *(огірків — ще)* насо́лювати, -люю, -люєш, насоли́ти, -лю́, -лиш.
nalać *див.* **nalewać.**
nalany нали́тий; *перен.* оду́тлий; twarz ~**na** оду́тле обли́ччя (лице́).
nalatać się налі́та́тися; *розм.* набі́гатися.
nalatywać, -tuję, -tujesz, -tywał *wielokr.* налі́та́ти.
nalec *див.* **nalegać.**
naleciałość *ż.* налі́т, -льо́ту; *(хім.— ще)* суга́; ◊ *філол.* ~**ci** językowe мо́вні варвари́зми, -мів.
naleciały 1) (czym) з нальо́том (чого́); 2) *перен.* поверхне́вий.
nalecieć, -cę, -cisz, -ciał, -cieli налеті́ти, -лечу́, -лети́ш.
nalegać, nalec, -legnę, -legniesz, -legł *(частіше недокон.)* насто́ю-

вати, -стóюю, -стóюєш, настóяти, -стою́, -стої́ш (на чóму); *(твердо вимагати)* наполягáти, наполягти́, -ля́жу, -ля́жеш (на чóму); ◊ ~gać na nogę налягáти на нóгу.
nalegająco наполéгливо, насті́йливо.
naleganie *n.* настóювання; наполягáння. *Пор.* **nalegać.**
nalepa *ż.* при́пічок, -чка.
nalepiać, nalepić, -pię, -pisz, -pił налíплювати, -люю, -люєш, наліпи́ти, -плю́, -пиш, наклéювати, -клéюю, -клéюєш, наклéїти.
nalepka *ż.* 1) нáклейка, нáліпка; 2) *зменш.* невели́чкий при́пічок, -чка.
naleśnik *n., kul.* нали́сник.
nalew, -wu, *m., farm.* насті́й, -стóю.
nalewacz I, *lm.* **-cze,** *m., spec.* наливáльник.
nalewacz II, *lm.* **-cze,** *m. див.* **nalewka** 2.
nalewać, nalać, -leję, -lejesz, -lał, -lali *a.* **-leli** наливáти, нали́ти, -ллю́, -ллéш; *(рідку страву в посудину — ще)* насипáти, наси́пати, -плю, -плеш; *(неперех.) (перен.— доспівати)* наливáтися, нали́тися, -ллéться; kłos **~lewa** кóлос наливáється (набирáється); //~ **się** наливáтися, нали́тися; jabłka **~lewają się** я́блука наливáються.
nalewka *ż.* 1) *(напій)* настóйка, настóянка, нали́вка; 2) *(посудина)* кíвш *(род.* ковшá).
na lewo *przsł.* лíвóруч, налíво.
naleźć *див.* **nałazić.**
naleźne, -nego, *n.* винагорóда за знáхідку.
należący *див.* **należny.**
należeć, -żę, -żysz, -żał, -żeli 1) належáти, -жу, -жиш (кому́, чому́ *a.* до кóго, до чóго); *(перен.— ще)* бýти члéном (чогó); biblioteka **~ży** do uniwersytetu бібліотéка нале́жить університéтові (до університéту); ~ do partii komunistycznej належáти до (бýти члéном) комуністи́чної пáртії; to do mnie nie **~ży** це до мéне не нале́жить; це менé (до мéне) не стосýється; це не моя́ спрáва; 2) *безос.* слід, годи́ться, трéба, нале́жить; jak **~ży** як нале́жить; **~żałoby** pomyśleć o tym слід булó б про це подýмати; **~ży** powiedzieć трéба (слід) сказáти; tak postępować nie **~ży** так роби́ти не годи́ться; //~ **się** належáти, припадáти; **~ży** mu się sto rubli йомý нале́жить (припадáє) сто карбóванців.
należeć się, -żę, -żysz, -żał, -żeli *dok. (до схочу)* належáтися; дóвго лежáти.
należenie *n.* нале́жність, -ності; ~ do partii нале́жність до пáртії.
należność *ż.* 1) нале́жне, -ного; ściągać **~ci** стягáти (стя́гувати) нале́жне; uiścić ~ сплати́ти нале́жне; 2) *(взяте в позику)* борг, -гу; zwrócić ~ вернýти (віддáти) борг.
należny 1) (do kogo) яки́й (що) нале́жить, нале́жний (комý, чомý); приналéжний (комý, чомý) *(рідко)*; ~ do kołchozu „Czerwony Sztandar" яки́й (що) нале́жить до колгóспу «Червóний прáпор», нале́жний (приналéжний) колгóспові «Червóний прáпор»; 2) *(такий, як треба)* нале́жний; **~ną** cześć komu oddawać віддавáти комý нале́жну шáну.
należycie як слід, як годи́ться, як нале́жить, нале́жним чи́ном.
należytość *ż.* нале́жне, -ного; ◊ ~ pocztowa поштóва оплáта.
należyty нале́жний, відповíдний; w **~tej** formie у нале́жній (відповíдній) фóрмі.
nalęgota *ż., zool. (paludina vivipara)* живорóдка.
naliczać, naliczyć, -czę, -czysz, -czył *buch.* нали́чувати, -чую, -чуєш, налічи́ти, -чý, -чиш, нарахóвувати, -вую, -вуєш, нарахувáти, -рахýю, -рахýєш.

naliczek, -czka, *m.* 1) *заст.* личина, маска; 2) *(іст.— при шоломі)* забрало, заборóло.
naliczka *ż.* набáвка, нáкидка; ◊ z **∼ką** з гáком.
naliczyć *див.* **naliczać.**
nalot I, **-tu,** *m. lot.* налíт, -льóту.
nalot II, **-tu,** *m., med., chem.* налíт, -льóту; *(хім. — ще)* сугá.
nalot III, **-tu,** *m., leśn.* самосíйка, самосíй, -сíю.
nalotowy *leśn.* самосíйний.
naładowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, naładować, -duję, -dujesz, -dował 1) навантáжувати, -жую, -жуєш, навантáжити; 2) *фіз., військ.* заряджáти, зарядúти, -джý, -диш; *(про вогнепальну зброю, що заряджається з дула — ще)* набивáти, набúти, -б'ю, -б'єш.
nałajać, -ję, -jesz, -jał налáяти, насварúти, -рю, -риш.
nałamywać, -muję, -mujesz, -mywał, nałamać, -mię, -miesz, -mał 1) (czego) налáмувати, -мую, -муєш, наламáти, налóмлювати, -люю, -люєш, наломúти, -млю, -миш; 2) (kogo) *перен.* привчáти, привчúти; **∼mać** kogo do posłuszeństwa привчúти когó до пóслуху; ◊ **∼mać** sobie głowy nad czym насушúти собí гóлову над чим; //**∼ się** насúлу звикáти, насúлу звúкнути; **∼mywać się** do nowych warunków насúлу звикáти до новúх умóв.
nałapać, -pię, -piesz, -pał (czego) наловúти, -влю, -виш.
nałatać (czego) налатáти; //**∼ się** налатáтися (чогó).
nałazić, -łażę, -łazisz, -łaził, naleźć, -lezę, -leziesz, -lazł, -leźli 1) налáзити, -лáжу, лáзиш, налізáти, налíзти; 2) (kogo) *(лише недокон.) (перен. фам.— настирливо відвідувати)* налáзити (на кóго).
nałazić się, -łażę, -łazisz, -łaził налáзитися.
nałęcz, -cza *a.* **-czu,** *lm.* **-cze,** *m., bud.* налúчник.
nałgać, -łżę, -łżesz, -łgał наговорúти непрáвди; *(грубше)* набрехáти, -брешý, -брéшеш.
nałogowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* людúна з хворобливою (закоренíлою) звúчкою (прúстрастю, нáхилом).
nałogowo закоренíло; непопрáвно; ◊ **∼** palić бýти прúстрасним курцéм. *Пор.* **nałogowy.**
nałogowy закоренíлий; *(якого не можна виправити)* непопрáвний; **∼wa** wada непопрáвна вáда; ◊ pijak **∼** гíркий (безпросúпний) п'янúця.
nałowić, -wię, -wisz, -wił 1) наловúти, -влю, -виш; **∼** ryb наловúти рúби; 2) *перен. вульг.* нахапáти; **∼** kubanów нахапáти хабарíв.
nałożnica *ż., przest.* налóжниця.
nałożyć *див.* **nakładać.**
nałóg, -łogu, *m.* хворобливá (закоренíла) звúчка, хворобливий (закоренíлий) нáхил, -лу; pozbyć się **∼łogu** позбýтися хворобливої звúчки; wejść w **∼** стáти хворобливою звúчкою.
nałupać, -pię, -piesz, -pał налупáти; *(дров)* наколóти, -лю, -леш.
nałupić, -pię, -pisz, -pił 1) налупúти, -плю, -пиш; 2) *перен.* награбувáти, -бýю, -бýєш; ◊ *розм.* **∼** komu skóry відшмагáти (когó); //**∼ się** 1) налупúтися (чогó); 2) награбувáтися (чогó).
nałuskać налýщити; *(зернят, горіхів)* налузáти, налýскати.
nałuszczyć, -czę, -czysz, -czył *див.* **nałuskać.**
nałykać się наковтáтися; **∼** kurzu наковтáтися пúлу (пóроху); *(з жадністю, квапливо)* наглитáтися; ◊ *перен.* **∼** strachu наїстися (набрáтися) страхý.
namacać *див.* **namacywać.**
namacalnie 1) відчýтно; 2) очевúдно, явно, наóчно. *Пор.* **namacalny.**
namacalność *ż.* 1) відчýтність, -ності; 2) очевúдність, наóчність. *Пор.* **namacalny.**
namacalny 1) відчýтний *(на до-*

тик); 2) *перен.* очеви́дний, я́вний, нао́чний; ~ d o w ó d нао́чний до́каз, -зу.

na macankę *przsł. див.* **omackiem.**

namachać 1) намаха́ти; 2) *(рукою)* помаха́ти; 3) *перен. розм.* відмаха́ти; ~ k a w a ł d r o g i відмаха́ти шмат доро́ги; 4) *(про роботу)* бага́то нароби́ти (напрацюва́ти); //~ **się** намаха́тися; *(перен. — ще)* нароби́тися, -блю́ся, -бишся, напрацюва́тися, -цю́юся, -цю́єшся.

namacywać, -cuję, -cujesz, -cywał, namacać нама́цувати, -цую, -цуєш, нама́цати, нащу́пувати, -пую, -пуєш, нащу́пати; ◊ *перен. розм.* ~**cać** k o g o ś k i j e m полічи́ти ре́бра кому́.

namaczać I, **namoczyć, -czę, -czysz, -czył** 1) намо́чувати, -чую, -чуєш, намочи́ти, -чу́, -чиш; 2) *(ли́ше докон.) (занурити в що)* вмочи́ти, вмокну́ти; ~**moczyć** p i ó r o w a t r a m e n c i e вмочи́ти (вмокну́ти) перо́ в чорни́ло; 3) *див.* **odmaczać.**

namaczać II *dok. (багато дечого)* змочи́ти, -чу́, -чиш.

namagnesować, -suję, -sujesz, -sował намагні́тити, -ні́чу, -ні́тиш.

namakać, namoknąć, -moknę, -mokniesz, -mókł, -mokli намока́ти, намо́кнути; // *(лише докон.)* ~ **się** насто́ятися під дощем.

namalować, -luję, -lujesz, -lował 1) намалюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; 2) (na kogo) *перен. розм.* розмалюва́ти кого́.

na marne *przsł.* даре́мно, ма́рно; ду́рно *(рідше)*.

namarnować, -nuję, -nujesz, -nował *(багато дечого)* помарнува́ти, -ну́ю, -ну́єш; ~ s i ł помарнува́ти си́ли.

namarszczać, namarszczyć, -czę, -czysz, -czył 1) намо́рщувати, -щую, -щуєш, намо́рщити; 2) *(брови)* насу́плювати, -люю, -люєш, насу́пити, -плю, -пиш; //~ **się** 1) намо́рщуватися, намо́рщитися; 2) насу́плюватися, насу́питися.

namartwić, -wię, -wisz, -wił (kogo) *(чимало)* потурбува́ти, -бу́ю, -бу́єш, зажури́ти, -рю́, -риш (кого́); //~ **się** натурбува́тися, нажури́тися.

namarynować, -nuję, -nujesz, -nował намаринува́ти, -ну́ю, -ну́єш.

namar-znąć się, -znę, -zniesz, -zł, -zli наме́рзнутися.

namaszczać, namaścić, -maszczę, -maścisz, -maścił 1) нама́щувати, -щую, -щуєш, намасти́ти, -мащу́, -ма́стиш; 2) *церк.* пома́зувати, -зую, -зуєш, пома́зати, -ма́жу, -ма́жеш; //~ **się** 1) нама́щуватися, намасти́тися; 2) пома́зуватися, пома́затися.

namawiać, namówić, -wię, -wisz, -wił (kogo do czego *a.* na co) 1) умовля́ти, умо́вити, -влю, -виш (на що *а.* зроби́ти що); ~**mówić** c h o r e g o n a o p e r a c j ę умо́вити хво́рого зроби́ти опера́цію; 2) *(таємно)* підмовля́ти, підмо́вити, підгово́рювати, -рюю, -рюєш, підговори́ти, -рю́, -риш (на що *а.* зроби́ти що); ~**mawiać** r o b o t n i k ó w d o s t r a j k u підмовля́ти робітникі́в на забасто́вку (на страйк); *(на поганий вчинок)* намовля́ти, намо́вити; ~**mawiać** d o z ł e g o намовля́ти на зло; //~ **się** змовля́тися, змо́витися.

namazywać, namazać, -mażę, -mażesz, -mazał 1) нама́зувати, -зую, -зуєш, нама́зати, -ма́жу, -ма́жеш; 2) *церк. див.* **namaszczać** 2.

namącić, -cę, -cisz, -cił намути́ти, -мучу́, -му́тиш; *(рідину)* накаламу́тити.

nameczyć, -czę, -czysz, -czył наму́чити; //~ **się** наму́читися.

namiar, -ru, *m., mor., lot.* пе́ленг; ~ r a d i o w y радіопе́ленг.

namiastka *ż.* замі́нник, сурога́т, -ту; ~ k a w y замі́нник (сурога́т) ка́ви (ко́фе).

namiatać, namieść, -miotę, -mieciesz, -miótł, -mietli наміта́ти, намести́, -мету́, -мете́ш.

namiąć, -mnę, -mniesz, -miął, -mięli нам'я́ти, -мну́, -мне́ш.

namieniać наміняти.
namiernik *m., mor., lot.* пеленгатор, -ра.
namierzać, namierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *mor., lot.* пеленгувати, -гую, -гуєш *(недокон. і докон.)*, запеленгувати.
namierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył наміряти.
namiesić, -szę, -sisz, -sił намісити, -мішу, -місиш.
namiestnictwo *n., hist.* 1) намісництво; 2) *зб.* намісник з дружиною; 3) палац намісника.
namiestniczy *hist.* намісницький.
namiestnik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* намісник.
namieszać намішати.
namieść *див.* **namiatać.**
namiękać, namięknąć, -knę, -kniesz, -knął (*a.* **-kł**), **-kli** нам'якати, нам'якнути.
na miękko *przsł.* *(про зварене яйце)* рідко, некруто.
namięknąć *див.* **namiękać.**
namiętnie пристрасно; жагуче, палко. *Пор.* **namiętny.**
namiętnostka *ż.* скороминуща пристрасть, -ті.
namiętność *ż.* пристрасть, -ті; жага; p o s k r o m i ć ~ci приборкати (угамувати) пристрасті. *Пор.* **namiętny.**
namiętny пристрасний; *(про сильне кохання — ще)* жагучий, палкий.
namiocik, -ku, *m., zdr.* невеличкий намет, -ту, невеличке шатро, невеличка палатка.
namiot, -tu, *m.* шатро, намет, -ту, палатка; r o z b i ć ~ нап'ясти (поставити, розкинути) шатро (намет, палатку).
namiotać накидати, наметати (-таю, -таєш і -мечу, -мечеш).
namiotować, -tuję, -tujesz, -tował жити в шатрі (наметі, палатці).
namiotowy шатровий, наметовий, палатковий.
namitrężyć się, -żę, -żysz, -żył намучитися, намордуватися, -дуюся, -дуєшся.
namleć, -mielę, -mielesz, -mełł, -mełli намолоти, -мелю, -мелеш; *(перен. розм.— ще)* наверзти, наплескати, -плещу, -плещеш, наплести, -плету, -плетеш.
namiot, -tu, *m., roln.* умолот, -ту.
namłotny *roln.* умолотний.
namłócić, -cę, -cisz, -cił намолотити, -лочу, -лотиш.
namnażać, namnożyć, -żę, -żysz, -żył розмножувати, -жую, -жуєш, нарозмножувати; // *(лише докон.)* ~ **się** намножитися.
na mocy (czego) *przyim.* силою (чого); ~ p r a w a силою закону; згідно (з чим); ~ u c h w a ł y згідно з постановою (ухвалою, рішенням).
namoczyć *див.* **namaczać** I.
namogilny намогильний, нагробний.
namok, -ku, *m., farm.* настій, -стою.
namokły намоклий.
namoknąć *див.* **namakać.**
namordować, -duję, -dujesz, -dował 1) повбивати чимало *(людей, тварин)*; 2) *перен. розм.* наморити, -рю, -риш, намучити (кого); // ~ **się** наморитися, намучитися, вимучитися, намордуватися, -дуюся, -дуєшся.
namorzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (kogo) наморити, -рю, -риш; *(перен.— ще)* намучити (кого).
namotać 1) намотати; 2) *перен.* наплутати.
namowa *ż.* 1) умовляння; 2) підмова; *(дія — ще)* підмовляння, підговорювання; намова. *Пор.* **namawiać.**
namozolić się, -lę, -lisz, -lił натрудитися, -джуся, -дишся, напрацюватися тяжко.
namówić *див.* **namawiać.**
namrzeć, -mrze, -marło повмирати.
namrzeć się: ~ g ł o d e m (g ł o d u) *nieos.* натерпітися голоду.
namulać, namulić, -lę, -lisz, -lił намулювати, -люю, -люєш, намуляти, намулити, заносити мулом, занести мулом.
namulisko *n., geol.* нанос намулу.
namulisty мулистий, мулкий.

namulnik *m., bot. (limosella)* му́лянка.
namuł, -łu, *m.* наму́л, -лу.
namurować, -ruję, -rujesz, -rował намурува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
namydlać, namydlić, -lę, -lisz, -lił нами́лювати, -люю, -люєш, нами́лити; *перен. розм.* **~lić** komu głowę нами́лити кому́ го́лову (чу́ба).
namysł, -łu, *m.* ро́здум, -му; *(дія— ще)* розміркува́ння (про що *a.* чого́), обміркува́ння (чого́); dać czas do **~łu** да́ти час розміркува́ти (обміркува́ти, на розміркува́ння, на обміркува́ння); ◊ bez **~łu** не заду́муючись; po długim **~śle** до́бре розміркува́вши.
namyślać się, namyślić się, -lę, -lisz, -lił (nad czym) 1) *(лише недокон.)* розду́мувати, -мую, -муєш; długo się **~lać** до́вго розду́мувати; 2) *(лише докон.)* поду́мати (про що), поміркува́ти, -ку́ю, -ку́єш (про що *і* над чим); dobrze się **~myśl** до́бре поду́май (помірку́й).
nandu *nieodm., n., orn.* нанду́ *(невідм.).*
nanercz, *lm.* **-cze,** *m., bot. див.* **nerkowiec.**
nanerwiać, nanerwić, -wię, -wisz, -wił *fizjol.* іннервува́ти, -ву́ю, -ву́єш.
naniańczyć się, -czę, -czysz, -czył (z kim, z czym) наня́ньчитися (з ким, з чим).
na nic *przsł.* ні до чо́го; *(про мету)* ні до чого.
na nice *przsł.* нави́ворiт.
na niepewną *przsł.* навмання́.
naniesienie *n.* нане́сення.
nanieść *див.* **nanosić.**
naniszczyć, -czę, -czysz, -czył напсува́ти, -псую́, -псує́ш; *(речей— ще)* нані́вечити.
nanizywać, -zuję, -zujesz, -zywał, nanizać, -żę, -żesz, -zał нани́зувати, -зую, -зуєш, нанизати, -нижу́, -ни́жеш.
nankin, -nu, *m., tkac.* кита́йка, на́нка.
Nankin *m.* На́нкін.
nankinowy *tkac.* кита́йковий, кита́йчаний, на́нковий.
nankiński на́нкінський.
nanosić, -noszę, -nosisz, -nosił, nanieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli нано́сити, -но́шу, -но́сиш, нанести́.
na nowo *przsł.* за́ново, знов, зно́ву, ізно́в, на́ново.
nanożny ножни́й.
nanudzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo) надоку́чити, доку́чити, наску́чити, набри́днути (кому́); //**~ się** зну́дитися, -ну́джу́ся, -ну́ди́шся (від чо́го).
nań *skr.* (na niego) на ньо́го.
naobcinać наобрі́зувати, -зую, -зуєш, наобтина́ти.
naobiecać наобіця́ти.
naobiecywać, -cuję, -cujesz, -cywał наобі́цювати, -цюю, -цюєш.
naobierać I начи́стити, -чи́щу, -чи́стиш, наоббира́ти; **~** kartofli начи́стити (наоббира́ти) карто́плі; //**~ się** начи́ститися, наоббира́тися.
naobierać II навибира́ти, наобира́ти; **~** posłów наобира́ти депута́тів; //**~ się** навибира́тися, наобира́тися.
naocznie нао́чно, на́віч.
naoczny нао́чний; ◊ **~** świadek очеви́дець, -дця.
na odchodnym *przsł.* на відхо́ді (одхо́ді).
na odjezdnym *przsł.* від'їжджа́ючи.
na odlew *przsł.* наві́дліг; *перен.* з ро́змаху, розмахну́вшись.
na odwrót *przsł.* навпаки́.
naoglądać (się) (czego) надиви́тися, -влю́ся, -ви́шся, наглядíтися, -джу́ся, -ди́шся (на що).
na ogół *przsł.* загало́м.
na okaz *przsł.* на ви́гляд, на по́гляд.
na oklep *przsł.* ве́рхи без сідла́, о́хляп.
na oko *przsł.* на о́ко, на по́гляд; *(про віддалення)* на окомі́р.
naokolusieńko *przsł.* як о́ком сягну́ти.

naokoluteńko *przsł. див.* **naokolusieńko.**

naokoło *przsł.* кругóм, навкóло, довкругú, довкóла.

naokół *przsł. див.* **naokoło.**

naoliwiać, naoliwić, -wię, -wisz, -wił *tech.* змáзувати, -зую, -зуєш, змáзати *(маслом, мастилом).*

naonczas *przsł., arch. див.* **naówczas.**

na opak *przsł.* навúворіт.

naopowiadać нарозкáзувати, -зую, -зуєш, наоповідáти, нарозповідáти; //~ **się** нарозкáзуватися, наоповідáтися, нарозповідáтися.

naorać, -rzę, -rzesz, -rał наорáти, -рю́, -рéш.

na osobności *przsł.* на самотí, сам на сáм, віч-нá-віч.

na ostatek *przsł.* напослíдок; *(під кінець)* наостáнку, напрúкінці, наостáнці.

na ostatku *przsł.* під кінéць, наостáнку, напрúкінці, наостáнці.

naostrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył нагострúти, -рю́, -риш, наточúти, -чý, -чиш.

na oścież *przsł.* нáвстіж.

na oślep *przsł.* наóсліп, навманнá.

naówczas *przsł., książ.* тоді́, в той час.

napacykować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* 1) *(про погане письмо)* набáзграти, надрáпати; 2) *(про поганий малюнок)* намáзати, -мáжу, -мáжеш, налáпати.

napaćkać *pot.* 1) набруднúти, накалáти, намáзати, -мáжу, -мáжеш; *(чорнилом)* наробúти плям; 2) *кул. зневажл.* набóвтати; 3) *(про погане письмо)* набáзграти, надрáпати; 4) *(про поганий малюнок)* намáзати, налáпати.

napad, -du, *m.* 1) нáпад, -ду; o d e p r z e ć ~ відбúти нáпад; 2) *мед. (paroxysmus)* пароксúзм, -му, прúступ, -пу, припáдок, -дку; ~ z i m n i c z y пароксúзм (прúступ, припáдок) пропáсниці; 3) *спорт.* нáпад, -ду; ◊ ~ a p o p l e k t y c z n y апоплексúчний удáр, -ру.

napadać I, **napaść, -padnę, -padniesz, -padł** (na kogo, na co *a.* kogo, co) нападáти, напáсти, -падý, -падéш (на кóго, на що, *рідше* когó); *(робити докори — ще)* напускáтися, напустúтися, -пущýся, -пýстишся, накидáтися, накúнутися (на кóго); *(перен. — ще)* нахóдити, -джу, -диш, найтú, -йдý, -йдéш, опадáти, опáсти (когó, що); ~**padł** g o k a s z e l йогó напáв кáшель; ~**padła** g o m e l a n c h o l i a йогó найшлá (напáла, опáла) нудьгá; ~**paść** n a m i a s t o напáсти на мíсто; ◊ s e n g o ~**padł** йогó зморúв сон; ~**padać** n a n o g ę налягáти на нóгу; n o c n a s ~**padła** ніч нас застúгла (зайшлá, захопúла).

napadać II *dok.* напáдати, понападáти: ~**dało** d u ż o ś n i e g u напáдало багáто снíгу.

napadnięcie *n.* нáпад, -ду.

napadowy *med. (paroxysmalis)* пароксизмáльний, наступáючий припáдками.

napajać *див.* **napawać.**

napajanie *n., fiz.* насúчування.

napakowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, napakować, -kuję, -kujesz, -kował (czego w co *a.* co czym) напакóвувати, -вую, -вуєш, напакувáти, -кýю, -кýєш; напихáти, напхáти (що чим) *(розм.)*; *(наповнювати — ще)* набивáти, набúти, -б'ю, -б'єш (що чим); ~**kować** c z y m g ł o w ę набúти (захарáстити) чим гóлову; ~**kować** s z a f ę k s i ą ż k a m i напакувáти (напхáти) шáфу книжкáми; ~**kować** w n o s t a b a k i набúти ніс табáкою; // *(лише докон.)* ~ **się** 1) напакувáтися; 2) *(перен розм. — про велику кількість людей)* напхáтися; ~**kowało się** m n ó s t w o l u d z i напхáлося бéзліч людéй; 3) *(вульг. — наїстися)* напхáтися, натрíскатися, напéр-

тися, -прýся, -прéшся, налóпатися.
napalać, napalić, -lę, -lisz, -lił 1) натóплювати, -люю, -люєш, натопи́ти, -плю́, -пиш, напáлювати, напали́ти, -лю́, -лиш; 2) *(лише докон.)* *(тютюном)* накури́ти, -рю́, -риш; // *(лише докон.)* ~ **się** 1) натопи́тися, напали́тися; 2) *(тютюну)* накури́тися.
napalm, -mu, *m., wojs.* напáлм, -му.
napalowisko *n., archeol., ent.* будівля на пáлях; палафіти, -тів *(лише в мн.)*.
na pamiątkę *przst.* на пáм'ять, на спóмин, на нéзабудь.
na pamięć *przst.* напáм'ять.
napaplać *pot.* набазíкати, намолóти, -мелю́, -мéлеш, наля́пати (язикóм), наплести́, -плетý, -плетéш, наверзти́.
napar, -ru, *m., farm.* *(infusum)* настíй росли́нної речовини́ в (на) кипля́чій воді.
naparstek, -tka, *m.* напéрсток, -тка.
naparstkowy напéрсткóвий.
naparstnica *ż., bot.* *(digitalis)* наперстя́нка.
naparstnik *m., bot. див.* **naparstnica.**
napartaczyć, -czę, -czysz, -czył *pot.* нахалтýрити, напартóлити.
naparzać, naparzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) пáрити, напáрити; **~rzyć** r ę k ę напáрити рýку; **~rzyć** s z k l a n k ę напáрити скля́нку; 2) *(чай і под.)* завáрювати, -рюю, -рюєш, завари́ти, -рю́, -риш; // *(лише докон.)* ~ **się** напáритися.
napasiony *pogardl.* гладки́й, опáсистий.
napaskudzić, -dzę, -dzisz, -dził *pot.* напаскýдити, -джу, -диш.
napastliwość *ż.* причéпливість, -вості.
napastliwy причéпливий.
napastnictwo *n.* приставáння, чіпля́ння.
napastniczo 1) по-грабíжницькому; 2) агреси́вно; 2) по-загáрбницькому; 4) причéпливо. *Пор.* **napastnik.**
napastniczy 1) грабíжницький; 2) агреси́вний; 3) загáрбницький; 4) причéпливий. *Пор.* **napastnik.**
napastnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) грабíжник; 2) *військ., політ.* агрéсор, -ра; 3) *(що насильно присвоює чуже)* загáрбник; 4) *(що пристає до кого)* причéпа, напáсник.
napastować I, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) *niedok.* нападáти (на кóго); напастувáти, -тýю, -тýєш (когó) *(розм.)*; *(жінку — звичайно)* приставáти, -стаю́, -стаєш (до кóго).
napastować II, -tuję, -tujesz, -tował *dok.* натéрти пáстою *(підлогу)*.
napastwić się, -wię, -wisz, -wił назнущáтися (з кóго, з чóго, *рідко* над ким, над чим).
napaść I *ż.* напáсть, -ті, ◊ *розм.* r o b i ć c o ś j a k z a ~ роби́ти що абия́к.
napaść II *див.* **napadać I.**
napaść III, -pasę, -pasiesz, -pasł, -paśli напáсти, -сý, -сéш.
napatoczyć się, -czę, -czysz, -czył *pot.* попáстися (навернýтися) на óчі; *(про людину — ще)* нагоди́тися, -джýся, -ди́шся.
napatrzeć się, -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli *див.* **napatrzyć się.**
napatrzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył надиви́тися, -влю́ся, -ви́шся, наглядíтися, -джýся, -ди́шся.
napawać, napoić, -poję, -poisz, -poił 1) напóювати, -пóюю, -пóюєш, напоíти, -пою́, -пóїш; *(тварин — звичайно)* напувáти, напоíти; 2) (czym) *перен.* наповня́ти, напóвнювати, -нюю, -нюєш, напóвнити, сповня́ти, спóвнювати, спóвнити (чим); **~wać** c z y j e s e r c e g o r y c z ą сповня́ти (наповня́ти) чиé сéрце гíркістю (гіркотóю); **~wać** o t u c h ą наповня́ти (сповня́ти) бадьóрістю; 3) *(робити вологим)* наси́чувати, -чую, -чуєш, наси́ти́ти, -сичý, -сити́ш;

deszcz ~pawa ziemię дощ насичує зéмлю; // *(лише недокон.)* ~ się (czym) любувáтися, -бýюся, -бýєшся, милувáтися, -лýюся, -лýєшся (чим); ~ pięknym widokiem любувáтися (милувáтися) гáрним краєви́дом.

napawalny 1) *тех.* здáтний наси́чуватися; artykuły ~ne ви́роби, здáтні наси́чуватися; 2) *с.-г.* поїльний, для напувáння; koryto ~ne поїлка, поїльне кори́то.

napawarka *ż., tech.* при́лад для наси́чування ткани́н.

napchać *див.* **napychać.**

napeckać *pot. див.* **napaćkać.**

napełniacz, *lm.* **-cze.** *m.* 1) *тех.* апарáт для напóвнювання пляшóк; 2) *військ.* маши́нка для набивáння кулемéтних стрíчóк.

napełniać, napełnić, -nię, -nisz, -nił наповня́ти, напóвнювати, -нюю, -нюєш, напóвнити; *(перен. — ще)* сповня́ти, спóвнювати, спóвнити; *(до краю)* виповня́ти, випóвнювати, ви́повнити; //~ się наповня́тися, напóвнюватися, напóвнитися; сповня́тися, спóвнюватися, спóвнитися; виповня́тися, випóвнюватися, ви́повнитися.

napełniony напóвнений; спóвнений; ви́повнений. *Пор.* **napełniać.**

naperfumować, -muję, -mujesz, -mował надуши́ти, -шý, -шиш.

naperzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył *pot.* набундю́читися.

na pewniaka *przsł., pot. див.* **na pewno.**

na pewno *przsł.* напéвно; *(неодмінно)* обов'язкóво.

napęczniały набýхлий, набря́клий; набубня́вілий. *Пор.* **napęcznieć.**

napęcznieć, -nieję, -niejesz, -niał, nieli набýхнути, набря́кнути; *(про насіння, бруньки дерева)* набубня́віти.

napęcznienie *n.* набýхлість, -лості, набря́клість; набубня́вілість. *Пор.* **napęcznieć.**

napęd, -du, *m., tech.* 1) при́вод; ~ elektryczny електропри́вод; 2) *(механізм, що передає рух з однієї частини машини в іншу)* передáча; ◊ ~ pasowy пас; samolot o ~dzie odrzutowym реакти́вний літáк, -кá.

napędowy 1) *тех.* приводни́й; 2) *перен.* руші́йний; ~we siły rewolucji руші́йні си́ли революції; ◊ koło ~we ведýче кóлесо.

napędzać, napędzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) наганя́ти, нагнáти (наженý, наженéш); *(в одне місце — ще)* нагóнити, понагóнити; *перен.* ~dzić komu stracha нагнáти комý стрáхý, нагнáти на кóго страх; 2) *(перен. — спішити)* підганя́ти, підгóнити, підігнáти (підженý, підженéш); ~dzać do roboty підганя́ти (підгóнити) до робóти.

napęknięty *див.* **nadpęknięty.**

napiąć *див.* **napinać.**

napić się *див.* **napijać się.**

napiec *див.* **napiekać.**

na piechotę *przsł., pot.* пíшки, пíхом, піхотóю, піхтурóю.

napiekać, napiec, -piekę, -pieczesz, -piekł напікáти, напекти́, -печý, -печéш; // *(лише докон.)* ~ się напекти́ся.

napienić, -nię, -nisz, -nił напíнити.

napieprzać, napieprzyć, -rzę, -rzysz, -rzył напéрчувати, -чую, -чуєш, наперчи́ти.

napierać, naprzeć, -prę, -przesz, -parł 1) напирáти, напéрти, -прý, -прéш, налягáти, налягти́, -ляжý, -ля́жеш; nieprzyjaciel ~piera вóрог напирáє (налягáє); 2) (na kogo) *перен.* натискáти, нати́снути (на кóго).

napierśniczek, -czka, *m., zdr.* 1) невели́чкий бюстгáльтер, -ра; 2) нагрýдничок, -чка. *Пор.* **napierśnik** 1, 2.

napierśnik *m.* 1) бюстгáльтер, -ра; 2) *(іст.— нарядний щитик на груди)* нагрýдник; 3) *військ. іст.* кольчýга, кільчáстий пáнцир,

-ра; 4) *мед.* перев'язка на груди.
napierśny нагрудний.
napierzać, napierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył насмічувати пір'ям, насмітити пір'ям.
napieścić się, -pieszczę, -pieścisz, -pieścił напеститися, -пещуся, -пестишся; *(любовно — ще)* намилуватися, -луюся, -луєшся, наголубитися, -блюся, -бишся.
napięcie *n.* 1) натягнення, натяжка; *докон.* напинання; 2) напруження; *пор.* **napinać** 1, 2; 3) *(стан)* натяг, -гу; ~ sprężyny натяг пружини; 4) *фіз., ел.* напруження, напруга; *ел.* wysokie ~ велика (висока) напруга; 5) *перен.* натягнутість, -тості, напруженість, -ності; ◊ *військ.* ~ ognia сила вогню.
napięstek, -tka, *m., anat. (carpus)* зап'ясток, -тка.
napiętek, -tka, *m.* задник, закаблук.
napiętkowy *anat.* надп'ятковий; ~wa kość *(talus)* надп'яткова кістка.
napiętnować, -nuję, -nujesz, -nował 1) заклеймити, -млю, -миш, заклеймувати, -мую, -муєш; *(випалюючи тавро)* затаврувати, -рую, -руєш; 2) *перен.* затаврувати; nikczemność należy ~ підлість (підлоту) треба затаврувати; 3) *книж.* накласти печать (на кого, на що); ◊ ~wany szlachetnością з печаттю благородства.
napiętrzać, napiętrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) навалювати, -люю, -люєш, навалити, -лю, -лиш; 2) *(перен. — волосся)* збивати, збити (зіб'ю, зіб'єш), настовбурчувати, -чую, -чуєш, настовбурчити.
napięty 1) натягнений; напнутий; 2) напружений; *лінгв.* jery ~te напружені єри, -рів; *пор.* **napinać**; 3) *перен.* натягнутий, напружений; ~te stosunki натягнуті (напружені) відносини, -син; ◊ interes ~ діло (справа) на прикметі.
napijać się, napić się, -piję, -pijesz, -pił 1) напиватися, напитися, -п'юся, -п'єшся; 2) *перен.* просякати, просякнути, насичуватися, -чуюся, -чуєшся, насититися, -сичуся, -ситишся (чим); *присл.* czego się zrazu skorupa ~pije, to się z niej nigdy potem nie wymyje чим шкаралупа просякне (наситься), того з неї не вимиеш; чим горнець накипів, тим буде смердіти.
napikować, -kuję, -kujesz, -kował настьобати; ~ kołder настьобати ковдер.
napilnik *m., tech.* терпуг, -га, напилок, -лка.
napinacz, *lm.* **-cze,** *m., anat. (tensor)* м'яз-напружувач.
napinać, napiąć, -pnę, -pniesz, -piął, -pięli 1) натягати, натягувати, -гую, -гуєш, натягти, -гну, -гнеш, натягнути; *(струну, мотузку тощо — ще)* напинати, напнути; 2) *(силу і под.)* напружувати, -жую, -жуєш, напружити.
napis, -su, *m.* напис, -су; надпис *(рідше)*; odcyfrować ~ розшифрувати напис.
napisać, -szę, -szesz, -sał написати, -пишу, -пишеш; ~ artykuł написати статтю; ◊ ~ kontrakt скласти (укласти) контракт (договір); //~ się написатися.
napitek, -tku, *m.* напій, -пою, напиток, -тку.
napiwek, -wka *a.* **-wku,** *m., pot.* чайові, -вих.
naplatać, napleść, -plotę, -pleciesz, -plótł, -pletli наплітати, наплести, -плету, -плетеш.
naplątać наплутати.
naplecznik *m.* 1) *спец.* лямка; 2) *військ. іст.* наплечник.
napleć, -pielę, -pielesz, -pełł, -pełli наполоти, -лю, -леш.
napleść *див.* **naplatać.**
napleśnieć, -nieję, -niejesz, -niał,

-nieli запліснявіти, зацвісти, -цвіту, -цвітеш.
napletek, -tka, *m., anat. (praeputium)* крайня плоть, -ті, препуцій.
naplotkować, -kuję, -kujesz, -kował нарозпускати пліток.
napluć, -pluję, -plujesz, -pluł наплювати, -плюю, -плюєш; *перен.* n i e p o z w o l i ć s o b i e w k a s z ę ~ не дати собі в кашу наплювати.
napłakać: i l e k o t **~kał** як кіт наплакав.
napłakać się, -płaczę, -płaczesz, -płakał наплакатися, -плачуся, -плачешся.
na płask *przsł.* плиском, плазом.
napłatać: ~ f i g l ó w напустувати, -тую, -туєш, навитворяти.
napłodzić, -dzę, -dzisz, -dził наплодити, -джу, -диш; //~ się наплодитися.
napłynąć *див.* **napływać.**
napływ, -wu, *m.* 1) наплив, -ву; прилив; *пор.* **napływać;** 2) *мед. (congestio)* наплив *(артеріальної крові)*; ◊ *мін.* ~ p i a s k u крупний пісок, -ску, річний пісок.
napływać, napłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) напливати, напливсти, -пливу, -пливеш, напливти; *перен.* l u d f a l ą **~płynął** напливла хвиля народу; **~płynąć** n a k a m i e ń напливсти (напливти) на камінь; **~płynęło** w i e l e o k r ę t ó w напливло багато кораблів; 2) *перен.* приливати, приливти, -ллє; k r e w **~pływa** d o g ł o w y кров приливає до голови; 3) *(перен. — про гроші)* надходити, -дить, надійти, -йде; d u ż o g o t ó w k i **~płynęło** d o k a s y до каси надійшло багато готівки.
napływowy 1) захожий, зайшлий; l u d n o ś ć **~wa** захоже (зайшле) населення; 2) *геол.* наносний; g r u n t ~ наносний грунт, -ту.
napocić się, -cę, -cisz, -cił (nad czym) *przen. pot.* попріти (над чим).
napocząć *див.* **napoczynać.**
na początek *przsł.* для початку.
na początku *przsł.* на початку, спочатку.
na poczekaniu *przsł.* з місця, зразу, відразу, зараз, зараз же.
na poczet *przsł., buch.* за рахунок.
napoczęcie *n.* почаття, розпочаття, зачаття; начаття. *Пор.* **napoczynać.**
napoczęty початий, розпочатий, зачатий; начатий. *Пор.* **napoczynać.**
napoczynać, napocząć, -cznę, -czniesz, -czął, -częli *(брати вперше частину цілого)* починати, почати, -чну, -чнеш, розпочинати, розпочати, зачинати, зачати; начинати, начати *(рідко)*; **~czynać** n o w ą b e c z k ę w i n a починати (розпочинати) нову бочку вина.
na podobieństwo *przsł.* так, як; ~ m o t y l a так, як метелик.
na podorędziu *przsł.* напохваті, під рукою, під руками (в кого).
na podziw *przsł.* на диво, напрочуд; навдивовижу *(рідше)*.
na pogotowiu *przsł.* напоготові.
na pohybel *przsł.* на загибель, на погибель.
napoić *див.* **napawać.**
na pokaz *przsł.* напоказ; *(для годиться — ще)* про людське око.
napoleon *m., hist. (золота французька монета)* наполеондор, -ра.
napoleondor *m., hist. див.* **napoleon.**
napoleonek, -nka, *m., cuk. (тістечко)* наполеон.
napoleoński наполеонівський.
na poły *przsł.* наполовину.
napominać, napomnieć, -mnę, -mnisz, -mniał, -mnieli 1) (kogo) робити зауваження, зробити зауваження (кому); *підсил.* докоряти, докорити (кому); картати (кого) *(лише недокон.)*; 2) (co) нагадувати, -дую, -дуєш, нагадати (що).

napomknąć *див.* **napomykać.**
napomknienie *n.* 1) нáтяк, -ку; 2) нáгад, -ду. *Пор.* **napomykać.**
napomknięcie *n.* *див.* **napomknienie.**
napomnieć *див.* **napominać.**
napomnienie *n.* 1) заувáження; докíр, -кóру; u d z i e l i ć **~nia** зробúти заувáження; 2) нáгад, -ду. *Пор.* **napominać.**
na pomoc *przsł.* на пóміч.
napompować, -puję, -pujesz, -pował 1) (czego) накачáти; ~ w o d y d o b e c z k i накачáти водú в бóчку; 2) (kogo) *перен. розм.* підбýрити (когó проти кóго), намóвити, -влю, -виш (когó на кóго, на що).
napomykać, napomknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (komu o czym, o kim) 1) натякáти, натякнýти (комý про що *а.* на що); 2) *(пригадувати)* нагáдувати, -дую, -дуєш, нагадáти (комý що).
na poprzek *przsł.* впóперек, поперéк.
napora *ż., tech.* шáйба; *зал.* ~ b u f o r o w a бýферна шáйба.
na potem *przsł.* на пóтім.
napotkać *див.* **napotykać.**
napotny *med.* *(sudorificus)* потогíнний.
napotykać, napotkać 1) зустрічáти, зустріти, -стріну, -стрінеш, зустрінути; стрічáти, стрінути, стріти; *(рідше)* здибáти, здúбати; 2) *(на перешкоди)* натрапля́ти, натрáпити, -плю, -пиш; **~tykać** t r u d n o ś c i натрапля́ти на трýднощі; //**~** **się** зустрічáтися, зустрітися, зустрінутися; здибáтися, здúбатися.
napowietrzny повітря́ний; s t a t e k ~ повітря́ний корабéль, -бля́; ◊ ż e g l a r z ~ повітроплáвець, -вця; ż e g l u g a **~na** повітроплáвання.
na powrót *przsł.* назáд; p o ł o ż y ć c o ~ поклáсти що назáд; c h o d z i ć t a m i ~ ходúти тудú й назáд.
na pozór *przsł.* на вúгляд, на пóгляд.
napożyczać (czego) напозичáти; *(кому чого — ще)* назúчити.
napój, -poju, *lm.* **-poje,** *m.* напíй, -пóю, напúток, -тку; ~ c h ł o d z ą c y прохолóдний (відсвіжуючий) напíй (напúток); ~ w y s k o k o w y (a l k o h o l o w y) алкогóльний напíй (напúток).
na pół *przsł.* *див.* **na poły.**
napór, -poru, *m.* напíр, -пóру; *(навальний — ще)* нáтиск, -ку.
na później *przsł.* на пізнíше; на пóтім.
napracować się, -cuję, -cujesz, -cował напрацювáтися, -цю́юся, -цю́єшся, наробúтися, -блю́ся, -бишся.
naprać, -piorę, -pierzesz, -prał 1) (czego) напрáти, -перý, -перéш (чогó); ~ b i e l i z n y напрáти білúзни; 2) (kogo) *перен. фам.* відлупцювáти, -цю́ю, -цю́єш, відлупúти, -плю́, -пиш, віддубáсити, -бáшу, -бáсиш, відчухрáти, віддухопéлити (когó).
napraszać, naprosić, -szę, -sisz, -sił напрóшувати, -шую, -шуєш, напросúти, -прошý, -прóсиш, напрóхувати, -прóхую, -прóхуєш, напрохáти; //**~** **się** напрóшуватися, напросúтися.
naprawa *ż.* 1) ремóнт, -ту; *(менша)* лáгодження, полáгодження; ~ b i e ż ą c a потóчний ремóнт; ~ k a p i t a l n a капітáльний ремóнт; o d d a ć d o **~wy** віддáти в ремóнт; віддáти лáгодити (полáгодити); 2) *(переміна на краще)* попрáвлення; *(усунення недоліків)* вúправлення; ~ z w y c z a j ó w вúправлення звичáїв.
naprawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* виправля́ч, -чá.
na prawdę, *wyr. wtr., przsł.* спрáвді.
naprawiacz, *lm.* **-cze,** *m.* *див.* **naprawca.**
naprawiaczka *ż.* виправля́чка.
naprawiać, naprawić, -wię, -wisz, -wił 1) ремонтувáти, -тýю, -тý-

єш, відремонтува́ти; ла́годити, -джу, -диш, пола́годити; 2) поправля́ти, попра́вити; виправля́ти, ви́правити. *Пор.* **naprawa.**

naprawienie *n.* *див.* **naprawa.**

naprawka *ż., zdr.* невели́чкий ремо́нт, -ту.

na prawo *przsł.* напра́во, право́руч.

naprąd, -du, *m., el.* заря́дний струм, -му.

naprądnica *ż., el.* заря́дна динамомаши́на.

naprądnienie *n., el.* заря́дження; w s p ó ł c z y n n i k **~nia** коефіціе́нт заря́дження.

naprędce *przsł.* нашвидку́, нашвидку́ру́ч; *(поспішаючи)* на́спіх, по́спіхом, по́хапцем.

naprężacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *анат.* *(musculus erector)* випря́млюючий м'яз; 2) *мех* поліспа́ст.

naprężać, naprężyć, -żę, -żysz, -żył напру́жувати, -жую, -жуєш, напру́жити; *(прям. — ще)* натяга́ти, натя́гувати, -гую, -гуєш, натягти́, -гну́, -гнеш, натягну́ти; // **~ się** напру́жуватися, напру́житися; натяга́тися, натя́гуватися, натягти́ся, натягну́тися.

naprężenie *n.* 1) напру́ження; *(ел. — ще)* напру́га; **~** n e r w ó w напру́ження не́рвів; натя́гнення; *пор.* **naprężać;** 2) *(перен. — відносин)* натя́гнутість, -тості; напру́женість, -ності; m i ę d z y n a r o d o w e **~** міжнаро́дна напру́женість. *Пор.* **naprężony.**

naprężony 1) напру́жений; натя́гнутий, натя́гнений; *пор.* **naprężać;** 2) *(про відносини)* натя́гнутий, натя́гнений; *(що грозить розривом)* напру́жений.

naprężyć *див.* **naprężać.**

naprodukować, -kuję, -kujesz, -kował ви́робити у вели́кій кількості.

naprosić *див.* **napraszać.**

na prost *przsł.* пря́мо; *(по прямій лінії — ще)* навпросте́ць.

naprostowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, naprostować, -tuję, -tujesz, -tował випрямля́ти, ви́прямити, -млю, -миш, випро́стувати, -тую, -туєш, ви́простати; *(робити рівним)* вирі́внювати, -нюю, -нюєш, ви́рівняти; **// ~ się** випрямля́тися, ви́прямитися, випро́стуватися, ви́простатися; вирі́внюватися, ви́рівнятися.

naprowadzać, naprowadzić, -dzę, -dzisz, -dził наво́дити, -джу, -диш, навести́, -веду́, -веде́ш; *(перен. — ще)* нашто́вхувати, -што́вхую, -што́вхуєш, наштовхну́ти; **~dzać** c o l a k i e r e m наво́дити лак (на що); **~dzać** n a m y ś l наво́дити (нашто́вхувати) на ду́мку; **~dzać** r o z m o w ę n a c o наво́дити розмо́ву на що.

naprowadzający наві́дний; **~ce** p y t a n i a наві́дні пита́ння (запита́ння).

na próbę *przsł.* на спро́бу, на про́бу.

naprószać, naprószyć, -szę, -szysz, szył (czego na co, do czego, w co) натру́шувати, -шую, -шуєш, натруси́ти, -трушу́, -тру́сиш; **~szyć** s a d z y n a p o d ł o g ę натруси́ти са́жі на пі́длогу.

na próżno *przsł.* даре́мно, ма́рно; ду́рно *(рідше).*

napróżnować się, -nuję, -nujesz, -nował наледарюва́тися, -рю́юся, -рю́єшся, набайдикува́тися, -ку́юся, -ку́єшся.

napróżny даре́мний, ма́рний.

napruć, -pruję, -prujesz, -pruł *(багато дечого)* споро́ти, -рю́, -реш; **//~ się** напоро́тися.

napryskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, napryskać набри́зкувати, -кую, -куєш, набри́зкати.

naprysnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok.* *див.* **napryskiwać.**

naprząść, -przędę, -przędziesz, -prządł, -przędli напря́сти, -пряду́, -пряде́ш.

na przebój *przsł.* 1) наввипере́дки, навперебі́й, наперебі́й; 2) *(силою)* напроло́м, пробо́єм.

naprzeciw 1) (kogo, czego) *прийм.* напро́ти, навпро́ти (ко́го, чо́го); 2) *прислів.* назу́стріч, напро́ти; w y j ś ć **~** ви́йти назу́стріч.

naprzeciwko *див.* **naprzeciw 1.**

naprzeciwległy *mat.* протилéжний.
naprzeć *див.* **napierać.**
na przedzie *przsł.* спéреду, попéреду.
na przekór *przsł.* наперекíр.
na przełaj *przsł.* 1) навпростéць; 2) (**komu**) навперéйми (комý); ◊ *спорт.* b i e g ~ біг по перечíченій (перетя́тій) місцéвості.
na przemian *przsł.* 1) позмíнно; 2) *(один за одним)* по чéрзі.
na przemiany *przsł. див.* **na przemian.**
naprzemienny *mat.* перемíнний, змíнний.
na przestrzał *przsł.* нáскрізь, нави́літ; ◊ p o k o j e ~ кімнáти анфілáдою; d r z w i p o o t w i e r a n e ~ двéрі, відкри́ті нáвстіж.
na przestwór *przsł.* нáвстіж.
na prześcigi *przsł.* навви́передки.
na przodzie *przsł. див.* **na przedzie.**
naprzód! I *wkrz.* вперéд! ◊ *військ.* ~ m a r s z! крóком руш!
naprzód II *przsł.* 1) спéршу, пéрше, перш, попéреду, поперéд; 2) *(заздалегідь)* наперéд; z a p ł a c i ć ~ наперéд заплати́ти, -плачý, -плáтиш.
na przykład *wyr. wtr.* напри́клад.
naprzykrzać się, naprzykrzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył (komu) набридáти, набри́днути, обридáти, обри́днути (комý); *(досаджати)* докучáти, докýчити, надокучáти, надокýчити (комý).
naprzykrzenie się *n. докон.* набридáння, обридáння; докучáння, надокучáння. *Пор.* **naprzykrzać się.**
naprzykrzony набри́дливий; докýчливий, надокýчливий. *Пор.* **naprzykrzać się.**
naprzykrzyć się *див.* **naprzykrzać się.**
naprzyrzekać наобіця́ти, понаобіцювати, -цюю, -цюєш.
na przyszłość *przsł.* в майбýтньому.
napsuć, -psuję, -psujesz, -psuł напсувáти, -псую́, -псуéш; *перен. розм.* ~ k o m u k r w i напсувáти комý крóві.
napuchać, napuchnąć, -chnę, -chniesz, -chnął, -chnęli *a.* **-puchł, -puchli** напухáти, напýхнути.
napuchłość *ż.* опýхлість, -лості.
napuchły напýхлий, опýхлий.
napuchnąć *див.* **napuchać.**
napuchnięcie *n.* *(опухле місце)* óпух, -ху.
napuchnięty *див.* **napuchły.**
napuczyć, -czę, -czysz, -czył здýти (здýю, здýєш *і* зідмý, зідмеш); зроби́ти що спýхлим (розпýхлим); //~ **się** 1) здýтися; 2) *перен.* надýтися.
napudrować, -ruję, -rujesz, -rował напýдрити; //~ **się** напýдритися.
napuszać się, napuszyć się, -szę, -szysz, -szył 1) *(про пір'я, шерсть)* настовбýрчуватися, -чується, настовбýрчитися; 2) *перен.* бундю́читися, набундю́читися.
napuszczać, napuścić, -puszczę, -puścisz, -puścił 1) напускáти, напусти́ти, -пущý, -пýстиш; 2) *(рідиною)* наси́чувати, -чую, -чуєш, насити́ти, -сичý, -сити́ш.
napuszony 1) надýтий; 2) *перен.* пи́шний, пихáтий, бундю́чний; 3) *(про стиль, мову)* пишномóвний.
napuszyć się *див.* **napuszać się.**
napuszysto 1) надýто; 2) пи́шно, пихáто, бундю́чно; 3) пишномóвно. *Пор.* **napuszony.**
napuszystość *ż.* 1) надýтість, -тості; 2) пи́шність, -ності, пихáтість, бундю́чність; 3) пишномóвність. *Пор.* **napuszony.**
napuszysty *див.* **napuszony.**
napuszyście *див.* **napuszysto.**
napuścić *див.* **napuszczać.**
napychać, napchać напихáти, напхáти; //~ **się** напихáтися, напхáтися.
napytywać, -tuję, -tujesz, -tywał, napytać напи́тувати, -тую, -туєш, напитáти; *(ворога — ще)* наживáти, нажи́ти, -живý, -живéш.
narabować, -buję, -bujesz, -bował награбувáти, -бýю, -бýєш.
narachowywać, -wuję, -wujesz, -wy-

wał, narachować, -rachuję, -rachujesz, -rachował налічувати, -чую, -чуєш, налічи́ти, -чу́, -чиш, нарахо́вувати, -вую, -вуєш, нарахува́ти, -рахую, -рахуєш.
na raczkach *przsł.* ра́чки.
narada *ż.* нара́да; odbyć ∼dę відбу́ти (ма́ти) нара́ду; ∼ wytwórcza виробни́ча нара́да; zwołać ∼dę скли́кати нара́ду.
naradka *ż., bot. (androsace)* переломник.
naradować się, -duję, -dujesz, -dował нара́дуватися, -дуюся, -дуєшся, нараді́тися, навтіша́тися, натішитися.
naradzać, naradzić, -dzę, -dzisz, -dził ра́дити, -джу, -диш, нара́дити, пора́дити (кому́ кого́, що); //∼ się (z kim względem czego) ра́дитися, пора́дитися (з ким відно́сно чо́го); ∼dzić się z towarzyszem пора́дитися з това́ришем.
naradzanie się *n.* нара́да.
naradzić *див.* **naradzać.**
narajać, naraić, -raję, -raisz, -raił (komu co) *pot.* ра́дити, -джу, -диш, нара́дити, пора́дити; ра́яти, нара́яти (кому́ що) *(розм.).*
naramiennica *ż. див.* **naramiennik.**
naramiennik *m.* 1) брасле́т; 2) *військ. іст.* напле́чник; 3) *військ.* пого́н; *(в парадній формі)* еполе́т.
naramienny наплі́чний.
narastać, narosnąć, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli 1) нароста́ти, нарости́; 2) (czym) пороста́ти, порости́ (чим); grzęda zielskiem ∼rosła гря́дка поро́сла бур'яно́м.
na raty *przsł.* на ви́плат, в розстро́чку, з розстро́ченням.
naraz *przsł.* враз, ра́птом, нара́з.
narazić *див.* **narażać.**
na razie *przsł.* по́ки що, тим ча́сом.
narażać, narazić, -żę, -zisz, -ził наража́ти, нарази́ти, -ражу́, -рази́ш; ∼żać kogo na niebezpieczeństwo наража́ти кого́ на небезпе́ку; ◊ ∼żać swoje życie ва́жити (рискува́ти) своїм життя́м; //∼ się наража́тися, нарази́тися; ∼żać się na nieprzyjemności наража́тися на неприє́мності; ∼żać się na straty наража́тися на втра́ти; ◊ ∼żać się komuś стяга́ти на се́бе чиє́ невдово́лення; ∼zić się na czyj gniew підпа́сти під чий гнів, зазна́ти на собі́ чийо́го гні́ву.
narażenie (się) *n.* нара́ження; ◊ bez ∼nia się na nieprzyjemność не нара́жуючись (не виставля́ючи себе́) на неприє́мність; z ∼niem własnego życia риску́ючи вла́сним життя́м.
narceina *ż., chem., farm.* нарцеї́н, -ну.
narciarka *ż.* ли́жниця.
narciarski ли́жний.
narciarstwo *n.* ли́жний спорт, -ту.
narciarz, *lm.* **-rze,** *m.* ли́жник.
narcyz *m., bot.* нарци́с.
narcyzowy *bot.* нарци́совий.
nard, -du, *blm., m., bot. i in.* нард, -ду.
naregulować, -luję, -lujesz, -lował регулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш *(док.)*; ∼ zegarek а) ви́вірити (регулюва́ти) годи́нник; б) завести́ (накрути́ти) годи́нник.
nareszcie *przsł.* наре́шті; вре́шті *(рідше).*
naręcze *n.* обере́мок, -мка; ∼ drzewa обере́мок дров.
naręczny: koń ∼ підру́чний кінь (*род.* коня́), підру́чний, -ного.
nargile *nieodm., n.* наргіле́ *(невідм.).*
narkoman, *lm.* **-ni,** *m., med.* наркома́н.
narkomania *ż., med.* наркома́нія.
narkomanka *ż., med.* наркома́нка.
narkotyczny *med.* наркоти́чний.
narkotyk *m., med.* нарко́тик.
narkotyna *ż., chem.* наркоти́н, -ну.
narkotyzacja *ż., med.* наркотиза́ція.
narkotyzator, *lm.* **-rzy,** *m., med.* наркотиза́тор, -ра.
narkotyzować, -zuję, -zujesz, -zo-

wał *med.* наркотизува́ти, -зу́ю, -зу́єш; //~ **się** наркотизува́тися.
narkoza *ż.* нарко́з, -зу.
narobić, -bię, -bisz, -bił наробити, -блю́, -биш; ~ długów наробити боргів; ~ hałasu наробити га́ласу, зчинити га́лас; ~ komu biedy наробити (накоїти) кому́ зла (ли́ха, біди́); ~ komu kłopotu наробити (завда́ти) кому́ кло́поту (турбо́т); ~ szkody наробити шко́ди, спричинити шко́ду; // ~ **się** наробитися, -блю́ся, -бишся, напрацюва́тися, -цю́юся, -цю́єшся.
narodowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., polit. hist. див.* **nacjonalista.**
narodowościowo у націона́льному відно́шенні.
narodowościowy *(що стосується народності, національності, нації, народу)* націона́льний; polityka ~**wa** націона́льна полі́тика; świadomość ~**wa** націона́льна свідо́мість, -мості; ucisk ~ націона́льний гніт, -ту.
narodowość *ż.* 1) *(сукупність національних рис)* наро́дність, -ності, націона́льність; bronić swej ~**ci** відсто́ювати свою́ наро́дність (націона́льність); 2) *(спільність людей)* на́ція, націона́льність, наро́д, -ду; ~**ci** ZSRR на́ції (націона́льності, наро́ди) СРСР.
narodowy 1) *(властивий нації, народу)* націона́льний; kultura ~**wa** націона́льна культу́ра; strój ~ націона́льний костю́м; święto ~**we** націона́льне свя́то; 2) *(державний)* наро́дний; gospodarka ~**wa** наро́дне господа́рство.
narodzenie *n.* наро́дження; ◊ *рел.* Boże **Narodzenie** різдво́.
narodzić, -dzę, -dzisz, -dził родити, -джу́, -диш, породити; //~ **się** родитися, народитися.
narodziny, -dzin, *blp., książ.* наро́дження.
narosnąć *див.* **narastać.**
narost, -tu, *m.* на́ріст, -росту; chorobliwy ~ хворобли́вий на́ріст.
na roścież *przst.* на́встіж.
narośl *ż. див.* **narost.**
narowić, -wię, -wisz, -wił робити норови́стим; //~ **się** норови́тися, -влю́ся, -ви́шся.
narowisty норови́стий.
na rozcież *przst. див.* **na roścież.**
naroże *n.* 1) *(дошки)* ребро́; 2) *(назовні будинку, вулиці тощо)* ріг (*род.* ро́гу); 3) *(всередині приміщення, кімнати)* куто́к, -тка́.
narożec, -żca, *lm.* **-żce,** *m. див.* **narożnik.**
narożnica *ż., bud. (наріжна кроква при пересіченні двох схилів даху)* нарі́жниця, нарі́жник.
narożnik *m.* 1) нарі́жний буди́нок, -нку; 2) *архіт.* пілястр, -ра; 3) *буд. і ін.* нарі́жне залі́зо, рі́жо́к, -жка́, ра́мний коси́нець, -нця; 4) *військ.* бастіо́н; 5) нарі́жний пічни́й (гру́бний) ка́хель, -хля; 6) *див.* **narożnica.**
narożny нарі́жний.
naród, -rodu, *m.* наро́д, -ду; *(політ. — ще)* на́ція; *перен. розм.* moc ~**rodu** сила наро́ду (люде́й).
naróść, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli *dok. див.* **narastać.**
narów, -rowu, *m.* 1) но́ров, -ву; 2) пога́на зви́чка; wykorzenić ~ викорі́нити пога́ну зви́чку; ◊ koń z ~**rowem** норови́стий кінь (*род.* коня́).
na równi *przst.* на́рівні, врі́вні, врі́вень.
narracja *ż., książ.* ро́зповідь, -ді, оповіда́ння.
narracyjny *książ.* розповідни́й; нарати́вний *(наук.)*.
narrator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* розповіда́ч, -відача́, оповіда́ч.
narta *ż.* ли́жа, ли́жва.
nartnik *m., ent. (hydrometra)* водомі́рка.
narumienić, -nię, -nisz, -nił нарум'я́нити.
naruszać, naruszyć, -szę, -szysz, -szył 1) пору́шувати, -шую, -шу-

ещ, порýшити; *(слово, клятву тощо — ще)* ламáти, зламáти; ~szać prawo ламáти (порýшувати) закóн; ~szać spokój порýшувати спóкій; 2) *(розладнувати)* ушкóджувати, -джую, -джуєш, ушкóдити, -джу, -диш, пошкóдити; ~szyć mózg пошкóдити (ушкóдити) мóзок.
naruszalny якúй мóжна порýшити.
naruszyciel, *lm.* -le, *m.* порýшник; ~ prawa правопорýшник; ~ spokoju порýшник спокóю.
naruszycielka *ż.* порýшниця.
naruszyć *див.* **naruszać.**
narwać *див.* **narywać.**
narwal, *lm.* -le, *m., zool. (monodon monoceros)* нарвáл, однорíг, -рóга.
narwaniec, -ńca, *lm.* -ńcy, *m., pot.* навіжéний, -ного; *(розм.— ще)* зайдúголова.
narwany *pot.* навіжéний.
nary, **nar**, *blp.* нáри (*род.* нар); *(в селянській хаті — звичайно)* піл (*род.* пóлу).
narybek, -bku, *m.* 1) мільгá, мількá; рúба для розплóджування; 2) *перен.* молодня́к, -кá, молодá змíна.
narybiać, **narybić**, -bię, -bisz, -bił розвóдити (розплóджувати) рúбу, розвестú (розплодúти) рúбу, зарúбити, -блю, -биш.
narybienie *n.* розвéдення (розплóдження) рúби, зарúблення.
narybkowy: staw ~ сáжалка, рúбник.
narychtować, -tuję, -tujesz, -tował *pot.* *див.* **przyszykować.**
narys, -su, *m.* начертáння, кóнтур, -ра; ~ budynku начертáння (кóнтур) будúнку.
narysować, -suję, -sujesz, -sował нарисувáти, -сýю, -сýєш.
narywać I, **narwać**, -rwę, -rwiesz, -rwał наривáти, нарвáти; ~rwać bukiet kwiatów нарвáти букéт квíтів.
narywać II, **narwać**, -rwie, -rwał *(tylko w 3 os.) med.* наривáти.
narząd, -du, *m.* 1) *анат.* óрган, -ну; ~dy zmysłowe óргани почуттíв; 2) *див.* **przyrząd.**
na rzecz *przsł.* на кóристь.
narzecze *n., lingw.* 1) гóвір, -вору, говíрка, діалéкт, -ту; 2) *(сукупність місцевих говорів)* нарíччя.
narzeczeństwo I *n.* зарýчена пáра, зарýчені, -них.
narzeczeństwo II *n.* перíод від зарýчин до весíлля.
narzeczona, -nej, *ż.* наречéна, -ної.
narzeczony, -czonego, *lm.* -czeni, *m.* наречéний, -ного, женúх, -хá.
narzeczowy *lingw.* говіркóвий, діалéктний, діалектáльний.
narzekać 1) скáржитися, жалíтися, жáлуватися, -лýюся, -лýєшся; 2) *(докоряти)* нарікáти; ~kaj na siebie нарікáй (рéмствуй) на сéбе (сам на сéбе).
narzekanie *n.* скáрга, жáлоба; нарікáння. *Пор.* **narzekać.**
narzędnik *m., gram.* орýдний відмíнок, -нка.
narzędzie *n.* 1) знаря́ддя; ~dzia produkcji знаря́ддя виробнúцтва; *(ручне знаряддя)* інструмéнт; *тех.* ~ tnące ріжýчий інструмéнт; 2) *анат.* óрган, -ну.
narzędziowiec, -wca, *lm.* -wcy, *m., spec.* інструментáльник.
narzędziownia *ż., spec.* інструментáльний цех, -ху.
narzędziowy 1) якúй (що) стосýється знаря́ддя; drzewo ~we дéрево, здáтне для вúробу знаря́ддя; 2) *муз.* *див.* **instrumentalny.**
narznąć *див.* **narzynać.**
narzucać I, **narzucić**, -cę, -cisz, -cił накидáти, накúнути; *(перен. — ще)* нав'я́зувати, -зую, -зуєш, нав'язáти, -в'яжý, -в'я́жеш; ~cić komu swoją wolę накúнути (нав'язáти) комý свою вóлю; ~cić płaszcz na ramiona накúнути пальтó на плéчі; // *(лише недокон.)* ~ się накидáтися, нав'я́зуватися; ~ komu ze swymi radami накидáтися (нав'я́зуватися) комý з своїми порáдами.

narzucać II *dok.* накидати; ~ k a m i e n i накидати каміння.
narzucić *див.* **narzucać** I.
narzut, -tu, *m., spec. див.* **narzutka** 2.
narzuta *ż.* покривало.
narzutka *ż.* 1) *(верхній одяг)* накидка; 2) *спец.* штукатурка, обмазка.
narzutowy *geol.* наносний; g ł a z y ~**we** наносне каміння.
narzynać, narznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli нарізувати, -зую, -зуєш, нарізати, -ріжу, -ріжеш.
narzynany нарізний.
narzynki, -ków, *blp., tech.* губки у слюсарних лещат.
nasad, -du, *m.* 1) ручка, держак, -ка; *(в інструменті — ще)* рукоятка; ~ m ł o t k a рукоятка молотка; *(сокири)* топорище; *(у плузі)*; гряділь; 2) *див.* **nasada.**
nasada *ż.* 1) основа; ~ g ó r y основа гори; ~ t r ó j k ą t a основа трикутника; 2) *(у возі)* дрожина; 3) *(у рушниці)* приклад; 4) рама пилки.
nasadka *ż.* 1) птиця-самка, яка сидить на яєчках; *(у курей)* квочка; 2) *див.* **nasadnica;** 3) *буд. див.* **nasadnik** 1.
nasadnica *ż.* сполучна, додаткова труба, насадок, -дка, патрубок, -бка.
nasadnik *m.* 1) *буд.* п'ята склепіння (арки); 2) *тех.* кругле, кулясте ковадло.
nasadzać, nasadzić -dzę, -dzisz, -dził насаджувати, -джую, -джуєш, насадити, -джу, -диш; ~**dzić** d r z e w насадити дерев; *(на вістря — звичайно)* настромлювати, -люю, -люєш, настромити, -млю, -миш, натикати, наткнути, набивати, набити, -б'ю, б'єш; ~**dzać** s i e k i e r ę n a t r z o n e k набивати (настромлювати, натикати) сокиру на топорище; ~**dzać** m i o t ł ę n a k i j настромлювати (натикати, набивати) мітлу на ручку (на держак); ~**dzać** o b r ę c z n a k o ł o набивати (набити) обруч на колесо; ◊ *розм.* ~**dzać** c z a p k ę n a g ł o w ę надівати шапку на голову; ~**dzić** k u r ę підсипати квочку.
nasadzenie *n.* насадження; настромлення, наткнення, набиття.
nasadzić *див.* **nasadzać.**
nasalać, nasolić, -lę, -lisz, -lił насолювати, -люю, -люєш, насолити, -лю, -лиш; *(перен.— ще)* допікати, допекти, -печу, -печеш.
nasampierw *przsł. див.* **najpierw.**
nasamprzód *przsł.* насамперед, з самого початку, передусім, найперше.
naschodzić się, -dzę, -dzisz, -dził насходитися, -джуся, -дишся.
na schwał *przsł.* один в один, як один, як (наче) дібрані, (як) на підбір.
nasenny насонний, снотворний; ś r o d k i ~**ne** снотворні засоби, -бів.
nasercowy *med.* серцевий; ś r o d e k ~ серцевий препарат, -ту.
na serio *przsł.* серйозно.
nasępiać, nasępić, -pię, -pisz, -pił насуплювати, -люю, -люєш, насупити, -плю, -пиш, нахмурювати, -рюю, -рюєш, нахмурити; ~**pić** c z o ł o насупити (нахмурити) чоло; //~ **się** насуплюватися, насупитися, нахмурюватися, нахмуритися.
nasiać *див.* **nasiewać.**
nasiadka *ż.* 1) квочка; 2) *спец.* біде *(невідм.)*.
nasiadowy: k ą p i e l ~**wa** *див.* **nasiadówka.**
nasiadówka *ż.* сидяча ванна.
nasiarkować, -kuję, -kujesz, -kował *tech.* обкурити сіркою.
nasiarkowanie *n., tech.* обкурення сіркою.
nasiąkać, nasiąknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) вбирати, увібрати (вберу, вбереш) (в себе); *(тех.— ще)* насичуватися, -чуюся, -чуєшся, насититися, -сичуся, -ситишся; g ą b k a ~**siąka** губка вбирає в себе; 2) (czym) *перен.* просякати, просякнути, насичуватися, насититися (чим), набиратися, набратися (чого).

nasiąkliwy *tech.* якйй (що) вбирáє, вбирáючий; якйй (що) піддаéться насйченню, насищáльний. *Пор.* **nasiąkać.**
nasiąść, -siądę, -siądziesz, -siadł, -siedli (na kogo) *przen.* насíсти, -сядy, -сядеш (на кóго).
nasiec, -siekam, -siekasz, -siekł *див.* **nasiekać.**
nasiedlać, nasiedlić, -lę, -lisz, -lił заселяти, заселйти, -лю, -лиш.
nasiedzieć się, -dzę, -dzisz, -dził насйдітися, -джуся, -дишся.
nasiekać насíкти, -січý, -січéш; *(дрібно нарізати—ще)* нарубáти.
nasienie, *lm.* **-siona, -sion,** *n.* 1) *бот.* сíм'я, насíння; 2) *зб. бот.* насíння; z o s t a w i ć ż y t o n a ~ залишйти жито на насíння; 3) *(лише в мн.) бот.* насíння, сíм'я; ~**siona** o l e i s t e насíння (сíм'я) олíйних рослйн; 4) *біол.* сíм'я; 5) *перен.* сíм'я, насíння; d o b r e ~ дóбре сíм'я; ~ n i e z g o d y сíм'я (насíння) рóзбрату.
nasieniotok, -ku, *m., med. (spermatorrhoea)* (патологíчне) витікáння спéрми.
nasieniowód, -wodu, *m., anat. (vas deferens)* сíм'япровíд, -вóду.
nasieniowy 1) *бот.* насíнний, насінéвий; 2) *біол.* сім'янйй.
nasiennia *ż., bot.* óплодень, -дня.
nasiennictwo *n.* насíнництво.
nasiennik *m.* 1) розсáдник, садóва шкíлка; 2) *(плід, залишений на насіння)* насíнник; 3) *анат.* сім'янйк, -кá.
nasienny *див.* **nasieniowy.**
nasiewać, nasiać, -sieję, -siejesz, -siał, -siali *a.* **-sieli** насівáти, насíювати, -сíюю, -сíюєш, насíяти, -сíю, -сíєш; //~ **się** насівáтися, насíюватися, насíятися.
nasiębierny: k o ł o ~**ne** *tech.* водянé підсубíйне кóлесо.
nasięk, -ku, *m., med.* інфільтрáт, -ту.
nasięźrał, -łu, *m., bot. (ophioglossum)* вужáчка.
nasilać, nasilić, -lę, -lisz, -lił підсйлювати, -люю, -люєш, підсйлити; *(робити більшим)* збільшувати, -шую, -шуєш, збільшити; //~ **się** підсйлюватися, підсйлитися; збільшуватися, збільшитися.
nasilenie *n.* 1) підсйлення; збільшення; *пор.* **nasilać;** 2) *мед. (exacerbatio)* екзацербáція, загóстрення.
nasilić *див.* **nasilać.**
nasionko *n., zdr.* насíнячко, сíм'ячко.
naskakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał,
naskoczyć, -czę, -czysz, -czył 1) наскáкувати, -кую, -куєш, наскóчити (на кóго, на що); 2) *(лише докон.) (про вивих)* впрáвитися, -виться, встáвитися.
naskarżyć, -żę, -żysz, -żył наябéдничати (на кóго); //~ **się** наскáржитися, нажалíтися, нажáлуватися, -луюся, -луєшся.
naskoczyć *див.* **naskakiwać.**
naskok, -ku, *m.* нáскок, -ку.
naskorupienie *n., min.* камíнні осáдки, -кíв.
na skos *przst.* нáв(с)кіс, нав(с)косй.
naskórek, -rka, *m., anat., bot. (epidermis)* епідéрма, епідéрміс, -су.
naskórkowość *ż., el.* поверхнéвий ефéкт, -ту, поверхнéвий óпір, -пору.
naskórniak *m., med. (epizoon)* шкірянйй паразйт.
naskórny *med.* нашкíрний.
na skręcie *przst.* на поворóті.
naskrobywać, -buję, -bujesz, -bywał, naskrobać, -bię, -biesz, -bał 1) трóхи зскрібáти, трóхи зскребтй, трóхи зіскрібáти, трóхи зіскребтй; 2) *(лише докон.) (картоплі тощо)* начйстити, -чйщу, -чйстиш; *(моркви, хріну тощо)* наскребтй; 3) *(лише докон.) (голову тощо)* начесáти, -чешý, -чéшеш, начýхати; // *(лише докон.)* ~ **się** 1) начйститися; 2) начесáтися, начýхатися.
naskubać, -bię, -biesz, -bał наскýбти, -бý, -бéш, наскубáти.
na skutek *przyim.* внáслідок (чогó), чéрез (що).

nasłać I *див.* **nasyłać.**
nasłać II *див.* **naścielać.**
nasładzać, nasłodzić, -dzę, -dzisz, -dził насолóджувати, -джую, -джуєш, насолодúти, -джý, -дúш.
nasłanie *n.* лúхо, бідá; a t o i s t n e ∼! це ж спрáвжнє лúхо! це ж спрáвжня бідá!
nasłaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., pogardl.* підíсланий, -ного.
nasłodzić *див.* **nasładzać.**
nasłoneczny сóнячний; k ą p i e l ∼**na** сóнячна вáнна; ∼**ne** p l a m y сóнячні плями (*род.* плям), плями на сóнці.
na słowo *przsł.* на слóво; w i e r z y ć ∼ вíрити на слóво.
nasłuchać się наслýхатися.
nasłuchiwać, -słuchuję, -słuchujesz, -słuchiwał прислýхуватися, -слýхуюся, -слýхуєшся, прислухáтися.
nasłużyć się, -żę, -żysz, -żył наслужúтися, -жýся, -жишся.
nasmalać, nasmolić, -lę, -lisz, -lił просмóлювати, -люю, -люєш, просмолúти, -лю́, -лиш.
nasmarowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, nasmarować, -ruję, -rujesz, -rował намáзувати, -зую, -зуєш, намáзати, -мáжу, -мáжеш, намáщувати, -щую, -щуєш, намастúти, -мащý, -мáстиш; ∼**rować** c h l e b m a s ł e m намáзати (намастúти) хліб мáслом; ◊ *перен. розм.* ∼**rować** k o m u r ę c e дáти комý хабаря́ (кýку в рýку).
nasmażyć, -żę, -żysz, -żył нажáрити, насмáжити.
nasmolić *див.* **nasmalać.**
nasmrodzić, -dzę, -dzisz, -dził *posp.* насмердíти, -джý, -дúш, навоня́ти.
nasnuć, -nuję, -nujesz, -nuł намотáти.
nasobaczyć, -czę, -czysz, -czył (komu) *pot.* дóбре налáяти (вúлаяти) когó; вúбрати пса комý *(розм.).*
nasolić *див.* **nasalać.**
naspa *ż. див.* **nasyp.**
na spodzie 1) *прийм.* наспóді (чогó); 2) *прислів.* внизý.
na spód *przsł.* вниз.
na spółkę (z kim) *przsł.* в компáнії (з ким).
nasprawiać насправля́ти, *(придбати за гроші — ще)* накупúти, -плю́, -пиш; ∼ s o b i e s u k i e n насправля́ти (накупúти) собі сýконь (плáттів).
nasprowadzać 1) *(про замовлення)* повипúсувати, -сую, -суєш; ∼ t o w a r ó w повипúсувати товáрів; 2) *(привести у великій кількості)* навестú, -ведý, -ведéш, понавóдити, -джу, -диш; ∼ g o ś c i навестú (понавóдити) гостéй.
na sprzedaż *przsł. predyk.* на прóдаж.
nasrożać, nasrożyć, -żę, -żysz, -żył 1) робúти грíзним, зробúти грíзним; 2) (co czym) *перен.* наї́жувати, -жую, -жуєш, наї́жити; ∼**żyć** g r a n i c e w a r t o w n i a m i наї́жити кордóни сторожовúми (вартовúми) бáштами; // *(лише докон.)* ∼ **się** набрáти грíзнóго вúгляду, прибрáти грізнúй вúгляд.
nasrożony 1) грíзний; 2) наї́жений. *Пор.* **nasrożać.**
nasrożyć *див.* **nasrożać.**
nastać *див.* **nastawać.**
nastać się, -stoję, -stoisz, -stał настóятися, -стóюся, -стóїшся.
nastalać, nastalić, -lę, -lisz, -lił 1) *тех.* настáлювати, -люю, -люєш, сталúти, -лю́, -лиш, насталúти; 2) *перен.* гартувáти, -тýю, -тýєш, загартóвувати, -вую, -вуєш, загартувáти.
nastalenie *n., tech., spec.* настáлення.
nastalić *див.* **nastalać.**
na stałe *przsł.* для постíйного прожúвання; o s i ą ś ć ∼ поселúтися для постíйного проживáння.
nastarczać, nastarczyć, -czę, -czysz, -czył (komu czego) настачáти, настáчити (комý чогó); n i e m o g ę ∼**czyć** p i e n i ę d z y не мóжу настáчити грóшей.
nastawać, -staję, -stajesz, -stawał, nastać, -stanę, -staniesz, -stał 1) *(у часі)* наставáти, -стаю́,

-стаеш, настати, -стану, -станеш, наступати, наступити, -плю, -пиш; ~stała zima настала (наступила) зима; 2) *(лише недокон.)* *(робити замах)* важитися, посягати (на що); ~ na czyjeś życie важити(ся) (посягати) на чиє життя; 3) (o co *a.* na co) *(лише недокон.)* *(добиватися чого)* настоювати, -стою, -стоюєш (на чому); ~stawać o wypłacenie настоювати на сплаченні; 4) *(на посаду)* ставати, стати; ~stał na służbę od Nowego Roku став на службу (на роботу) з Нового року.

nastawiacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *зал.* стрілочник; 2) *тех.* пусковий прилад, -ду.

nastawiać I *dok.* наставити, -влю, -виш; *(перен.— ще)* набудувати, -дую, -дуєш; ~ beczek наставити бочок; ~ fortec наставити (набудувати) кріпостей (фортець).

nastawiać II, **nastawić, -wię, -wisz, -wił** 1) наставляти, наставити, -влю, -виш; *перен.* ~wić ucha (uszu) наставити (насторожити) вуха; *(про тварин — ще)* нашорошити (нащул[р]ити) вуха; 2) *(налагоджувати для певної мети)* ставити, поставити, наставляти, наставити; ~wiać radio ставити (наставляти) радіо; ~wić łapkę na myszy поставити (наставити) мишоловку; ~wić nalewkę наставити (поставити) настойку (настоянку); ~wić samowar поставити (наставити) самовар; ~wić wodę поставити воду (на плиту); ~wić zupę поставити варити суп; 3) *(годинник)* накручувати, -чую, -чуєш, накрутити, -кручу, -крутиш, заводити, -джу, -диш, завести, -веду, -ведеш; 4) *мед.* вправляти, вправити; ~wić kość zwichniętą вправити вивихнуту (звихнуту) кістку; ◊ *зал.* ~wić zwrotnicę перевести стрілку.

nastawiak *m., tech. див.* **nastawiacz 2.**

nastawić *див.* **nastawiać II.**

nastawienie *n.* 1) наставлення; 2) поставлення; наставлення; 3) завод, -ду, заведення, накручування; 4) вправлення; *пор.* **nastawiać** II; 5) *(директива)* настанова; настановлення *(рідше).*

nastawnica *ż., el.* редуктор, -ра.

nastawniczy *med.* акомодаційний.

nastawnik *m., el.* контролер, -ра, вагонний комутатор, -ра.

nastawność *ż., med., fiz.* акомодація, пристосування ока до різної віддалі.

nastąpić *див.* **następować.**

następ, -pu, *m.* 1) *спец.* приступка; 2) *мех. див.* **pedał.**

następca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) *(престола)* наслідник, наступник; 2) *юр.* спадкоємець, -мця; *(перен.— ще)* наступник; 3) *(перен. жарт.— про сина)* наслідник.

następczy 1) вторинний; 2) *мед.* вторинний, послідовний; ~cze objawy вторинні ознаки, -нак.

następczyni *ż.* 1) наслідниця, наступниця; 2) спадкоємниця; наступниця; 3) наслідниця. *Пор.* **następca.**

następnie потім.

następnik *m.* 1) *лінгв.* аподозис; 2) *мат.* наступний член відношення.

następny 1) *(в часі)* наступний; *(що відбувається пізніше — ще)* дальший; ~na lekcja а) наступна лекція; б) наступний урок, -ку; ~ punkt programu дальша (наступна) точка програми; 2) *(перед переліченням а. поясненням)* такий, отакий, от (ось) такий; trzymać się ~nego porządku додержуватися (дотримуватися) такого (отакого, от такого) порядку; ◊ ~nego dnia на другий день, другого дня.

następować, -puję, -pujesz, -powal nastąpić, -pię, -pisz, -pił 1) на-

ступати, наступити, -плю, -пиш, *(про час, події — ще)* наставати, -стає, настати, -стане, надходити, -дить, надійти, -йде; ~stapiła chwila ogolnego oczekiwania настала хвилина загального очікування; kiedy to ~stąpi коли це наступить (настане, надійде), коли це станеться (буде); ~stąpić komu na nogę наступити кому на ногу; nasi poczęli ~stępować наші почали наступати; 2) *(на престол)* вступати, вступити, -плю, -пиш; 3) (па kogo, na co) *перен.* важити (ся), посягати; ~stępować na czyje życie важити (ся) (посягати) на чиє життя; ◊ oświadczył co ~stępuje заявив ось що.

następstwo *n.* 1) послідовність, -ності; ~ zjawisk послідовність явищ; *грам.* ~ czasów послідовність часів; 2) *(результат чого)* наслідок, -дку; odpowiedzialny za ~wa відповідальний за наслідки; to pociągnie za sobą ~wa це матиме наслідки; ponosić ~wa відповідати за наслідки.

następująco так, от (ось) як; rzecz przedstawia się ~ справа мається так (ось як).

następujący 1) наступний; *(найближчий за чергою)* дальший; 2) *(перед переліком або поясненням)* такий, отакий, от (ось) такий; na ~cych warunkach на таких (отаких, от таких) умовах.

nastopne, -nych, *zool. (plantigrada)* ступоходи, -дів, ступняки, -ків.

nastój, -stoju, *lm.* **-stoje,** *m., farm.* настій, -тою.

nastrajać, nastroić, -roję, -roisz, -roił 1) настроювати, -рóюю, -рóюєш, настроїти, ладнати, наладнати; ~stroić fortepian настроїти (наладнати) рояль; ~stroić radio настроїти (наладнати) радіо; 2) (kogo przeciw komu, czemu) *перен.* настроювати, настроїти; *підсил.* підбурювати, -рюю, -рюєш, підбурити, підмовляти, підмовити, -влю, -виш (кого проти кого, проти чого); //~ się 1) настроюватися, настроїтися, ладнатися, наладнатися; 2) настроюватися, настроїтися; підбурюватися, підбуритися, підмовлятися, підмовитися.

nastraszony наляканий, настраханий.

nastraszyć, -szę, -szysz, -szył налякати; //~ się налякатися.

nastrącać назбивати; *військ.* ~ samolotów назбивати літаків, збити багато літаків.

nastręczać, nastręczyć, -czę, -czysz, -czył 1) рекомендувати, -дую, -дуєш; *(докон.— ще)* порекомендувати; раяти, нараяти *(розм.)*; ~czyć komu miejsce порекомендувати (нараяти) кому посаду; 2) *(давати нагоду і под.)* подавати, -даю, -даєш, подати, -дам, -даси, представляти, представити, -влю, -виш; ~czyć komu okazję do czego подати (представити) кому нагоду до чого; ◊ ~czać wątpliwości викликати сумніви; // ~ się 1) траплятися, трапитися, -плюся, -пишся; ~cza się sposobność трапляється нагода; *(появлятися)* виникати, виникнути, поставати, -стає, постати, -стане; trudności, jakie by się mogły ~czyć труднощі, які могли б виникнути (постати); 2) (komu) *(про поведінку)* нав'язуватися, -зуюся, -зуєшся, нав'язатися, -в'яжуся, -в'яжешся, накидатися, накинутися (кому).

nastroić *див.* **nastrajać.**

nastrojenie *n., muz.* настройка; klucz do ~nia ключ для настройки.

nastrojowy 1) який (що) викликає настрій, повний настрою; muzyka ~wa музика, яка (що) викликає настрій; повна настрою

му́зика; 2) яки́й (що) піддає́ться на́строям, врázли́вий; człowiek ~ люди́на, яка́ піддає́ться на́строям, вразли́ва люди́на.

nastroszać, nąstroszyć, -szę, -szysz, -szył 1) настовбу́рчувати, -чую, -чуєш, настовбу́рчити; indyk **~sza** pierze інди́к настовбу́рчує пір'я; 2) *перен.* нашпиго́вувати, -вую, -вуєш, нашпигува́ти, -гу́ю, -гу́єш; fałszem **~szone** powieści рома́ни, нашпиго́вані фа́льшем; ◊ **~szyć** uszy наста́вити (насторожи́ти) ву́ха; *(про тварин — ще)* нащу́л[р]ити (нашоро́шити) ву́ха; **~szyć** brwi насу́пити бро́ви; // *(лише докон.)* **~ się** 1) настовбу́рчитися, наї́житися; 2) *перен.* наду́тися, набундю́читися.

nastrój, -roju, *lm.* **-roje,** *m.* на́стрій, -рою.

nastrugać настругáти (-стружу́, -стру́жеш *a.* -стругáю, -стругáєш); //**~ się** настругáтися.

nastrzelać настріля́ти; //**~ się** настріля́тися.

nastrzępiać, nastrzępić, -pię, -pisz, -pił 1) *(тканини)* торочи́ти, -чу́, -чиш, виторо́чувати, -чую, -чуєш, ви́торочити; **~piać** brzegi торочи́ти краї́; 2) *(лише докон.)* *(у великій кількості)* наторочи́ти; **~pić** chustek наторочи́ти хусто́к; 3) *(пір'я)* настовбу́рчувати, -чує, настовбу́рчити; 4) *(поез.— поверхню)* мо́рщити, намо́рщувати, -щую, -щуєш, намо́рщити, змо́рщувати, змо́рщити; *(поверхню води)* бри́жити, вкрива́ти бри́жами, вкри́ти бри́жами; 5) *перен. несхв.* нашпиго́вувати, -вую, -вуєш, нашпигува́ти, -шпигу́ю, -шпигу́єш; artykuł cytatami **~piony** стаття́ нашпиго́вана цита́тами.

nastrzygać, nastrzyc, -rzygę, -rzyżesz, -rzygł настригáти, настри́гти, -рижу́, -риже́ш.

nastrzykiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, nastrzykać 1) спри́скувати, -кую, -куєш, спри́снути; 2) *мед. див.* **wstrzykiwać.**

nasturcja *ż., bot.* красо́ля, насту́рція.

na sucho *przsł.* 1) на́сухо, до́суха; wytrzeć ~ ви́терти на́сухо (до́суха); 2) у сухо́му ви́гляді, сухи́м; prasować bieliznę ~ прасува́ти (гла́дити) біли́зну сухо́ю; 3) *кул.* кру́то; ugotować co ~ звари́ти що кру́то; 4) *перен.* на́тще́, натще́серце; 5) *розм.* нічи́м не угости́вши; przyjąć kogo ~ прийня́ти кого́, нічи́м не угости́вши; 6) *розм.* безка́рно; puścić kogo ~ пусти́ти кого́ безка́рно; ◊ *прик.* wyjść ~ ви́йти сухи́м з води́.

nasunąć *див.* **nasuwać.**

na surowo *przsł.* у сиро́му ви́гляді.

nasuszać, nasuszyć, -szę, -szysz, -szył насу́шувати, -шую, -шуєш, насуши́ти, -шу́, -шиш; **~szyć** owoców насуши́ти фру́ктів (о́вочів).

nasuwać, nasunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) насува́ти, насо́вувати, -вую, -вуєш, насу́нути; **~nąć** czapkę na uszy насу́нути ша́пку на ву́ха; 2) *перен.* нашто́вхувати, -што́вхую, -што́вхуєш, наштовхну́ти (на що); **~suwać** komu różne tematy нашто́вхувати кого́ на рі́зні те́ми; *(викликати)* зро́джувати, -джую, -джуєш, зроди́ти, -джу́, -диш; **~suwać** wyobrażenia зро́джувати уя́влення; 3) *див.* **nadsuwać**; //**~ się** 1) насува́тися, насо́вуватися, насу́нутися; 2) *(наближатися)* присува́тися, присо́вуватися, прису́нутися; 3) *перен.* прихо́дити в го́лову, прийти́ в го́лову; **~sunęła** mi się szczęśliwa myśl мені́ прийшла́ в го́лову щасли́ва ду́мка; *(появлятися)* виника́ти, ви́никнути, постава́ти, -стаю́, -стає́ш, поста́ти, ста́ну, -ста́неш; **~suwa się** pytanie виника́є (постає́) пита́ння; *(про спогади)* вирина́ти,

ви́ринути; *(про припущення)* зро́джуватися, зроди́тися.
nasuwka *ż., tech.* з'є́днувач, горлови́на.
naswawolić się, -lę, -lisz, -lił напустувати, -ту́ю, -ту́єш, навитворя́ти.
nasycać, nasycić, -cę, -cisz, -cił 1) нагодо́вувати, -вую, -вуєш, нагодува́ти, -ду́ю, -ду́єш, насища́ти, наси́тити, -си́чу, -си́тиш; 2) *хім., перен.* наси́чувати, -чую, -чуєш, насити́ти, -сичу́, -сити́ш; //~ **się** 1) наїда́тися, наї́стися, -ї́мся, -ї́сися, насища́тися, наси́титися; 2) наси́чуватися, насити́тися.
nasycalność *ż., chem.* наси́чуваність, -ності.
nasycalny *chem.* наси́чуваний.
nasycanie *n.* 1) нагодо́вування, насища́ння; 2) наси́чування. *Пор.* **nasycać.**
nasycić *див.* **nasycać.**
nasycony 1) нагодо́ваний, наси́щений; 2) наси́чений; z w i ą z k i ~**ne** наси́чені сполу́ки, -лу́к. *Пор.* **nasycać.**
nasyłać, nasłać, -ślę, -ślesz, -słał насила́ти, насла́ти (нашлю́, нашле́ш).
nasyp, -pu, *m.* на́сип, -пу; ~ k o l e j o w y залізни́чний на́сип.
nasypać *див.* **nasypywać.**
nasypisko *n., archeol.* курга́н, моги́льник.
nasypka *ż.* на́сипка, напі́рник.
nasypowy насипни́й.
nasypywać, -puję, -pujesz, -pywał, nasypać, -pię, -piesz, -pał насипа́ти, наси́пати, -плю, -плеш.
nasz наш; *розм.* d o b r a ~**sza** на́ша взяла́!
naszać *wielokr.* не раз (ча́сто) носи́ти (ношу́, но́сиш).
naszarpać, -pię, -piesz, -pał насми́кати; *(волосся, пір'я тощо)* наскуба́ти, наску́бти, -бу́, -бе́ш.
naszatkować, -kuję, -kujesz, -kował нашаткува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
naszczekać 1) *(про собаку)* нага́вкати; *(розм. — ще)* набреха́ти, -брешу́, -бре́шеш; 2) *перен.* набреха́ти.
naszczekiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał *(від часу до часу)* га́вкати.
naszczepiać, naszczepić, -pię, -pisz, -pił 1) *сад.* наще́плювати, -люю, -люєш, нащепи́ти, -плю́, -пиш; 2) *перен. див.* **przyszczepiać 1.**
naszczerbiać, naszczerbić, -bię, -bisz, -bił 1) зле́гка зазу́блювати, -люю, -люєш, зле́гка зазу́бити, -блю́, -биш, зле́гка ви́щерблювати, зле́гка ви́щербити, -блю, -биш, нащерби́ти, -блю́, -би́ш; 2) (со) *перен.* завдава́ти чому́ шко́ди, завда́ти чому́ шко́ди.
naszczurzyć: ~ u s z y (u s z u) *pot.* наста́вити ву́ха, насторожи́ти ву́ха; *(про тварин — ще)* нашоро́шити ву́ха, нащу́л[р]ити ву́ха.
naszczuwać, naszczuć, -szczuję, -szczujęsz, -szczuł 1) (kogo, co kim, czym) цькува́ти, -кую́, -куєш (кого́), нацькува́ти (на ко́го); ~**szczuwać** z a j ą c a цькува́ти за́йця; 2) (na kogo) *перен.* нацько́вувати, -вую, -вуєш, нацькува́ти (на ко́го); *підсил.* підбу́рювати, -рюю, -рюєш підбу́рити (про́ти ко́го); ~**szczuwać** n a s ą s i a d a нацько́вувати на сусі́да; підбу́рювати про́ти сусі́да.
naszczypać, -pię, -piesz, -pał нащипа́ти.
naszczytek, -tka, *m., archit., bud.* акроте́рій, акроте́ріон.
naszelnik *m. див.* **naszyjnik 2.**
naszeptywać, -tuję, -tujesz, -tywał, naszeptać, -pcę, -pcesz (*rzadziej* **-pczę, -pczesz, -ptał** наші́птувати, -тую, -туєш, нашепта́ти, -шепчу́, -ше́пчеш; // *(лише док.)* ~ **się** нашепта́тися.
naszkicować, -cuję, -cujesz, -cował наки́дати, накре́слити; ~ p l a n p o w i e ś c i наки́дати (накре́слити) план по́вісті.
naszkodzić, -dzę, -dzisz, -dził нашко́дити, -джу, -диш, наробити шко́ди.
naszpikować, -kuję, -kujesz, -kował

kul., przen. нашпигувáти, -гýю, -гýєш; *перен.* ~ **c y t a t a m i** нашпигувáти цитáтами.

na sztorc *przsł.* сторч, стíйма, стáвма, сторчмá, стóрчки.

nasztukować *dok. див.* **nadsztukowywać.**

naszumieć, -mię, -misz, -miał, -mieli нашумíти, -млю́, -ми́ш, нагаласувáти, -сýю, -сýєш.

naszyć *див.* **naszywać.**

naszyjnik *m.* 1) нами́сто; *(коралове — ще)* корáлі, -лів; 2) *(на коня)* наши́льник.

naszyjny наши́йний.

naszykować, -kuję, -kujesz, -kował наготувáти, -тýю, -тýєш, наготóвити, -влю, -виш, приготóвити; //~ **się** приготóвитися.

naszywać, naszyć, -szyję, -szyjesz, -szył нашивáти, наши́ти.

naszywanka, *(częściej w lm.)* **-nki, -nek,** *ż. див.* **naszywka.**

naszywka *ż.* нáшивка.

naści! *wkrz.* нá тобі!

naścielać *див.* **naściełać.**

naściełać, nasłać, -ścielę, -ścielesz, -słał настилáти, наслáти *(рідко)*, -стелю́, -стéлеш, настеля́ти, настели́ти, -лю́, -лиш.

na ścieżaj *przsł.* нáвстіж.

naśladować, -duję, -dujesz, -dował 1) наслíдувати, -дую, -дуєш; ~ **c z y j ś g ł o s** наслíдувати чий гóлос; ~ **c z y j e ś p i s m o** наслíдувати чий пóчерк; 2) *див.* **fałszować** 1.

naśladowanie *n.* 1) наслíдування; **g o d n y** ~**nia** гíдний наслíдування; *літ.* „**P i e s i w i l k**", ~ **z L a f o n t e n a** „Собáка і вовк", наслíдування (за взірцéм) Лафонтéна; 2) *див.* **fałszowanie** 1.

naśladowca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* наслíдувач.

naśladowczy наслíдувальний; ◊ *мін.* **k r y s z t a ł y** ~**cze** міметíчні кристáли, -лів.

naśladowczyni *ż.* наслíдувачка.

naśladownictwo *n.* 1) наслíдування; 2) *(злочинне)* підроблянння, підрóблювання, підрóблення, підрóбка; ~ **p o d l e g a k a r z e** підрóбка карáється закóном; 3) *мін.* міметúзм, -му; *(біол. — ще)* мімíкрія.

naśladowniczość *ż.* наслíдувальність, -ності.

naśladowniczy наслíдувальний.

naśliniać, naślinić, -nię, -nisz, -nił наслúнювати, -нюю, -нюєш, наслúнити.

naśmiać się, -śmieję, -śmiejesz, -śmiał, -śmiali *a.* **-śmieli** *(досхочу)* насмія́тися, попосміятися.

na śmiech *przsł.* на сміх, на глýм, на пóсміх.

naśmiecić, -cę, -cisz, -cił насмітúти, -смічý, -смíтиш.

naśmiewać się насміхáтися, глузувáти, -зýю, -зýєш (з кóго, з чóго, *рідко* над ким, над чим).

naśpiewać 1) наспівáти; ~ **p i o s e n e k** наспівáти пісéнь; ~ **p ł y t ę g r a m o f o n o w ą** наспівáти грамофóнну пластúнку; 2) *перен. розм.* наговорúти, -рю́, -рúш; ~**wał w i e l e r z e c z y** багáто наговорúв; //~ **się** наспівáтися.

naśrubek, -bka, *m., tech.* гáйка.

naśrubować, -buję, -bujesz, -bował нагвинтúти, -нчý, -нтúш.

naświetlać, naświetlić, -lę, -lisz, -lił 1) *мед.* опромíнювати, -нюю, -нюєш, опромíнити; 2) *перен.* висвíтлювати, -люю, -люєш, вúсвітлити; ~**lić z a g a d n i e n i e** вúсвітлити проблéму.

naświętować się, -tuję, -tujesz, -tował 1) насвяткувáтися досхочý; 2) набайдикувáтися ввóлю.

nataczać I, **natoczyć, -czę, -czysz, -czył** 1) *(на токарному верстаті у великій кількості)* витóчувати, вúточити; ~**toczyć s z a c h ó w** вúточити багáто шáхових фігýр; 2) *(перен. — надгризати)* підтóчувати, підточúти, -чý, -чиш; **c z e r w** ~**toczył k o r ę d r z e w a** черв'я́к підточúв корý дéрева; *(про міль* —

звичайно) проїда́ти, проїсти, -їсть.

nataczać II, **natoczyć, -czę, -czysz, -czył** *(на якесь місце)* нако́чувати, -чую, -чуєш, накоти́ти, -кочу́, -ко́тиш; **~toczyć** k a m i e n i накоти́ти камі́ння.

nataczać III, **natoczyć, -czę, -czysz, -czył** 1) *(наливати)* нато́чувати, -чую, -чуєш, наточи́ти, -чу́, -чиш; **~toczyć** w i n a наточи́ти вина́; 2) *(спец. — пива, вина)* розлива́ти, розли́ти, -зіллю́, -зіллє́ш; ◊ *перен.* **~toczyć** k r w i проли́ти бага́то кро́ві.

Natalia Ната́лія; Ната́ля, Ната́лка *(розм.)*.

natańczyć się, -czę, -czysz, -czył *(досхочу)* натанцюва́тися, -цю́юся, -цю́єшся.

natapiać, natopić, -pię, -pisz, -pił 1) *(лише докон.)* потопи́ти у вели́кій кі́лькості, позато́плювати, -люю, -люєш, позатопля́ти; **~topić** o k r ę t ó w потопи́ти (позато́плювати, позатопля́ти) бага́то кораблі́в; 2) *(жиру, воску)* нато́плювати, натопи́ти, -плю́, -пиш; // *(лише докон.)* **~ się** 1) потону́ти у вели́кій кі́лькості; **~piło się** w i e l u l u d z i потону́ло бага́то люде́й; 2) натопи́тися.

natarcie *n., wojs.* нава́льна ата́ка, уда́р, -ру; **~** b o c z n e фла́нгова ата́ка; **~** c z o ł o w e фронта́льна (лобова́) ата́ка; **~** p o z o r n e неправди́ва (уда́вана) ата́ка.

natarczywie насти́рливо; **~** ż ą d a ć насти́рливо вимага́ти.

natarczywość *ż.* насти́рливість, -вості.

natarczywy насти́рливий; **~we** p r o ś b y насти́рливі про́сьби (проха́ння).

natarty нате́ртий; *(болісно — ще)* наму́ляний, наму́лений.

natchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (kogo, co czym *a.* komu co) натхну́ти (кого́ чим); *(викликати в кому що — ще)* збуди́ти, -джу́, -диш; *(навести на думку — ще)* наві́яти, -ві́ю, -ві́єш, внуши́ти (кому́ що); **~** k o g o m ę s t w e m натхну́ти кого́ му́жністю, збуди́ти в ко́му му́жність; **~** k o m u m y ś l d o b r ą натхну́ти кого́ щасли́вою ду́мкою, наві́яти (внуши́ти) кому́ щасли́ву ду́мку.

natchnienie *n.* натхне́ння; ◊ *розм.* z w ł a s n e g o **~nia** з вла́сного почи́ну.

natchniony натхне́нний.

natenczas *przst.* тоді́, в той час.

na teraz *przst.* на тепе́р, на за́раз.

natężać, natężyć, -żę, -żysz, -żył напру́жувати, -жую, -жуєш, напру́жити; *(прям. — ще)* нату́жувати, -жую, -жуєш, нату́жити; **~żać** m u s k u ł напру́жувати (нату́жувати) му́скул; **~żać** s ł u c h напру́жувати слух; // **~ się** напру́жуватися, напру́житися.

natężenie *n.* 1) напру́ження; нату́га; *лінгв.* **~** g ł o s k i напру́ження зву́ка; r o b i ć c o z **~niem** роби́ти що з напру́женням (в напру́женні); **~** u m y s ł u напру́ження ро́зуму; *пор.* **natężać**; 2) *фіз., ел.* напру́га.

natężony напру́жений; **~na** p r a c a напру́жена пра́ця.

natężyć *див.* **natężać**.

natkać *див.* **natykać** I, II.

natknąć *див.* **natykać** III.

natknąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli (na kogo, na co) наштовхну́тися, натра́пити, -плю, -пиш, напа́сти, -паду́, -паде́ш (на ко́го, на що), нади́бати (кого́, що).

natłaczać, natłoczyć, -czę, -czysz, -czył набива́ти, наби́ти, -б'ю́, -б'є́ш; напиха́ти, напха́ти *(розм.)*; // **~ się** набива́тися, наби́тися; напиха́тися, напха́тися; *(про людей — ще)* нато́вплюватися, -люється, нато́впитися, -питься; **~tłoczyło się** l u d z i d o s a l i наби́лося (напха́лося, нато́впилося) люде́й в зал,

natłoczony наби́тий; sala była **~czona** зал був наби́тий.
natłoczyć *див.* **natłaczać.**
natłok, -ku, *blm., m.* 1) тиск, -ку, ти́снява, да́вка; ~ niesłychany нечу́вана ти́снява (да́вка); 2) *(велика кількість)* си́ла; *підсил.* си́ла-силе́нна, бе́зліч, -чі; *(людей — ще)* на́товп, -пу; ~ podróżnych на́товп пасажи́рів; ~ spraw (interesów) си́ла-силе́нна (бе́зліч) справ; ◊ *перен. книж.* ~ myśli ви́хор думо́к.
natłuc, -tłukę, -tłuczesz, -tłukł (kogo, czego) натовкти́, -вчу́, -вче́ш; *(перебити — ще)* наби́ти, -б'ю́, -б'є́ш; ~ cukru натовкти́ цу́кру; ~ garnków наби́ти (натовкти́) горшкі́в; *перен. розм.* ~ wroga натовкти́ во́рога; //~ się 1) натовкти́ся; наби́тися; 2) *мисл. розм.* настріля́ти, наби́ти; 3) *перен. розм.* наблука́тися, натиня́тися; *(на поганих дорогах)* натовкти́ся; ~ po różnych kątach а) наблука́тися (натиня́тися) по бі́лому сві́ту; б) натовкти́ся по рі́зних кута́х.
natłuszczać, natłuścić, -tłuszczę, -tłuścisz, -tłuścił 1) нама́слювати, -люю, -люєш, нама́слити; *(ароматним маслом — ще)* нама́щувати, -щую, -щуєш, намасти́ти, -мащу́, -ма́стиш; 2) *кул. розм.* заправля́ти жи́ром, запра́вити жи́ром; **~tłuścić** kapustę запра́вити жи́ром капу́сту.
natoczyć *див.* **nataczać** I, II, III.
natomiast *sp.* а, нато́мість, зате́; dorośli pójdą, dzieci ~ zostaną w domu доро́слі піду́ть, а (нато́мість, зате́) ді́ти зали́шаться вдо́ма.
natopić *див.* **natapiać.**
natopnieć, -nieje, -niało *nieos.* ната́нути; **~niało** wiele śniegu ната́нуло бага́то сні́гу.
natrafiać, natrafić, -fię, -fisz, -fił 1) (na kogo, na co) натрапля́ти, натра́пити, -плю, -пиш; *(несподівано — ще)* напада́ти, напа́сти, -паду́, -паде́ш, здиба́ти, зди́бати; **~fić** na ślad напа́сти (натра́пити) на слід; **~fiać** na trudności натрапля́ти на тру́днощі; 2) (na co) потрапля́ти, потра́пити, попада́ти, попа́сти; **~fić** na kłótnię потра́пити (попа́сти) на сва́рку.
natrącić, -cę, -cisz, -cił 1) (o czym) *перен.* ненаро́ком згада́ти; **~cić** o czym w liście ненаро́ком згада́ти про що в листі́; 2) (co *а.* czego) *див.* **nadtrącać.**
natręctwo *n.* нав'я́зливість, -вості; насти́рливість, набри́дливість; невідче́пність, -ності. *Пор.* **natrętny.**
natręt, *lm.* **-ci,** *m.* нав'я́зливий, -вого; насти́рливий, набри́дливий; невідче́пний, -ного. *Пор.* **natrętny.**
natrętnie нав'я́зливо; насти́рливо, набри́дливо; невідче́пно. *Пор.* **natrętny.**
natrętność *ż. див.* **natręctwo.**
natrętny нав'я́зливий; *(що набридав — ще)* насти́рливий, набри́дливий; *(що не дав спокою — ще)* невідче́пний.
natrium *nieodm., n., chem. див.* **natron.**
natrolit, -tu, *m., min.* натролі́т, -ту.
natron, -nu, *m., chem.* натр, -ру, на́трій, -рію.
natroszczyć się, -czę, -czysz, -czył натурбува́тися, -бу́юся, -бу́єшся.
natruć, -truję, -trujesz, -truł натруї́ти.
natrudzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo) обтя́жити; ~ kogo swymi interesami обтя́жити кого́ своі́ми спра́вами; ◊ *перен.* ~ sobie głowę nad czym насуши́ти (налама́ти, наморо́чити) собі́ го́лову над чим; //~ się натруди́тися, -джу́ся, -дишся, напрацюва́тися, -цю́юся, -цю́єшся.
natrysk, -ku, *m.* душ, -шу.
natryskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał роби́ти душ.

natryskowy душовий; k ą p i e l e **~we** душові ванни (*род.* ванн).

natrząsać, natrząść, -trzęsę, -trzęsiesz, -trząsł, -trzęśli (czego) натрушувати, -шую, -шуєш, натрусити, -трушу, -трусиш; **~trząść** j a b ł e k натрусити яблук; **~trząść** s i a n a n a z i e m i ę натрусити сіна на землю; // (*лише докон.*) **~ się** натруситися.

natrząsać się (z kogo, z czego) насміхатися, глузувати, -зую, -зуєш (з кого, з чого, *рідко* над ким, над чим).

natrząsnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **natrząsać.**

natrząść *див.* **natrząsać.**

natrzeć *див.* **nacierać** I, II.

na trzeźwo *przsł.* у тверезому стані.

natulić, -lę, -lisz, -lił насунути; **~** k a p e l u s z n a o c z y насунути капелюх на очі.

natura *ż.* натура; (*про сукупність психічних властивостей — ще*) вдача, характер, -ру; (*мед.— ще*) організм, -му; *присл.* **~** c i ą g n i e w i l k a d o l a s u вовча натура тягне до лісу; **~** l u d z k a людська вдача (натура), людський характер, -ру; p ł a c i ć w **~rze** платити натурою; *присл.* p r z y z w y c z a j e n i e j e s t d r u g ą **~rą** звичка — друга натура; s a m a **~** p r z e z w y c i ę ż y ł a c h o r o b ę сама природа перемогла хворобу, сам організм переміг хворобу; (*сукупність природних умов — звичайно*) природа; *перен.* g ł o s **~ry** голос природи; *перен.* p r a w o **~ry** закон природи; p r z e c i w **~rze** проти природи; u r o c z a **~** чарівна природа; w **~rze** n i c n i e g i n i e в природі ніщо не зникає (не щезає); w y p ł y w a t o z s a m e j **~ry** r z e c z y це в природі речей, це природна річ, це зовсім закономірно; ◊ *мал.* m a r t w a **~** натюрморт, -ту; **~rze** p r z e c i w n y протиприродний; s ł a b y z **~ry** слабохарактерний; w s t a n i e **~ry** в природному стані.

naturalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* натураліст; (*дослідник природи — ще*) природознавець, -вця.

naturalistka *ż.* натуралістка; природознавець, -вця. *Пор.* **naturalista.**

naturalistycznie натуралістично.

naturalistyczny натуралістичний.

naturalizacja *ż., praw.* натуралізація.

naturalizm, -mu, *m., fil., lit.* натуралізм, -му.

naturalizować, -zuję, -zujesz, -zował *praw.* натуралізувати, -зую, -зуєш; //**~ się** натуралізуватися.

naturalnie 1) природно, натурально; s t a ł o s i ę t o z u p e ł n i e **~** це сталося зовсім природно (натурально); 2) (*вставне слово*) звичайно, звичайна (певна) річ, звісно; **~,** ż e m u o d m ó w i ł e m звичайно, що я відмовив йому.

naturalność *ż.* природність, -ності, натуральність.

naturalny природний, натуральний; *біол.* d o b ó r **~** природний добір, -бору; *ек.* g o s p o d a r k a **~na** натуральне господарство; t o j e s t z u p e ł n i e **~ne** це зовсім природне (натуральне); ◊ h i s t o r i a **~na** природознавство; *перен.* s y n **~** нешлюбний (позашлюбний) син; u m r z e ć **~ną** ś m i e r c i ą умерти своєю смертю.

na twardo *przsł., kul.* (*про варіння*) круто.

natychmiast *przsł.* негайно, зараз, зараз же, як стій.

natychmiastowo *przsł. див.* **natychmiast.**

natychmiastowy 1) негайний; **~wa** d o s t a w a негайна поставка (доставка); **~wa** o d p o w i e d ź негайна відповідь, -ді; 2) (*що слідує зразу за чим*) безпосередній; **~** r e z u l t a t безпосередній результат, -ту.

natykać I, **natkać** натикáти, наткáти, -тчý, -тчéш; **~tkać** płótna наткáти полотнá.

natykać II, **natkać** 1) *розм.* напихáти, напхáти, понапихáти (чого), набивáти, набúти, -б'ю, -б'єш (що чим); *перен. вульг.* **~tkać** brzuch напхáти чéрево; **~tkać** gruszek do kieszeni напхáти (понапихáти) груш у кишéню, набúти кишéні грýшами; **~tkać** kieszeń złotem набúти (напхáти) кишéню; 2) *(повкладати в що)* натикáти, натúкати; **~tkać** kwiatów do włosów (we włosy) натúкати квітів у волóсся; // *(лише докон.)* **~ się** 1) напхáтися, понапихáтися, набúтися; **~tkało się** ludu do sali набúлося (напхáлося) нарóду в зал; 2) (czym *a.* czego) *перен. вульг.* напхáтися, нажéртися, -жерýся, -жерéшся, натріскатися, напéртися, -прýся, -прéшся, налóпатися.

natykać III, **natknąć**, **-nę**, **-niesz**, **-nął**, **-nęli** (co na co) натикáти, наткнýти, настрóмлювати, -люю, -люєш, настромúти, -млю, -миш (що на що).

na tyle *przsł.* настíльки.

natywista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.*, *biol.* нативíст.

natywistyczny *biol.* нативістúчний.

natywizm, **-mu**, *m.*, *biol.* нативíзм, -му, прирóджена властúвість, -вості.

na uboczu *przsł.* óсторонь.

nauczać, **nauczyć**, **-czę**, **-czysz**, **-czył** 1) (czego) *(лише докон.)* навчúти (чогó, *рідко* чомý); **~czyć** kogo matematyki навчúти когó математúки; *перен.* **~czyć** kogo rozumu а) навчúти (настановúти, настáвити) когó на дóбрий рóзум; б) провчúти когó; 2) *(лише недокон.) церк.* проповíдувати, -дую, -дуєш, проповідáти; // *(лише докон.)* **~ się** 1) навчúтися; 2) *(запам'ятати)* вúвчити, вúучити; **~** na pamięć вúвчити напáм'ять.

nauczanie *n.* навчáння; **~** w języku ojczystym навчáння рíдною мóвою, powszechne **~** загáльне навчáння.

nauczka *ż.*, *przen. iron.* наýка; to dla niego będzie **~ką** це для ньóго бýде наýка; ◊ dać komuś **~kę** провчúти когó.

nauczony нáвчений; **~** doświadczeniem нáвчений (гíркúм) дóсвідом.

nauczyciel, *lm.* **-le**, *m.* учúтель; **~** ludowy нарóдний учúтель; *(в середніх школах — ще)* викладáч, -чá.

nauczycielka *ż.* учúтелька; викладáчка. *Пор.* **nauczyciel.**

nauczycielski учúтельський; виклáдацький; ◊ pokój **~** учúтельська, -кої. *Пор.* **nauczyciel.**

nauczycielstwo *n.* учúтельство.

nauczyć *див.* **nauczać.**

na udry: iść z kim **~** 1) робúти комý на злó (на злíсть); 2) *(рідко)* змагáтися з ким.

nauka *ż.* 1) наýка; kandydat **nauk** кандидáт наýк; **~ki** społeczne суспíльні наýки; **~ki** ścisłe тóчні наýки; *іст.* **~ki** wyzwolone *(у середньовіччі)* гуманітáрні наýки; 2) *(наукова теорія)* учéння; **~** o języku учéння про мóву; 3) *(процес)* навчáння, наýка; **~** czytania i pisania навчáння (наýка) грáмоти; **~** idzie mu ciężko навчáння (наýка) даéться йомý з трудóм; *присл.* **~** nie poszła w las наýка пішлá на кóристь (на добрó, на дóбре, на пожúток); skończyć **~kę** скінчúти навчáння; 4) *див.* **nauczka**; ◊ *книж.* mąż wielkiej **~ki** велúкий учéний, -ного; pobierać **~kę** śpiewu вчúтися спíву; prawo do **~ki** прáво на освíту.

naukładać понаскладáти.

na ukończeniu: być **~** дохóдити кíнця (до кінця), кінчáтися.

na ukos *przsł.* нáв(с)кіс, нав(с)косú.

naukowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* науковий робітник (працівник), науковець, -вця.
naukowo науково.
naukowość *ż.* науковість, -вості.
naukowy науковий; komunizm ~ науковий комунізм, -му; ◊ stopień ~ учений ступінь, -пеня.
na umór *przsł.* до упаду; *підсил.* на смерть, до смерті.
naumyślnie навмисно, навмисне, умисно, умисне; ◊ jak ~ як на зло, як на те.
naumyślny навмисний, умисний.
naurągać się (komu) наругатися, поглумитися, -млюся, -мишся, назнущатися (з кого, з чого, *рідко* над ким, над чим).
nausznik *m.* навушник; czapka z **~kami** шапка з навушниками.
nauszny на вуха.
nautyka *blm., ż., przest.* навігація.
na uwięzi *przsł.* на прив'язі.
nawa *ż.* 1) *архіт.* неф; ~ boczna бічний неф; 2) *заст.* корабель, -бля.
na wabia: iść ~ ловитися на принаду.
nawadniać, nawodnić, -nię, -nisz, -nił 1) наводняти, наводнювати, -нюю, -нюєш, наводнити, заливати, залити, -ллю, -ллєш; **~wodnić** łąkę наводнити (залити) луку; 2) *(збільшувати запас води)* обводняти, обводнити; *(робити більш вологим — ще)* зрошувати, -шую, -шуєш, зросити (зрошу, зросиш); **~wodnić** step обводнити (зросити) степ.
nawalać I, nawalić, -lę, -lisz, -lił 1) навалювати, -люю, -люєш, навалити, -лю, -лиш; *(розм. — недбало накидати — ще)* навертати, навернути, -ну, -неш; *(лише докон.) (розм. — покласти у великій кількості — ще)* набити, -б'ю, б'єш (що чим), напхати (чого в що); **~lić** pełen piec drzewa набити грубу дровами, напхати (навалити) дров у грубу; **~liło** śniegu навалило (навернуло) снігу; wiatr **~lił** drzew вітер навалив дерев; 2) (kogo) *(лише докон.) (перен. вульг.— побити)* налупити, -плю, -пиш (кого); // *(лише докон.)* ~ się набитися, натовпитися, -плюся, -пишся; *(розм. — ще)* напхатися, насунути, навалити; ludu **~liło** się pełen teatr народу набилося (напхалося, насунуло, навалило) повен театр.
nawalać II, nawalić, -li *(tylko w 3 os.), pouf.* дорого обходитися (коштувати), дорого обійтися, -йдеться; ta zabawa nam **~li** ця іграшка нам дорого обійдеться; *(мати недоліки)* кульгати; dystrybucja **~la** dalej розподіл далі кульгає.
nawalać III *dok.* набруднити, накаляти, намазати, -мажу, -мажеш, нанести грязі.
nawalić *див.* **nawalać** I, II.
nawalnica *ż. див.* **nawałnica.**
nawalny *(про дощ)* заливний.
nawał, -łu, *m.* 1) сила-силенна, безліч, -чі; купа *(розм.)*; ~ pracy сила-силенна роботи; mam ~ interesów в мене безліч справ; 2) *(людей)* натовп, -пу, юрба, юрма; cała wieś **~łem** pędzi усе село юрбою біжить; ◊ *мед.* ~ krwi *(congestio)* наплив (артеріальної) крові.
nawała *ż.* 1) навала; (на кого, на що — *звичайно*) нашестя; ~ wroga навала (нашестя) ворога; 2) *див.* **nawałnica** 1; ◊ *військ.* ~ ogniowa (в)огнéвий ((в)огньовий) шквал, -лу.
nawałkować, -kuję, -kujesz, -kował накачати; ~ ciasta накачати тіста.
nawałnica *ż.* 1) гроза, громовиця, буря; *(про дощ)* злива; 2) *перен.* буря.
nawałowy *med. (congestivus)* напливний.
nawar, -ru, *m.* накип, -пу.
nawarstwienie *n.* нашарування.

nawarstwowanie *n. див.* **nawarstwienie.**
nawarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył наварити, -рю, -риш; *перен.* ~ piwa наварити каші, заварити кашу; ◊ *присл.* jakiego ~rzyli, takie piwo piją що посіяли, те й пожали.
naważyć, -żę, -żysz, -żył 1) наважити (чого); 2) *докон. див.* **nadważać.**
nawąchać się нанюхатися; *перен.* ~ prochu нанюхатися пороху.
nawerbować, -buję, -bujesz, -bował навербувати, -бую, -буєш.
nawet *part.* навіть.
nawetka *ż., tkac.* човник.
na wewnątrz *przsł.* всередині; внутрі *(рідко).*
nawędzić, -dzę, -dzisz, -dził накоптити, -пчу, -птиш; *(м'яса, риби — ще)* навудити, -джу, -диш.
nawęglać, nawęglić, -lę, -lisz, -lił *chem.* обвуглювати, -люю, -люєш, обвуглити; //~ się обвуглюватися, обвуглитися.
nawiać *див.* **nawiewać.**
nawias, -su, *m., gram., mat., przen.* дужка; zamknąć ~ закрити дужки; umieścić co w ~sie заключити що в дужки; *мат.* wyciągnąć poza ~ вивести поза дужки.
nawiasem *przsł.* мимохідь, між іншим; ◊ ~sem mówiąc до речі кажучи.
nawiasowo *przsł. див.* **nawiasem.**
nawiasowy 1) сказаний мимохідь (між іншим); 2) *грам.* вставний; zdanie ~we вставне речення.
na wiatr *przsł.* на вітер.
nawiązać *див.* **nawiązywać.**
nawiązanie *n.* 1) нав'язання; наплетення; натягнення; 2) зав'язання; установлення; celem ~nia stosunków з метою встановлення відносин (стосунків); ~ łączności установлення зв'язку; 3) посилання. *Пор.* **nawiązywać.**

nawiązka: z ~ką з лишком.
nawiązywać, -zuję, -zujesz, -zywał, nawiązać, -żę, -żesz, -zał 1) нав'язувати, -зую, -зуєш, нав'язати, -в'яжу, -в'яжеш; *(сітей)* наплітати, наплести, -плету, -плетеш; *(струну)* напинати, напнути, натягати, натягти, -гну, -гнеш, натягнути; 2) *перен.* зав'язувати, зав'язати; *(взаємини— ще)* установлювати, -люю, -люєш, установити, -влю, -виш; ~wiązać rozmowę зав'язати розмову; 3) (do czego) *(вказувати на що)* посилатися, послатися (пошлюся, пошлешся) (на що); ~zując do naszej rozmowy у зв'язку з нашою розмовою, посилаючись на нашу розмову; ◊ ~wiązać kontakt (z kim, z czym) увійти (вступити) в контакт, встановити зв'язок (з ким, з чим).
nawiedzać, nawiedzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo, co) 1) відвідувати, -дую, -дуєш, відвідати, навідувати, навідати; ~dzać chorych відвідувати хворих; ~dzać sławne miejsca відвідувати славні місця; 2) *(про горе, нещастя тощо)* траплятися, трапитися, -плюся, -пишся (з ким, з чим), спіткати (кого, що), спостигнути (кого, що); ◊ powódź ~dziła miasto місто потерпіло від поводі (від повені).
nawiedziny, -dzin, *blp. див.* **odwiedziny.**
nawiedzony навіжений, одержимий.
nawiercić, -cę, -cisz, -cił *tech.* насвердлити, насвердлувати, -лую, -луєш.
nawiertnik *m.* 1) *тех.* фреза, фрезер, -ра; 2) *мед.* свердлик, буравчик.
na wierzch *przsł.* наверх.
nawierzchnia *ż.* 1) *тех.* поверхня; 2) *буд.* надземна частина будови; 3) *зал.* верхня будова колії; ◊ *буд.* ~ drogowa одяг шосе.

na wierzchu *przsł.* зо́вні; *(на поверхні чого)* зве́рху; ◊ *перен.* b y ć ~ оде́ржати (взя́ти) верх (над ким, над чим).

nawiesić, -szę, -sisz, -sił наві́сити, -ві́шу, -ві́сиш.

nawieszać *dok.* наві́шати, понаві́шувати, -шую, -шуєш.

nawieść *див.* **nawodzić.**

nawietrznik *m., tech.* напірни́й (нагніта́льний) кла́пан.

nawietrzny *mor.* наві́тряний; **~na** s t r o n a наві́тряний бік (*род.* бо́ку).

nawiewać, nawiać, -wieję, -wiejesz, -wiał 1) наві́вати, наві́яти, надува́ти, наду́ти, нано́сити, -но́шу, -но́сиш, нанести́; w i a t r **~wiał** p i a s k u ві́тер наві́яв (нані́с, наду́в) піску́; **~wiało** ś n i e g u наві́яло (нанесло́) сні́гу; **~wiało** w u s z y наві́яло (наду́ло) у ву́ха; 2) *перен.* наві́вати, наві́яти; **~wać** s m u t e k наві́вати сум.

nawieźć *див.* **nawozić** II.

nawigacja *ż.* навіга́ція.

nawigacyjny навігаці́йний.

nawigator, *lm.* **-rzy,** *m.* навіга́тор, -ра.

nawijacz I, *lm.* **-cze,** *m., spec.* навива́льник, мота́льник.

nawijacz II, *lm.* **-cze,** *m.* стано́к для навива́ння.

nawijać, nawinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli навива́ти, нави́ти, -в'ю́, -в'є́ш, намо́тувати, -тую, -туєш, намота́ти; // *(лише докон.)* ~ **się** попа́стися, -паду́ся, -паде́шся, наверну́тися, -ну́ся, -не́шся; ~ k o m u p o d r ę k ę попа́стися (наверну́тися) кому́ під ру́ку; c o s i ę t y l k o p o d r ę c e **~winie** що ті́льки під ру́ку попаде́ (наве́рнеться); ł z y m u **się ~winęły** сльо́зи наверну́лися (набі́гли) на о́чі.

nawijadło *n.* 1) *текст.* мотови́ло; 2) *тех.* коло́воро́т для намо́тування.

nawijak *m., tech. див.* **nawijadło** 2.

nawijalnia *ż., tkac.* обмо́тувальний цех, -ху.

nawijanie *n.* навива́ння, намо́тування.

nawijarka *ż.* 1) *тех.* маши́на для ско́чування шкі́ри; 2) *текст.* цівко́ва́ маши́нка, маши́на для розмо́тування (уто́ку з мі́тків у шпу́лі); 3) *див.* **nawijacz** 2; ◊ *ел.* ~ t a ś m y стрі́чкообмо́тувальний при́лад, -ду.

nawikłać наплу́тати.

nawilżyć, -żę, -żysz, -żył зволо́жити.

nawionąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **nawiewać** 2.

nawisły нави́слий, зви́слий.

nawlec *див.* **nawlekać.**

nawleczenie *n.* 1) натя́гнення; вси́лення, заси́лення; нанизання; *пор.* **nawlekać;** 2) *(предмет)* чохо́л, -хла́.

nawlekać, nawlec, -wlekę, -wleczesz, -wlókł, -wlekli надіва́ти, наді́ти, -ді́ну, -ді́неш; *(розм. — ще)* натяга́ти, натя́гувати, -гую, -гуєш, натягти́, -гну́, -гне́ш, натягну́ти; **~wlekać** p o s z e w k ę n a p o d u s z k ę надіва́ти по́шивку (на́волочку) на поду́шку; **~wlec** p o k r o w i e c n a m e b l e наді́ти чохо́л на ме́блі; *іст.* **~wlekać** z b r o j ę надіва́ти па́нцир (ла́ти); *(нитку у голку)* вси́ля́ти, всили́ти, -лю́, -лиш, заси́лювати, -люю, -люєш, засили́ти; *(намисто і под.)* нани́зувати, -зую, -зуєш, наниза́ти, -нижу́, -ни́жеш; **~wlekać** p e r ł y n a n i t k ę нани́зувати пе́рли на ни́тку; **~wlec** g r z y b y n a p a t y c z e k наниза́ти гриби́ на пру́тик.

nawłoczka *ż. див.* **poszewka.**

nawłoć *ż., bot. (solidago)* золоту́шник.

nawłoka *ż.* шнуро́к для стя́гування; *(в штанах)* очку́р, -ра́.

nawłóczka *ż., tech.* (вели́ка тупа́) го́лка для проси́лювання (для всиля́ння).

nawłóczyć I, **-czę, -czysz, -czył** *dok.* наволокти́, -лочу́, -лоче́ш, натягти́, -гну́, -гне́ш, натягну́ти; ~ d r z e w a наволокти́ (на-

тягти́, натягну́ти) дров; //~ się наволочи́тися, наве́штатися, натиня́тися, наблука́тися.

nawłóczyć II, **-czę**, **-czysz**, **-czył** *niedok.* *(нитку в голку)* всиля́ти, засиля́ти.

nawodniacz, *lm.* **-cze**, *m.* іріга́тор, -ра, зро́шувач.

nawodniać *див.* **nawadniać**.

nawodnić *див.* **nawadniać**.

nawodnisko *n., archeol.* будівля на па́лях; палафі́ти, -тів *(лише в мн.)*.

nawodny 1) *(археол. — про будівлю)* на па́лях; 2) *зоол.* водяни́й; ~**ne** p t a c t w o водяна́ пти́ця.

nawodzić, **-dzę**, **-dzisz**, **-dził**, **nawieść**, **-wiodę**, **-wiedziesz**, **-wiódł**, **-wiedli** наво́дити, -джу, -диш, навести́, -веду́, -веде́ш; *(багатьох)* понаво́дити.

nawodzisko *n., archeol.* *див.* **nawodnisko**.

nawojka *ż., arch.* дівчина.

nawoływać, **-łuję**, **-łujesz**, **-ływał**, **nawołać** 1) *(лише недокон.)* кли́кати (кли́чу, кли́чеш), зва́ти (зву, звеш); *(до себе — ще)* прикли́ка́ти; ~**ływać** p s y кли́кати (зва́ти) соба́к; 2) *(лише докон.)* *(багатьох)* скли́кати; ~ s ą s i a d ó w скли́кати сусі́дів; 3) *(лише недокон.)* *(звертатися з закликом)* заклика́ти (до чо́го); 4) *(лише недокон.)* *мисл.* ва́бити, -блю, -биш; // ~ **się** 1) *(лише докон.)* накли́катися, назва́тися *(до втоми)*; 2) *(лише недокон.)* перeклика́тися.

nawoływanie *n* 1) кли́кання; прикли́кання; 2) заклика́ння, за́клик, -ку; 3) ва́блення; *пор.* **nawoływać** 1, 3, 4; //~ **się** переклички, пере́клик, -ку, пере́гук, -ку.

nawoskować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** 1) навощи́ти, навоскува́ти, -ку́ю, -ку́єш; ~ p o d ł o g ę навоскува́ти (навощи́ти) пі́длогу; *(у великій кількості)* понаво́щувати, -щую, -щуєш, понавоско́вувати, -вую, -вуєш; 2) (kogo) *перен. розм.* відлупцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш (кого́).

nawozić I, **-żę**, **-zisz**, **-ził** *roln.* угно́ювати, -но́юю, -но́юєш.

nawozić II, **-żę**, **-zisz**, **-ził**, **nawieźć**, **-wiozę**, **-wieziesz**, **-wiózł**, **-wieźli** наво́зити, -во́жу, -во́зиш, навезти́; *(багато — ще)* понаво́зити; ~**wieźć** t o w a r ó w навезти́ това́ру.

nawozić się, **-żę**, **-zisz**, **-ził** наво́зитися, -вожу́ся, -во́зишся.

nawozowy гнойови́й.

nawoźnia *ż.** ку́зов автомобі́ля; кароссері́ *(невідм.)*.

nawożenie *n.* угно́ювання.

nawój, **-woju**, *lm.* **-woje**, *m.* 1) *текст.* наві́й, -во́ю; ~ n a k ą d z i e l i наві́й на куде́лі; *(пряжа)* осно́ва; 2) *ел.* обмо́тка; ~ n a d a w c z y (o d b i o r c z y) пересильна́ (прийма́льна) обмо́тка.

nawóz, **-wozu**, *m., roln.* гній *(род.* гно́ю); *(мінеральний)* до́бриво.

na wpół *przsł.* наполови́ну.

na wprost *przsł.* навпросте́ць, навпрошки́, напрямки́.

nawracać, **nawrócić**, **-cę**, **-cisz**, **-cił** 1) заверта́ти, заверну́ти, -ну́, -неш; *(вбік — ще)* наверта́ти, наверну́ти; ~**wracać** k o n i a а) заверта́ти коня́; б) наверта́ти коня́; ~**wrócić** n a p r a w o заверну́ти напра́во (право́руч); ~**wrócić** k o g o z d r o g i заверну́ти кого́ з доро́ги; 2) *книж. перен.* наверта́ти, наверну́ти; ~**wrócić** n a w ł a ś c i w ą d r o g ę наверну́ти на ві́рний шлях (на ві́рну путь); //~ **się** 1) (na co) наверта́тися, наверну́тися (до чо́го), прийма́ти, прийня́ти, -йму́, -ймеш (що); 2) *див.* **obracać się** 3.

nawrotnica *ż., tech.* оборо́тний двигу́н, -на́.

nawrotnie 1) зворо́тно; 2) поворо́тно. *Пор.* **nawrotny**.

nawrotny 1) зворо́тний; 2) *(що повертається назад — ще)* поворо́тний; 3) *анат.* ~ m i ę s i e ń

(musculus pronator) пронатор, -ра.

nawróceniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., rel., przen.* прозеліт, новонавернений, -ного.

nawrócić *див.* **nawracać.**

nawrót I, -rotu, *m.* 1) поворот, -ту; *(ріки, дороги тощо — ще)* заворот; z a k a ż d y m **~rotem** p ł u g a за кожним поворотом плуга; 2) *мед.* поворот, рецидив, -ву; 3) *тех.* переміна ходу *(в машині)*; ◊ r o b i ć c o ś k i l k u **~wrotami** робити що кількома заходами.

nawrót II, -rotu, *m., bot. (lithospermum)* горобейник; *(cytisus)* рокитник, зіновать, -ті.

nawrzeć, -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli (czym) накипіти, -плю, -пиш (чим).

na wskroś *przsł.* наскрізь, навиліт.

na wskróś *przsł. див.* **na wskroś.**

na wspak *przsł.* 1) назад; 2) *(навпаки)* навиворіт.

na wstecz *przsł.* назад.

na wściąż *przsł.* навстіж.

nawyczka *ż. див.* **nawyk.**

nawyk, -ku, *m.* 1) звичка; 2) *(уміння, створене звичкою)* навик, -ку, навичка; **~** d o r o b o t y навик до роботи.

nawykać, nawyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) звикати, звикнути; *(освоюватися — ще)* призвичаюватися, -чаююся, -чаюєшся, призвичаїтися; **~kać** d o o t o c z e n i a призвичаюватися до оточення; **~kać** d o p r a c y звикати до роботи; 2) навикати, навикнути. *Пор.* **nawyk.**

nawykły 1) який (що) звик, звиклий; який (що) призвичаївся, призвичаєний; 2) який (що) навик, навиклий. *Пор.* **nawyk, nawykać.**

nawyknąć *див.* **nawykać.**

nawyknienie *n. див.* **nawyk.**

nawykowy *див.* **nałogowy.**

nawyliczać *(у великій кількості)* перелічити, -чу, -чиш, перерахувати, -рахую, -рахуєш; **//~ się** (z czego) *перен.* виправдатися (з чого).

na wylot *przsł.* навиліт, наскрізь.

nawyłudzać *(багато дечого)* повиманювати, -нюю, -нюєш; *(обманом — ще)* повидурювати, -рюю, -рюєш.

nawymyślać I (komu *a.* na kogo) налаяти (кого чим); **//~ się** налаятися.

nawymyślać II (czego) навидумувати, -мую, -муєш; *(неправди — ще)* навигадувати, -дую, -дуєш (що *і* чого).

na wypłat *przsł.* на виплат, в розстрочку, з розстроченням.

na wyprzodki *przsł.* наввипередки.

na wyrost *przsł.* на зріст.

na wyrywki *przsł.* врозбивку, вибірково; p y t a ć l e k c j ę **~** питати урок врозбивку (вибірково).

na wyskoki *przsł.* вискоком; *перен. розм.* з охотою.

na wyścigi *przsł.* наввипередки.

na wywrót *przsł.* навиворіт.

nawzajem *przsł.* один (одна, одно) одного (одну, одне), один (одна, одно) другого (другу, друге); *(множ. — ще)* одні одних; k o c h a ć s i ę **~** любити один одного (другого); ◊ s m a c z n e g o! **~**! приємного апетиту! і вам теж!

na wznak *przsł.* навзнак, навзнаки, горілиць.

na wzór *przsł.* на зразок.

na zabój *przsł.* до упаду; *підсил.* на смерть, до смерті.

nazad *przsł. (про місце)* назад; i ś ć **~** йти назад.

nazajutrz *przsł.* другого дня, на другий день; ◊ **~** z r a n a на другий ранок, другого ранку.

nazakupywać, -puję, -pujesz, -pywał накупити, -плю, -пиш.

na zapas *przsł.* про запас, на запас, взапас.

na zawołanie *przsł.* за першим покликом.

na zawsze *przsł.* назавжди.

nazbierać назбирати; **//~ się** назбиратися.

na zbyciu *przsł.* для продажу.
nazbyt *przsł.* надто, занадто.
na zewnątrz *przsł.* назовні.
nazewnictwo *n.* 1) ономастика; 2) *(термінологія)* номенклатура.
nazębek, -bka, *m., tech.* назубок, -бка.
nazębiać, nazębić, -bię, -bisz, -bił *(пилу, серп)* назублювати, -люю, -люєш, назубити, -блю, -биш.
naziemny *tech.* надземний; instalacja **~na** надземна проводка.
naziębiać, naziębić, -bię, -bisz, -bił нахолоджувати, -джую, -джуєш, нахолодити, -джу, -диш; // *(лише докон.)* **~ się** *див.* **naziębnąć.**
naziębnąć, -bnę, -bniesz, -bnął (*a.* **-ziąbł**), **-ziębli** намерзнути.
nazimek, -mka, *m.* 1) провесна; 2) *мисл.* тогозимній заєць (*род.* зайця).
na zimno *przsł.* 1) в холодному вигляді; 2) *перен.* холоднокровно.
naziom, -mu, *m., spec.* поверхня грунту.
nazłorzeczyć, -czę, -czysz, -czył (komu) обкласти кого прокльонами; *(грубими словами — ще)* наганьбити, -блю, -биш (кого).
na złość *przsł.* на зло, на злість.
na zmianę *przsł.* на зміну.
naznaczać, naznaczyć, -czę, -czysz, -czył 1) назначати, назначити, позначати, позначити; *(в книжці тощо — ще)* відзначати, відзначити, -значу, -значиш, відмічати, відмітити, -мічу, -мітиш; **~czyć** co ołówkiem назначити (позначити) що олівцем; *(білизну)* значити, позначити, мітити, помітити; 2) *(місце, час тощо)* визначати, визначити; **~czyć** dzień odjazdu визначити день від'їзду; // *(лише докон.)* **~ się** позначитися.
na znak *przsł.* на знак.
nazwa *ż.* назва.
nazwać *див.* **nazywać.**
nazwanie *n.* 1) назва; 2) *(дія)* називання, прозвання.
nazwisko *n.* прізвище; фамілія *(рідко)*; **~kiem** на прізвище; po **~ku** по прізвищу; pod cudzym **~kiem** під чужим прізвищем; pod przybranym **~kiem** під вигаданим прізвищем, під псевдонімом; znać kogo tylko z **~ka** знати кого тільки по прізвищу.
nazwozbiór, -bioru, *m.* номенклатура; **~** techniczny технічна номенклатура.
nazywać, nazwać, -zwę, -zwiesz, -zwał називати, назвати, -зву, -звеш; *(дати кому назву — ще)* прозивати, прозвати; **~zwać** kogo ojcem ojczyzny прозвати (назвати) кого батьком вітчизни; *перен.* **~zywać** rzeczy po imieniu називати речі своїм (властивим) ім'ям; //**~ się** зватися, називатися, називатися; *(лише недокон.)* *(носити назву — ще)* іменуватися, -нуюся, -нуєшся; jak się **~zywasz?** як тебе звуть? як твоє ім'я?; як тебе на ім'я? takie uczynki **~zywają się** zwykle przestępstwem такі вчинки іменуються (називаються, звуться) звичайно злочином.
nażarty *posp.* який (що) нажерся, нажертий.
nażąć *див.* **nażynać.**
nażerać się, nażreć się, -żrę, -żresz, -żarł *posp.* нажиратися, нажертися, -жеруся, -жерешся.
nażyć się, -żyję, -żyjesz, -żył *(довго жити)* нажитися, -живуся, -живешся.
nażynać, nażąć, -żnę, -żniesz, -żął, -żęli нажинати, нажати, -жну, -жнеш.
nb. *skr. див.* **notabene.**
neandertalczyk, *lm.* **-cy,** *m., antr.* неандерталець, -льця.
neandertalski *antr.* неандертальський.
Neapol, -lu, *m.* Неаполь.
neapolitanka *ż.* неаполітанка.
neapolitańczyk, *lm.* **-cy,** *m.* неаполітанець, -нця.
nebularny *astr.* небулярний.
nefelin, -nu, *m., min.* нефелін, -ну.
nefralgia *ż., med.* *(nephralgia)* нирковий біль (*род.* болю).

nefryt, -tu, *m., min., med.* нефри́т, -ту.
negacja *ż.* 1) запере́чування; *докон.* запере́чення; 2) *грам.* запере́чна ча́стка.
negacyjny 1) запере́чний, запере́чливий; 2) запере́чний. *Пор.* **negacja.**
negadyna *ż., rad.* негади́н.
negatyw, -wu, *m., fot.* негати́в.
negatywa I, *ż., hist.* чо́рна га́лка як знак незго́ди при голосува́нні у да́вній По́льщі; ◊ *іст.* d a ć k o m u ~wę голосува́ти про́ти ко́го.
negatywa II *ż., fot. див.* **negatyw.**
negatywizm, -mu, *m., med.* негативі́зм, -му.
negatywnie негати́вно.
negatywność *ż.* 1) негати́вність, -ності; 2) запере́чність, запере́чливість, -вості; 3) запере́чність. *Пор.* **negatywny** 1, **negacyjny.**
negatywny 1) негати́вний; 2) *див.* **negacyjny.**
negliż, -żu, *m.* негліже́ *(невідм.).*
negliżować, -żuję, -żujesz, -żował *przest.* негліжува́ти, -жу́ю, -жу́єш; *(перен. — ще)* не́хтувати, -тую, -туєш (чим *а.* що).
negliżowy яки́й (що) стосу́ється негліже́; ◊ s t r ó j ~ негліже́ *(невідм.).*
negliżyk *m.* ле́гке негліже́*(невідм.).*
negocjacja *ż.* 1) *торг.* него́ція *(заст.)*; 2) *(частіше в мн.) дипл.* перегово́ри, -рів; негоціа́ції, -цій *(заст.).*
negocjant, *lm.* **-nci,** *m., przest.* негоціа́нт.
negocjator, *lm.* **-rzy,** *m., przest.* той, що веде́ перегово́ри (негоціа́ції).
negocjować, -juję, -jujesz, -jował *przest.* вести́ перегово́ри (негоціа́ції).
negować, -guję, -gujesz, -gował запере́чувати, -чую, -чуєш; *(рішуче відхиляти—ще)* відкида́ти.
Negr, *lm.* **-rzy,** *m. див.* **Murzyn.**
negretti *nieodm., n. (рід мериносової вівці)* негре́тті *(невідм.).*
negus, *lm.* **-si,** *m.* не́гус.

nejtyczanka *ż., przest. див.* **najtyczanka.**
nejzylber *m., hut. див.* **najzylber.**
nekrofobia *ż., med.* некрофобі́я; хворобли́ва боя́знь ме́ртвих, хворобли́вий страх сме́рті.
nekrolog, -gu, *m.* некроло́г.
nekrologia *ż.* 1) ві́дділ некроло́гів у газе́ті; 2) *див.* **nekrolog.**
nekrologiczny некрологі́чний.
nekrologista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* а́втор некроло́гів.
nekropol, -lu, *lm.* **-le,** *m., hist.* некро́поль.
nekroskopia *ż., med.* о́гляд тру́па; ро́зтин тру́па.
nekrotomia *ż., med.* 1) ро́зтин тру́па; 2) вида́лення змертві́лої части́ни.
nekroza *ż., med.* некро́з, -зу, змертві́ння.
nektar, -ru, *m.* не́кта́р, -ру.
nektaryna *ż., sad.* нектари́н.
nelma *ż., icht.* не́льма.
nematody, -dów, *blp., zool.* немато́ди, -дів.
nemezys, *nieodm., ż.* відпла́та.
nenia *ż., etnol.* не́нія.
nenufar, -ru, *m., bot.* лата́ття, водяна́ лі́лія.
neobuddaizm, -mu, *m., rel.* необудди́зм, -му.
neobuddyzm, -mu, *m., rel. див.* **neobuddaizm.**
neodarwinizm, -mu, *m., biol.* неодарвіні́зм, -му.
neofilologiczny неофілологі́чний.
neofita, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* неофі́т.
neogeniczny *geol.* неоге́новий.
neohegelianizm, -mu, *m., fil.* неогегелья́нство.
neokantyzm, -mu, *m., fil.* неоканті́анство.
neoklasycyzm, -mu, *m., szt.* неокласици́зм, -му.
neolit, -tu, *m., archeol.* неолі́т, -ту.
neolityczny *archeol.* неоліти́чний.
neologizm, -mu, *m., lingw.* неологі́зм, -му, новоутво́рення.
neon, -nu, *m., chem.* нео́н, -ну.
neonowy *chem.* нео́новий.
neoplatonik, *lm.* **-cy,** *m., fil.* неоплато́нік.

neoplatonizm, -mu, *m., fil.* неоплатонізм, -му.
neoplatoński *fil.* неоплатонічний.
neoplazma *ż., med.* неоплазма, новотвір, -твору.
neoromantyzm, -mu, *m., lit.* неоромантизм, -му.
neosalwarsan, -nu, *m., farm.* неосальварсан, -ну.
neoscholastycyzm, -mu, *m., fil.* неосхоластика.
neowitalizm, -mu, *m., biol.* неовіталізм, -му.
neozoiczny *geol* неозойський.
nep, -pu (nowa ekonomiczna polityka), *skr., hist.* неп, -пу (нова економічна політика).
Nepal, -lu, *m.* Непал, -лу.
nepman, *lm.* **-ni** *a.* **-ny,** *m., hist., przen.* непман.
nepmański *hist., przen.* непманський.
nepotyzm, -mu, *m., przest.* непотизм, -му, сімейственність, -ності.
nepowski *hist.* непівський.
Neptun *m., astr.* Нептун.
neptuniczny *geol.* нептунічний.
neptunizm, -mu, *m., geol. hist.* нептунізм, -му.
nereida *ż., mit., zool.* нереїда.
nerka *ż., anat.* нирка.
nerkodrzew, *m., bot. див.* **nerkowiec.**
nerkowaty нциркоподібний.
nerkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (anacardium)* анакардове дерево.
nerkowy *anat. (renalis)* нирковий; **~wa** m i s e c z k a *(pelvis renalis)* ниркова миска.
nerkówka *blm., ż., kul.* поперекова частина туші; теляча печеня (з нирки).
nerpa *ż., zool.* нерпа.
nerunga *ż., geo. (піщана коса)* нерунг.
nerw, -wu, *m.* нерв; *перен.* g r a ć k o m u n a **~wach** грати кому на нервах; *перен.* s z a r p a ć **~wy** тріпати (шарпати) нерви; *перен.* ż y ć **~wami** жити нервами.
nerwacja *ż., bot.* нервація.
nerwiak *m., med. (neuroma)* неврома.
nerwica *ż., med. (neurosis)* невроз, -зу.
nerwoból, -bólu *a.* **-bolu,** *lm.* **-bole,** *m., med. (neuralgia)* невралгія.
nerwowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* нервовий, -вого.
nerwowo нервово.
nerwowość *ż., med. (neurositas)* нервовість, -вості; нервозність, -ності. *Пор.* **nerwowy.**
nerwowy нервовий; *(про стан — ще)* нервозний.
neseser, -ru, *m.* несесер, -ра.
nesplik *m., bot. див.* **niesplik.**
nestor, *lm.* **-rzy,** *m., przen.* найстаріший, -шого; **~** h i s t o r y k ó w p o l s k i c h найстаріший між польськими істориками.
netto *n., handl.* нетто *(невідм.).*
neuma *blm., ż., muz. hist.* невми *(род.* невм) *(лише в мн.).*
neurastenia *ż., med. (neurasthenia)* неврастенія.
neurasteniczka *ż., med.* неврастенічка.
neurasteniczny *med.* неврастенічний.
neurastenik, *lm.* **-cy,** *m., med.* неврастенік.
neurolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m., med.* невролог.
neurologia *ż., med.* неврологія.
neurologiczny *med.* неврологічний.
neuron, -nu, *m., anat.* нейрон.
neuropata, -ty, *lm.* **-ci,** *m., med.* невропат.
neuropatia *ż., med. див.* **nerwica.**
neuropatka *ż., med.* невропатка.
neuropatolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m., med.* невропатолог.
neuropatologia *ż., med.* невропатологія.
neuropatologiczny *med.* невропатологічний.
neuropatyczny *med.* невропатичний.
neurostenia *ż., med. див.* **neurastenia.**
neurotomia *ż., med.* невротомія, перерізування нерва.

neuroza *ż., med. див.* **nerwica.**
neurydyna *ż., farm.* нейродин, -ну.
neuryna *ż., chem.* неврин, -ну.
neutralista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* нейтральна людина; прихильник нейтралітету.
neutralitet, -tu, *m., polit. див.* **neutralność 2.**
neutralizacja *ż.* нейтралізація.
neutralizacyjny нейтралізуючий.
neutralizować, -zuję, -zujesz, -zował нейтралізувати, -зую, -зуєш; **//~ się** нейтралізуватися.
neutralnie нейтрально.
neutralność *ż.* 1) нейтральність, -ності; 2) *політ.* нейтралітет, -ту.
neutralny нейтральний.
neutrał, *lm.* **-łowie,** *m., polit. pot. див.* **neutralista.**
neutrodyna *ż., rad.* нейтродин.
neutron, -nu, *m., fiz.* нейтрон.
Newa *ż.* Нева.
newka *ż., karc. (карта)* дев'ятка.
newralgia *ż., med.* невралгія.
newralgiczny *med.* невралгічний.
newroza *ż., med.* невроз, -зу.
New York *m. див.* **Nowy Jork.**
nezyk *m., spec. przest.* рюш, -шу.
nęcąco привабливо, принадно; заманливо. *Пор.* **nęcący.**
nęcący привабливий, принадний; *(спокусливий — ще)* заманливий.
nęcić, -cę, -cisz, -cił приваблювати, -люю, -люєш, вабити, -блю, -биш, принаджувати, -джую, -джуєш, надити, -джу, -диш; *(до себе)* манити, -ню, -ниш, приманювати, -нюю, -нюєш.
nędza *ż.* нужда, злидні, -нів; **~ s t r o j n a (z ł o c o n a)** позолочені злидні; **w p a ś ć w ~dzę** впасти в нужду (в злидні); *(у меншій мірі)* нестаток, -тку; ◊ **b i e d a z ~dzą** біда з бідою; **k l e p a ć ~dzę** бідувати, -дую, -дуєш.
nędzarka *ż.* злидарка.
nędzarz, *lm.* **-rze,** *m.* злидар, -ря, злидняк, -ка.
nędznica *ż.* 1) негідниця; 2) знедолена, -ної. *Пор.* **nędznik.**
nędznie 1) злиденно, нужденно; жалюгідно, мізерно; 2) нікчемно; 3) підло; 4) погано; 5) виснажено, мізерно. *Пор.* **nędzny.**
nędznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) убожіти; 2) *перен.* худнути.
nędznik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) *лайл.* негідник; 2) *заст.* знедолений, -ного.
nędzny 1) нужденний, злиденний; *(що викликає жалість — ще)* жалюгідний, мізерний; **~na c h a t a** нужденна (злиденна, жалюгідна, мізерна) хата; **~na o d z i e ż** нужденний (злиденний) одяг, -гу; **~ p o k a r m** нужденна (злиденна) страва; **~na s t a r o ś ć** нужденна (злиденна, жалюгідна, мізерна) старість, -рості; 2) *(незначний, без вартості)* нікчемний; **~ne p i e n i ą d z e** нікчемні гроші, -шей; **~ p i s a r z** нікчемний письменник; **~na p o c i e c h a** нікчемна втіха (розрада); **~na r o b o t a** нікчемна робота; 3) *(перен. — низький)* підлий; **~ne i n t r y g i** підлі інтриги, -риг; 4) *(про здоров'я)* поганий; 5) *(фізично)* виснажений, змарнілий, мізерний; **~na t w a r z** виснажене (змарніле, мізерне) обличчя.
nędzota *ż., pot.* 1) убогість, -гості, бідність, -ності, убозтво, злиденність; 2) *(перен. — про людину)* убозтво, нікчема; *(про річ)* марнота; 3) *зб.* біднота.
nękać 1) переслідувати, -дую, -дуєш; *(піддавати гонінням — ще)* гнати (жену, женеш), гнобити, -блю, -биш; **~kany z a ż y c i a** гнаний (гноблений) за життя; 2) *(не давати спокою)* мучити; *(терзати — ще)* гнітити (гнічу, гнітиш), пригнічувати, -чую, -чуєш; **k ł o p o t ~ka** турбота гнітить (пригнічує); **s u m i e n i e g o ~ka** його мучить (гризе) совість (сумління).
ni 1) *част.* ні; **~ s ł ó w k a n i e p o w i e d z i a ł** не сказав ні слова; 2) *спол.* ні—ні; **~ s t ą d,**

~ z o w ą d ні сіло, ні впало; ~ t a k, ~ s i a k ні сяк, ні так; ~t o, ~ o w o ні сé, ні тé; ~ p i e s, ~ w y d r a ні рúба, ні м'ясо; ~ z t e g o, ~ z o w e g o ні з сьóго, ні з тóго; ◊ p l e ś ć ~ w p i ę ć ~ w d z i e w i ę ć верзтú нісенітниці (дурнúці), теревéні прáвити, -влю, -виш.

Niagara *ż.* Ніагáра.

niania *ż., pieszcz.* няня.

niańczyć, -czę, -czysz, -czył няньчити; //~ **się** (z kim, z czym) *несхв.* няньчитися, пáнькатися, цяцькатися (з ким, з чим).

niańczyn нянин.

niańka *ż.* нянька.

niby *sp.* ніби, ніби то, нáче, мов, ненáче, немóв.

nibynóżki, -żek, *blp, biol. (pseudopodia)* псевдопóдії, -дій.

nic нíщó, нічóго; ~ d o b r e g o а) нічóго пýтнього (путящого); б) *(про людину)* негíдник; ~ m i n i e j e s t нічóго мені не бракýє; ~ m i p o t y m мені це ні до чóго; ~ n i e s z k o d z i нічóго; ~ n o w e g o нічóго новóго; ~ s p e c j a l n e g o нічóго особлúвого; ~ t u p o m n i e мені тут нічого робúти, я тут непотрíбний; o d e j ś ć z ~**czym** ні з чим відійтú; o n j e s t d o **niczego** він ні до чóго; t o ~ це нічóго; t o **niczego** n i e d o w o d z i це нічóго не довóдить; w i e l k i e ~ велúке нíщó; w s z y s t k o a l b o ~ все абó нíщó; z a ~ m i e ć k o g o мáти когó за нíщó; z a ~ w ś w i e c i e ні за що в світі; z t e g o ~ n i e b ę d z i e з цьóго нічóго не вúйде; ◊ ~ a ~ нічогíсінько; ~ m i d o t e g o це не моé діло; ~ s o b i e z t e g o n i e r o b i ę я цим не хвилююся, це менé не турбýє; w s z y s t k o n a ~ все дармá (дарéмно, мáрно); все пропáло; *кул.* z u p a ~ молóчний суп з бúтими білкáми.

nica *ż., tkac. (у ткацькому верстаті)* ремíза.

nice I, *blm., n.* вúворіт, -роту, спід (*род.* спóду); w y w r ó c i ć n a ~ обернýти навúворіт, перелицювáти, -цюю, -цюєш.

nice II, **-ców,** *blp., kul. (тістечко)* безé *(невідм.).*

Nicea *ż.* Нíцца.

nicejski з Нíцци; ◊ *перен. жарт.* u b r a n i e ~**kie** перелицьóваний костюм, -му.

nicestwić, -wię, -wisz, -wił нíвечити, звóдити нанівéць.

nicestwo *n. див.* **nicość.**

niciany нúтяний.

niciarka I *ż.* 1) ниткáрка; 2) продавщúця ниток.

niciarka II *ż., tkac.* крутúльна машúна.

niciarski ниткáрський; ◊ ~ s k l e p магазúн з ниткáми.

niciarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *спец.* ниткáр, -ря; 2) продавéць ниток.

niciasty 1) нитчáстий; 2) пóвний ниток.

nicielnica *ż., tkac. див.* **nica.**

nicienie, -ni, *blp., zool. (nematodes)* нематóди, -дів.

nicość *ż.* 1) *філос.* небуття; нірвáна *(книж.)*; z a p a ś ć w ~ порúнути в небуття (в нірвáну); 2) *(перен.— про становище)* незнáчність, -ності; w y d o b y ć k o g o z ~**ci** вивести когó з незнáчності (з незначнóго станóвища); 3) *(перен. — усе марне)* марнóта, мáрність, -ності, суєтá.

nicować, -cuję, -cujesz, -cował 1) перелицьóвувати, -вую, -вуєш; ~ s u r d u t перелицьóвувати піджáк; 2) *перен. розм.* розглядáти з усíх бокíв, обміркóвувати, -вую, -вуєш; ~ k a ż d e s ł o w o кóжне слóво обміркóвувати (розглядáти з усíх бокíв); 3) (kogo) *(перен. розм. — злобно)* обмовляти, чорнúти (когó).

nicowany перелицьóваний; s u k n i a ~**na** перелицьóвана сýкня.

nicpoń, *lm.* **-nie,** *m.* нікчéмник, гультяй, -тяя, ледáщо.

nicpotem *nieodm., n. див.* **nicpoń.**
niczego *pot.* 1) нічого; ~ sobie książka нічого собі книжка; 2) *прислів.* непогано; spałem ~ я непогано спав.
niczegowaty *pot.* нічогенький.
niczyj нічий.
nić *ż.* нитка; *анат.* ~ końcowa (krańcowa) *(filum terminale)* кінцева нитка спинного мозку; *прик.* po ~ci do kłębka dochodzić по нитці до клубка доходити; *перен. поез.* przeciąć ~ życia обірвати нитку життя; ◊ *перен.* kręcić z ~ci powrozy роздувати справу; ~ pajęcza павутинка; *перен.* po ~ci co rozbierać по ниточці розбирати (розглядати) що; *перен.* pruć się po ~ci складатися не так, як бажалося; skakać jak wróbel na ~ci незграбно скакати (плигати, стрибати); wisieć na cienkiej ~ci висіти на ниточці (на волосинці, на волоску); *жарт.* ~ci z tego з цього нічого не вийшло.
Niderlandczyk, *lm.* **-cy**, *m.* нідерландець, -дця.
Niderlandka *ż.* нідерландка.
Niderlandy, -dów, *blp.* Нідерланди, -дів.
niderlandzki нідерландський.
nie *part.* 1) *(заперечна)* не; ~ bez powodu не без причини; ~ bez tego, żeby ~ zarobił мало ймовірно, що він не заробив; ~ czas (pora) не час (не пора); ~ do poznania прямо не (в)пізнати; ~ do wiary неймовірно; ~ do wytrzymania нестерпно, нестерпуче, неперено́сно, невиносно; *розм.* ~ jestem od tego я не від того; я не проти того *(рідше)*; ~ ma а) не має; б) *безос.* нема, немає; ~ mam czasu я не маю часу, у мене нема (немає) часу, мені ніколи; ~ mogę ~ przyznać не можу не визнати; ~ można не можна; mówić ~ do rzeczy говорити не до речі (діла); ~ na darmo а) *(не без підстави)* недаром, недурно, недарма; б) *(небезкорисно)* недаремно, недаром, недурно; ~ należy не слід, не треба; być ~ na miejscu невідповідно вести себе; ~ na pokaz не на показ, не про людське око; ~ na żarty не на жарт, серйозно; ~ opodal недалеко; *(розм.— ще)* недалечко; ~ pierwszy raz się to zdarzyło трапляється це не вперше; ~ Polak не поляк; ~ powiem, żeby ~ ... я б не сказав, щоб не...; ~ trzeba tego robić не треба (не слід) цього робити; ~ w czas невчасно; wina ~ do darowania непрощенна (непростима, непробачна) вина; 2) *(підсильна)* не; а ~ mówiłem! чи не говорив (казав) я! ledwie ~ мало не, замалим не, ледве не, трохи не; ◊ jak ~ krzyknie! як крикне! mówić ~ od rzeczy говорити розумно (до речі); ~ od rzeczy będzie przypomnieć своєчасно буде нагадати.
nieagresja *ż., polit.* ненапад, -ду; pakt o ~ji пакт про ненапад.
nieaktualność *ż.* неактуальність, -ності.
nieaktualny неактуальний.
nieakuratność *ż.* неточність, -ності, неакуратність.
nieakuratny неточний, неакуратний.
nieapetycznie неапетитно.
nieapetyczny неапетитний.
nieapetytnie *див.* **nieapetycznie.**
nieapetytny *див.* **nieapetyczny.**
nieartykułowany *lingw.* неартикульований, нечленороздільний.
niebacznie необачно, нерозважливо, нерозважно.
niebaczność *ż.* необачність, -ності, нерозважливість, -вості, нерозважність.
niebaczny необачний, нерозважливий, нерозважний; ◊ ~ na

nic який (що) не звертає ні на що уваги.
niebawem *przsł.* незабаром, скоро; ~ potem незабаром після цього.
niebezpieczeństwo *n.* небезпека; narazić na ~ наразити на небезпеку; uniknąć (ujść) ~wa уникнути небезпеки.
niebezpiecznie небезпечно.
niebezpieczny небезпечний.
niebezpodstawny небезпідставний.
niebezużyteczny небезкорисний.
niebezzasadny *див.* **niebezpodstawny.**
niebianin, *lm.* **-bianie, -bian,** *m., mit.* небожитель.
niebianka *ż., mit.* небожителька.
niebiański божественний.
niebiańsko божественно.
niebieskawy голубуватий, блакитнуватий.
niebieski 1) небесний; ciała ~kie небесні тіла (*род.* тіл); 2) *(про колір)* голубий, блакитний; oczy ~kie голубі (блакитні) очі (*род.* очей); ◊ *зоол.* lis ~ *(vulpes lagopus)* песець (*род.* песця); *перен. розм.* myśleć o ~kich migdałkach витати (літати) в хмарах; *перен. жарт.* ptak ~ ледар, -ря.
niebiesko голубо, блакитно.
niebieskooki голубоокий, блакитноокий.
niebieskość *ż.* голубизна, блакить, -ті.
niebieszczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli голубіти, блакитніти.
niebieszczyć się, -czę, -czysz, -czył *poet.* голубіти, блакитніти.
niebieściec, -śca, *lm.* **-śce,** *m., min.* целестин, -ну.
niebieściutki *pieszcz., pot.* голубенький, блакитненький.
niebiosa *див.* **niebo.**
niebo, *lm.* **-ba** *a.* **-biosa** *a.* **-biosy, -bios,** *n.* небо (*мн.* небеса, *род.* небес); *перен.* być na siódmym ~bie бути на сьомому небі; *перен. розм.* dziury w ~bie nie będzie небо не завалиться; *перен.* jak ~ od ziemi як земля і небо, як небо від землі; *перен.* jakby z ~ba spadł а) з'явився саме в час; б) наче з неба впав; pod gołym ~bem під відкритим небом; *перен.* przychylić komu ~ba прихилити кому неба; *перен.* trafić palcem w ~ попасти пальцем у небо; ◊ błękit ~ba небесна блакить, -ті; o całe ~ więcej незрівнянно більше; poruszyć ~ i ziemię вжити всіх заходів; *перен.* przewyższać kogo o całe ~ бути головою вищим від кого.
nieboga *ż.* 1) небога, бідолаха, сердешна, -ної, неборачка; 2) *арх.* люба, -бої, небога.
niebogaty небагатий.
niebogi бідолашний, сердешний.
niebogłosy *див.* **wniebogłosy.**
niebogromca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., poet., żart.* громовержець, -жця; *міф.* Jowisz ~ Зевес-громовержець.
niebokrąg, -kręgu, *blm., m.* небозвід, -зводу.
niebolesny безболісний.
nieboractwo *n., pobłaż. див.* **nieboraczek.**
nieboraczek, -czka, *lm.* **-czkowie,** *m., pieszcz.* неборак, неборака, бідолашка.
nieboraczka *ż.* неборачка, бідолаха.
nieborak, *lm.* **-ki,** *m.* неборака, неборак, бідолаха, сердега, бідолашний, -ного.
niebosiężny *див.* **niebotyczny.**
nieboski: pijany jak ~kie stworzenie п'яний як чіп (як ніч, як хлющ); wyglądać jak ~kie stworzenie жалюгідно виглядати.
nieboskłon, -nu, *m.* небосхил, -лу.
nieboszczka *ż.* 1) небіжчиця, небіжка, покійниця; 2) небіжка, покійна; babka moja ~ покійна моя бабуня, моя бабуня небіжка. *Пор.* **nieboszczyk.**
nieboszczyk, *lm.* **-ki,** *m.* 1) небіжчик, покійник; 2) *(атрибут)* небіжчик, покійний: mój ojciec

~ мій покійний батько, мій батько небіжчик.
niebotyczność *ż.* височінь, -ні, високість, -кості, вись, -сі.
niebotyczny небосяжний.
niebożątko *n., pieszcz.* небожатко.
niebożę, -żęcia, *lm.* **-żęta, -żąt,** *n., pieszcz.* небожа, -жати.
niebrzydki непоганий.
nie byle jak *przsł.* неабияк.
nie byle jaki *zaim.* неабиякий.
niebyły *див.* **niebywały.**
niebyt, -tu, *blm., m.* 1) *філос.* небуття; 2) *див.* **niebytność.**
niebytność *ż.* відсутність, -ності; w czasie mojej **~ci** під час моєї відсутності, за моєї відсутності.
niebywale небувало, нечувано.
niebywały небувалий, нечуваний; to rzecz **~ła** це небувала (нечувана) річ.
niecałkowity нецілковитий.
niecały неповний; to kosztuje **~łe** sto rubli це коштує неповних (несповна) сто карбованців.
niecelowy недоцільний.
niecenzuralny нецензурний; *(перен.— ще)* непристойний; dowcip ~ нецензурний (непристойний) анекдот.
nieceremonialny нецеремонний.
niech *part.* хай, нехай; ~ co chce będzie (~ jak chce będzie) хай буде (будь), що буде; що буде, те й буде; ~ żyje! хай живе!
niechać нехаяти.
niechaj *part. див.* **niech.**
niechajby *part.* (не)хай би.
niechajże *part.* (не)хай же.
niechcąc: chcąc ~ хоч-не-хоч, хочеш не хочеш; чи хочеш, чи не хочеш.
niechcąco *przsł. див.* **niechcący.**
niechcący *przsł.* нехотя, нехотячи, ненароком.
niechcenie: od **~nia** *pot.* нехотя; *(без охоти)* неохоче; *(нестаранно)* абияк; robić coś (jak) od **~nia** робити що абияк.

niechęć *ż.* 1) неохота; знеохота *(рідше)*: mówić z **~cią** говорити з неохотою; 2) *(відсутність прихильності)* нехіть, -хоті; *(до людини—ще)* упередження; odnosić się do kogoś z **~cią** ставитися до кого з упередженням (з нехіттю).
niechętnie 1) неохоче; 2) недоброзичливо, незичливо, неприхильно. *Пор.* **niechętny.**
niechętny 1) неохочий; ~ do pracy неохочий до роботи; 2) *(до людини)* недоброзичливий, незичливий, неприхильний; ◊ jest mu ~ він ставиться до нього недоброзичливо (незичливо, неприхильно).
niechluj, *lm.* **-je,** *m., pot.* неохайний, -ного, нечепура, нечупара.
niechluj(k)a *ż., pot.* неохайна, -ної, нечепура, нечупара.
niechlujnie *pot.* неохайно, нечепурно.
niechlujność *ż., pot. див.* **niechlujstwo.**
niechlujny *pot.* неохайний, нечепурний.
niechlujstwo *n., pot.* неохайність, -ності, нечепурність.
niechybnie неминуче; *(обов'язково)* неодмінно.
niechybny 1) певний, вірний; *(якого не уникнути — ще)* неминучий: **~na** śmierć неминуча (певна, вірна, видима) смерть, -ті; ~ środek вірний (певний) засіб, -собу; 2) *(про стрільця)* вправний, цілкий.
nieciągłość *ż.* перервчастість, -тості, перервчатість, перервистість.
nieciągły перервчастий, перервчатий, перервистий.
niecić, -cę, -cisz, -cił 1) *(вогонь)* розпалювати, -люю, -люєш, розводити, -джу, -диш; 2) *перен.* збуджувати, -джую, -джуєш; ~ radość збуджувати радість.
nieciekawie нецікаво, неінтересно.

nieciekawy нецікáвий, неінтерéсний.
niecieleśny *książ.* безтілéсний, нематеріáльний.
niecierpek, -pka, *m., bot. (impatiens)* бальзамін.
niecierpieć, -pię, -pisz, -piał, -pieli (kogo, czego) не терпіти, -плю, -пиш (когó, що *a.* когó, чогó).
niecierpliwić, -wię, -wisz, -wił вивóдити з терпіння; n i e p e w n o ś ć **~wi** непéвність вивóдить з терпіння; //**~ się** 1) втрачáти терпіння (терпéць); 2) виявляти нетерплячість (нетерпеливість); 3) (do czego) нетерпеливо ждáти (жду, ждеш) (чогó); k o n i e **~wią** się d o o d j a z d u кóні нетерпеливо ждуть від'їзду.
niecierpliwie нетерпляче, нетерпеливо.
niecierpliwość *ż.* нетерпіння, нетерплячість, -чості, нетерпеливість, -вості; нетерплячка, нетерпéць, -пцю *(розм.).*
niecierpliwy нетерплячий, нетерпеливий.
niecka *(częściej w lm.)* **-cki, -cek,** *ż.* нóчви, -чóв *(лише в мн.).*
nieckowaty ночвоподібний.
niecnie безчéсно; нікчéмно; підло; підлóтно; ганéбно. *Пор.* **niecny.**
niecność *ż. див.* **niecnota** I.
niecnota I *ż.* безчéсність, -ності; нікчéмність; низький (негідний) учинок, -нку, низькість, -кості. *Пор.* **niecny.**
niecnota II, **-ty,** *lm.* **-towie** *a.* **-ty,** *m. i ż.* 1) нікчéмник, мерзóтник, негідник; нікчéмниця, мерзóтниця, негідниця *(ж. р.)*; 2) *див.* **nicpoń.**
niecny безчéсний; *підсил.* нікчéмний; *(низький — ще)* підлий; *(про вчинок)* підлóтний; *(що стягав неславу)* ганéбний.
nieco дéщо, трóхи, трóшки.
niecodzienny неповсякдéнний; *(прям.— ще)* нещодéнний; *(перен.— ще)* небудéнний; *(що рідко зустрічається)* незвичáйний; **~ne** o k r e ś l e n i e незвичáйне визначення.
niecofnięty невідкличний.
niecofniony *див.* **niecofnięty.**
niecułka *ż., zdr.* ночóвки, -вок, ночóвочки, -чок *(лише в мн.).*
nieczesany нечéсаний; w e ł n a **~na** нечéсана вóвна (шерсть).
nieczęsto нечáсто, врядú-годи, рідко.
nieczęsty нечáстий, рідкий.
nie-człowiek, *lm.* **nie-ludzie,** *m.* нéлюд, людина без сéрця, безсердéчна людина.
nieczule 1) нечутливо, нечýло; 2) нечутливо; невразливо. *Пор.* **nieczuły.**
nieczułość *ż.* 1) нечутливість, -вості, нечýлість, -лості; 2) *мед. (anaestesia)* анестезія, втрáта чутливості, знечýлення, знебóлення; *(indolentia)* безбóлісність, -ності.
nieczuły 1) нечутливий, нечýлий; **~ła** d u s z a нечутлива (нечýла) душá; 2) *мед.* нечутливий: *(що не реагує на біль — ще)* невразливий; **~** n e r w нечутливий нерв.
nieczynny недіючий, який (що) не діє; k a s a **~na** кáса зачинена (не діє).
nieczysto нечисто.
nieczystość *ż.* 1) нечистість, -тості, нечистотá, бруд, -ду; 2) *(частіше в мн.) (вміст вигрібних ям)* нечистóти, -тóт.
nieczysty нечистий; m i e ć **~te** r ę c e бýти на рýку нечистим, бýти шахраювáтим, брáти хабарі; *перен.* **~te** m y ś l i нечисті думки, -мóк; *розм.* **~ta** s i ł a нечиста сила; *перен.* **~ta** s p r a w a нечиста спрáва; *перен.* **~te** z a m i a r y нечисті зáдуми, -мів.
nieczytelnie нечітко, нерозбірно, нерозбірливо.
nieczytelność *ż.* нечіткість, -кості, нерозбірність, -ності, нерозбірливість, -вості.

nieczytelny нечіткий, нерозбірний, нерозбірливий.
niedaleki недалекий; w **~kiej** przyszłości в недалекому майбутньому.
niedaleko недалеко.
niedawniuchny *див.* **niedawniutki.**
niedawniutki дуже недавній.
niedawno недавно, нещодавно; do **~na** до недавнього часу, донедавна; od **~na** знедавна, з недавнього часу.
niedawny недавній.
niedbale недбало, недбайливо; халатно. *Пор.* **niedbały** 1.
niedbalec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* недбайливий, -вого, недбалий, -лого; халатний, -ного. *Пор.* **niedbały.**
niedbalstwo *n.* недбальство, недбалість, -лості, недбайливість, -вості; халатність, -ності. *Пор.* **niedbały.**
niedbaluch, *lm.* **-chy,** *m., pogardl. див.* **niedbalec.**
niedbałość *ż.* 1) *див.* **niedbalstwo;** 2) байдуж(н)ість, -ж(н)ості. *Пор.* **niedbały.**
niedbały 1) недбалий, недбайливий; *(в роботі — ще)* халатний; 2) (na co) байдужий, байдужний; **~** na to, co sobie kto pomyśli байдужий до того, що хто собі подумає.
niedelikatnie неделікатно.
niedelikatność *ż.* неделікатність, -ності.
niedelikatny неделікатний.
niedługi недовгий.
niedługo недовго, недовгий час; ◊ **~** potem трохи згодом.
niedługoletni недовголітній.
niedługotrwały 1) недовгочасний; 2) *(перен. — слабий)* неміцний, нетривкий.
niedługowieczność *ż.* недовговічність, -ності.
niedługowieczny недовговічний.
niedługutki зовсім не довгий.
niedobitek, -tka, *(częściej w lm.)* **-tki, -tków,** *m.* недобиток, -тка.
niedobór, -boru, *m., handl.* нехватка, недостача, нестача, недобір, -бору; ◊ *мед.* niedokrewność z **~ru** недокрів'я від виснаження.
niedobrany не налагоджений; *(про оркестр)* не зіграний; *(про хор)* не зспіваний; ◊ **~ne** małżeństwo подружжя, яке не зійшлося характерами.
niedobry недобрий; *(поганої якості—ще)* нехороший; *підсил.* поганий.
niedobrze недобре; *(не так, як треба)* негаразд; *(зле)* погано.
niedociągnięcie *n.* недолік, -ку; *(в роботі — ще)* хиба.
niedocieczony незбагненний.
niedoczekanie: ~ twoje! *pot.* так і чекай! того (так) і жди!
niedoczytany недочитаний.
niedogarek, -rka, *m. див.* **niedopałek.**
niedogasek, -ska, *m. див.* **niedopałek.**
niedogodnie незручно; неслушно; невигідно; невигідно. *Пор.* **niedogodny.**
niedogodność *ż.* незручність, -ності; неслушність; невигідність; невигідність. *Пор.* **niedogodny.**
niedogodny незручний; *(несвоєчасний — ще)* неслушний; pora **~na** незручна (неслушна) пора; *(позбавлений вигоди, комфорту)* невигідний; obuwie **~ne** невигідне взуття; *(що не приносить вигоди)* невигідний; **~ne** warunki невигідні умови (*род.* умов).
niedogon, -nu, *m.* сивуха.
niedogonowy сивушний; olejek **~** сивушне масло.
niedogryzek, -zka, *m.* недогризок, -зка, недоїдок, -дка.
niedojda, -dy, *lm.* **-dy,** *m., posp.* роззява, недотепа.
niedojrzałość *ż.* 1) недозрілість, -лості, незрілість; 2) неспілість, недостиглість, нестиглість. *Пор.* **niedojrzały.**
niedojrzały 1) недозрілий, незрілий; 2) *(про плоди, збіжжя)* неспілий, недостиглий, нестиглий.

niedokładnie нето́чно; неакура́тно. *Пор.* **niedokładny.**
niedokładność *ż.* нето́чність, -ності; неакура́тність. *Пор.* **niedokładny.**
niedokładny нето́чний; *(несправний — ще)* неакура́тний.
niedokonany *gram.* недоко́наний.
niedokrewność *ż., med. див.* **niedokrwistość.**
niedokrewny *med. див.* **niedokrwisty.**
niedokrwistość *ż., med.* недокрі́в'я, анемі́я.
niedokrwisty *med.* недокрі́вний, анемі́чний.
niedokształcony 1) недовче́ний; 2) *див.* **niedojrzały** 1.
niedokwaśność *ż., med.* *(hypochlorhydria)* зме́ншена кисло́тність, -ності.
niedola *ż.* безтала́ння, недо́ля; *(нещастя — ще)* біда́, ли́хо.
niedoliczek, -czka, *m., handl. див.* **niedobór.**
niedoliczka *ż., handl. див.* **niedobór.**
niedolisek, -ska, *m.* молоди́й лис.
niedoładowanie *n.* недованта́ження.
niedołęga, -gi, *lm.* **-gi,** *m. i ż., pot.* розтеле́па, розтяпа́ка, маму́ла.
niedołęstwo *n.* 1) не́міч, -мочі, не́мощі, -щів; 2) незді́бність, -ності, нezда́тність; 3) імпоте́нція; 4) недоу́мство. *Пор.* **niedołężny.**
niedołężnie 1) не́мічно; 2) тупоу́мно, недоу́мкувато. *Пор.* **niedołężny** 1, 4.
niedołężnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) става́ти не́мічним; 2) става́ти незді́бним (нezда́тним); 3) *мед.* става́ти імпоте́нтним; 4) втрача́ти розумо́ві зді́бності. *Пор.* **niedołężny.**
niedołężność *ż. див.* **niedołęstwo.**
niedołężny 1) не́мічний, недолу́гий; 2) *(позбавлений здібності)* незді́бний, нezда́тний; 3) *мед.* імпоте́нтний; 4) *(тупоумний)* недоу́мкуватий.
niedomagać нezду́жати, слабува́ти, -бу́ю, -бу́єш.
niedomaganie *n.* нezду́жання, слабува́ння.
niedomiarowość: ~ wzroku *med.* *(myopia, brachymetropia)* міо́пія, короткозо́рість, -рості.
niedomoga *ż., med.* *(astenia)* зага́льна кво́лість, -лості.
niedomówienie *n.* недомо́вка.
niedomykalność *ż., med.* недоста́тнє (непо́вне) замика́ння; ~ zastawek sercowych *(insufficientia valvularum cordis)* недоста́тнє замика́ння серце́вих кла́панів; ~ powiek *(lagophthalmus)* за́яче о́ко, недоста́тнє замика́ння о́чної щіли́ни.
niedomyślność *ż.* недога́дливість, -вості.
niedomyślny недога́дливий.
niedonosek, -ska, *m., med.* недоно́сок, -ска.
niedopałek, -łka, *m.* голове́шка; *(свічки)* недо́гарок, -рка; *(папіроси)* недо́курок.
niedopatrzenie *n.* недо́гляд, -ду.
niedopierki, -rek, *blp.* недопра́на білизна.
niedopilnowanie *n.* недо́гляд, -ду.
niedopitki, -tków, *blp.* недо́питки, -ків.
niedopłata *ż.* недопла́та.
niedopłetwe, -wych, *icht.* *(apodes)* вугро́ві, -вих.
niedoprzęd, -du, *m., tkac.* рівни́ця.
niedopuszczalnie неприпусти́мо, неприпуще́нно, недопусти́мо, недопуще́нно.
niedopuszczalność *ż.* неприпусти́мість, -мості, неприпуще́нність, -ності, недопусти́мість, недопуще́нність.
niedopuszczalny неприпусти́мий, неприпуще́нний, недопусти́мий, недопуще́нний.
niedopuszczenie *n.* недопу́щення.
niedorajda, -dy, *lm.* **-dy,** *m. i ż., pot. див.* **niedołęga.**
niedorostek, -tka, *lm.* **-tki,** *m.* 1) підлі́ток, -тка, підро́сток; 2) ка́рликова поро́да росли́н, твари́н.
niedorozwinięty недорозви́нений.
niedorozwój, -woju, *lm.* **-woje,** *m.* недорозви́нення, недоро́звиток, -тку.

niedorzecznie безглуздо, нісенітно.
niedorzeczność *ż.* 1) безглуздість, -дості, нісенітність, -ності; 2) *(слово, вислів, вчинок)* безглуздя, нісенітниця; **~ci** p l e ś ć верзти (плести) нісенітниці.
niedorzeczny безглуздий, нісенітний, недоречний.
niedosięgły недосяжний; *(розумом — ще)* незбагненний.
niedosiężny *див.* **niedosięgły.**
niedoskonałość *ż.* недосконалість, -лості.
niedoskonały недосконалий.
niedosłyszalnie нечутно.
niedosłyszalny нечутний.
niedosłyszeć, -szę, -szysz, -szał, -szeli *niedok. i dok.* недочувати, недочути.
niedosłyszenie *n.* недочування.
niedosolony недосолений.
niedospanie *n.* недоспання.
niedostatecznie 1) недостатньо, недосить; 2) незадовільно. *Пор.* **niedostateczny.**
niedostateczność *ż.* 1) недостатність, -ності; 2) незадовільність. *Пор.* **niedostateczny.**
niedostateczny 1) недостатній; 2) *(шкіл.— про бал)* незадовільний.
niedostatek, -tku, *m.* 1) недостача, нестача; ~ ż y w n o ś c i недостача (нестача) харчів; 2) *(нужда)* нестаток, -тку, недостаток; нестатки, -ків, недостатки *(частіше в мн.)*; *підсил.* злидні, -нів *(лише в мн.)*; ż y ć w **~tku** жити в недостатках (в злиднях).
niedostawać, -staje, -stało *nieos.* неставати, -стає, невистачати, бракувати, -кує.
niedostępnie неприступно, недоступно.
niedostępność *ż.* неприступність, -ності, недоступність.
niedostępny 1) неприступний, недоступний; 2) *перен.* недохідливий; k s i ą ż k a **~na** d l a d z i e c i книжка недохідлива для дітей.
niedostrzegalnie незримо; невидимо; непомітно. *Пор.* **niedostrzegalny.**
niedostrzegalny незримий; *(якого не можна бачити — ще)* невидимий; *(який важко побачити — ще)* непомітний.
niedostrzeżenie *przsł.* *див.* **niedostrzegalnie.**
niedostrzeżony *див.* **niedostrzegalny.**
niedostyczna, -nej, *ż., mat.* асимптота.
niedosypianie *n.* недосипляння, недосипання.
niedosyt, -tu, *m., med.* *(bulimia, cynorexia, lycorexia)* вовчий апетит, -ту.
niedosytek, -tka, *lm.* **-tki,** *m., pot.* ненажера.
niedoszły 1) (czego) який (що) не дійшов (не досяг, не досягнув) (чого); *юр.* ~ l a t p r a w n y c h який (що) не дійшов (не досяг, не досягнув) законного віку; 2) який (що) мав відбутися і не відбувся; *іст.* ~ s e j m сейм, який мав відбутися і не відбувся; який (що) мав стати чим і не став; ~ m ą ż той, що мав стати чиїм чоловіком (дружиною) і не став; 3) *див.* **niedojrzały**; ◊ *мед.* ~ p ł ó d недоношений плід (*род.* плоду), недоносок, -ска; ~ s a m o b ó j c a людина, яка пробувала покінчити з собою.
niedościgły 1) недосяжний; *(перен.— ще)* незбагненний, незрозумілий; 2) *(над усяке порівняння)* незрівнянний.
niedościgniony *див.* **niedościgły.**
niedoświadczenie *n.* недосвідченість, -ності.
niedoświadczony недосвідчений.
nietknięty неторкнутий, неторканий; *перен.* незайманий.
niedotlenność: ~ k r w i *med.* *(anoxaemia)* аноксемія, недостатність кисню в крові.
niedotrzymanie *n.,* недодержання; ~ s ł o w a недодержання слова.

niedotykalność *ż.* невідчу́тність (на до́тик).
niedotykalny 1) невідчу́тний (на до́тик); 2) *перен.* нечутли́вий, нечу́лий; 3) *(перен.— який вимагає великого такту)* делікáтний, дразли́вий.
niedotykalska, -kiej, *ż., pot.* недото́рка.
niedotykalski, -skiego, *lm.* **-scy,** *m., pot.* недото́рка.
niedouczek, -czka, *lm.* **-czkowie,** *m.* недоу́чка, недо́ук.
niedouczoność *ż.* недовче́ність, -ності.
niedouczony недовче́ний.
niedouk, *lm.* **-ki,** *m.* недо́ук, недоу́чка.
niedowaga *ż.* недова́га.
niedowarzeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., lekc.* недо́ум, недо́умок, -мка.
niedowarzony 1) недова́рений; 2) *перен. іорон.* недозрі́лий, зеле́ний; *(про розумовий розвиток)* недоу́мкуватий.
niedoważanie *n.* недова́жування.
niedoważenie *n.* недова́га.
niedowiarek, -rka, *lm.* **-rki** *a.* **-rkowie,** *m.* недові́рок, -рка, малові́р, -ра.
niedowiarstwo *n.* малові́р'я.
niedowidzenie *n.* 1) недоба́чення; 2) *мед. (amblyopia)* амбліопі́я, сла́бість зо́ру без види́мих дефе́ктів о́ка.
niedowidzieć, -dzę, -dzisz, -dział, -dzieli недобача́ти.
niedowierzająco недові́рливо.
niedowierzający недові́рливий.
niedowierzanie *n.* недові́рливість, -вості.
niedowład, -du, *m., med. (paresis)* паре́з, -зу, півпара́ліч, -чу.
niedozbieżna, -nej, *ż., mat. див.* **niedostyczna.**
niedozór, -zoru, *m.* недо́гляд, -ду.
niedozwolony недозво́лений.
niedrogi недороги́й.
niedrogo недо́рого.
niedrożność *ż., med.* непрохі́дність, -ності.
niedrożny *med. (impervius)* непрохідни́й.
niedużo небага́то.
niedużuchny зо́всім невели́кий.
nieduży невели́кий, невели́чкий.
niedwuznacznie недвозна́чно.
niedwuznaczność *ż.* недвозна́чність, -ності.
niedwuznaczny недвозна́чний.
niedyplomatycznie недипломати́чно.
niedyplomatyczny недипломати́чний.
niedyskrecja *ż.* 1) неделіка́тність, -ності, нескро́мність *(у відношенні до чужих таємниць)*; невмі́ння зберіга́ти чужі́ таємни́ці; 2) неделіка́тний (нескро́мний) вчи́нок, -нку.
niedyskretnie неделіка́тно, нескро́мно *(у відношенні до чужих таємниць).*
niedyskretność *ż. див.* **niedyskrecja.**
niedyskretny неделіка́тний, нескро́мний *(у відношенні до чужих таємниць).*
niedysponowany 1) нездоро́вий; яки́й (що) пога́но себе́ почува́є; on dzisiaj ~ він сього́дні нездоро́вий, він сього́дні пога́но себе́ почува́є; 2) яки́й (що) не ма́є охо́ти (бажа́ння), несхи́льний, неохо́чий (до чо́го); не в на́строї; ~ do występu він не ма́є охо́ти (бажа́ння) виступа́ти; в нього нема́є на́строю виступа́ти.
niedyspozycja *ż.* нездужа́ння, сла́бість, -бості, слабува́ння; ◊ być w ~ji нездужа́ти.
niedziałka *ż., chem. przest.* а́том.
niedziela *ż.* неді́ля.
niedzielny 1) неді́льний; 2) *перен.* святко́вий; святни́й *(рідше).*
niedzisiejszy 1) не сього́днішній, несві́жий; chleb ~ несві́жий хліб; 2) *перен.* немолоди́й; jestem już ~ я вже немолоди́й; 3) *(перен. — несучасний)* да́вній; człowiek ~szych zasad люди́на да́вніх при́нципів (пра́вил); 4) *(перен.— непередовий)* відста́лий; ~sze poglądy відста́лі по́гляди, -дів.

niedźwiadek, -dka, *m.* 1) *зменш.* ведмéдик; 2) *(перен. — про хутро, шубу)* ведмідь, -мéдя; 3) *ент.* ведмéдик, вовчóк, -чкá, капустя́нка.

niedźwiednia *ż.* *(приміщення)* ведмежáтник.

niedźwiednik, *lm.* **-cy,** *m.* ведмéдник, ведмежáтник.

niedźwiedzi ведмéдячий, ведмéжий; *(перен. жарт. — ще)* незгрáбний, вайлувáтий; **~dzia** f i g u r a вайлувáта (ведмéдяча) пóстать (фігýра); *розм.* **~dzie** g r o n o ведмéжий виногрáд, -ду; **~dzia** ł a p a а) ведмéдяча (незгрáбна) рукá; б) *бот.* ведмéжа лáпа; *перен.* **~dzia** p r z y s ł u g a ведмéжа пóслуга; **~dzie** r u c h y ведмéжі (незгрáбні) рýхи, -хів; *бот.* **~dzie** u c h o ведмéже вýхо.

niedźwiedziarz, *lm.* **-rze,** *m.* *див.* **niedźwiednik.**

niedźwiedziątko *n., pieszcz.* ведмедя́тко, ведмежáтко.

niedźwiedzica *ż.* ведмéдиця; *астр.* W i e l k a **Niedźwiedzica** Вели́ка Ведмéдиця, Вели́кий Віз; M a ł a **Niedźwiedzica** Малá Ведмéдиця, Мали́й Віз.

niedźwiedzię, -dzięcia, *lm.* **-dzięta, -dziąt,** *n., zdr.* ведмедя́, -дя́ти, ведмежá, -жáти.

niedźwiedzina *ż.* 1) ведмéжина, ведмéдина; 2) *розм.* бідолáшний ведмідь, -мéдя.

niedźwiedziowaty незгрáбний, неповороткúй, вайлувáтий.

niedźwiedź, *lm.* **-dzie,** *m.* ведмідь, -мéдя.

nieestetycznie неестети́чно.

nieestetyczny неестети́чний.

nieetatowy нештáтний.

nieetycznie нееті́чно.

nieetyczny неети́чний.

nieeuklidesowy: g e o m e t r i a **~wa** неевклі́дова геомéтрія.

niefachowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* не фахівéць, -вця́, не спеціалі́ст.

niefachowy непрофесіонáльний, нефаховúй.

nieforemność *ż.* 1) нескла́дність, -ності, незгрáбність; 2) некраси́вість, -вості. *Пор.* **nieforemny.**

nieforemny 1) *(про форму)* нескла́дний, незгрáбний; 2) *перен.* некраси́вий.

nieformalność *ż.* недотри́мання формáльності.

nieformalny неформáльний.

niefortunnie 1) невдáло; 2) невдáтно, невдáчливо, безталáнно, нещасли́во. *Пор.* **niefortunny.**

niefortunny 1) невдáлий; **~** w y b ó r невдáлий ви́бір, -бору; 2) *(заст. — якому не везе)* невдáтний, невдáчливий, безталáнний, нещасли́вий; **~na** d o l a безталáнна дóля.

niefrasobliwie безтурбóтно, безжýрно.

niefrasobliwość *ż.* безтурбóтність, -ності, безжýрність.

niefrasobliwy безтурбóтний, безжýрний.

niegaszony негáшений; **~ne** w a p n o негáшене вапнó.

niegdyś коли́сь.

niegodnie 1) недостóйно, негі́дно; 2) *див.* **niegodziwie.**

niegodny 1) недостóйний, негі́дний; **~** l i t o ś c i недостóйний (негі́дний) співчуття́; t o j e s t **~ne** u c z c i w e g o c z ł o w i e k a це недостóйне (негі́дне) чéсної люди́ни; 2) *див.* **niegodziwy.**

niegodzien *predyk.* *див.* **niegodny** 1.

niegodziwie негі́дно, погáно, ни́зько, пі́дло.

niegodziwiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* негі́дник, падлю́ка, погáнець, -нця.

niegodziwość *ż.* 1) ни́зькість, -кості, пі́длість, -лості, негі́дництво.

niegodziwy негі́дний, погáний, низькúй, пі́длий; c z y n **~** негі́дний (погáний) учи́нок, -нку; *перен.* d r o g i **~we** негі́дні (пі́длі) зáсоби, -бів.

niegospodarność *ż.* безгосподáрність, -ності.

niegospodarny безгосподарний.
niegościnnie негостинно.
niegościnność *ż.* негостинність, -ності.
niegościnny негостинний.
niegotowy неготовий.
niegramatycznie неграматично, з граматичними помилками.
niegramatyczny неграматичний, з граматичними помилками.
niegruntowny негрунтовний.
niegrzecznie 1) неввічливо, нечемно; 2) недобре, негарно, погано. *Пор.* **niegrzeczny.**
niegrzeczność *ż.* 1) неввічливість, -вості, нечемність, -ності; 2) нехороша поведінка. *Пор.* **niegrzeczny.**
niegrzeczny 1) неввічливий, нечемний; mowa **~na** неввічлива мова; 2) *(поганої поведінки)* недобрий, негарний, поганий, нехороший; ◊ **~ne** dziecko неслухняна дитина.
niegustownie без смаку; неелегантно. *Пор.* **niegustowny.**
niegustowny без смаку; *(про одяг — ще)* неелегантний.
nieharmonijnie негармонійно, негармонічно.
nieharmonijność *ż.* негармонійність, -ності, негармонічність.
nieharmonijny негармонійний, негармонічний.
niehigienicznie негігієнічно.
niehigieniczność *ż.* негігієнічність, -ності.
niehigieniczny негігієнічний.
niehonorowo безчесно; ганебно. *Пор.* **niehonorowy.**
niehonorowy безчесний; *(що є ганьбою)* ганебний.
nieinteligentnie неінтелігентно.
nieinteligentny неінтелігентний.
nieinterwencja *ż., polit.* невтручання.
nieistotny неістотний.
niejadalny неїстівний.
niejaki 1) *(у сполученні з прізвищем, іменем)* такий (собі), якийсь (собі), один якийсь (такий), на ім'я (на прізвище); przybyszem **~owym** był **~** obywatel Piotr цим захожим був один (якийсь) громадянин (на ім'я) Петро; 2) *(неозначений займенник)* деякий, якийсь; po **~kim** czasie по деякому (по якомусь) часі.
niejako 1) в якійсь (в деякій) мірі, до деякої (до певної) міри, деякою мірою, почасти; była to **~** kara za dawne przewinienia була це до деякої (до певної) міри кара за давні провини; 2) *(морально неприємно)* незручно, ніяково; **~** mi było mówić o sobie незручно (ніяково) було мені говорити про себе; **~** mi jest ніяково себе почуваю.
niejasno неясно.
niejasność *ż.* неясність, -ності.
niejasny неясний.
niejeden не один.
niejednaki *див.* **niejednakowy.**
niejednakowo неоднаково.
niejednakowość *ż.* неоднаковість, -вості.
niejednakowy неоднаковий.
niejednokrotnie не раз, кілька разів (раз), неодноразово.
niejednokrotny неодноразовий, кількаразовий, неоднократний.
niejednolicie 1) несуцільно; 2) неоднорідно. *Пор.* **niejednolity.**
niejednolitość *ż.* 1) несуцільність, -ності; 2) неоднорідність. *Пор.* **niejednolity.**
niejednolity 1) несуцільний; 2) *(різнорідний за складом)* неоднорідний.
niejednorodność *ż.* неоднорідність, -ності.
niejednorodny неоднорідний.
niejednostajnie 1) нерівномірно; *фіз.* ruch **~** przyśpieszony нерівномірно прискорений рух, -ху; 2) неоднокольорно, неоднобарвно; 3) неодноманітно. *Пор.* **niejednostajny.**
niejednostajność *ż.* 1) нерівномір-

ність, -ності; 2) неоднокóлірність, неоднобáрвність; 3) неодноманітність. *Пор.* **niejednostajny.**

niejednostajny 1) нерівномірний; krok ~ нерівномірний крок, -ку; 2) *(про колір)* неоднокóлірний, неоднобáрвний; 3) *(про погляд, думку)* неоднáковий, неодностáйний; ~ne myśli неоднáкові думки́, -мóк; 4) *(немонотонний)* неодноманітний; ~ głos неодноманітний гóлос, -су.

niejedzenie *ż.* голодувáння; *(з метою — звичайно)* голодóвка.

niekarnie недисциплінóвано.

niekarność *ż.* недисциплінóваність, -ності.

niekarny недисциплінóваний.

niekiedy іноді, інколи, чáсом, час від чáсу, від чáсу до чáсу; ◊ kiedy ~ врядú-годи, колú-неколú.

niekłamany невдáваний, щúрий; ~ żal невдáваний (щúрий) жаль, -лю.

niekompetencja *ż.* некомпетéнтність, -ності.

niekompetentność *ż. див.* **niekompetencja.**

niekompetentny некомпетéнтний.

niekompletny некомплéктний, непóвний.

niekoniecznie необов'язкóво.

niekonieczny необов'язкóвий.

niekonsekwencja *ż.* непослідóвність, -ності.

niekonsekwentnie непослідóвно.

niekonsekwentność *ż. див.* **niekonsekwencja.**

niekonsekwentny непослідóвний.

niekontent невдовóлений, незадовóлений.

niekorzystnie невúгідно; wyglądać ~ невúгідно виглядáти.

niekorzystny невúгідний; układ ~ невúгідний дóговір (*род.* дóговóру); ~ne wrażenie невúгідне врáження.

niekorzyść *ż.* невúгода; *(збиток)* шкóда; na moją ~ на шкóду мені; ◊ przemawiać na czyją ~ не промовля́ти на кóрість (когó, чогó *і* комý, чомý).

niekrajowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* нетубілець, -льця, інозéмець, -мця.

niekrajowy інозéмний, чужозéмний, закордóнний.

niekrwawy безкрóвний.

niekrytycznie некритúчно.

niekrytyczność *ż.* некритúчність, -ності.

niekrytyczny некритúчний.

niekształtność *ż.* 1) безфóрмність, -ності; 2) незгрáбність. *Пор.* **niekształtny.**

niekształtny 1) безфóрмний; 2) *перен.* незгрáбний.

niektóry дéякий, дéкотрий; *(в мн.)* дéкотрі, дéякі, дéхто (*род.* дéкого); ~rzy utrzymują, że.. дéхто твéрдить, що...; ~rzy z was дéхто (дéкотрі, дéякі) з вас.

niekulturalnie некультýрно.

niekulturalność *ż.* некультýрність, -ності.

niekulturalny некультýрний.

niekunsztowny немайстéрний, немистéцький.

niekwalifikowany некваліфікóваний.

nie lada *zaim. див.* **nie lada jaki.**

nie lada jaki *zaim.* неабúякий.

nielasowany *tech.* негáшений.

nieledwie мáйже, мáло не, трóхи не; сливé *(розм.)*.

nielegalniak, *lm.* **-cy,** *m., pot.* підпільник.

nielegalnie нелегáльно.

nielegalność *ż.* нелегáльність, -ності.

nielegalny нелегáльний.

nielepszy не крáщий.

nieletni малолітній, недолітній; ~nie dzieci малолітні (недолітні) діти, -тéй.

nieletniość *ż.* малоліття, недоліття, малолітство, недолітство.

nielękliwy небоязкúй, небоязлúвий.

nielicznie нечислéнно, в малій кількості.

nieliczny нечислéнний; ~**ne** g r o n o нечислéнний (невелúкий) гуртóк (колектúв).
nieliteracki нелітератýрний.
nielitosny *див.* **nielitościwy.**
nielitościwie безжáлісно, безжáльно.
nielitościwość *ż.* безжáлісність, -ності, безжáльність.
nielitościwy безжáлісний, безжáльний.
nielogicznie нелогíчно.
nielogiczność *ż.* нелогíчність, -ності.
nielogiczny нелогíчний.
nielojalnie нелоя́льно.
nielojalność *ż.* нелоя́льність, -ності.
nielojalny нелоя́льний.
nielot *m., orn. (apteryx)* аптéрикс; кíві-кíві *(невідм.).*
nielotny 1) якúй (що) не літáє, не літáючий; 2) *ав.* нелітнúй; ~**na** p o g o d a нелітнá погóда; 3) *хім., фарм.* нелетýчий, нелеткúй; c i a ł a ~**ne** нелетýчі (нелеткí) тілá (*род.* тіл); 4) *перен.* безкрúлий; ~**na** w y o b r a ź n i a безкрúла уя́ва.
nielubiany нелюбúмий; *(ненависний — ще)* нелю́бий, немúлий.
nieludny безлю́дний.
nieludzki нелю́дськúй; *(позбавлений людяності — ще)* жорстóкий; ~ k r z y k нелю́дськúй крик, -ку; ~ u c z y n e k жорстóкий учúнок, -нку; ~ w y s i ł e k нелю́дськé зусúлля.
nieludzko нелю́дськи, не по-лю́дському, не по-лю́дськи; жорстóко. *Пор.* **nieludzki.**
nieludzkość *ż.* нелю́дськість, -кості; жорстóкість. *Пор.* **nieludzki.**
nieład, -du, *m.* бéзлад, -ду, безлáддя, нéлад; **w** ~**dzie** у безлáдді; ~ w p r o w a d z i ć завестú бéзлад.
nieładnie 1) негáрно, некрасúво; нехóроше; 2) недóбре, негáрно; ~ z t w o j e j s t r o n y, ż e... негáрно з твóго бóку, що... *Пор.* **nieładny.**
nieładny 1) негáрний, некрасúвий; нехорóший *(рідко)*; *(про зовнішність людини — ще)* невродлúвий, негáрний на врóду; 2) *(у моральному відношенні)* недóбрий, негáрний, нехорóший; c z y n ~ недóбрий (негáрний, нехорóший) учúнок, -нку.
niełąmliwy неламкúй, нело[і]мкúй, неламýчий.
niełaska *ż.* немúлість, -лості; *(неприхильність — ще)* нелáска; p o p a ś ć w ~**kę** впáсти в немúлість (в нелáску).
niełaskaw *predyk. див.* **niełaskawy.**
niełaskawie немúлостúво, нелаская́во.
niełaskawy немúлостúвий, нелаская́вий.
niełatwy нелегкúй.
nie ma *bezos.* немá, немáє.
niemal *przst.* мáйже; сливé *(розм.)*; *(із запереченням)* мáло не, трóхи не.
niemalowniczy не мальовнúчий.
niemalstyczna, -nej, *ż., mat. див.* **niedostyczna.**
niemało немáло, чимáло.
niemałoważny немаловáжний, неабúякий.
niemały немалúй, чимáлúй.
niematerialny нематеріáльний.
niemądry немýдрий, нерозýмний.
niemądrze нерозýмно.
Niemcy, -miec, *blp.* Німéччина.
niemczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli онімéчуватися, -чуюся, -чуєшся, знімчуватися.
niemczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo) онімéчувати, -чую, -чуєш, знімчувати.
niemczyzna *ż.* усé, що нíмéцьке: звичáї, літератýра, мóва.
Niemeczka *ż., zdr.* нíмочка.
niemeczka *ż., żart.* мовчазнá дíвчинка.
Niemen, -mna, *m.* Нíман, -ну.
niemęski якúй (що) не лúчить (не годúться) чоловíкові (мужчúні); ~**ka** r z e c z p ł a k a ć чоловíкові (мужчúні) не лúчить (не годúться) плáкати.

niemęsko не так, як личить (годиться) чоловікові (мужчині).
niemianowany *mat.* неіменований; liczba **~na** неіменоване число.
niemiara: co ~ сила, безліч, -чі; ludu co ~ сила (безліч) народу.
niemiarowość *ż* нерівномірність, -ності, неритмічність.
niemiarowy нерівномірний, неритмічний.
Niemiec, -mca, *lm.* **-mcy,** *m.* німець, -мця.
Niemiecka Republika Demokratyczna (NRD) Німецька Демократична Республіка (НДР).
Niemiecka Republika Federalna (NRF) Федеративна Республіка Німеччини (ФРН).
niemiecki німецький; po **~ku** по-німецькому, по-німецьки.
niemieckość *ż.* німецький характер, -ру (кого, чого).
niemieć, -mieję, -miejesz, -miał, -mieli німіти.
niemieszkalny нежитловий, непридатний для проживання.
niemile немило, нелюбо; неприємно; uczuł się tym ~ dotknięty це його неприємно вразило; *пор.* **niemiły**; *(недоброзичливо)* неприхильно, неласкаво; ~ przyjąć kogo неприхильно (неласкаво) прийняти кого.
nie milknący нестихаючий, невщухаючий; **~ce** oklaski нестихаючі (невщухаючі) оплески (аплодисменти).
niemiło *див.* **niemile.**
niemiłosiernie немилосердо; страшенно, жахливо; *розм.* ~ głupi страшенно (жахливо) дурний. *Пор.* **niemiłosierny.**
niemiłosierny немилосердий; *(перен. розм. — ще)* страшенний, жахливий; ~ gaduła страшенний балакун, -на.
niemiłościwy 1) немилостивий, неласкавий; 2) *(жорстокий)* немилосердий.
niemiły немилий, нелюбий; *(що не викликає симпатії — ще)* неприємний; **~łe** spotkanie неприємна зустріч, -чі.
Niemka *ż.* німка, німкеня.
niemłodo немолодо.
niemłody немолодий, літній; підстаркуватий *(розм.)*.
niemniej проте, а проте, однак; *(незважаючи)* а все-таки, а все ж таки.
niemniejszy не менший.
niemo німо, безмовно, мовчазно, мовчки.
niemoc *ż., med.* неміч, -мочі; *(занепад сил — ще)* безсилля, слабість, -бості, безсилість, -лості; *розм.* ~ nerwowa неврастенія, нервова слабість; ~ płciowa статеве безсилля.
niemocny безсилий, кволий; *(про фізичну силу)* неміцний, несильний.
niemodny немодний.
niemoralnie неморально.
niemoralność *ż.* неморальність, -ності.
niemoralny неморальний.
niemota *ż.* німота.
niemowa, -wy, *lm.* **-wy,** *m. i ż.* німий, -мого *(ч. р.)*; німа, -мої *(ж. р.)*.
niemowlątko *n., pieszcz.* немовлятко.
niemowlę, -lęcia, *lm.* **-lęta, -ląt,** *n.* немовля, -ляти; младенець, -нця *(уроч.)*.
niemowlęctwo *n.* немовлячий вік, -ку.
niemowlęcy немовлячий, малечий; wiek ~ немовлячий вік, -ку.
niemowny 1) некрасномовний; 2) *(маломовний)* неговіркий, небалакучий; *підсил.* мовчазний.
niemożebność *ż. див.* **niemożliwość.**
niemożebny *див.* **niemożliwy.**
niemożliwie неможливо.
niemożliwość *ż.* неможливість, -вості.
niemożliwy неможливий.
niemożność *ż. див.* **niemożliwość.**
niemrawa, -wy, *lm.* **-wy,** *m. i ż., pot. див.* **niedołęga.**
niemrawieć, -wieję, -wiejesz, -wiał,

-wieli, *pot.* ставáти немотóрним (нерозторóпним).
niemrawy *pot.* немотóрний, нерозторóпний.
niemuzykalny немузикáльний.
niemy I 1) нiмúй; (*перен.* — *ще*) онiмiлий; *перен.* ~**ma** b o l e ś ć нiмé страждáння; *перен.* ~**ma** m a p a нiмá кáрта; *перен.* n o c ~**ma** нiмá нiч (*род.* нóчi); *перен.* ~**ma** s c e n a нiмá сцéна; *перен.* ~ z ż a l u онiмiлий від жáлю; 2) (na co) (*перен.* — *нечутливий*) глухúй (до чóго); ~ n a p r o ś b y глухúй до просьб (до прохáнь); ◊ ~**ma** m o w a мóва глухонiмúх.
niemy II, **-mego,** *lm.* **-mi,** *m.* нiмúй, -мóго.
niemylnie 1) безпомилкóво, непохúбно, непомúльно; 2) безсумнiвно, безперéчно. *Пор.* **niemylny.**
niemylność *ż.* 1) безпомилкóвiсть, -востi, непохúбнiсть, непомúльнiсть; 2) безсумнiвнiсть. *Пор.* **niemylny.**
niemylny 1) безпомилкóвий, непохúбний, непомúльний; ~**ne** r o z w i ą z a n i e z a d a n i a безпомилкóве (непомúльне, непохúбне) розв'язáння завдáння; 2) (*що не викликає сумнiву*) безперéчний, безсумнiвний; d a w a ć ~**ne** d o w o d y p r z y w i ą z a n i a давáти безперéчнi (безсумнiвнi) дóкази прив'язаностi.
nienadążny *tech.* асинхрóнний, неодночáсний; ~**na** m a s z y n a асинхрóнна машúна.
nienagannie бездогáнно.
nienaganny бездогáнний.
nienajdłużej не найдóвше.
nienajdłuższy не найдóвший.
nienajdroższy не найдорóжчий.
nienajgorszy не найгiрший.
nienajgorzej не найгiрше.
nienajlepiej не найкрáще; неблискýче; s p r a w y p r z e d s t a w i a j ą s i ę ~ спрáви мáються не найкрáще; (неблискýче). *Пор.* **nienajlepszy.**
nienajlepszy не найкрáщий; *пiдсил.* неблискýчий; u c z e ń z n i e g o ~ з ньóго не найкрáщий (неблискýчий) ýчень.
nienależnie неналéжно; невiдповiдно. *Пор.* **nienależny.**
nienależny неналéжний; (*перен.* — *ще*) невiдповiдний; ~**ne** d o c h o d y неналéжнi дохóди, -дiв; неналéжнi прибýтки, кiв; ~ t e r m i n невiдповiдний (неналéжний) строк, -ку.
nienależycie *див.* **nienależnie.**
nienależyty *див.* **nienależny.**
nienamacalny 1) невiдчýтний на дóтик; 2) *перен.* невiдчýтний, непомiтний.
nienamłotny *roln.* неумолóтний.
nienaruszalnie 1) непорýшно, нерушúмо; 2) недоторкáнно. *Пор.* **nienaruszalny.**
nienaruszalność *ż.* 1) непорýшнiсть, -ностi, нерушúмiсть, -мостi; 2) недоторкáннiсть. *Пор.* **nienaruszalny.**
nienaruszalny 1) непорýшний, нерушúмий; ~ z a p a s непорýшний запáс, -су; 2) (*незмiнний*) недоторкáнний; ~**ne** z a s a d y r a d z i e c k i e g o u s t r o j u недоторкáннi оснóви радянського лáду.
nienaruszenie *przsł.* непорýшно, нерушúмо.
nienaruszony 1) нетóрканий, нетóркнутий; ~**ne** p i e n i ą d z e нетóрканi (нетóркнутi) грóшi, -шей; 2) *перен.* непорýшний, нерушúмий; ~**na** p r z y j a ź ń непорýшна (нерушúма) дрýжба; 3) (*цiлий*) неушкóджений, непошкóджений; ~**ne** m i a s t o неушкóджене (непошкóджене) мiсто; 4) *мед.* незáйманий.
nienasycenie 1) ненáситно; несúто; ненажéрливо; 2) зажéрливо. *Пор.* **nienasycony** 1.
nienasyconość *ż.* 1) ненáситнiсть, -ностi; несúтiсть, -тостi; ненажéрливiсть, -востi; зажéрливiсть; 2) ненасúченiсть. *Пор.* **nienasycony.**

nienasycony 1) нена́ситний; неси́тий *(рідше)*; ненаже́рливий *(розм.)*; *(перен. — ще)* заже́рливий; 2) *хім., фіз.* ненаси́чений; para ~**na** ненаси́чена па́ра; rozczyn ~ ненаси́чений ро́зчин, -ну.
nienasytek, -tka, *lm.* **-tki,** *m., żart.* ненаже́ра.
nienaturalnie 1) ненатура́льно, непри́ро́дно; 2) шту́чно. *Пор.* **nienaturalny.**
nienaturalność *ż.* 1) ненатура́льність, -ності, неприро́дність; 2) шту́чність. *Пор.* **nienaturalny.**
nienaturalny 1) ненатура́льний, неприро́дний; ~ uśmiech неприро́дна (ненатура́льна) у́смішка; ~ apetyt неприро́дний (ненатура́льний) апети́т, -ту; 2) *(несправжній)* шту́чний; koral ~ шту́чний кора́л.
nienawidzenie *n. див.* **nienawiść.**
nienawidzić, -dzę, -dzisz, -dził нена́видіти, -джу, -диш.
nienawistnie нена́висно.
nienawistnik, *lm.* **-cy,** *m.* нена́висник.
nienawistny нена́висний.
nienawiść *ż.* нена́висть, -ті, знена́висть; pałać ~**cią** пала́ти (горі́ти) нена́вистю; siać ~ сі́яти нена́висть.
nienawykły (do czego) незви́клий (до чо́го).
nie na żarty *przsł.* серйо́зно, всерйо́з.
nienażarty *posp.* ненаже́рливий.
nienormalnie ненорма́льно.
nienormalność *ż.* ненорма́льність, -ності.
nienormalny ненорма́льний.
nienowy не нови́й.
nieobcy не чужи́й; to jest dla mnie ~**ce** це мені́ не чуже́.
nieobecność *ż.* відсу́тність, -ності, непрису́тність.
nieobecny відсу́тній, непрису́тній.
nieobeszły неося́жний, неісходи́мий, безме́жний.
nieobiecujący безперспекти́вний.
nieobjęty неося́жний, безме́жний.
nieobliczalność *ż.* 1) непередба́ченість, -ності; несподі́ваність; 2) безрозсу́дність, нерозсу́дність, нерозсу́дливість, -вості, нерозва́жливість. *Пор.* **nieobliczalny** 1, 2.
nieobliczalny 1) непередба́чений; *(інший, ніж очікують — ще)* несподі́ваний; skutki byłyby ~**ne** на́слідки були́ б непередба́чені (несподі́вані); 2) *перен.* безрозсу́дний, нерозсу́дний, нерозсу́дливий, нерозва́жливий; człowiek ~ безрозсу́дна люди́на; czyn ~ нерозсу́дний вчи́нок, -нку; 3) *(багаточисленний)* незлі́че́нний; ofiary ~**ne** незлі́че́нні же́ртви (*род.* жертв).
nieobliczony *див.* **nieobliczalny.**
nieobłudny нелицемі́рний.
nieobojętny небайду́ж(н)ий.
nieobowiązkowo необов'язко́во.
nieobowiązkowy необов'язко́вий.
nieobraźliwy необра́зливий.
nieobrobiony необро́блений; *(перен. — ще)* неви́кінчений, невідшліфо́ваний.
nieobwarowany *wojs.* неукрі́плений.
nieobyczajność *ż.* 1) немора́льність, -ності, амора́льність; 2) розпу́ста; 3) непристо́йність. *Пор.* **nieobyczajny.**
nieobyczajny 1) немора́льний, амора́льний; 2) *(що віддається розпусті)* розпу́тний; *(привчений до розпусти)* розпу́сний; 3) *(безсоромний)* непристо́йний.
nieobyty небува́лий; *(без зовнішньої культури)* неоте́саний *(розм.)*; ◊ ~ w świecie яки́й (що) не бува́в між людьми́.
nieoceniony неоціне́нний, неоці́нний, неоціни́мий.
nieochędożny нехо́айний, нечепу́рний, некукі́бний.
nieochędóstwo *n.* неоха́йність, -ності, нече́пурність, некукі́бність.
nieochoczo неохо́че.
nieochoczy неохо́чий.
nieochota *ż.* неохо́та; знеохо́та *(рідко)*.

nieochybnie безсумнівно, безпере́чно.
nieochybny безсумнівний, безпере́чний.
nieoclony *fin.* безми́тний.
nieoczekiwanie *przsł* несподівано; раптóво, нáгло, нагáльно. *Пор.* **nieoczekiwany.**
nieoczekiwany несподіваний; *(що наступає нараз)* раптóвий, нáглий, нагáльний.
nieodczepny *pot.* невідче́пний, невідв'язний.
nieodgadnięty *див.* **nieodgadniony.**
nieodgadniony нерозгада́нний.
nieodłącznie нерозлу́чно.
nieodłączność *ż.* нерозлу́чність, -ності.
nieodłączny нерозлу́чний; **~na** s t r z e l b a n a r a m i e n i u нерозлу́чна рушни́ця на плечі.
nieodmiennie 1) незмінно; 2) як невідмінюваний. *Пор.* **nieodmienny.**
nieodmienność *ż.* 1) незмі́нність, -ності; 2) невідмінюваність. *Пор.* **nieodmienny.**
nieodmienny 1) незмінний; *грам.* **~ne** c z ę ś c i m o w y незмінні части́ни мóви; **~ne** p o s t a n o w i e n i e незмінна постанóва; 2) *грам.* невідмінюваний; *(про дієслова — ще)* недієвідмінюваний.
nieodparty 1) непереборний, непобóрний; *(дуже сильний — ще)* непереможний, нездола́нний; m o c **~ta** нездола́нна си́ла; 2) *(що не підлягає запереченню)* незапере́чний; *(якого не можна відбити — ще)* невідпóрний, невідхи́льний; **~te** z a r z u t y незапере́чні (невідпóрні, невідхи́льні) зáкиди, -дів.
nieodpowiedni невідповідний.
nieodpowiednio невідповідно.
nieodpowiedniość *ż.* невідповідність, -ності.
nieodpowiedzialność *ż.* невідповіда́льність, -ності, безвідповіда́льність.
nieodpowiedzialny невідповіда́льний, безвідповіда́льний.
nieodrodek, -dka, *lm.* **-dki,** *m.* нащáдок, що удáвся в своїх прéдків.
nieodrodny якийй (що) вдáвся в своїх прéдків; *(перен. — ще)* спрáвжній; **~** s y n s w e g o o j c a син, що вдáвся в свогó бáтька; **~** s y n s w e g o w i e k u спрáвжній син свогó віку.
nieodrosły: **~** o d z i e m i дитя́чий, молодéнький, ю́ний; **~** o d z i e m i c z y t e l n i k ю́ний читáч, -чá.
nieodstępnie невідсту́пно; нерозлу́чно; невідче́пно, невідв'язно. *Пор.* **nieodstępny.**
nieodstępny невідсту́пний; *(що завжди супроводить — ще)* нерозлу́чний; *(що не дає спокою — ще)* невідче́пний, невідв'язний; **~ne** m y ś l i невідсту́пні (невідв'язні, невідче́пні) думки́, -мóк; **~** t o w a r z y s z нерозлу́чний товáриш.
nieodwołalnie 1) категори́чно; 2) невідворóтно, невідхи́льно; 3) безапеляційно. *Пор.* **nieodwołalny.**
nieodwołalność *ż.* 1) категори́чність, -ності; 2) невідворóтність, невідхи́льність; 3) безапеляційність. *Пор.* **nieodwołalny.**
nieodwołalny 1) категори́чний; w a r u n e k **~** категори́чна умóва; 2) *(якого не можна відхилити)* невідворóтний, невідхи́льний; **~na** k a r a невідворóтна (невідхи́льна) кáра; 3) *офіц.* безапеляційний; w y r o k **~** безапеляційний ви́рок, -ку.
nieodwołany *див.* **nieodwołalny.**
nieodwracalny необоротни́й; *перен.* p o r ó w n a n i a **~ne** необоротні порівня́ння, -ня́нь; **~ne** r e a k c j e необоротні реáкції, -цій.
nieod-zownie 1) необхідно; докорéчно, неодмінно; 2) невідво-

ротно, невідхильно. *Пор.* **nieod-zowny.**
nieod-zowność *ż.* 1) необхідність, -ності; доконечність, неодмінність; 2) невідворотність, невідхильність. *Пор.* **nieod-zowny.**
nieod-zowny 1) необхідний; *(обов'язковий — ще)* доконечний, неодмінний; **∼na** p o t r z e b a необхідна потреба, необхідність, -ності; ∼ w a r u n e k доконечна (неодмінна) умова; 2) *(книж.— якого не можна уникнути)* невідворотний, невідхильний; **∼ne** w y r o k i невідворотні (невідхильні) веління, -лінь.
nieodżałowany неповоротний; **∼na** s t r a t a неповоротна втрата; ◊ **∼nej** p a m i ę c i *(про померлого)* незабутній.
nieogarniony 1) неосяжний, безмежний, безкраїй, безкрайній; 2) *(перен. — розумом, думкою)* незбагненний.
nieoględnie необачно; необачливо; необережно. *Пор.* **nieoględny.**
nieoględność *ż.* необачність, -ності; необачливість, -вості; необережність. *Пор.* **nieoględny.**
nieoględny необачний; *(про людину— ще)* необачливий; *(нерозважливий — ще)* необережний.
nieogładzony *pot.* неотесаний *(перен.).*
nieograniczenie *przst.* 1) необмежено; 2) безмежно; 3) безконечно. *Пор.* **nieograniczony.**
nieograniczoność *ż.* 1) необмеженість, -ності; 2) безмежність; 3) безконечність. *Пор.* **nieograniczony.**
nieograniczony 1) необмежений; w ł a d z a **∼na** необмежена влада; 2) *перен.* безмежний; **∼na** u f n o ś ć безмежне довір'я; 3) *мат.* безконечний.
nieokazale непоказно.
nieokazałość *ż.* непоказність, -ності.
nieokazały непоказний.
nieokiełz(n)anie *przst.* неприборкано; невгамовно, непогамовно. *Пор.* **nieokiełznany.**
nieokiełz(n)any неприборканий; *(якого не можна заспокоїти — ще)* невгамовний, непогамовний; ∼ d u c h неприборканий (невгамовний, непогамовний) дух, -ху; ◊ **∼na** o d w a g a беззавітна хоробрість, -рості.
nieokreślny невизначний.
nieokreśloność *ż.* 1) невизначеність, -ності; 2) невиразність, неясність; 3) неозначеність; 4) неозначеність, невизначеність. *Пор.* **nieokreślony.**
nieokreślony 1) невизначений; **∼na** p r z e s t r z e ń невизначений простір *(род.* простору); 2) *перен.* невиразний, неясний; **∼na** s y t u a c j a невиразне (неясне) становище; 3) *грам.* неозначений; z a i m e k ∼ неозначений займенник; 4) *мат.* неозначений, невизначений; c a ł k a **∼na** неозначений інтеграл.
nieokrzesanie *n.* неотесаність, -ності.
nieokrzesaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., pot.* неотеса.
nieokrzesany *pot.* неотесаний.
nieomal *przst.* майже; сливе *(розм.)*; *(із запереченням)* мало не, трохи не.
nie omieszkać (zrobić co) неодмінно, конче, доконче (зробити що); **∼kam** p r z y j ś ć неодмінно прийду.
nieomłotny *див.* **nienamłotny.**
nieomylnie 1) непогрішно, непогрішимо; 2) *див.* **niemylnie.**
nieomylność *ż.* 1) непогрішність, -ності, непогрішимість, -мості; 2) *див.* **niemylność.**
nieomylny 1) непогрішний, непогрішимий; c z ł o w i e k n i e j e s t ∼ людина не є непогрішна (непогрішима); 2) *див.* **niemylny.**
nieopakowany неупакований.
nieopatrznie необачно; необачливо; необережно. *Пор.* **nieopatrzny.**
nieopatrzność *ż.* необачність, -но-

сті; необачливість, -вості; необережність. *Пор.* **nieopatrzny.**
nieopatrzny необачний; *(про людину — ще)* необачливий; *(нерозважливий)* необережний.
nieopisanie *przsl.* невимовно; неописано; n u d z i ć s i ę ~ невимовно (неописано) скучати (нудьгувати, нудитися). *Пор.* **nieopisany.**
nieopisany невимовний; неописаний *(рідко)*; **~na** r a d o ś ć невимовна (неописана), радість, -дості.
nieopłacalny неоплатний.
nieoprawny неоправлений; **~na** k s i ą ż k ą неоправлена книжка.
nieorganiczny неорганічний; c h e m i a **~na** неорганічна хімія.
nieosiadły 1) неосілий; **~łe** p l e m i ę неосіле плем'я; 2) *(безлюдний)* незаселений; b r z e g ~ незаселений берег.
nieosobisty неособистий, неперсональний; **~ta** p r o ś b a неособиста просьба.
nieosobiście неособисто, неперсонально.
nieosobliwie неособливо.
nieosobliwy неособливий.
nieosobowo *gram.* безособово.
nieosobowy *gram.* безособовий.
nieostemplowany нештемпельований.
nieostrożnie необережно.
nieostrożność *ż.* необережність, -ності; p r z e z ~ по необережності, через необережність.
nieostrożny необережний.
nieoswojony неприручений; **~ne** z w i e r z ę неприручена тварина.
nieoszacowany неоціненний, неоцінний, неоцінимий.
nieoszczędny неощадливий, неекономний.
nieoświecony неосвічений.
nieotarty *pot.* неотесаний.
nieotrzaskany *pot.* *див.* **nieotarty.**
nieowłosiony безволосий, не порослий волоссям.
niepachnący без запаху.
niepalący, -cego, *lm.* **-cy,** *m.* некурець, -рця.
niepalność *ż.* 1) неспаленність, -ності, неспалимість, -мості; 2) (в)огнестійкість, -кості; (в)огнетривкість. *Пор.* **niepalny.**
niepalny 1) неспаленний, неспалимий; 2) *(що не піддається дії вогню)* (в)огнестійкий; *(здатний витримати високу температуру)* (в)огнетривкий.
niepamięć *ż.* забуття; ◊ p u ś c i ć w ~ пустити в непам'ять (що).
niepamiętny (na kogo, na co, czego) 1) непам'ятний, непам'ятливий; 2) *(про час)* незапам'ятний; o d **~nych** c z a s ó w з незапам'ятних часів, з давніх-давен, з найдавніших-давен, з давнього-давна; *(що існує споконвіку)* споконвічний, одвічний.
nieparlamentarnie не по-парламентському, грубо. *Пор.* **nieparlamentarny.**
nieparlamentarny непарламентський *(перен.)*, грубий; w y r a ż e n i e **~ne** непарламентський (грубий) вислів (вираз).
nieparzystokopytne, -nych, *zool.* *(perissodactyla)* непарнокопиті, -тих.
nieparzysty 1) непарний; l i c z b a **~ta** непарне число; 2) *(що не підходить під пару)* непаристий; b u t y **~te** непаристі чоботи, -біт.
niepełno неповно.
niepełnoletni неповнолітній.
niepełny неповний, некомплектний.
niepewnie 1) сумнівно; непевно; 2) невпевнено, непевно; 3) непевно; хистко; 4) неозначено. *Пор.* **niepewny.**
niepewność *ż.* 1) сумнівність, -ності; непевність; 2) невпевненість, непевність; 3) непевність; хисткість, -кості; 4) неозначеність. *Пор.* **niepewny.**

niepewny 1) сумнівний; *(ненадійний — ще)* непéвний; **~na** rzecz сумнівна (непéвна) спрáва; **~ne** wieści сумнівні (непéвні) вісті, -тей; **~ny** człowiek непéвна людина; 2) *(позбавлений впевненості)* невпéвнений (в кóму, в чóму), непéвний (щóдо кóго, щóдо чóго, в кóму, в чóму *і* чогó); **~** jutra невпéвнений у зáвтрашньому дні, непéвний зáвтрашнього дня; 3) *(позбавлений самовпевненості)* непéвний; *(нестійкий— ще)* хисткúй; **~** krok хисткúй (непéвний) крок, -ку; **~na** mina непéвна міна; 4) *(про колір)* неознáчений; ◊ działać na **~ne** робúти (що) без пéвності.

niepiękny негáрний, некрасúвий; нехорóший *(зрідка)*; *(про зовнішність людини — ще)* невродлúвий, негáрний на врóду.

niepijący, -cego, *lm.* **-cy,** *m.* непитýщий, -щого.

niepisany непúсаний.

niepiśmienność *ż.* неписьмéнність, -ності, неграмотність.

niepiśmienny неписьмéнний, негрáмотний.

niepłatność *ż.* неплатіж, -тежý.

niepłatny 1) якúй (що) не підлягáє (непідлягáючий) сплáті; weksel jeszcze **~** вéксель іщé не підлягáє сплáті; 2) *(без оплати)* безплáтний; praktyka **~na** безплáтна прáктика; 3) *перен.* почéсний; stanowisko **~ne** почéсний пост, -тá; ◊ *іст.* wojsko **~ne** неоплáчене вíйсько.

niepłodność *ż.* 1) неплíдність, -ності, безплíдність; 2) неродю́чість, -чості. *Пор.* **niepłodny.**

niepłodny 1) неплíдний, безплíдний; 2) *(про землю, рослину)* неродю́чий.

niepłonny недарéмний, немáрний; цілкóм обгрунтóваний; **~na** trwoga цілкóм обгрунтóване побóювання; ◊ mam **~ną** nadzieję я впéвнений.

niepochlebnie непохвáльно.

niepochlebny непохвáльний.

niepochopność *ż.* несквáпність, -ності, неквaплúвість, -вості, несквaплúвість, непоспíшність; неохóта. *Пор.* **niepochopny.**

niepochopny несквáпний, неквaплúвий, несквaплúвий, непоспíшний; *(перен. — ще)* неохóчий; **~** do pracy неохóчий до прáці.

niepochwytny *див.* **nieuchwytny.**

niepocieszający невтíшний, невтíшливий.

niepocieszenie *przsł.* безутíшно, нерозвáжно.

niepocieszony безутíшний, нерозважнúй.

niepoczciwie нечéсно, несумлíнно, недобросóвісно, несóвісно.

niepoczciwiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* негíдник.

niepoczciwość *ż.* нечéсність, -ності, несумлíнність, недобросóвісність, несóвісність.

niepoczciwy нечéсний, несумлíнний, недобросóвісний, несóвісний.

niepoczesny непоказнúй.

niepoczytalność *ż., praw.* неосýдність, -ності; ◊ w stanie **~ci** в неосýдному стáні.

niepoczytalny *praw.* неосýдний; obwiniony był **~** обвинувáчений був неосýдний.

niepoczytny якóго мáло читáють; нечитáбельний *(розм.)*; książka **~na** кнúжка, якý мáло читáють; нечитáбельна кнúжка.

niepodatność *ż.* непіддáтливість, -вості, неподáтливість.

niepodatny непіддáтливий, неподáтливий; człowiek **~** непіддáтлива (неподáтлива) людúна; grunt **~** непіддáтливий (неподáтливий) грунт, -ту.

niepodlegle самостíйно, незалéжно.

niepodległościowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., polit.* член пáртії, якá бóреться за незалéжність (за самостíйність).

niepodległościowy спрямо́ваний на здобуття́ самості́йності (незале́жності).
niepodległość *ż.* самості́йність, -ності, незале́жність.
niepodległy самості́йний, незале́жний.
niepodobieństwo *n.* 1) несхо́жість, -жості, непохо́жість (на ко́го, на що), неподі́бність, -ності (до ко́го, до чо́го); 2) неможли́вість, -вості; ◊ zrobić to na jutro jest **~wem** зробити це на за́втра неможли́во. *Пор.* **niepodobny.**
nie podobna *predyk.* неможли́во; **~** było to uczynić немо́жли́во було́ це зроби́ти.
niepodobny 1) (do kogo, do czego) несхо́жий, непохо́жий (на ко́го, на що), неподі́бний (до ко́го, до чо́го); 2) *(заст.— нездійсненний)* неможли́вий; ◊ **~** do pojęcia незбагне́нний; **~** do uwierzenia неймові́рний.
niepodzielnie неподі́льно; неділи́мо; нерозді́льно. *Пор.* **niepodzielny 1.**
niepodzielność *ż.* неподі́льність, -ності; неділи́мість, -мості; нерозді́льність. *Пор.* **niepodzielny 1.**
niepodzielny 1) неподі́льний; *(прям.— ще)* неділи́мий; *(перен.— ще)* нерозді́льний; liczba **~na** неподі́льне (неділи́ме) число́; władza **~na** неподі́льна (нерозді́льна) вла́да; 2) яки́й ва́жко поділи́ти; яки́м ва́жко обділи́ти; chleb ciepły jest **~** а) гаря́чий хліб ва́жко поділи́ти; б) гаря́чим хлі́бом ва́жко обділи́ти.
niepogoda *ż.* него́да, непого́да.
niepogodny 1) хма́рний, хму́рний, похму́рний; *(мокрий)* непого́жий, непогі́дний, него́дяний; 2) *перен.* похму́рий.
niepohamowanie I *n.* невгамо́вність, -ності, непогамо́вність, нестри́мність; неприбо́ркність. *Пор.* **niepohamowany.**
niepohamowanie II *przsł.* невгамо́вно, непогамо́вно, нестри́мно; неприбо́ркно. *Пор.* **niepohamowany.**
niepohamowany невгамо́вний, непогамо́вний, нестри́мний; **~** w gniewie нестри́мний у гні́ві; *(шалений)* неприбо́ркний.
niepojętność *ż.* нетяму́щість, -щості, нетя́мкість, -кості; безтолко́вість, -вості. *Пор.* **niepojętny.**
niepojętny нетяму́щий, нетямки́й; *підсил.* безтолко́вий.
niepojętość *ż.* 1) незрозумі́лість, -лості; 2) незбагне́нність, -ності. Пор. **niepojęty.**
niepojęty 1) незрозумі́лий; 2) *книж., поез.* незбагне́нний.
niepokalaność *ż., kośc., książ.* непоро́чність, -ності, неви́нність; чи́стість, -тості, чистота́. *Пор.* **niepokalany.**
niepokalany *kośc., książ.* непоро́чний, неви́нний; чи́стий *(перен.).*
niepokaźnie непока́зно.
niepokaźność *ż.* непока́зність, -ності.
niepokaźny непоказни́й.
niepokoić, -koję, -koisz, -koił турбува́ти, -бу́ю, -бу́еш, непоко́їти; **//~ się** турбува́тися, непоко́їтися; *підсил.* триво́житися.
niepokojąco триво́жно.
niepokojący триво́жний; **~ce** wiadomości триво́жні ві́сті (відо́мості).
niepokonalność *ż.* непере́бо́рність, -ності, непобо́рність; непереможність, нездола́нність. *Пор.* **niepokonalny.**
niepokonalny непере́бо́рний, непобо́рний; *(в боротьбі — ще)* непереможний, нездола́нний; **~ne** trudności непере́бо́рні (непобо́рні; нездола́нні) тру́днощі, -щів.
niepokonany *див.* **niepokonalny.**
niepokój, -koju, *m.* неспо́кій, -ко́ю, занепоко́єння, непоко́єння; *підсил.* триво́га; **~** w mieście неспо́кій в мі́сті; ogarnia mię **~** мене́ огорта́є (охо́плює) триво́га.
niepokryty 1) непокри́тий, невкри́тий; 2) *фін.* непога́шений; na-

l e ż y t o ś ć ~ta непогáшене зобов'язáння; ~ta p o z y c j a непогáшена статтŷ.
niepokupność *ż., handl.* неходóвість, -вості.
niepokupny *handl.* неходовий; t o w a r ~ неходовий товáр (крам).
niepoliczony *див.* **niezliczony.**
niepolitycznie неполітично.
niepolityczny неполітичний; ~ k r o k неполітичний крок, -ку.
niepolski непóльський.
niepomiarkowanie I *n.* 1) непоміркóваність, -ності; ~ w p i c i u непоміркóваність у питті; 2) невгамóвність, -ності, непогамóвність; 3) *див.* **niepomierność.** *Пор.* **niepomiarkowany.**
niepomiarkowanie II *przsł.* 1) непоміркóвано; 2) невгамóвно, непогамóвно; 3) *див.* **niepomiernie.** *Пор.* **niepomiarkowany.**
niepomiarkowany 1) (w czym) непоміркóваний; ~ w g n i e w i e непоміркóваний у гніві; 2) *(нічим не стримуваний)* невгамóвний, непогамóвний; ~na m ł o d o ś ć невгамóвна (непогамóвна) мóлодість, -дості; 3) *див.* **niepomierny.**
niepomiernie непомірно; надмірно. *Пор.* **niepomierny.**
niepomierność *ż.* непомірність, -ності; надмірність. *Пор.* **niepomierny.**
niepomierny непомірний; *(надто великий)* надмірний; ~ne w y d a t k i надмірні витрати (видáтки).
niepomny *див.* **niepamiętny.**
niepomyślnie 1) неблагополýчно; нещасливо, недóбре; 2) несприятливо; 3) неприхильно. *Пор.* **niepomyślny.**
niepomyślność *ż.* 1) неблагополýчність, -ності, неблагополýччя; невдáча, нещáстя; 2) несприятливість, -вості; 3) неприхильність. *Пор.* **niepomyślny.**
niepomyślny 1) неблагополýчний; *(невдалий — ще)* нещасливий, недóбрий; p o d r ó ż ~na неблагополýчна пóдорож, -жі; r e z u l t a t ~ неблагополýчний (нещасливий, недóбрий) результáт, -ту; 2) *(що не сприяв чому)* несприятливий; w i a t r ~ несприятливий вітер, -тру; w a r u n k i ~ne несприятливі умóви, -мóв; o k o l i c z n o ś c i ~ne несприятливі обстáвини, -вин; 3) *(позбавлений доброзичливості)* неприхильний; o d p o w i e d ź ~na неприхильна відповідь, -ді.
niepopłatność *ż.* неприбуткóвість, -вості, невигідність, -ності.
niepopłatny *handl., fin.* неприбуткóвий, невигідний; ~na t r a n s a k c j a неприбуткóва (невигідна) операція.
niepoprawnie 1) непопрáвно; 2) невипрáвно; 3) непрáвильно; p i s a ć ~ непрáвильно писáти; w y r a ż a ć s i ę ~ непрáвильно вислóвлюватися; 4) некорéктно; z a c h o w y w a ć s i ę ~ вести себé некорéктно. *Пор.* **niepoprawny.**
niepoprawność *ż.* 1) непопрáвність, -ності; 2) невипрáвність; 3) непрáвильність; 4) некорéктність. *Пор.* **niepoprawny.**
niepoprawny 1) непопрáвний; ~na s z k o d a непопрáвна шкóда; 2) *(про людину)* невипрáвний; ~ z b r o d n i a r z невипрáвний злочинець, -нця; 3) *(в мовному відношенні)* непрáвильний; ~ s t y l непрáвильний стиль, -лю; 4) *(нечемний)* некорéктний.
niepopularnie непопулярно.
niepopularność *ż.* непопулярність, -ності.
niepopularny непопулярний; d z i e n n i k ~ непопулярна газéта; w y k ł a d ~ непопулярний виклад, -ду.
nieporadnie безпорáдно, безпóмічно.
nieporadność *ż.* безпорáдність, -ності, безпóмічність.
nieporadny безпорáдний, безпóмічний.
nieporęcznie неспосíбно, незрýчно.
nieporęczny неспосíбний, незрýчний.

nieporozumienie *n.* непорозуміння; zaszło ~ (przyszło do ~nia) трапилось непорозуміння (прийшло до непорозуміння).
nieporównanie *przsł.* незрівнянно; ~ lepszy незрівнянно кращий.
nieporównany незрівнянний; ~ artysta незрівнянний артист.
nieporuszenie *przsł.* 1) *див.* **nieruchomo**; 2) *див.* **niewzruszenie**.
nieporuszony 1) *див.* **nieruchomy**; 2) *див.* **nietykalny**; 3) *див.* **niewzruszony**.
nieporządek, -dku, *m.* безлад, -ду, безладдя, нелад.
nieporządnie 1) безладно; 2) неохайно; 3) непорядно; ~ postępować непорядно поводитися, -джуся, -дишся. *Пор.* **nieporządny**.
nieporządność *ż.* 1) безладність, -ності; 2) неохайність; 3) непорядність. *Пор.* **nieporządny**.
nieporządny 1) безладний; ~ne gospodarstwo безладне господарство; wykład ~ безладний виклад, -ду; 2) *(брудний)* неохайний; ~ne ubranie неохайний одяг, -гу; 3) *(у моральному відношенні)* непорядний, непристойний; zachowanie ~ne непристойна (непорядна) поведінка.
nieposkromiony неприборкний; *(нестримний)* невгамовний, непогамовний; ~na radość невгамовна (непогамовна) радість, -дості.
nieposłuszeństwo *n.* неслухняність, -ності (перед ким, перед чим), неслухання (кого, чого), непослушність (кому, чому), непослух, -ху (перед ким, перед чим).
nieposłusznie неслухняно, непослушно.
nieposłuszność *ż.* *див.* **nieposłuszeństwo**.
nieposłuszny неслухняний, непослушний.
niepospolicie незвичайно, неабияк; небуденно. *Пор.* **niepospolity**.
niepospolitość *ż.* нерядовість, -вості, позарядовість, незвичайність, -ності; небуденність. *Пор.* **niepospolity**.
niepospolity нерядовий, позарядовий, незвичайний, неабиякий; *(що буває нечасто — ще)* небуденний; ~ talent неабиякий (незвичайний, небуденний) талант, -ту.
niepostępowo непрогресивно, відстало.
niepostępowy непрогресивний, відсталий.
niepostrzegalnie невидимо; непомітно. *Пор.* **niepostrzegalny**.
niepostrzegalny невидимий; *(що його важко помітити)* непомітний.
niepostrzeżenie *przsł.* непомітно; wysunąć się ~ вийти непомітно.
nieposzanowanie *n.* неповага, непошана.
nieposzlakowanie *przsł.* бездоганно, незаплямовано.
nieposzlakowany бездоганний, незаплямований; człowiek rzetelności ~nej людина бездоганної (незаплямованої) чесності.
nieośledni неабиякий; zajmować ~nie miejsce займати неабияке місце (становище).
niepotrzebnie непотрібно.
niepotrzebny непотрібний.
niepowetowany непоправний, неповоротний; ~na strata непоправна (неповоротна) втрата.
niepowodzenie *n.* невдача.
niepowołany некомпетентний; *(який не розуміє справи — ще)* нетямущий; ~ krytyk некомпетентний (нетямущий) критик.
niepowrotnie неповоротно; непоправно. *Пор.* **niepowrotny**.
niepowrotność *ż.* неповоротність, -ності; непоправність. *Пор.* **niepowrotny**.
niepowrotny неповоротний; *(перен. — ще)* непоправний; ~na młodość неповоротна молодість, -дості; ~na strata неповоротна (непоправна) втрата.

niepowstrzymanie *przst.* нѐвтри́мно, нестри́мно, невпи́нно.
niepowstrzymany невтри́мний, нестри́мний, невпи́нний; p o t o k ~ невтри́мний (нестри́мний, невпи́нний) поті́к, -то́ку.
niepowszedni небуде́нний; **~niej** p i ę k n o ś c i небуде́нної краси́.
niepowszednio небуде́нно.
niepowszedniość *ż.* небуде́нність, -ності.
niepowściągliwie 1) невтри́мно, нестри́мно; 2) нестри́мано. *Пор.* **niepowściągliwy.**
niepowściągliwość *ż.* 1) невтри́мність, -ності, нестри́мність; 2) нестри́маність. *Пор.* **niepowściągliwy.**
niepowściągliwy 1) невтри́мний, нестри́мний; ~ w j e d z e n i u невтри́мний (нестри́мний) у їді́; 2) *(що не вміє стримувати себе)* нестри́маний; ~ j ę z y k нестри́маний язи́к, -ка́.
niepowtarzalny неповто́рний, неповтори́мий.
niepoznaka: d l a **~ki** щоб не пізна́ти, для прихова́ння.
niepoznanie *n.* непізна́ння; ◊ z m i e n i ł s i ę d o **~nia** зміни́вся, що пря́мо не пізна́ти.
niepoznawalność *ż., fil.* непізна́ваність, -ності, непізнава́нність, недосту́пність для пізна́ння.
niepoznawalny *fil.* непізна́ваний, непізнава́нний, недосту́пний для пізна́ння.
niepozornie непока́зно.
niepozorność *ż.* непока́зність, -ності, скро́мність.
niepozorny непоказни́й, скро́мний.
niepozór, -zoru, *m. див.* **niepozorność.**
niepożądany неба́жа́ний; w p ł y w ~ неба́жа́ний вплив, -ву.
niepożycie *przst. див.* **niespożycie.**
niepożytecznie 1) некори́сно; 2) непотрі́бно. *Пор.* **niepożyteczny.**
niepożyteczność *ż.* 1) некори́сність, -ності; 2) непотрі́бність. *Пор.* **niepożyteczny.**
niepożyteczny 1) некори́сний; 2) *(в якому немає потреби)* непотрі́бний.
niepożytość *ż. див.* **niespożytość.**
niepożyty *див.* **niespożyty.**
niepożywny непожи́вний.
niepraktycznie непракти́чно.
niepraktyczny непракти́чний.
niepraktykowanie *przst.* небува́ло; c e n y ~ n i s k i e небува́ло низькі́ ці́ни (*род.* цін).
niepraktykowany небува́лий; не вжи́ваний до́сі; s p o s ó b ~ небува́лий (не вжи́ваний до́сі) спо́сіб, -со́бу.
nieprawda *ż.* непра́вда; ~, ż e ... непра́вда, на́че б то... (ні́бито...).
nieprawdaż? а пра́вда ж? пра́вда ж? пра́вда? чи ж (хіба́ ж) не пра́вда (не так)?
nieprawdopodobieństwo *n.* неправдоподі́бність, -ності.
nieprawdopodobnie неправдоподі́бно.
nieprawdopodobny неправдоподі́бний.
nieprawdziwie неправди́во.
nieprawdziwość *ż.* неправди́вість, -вості.
nieprawdziwy 1) неправди́вий; 2) *(несправжній)* шту́чний; **~we** z ę b y шту́чні зу́би, -бів.
nieprawidłowo непра́вильно.
nieprawidłowość *ż.* непра́вильність, -ності.
nieprawidłowy непра́вильний.
nieprawnie незако́нно, протизако́нно, беззако́нно.
nieprawność *ż.* незако́нність, -ності, протизако́нність, беззако́нність.
nieprawny незако́нний, протизако́нний, беззако́нний; ~ z a b ó r незако́нне (протизако́нне, беззако́нне) зага́рбання; незако́нна (протизако́нна, беззако́нна) ане́ксія.
nieprawomyślnie *polit.* неблагонаді́йно.
nieprawomyślność *ż., polit.* неблагонаді́йність, -ності.
nieprawomyślny *polit.* неблагонаді́йний.
nieprawość *ż.* 1) незако́нність, -ності, беззако́нність; 2) нече́с-

ність, безчесність. *Пор.* **nieprawy.**
nieprawowicie 1) незаконно; беззаконно; 2) неправильно. *Пор.* **nieprawowity.**
nieprawowierność *ż., rel., przen.* неправовірність, -ності, неортодоксальність.
nieprawowierny *rel., przen.* неправовірний, неортодоксальний.
nieprawowity 1) незаконний; *(про вчинок — ще)* беззаконний; s y n ~ незаконний (незаконнонароджений, нешлюбний, позашлюбний) син; 2) *перен. книж.* неправильний; p u n k t w i d z e n i a c a ł k i e m ~ зовсім неправильний погляд, -ду, зовсім неправильна точка зору.
nieprawy 1) незаконний; *(про вчинок тощо — ще)* беззаконний; *(про дитину — ще)* незаконнонароджений, нешлюбний, позашлюбний; 2) *перен.* нечесний, безчесний; ~ c h a r a k t e r нечесний (безчесний) характер, -ру.
nieprędko не скоро.
nieprodukcyjnie *див.* **nieproduktywnie.**
nieprodukcyjność *ż. див.* **nieproduktywność.**
nieprodukcyjny *див.* **nieproduktywny.**
nieproduktywnie непродуктивно.
nieproduktywność *ż.* непродуктивність, -ності.
nieproduktywny непродуктивний.
nieproporcjonalnie непропорціонально.
nieproporcjonalność *ż.* непропорціональність, -ності.
nieproporcjonalny непропорціональний.
nieproszenie *przsł.* непрошеним, без запрошення; g o ś c i e, ~ p r z y b y l i... гості, які (що) прийшли непрошеними (без запрошення)...
nieproszony непрошений, непроханий; ~ g o ś ć непрошений (непроханий) гість (*род.* гостя).
nieprotestowy: d z i e ń ~ *fin.* день, у який не опротестовують векселів.
nieprzebaczalnie непрощенно, непростимо, непробачно.
nieprzebaczalność *ż.* непрощенність, -ності, непростимість, -мості, непробачність.
nieprzebaczalny непрощенний, непростимий, непробачний; c z y n ~ непрощенний (непростимий, непробачний) учинок, -нку.
nieprzebaczony *див.* **nieprzebaczalny.**
nieprzebity непроникний; *(прям. — ще)* непролазний; ~**ta** g ę s t w i n a непролазна гущавина; *перен.* ~**ta** t a j e m n i c a непроникна таємниця.
nieprzebłaganie *przsł.* невблаганно, нев[у]молимо.
nieprzebłagany невблаганний, нев[у]молимий.
nieprzebrany невичерпний; *перен.* ~**na** d o b r o ć невичерпна доброта (добрість).
nieprzebyty 1) непрохідний; ~**te** b ł o t a непрохідні болота (-лот *a.* -літ); 2) *перен.* непереборний, непоборний; ~**ta** t r u d n o ś ć непереборні (непоборні) труднощі, -щів *(лише в мн.).*
nieprzechodni *gram.* неперехідний; c z a s o w n i k ~ неперехідне дієслово.
nieprzeciętnie незвичайно, неабияк, небуденно.
nieprzeciętność *ż.* незвичайність, -ності, небуденність.
nieprzeciętny нерядовий, позарядовий, незвичайний, неабиякий, небуденний; t a l e n t ~ нерядовий талант (хист).
nieprzedajny непродажний.
nieprzedarty 1) непролазний, непрохідний; ~**ty** g ą s z c z непролазна (непрохідна) гущавина; 2) *(для зору)* непроникний, непрозірний, непроглядний; ~**ta** m g ł a непроглядний (непроникний, непрозірний) туман, -ну.
nieprzegadany *pot.* якого не можна переговорити; якого не можна переспорити.
nieprzejednanie *przsł.* непримиренно.

nieprzejednaność *ż.* непримирéнність, -ності.
nieprzejednany непримирéнний; ~ w r ó g непримирéнний вóрог.
nieprzejrzaność *ż.* 1) неоглядність, -ності, неозóрість, -рості; неосяжність; безмéжність, безкрáїсть, -йості, безкрáйність; 2) незліченність; 3) незбагнéнність. *Пор.* **nieprzejrzany** 1—3.
nieprzejrzany 1) неоглядний, неозóрий; *(великий — ще)* неосяжний; *(перен.— що не має меж — ще)* безмéжний, безкрáїй, безкрáйній; ~**ne** r ó w n i n y безкрáї рівнини, -нин; 2) *(про кількість)* незліченний; 3) *(перен. заст. — незрозумілий)* незбагнéнний.
nieprzejrzystość *ż.* 1) непрозóрість, -рості; 2) неясність, -ності. *Пор.* **nieprzejrzysty.**
nieprzejrzysty 1) непрозóрий; 2) *перен.* неясний.
nieprzejrzyście 1) непрозóро; 2) неясно. *Пор.* **nieprzejrzysty.**
nieprzekonująco непереконливо.
nieprzekonujący непереконливий.
nieprzekraczalny якóго не мóжна переступити; ◊ t e r m i n ~ сувóро устанóвлений строк, -ку.
nieprzekroczony *див.* **nieprzekraczalny.**
nieprzekupny непідкýпний; ~**na** s p r a w i e d l i w o ś ć непідкýпна справедливість, -вості.
nieprzeliczony незчисленний, незліченний; ◊ ~**ne** m n ó s t w o безліч, -чі, сила-силенна.
nieprzełamany 1) непереборний, непереможний; ~**na** p r z e s z k o d a непереборна (непереможна) перешкóда; 2) *див.* **niezłomny;** ◊ ~**ne** m ę s t w o беззавітна хорóбрість, -рості; залізна мýжність, -ності.
nieprzemakalny непромокáльний; p ł a s z c z ~ непромокáльний плащ, -щá.
nieprzemożony непереможний.
nieprzenaszalność *ż.* неперенóсність, -ності.
nieprzenaszalny неперенóсний.
nieprzenikliwość *ż.* 1) непроникність, -ності; ~ g a z o w a гáзова непроникність; 2) незбагнéнність; 3) непроникливість, -вості. *Пор.* **nieprzenikliwy** 1—3.
nieprzenikliwy 1) *фіз.* непроникний; 2) *перен.* незбагнéнний; 3) *(перен. — про розум)* непроникливий, негóстрий; 4) *див.* **nieprzenikniony.**
nieprzenikniony непроникний; *(для зору — ще)* непрозірний.
nieprzeparcie *przsł.* 1) непереборно, непобóрно; 2) незаперéчно, невідпóрно; 3) непохитно, несхитно; 4) невідворóтно, невідхильно, неминýче. *Пор.* **nieprzeparty** 1—4.
nieprzeparty 1) непереборний, непобóрний; p o w a b ~ непереборне (непобóрне) очарувáння; 2) *(якого не можна відкинути)* незаперéчний, невідпóрний; ~ d o w ó d незаперéчний (невідпóрний) дóказ, -зу; 3) *(твердий)* непохитний, несхитний; ~ w s w y m z d a n i u непохитної (несхитної) дýмки; 4) *(якого не можна уникнути)* невідворóтний, невідхильний, неминýчий; *книж.* ~**te** l o s u p r z e z n a c z e n i e неминýча (невідворóтна, невідхильна) дóля; 5) *див.* **nieprzebyty** 1.
nieprzepuszczalny непроникний; *(для води — ще)* непромокáльний; g r u n t ~ непроникний (непромокáльний) грунт, -ту.
nieprzerwanie *przsł.* безперéрвно; неперéрвно. *Пор.* **nieprzerwany.**
nieprzerwany безперéрвний; неперéрвний *(рідше).*
nieprzerywalny *див.* **nieprzerwany.**
nieprzesiąkliwy *див.* **nieprzepuszczalny.**
nieprzespany безсóнний; n o c ~**na** безсóнна ніч (*род.* нóчі); ◊ s e n ~ *(про смерть)* непробýдний, безпробýдний сон (*род.* сну).
nieprześcigniony неперевéршений, незрівнянний.
nieprzetrawiony неперевáрений, не-

перетрáвлений; *(перен.— ще)* сирúй, сировúй.
nieprzewidzialny *див.* **nieprzewidziany.**
nieprzewidzianie *przsł.* непередбáченим спóсобом; несподíвано. *Пор.* **nieprzewidziany.**
nieprzewidziany непередбáчений; *(що стався зненацька)* несподíваний.
nieprzewodnik *m., el.* непровіднúк, -кá.
nieprzezornie непередбáчливо.
nieprzezorność *ż.* непередбáчливість, -вості.
nieprzezorny непередбáчливий.
nieprzezroczystość *ż.* непрозóрість, -рості.
nieprzezroczysty непрозóрий.
nieprzezwyciężony непереборний, непобóрний; ~ w s t r ę t непере-бóрна (непобóрна) огúда (відрáза).
nieprzeźroczystość *див.* **nieprzezroczystość.**
nieprzeźroczysty *див.* **nieprzezroczysty.**
nieprzybycie *n.* неприбуттý.
nieprzychylnie недоброзичлúво, незичлúво, неприхúльно.
nieprzychylność *ż.* недоброзичлúвість, -вості, незичлúвість, неприхúльність, -ності.
nieprzychylny недоброзичлúвий, незичлúвий, неприхúльний; **~na** o p i n i a неприхúльний вíдзив, -ву.
nieprzydatnie непридáтно; невідповíдно. *Пор.* **nieprzydatny.**
nieprzydatność *ż.* непридáтність, -ності; невідповíдність. *Пор.* **nieprzydatny.**
nieprzydatny непридáтний (до чóго, на що); *(що не відповідає чому — ще)* невідповíдний; u t-w ó r z o s t a ł u z n a n y z a ~ n a s c e n ę твір визнано непридáтним (невідповíдним) для сцéни.
nieprzyjaciel, *lm.* **-le,** *m.* 1) вóрог; *(недоброзичлива людина)* нéдруг; 2) *військ.* вóрог, протúвник.
nieprzyjacielski ворóжий; k r o k i **~kie** ворóжі крóки, -кíв.
nieprzyjacielsko ворóже.
nieprzyjaciółka *ż.* *(про жінку)* вóрог; нéдруг. *Пор.* **nieprzyjaciel** 1.
nieprzyjazność *ż.* 1) непрúязність, -ності; ворóжість, -жості; 2) несприятливість, -вості. *Пор.* **nieprzyjazny.**
nieprzyjazny 1) непрúязний; *підсил.* ворóжий; p o s t ę p o w a-n i e **~ne** непрúязна (ворóжа) поведíнка; 2) *перен.* несприятливий; o k o l i c z n o ś c i **~ne** несприятливі обстáвини, -вин.
nieprzyjaźnie 1) непрúязно; ворóже; 2) несприятливо. *Пор.* **nieprzyjazny.**
nieprzyjaźń *ż.* непрúязнь, -ні; ворóжість, -жості; ◊ ż y ć z k i m w **~ni** ворогувáти з ким. *Пор.* **nieprzyjazny** 1.
nieprzyjemnie неприéмно.
nieprzyjemność *ż.* неприéмність, -ності; n a r a ż a ć s i ę n a **~ci** наражáтися на неприéмності.
nieprzyjemny неприéмний.
nieprzypuszczalnie *див.* **niedopuszczalnie.**
nieprzypuszczalny *див.* **niedopuszczalny.**
nieprzystępnie непристýпно, недостýпно.
nieprzystępność *ż.* непристýпність, -ності, недостýпність.
nieprzystępny непристýпний, недостýпний; *перен.* c e n a **~na** непристýпна (недостýпна) цінá; *перен.* c z ł o w i e k ~ непристýпна (недостýпна) людúна.
nieprzystojnie непристóйно.
nieprzystojność *ż.* непристóйність, -ності.
nieprzystojny непристóйний; s ł o-w o **~ne** непристóйне слóво.
nieprzystosowalność *ż.* незастосóвність, -ності; непридáтність. *Пор.* **nieprzystosowalny.**
nieprzystosowalny незастосóвний; *(невідповідний)* непридáтний.
nieprzytomnie непритóмно, в непритóмному стáні.

nieprzytomność *ż.* непритóмність, -ності.
nieprzytomny непритóмний.
nieprzywykły незвиклий.
nieprzyzwoicie непристóйно.
nieprzyzwoitość *ż.* непристóйність, -ності.
nieprzyzwoity непристóйний; **~te** z a c h o w a n i e s i ę непристóйна поведінка.
nieprzyzwyczajenie *n.* незвиклість, -лості.
niepunktualnie неточно.
niepunktualność *ż.* нетóчність, -ності.
niepunktualny нетóчний.
niepyszny негóрдий; ◊ o d s z e d ł j a k ~ відійшóв, піймáвши óблизня (шилом пáтоки вхопивши).
nieracjonalnie нераціонáльно.
nieracjonalność *ż.* нераціонáльність, -ності.
nieracjonalny нераціонáльний.
nierad *predyk.* нерáдий, нерáд; ◊ r a d ~ рад не рад, рáдий чи не рáдий.
nieradność *ż.* безпорáдність, -ності, безпóмічність.
nieradny безпорáдний, безпóмічний.
nieraz *przsł.* не раз, неоднorазóво.
nieraźnie мляво; ~ b r a ć s i ę d o r o b o t y мляво брáтися за робóту (до робóти).
nieraźno 1) ніяково; 2) *див.* **nieraźnie.**
nieraźność *ż.* млявість, -вості.
nieraźny *(про людину)* млявий, нежвáвий.
nierdzewny який (що) не ржавіє.
nierealnie нереáльно.
nierealność *ż.* нереáльність, -ності.
nierealny нереáльний.
nieregularnie нерегулярно.
nieregularność *ż.* нерегулярність, -ності.
nieregularny нерегулярний.
nierentowność *ż., ek.* нерентáбельність, -ності.
nierentowny *ek.* нерентáбельний.
nieroboczy 1) неробот́ящий, непрацьовитий, неробóчий; 2) *(вільний від праці)* вихідний, неробóчий; ~ d z i e ń вихідний (неробóчий) день (*род.* дня).
nierobotny *див.* **nieroboczy** 1.
nierodzony нерідний; ~ s y n нерідний син.
nierogacizna *ż., zb.* свині, -ней; безрóги, -рóг *(розм.)*.
nierogaty безрóгий; ◊ b y d ł o **~te** *див.* **nierogacizna.**
nierozdzielnie 1) неподільно; неділимо; нероздільно; 2) нерозлучно. *Пор.* **nierozdzielny.**
nierozdzielność *ż.* 1) неподільність, -ності; неділимість, -мості; нероздільність; 2) нерозлучність. *Пор.* **nierozdzielny.**
nierozdzielny 1) неподільний; *(мат. — ще)* неділимий; *(що не підлягає поділу — ще)* нероздільний; 2) *перен.* нерозлучний.
nierozegrany нерозіграний; **~na** p a r t i a нерозіграна гра.
nierozerwalnie нерозривно.
nierozerwalność *ż.* нерозривність, -ності.
nierozerwalny нерозривний.
nierozerwanie *przsł.* *див.* **nierozerwalnie.**
nierozerwany *див.* **nierozerwalny.**
nierozgarnienie *n.* нерозторóпність, -ності; нерозвáжливість, -вості, нетямýщість, -щості. *Пор.* **nierozgarnięty.**
nierozgarnięty нерозторóпний; *(іноді)* нерозвáжливий; *(нерозумний)* нетямýщий.
nierozgmatwany 1) нерозплýтаний; 2) *(перен.— що не дається розплутати)* нерозв'язний.
nierozległy непростóрий, нерозлóгий.
nierozłączalnie *див.* **nierozłącznie.**
nierozłączalność *ż.* *див.* **nierozłączność.**
nierozłączalny *див.* **nierozłączny.**
nierozłącznie нерозлýчно.
nierozłączność *ż.* нерозлýчність, -ності.
nierozłączny нерозлýчний; **~ni** t o w a r z y s z e нерозлýчні товариші, -шів.

nierozmowny неговіркий, небалакучий.
nierozmyślnie ненавмисно, ненавмисне, неумисно, неумисне.
nierozmyślność *ż.* ненавмисність, -ності, неумисність.
nierozmyślny ненавмисний, неумисний; **~ne** z a b ó j s t w o ненавмисне (неумисне) вбивство.
nierozplątany 1) нерозплутаний; 2) *(перен.— що не дається розплутати)* нерозв'язний.
nierozpoznalny *fil.* *див.* **nierozpoznawalny.**
nierozpoznawalny *fil.* непізнаваний, непізнаванний, недоступний для пізнання.
nierozpuszczalność *ż., chem.* нерозчинність, -ності.
nierozpuszczalny *chem.* нерозчинний.
nierozsądek, -dku, *m.* нерозсудливість, -вості, нерозважливість.
nierozsądnie нерозважно, нерозсудливо.
nierozsądność *ż.* *див.* **nierozsądek.**
nierozsądny нерозсудливий, нерозважливий.
nierozstajny *див.* **nierozłączny.**
nieroztropnie нерозсудливо, нерозважливо.
nieroztropność *ż.* нерозсудливість, -вості, нерозважливість.
nieroztropny нерозсудливий, нерозважливий.
nierozum, -mu, *m.* нерозум, -му, нерозумність, -ності.
nierozumnie нерозумно.
nierozumny нерозумний.
nierozwaga *ż.* 1) *(властивість)* безрозсудність, -ності, нерозсудність, нерозсудливість, -вості, нерозважливість; *(необдуманість— ще)* необачність, нерозважність; 2) *(вчинок)* безрозсудство; ż a ł o w a ć s w o j e j **~gi** жалкувати за своїм безрозсудством.
nierozważnie безрозсудно, нерозсудно, нерозсудливо, нерозважливо; необачно, нерозважно. *Пор.* **nierozwaga** 1.
nierozważny безрозсудний, нерозсудний, нерозсудливий, нерозважливий; необачний, нерозважний; **~ne** s e r c e безрозсудне серце. *Пор.* **nierozwaga** 1.
nierozwiązalnie нерозв'язно.
nierozwiązalność *ż.* нерозв'язність, -ності.
nierozwiązalny нерозв'язний; **~** w ę z e ł нерозв'язний вузол, -зла.
nierozwiązany *див.* **nierozwiązalny.**
nierozwikłany 1) нерозплутаний; *перен.* **~** c h a o s нерозплутаний хаос, -су; 2) *(що не можна розплутати)* нерозв'язний.
nierozwinięty 1) нерозвинений; d z i e c k o **~te** f i z y c z n i e дитина фізично нерозвинена; u m y s ł **~** нерозвинений розум, -му; 2) *бот.* який (що) не розпустився; *(про дерева — ще)* який (що) не розвився; *(про квіти, бруньки — ще)* нерозпуклий; 3) *грам.* непоширений; z d a n i e **~te** непоширене речення.
nierób, -roba, *lm.* **-roby,** *m., pot.* нероба, лéдар, -ря.
nieróbstwo *n., pot.* неробство, ледарювання.
nierównia *ż.* нерівна поверхня.
nierównie незрівнянно, над усяке порівняння; **~** l e p i e j незрівнянно (над усяке порівняння) краще.
nierówno нерівно; невитримано, невидержано. *Пор.* **nierówny.**
nierównoboczny *mat.* нерівнобедрений.
nierównokątny *mat.* нерівнокутний.
nierównomiernie нерівномірно.
nierównomierność *ż.* нерівномірність, -ності.
nierównomierny нерівномірний.
nierówność *ż.* нерівність, -ності; *(перен.— ще)* несхожість, -жості, неподібність; **~** g r u n t u нерівність ґрунту.
nierównowaga *ż.* брак рівноваги.
nierówny нерівний; *(перен.— ще)* невитриманий, невидержаний; **~** g r u n t нерівний ґрунт, -ту; *перен.* **~** s t y l невитриманий (не-

видержаний) стиль, -лю; *перен.* ~na w a l k a нерівна боротьба.
nieruch *m.* *див.* **bezruch.**
nieruchawo нерухливо.
nieruchawość *ż.* нерухливість, -вості.
nieruchawy нерухливий.
nieruchliwość *ż.* *див.* **nieruchawość.**
nieruchliwy *див.* **nieruchawy.**
nieruchomie *див.* **nieruchomo.**
nieruchomieć, -mieję, -miejesz, -miał, -mieli ставати (робитися) нерухомим (недвижним); *(втрачати здатність руху — ще)* ціпеніти, німіти.
nieruchomo нерухомо; недвижно. *Пор.* **nieruchomy** 2.
nieruchomość *ż.* 1) нерухомість, -мості, нерухоме майно; 2) нерухомість; недвижність, -ності. *Пор.* **nieruchomy.**
nieruchomy 1) *юр.* нерухомий; m a j ą t e k ~ нерухоме майно, нерухомість, -мості; 2) *(що не рухається)* нерухомий; *(поез.— ще)* недвижний; p o w i e t r z e ~me нерухоме повітря; *анат.* ~ s t a w *(synarthrosis)* нерухомий суглоб.
nierugowalność *ż., ofic.* неусувність, -ності.
nierugowalny *ofic.* неусувний, якого не можна усунути.
nierycerski нелицарський; ~ c z y n нелицарський вчинок, -нку.
nierychło 1) не скоро; 2) несвоєчасно, невчасно. *Пор.* **nierychły.**
nierychły 1) не скорий; 2) *(пізній)* несвоєчасний, невчасний; ~ ż a l невчасний жаль *(род.* жалю).
nierytmiczny неритмічний.
nierzadki нерідкий.
nierzadko нерідко.
nierząd I, **-du,** *m.* 1) нелад, -ду, безладдя; 2) *політ.* анархія.
nierząd II, **-du,** *m.* розпуста.
nierządnica *ż.* розпутниця, розпусниця; *(проститутка)* повія.
nierządniczy розпутний, розпусний.
nierządnie розпутно, розпусно.
nierządnik, *lm.* **-cy,** *m.* розпутник, розпусник.
nierządny I 1) безладний; 2) анархічний. *Пор.* **nierząd** I.
nierządny II розпусний, розпутний.
nierzetelnie несумлінно, недобросовісно, несовісно.
nierzetelność *ż.* несумлінність, -ності, недобросовісність, несовісність.
nierzetelny несумлінний, недобросовісний, несовісний.
niesamowicie несамовито.
niesamowiednie несвідомо.
niesamowiedny несвідомий.
niesamowito *див.* **niesamowicie.**
niesamowitość *ż.* несамовитість, -тості.
niesamowity несамовитий.
nieschludnie неохайно, нечепурно.
nieschludność *ż.* неохайність, -ності, нечепурність.
nieschludny неохайний, нечепурний.
niesfatygowany *див.* **niestrudzony.**
niesfornie 1) неслухняно, непослушно; розпущено, розпусно, недисципліновано; уперто; 2) непокірно, непокірливо. *Пор.* **niesforny.**
niesforność *ż.* 1) неслухняність, -ності, непослушність; розпущеність, розпусність, недисциплінованість; упертість, -тості; 2) непокірність, непокірливість, -вості. *Пор.* **niesforny.**
niesforny 1) неслухняний, непослушний; *(самовільний)* розпущений, розпусний, недисциплінований; *(про дитину — ще)* упертий; 2) *перен.* непокірний, непокірливий; ~ne w ł o s y непокірне (непокірливе) волосся.
niesienie *n.* несіння, несення.
nieskalanie *przsł.* незаплямовано, незаплямлено; чисто. *Пор.* **nieskalany.**
nieskalany незаплямований, незаплямлений; *(перен. поез — ще)* чистий; ~ne ś n i e g i чисті сніги, -гів.
nieskazitelnie бездоганно.
nieskazitelność *ż.* бездоганність, -ності.

nieskazitelny бездога́нний; **~na** s ł u ż b a бездога́нна слу́жба.
nieskażony *див.* **nieskazitelny.**
niesktadnie нескла́дно, незгра́бно.
nieskladność *ż.* нескла́дність, -ності, незгра́бність.
nieskładny нескла́дний, незгра́бний; w i e r s z ~ нескла́дний вірш.
nieskończenie *przst.* 1) нескінче́нно, безме́жно; без кінця́-кра́ю; безмі́рно; ~ w d z i ę c z n y безме́жно вдя́чний; 2) безконе́чно; r a c h u n e k i l o ś c i ~ m a ł y c h раху́нок безконе́чно мали́х величи́н. *Пор.* **nieskończony.**
nieskończonościowy *mat.* безконе́чно мали́й; r a c h u n e k ~ учення про безконе́чно малі́ величи́ни.
nieskończoność *ż.* 1) нескінче́нність, -ності, безме́жність; безкра́їсть, -йості, безкра́йність; безмі́рність; 2) безконе́чність; ◊ w l e c s i ę d o **~ci** тягти́ся (продо́вжуватися) без кінця́ (без кінця́-кра́ю). *Пор.* **nieskończony.**
nieskończony 1) нескінче́нний, безме́жний; *(що не має меж — ще)* безкра́їй, безкра́йній; *(величезний — ще)* безмі́рний; p r z e s t r z e ń **~na** безкра́їй про́стір (*род.* про́стору); 2) *мат.* безконе́чний.
nieskory не ско́рий; d o r o b o t y ~ не ско́рий до робо́ти.
nieskraplający się *fiz.* нести́сливий; g a z ~ нести́сливий газ, -зу.
nieskromnie нескро́мно.
nieskromność *ż.* нескро́мність, -ності.
nieskromny 1) нескро́мний; c z ł o w i e k ~ нескро́мна люди́на; ~ g e s t нескро́мний жест, -ту; **~na** u w a g a нескро́мне заува́ження; 2) *(розм. жарт. — великий)* неаби́який, чима́лий, присто́йний, солі́дний; w c a l e **~na** s u m a неаби́яка (чима́ла́, присто́йна, солі́дна) су́ма.
nieskruszony незла́мний; **~na** w i a r a незла́мна ві́ра; w o l a **~na** незла́мна во́ля.

nieskutecznie неді́єво, неді́юче, неефекти́вно.
nieskuteczność *ż.* неді́євість, -вості, неді́ючість, -чості, неефекти́вність, -ності.
nieskuteczny неді́йовий, неді́ючий, неефекти́вний.
niesława *ż.* безсла́вність, -ності, несла́ва; p o k r y ć s i ę **~wą** ввійти́ у несла́ву.
niesławny 1) безсла́вний; **~na** ś m i e r ć безсла́вна смерть, -ті; 2) *перен.* знесла́влений.
niesłony несоло́ний.
niesłowność *ż.* зви́чка не доде́ржувати сло́ва.
niesłowny яки́й (що) не доде́ржує сло́ва.
niesłusznie безпідста́вно, неслу́шно; o b w i n i a ć k o g o ~ безпідста́вно (неслу́шно) обвинува́чувати кого́.
niesłuszność *ż.* безпідста́вність, -ності, неслу́шність.
niesłuszny безпідста́вний, неслу́шний; **~na** u w a g a безпідста́вне (неслу́шне) заува́ження.
niesłychanie *przst.* нечу́вано; ~ w i e l k i нечу́вано вели́кий.
niesłychany нечу́ваний; **~na** s z y b k o ś ć нечу́вана ско́рість, -рості; **~na** z b r o d n i a нечу́ваний зло́чин, -ну.
niesłyszalny нечу́тний.
niesmacznie 1) несма́чно; несмакови́то; 2) без смаку́, нега́рно, некраси́во. *Пор.* **niesmaczny.**
niesmaczny 1) несмачни́й; несмакови́тий *(розм.)*; z u p a **~na** несмачни́й суп, -пу; 2) *(незгідний з нормами доброго смаку)* без смаку́, нега́рний, некраси́вий; s t r ó j ~ нега́рне (некраси́ве) вбра́ння, вбра́ння без смаку́; ◊ ~ ż a r t (d o w c i p) гру́бий жарт (до́теп).
niesmak, -ku, *m.* 1) неприє́мний смак, -ку́, не́смак; c z u ć ~ w u s t a c h відчува́ти неприє́мний смак (не́смак) у ро́ті; 2) *(перен. — в естетичному відношенні)* бе́зсмак, не́смак, відсу́тність смаку́; ~ w u r z ą-

dzeniu pokoju бéзсмак (нéсмак, відсýтність смакý) в обстанóвці кімнáти; 3) *(перен. — в моральному відношенні)* неприéмний осáдок, -дка; wzbudzać ~ залишáти неприéмний осáдок; 4) брак апетúту.
niesnaski, -sek, *blp.* чвáри *(род.* чвар), свáрки́ *(род.* свáрóк); ~ familijne роди́нні чвáри (свáрки́).
niespamiętany *див.* **niepamiętny.**
niespanie *n.* 1) брак сну; 2) безсóнна ніч *(род.* нóчі).
niespełna *przsł.* не спóвнá: ~ rok не спóвнá рік; ~ rozumu не спóвнá рóзуму.
niespełnianie *n.* невикóнування; *(обіцянки — ще)* недодéржування.
niespełnienie *n.* неви́конання; *(обіцянки — ще)* недодéржання.
niesplik, -ku, *m., bot.* *(mespilum)* мушмулá.
niespławność *ż.* несудноплáвність, -ності, несуднохíдність.
niespławny несудноплáвний, несуднохíдний.
niespodzianie несподíвано; рaптóво, рáптом. *Пор.* **niespodziany.**
niespodzianka *ż.* несподíванка, сюрпри́з, -зу; przykra ~ неприéмний сюрпри́з; sprawić komu ~kę зготувáти (зроби́ти) комý сюрпри́з (несподíванку).
niespodziany несподíваний; ~ gość несподíваний гість *(род.* гóстя); *(що стався зненацька)* раптóвий; ~ ruch раптóвий рух, -ху.
niespodziewanie *przsł.* *див.* **niespodzianie.**
niespodziewany *див.* **niespodziany.**
niespoistość *ż.* 1) незчéпність, -ності; 2) некомпáктність. *Пор.* **niespoisty.**
niespoisty 1) *фіз.* незчéпний; 2) *перен.* некомпáктний.
niespokojnie неспокíйно; турбóтно, тривóжно. *Пор.* **niespokojny.**
niespokojność *ż.* *див.* **niepokój.**
niespokojny неспокíйний; *(що викликав занепокоєння — ще)* турбóтний, тривóжний; ~ne czasy неспокíйні часи́, -сів; ~ o kogo *a.* o co неспокíйний за кóго *a.* за щó; wzrok ~ тривóжний пóгляд, -ду.
niespokój *m.* *див.* **niepokój.**
niesporo повíльно, мля́во; ◊ robota idzie mu ~ робóта йомý не спóриться.
niespory неспóрий, неспíрний.
niesposób *predyk.* неможли́во; ~ to zrobić неможли́во це зроби́ти.
niespostrzeżenie *przsł.* *див.* **niepostrzeżenie.**
niespożycie *przsł.* 1) невичéрпно; 2) невтóмно. *Пор.* **niespożyty.**
niespożytość *ż.* 1) невичéрпність, -ності; 2) невтóмність. *Пор.* **niespożyty.**
niespożyty 1) *перен.* невичéрпний; ~te siły narodu невичéрпні си́ли нарóду; ~te źródła невичéрпні джерéла, -рéл; 2) *(витривалий)* невтóмний; ~ta młodość невтóмна мóлодість, -дості.
niespółdzielność *ż., mat.* взаємопрóстість, -тості.
niespółdzielny *mat.* взаємопрóстий.
niespółmierność *ż., mat.* *див.* **niewspółmierność.**
niespółmierny *mat.* *див.* **niewspółmierny.**
niesprawdzalny яки́й (щó) не мóжна перевíрити.
niesprawiedliwie несправедли́во.
niesprawiedliwość *ż.* несправедли́вість, -вості.
niesprawiedliwy несправедли́вий.
niesprawnie несправно; невпрáвно. *Пор.* **niesprawny.**
niesprawność *ż.* несправність, -ності; невпрáвність. *Пор.* **niesprawny.**
niesprawny несправний; *(невмілий)* невпрáвний.
niesprzedawalny непродáжний, не на прóдаж.
niesprzedażny *див.* **niesprzedawalny.**
niestale непостíйно; нестáло, нестíйко. *Пор.* **niestały.**

niestałość *ż.* непостійність, -ності; нестáлість, -лості, нестíйкість, -кості. *Пор.* **niestały.**

niestały непостійний; *(мінливий — ще)* нестáлий, нестійкий; **~ła** p o g o d a нестáла (нестійкá, непостíйна) погóда; **~** d o c h ó d непостійний (нестáлий, нестійкий) дохóд, -хóду; **~ła** l u d n o ś ć непостійне (нестáле, нестійкé) насéлення.

niestaranność *ż.* нестарáнність, -ності.

niestaranny нестарáнний; r o b o t a **~na** нестарáнна робóта.

niestarty незглáдний, незгладимий; **~** ś l a d незглáдний (незгладимий) слід, -ду.

niestary нестарий.

niestatecznie нестатéчно, несолідно.

niestateczność *ż.* нестатéчність, -ності, несолідність.

niestateczny нестатéчний, несолідний.

niestawienie się *n.* неявка, нез'явлення, неприбуття.

niestawiennictwo *n., praw. див.* **niestawienie się.**

niestety! *wkrz.* на жаль; та ба! **~!** b y ł o j u ż z a p ó ź n o на жаль (та ба!), булó вже запізно; o n **~** t e g o n i e z r o z u m i a ł він, на жаль, цьогó не зрозумів.

niestosownie 1) невідповідно; **~** p o s t ę p o w a ć (z a c h o w y w a ć s i ę) невідповідно повóдитися, -джуся, -дишся; недорéчно; 2) несвоєчáсно. *Пор.* **niestosowny.**

niestosowność *ż.* 1) невідповідність, -ності, непідхóжість, -жості; недорéчність; 2) несвоєчáсність. *Пор.* **niestosowny.**

niestosowny 1) невідповідний, непідхóжий; **~na** c h w i l a невідповідний (непідхóжий) момéнт, -ту; **~** p r z y k ł a d невідповідний (непідхóжий) приклад, -ду; **~ne** t o w a r z y s t w o невідповідне (непідхóже) товариство; *(що не відповідає ситуації)* недорéчний, не до рéчі; **~ne** p y t a n i e недорéчне питáння, питáння не до рéчі; 2) *(не в пору)* несвоєчáсний; **~na** w i z y t a несвоєчáсний візит, -ту.

niestrawa *ż., bot. (dactylis)* éжа.

niestrawność *ż.* 1) нелегкотрáвність, -ності, нестрáвність; 2) *мед.* нетрáвлення шлýнка, нестрáвність.

niestrawny 1) який (що) погáно перетрáвлює; ż o ł ą d e k **~** шлýнок, який (що) погáно перетрáвлює; 2) *фізіол.* нелегкотрáвний, нестрáвний; p o k a r m **~** нелегкотрáвна (нестрáвна) їжа.

niestrojnie I розстрóєно.

niestrojnie II неошáтно.

niestrojność I *ż.* розстрóєність, -ності.

niestrojność II неошáтність, -ності.

niestrojny I *muz.* розстрóєний.

niestrojny II неошáтний; **~na** s u k n i a неошáтна сýкня.

niestrudzenie *przsł.* невтóмно.

niestrudzony невтóмний.

niestrwożony безстрáшний.

niestworzony *przen.* несосвітéнний, несусвітний, несвітський; **~ne** b r e d n i e несосвітéнні (несусвітні, несвітські) дурниці (нісенітниці).

niesubordynacja *ż.* неслухняність, -ності; *офіц.* недисциплінóваність.

niesubordynowany неслухняний, непослýшний; недисциплінóваний. *Пор.* **niesubordynacja.**

niesumiennie несумлінно, недобросóвісно, несóвісно.

niesumienność *ż.* несумлінність, -ності, недобросóвісність, несóвісність.

niesumienny несумлінний, недобросóвісний, несóвісний.

nieswojo *przsł.* ніяково; c z u j ę s i ę **~** w t y m ś r o d o w i s k u я почуваю себé ніяково в цьóму середóвищі.

nieswojsko *див.* **nieswojo.**

nieswojskość *ż.* ніяковість, -вості.

nieswój не зóвсім здорóвий;

czuł się ~ почувáв себé не зóвсім здорóвим.
niesymetrycznie несиметрѝчно, асиметрѝчно.
niesymetryczność *ż.* несиметрѝчність, -ності, асиметрѝчність.
niesymetryczny несиметрѝчний, асиметрѝчний.
niesympatycznie несимпатѝчно.
niesympatyczny несимпатѝчний.
niesystematycznie несистематѝчно.
niesystematyczność *ż.* несистематѝчність, -ності.
niesystematyczny несистематѝчний.
niesyty несѝтий.
nieszczególnie неособлѝво; невáжно; **czuć się ~** неособлѝво (невáжно) себé почувáти. *Пор.* **nieszczególny.**
nieszczególny неособлѝвий; *(поганий — ще)* невáжний; **apetyt ~** неособлѝвий (невáжний) апетѝт, -ту.
nieszczelny нещíльний.
nieszczerość *ż.* нещѝрість, -рості.
nieszczery нещѝрий; **~ człowiek** нещѝра людѝна; **~ uśmiech** нещѝра ýсмішка; **~re złoto** нещѝре зóлото.
nieszczerze нещѝро.
nieszczęsny 1) *перен. розм.* мізéрний; 2) *див.* **nieszczęśliwy.**
nieszczęścić się, -ci, -ciło *nieos.* не щастѝти, не таланѝти, не везтѝ.
nieszczęście *n.* нещáстя; *(несприятлива доля — ще)* безталáння, недóля; *(горе — ще)* бідá, лѝхо; **~ go spotkało (dotknęło)** йогó зустрíло (стрíнуло) нещáстя; **(jak) na ~** (як) на нещáстя, (як) на лѝхо, (як) на бідý; **ku swojemu ~ciu (na swoje ~)** на своé нещáстя, на свою́ бідý, на своé лѝхо, на своé безголóв'я, собí на нещáстя; **~ się stało** трáпилося нещáстя; **szczęście w ~ciu** лѝхо не без добрá; **wyglądać jak półtora ~cia** виглядáти, як півторá нещáстя.
nieszczęśliwie нещáсно; нещаслѝво; безщáсно, безталáнно, бідолáшно; мізéрно. *Пор.* **nieszczęśliwy.**
nieszczęśliwiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* нещáсний, -ного; нещаслѝвий, -вого; сердéшний, сердéга. *Пор.* **nieszczęśliwy.**
nieszczęśliwy нещáсний; **~ zbieg okoliczności** нещáсний збіг обстáвин; *(невдатний)* нещаслѝвий; *(про людину, яка викликає співчуття)* сердéшний, безщáсний, безталáнний, бідолáшний; *(незначний)* мізéрний.
nieszczęśnica *ż.* нещáсна, -ної; нещаслѝва, -вої, нещаслѝвиця; сердéшна, -ної, сердéга. *Пор.* **nieszczęśliwy.**
nieszczęśnik, *lm.* **-cy,** *m.* нещáсний, -ного; нещаслѝвий, -вого, нещаслѝвець, -вця; сердéшний, -ного, сердéга. *Пор.* **nieszczęśliwy.**
nieszkodliwie нешкідлѝво.
nieszkodliwość *ż.* нешкідлѝвість, -вості.
nieszkodliwy нешкідлѝвий; **uczynić ~wym** зробѝти нешкідлѝвим.
nieszlachetnie неблагорóдно, нешляхéтно.
nieszlachetność *ż.* неблагорóдство, нешляхéтність, -ності.
nieszlachetny неблагорóдний, нешляхéтний.
nieszpetnie *pot.* непогáно.
nieszpetny *pot.* непогáний; **~na twarzyczka** непогáне лѝчко; **~nego wzrostu** непогáного рóсту; ◊ **wcale ~na** вонá нíчóго собí (нічогéнька); **~nego wypłatać komu figla** дóбре посміятися (пожартувáти) з кóго.
nieszpory, -rów, *blp., rel.* вечéрня; **odprawiać ~** служѝти вечéрню.
nieszpułka *ż., bot. див.* **niesplik.**
nieszykowność *ż.* неелегáнтність, -ності.
nieszykowny неелегáнтний.
nieściągalny неоплáтний; **~ne zaległości** неоплáтна заборгóваність, -ності.
nieścisłość *ż.* нетóчність, -ності.
nieścisły нетóчний.

nieściśle неточно.
nieściśliwy *fiz., spec.* нестисливий.
nieść, niosę, niesiesz, niósł, nieśli 1) нести; *перен. розм.* gdzie cię diabli niosą? куди тебе несе лиха година? kury niosą jaja кури несуть яйця; 2) *(про вогнестрільну зброю)* бити (б'ю, б'єш); strzelba ~sie daleko рушниця далеко б'є; ◊ *перен.* ~ życie w ofierze жертвувати життям; //~ się 1) нестися; kury niosą się кури несуться; 2) *(вважати себе кращим)* виносити себе; ~ ponad wszystkich виносити себе понад усіх.
nieślubny нешлюбний, позашлюбний; ~ne dziecko нешлюбна (позашлюбна) дитина.
nieśmiało несміливо, несміло.
nieśmiałość *ż.* несміливість, -вості, несміливість, -лості.
nieśmiały несміливий, несмілий.
nieśmiele *див.* nieśmiało.
nieśmiertelnik *m., bot.* *(xeranthemum)* безсмертки, -ток *(лише в мн.)*.
nieśmiertelność *ż.* безсмертність, -ності, безсмертя; несмертельність; невмирущість, -щості. *Пор.* nieśmiertelny.
nieśmiertelny безсмертний; *(поез.— ще)* несмертельний; *(перен. — ще)* невмирущий; ~na sława невмируща слава.
nieśny несущий; ~na kura несуща курка, несучка.
nieśpieszno: ~ mi мені не спішно.
nieświadomie несвідомо; ~ odnosić się do pracy несвідомо ставитися до праці.
nieświadomość *ż.* 1) необізнаність, -ності; незнання; 2) несвідомість, -мості. *Пор.* nieświadomy.
nieświadomy 1) (czego) необізнаний (з чим); ~ tajemnic необізнаний з таємницями; *підсил.* не знаючий (чого); 2) *(позбавлений свідомості)* несвідомий; ~ postępek несвідомий вчинок, -нку.
nieświetnie ненайкраще; ~ się spisał ненайкраще показав себе; ~ mówił говорив ненайкраще.
nieświetny ненайкращий; ~ koniec ненайкращий кінець (*род.* кінця).
nieświeży несвіжий.
nie tajno: ~ mi... мені досить відомо... для мене не таємниця...
nietajony неприхований; ~na radość неприхована радість, -дості.
nietakt, -tu, *m.* нетактовність, -ності, безтактність.
nietaktownie нетактовно, безтактно.
nietaktowność *ż.* *див.* nietakt.
nietaktowny нетактовний, безтактний; ~ człowiek нетактовна (безтактна) людина; ~ postępek нетактовний (безтактний) учинок, -нку.
nietegoczesny 1) несучасний; 2) *перен.* старосвітський.
nietęgi неособливий; *(поганий — ще)* неважний; *підсил.* слабий; ~ga głowa слаба голова; ~ robotnik неважний робітник, -ка.
nietęgo неособливо; неважно; слабо; ~ się spisać неособливо (неважно) показати себе. *Пор.* nietęgi.
nietknięty 1) неторкнутий, неторканий; ~te stopą ludzką zarośla неторкнуті (неторкані) людською стопою зарослі, -лів; 2) *(повний до самого верху)* непочатий; ~ta beczka непочата бочка; 3) *перен. див.* dziewiczy 2.
nietkniony *див.* nietknięty.
nietolerancja нетолерантність, -ності, нетерпимість, -мості.
nietolerancyjny нетолерантний, нетерпимий.
nietoperz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *зоол.* кажан, -на; 2) *перен. розм.* опівнічник.
nietopliwy *hut.* неплавкий.
nietota *ż., bot. див.* jałowiec.
nietowarzyski нетовариський; не-

компанійський *(розм.)*; *підсил.* відлюдний, відлюдькуватий.
nietowarzyskość *ż.* нетовариськість, -кості; відлюдність, -ності, відлюдькуватість, -тості. *Пор.* **nietowarzyski.**
nietrafnie 1) невправно, нецілко; 2) невлучно, невдало. *Пор.* **nietrafny.**
nietrafność *ż.* 1) невправність, -ності, нецілкість, -кості; 2) невлучність, невдалість, -лості. *Пор.* **nietrafny.**
nietrafny 1) невправний, нецілкий; ~ strzał невправний (нецілкий) постріл, -лу; 2) *перен.* невлучний, невдалий; **~na** nazwa невлучна (невдала) назва; **~ne** porównanie невлучне (невдале) порівняння.
nietrudno неважко.
nietrudny неважкий.
nietrujący неотруйний.
nietrwale 1) недовгочасно, нетривало; 2) нетривко. *Пор.* **nietrwały.**
nietrwałość *ż.* 1) недовгочасність, -ності, нетривалість, -лості; 2) нетривкість, -кості. *Пор.* **nietrwały.**
nietrwały 1) недовгочасний, нетривалий; **~ła** sława недовгочасна слава; 2) *(ненадійний)* нетривкий.
nietrzeźwo нетверезо.
nietrzeźwy нетверезий.
nietutejszy нетутешній.
nietuzinkowy незвичайний, неабиякий; *(який виділяється)* нерядовий.
nietykalność *ż.* недоторканність, -ності; ~ osobista недоторканність особи.
nietykalny недоторканний.
nietykany *див.* **nietknięty.**
nietypowy нетиповий.
nieubłagalnie *przst.* *див.* **nieubłaganie.**
nieubłagalność *ż.* *див.* **nieubłagalność.**
nieubłagalny *див.* **nieubłagany.**
nieubłaganie *przst.* невблаганно, невмолимо.
nieubłaganość *ż.* невблаганність, -ності, невмолимість, -мості.
nieubłagany невблаганний, невмолимий; *(безжалісний — ще)* безпощадний; **~ne** prawa natury невблаганні (невмолимі) закони природи; **~na** walka безпощадна боротьба.
nieuchronnie неминуче.
nieuchronność *ż.* неминучість, -чості.
nieuchronny неминучий.
nieuchwytnie невловно, невловимо, невпіймано.
nieuchwytność *ż.* невловність, -ності, невловимість, -мості, невпійманність.
nieuchwytny невловний, невловимий, невпійманний.
nieuctwo *n.* 1) неуцтво; 2) *(недостача освіти)* неосвіченість, -ності; ◊ ~ polityczne політична неграмотність.
nieuczciwie нечесно, безчесно.
nieuczciwość *ż.* нечесність, -ності, безчесність.
nieuczciwy нечесний, безчесний; ~ postępek нечесний (безчесний) вчинок, -нку.
nieuczenie *przst., pot.* невчено; неосвічено. *Пор.* **nieuczony.**
nieuczęszczanie *n.* невідвідування; ~ do szkoły невідвідування школи.
nieuczoność *ż.* невченість, -ності; неосвіченість. *Пор.* **nieuczony.**
nieuczony *pot.* невчений; *(без освіти)* неосвічений.
nieuczynność *ż.* непослужливість, -вості.
nieuczynny непослужливий.
nieudały невдалий.
nieudanie *przst.* невдавано.
nieudanie się *n.* невдача.
nieudany *див.* **nieudały.**
nieudolnie 1) невміло; 2) бездарно. *Пор.* **nieudolny** 2, 3.
nieudolność *ż.* 1) нездібність, -ності, неспроможність; 2) невмілість, -лості; 3) бездарність. *Пор.* **nieudolny.**
nieudolny 1) нездібний (до чого,

на що, зробити що), неспроможний (зробити що); 2) *(невправний)* невмілий; 3) *(позбавлений таланту)* бездарний; ~ne wiersze бездарні вірші, -шів; ◊ ~ na umyśle недоумкуватий.

nieufnie недовірливо; підозріливо, з підозрою, з підозрінням; patrzeć ~ недовірливо (підозріливо) дивитися, дивитися з підозрою (з підозрінням). *Пор.* **nieufny.**

nieufność *ż.* недовірливість, -вості, недовір'я; підозріливість; odnosić się z ~cią (do kogo, do czego) ставитися з недовірливістю (з недовір'ям; з підозріливістю) (до кого, до чого). *Пор.* **nieufny.**

nieufny недовірливий; *підсил.* підозріливий; człowiek ~ недовірлива (підозрілива) людина; spojrzenie ~ne недовірливий (підозріливий) погляд, -ду.

nieugaszony невгасимий, незгасний; ~ne pragnienie а) невгасима спрага; б) невгасиме прагнення (до чого).

nieugięcie *przsł.* непохитно, незламно, незломно.

nieugiętość *ż.* непохитність, -ності, незламність, незломність.

nieugięty непохитний, незламний, незломний; ~ta wola непохитна (незламна, незломна) воля; ~ charakter непохитний (незламний, незломний) характер, -ру.

nieuk, *lm.* **-ki,** *m.* неук, невiглас.

nieukładny неввічливий; *(неповажливий)* нечемний.

nieukojony безутішний, нерозважний.

nieukontentowanie *n.* незадоволення, невдоволення.

nieukontentowany незадоволений, невдоволений.

nieukrócony неприборкний; *(якого не можна заспокоїти)* невгамовний, непогамовний; *(якого не можна стримати — ще)* невтримний, нестримний.

nieuleczalnie невиліковно; невигойно; невидужно. *Пор.* **nieuleczalny.**

nieuleczalność *ż.* невиліковність, -ності; невигойність; невидужність. *Пор.* **nieuleczalny.**

nieuleczalny невиліковний; *(про рану, виразку — ще)* невигойний; *(про хворого — ще)* невидужний; ~na choroba невиліковна хвороба.

nieulękle безстрашно.

nieulękłość *ż.* безстрашність, -ності.

nieulękły безстрашний.

nieulękniony *див.* **nieulękły.**

nieumarzalny *ek.* неамортизаційний.

nieumiarkowanie I, *n.* непомірність, -ності, нестриманість, нездержливість, -вості; непоміркованість. *Пор.* **nieumiarkowany.**

nieumiarkowanie II *przsł.* непомірно, нездержливо; непоміркoвано. *Пор.* **nieumiarkowany.**

nieumiarkowany непомірний, нездержливий; *(що не знає міри)* непоміркований.

nieumiejętnie невміло.

nieumiejętność *ż.* невмілість, -лості, невміння.

nieumiejętny невмілий.

nieumotywowany необгрунтований.

nieumyślnie ненавмисно, ненавмисне, неумисно, неумисне.

nieumyślny ненавмисний, неумисний.

nieuniknienie *przsł.* неминуче.

nieunikniętу *див.* **nieunikniony.**

nieunikniony неминучий.

nieuporządkowany невпорядкований.

nieuprawny *roln.* необроблений; pole ~ne необроблене поле, переліг, -логу.

nieuprzedzony неупереджений.

nieurodzaj, -ju, *lm.* **-je,** *m.* неврожай, -жаю.

nieurodzajność *ż.* неврожайність, -ності.

nieurodzajny неврожайний; ~

r o k неврожа́йний (голо́дний) рік (*род.* ро́ку).
nieurzeczywistnialny нездійсне́нний.
nieurzędowo неофіціа́льно.
nieurzędowy неофіціа́льний.
nieusłużnie непослу́жливо.
nieusłużność *ż.* непослу́жливість, -вості.
nieusłużny непослу́жливий.
nieustający *див.* **nieustanny.**
nieustalony несформо́ваний; *(перен. — ще)* нестійки́й; ~ c h a r a k t e r несформо́ваний (нестійки́й) хара́ктер, -ру.
nieustannie безуста́нно, невпи́нно, безупи́нно; непере́рвно. *Пор.* **nieustanny.**
nieustanność *ż.* безуста́нність, -ності, безупи́нність; непере́рвність. *Пор.* **nieustanny.**
nieustanny безуста́нний, невпи́нний, безупи́нний; непере́рвний *(рідше).*
nieustawny немісткий́; ~ p o k ó j немістка́ кімна́та.
nieustąpliwy *див.* **nieustępliwy.**
nieustępliwość *ż.* непосту́пливість, -вості.
nieustępliwy непосту́пливий.
nieustraszenie *przsł.* безстра́шно.
nieustraszoność *ż.* безстра́шність, -ності.
nieustraszony безстра́шний.
nieustrzeżony яко́го не мо́жна устерегти́.
nieusuwalność *ż.* незмі́нюваність, -ності, незмі́нність.
nieusuwalny незмі́нюваний, незмі́нний.
nieuszanowanie *n.* непова́га, непоша́на; *(про властивість — ще)* непова́жливість, -вості, нешано́бливість.
nieutrudzenie *przsł.* невто́мно.
nieutrudzony невто́мний.
nieutulenie *przsł.* безуті́шно, нерозва́жно; невти́шно, невтихомі́рно. *Пор.* **nieutulony.**
nieutulony безуті́шний, нерозва́жний; *(про дуже сильні почуття — ще)* невти́шний, невтихомі́рний; ~**na** w ż a l u w d o w a безуті́шна вдова́; ~ ż a l невти́шний (невтихомі́рний) жаль (*род.* жалю́).
nieuwaga *ż.* неува́га; p r z e z ~**gę** че́рез неува́гу.
nieuważnie неува́жно; неува́жливо. *Пор.* **nieuważny.**
nieuważny неува́жний; *(що не виявляє уваги — ще)* неува́жливий; ~**ne** c z y t a n i e неува́жне чита́ння; ~ u c z e ń неува́жний (неува́жливий) у́чень (*род.* у́чня).
nieuzasadniony необгрунто́ваний.
nieuzbrojony неозбро́єний.
nieuznanie *n.* неви́знання́.
nieużytecznie 1) неприда́тно; 2) неко́ри́сно. *Пор.* **nieużyteczny.**
nieużyteczność *ż.* 1) неприда́тність, -ності (до чо́го, на що); 2) неко́ри́сність. *Пор.* **nieużyteczny.**
nieużyteczny 1) неприда́тний (до чо́го, на що); 2) *(без користі)* некори́сний.
nieużytek I, **-tku,** *m., roln.* не[у]житки, -ків *(лише в мн.).*
nieużytek II, **-tka,** *lm.* **-tki,** *m.* некори́сна люди́на.
nieużytkowanie *n., praw.* некори́стува́ння.
nieużyty нелюб'я́зний.
nieużywalny невжи́ваний.
niewart *predyk.* не ва́ртий; *(що не заслуговує на що — ще)* негі́дний; n i c ~ нічо́го не ва́ртий; ~ u w a g i не ва́ртий (не гі́дний) ува́ги; ~ z a u f a n i a не ва́ртий (не гі́дний) дові́р'я.
nie warto *predyk.* не варт, не ва́рто.
nieważki *fiz.* невагó́мий.
nieważnik *m., fiz.* невагó́ме ті́ло.
nieważność *ż., praw.* неді́йсність, -ності; ~ a k t u неді́йсність а́кта.
nieważny *praw.* неді́йсний; u z n a ć z a ~**ne** ви́знати неді́йсним.
niewątpliwie безсумні́вно, безпере́чно.
niewątpliwość *ż.* безсумні́вність, -ності, безпере́чність.
niewątpliwy безсумні́вний, безпере́чний; ~**we** p o w o d z e n i e безсумні́вний (безпере́чний) ус-

ніх, -ху; ◊ t o r z e c z ~wa це поза всяким сумнівом.

niewczesność *ż.* несвоєчасність, -ності, невчасність; невідповідність; передчасність. *Пор.* **niewczesny.**

niewczesny несвоєчасний, невчасний; *(що не відповідає моментові — ще)* невідповідний; **~na k r y t y k a** несвоєчасна критика; **~ne ż a r t y** невідповідні (несвоєчасні) жарти, -тів; *(що відбувається раніше, ніж можна сподіватися)* передчасний; **~na ś m i e r ć** передчасна смерть, -ті.

niewcześnie несвоєчасно, невчасно.

niewdzięcznica *ż.* невдячна, -ної, невдячниця.

niewdzięcznie невдячно.

niewdzięcznik, *lm.* **-cy,** *m.* невдячний, -ного, невдячник.

niewdzięczność *ż.* невдячність, -ності.

niewdzięczny невдячний; **~na p r a c a** невдячна праця (робота); **~ t e m a t** невдячна тема.

niewesoło невесело.

niewesoły невеселий.

niewiadoma, -mej, *ż., mat.* невідома, -мої.

nie wiadomo *predyk.* невідомо; не знати *(рідко)*; **~ c o z a j e d e n** невідомо (не знати), що за один.

niewiadomość *ż. див.* **nieświadomość** 1.

niewiadomy невідомий; незнаний *(рідше).*

niewiara *ż.* 1) невір'я, невіра, невірство; 2) *(безвір'я)* атеїзм, -му.

niewiarogodnie 1) недостовірно; невірогідно; 2) неправдоподібно. *Пор.* **niewiarogodny.**

niewiarogodność *ż.* 1) недостовірність, -ності; невірогідність; 2) неправдоподібність. *Пор.* **niewiarogodny.**

niewiarogodny 1) недостовірний; *(що не заслуговує довір'я)* невірогідний; 2) *(несхожий на правду)* неправдоподібний.

niewiasta *ż., arch., żart.* жінка.

niewidka: c z a p k a ~ *folk.* шапка-невидимка.

niewidny 1) невидний; *(поринулий у темряву)* темний; **~ne m i e j s c e** темне місце; 2) *див.* **niewidzialny.**

niewidocznie 1) невидимо, непомітно; 2) *див.* **niewidzialnie.** *Пор.* **niewidoczny.**

niewidoczny 1) невидимий, непомітний; 2) *див.* **niewidzialny;** ◊ **r o z p o c z ą ć ~ne b a d a n i e** почати непомітно випитувати.

niewidomie незримо, невидимо.

niewidomy I незримий, невидимий.

niewidomy II, **-mego,** *lm.* **-mi,** *m.* сліпий, -пого.

niewidzialnie невидимо, незримо.

niewidzialność *ż.* невидимість, -мості, незримість.

niewidzialny невидимий, незримий.

niewidziany невиданий, небачений; *(перен. — ще)* небувалий; **~ne p o w o d z e n i e** небувалий успіх, -ху.

niewiedza *ż.* незнання; невідання *(рідше).*

niewiele I *przsł.* небагато.

niewiele II, *lm. m.-os.* **niewielu,** *zaim.* небагато, мало хто, небагато хто; **~ p o z o s t a ł o** небагато залишилося; **~lu z n i c h p o w r ó c i ł o** мало (небагато) хто з них повернувся.

niewielki 1) невеликий; *(без великого значення — ще)* незначний; *(маленький)* невеличкий; **~ka f i g u r k a** невеличка фігурка; **~ka s u m a (k w o t a)** незначна сума; 2) *(арх. — про час)* недовгий; ◊ **p o ~kim c z a s i e** незабаром, скоро.

niewielu *m.-os., zaim. див.* **niewiele** II.

niewiernica *ż., arch.* невірна (віроломна) жінка.

niewiernie невірно; віроломно; зрадливо. *Пор.* **niewierny** 1.

niewierność *ż.* невірність, -ності; віроломність, віроломство; зрадливість, -вості. *Пор.* **niewierny** 1.

niewierny 1) *(що не виправдує довір'я)* невірний; *(що ламає ві-*

ру — ще) віроломний; *(з нахилом до зради — ще)* зрадливий; ~ przyjaciel невірний (віроломний; зрадливий) друг; 2) *(що не вірить другим)* невірний, недовірливий; *розм.* Tomasz ~ невірний Хома; 3) *церк.* невіруючий.

niewierzący *kośc.* невіруючий.

niewieści *arch., żart.* жіночий.

niewieściec, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli зніжуватися, -жуюся, -жуєшся.

niewieściuch, *lm.* **-chowie,** *m., pogardl.* пестун, -на; баба *(розм.)*.

niewiniątko *n., pot. iron.* невинний младенець, -нця; udawać ~ удавати (з себе) невинного *(ч. р.)*; удавати (з себе) невинну *(ж. р.)*.

nie winien *predyk. див.* **niewinny.**

niewinnie невинно; безвинно, безневинно. *Пор.* **niewinny.**

niewinność *ż.* невинність, -ності; невинуватість, -тості; безвинність, безневинність. *Пор.* **niewinny.**

niewinny невинний; *(непричетний до злочину — ще)* невинуватий; *(без вини — ще)* безвинний, безневинний; **~na** ofiara невинна (безвинна, безневинна) жертва; **~ne** spojrzenie невинний погляд, -ду.

niewłasnowolny безвольний.

niewłasny не свій, чужий; *(про ідеї, слова тощо — ще)* запозичений.

niewłaściwie 1) неналежно; 2) невідповідно; 3) невластиво; 4) недоречно, не до речі, не до ладу, не на місці; 5) неправильно. *Пор.* **niewłaściwy** 1, 2, 4—6.

niewłaściwość *ż.* 1) невідповідність, -ності; 2) неслушність, невідповідність; 3) невластивість, -вості; 4) недоречність; popełnić ~ зробити недоречність; 5) неправильність. *Пор.* **niewłaściwy** 2—6.

niewłaściwy 1) неналежний; położyć co na **~wym** miejscu покласти що на неналежному місці; 2) *(що не відповідає даним умовам)* невідповідний; **~we** towarzystwo невідповідне товариство; 3) *(що відбувається не впору)* неслушний, невідповідний; przyjść w **~wą** porę прийти в невідповідну пору (в неслушний час); 4) *(нехарактерний)* невластивий; **~wa** dla niego niegrzeczność невластива йому нечемність, -ності; 5) *(не до діла)* недоречний, не до ладу, не на місці; **~we** pytanie недоречне питання; питання не до речі; **~wy** żart жарт не на місці; 6) *грам.* неправильний; ~ zwrot неправильний вираз, -зу; ◊ *юр.* sąd ~ непідвідомчий суд, -ду; *анат.* szew ~ *(sutura spuria)* несправжній шов *(род.* шва); *мат.* ułamek ~ неправильний дріб *(род.* дробу).

niewłożony (do czego) незвиклий; ~ do roboty незвиклий до роботи.

niewola *ż.* неволя; *(військ. — ще)* полон, -лону; dostać się do **~li** попасти в полон; znosić **~lę** терпіти неволю.

niewolić, -lę, -lisz, -lił 1) неволити, приневолювати, -люю, -люєш, силувати, -лую, -луєш, примушувати, -шую, -шуєш; 2) *перен.* полонити, -ню, -ниш, заполонювати, -нюю, -нюєш, чарувати, -рую, -руєш, зачаровувати, -вую, -вуєш.

niewolka *ż., tech.* затискач з гвинтом.

niewolnica *ż.* рабиня; невільниця. *Пор.* **niewolnik.**

niewolnictwo *n.* рабство; невільництво. *Пор.* **niewolnik** 1.

niewolniczo 1) по-рабському; поневільницькому; 2) раболіпно, по-рабському; 3) по-рабському, сліпо. *Пор.* **niewolniczy.**

niewolniczość *ż.* 1) рабський характер (кого, чого); 2) раболіпство. *Пор.* **niewolniczy.**

niewolniczy 1) рабський; невільничий, невільницький; praca **~cza** рабська (невільнича, не-

вільницька) праця; *пор.* **niewolnik**; 2) *перен. погордл.* рабський, раболіпний; uległość **~cza** рабська (раболіпна) покірність, -ності; 3) *(перен.— некритичний)* рабський, сліпий; **~cze** naśladowanie wzoru рабське (сліпе) наслідування зразка (взірця); ◊ przekład **~** дослівний переклад, -ду.

niewolnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) раб, -ба; невільник *(заст.)*; *іст.* handel **~kami** торгівля рабами (невільниками); *перен.* być **~kiem** swych namiętności бути рабом (невільником) своїх пристрастей; 2) *військ. заст. див.* **jeniec.**

niewód, -wodu, *m., ryb.* невід, -вода; *прик.* nie łowić ryby przed **~dem** наперед невода рибою не хвались.

nie w porę *przsł.* не в пору, несвоєчасно.

niewprawnie невміло, невправно.

niewprawność *ż.* невмілість, -лості, невправність, -ності.

niewprawny невмілий, невправний.

niewrażliwość *ż.* нечутливість, -вості; нечулість, -лості; невразливість. *Пор.* **niewrażliwy.**

niewrażliwy нечутливий; *(психічно — ще)* нечулий; *(фізично — ще)* невразливий.

nie w smak *przsł.* не до смаку, не до вподоби.

niewspółmierność *ż., mat.* несумірність, -ності, неспільномірність.

niewspółmierny *mat.* несумірний, неспільномірний.

niewstrzymany *див.* **niepowstrzymany.**

niewtajemniczony невтаємничений.

niewybieralność *ż., praw.* необиральність, -ності.

niewybieralny *praw.* необиральний.

niewybrednie неперебірливо; невибагливо; непримхливо. *Пор.* **niewybredny.**

niewybredność *ż.* неперебірливість, -вості; невибагливість; непримхливість. *Пор.* **niewybredny.**

niewybredny неперебірливий; *(невимогливий)* невибагливий; *(без примх)* непримхливий.

niewychowany невихований.

niewyczerpanie *przsł.* невичерпно.

niewyczerpany невичерпний.

niewyczuwalny невідчутний.

niewydajny непродуктивний.

niewygasły 1) незагаслий, непогаслий; 2) *перен.* незгладний, незгладимий; **~ła** wdzięczność незгладна (незгладима) вдячність, -ності; *(про враження тощо)* незабутній; ◊ *юр.* **~łe** prawa do czego невтрачені права до чого.

niewygoda *ż.* невигідність, -ності, невигода.

niewygodnie невигідно.

niewygodny невигідний; **~ne** mieszkanie невигідна квартира.

niewygórowany не надмірно (не надто) високий; cena **~na** не надто висока ціна; ◊ *перен.* mieć o kim **~ne** pojęcie бути про кого невисокої думки.

niewyjaśniony непояснений, непоясчимий, нез'ясовний.

niewykonalność *ż.* нездійсненність, -ності.

niewykonalny нездійсненний.

niewykonanie *n.* невиконання, нездійснення.

niewykorzeniony 1) невикоренений; 2) *(якого не можна викорінити)* невикорінний, невикоренимий.

niewykształcony неосвічений.

niewykupienie *n., handl., fin.* несплата; **~** weksla w terminie несплата векселя в строк.

niewykupiony *handl., fin.* несплачений.

niewykwintnie невишукано, невитончено; неелегантно, нешикарно; просто, скромно. *Пор.* **niewykwintny.**

niewykwintność *ż.* невишуканість, -ності, невитонченість; неелегантність, нешикарність; простота, скромність. *Пор.* **niewykwintny.**

niewykwintny невишуканий, невитончений; *(про одежу, домашню обстановку тощо)* неелегантний,

нешика́рний; *(не вигаданий, звичайний)* про́стий, скро́мний.
niewyleczalny *див.* **nieuleczalny.**
niewymagający невимо́гливий.
niewymienny необмі́нний.
niewymiernie невимі́рно.
niewymierność *ż.* 1) невимі́рність, -ності; 2) ірраціона́льність. *Пор.* **niewymierny.**
niewymierny 1) невимі́рний; 2) *мат.* ірраціона́льний; liczba **~na** ірраціона́льне число́.
niewymownie невимо́вно, несказа́нно; cieszę się **~** невимо́вно (несказа́нно) радий.
niewymowność *ż.* некрасномо́вність, -ності.
niewymowny 1) несказа́нний, невимо́вний; ból **~** невимо́вний (несказа́нний) біль (*род.* бо́лю); 2) *(про здібність висловлюватися)* некрасномо́вний.
niewymuszenie неви́мушено, неприму́шено; приро́дно; про́сто. *Пор.* **niewymuszony.**
niewymuszoność *ż.* неви́мушеність, -ності, неприму́шеність; приро́дність; простота́. *Пор.* **niewymuszony.**
niewymuszony неви́мушений, неприму́шений; *(нештучний)* приро́дний; *(нецеремонний)* про́стий.
niewymyślnie невига́дливо, невиба́гливо; неви́шукано, неви́тончено; про́сто. *Пор.* **niewymyślny.**
niewymyślność *ż.* невига́дливість, -вості, невиба́гливість; неви́шуканість, -ності, неви́тонченість; простота́. *Пор.* **niewymyślny.**
niewymyślny невига́дливий, невиба́гливий; *(неелегантний — ще)* неви́шуканий, неви́тончений; *(скромний — ще)* про́стий; **~na** potrawa невиба́глива (неви́шукана; про́ста) стра́ва; **~ne** słowa невиба́гливі (неви́шукані; про́сті) слова́ (*род.* слів).
niewynagrodzony *див.* **niepowetowany.**
niewyobrażalny 1) неуявле́нний; 2) *перен.* неймові́рний; *(дуже великий — ще)* незвича́йний.
niewypał, -łu, *m., wojs.* 1) снаря́д, яки́й (що) не розірва́вся; бо́мба, яка́ (що) не розірва́лася; 2) *(у вогнестрільної зброї)* осі́чка.
niewypełnienie *n.* невикона́ння.
niewypełniony неви́конаний.
niewypieczony неви́печений.
niewypłacalność *ż., handl.* неплатоспромо́жність, -ності; ◊ ogłosić swoją **~** об'яви́ти себе́ неплатоспромо́жним.
niewypłacalny *handl.* неплатоспромо́жний; dłużnik **~** неплатоспромо́жний боржни́к, -ка́.
niewypowiedzianie несказа́нно, невимо́вно.
niewypowiedziany несказа́нний, невимо́вний.
niewyraźnie 1) невира́зно; нея́сно; нечі́тко, нерозбі́рно, нерозбі́рливо; неозна́чено; 2) непе́вно, підозрі́ло; zachowywać się **~** підозрі́ло пово́дитися, -джуся, -дишся; ◊ jakoś mi **~** щось мені́ недо́бре; poczuliśmy się **~** нам ста́ло ні́яково. *Пор.* **niewyraźny.**
niewyraźność *ż.* 1) невира́зність, -ності; нея́сність; нечі́ткість, -кості, нерозбі́рність, нерозбі́рливість, -вості; неозна́ченість; 2) непе́вність, підозрі́лість, -лості. *Пор.* **niewyraźny.**
niewyraźny 1) невира́зний; *(невиразно розпізнаваний — ще)* нея́сний; **~ne** słowa невира́зні слова́ (*род.* слів); **~ne** kontury нея́сні (невира́зні) ко́нтури, -рів; *(про почерк — звичайно)* нечітки́й, нерозбі́рний, нерозбі́рливий; *(не зовсім ясний)* неозна́чений; **~ny** kolor неозна́чений ко́лір, -льору; 2) *перен.* непе́вний, підозрі́лий; **~ne** towarzystwo непе́вне (підозрі́ле) товари́ство.
niewyrobiony яки́й (що) не сформува́вся, несформо́ваний; **~** charakter несформо́ваний хара́ктер, -ру.
niewyrozumiale 1) непобла́жливо, невиба́чливо; 2) нетерпи́мо, нетолера́нтно; 3) неспівчу́тливо. *Пор.* **niewyrozumiały.**

niewyrozumiałość *ż.* 1) непобла́жливість, -вості, невиба́чливість; 2) нетерпи́мість, -мості, нетолера́нтність, -ності; 3) неспівчутли́вість. *Пор.* **niewyrozumiały.**

niewyrozumiały 1) непобла́жливий, невиба́чливий; 2) *(позбавлений терпимості)* нетерпи́мий, нетолера́нтний; 3) *(без співчуття)* неспівчутли́вий; ~ n a c u d z ą n i e d o l ę неспівчутли́вий до чужо́го неща́стя.

niewyrównany *przen.* несплáчений; ~ r a c h u n e k несплáчений раху́нок, -нку.

niewysłowienie *przsł.* невимо́вно, несказа́нно.

niewysłowiony невимо́вний, несказа́нний.

niewysoki невисо́кий.

niewyspany неви́спаний; t w a r z ~**na** неви́спане обли́ччя.

niewystały *spec., przen.* неусто́яний, невідсто́яний.

niewystarczająco недоста́тньо.

niewystarczający недоста́тній.

niewystarczalność *ż.* недоста́тність, -ності.

niewyszukany неви́шуканий; *(перен. — ще)* скро́мний, про́стий; ~**ne** p o t r a w y скро́мні (про́сті) стра́ви (*род.* страв); ~**na** t o a l e t a неви́шуканий наря́д, -ду; *(без витонченості)* неви́тончений; ~ s m a k неви́тончений смак, -ку́.

niewytłumaczalny *див.* **niewytłumaczony.**

niewytłumaczony непоясне́нний, непоясни́мий, нез'ясо́вний; *(значення якого важко зрозуміти — ще)* незрозумі́лий; w ~ s p o s ó b я́кось незрозумі́ло, незрозумі́лим спо́собом (чи́ном).

niewytrwały невитрива́лий.

niewytrzymałość *ż.* несті́йкість, -кості, невитрива́лість, -лості.

niewytrzymały нестійки́й, невитрива́лий; ◊ ~ n a z i m n o a) *с.-г.* нехолодостійки́й; б) *(про людину)* чутли́вий до хо́лоду.

niewywczasy, **-sów**, *blp.* 1) брак відпочи́нку; 2) *(рідше)* невигі́дність, -ності, невиго́да.

niewywczasowany яки́й (що) не відпочи́в (не спочи́в).

niewzruszalnie *див.* **niewzruszenie.**

niewzruszalność *ż.* *див.* **niewzruszoność.**

niewzruszalny *див.* **niewzruszony.**

niewzruszenie *przsł.* 1) непохи́тно, несхи́тно; непору́шно, неруши́мо; 2) невблага́нно. *Пор.* **niewzruszony.**

niewzruszoność *ż.* 1) непохи́тність, -ності, несхи́тність; непору́шність, неруши́мість, -мості; 2) невблага́нність. *Пор.* **niewzruszony.**

niewzruszony 1) непохи́тний, несхи́тний; ~**ne** p o s t a n o w i e n i e непохи́тне (несхи́тне) ві́рішення; *(про закон тощо)* непору́шний, неруши́мий; 2) *перен.* невблага́нний; ~ c z ł o w i e k невблага́нна люди́на.

niezaakceptowanie *n.* несхва́лення (чого́); w s k u t e k ~**nia** внаслі́док несхва́лення.

niezabawny незаба́вний.

niezabudka *ż., bot. poet.* *див.* **niezapominajka.**

niezachęcająco незама́нливо; непринáдно, неприва́бливо. *Пор.* **niezachęcający.**

niezachęcający незама́нливий; *(неприємний — ще)* неприна́дний, неприва́бливий.

niezachwianie *przsł.* непохи́тно, несхи́тно.

niezachwiany непохи́тний, несхи́тний.

niezadługo незаба́ром, ско́ро.

niezadowolenie *n.* незадово́лення, невдово́лення.

niezadowolony незадово́лений, невдово́лений.

niezainteresowany незаціка́влений.

niezakłócony непору́шний; ~ s p o k ó j непору́шний спо́кій, -ко́ю.

niezależnie 1) незале́жно; 2) *див.* **niepodlegle.** *Пор.* **niezależny.**

niezależność *ż.* 1) незале́жність, -ності; 2) *див.* **niepodległość.** *Пор.* **niezależny.**

niezależny 1) незалéжний; z d a n i e **~ne** (s ą d **~**) незалéжна дýмка; *мат.* z m i e n n a **~na** незалéжна змíнна, -ноï, незалéжна перемíнна; z p o w o d ó w o d e m n i e **~nych** з причúн, незалéжних вiд мéне; 2) *політ.* *див.* **niepodległy**; ◊ *грам.* p r z y p a d e k **~** прямúй вiдмíнок, -нка; *грам.* z d a n i e **~ne** сурядне рéчення.
niezaludniony ненасéлений, незасéлений; *(мало заселений — ще)* безлю́дний; w y s p a **~na** ненасéлений (безлю́дний) óстрiв, -рова.
niezamącony *див.* **niezakłócony**.
niezamężna, -nej, *ż.* незамíжня (незамýжня) жíнка, неодрýжена жíнка.
niezamieszkały неосíлий; l u d **~** неосíлий нарóд, -ду.
niezamożność *ż.* незамóжнiсть, -ностi.
niezamożny незамóжний, небагáтий.
niezapłacenie *n.* несплáта, несплáчення; w s k u t e k **~nia** з причúни (з прúводу) несплáчення.
niezapobiegliwy незапопáдливий, незапопáдний.
niezapominajka *ż., bot.* незабýдка.
niezapomniany незабýтнiй.
niezaproszony незапрóшений.
niezaprzeczalnie *див.* **niezaprzeczenie.**
niezaprzeczalność *ż.* *див.* **niezaprzeczoność.**
niezaprzeczalny *див.* **niezaprzeczony.**
niezaprzeczenie *przsł.* незаперéчно; безперéчно, безспíрно. *Пор.* **niezaprzeczony.**
niezaprzeczoność *ż.* незаперéчнiсть, -ностi; безперéчнiсть, безспíрнiсть. *Пор.* **niezaprzeczony.**
niezaprzeczony незаперéчний; *(що не викликає сумнівів — ще)* безперéчний, безспíрний.
niezapytany непúтаний.
niezaradność *ż.* безпорáднiсть, -ностi, безпóмiчнiсть.
niezaradny безпорáдний, безпóмiчний.
niezaskarżalny *praw.* що не пiдлягáє оскáрженню.
niezasłużenie *przsł.* незаслýжено.
niezasobność *ż., książ.* незамóжнiсть, -ностi.
niezasobny *książ.* незамóжний.
niezaspokojony невтолéнний, нев[у]толúмий, невситúмий; *(перен. — ще)* невтúшний, невтихомúрний; **~** g ł ó d невситúмий гóлод, -ду; **~ne** p r a g n i e n i e невтолéнна (нев[у]толúма) спрáга; **~na** ż ą d z a w i e d z y невситúма (невтúшна) жадóба до знання́.
niezastąpiony незамíнний.
niezastosowalność *ż.* незастосóвнiсть, -ностi.
niezastosowalny незастосóвний.
niezastygły незастúглий, незахолóлий.
niezatarty незглáдний, незгладúмий, незабýтнiй; **~te** w r a ż e n i e незабýтне врáження.
niezawisłość *ż.* *див.* **niezależność.**
niezawisły *див.* **niezależny.**
niezawiśle *див.* **niezależnie.**
niezawodnie безсумнíвно, безперéчно; цiлкóм пéвно (вíрно); надíйно, пéвно. *Пор.* **niezawodny.**
niezawodność *ż.* безсумнíвнiсть, -ностi, безперéчнiсть; цiлковúта пéвнiсть (вíрнiсть); надíйнiсть, пéвнiсть. *Пор.* **niezawodny.**
niezawodny безсумнíвний, безперéчний; *(про людину — ще)* надíйний, пéвний; *(безпомилковий)* цiлкóм пéвний (вíрний); **~** p r z y j a c i e l надíйний друг; **~** ś r o d e k цiлкóм пéвний (вíрний) зáсiб, -собу.
niezbadany незбагнéнний; *(якого не можна зрозуміти)* незрозумíлий.
niezbędnie необхíдно.
niezbędność *ż.* необхíднiсть, -ностi, доконéчна потрéба.

niezbędny необхідний, конче потрібний, доконечний; u w a ż a ć z a **~ne** вважати за необхідне (за конче потрібне, за доконечне); *(якого не можна обминути)* неодмінний; ~ w a r u n e k неодмінна умова.

niezbicie *przsł.* невідпорно; незаперечно. *Пор.* **niezbity**.

niezbitość *ż.* невідпорність, -ності; незаперечність. *Пор.* **niezbity**.

niezbity невідпорний; *(якого не можна заперечити — ще)* незаперечний; ~ d o w ó d невідпорний (незаперечний) довід (доказ); ~ f a k t незаперечний факт, -ту.

niezborność *ż., med. (astigmatismus)* астигматизм, -му.

niezbyt не надто.

niezdara, -ry, *lm.* -ry, *m. i ż., pouf.* недотепа *(ч. р. і ж. р.)*.

niezdarnie неповоротко; незграбно. *Пор.* **niezdarny**.

niezdarność *ż.* неповороткість, -кості; незграбність, -ності. *Пор.* **niezdarny**.

niezdarny неповороткий; *(в рухах і перен. — ще)* незграбний.

niezdarty незносний, незносимий; **~te** o b u w i e незносне (незносиме) взуття.

niezdatność *ż.* 1) нездатність, -ності, непридатність; 2) нездібність. *Пор.* **niezdatny**.

niezdatny 1) нездатний (до чого, на що, зробити що), непридатний (до чого, на що); ~ d o r o b o t y нездатний до роботи; p i ó r o **~ne** d o p i s a n i a непридатне до писання перо; 2) *(необдарований)* нездібний; ~ u r z ę d n i k нездібний службовець, -вця.

niezdecydowanie I *n.* нерішучість, -чості.

niezdecydowanie II *przsł.* нерішуче.

niezdecydowany нерішучий; ◊ j e s t e m j e s z c z e ~ я ще не рішився.

niezdobyty неприступний; **~ta** t w i e r d z a неприступна кріпость, -ті.

niezdolność *ż.* 1) нездібність, -ності; нездатність; 2) нездатність, неспроможність; ~ d o ż y c i a нежиттєздатність; 3) *мед. (impotentia virilis)* імпотенція, статеве безсилля. *Пор.* **niezdolny**.

niezdolny 1) нездібний; нездатний *(рідше)*; 2) (do czego) нездатний (до чого, на що, зробити що); *(безсилий зробити що — ще)* неспроможний; ~ d o p r a c y нездатний до праці, непрацездатний; 3) *мед. (impotens)* імпотентний.

niezdrowie *n.* нездоров'я.

niezdrowo нездорово.

niezdrowotność *ż.* шкідливість для здоров'я, вадливість, -вості.

niezdrowotny шкідливий для здоров'я, вадливий.

niezdrowy нездоровий; ~ k l i m a t нездоровий клімат, -ту; *перен.* **~wa** l i t e r a t u r a нездорова література; **~we** m i e s z k a n i e нездорова квартира (нездорове мешкання); *перен.* **~we** m y ś l i нездорові думки, -мок; ~ o r g a n i z m нездоровий організм, -му; ~ p o k a r m нездорова їжа.

niezdrów *predyk. див.* **niezdrowy**.

niezdyscyplinowany недисциплінований.

niezgadniony нерозгаданий.

niezgasły невгасимий, незгаслий.

niezgładzony незгладний, незгладимий; *(перен. — ще)* незабутній.

niezgłębiony незбагненний; *(перен. — ще)* незрозумілий.

niezgoda *ż.* 1) незгода; *(сварка — ще)* незлагода; чвари *(род.* чвар) *(лише в мн.)*; j a b ł k o (k o ś ć) **~dy** яблуко (кістка) незгоди; s i a ć k ą k o l **~dy** сіяти розбрат (чвари); z g o d a b u d u j e, ~ r u j n u j e згода будує, а незгода руйнує; 2) *(розходження)* незгідність, -ності, розбіжність; ~ z d a ń незгідність (розбіжність) думок.

niezgodliwy незгідливий.

niezgodnie 1) незгі́дно, незго́дно, незгі́дливо; 2) незгі́дно (з чим), невідпові́дно (чому́ *і* до чо́го); ~ z oryginałem незгі́дно з оригіна́лом, невідпові́дно оригіна́лові (до оригіна́лу); 3) не в зго́ді, не в зла́годі, незла́гідно; 4) неодна́ково; 5) негармоні́йно. *Пор.* **niezgodny.**

niezgodność *ż.* 1) незгі́дність, -ності, незго́дність, незгі́дливість, -вості; 2) незгі́дність, невідпові́дність; 3) незла́гідність; 4) неодна́ковість; 5) негармоні́йність. *Пор.* **niezgodny.**

niezgodny 1) різноголо́сий, незгі́дний; ~**ne** dźwięki різноголо́сі (незгі́дні) зву́ки, -ків; 2) *(що не відповідає чому)* незгі́дний (з чим), невідпові́дний (чому́ *і* до чо́го): ~ z oryginałem незгі́дний з оригіна́лом, невідпові́дний оригіна́лові (до оригіна́лу); 3) *(несхильний до згоди)* незла́гідний, незгі́дливий; ~**ni** sąsiedzi незла́гідні (незгі́дливі) сусі́ди, -дів; 4) *(про думки)* незгі́дний, незго́дний, розбі́жний; ~**ne** zdania незгі́дні (незго́дні, розбі́жні) думки́, -мо́к; *(не такий самий)* неодна́ковий; ~**ne** charaktery неодна́кові хара́ктери, -рів; 5) *(про кольори)* негармоні́йний.

niezgojony невиліко́вний; *(про рану — ще)* невиго́йний.

niezgorszy незгі́рший.

niezgorzej незгі́рше, незгі́рш.

niezgrabiasz, *lm.* **-sze,** *m., pot.* незгра́ба.

niezgrabnie незгра́бно.

niezgrabność *ż.* незгра́бність, -ності.

niezgrabny незгра́бний.

niezgruntowany 1) бездо́нний; 2) *перен.* незбагне́нний.

niezguła, *lm.* **-ły,** *m., pot.* недоте́па.

nieziemski неземни́й.

nieziszczalność *ż.* нездійсне́нність, -ності.

nieziszczalny нездійсне́нний.

niezliczenie *przsł.* незчисле́нно, незліче́нно, без лі́ку.

niezliczoność *ż.* незчисле́нність, -ності, незліче́нність.

niezliczony незчисле́нний, незліче́нний.

niezłamany *див.* **niezłomny.**

niezłomnie незла́мно, незло́мно; непохи́тно, несхи́тно. *Пор.* **niezłomny.**

niezłomność *ż.* незла́мність, -ності, незло́мність; непохи́тність, несхи́тність. *Пор.* **niezłomny.**

niezłomny незла́мний, незло́мний; *(перен. — ще)* непохи́тний, несхи́тний; ~**na** wiara незла́мна (непохи́тна, несхи́тна) ві́ра; ~**na** wola незла́мна (непохи́тна, несхи́тна) во́ля.

niezłożony нескладни́й; maszyna ~**nej** konstrukcji маши́на нескладно́ї констру́кції.

niezły непога́ний.

niezmazany *див.* **niezatarty.**

niezmącenie *przsł.* 1) незвору́шно; непору́шно; 2) непохи́тно, несхи́тно. *Пор.* **niezmącony.**

niezmącony 1) незвору́шний; zachowywać ~ spokój зберіга́ти незвору́шний спо́кій; *(нічим не порушений)* непору́шний; ~**na** cisza непору́шна ти́ша; 2) *(якого не можна захитати)* непохи́тний, несхи́тний; ~**na** wiara w przyszłość непохи́тна (несхи́тна) ві́ра в майбу́тнє.

niezmęczenie *przsł.* невто́мно.

niezmęczony невто́мний.

niezmiennie незмі́нно.

niezmiennik *m., mat.* нонваріа́нт, незмі́нна величина́.

niezmienność *ż.* незмі́нність, -ності.

niezmienny незмі́нний.

niezmiernie 1) незмі́рно, ду́же; 2) *(рідше)* надмі́рно, надмі́ру.

niezmierność *ż.* незмі́рність, -ності.

niezmierny незмі́рний, величе́зний.

niezmierzoność *ż.* 1) невимі́рність, -ності; 2) незмі́рність, величе́зність. *Пор.* **niezmierzony.**

niezmierzony 1) невимі́рний; 2) *(дуже великий)* незмі́рний, величе́зний.
niezmieszany незбенте́жений; *(про почуття сорому)* незасоро́млений.
niezmordowanie *przsł.* невто́мно.
niezmordowany невто́мний.
niezmożony непереможний.
niezmuszony непримушений.
niezmyty незми́вний.
nieznacznie незна́чно.
nieznaczny незначни́й.
nieznajoma, -mej *ż.* незнайо́ма, -мої, незнайо́мка.
nieznajomość *ż.* (czego) необізнаність, -ності (з чим), незнайо́мість, -мості (чого́).
nieznajomy, -mego, *lm.* **-mi,** *m.* незнайо́мий, -мого, незнайо́мець, -мця.
nieznany 1) невідо́мий; незна́ний *(рідше)*; ~ autor невідо́мий (незна́ний) а́втор, -ра; grób Nieznanego Żołnierza моги́ла невідо́мого (незна́ного) солда́та; ~ kraj невідо́мий (незна́ний) край *(род.* кра́ю); 2) *(що не належить до числа знайомих людей)* незнайо́мий; osoba ~na незнайо́ма осо́ба, незнайо́ма люди́на.
niezniszczalność *ż.* 1) незни́щувальність, -ності; *філос.* ~ materii незни́щувальність мате́рії; 2) незно́сність, незноси́мість, -мості. *Пор.* **niezniszczalny.**
niezniszczalny 1) незни́щувальний, яки́й (що) не зни́щується; 2) *перен.* незно́сний, незноси́мий; materiał ~ незно́сний (незноси́мий) матеріа́л, -лу.
nieznośnie неперено́сно, незно́сно; несте́рпно, нестерпу́че. *Пор.* **nieznośny.**
nieznośność *ż.* неперено́сність, -ності, незно́сність; несте́рпність. *Пор.* **nieznośny.**
nieznośny неперено́сний, незно́сний; *(що перевищує сили, терпіння — ще)* несте́рпний, нестерпу́чий; ~ ból несте́рпний біль *(род.* бо́лю); ~ charakter неперено́сний (незно́сний) хара́ктер, -ру; ~na spiekota несте́рпна спе́ка.
nieznużenie *przsł.* невто́мно.
nieznużony невто́мний.
niezrażony витрива́лий.
niezręcznie 1) неспри́тно, незру́чно; невпра́вно; незгра́бно; 2) незру́чно, невигі́дно; 3) невлу́чно, невда́ло; wysłowić się ~ невлу́чно (невда́ло) ви́словитися; 4) ні́яково. *Пор.* **niezręczny.**
niezręczność *ż.* 1) неспри́тність, -ності, незру́чність; невпра́вність; незгра́бність; 2) незру́чність, невигі́дність; 3) невлу́чність, невда́лість, -лості; 4) ні́яковість, -вості. *Пор.* **niezręczny.**
niezręczny 1) неспри́тний, незру́чний; *(невмілий)* невпра́вний; ~ robotnik невпра́вний робітни́к, -ка́; *(у рухах)* незгра́бний, неповоротки́й; 2) *(позбавлений вигоди)* незру́чний, невигі́дний; ~na pozycja незру́чна (невигі́дна) пози́ція; 3) *(перен. — що не вдався)* невлу́чний, невда́лий; ~ wybieg невлу́чний (невда́лий) ви́верт (ви́крут); 4) *(перен. — клопітливий)* ні́яковий, незру́чний; ~na sytuacja ні́якове (незру́чне) стано́вище.
niezrozumiale незрозумі́ло.
niezrozumiałość *ż.* незрозумі́лість, -лості.
niezrozumiały незрозумі́лий.
niezrównanie *przsł.* незрівня́нно; над усяке порівня́ння.
niezrównany незрівня́нний.
niezrównoważony незрівнова́жений.
niezupełnie не зо́всім, не цілко́м, не впо́вні.
niezupełność *ż.* неповнота́, непо́вність, -ності; незакі́нченість. *Пор.* **niezupełny.**
niezupełny 1) непо́вний, нецілкови́тий; ~na ruina непо́вна (нецілкови́та) руї́на; ~na szkoła średnia непо́вна сере́дня

школа, семирічна школа; 2) *(не доведений до кінця)* незакінчений; dzieło ~nie незакінчений твір (*род.* твору).
niezwalczenie *przsł.* 1) непереборно, непоборно; 2) непохитно, несхитно, незламно, незломно. *Пор.* **niezwalczony**.
niezwalczoność *ż.* 1) непереборність, -ності, непоборність, непереможність; 2) непохитність, несхитність, незламність, незломність. *Пор.* **niezwalczony**.
niezwalczony 1) непереборний, непоборний; ~**ne** trudności непереборні (непоборні) труднощі, -щів; 2) *(нездоланний)* непохитний, несхитний, незламний, незломний; ~**na** wytrwałość непохитна (несхитна, незламна, незломна) стійкість (витривалість).
niezwiędły нев'янущий; ~**ła** zieleń нев'януща зелень, -ні.
niezwłocznie негайно.
niezwłoczny негайний.
niezwyciężony непереможний.
niezwyczajny *див.* **niezwykły**.
niezwykle незвичайно.
niezwykłość *ż.* 1) незвичайність, -ності; 2) незвиклість, -лості. *Пор.* **niezwykły**.
niezwykły 1) незвичайний; ~ wypadek незвичайний випадок, -дку; 2) (do czego) *(рідко)* незвиклий (до чого); ~ do pracy незвиклий до праці.
nieźle непогано; нічого собі, незгірше *(розм.)*; ~ mu się powodzi він живе непогано (нічого собі, незгірше).
nieżeglowy *mor.* несудноплавний, несуднохідний.
nieżonaty неодружений, нежонатий.
nieżyciowy нежиттєвий, нежиттьовий.
nieżyczliwie недоброзичливо, незичливо, неприхильно.
nieżyczliwość *ż.* недоброзичливість, -вості, незичливість, неприхильність, -ності.
nieżyczliwy недоброзичливий, незичливий, неприхильний.
nieżyjący *див.* **nieżywy**.
nieżyt, **-tu**, *m.*, *med.* *(catarrhus)* катар, -ру; ◊ ~ kiszek катаральний ентерит, -ту, катаральне запалення кишок; ~ oskrzeli *(bronchitis catarrhalis)* катаральне запалення бронхів.
nieżytowy *med.* *(catarrhalis)* катаральний.
nieżywo: ~ urodzony 1) мертвонароджений; 2) *перен.* мертворождённий.
nieżywotność *ż.* нежиттєвість, -вості.
nieżywotny 1) нежиттьовий, нежиттєвий; 2) *(грам.)* неживий.
nieżywy неживий; ◊ *перен.* ~**we** języki мертві мови (*род.* мов).
nieżyzność *ż.* неродючість, -чості.
nieżyzny неродючий.
nigdy ніколи; ~ a ~ ніколи більше; *прик.* na święte ~ на Миколи тай ніколи.
nigdzie ніде; ~ tego nie zobaczysz ніде цього не побачиш; *(про напрям)* нікуди; ~ nie pójdę нікуди не піду.
nigdzie indziej *przsł.* ніде інде, більше ніде.
nihilista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.* нігіліст.
nihilistka *ż.* нігілістка.
nihilistyczny нігілістичний.
nihilizm, **-mu**, *m.* нігілізм, -му.
nijaki I *przym.* 1) невизначений; kolor ~ невизначений колір, -льору; 2) *грам.* середній; rodzaj ~ середній рід (*род.* роду); czasownik ~ дієслово середнього стану.
nijaki II *zaim.* ніякий, жодний, жоден.
nijako I *przsł.* ніяково; czuć się ~ ніяково почувати себе.
nijako II *predyk.* ніяково; ~ mi мені ніяково.
nikczemnica *ż.* негідниця.
nikczemnie негідно; низько, підло. *Пор.* **nikczemny**.
nikczemnieć, **-nieję**, **-niejesz**, **-niał**, **-nieli** 1) ставати негідником *a.* негідницею; ставати низьким (підлим), ледащіти; *пор.* **nik-**

czemny; 2) *перен. розм.* вироджуватися, -джуюся, -джуєшся, нікчемніти.
nikczemnik, *lm.* -**cy**, *m.* негідник.
nikczemność *ż.* 1) низькість, -кості, підлість, -лості, підлота; 2) *(вчинок)* підлота.
nikczemny негідний; *підсил.* низький, підлий.
nikiel, -**klu**, *m.* нікель, -лю.
nikielin, -**nu**, *m., hut., min.* нікелін, -ну.
nikle 1) непока́зно; невира́зно, неясно; блідо; 2) дрібно, марно. *Пор.* **nikły**.
niklować, -**luję**, -**lujesz**, -**lował** нікелювати, -люю, -люєш.
niklownia *ż., spec.* нікелювальна майстерня, нікелювальня.
niklowy нікельовий.
nikłość *ż.* 1) непока́зність, -ності; невиразність, неясність; блідість, -дості; легкість, -кості; малість, -лості; 2) дрібнозернистість, -тості. *Пор.* **nikły**.
nikły 1) непоказний; ~**ła** p o s t a ć непоказна фігура; *(нечіткий)* невиразний, неясний; ~ d e s e ń невиразний (неясний) рисунок (візерунок); *(несильний)* легкий; ~ r u m i e n i e c легкий рум'янець, -нця; *(про колір)* блідий; *(про розмір)* невеличкий; ~ m e t e o r невеличкий метеор, -ра; 2) *(с.-г. — про збіжжя)* дрібний, марний.
niknąć, -**knę**, -**kniesz**, -**knął**, -**knęli** *a.* -**kł**, -**kli** зникати, щезати; *(про голос — ще)* завмирати; g ł o s w o d d a l i ~**nie** голос завмирає вдалині (в далечині, в далечі); g ó r y ~**ną** n a m z p r z e d o c z u гори зникають (щезають) нам з-перед очей; *(про зірки)* гаснути; *перен. книж.* бліднути, меркнути; *(від горя)* танути, сохнути; *(про сніг)* танути; *(про воду)* висихати.
nikol, -**lu**, *m., fiz.* ніколь, -лю.
nikotyna *ż.* нікотин, -ну.
nikotynizować się, -**zuję**, -**zujesz**, -**zował** 1) труїти (отруювати) себе нікотином; 2) уживати нікотину.
nikt, **nikogo**, *zaim.* ніхто (*род.* нікого); z ~**kim** ні з ким; d o ~**kogo** ні до кого.
nim *sp.* поки, перш(е) ніж, перед тим як; ~ r o k u p ł y n i e поки (перше ніж, перед тим як) мине рік.
nimb, -**bu**, *m.* німб.
nimfa *ż.* німфа.
niniejszy *kanc.* цей, оцей; d o n o s z ę w ~**szym** l i ś c i e сповіщаю в цьому листі; k o p i ę l i s t u p r z y ~**szym** z a ł ą c z a m до цього додаю копію листа; o d d a w c a ~**szego** подавець цього (листа); ~**szym** s t w i e r d z a m оцим підтверджую.
niob, -**bu**, *m., chem.* ніобій, -бію.
niobowy *chem.* ніобійовий.
nirwana *ż.* нірвана.
niski низький; c e n a ~**ka** низька ціна; *перен.* ~**kie** c h m u r y низькі хмари (*род.* хмар); ~**kie** c ł o низьке мито; *перен.* ~ c z ł o w i e k низька людина; *перен.* ~ g ł o s низький голос, -су; *перен.* ~**kie** i n s t y n k t y низькі інстинкти, -тів; *ел.* ~**kie** n a p i ę c i e низьке напруження; *перен.* ~**kie** p o c h o d z e n i e низьке походження; ~ p o z i o m w o d y низький рівень води; *перен.* ~ p o z i o m (s t o p i e ń) r o z w o j u низький рівень розвитку; ~ p r o c e n t низький процент, -ту; *іст.* ~ s t a n низький стан, -ну; *перен.* ~ t o n низький тон, -ну; ~ u k ł o n низький поклін, -лону; ~**kiego** w z r o s t u низький на зріст; *перен.* ~**kie** w y m a g a n i a скромні (низькі) вимоги, -мог; *перен.* ~**kie** w y n a g r o d z e n i e низька винагорода, низьке винагородження.
nisko низько; k ł a n i a ć s i ę ~ низько кланятися; ~ p o ł o ż o n y низько розташований; ◊ *заст.* ~ p r o s i ć уклінно про-

сити (прохати); *перен.* ~ u r o d z o n y низького роду.
niskogatunkowy низькосортний.
niskolotny низьколітаючий.
niskopienny низькостовбурний.
niskoprocentowy низькопроцентний.
niskopróbny низькопробний.
niskość *ż.* низькість, -кості; ~ c e n низькість цін; *перен.* ~ u c z u ć низькість почуттів.
nisza *ż.* ніша.
niszczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli 1) (od czego) знищуватися, -щуюся, -щуєшся, нищитися; z a s i e w y **niszczeją** o d m r o z u посіви (засіви) знищуються (нищаться) від морозу; 2) (z czego) *(звичайно про внутрішню причину)* руйнуватися, -нуюся, -нуєшся; z e s t a r o ś c i **niszczeje** d o m e k від старості будиночок руйнується; 3) *(про маєток тощо)* занепадати; g o s p o d a r s t w o ~**czeje** господарство занепадає.
niszczyciel I, *lm.* **-le,** *m.* руйнівник, -ка, руїнник, нищитель.
niszczyciel II, *lm.* **-le,** *m., lot.* винищувач.
niszczycielka *ż.* руйнівниця, руїнниця, нищителька.
niszczycielski руйнівний, руйнуючий, руйнувальний, руїнний, руїнницький.
niszczyć, -czę, -czysz, -czył знищувати, -щую, -щуєш, нищити; *(нівечити — ще)* руйнувати, -ную, -нуєш; *(перен. — ще)* з'їдати; b u r z a w s z y s t k o ~**czy** гроза все руйнує; ~ c z y j e p l a n y руйнувати чиї плани; g r a d ~**czy** z a s i e w y град руйнує посіви (засіви); ~ k r a j руйнувати країну; o g i e ń ~**czy** w s z y s t k o вогонь знищує (нищить) усе; r d z a ~**czy** ż e l a z o ржа (іржа) знищує (нищить) залізо; r o b a k ~**czy** d r z e w o черв'як (хробак, робак) знищує (нищить) дерево; ~ s i ł y руйнувати сили; ż a l m i ę ~**czy** мене з'їдає жаль; *(до тла)* винищувати; ~ r o b a c t w o винищувати паразитів; *(заст. — анулювати)* розривати; ~ k o n t r a k t розривати контракт (договір).
nit, -tu, *m., tech.* заклепка.
nitarka *ż., tech.* клепальна машина; клепальний прес (верстат).
niteczka *ż., zdr.* ниточка.
nitka *ż.* нитка; *бот.* ~ p r ę c i k o w a тичинкова нитка; *перен.* p r z e m o k n ą ć d o ~**ki** промокнути до рубця (до рубчика, до нитки); ◊ *перен.* n i e z o s t a w i ć n a k i m s u c h e j ~**ki** не залишити на кому сухої ниточки; *перен.* w i s i e ć n a ~**tce** висіти на ниточці (на волоску).
nitkarka *ż., spec.* ниткарка.
nitkarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* ниткар, -ря.
nitkowaty ниткоподібний, нитковидний.
nitkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., zool. (filaria)* нитяк, -ка.
nitkowy нитковий.
nitować, -tuję, -tujesz, -tował *tech.* клепати (-паю, -паєш *і* -плю, -плеш), заклепувати, -пую, -пуєш.
nitowanie *n., tech.* заклепування, заклепка.
nitowany *tech.* заклепаний.
nitownia *ż., tech.* заклепочна майстерня.
nitownica *ż., tech. див.* **nitarka.**
nitownik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* заклепник.
nitrobenzol, -lu, *m., chem.* нітробензол, -лу.
nitroceluloza *ż., chem.* нітроцелюлоза.
nitrogliceryna *ż., chem.* нітрогліцерин, -ну.
nitrokalcyt, -tu, *m., chem.* азотнокальцева сіль (*род.* солі).
nitryfikacja *ż., chem.* нітрифікація.
nitryfikacyjny *chem.* нітрифікований.
nitryfikować, -kuję, -kujesz, -kował *chem.* нітрифікувати, -кую, -куєш.

nitryl, -lu, *m., chem.* нітри́л, -лу.
nitryt, -tu, *m., chem., min.* нітри́т, -ту.
nitsztok, -ku, *m., tech.* цезо́н (цези́на) для закле́пки.
niuans, -su, *m. див.* **odcień.**
niuch *m.* 1) *(розм. — табаки)* поню́шка, по́нюх, -ху; 2) *вульг. жарт.* ніс (*род.* но́са).
niuchacz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* ню́хальник, нюха́ч, -ча́, нюха́р, -ря́.
niuchać, niuchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* 1) ню́хати таба́ку, нюхну́ти таба́ки; 2) *(про собак)* нюши́ти, понюши́ти.
niunia *m. i ż., pogardl. див.* **niuńka.**
niuńka *m i ż., pogardl.* 1) м'я́ло, мару́да; 2) *(заст. перен. — про людину)* ти́ха вода́.
niuńkowaty *pogardl.* мару́дний.
niwa *ż., książ.* ни́ва; *перен.* p r a c o w a ć n a ~wie h i s t o r y c z n e j працюва́ти на ни́ві (в ділі́нці) істо́рії.
niweczenie *n.* ні́вечення, руйнува́ння.
niweczyć, -czę, -czysz, -czył ні́вечити, руйнува́ти, -ну́ю, -ну́єш; ~ c z y j e p l a n y ні́вечити (руйнува́ти) чиї пла́ни.
niwela *ż., geod.* нівелі́р, -ра.
niwelacja *ż.* нівелюва́ння.
niwelacyjny нівелюва́льний.
niwelator, *lm.* **-rowie,** *m., spec.* нівелюва́льник.
niwelować, -luję, -lujesz, -lował нівелюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; //~ **się** нівелюва́тися.
nizać, -żę, -żesz, -zał низа́ти (нижу́, ни́жеш); ~ g r z y b y n a s z n u r e k низа́ти гриби́ на мо́тузочку; *перен.* ~ s ł o w a низа́ти слова́.
nizina *ż.* 1) низовина́, низина́; 2) *(лише в мн.) перен., іст.* низи́, -зі́в.
nizinny низови́нний, низи́нний.
niziuchno *pieszcz. див.* **niziutko.**
niziuchny *pieszcz. див.* **niziutki.**
niziuteczki *pieszcz. i in. див.* **niziuteńki.**
niziuteńki *pieszcz. i ін.* низе́сенький.
niziutki *pieszcz.* низе́нький.
niziutko *pieszcz.* низе́нько.
Nizza *ż. див.* **Nicea.**
niźli *sp. див.* **niż.**
Niż, -żu, *m., hist.* Низ, -зу.
niż *sp.* 1) ніж, як; l e p i e j p ó ź n o ~ n i g d y кра́ще пі́зно, ніж (як) ніко́ли; 2) *(з іменником)* від *(з родовим),* за *(із знахідним)*; w i ę k s z y ~ b r a t бі́льший за бра́та (від бра́та).
niżeli *sp. див.* **niż.**
niżowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., hist.* низо́вець, -зо́вця́, низови́й коза́к, -ка́.
niżowy I *hist.* низови́й; k o z a k ~ низови́й коза́к, -ка́.
niżowy II *geo.* низови́нний, низи́нний.
niższość *ż.* ни́жчість, -чості.
niższy ни́жчий; ~ g a t u n e k ни́жчий сорт, -ту; ~sze k l a s y ни́жчі кла́си, -сів; ~ o d e m n i e ни́жчий за (від) ме́не; ◊ s z k o ł a ~sza початко́ва шко́ла.
no! I *wkrz.* ну! *(при звертанні в 1-й особі мн. — ще)* ну́мо! ~ c h o d ź m y! ну (ну́мо), ході́м; ~ n i e! е, ні! ну, ні!
no II *part.* но; c h o d ź ~! ході́но! ◊ ~ i c o? ну й що?
nobilitacja *ż., hist.* підне́сення до шляхе́тського ста́ну; нада́ння шляхе́тського зва́ння.
nobilitować, -tuję, -tujesz, -tował *niedok. i dok., hist.* підно́сити до шляхе́тського ста́ну, піднести́ до шляхе́тського ста́ну; нада́вати шляхе́тське зва́ння, нада́ти шляхе́тське зва́ння.
noblesa *ż., hist.* 1) аристокра́тія; 2) *(в Римі, в середні віки)* нобіліте́т, -ту.
nobliwie *żart., iron.* по-аристократи́чному, по-благоро́дному.
nobliwy *żart., iron.* аристократи́чний, благоро́дний.
noc *ż.* ніч (*род.* но́чі); d o b r e j ~cy! надобра́ніч! добра́ніч! p o

całych ~cach цілими ночами; przez całą ~ всю ніч; zbliża się ~ надходить (настає) ніч; ◊ ~ zapada темніє.
nochal, *lm.* **-le**, *m., posp.* 1) *(великий ніс)* носюра; 2) *(людина з великим носом)* носач, -ча.
nocka *ż., zdr.* нічка.
nockiem *przsł.* вночі, нічною порою.
nocleg, **-gu**, *m.* нічліг, -гу; *(про дію — ще)* ночівля.
noclegować, **-guję**, **-gujesz**, **-gował** 1) нічліжити, нічлігувати, -гую, -гуєш; 2) (kogo) давати кому нічліг.
noclegowy нічліжний; ◊ dom (przytułek) ~ нічліжка.
nocnica *ż., folk.* нічна мара.
nocnicówki, **-wek**, *blp., ent. (noctuoidae)* нощиці, -щиць.
nocnik *m.* нічний горщик.
nocny нічний; koszula ~na нічна сорочка; stolik ~ нічний столик.
nocować, **-cuję**, **-cujesz**, **-cował** 1) ночувати, -чую, -чуєш; 2) (kogo) давати кому нічліг.
nocowanie *n.* 1) ночівля, ночування; 2) давання кому нічлігу.
nocowidz, *lm.* **-dze**, *m., med. (nyctalops)* той, що краще бачить в темноті, ніж при світлі.
nocowidztwo *n., med. (nyctalopia)* стан, при якому суб'єкт краще бачить в темноті, ніж при світлі.
noc w noc *przsł.* щоночі, ніч у ніч.
noga *ż.* нога; cały dzień na ~gach весь день на ногах; do ~gi! *(на собаку)* до ноги!; *військ.* do ~gi broń! до ноги! do góry ~gami догори ногами; *(перен. — ще)* шкереберть; ~ drewniana дерев'яна нога; дерев'яшка *(розм.)*; iść gdzie ~gi poniosą йти куди ноги понесуть (поведуть); iść ~ za ~gą йти нога за ногою, плентатися; *перен. розм.* ~gę komu podstawić підставити ногу кому; *перен.* mieć związane ręce i ~gi бути зв'язаним з руками і ногами; *перен.* postawić kogoś na ~gi поставити кого на ноги; przejść suchą ~gą перейти сухою ногою; rzucić się (paść) komu do nóg кинутися (впасти) кому до ніг; *перен.* stać na własnych ~gach стояти на власних ногах; *перен.* trzymać się czegoś rękami i ~gami триматися за що руками й ногами; wstać z łóżka lewą ~gą встати лівою ногою (на ліву ногу); zakładać ~gę na ~gę закидати ногу на ногу; *розм.* zerwać się na równe ~gi схопитися (зірватися) на рівні ноги; ◊ *перен.* ani ~ nie uszła не врятувалася ні жива душа; *перен.* ~ mu się powinęła він спіткнувся; *перен.* na jednej nodze щодуху, чимдуж, з усієї сили; *(якнайшвидше)* прожогом; *розм.* wziąć ~gi za pas п'ятами накивати, дременути, чкурнути.
nogawica *ż.* штанина, холоша, ногавиця.
nogawka *ż. див.* **nogawica.**
nogieć, **-gcia**, *lm.* **-gcie**, *m.* 1) *див.* **paznokieć**; 2) *анат. див.* **migotka.**
nogiet, **-tu**, *m., bot. див.* **nogietek.**
nogietek, **-tka**, *m., bot. (calendula)* нагідки, -док.
noktambulizm, **-mu**, *m., med.* ноктамбулізм, -му, ходіння у сні.
nokturn, **-nu**, *m., muz.* ноктюрн.
nomada, **-dy**, *lm.* **-dowie** *a.* **-dzi**, *m.* номад.
nomenklatura *ż.* номенклатура.
nominacja *ż.* призначення; ~ na posadę призначення на посаду.
nominalista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m., fil.* номіналіст.
nominalistyczny *fil.* номіналістичний.
nominalizm, **-mu**, *m., fil.* номіналізм, -му.

nominalnie номіна́льно.
nominalny номіна́льний; p o c e n i e **~nej** за номіна́льною ціно́ю; w a r t o ś ć **~na** номіна́льна ва́ртість, -тості.
nominat, *lm.* **-ci,** *m., hist.* підне́сений до са́ну (на сан), зве́дений (возве́дений) у сан.
nominatywny *lingw.* номінати́вний.
nominować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo na co) признача́ти, призна́чити, -на́чу́, -на́чиш (кого́ чим).
nomografia *ż., mat.* номогра́фія.
nomograficzny *mat.* номографі́чний.
nona *ż., muz., lit.* но́на.
nonet, -tu, *m., muz.* твір на де́в'ять голосів.
noniusz, *lm.* **-sze,** *m., geod.* но́ніус.
nonpareil *m., druk. див.* **nonparel.**
nonparel, -lu, *m., druk.* нонпаре́ль, -лі.
nonsens, -su, *m.* но́нсенс, -су.
nonszalancja *ż.* неува́жливість, -вості.
nonszalancki неува́жливий.
nopal, -lu, *lm.* **-le,** *m., bot. (opuntia coccinellifera)* нопа́ль, -лю, опу́нція червце́ва, кошені́льний ка́ктус, -су.
nor *m.* 1) *орн.* ди́ка ка́чка; 2) *зоол. див.* **jaźwiec.**
nora *ż.* нора́.
noria *ż., tech. див.* **podnośnik.**
norka *ż.* 1) *зменш.* ні́рка; 2) *зоол. (mustela nLtreola)* но́рка.
norma *ż.* но́рма; p r z e k r o c z y ć **~mę** перевико́нати но́рму.
normalizacja *ż.* нормаліза́ція.
normalizować, -zuję, -zujesz, -zował нормалізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
normalizowany нормалізо́ваний.
normalna, -nej, *ż., mat., tech.* норма́ль, -лі.
normalnie норма́льно.
normalność *ż.* норма́льність, -ності.
normalny норма́льний; c e n a **~na** норма́льна ціна́; w a r t o ś ć **~na** норма́льна ва́ртість, -тості; ◊ *заст.* s z k o ł a **~na** початко́ва шко́ла.

Normanowie, -nów, *m., hist.* норма́ни, -нів.
Normandia *ż.* Норма́ндія.
normandzki норма́ндський.
normatywny нормати́вний.
normować, -muję, -mujesz, -mował нормува́ти, -му́ю, -му́єш, унормо́вувати, -вую, -вуєш.
Norweg, *lm.* **-wegowie,** *m.* норве́жець, -жця.
Norwegia *ż.* Норве́гія.
norweski норве́зький.
Norweżka *ż.* норве́жка.
Norymberga *ż.* Ню́рнберг.
norymberski нюрнбе́рзький.
norymberszczyzna *ż.* нюрнбе́рзькі ви́роби, -бів.
norzyca *ż., wet.* нори́ця.
nos *m.* 1) ніс (*род.* но́са); c h u s t k a d o **~sa** (носова́) ху́сточка, ху́сточка (до но́са); *перен.* d a l e j **~sa** n i e p a t r z e ć не ба́чити да́льше свого́ но́са; *перен.* g r a ć k o m u n a **~sie** води́ти кого́ за ніс; *перен.* m i e ć d o b r y **~** ма́ти до́брого но́са; m ó w i ć p r z e z **~** говори́ти в ніс; *прик.* p a t r z (a j) s w e g o **~sa** пильну́й свого́ но́са; p e r k a t y **~** кирпа́тий ніс; *перен.* p o k a z y w a ć k o m u **~sa** пока́зувати до́вгого но́са кому́; *перен.* p o r w a ć c o k o m u s p r z e d **~sa** ви́хопити що з-під (з-пе́ред) но́са (в ко́го, кому́); *перен.* s p u ś c i ć **~** n a k w i n t ę похню́пити ніс (но́са); *фам.* **~** w **~** но́сом до но́са; *перен.* w o d z i ć k o g o ś z a **~** води́ти кого́ за ніс; *перен.* w ś c i b i a ć w s z ę d z i e s w ó j **~** су́нути всю́ди но́са; *перен.* w y t k n ą ć **~** ви́сунути но́са; *перен.* z a d z i e r a ć **~sa** підніма́ти (підійма́ти) ніс (но́са); ки́рпу гну́ти, копи́лити гу́бу (*фам.*); 2) (*у черевику*) носо́к, -ска́; ◊ *перен.* d o s t a ć **~sa** (p o **~sie**) діста́ти догану́; *перен. розм.* m a m l e k o p o d **~sem** в ньо́го молоко́ на губа́х не обсо́хло.

nosaciec, **-ćca**, *lm.* **-ćce**, *m.*, *zool.* *див.* **dziobak.**
nosacizna *ż.*, *wet.* сап, -пу.
nosacz, *lm.* **-cze**, *m.*, *pot.* *див.* **nosal.**
nosal, *lm.* **-le**, *m.*, *pot.* носáч, -чá.
nosaty носáтий.
nosek, **-ska**, *m.* 1) *зменш.* нóсик; 2) *(у взутті)* носóк, -скá.
nosiciel, *lm.* **-le**, *m.* носíй, -сія́, носíтель.
nosić, **-szę**, **-sisz**, **-sił** носи́ти (ношу́, нóсиш); *(про моду)* j u ż t e g o n i e ~**szą** цьогó вже не нóсять; *перен.* n a r ę k a c h k o g o ~ носи́ти когó на рукáх; ◊ *книж.* ~ p ł ó d ходи́ти вагíтною; //~ **się** носи́тися; t e n m a t e r i a ł d o b r z e **się** ~**si** цей матеріáл дóбре нóситься; *перен.* ~ z m y ś l ą (z z a m i a r e m) носи́тися з ду́мкою (з нáміром).
nosidło *(częściej w lm.)* **-dła**, **-deł**, *n.* корóмисло.
nosiłki, **-łek**, *blp.*, *tech.* носи́лки, -лок, нóші (*род.* нош).
nosiwoda, **-dy**, *lm.* **-dy**, *m.* водонóс.
nosorożcowy носорóговий.
nosorożec, **-żca**, *lm.* **-żce**, *m.*, *zool.* *(rhinoceros)* носорóг.
nosowość *ż.*, *lingw.* назалізáція.
nosowy носови́й.
nosówka *ż.*, *gram.* носови́й голосни́й, -нóго.
nostalgia *ż.*, *med.* *(nostalgia)* ностальгíя, хворобли́ва ту́га за бáтьківщи́ною.
nostalgiczny *med.* носталгíчний.
nostryfikacja *ż.*, *spec.* офóрмлення інозéмних наукóвих диплóмів *a.* сту́пенів згíдно з законодáвством дáної краї́ни.
nostryfikować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** офóрмлювати інозéмні наукóві диплóми *a.* сту́пені згíдно з законодáвством дáної краї́ни.
nostrzyk *m.*, *bot.* *(melilotus)* буркýн, -нá.
nosze, **-szy**, *blp.* носи́лки, -лок, нóші (*род.* нош).

noszenie *n.* носíння.
nośność *ż.* 1) *тех.* вантажопідйóмність, -ності, вантáжність; 2) далекобíйність; 3) несу́чість, -чості. *Пор.* **nośny.**
nośny 1) *військ.* далекобíйний; 2) *(про птицю)* несу́чий; k u r a ~**na** несу́ча ку́рка.
nota *ż.* 1) замíтка; *(знак — ще)* зáзначка; *(пояснювальна — звичайно)* примíтка; 2) *дипл.* нóта; 3) *шкіл. розм.* оцíнка, відмíтка, бал; 4) *фін.* біржовá вíдомість, -мості; ◊ *перен.* m i e ć u k o g o ś d o b r ą ~**tę** мáти в кóго хорóшу репутáцію.
notabene *wyr. wtr.* мáй(те) на увáзі; j e s t m ł o d y i ~ b a r d z o s i l n y він молоди́й і, мáйте на увáзі, ду́же си́льний.
notable, **-lów**, *blp.*, *hist.* нотáблі, -лів.
notacja *ż.* *(система умовних знаків)* нотáція; ~ s z a c h o w a шáхова нотáція.
notarialnie нотаріáльно, нотаріáльним порядком.
notarialny нотаріáльний; a k t ~ нотаріáльний акт; k o s z t y ~**ne** нотаріáльні кóшти, -тів; p e ł n o m o c n i c t w o ~**ne** нотаріáльне повновáження.
notariat, **-tu**, *m.* нотаріáт, -ту.
notariusz, *lm.* **-sze**, *m.* нотáріус; нотáр, -ря́ *(заст.)*.
notariuszostwo I *n.* нотаріáт, -ту.
notariuszostwo II *n. zb.* нотáріус з дружи́ною.
notatka *ż.* замíтка, нотáтка; *(знак — ще)* зáзначка; *(пояснювальна — звичайно)* примíтка; r o b i ć ~**ki** роби́ти замíтки (зáзначки).
notatnik *m.* *див.* **notes.**
notator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.*, *filol.* глосáтор, -ра.
notaty, **-tat**, *blp.* *див.* **nota** 1.
notes, **-su**, *m.* записнá кни́жка, записни́к, -кá.
notesik, **-ku**, *m.*, *zdr.* записнá кни́жечка.
notorycznie загальновідóмо.

notoryczność *ż.* загальновідомість, -мості.
notoryczny загальновідомий; ◊ *юр.* złodziej ~ злодій-рецидивіст.
notować, -tuję, -tujesz, -towal 1) відзначати, відмічати; *дорев.* człowiek **~wany** людина, відмічена в поліції; ~ sobie co w pamięci відзначати (відмічати) собі що в пам'яті; *(робити письмові замітки)* записувати, -сую, -суєш; ~ wykład profesora записувати лекцію професора; 2) *бірж.* котирувати, -тирую, -тируєш; akcje nie **~wane** na giełdzie акції не котировані на біржі.
notyfikacja *ż., dypl.* нотифікація.
notyfikować, -kuję, -kujesz, -kował *dypl.* нотифікувати, -кую, -куєш.
nowacja *ż., praw.* новація.
nowalia *(częściej w lm.)* **-lie, -lii** *a.* **-lij**, *ż.* 1) первинки, -нок, перваки, -ків; 2) *перен.* новинка.
nowalijka *ż., zdr. див.* **nowalia.**
nowator, *lm.* **-rzy,** *m.* новатор, -ра; ~ wytwórczości новатор виробництва.
nowatorka *ż.* новаторка.
nowatorski новаторський.
nowatorstwo *n.* новаторство.
nowela *ż., lit., praw.* новела; *юр.* wnieść **~lę** внести новелу; *юр.* ~ ustawodawcza законодавча новела.
noweletka *ż., lit., zdr. див.* **nowelka.**
nowelista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., lit.* новеліст.
nowelistka *ż., lit.* новелістка.
nowelistyka *ż., lit.* новелістична література.
nowelizacja *ż., praw. (в законопроекті, резолюції)* поправка.
nowelka *ż., zdr., lit.* невеличка новела.
nowicjat, -tu, *m.* 1) *церк.* послушництво; 2) *перен. розм.* випробний (іспитовий) період, -ду.
nowicjusz, *lm.* **-sze,** *m.* 1) *церк.* послушник; 2) *перен. розм.* новак, -ка, новачок, -чка; неофіт *(ірон.).*
nowicjuszka *ż.* 1) послушниця; 2) новак, -ка, новачок, -чка; неофітка. *Пор.* **nowicjusz.**
nowina *ż.* 1) новина; **~ny** dnia новини дня; nie ~ mu to це для нього не новина; 2) *с.-г.* цілина, новина.
nowiniarka *ż., lekc.* поширювачка (розповсюдниця) новин; плетуха. *Пор.* **nowiniarz.**
nowiniarski *lekc.* який (що) стосується поширювача (поширювачки) новин.
nowiniarstwo *n., lekc.* поширювання (розповсюджування) новин; розпускання пліток. *Пор.* **nowiniarz.**
nowiniarz, *lm.* **-rze,** *m., lekc.* поширювач (розповсюдник) новин; *підсил.* плетун, -на.
nowinka *ż.* новинка.
nowinkarz, *lm.* **-rze,** *m., lekc. див.* **nowiniarz.**
nowinny *roln.* цілинний, новинний; **~ne** pole цілинне (новинне) поле.
nowisko *n., leśn.* невикорчувана ділянка після розчистки лісу.
nowiuchny *pieszcz. див.* **nowiutki.**
nowiusieńki *див.* **nowiuteńki.**
nowiuteńki 1) *пестл.* новесенький; 2) *(зовсім новий)* новісінький.
nowiutki *pieszcz.* новенький.
nowizna *ż., roln.* цілина, новина.
nowo *przsł.* ново.
nowobogacki, -ckiego, *lm.* **-ccy,** *m., lekc.* новобагатько, новий багатій, -тія, нувориш.
nowobraniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., wojs. див.* **rekrut.**
nowochrzczeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* новохрещенець, -нця, неофіт.
nowoczesność *ż.* сучасність, -ності; модерний стиль, -лю. *Пор.* **nowoczesny.**
nowoczesny сучасний; *(останній у часі — ще)* найновіший; **~na** technika сучасна (найновіша) техніка; *(про мистецтво — звичайно)* модерн *(невідм.)*, модерний, новомодний; ~ styl

стиль модéрн, модéрний стиль, -лю.
nowodruk, -ku, *m.* новé видáння.
nowofundlandczyk *m.* *(собака)* ньюфаундлéнд.
nowofundlandzki ньюфаундлéндський.
nowogrodzki новгорóдський.
Nowogród, -grodu, *m.* Нóвгород.
nowomianowany новопризнáчений.
nowomiejski розташóваний у новíй частúні міста; ◊ d z i e l n i c a **~ka** новúй квартáл, -лу.
nowomodny новомóдний.
nowonabywca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* новúй влáсник.
nowonarodzony новонарóджений.
nowonawrócony, -conego, *lm.* **-ceni,** *m., rel., przen.* новохрещéнець, -нця, неофíт.
nowoodkryty нововідкрúтий.
nowoodzyskany знóву повéрнутий (повéрнений); z i e m i e **~ne** знóву повéрнуті (повéрнені) зéмлі, -мéль.
nowopowstały новоутвóрений.
nowoprzybyły новоприбýлий.
noworocznik *m.* новорíчний альманáх.
noworoczny новорíчний; ż y c z e n i a **~ne** новорíчні поздорóвлення, -лень.
noworodek, -dka, *m.* новонарóджений, -ного.
noworosły *bot.* молодúй, новúй; **~ła** k a p u s t a молодá (новá) капýста.
nowosiedle *n.* новосíлля.
nowosiedliny, -lin, *blp.* новосíлля; *(про свято — ще)* вхíдчини, -чин, вхóдини, -дин.
nowostka *ż.* новúнка.
nowość *ż.* новинá; *(про предмет — ще)* новúнка; o s t a t n i a **~** остáння новинá; w p r o w a d z i ć **~** запровáдити новинý.
nowoświecki *див.* **nowoczesny.**
nowotny новúй, новíтній.
nowotwór, -tworu, *m.* 1) *мед.* *(neoplasma)* новотвíр, -твóру; 2) *лінгв.* неологíзм, -му, новоутвóрення.
nowoupieczony *żart.* новоспéчений, свіжоспéчений; **~** l e k a r z свіжоспéчений (новоспéчений) лíкар, -ря.
nowoutworzony новоутвóрений.
nowowierca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., rel.* сектáнт.
nowowierstwo *n., rel.* сектáнтство.
nowowitalizm, -mu, *m., biol.* *див.* **neowitalizm.**
nowowydany нововúданий.
nowozaciężny, -nego, *lm.* **-ni,** *m., wojs.* новобрáнець, -нця, рéкрут.
nowozbudowany новозбудóваний.
nowożeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., pot.* молодожóн.
nowożytnie 1) по-новíтньому; 2) по-сучáсному. *Пор.* **nowożytny.**
nowożytność *ż.* сучáсність, -ності; нові часú, -сів.
nowożytny 1) новúй, новíтній; h i s t o r i a **~na** новá (новíтня) істóрія; 2) *перен.* сучáсний; p i s a r z e **~ni** сучáсні письмéнники, -ків.
nowy новúй; c o **~wego** що чувáти? що новóго?; Nowy R o k Новúй рік *(род.* рóку).
Nowy Jork, -ku, *m.* Нью-Йóрк.
nozdrze *(częściej w lm.)* **-rza, -rzy,** *n.* ніздря.
nożęta, -żąt, *blp., pieszcz.* ноженя́та, -ня́т.
nożnik *m., tech.* 1) різáк для папéру; 2) рíзальна машúна.
nożny ножнúй; *тех.* h a m u l e c **~** ножнé гальмó; ◊ p i ł k a **~na** футбóл, -лу.
nożowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* поножóвщик.
nożownica *ż., tech.* *див.* **nożnik.**
nożownictwo *n., spec.* ножовé ремеслó, ножáрство.
nożowniczy *spec.* ножовúй; w y r o b y **~cze** ножові вúроби, -бів.
nożownik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* ножáр, -ря́.
nożyce, -życ, *blp.* нóжиці, -жиць; **~** b l a c h a r s k i e бляхáрські нóжиці; **~** o g r o d n i c z e садові нóжиці; *присл.* u d e r z w s t ó ł, a **~** s i ę o d e z w ą

вдар у стіл — ножиці обізвуться; ◊ ~ u r a k a клішня.

nożyczki, -czek, *blp., zdr.* невеличкі ножиці, -жиць; ◊ ~ d o ś w i e c щипці для знімання нагару з свічок.

nożyk *m., zdr.* ножик; ~ c h i r u r g i c z n y хірургічний ножик; ~ s k ł a d a n y складаний ножик.

nożyna *ż., zdr., pieszcz.* ніженька.

nożysko I *n., zgr.* *(про ніж)* ножище, ножисько.

nożysko II *n., zgr.* *(про ногу)* ножище, ножисько.

nów, nowiu, *blm., m.* 1) новомісяччя; **n a ~wiu** під час новомісяччя; на молодику *(розм.)*; 2) *(місяць)* молодик, -ка, новий місяць.

nóż, noża, *lm.* **noże,** *m.* 1) ніж *(род.* ножа); 2) *тех.* різець, -зця; ◊ p o s t a w i ć k w e s t i ę n a o s t r z u **~ża** поставити питання руба.

nóżka *ż., zdr., pieszcz.* ніжка; ◊ *військ.* **~ki** s t r z e l e c k i e станок для стрільби (для стріляння).

np. (na przykład) *skr.* напр. (наприклад).

nr. (numer) *skr.* н-р (номер).

n. s. (nowego stylu) *skr.* н. ст. (нового стилю).

nu! *wkrz.* ну!

Nubia *ż.* Нубія.

nucenie *n.* наспівування; мугикання. *Пор.* **nucić.**

nucić, -cę, -cisz, -cił наспівувати, -вую, -вуєш; *(під носом — звичайно)* мугикати.

nuda *ż.* нудота, скука; ś m i e r t e l n e **~dy** пекельна (нестерпна) нудота (скука).

nudle, -li, *blp., kul.* локшина, лапша; *(дрібні)* вермішель, -лі.

nudnawy нуднуватий, нудненький, скучнуватий.

nudnie нудно, скучно.

nudnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставати нудним (скучним).

nudno *див.* **nudnie.**

nudność *ż.* 1) нудність, -ності; 2) *(лише в мн.)* нудота.

nudny 1) нудний, скучний; 2) *мед., перен.* нудотний.

nudota *ż. див.* **nuda.**

nudzenie *n.* набридання, (на)докучання.

nudziara, -ry, *lm.* **-ry,** *m., pot. див.* **nudziarz.**

nudziarka *ż., pot.* 1) скучна, -ної; 2) маруда. *Пор.* **nudziarz.**

nudziarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* 1) скучний, -ного; 2) *(про забарного)* маруда.

nudzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) нудити (нуджу, нудиш), наганяти нудоту (скуку); w s z y s t k o m i ę **~dzi** усе нудить мене, усе наганяє на мене нудоту (скуку); 2) *(надокучати кому)* набридати, обридати (кому); ~ k o g o p r o ś b a m i набридати (обридати) кому просьбами (проханнями); морочити кому голову *(розм.)*; ś p i j, n i e **nudź!** спи, не мороч голову; 3) *(про дітей)* капризувати, -зую, -зуєш; d z i e c k o n i e w y s p a n e **~dzi** невиспана дитина капризує; 4) *безос.* нудити; **~dzi** m i ę мене нудить; //~ się скучати, нудьгувати, -гую, -гуєш, нудитися.

nugat, -tu, *m., cuk.* нуга.

nukać *pot.* 1) нукати; 2) *перен.* підганяти.

nukleina *ż., chem.* нуклеїн, -ну.

numa *ż., arch.* курінь, -реня.

numer, -ru, *m.* номер, -ра; **~ry** p a r z y s t e парні номери; ◊ *перен. ірон.* d o b r y ~ добра штука.

numeracja *ż.* нумерація.

numerator *m., tech.* нумератор, -ра.

numerowa, -wej, *ż.* номерна, -ної.

numerować, -ruję, -rujesz, -rował нумерувати, -рую, -руєш.

numerowy I числовий; s p i s ~ числовий список, -ску.

numerowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m.* 1) номерний, -ного; 2) *зал.* носильник, носій, -сія.

numeryczny *див.* **numerowy** I.

numizmat, -tu, *m.* нумізмáт.

numizmatyczny нумізмати́чний.

numizmatyk, *lm.* **-cy,** *m.* нумізмá-тик.

numizmatyka *ż.* нумізмáтика.

numulit, -tu, *m., paleont.* нумулі́т.

numulitowy *paleont.* нумулі́товий.

nuncjatura *ż.* 1) сан нýнція; 2) мíсце óсідку нýнція.

nuncjusz, *lm.* **-sze,** *m., kośc.* нýнцій.

nunia *ż., pot. див.* **niewiniątko.**

nur: d a ć **~ra** *pot.* дáти дрáчки.

nurek I, **-rka,** *lm.* **-rki,** *m.* 1) *зоол.* нóрка; (*у мн. — звичайно*) нóркове хýтро; 2) *орн.* нурéць, -рця́, нирóк, -рká.

nurek II, **-rka,** *lm.* **-rki,** *m.* поринáння, пірнáння, впірнáння, ниря́ння; ◊ d a ć **~rka** пори́нути, пірнýти, впірнýти, нирнýти.

nurek III, **-rka,** *lm.* **-rkowie,** *m.* водолáз.

nurkiem *przsł.* нирцéм.

nurkować, -kuję, -kujesz, -kował, nurknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) поринáти, пори́нути, пірнáти, пірнýти, впірнáти, впірнýти, ниря́ти, нирнýти; (*перен. — ще*) шмигля́ти, шмигнýти; **~kować** w t ł u m i e l u d z i шмигля́ти в юрбí; 2) *ав.* пікíрувати, -рую, -руєш.

nurkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* 1) *мор.* підвóдний чóвен (*род.* чóвнá); 2) *ав.* пікірувáльник.

nurkowy 1) водолáзний; d z w o n **~** водолáзний дзвін (*род.* дзвóна); 2) *ав.* пікíруючий; l o t **~** пікíруючий полíт, -льóту.

nurogęś, *ż., orn.* (*mergus merganser*) нурéць, -рця́, нирóк, -рká.

nurt, -tu, *m.* 1) течія́; *перен.* **~** p o s t ę p o w y прогреси́вна течія́; (*найглибше місце*) стри́жень, -жня; **~** g ł ó w n y r z e k i стри́жень рікй; 2) *перен.* безóдня, пучи́на; z g i n ą ć w **~tach** r z e k i заги́нути в пучи́ні (в безóдні) рікй; 3) (*місце, де крутиться вода*) вир, -ру, колóворот, -ту, нурт.

nurtować, -tuję, -tujesz, -tował 1) пробивáтися крізь що; ź r ó d ł o **~tuje** p o d z i e m i ą джерелó пробивáється крізь зéмлю; 2) (*перен. — у моральному відношенні*) гри́зти, -зý, -зéш; ż a l d u s z ę **~tuje** жаль гризé (берé за сéрце); 3) (*перен.— ослабляти*) підтóчувати, -чую, -чуєш; r a n a **~tuje** c i a ł o рáна підтóчує тíло; 4) (*перен. — глибоко критися*) тлíти, жéврі-ти; ż a l **~tuje** w d u s z y в душí жéвріє жаль; 5) (*скрито*) розвивáтися; c h o r o b a d ł u g o w n i m **~towała** дóвго в ньóму розвивáлася хворóба; 6) *перен.* шмигля́ти; p s y **~tują** p o p u s z c z y собáки шмигля́ють по пýщі.

nurtowaty вири́стий; **~ta** r z e k a вири́ста рíчка (рікá).

nurzać зануря́ти, занýрювати, -рюю, -рюєш; //**~ się** 1) занурятися, занýрюватися, поринáти, пірнáти, впірнáти, ниря́ти; *перен. поез.* w ó z **~rza się** w z i e l o n o ś ć ри́не (поринáє) віз'в зелéній гущинí; 2) (w co) *перен. поез.* втýплюватися, -лююся, -люєшся, втýпитися, -плюся, -пишся; j e g o o c z y **~rzały się** w z i e m i ę він втýплювався очи́ма в зéмлю; ◊ **~** w e k r w i купáтися в крóві; **~** w r o z k o s z a c h потопáти (купáтися) в рóзкошах.

nurzadło *n., tech.* пірнáло, пори́нач.

nurzyk, *m., orn.* нурéць, -рця́, нирóк, -рká.

nut, -tu, *m., stol., bud.* паз, -зу, жóлоб, шпунт.

nuta *ż., muz.* нóта; *розм.* k ł a m i e j a k z **nut** брéше як по нóтах.

nutacja *ż., astr. i in.* нутáція.

nutka *ż., zdr.* нóтка.

nutować, -tuję, -tujesz, -tował *stol., bud.* пазувáти, -зýю, -зýєш, шпунтувáти, -тýю, -тýєш.

nutownica *ż., tech.* фуговáлка, шпунтувáльна маши́на; шпунту-

вáльний верстáт; верстáт для вибирáння шпýнтів.

nutria *ż., zool.* нýтрія.

nuworysz, *lm.* **-sze,** *m., lekc. див.* **nowobogacki.**

nuż! *wkrz.* анý, анý лиш, анý лишéнь; ~ **w p ł a c z** анý в плач!

nużąco стóмливо, втóмно.

nużący стóмливий, втóмний.

nuże! *wkrz.* нýбо! *(при звертанні в 1 особі мн. — ще)* нýм(о)! нýмо ж!

nużyć, -żę, -żysz, -żył стóмлювати, -люю, -люєш, втóмлювати; //~ **się** стóмлю[illegible], втóмлюватися.

nygus, *lm.* **-si** *a.* **-sy,** [illegible] лé-дар, -ря.

nygusostwo *n., lekc.* ледарювáння.

nygusować, -suję, -sujesz, -sował *lekc.* ледарювáти, -рю́ю, -рю́єш.

nylon, -nu, *m.* нейлóн.

nylonowy нейлóновий.

nyża *ż.* 1) ніша; 2) *(у скелі)* розкóлина, глибóка щілúна.

Редактор *М. М. Пилинський*

Технічний редактор *Є. К. Сіваченко*

Коректори *В. Є. Дементьєва, А. М. Колеснікова*

Зам. № 292. Вид. № 130. Тираж 3000. Формат паперу 84×108¹/₃₂. Друкарськ. аркушів 35,67. Обл.-видавн. аркушів 60,2. Паперових аркушів 10875. Підписано до друку 5/VIII 1958 р.

Ціна 12 крб. 85 коп.

Надруковано з матриць Львівської книжкової друкарні в друкарні Видавництва Академії Наук УРСР, Київ, Репіна, 2. Зам. 1569.